

سفرنامه

(مادام دیولا فوا)

ایران دکلده

دارای ۲۳۶ کلیشه‌نیا

ترجمه و نگارش

فره‌وشی (مترجم بیونیتا)

از انتشارات

کتابخانه خستام

1950

Call No. A42509C42E Date _____

Acc. No. ~~6750~~

J. & K. UNIVERSITY LIBRARY

This book should be returned on or before the last date stamped above. An over-due charge of .06 P. will be levied for each day, if the book is kept beyond that day.

Call No.....

Date.....

Account No.....

J. & K. UNIVERSITY LIBRARY

This book should be returned on or before the last stamped above.
An overdue charges of 6 nP. will be levied for each day. The book is
kept beyond that day.

772
908
570

1950

Call No. A472509C~2E Date _____

Acc. No. ~~2710~~

J. & K. UNIVERSITY LIBRARY

This book should be returned on or before the last date stamped above. An over-due charge of .06 P. will be levied for each day, if the book is kept beyond that day.

سفر نامه

(مادام دیولا فوا)

«ایران و گلده»

دارای ۳۳۶ گلیشه و گراورهای زیبا

ترجمه و نگارش :
فره وشی (مترجم همایون سابق)

۱۳۳۲ شمسی

ناشر: کتابفروشی خیام

چاپخانه حیدری

915
H 575
بسمه تعالی

J & K UNIVERSITY LIB.	
K. DIVISION	
Acc No.....	70924
Date.....	15.9.69

مقدمه مترجم

پس از آنکه پنجاه و دو سال متوالی از عمر خود را صرف آموزش و پرورش ابناء میهن عزیز کردم و شصت جلد کتاب درسی در رشته‌های مختلف تحصیلی برای نوآموزان دبستانها و دانشجویان دبیرستانها تألیف و منتشر نمودم در سن هفتاد و چهار سالگی بحکم قانون بازنشسته شدم و اجباراً گوشه نشینی اختیار کردم. بدیهی است کسیکه پیوسته سرگرم خدمات فرهنگی بوده و باتدریس و تحریر سروکار داشته است نمیتواند یکباره دست از کار کشیده و اوقات خود را بیطالت که جز کسالت حاصلی ندارد بگذراند.

برای اینکه اشتغال خاطری داشته باشم باین فکر افتادم که یکدوره داستانهای آمیخته بتاریخ ایران تألیف نمایم تا جوانان بارغت بخوانند و باوضاع و احوال دوران گذشته میهن عزیز و طرز زندگی نیاکان خود آشنا گردند و اخلاق و رفتار پسندیده آنانرا سرمشق اعمال خود قرار دهند. جلد اول این دوره بنام باستان نامه طبع و منتشر گردید و جلد دوم هم برای طبع حاضر شد. تصادفاً در همین اوقات دوست دیرینم آقای صنعتی زاده که از نویسندگان معروف است از سفر اروپا بازگشت و چند جلد کتاب که باختریان راجع بایران نوشته بودند همراه خود آورد.

یکی از آنها راموسیو نیکیتین لهستانی که سالها در ایران از طرف دولت روسیه تزاری سمت قونسولی داشته و اکنون در پاریس اقامت دارد بعنوان (ایرانی که من شناخته ام) تألیف کرده و تعدیات دودولت هم جوارما روس و انگلیس را در کشور ایران بیغرضانه شرح داده است.

نظر باینکه کتاب او حاوی مطالب مفیدی بود و تا آن تاریخ بهیچ زبانی طبع و منتشر نگردیده بود بترجمه آن مشغول شدم و در سال ۱۳۳۰ شمسی طبع و انتشار یافت.

دیگری از مجلدات فوق الذکر سفرنامه دیولافوا بود که خوشبختانه

ترجمه آن‌هم پایان یافت و اکنون از طبع بیرون آمده و در دسترس خوانندگان محترم قرار میگیرد.

مارسل دیولافوا مهندس و باستانشناس معروف که در سنوات (۱۸۴۳ - ۱۹۲۰) میلادی در سلك حیات بوده در سبکهای معماری خاوری و بباختری و ارتباط آنها با یکدیگر مطالعاتی میکرده و در پیوستگی اسلوب ابنیه قرون وسطی با اشکالاتی مواجه میشده است. مخصوصاً بیشتر در صدد حل این مسئله بوده که آیا سبک معماری دوره ساسانیان در معماری دوره اسلامی سرایت و نفوذی داشته است یا نه؟ و چون در اروپا از تحقیقات و مطالعه کتب به نتیجه مثبتی نمیرسد تصمیم میگیرد که مسافرتی بکشورهای خاوری بویژه ایران بکند و از مشاهده ابنیه باقیمانده باستانی بمقصد خود نائل گردد.

بنابراین در سال ۱۸۸۱ میلادی بهزین شخص از راه ترکیه و قفقاز بایران آمده و مدت يك سال در ترکیه و قفقاز و شمال و مرکز و جنوب ایران و بین النهرین بمطالعه ابنیه تاریخی قدیم و جدید پرداخته است و سرانجام علاوه بر اینکه بکشف مجهول خود موفق گردیده در شوش هم بگنج گرانبهای برخورد کرده است یعنی از مشاهده آثار و قرائن، بخصوص از حفاریاتیکه انگلیسها قبل از او در این تلهای خرابه کرده و به نتایج خوبی هم رسیده بودند دریافته که بایستی خزینه مهمی از اشیاء عتیقه در این ناحیه که سابقاً پایتخت سلاطین بزرگ ایران بوده مدفون باشد.

پس از مراجعت بفرانسه بفرستادگان استخراج این گنج عظیم میافتد و بر طبق مقرراتی در سال ۱۸۸۴ دو باره بایران بر میگردد و مدتها در آنجا مشغول حفاری و کاوش میشود و اشیاء آنتیک نفیس زیادی از زیر خاک بیرون میآورد، از آنجمله است کاشیهای سربازان جاویدان و کاشیهای تزیینی دوران سلاطین هخامنشی که فعلاً زینت افزای موزه لوور پاریس است. پس از او هم هیئتهای دیداری از فرانسه بشوش آمدند و کارهای او را دنبال کردند و خلاصه آنکه بهای ذخایری را که فرانسویان از این ناحیه بدست آوردند و همه را بکشور خود منتقل نمودند نمیتوان بدرستی معین کرد و بحساب آورد.

باری مادام دیولافوا هم در این مسافرتها باشوهر خود همراه بوده است. این زن فاضله از هنگام حرکت از فرانسه تاموقع مراجعت بآنجا وقایع روزانه مسافرت و

نتیجه مشاهدات و تحقیقات و مطالعات شوهر خود را مشروحاً یادداشت کرده و بصورت کتابی بعنوان (مسافرت دیولا فواد در ایران و شوش و کلد) در پاریس بطبع رسانده است. مطالعه این کتاب که اکنون بفارسی نقل شده است برای نسل حاضر بویژه جوانان ما خالی از فایده نیست زیرا که اولاً عظمت و شوکت ایران و سربلندی ایرانیان را در ازمنه تاریخی در نظر آنها مجسم میسازد و حس شرافت و غرور ملی آنان را تحریک مینماید و طرز رفتار و کردار پسندیده نیاکان بزرگوارشان را که با همت بلند و کار و کوشش موجبات آبادی و ترقی ایران و سرفرازی ایرانیان را فراهم میساختند بخاطرشان میآورد.

ثانیاً طرز سلطنت استبدادی و اوضاع اداری و اجتماعی و اقتصادی و فرهنگی و زراعتی و تجارتی و راهها و وسایل نقلیه و بطور کلی وضع زندگی ایرانیان را در دوره شاهان سلسله قاجار بطور کامل و دقیق روشن میسازد و بطور وضوح مدلل مینماید که زمامداران قاجار ابداً در فکر آبادی و ترقی این کشور باستانی نبوده اند و مالیاتی که بطور دلخواه با انواع شکنجه و ستم از مردم میگرفته اند همه صرف تعیشت شاهان و شاهزادگان و درباریان و حکام خود سرمیشده است و علاوه بر اینکه در فکر تأسیس هیچگونه بنای عام المنفعه ای نبوده اند ابنیه و آثاری هم که از مفاخر ملی ما محسوب میشده اند در اثر بی قیدی آنها همه رو بویرانی و انهدام گزیده و اغلب بدست خود آنان خراب شده است و خلاصه آنکه بواسطه عدم توجه آنها بامور این سامان، کشور عزیز ما ایران در تمام شئون رو ب انحطاط و تنزل رفته است.

مارسل دیولا فواد در ابنیه و آثار تاریخی ایران مطالعات دقیقی کرده و اطلاعات مفیدی در دسترس طالبان آثار تاریخی میگذارد. مثلاً از مشاهده آثار باقیمانده در بازار گاد بادلایی ثابت میکند که باستان شناسان انگلیسی در تعیین مقبره کورش کبیر اشتباه کرده اند. او عقیده دارد که بنای سنگی موجود در آنجا چنانکه انگلیسها فرض کرده اند مقبره کورش نیست بلکه این بنا مقبره مادر کورش مانندان یازن او کاساندان است و نیز میدان جنگ کورش با آستیاژ یا آزیده ها که پادشاه ماد را که در آنجا کورش پس از چند جنگ سخت فاتح میگردد و سرانجام بر حریف غالب میشود و او را دستگیر و محبوس مینماید با قرائنی معین میکند و در اینکه اسکندر مقدونی

کاخهای بی نظیر تخت جمشید را بدست خود آتش زده تردیدی ندارد بلکه این قضیه را مقرون بصحت میدانند و بادلایلی بثبوت میرساند.

نکته جالب توجه دیگر این است که دیولافوا ثابت میکند که سبک معماری ایرانی از ابتکارات خود ایرانیان است و ابداً در این فن از سایر ملل اقتباس نکرده اند بلکه برعکس ملل دیگر سبک و اسلوب ایرانیان را تقلید نموده اند. مخصوصاً از استادی و مهارت معماران ایرانی و هنرمندی آنها در استحکام بنا و طرز کاشیکاریهای بی نظیر و سلیقه خاصی که در ظرافت و زیبایی بناها بکار میبرده اند فوق العاده تمجید و تحسین میکند. از بعضی ابنیه قدیمی عکس برداشته و در کتاب خود بیادگار گذارده که اکنون همه آنها ویران شده و شاید اثری هم از آنها برجای نمانده باشد. در خاتمه کتاب هم تاریخ مختصر صنعتی و ادبی ایران را از کورش کبیر آغاز و بناصرالدین شاه پایان میدهد.

بباری نگارنده در ترجمه این کتاب تصرف زیادی نکرده و فقط از ترجمه پاره ای از جمل و عبارات آن که بوی تعصبی استشمام میشده یا مطالبی که مکرر بذکر آنها پرداخته صرف نظر کرده است. مخصوصاً بترجمه تحت اللفظی نپرداخته و بطور کلی مفهوم مطالب نویسنده را بفارسی نقل کرده است و در هر جا که بلغات بیگانه یا اعلامی برخورد کرده در حاشیه توضیح مختصری داده است و خلاصه آنکه تمام حواشی مربوط به مترجم است نه مؤلف. تذکاراً اضافه میکند که سنوات تاریخی این کتاب همه میلادیست نه هجری و در هر حال ممکن است که این ترجمه خالی از نقص نباشد و از خوانندگان دانشمند خواهشمند است که اگر بسپوی برخوردند تذکار دهند که در چاپهای بعدی اصلاح شود.

در خاتمه لازم میدانند که از آقای محمد علی ترقی مدیر محترم کتابفروشی خیام که با بذل همت و با سرمایه خود بطبع و انتشار این کتاب اقدام نموده اند اظهار امتنان نماید.

تهران آذر ۱۳۳۲ فرهوشی (مترجم همایون سابق)

مادام دیولافوا نویسنده کتاب

فهرست هندرجات

مقدمه - آتن - اسلامبول - تفلیس

فصل اول - ایروان و نخجوان - ۱۸

ایروان - دسته ای از روستائیان - پسر ارمنی - مسجد قدیمی ایروان - ناهار
در قفقاز - کاخ سردار - منظره جبال آرارات - زراعت اطراف ایروان - نخجوان -
مسجد جامع - کنبد اتایک .

فصل دوم آذربایجان - ۳۰

آذربایجان - گمرک جلفا - تلگرافخانه انگلیس - قبایل کرد - ائانه یک مسافر
ایرانی - مرند - گدای پیرکرد - داخل خانه ایرانی - یکی از نهصد و نود و نه کاروانسرای
شاه عباسی - رئیس امنیه تبریز - دعای درویش - ورود بصوفیان

فصل سوم - ۴۲

منازل اولیه - تنزل درجه حرارت - قنوات - ساختمان معرفه الارضی - خاک ایران -
درویش نقال - پل تبریز - مقر محلات بیرون شهر - ورود بقونسولخانه فرانسه - ملاقات
فرمانفرمای تبریز - عمارت بیرونی .

فصل چهارم - ۵۰

ملاقات باقونسولها - داستان يك قونسول ترك - مسجد كبود - ارك قدیمی -
تغییر مکان دائمی شهرهای شرقی - یخچالها - فوت مجتهد تبریز - ملاها - سیاحت مسجد
غازان خان - ملاقات خلیفه ارمنی - کلیسای اوچمیازن - جواهرات قیمتی و کتابخانه -
نقاشی يك زن کلدانی - تقویم ابرانی - عزیمت از تبریز - کاروان زوار خراسان - زن
نوکر - میانه - داستان کاخ قدیمی - پل دختر .

فصل پنجم - ۸۰

ورود بزنجان - بایمها - جنگ شیخ طبرسی - شورش مذهبی - محاصره زنجان -
مجازات شورشیان - خانواده بای - قشون ایران - سلطانیه - مقبره شاهخدا بنده - چاروا دارها
طبابت آزاد غیر قانونی .

- ۸ -

فصل ششم - ۱۰۰

خانه عظیم آباد - تأثیر سراب - ورود بقزوین - آب انبار های قزوین - شاهزاده حاکم - اوهام - مسجد جمعه قزوین - تعزیه - امامزاده حسین - عزیمت از قزوین - ورود به تهران .

فصل هفتم - ۱۱۷

دکتر تولوزان - خواهران تارک دنیا - قصر نگارستان - اندرون شاهی - تصویر فتحعلشاه باپسران - شرفیابی بحضور شاه - ناصرالدین شاه .

فصل هشتم - ۱۳۳

در حضور شاه - خواهرزاده های شاه - مسافرت ورامین - مسجد جمعه ورامین - قلعه ساسانی - ارك ورامین - قضاوت كدخدا - امامزاده یحیی - انعکاسات فلزی - تزیینات کاشی - تقریح شاه - برج و محراب مغول - امامزاده جعفر - مراجعت به تهران - چنار تجریش - میرزا نظام غفاری .

فصل نهم - ۱۶۶

عزیمت از تهران - تفاوت فاحش درجه حرارت در شب و روز - مأمونیه - خانه حاکم ورود بساوه - مسجد - مناره غزنوی - املاك موقوفه .

فصل دهم - ۱۷۴

سد ساوه - رتیل ها - مباشرین ایرانی - ورود به آوه - ملاقات من بایک خانم - مسافرت دریابان - ورود بقم - دورنمای شهر قم - نقشه اندوون حکومتی - حاکم شهر قم - مقبره حضرت فاطمه - مقبره شیوخ - نغمه بلبل ها .

فصل یازدهم - ۱۸۹

آثار الکتریکی دریابان - نصر آباد - کاروانسرا - کاشان - کاروانسری نو - بازار - منار خمیده - منظره شهر کاشان - ورود بمسجد جامع - ملاقات حاکم - ازدواجهای موقتی - مسجد میدان - محراب صیقلی - خانهای ایرانی - قصر باغ فین - میرزا تقی خان - قتل او - عزیمت از کاشان - جبال قهرود .

فصل دوازدهم - ۲۱۲

ورود باصفهان - چهارباغ - جلفا - مؤسسات مذهبی ارمنی ها - پریاسکال آرا کلیان - تاریخ کلنی ارمنی جلفا - انهدام جلفای ارس - برقراری ارمنی ها در عراق - روز یکشنبه

درجلفا - کشیش وزیر دستان او - خواهران سنت کاترین - تهیه تریاک - عروسی ارمنی .

فصل سیزدهم - ۲۴۶

بنای شهر اصفهان . تاریخ شهر . کاخ چهل ستون . سر تیپ دکتر میرزا تقی خان .
عمارت هشت بهشت . ملاقات نایب الحکومه . ایام پیری شاه عباس . تالار سر پوشیده .
شاهزاده ظل السلطان . کاشیهای ایرانی . مدرسه مادرشاه . یک کاروانسرا .

فصل چهاردهم - ۲۶۲

باغ کشیش بزرگ . روحانیان کریگور . اندرون حاج حسین . یادگاریهای مسافرت
یکزن ایرانی درمسکو . مناره دیده بان . نامه شاهزاده ظل السلطان .

فصل پانزدهم - ۲۷۷

گردش در کلادان . منارجنبان . چاه آب . زراعت اطراف شهر . تنباکو پنبه . کود .
وسایل نقلیه .

فصل شانزدهم - ۲۸۷

تفسیر کتب مقدس . میدان شاه . مقایسه این میدان بامیدان سنت مارک ونیز . عمارت
مرتفع عالی قابو . مسجد شاه . نمونه های مختلف مساجد . وضو . نماز . لزوم قرار دادن
محراب بطرف کعبه . مسجد جمعه . محراب مسجد المنصور . ملاقات یک سید . داستان یک
مسیحیونرلائیک درجلفا . اولاد پینمبر . خمس و زکوة .

فصل هفدهم - ۳۰۶

امامزاده جعفر . مناره مغول . حامی خارجیان . قصر فرح آباد . تخت سلیمان . میدان
جنگ گلناباد . قبرستان ارمنی ها . لباس پارسی در طبقه اشراف جلفا . باغ هزار جریب .
قصر آئینه خانه . پل حسن بك . مناره و امامزاده شهرستان . پل شهرستان . قرارداد با چاروادار .
شام در کلیسا . عزیمت بشیراز .

فصل هیجدهم - ۳۲۶

خروج از اصفهان . کاروان بزرگ . مهیار . کاروانسرای قلعه شور . قمشه . یزدخواست .

فصل نوزدهم - ۳۳۸

کاروان گربه . وعده چاروادار . مسجد مشهور اقلید . چشمه ها . شکارهای بهرام گور .
زنان قبیله بختیاری . سورمق . دهیید . مراسم دفن مسافر .

فصل بیستم - ۳۵۱

تنگه مادر سلیمان . ده نو . تخت مادر سلیمان . مقبره کامبیز اول . قصر سیروس . شمایل حجاری شده سیروس . اسکندر . نقشه پلوار . قبر مادر سلیمان . شرح مقبره سیروس توسط آریستوبول یونانی . تنگه پلوار . مقابر سنگی و قبور موقتی نقش رستم . حجاریهای ساسانی . آتشکده های نقش رستم .

فصل بیست و یکم - ۳۷۸

دهکده کناره . راهزنان گچ گرفته . تخت جمشید . گامیهای مخصوص . آپادانای خشایارشا . کاخ داریوش . حجاران تخت جمشید . وضع لباس مدیها و پارسیها . خرابه های آپادانای صدستون . ورود مالیاتها . مقابر هخامنشیان . آتش زدن تخت جمشید . خرابه استخر . خانواده زوار زردشتی . مذهب پارسیان در زمان زردشت . زند اوستا . عزیمت از کناره بقصد رفتن شیراز .

فصل بیست و دوم - ۴۰۴

عزیمت از کناره . تنگه الله اکبر . مدخل بازار . ورود به تلگرافخانه . زندگانی زنان اروپائی در شیراز . پایتخت کریمخان . حای خارجیان .

فصل بیست و سوم - ۴۱۸

قصر هخامنشی در نزدیکی شهر شیراز . حجاری برجسته ساسانی . نبوت قدمت شهر شیراز از روی ابنیه مختلف قدیمی . دایه مسلمان نزد مسیحی . مقابر سعدی و حافظ . اطبای بوی .

فصل بیست و چهارم - ۴۲۹

مسجد جامع شیراز . تأسیس آن . خداخانه . قدمت شهر شیراز . کر . مسجد نو . مدرسه خان . بازار و کیل . تبدر شیراز . مشاوره طبی در نزد صاحب دیوان .

فصل بیست و پنجم - ۴۴۳

ملاقات مادام فاگر کرین . آیا طول دامن زنان باعث پاکی اخلاق است ؟ . عزیمت از شیراز . دریاچه شور . ورود بسروستان .

فصل بیست و ششم - ۴۵۳

اقامت در سروستان . قصر خراب سروستان . عزیمت بداراب . مراجعت بطرف شیراز . تغییر عادت . قلعه دختر . نقش برجسته ساسانی . قصر خرابه فیروز آباد .

فصل بیست و هفتم - ۴۶۶

آتشکده فیروز آباد . ایلخانی . ده نو . کوچ کردن قبیله . فرش بافی . اخلاق چادر نشینان . فراش بند . نخلستان . نقالی . بنای گنبددار فراش بند . دهکده اهرم . منظره خلیج فارس .

فصل بیست و هشتم - ۴۹۳

دهکده گورک . شکار باقوش . ورودیوشهر . منظره شهر . بندر : کرم بوشهر . مرگ سپهسالار . عزیمت از بوشهر .

فصل بیست و نهم - ۵۰۴

در کنار کشتی پنجاب . سواحل ایران . شط العرب . ناحیه بزرگ باطلاقی . سواحل شط العرب . بحر . شیخ فیلیه . ترکان خانم . رقت قلب پلنگ . تعزیه .

فصل سی ام - ۵۱۶

عزیمت از فیلیه . بحر . هشت روز در شط کارون . مراجعت به بحر . قرنطین و گورک ترکیه . بصره در مواقع جز و مد شط . هوای ناسالم شهر بصره . اجتماع مذاهب در ملتقای دجله و فرات . یوحنائیان .

فصل سی و یکم - ۵۳۰

مسافرت بر روی دجله . رفقای راه . مقبره اسد راس یهودی . جنگل مقدس . بگل نشستن کشتی . قبایل عرب . ورود به تیسفون . قصر سلاطین ساسانی . سلوسی . خرابه های آن وضع حالیه آن . شب در سواحل دجله . مراجعت به کشتی .

فصل سی و دوم - ۵۴۴

ورود به بغداد . منظره شهر . کشتی و کله و فقه . فایقه های بابلی بنا بر روایت هرودوت . حجاری های نینوا . قونسلخانه فرانسه . زندگانی در کلبه . تأسیس بغداد : دروازه و برج طلسم . مقابر شیخ عمر و عبدالقادر . فرق چهار گانه سنی . وهابیه . روز عید در بغداد . جوش بغدادی .

فصل سی و سوم - ۵۶۴

ترکها . موجبات انحطاط اخلاقی و جسمانی . ترتیب اداری مأمورین ترک . تراموای کاظمین . مقبره امام موسی . مسافر بدون لوازم سفر .

فصل سی و چهارم - ۵۷۶

سیاحت قبرستانهای ساحل چپ دجله . مقبره یکی از پیشوایان یهود . کلبه یهودی

بنداد . مقبره سلطان زبیده . حریق در بازار . خان ارتمه . مناره سوق النزل . بازار و
تجار بنداد .

فصل سی و پنجم - ۵۸۸

عزیمت بیابان . عبور از بیل قایقی . اسکورت ضبطیه . کاروانسرای میان راه . قافله
اموات . اسکندریه خان . ظهور تپه های بابل . طوفان در کلبه . دشت حله . سواحل شط
فرات . برج بابل . قصر بخت النصر . حدائق معلقه . مقبره بل مروداک .

فصل سی و ششم - ۶۰۳

کربلا . میدان سنگ قبر . ورود بشهر . ملاقات قونسول ایران . نتیجه نگرفتن از
مقصود . قبرستان کربلا . مراجعت به بنداد .

فصل سی و هفتم - ۶۱۱

عزیمت از بنداد . درکشتی خلیفه . ورود به ماره . اسبان اصیل . کلنی عیسوی عماره .
شبی از ماه ژانویه در بابل . قبایل صحراگرد . طاق ایوان . امامزاده توئیل . قبیله
کریم خان .

فصل و هشتم - ۶۲۹

دزفول . اوضاع تجارتی و زراعتی شهر . تماشای اندرونهای نایب الحکومه . پیش
گوییهای خوب .

فصل سی و نهم - ۶۳۸

ملاقات با شیخ طاهر . تلها . مقبره دانیال . قصر اردشیر . شکار گراز . شبی در مقبره
دانیال .

فصل چهارم - ۶۵۰

محلی جندی شاپور . دهکده بین راه . منظره شهر شوشتر . وضع داخلی شهر . فقر اهالی
شوشتر . حاکم عربستان و قشون او .

فصل چهارم و یکم - ۶۶۳

مسجد جامع شوشتر . امامزاده عبدالله بانو . عزیمت از شوشتر . یکشب در چادر بادیه
نشینان . دهکده وئیس . اهواز . در روی شط کارون . در کنار کشتی .

فصل چهارم و دوم - ۶۷۵

خلاصه ای از تاریخ صنعتی و ادبی ایران . سلسله هخامنشی . پارتها . ساسانیان .
فتوحات اعراب . غزنویان . سلجوقیان . مغولها . صفویه . قاجاریه .

فهرست تصاویر

تمام تصاویر این کتاب از روی عکسها و نقاشیهائی که مادام و موسیو دیولافوا در طی مسافرت
بسدست خود تهیه کرده اند گراور شده است .

شماره و محل تصاویر	شماره و محل تصاویر
۵۴ سردر خارجی مسجد ۲۸	۱ منظره بندر مارسی صفحه ۳
۵۶ ارك تبریز ۲۹	۲ معبد پارتین ۵
۵۸ مجتهد تبریز ۳۰	۳ معبد ویکتوار ۶
۶۵ خلیفه ارمنی تبریز ۳۱	۴ محله کنار بسفر ۷
۶۶ کلیسای اوچمیان ۳۲	۵ چشمه سرای ۸
۶۷ زن کلدانی ۳۳	۶ بندر پتی ۱۰
۷۰ دختر نایب چا پارخانه ۳۴	۷ تونل راه آهن ۱۱
۷۲ علی مستخدم آقا ۳۵	۸ شاهزاده کرچی ۱۱
۷۴ کدخدای میانه ۳۶	۹ منظره شهر تفلیس ۱۲
۷۸ پل دختر ۳۷	۱۰ دختر کرچی ۱۳
۷۹ تخت کلیسا ۳۸	۱۱ روستایان ایروان ۱۸
۸۰ دور نمای سلطانیه ۳۹	۱۲ پسر ارمنی ۱۹
۸۹ دختر بایی زنجان ۴۰	۱۳ مسجد ایروان ۲۲
۹۰ دختر زنجان ۴۱	۱۴ پل ایروان ۲۴
۹۵ مقبره سلطانیه ۴۲	۱۵ مسجد نخجوان ۲۷
۹۶ چارواداران ۴۳	۱۶ کنبد اتابک ۲۹
۹۸ دور نمای خرمدره ۴۴	۱۷ مسجد خراب نخجوان ۳۰
۱۰۰ مقبره کوچک در سلطانیه ۴۵	۱۸ قبایل کرد ۳۳
۱۰۱ خانه عظیم آباد ۴۶	۱۹ گدای مرند ۳۸
۱۰۳ آب انبار قزوین ۴۷	۲۰ زنان مرندی ۳۹
۱۰۵ میدان خوار بار فروشی قزوین ۴۸	۲۱ کاروانسرای خراب ۴۰
۱۰۶ حاکم قزوین ۴۹	۲۲ درویش ۴۱
۱۱۰ مسجد شاه قزوین ۵۰	۲۳ درویش نقال ۴۵
۱۱۲ مجلس تمزیه ۵۱	۲۴ قونسول فرانسه تبریز ۴۶
۱۱۳ امامزاده قزوین ۵۲	۲۵ فنجان قهوه خوری ۴۹
۱۱۴ مسجد خراب قزوین ۵۳	۲۶ منظره باغهای تبریز ۵۰
۱۱۶ منظره کوه دماوند ۵۴	۲۷ مسجد کبود تبریز ۵۳

شماره و محل تصاویر

۱۷۵	۸۶	معمارباشی و بطری عرق
۱۸۱	۸۷	فاطمه
۱۸۳	۸۸	دورنمای شهر قم
۱۸۵	۸۹	مقبره حضرت معصومه
۱۸۶	۹۰	منارهای مسجد خراب قم
۱۸۷	۹۱	میرزا مهدیخان حاکم قم
۱۸۹	۹۲	مقابر شیوخ در قم
۱۹۲	۹۳	کاروانسرای پاسنگان
۱۹۴	۹۴	کاروانسرای تازه در کاشان
۱۹۷	۹۵	منار خمیده کاشان
۲۰۰	۹۶	حاکم کاشان
۲۰۱	۹۷	میرزا وصاحب منصبان
۲۰۲	۹۸	کوچه کاشان و مسجد جامع
۲۰۳	۹۹	مدخل مسجد میدان کاشان
۲۰۴	۱۰۰	محراب مسجد میدان کاشان
۲۰۵	۱۰۱	هلو فروش کاشانی
۲۰۷	۱۰۲	خانم حاکم کاشان
۲۱۰	۱۰۳	چوپانان و کوسفندان قهرود
۲۱۴	۱۰۴	خیابان چهارباغ اصفهان
۲۱۵	۱۰۵	کشیس پاسکال
۲۱۹	۱۰۶	یکمی از کوچه های جلفا
۲۲۲	۱۰۷	کلیسای جلفا
۲۲۳	۱۰۸	کشیس ارمنی جلفا
۲۲۵	۱۰۹	خواهران تارک دنیا
۲۲۸	۱۱۰	تهیه تریاک کشیدنی
۲۲۹	۱۱۱	تهیه تریاک برای دارو خانه
۲۳۰	۱۱۲	زنان ارمنی جلفا
۲۳۲	۱۱۳	زن ارمنی فریدنی
۲۳۳	۱۱۴	یک خانواده ارمنی
۲۳۷	۱۱۵	نمونه کاشی کاری اصفهان
۲۴۴	۱۱۶	تالار جلوخان کاخ چهل ستون

شماره و محل تصاویر

۱۱۹	۵۵	زن گدای ایرانی
۱۲۵	۵۶	فتحعلیشاه و پسرانش
۱۲۶	۵۷	دکتر تولوزان
۱۲۷	۵۸	زن ایرانی
۱۲۸	۵۹	عمارت نگارستان
۱۳۱	۶۰	شمس العماره
۱۳۴	۶۱	ناصرالدین شاه
۱۳۵	۶۲	خواهر زاده های شاه
۱۳۶	۶۳	ظرف آنتیک
۱۳۶	۶۴	مردۀ کبر در قلعه
۱۳۷	۶۵	قلعه یادخمة کبران
۱۳۸	۶۶	برج طغرل
۱۳۹	۶۷	دورنمای شهر ورامین
۱۴۱	۶۸	مسجد جامع ورامین
۱۴۲	۶۹	داخل مسجد ورامین
۱۴۳	۷۰	ارک خراب ورامین
۱۴۷	۷۱	امامزاده یحیی ورامین
۱۴۹	۷۲	متولی و روستائیان
۱۵۰	۷۳	برج خراب ورامین
۱۵۰	۷۴	محراب امامزاده یحیی
۱۵۲	۷۵	چوپانان استرآبادی
۱۵۶	۷۶	امامزاده جعفر ورامین
۱۵۹	۷۷	چنار تجریش
۱۶۰	۷۸	میرزا نظام الدین غفاری
۱۶۴	۷۹	خانه دکتر تولوزان
۱۶۵	۸۰	کاخ نایب السلطنه
۱۶۸	۸۱	آبدار و فراشان
۱۷۱	۸۲	مسجد جامع ساوه
۱۷۲	۸۳	درویش
۱۷۳	۸۴	منار غزنوی
۱۷۴	۸۵	سد ساوه

شماره و محل تصاویر	شماره و محل تصاویر
۱۴۸ پوشش خارجی مسجد دوره مغول ۳۰۵	۱۱۷ منظره عمارت چهل ستون ۲۴۶
۱۴۹ امامزاده جعفر اصفهان ۳۰۶	۱۱۸ منظره تالار کاخ هشت بهشت ۲۴۷
۱۵۰ منار دوره مغول ۳۰۸	۱۱۹ عمارت سر پوشیده ۲۵۲
۱۵۱ قصر آئینه خانه ۳۱۸	۱۲۰ ظل السلطان حاکم اصفهان ۲۵۳
۱۵۲ منظره پل حسن بك یا پل خواجو ۳۱۹	۱۲۱ جلوخان مدرسه چهارباغ ۲۵۶
۱۵۳ منظره زیر پل حسن بك ۳۲۰	۱۲۲ داخل مدرسه چهارباغ ۲۵۸
۱۵۴ یکی از کوچه های عباس آباد ۳۲۱	۱۲۳ درویش و طلبه ۲۶۰
۱۵۵ مسجد عباس آباد ۳۲۲	۱۲۴ کاروانسرای ارمینیا ۲۶۱
۱۵۶ پل شهرستان ۳۲۳	۱۲۵ کاو آبکش کلیسا ۲۶۳
۱۵۷ کشیدن بارها باقیان ۳۲۴	۱۲۶ دور نمای جلفا ۲۶۴
۱۵۸ دودختر ارمی ۳۲۵	۱۲۷ خادم کلیسا ۲۶۶
۱۵۹ ارمینیهای مهاجر از جلفا به هندوستان ۳۲۶	۱۲۸ مادام یوسف ۲۶۸
۱۶۰ توقفگاه کاروان ۳۲۹	۱۲۹ زیباخانم و مادام یوسف ۲۶۹
۱۶۱ منظره آقشمه (شهرضا) ۳۳۲	۱۳۰ منار دوره مغول ۲۷۴
۱۶۲ مسجد قشمه ۳۳۳	۱۳۱ یکی از کوچه های اصفهان ۲۷۵
۱۶۳ منظره ایزدخواست ۳۳۵	۱۳۲ بازار جلفا ۲۷۶
۱۶۴ قمه و خنجبر ۳۳۸	۱۳۳ برج کبوتران ۲۷۷
۱۶۵ حلاج ۳۳۹	۱۳۴ منار جنبان اصفهان ۲۷۹
۱۶۶ تاجر گربه فروش ۳۴۰	۱۳۵ طرز آبکشی باکاو ۲۸۱
۱۶۷ پسر حاکم آواده ۳۴۳	۱۳۶ برج کبوتر در هزار جریب ۲۸۴
۱۶۸ ملاقات بهرام گور با معشوقه ۳۴۷	۱۳۷ مشروب کردن زمین با آب چاه ۲۸۵
۱۶۹ زنان بختیاری ۳۴۸	۱۳۸ نقاره خانه اصفهان ۲۸۹
۱۷۰ دروازه سورمق ۳۴۹	۱۳۹ میدان شاه اصفهان ۲۹۰
۱۷۱ درویش با پوست ببر ۳۵۱	۱۴۰ هشتی مسجد شاه ۲۹۲
۱۷۲ تخت مادر سلیمان ۳۵۵	۱۴۱ فرستادگان مجتهد ۲۹۳
۱۷۳ سردر مقبره کامبیز ۳۵۷	۱۴۲ جلوخان شبستان مسجد شاه ۲۹۵
۱۷۴ یکی از ستونهای کاخ سیروس ۳۵۸	۱۴۳ آخوند ملا حسین ۳۰۰
۱۷۵ عکس سیروس ۳۵۹	۱۴۴ کچ بری محراب مسجد جامع ۳۰۱
۱۷۶ قبر مادر سلیمان ۳۶۴	۱۴۵ منظره مسجد جامع اصفهان ۳۰۲
۱۷۷ وضع اولیه قبر مادر سلیمان ۳۶۶	۱۴۶ آقاسید محمد حسین ۳۰۳
۱۷۸ مقبره موقتی در نقش رستم ۳۷۳	۱۴۷ شیرین خانم ۳۰۴

شماره و محل تصاویر

شماره و محل تصاویر

۴۳۳	۲۰۶	خداخانه در مسجد جامع	۱۷۹	منظره مقابر نقش رستم	۳۷۵
۴۳۴	۲۰۷	سنگ آب مسجد جمعه	۱۸۰	شاهپور فاتح و امپراطور روم	۳۷۶
۴۳۵	۲۰۸	مسجد نو شیراز	۱۸۱	دو آتشگاه نقش رستم	۳۷۷
۴۳۶	۲۰۹	بازار وکیل در شیراز	۱۸۲	تصاویر پادشاهان ساسانی	
۴۳۷	۲۱۰	مقبره سید میر احمد		در نقش رستم	۳۷۸
۴۳۹	۲۱۱	قراولان بیمار در دیوانخانه	۱۸۳	قصر داربوش در تخت جمشید	۳۸۳
۴۴۰	۲۱۲	صاحب دیوان نایب الحکومه	۱۸۴	کاو میشان بالدار	۳۸۵
	۲۱۳	سر تپ صادق خان فرمانده	۱۸۵	رواق جنوبی آپادانای خشایارشا	۳۸۶
۴۴۲		توبخانه	۱۸۶	سردر کاخ داربوش	۳۸۹
۴۴۳	۲۱۴	دریاچه نزدیک شیراز	۱۸۷	پلکان کاخ داربوش	۳۹۱
۴۴۶	۲۱۵	باغ تخت شیراز	۱۸۸	جنگ داربوش با حیوان افسانه ای	۳۹۰
۴۵۰	۲۱۶	غلام حکومتی شیراز	۱۸۹	جنگ شیر و کاومیش	۳۹۲
۴۵۴	۲۱۷	مقبره شیخ یوسف ابن یعقوب	۱۹۰	مستخدم و سرباز گارد سوار	
۴۵۵	۲۱۸	قصر خراب سروسن		پارسی	۳۹۳
۴۵۶	۲۱۹	نقشه قصر سروسن	۱۹۱	ورود مالیات بدر بارداربوش	۳۹۴
۴۵۷	۲۲۰	کارهای قصر سروسن	۱۹۲	منظره ویران تخت جمشید	۳۹۶
۴۶۱	۲۲۱	گردنه وزن تاجر کلابروش	۱۹۳	خانواده زردشتی یزدی	۳۹۹
۴۶۲	۲۲۲	نقش برجسته نزدیک فیروز آباد	۱۹۴	منظره شهر شیراز	۴۰۷
۴۶۳	۲۲۳	قصر خراب فیروز آباد	۱۹۵	مدخل بازار شیراز	۴۱۲
۴۶۴	۲۲۴	داخل قصر فیروز آباد	۱۹۶	جلو خان مسجد وکیل در شیراز	۴۱۳
۴۶۵	۲۲۵	منظره قصر فیروز آباد	۱۹۷	مسجد وکیل	۴۱۴
۴۶۷	۲۲۶	شکل حالیه آتشگاه فیروز آباد	۱۹۸	مدرسه وکیل	۴۱۵
۴۶۷	۲۲۷	شکل اصلی آتشگاه	۱۹۹	یکی از اسبان سواری ما	
۴۷۳	۲۲۸	طرز فرش بافی قبایل		و نوکر تلگرافخانه	۴۱۸
۴۷۵	۲۲۹	نقال و مستمعین او	۲۰۰	نقوش برجسته ساسانی در	
۴۸۵	۲۳۰	برادر نایب فراش بند		حوالی شیراز	۴۲۰
۴۸۶	۲۳۱	کنبد خراب فراش بند	۲۰۱	دایه اطفال دکتر انگلیسی	۴۲۱
۴۸۸	۲۳۲	آسیا کردن کنندم	۲۰۲	مقبره سعدی در شیراز	۴۲۳
۴۹۰	۲۳۳	منظره دهکده اهرم	۲۰۳	دختر و عروس حکیم باشی	۴۲۷
۴۹۱	۲۳۴	کدخدای اهرم	۲۰۴	جلال الدوله پسر ظل السلطان	۴۲۸
۴۹۱	۲۳۵	بالاخانه کدخدای اهرم	۲۰۵	مسجد جامع شیراز	۴۳۱

شماره و محل تصاویر	شماره و محل تصاویر
۲۶۶ مسجد و کوچه ای در بغداد ۵۵۸	۲۳۶ نخلستان اهرم ۴۹۲
۲۶۷ میدان بزرگ بغداد ۵۵۹	۲۳۷ دهکده کورک ۴۹۳
۲۶۸ مسجد کنار میدان بغداد ۵۶۰	۲۳۸ شیخ کورک ۴۹۴
۲۶۹ زن یهودی بغدادی ۵۶۳	۲۳۹ قوشچی شیخ کورک ۴۹۵
۲۷۰ زن کلدانی بغدادی ۵۶۴	۲۴۰ دسته کشتی سلطنتی ۴۹۸
۲۷۱ کاروان حمل ماهی ۵۷۲	۲۴۱ مدخل عمارت شیخ فیلیه ۵۰۶
۲۷۲ مقبره امام موسی (ع) در کاظمین ۵۷۳	۲۴۲ رؤسای قبایل عرب در خانه شیخ فیلیه ۵۰۷
۲۷۳ یک خانم ایرانی ۵۷۶	۲۴۳ شیخ مزعل خان ۵۰۸
۲۷۴ قبرستان بغداد ۵۷۷	۲۴۴ شیخ خزعل برادر مزعل ۵۰۹
۲۷۵ یکی از کوچه های بغداد ۵۷۹	۲۴۵ قلیان دار شیخ مزعل ۵۱۰
۲۷۶ دختران یهودی بغدادی ۵۸۰	۲۴۶ ترکان خانم باپلنگک خود ۵۱۲
۲۷۷ مبره زبیده زن هارون الرشید ۵۸۱	۲۴۷ مرشد خانقاه تهران ۵۱۵
۲۷۸ خان یاسرای ارتمه ۵۸۲	۲۴۸ مقبره واقع در ساحل رود کارون ۵۲۰
۲۷۹ مناره سوق الغزل ۵۸۳	۲۴۹ کانال العشار در بصره ۵۲۲
۲۸۰ قسمتی از کتیبه سردر مدرسه بغداد ۵۸۴	۲۵۰ کانال داخلی بصره ۵۲۴
۲۸۱ منظره بغداد از بالای سرای ارتمه ۵۸۵	۲۵۱ میدان کندم فروشان ۵۲۵
۲۸۲ قفه های خربزه و هندوانه در اسکله بغداد ۵۸۷	۲۵۲ زن ارمنی در بصره ۵۲۷
۲۸۳ کاروان اموات ۵۹۲	۲۵۳ منظره قرانه ۵۳۳
۲۸۴ عبور از شط (حجاری آشوری) ۵۹۵	۲۵۴ مقبره عزرا ۵۳۴
۲۸۵ ساحل شط فرات در حله ۵۹۶	۲۵۵ دهکده در کنار دجله ۵۳۵
۲۸۶ برج نمرود در بابل ۵۹۸	۲۵۶ شیخ قبيله شمر ۵۳۶
۲۸۷ نقشه بابل قدیم ۶۰۰	۲۵۷ نمای پشت طاق کسری ۵۳۷
۲۸۸ شیر سنگی در خرابه های بابل ۶۰۰	۲۵۸ جلو خان طاق کسری ۵۳۹
۲۸۹ چوپان و گوسفندان در خرابه های بابل ۶۰۲	۲۵۹ منظره شهر بغداد ۵۴۶
۲۹۰ خرابه های معبد بل مروداک ۶۰۴	۲۶۰ قفه بغدادی ۵۴۷
۲۹۱ کاروانسرا در کر بلا ۶۰۷	۲۶۱ قفه حجاری شده در نینوا ۵۴۹
۲۹۲ منظره شهر کر بلا ۶۰۸	۲۶۲ دروازه شهر بغداد ۵۵۳
۲۹۳ منظره بغداد در ساحل دجله ۶۱۱	۲۶۳ برج طلسم در بغداد ۵۵۴
۲۹۴ منظره دجله در عماره ۶۱۳	۲۶۴ مقبره شیخ عبدالقادر ۵۵۶
	۲۶۵ مقبره شیخ عمر ۵۵۷

شماره و محل تصاویر

۲۹۵	شب باردانی در باطلاق	۶۱۷
۲۹۶	چادر قبيله	۶۱۹
۲۹۷	زن عرب قبيله بنی لام	۶۲۱
۲۹۸	مرد عرب قبيله بنی لام	۶۲۳
۲۹۹	امامزاده توفیل	۶۲۳
۳۰۰	خرابه طاق ایوان	۶۲۴
۳۰۱	طرز نان پختن قبایل	۶۲۷
۳۰۲	پل دزفول	۶۲۸
۳۰۳	میرزاهای حکومت دزفول	۶۳۰
۳۰۴	محل رنگری در دزفول	۶۳۱
۳۰۵	مہتاب خانم	۶۳۳
۳۰۶	بی بی دردانه	۶۳۶
۳۰۷	مریدان شیخ طاهر	۶۳۹
۳۰۸	مقبره دانیال	۶۴۰
۳۰۹	داخل حصار مقبره دانیال	۶۴۱
۳۱۰	منظره تلہای شوش	۶۴۲
۳۱۱	یکی از تہ ستونہای قصر اردشیر	۶۴۳
۳۱۲	طرز پختن پلاو	۶۴۷
۳۱۳	دہکدہ بین راه	۶۵۲
۳۱۴	پل شوشتر	۶۵۳
۳۱۵	یکی از کوچہ های شوشتر	۶۵۶

شماره و محل تصاویر

۳۱۶	قصر سید اسدالله خان	۶۵۶
۳۱۷	آسیابهای شوشتر	۶۵۸
۳۱۸	یکی از کوچہ های وسیع شوشتر	۶۶۰
۳۱۹	میرزا بزرگ منشی حاکم خوزستان	۶۶۱
۳۲۰	پل شوشتر	۶۶۲
۳۲۱	سید میرزا جعفر	۶۶۳
۳۲۲	امامزاده عبدالله بانو	۶۶۴
۳۲۳	منظره خارجی مسجد جامع شوشتر	۶۶۵
۳۲۴	بیل داران قبيله	۶۶۸
۳۲۵	زنان قبایل در موقع کره گیری	۶۶۹
۳۲۶	یکی از سکنه دہکدہ رئیس	۶۷۰
۳۲۷	میمون بازان در عروسی	۶۷۱
۳۲۸	یکی از قایقچیان اهواز	۶۷۲
۳۲۹	زنان اهواز	۶۷۳
۳۳۰	شیر در ساحل کارون	۶۷۴
۳۳۱	عبور از کانال سوز	۶۷۵
۳۳۲	خط میخی با سہ زبان	۶۸۸
۳۳۳	عکس مادام دیولا فوا در مقدمہ	
۳۳۴	تصویر فوشچی از نقاشیهای اصفہان	
	دراول و آخر کتاب	

غلطنامه

اگر چه در تصحیح این کتاب نهایت دقت بعمل آمده و کلمه نامفهومی در آن دیده نمیشود ولی باز هم کلمات و حروف ریخته و افتاده یا زایدی هست که لازم است قبل از مطالعه بشرح زیر اصلاح شود.

صفحه	سطر	غلط	درست	صفحه	سطر	غلط	درست
۲۱	۲۱۶	مذهبی	مذهبی	۲۱	۲۵	آن طاقهای	هم طاقنماهای
۲۲۹	۳	حت	حیت	۲۵	۲۴	فلیسوفانه	فلیسوفانه
۲۳۱	۲۶	بخوایم	بخوایم	۲۸	۳	ایراوان	ایروان
۲۳۶	۱۳	کیروایکه	کیروانکه	۳۳	۱۹	مراجفت	مراجعت
۲۴۲	۲۴	قحطی	وقحطی	۳۶	۴	تجارت	تجارت
۲۶۱	۱۴	لدیدی	لدیدی	۴۴	۲۳	میکردیم	میکرد
۲۶۲	۱۶	ازو	ازاو	۴۵	۱	مخصوصی	مخصوص
۲۶۴	۵	حاصل	حاصل	۴۹	۳۱	استعداداتی	استعاراتی
۲۷۱	۱۲	فین	یقین	۵۲	۱۶	باسود	باخود
۲۷۳	۸	باندرون	باندرون	۵۴	۳	کلی	کلی
۲۷۷		زیر تصویر	لبوتران	۵۴		زیر تصویر	سر در
۲۸۱	۵	ته	ته	۵۷	۲۳	ازدحام	برازدحام
۲۸۹	۴	شیخ	شیخ	۶۱		حاشیه منکیر	منکر
۲۸۹	۷	صافی	صافی	۶۲	۱۲	بود	بود
۲۸۹	۸	زنیق	زنیق	۷۰	۱۸	رای	برای
۳۲۴	۳	دروخت	دوخت	۷۲	۱۲	با	تا
۳۲۶	۱۰	ابزار	ابراز	۹۳	۱۳	دائل	داخل
۳۴۶	۱۲	باتلاق	باطلاق	۱۱۴	۸	امتددا	امتداد
۳۵۳	۱۹	باشد	باشند	۱۱۹	۲۶	ین	این
۳۵۳	۳۰	مختصر	محقر	۱۳۲	۴	مار	مارا
۳۵۷	۳	اطافر	اطراف	۱۵۰	۳	وصنایع	صنایع
۳۶۱	۱	خواست	بخواست	۱۵۸	۹	شاگران	شاگردان
۳۶۱	۱۲	اه	راه	۱۷۰	۱۲	اصافی	اطلاقی
۳۷۰	۱	پا	پای	۱۸۷	۱۲	مخته	مخده
۳۷۱	۶	کتیر	اکتیر	۱۸۷	۱۲	داد	دارد
۳۷۴	۹	ضریف	ظریف	۲۰۵	۳	ابتد	ابتدا
۳۷۸	۲۱	۶	۱۶				

صفحه	سطر	غلط	درست	صفحه	سطر	غلط	درست
۳۸۴	۱۰	بای	باهای	۶۱۷	۳	را	درست
۳۸۵	۷	از	آن از	۶۲۰	۱۴	براه	و براه
۳۸۵	۲۶	پارسا	پارسه	۶۲۲	۳	اجداده	اجدادی
۳۸۷	۹	متناسب	فاصله متناسب	۶۲۲	۱۰	ددرن	دادن
۴۱۸	۱۱	پرداختم	پرداختیم	۶۲۴	۶۲۴	زیر تصویر	بستان ایوان
۴۱۹	۶	درآوردند	درآوردند	۶۲۴	۴	بوده	بود
۴۲۶	۱۴	خانواه	خانواده	۶۲۶	۷	نمیخواهند	نمیخواهند
۴۲۹	۱۵	خورش	خورش	۶۲۶	۱۲	ناملی	ناملی
۴۷۹	۲۸	عموم	عمرم	۶۳۱		خط حاشیه	زاید است
۴۹۴	۲۴	میگذارند	میگذارند	۶۴۰	۱۴	پیش	بیش
۴۹۶	۳۱	بزرگ	بزرگ	۶۴۴	۳۱	ترا	تر
۵۷۲		حاشیه لبر	؛ ر	۶۶۴	۷	ما	مابا
۵۸۶	۳۲	و مینماید	مینمایند	۶۷۹	۲۳	عربی	غربی
۶۱۰	۲۱	باری	بازی	۶۸۸	۱	شیفور	شیبور
۶۱۰	۲۷	زا	از				

قبل از حرکت با اشخاص آگاه مشورت کردیم که از چه راه باید بایران رفت و دانستیم که بیش از دوراه وجود ندارد آراء اشخاص مطلع هم در اختیار یکی از آن دوراه مختلف بود یکی میگفت از راه قفقاز باید رفت که از دامنه جبال مرتفع آرات به تبریز منتهی میگردد دیگری میگفت بهتر آن است که از یرت سعید و بحر احمر و اقانوس هند عبور کرده به بوشهر که بندری است از خلیج فارس پیاده شوید و هر یک محسنات و معایبی را ذکر میکرد پاره ای عقیده داشتند که راه قفقاز خوب نیست بخصوص که قبایل کرد اکنون در ایران بشورش پرداخته و ممکن است مادر معرض سرقت و قتل و غارت واقع شویم. دیگران میگفتند که راه بوشهر هم خالی از خطر نیست و ممکن است گرفتار یکی از رؤسای قبایل صحرا نشین شویم که در قلمرو خود حکومت مستقلی دارند و بشاه و اقتدار آن اعتنائی نمیکند و خلاصه آنکه همه با خاطر نشان میکردند که در جنوب یا شمال این کشور حتماً ما با خطراتی مواجه خواهیم شد و بیم گشته شدن هم در کار است

بالاخره ما فهمیدیم که این اربابان اطلاع راه افراق میپایند و نباید برای آراء و عقاید آنها اعتباری قائل شد

بنابراین باراهنمائی اعضاء وزارت خارجه ماهمان راه قفقاز را اختیار کردیم که مأمورین سیاسی ما هم تمام از این راه میروند

قصد شوهر من این نبود که در صدد کشف آثار تاریخ طبیعی انسان باشد و نمیخواست در قبرستانهای کهنه کاوش کند و جمجمه یا استخوان دیگری از اعضاء آدمهای قرون گذشته را بدست آورد و بدون درخواست و رضایت آن مرحومان بقایای آنها را در تحت اتیکت های خوش نما و قشنگی در موزه های غربی جای دهد

با این ترتیب مارسل حق نداشت که از بودجه میسیون حقوقی دریافت کند و برای خرج سفر میبایستی قناعت کند بیک ورق کاغذ که یکی از منشیان درجه سوم نوشته و او را بمأمورین سیاسی توصیه کرده است یعنی وزارت خارجه فرانسه بوسیله این ورقه فقط به نمایندگان خود توصیه کرده بود که وسایل این مأموریت مجانی و در عین حال مفید را در هر جا برای ما فراهم سازند

بالاخره چنانکه در پیش هم ذکر کردم مارسل توانست رضایت خاطر رئیس دفتر وزارت صنایع مستظرفه را جلب کند. محبت و همراهی این کارمند عالیرتبه وزارتتی رشته ای را که پای شوهر مرا بفرانسه بسته بود باز کرد و ما توانستیم يك سال مرخصی و آزادی را در مقابل خود به بینیم

بیمناست نمیدانم که چند کلمه ای هم راجع بشخص خودم ذکر کنم

پس از آنکه این اشکالات اولیه مرتفع گردید پاره ای از دوستان بخیال اینکه محبتی نسبت بمن کرده باشند نزد من آمدند و بایانات جالب توجهی بمن توصیه کردند که از همراهی با مارسل صرف نظر کنم و از این مسافرت پر مشقت دست بکشم و اصرار داشتند که بهتر آن است که من در منزل بمانم و قدم در این سفر پر خطر نگذارم و در ضمن خوشیهای حضر و لذت آنرا بمن خاطر

نشان میکردند و میگفتند شما میتوانید درغیبت شوهرتان برنامه‌ای درست کنید و سرگرمیهایی برای خود فراهم آورید. مثلاً یکروز لباسهای شسته را مرتب و معطر کنید و در قفسه جای دهید و روزی هم برای میوه وانگشت پیچ درست کنید و در ظروف مخصوص ذخیره کنید و یکروز فرمانده جنگ بامگس‌ها باشید و بشکار حشرات کوچک پردازید و اوقاتی را هم بوصله کردن جورابه‌های خود صرف کنید. هفته‌ای دوبار برای تماشا و استماع موزیک بشهرداری بروید و در آنجا بالباسهای زیبا و توالق قشنگ خود نمایی کنید و اوقات بعداز ظهر را وقف استماع موعظه کشیش و بجا آوردن عبادت و مراسم مذهبی کنید گاهی هم با ما دامه‌های خوش محضر هم صحبت و هم نشین باشید و پس از آنکه از صحبت خسته شدید به تفریح پردازید و راجع بآرایش و مد لباس و ایام آبستنی و شیر دادن کودک نوزاد گفتگو کنید. اما من باین اندرزهای شیرین و دلپسند گوش نداده و توانستم در مقابل هر گونه مانع تراشی آنها مقاومت نمایم بالاخره چون دیدند که این افسونها در وجود من کارگر نیست مرا مانند یک نفر زن بدوی بتصور آوردند و این خود نسبت بمن توهین بزرگی بود حتی بهترین دوستان من هم چنین پنداشتند که من تعادل خاطر را از دست داده و فکرم پریشان شده است باری ساعت حرکت نزدیک شد. دستهای پاک و مقدسی تعویذها و مدالهای حافظ تندرستی را بگردن ما آویختند و برای خوشی و سلامت مادعاها خواندند و ما با صندوقها و چمدانهای بسته براه افتادیم و رفتیم بطرف بندر ماریسی

بندر ماریسی

در این بندر کشتی بزرگی بود که معمولاً مال التجاره بچین حمل میکرد و موسوم بود به آوا (Ava) و این دفعه بطور استثنای باسلامبول پای تخت عثمانی میرفت. کشتی پراز بار بود و فقط پنج نفر مسافر که دونفر آنها ما بودیم در عرشه آن جای گرفتند

چون ماه فوریه و هوا هم سرد بود بسالون بزرگ کشتی پناه بردیم طولی نکشید که باد سردی شروع بوزیدن کرد و چون سالون منافذی داشت سخت بباران می‌ریخت و بدتر اینکه ناخدا هم به بهانه حوادث و اتفاقات خیالی مانع شده بود که بخاری این سالن را روشن نمایند و ما پنج نفر مسافر مانند مجوسین در ته سالن خزیده و ناچار سرما و رنج آنرا تحمل میکردیم در موقع غذا خوردن همه بالاتفاق از ناخدا با التماس خواهش کردیم که آتشی برای ما فراهم نماید ولی این مرد عالی همت بجای اینکه بدرخواست و تضرع ما گوش دهد به تهدید پرداخته و گفت اگر زیاد حرف بزنی دمار می‌کنم باد بزن بزرگ را بجزکت در آورند یعنی همان باد زنی که در هنگام عبور از بحر احمر و اقیانوس هند در مدت گرمای آن نواحی بکار می‌افتد در مقابل این تهدید ماسکوت اختیار کردیم و یقه یار دسو را بالا کشیدیم و با زحمت

غذائی خوردیم و چون شب شد بمصیبت دیگری گرفتار شدیم بمان گفتند که بامر کاپیتان هیچگونه روشنائی نباید در کشتی دیده شود حتی از روشن کردن شمع یا کبریتی هم محروم ماندیم من از این رفتار تعجب کردم و نمیدانستم اینهمه سخت گیری برای چیست ؟

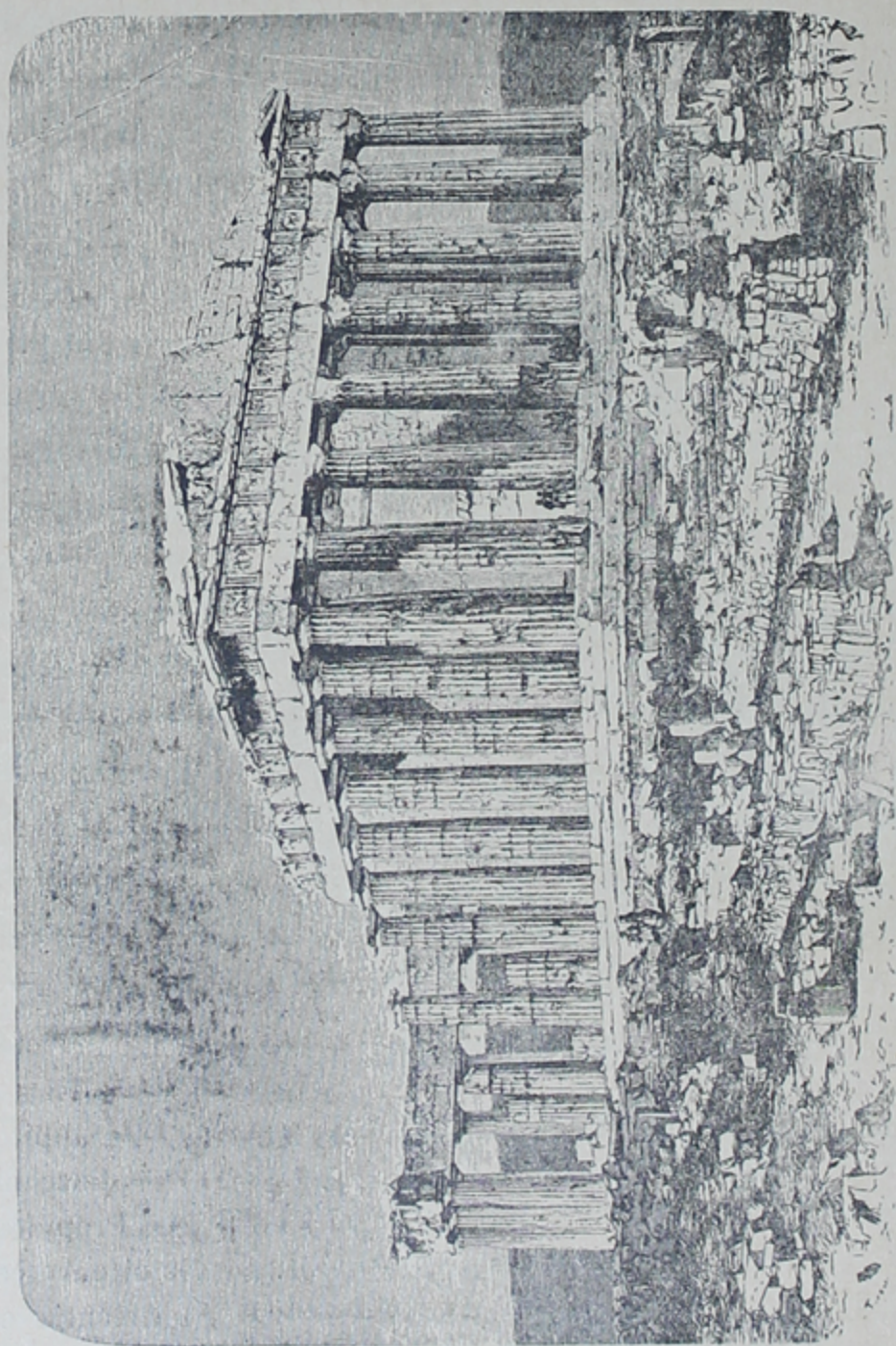
بعد فهمیدم که علت منع آتش و روشنائی این بود که انبار بزرگ ته کشتی و اطاقهای مسافری و حتی مخزنهای که در زیر سالون واقع بودند همه پر از باروت و ذخایر جنگی هستند که دولت فرانسه دوستانه و محرمانه برای یونان می‌فرستد تا بتواند مقدونیه را از زیر سلطه ترکان رهائی بخشد زیرا که رسماً نمیتوانست این عمل را انجام دهد و در پارلمان هم از طرف یکی از نمایندگان دست چپ اعتراضی شده و از وزیر مسئول استیضاح کرده بود و دولت فرانسه هم رسماً و قانوناً میبایستی در این جنگ بیطرف بماند

بهر حال کشتی برای تخلیه محمولات خود دو روز در بندر پیره توقف کرد و من که فقط عکسها و گرافهای انبیه و آثار قدیم یونانی را دیده بودم توانستم در این مدت با وجود وسرور بی اندازه ای ستونهای طلائی پارتین (۱) را از نزدیک مشاهده کنم ، این بنای عظیم از بالای آکروپل (۲) بر دریای آبی رنگ سالامین مسلط است و در قاعده از جبال جدا میشود که رنگ سوسنی آنها در رنگ لاجوردی آسمان نشاط آور محو میگردد اما دیدن خود بندر پیره وجد و نشاط مرا باندوه مبدل کرد زیرا که این شهر بدنما بسبب ایتالیائی بنا شده و سکنه آن ملاحانی هستند که علاقه ای بموطن خود ندارند بلکه عالم را وطن خود میدانند زیرا که کمتر در این جا اقامت میکنند و غالباً بدریا نوردی مشغول هستند چون بقطار راه آهن رسیدم حزن و اندوه من زیاده تر شد و آن نشاط و وجدی که در من ایجاد شده بود بکلی از وجودم زایل گردید

ابتدا من مایل نبودم که در این واگوئهای وحشت آور که بدون مناسبت در چنین کشوری ایجاد شده مسافرت کنم بلکه بیشتر مایل بودم که با اسب این مسافت را طی کنم و ورود بآتن بایک لکمو تیر در نظر من بمنزله ارتکاب جنایتی بود و ابداً نمیخواستم که بادود

(۱) Parthénon یکی از معابد بسیار عالی یونان

(۲) Acropole ارک قدیمی آتن که در صخره بسیار بلندی بنا شده بود

معبد پارتین

ذغال سنک این درختهای زیتون ضعیف را که در این دشت با وسعت در دامنه شهر پریکلس [۱] سر بر آورده اند تیره سازم متأسفانه اجباراً مرتکب این بی احترامی شدم مشاهده معابد تازه [۲] و ژوپیتز [۳] و نمایشگاه باکوس [۴] و صعود باکروپل امیدهای

معبد ویکتوار

اولیه مرا تبدیل بیأس کرد
از پروپیل [۵] بالا
رفتم و آن گوهی قیمتی قدیمی
که معروف بمعبد ویکتوار
آپتر [۶] است در طرف
چپ گذاردم و از یارتین
وارد کته یون [۷] گذشتم و به
تجسس محل درخت زیتون
مقدس پرداختم و به لرد
الژن [۸] لعنت فرستادم
و بر معبر این سک که بدون
احترام خدای دریاها داخل
در منازل پوزیدن [۹]

و آتنا [۱۰] شده بود قدم گذاردم و چون بسراشویی رسیدم که بر نمایشگاه تسلط دارد بیاد
خشیارشا افتادم و تصور کردم که هنوز بر تخت طلا جلوس کرده و فتح نمایان آرتمیز [۲۱]
را تمجید میکند که کشتی ایرانی را بجای کشتی یونانی غرق کرده است. جنگ مابین دو
دسته کشتی ایرانی و یونانی و کوشش های جنگجویان ویأس و تحیر مغلوبین و دریا را که از

- (۱) Périclès مرد سیاسی و خطیب مشهور آتن که در قرن پنجم مسیحی میزیسته
- (۲) Thésée پادشاه افسانه ای آتن
- (۳) Jupiter به عقیده یونانیان و رومیان پدر و صاحب اختیار ارباب انواع بوده است
- (۴) Bacchus به عقیده رومیان قدیم رب النوع شراب است
- (۵) Propylées رواق آکر و پل آتن
- (۶) Victoire Aptère یکی از معابد قدیمی یونان
- (۷) Erechthéion یکی از معابدیست که در روی آکر و پل بنا شده
- (۸) Elgin لرد الژن دیپلمات و آنتیک فروش اسکاتلندی که مجموعه سنک های مرمر قیمتی معبد
پارتین را بسرقت برد
- (۹) Poseidon رب النوع دریا
- (۱۰) Athéna رب النوع فکر
- (۱۱) Arthémise ملکه هالیکارناس از متحدین خشایارشا که برای نجات خود کشتی ایرانی را
بجای یونانی غرق کرد

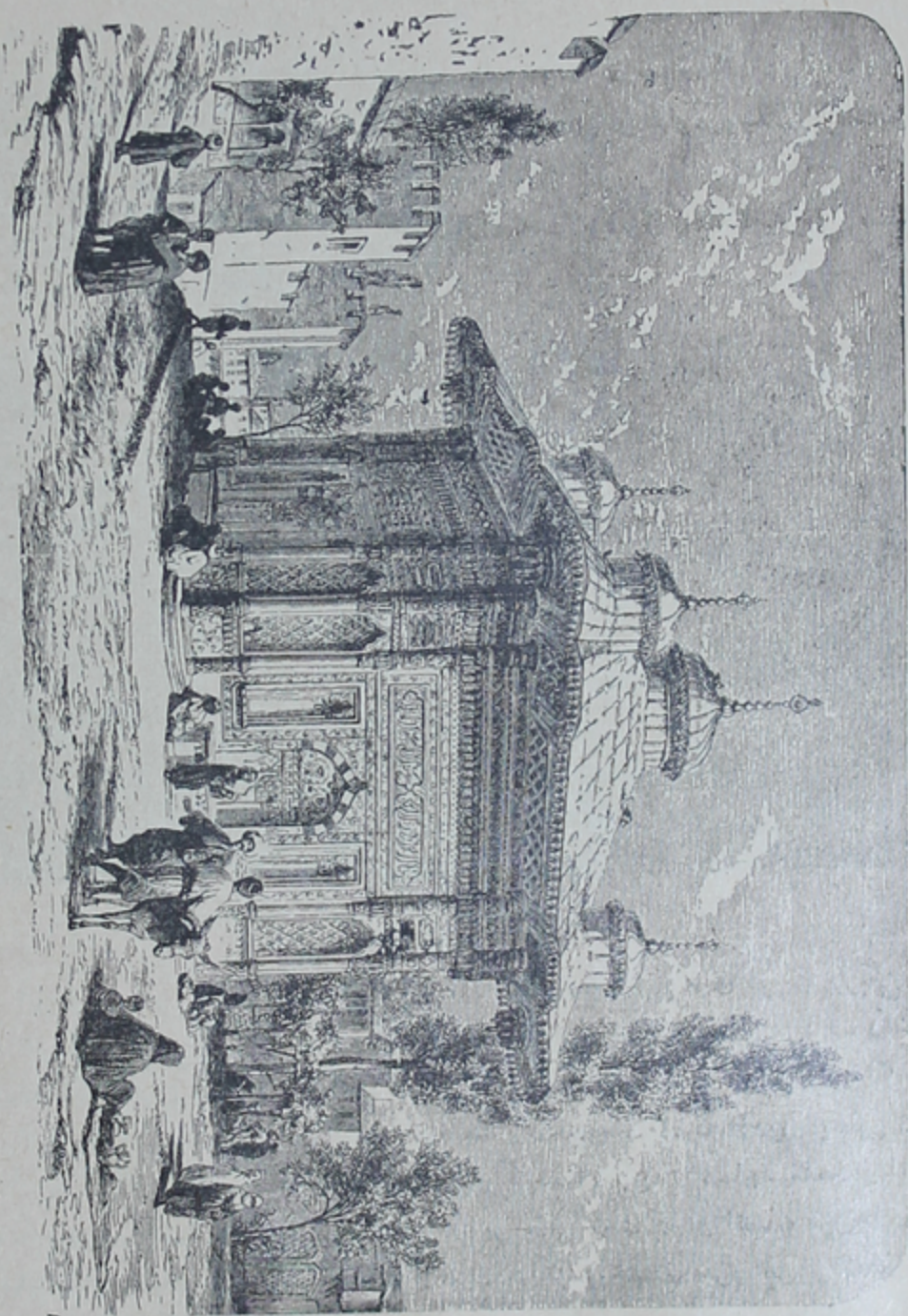
خون کشتگان رنگین شده و اجساد مقتولین سطح آنرا پوشانیده بود بنظر میآوردم از یکطرف دلاوری اهالی هلن [۱] را میستودم و از طرف دیگر درغم و اندوه شاهنشاه شریک شده و با او مینالیدم

این تصورات باعث شد که من شکایات اولیه خود را فراموش کنم
باری کشتی آوا به تنگه دار دانیل وارد میشد و من در شکوه و جلال طبیعت و عالم تازه ای غرق شده بودم
در آغاز مسافرت من مانند کودکی بودم که در ناز و نعمت پرورش یافته باشد ولی قسطنطنیه مرا وادار کرد که نگاهی بعقب سر بیاندازم

محله کنار بسفر

این جا دیگر نه راه آهنی است و نه دود ذغال سنگ قایق های کوچک باریکی دیده میشود که مانند تیر کمان پیوسته در روی آبهای آرام در حرکت هستند در طرف راست و چپ محله کنار بسفر تپه هایی دیده میشود که قلعه آنها از برف مستور و در دامنه آنها لکه های قرمز و آبی و زرد وجود دارد این لکه ها خانه های متعددی هستند که از دور اینطور نمایش دارند برج گالاته و انتهای مخروطی سرعسکریه و گنبدهای برجسته مساجد متعدد و انتهای مناره ها بطرف آسمان سر بر افراشته اند . در زیر پابلی است که از اتصال قایق ها درست شده و از فشار جمعیت عابرین خم میشود از طرف دیگر درختهای سرو تیره رنگ قبرستان ایوب خود نمائی میکنند ، در میان آشفتگی و بی نظمی بنادر جمعیت پر جنب و جوشی در حرکت است . در تمام معابر سواران مسلحی دیده میشوند ، زنانی هستند که چندان حجابی ندارند و بانشاط و سرور بطرف قبرستان میدوند

چشمه سرای

خلاصه برای دیدار ابنه باستانی کشور بیزانس قدیم و مشاهده عمارات و ابنه جدید و حضور در نماز جمعه سلطان در مسجدی که در جنب کاخ اوست و شنیدن بانك درویش ها و گردش و عبور در کوچه و بازار و دیدن کاروانسراها در کوچه های پر گل و برف و خوردن کباب در نزد کبابیان که در هوای آزاد و در میان باد مشغول تهیه آن هستند و خوردن نان قندی مخصوصی که ترکان با مهارت خاصی با پنیر درست میکنند و رفع عطش کردن از آب صاف چشمه سرای و بالاخره پرسش احوال و اوضاع ایران از تجار و کسبه ایرانی و تحقیق از بهترین راه مدت پانزده روز توقف در قسطنطنیه کافی بود

باری پس از گردش و سیاحت کافی در قسطنطنیه مجدداً بیک کشتی روسی سوار شدیم ملاحان این کشتی شب و روز خاکستری رنگ و بشکل سنجاب هستند افسران کشتی نیز از آنها دست کمی ندارند هر گاه خد و ند متعال در جریان این مسافرت يك دریای آرام و يك آسمان صافی را با عطا نکرده بود طوفانها و ابرهای متراکم بحر اسود حق داشتند که چنین کشتی را بسهولت و از گون کرده و بزند گانی مسافرین خاتمه دهند و آنها را در قعر دریا بخواب ابدی مجبور سازند زیرا که کشتی کاملاً مفلوک و فرماندهان آن نیز چندان در قید نگاهبانی آن نبودند

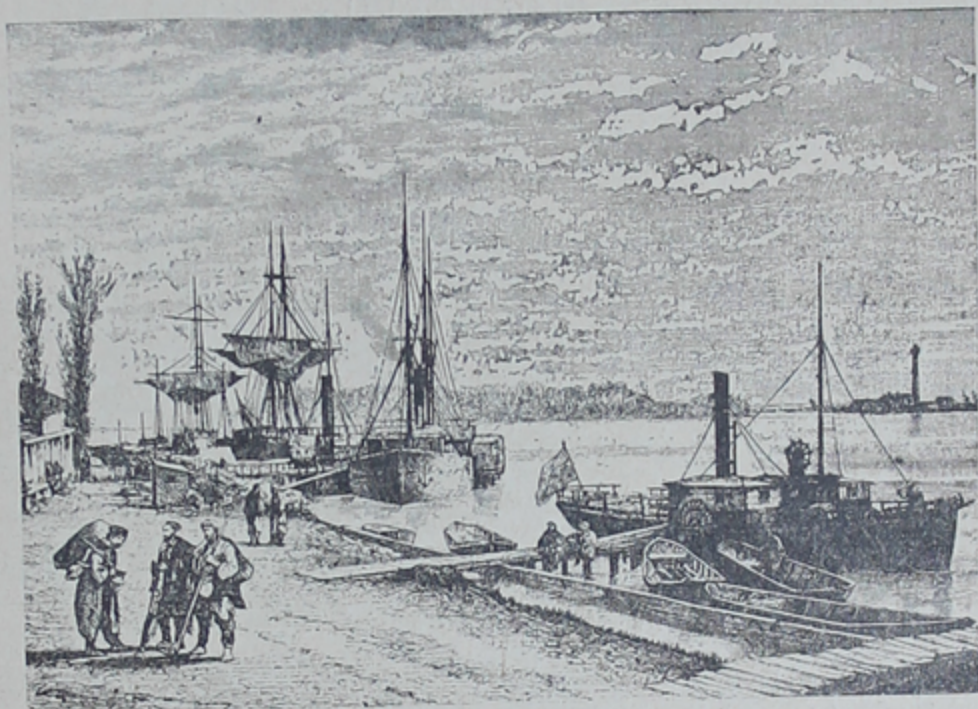
در این کشتی صحنه جدیدی را هم تماشا کردیم که بی خطر گذشت توضیح آنکه حاکم ترا بوزان بکشتی آمد و مطابقه زن و مردی را میکرد که از اسلامبول فرار کرده بودند بطوریکه بعد ها فهمیدم یک نفر ارمنی زنی را از حرم یکی از بزرگان اسلامبول دزدیده و در این کشتی پنهانده شده بود شوهر آن زن بجا که ترا بوزان تلگراف مختصری کرده بود باین مضمون: (آن زن را دستگیر کرده و فوراً او را بقتل رسانید) البته معلوم بود که شوهر او یکی از متنفذین دربار عثمانی است

فراریان در يك محل مخفی کشتی پنهانده شده و خود را بکسی نشان نمیدادند اما کسان حاکم بزودی آنها را پیدا کردند زن مقصر هیچ میل نداشت که او را در کیسه ای دوخته و بقعر دریا فرستند بنا بر این عاشق دلخسته با معشوقه قشنگ خود فوراً بیرون جسته و زیر پرچم روسیه که در بالای کشتی در اهتزاز بود پناه بردند و کاپیتان هم بحکم اینکه قانوناً مستحفظ مسافرین است و بعلاوه نباید بگذارد که به پرچم دولتی بی احترامی شود امر کرد لنگر را کشیدند و بالاخره رب النوع عشق از جنك فاتح برگشت و حاکم عثمانی نتوانست کاری انجام دهد

فردای آنروز نیز آسمان مساعدت خود را از ما دریغ نکرد و توانستیم با خوشوقتی و سهولت از سد شهر کوچک یتی عبور کنیم، ورود باین بندر در مدت سه ربع از سال بسیار مشکل است بطوریکه کشتی های کمپانی روس معمولاً مسافرین خود را در طی این مدت در بندر با توم پیاده میکنند. با توم لنگرگاه و بندری است که روسها در جنك اخیر

از ترکان گرفته‌اند و از این تاریخ به بعد مسافرین میتوانند با وسایل مخصوص خود و یا اقلاً با شنا به پتی برسند

پتی شهر کوچکی است مرکب از تعداد کمی خانه‌های چوبی و کلبه‌هایی که از نی

بندر پتی

ساخته شده و مردمان فقیر و بی بضاعت ورنج‌بری در آنها منزل دارند سطح این شهر پست و در تمام طول زمستان در آبهای راکد موزی و تب‌آور غرق شده است

دولت فرانسه در این شهر کوچک یک نایب قونسول دارد، در این جا مابا معجزه‌ای روبرو شدیم نماینده مادر پست خود بود و خدمت بسیار بزرگی برای ما انجام داد یعنی شیشه‌های عکاسی که باژلاتین و برمور تهیه شده بود با مهارت فوق العاده‌ای از گمرک روسی رد کرد و پس از اینکه این عمل مشکل انجام یافت وارد واگنهای بزرگ راه آهن تقلیس شدیم ابتدا راه آهن از دشتهایی عبور میکند که جابجا جنگل‌ها و باتلاقها آنرا قطع کرده‌اند صرف نظر از ایستگاه و چند دهکده فقیر این ناحیه تقریباً لم بزراع و خالی از سکنه است فقط گاهی گله‌های متعدد خوک دیده میشوند که هنوز هم نیم وحشی و شیه بگراز هستند و در نی زارها چرا میکنند و بچوپانهای خود که آنها نیز وحشی هستند چندان اطاعت ندارند

پس از عبور از این جنگلها و باتلاقها داخل در کوه سراسیبی میشویم که آنرا دره‌های تنگ و سیل گیر قطع میکنند عبور از این دره‌ها بسیار سخت است، راه آهن

تونل راه آهن

شاهزاده گرچی

مجبور است از تونل های متعددی عبور کند بنا بر این گاه بگاه سرعت قطار کم میشود و ما می توانیم مناظری را تماشا کنیم سواران گرچی را می بینیم که قمه ای بکمر بسته تفنگی بدوش دارند و شمشیری به پهلو آویخته و از جاده ای که در نزدیکی خط آهن امتداد دارد عبور میکنند

تاجر یونانی که همسفر ما بود میگفت که این گرچیها اغلب شاهزاده هستند و از شاهزادگی جز هیکل ضعیف چیزی برای آنها باقی نمانده است همه فقیر و در نهایت سختی زندگانی میکنند اگر احياناً جوجه مرغ لاغری بدستشان افتد استخوان آنرا هم مانند گوشتش می بلعند

پس از خروج از کوه قطار سوت ممتدی کشید و وارد شهر تفلیس شد

شهر تفلیس یعنی پای تخت قدیمی گرجستان، مشخصات و خصائص اصلیه خود را هنوز از دست نداده است

نظر باینکه این شهر مقر رسمی فرمانفرمای تمام ایالات جنوبی امپراطوری روس شده نظامیان زیادی آنرا اشغال کرده اند و با قوه قهریه اهالی را روس منش کرده اند و تغییرات زیادی در آن پیدا شده است. خیابان های عریض و طویل و خانه های مجلل زیبا و

منظره شهر تفلیس

باغهای باصفا و کاخ بزرگ و باشکوه کنستانتین دوک بزرگ روسی و منازل افسران نظامی و سرباز خانه های متعدد بایک موزه ای که بر حسب ظاهر تاریخی است این شهر را بصورت پایتختی در آورده اند

بازارها و محلات پر جمعیت هنوز دارای نمونه های نژاد بومی هستند یعنی همان مهوشان سیمین تن و پریچهرگان نازک بدن که از وجاهت و دلبری و طنازی شهره آفاق شده اند ولی من آن لطافت و زیبایی اندام و کمال جمال را در آنها ندیدم و شاید سختی های زندگی باعث کاهش آن شده باشد

یکروز پس از ورود ما به تفلیس خبری در شهر انتشار یافت که موجب اختلال امور شد و شاید اگر جلوگیری نمیکردند انقلاب و شورش تولید میکردید

دختر گرجی

بطوریکه نقل میکردند گویا تلگرافی از پترزبورگ پای تخت روسیه رسیده بود که تزار الکساندر امپراطور روسیه بقتل رسیده است افسران روسی و کارمندان دولتی دسته دسته در کوچه ها و کافه ها با نهایت تشویش دور هم جمع میشدند و هریک بنوعی این جنایت را تعریف و تفسیر میکرد در صورتیکه اهالی بومی مانند سایر روزها مشغول کارهای عادی خود بودند و چندان اعتنائی باین خبر نداشتند

پس از آنکه قدری از هیجان و تشویش کاسته شد ب فکر مقصر و جانی افتادند و امر تلگرافی شده بود که در سراسر کشور امپراطوری مسافری خارجی را تفتیش نمایند و هر ناشناسی که بخواهد از شهر خارج شود توقیف نمایند و مظلومین را دستگیر کنند چون ما روز قبل از انقلاب وارد تفلیس شده بودیم مجبور شدیم گذرنامه خود را توسط قونسول فرانسه ارائه دهیم و باین حال اجباراً مدت هشت روز بامر حکومت تحت نظر بودیم

من از این پیش آمد و توقف غیر مترقبه استفاده کرده بتمشای مراسم سوگواری تزار مقتول و جشن هایی که بافتخار امپراطور جدید برپا شده بود پرداختم حرکت دسته جمعی کشیشان کلیسای روسی در معا بر بسیار مجلل بود اینان با کیسوان بلند که تاروی شانه افتاده و تاج های طلا بر سر و لباده های گشاد و بلند بر تن هریک صلیبی بدست گرفته و در میان سپاهیان مسلح که در میدان بزرگ جمع شده بودند حرکت میکردند افسران نظامی ابتدا کتاب انجیلی را که در دست کشیشان بود بوسیدند و بعد سوگند وفاداری نسبت بامپراطور

جدید یاد کردند پس از آن صفوف نظامیان شکافته شد و کشیشان از سربازان نیز عهد و پیمان وفاداری گرفتند و شروع بخواندن سرودهای دسته جمعی کردند یعنی همان سرودهای خوش آهنگ کلیسایی که فقط کلیسای روسی اسرار آنها را میداند و همه جافریادها بلند بود: « تزار مرد. زنده باد تزار جدید »

هشت روز بعد از این تشریفات رسمی و برگزاری مراسم سوگواری و جشن‌ها دروازه‌های شهر برای عبور مسافرین باز شد و قطار و سایر وسایل نقلیه مانند معمول بحرکت درآمدند در این جا هم ماباید ازدو راه یکی را اختیار کنیم زیرا که یکی از آنها به بحر خزر منتهی میگردد و طی کردن آن سهل‌تر است باین شرط که در منازل عرض‌راه اسب عوض کردنی موجود باشد و معطلی نداشته باشند ولی این راه برای باستان شناسان خالی از فایده بود

راه دیگر از میان قفقازستان میگذرد و پس از عبور از دامنه رشته جبال مرتفع آراتات به تبریز پای تخت آذربایجان منتقل میشود یونانیهای این ایالت را اتروپاتن (Atropatène) ضبط کرده اند (۱)

این راه دوم از شهرهای قدیمی ایران مانند ایروان و نخجوان و غیره عبور میکند که مدت کمی است ضمیمه روسیه شده و هنوز دارای ابنیه و آثار قدیمی میباشد که پاره‌ای از آنها محفوظ مانده است. ما برای دیدن این آثار همین راه را بدون تأمل اختیار کردیم اگرچه ذوب برف و ورود به نواحی کوهستانی را مانع شده بود و بعلاوه چون خارجیه‌های دیگر از این راه عبور نمیکردند جاده خراب و چا پارخانه‌ها غیر مسکون و رو بخرابی گذارده بودند با همه این موانع ما باشتیاق دیدن ابنیه و آثار قدیمی حاضر شدیم که رنج راه را تحمل کنیم و از این راه وارد ایران شویم.

در مدت توقف ممتد در قسطنطنیه و گردش در کوچه‌های پر از گل و برف من مبتلا بزکام سختی شده بودم و از ترس اینکه مبادا باز هم گرفتار بیماری شوم کالسکه بزرگی را کرایه کردیم که دو طرف آن شیشه داشت و هشت اسب باید آنرا بکشند در صورتیکه اگر حال خوب بود میتوانستیم با یکی از چهار چرخهای روسی که کم خرج است بمسافرت ادامه دهیم.

باری آذوقه شش روزه را در صندوقچه‌های کالسکه انبار کردیم و با در دست داشتن يك پادارژنای (Padarojna) روسی یعنی گذرنامه که در آن توصیه هم شده بود که همه جا کارمندان باید وسایل سهولت ما را فراهم سازند و اسب و چا پار برای ما حاضر کنند براه افتادیم بنا بر گفته مدیر پست ما میبایستی در انتهای چهار روز بسرحد ایران برسیم.

(۱) یونانیها عقیده دارند که چون سردار آتروپات آنجا را فتح کرده بمناسبت نام او به آتروپاتن معروف شده است (مترجم)

در بدو حرکت امور بر وفق مرام بود و امید واری داشتیم که سهولت و راحتی بمقتصد خواهیم رسید و موانعی در پیش نخواهیم داشت. کالسکه بزرگ و سنگین مانند طوفانی دامنه کوهستان و دره ها را طی میکرد. و با صدای بوق راننده تمام وسائل نقلیه از راه کناره میگرفتند و عبور ما را آزاد میگذاشتند و در راه به اربابه های سبك چهار چرخه محکم بر میخوردیم که در بالای آنها چوبهای قوس مانند قرار داشت و پارچه ای هم روی چوبها کشیده بودند و با نظر نخوت و تکبر بآنها مینگریستیم و شاید هم تبسمی بر لب آورده این نوع وسیله مسافرت را مسخره میکردیم افسران روسی در میان این اربابه ها روی توشکی دراز کشیده بودند اما بعدها من از این نخوت فروشی بسی پشیمان شدم.

فردای آنروز آرایش صحنه تغییر یافت مهتران چاپارخانه بعوض اینکه اسبهای تازه نفسی برای کالسکه تهیه کنند آنرا بدرون چاپارخانه بردند. قبل از حرکت چاپار مخصوصی را همراه ما کردند و میگفتند که ما باید قدر آنرا بدانیم زیرا که زبانهای فرانسه و ایتالیائی و فارسی را خوب میدانند در بین راه من گاهگاهی بزبانهای فنلن (۱) و دانن (۲) و سوری با او حرف میزد و در پاسخ جز دو کلمه سیچاس (فوراً) و نیه (چیزی نیست) چیزی از او نمیشنیدم

در اینجا هم علت توقف کالسکه را با زبانهای مختلف از او پرسیدم اما با اشاره سر و دست و انگشتان بمن فهماند که فعلاً بیش از دواسب حاضر نیست و باید منتظر باشیم تا وسائل نقلیه دیگر برسند و اسبهای برای حرکت فراهم شود و اگر اسبی نرسید باین حیوانات خسته مهلت دهیم تا استراحتی بکنند و رmqی بدست آورند که بتوان دوباره آنها را بکالسکه بست ما هم چون مدت ۲۴ ساعت در میان کالسکه ای که صندلی راحتی نداشت مانده و خسته و کوفته شده بودیم ناچار پیاده شدیم

لوازم مسافرت ما را با آذوقه از کالسکه بیرون آورده و بردند در اطاق بزرگی که گویا در زمان ایوان مدهش [۳] دیوارهای آنرا سفید کرده بودند قبل این اطاق عبارت بود از يك بخاری کهنه رنگ پریده بسیار کثیف و يك میز که در روی آن لامپ نفتی میسوخت و دو تخت چوبی بدترکیب، این اطاق بهترین منزل چاپارخانه بود زیرا که بنیر از طویله اسبان و يك اطاق كوچك دودزده که مهتران در آن منزل داشتند محل دیگری نداشت من با اشاره سرو دست به آقای نیه فهماندم که ما احتیاج به توشك و پتو داریم او تند رفت و در مراجعت مخته های کهنه صندلیهای کالسکه را آورد و روی تختخوابهای کثیف گذارد و مانند کسانی که الهام شده خدائی هستند بانظر فاتحانه و دلیرانه ای بمن نگاه میکرد در اینوقت چون گرسنگی با فشار آورده بود سبد آذوقه را باز کردم و يك جوجه و

(۱) Fenelon ادیب و نویسنده معروف فرانسه

(۲) Dante شاعر معروف ایتالیائی

(۳) این شخص یکی از امپراطورهای جبار روسیه بوده که اشخاص زیادی را بقتل رسانید.

چند تخم مرغ خام از آن بیرون آوردم و پس از آنکه دقت آقای نیه را کاملاً بخود جلب کردم با اشاره باو فهماندم که اینهارا باید پخت نیه هم نظر باینکه در زبان دانی نابغه بود با اشاره و حرکاتی بن فهماند که در این جا نه سیخی برای کباب موجود است و نه ظرفی برای پختن تخم مرغ. من متعجب بودم که چه باید کرد و عجب تر اینکه دوستان و حتی کسانی که در این راه مسافرت کرده بودند هیچ يك بن یاد آوری نکردند که اقلاً تخت خواب سفری و لوازم طبخ مختصری همراه بردارم با این ترتیب از اولین منزل افق اشکالات و محرومیتها و یأس در مقابل نظر من پدیدار شد پس از کاوش زیاد خوشبختانه در چند انهای شکاری قوطیهای حلبی یافتم که بتوان روی آتش گذارد و قاشق و چنگال و پشتقابی هم در آن ها پیدا شد

طرف عصر دیدم که یکی از آن چهار چرخها که در راه از آنها گذشته بودیم رسید و چون احتیاج بدو اسب داشت فوراً آندو اسب حاضر در طویله را بارابه بست و براه افتاد در این جا بود که یأس بمن روی داد و کاملاً پشیمان شدم که چرا با این ارا بهما مسافرت نکردیم و بسی شرمسار شدم که چرا در راه با نظر تحقیر و تسخر بآنها مینگریستم اوضاع خود مانرا با این مسافرین مقایسه کردم و بسی بخوشبختی آنها غبطه خوردم

باری پس از مدتی وسایل نقلیه رسید و طویله پراز اسب شد کمی بعد دوازده اسب بکالسه سنگین مابستند زیرا که از این پس راه صعب العبور و از یخ و برف مستور بود بهر حال ما دوباره براه افتادیم و نیه مجدداً پیوسته باد بیوق میکرد

راه در کوهستان و در دامنه سرایشی امتداد دارد که جابجا از جنگل مستور است و بطرف بالا میرود و اسبها به نفس زدن افتاده اند باد یخ بندانی میوزد و ما در درون کالسه از سرما رنج میبریم. قبل از رسیدن بگردنه تراکم برف زیاد شد و اسبهای خسته نفس زنان باز حمت کالسه را بدنبال خود میکشیدند بطوریکه ما از رسیدن بمنزلگاه دوم مأیوس شدیم. بالاخره اسبهارا جابجا کردند و در ساعت ۳ بعد از ظهر شیپور حاضر باش کشیده شد و حرکت کردیم. آسمان رنگ خاکستری سر بی بخود گرفته و برف هم با شئل بدون لکه ای کوه و دره را پوشانیده و سکوت محض حکمفرماست تنها چیزیکه می بینم آبهای تیره رنگی است که از قاعده کوه جاری و وارد دریاچه ای میشوند که کمر بندی از یخ آنرا احاطه کرده است

در این هنگام نیه کوشش میکرد که برای من افسانه ای نقل کند ولی بدبختانه من ابدأ از بیانات فصیح و بلیغ اومستفیض نمیشدم و فقط تکرار کلمه نوح و پسرانش را در مییافتم که ناگاه ریزش برف شروع شد و بر شدت خود افزود بطوریکه طوفان چشمان را نمانده رابست و طولی نکشید که راهرا کم کرده و کالسه و اسبانرا در حفره پراز آبی انداخت ابتدا من احساس کردم که مانند آنوک ساعت نوسانی دارم و بطرف راست و چپ میافتم بالاخره تعادل را از دست داده و روی مارسل افتادم البته کالسه برگشته بود اما خوشبختانه لطف

خدا شامل حال بود و از استخوانهای ما صدائی شنیده نشد مهتران ابتدا کالسکه را خالی کردند و تمام قوت خود را بکار انداختند که شاید بتوانند این هیولای بزرگ سنگین را در روی چهارچرخ خود قرار دهند و در حین کوشش گاهی بارواح شریر دوزخی لعنت میفرستادند و گاهی از ارواح مقدس بهشتی استمداد میطلبیدند متأسفانه از لعنت و استغاثه آنها نتیجه‌ای حاصل نشد بنا بر این بخیال پیدا کردن کومکی روی اسبان پریده و باشتاب رفتند اما آقای نیه باما نارفاقتی نکرد و همانجا ماند و بانهایت حزن و اندوه لوازم سفر را روی هم می‌چید و مانند شعرای مرثیه سرا برای کسانی که در میان طوفان و برف باید باجبات بدرود ابدی گویند نوحه سرائی میکرد

ماهم مایوسانه در ته کالسکه افتاده و از سرما رنج میبردیم و بانتظار برآمدن روز و دیدن روشنائی دقایق را می‌شمردیم. ناگهان در اطراف خود سرو صدائی شنیدیم و معلوم شد که کارگرانی برای باز کردن راه آمده‌اند زیرا که دهکده آنها نزدیک بوده و مادر حین عبور آنها ندیده بودیم علت هم این بوده که این خانه‌ها مانند مغاره‌هائی در زیر زمین واقع شده بودند، یعنی ساکنین زمین را به عمق چهار متر کنده و مانند حیوانات در لانه‌های خود زندگانی میکردند، این خانه‌ها مانند لانه‌های مورچه در یک وسعت زیادی پراکنده و در تاریکی شب تشخیص آنها ممکن نبود، باری خوشبختانه این کارگران ما را نجات داده و یکی از این منازل زیر زمینی که نسبت بدیگران تمیزتر بود بردند، زن جوانی کلاه تاج ماندی بر سر داشت که مسکوکات سیمین زیادی بر آن آویخته و در روشنائی درخشندگی و جلوه خاصی داشت بچه‌هائی که در اطراف تنور بودند جابجا شده و محلی برای نشستن ما فراهم شد زن جوان فوراً برای ما چای گرمی فراهم کرد و برای اینکه اعضای ما گرم شود نمک ضخیمی بما تقدیم کردند و دونفر از دهقانان را مأمور کردند که بروند کالسکه و لوازم سفر ما را نگاهبانی کنند

من چون گرم شدم از شدت خستگی بخواب رفتم ناگهان فریادی شنیدم و چشم گشودم و شعاع روشنی را در مرکز مغاره مشاهده کردم بعد فهمیدم که در این دهکده شخصی موظف است که طلوع روز را بساکنین اعلان نماید بدین طریق که پی در پی بالای بام این مغاره‌ها آمده سوراخ مدوری را باز میکند و فریاد میکشد تا ساکنین بیدار شوند

باری طلوع صبح در این جا سرور آور بود دشت و دمن از برف پوشیده و ذرات برف از تابش آفتاب مانند ریزه‌های الماس می‌درخشیدند و چشم را خیره میکردند ما بطرف کالسکه رفتیم و اثاثیه و لوازم سفر را باز دید کردیم خوشبختانه دستی بآنها نرسیده بود قدری بعد شاگرد چاپارها با اسبانی رسیدند و کوشش کردند که کالسکه را از گودال بیرون کشند ولی مانند روز قبل نتوانستند به بیرون آوردن آن موفق گردند ناچار از گسوانی که بارابه‌ای بسته شده بودند استمداد طلبیدند و این حیوانات زورمند باین افتخار نائل شدند ولی ماموقماً از کالسکه صرف‌نظر کردیم و با همان ارابه‌ها که با نظر حقارت بآنها

نگاه میکردیم از برفها وحفره‌ها عبور کردیم و آقای نیه کالسکه سنگین را دنبال ما می‌آورد خلاصه مسافتی را که ما باید معمولاً چهار روزه طی کنیم در مدت ده روز پایان رسانیدیم گاهی بار بار به و گاهی با کالسکه‌ای که در هر لحظه بیم واژگون شدن آنرا داشتیم از این چاپارخانه‌های اندوه بار که فاقد اسب و آذوقه بودند گذشتیم برای اینکه باعث ملالت خواننده نشوم از تفصیل صدمات ورنجهائی که بی درپی تحمل میکردیم صرف‌نظر میکنم زیرا که همه یکنواخت و تکرار آن خالی از فایده است اگر چه ما اکنون در کشور شاهنشاهی ایران مسافرت میکنیم ولی هنوز بسرحد سیاسی آن نرسیده ایم زیرا که رب النوع جنک ماوراء قفقاز را روسی کرده است ولی اگر متوجه زبان و لباس ساکنین شویم و بازارها و ابنیه رادر نظر آوریم کشور ایران در مقابل چشم ما مجسم میشود

فصل اول

ایروان - دسته‌ای از روستائیان - پسرارمنی - مسجد قدیمی ایروان - شرح يك ناهار در قفقاز - کاخ سردار - منظره آرات - زراعت در اطراف ایروان - نخجوان - مسجد جمعه - گنبد اتابک

۲۹ مارس - ۱۸۸۱ - منظره شهر ایروان طرب انگیز و بسی نشاط آوراست خانه‌ها اغلب دارای مهتابی‌های قشنگ و از باغهای باصفا احاطه شده‌اند گنبدهای باشکوه مساجد

جمعی از روستائیان ایروان

شبهه و دیوارهای سفید منازل نیمه اروپائی و شکوفه‌های درختان میوه از میان توده

خاکستری رنگ ساختمانها سر بر آورده و نمایش و جلوه مخصوصی دارند هرگاه از گنبد های شیروانی کلیساهای روسی که بارنگ سبزی درخشندگی دارند صرف نظر کنیم می بینیم همه چیز ایرانی است و مادر ایران هستیم کالسکه مابا اسبان پست چهار نعل از میان شهر عبور کرد و ما با شکوه و جلال خاصی در مهمانخانه ای وارد شدیم . جمعیت زیادی در دنبال کالسکه میدویدند تا هیکل خارجی آن تازه وارد را تماشا کنند

این اشخاص کنجکاو اعم از پیر یا جوان همه خشن و زشت رو هستند بعضی کاسکت های پهن اطفال روسی را بر سر دارند و لباس پرتکمه ای که در اروپا موسوم است برو پوش لهستانی پوشیده اند و باره ای برعکس کلاه های پاپاخ استوانه ای شکل که از پوست گوسفند درست شده بر سر دارند و مجلس بلباس سکنه قدیمی این ناحیه هستند همه دارای کیسوانی هستند که بشکل فقله های پهنی بهم چسبیده است چهره ها همه رنگ پریده و از صورت های فرو رفته و نحیف و قیافه تیره آنها هوش و حدت ذهنی استنباط نمیشود اندامشان هم با قیافه کریه آنها هم آهنگی دارد در گوشه ای از حیاط پسر کوچکی را دیدم که سیمای گشاده اش با آن وضع تیره و خشن

پسر ارمنی

قیافه دیگران که در اطراف ما جمع شده بودند تفاوت کلی داشت . این سیمای قشنگ منظم تیپ یونانی را نشان میداد موهای سیاه مجعد پریشانی صورتش را که دو چشم پر شرارت در آن میدرخشید احاطه کرده بودند و بجای کاسکت و پاپاخ کلاه فینه کهنه قرمزی بر سر داشت که نیمی از آن در خارستان گیسوان فرو رفته و او را در گوشه حیاط نمایان می ساخت این پسر دقت مرا جلب کرد بعد فهمیدم که ارمنی و اهل ترابوزان است که با کاروان تجار ایرانی بدینجا آمده و مانده است . بمحض دیدن ما بشتاب بطرف کالسکه آمد و لوازم سفر را برداشت و مرا بطرف دری که مملو از افسران روسی بود راهنمایی کرد . این افسران پس از مانور بیانیسیون آمده بودند تا غذای صبحانه خود را دریافت کنند

البته این مهمانخانه از حیث بنا با چارخانه های عرض راه تفاوت دارد معینا مطابق میل مانیت و ناچار در اطاقی منزل کردیم . اثاثیه و مبیل این اطاق عبارت است از يك سماور و يك سینی که در روی آن اسفنج و شانه ایست برای عموم مسافرین و پنجره های آنرا که باغذ چسبانیده اند . در روی تخت خواب آن تشك نازك و لحاف کهنه ای افتاده است هوله و شمعی

در کار نیست و نظر باینکه روسها بخصوص در ققاز در موقع خواب لباس از تن درنیاوردند
شد و پتو از چیزهای زائد است

در این اطاق که گویا هرگز هوای آن تجدید نمیشد قلب من گرفت ولی ظرافت بخرج
دادن در چنین موقع و محلی چه نتیجه‌ای خواهد داشت ؟

بهر حال ما گرسنه هستیم و باید غذائی بخوریم البته اگر زبان روسی را میدانستم
با کمال فصاحت و بلاغت بسخنرانی میپرداختم ولی افسوس که این زبان را نمیدانم و ناچار
باید زبان بین‌المللی را بکار اندازم یعنی باحرکات و اشارات خاصی مقاصد خود را بفهمانم .
چندین بار انگشتان را بطرف دهان بردم و با دست دیگر بطبله شکم فشار دادم تا برسانم که
معه من با نهایت شتاب واضطراب نیازمند خوراکی است اما متأسفانه این لال بازی
که شاید اهالی سیری و ساکنین افریقائی هم مفهوم آنرا درمییابند در این جایی نتیجه ماند
و نتوانستم بکسانیکه بازبان مسکو حرف میزنند با اشاره و حرکات چیزی بفهمانم

پسر ارمنی با فکر روشن خود مقصود مرا دریافت و بخیال اینکه سورچی که مدت
ده روز همراه ما بوده است زبان ما را میداند فوراً دوید و او را نزد من آورد این اصل
زاده مسکوی ساعت مرا گرفت و انگشت خود را در رقم دوازده گذاشت و با فریاد زوزه
مانندی آن کلمه نه معمولی خود را گفت و فکین خود را بهم سائید بعد عقر یک ساعت را با اندازه
یک ربع در روی صفحه جلو برد و رفت با حالت بشاشی سر میز نشست . اگر من اشتباهی
نکنم از این حرکات چنین فهمیدم که عجالة در این مهمانخانه چیزی نیست و ممکن است
سه ساعت بعد از ظهر نزد لو کولوس (Lucullus) (۱) غذائی خورد

چون از رستوران مایوس شدیم و معده هم تقریباً مدت ده روز زوزه گرفته و اکنون
دیگر از شدت کرسنگی بی تاب شده بود ناچار از مهمانخانه بیرون رفتیم بخیال اینکه
در بازار مانند قسطنطنیه دکان طبّاحی در هوای آزاد بدست آوریم و سد جوعی کنیم

بازارهای ایروان پر هیاهو و جنجال بود دکانهای محقری در طرفین معبر سر پوشیده‌ای
وجود داشت که همه از اشیاء درهم ریخته و بی نظم پر بود تجار دو زانو روی پاشنه پاها
نشسته با مشتریان سرگرم گفتگو بودند و اگر مشتری نداشتند مانند اشخاص مالیخولیا دار
دانه‌های تسبیح کهربائی را با انگشتهای خود نقل مکان میدادند این تسبیح برای آنها

[۱] لو کولوس یکی از ژنرالهای بزرگ معروف رومی بوده است که زندگانی
باشکوهی داشته و همیشه باجمعی از مهمانان عالقدر در منزل خود غذا میخورد و میز او
از حیث تجمل و انواع خوراکیها مشهور بوده است روزی بر حسب اتفاق مهمانی نداشت و
در منزل تنها بوده است ناظر نظر باینکه امروز آقای مهمانی ندارد میز ساده‌ای برای
او فراهم کرده بود . هینکه لو کولوس سر میز نشست و آن سادگی را دید روی بناظر
خود کرده و گفت : مگر تو نیدانستی که امروز لو کولوس در منزل لو کولوس غذا
خواهد خورد ؟ (م)

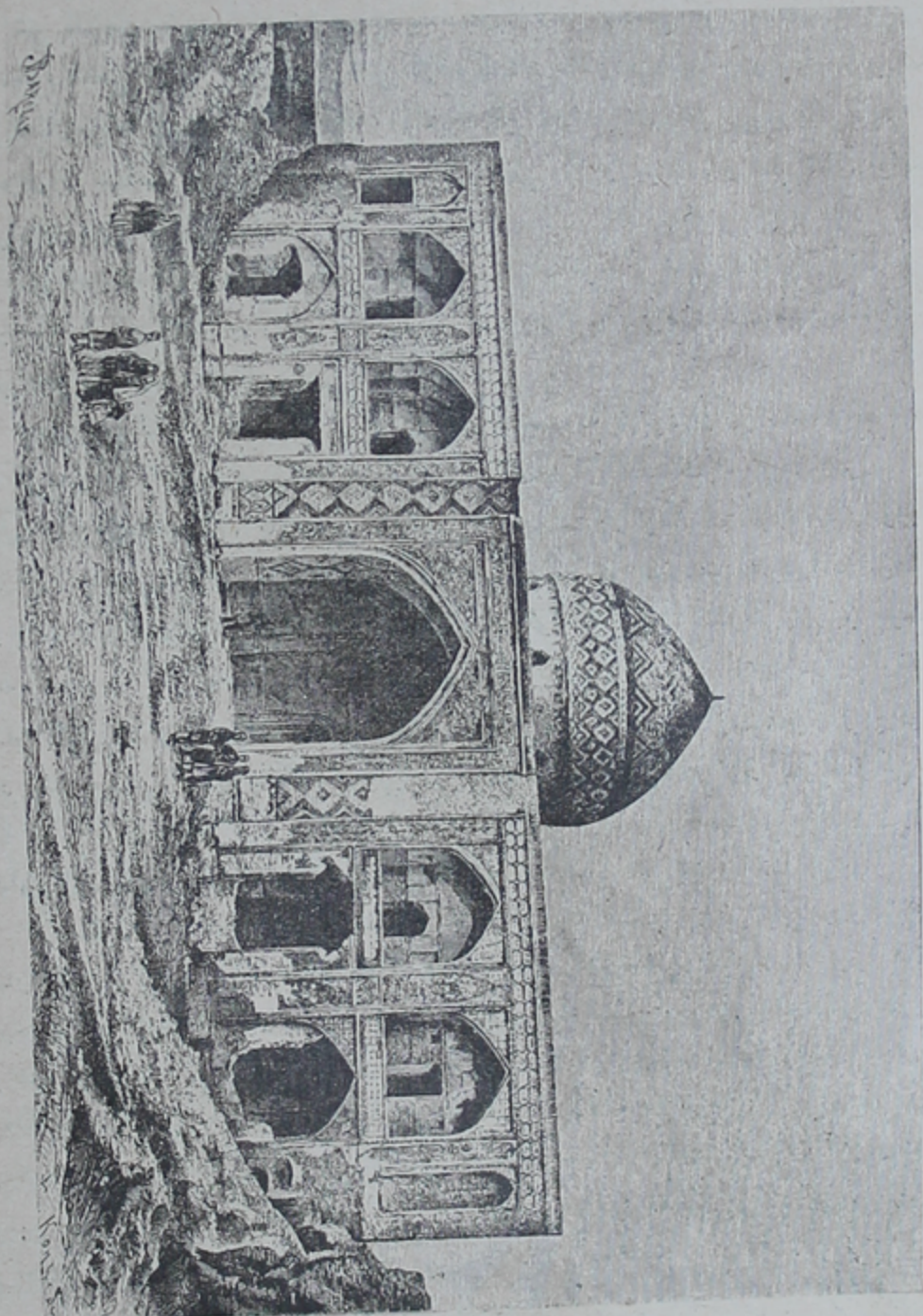
دو کار میکند. یکی آنکه در محاسبه معاملات تجارتي مانند چرتکه بکار میرود و دیگری آنکه در خواندن اوراد و اذکار از آن استفاده میشود. صرافان و کاسبهای دوره گرد با فریادهای دلخراشی کالاهای خود را عرضه میداشتند. در بازار ازدحامی بود و عابرين بهم فشار میدادند و گاهی هم با یکدیگر درشتی کرده کلمات ناسزائی بهم ردو بدل میکردند و در میان قطارهای شتر و قاطر والاغ راه میرفتند. حیوانات هم در این موقع نجابتی بروز داده و در این میاهو و جنجال و ازدحام جمعیت بکسی آزار نمیدادند و کمتر اتفاق میافتاد که کسی رادر زیر پا نوازش کنند.

ازدحام بقدری زیاد بود که ما نمیتوانستیم با فراغت خاطر دکانی را تماشا کنیم خوشبختانه در حال عبور بدکانی رسیدیم که در آن کباب لوله درست میکردند با کمال شتاب و سرور در آن داخل شدیم.

در پیش تخته دکان لگن بزرگی قرار داشت که پر بود از گوشتهایی که با ساطور خرد کرده بودند. در پهلوی دکان هم اجاقی بود مملو از زغالهای گذاخته که فوراً سیخهای کباب را برای خوردن آماده میکرد. کباب بزرگ مشت از گوشتهای خرد شده را بر میداشت و با مهارت بدور سیخ پهنی با فشار دست قرار میداد و گاهی هم دست خود را در ظرف آبی فرو برده و گوشت رادر طول سیخ آرایش میداد و اگر احياناً تکه گوشتی از سیخ جدا میشد با مهارت آنرا بازبان خود بسیخ میچسباند البته در این موقع نباید در اینگونه اعمال چندان دقیق شد و در هر حال چنین عملی بسیخهای کباب که پس از چند دقیقه در روی آتش زیاد رنگ مینائی اختیار میکنند زبانی نبرساند بالاخره آنرا در لای نان نازکی کشیده و با تقدیم کردن ما با حرص و ولع آنرا بلعیدیم و پس از آنکه اضطراب معده رو بآرامش گذارد از دکان بیرون آمده بگردش پرداختیم تا با وضاع آن شهر آشنا شویم.

ابتدا ما را بمسجد قدیمی راهنمائی کردند که يك قسمت آن خراب شده و گنبد آنهم خساراتی دیده بود این گنبد از کاشیهای مینائی آبی رنگ مستور شده است دیوارهای زیر گنبد دارای کاشیهای یکپارچه ای هستند که در روی آنها شکل گل و مرغ دیده میشود در کتیبه ها نوشته های زرد رنگی در زمینه آبی رنگ وجود دارد که يك قسمت آن بواسطه باران بزمین ریخته و در اطراف حیاط آن طاقهای مقوس قرار دارد. حوض بزرگ خرابی هم در وسط حیاط دیده میشد. گالریهایی هم داشت که درهای حجرات متعددی بطرف آنها باز میشد در این حجرات طلاب علوم مذهبی سکونت داشتند و مشغول تحصیل بودند در باره ای از آنها هم اطفالی جمع بودند که خواندن قرآن را با آنها یاد میدادند.

بطوریکه میگفتند تمام ابنیه عومی مذهبی را اشخاص مخصوصی بنا کرده اند و بعضی از این بانیان علوه مت بخرج داده و علاوه بر مسجد و مدرسه حمامی هم برای مسلمانان ساخته اند و کاروانسراهائی هم برای مسافرين بنا کرده اند. این مسجد چندین دفعه تعمیر شده و کاشیهای آن چندان قدیمی نیست. چنین بنظر میآید که گنبد آن در اواخر قرن

مسجد ابروان

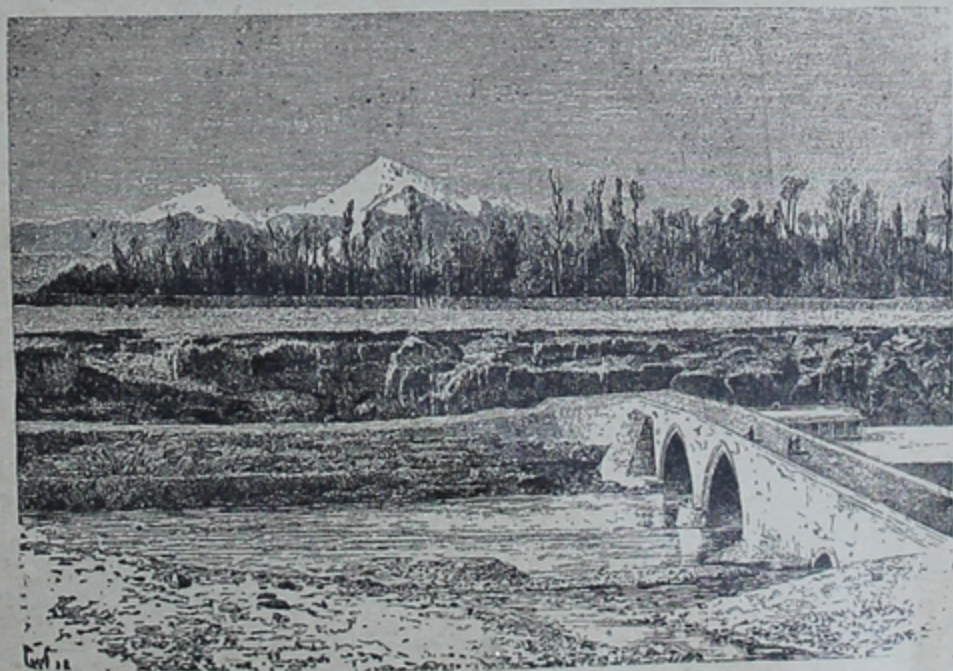
هفدهم مسیحی ساخته شده باشد. این گنبد در داخل تزییناتی دارد آجرهای موزائیک مینائی با کاشیهائی که بشکل هلال مارپیچی هستند اختلاط پیدا کرده اند. در این موقع ساعت کلیسای مجاور ساعت سه را بر داد و ما میبایستی با شتاب برای خوردن نهار به مهمانخانه برویم. بالاخره رفتیم و سر میز نشستیم. برای هر مهمانی یک ظرف سالاد خوری بزرگی آوردند که در آن عناصر مختلفی جمع بود یعنی مخلوطی مرکب از کلم تخمیر یافته و گوشت گوسفند و دوغ و غیره. من بی تأمل بآن دست برده و مقدار کمی بدهان بردم ابتدا ذائقه من از این مخلوط عجیب و غریب متأثر گردید ولی بتدریج به طعم آن مأنوس شدم. بطوریکه شنیدم این بهترین غذای روسی است که موسوم است به شیت (Chit) [البته ضمانت املاي آنرا نمیکم] که در قفقاز هم معمول شده بود خوراک ملی ایرانی آوردند که عبارت بود از برنج پخته مخلوط بکشمش و در آخر سرهم پاچه خوک آوردند که از مر بای آلوچه شیرین شده بود و نهار خاتمه یافت

انصافاً باید اعتراف کرد که شراب را خوب درست کرده بودند این شراب رنگ طلائی بسیار قشنگی داشت و شبیه بود بشرابهای لطیف و رقیق اسپانی جنوبی. پس از چشیدن طعم آن انسان بی اختیار میل میکند که از حضرت نوح تشکر کند زیرا که بمقیده جمعی او اولین تاج رادر حوالی ایروان بزمین نشانید. در این نواحی تا کستانهای زیادی دیده میشود که از دروازه ایروان تا پایه کوه ارارات امتداد دارند

چون شب شد اهالی شروع باتش بازی کردند و موشکهای زیادی از حیاط و بام تمام منازل به هوا صعود میکرد. اشخاص بسیار موقر و متین هم از دویدن میان آتشی که در خانه ها و معابر روشن شده بود لذت میبردند و از سوختن لباس و ریش و موهای نارنجی چندان پرهیزی نداشتند. از هر طرف فریادهای شادی بلند بود. بطوریکه میگفتند موقع جشن نوروز یعنی اول سال ایران بود. منشاء این جشن سالیانه درست معلوم نیست همینقدر میدانم که از زمانهای بسیار دور در ایران معمول شده است. حجاریهای پرس پلیس (تخت جشید) امرا و بزرگان را نمایش میدهند که در این جشن بزرگ ملی برای شاهنشاهان هخامنشی تقدیمی هائی از محصولات زمینی و صنایع نفیس دستی میآورده اند. هنوز هم شاه ایران بنا بر همین رسم قدیمی تحف و پیشکش هائی از اعظام دربار و حکام ایالات دریافت میکند و این نوع مالیات که در این موقع بخزانة شاه وارد میشود قسمت مهم بودجه دربار سلطنتی را فراهم میسازد سنی ها شیعه ها را ملامت میکنند که هنوز هم این یادگار آتش بازی و بت پرستی قدیمی را محفوظ نگاه داشته اند. ایرانیان بقدری باین جشن علاقه بروز میدهند که من تصور نمیکنم هیچوقت از ایران رخت بر بندد بخصوص که در بهترین فصل سال است یعنی موقعی است که طبیعت دوباره جوانی را از سر میگیرد و بدشت و کوهسار خلعت نو می بخشد. اعلیحضرت شاه هم در این موقع پولهای کوچکی از سیم و زر سکه میزند و در میان وزرا و سفرای خارجه و بانوان حرم خود برسم عیدی تقسیم میکنند

۳۰ مارس - آفتاب برآمده و ما بهیچانی که موسوم است بکاخ سردار وارد شدیم این بنای باشکوه در داخل ارگی واقع شده و سابقاً محل اقامت حاکم ایرانی این ایالت بوده است. بمحض ورود بحیاط تالار بزرگی جلب نظر میکند درهای این تالار بطرف حیاط و دره‌های آزاد باز میشوند در یکی از طرفین این تالار ستونهای چوبی برپا شده که از آئینه‌های مثلث شکل تزئین یافته و در یکدیگر منعکس میشوند. سقف آن هم باسلیقه و ظرافت خاصی آرایش یافته است از مرکز دیوارها شاخه‌های سبزی بالا رفته که گلهای زیادی در آنها دیده میشود و مرغانی با رنگ‌های الوان قشنگ بر روی آنها نشسته‌اند. تمام نقش و نگارها بر روی زمینه‌ای از آئینه نمایش و جلوه مخصوصی دارند زینت‌های قدیمی تالار بتدریج خراب و از میان رفته است فقط در دیوارها هنوز آثار قابهای تصاویر نقاشی دیده میشود. از تکه‌های پارچه که بمخ‌ها آویزان شده معلوم میشود که این تابلوها شکارگاههای سلطنتی را نمایش میداده‌اند. شکل کلاههای شاهزادگان و افسران از نمونه‌های اواخر قرن اخیر است.

چند اطفاقی در اطراف تالار است که هنوز هم محفوظ مانده و درهای آنها از شیشه‌های کوچک قرمز و آبی وزرد و سبز در قابهای نازک کوچک چوبی موزائیک شده و تشکیل ترکیبات هندسی خوبی را میدهند اساس آنها عموماً ستاره‌های دوازده شعاعی است در داخل تالار از هر سمت نگاه کنند يك منظره بسیار عالی و مجلل در مقابل چشم

پل ایروان

است. این کاخ در روی کوه پاره سراسیمه بنا شده که از پایه آن رودخانه پرآبی بایچ و خمهای زیاد عبور میکند در روی این رودهم پلی است از بناهای قدیمی که دوساحل را بهم نزدیک میکند و کاروانها از روسیه بایران یا بالعکس از روی آن عبور میکنند. در آنطرف رود دره بسیار وسیع سر سبزی است که دارای مجاری متعدد آب و جابجا دارای اشجار انبوهی است که مانند دسته گلی از دور نمایش دارد. از طرف دیگر سلسله جبال آرارات که تقریباً ۵۶۵۰ متر از سطح دریا ارتفاع دارد و مستور از برف و یخ دائمی است مانند دیوسر سفیدی در میان جبال همجوار خود سر بر آورده و مشغول خود نمایی است این کوه دارای دو قله است که از حیث ارتفاع نامساوی و بوسیله گردنه‌ای از هم جدا شده‌اند.

بنا بر افسانه‌های تاریخی کشتی نوح پس از طوفان در قله طرف راست اینکوه قرار گرفته است.

صعود از دامنه این کوه پراز برف و یخ بسیار مشکل است. اما اگر احیاناً اعضاء کلوب کوه نوردی بتوانند بامشقت زیاد بقله آن برسند و در پستی‌ها و بلندی‌ها کاوش کنند و کشتی نوح را یعنی همان کشتی که کشیشان دیر دریاچه سوانگا (Sevanga) (۱) بادورین خود نشان میدهند کشف نمایند از شدت وجد و نشاط خستگی را فراموش خواهند کرد

۳۱ مارس - استراحت دوروزه در ایروان باعث آن شد که من جانی بگیرم و نفسی تازه کنم و برای ادامه مسافرت وزندگانانی پر مشقت دریا بانها آماده شوم و بتوانم تاجلفا که سرحد ایران و روس است بروم

باری مجدداً در همان کالسکه سنگین نشسته و براه افتادیم تقریباً هفت یا هشت کیلومتر از ایروان دور شده بودیم که بواسطه غفلت راننده باز این هیولای عظیم در حفره‌ای سرنگون گردید اما ایندفعه چون آفتاب بردشت و کوهسار تاییده و موجودات زمینی را از پرتو اشعه گرم و پرنور خود سرور کرده بود ما هم نشاطی داشتیم بنا بر این حالت درویش منشی و فلیسوفانه‌ای پیدا کرده و باین پیش آمد اهبتی ندادیم. فقط مدت دوساعت در انتظار بودیم تا خدا با سبیل و دو گاو نر قوتی عطا کرد و توانستند کالسکه کوه پیکر را از حفره در آورند

در اطراف ما اراضی ممتاز و حاصل خیزی گسترده که اغلب با کوشش دهقانان سرسبز شده‌اند. این دشت وسیع از آب فراوانی بهره‌ور و از تاکستانها و گندم و برنج و پنبه مستور است دهکده‌ها از یکدیگر فاصله زیادی ندارند و همه از بیشه‌های زمردین و باغهای پراز شکوفه احاطه شده‌اند خلاصه آنکه بهار در این نواحی جنب و جوشی راه انداخته و در مزارع غوغائی برپا ساخته است دهقانان چنین روز خوشی را مفتنم شمرده و اراضی خود را

(۱) یکی از دریاچه‌های قفقاز است

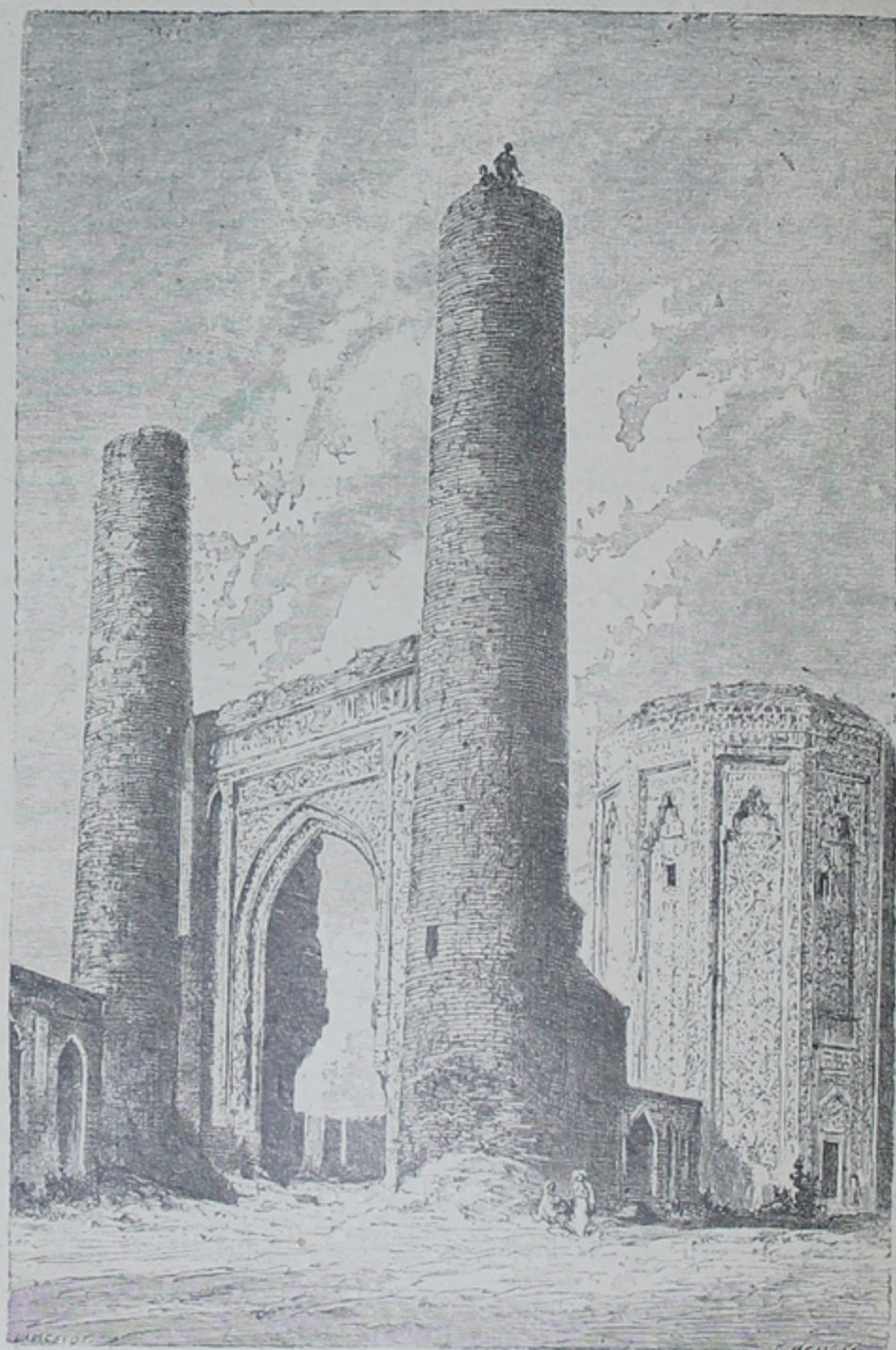
بازوق سرشار و سلیقه خاصی باشغال هندسی درمیآوردند. زنان روستائی با لباسهای متحد الشکل که عبارت است از يك پیراهن کوتاه و شلواری از چیت گنی رنگ مجاری آب را تعمیر میکنند و یاد مزارع مشغول و جین کردن هستند تا مالید تازه یعنی محصولی را که تازه از زمین سر بر آورده از شر گیاهان بی ثمر که دشمنان آنها هستند محفوظ دارند و جمعی هم مشغولند که لباس خاکی را از تن تآکها بیرون آورند تا آزادانه از هوای صاف و آفتاب گرم بهره ور شوند

اول آوریل - امروز دور نمای اطراف ما تغییر شکل داده حیات و آثار نباتی پدیدار نیست راه که روز پیش همه جا خندان و نشاط انگیز بود امروز در دره سنگلاخی فرو میرود و کالسکه در روی سنک پاره های زیاد میلطد و ما را سخت تکان میدهد سه ساعت بعد دوازده اسب تیرومند که مهتران بر آنها سوار بودند رسیدند و قائمقام چهار اسب خسته شدند من از راننده پرسیدم که دوازده اسب برای چیست پاسخ داد که ما نباید امروز از رودخانه بزرگی عبور کنیم و علم و هنر بکار بریم و با اسبان نیرومند لنگر کشتی یعنی کالسکه را از آب بکشیم و آنرا براه اندازیم

باری کالسکه سنگین با این اسبهای نیرومند و تازه نفس مانند باد حرکت میکرد و بواسطه برخورد پاره سنگها اتصالا بهوا جستن مینمود و در حالیکه از این تکانها مارا بدوار سر مبتلا کرده بود، بساحل رودخانه رسانید، آب رودخانه بواسطه ذوب برف بشدت طغیان داشت مهتران راست روی رکاب ایستاده و شلاق کش اسبان را برودخانه انداختند راننده باخشم و غضب فریاد میکشید و پیوسته کلمات زننده و ناشایستی نثار اسبان میکرد، آب رود با کف سفید از هر طرف بدرون کالسکه میریخت و تا ارتفاع صندلیها بالا میآمد و بالاخره اسبان باهیا و شلاق خوردن پی در پی مارا بساحل رساندند و از خطر غرق شدن رهایی حاصل کردیم و بچاپارخانه که فاصله کمی از رودخانه داشت وارد شدیم

خلاصه اسبان و شاگرد چاپاران با ما خوش رفتاری کردند و ما را از خود خوشنود ساختند و چون در کشمکش بارودخانه فتح شده بودند رفقای آنها بآنان تهنیت میگفتند زیرا در موقعیکه مسافر باید اقلا پانزده روز توقف نماید تا طغیان فرو نشیند اینها توانستند با کمال شجاعت از آن عبور کنند، در این جا آتش خوبی هم روشن بود و بر خوشوقتی ما افزود زیرا که استحمام در رودخانه آنهم در ماه مارس چندان مطبوع طبع نبود

پس از توقف مختصری دوباره براه ادامه دادیم و اوایل شب به نخجوان رسیدیم اسبان را از کالسکه باز کرده و اثاثیه ملرا بردند در اطاق کوچکی که در آن هفت یاهشت نفر مهتر خوابیده بودند روپوش لباس آنها از پوست بز بود نایب چاپارخانه آنها را بیدار کرد و فرمان داد که از اطاق بیرون بروند اما تمام با نفیرهای دلخراشی دوباره بخواب رفتند و مثل این بود که صدای ناپسند نایب را نشنیده باشند راه نمای ما شلاق را از کمر

مسجد تنجوان

باز کرد و هنوز دسته آنرا نگرفته بود که تمام خفته گان بلند شدند و با شتاب اثنائیه خود را برداشته بطرف راست و چپ دویدند.

۴ آوریل - نخجوان نیز مانند ایراوان ابنیه عالی زمان گذشته را حفظ کرده است یکی از نمونه های قشنگ معماری دوره مغول که در قرن چهاردهم ساخته شده بنائی است هشت ضلعی با ارتفاع بیست و یک متر که هنوز هم در میدان بزرگی برجای مانده است این برج بزرگ سابقاً جزء مسجد جامع بوده که فعلاً خراب شده است، سطوح آن از آجر و نوارهای کاشی مینائی فیروزه ای که درهم فرو رفته باطرز بسیار زیبائی موزائیک و زینت یافته و تابلوهای نقاشی عالی و دلربائی را نمایش میدهند، این نقاشیها بقدری جالب توجه هستند که هر قدر انسان بتماشای آنها بپردازد باز نمیخواهد چشم از آنها برگیرد.

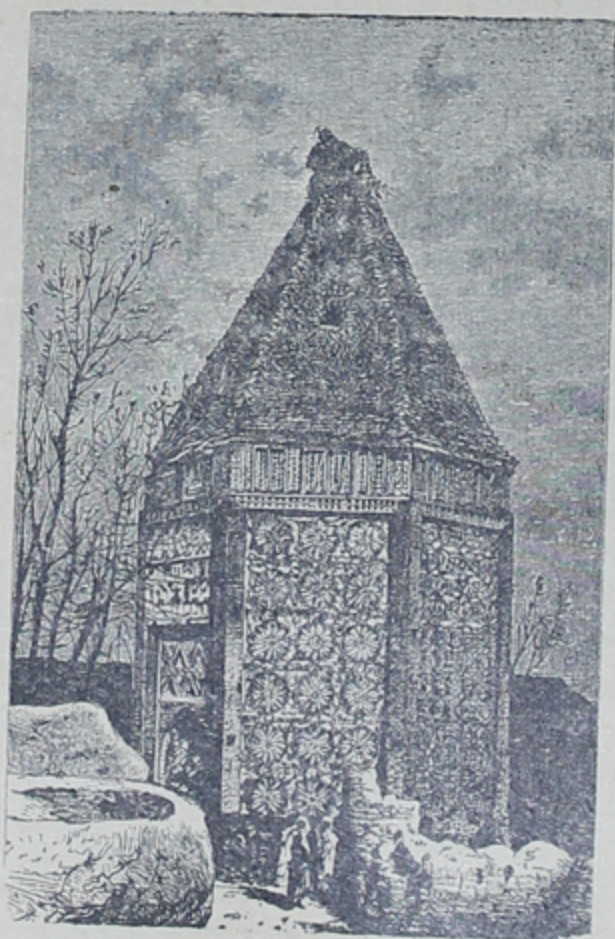
در پهلوی این ساختمان دو مناره است که در طرفین يك سردر بسیار عالی بیضی شکل سر بآسمان کشیده و فوق العاده زیبا و خوش نما هستند، کتیبه هایی در بالا و حاشیه این سردر ترسیم شده و همه با خطوط درشت کوفی زینت یافته اند. رنگ این خطوط مینائی و در روی زمینه گل سرخی نمایش و جلوه خاصی دارد

اولین دفعه ایست که در آستانه این بنا سخن گفتن فارسی بگوش من میخورد من از خود و دیکسیونر (کتاب لغت) اطمینانی ندارم اما يك خوشبختی واقعی در خود احساس میکنم که زبان فارسی رامیتوانم از سایر زبانها تشخیص دهم بویژه که چند کلمه ای هم از این زبان در خاطر من محکوک مانده و میتوانم با زحمت آنها را تلفظ کنم. از تفلیس باینطرف من گنگ بودم و باز بان بین المللی یعنی با اشاره و حرکات مقاصد خود را میرساندم و گاهی هم اجباراً علامت و نقشه ای برای مخاطبینم در روی زمین یا کاغذ ترسیم میکردم و باین ترتیب یکنواخت بتمرین این زبان عمومی میپرداختم

آری این اولین شخص فارسی زبان بود که من با او در این جا برخورد کردم این شخص مالک برج است و چون آگاه شده که دو نفر خارجی برای تماشای آن آمده اند از خانه خود که در انتهای مسجد ساخته شده بیرون آمده تا آنها را به بیند از دیدن هیكل او تعجب کردم که چرا این ایرانی فارسی زبان لباس رسی ژنرالهای روسی را پوشیده است از او پرسیدم علت چیست که شما لباس غاصبین میهن خود را در بر کرده اید؟ او بن پاسخ داد که نیاکان من نسل اندر نسل حاکم این ایالت بوده اند و اراضی و املاک زیادی داشته اند ولی امروزه ملک موروثی من منحصر باین برج و مناره های مسجدی است که مورد تماشای شما قرار گرفته علاوه بر این خرابه ها دارای لقب ژنرالی هستم که تزار گاهی از روی سخاوت و علو همت بقربانیهای بدبخت خود میدهد

نخجوان در قرون وسطی یکی از شهرهای آباد و پر ثروت بوده است. در بیرون شهر هم مسجد وسیعی را دیدم که دارای گنبد نیمه خرابی بود و بفاصله کمی از این مسجد گنبد دیگری است که اهالی آنرا (اتابك گنبد) مینامند بنائی است كوچك اما بسیار قشنگ و

قابل تماشا . بطوریکه نقل میکردند این جا مقبره و آرامگاه ابدی یکی از اعظم

کندک اتابک

مسلمانان است این بنا در روی يك زیرزمین مسقفی قرار دارد و قسمت بالای آن بشکل هرم و از آجر پوشیده شده است سطوح و گیلوئیه‌های این بنا نیز مانند مسجد جامع با خطوط کوفی آرایش یافته ولی موزائیک آن با آجرهای ساده و متحد الشکل در روی زمینه ساروجی برجستگی دارد . لکک‌ها در رأس هرم آشیانه ساخته اند این مرغان قشنگ بلندپا همه ساله در آغاز بهار می‌آیند و در قتل مرتفع ابنیه آشیانه می‌سازند و در آن تخم می‌گذارند و جوجه‌های خود را می‌پرورانند . پرورش جوجه‌ها چهار الی پنج ماه طول میکشد و پس از این مدت بعد بلوغ رسیده خانه پدری راترك و پرواز میکنند اما پدر و مادر مانند پرستوك بمنزل مسكونی خود علاقمند هستند و همه ساله در فصل بهار می‌آیند و همان

خانه مسكونی قدیمی را دو باره اجاره میکنند و بجای مال الاجاره قازوراتی تحویل میدهند که برای زراعت مفید است

این زائر بلند پاموسوم شده است بحاج لکک و محبوب ساکنین قصبه و دهکده‌ها میباشد بمقیده روستائیان این حاجی حامل ارمان خوشبختی است و حضور آن موجب برکت و سعادت است و نظر باحترامی که دارد بیم وهراسی از ساکنین ندارد و با کمال وقار و تفنن در کوچه‌ها و خیابانها گردش میکند حتی بچه‌های ولگرد هم آنرا محترم شمرده و کمتر درصدد آزارش برمی‌آیند گاهی هم بامتانت پرواز کرده از آبادی رو بصره میرود و بشکار مار می‌پردازد . هر جا که این خزندگان رایافت بامنقار آهنین خود آنها را قطعه قطعه کرده سر و دم آنها را می‌خورد و قسمت‌های نرم بدنشان را برای بچه‌های خود می‌آورد . این پرنده بلند پرواز بچوجه‌های خود عشق و علاقه زیادی دارد و با کمال شجاعت آنان را از حلات عقابان و انواع طیور گوشتخوار محفوظ میدارد

حاج لكلك همينكه دشمن را نژديك آشيانه خود ديد دررؤي پاهای خود ميايستد و باخشم و غضب مخصوصی بالهارا بهم ميزند و دو قسمت متقار خود را مانند دو چوب خشك بصدا درمياورد و دليرانه مهاجمين را بعقب نشيني وادار ميكند

خلاصه مالك اتابك گنبد پس از آنكه صفات حميده و اخلاق نيك و خصائص ممتاز

مسجد نیمه خراب نخبجوان

حاج لكلك را برای من
به تفصيل بيان نمود از ما
دعوت كرد كه بمنزل او
رفته با صرف يك فنجان
چای رفع خستگی كنيم .
من با كمال تشكر دعوت
او را پذيرفتم زیرا كه از
شنیدن زبان شیرین فارسی
كه بسی اشتیاق فرا گرفته
آنها داشتم خوشوقت
بودم ولدت میبرد من این
میزبان مهربان چون ما را

مهربای حرکت دید بمن پیشنهادی كرد و با اصرار چندین بار تکرار نمود اگر چه من خوب جملات او را نفهمیدم ولی همینقدر دریافتم كه گویا میل دارد اتابك گنبد را بمن بفروشد و از بهای آن خانه ای بسبك عمارات روسی برای خود بسازد تا بالباس رسمیش هم آهنگ باشد من از او تشكر كردم و گفتم با این مسافرت طولانی كه مادر پیش داریم حمل و نقل چنین كالای حجیم و سنگین مشكل و دور از حزم و احتیاط است

فصل دوم = آذربایجان

آذربایجان - كرك جلفا - تلگرافخانه انگلیس - قبایل كرد - اثنائیه يك مسافر ایرانی - مرند - كدای پیركرد - داخل خانه ایرانی - یکی از نهصد و نود و نه كاروانسرای شاه عباسی - رئیس امنیه تبریز - دعاهاى درویش - ورود به صوفیان

۴ آوریل - چون كالسكه در عبور از رودخانه شكستگی پیدا كرده بود تعمیر آن در روز طول كشید و بالاخره با كوشش آهنگران ایرانی و روسی درست شد و ما توانستیم بجلفا برسیم كه دهكده فقیرانه ایست در كنار رود ارس و سرحد دو مملكت ایران و روسیه است رود ارس از زمان قدیم یعنی موقعیكه سلاطین مدی یاماد اقتدارى داشتند تا كنون بهمین نام مشهور است این رود بزرگ از جبال قارس و ارزروم سرچشمه گرفته و پس از عبور از ارمنستان بارود كور یکی شده و بیجر خزر میریزد . من در ساحل آن كردش كردم و

قبرستان جلفا را دیدم بعد بچاپارخانه آمدم که در آنجا يك پلاو لذید ایرانی بادوغ انتظار ورود مرا داشت. پس از صرف ناهار بوسیله قایقی از رودخانه عبور کردیم و رفتیم بطرف منزل رئیس گمرک که توصیه قونسول تغلیس را باو بدیم مستخدمین متعددی در پهلوی در گمرکخانه خوابیده یا مشغول کشیدن قلیان بودند یکی از آنها نامه را گرفت و بها اشاره کرد که در روی سکوی خاکی جلو خان عمارت به نشینیم. تا او برگردد پس از یک ربع ساعت برگشت و گفت: « آقا استراحت کرده است پس از بیدار شدن شما را خواهد پذیرفت » منزل رئیس گمرک در محل شن زار است و در اطراف آن عدلهای مال التجاره زیادی که کاروانها آورده اند روی هم چیده شده. این مال التجاره باید در حیاط بماند تا معاینه شود و پس از پرداخت حقوق گمرکی آزاد گردد. در عقب این توده های عدل من خانه ای رامشاهده کردم که در بالای آن سیم تلگراف کشیده شده و معلوم بود که یکی از پایگاههای خط تلگراف انگلیس است که از ممالک پروس و روسیه و ایران عبور کرده و هندوستان را بلندن اتصال میدهد سیم ها در روی تیرهای چدنی محکمی قرار دارند و در بوشهر و خلیج فارس تبدیل به کابل های تحت البحری میشوند

مدیر تلگرافخانه جلفا یکنفر روس است بنام اونا تاموف (Ovnatamof) و باید اجازه ورود مارا بایران بدهد. زبان فرانسه را خوب حرف میزد و بانهایت مهر و ملاطفت برای انجام تقاضاهای ما حاضر شد و پس از آنکه پولهای مارا با پول ایران مبادله کرد قاطر و اسب برای ما کرایه کرد و پیش کرایه بچار وادار داد و نوکرانی هم برای ما استخدام کرد. آخرین توصیه او بمارسل این بود که نباید به تمایلات و رفتار قاطرچیان تن درداد. اینها برای اینکه چند تومانی بیشتر بچنگ آورند در راه حرکات و رفتار مخصوصی دارند و اسباب مزاحمت مسافرین را فراهم آورده و اتصالا بعنوان مساعده یا بهانه دیگری مطالبه پول میکنند و چون بقدر کفایت پول گرفتند ممکن است قبل از رسیدن بمقصد مسافرین را دریابان سرگردان گذارده و بروند و تأکید میکرد که تا ورود به تبریز با آنها پولی ندهیم اونا تاموف بن نیز دستوراتی داد که از این پس باید چنین و چنان رفتار کنی و و باز زندگانی سفری آشنا شوی مثلا میگفت شما باید در کاروانسراهای خالی از سکنه منزل کنید و تنها زمین تشک و زین اسبان بالش شما بخواهد بود حتی وسیله هم نیست که اقلا روی کاه بخوابید آذوقه هم برای حیوانات پیدا نمیشود و ناچار باید از گیاهان بیابان تغذیه کنند بحدی در اینگونه گفتار مبالغه کرد که من در پیش خود آرزوی ناراحتی های چاپارخانه های روسیه را میکردم

در موقعیکه قرارداد بپایان رسید و بنا شد پس فردا حرکت کنیم ناگاه در باز شد و نماینده گمرک ایران در حالیکه مستخدمین زیادی در دنبال او بودند با تبختر خاصی وارد گردید و دست روی سینه گذارد و بها سلام کرد و پس از تعارفات معموله گفت من برای انجام خدمات شما حاضرم. من نیز با کمال ادب باو گفتم که انشاء الله جنابعالی خوب

خواهیید اید ؟ لحظه تأمل کرد و بصورت من نگرست تا بفهمد که من از روی واقع حرف میزنم و یا اینکه او را مسخره کرده ام و کمی بعد بحالت اول عود کرده و دوباره تکرار کرد که من برای انجام فرمایشات شما حاضر هستم این بود آغاز سروکار ما با کارمندان ایرانی . البته این شخص با آن شکم پیش افتاده لیاقت آنرا نداشت که من با کمال سخاوت احتراماتی باو تقدیم کنم بطوریکه بعد دانستم این شخص عایدات گمرک را از حکومت آذربایجان خریداری یعنی اجاره کرده است

در ایران گرفتن هر نوع شغل و مأموریت رسمی بستگی دارد بزیادتی تقدیمی و هر کس بیشتر پول بدهد بر سایرین حق تقدم دارد مال الاجاره ای که این شخص باید بحکومت بپردازد تقریباً چهل هزار فرانک میشود ولی از طرفی هم آزاد است که حقوق گمرکی را مطابق اشتهای خود دریافت کند و هیچ نوع نظارتی در کار او وجود ندارد و چون حکومت آذربایجان عایدات گمرک را بعنوان مواجب دریافت میکند ناچار مستاجر را در منگنه گذارده و بقدریکه ممکن است عصاره آن را میکشد و مال الاجاره را بعد اکثر امکان میگیرد نکته دیگر آنکه قبل از بدست آوردن پست گمرک جلفا مبلغ تقدیمی بزیاده گذارده میشود و هر کس بیشتر داد این پست باو تعلق میگیرد و بنابراین چنین مأموری از هر نوع تعدی بتجار خود داری نخواهد کرد

۷ آوریل - منزل اول را مدت هشت ساعت طی کردیم و من از اسب سواری لذتی میبردم و بسی خوشوقت بودم که از شر کالسکه و حشت آور روسی رهائی یافته ام که در هر آن مخاطراتی داشت و پیوسته در حفره ای میافتاد بنابراین تمام خستگی های خود را فراموش کردم

پس از جدا شدن از رود ارس چاروادارها را هراکج کرده بدهکده ای رفتند و حیوانات نیرومندی که رئیس تلگراف برای ما کرایه کرده بود با اسبهای لاغر و مردنی که قادر بر حرکت نبودند عوض کردند و اسبان خود را بجلفا فرستادند این معاوضه چنان بامهارت انجام یافت که ما ملتفت نشدیم

بهر حال مامدت ۵ ساعت در یک گردنه و حشت آور راه رفتیم . پس از عبور از گردنه دشت پهناوری پدیدار گردید که جابجا تپه های مرتفع آنرا قطع مینمود منظره این تپه ها اتصالاً تغییر میکرد گاهی سبز کم رنگ و گاهی بکلی قرمز و عاری از هر نوع گیاه بود چون شب نزدیک شد چاروادارها بمشورت پرداختند که در چادرهای کردها بسر برند و یا بدهکده ای که در پایه کوه است منزل کنند

نظر باینکه برای مشورت توقف مختصری شد چادر نشینان با شتاب بطرف جاده دویده بتماشای ما پرداختند از قیافه و نگاه آنها چنین فهمیدم که مایل به پذیرائی ما نیستند و ما هم میل نکردیم که چنین درخواستی را از آنها بکنیم بنا بر این کاروان براه افتاد و کمی

بعد راها را کج کرد و در وسط مزارع بطرف دهکده ای رهسپار گردید شرح اینکه چگونه

قبایل کرد

و با چه زحمت آنهم در شب تاریک بآنجا رسیدیم داستانی است جداگانه که بیان آن از عهده من خارج است

کاروانسرا عبارت است از حیاط وسیعی که دیوار گلی آنرا احاطه کرده و در اطراف آن یک سلسله اطاقهایی وجود دارند که همه باخشت و گل ساخته شده اند هر یک از این اطاقها مخصوص یک نفر مسافر است که بمحض ورود بار و لوازم سفر خود را در آن جای میدهد و چون ماه مارس در این نواحی کوهستانی هوا سرد است قاطرچیان در طویل حیوانات منزل کردند زیرا که حیوانات در آنجا حرارت ملایمی ایجاد میکنند

کاروانسرا دار مارا مفتخر فرموده اطاق کوچک مرطوبی را بها نشان داد که پنجره و منفذی نداشت و بجای قفل در آنرا باریسمانی بسته بود

این تشریفات را من چندان نه پسندیدم و بهتر آن دانستم که با مسافرین دیگر که قبل از ما رسیده بودند در همان طویل منزل کنیم خوشبختانه طویل بزرگ و جابری همه بود ایرانیها چون از سردی زمستان میترسند در این فصل سرد و سخت مسافرت نمی کنند مگر اینکه ضرورت ایجاب نماید اما در این سال تنها عامل سرما نبود بلکه عامل دیگری هم باعث شده بود که کمتر مسافرت میکردند و آن شورش قبایل بیابان گرد کرد بود که تمام قراء و قصبات سرحدی را غارت کرده و ساکنین آنها را بقتل رسانیده بودند.

دهقانانی که از این شورش جان بدر برده و بکوهستانها و سایر جاها پناه برده بودند در مراجعت نظر به فقدان وسائل از کشت و زرع بازمانده و بواسطه فشار گرسنگی در راهها و یلان و بنوبه خود مسافرین را غارت میکردند

خلاصه شب راهرطور بود درطویلہ بسر برده وبامداد روز بعد براه افتادیم پس ازعبور ازیک جادۂ باریک بدون آبادی یک عده سوار شش نفری ایرانی را دیدیم که بر اسبان نیرومندی سوار وبما ملحق گردیدند وبجای اینکه باآن اسبان راهوار ازمایشی جویند آهسته دردنبال ماطی مسافت میکردند وپیوسته افتخار پیشروی را بما وامیگذاشتند چون شب شد شنیدم که یکی از آنها بدیگری میگفت چه خوب شد که ما با فرنگیان شجاع همسفر شدیم دزدان بندرت باینها حمله ور میشوند زیرا که اسلحۂ فرنگیان بسیار عالی است بعلاوه اینها ممکن نیست برای غارت شدن حاضر شوند وتانفس دارند ازخود دفاع میکنند

از شنیدن این سخنان من بر خود میبالیدم و باصطلاح ایرانیان بادی بآستین انداخته و اطمینان قلبی پیدا کردم که میتوانم چادر نشینان وحشی را هم بوحشت اندازم وبهین جهت یک بشاشت باطنی درمن ایجاد شد غافل ازاینکه کرد صحراگرد فرنگی نمیشناسد واگر باو دست یابد شاید باخنجر اورا قطعه قطعه کند

بهر حال پس ازاین خوشنودی خیالی لوازم سفررا باز کردیم ومن با گوشۂ چشم لوازم سواران همسفررا بازرسی میکردم که ازهر حیث خوب ومتناسب بامسافرت دریابان است وبرلوازم ما بسی ترجیح دارد وباین فکر افتادم که درتبریز اینگونه وسائل را برای بقیۂ مسافرت تهیه کنم

یکی از لوازم سفر آنها مفرش است که از گلیم یاقالی درست شده ولحاف ومتکا و بالش و قالیچه وحتى لباس خودرا در آن جای میدهند وبابندهای چرمی محکم می بندند لحاف عموماً از پارچۂ پنبه ای درست میشود وممکن است روی آن پارچۂ ابریشمی و داخل آن پراز پشم یا پنبه باشد بمحض ورود بمنزل قالیچه ای گسترده ولحاف را چهارلا روی آن میاندازند وکنار آنرا کمی لوله میکنند ودر روی آن براحتی نشسته یادراز میکشند ودرموقع خواب هم اگر هوا سرد باشد آنرا بروی خود میاندازند والا مانند قفاز یها بالباس در روی آن میخوانند و این یکنوع تخت خواب عملی است که در تمام ایران معمول است

یکی دیگر از لوازم سفر آنها موسوم است بخورجین وطرفین آن مانند کیسه دوخته شده خورجین هم ازقالی یا گلیم ویا پارچۂ ضخیم پنبه ای درست میشود ودرآن لوازم سفر را مانند یک وسایر ظروف وآفتابه وسماور واذوقه جای میدهند اغلب چیزهایی که در منازل راه پیدا نمیشود مانند نان خشک وبرنج وگوشت وسبزی وقند وشمع وغیره را برای چندین روز درآن ذخیره میکنند زیرا که در این منازل فقط کاه برای حیوانات ومنزلی برای مسافرین پیدا میشود وبس

خورجین رادر فرانسه من دیده بودم ولی ندوخته یعنی از وقتیکه فرشهای ایران در اروپا معمول شده این قالیچه های باریک را هم میآورند که ما روی مبل ها میکشیم

باری شب اول مسافرت من در خاک ایران صرف این شد که با چشم پرحسرتی
بلوازم همسفران نگاه کنم زیرا که زیر انداز و روانداز مافقط منحصر بودیک پتوی شطرنجی
نازک و یک پتوی پشمی و کیسه‌ای که باد کرده و بجای بالش بکار میبردیم

لوازم شکار ماهم ناقص است و باید آنرا تکمیل کنیم. مستخدمین جدید ماهم که
عبارت‌اند از یک آشپز و یک ناظر با آن لباسهای کهنه و بدترکیب پیوسته شکایت از کمی
ظرف داشتند زیرا که مطابق معمول ایران باید غذاها را یکجا سر سفره آورد و مآظرف
باندازه کافی نداشتیم و آنها هم نمیدانستند که باید ظروف راشست و تنیز کرد و غذاها را
بنوبه آورد بعلاوه در مسافرت این نزاکت‌ها جز زحمت نتیجه‌ای ندارد

من بآنها وعده دادم که بعضی ورود به تبریز آنچه لازم است مطابق دلخواه شما
فراهم خواهم ساخت و چون دانستند که من براسم معموله ایران احترام میگذارم و از
این به بعد بروفق دلخواه آنها غذا را مطابق عادت ایرانی صرف خواهم کرد
خوشوقت شدند.

ساعت ده تمام مسافرین بخواب رفتند شمع‌ها خاموش شد و فقط شعله ضعیف آتشی
در ته طویله دیده میشد که گاه گاهی آدمی بآن نزدیک میشد و آتشی برای قلیان خود
بر میداشت قلیان با آن نی طویلش هیچوقت حتی در موقع استراحت صاحبان خود هم
راحت نمی‌ماند

۸ آوریل - سیه‌ده دم چاروادار باشی مسافرین خفته را بیدار و بارها را با فریادهای
پی در پی یا الله یا علی بار کردند. و چون من شب رادر روی زمین خوابیده بودم اعضايم
گرفته و تنم کوفته شده بود. از دیدار روشنائی روز شادمان شده برخاستم و حاضر حرکت
شدیم بامید اینکه تابش آفتاب بزودی رفع این کوبیدگی شبانه را خواهد کرد
مفرشهای همسفران بسته شد و قاطرچیان با کومک یکدیگر بارها را بر پشت قاطرها
گذارده و باطنایی آنها را محکم بستند

خلاصه از کاروانسرا بیرون آمدم و مختصر پولی بکاروانسرا دار دادیم که با
خوشوقتی آنرا گرفت و خیلی اظهار تشکر نمود و برای سلامتی ما دعا کرد. من از این
رفتار تعجب کردم یکی از همسفران که باید در موقع حمله کردن تحت حمایت ما قرار گیرد
بمن گفت که این کاروانسراها نیز مانند مساجد از ابنیه عمومی هستند و اعقاب بانی بنا از
عایدات موقوفه او باید بنگهداری و حفظ آنها پردازند بنا براین یک نفر سرایدار را حافظ
این بنا قرار داده و باو حقوق میدهند تا از کاروان پذیرائی کند و صبح و عصر درهای
منازل را باز کند و به بندد. و اگر مسافرین باو خدمتی رجوع کنند باید بلا عوض انجام
دهد و هر قدر مسافر بخواهد در این جا بماند آزاد و بلا مانع و مجاناً باید پذیرائی شود
و سرایدار هم باید بسود جزئی که از فروش گاه و جو و هیزم و غیره عایدش میشود قناعت
کند و حق مطالبه چیز دیگری ندارد

اغلب بناهایی که در ایران برای استفاده عمومی ساخته شده بهمین ترتیب نگهداری میشود این بناها را متمولین و کارمندان عالیرتبه دولتی برای ثواب و اجر اخروی میسازند حتی پلهائی که در روی رودخانه ها می بینید با این قبیل وجوه خیریه ساخته شده اند کاروانسراهای متعددی که سابقاً در شاهراههای مهم ساخته بودند خدمات زیادی به تجارت میکرد. در ساختمان آنها دقت زیادی بکار میرفت دیوارها را با سنگ و آجر محکم میساختند و در چهار گوشه آن برجهایی برای دفاع از حملات راهزنان بنا میکردند پاره ای از سلاطین خیر خواه که ترقی ایران را در نظر داشتند این نوع کاروانسراها را در تمام شاهراههای کشور میساختند چنانکه شاه عباس بزرگ بطوریکه مورخین نقل کرده اند نهصد و نود و نه کاروانسرای محکم و آب انبارهای متعدد در تمام شاهراههای کشور خود ساخته و بدین طریق ارتباط میان قسمت های کشور پهن و خود را سریع و سهل و تأمین کرده بود اغلب از این کاروانسراهای دولتی اکنون خراب شده و برای مسافرین پناه گاهی نیست بلکه جایگاه راهزنان و ارکان حرب آنان شده است تنها مرور زمان باعث خرابی این ابنیه سودمند نشده بلکه جانشینان شاه عباس پس از آنکه وارث تخت و تاج او شدند گذشته از اینکه افکار بلند و خیالات عالی و خیرخواهانه او را پیروی نکردند حرص و طمع را پیشه خود ساختند و این ابنیه خیریه را با جاره دادند و روستائیان را وادار کردند که مسافرین را غارت کنند. نتایج این سوء اداره همین عاقبت وخیم و تأسف آور را در دنبال داشت خرید و فروش و معاملات تجارتي بتدریج کم شد. تجار بواسطه دیدن تعدیات زیاد مأمورین دولتی و دست برد راهزنان از صدور و ورود مال التجاره خود داری کردند و در نتیجه این ابنیه محکم دولتی ویران و خالی از سکنه ماند و مسافرین از يك محل مهمان نواز و باصرفه ای محروم شدند باری امروز ما از دره های حاصل خیز عبور میکنیم زمین ها خوب زراعت شده و گله های متعدد گوسفند در دامنه کوهها دیده میشوند و در دنبال آنها هم مادیانها با کره های خود مشغول چرا هستند. تربیت حیوانات یکی از مراسم ملی و تاریخی این کشور است بطوریکه مورخین نقل کرده اند در دوران سلطنت داریوش و جانشینان او ایالت آذربایجان تنها همه ساله بیست هزار اسب برای اصطبل مخصوص شاهنشاهی میفرستاد یعنی همان اسبان نیرومند که بارابله سلطنتی بسته میشدند

متأسفانه اکنون این ایالت تبدیل به بیابان لم یزرعی شده. مناظر یکنواخت از این تپه به تپه دیگر منتهی میگردد در غالب جاها حتی یک درخت هم پیدا نمیشود که بتوان در سایه آن پناه برد بندرت در طول راه بدهکده ای بر میخوریم. خانه های منفرد هم وجود ندارد از بدو ورود بخاک ایران می بینم که جمعیت کشاورزان از ترس دستبرد دزدان در یکجا جمع شده و در خانه های گلی سکونت دارند. قبایل صحراگرد هم با چادرهای خود اتصالاً در بیابان نقل مکن میکنند. هیچ دیده نمیشود که دهقان ایرانی مانند دهقان اروپائی در میان مزارع خانه یا قلعه منفردی داشته باشد

بهر حال با اینکه آذر بایجان در حاصلخیزی شهرت دارد نواحی شمالی آن خالی از سکنه شده و منظره حزن انگیزی دارد و آبادیهای آنهارا نمی توان با فقیرترین دهکده های فرانسه طرف مقایسه قرار داد. آبادی بسیار کم دیده میشود بطوریکه اگر احياناً مسافر در راه بدهکده برخورد بی اندازه خوشوقت میگردد

۹ آوریل - امروز ما بنزدیکی مرند رسیده ایم این شهر كوچك است و شاید سه الی چهار هزار سکنه داشته باشد

بنابر روایات تاریخی افسانه مانند ارمنی ها دشت های مجاور این شهر تا حدود ایروان دارای افتخارات تاریخی هستند زیرا چنانکه نقل میکنند پس از طوفان نوح اولین ناحیه ای که مجدداً روی آبادانی را دید همین ناحیه بوده است تورات هم میگوید که نوح پس از يك عمر طولانی در مرند بذاك سپرده شد

خلاصه قریب به ظهر بود که سواد این شهر از دور پدیدار گردید و ما اسبان را بتاخت و تاز انداخته از دیوارهای محوطه این شهر عبور کردیم در حالیکه قاطرچیان دردنبال ما میدویدند و فریاد میکشیدند و کلمات ناسزائی میگفتند و دستها را مأیوسانه بطرف آسمان بلند کرده و فریاد میزدند (یواش مادیان پراست) من معنی این جمله را نمی فهمیدم و بداد و فریاد آنان اعتنائی نمی کردم و میخواستم زودتر بمنزل رسیده و از این وضع بکنواخت که کاروان داشت و آهسته طی مسافت میکرد زودتر خلاصی یافته و استراحتی بکنم . بعدها فهمیدم که مقصود از جمله (مادیان پراست) این است که مادیان آبستن است البته حق با آنها بود و واضح است که اگر مادیان سقط کند و کره آن بمبرد جنون من باعث این بدبختی جبران ناپذیر شده است اما من وجدان خود را آرام میدیدم و اضطرابی در خاطر من نیافت و هیچ در فکر جنس حیوان و علم وظائف الاعضای او نبودم . همینکه بمنزل رسیدم بکتاب لغت مراجعه کردم تا معنی کلمه یواش را بفهمم و بالاخره دانستم که کلمه آهسته که بیشتر در بیانات ادبی بکار میرود در گفتار معمولی چندان مورد استعمال ندارد و بجای آن کلمه یواش بکار میرود ترکان هم گاهی کلمه یواش را بزبان میآورند.

باری شهر مرند در کنار رودخانه نشاط آوری واقع شده که در میان آن درختهای تبریزی سیمین و اشجار بید زمردین سر بآسمان میسایند . آب این رود جا بجا بمجاری متعدد داخل شده و با سرعت روانست. منازل مسکونی همه باخشت و گل بنا شده و در روی بامها دیوارهای کوتاه کنگره داری قرار دارد هر خانه مسکونی فقط دارای يك در ورودی است و پنجره و روزنه ای بطرف کوچه ندارد اطاقها از حیاط روشنائی میگیرند پاره ای از آنها هم برودخانه مسلط و دارای منظره با شکوهی هستند بندرت پنجره كوچك مشبك چوبی دیده میشود که زنان در پشت آن ایستاده و عابرین کوچه را تماشا میکنند ولی خود آنها از کوچه دیده نمیشوند و اگر آسمان صاف و بی ابر باشد میتوانند قُلل باشکوه سلسله آرات را در بالاخانه ها و در روی بامها نیز ببینند

در هنگام ورود بکاروانسرای بگدای پیری برخوردیم که ریش سفیدی داشت البته سنین عمرش

گدای مرند

باندازه حضرت نوح نبود ولی قدر مسلم این است که سالهای زیادی در روی زمین مانده است لباسش باندازه ای پاره و مندرس بود که گویا باسنین عمرش موافقت داشته است چنین بنظر میآید که این پیر در زمانهای بسیار قدیم دارای دو کلیجه بوده یکی آبی رنگ و دیگری قرمز ولی بواسطه مرور زمان این دو روپوش باندازه ای کهنه و پاره شده اند که در

تمام جاها تکه‌های کلیجه آبی در سوراخهای کلیجه قرمز فرو رفته و تشکیل پارچه‌ای رامیدهند که ترکیب آن وضع عجیبی دارد. کلاهش پاپاخی است مخروطی شکل که در روی چوب‌بستی از پوست بید قرار دارد و خلاصه آنکه برای نقاشان که دنبال موضوع تازه‌ای میگردند تحفه ایست بس گرانبها و میتوانند تابلوهای نفیسی بسازند

منزل مسکونی ما یا بهتر بگویم لانه‌ای که شب‌را در آن بسر بردیم برده‌کده مشرف است و اگر زبان فرانسه هم از حیث فراوانی کنایات مانند زبان اسپانیولی غنی بود میتوانستم باوصاف آن پردازم. چنین بنظر میآید که این اطاق در زمانهای بسیار قدیم سفید بوده است و دارای پنجره چوبی است که بجای شیشه کاغذ روغنی بآن چسبانده‌اند. بخاری کوچکی هم دارد که در آن بته‌های خار میسوزد و ما را گرم میکند. در گوشه این اطاق دری است که در پشت آن پله‌ای برای رفتن پیام موجود است. من آنرا باز کرده و رفتم بالای بام و توانستم خانه‌های مجاور را تماشا کنم.

در حیاط خانه‌ای دوزن جوان ایستاده و بازن صاحب خانه صحبت میکردند البته از خویشان

او بودند و چون خیال نمیکردند کسی آنها را به بیند صورت‌های خود را نوشانیده بودند.

خدمتکاری هم‌روی زمین نشسته و باکاه و مدفوع گاو و آب و خاک یکتوج مخلوطی برای تعمیر دیوارها درست میکرد. گربه بزرگ سیاهی هم باخرم و احتیاط جلو میآمد و شاید تنها موجودی بود که حضور یکن خارجی را حس میکرد. من خود را عقب دیواری پنهان کرده و از شوهرم دست‌گاه عکاسی را خواستم و توانستم بدون اینکه کسی آگاه شود عکسی از این صحنه قشنگ بردارم

زنان مرندي

پس از آنکه این عمل محرمانه تمام شد شاسی‌ها را در پارچه سیاه پیچیدم و از بام بزی

آمدیم و بامارسل بتماشای شهر پرداختیم بازار در نزدیکی منزل بود و هر نوع خوراکی بحد و فور بابهای کم در آن یافت میشد بطوریکه چار وادارها هم در این جاجشن گرفته و شکم خود را از انواع خوراکیها بی نصیب نگذارند یکی از آنها که نسبت بدیگران بهتر صحبت میکرد نزد من آمد و از طرف همه استدعائی داشت و در حالیکه متصل با سرانگشتان حشرات کوچکی را که در میان موهای سرو کلاش در گردش بودند میگرفت و آنها را متوحش و ناراحت میکرد بمن گفت : ماهمه استدعا داریم که دو تومان بمارحت کنید تایک گوسفند و مقداری برنج و چیزهای دیگر برای خود مان فراهم نمائیم چون این جا همه چیز ارزان است با هم دو تومان مامیتوانیم آذوقه لازم را تا ورود به تبریز تهیه کنیم ، من ابتدا از دادن پول

مضایقه کردم و گفتم پس پولی که از بابت پیش کرایه در جلفا از ما گرفتید چه کردید ؟

گفت مگر نباید برای زن و بچه خودمان خرجی بگذاریم ؟ این پاسخ مرا متأثر کرد و شوهرم را وادار کردم که دو تومان برای تهیه آذوقه بآنها بدهد ۱۰ آوریل - من از احسان کردن زودپشیمان شدم زیرا که امروز هم چار وادارها بر جسارت خود افزوده و باز هم مطالبه مساعدت میکردند مدت دو ساعت مباحثه ما با آنها طول کشید بالاخره مارسل خسته شده شلاق خود را بطرف آنها بلند کرد قاطر چیان نیز او را بانشان دادن کارد تهدید کردند من دیوانه وار

کاروانسرای خرابه

طیانچه ای بدست گرفته بطرف آنها دویدم و طیانچه ای هم بمارسل دادم از این ابراز شجاعت من و دیدن طیانچه ها فوراً عقب نشینی اختیار کردند و مافاتح شدیم امروز کاروان چند ساعتی در مقابل خرابه ای یکی از این نهصد و نودونه کاروانسرای شاه عباسی توقف کرد این بنا چهار ضلعی است

و دیوارهای آن با سنگهای محکم قرمز رنگ بنا شده و دارای برجهای دفاعی نیز هست. يك قسمت از سردر ورودی آن خراب شده و باقی مانده دارای موزائیکی از کاشیهای زیبای آبی رنگ و آجرهای قرمز است

این کاروانسرا هم مانند نظایر خود مدتی پناهگاه راهزنان بوده است بمحض ورود بآنجا مارسل بقاطرچیان فرمان توقف داد و لوازم عکاسی را خواست اما قاطرچیان با کراه اطاعت کردند و مانند برك درخت از ترس میلرزیدند و از توقف در این مکان متنفر و وحشتی نشان میدادند همینکه از این محل خوفناك دور شدیم یکی از قاطرچیان بن نزدیک شده و گفت: علت وحشت ما از توقف در این محل هولناك این بود که درست یکماه قبل در همین جاذزدان مارا لخت کردند. اما از وقتیکه شاهزاده فرمانفرمای ایالت رئیس قراسورانها را بچوب بست و فراشان چهل ضربه چوب بکف پای اوزدند مراقبت بیشتری نسبت براهبدارد و دزدان کمتر جرئت حمله بکاروانرا دارند

من گفتم مگر چه رابطه ای مابین رئیس قراسورانها و دزدان موجود است؟ تصور نمیکتم که چنین شخص عالی مقامی هم رئیس امنیه و هم رئیس دزدان باشد گفت خانم شما اشتباه میکنید دزدان و رؤسای امنیه باهم باطناً سازش دارند و مردم را میچاپند مع هذا از وقتیکه رئیس امنیه مجازات دیده از دزدان یعنی بهترین دوستان خود كناره گیری اختیار کرده است من گفتم در صورتیکه اقتدار او سلب شده چگونه میتواند وسایل تأمین راهها را فراهم سازد گفت در دستگاه اداری ایران هیچوقت اقتدار از بین نمیرود زیرا که چند روز پس از مجازات

دوباره شاهزاده با او بر سر لطف آمده و لباس شرافت یعنی خلعتی برای او فرستاد و از خطاهایش درگذشت و مجدداً ریاست امنیه را با او اگذار کرد من گفتم چنین کاری ممکن نیست چگونه حاکم میتواند بیک آدم فاسدی که سلب شرافت از او کرده دوباره باو اعتماد پیدا کند؟

گفت خانم چوب خوردن سلب شرافت نمیکند بعلاوه هیچکس بهتر از او نمیتواند از راهزنان جلو گیری کند. زیرا که او باتمام دزدان ارتباط دارد و میداند که اگر در هندستی آنها زیاده روی کند باز هم مجازات خواهد شد بنا بر این مابدون مزاحمت بتبریز خواهیم رسید زیرا که هنوز جناب اجل درد چوب رادر پای خود احساس میکند و خطری

درویش

مارا تهدید نخواهد کرد در میان راه مرندبه صوفیان درویشی با هیولای مخصوصی نشسته بود

و با صدای بلند از امامان مقدس مشهد و کربلا سلامتی مسافرین را مسئلت میکرد و چون نظرش
با افتاد گفت قرآن عیسی را در ردیف پیغمبران محترم قرار داده است و از مسیح و مریم برای
مادر خواست سعادت و تندرستی کرد

فصل سوم

منازل اولیه - تنزل درجه حرارت - قنوات - ساختمان معرفه الارضی خاک ایران - درویشی
که اشعار رزمی میخواند - پل تبریز - فقر محلات بیرون شهر - ورود بقونسولخانه فرانسه -
ملاقات فرمانفرمای تبریز - عمارت بیرونی

۱۲ آوریل - دیروز در موقع ورود بمنزل من مانند جرم بیحسی در روی تکه فرش که در
اطاق کاروانسرا انداختند افتادم زیرا مدت مدیدی بود که اسب سواری نکرده بودم و ده
ساعت روی زین ماندن بعدی مرا خسته کرده بود که بکلی خس و حرکت را از من ربوده
بود حتی دیگر بوی خوش پلاو و کباب را هم احساس نمیکردم البته مارسل هم حالش چندان
از من بهتر نبود

امروز صبح حال ما قدری بهتر است و اشتها باز حق خود را مطالبه میکند ماهر دو در کنار
آتش مشغول بلع غذا شدیم و بقدری در خوردن افراط کردیم که مستخدمین از خوردن ته
سفره مامحروم شدند. از جلغا باینطرف پیوسته روی بالا آمده ایم و اکنون در بلندی هستیم
که متجاوز از پانصد متر از سطح زمین جلغا ارتفاع دارد. بهار هنوز این فلاتهای مرتفع را
باقی خود همزین نکرده و از حضور خود بهره ورنساخته است آسمان هم بامنظره این نواحی
هم آهنگ شده و ابرهای سریبی رنگ را در دامان خود میغلطاند و مسافرین را باضطراب
میاندازد این مناظر وحشت آور زمین و آسمان را در قفا زهم دیده بودیم بهر حال چاره
نیست و باید حرکت کرد

همینکه براه افتادیم بلافاصله باریدن برف و وزش باد شروع شد چیزی نگذشت که در زیر
برف مستور شدیم و بادهم بشدت دانه های برف را شلاق وار بصورت مامیزد قدری بعد ریزش
برف قطع شد و هوا روشن گردید من در دامنه دره تپه های کوچکی را دیدم که مانند لانه
موش کور بودند و در کنار دره تا پایه کوه امتداد داشتند پس از حرکت از جلغا مکرر باین
حفره های مدور برخوردیم و باتحیر بآنها مینگریستم و در این فکر بودم که چگونه اینها ایجاد
شده و فایده آنها چیست ولی نظرباینکه نمیخواستیم با قاطر چیان صحبت کنم از پرسش چگونگی
آنها صرف نظر کردم ولی حالا چون به تبریز نزدیک شده ایم آنها بامید گرفتن انعام اظهار
محبت میکنند. در این موقع یکی از آنها بمن نزدیک شد و روپوش خود را که از پشم و پوست
گوسفند بود بمن تقدیم کرد و گفت: پوستین خوبی است شمارا از سرما و برف محافظت میکند
من از گرفتن آن امتناع ورزیده و موقع را مغتنم شمردم که راجع باین تپه ها با او صحبت کنم
بالاخره فهمیدم که فلاتهای مرتفع ایران طبیعتاً خشک و لم یزرع هستند و نمیتوان در آنها

زراعت کرد بنا بر این ساکنین در مجاورت جبال ب جستجوی آبهای زیر زمینی میپردازند و چون مخزن آبی پیدا کردند با حفر نقبهای طولانی آنرا بطرف اراضی پست جاری میکنند و بکشت و زرع مشغول میشوند

این مجاری را در زیر زمین بشکل تونلهای سر اشیب حفر میکنند و جابجا بواسطه حفر چاه آنها را بسطح زمین مربوط میسازند طول آنها گاهی بسیالی چهل کیلومتر میرسد و در مبداء ممکن است عمق چاهها متجاوز از صد متر باشد این تونلها را قنات میگویند و اگر در زیر زمین مجاری را با سنگ و آجر بسازند استحکام آنها بیشتر میشود ولی معمولاً مصالحی بکار نمیبرند و بنا بر این غالباً بواسطه ریزش خاک مجرا مسدود و محتاج به تعمیر میشود در ایران حیات به تعداد و نگاهداری این نقبهای زیر زمینی که حاصل خیزی اراضی را تأمین میکنند بستگی دارد و بعضی اینکه قنات تازه ای حفر شد و آبی بدست آمد فوراً در محل خروج آن دهکده ای برپا میشود و اگر احياناً مجرا مسدود و آب از جریان افتاد بزودی آن دهکده ویران خواهد شد

اگرچه ایرانیان با ایجاد تأسیسات عام المنفعه و سودمند مانند وسایل بهداشت و مدرسه و غیره چندان مقید نیستند و بحیات و تندرستی خود آنطور که باید علاقه ندارند نسبت بقنوات توجهی دارند و در نگاهداری آن کمتر غفلت میکنند

برای تعمیر و پاک کردن این مجاری زیر زمینی چنانکه ذکر شد بفاصله های ۲۰ تا ۳۰ متر چاههای عمودی حفر شده و مجرا با زمین ارتباط پیدا میکند و کارگرانی که آنها را مقنی میگویند از این چاهها داخل مجرا میشوند و بوسیله چرخ و دلو گل ولای را از آن بیرون میآورند و خاک و گل را بشکل دایره در اطراف دهانه چاه میریزند و تپه هایی بشکل لانه موش تشکیل میدهند هرگاه ساختمان زمین را بطریق علمی مطالعه کنیم بلزوم این عمل پر زحمت بی میبریم فلات ایران واقع شده است مابین دو رشته جبال مرتفع هندوکش و زاگرس. طوفانهای شمالی قسمت مابین این دو رشته جبال را پر کرده و تشکیل دره ای داده اند که از خلیج فارس تادشت های مرکزی بطبقات پست و بلندی تقسیم شده است خاکی که با سیل آمده همه جا را پر کرده است و فقط قله مرتفع جبال از این رسوب سر بر آورده اند و مانند صخره ای که در دریا شناور باشد خود را نمایش میدهند بطوریکه بدون عبور از برزخی میتوان از دشت بقلب کوه رسید. دامنه سر اشیب جبال و قله آنها از خاک نباتی غاری هستند و بنا بر این اشجاری در آنها نمیروید حتی گیاهان بی ثمری هم وجود ندارد که جلوگیری آب شود بنا بر این آبها از میان تخته سنگها و صخره ها تراوش کرده در اعماق دره های زیر زمینی انبار میشوند و منابع با وسعتی در زیر زمین تشکیل میدهند. از سلسله جبال آرات هم با وجود یخچالهای عظیم رودخانه ای تولید نمیشود

اولین سکنة این کشور برای حاصلخیزی موطن خود مجبور شدند که از همین آبهای تحت الارضی

استفاده کنند. ستر آبون (۱) تاریخ ساختمان قناتهای اولیه را بدوران سلطنت افسانه مانند سمیرامیس (۲) میرساند بنا بر عقیده پلین (۳) ناحیه همدان در ازمنه قدیم بوسیله قنات های زیر زمینی طولی مشروب میشده که خود ایرانیان هم تاریخ ایجاد آنها را فراموش کرده بودند تنها چیزی که بیاد داشتند این بود که اولین شاهان ماد مدت ۵ نسل حاصل اراضی مشروب شده از این قنات را بکار گرانی دادند که متحمل رنج کردن آنها شده بودند. البته وجود این قنات برای بیگانگان مجهول بوده است و همین بی خبری باعث شد که آنتیوکوس (۴) در موقع تعقیب اشکانیان در حوالی همدان از آنها شکست خورد

امروزه این قنات مالکین مخصوصی دارند که بابهای زیادی آنها را اجاره میدهند یا میفروشند در حوالی تهران قناتهایی هست که بهای آنها به دوالی سه ملیون فرانک میرسد و سالیانه تا چهارصد هزار فرانک عایدات دارند. مقدار آب را از روی سنک معین میکنند هر سنگی در ثانیه پانزده الی ۲۰ لیتر آب را انتقال میدهد

باری بادی که از صوفیان شروع شد بر شدت خود افزود و بالاخره ابرهارا پراکنده کرد. افق بتدریج روشن شد و بواسطه تابش اشعه رنگ پریده آفتاب بابرها سایه های لکه مانندی در روی زمین در حرکت بودند ناگهان مناره هایی که در میان ابر و مه سر بر آورده بودند پدیدار گردیدند و کاشیهای آبی رنگ گنبدها از دور میدرخشیدند من بی نهایت از رسیدن به تبریز شادمان گردیدم

شهر تبریز در امتداد سه فرسخ در طول رودخانه واقع شده است کاروان بواسطه فشار سرما بر سرعت خود افزود گویا حیوانات هم از رسیدن به تبریز خرسند شده و برای اینکه زودتر بمقصد برسند تند حرکت میکردند

اکنون به پل رسیدیم که رودخانه آجی سو از زیر آن میگذرد و اولین خانه های محله خارج شهر دیده میشوند در این جا کاروان توقف کرد و مسافران بنماز ایستادند من نیز از اسب پیاده شده بتمشای پرواز اغان پرداختم. در مدخل پل عده ای از روستائیان جمع شده و درویشی برای آنها نقالی میکردیم درویش تبریزی بدست داشت و با آن هیکل غریب و قیافه مهیب

(۱) Strabon یکی از علمای جغرافی نویسنده قدیم یونانی

(۲) Smiramis سمیرامیس ملکه داستان تاریخی آشور و بابل که شهر بابل و حداث معلقه را ساخت و از حیث عظمت و افتخار بر شوهر خود پادشاه نینوس برتری حاصل کرد (م)

(۳) Polybe یکی از مورخین قدیم یونان که چندین جلد تاریخ عمومی نوشته و فقط ۵ جلد آن موجود و بقیه مفقود شده است و تقریباً ۲۱۰ سال قبل از میلاد میزیسته است (م)

(۴) Antiochus یکی از شاهان سلسله سلوکید است که بایران آمد و با فرهاد اشکانی جنگید و در نزدیکی همدان از لشکریان ایران شکست خورد و از ترس اینکه مبادا دستگیر و اسیر شود خود را کشت (م)

و حرکات و اشارات مخصوصی بخود جنگها و فتوحات و رشادتهای رستم معروف پهلوان دلیر

درویش نقال تبریز

ایران را برای آنها شرح میداد و بقدری تند سخنرانی میکرد که من فقط صدای او را میشنیدم و حرکات و اشارات او را میدیدم ولی از جملات ترکی که بزبان میآورد هیچ نمیفهمیدم اهالی شهر کمتر باینگونه صحنهها توجه دارند اما روستائیان از شنیدن سرگذشت این پهلوان نامی و جنگهای او بادیوان و جادوگران بی نهایت لذت میبردند

پس از برگذاری مراسم نماز ماسوار شدیم و از پل آجری که تقریباً بطول ۶۰ متر بود و خط منکسری تشکیل میداد عبور کردیم. عرض این پل در میان دودیوار طرفین آن به پنج متر میرسد سنگهای درشتی در سطح آن پراکنده و باعث زحمت حیوانات و مسافرین بودند. بقدری این پل خراب و پرازسنگ است که در موقع کم آبی کاروان از رودخانه عبور میکند و کسی هم در فکر تعمیر آن نیست پایههای این پل با سنگ آهکی بنا شده و کتیبه ای هم در بالای آن دیده میشود

در آنطرف پل خیابان طولیلی امتداد دارد که از باغها احاطه شده است این باغها دارای اشجار میوه آور هستند و درهای آنها باتخته سنگهای ضخیم و وزین باز و بسته میشوند اما بدون کوشش زیادی در روی پایه میچرخند. بستن و باز کردن این درهای سنگی خالی از اشکال نیست زیرا که قفل آنها در سوراخی واقع است که با کلیدهای دندانه دار چوبی باز و بسته میشود. باغبان باید این کلید چوبی چهل سانتیمتری را در سوراخی حرکت دهد و جابجا کند تا موفق

به باز کردن در شود و اگر ورود در باغ فوری و ضروری باشد مجبور است که از دیوار خود را بدرون آن اندازد زیرا که بواسطه ضرورت نمی تواند با آن صبر و حوصله که مخصوص شرقیان است اقلایک ربع ساعت صرف باز کردن در کند

در این محله خارج شهر کاروانهای متعددی در رفت و آمده هستند کثرت گداها در این جا بقدریست که انسان تصور میکند برای انتخابات و کلای پارلمان و دادن رأی اجتماع کرده اند. این اشخاص بدبخت ضعیف و لاغر و رنگ پریده که مانند اسکلت متحرکی بنظر می آیند مخصوصاً در سر چهارراهها زیادتر دیده میشوند. در میان آنها اطفالی هم هستند که میدوند و غنان اسب مسافرا میگیرند و التماس و تضرع میکنند تا صدقه ای بآنها داده شود اما پیران فرتوت در جای خود ایستاده و بادست و زبان طلب احسان میکنند. راستی تماشای این جمعیت بدبخت مرا متأثر کرد و هر چه پول در کیسه داشتم بآنها دادم و همینکه کیسه تهی شد بر سرعت افزودم تا از مشاهده این هیاکل ضعیف بدنا و اسکلت های جاندار بر کنار باشم. تأثر و اندوهی که از دیدن این بدبخت ها بمن رویداده بود مدتی مرا رنج میداد خوشبختانه کمی بعد از مشاهده پرچم فرانسه که در بالای تیری در سردر قونسولخانه بوسیله نسیم در حرکت بود حال دیگری بمن دست

داد و از دیدن این پارچه سه رنگ که مرا پیاد وطن انداخت لحظه ای درد و رنج درونی و تأثرات آن منظره فقر و فلاکت از خاطر من زایل گردید و مانند اشخاص مدهوش کوچه تنک پر پیچ و خم که سنک فرش بود طی کردم و بالاخره به محله سرداب مانندی که موسوم است بامرستان یا محله مسیحیان رسیدم قونسولخانه مادر مرکز این محله واقع شده و یک عده سرباز ایرانی با آن لباسهای مندرس مستخفط در آن بودند

قنصل فرانسه تبریز

قونسول ماموسیو برنای (Bernay) نام دارد شخصی است بسیار باهوش و سالهاست که در ایران حافظ منافع هموطنان مامی باشد زبان فارسی را خوب حرف میزند و کاملاً با اوضاع و احوال ایران و اخلاق اهالی آن آشنا شده است

عمارتی را در مدخل قونسولخانه برای ما تخصیص داد و مستخدمین لوازم سفری ما را بآنجا نقل کردند و تختخوابهای خوبی برای ما آوردند و اطاقها را با صندلی و میز و سایر لوازم آرایش دادند حساب قاطرچیان تصفیه شد و مابسی شادمان گردیدیم که افلا چند روزی را بازندگان عادی اروپائی خواهیم گذراند

۱۴ آوریل - تبریز پس از تهران اولین شهر آباد ایران است و طولاً در میان دو کوه واقع شده و عرض آن بیشتر از ۱۲ کیلومتر نیست ولی از حیث وسعت باندازه شهر اصفهان هست

بنا بر قول حمدالله قزوینی معروف این شهر را در سال ۷۹۱ زبیده زن خلیفه عرب هارون الرشید
بیادگار طیبی که او را از بیماری سختی نجات داده بود بنا کرده است
در قرن دهم سلیمان (۱) این شهر را محاصره کرد و پس از فتح مدت سه روز بر بازان خود
اجازه غارت آنرا داد

تبریز که حاکم نشین آذربایجان است بنوبت بتصرف عباسیان و آل بویه و سلجوقیان و
ترکان و روسها درآمده ولی در موقع انعقاد عهدنامه ترکان چای در سال ۱۸۲۸ دوباره
روسیها بایران مسترد کردند

چون این شهر در مجاورت سلسله جبال آرات واقع شده زلزلههای زیادی دیده و خسارات
بسیاری رامتحمل شده است در سال ۱۷۲۱ هفتاد هزار سکنه خود را بواسطه زلزله شدیدی
از دست داد و باز در سال ۱۷۸۰ چهل هزار نفر سکنه آن در زیر خاک مدفون شدند و در سال
۱۸۳۱ مرض وبا آنرا غارت کرد و بالاخره شورش قبایل کرد در این اواخر آنرا مبتلا بقحط
و غلا ساخت بطوریکه در بهار سکنه بدبخت دسته دسته از شهر خارج و در مزارع پراکنده شدند
و گندمهای سبز را بلعیدند و با احشام و اغنام برای ربودن پنجه و علف مبارزه کردند

فرمانفرمائی آذربایجان مطابق معمول شاهان قاجار به شاهزاده ولیعهد تعلق دارد .
ولیعهدی هم همیشه نصیب پسر بزرگتر شاه نمیشود بلکه فقط پسر حق تصاحب تخت و تاج
را دارد که از شاهزاده خانهای قاجار تولد یافته باشد تا بر حسب مراسم معموله طوایف تاتار
اولاد خانوادههای بزرگ، بر ولیعهد تفوق نداشته باشند برهان این قضیه رامیتوان اکنون
در دربار ایران دید . زیرا که پسر بزرگ ناصرالدین چون از زنی بوجود آمده که از شاهزادگان
قاجار نیست از تصاحب تخت و تاج محروم است در صورتیکه این پسر از حیث هوش و استعداد
بر برادر کوچکتر خود که ولیعهد است برتری دارد و از هر حیث برای فرمانروائی از او
شایسته تر است

اکنون ولیعهد پسر دوم شاه است و میرزا نظام (۲) که یکی از شاگردان برجسته مدرسه
پلی تک نیک فرانسه بوده به تعلیم و تربیت او گماشته شده ولی نظر به شکایاتی که علمای روحانی
تبریز بشاه کردند و گفتند که این مربی برخلاف دستورات مذهبی شاهزاده را بلباس اروپائی
ملبس نموده و چنین و چنان کرده میرزا نظام طرف بی مهری شاه واقع گردید
این مربی که بشاگرد خود تاریخ لوئی چهاردهم و فردریک کبیر و ناپلئون اول را تدریس
میکرد از طرف علمای روحانی تکفیر شد و شاه هم حکم اعدام او را داد اما بعد نظر بتوسط
و استدعای ولیعهد شاه از کشتن او منصرف گردید و بحوالی کاشان تبعیدش کرد
پس از تبعید میرزا نظام وارث تخت و تاج یعنی ولیعهد که بسیار ضعیف النفس بود تحت تأثیر
ملاها و مادر خود که مسلمان متعصبی بود واقع گردید

(۱) یکی از سلاطین عثمانی [م]

(۲) مقصود نظام الدین مهندس الممالک است [م]

این واقعه حزن انگیز میوه‌های پیش رسی داد. شاهزاده کاملاً تنها ماند و بکلی اختیار و اقتدار از او سلب شد به‌حدیکه مستخدمینش غذای روزانه او را میدزدیدند و چون این عمل همه روزه تکرار میشد شاهزاده لباس غضب پوشیده وبدون مشورت با اشخاص فهمیده رئیس نظمیہ را بچوب بست که چرا مراقبت از غذای او نمیکند. معلوم میشود که این شاهزاده فکری جز پر کردن معده نداشته وبهمین خوشوقت بود. ونصایح سعدی شاعر معروف را پیروی نمیکرده است که میگوید: مایه عیش آدمی شکم است. چون بتدریج میرود چه غم است باری چون شاه این اوضاع را شنید و ناامنی ایالت را دید ناچار ولیعهد را بتهران احضار کرد و اکنون در دربار بحالت انزوا زندگانی میکند و جز چند نفر ملا کسی در اطراف او نیست پس از رفتن ولیعهد شاه برای اداره امور آذربایجان وامنیت آنسامان عموی خود را مأمور فرمانروائی این ایالت کرد. این مأمور عالیرتبه بعضی ورود چوب و فلک را بدون تعطیل بکار انداخت و سرو دست و گوشه‌های راهزنان را برید و چنانکه قاطرچیان نقل میکردند اکنون آرامش ونظمی در این ایالت برقرار و راهها امن شده است بنا بر توصیه قونسول لازم بود که مازودتر از این شاهزاده با اقتدار ملاقات کنیم و قبل از سیاحت شهر و اطراف خودمانرا باو معرفی نمایم تا در ظل حمایت او بتوانیم با فراغت خاطر بعملیات خود ادامه دهیم

قونسول فرانسه که کاملاً از جریان تشریفات رسمی آگاه بود ورود مارا بحضرت والا اطلاع داد و بر طبق معمول درخواست ملاقات کرد. مراسم معمول و فراهم آوردن تشریفات وعصرانه‌ای که مطابق شأن ملاقات کننده باشد روابط اجتماعی را در نزد مسلمانان مشکل میکند. اروپائیان نیز در ایران باید در رعایت این تشریفات دقیق بوده و در مراسم ادب واحترام کوتاهی نکنند حکومت پس از مشورت بامشاور همیشه‌گی خودش یعنی تقویم که ساعات سعد ونحس را برای هر کار پیش بینی میکند با کمال ادب بدرخواست قونسول پاسخ داد و وقت معین کرد بنا بر این بعد از ظهر روز موعود مارسل باقونسول که اشخاص عالیمقامی هستند و نباید بطور ساده و پیاده بروند با اسکورت مجلی بطرف کاخ حکومتی حرکت کردند. افسران و سربازان مسلح سواره و پیاده آنها را احاطه کرده و فراشان با ضربات چماق مردم را بکنار رانده و راه عبور را در کوچه‌های تنگ باز کردند

بطوریکه مارسل در مراجعت نقل میکرد شاهزاده حاکم نسبت بآنها مهربانی وملاطفت کرده وعصرانه مفصلی از انواع شیرینی ومیوه فراهم ساخته بود پیشخدمتان اتصالاً چای و قهوه میآوردند و قلیان هم دور میزد ابتدا قلیان هارا بجا کم و اطرافیاناش تقدیم میکردند وبعد دست بدست میکشند تا باشخاصی که در پشت پنجره‌های تالار برای این تماشای مجانی آمده بودند برسند بزرگان ایران همه دارای دوحیاط هستند که یکی را بیرونی ودیگری را اندرونی میگویند. در حیات بیرونی آمد و شد آزاد است و هر کس بدون مانع میتواند بآنجا برود

ولی حیاط اندرون مخصوص حرم است و هیچکس حق ورود و حتی نگاه کردن بطرف آنرا ندارد. هر نوع آدم غنی یا فقیر در بیرونی راه دارد بمحض ورود بحضار سلامی میدهد و دو زانو روی پاشنه‌های پامی نشیند و دامن قبارا روی زانو میکشد و دست‌ها را از آستین عبا در می‌آورد و روی هم میگذازد و سکوت اختیار میکند. هر گاه از او پرسشی کنند پاسخ میدهد و جای معمولی که پیش خدمت می‌آورد می‌آشامد و چون خواست برود کسی از او نمی‌پرسد که

فنجان قهوه خوری

برای چه آمده بود. و چرا رفت. این آزادی بهمه کس اجازه میدهد که در بیرونی آمد و شد کند و در سرگرمیهای آنجا مجاناً سهیم گردد و ممکن است لبی بچای و پکی هم بقلیان بزند و در تالار یا ایوان فنجان قهوه‌ای هم نصیبش گردد. گاهی هم مردم در موقع چوب زدن دزدان و مقصرین و بریدن گوش و بینی آنها یاسان دیدن از سر بازان

در بیرونی حکومتی برای تماشا اجتماع میکنند و کسی مزاحم ورود آنها نیست. مشاهده چنین مجازاتهائی برای ایرانیان بمنزله جشن است و ما نباید اعتراض کنیم که این اعمال وحشی‌گری است. ایران امروز بسی متمدن‌تر از آسیانی قرن هجدهم است که برای مردم جشنی فراهم میکردند و دسته دسته یهودیان و ملحدین را بانواع شکنجه میکشیدند و یا در آتش می‌سوزاندند.

البته روزهای مخصوصی هم هست مانند جشن نوروز و اعیاد مذهبی که مردم میتوانند آزادانه بخانه اعیان و بزرگان بروند و چای و شیرینی صرف کنند.

بزرگان و اعیان همیشه جمعیتی را در اطراف خود دارند و نزدیک شدن بآنها سهل است هیچگونه مراسمی برای رفتن نزد حکام و وزرا وجود ندارد حتی شاهراهم میتواند بسهولة دید و از او درخواست عدالت کرد

در باریان همیشه در بیرونی بحضور او شرفیاب میشوند و فصاحت بیان او را میستایند و بر سخنان خردمندانه او آفرین میگویند. تنها چیزی که هست هیچکس حق آنرا ندارد که برضد رای و عقیده شاه اظهاری بکند و اگر احیاناً کسی شجاعت بخرج داد و اعتراضی کرد باید دست و صورت خود را با خون خود شستشو دهد بقول سعدی (هر عیب که سلطان به پسندد هنر است). هر گاه شاه در وسط روز بگوید حالا شب است همه باتعظیم باید قبول کنند و بگویند آری این ماه است و این هم صورت پروین.

از طرفی هم این آزادی ملاقات با بزرگان باعث میشود که حتی طبقات پست هم فصاحت و بلاغت بیان را تمرین کنند و مراسم ادب و احترام رایاد بگیرند و با خوشروئی و ملاطفت باهم آمیزش کنند و اشعار و جمل مناسب و کنایات و استعداداتی در بین صحبت بکار برند و بهمین جهة انسان از معاشرت با آنها خوشوقت میگردد و احساس کسالتی نمیکند مگر در موقعیکه

بخواهد با آنها معامله ای بکند یا کاری را انجام دهد که بسود خودش باشد که ناگهان بدون انتظار می بیند که حس تزویر و حیل در آنها بروز میکند و بفکر سود خود میافزند و حرارت آنها فوراً به برودت مبدل میگردد.

بهر حال زبان ایرانی با فصاحت بیان و لطائف ادبی آرایش یافته و شنیدن آن مطبوع است ولی یاد گرفتن این حسن بیان برای خارجیان مشکل است. مارسل باتمرین زیاد اکنون میتواند مقاصد خود را باین زبان بیان نماید اما لهجه او خوب نیست و گاهی باخشونت سخن میگوید بنابراین روزها در نزد منشی ایرانی قونسولخانه که مرد ادیب و فاضلی است درس میخواند و خشونت لهجه و اشتباهات خود را رفع میکند.

فصل چهارم

ملاقات با قونسولها - داستان يك قونسول ترك - مسجد كبود - ارك - تغییر مکان دائمی شهرهای شرقی - یخچالها - فوت مجتهد تبریز - ملاها - سیاحت مسجد غازان خان - ملاقات با خلیفه ارمنی - کلیسای اوچمیازن - جواهرات قیمتی و کتابخانه - نقاشی يك زن کلدانی - تقویم ایرانی - عزیمت از تبریز - کاروان زوار خراسان - يك نوکر زن - میانه - داستان کاخ قدیمی - پل دختر.

منظره باغهای تبریز و کاروان الاغ

۱۵ آوریل - امروز ما بلاقات چند نفری از اروپائیان که بنا بر مقدرات مجبور باقامت در تبریز شده اند رفتیم .

هرگاه در ایران هم مانند آمریکا نمایشگاهی وجود داشت و مسابقه ای مابین اشخاص چاق برقرار میشد مسلماً قونسول ترکیه با کثرت اراء مدال افتخار میگرفت . بعلاوه باید دانست که هر قدر هم قطر این مدال زیاده تر باشد باز مناسب شأن و لیاقت این دیپلمات ظریف و خوش هیكل نخواهد بود .

البته شأن او اجل از این است که با انسان مسابقه دهد بلکه باید با حیوانات کوه پیکر و عظیم الجثه دست و پنجه نرم کند .

افندی چون بسیار چاق و مدور است نمیتواند روی زمین غذا بخورد و مجبور است که قبلا میز شکافته خود را بجائی که دعوت دارد بفرستد . قسمت زیادی از کنار این میز بریده شده است تا افندی بتواند شکم پیش آمده خود را در آن جای دهد و البته از این عمل که برخلاف معمول است از حضار عنرخواهی میکند .

بطوریکه میگویند جناب افندی هنوز نتوانسته است اسبی را بدست آورد که قادر بر نقل و انتقال هیولای عجیب او باشد و سالها میگذرد که نتوانسته است بواسطه پیش آمدگی شکم پاهای خود را به چشم ببیند و چون در آینه بآنها نظری میاندازد و اطمینان پیدا میکند که شتری آنها را بسرقت نبرده است بسی خوشوقت میشود

این سیاست مدار سال گذشته قهرمان حادثه پر افتخاری بوده که نقل مجالس بازاریان تبریز و اسباب خنده و تفریح آنها شده است .

این مرد سیاست مدار باین فکر افتاده بود که از راه ترابوزان باسلامبول برود زیرا که این راه در زمستان بهتر از راه قفقاز است . همقطاران او با خطر نشان کرده بودند که مسافرت از میان کردستان خطرناک است و کوشش زیادی نمودند که او را از این فکر منصرف نمایند . در پاسخ گفته بود که کردان رعایای دولت ترکیه هستند و در مقابل نماینده سلطان عثمانی که امیر المؤمنین است با ترس و لرز سر تعظیم و اطاعت فرود میآورند بنابراین بیم خطری نیست خلاصه قونسول دیپلمات باندروزهای ناصحین گوش نداده و با چهل نفر نوکر حرکت کرد . نوکران سوار بر اسبهای ممتازی بودند که میبایستی با صطبل سلطانی تقدیم شوند . بعضی اینکه این اردوی کوچک از سرحد ایران گذشت و وارد خاک ترکیه شد يك دسته دوازده نفری کرد بآن حمله کرد و اسبها و اثاثیه قونسول و همراهانش را بغارت برد حتی لباس قونسول را هم از تنش بدر آوردند و در موقعیکه خواستند پیراهن جناب قونسول را هم از تنش بیرون آورند از چاقی فوق العاده او وحشت کردند و بانهایت شتاب فرار اختیار کردند و این آخرین یوشش را برای او باقی گذاردند و البته اینکار دلالت بر ترس و ضعف این مردمان صحراگرد دارد زیرا که ممکن بود از این پیراهن چادری درست کنند و خانواده های متعدد کرد را در زیر آن جای دهند

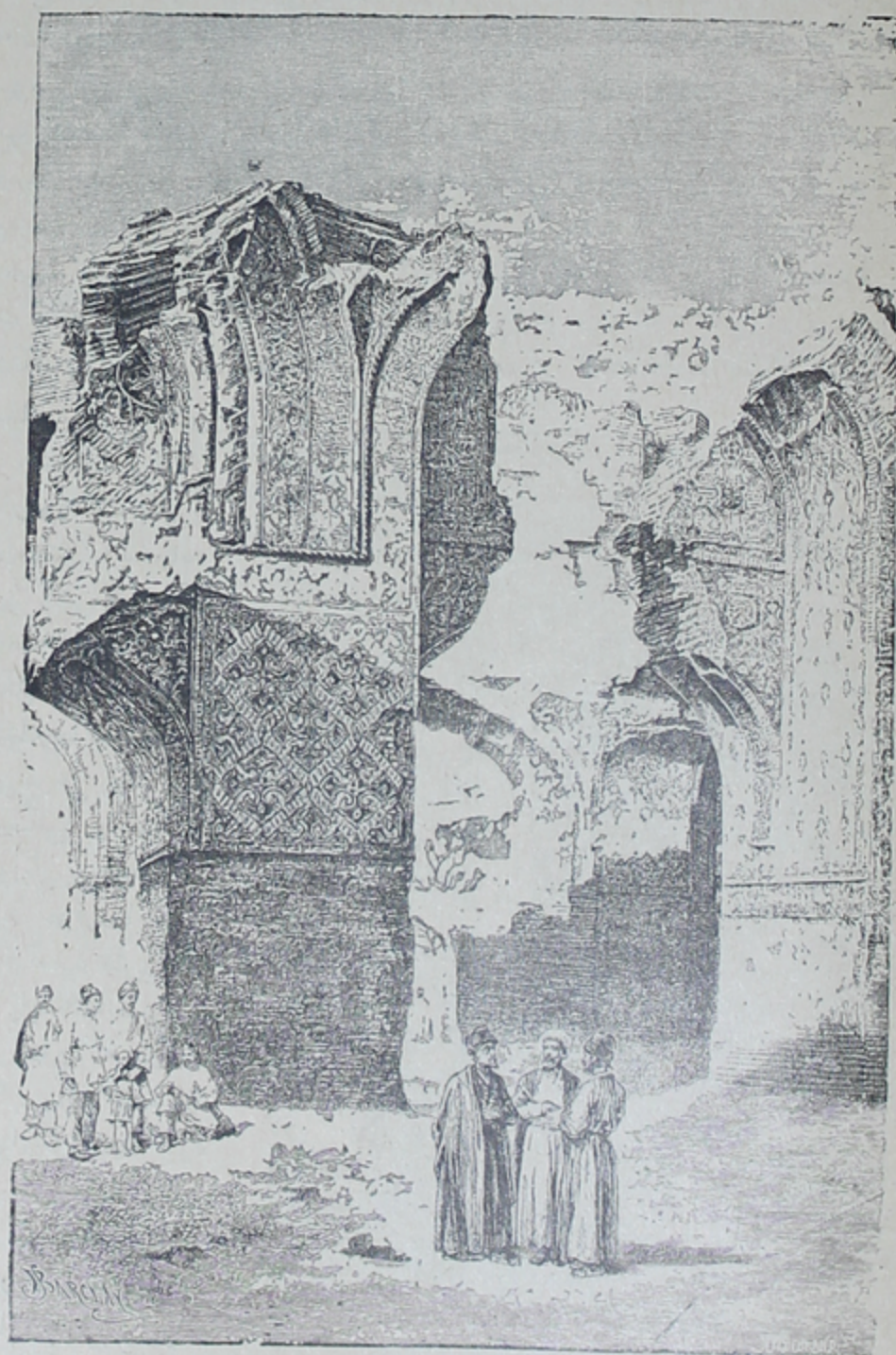
افندی پس از رفتن کردها قضیه را از طرف خوش نگاه کرده و می گفته است من بهم قطاران خود گفتم که کردها در مقابل صولت و هیمنه نماینده عالیه سلطنت تاب مقاومت ندارند و با احترام اوسر تعظیم فرود می آورند و فرار اختیار نمیکنند.

خلاصه ما بقونسولهای روس و انگلیس هم معرفی شدیم. یکی از بانوان انگلیسی از زندگانی تبریز مینالید. و میگفت من در محله ارمنستان و در این کوچه های تنگ زندانی هستم و نمیتوانم بدون حجاب از دروازه شهر خارج شوم زیرا که فوراً عده زیادی بدور من جمع میشوند و با ولع شدیدی بمن نگاه میکنند و مجبورم طوری بیرون بروم که کسی ملتفت نشود بنابراین بلباس زنان مسلمان در میایم و چادر بپوشم و البته چنین کاری برای یکرزن اروپائی بسیار سخت و زحمت آوراست.

۱۶ آوریل - شهر تبریز ابنيه قدیمی زیادی ندارد اما آنچه باقی مانده شایان توجه است بهترین نمونه آنها مسجد کبود است که در قرن پانزدهم مسیحی در زمان جهان شاه سلطان مغول از سلسله قره قوین لو ساخته شده.

این بنای قشنگ شایسته مطالعه دقیق است. عظمت بنا و زیبایی سردر آن و ظرافت معماری و موزائیک های کاشی که در اطراف این سردر بکار رفته همه حیرت آور است و چقدر تأسف آوراست که گنبد های این بنای زیبا بواسطه زلزله تکان خورده و خراب شده است و در حین سقوط دیوارها را هم با خود بزمین ریخته و از آن مصالح نفیس توده ای در حیات تشکیل یافته است. ساکنین اطراف آن هم بدون مانع در این توده کاوش کرده و مصالحی برای ساختمان خانه های خود میبرند و هیچکس در این فکر نیست که از این عمل ناپسند جلوگیری کند. يك علت دیگر هم در کار بوده و آن اینکه چون این مسجد بادیست سنیان ساخته شده شیعیان چندان مقید بنگاهداری آن نبودند بلکه از ویران شدن و از میان رفتن این یادگار سنیان خوشوقت بوده اند زیرا که مابین این دو فرقه شیعه و سنی تباین زیادی وجود دارد و از معاشرت و آمیزش بایکدیگر کراهت بلکه نفرت دارند. «علمای سنی عقیده دارند که ثواب کشتن يك نفر شیعه از کشتن هفتاد نفر نصارا بیشتر است»

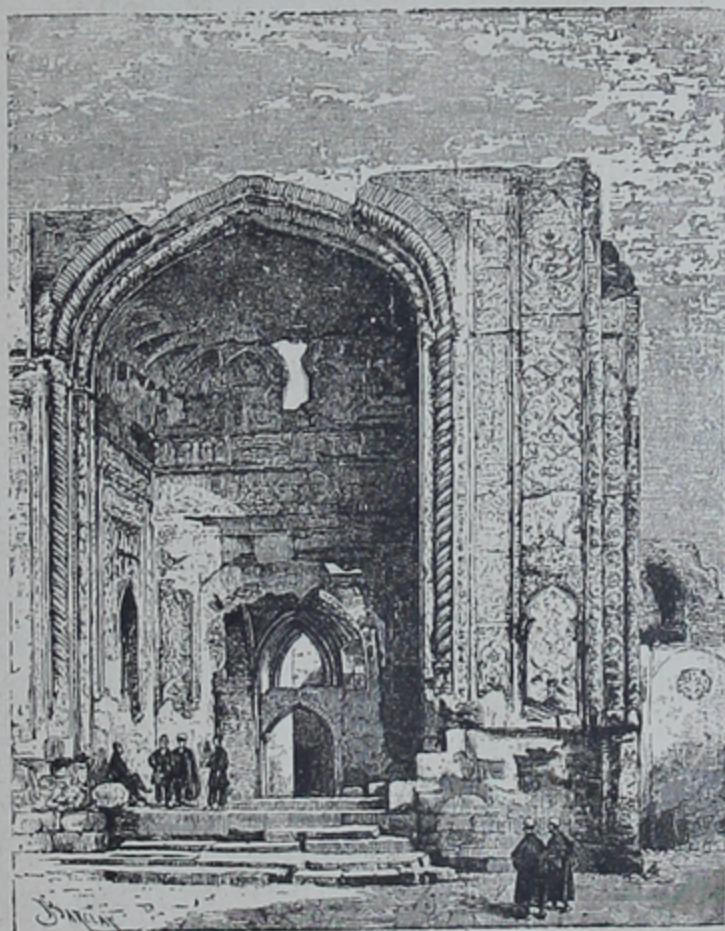
این مسجد حیاط بزرگی داشته که در اطراف آن طاق نماهای جالب توجهی بوده و در مرکز آنهم حوض بزرگی برای وضو گرفتن وجود داشته است. امروزه تمام این بنای عالی نفیس خراب شده حتی زمین آنرا هم اهل محل تصرف کرده و در روی آن خانه هایی برای خود ساخته اند و يك راه کاروان روی نیز در پهلوی پله های جلو خان آن ایجاد شده است. سردر این مسجد در زمین مرتفعی بنا شده و در قسمت فوقانی آن قوس بیضی شکلی وجود دارد. در جنبین آن ستون هایی متصل به بنا بشکل مارپیچ بالا رفته و در قسمت فوقانی هلال بیضی شکلی تشکیل میدهند. این ستونها با التمام از کاشیهای نفیس فیروزه ای رنگ زیبا با نقش و نگارهای خوش نما پوشیده شده اند.

مسجد کبود تبریز

سطوح داخلی رواق از کاشیهای رنگارنگ مستور است. این کاشیها با قطعات کوچک بریده شده و بامهارت استادانه‌ای چنان بهم متصل شده‌اند که کوئی همه یکپارچه هستند یعنی يك گلی است که اجزاء ترکیبی آن در نظر اول دیده نمیشود (۱) در نقاشی و ترکیب رنگها باندازه‌ای لطافت و ظرافت بکار رفته که انسان خود را در مقابل تابلوی بسیار عالی پر از سبزه و گل می‌بیند. در میان رنگهای آبی روشن و سبز تیره و زرد و سفید و شاخ و برگها و گلها يك هم آهنگی ممتاز و بی نظیری وجود دارد. رنگ کبود زمینه آن یکنواختی نقاشیها را از میان میبرد بدون اینکه از زیبایی و لطافت مجموع بکاهد و شاید بهمین مناسبت بمسجد کبود مشهور شده است.

این سبك كاشی کاری قابل مقایسه با ترکیبات هندسی خاص صنایع زمان سلجوقی مغولی نیست بلکه بدرجات بر آن برتری و امتیاز دارد. يك درب که ارتفاعی از این سردر اصلی بعبادتگاه باز میشود. عبادتگاه مرکب از دو تالار بزرگی است که از هم متمایز و سابقاً دارای

گنبد هائی بوده که اکنون خراب شده‌اند. تالار اول از موزائیک‌هائی با الوان مختلف زینت یافته و طرز کاشی کاری آن مانند مدخل است. نقشه‌های آنها بواسطه ترصیع کاشیهای خاکستری رنگ و گل سرخی يك نوع برجستگی و منظره خاصی بآن میدهد ولی ترکیب هزاره‌ها طور دیگری است و نقش و نگار آنها بابدنه تفاوت دارد. تالار دوم که در آن محراب واقع شده از کاشیهای تراشیده کبود هشت ضلعی کوچک زینت یافته که رنگ مینائی لاجوردی آنها بشاخ و برگهای طلائی و زمینه عاج مانند کتیبه‌ها جان

می‌بخشد. کتیبه‌ها دارای نوشته‌هائی است با خط عربی که باشاخ و برگها آمیخته شده است

سنگ فرش کف این بنا بسیار با شکوه و خوش منظره است. این سنگها را از معادن مجاور دریاچه ارومیه استخراج کرده اند که هنوز هم آسیبی ندیده و دست نخورده محفوظ مانده اند البته سنگینی و سختی آنها باعث شده است که از دستبرد مصون بمانند. این قسمت مقدس یعنی عبادتگاه دارای یکنوع ابهت و عظمتی است که با تزئینات درخشنده و روشن قسمت اول اختلاف کلی دارد و یکنوع سکون و آرامش قلبی به بیننده الهام کرده و او را وادار میکند که بی اختیار در مقابل این عظمت و شاهکار عظیم سر تعظیم فرود آورد.

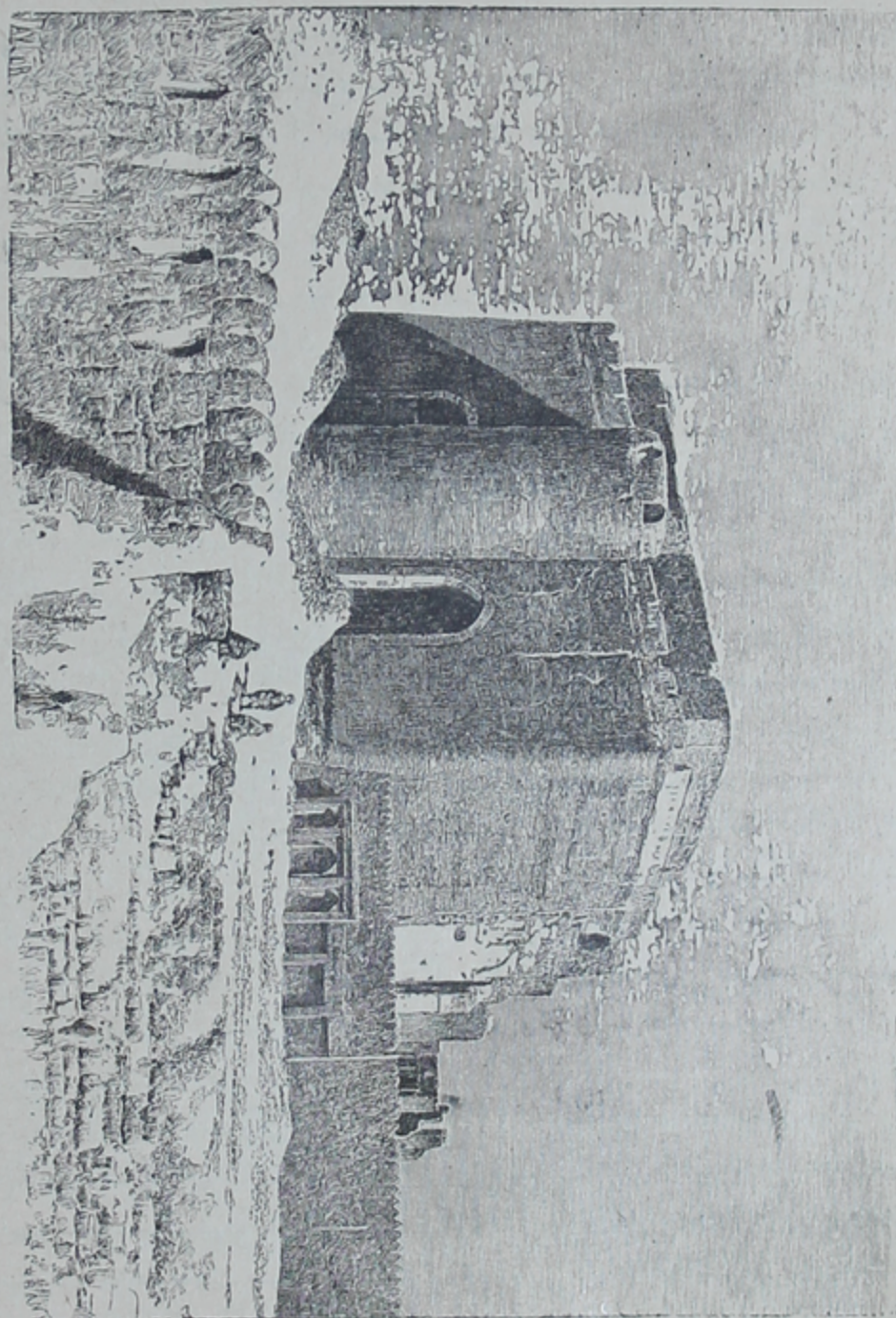
در اطراف مسجد قبرستان بزرگی از سنی ها وجود دارد که اکنون متروک مانده است
۱۷ آوریل - امروز مسیو اودیبرت (Audibert) رئیس دفتر قونسولخانه خود را در اختیار ما گذارد و بامهر و ملاحظاتی حاضر شد که ما را در میان سنگ فرشهای محلات و بازار برده اوضاع و احوال شهر تبریز را بما نمایش دهد.

در ضمن گردش بعمارت ارك قدیمی برخوردیم. (۱) این بنای با عظمت که ۲۵ متر ارتفاع دارد و قبل از ورود بشهر هم در فاصله زیاد نظر مسافران را جلب میکند در مرکز میدان و میمی قرار گرفته و از دیواری بشکل کثیر الاضلاع محصور گردیده و دارای برجهای مرتفعی است و اطراف آنها خندق عریض و عمیقی بوده که اکنون يك قسمت آن پر شده است. دیوار آن بامهارت خاصی ساخته شده به سببیکه اگر بطور مایل بآن نگاه کنند درزهای قائم آجرها بشکل خطوط متوازی بنظر می آیند که تمام متساوی البعد و در هر جا فاصله مابین آنها یکسان است. در اطراف این بنای نیمه خراب ابنیه نظامی جدیدی برپا شده که مخصوص سربازان ساخلوی تبریز است و يك کارخانه توپ ریزی هم هست که اکنون متروک و بدون استفاده مانده است. پله کان خرابی منتهی پیام میگردد و در بالای بام دومنزلگاه کوچکی است برای دیده بانها که اتصالا بنوبه در آنجا باید ناظر باشند و حریق یا سایر حوادث ممکنه را اطلاع دهند. در بالای بام آن افق وسیع میشود و منظره بسیار قشنگی پدیدار میگردد. از دور دشت پهناور سرسبزی دیده میشود که تادامنه جبال مستور از برف امتداد دارد و چون یابین نظر اندازیم در زیر پا خانه های متعدد خشت و گلی رامی بینیم که در زیر شکوفه های سفید و قرمز درختان میوه مخفی شده و تنها گنبدهای بازار و کاروانسراها و مساجد از میان شاخ و برگ درختان سر بر آورده اند.

در فاصله بسیار دوری تپه های بزرگی وجود دارند که در اطراف آنها چند دهکده دیده میشود. خرابه مسجد معروف غازان خان که در مرکز تبریز قدیم بوده در زیر این تپه ها مدفون است در طول مدت ششصد سال شهر باندازه دوازده کیلومتر جلوتر آمده و روز بروز برودخانه نزدیکتر میشود. تپه ها و محلات متروک و قبرستانهای قدیمی کواه انتقال تدریجی تبریز هستند. يك علت وسعت یافتن شهرهای شرقی نیز مربوط است به عادات و اخلاق ملکیتی. رسم حجاب زنان که آنها را در موقع بیرون آمدن از خانه مجبور پوشیدن چادر و مستوری میکند

(۱) مقصود ارك علیشاه است که هنوز هم قسمتی از خرابه های آن باقی است [م]

و نباید حتی در منازل خودشان هم نظر نامحرم بصورت آنها افتد مسلمانان را و ادا کرده است که هر يك دو حیات داشته باشند یکی بیرونی و دیگری اندرونی که البته باید از خود حیا

ارک تبریز

روشنائی بگیرنده از کوچه و خیابان و بنا بر این عمارت اندرونی باید دارای باغ یا اقلا وسعتی باشد که همسر یا دختران صاحب خانه محل تنفس و تفرجی داشته باشند و بهمین مناسبت هر

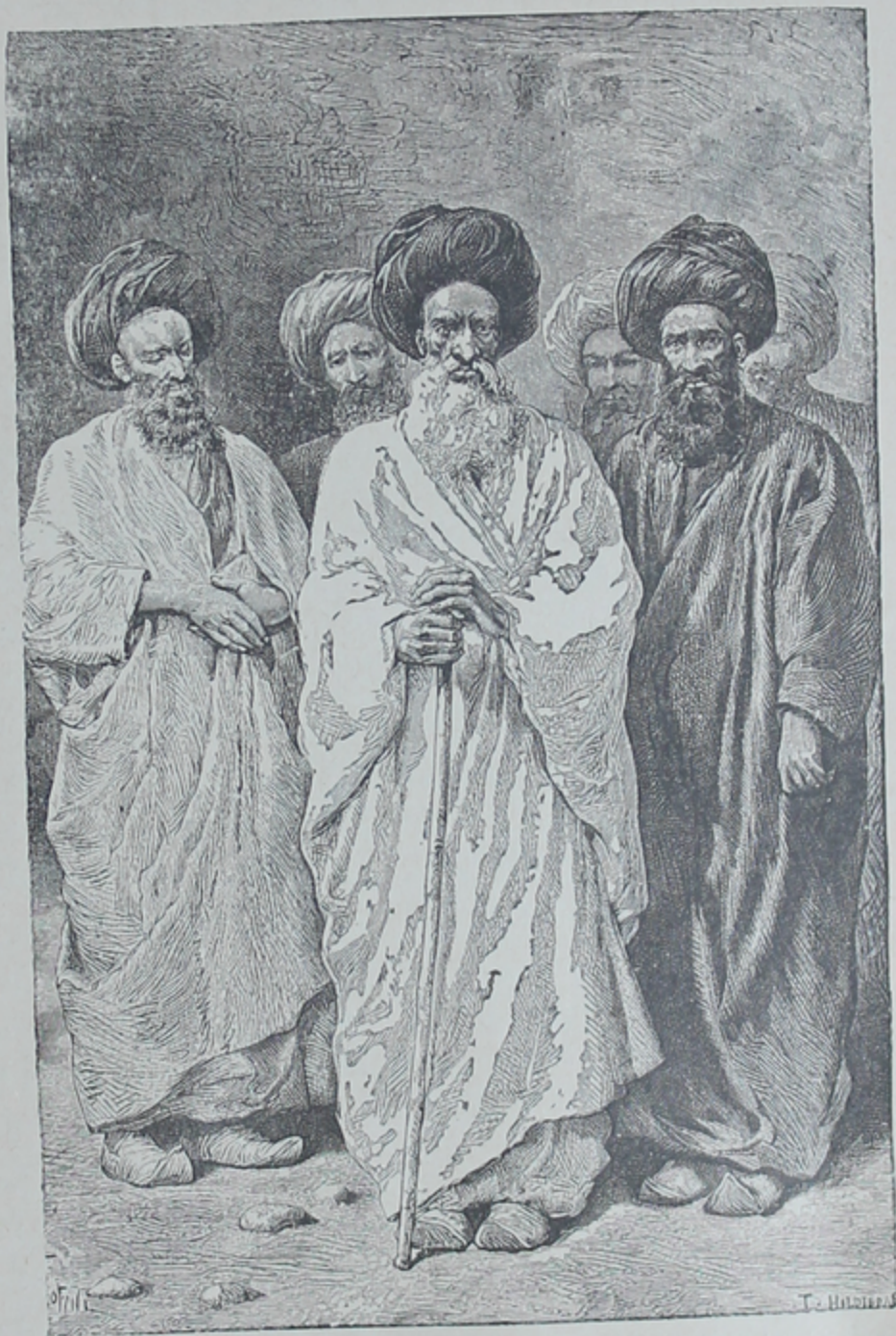
کس باید وسعت زیادی از زمین را تصرف نماید تا بتواند این ضامم را فراهم کند در صورتیکه عمارت مسکونی دارای منازل محدودی است و اعضاء خانواده و مستخدمین از حیث منزل در زحمت هستند و کمتر اتفاق می افتد که خانه ای اطاق زیاد داشته باشد و ساکنین آن هر یک دارای منزل مخصوصی باشند. پسران هم در موقع ازدواج اغلب خانه پدری را ترک کرده و در همان محله عمارت جدیدی برای خود بنا میکنند و پس از فوت والدین خانه پدری را در صورت امکان اجاره میدهند و اگر حیثاً خالی ماند درو پنجره آنرا میبرند و آنرا متروک میگذارند و پس از چندی این بنای خشت و گلی بواسطه باد و باران بکلی خراب و بشکل تپه ای در می آید و طولی نمیکشد که در این محله مخروبه گاو آهن بکار می افتد و خانه های مسکونی تبدیل بزمین زراعتی میشوند و در عوض زمین های زراعتی و باغها تبدیل بعمارات جدیدی میگردند.

در موقع مراجعت بقونسولخانه از نزدیک یخچالها عبور کردیم این بناها مخصوص فراهم ساختن یخ هستند یعنی در زمستان یخ را در آنجا انبار کرده و در تابستان بیابار می آورند و بساکنین میفروشند.

تهیه یخ بسیار سهل است و باز حجت کمی بدست می آید. در زمستان گودالهایی که در پهلوی دیوارهای بلند واقع شده پراز آب میکنند تا شب یخ به بندد و صبح کارگران این یخ را شکسته و قطعات آنرا در زیر زمینهای مسقفی میریزند و برای تابستان ذخیره میکنند و با اینکه بهای یخ بسیار ناچیز است هر یخچالی بطور متوسط سالی یکصد و بیست تومان عایدات دارد (تومان اکنون ۹ فرانک ارزش دارد و بامروز زمان بهای آن نسبت بفرانک تغییر میکند) پس از گذشتن از یخچالها وارد بازار شدیم و با کمال تعجب مشاهده کردیم که کسبه و تجار بساط خود را جمع میکنند و دکانهای خود را با عجله می بندند در صورتیکه این روز نه جمعه مسلمانان و نه یکشنبه ارمنی ها و نه شنبه یهود است و نه یکی از اعیاد یا روزهای سوگواری عمومی است که تقویم ایرانی نشان میدهد. بعد فهمیدیم که سبب این حرکت ناگهانی و تعطیل غیر مترقبه بازار از دحام تبریز این است که یکی از مجتهدین بزرگ تبریز بر حجت ایزدی پیوسته است این مجتهد عالیقدر رامن دیده بودم پیرمردی بود بسیار موقر و باهوش. سیمای گشاده و روشنی داشت. مانند تمام مجتهدین قباور خالق بلندی پوشیده و در روی آنها شنلی از پشم سفید موسوم بعبا داشت. عمامه بزرگ کبودی بر سر او بود که نشانه سیادت و مخصوص اولاد پیغمبر است. این لباس بانجابت و شرافت و سادگی و ابهت او هم آهنگی داشت و یک نمونه کامل و برجسته و شایسته احترامی را با آن قیافه ممتاز نمایش میداد.

چند روز قبل مارسل نزد این پیشوای بزرگ مذهبی رفت و خواست از او عکسی بردارد مجتهد از نشستن در مقابل دوربین احتراز کرده و گفته بود: من خیلی پیر شده ام و بدون اینکه مانند سنیان و هم پرست باشم نمیخواهم که آخرین جمله وصیت نامه خود را با عکس زینت داده و آنرا امضا نمایم بعلاوه من نمیدانم چگونه خدا یا شیطان بشما یاد داده است که با این اسباب

فوراً عکس انسانرا بدست آورید و چون از اسرار اینکار آگاه نیستم تردید دارم و نمیخواهم

مجتهد تبریز

در میان مسلمانان موجد بدعتی شده باشم مع هذا چون شما مایل هستید و اصرار دارید که یادگیری از من داشته باشید من از طلاب و جانشینان خود تقاضا میکنم که همه در پهلوی من

باشند و شما شمایل مارا با قلم بکشید باین شرط که ما بتوانیم حرکات دست شمارا به بیشم اکنون ما خوشوقتیم که این پیرمرد محترم مانع شد که ماعکسی از او بگیریم و شاید همین کار موجب تأمین ما شده باشد. زیرا که شخصیت او بی اندازه در انظار احترام دارد و تعصب سکنه آذربایجان بقدری زیاد است که بیم آن میرفت مرك ناگهانی اورا باعمال جادوگری ما نسبت دهند.

علمای روحانی و پیشوایان مذهبی که عموماً آنها را مجتهد میگویند همیشه در نزد ایرانیان يك مقام و منزلت بسیار عالی داشته و دارند. این اشخاص محترم از گرفتن حقوق یا مواجب دولتی امتناع دارند و از طرف دولت هم باین مقام میرسند بلکه آراء عمومی متحداً در انتخاب آنها باین مقام دخالت دارد. کار این طبقه روحانی منحصر است به تعالیم مذهبی و اخلاقی و در موقع لزوم از بی عدالتی و ستمکاری حکام و مأمورین دولتی نسبت بمؤمنین دفاع میکنند. دولت حق آنرا ندارد که این عنوان و مقام را بکسی عطا کند. رسیدن باین مقام بستگی دارد بمعلومات زیاد و شایستگی و تقوی و زهد و قناعت و صرف نظر کردن از مادیات. بندرت در ایران سه الی چهار نفر مجتهد مسلم پیدا میشود که قبول عامه داشته باشند قبل از اینکه يك نفر ملا باین مقام عالی برسد اقلاً باید مدت بیست سال در کربلا یا نجف توقف نماید و رشته های متعدد علوم را تحصیل کند.

این اشخاص مقدس باید کاملاً اخلاق خود را تهذیب و تصفیه کنند تا بتوانند طرف اعتماد عمومی باشند. در خوراک و پوشاک بی نهایت قناعت دارند و عموماً منزوی هستند و از مادیات و افتخارات و شئونات ظاهری بکلی کناره گیری میکنند و اعتماد عامه را بر مراحم و الطاف شاهی ترجیح میدهند. مواعظ و تعالیم جالب توجه و مؤثر آنها مردم را بر زهد و تقوی و تهذیب اخلاق و احسان بفقرا و مساکین متوجه میسازد. مراسم نماز و عبادت آنها طولانی تر از سایر مؤمنین است و غالباً پس از نماز بمنبر رفته و برای مسلمانان موعظه میکنند و آنها را بخدا پرستی و عمل کردن بقوانین قرآن و پاکی اخلاق دعوت میکنند.

پادشاه و حکام هم احترام آنها را منظور داشته و گاهی میشود که در معضلات امور با آنها مشورت میکنند و اطاعت آراء آنها را واجب می شمارند. احکام و آراء آنها قطعی است مگر آنکه مجتهد اعلی آن رای و حکم را نسخ کند.

این پیشوایان مذهبی خط مشی و رفتار موقرانه خود را که مطابق باشان و رفعت مقام آنها میباشد تغییر نمیدهند و اگر احياناً از وظائف خود غفلت کنند و باعمال فاصوایی که مخالف شریعت باشد مبادرت نمایند اعتبارشان در نزد عامه کم میشود.

باین حال چند سالی است که قدرت عرفی تا اندازه ای بر قدرت شرعی تسلط یافته و مانند آن زمانی که مجتهد معروف اصفهان حاج سید محمد باقر رشتی در عراق نفوذ داشت نیست. قدرت او غیر محدود بود و جنایت کاران را در حضور خود بمجازات میرسانید و گاهی هم با دست خود آنها را بمجازات میگرد. پاره ای از جنایت کاران هم استدعا میکردند که او با

دست خود آنها را بقتل رساند و در حیات خود مدفون کند تا مشمول عفو خداوندی شده به بهشت بروند. پس از این طبقه روحانی عالی مقام که واقعاً شایسته احترام عمومی هستند با شخصی هم بر میخوریم که بلباس آنها ملبس شده و اعمال خلاف قانونی از آنها بروز میکند این طبقه را ایرانیان ملانما میگویند و بآنها اعتنائی ندارند و گاهی هم داستانهای برای آنها ساخته و باستهزای آنها میپردازند.

یکی از آن داستانها که برای من نقل کردند این است :

روزی ملانمائی بنام ملانصرالدین در مسجدی موعظه میکرد پینه دوز فقیری هم در میان جمع بوعظه او گوش میداد و گریه میکرد و بقدری گریست که حضار را متأثر نمود پس از موعظه یکی از حضار باو نزدیک شده و گفت معلوم میشود که از موعظه ملا بشدت متأثر شده ای مرد پینه دوز گفت چنین نیست ابداً وعظ او در من تأثیری نکرد فقط از جنباندن ریش او من منقلب شدم زیرا که من بزی داشتم که پیوسته مونس من بود و آنرا با جان و دل دوست میداشتم. این بز عزیز من دیشب در گذشت و چون دیدم که این واعظ ریش خود را مانند ریش بز مرحوم من تکان میدهد بنا بر این بیاد آن ناکام افتاده و برای آن گریه میکردم باری درجه حرص و آزمونها در جمع آوری مال و مکننت بانادانی آنها توافق دارد. سال گذشته بیم آن میرفت که کردهای یاغی به تبریز حمله کنند و این ملانها چهار و اراذل و او با شرا تحریک میکردند که بشورش کنندگان ملحق شده و بقتل و غارت ارمینهای کافر میپردازند البته اگر غارت بوقوع می پیوست قسمت عمده آن بآنها تعلق میگرفت. اینها اغلب بدستورات قرآن رفتار نمی کنند و حس رافت و احسانی نسبت بقرا در آنها دیده نمیشود. من هرگز ندیدم که یک نفر ملا بفقیری احسان کند. یکی از آنها را دیدم که بشدت به فقیر کوری ملامت میکرد و ناسزا میگفت که چرا از کفار استمانت میجویی و از آنها طلب احسان میکنی. فقیر کور جواب داد. « شما که ادعای مسلمانی دارید بمارحم نبی کنید پس از این قرار ما باید از گرسنگی بمریم نه خود میدهید و نه میگذارید از خارجیان بگیریم »

بر حسب معمول مراسم تدفین مجتهد باید پس از مرگ با تجلیل شایانی انجام یابد. بنا بر این مردم با شتاب بطرف خانه مرحوم مجتهد هجوم میآوردند تا در تشییع جنازه شرکت نمایند. من نیز مایل بودم که در این مراسم شرکت کنم ولی راهنمای من مانع گردید و چون قصد مرافعه میدکوشش داشت که به بهانه های مختلف تغییر راه دهد و همینکه دید من اصرار دارم صریحاً گفت : عیسویان نمی توانند در چنین مراسم شرکت کنند. حتی حق ایستادن در معبر مشایعین را هم ندارند. برای اینکه مستخدم راهنما دلتنگ نشود و موجبات اشکالی هم برای قونسول ما فراهم نگردد من از رفتن صرف نظر کردم و همانجا ایستادم. سر بازی بین پیشنهاد کرد که بالای بام بروم. پیشنهاد او را پذیرفتم و رفتم روی بام و طوری ایستادم که بتوانم مراسم تشییع را به بینم و کسی مرا نه بیند طولی نکشید که صدای گریه و زاری بلند شد و جمعیتی از دور پدیدار گردید.

ابتدا دسته زیادی از پسران نوحه سرائی میکردند و سینه میزدند. دردنبال آنها عمارت بود

که جمعی روی دوش میآوردند و نوبه بنوبه اشخاص آن عوض میشدند. در روی عماري يك طاافه شال کشیری کشیده و در بالای آن عمامه بزرگ کبود مرحوم مجتهد قرار داشت. در پشت سر عماري اشخاص زیادی از هر صنف درهم ریخته و بدون نظمی میآمدند و بتابوت نزدیک شده شال کشیری را بآبادست گرفته و میبوسیدند. در عقب این جمعیت یکدسته از زنان روی پوشیده میآمدند که فضا را از گریه و ضجه پر کرده بودند. من فکر میکردم که مسلماً حکومت و کارمندان رسمی دولتی و سر بازان هم در این مراسم شرکت دارند و من آنها را خواهم دید ولی هیچ نوع لباس رسمی ندیدم فقط جمعیت زیادی از کسبه و تجار و ملاها و زنان و پسران در این مراسم شرکت داشتند.

این نوع تدفین سریع تنها اختصاص به محترمین و بزرگان ندارد بلکه عمومیت دارد و ممکن است منجر بجنایتی هم بشود.

بمحض اینکه خانواده ای یکی از اعضای خود را از دست داد بلافاصله پس از دو ساعت او را مرده یا زنده بگور میسپارند بدون اینکه طبیعی رادعوت کنند و از مردن او اطمینان حاصل کنند و نوع مرگ را تشخیص دهند. بسامیشود که مریض بی هوش و بی حس میگردد و بیگمان اینکه مرده است او را دفن میکنند اما اغنیا غالباً اموات را بکربلا و نجف و امکنه متبر که منتقل می نمایند (۱)

۱۸ آوریل - مرگ مجتهد برای اهالی شهر بمنزله يك بدبختی فوق العاده است بازار تمام بسته و حتی دکانهای قصابی و نانوائی هم تعطیل میشوند و همه مردم بعزاداری میگردانند در این تعطیل عمومی ماتصمیم گرفتیم که باچند هزار و پائیان در خارج شهر گردش بکنیم. دسته سواری تشکیل یافت و از بازار و محلات عبور کردیم. در معبر خود جمعی از پسران را دیدیم که مشغول بازیهای مختلف بودند و عده ای هم راجع بچنگ مختار پاشا با روسها اشعاری میخواندند.

راهنمایان ما را بردند بخرابه های مسجد غازان خان یعنی همان پادشاه مغول که بواسطه جنگها و فتوحاتش در ایران معروف است

یکی از مورخین ساده لوح اومینوید که این سلطان همه کاره بوده است صنایع آهنگری و نجاری و خراطی و ذوب فلزات و غیره را میدانسته. بعلاوه در علوم هیئت و طب و شیمی و غیره هم ید طولائی داشته است « البته تاریخ ملی و نژادی خود را هم میدانسته است »

غازان خان در موقع چنگ بامصریان در صدد برآمد که باپاپ بنی فاس (Bonifac) هشتم پیمان مودت برقرار سازد و او را پشتیبان خود قرار دهد و سلاطین عیسوی را بچنگ صلیبی تازه ای دعوت نماید. روابط دوستانه غازان خان باپاپ ما را باین فکر میاندازد که این پادشاه مغول با اینکه قبل از جلوس به تخت سلطنت مذهب اسلام را پذیرفته از عقاید نیاکان

(۱) نویسنده راجع به مراسم تدفین و قبر و جری دین و آمدن نکیر و منکیر شرح مفصلی می نویسد که ما از ترجمه آن صرف نظر کردیم (م)

خودهم دست نکشیده بود یکی ازعلامات بارز آن این است که غازان خان درطی سلطنت خود پیوسته بزبان مسلمانان عیسویان را حمایت میکرد و کشیشی را هم در دربار مصاحب خود قرار داده بود و عجب این است که پاره‌ای از مورخین ایرانی او را در ردیف سلاطین بزرگ ایران قرار میدهند.

مصاحب صمیمی و مشاور دائمی او یعنی همان کشیش درباری میگوید «غازان خان آپلن (۱) نبود ولی انسان از دیدن این همه فضایل که در وجود يك شخص كوچك زشت روئی جمع شده بحیرت میافتاد»

بهر حال غازان خان پادشاه باهوشی بوده و از خواندن شاهنامه فردوسی و اشعار نظامی و سرگذشت شاهان پیشین لذت میبرده و خود را تالی اسکندر و سیروس کبیر مینداشته است مسجدی که در دوران سلطنت او ساخته شده اکنون خراب و تبدیل به تپه‌ای گردیده که از هر طرف آنرا کاوش و حفاری کرده‌اند. بقایای مصالحی که در تپه دیده میشود بخوبی نشان میدهد که این بنا شبیه مسجد نخجوان بود. فقط در طرز موزائیک با آن تفاوت داشته است کاشیهای فیروزه رنگ معرق نیستند بلکه یکپارچه بکار رفته و نقش و نگار آنها حکاکی شده است یعنی يك قسمت زمینه آبی کاشی را با قلم کنده‌اند بطوریکه آجر قرمز نمایان شده و بعد برنگ آمیزی و نقاشی آن پرداخته‌اند و البته این کار با يك حوصله قابل تحسینی انجام یافته است.

دهقانی که در این خرابه‌ها کاوش میکرد تا مصالحی برای تعمیر خانه خود پیدا کند یکقطعه کاشی شکسته ای بمن نشان داد که بشکل ستاره هشت شعاعی و پیدا بود که نقاشی آنهم حکاکی شده است بعلاوه کاشیهای با سمه‌ای نیز با کاشیهای مینائی با اسلوب و سلیقه خاصی مخلوط بودند و من نمونه آنها را در روی زمین دیدم.

پس از تماشای تپه‌ها از میان باغها بشهر مراجعت کردیم این باغهای باصفا فضا را از شکوفه‌های خود معطر ساخته و بوسیله مجاری آب از یکدیگر جدا شده بودند در این مجاری آب بسیار صاف و گوارائی جریان داشت. درختان سیب و بادام و هلو و به باشاخ و برگ پر از گل بر بته‌های خربوزه و خیار و هندوانه و بادنجان که تازه از زمین سر برآورده بودند سایه می‌انداختند ترکیب زمین‌های مزروعی بشکل هندسی منظمی نبود ولی خوش نمائی محصولات این منظرة بی نظم را جبران میکرد. در میان راه الاغهایی را دیدیم که با بارهای هیزم از پلی عبور میکردند و زنانی هم بودند که در چادرهای آبی رنگ مستور و از نزدیک شدن به فرنگیان پرهیز داشتند. چون عکس برداری از خرابه مسجد غازان خان برای من ممکن نشد بحبران آن از اسب پیاده شده و با وجود طوفان و ابرهای

(۱) Apollon رب النوع مشترك یونان و رومیان بوده و آنها عقیده داشتند که آپلن رب النوع آفتاب و ادبیات و صنایع و طب و حافظ اغنام و احشام است (م)

سیاه‌متراکم و اصرار مارسل که پیوسته بمن میگفت: (سوار شوید مگر نمی بینید که هوا طوفانی است و رعد می‌غرد و برق چشمانرا خیره میکند و عنقریب طوفان نوحی ایجاد خواهد شد) عکسی از این منظره باغها و کاروان الاغ گرفتم. بالاخره همانطور که مارسل پیش بینی کرده بود بفاصله کمی گرفتار رگبار شدیدی شدیم و چون پناه‌گاهی هم نبود ناچار بتاخت و تاز پرداخته و روبشهر آوردیم. همینکه بقونسول‌خانه رسیدیم از تمام لباسهای ما آب روان و از بدن اسبان هم بواسطه تاخت و تاز عرق جاری بود ولی چندان اهمیتی نداشت زیرا که منزل ما خوب است و آتش فراوانی خسارات وارده را جبران خواهد کرد. درحین ورود بقونسولخانه سربازانرا دیدم که مشغول تمیز کردن اسلحه خود بودند. درحیاط هم جنب و جوش و هیاهویی برپا بود نوکران و پیشخدمتان در سالون و آشپزخانه دررفت و آمد بودند. پرسیدم چه خبر است؟ گفتند شاهزاده والی خبر داده است که فردا بیازدیدما خواهد آمد. البته پذیرائی چنین شخص بزرگی کار کوچکی نیست. تنها مستخدمین بزرگمت نیافتاده‌اند. میرزای قونسول‌خانه هم گرفتار مصیبت فوق‌العاده‌ای شده و زحمت اواز همه مستخدمین زیادتر است. این میرزای بدبخت که معلم زبان فارسی ما هم هست باید کار بسیار مهمی را در این موقع انجام دهد یعنی باید قصیده‌غرائی در تهنیت حکومت بسراید و صفات حمیده و فضایل و شجاعت بی‌نظیر او را بستايد و از اختران سعد که باعث شده‌اند چنین فرما نقرمای عالیقامی به تبریز آید بویژه آنکه قونسولرا مفتخر ساخته و بدیدن او قدم رنجه فرموده سخن براند. بنا بر این از من و مارسل عذر خواست که در ظرف امروز و فردا نمی‌تواند بما درس بدهد.

۱۹ آوریل - ساعت هفت صبح من بالای بام رفتم تا بتوانم ورود حکومت و ملتزمین رکاب‌اورا خوب تماشا کنم.

طولی نکشید که دیدم فراشان سرخ پوش با چاقاهای سر نقره بدست پدیدار گردیدند و با صدای بلند متصل می‌گویند: رد شو... دور شو... کنار برو... تعظیم کن و گاهی هم ضربات چماقی بجمعیت تماشاچی تقدیم میکنند بالاخره من بدیدن شاهزاده عموی شاه موفق شدم. ردنگت سیاه گشادی بر تن داشت که در کمر آن چین‌های متعدد دیده میشد (۱) و کلاهی از ماهوت سیاه بر سر داشت که چندی است در دربار ایران معمول شده است و کلاه پوست حاجی‌طرخانی را امروزه فقط اعیانی بر سر می‌گذارند که پیر شده و بامدهای جدید درباری چندان سروکاری ندارند.

البته حاکم تبریز باید شخص عالیمقام و با اصطلاح ایرانیها استخوان دار باشد. از قیافه گرفته و رنگ گندم‌گونش میتوان استنباط کرد که نمونه‌ایست از اعقاب قبیله قاجار

(۱) مقصودش سردار است که در آن زمان معمول بوده (م)

بعد متوجه اسب خوش هیكل تركمانی اوشدم كه پیشخدمتی عنان آن را در دست گرفته و موظف است كه پس از پیاده شدن حاكم غاشیه یعنی پارچه ابریشمی گلدوزی كه از صنایع دستی اهالی رشت است بر پشت آن بیاندازد. این اسب بسیار شكیل و نیرومند و اندامی زیبا و آراسته دارد. زین و یراق آن مجلل و از طلا ساخته شده و در روی آن با حكاكی نقش و نگاری انداخته اند. خلاصه مدتی تماشای این اسب قشنگ مرا مشغول داشت و بسی افسوس خوردم كه چرا زود در زیر غایشه مستور گردید زیرا كه من هنوز از تماشای آن دل برنگرفته بودم. ساق پاهای آن ظریف و سر بسیار شكیل متناسبی داشت و پوست كرنیدی آن مانند پارچه ابریشمی میدرخشید.

دردنبال اسب حكومت میر غضب با لباس تمام قرمز پیاده راه می پیمود. این شخص كه نظر با اهمیت شغلش باید با احترام با و نگاه كرد هیچوقت دردنبال را بایش وارد خانه دوستی نمیشود بلكه در جلو خان خانه می نشیند و اتصالاً با جای قهوه و قلیان پذیرائی میشود.

دردنبال میر غضب افسران و فراشان و سوارانی هستند كه لباسهای مندرسی بر تن و كلاههای پایاخ قفقازی بر نگهای خاكستری و سیاه یا بلوطی بر سردارند. این سواران قزاقان كارد سلطنتی هستند. متأسفانه این كارد با آن لباسهای مندرس صورت خوشی نداشت.

باری حاكم در تالاری جلوس نمود و میرزا شروع بخواندن قصیده خود كرد كه مضامین آنرا از سعدی و فردوسی و سایر شعرای معروف ایران اقتباس کرده بود و چنین بنظر میآمد كه حاكم هم با خوشوقتی گوش میدهد. میرزا قصیده را با آب و تاب و آهنگ مخصوصی میخواند و حضار هم گاهی باخم كردن سر جملات آنرا تحسین میکردند. اما بدبختانه من يك كلمه هم از این زبان ادبی مشهور دنیا نیفهمیدم همین قدر دانستم كه اظهار عقیده حضار بيمورد نبود و اشعار میرزا لطف شاعرانه ای داشت.

بعد شربت های خنك آوردند و صحبت از هر در شروع شد و جلسه ملاقات مدت دو ساعت طول كشید و گاهی هم خمیازه كشیدن كه عادت ایرانیان است بمیان میآمد.

خلاصه جلسه با تعارفات معموله و تبادل ادب و احترام و صرف چای و شربت و شیرینی و قهوه و قلیان خاتمه یافت و حكومت مهمای حركت شد. حضار تا بیرون در اورا مشایعت كردند و ملتزمین ركاب در جای خود ایستادند و میر غضب هم پست جنگی خود را اشغال كرد و اورد و براه افتاد. من و مارسل هم از قونسولخانه بیرون آمديم زیرا كه بر حسب وعده باید نزد خلیفه ارمنی ها برویم و عكسی از او بگیریم. بواسطه همراه داشتن اسباب عكاسی فوراً تمام درها بروی ما باز شد. عمارت مسكونی خلیفه چندان تماشائی ندارد و باخشت خام بنا شده است اما از هر طرف از باغی كه آنرا احاطه کرده روشنائی میگیرد. در انتهای باغ هم مدرسه ای برای اطفال ارمنی ساخته اند. اگر چه ماقدری منتظر ورود خلیفه شدیم ولی پس از ورود با كمال مهربانی از ما پذیرائی كرد. خلیفه بلند اندام و سیبای گشاده ای دارد كه در میان آن چشمان نافذی میدرخشند. ریش جو و گندمیش سنی را نشان میدهد كه تناسبی با قدر است و موزونش ندارد و باشلقی از

پارچه آنتیک موج دار و براقی بر سر کشیده که تاروی چشمان آمده است و لباس اطلس سیاهی بر تن دارد که دامن آن روی پاهایش افتاده است

خلیفه ارمنی کلیسای تبریز

زنجیر طلائی هم بگردن دارد که تاروی سینه آمده و در انتهای آن مدالی که عکس مسیح در قاب کوچک مینائی قرار گرفته و اطراف آن از یاقوت و مروارید ترصیع شده آویخته است ارمنی هائی که در اطراف این عالیجناب هستند بزنان نگاهبان کلیساهای کوچک فرانسه شباهتی دارند و رسم تقدیم کردن قهوه و پیپ را بخارجیان میدانند اینها برعکس مستخدمین کلیساهای مابسیار خوشرویند و مهرو محبتی ابراز میدارند.

خلیفه گفت: من فرانسویان را دوست دارم و چون از راه قفقاز به تبریز آمده اید البته اخباری هم از رئیس روحانی کاتولیک آنجا برای ما آورده اید.

مارسل گفت: بسیار شرمنده و متأسفم که نمیتوانم در این باب چیزی بشما بگویم زیرا در وقتی که ما چهار منزل از ایروان دور شده بودیم بوجود کلیسای اوچمیان آگاهی یافتیم و بهمین جهت از افتخار ملاقات و سلام دادن بر رئیس روحانی آنجا محروم ماندیم. خلیفه گفت منم متأسفم زیرا که اگر شما بدیدار رئیس عالی مقام فرقه گریگور که نه تنها در ایران بلکه در ترکیه آسیا و هندوستان نیز متوطن هستند موفق میشدید از پذیرائی شما بینهایت خوشوقت میگرددید. این شخص بزرگ بسیار هنرمند و ارزش هوش اروپائی را خوب میشناسد

والبتہ با کمال خوشوقتی آنتیک‌های پر بہای کلیسا را بشما نشان میداد. این اشیاء نفیس بسیار قابل ملاحظہ و دیدنی هستند یکی از آنها نیزہ ایست کہ پهلوی حضرت مسیح را سوراخ

کلیسای اوچمیاژن

کرده است و دیگری بازوی راست گرگوار (۱) مقدس است کہ در محفظہ بسیار قدیمی محفوظ است و این محفظہ ہم یکی از شاهکارهای بسیار نفیس زرگری بشمار میرود و نیز بدیدن ثروتهای پر بہای کتابخانہ کہ در مدت ۲۵ قرن در آنجا انبار شدہ یعنی کتب خطی قدیمی نائل میگردیدید. خود کلیسای اوچ میازن کہ بمعنی سه کلیسا میباشد بسیار جالب توجہ است. این کلیسا در تاریخ ۳۶۰ مسیحی بنا شدہ و کشیش‌های مامیتوانستند قسمت‌هایی از آنرا بشما نشان دهند کہ از آنوقت تا کنون دست نخورده اند. اگرچہ بواسطہ شورشہای متوالی دو کلیسای آن منہدم شدہ ولی خزانه و کتابخانہ از دست برد محفوظ مانده اند یعنی مدت زمانی آنہارا در یک بنای سنگی نگاہداشتہ بودند و بہمین جہۃ از ہر نوع فسادی برکنار بوده اند

پس از آنکہ عکس کشیش را با اشکال مختلف برداشتیم تشکراتی از طرفین مبادلہ شد و از آنجا بیرون آمدیم اما از برگشتن بروسیہ و دیدن چیزهایی کہ او حکایت میکرد معذور بودیم زیرا کہ این برگشت بمنزل کردن در چاپارخانہ‌های خراب روسیہ و خوردن پاچہ خوک آمیختہ بربای آلوچہ نمی‌ارزید

۲۰ آوریل - امروز در تمام قونسولخانه هاجشن گرفته بودند. من پس از پذیرائی بر بالای بام رفتم که در روی آن پرچم فرانسه در اهتزاز بود. آفتاب هنوز با آخرین اشعه طلانی رنگ خود شهر زبیده را روشن داشت و مثل این بود که در افق حریقی روی داده است. باندازه ای این منظره قشنگ و دلربا بود که من بی اختیار مدتی بتماشای آن مشغول بودم و تمام حواسم غرق دیدن این منظره زیبا بود که ناگهان صدای خفیفی از پشت سر شنیدم که میگوید خانم. چون برگشتم دیدم زن بسیار قشنگ کلدانی است که مرا آهسته صدا میکند. این زن زیبا با کمال ادب بمن گفت خانم آیا ممکن است این عکس هائی که شما همه روزه در روی بام چاپ میکنید بمن هم نشان دهید؟ من نیز با کمال ادب باو سلام دادم و هیچ فکر نمی کردم که جاسوس مخفی هم باشد که اعمال روزانه مرا تحت نظر گرفته باشد. چون تعریف و جاهت این زن همسایه را در قونسول خانه شنیده بودم که در جمال و کمال بی نظیر است از او خواهش کردم که جلوتر بیاید و لحظه ای در مقابل دور بین بایستد تا عکسی از او بگیرم خوشبختانه خواهش مرا پذیرفت و دستگاه عکاسی مرتب شد ولی متأسفانه دیدم که آفتاب در شرف زوال است و شاید نتوانم عکس خوبی از او بگیرم فوراً دویدم و مارسل را با مدامهای نقاشیش آوردم زیرا فکر کردم شاید این راخی (۱) زیبا نتواند فردا این اظهار لطف را تکرار کند. پس از آنکه من پارچه نازک که شانه هایش را احاطه کرده و قسمت پائین صورتش را پوشیده

زن کلدانی

بـدکمی جابجا کردم
دلیرانه روپوش خود را
روی شانه انداخت و
چند لحظه ای مانند مجسمه
بیحرکت ایستاد.
چشمان سیاهش مانند
نرگس شهلا بسی دلربا
و فته انگیز است. بینی
خوشتر کبیش و جاهت
صورت را تکمیل کرده
و بر ملاحظتش میافزاید.
لبها نازک و کمی
گلگون هستند. از
خصائص صورتش که
کتر در چهره های زیبا
دیده میشود این است

(۱) راخی بزبان آشوری بمعنی خانم مطلق است (م)

که فاصله زیادی مابین بینی و دهان خنداناش موجود است این لعبت زیبا و پریچهره رعناى کلدانی سرپوشی از پارچه کرب دوشین بر نک شنجرفی دارد که بدور سر پیچیده و در جلو پیشانی گره میخورد گیسوانش بارشته های باریکی بافته شده و در پشت سر افتاده است البته در هر تار مویش دلباخته ای اسیر و در زنجیر است و بی جهت نیست که دروجاهت مشهور گردیده است. پیراهن قلمکاری درزیر کلیجه دارد و آن کلیجه هم از پارچه ماهوت نفیسی است که حواشی آن با ابریشم گلدوزی شده است. همینکه شمایل او تمام شد با عجله آمد و دقیقانه با سر خمیده نظری بآن انداخت و با تبسمی رضایت خاطر خود را بروز داد و معلوم بود که از نقاشی هم آگاهی مختصری دارد و پس از آن که روی خود را دوباره پوشانید با گرمی از ما تشکر کرد و رفت.

۲۱ آوریل - امروز یکنفر حاجی که رئیس کاروان است و میبایستی زوار تبریزی را بمشهد ببرد بقونسولخانه آمد و ائانه مارا بازرسی کرد تا قاطرهایی که برای حمل آنها لازم است فراهم نماید.

روز حرکت باید با تقویم معین شود. تقویم در زوایران اهمیت دارد و بدون مشورت با آن نباید اقدام بکاری کرد زیرا که ساعات مساعد را برای هر کار مهم یا جزئی معین میکند. مثلا میگوید که اوضاع کواکب دلالت دارد بر اینکه فلان عمل در چه روز و چه ساعتی باید شروع شود حتی در کارهای جزئی هم از قبیل دوختن لباس و رفتن بحمام و دید و بازدید هم باید دلالت کواکب و ساعت سعد و نحس را مراعات کرد. البته امروز تقارن کواکب خوب است زیرا که از اول صبح چاروادارها بسراغ ما آمدند و خبر دادند که برای حرکت حاضر شویم و گفتند اکنون اسبهای سواری و قاطرها برای حمل بارها خواهند رسید. من گفته آنها را باور کردم و فوراً لباس سفر پوشیدم و تفنگ بدوش و شلاق بدست برای حرکت آماده شدم و در حیات قونسولخانه قدم میزد. پس از مدتی انتظار دوباره بسالون برگشتم قونسول مرادید و گفت برای چه باین زودی خود را آماده حرکت کرده اید؟ گفتم چاروادار اعلان کرد که باید حاضر حرکت باشیم و حالا مالها می آیند گفت عجله نداشته باشید حالای چاروادار شاید تا عصر امتداد داشته باشد. خود را آماده حرکت نکنید بلکه آماده کنید که باما نهار بخورید. اگر بخواهید در مسافرت با کاروان بشما خوش بگذرد باید صبر و حوصله داشته باشید و در وقت صرفه جوئی نکنید. اشخاص با قدر و لیاقت باید در ایران حوصله داشته باشند. خلاصه یکساعت بعد از ظهر بود که صدای زنگ قاطرها در کوچه بلند شد. خدارا شکر کردم که مالها آمدند و مهمیای حرکت شدم. اما بجای اسبهای معروف ترکمنی حیوانات بسیار مفلوک را برای سواری ما آورده بودند و من باین فکر افتادم که آیا با چنین حیوانات لاغر و ضعیفی ممکن است ۱۸ منزل مابین تبریز و تهران را طی کرد یا نه؟

باری پس از بار کردن لوازم مسافرت حرکت کردیم و چون بدروازه شهر رسیدیم چشمم بر فقای سفر افتاد که همه زوار بودند و زیارت مشهد میرفتند. حاجی چاروادار باشی که من افتخار مصاحبت و مرافقت او را در این مسافرت داشتم گفت: امشب ما در دوفرسخی

شهر منزل خواهیم کرد زیرا که آنجا مبادگاه عمومی است و بایستی مسافرین همه در آنجا حاضر شوند. فردا صبح قبل از طلوع آفتاب حرکت میکنیم و انشاء الله پس از ۲۲ روز گنبد طلای حضرت عبدالعظیم را که در جنوب تهران است زیارت خواهیم کرد.

پرسیدم که منازل عرض راهرا باید در چند ساعت طی کرد؟ گفت کاروانی که مانند کاروان من منظم و خوب و دارای حیوانات نیرومندی باشد میتواند در هر ساعت سه ربع فرسخ طی کند و هر روزی شش الی هشت فرسخ راه برود.

فرسخ را که مورخین یونانی فرسنگ (فارسی سنگ) (۱) نوشته اند معادل است با شش کیلومتر. از معنی این کلمه چنین استنباط میشود که در خاور هم در زمان قدیم مانند مملکت رم در شاهراهها قطعات سنگ بزرگی وجود داشته که مسافت طی شده و راه رفتنی را بمسافر نشان میداده ولی امروز چنین سنگهایی در راهها وجود ندارد و کاروانیان چون همیشه در راه با وضع یکنواخت حرکت میکنند مسافت میان منازل را بتقریب میدهند و از روی تپه ها یا دهکده ها که در عرض راه بآنها برمیخورند میتوانند مسافت طی شده یا طی کردنی را تعیین نمایند و در گفته خود کمتر خطا میکنند. اماممکن است بواسطه سیل یا حادثه دیگری با اشکالی مواجه شوند و تغییر راه دهند و دیرتر بمنزل برسند.

باری ما بدهکده باسنج رسیدیم و قاطرچیان ما را بچاپارخانه بردند. بنای چاپارخانه مربع و مرکب است از محوطه ای که در اطراف آن طویله های متعدد ساخته شده تا در زمستان اسبان چاپاری را در آنها جای دهند ولی در تابستان اسبان را در هوای آزاد باخورهائی می بندند که در دیوارها ساخته شده اند. در سردر این بنا بالاخانه کوچکی است که از چهارطرف پنجره دارد و در میان آنها میله های چوبی گذارده اند ولی فاصله مابین میله ها کم است تا کسی نتواند از بیرون درون اطاق را ببیند البته بهتر از این بالاخانه محلی نبود که ما در آن منزل کنیم.

مستخدمین مفرشهای ما را باین بالاخانه بردند و مشغول باز کردن شدند. من با دختر نایب چاپارخانه گردشی کردم. دردکانها علاوه بر انواع خوراکی شمع گچی روسی و قند و جای هم دیده میشد. دختر راهنمای من شش الی هفت سال دارد و باین سن کم قیافه زنانه پیدا کرده است. بطوریکه میگفت سال آینده چادر بسر خواهد کرد و معلوم است که مطابق معمول در سن دوازده سالگی باید شوهر کند و بچه ای هم در بغل داشته باشد.

چون هوا تاریک شد بچاپارخانه مراجعت کردم و خوشوقت بودم که شب را براحتی بسر خواهیم برد زیرا که در تبریز وسایل را از هر حیث متناسب بامسافرت فراهم نموده ایم در وسط این بالاخانه میزی است از چوب سفید و جوالهای پراز کاهی هم هست که ما آنرا بجای صندلی بکار میبریم و در موقع خواب هم تخت خواب ما خواهند شد. در روی طاقچه هم یک سمار باقوری و یک شمعدان دیده میشود. مستخدمین آتشی فراهم کرده و دیک هم در روی

[۱] گمان میکنم این توضیح مقرون بحقیقت نباشد [م]

آتش بخاری بهوا صعود میدهد. ازدیدن این وضعیت خوشوقت شدم ولی از آنجائیکه هیچ چیز در این عالم ثبات و پایداری ندارد طولی نکشید که خوشوقتی من تبدیل بصبیبتی شد. چون پاسی از شب گذشت بادی بلند شد و هوا را بشدت سرد کرد و دود غلیظ و خفه کننده ای از بخاری مانند سیل بدرون اطاق داخل گردید و شمع هم خاموش شد. در تاریکی کاوش کردم و شئل و روپوش کائوچو و چیزهای دیگری یافتم و با چکش و میخی که بنا بر توصیه قونسول تبریز خریده بودم و در دسترس داشتم پنجره های چوبی را مسدود و از باد جلو گیری کردم و بهوش و تدبیر خود آفرین گفتم.

دختر نایب چاپارخانه

چون قدری آرامش پیدا شد پلاوهم حاضر گردید. آشپزما این غذای ملی ایرانی را خوب طبخ میکند. اشخاص باسلیقه این غذا را بانواع مختلف برای خود فراهم میکنند و بطوریکه میگویند شماره آنها بعدد ایام سال است. برنج را چون آب کش کنند و کمی آب روغن بان دهند و بگذارند دم بکشد خوش طعم و مطبوع میگردد. غالباً آنرا با خورش میخورند و یا گوشت و مرغ پخته ای در میان آن میگذارند. برنج را طور دیگری هم میپزند که زود حاضر برای خوردن میشود و آنرا کته میگویند.

۲۲ آوریل - پس از صرف غذا خوابیدم اما یکساعت از نصف شب گذشته بود که صدای حاجی رئیس کاروان در فضای چاپارخانه طنین انداز گردید. بیوسته فریاد میکرد مسافرین بلند شوید کاروان حاضر حرکت است منزل دور است باید زودتر براه افتاد تا قبل از غروب بآنجا برسیم.

من فوراً بلند شدم و چون بعبادت قفقازیها بالباس خوابیده بودیم نباید برای پوشیدن لباس وقت صرف کنیم. مختصر توالتی کردم و سر و صورت را آراشی دادم و بنو کران تشدد و تغیر کردم که زودتر اثاثیه را جمع آوری کنند، آنها در پاسخ گفتند هنوز سه یا چهار ساعت بحرکت مانده است اینهمه عجله برای چیست؟ از این پاسخ بیاد نصایح قونسول افتادم که معنی حالا را برای من تشریح میکرد و از شتاب و تغیر کردن بنو کران پشیمان شدم و از چاپارخانه بیرون آمدم و رفتم بکاروانسرائی که تمام مسافرین در آنجا جمع بودند. در حیات کاروانسرا همه جا در زیر طاق نماها شمع پیپی دود میکرد. زنان باروی پوشیده لباس برتن بچه های خود میکردند. صدای نعره و گریه اطفال بلند بود. مستخدمین آتش روشن میکردند تا جای و غذای روزانه را فراهم کنند. نظر باینکه مسافرین در موقع غروب از تبریز بیرون آمده و قسمتی از شب را در راه بوده اند برای حرکت چندان شتابی ندارند. قاطرها هم هنوز مشغول خوردن کاه و جو

هستند و قاطرچیان هم خود را در پوستین پیچیده بروی زمین خوابیده‌اند و بانفیرهای بلند خود مانند بچه‌ها سروصدائی راه انداخته‌اند. چون این وضع را مشاهده کردم بمنزل برگشتم و افسوس خوردم که چرا زود از خواب بلند شده‌ام.

خلاصه همینکه آفتاب طلوع کرد قاطرچیان آمدند و مفرشهای ما را بردند در این موقع من بشمارش مسافرین پرداختم ماهمه بازن و بچه و ملای چاوش و نوکران هشتاد نفر بودیم و یکصد و پنجاه اسب و قاطر داشتیم.

بالاخره کاروان براه افتاد یا بوهای نیرومند پیشاهنگ در پیشاپیش قافله حرکت میکنند در اطراف تنه و گردن آنها منگوله‌ها و زنگوله‌های برنجی و مسین بزرگ و کوچک آویخته است و دو زنك بزرگ هم در طرفین آنها مانند ناقوس کلیساهای ما صدا میکند و چون با صدای زنگهای کوچک و بزرگ سایر مالها مخلوط میگردند ارکستر خوش آهنگی را تشکیل میدهند که شنیدن آن ازدور خوش آهنگ تر است، ملای چاوش عمایه کبودرنگی که نشانه سیادت او است بر سر و قبای قلمکاری بر تن دارد و زنك صورتش مانند مفرغ است لوازم سفر را از قبیل آفتابه و چپته قلیان و سماور و دیگ و غیره در طرفین قاطر سوار آویخته و در زیر پایش مفرش و قالیچه و لحاف زیادی است که خود مانند مرغان که شب در جای بلندی استراحت میکنند در بالای آنها نشسته است و با کبر و غرور باطرافیان نگاه میکند. من منتظر بودم که پرچم زوازی خود را باز کند و با صدای بلند اشعاری راجع بزیارت بخواند ولی گویا حضور ما دونفر کافر حرارت او را مبدل بیروت کرده بود. نگاهی از روی تنفر و تحقیر بمن کرده و فوراً روی خود را برگردانید و در بین راه هم اگر اتفاقاً با او مواجه میشدم همین کار تکرار میشد

در دنبال او يك دسته پسران پانزده و شانزده ساله هستند که همه از اولین مسافرت خود خوشوقت‌اند و در بالای بارها می‌نلظند و اضطرابی ندارند. البته اطمینان دارند که در راه زیارت بآنها آسیبی نخواهد رسید ما با آنها قسمت مرکزی کاروان را تشکیل داده ایم. بار بعضی از قاطرها دوصندوق چوبی است که طاق هلالی شکلی دارد و روی آن با پارچه پوشیده شده و در جلوی آنها هم پرده‌ای آویخته است این صندوقها را که زنان در آن جای گرفته‌اند کجاوه میگویند و روپوش و پرده برای آن است که از سرما و گرما و باران و بالاخره از نظر نامحرمان محفوظ باشند. هر کجاوه تقریباً هشتاد سانتیمتر طول و ۵۰ سانتیمتر عرض دارد در موقع سوار شدن باید نردبان کوچکی بآن تکیه دهند تا زنان بوسیله آن بالا روند و چون در کجاوه جای گرفتند نردبان را در زیر آن می‌بندند و در منزل بعدی دوباره بکار می‌اندازند، کجاوه نشینان تا ورود بمنزل هیچوقت پیاده نمیشوند. در کجاوه انواع خوراکی

و قلیان هم هست بچه‌های کوچک را هم زنان در پهلوی خود جای میدهند. یکی از این شوهران پرستار پرستاران کجاوه‌ها معمولاً نوکران پیر یا شوهر زنان هستند. یکی از این شوهران پرستار هشت کجاوه است که زنان حرمش در آنها جای دارند این آقا شخص بزرگی است و چند نوکر دارد و با تجمل مسافرت میکند.

پرستاری کجاوه‌ای که زن سوگلی او در آن جای دارد بعهده پسر است که صورت با آب ورنک و چشمان نافذش توجه مرا جلب کرد سراو بکلی تراشیده و کلاش از پوست گوسفند بود. کلیجه‌ای بر تن داشت که از پنبه پر شده و با خطوط دایره‌مانندی دوخته شده بود. این پسر با خانها که هیچکس حق حرف زدن با آنها را ندارد زیاد حرف میزند و همیشه بشاش و خندال است و پیوسته از این کجاوه بکجاوه دیگر میرود و فرمایشات خانها را انجام میدهد و بسیار چالاک و زرنگ است، مالهای عقب افتاده را میراند و قلیان درست میکند و کودکان شیرخوار را که در کجاوه و در بغل زنان در شرف خفه شدن هستند و گریه میکنند از آنها بگیرد و در روی شانه راه میرود و مانند تمام قاطرچیان پیاده میرود.

علی مستخدم آقا

حرکات و رفتار و مخصوصاً صورت قشنگ این پسر مدتی مرا مشغول داشت. قدری توقف کردم تا مستخدمین ما رسیدند با آنها گفتم ببینید این پسر چقدر قشنگ و زرنگ است یکی از آنها گفت خانم اشتباه کرده اید این پسر نیست بلکه دختر است ولی من باور نمی‌کردم دیگری گفت نظر باینکه آقامرد مقدس و متدینی است و میدانند که خدمتکاران رو بسته‌اش نمیتوانند بدون زحمت در مسافرت کاری انجام دهند این دختر شجاع کرد را استخدام کرده و سرش را تراشیده و لباس پسرانه در آورده است تا بتواند با خانم‌ها آمیزش

کند و با صورت باز به خدمات آنها پردازد حتی نام او را هم تغییر داده و دستور داده است که او را علی صدا کنند تا کسی نفهمد که او دختر است.

از شنیدن این داستان تعجبی بمن دست داد و برهوش و تدبیر این آقای متدین آفرین گفتم و بخیال افتادم که صورت این خانمهای قشنگ را ببینم و باین قصد بکجاوه‌ها نزدیک شدم

متأسفانه از زحمت خود نتیجه ای نگرفتیم زیرا که زنان از ترس آقا روی خود را هرگز باز نیکردند و پارچه سفید مشبکی درمقابل صورت انداخته بودند که از پشت سر بسته میشود و موسوم است بروبند. شبکه های این پارچه طوری جلوی چشمان آنها واقع شده که می توانند همه جا را ببینند ولی از بیرون صورت و چشم و ابروی آنها دیده نمیشود.

۲۳ آوریل - قبل از رسیدن بدهکده ترکمانچای ما از مزارعی عبور کردیم که دهقانان در آنجا مشغول زراعت بهاری بودند. زارعی در زمین های شخم زده با قدمهای شمرده در عرض و طول راه میرفت و مشت خود را پراز گندم کرده و روی زمین میپاشید و دهقان دیگری با گاو آن زمین را شیار مختصری زده و خاک را روی دانه ها بر میگرداند. گاو آهن این دهقانان کاملاً بدوی است. بجای آهن سر آن چوب نوك تیزی است که زمین را کمی خراش میدهد در گردن گاوان چوب ضخیمی بسته شده که آنرا یوغ میگویند و در پشت گاوان گاو آهن قرار دارد که با دست دهقانها بکار میافتد و چون گاوان غالباً از فرمان سرپیچی کرده و از حرکت باز میایستند طفلی در روی یوغ پشت بدهقان می نشیند و با سیخک زدن بگردن گاوان آنها را بحرکت وامیدارد.

زنان نیز در مزارع بشوهران کمک میکنند و در کارهای زراعتی شرکت دارند اما برعکس زنان شهری روی نمیپوشند و چون بیگانه ای بآنها نزدیک شود زنان جوان فوراً از او دور میشوند ولی زنان پیر فقط روی خود را بر میگردانند و جملات زننده ای بزبان میاورند. خانه های دهکده ترکمانچای دیوارهای بلندی دارد تا از دستبرد محفوظ باشد و فقط سردر آنها با گچ سفید شده است.

ترکمانچای در دیپلوماسی ایران رل مهمی را بازی کرده است. عهدنامه ای که در سال ۱۸۲۸ بینک ایران و روس خاتمه داد در اینجا منعقد و بامضا رسید. بموجب این عهدنامه دولت ایران گرجستان و ارمنستان را تا شهر ایروان که افتخار فتح آن نصیب ژنرال پاسکویچ گردید بروسه و اگذار کرد، نظر باینکه ایروان محل سرحدی مهمی بود از آن تاریخ بیعده موسوم شد بایروانسکی. در این عهدنامه مواد و شرائط مخصوصی نسبت به پذیرائی سفرا مندرج گردید. یکی از آن شرایط این بود که من بعد وزرای مختار خارجی مجاز باشند که بالباس رسمی خود بحضور شاه شرفیاب شوند و مجبور نباشند که جورابهای ماهوت قرمز بلند که تا حد ران بالا میآمد و در ابتدای همین قرن هم سفرای فوق العاده انگلیس و فرانسه که بحضور فتحعلی شاه رفتند بیا داشتند استعمال نمایند. این رسم خارق العاده که سفرای دول خارجه باید در موقع شرفیابی تبدیل لباس کنند منحصر بر رسوم قدیمی ایران نبود بلکه در قسطنطنیه هم معمول بود، در آنجا موزه ایست که لباسهای رسمی قدیمی را بر اسکلت های چوبی پوشانیده اند.

۲۵ آوریل - دیروز پس از طی بیابان لم یزرعی در ساعت چهار بعد از ظهر باشکوه و جلالی بمیانه وارد شدیم. این شهر کوچک در زمانهای بسیار قدیم تاریخی هم وجود داشته است در خانه های این شهر حشرات موذی کوچکی هستند موسوم به مله که چون انسانرا بگززد دو

یاسه روز مبتلا به تب شدیدی میگردد و بسا میشود که بچه‌های کوچک از سم آن تلف میشوند. بیگانگان که از روی ندانستگی یا بی اعتنائی در این خانه‌ها منزل میکنند از نیش این حشره مصون نیستند و غالباً گرفتار امراض سختی میگرددند.

مامحض احتیاط به تلگرافخانه انگلیس پناه بردیم که دو نفر جوان ارمنی آنرا اداره میکردند پس از فرود آمدن و باز کردن بارها ببا خبر دادند که کدخدا میخواهد شما را ملاقات کند. کدخدا کسی است که در قصبه یاد هکده اختیارات تام دارد. در امور محلی قضاوت میکند و مالیات میگیرد و مقصرین را مجازات میکند، سر باز گیری و فرستادن آنها باردوی دولتی نیز از وظائف او میباشد.

باری کدخدا باعده زیادی از نوکران که بر حسب معمول مملکت باید همراه او باشند وارد حیاط شد و در روی فرش که برای او انداخته بودند نشست و قلیان دارش قلیانی درست کرده بدست اوداد. نوکران مقرب او هم در طرفین او جای گرفتند. کدخدا دست بر سینه گذارده و بماسلام داد و روی ببارسل کرده گفت احوال شما چطور است مارسل - بحمد الله خوب هستم.

باز گفت انشاء الله احوال جناب عالی خوب است.

- از مرحمت شما ممنونم انشاء الله حال جناب عالی هم خوب است.

- از ورود شما بشهر خودمان بسیار خوشوقتم. من نوکر شما هستم و خیلی آرزوی زیارت شما را داشتم.

- مرحمت فرمودید البته حق ما بود که

خدمت شما شرفیاب شویم.

- از مراحم جناب عالی تشکر میکنم.

نوکر شما هستم هر فرمایشی باشد

بفرمائید انجام دهم.

پس از این تعارفات معمول از ما پرسید:

اهل چه مملکتی هستید و قصد شما از

این مسافرت چیست؟ در ضمن گفتگو

من متوجه لباس او بودم. سرداری

و شلواری از کتان در برداشت که در

روی آن تکه های طلائی شیر و -

خورشید که معرف مأمورین دولتی

است میدرخشید. کلاه کوچکی بر سر

داشت و معلوم بود که میخواهد مد

تازه درباری را تقلید کرده باشد

در صورتیکه نوکران او واهالی شهر

کدخدای میانه

همه دارای پاپاخ ترکمانی هستند .

خلاصه پس از آنکه قلیانی کشید و تفتیش خود را انجام داد با کمال مهربانی و ادب خدا حافظی کرد و رفت .

شب حاجی رئیس کاروان نزد ما آمد و گفت : نظر بختگی زنان و مالها که در باتلاق راه طی کرده اند مجبوریم که یک روز در میانه توقف کنیم .

شوهرم گفت : بنا بر این خوب است که ما برویم و تا شما برسید پل دختر را به بینیم .

حاجی گفت : صاحب اینکار را نکنید مملکت امن نیست و مالهای مرا از شما خواهند دزدید . من به حاجی گفتم : متأسفانه تو گویا حیوانات را بیشتر از مسافران دوست داری در صورتیکه مراقبت تو نسبت به همه باید یکسان باشد . فردا قبل از طلوع آفتاب سه اسب برای ما بفرست من تمهید میکنم که اگر آنها را دزدیدند قیمت آنها را بتو بپردازم . حاجی زمزمه کنان رفت و گفت خدا بزرگ است .

۲۶ آوریل - امروز ما پس از طلوع آفتاب از میانه حرکت کردیم و فقط نوکر ارمنی را همراه برداشتیم که اوقاتش تلخ و پوزش باریک شده بود که چرا مادر میانه توقف نکردیم لحافها را با کیسه ای که اسباب عکاسی در آن بود بترک اسبها بستیم و تفنگها را با گلوله پر کردیم و دو جفت رولور هم بکمر بستیم تا بتوانیم با این تجهیزات جنگی یا بوهای حاجی را از دستبرد سارقین حفظ کنیم .

در طرف چپ راه دیوارهای خراب قلعه ای دیده میشود که کسها با گردنهای عریان در روی آنها نشسته اند و در طرف راست باغهای میوه زیادی است که همه پراز گل و شکوفه هستند . در شاخه های درختان بلند تبریزی مرغان کوچکی دیده میشوند که بارنگ های الوان مشغول نغمه سرائی هستند و با نشاط از شاخه ای بشاخه دیگر میپرند و پروبال میزنند . انتهای بالها و سرودم آنها سیاه ولی پشت و شکمشان برنگ زرد طلایی است . پاره ای هم دارای بالهای لاجوردی و شکم و پا های قرمزی هستند .

از باتلاقی که یابوها تا زانو در آن فرو می رفتند باز حمت عبور کردیم . در راه هم شش نفر راهگزر بما برخوردند که قیافه های زشتی داشتند و از ما درخواست کردند که همراه ما باشند . ما از لطف آنها اظهار امتنان کردیم و از دامنه قافلانکوه . (کوه بیر) بالا رفتیم . در این جا هم درویش پیاده ای با ما همراه شد .

راه بد نیست و بنظر می آید که آنرا مخصوصاً ساخته باشند ولی اتصالاً رویا لا میرود . بالاخره بسرگردنه رسیدیم که عبور از آن در زمستان مشکل است . کوهستان صورت وحشت آوری دارد و دره ها سیلابهای کوچکی جاری است . از قرار معلوم ترکها هنگامیکه این ناحیه را در تصرف داشتند برای سهولت عبور و مرور قسمتی از گردنه را بطول یک کیلومتر با عرض ده متر سنگ فرش کرده اند . در سرگردنه قدری توقف کردیم تا حیوانات نفسی بکشند و من توانستم منظره عجیب و غریب و درعین حال باشکوه این کوهستان و دره ها را تماشا کنم .

قافلانکوه سرحد بین ایالت آذربایجان و ایالت عراق عجم است در پایه این کوه دشت پهناور میانه واقع شده که نظر انداز قلل پر برف رشته جبال البرز است .

در آنطرف گردنه آفتاب پر رنگ و باشکوه بهاری برودت هوارا برطرف ساخته و سفیدی خیره کننده ای قلل و صخره های آهکی را در پرتو اشعه خود غرق کرده بود. همینکه اسبان نفسی کشیدند و رمقی یافتند حرکت کردیم و چون قدری از گردنه پائین آمدیم در نیمه راه کوه منفردی را در دره قزل اوزن مشاهده کردیم که قلّه آن مسطح و آثار قلعه خرابی در آن وجود داشت این همان قلعه ایست که آنرا قلعه دختر مینامند .

بنای این قلعه منتهی میشود بزمان های بسیار قدیم. پاره ای از مورخین ساختمان آنرا بارشیر دراز دست نسبت میدهند که مورخین غربی اورا نخستین ارتخشتر نوشته اند . درویش همراه داستان بسیار شیرینی راجع باین قلعه برای من نقل کرد .

او میگفت : یکی از پادشاهان ایران دختری داشته که در زیبایی جمال طاق و در تناسب اندام شهره آفاق بوده است . بالای موزونش مانند سرو و چهره دلربایش بر ماه شب چهارده طلعه میزد . لباسش حقه یا قوت صاف و گردنش یک پارچه بلور شفاف بوده. در آراستگی مانند قرقاول و در نغمه سرائی چون بلبل. خرامیدنش مانند کبک دری و موجب حیرت حاضرین و روشنائی طلعتش چون پرتو اشعه زرین آفتاب حیات بخش و مایه لذت ناظرین . لطافت اندامش مانند برگ گل یاسمین و از بدن سیمین نازنینش عطری مشک آسا متصاعد بوده که مشام جانها را معطر میساخته است تارهای شبق آسای گیسوانش کند دلهای خسته بوده و خلاصه آنکه این فرشته پری پیکر و حوری خوش منظر و لعبت نیک محضر دلهای پیران و جوانان را میر بوده و با این احوال و صفات دیدار او حیات بخش و مایه ازدیاد عمر بوده است . این شاهزاده خانم که در جمال و هر صفت نیکی در منتها درجه کمال بود پیوسته از جنس بشر متفر و گریزان بود و بحالت انزوا میزیست و بقصد کناره گیری از مردم فرار اختیار کرد و در این کوهستان خالی از سکنه بساختن قلعه ای پرداخت و یک دنیا جمال و کمال را در آن نهان ساخت .

پس از برپاساختن این کاخ بلند که بمنزله آشیانه عقاب بود راه وصول بآنها خراب کرد بطوریکه هیچیک از پهلوانان معروف و دلاوران مشهور دنیا حتی رستم دستان هم بآن دست نیافت و از مشاهده این صخره عظیم صعب الوصول بر خود میلرزید و نمیتوانست قدم فراتر نهد. قضا را روزی چوپانی که بمنزله یوسف ثانی و از زیبایی بهره ای بکمال داشت گوسفندان خود را در پایه کوه بچرا سرداد و خود بمشاهده قلعه پرداخت . ناگاه دید آفتابی از کنگره کاخ طلوع کرد یعنی دوشیزه ماه طلعتی را دید که بر بالای بام میخرامد و بمنظر اطراف مینگرده چوپان جوان از دیدن آن حور بهشتی و فرشته آسمانی مبهوت و از خود بیخود گردید و دیگر سراز پا نشناخت و مدتی مدهوش ماند . همینکه بهوش آمد بتلاش پرداخت که قدی بردارد و بکاخ نزدیکتر شود ولی راه عبور را مسدود دید بنابراین بی اختیار متوسل به

نی خود گردید و بنواختن آهنک های جانسوز و غم انگیز مشغول گردید. و با الحان داودی که داشت به ترانه های عاشقانه پرداخت. مضامین گفتار و سخنان شکر بارش این بود که فرشته ای از آسمان گوشه جمال نمود و مرا شیفته و مجذوب خود ساخت در توصیف او حیران و در تعریفش سرگردانم چه هیچک از موجودات زیبای زمینی را با این موجود آسمانی نمیتوان تشبیه کرد جمال او کعبه آمال من است پیوسته در خیال او هستم و جزا و غیری را نمیپرستم. ای خوشبختان از من دور شوید و ای بدبختان بمن نزدیک شوید و با آه و ناله من دمساز و هم آواز گردید. ایباه آسمانی چه شود که بر من ترحم آوری و بار دیگر بر بام آئی و گوشه جمال بنمائی و مرا بنگاهی بنوازی. هرگاه کبوتران ناله های جانسوز مرا بشنوند بر من ترحم آورند و بر بدبختی من گریه کنند. آیا تو بر نجهای درونی من ترحم نمیکنی؟ خلاصه چوپان جوان و عاشق دلباخته و سرگردان همه روزه بدامنه کوه میآمد و بانواختن نی و ناله های جانسوز از بدبختی خود شکایت میکرد.

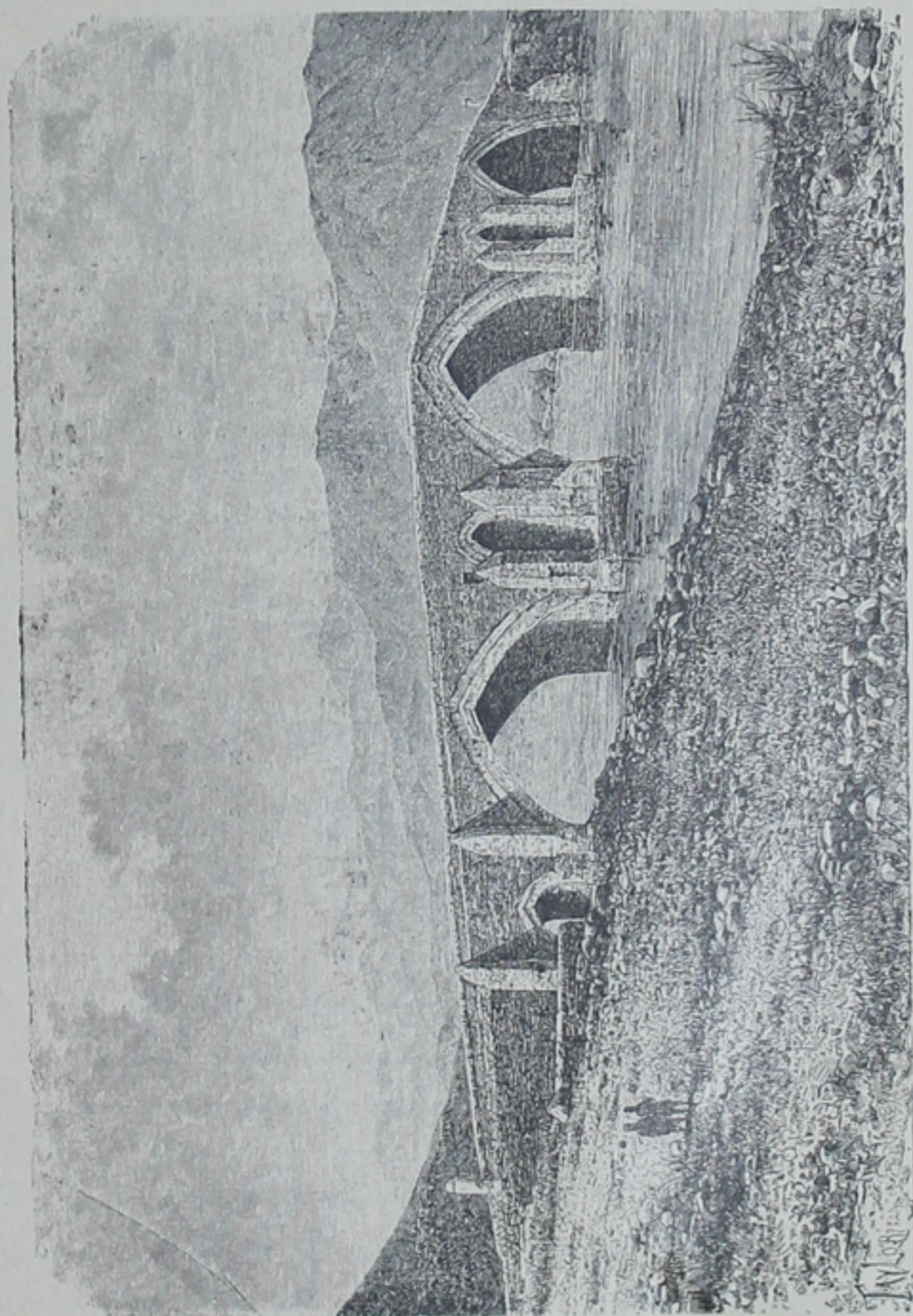
شاهزاده خانم سنگین دل چون همه روزه ناله های این جوان بدبخت را میشنید رفته رفته رقتی پیدا کرد و حس ترحمی در قلبش پدیدار گردید. آری انگور تازه کمی ترش مزه است. هرگاه شکیبائی پیشه کنی و چند روزی آنرا بحال خود گذاری البته شیرین و مطبوع خواهد شد (گر صبر کنی ز غوره حلوا سازی) و اگر میخواهی دلبستگی پیدا نکنی باید چشم بر هم گذاری تا کسی را نبینی. خلاصه دلبرممتاز و پریچهره طناز را راز و نیاز چوپان جوان خوش میآمد و همه روزه در بالای بام خود را پنهان کرده و بناله های رقت بار او گوش میداد تا موقعیکه آب رود دطنیان کرد و چوپان دلخسته نتوانست دیگر بار بدامنه کوه آید و براز و نیاز پردازد. بنا بر این دوشیزه زیبا و شاهزاده خانم بی همتا فرمان داد پلی بر روی رود بسازند تا چوپان بتواند بقلعه نزدیک شود و بهمین مناسبت این پل موسوم به پل دختر شد و خلاصه آنکه در میان عاشق و معشوق روز بروز بلکه آن بآن فاصله کمتر گردید.

پرده چه باشد میان عاشق و معشوق
سد سکندر نه حاجب است و نه حایل
چون داستان درویش بیایان رسید من باو گفتم: درویش تو در کدام عالم لاهوتی سیر کرده و باچه جمعیت ملکوتی محشور بوده ای که اینطور در بحر خیالات عارفانه و افکار شاعرانه غواص و ارشناور شده ای. از لبانت عطر گل سرخ گلستان سعدی استشمام و از زبانت گفته های شکر بار حافظ شنیده میشود.

گفت: فقیر مولا لیاقت تمجید شما را ندارد (۱)
باری قلعه دختر در این کشور شهرتی دارد. در زمان قدیم پناهگاه اشرار راهزن و آدمکشان بوده است. شاه عباس کبیر برای خاتمه دادن بشرارت و قتل و غارت حکم بخراب کردن دیوارهای

(۱) نظر باینکه مؤلف این داستان را تا اندازه ای ادیبانه نوشته بود ما هم مطابق منشات فارسی معمول آنوقت اندکی بر آب و رنگ آن افزودیم (م)

بلند این قلعه داد شاردن Chardin نویسنده معروف ماکه در دربار شاهان صفوی مدتی اقامت داشت در سال ۱۶۷۲ از این جاعبور کرده و مینویسد که در آنوقت این قلعه خراب بود. اعقاب ساکنین این قلعه اکنون در ایالت عراق عجم بسر میبرند و از شغل شریف آباء و اجدادی

۵۳

خود دست کشیده و بکشت و زرع مشغول شده اند و پرواضح است که اگر این اشرار آدمکش جانشینانی پیدا نمیکردند ایران بسیار امن و رو بترقی میرفت ولی افسوس که دست آنها بکلی

قطع نشده و هنوز هم در گوشه و کنار این کشور بسرقت و قتل و غارت میرد از ند البته بیجهت نبود که قونسول تبریز با توصیه میکرده که در موقع عبور از قافلانکوه مواظب خود باشید و احتیاط را از دست ندهید زیرا که در طی دو سال اخیر یک افسران انگلیسی و سه چاباردولتی و چند نفر از تجار در میان پل میانه و پل دختر بقتل رسیده اند .

ما هم برای اینکه بسر نوشت آنها گرفتار نشویم اسلحه بدست بادستگاه عکاسی بآزمایش پل دختر پرداختیم .

این پل دارای طاق بزرگ هلالی شکلی است بطول ۲۴ متر و در طرفین آن دو طاق مسطح دیگری است که هر یک ۱۷ متر طول دارد و آب از زیر آنها با عمق زیادی میگذرد عبور از خود رودخانه در مدت شش ماه از سال امکان پذیر نیست . طاق بزرگ مرکزی دارای کتیبه ایست با حروف طلائی که در روی زمینه آبی رنگ تیره ای برجستگی دارد . این کتیبه قشنگ بارنگ آجرهای کهنه پل هم آهنگی دارد و بمجموع بنا که در میان دو کوه واقع شده عظمت مخصوصی میدهد . نقشه این بنا بسیار منظم و با کمال مهارت ترسیم شده است و پل را باراه هم افق نگاهداشته و سهولت میتوان از روی آن عبور کرد و خلاصه آنکه در تمام اوضاع آن هوش خردمندانه و فکر استادانه ای دخالت داشته است . مهارت استاد و مهندس آن از این جامع معلوم میشود که پایه ها را طوری ساخته که بتواند سنگینی طاق را تحمل نماید و این پایه ها بریشه ای تکیه دارند که در بالای آن قوس مضاعفی است و میتواند در تمام نقاط با سنگینی سقف مقاومت نماید و فشار مصالح همه جا متناسب باشد .

تخت مرصع کلیسا

کتیبه ای که آنرا زینت داده ممکن است تاریخ بنای پل را معین کند ولی ظنیان آب با اندازه ای بود که نزدیک شدن بآن و خواندن عبارات امکان نداشت و حتی با دورین هم نمیشد عبارت فارسی آنرا خواند . بهر حال چون آنرا با ابانیه نظیر خودش مقایسه کنیم میتوان قریب به یقین حدس زد که در نیمه قرن دوازدهم ساخته شده باشد .

چون شب نزدیک شد ناچار حرکت کردیم و پس از طی یک فرسخ بدهکده کوچک فقیری رسیدیم که کاروان هیچوقت در آن منزل نمیکند زیرا که دارای کاروانسرای قابل سکونتی نیست ما با زحمت در خانه دهقانی پناهگاهی یافتیم . این روستائیان تعصبی بروز نمیدهند و از فرنگیان چندان پرهیز نمی کنند این خانواده بطور اختلاط با مرغان و کبوتران خود زندگانی میکند تقاضا کردن منزل دیگر و خود

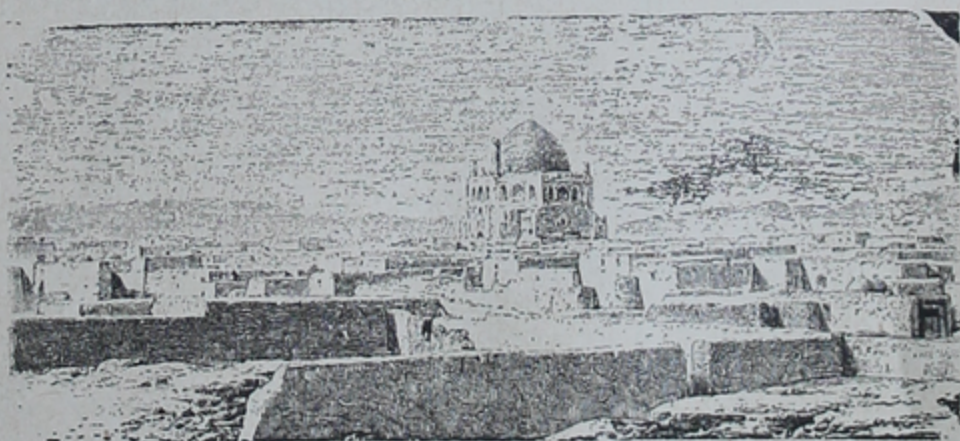
فروشی بیمورد است و ناچار باید شب را در میان مرغان بهره آور بسر رسانید بعلاوه چون هوا سرد است در هوای آزاد هم نمیتوان استراحت کرد.

۲۸ آوریل - دومتزل اخیر بسیار ناهموار بود و بما سخت گذشت و امروز هم کاروان سیزده ساعت در حرکت بود ولی خوشوقتیم که فردا بشهر زنجان خواهیم رسید. باوجود خستگی زیاد فکر رسیدن بشهر بزرگی تمام مسافرین را بشاش کرده است حتی قیافه های عبوس و خشک هم کمی باز شده است قاطرچیان هم نشاطی دارند که در این شهر قسط دوم کرایه را دریافت خواهند کرد و همه مسافرین مسرور هستند که می توانند یکروز در زنجان استراحت کرده و در بازارهای آن بتبیه آذوقه و لوازم سفر به پردازند.

فصل پنجم

ورود بزنجان - بایبها - جنگ شیخ طبرسی - شورش مذهبی - محاصره زنجان - مجازات شورشیان - خانواده بابی - قشون ایران - سلطانیه - مقبره شاه خدا بنده - چاروا دارها - طبابت آزاد و غیر قانونی.

۲۹ آوریل - شهر زنجان یعنی حاکم نشین ایالت خمسه واقع است در روی فلاتی که بردشتی تسلط دارد. این دشت بوسیله رودی که از شعب قزل اوزن است مشروب میگردد چون شهر در محل مرتفعی قرار گرفته هوای آن در تابستان مطبوع و خنک است ولی در زمستان بواسطه برف زیاد و سرمای سخت بسکنه خوش نمیگذرد. این شهر افتخار دارد که بتوسط اردشیر بابکان سرسلسله پادشاهان ساسانی بوجود آمده (شاید دلیل متقنی هم در دست نباشد). در زمان

دور نمای سلطانیه

تیمورلنک این شهرویران شد و یکی از ابنیه قابل توجه آن که عبارت از مقبره شیخ ابوالفرج بود از میان رفت و در شورش بایبه هم باندازه ای سختی و ویرانی دیده که مصائب هجوم تاتارها

را فراموش کرده است. در عوض در این شورش اخیر بقدری شجاعت و مقاومت بروز داده که شهرت آن تا تاریخ باقی است محفوظ خواهد ماند.

قبل از تولید این شورش باید در نظر داشته باشیم که در سال ۱۸۴۳ مسیحی شخص باهوشی بنام میرزا علی محمد وارد شیراز یعنی موطن اصلی خود گردید و ادعا میکرد که از اولاد حسین ابن علی ع و از اعتاب پیغمبر ص است در صورتیکه منتسب بچهار خانواده ای نبود که مستقیماً سلسله آنها باین منشاء قدسی میرسد. بهر حال پس از زیارت مکه و دیدن مسجد کوفه (که در آنجا شیطان او را بخیالاتی انداخت که از قوانین شریعت سرپیچی کند) بشهر شیراز وارد شد و بلافاصله در مجامع عمومی بیوعظه و تبلیغ افکار خود پرداخت و مانند تمام قائلین رفورماتر بشدت باخرایی اوضاع عمومی و فساد اخلاق و حرص و آرزوهای و مأمورین دولتی و رفتار روحانیون مبارزه کرد. در بادی امر کوشش میکرد که ایرانیان را بعبادت و رسوم و مذاهب کبر و یهود و نصارا بهاریت گرفته بود متعایل سازد و چون چندی گذشت از نام خود دست کشید و عنوان باب (درب) را اختیار کرد یعنی بابی که بوسیله آن میتوان بشناسائی خدا راه یافت و بزودی پیروان زیادی پیدانمود که همه از بیانات او مجذوب و موسوم شدند ببابی. باب به پیروان خود استقلال و آزادی عمل داده بود و میگفت: «من مأموریت ندارم که در علوم و قوانین الهی تنییری بدهم بلکه منم مأمورم که قوانین اسلامی را اصلاح کنم یعنی همانطور که پیغمبر قوانین و دستورات عیسی را اصلاح کرد» پیروان خود را بشناسائی ذات باری تعالی مجبور نمیکرد و میگفت فقط به پرستش او پردازید و او امرش را اطاعت کنید و برای تکمیل مواعظ اولیه خود دو کتاب بزبان عربی نوشته بود یکی راجع بشرح زیارت مکه و دیگری در تفسیر سوره یوسف قرآن. این دو کتاب مورد توجه پیروان او واقع شد.

طولی نکشید که بواسطه حملات شدیدش علمای فارس برضد او قیام و بشاه شکایت کردند و دفعه او را خواستار شدند.

محمد شاه که سوظطائی منش و ضعیف النفس بود بشکایات علما چندان اعتنائی نکرد و تابع رأی صدر اعظم خود بود که او نیز باطنا از این شورش و حمله بروحانیون خوشنود بود و نمیخواست بدفاع پردازد مبادا قدرت و نفوذ این طبقه روحانی افزایش یابد. بنابراین شاه فقط قناعت کرد که طرفین را از مبارزه و کشمکش منع نماید و بیای هم امر کرد که در خانه خود محبوس بماند و از مواعظ خود دست بکشد.

این تسامح و تساهل غیر منتظره شاه بایبان را جسورتر کرد و چون رئیس خود را از خارج شدن و آمدن بمجامع عمومی ممنوع میدیدند در خانه او اجتماع میکردند و مواعظ او را میشنیدند و روز بروز شماره آنها افزایش مییافت

پس از چندی میرزا علی محمد به پیروان خود گفت: من آن بابی که شما تا کنون تصور میکردید نیستیم بلکه رسولی هستیم که از طرف خدا آمده ام و عنوان حضرت اعلی را اختیار کرد و لقب

باب را یکی از شاگردان باحرارت خود موسوم بملاحسین بخشید که از آن بیعت یکی از مبلغین بزرگ مذهب جدید شد.

باب تازه نیز دو کتاب پیشوای خود را برداشته بطرف اصفهان رفت و همه جا اعلان کرد که حضرت اعلی امام دوازدهم و همان امام مهدی موعود است. در اصفهان موفقیتی نصیبش گردید و جمعی از طلاب را با خود هم عقیده کرد و چندی بعد از اصفهان بتهران رفت و از محمد شاه درخواست ملاقات کرد تا او را بمسلك خود دعوت نماید و كتب عربی را باو ارائه دهد و البته اگر بمقصود میرسید بفتح بزرگی نایل میگردد.

در هنگامیکه ملاحسین در پای تخت سرگرم تبلیغ بود و جمع کثیری را بزییر پرچم خود دعوت میکرد در اندرون شاهی هم جنب و جوشی تولید شد زیرا که دستورات مذهب جدید بنفع نسوان بود. تعدد زوجات را نهی میکرد و بآنها اجازه میداد که نقاب و چادر را بدور اندازند و بدون حجاب بیرون آیند و شوهران باید بآنها احترام کنند و در جامعه مقامی داشته باشند. بنابراین زنان باهوش باین انقلاب اجتماعی تمایل پیدا کرده و عقاید و دستورات رفرماتور را در اندرون شاهی که مردان بآن دسترسی نداشتند انتشار دادند. یکی از این زنان که صباحت منظر و فصاحت بیان خوبی داشت و باعث شورش تمام ایران شد موسوم بود بزین تاج و پس از گزیدن باین مسلك جدید بقره العین مشهور گردید.

قره العین اهل قزوین و در خانواده روحانی تولد یافته بود پدرش یکی از فقهای مشهور ایران بشمار میرفت و دختر خود را در کوچکی به پسر عموی خود ملامحمد شوهر داده بود. بزین تاج اجازه داشت که در پشت پرده در بحث مسائل شرعی شرکت کند و از مباحث بافتخار خانواده گی بهره ور باشد و چون بسیار باهوش بود زبان عرب را بزودی یاد گرفت و در فقه و اصول پیشرفتی حاصل کرد و طولی نکشید که به تفسیر قرآن پرداخت. چون تبلیغات و مواظب باب در همه جا انعکاس پیدا کرد قره العین هم نوشته ها و دستورات باب را دید و مجذوب گردید و با حضرت اعلی بمکاتبه پرداخت و بدون اینکه او را دیده باشد باو گروید و افکار او را پذیرفت و کمی بعد از طرف رئیس خود مأمور بتبلیغ گردید. بنابراین مغرورانه حجاب را بکنار انداخت و در قزوین باصورت باز به تبلیغ پرداخت و با اینکه خانواده اش باو مخالف و از تبلیغاتش جلوگیری میکردند مرید زیادی پیدا کرد و چون از خانواده خود روی خوشی ندید از آنها کناره گیری کرد و از قزوین خارج شد و بهم مسلکان پیوست و تمام اوقات خود را صرف تبلیغ مسلك جدید کرد.

اوقاتی که این دو مبلغ بزرگ یعنی ملاحسین و قره العین باحرارت زیادی مشغول تبلیغ بودند میرزا علی محمد مجوس و مشغول نوشتن قوانین و دستورات مذهب خود بود ملاحسین از تهران خارج شد و با عده ای از پیروان خود بطرف خراسان رفت و امیدوار بود که شهر مشهد را مرکز تبلیغات خود قرار دهد ولی برخلاف انتظارش در آنجا روی خوشی ندید حتی مجتهدی هم باعصا باو حمله کرد و انقلابی در شهر پیدا شد و در صدد تبعید ملاحسین

برآمدند که ناگهان خبر مرگ محمد شاه منتشر گردید. بمحض انتشار این خبر ملاحسین با پیروانش از مشهد بیرون آمد و رفت بطرف مازندران بامید اینکه با کمک قرة العین در آنجا بکار پردازد اما روحانیان خراسان که از مقاصد او آگاه و از پیشرفت باینها بیش از روحانیهای فارس متوحش شده بودند بشاه تازه یعنی ناصرالدین شاه مراجعه نکردند زیرا که او سرگرم تاج گذاری و امنیت کشور بود بلکه کسانی را در دنباله ملاحسین فرستادند که در همه جا مردم را برضد او بشورانند بنابراین ملاحسین در همه جا با اشکالاتی مواجه شد و عاقبت کار بکشمکش و زد و خورد رسید. ملاحسین وحشت زده بچل مستحکمی یعنی مقبره شیخ طبرسی پناه برد و به پیروان خود دستور داد که اطراف آن را دیوار کشند و خندقی حفر کنند و بشکل قلعه مستحکمی در آورند و آذوقه زیادی در آن ذخیره کنند و از آن پس بمواعظ مذهبی رنگ سیاست داد و گفت پس از آنکه حضرت اعلی هفت اقلیم زمین را فتح کرد ما صاحب اختیار تمام دنیا خواهیم شد و تابعین مذاهب قدیمه همه نزد ما سر تسلیم فرود خواهند آورد. بنابراین در قلعه صحبت از غنائم هندوستان و ترکیه بمیان آمد.

بالاخره جشن تاجگذاری شاه جدید پایان یافت و امیر نظام صدر اعظم تازه احساس کرد که این کشمکش مذهبی عاقبت منجر به تحریکات سیاسی خواهد شد بنابراین قشون زیادی برای پراکنده کردن یایان و انهدام قلعه آنها بمازندران فرستاد. این قشون چندین بار از با بیان شکست خورد ناچار قوای تازه ای فرستاد و قلعه بمحاصره افتاد و مدت چهار ماه محصورین جنگهای هولناکی را تحمل کردند و بچنگ ادامه دادند تا وقتی که دچار قحطی آذوقه شدند و مدت چندین روز غذای آنها منحصر شده بود باستخوانهای کوبیده و چرمهای جوشیده و بالاخره کار به تسلیم کشید و این مردمان ضعیف و لاغر رنگ پریده مانند اشباح خیالی در مقابل فاتحین رژه رفتند و دولتیان دیدند که از هزار نفر بایی فقط دو یست نفر اشخاص ضعیف باقی مانده اند بنابراین از ضعف آنها استفاده کرده و نیمه شب بر خلاف پیمانی که با آنها بسته بودند بکشتار آنان پرداختند و عده بسیار قلیلی توانست فرار کند و جان بدر برد. پس از این واقعه بایان در صدد تلافی این شکست برآمدند و بجای ملاحسین که کشته شده بود ملا محمد علی زنجان را بریاست اختیار کردند و دور او جمع شدند. رئیس تازه عنوان بابر اختیار کرد و بواسطه فصاحت بیانی که داشت بیشتر سکنه شهر زنجان را با خود هم دست کرد و کسانی هم که از قلعه شیخ طبرسی فرار کرده بودند بکمک او شتافتند.

طولی نکشید که انقلابی در شهر زنجان تولید شد و ملا محمد علی برضد دولتیان و روحانیان قیام کرد و نظر بزاعی که بین طرفداران او و مأمورین دولتی بروز کرده بود بایان بازار ریخته و هم مسلمانان را بشورش برانگیختند. تقریباً نصف جمعیت شهر بشورشیان پیوست. بایان مسلح شدند و بخانه ملاها هجوم آوردند و محلات را آتش زدند و قتل و غارت شروع شد. ملا محمد علی قلعه علی مردان خان را بتصرف در آورد و ذخایر جنگی دولتی را که در این قلعه بود تصاحب کرد.

حاکم زنجان از شجاعت شگفت آور بایبان متوحش شد و از تهران استمداد کرد. قشون دولتی بزنجان وارد شد و شماره آن به هجده هزار نفر رسید. مدتی طرفین ساکت و مشغول تحکیم مواضع خود بودند. در این مدت شورشیان در محلات مجاور اراك و روی گنبدهای مساجد و کاروانسراها سنگرهای محکمی ساخته و با اسلحه‌ای که در اراك بدست آورده بودند مشغول تمرینات جنگی شدند اما توپخانه نداشتند و نمی توانستند در مقابل هشت توپ و چهار خمپاره انداز دولتی متاومت کنند. باز حمت زیاد دو توپ درست کردند که خوب کار نمی کردند.

بالاخره جنگ شروع شد و قشون دولتی به سنگرهای بایبان حمله کرده و آنها را محصور کرد. مدت بیست روز شورشیان در مقابل دولتیان دلیرانه مقاومت کردند و چندین بار آنها را شکست دادند اما چون ذخیره و آذوقه آنها تمام شد ناچار سنگرها را از دست دادند. بالاخره در روز پنجم ماه رمضان جنگ خونینی شروع شد و شورشیان با شجاعت بی نظیری می جنگیدند ولی در مقابل توپ و اسلحه خوب دولتیان نتوانستند مقاومت کنند و یک قسمت از محلات متصرفی خود را از دست دادند. در این هنگام ملا محمد علی دستور داد که بازار را آتش بزنند و اختلالی در شهر پدید آورند و خود نیز بایاران همدست شده بچنگ پرداخت که ناگاه گلوله‌ای او را از پادر آورد. مریدان او را از میدان بدر بردند تا جنگیان جراحت او را نهینند. قشون دولتی سنگرهای آنان را یکی پس از دیگری گرفت. عاقبت سنگر منحصراً بخانه ملا محمد علی که در آنجا شورشیان مقاومت شدیدی بروز دادند. قشون دولتی آنخانه را بتوپ بست و طولی نکشید که این بنای خشت و گلی سرنگون گردید و عده‌ای از مدافعین در زیر خاک ماند. ملا محمد علی را مریدان از این خرابه بیرون بردند که پس از چند روز بواسطه جراحت وارده در گذشت. در مدت هشت روز که بستری بود پیوسته پیروان را ترغیب میکرد که تا آخرین نفس بجنگند و در مقابل این ندادکاری و جانبازی آنها را بوعده حیات جاودانی دلخوش میکرد. پس از مرگ او یأس و نا امیدی در قلوب محصورین راه یافت و این مردان شجاع که رؤسای خود را مقدس میدانستند و امید وار بفتح بودند ناچار تسلیم شدند باین شرط که آنها را به بخشند و آزاری ندهند.

با وجود قبول این شرط اینان هم از سر نوشت شورشیان قلعه طبرسی بی نصیب نماندند. اشخاص معروف پس از تسلیم بلافاصله بقتل رسیدند و سایرین را برای نشان دادن فتح پیاده با ضرب شلاق بتهران آوردند.

فتح زنجان برای نیروی دولتی و شورشیان گران تمام شد. طرفین سختی ها کشیدند و متحمل رنجهای فراوان شدند. رؤسای نیروی دولتی چون از مقاومت دلیرانه شورشیان بشدت عصبانی بودند چندین محله را هم که هنوز سالم بودند بتا توپ ویران ساختند و اشخاص را هم که تصور میکردند بشورشیان مساعدتی کرده اند اذیت و غارت کردند حتی اموات هم از شکنجه و آزار در امان نماندند. در استنطاق از مغلوبین در صدد بدست آوردن محمد علی برآمدند و چون باور نمی کردند که کشته شده است مغلوبین قبر او را نشان دادند بنابراین نعش او را

از قبر بیرون آورده بدنبال اسبی بستند و مدت سه روز در بازار و محلات روی زمین کشیدند و آنچه از جسد اوباقی مانده بود در پیش سگان انداختند و فقط زنان آنها را بخشیده و آزاد کردند.

قتل مؤسس اولیه این مسلک در تبریز و آزار و شکنجه ای که با سیران وارد آمد و شجاعت و ثبات قدم بی نظیر آنها در روحیه عمومی تأثیراتی کرد بطوری که بعضی ها این نیروی روحی بایان را بیک اثر فوق الطبیعه ای نسبت دادند و مجرمانه پیرو مذهب جدید شدند.

پس از آنکه رؤسای عمده این مذهب فزونی عده خود را دیدند بخیال افتادند که بتلافی این شکست های پی در پی در صدد انقصال سلسله قاجار بر آیند و دست آنها را از سلطنت کوتاه کنند بنا بر این با دولتیان بکلی قطع روابط کردند و در اطراف رئیس تازه شانزده ساله که موسوم بود به میرزا یحیی جمع شدند و او را حضرت اعلی نامیدند. اما میرزا یحیی تهران را ترک کرد و در شهرهای ایران بگردش پرداخت تا استقامت و شجاعت پیروان خود را پایدار سازد و مانع آن شود که باز دست باساحه برده شورش کنند و چون جان خود را در مخاطره میدید از ایران خارج شده به بغداد رفت تا در آنجا با ایرانیانی که زیارت کربلا و نجف میروند ارتباط داشته باشد.

با وجود این آرامش ظاهری بایان با طمأنه در صدد شورش دیگری برآمدند و این دفعه مرتکب خطای بخشش ناپذیری شدند یعنی قصد کشتن شاه را کردند.

در روزی که شاه از شکار مراجعت کرده و میخواست بکاخ ییلاقی نیاوران برود و برای پرهیز از گرد و خاک جلوتر از ملترمین رکاب سواره راه میپیمود ناگاه سه نفر از خارستانی بیرون آمده و باشتاب بطرف او دویدند و در حالیکه یکی عریضه بشاه میداد دیگری خود را با سبب شاه رسانیده طپانچه ای بطرف او خالی کرد و سومی پای او را چسبید که از زمین بزمین کشاند. چند دانه ساچمه بگردن بند مروارید اسب شاه خورد و چند دانه ای هم بازوی شاه را سوراخ و پشت او را خراش داد ناصرالدین شاه خون سردی خود را حفظ کرده و باهشت هائی که بسرو صورت آنها میزد از خود دفاع میکرد و اسب هم که متوحش شده بود بتاخت و تاز پرداخت و شاه از شر مهاجمین آسوده شد.

بلافاصله ملترمین رسیدند و ضاربین را دستگیر کردند ولی آنچه از آنها استنتاج شد که همدستان خود را بروز دهند نتیجه ای حاصل نگردید و گفتند ماهیج همدستی نداریم و بی تقصیر هستیم فقط تقصیر ما این است که متابعت امریکی از رؤسای مقدس خود را کرده ایم در نتیجه این سوء قصد عده زیادی از آنها در تهران دستگیر شدند که از آنجمله بود قره العین که چندی از انظار پنهان بود و دیده نمیشد.

اشخاص دستگیر شده که عده آنها چهار نفر بود پس از مختصر محاکمه ای همه بقتل رسیدند هر یک را بترتیب بافسران عالیرتبه و مستوفیان و سایر کارمندان دولتی و غیره سپردند که بابتدترین شکنجه آنها را نابود کنند. صدر اعظم گفته بود «شاه میخواهد غیرت و هواخواهی

نوکران خود را آزمایش کند و البته هر طبقه که این جانان نفرت انگیز را فجع تر بکشد بیشتر شاه دوستی خود را ثابت کرده است « میر غضبان بابتکارات خود افتخار میکردند میرزاها با قلم تراش بدن اسیر خود را قطعه قطعه کردند تا مدت شکنجه امتداد پیدا کند. پاره ای دود درخت را بهم نزدیک کرده پاهای اسیر را با آنها می بستند و درختان را رها میکردند تا اسیر دو شقه شود. طبقه ای^{۸۸} هم با شلاق بدن اسیر را پاره پاره میکردند. در بازار تهران هم اسیرانی دیده شد که بدن آنها مانند مشعل میسوخت یعنی در تمام بدن آنها با کارد شکاف هائی داده و در آنها قطعات شمع روشن کرده بودند، قطعات شمع پس از تماس با بدن بواسطه خونی که در اطراف شکاف جمع شده بود خاموش میشد و عجب اینکه این بدبختان در میان این همه شکنجه و آزار مقاومت بی نظیری بروز میدادند. پدران روی جسد پسران راه میرفتند و پسران با اصرار از میر غضب خواهش میکردند که سر آنها را در روی بدن پدران ببرند و بالاخره چون دیگر کسی برای شکنجه پیدا نشد مجازات خاتمه یافت.

اما قره العین را پس از دستگیری سب کردند بصدر اعظم محمود خان که در اندرون او محبوس باشد. زن محمود خان هم مأمور نگاهبانی او شد ولی مایل نبود که باو آزاری برسد و در استخلاص او کوشش کرد و بمحبوس گفت که مسلک خود را انکار کند و یا اقلامتعهد شود که من بعد انزوا اختیار کرده و از تبلیغ و مواعظ دست بکشد. خود محمود خان هم چون مجذوب فصاحت بیان و وجاهت صورت او شده بود باو پیشنهاد انکار مسلک میداد تا بتواند او را از کشتن نجات دهد.

قره العین باو گفت: محمود خان تو خودت فردا حکم خواهی کرد که مرا زنده بسوزانند. بالاخره قره العین هم در مقابل قضاة حاضر شد و آنها بامید آنکه شاید انکار کند فقط از او پرسیدند که آیا شما بایی هستید! اما برخلاف انتظار او نیز مانند هم مذهبان خود با کمال شجاعت گفت آری بنابراین حکم قتل او داده شد روی او را پوشاندند و بر روی خرمن حصیری نشانند و آنرا آتش زدند ولی قبل از آنکه آتش باو سرایت کند ترحماً پارچه کهنه ابرتر کرده در گلوی او فشردند و او را خفه کردند و پس از سوختن خاکسترهای این حواری بزرگ را بیاد دادند.

پس از مرگ قره العین بایها آشکارا بعملیات خود ادامه نمیدهند بلکه پیروان انکار مذهب خود را کرده حتی از طعن و لعن بر بایها هم در انظار عمومی خودداری نمیکند. اما زیاد چیز مینویسند و کتابها را مجرمانه انتشار میدهند و در صدد تشکیل نیروی توانائی هستند که اگر قاجار دستگاه اداری خود را اصلاح نکند باید متوجه آن باشد. پس از این حوادث اخیر میرزا یحیی بعکا پناه برده است تا از شکنجه و قتل مصون باشد و پیروان که مشتاق شنیدن بیانات او هستند بزبانت او میروند و آنجا را کعبه خود میدانند.

سال گذشته چون ناصرالدین شاه از نفوذ و اقتدار رئیس آنها که روز بروز زیادتر میشود وحشت داشت باین خیال افتاد که بمیرزا یحیی نزدیک شود و با او رابطه پیدا کند. مجرمانه

یکی از امامان جمعه را که نیروی استدلال و استحکام ایمانی داشت مأموریت داد که برود بامیرزا یحیی صحبت کند و میش گمشده را بگله بازگرداند امام جمعه رفت و پس از چندی برگشت و بشاه گفت که دلایل میرزا یحیی مرا مجاب کرد و بشاه راه حقیقت انداخت نتیجه این مأموریت برخشم و غضب شاه افزود و دیگر باین فکر نیافتاد که سفیر دیگری بعکا بفرستد بهر حال اکنون تصور آن نیروی که خونریزی تازه ای شروع شود بشرط آنکه علمای روحانی هم بفکر رفرم سیاسی و اجتماعی افتند و دستگاه فاسد درباری را اصلاح نمایند

کتاب حضرت اعلی مخلوطی است از دستورات آزادی خواهی و سیر تکاملی ولی افکاری هم دارد که چندان ارزشی ندارد! قتل نفس را ممنوع میکند و در ازدواج تاکید دارد و آنرا بهترین عمل نیک می شمارد، تعدد زوجات را نهی میکند و اجازه نمیدهد که مرد بیش از یک زن اختیار نماید مگر در مواقع استثنائی. طلاق را جایز می شمارد و حجاب را نسخ میکند و به پیروان دستور میدهد که در نهایت مهر و ملاطفت با هم معاشرت نمایند. حضور زنان هم در مجالس مردان آزاد است. نمازهای پنجگانه را واجب نمی شمارد و عبادت مختصر بامدادی را کافی میداند مدت و موقع روزه را تغییر میدهد تجارت و ارتباط دوستانه با کفار را جایز میداند و نجاست آنها را از میان میبرد. عبادت امر اجباری نیست. گدائی را با تاکید تمام نهی میکند. صدقه و احسان کردن بضعفا و بی نوایان را از اعمال نیک می پندارد و اخذ مالیات را بجز بر وعنف نهی میکند و بطور کلی قتل نفس و شکنجه و چوب زدن را جایز نمی شمارد.

در مقابل این افکار بلند دستورات بی معنی و مخلوطی از اوهام و خرافات نیز در کتب او دیده میشود مثل اینکه اصراری دارد که بطلسیات و فضائل آن ها معتقد باشند و آنها را زیب پیکر خود نمایند. البته نوع آنها هم باید باجنس مرد و زن متناسب باشد هر کس باید انگشتری عقیق محکوک با جملات عربی در دست داشته باشد. معابد را زینت و آرایش دهند و زیارتگاه خاصی در خانه بنا کنند و مراسم عبادت را با موسیقی انجام دهند و روحانیون را بر کرسی نشاند. صورت را بتراشند و لباسهای حریر بپوشند از صرف دخانیات و مسکرات پرهیز نمایند. حتی الامکان مسافرت نکنند و از اوطان خود دور نشوند و عجب تر آنکه پیروان را از تحصیل علمومی که بامذهب خود موافقت نداشته باشد منع میکند

اگرچه بایست در آغاز با خونریزی مواجه گردید ولی خود میرزا علی محمد هیچوقت پیروان را بچنگ تعریض و ترغیب نکرد. دارای اخلاق ملایم و صلح طلبانه ای بود و با اینکه مسئولیت اعمال پیروان و نتایج حاصله از آنها را تحمل نمود هرگز مستقیماً در کشمکش با دولت شرکت نکرد و زندگانی کوتاه خود را بنوشتن دستورات و بیان عقیده خود صرف نمود (۱)

(۱) بطوریکه استنباط میشود مؤلف در موقع نوشتن این وقایع کتاب کنت گوینو موسوم (بفلسفه و مذهب در آسیای مرکزی) را زیر دست داشته و این شرح را از آن اقتباس و با مطالبی که از این و آن شنیده مخلوط کرده است. اشتباهات تاریخی زیاد دارد مثل اینکه میرزا یحیی بقیه پاورقی در صفحه بعد

۳۰ آوریل - در زنجان ما در چاپارخانه منزل کردیم نایب چاپارخانه مرا بگردش برد و غهای باشکوه پراز میوه که در دو ساحل رودخانه بود بمانشان داد. دیدن این باغهای بی حصار خالی از تماشا نبود درختان میوه باشکوهها و گلهای الوان باهم مخلوط و تونل هائی تشکیل داده که اشعه آفتاب بزحمت در آنها نفوذ میکند. این اشجار بازادی نمو میکنند و مقتول آهن و میخ و غیره که بآنها فشاری وارد آورد دیده نمیشود.

نام این نایب چاپارخانه محمود آقاخان و یکی از بایان توانگر زنجان بود. در حالیکه باغهای خود را بن نشان میداد میگفت: «اینجا بهشت روی زمین است»

این مرد مهمان نواز در مراجعت از من دعوت کرد که بخانه او بروم و بزمن او سلامی بدهم. من با کمال میل دعوت او را پذیرفتم و بسی اشتیاق داشتم که وضع داخلی خانه او را ببینم. از نظم و ترتیبی که در اینخانه برقرار بود خوش آمد در اینجا خدمتکاران زیاد که چمباته زده و مشغول کشیدن قلیان باشند ندیدم.

زن منحصر بفرد خان با دختر او آمدند و بمن خوش آمد گفتند. اینها با کمک خدمتکاران مشغول تهیه شام بودند.

مادر تهیه شام را بدختر خود واگذار و مرا باطاقی برد که از زمین ارتفاعی داشت و باید از چند پله بالا رفت تا بآن وارد شد و مرا در روی يك فرش عالی کردستانی که مانند مخمل بود نشاند و بعد به تهیه چای و قهوه پرداخت. طرز تهیه این دوشروب را که زنان ایرانی با نظافت فراهم میکنند پسندیدم و در عین حال دختر قشنگ و خوش آب و رنگ که سرپرستی پلاور ابعده داشت از نظر دور نیداشتم قیافه موزون و چشمان سیاه درشت او را که پلک های قشنگی احاطه کرده و در زیر ابروان بسییای او جان می بخشیدند تماشا میکردم سراو با پارچه نازک پشمی که رنگ قرمز تندی داشت پوشیده شده و رنگ مفرغی چهره اش را برجسته نشان

را بعکامیفرستد، در صورتیکه او بجزیره قبرس رفت آنهم نه بطور اختیار بلکه بطور اجبار یعنی دولت عثمانی چون دید که میانه دو برادر که یکی موسوم بمیرزا حسین علی بهاء و دیگری میرزا یحیی صبح ازل بود در ادرنه تفاقی بروز کرد زیرا که در آنجا برادر بزرگتر یعنی میرزا حسینعلی ادعا کرد که من موعود باب هستم و بنابر این کشمکش بین آنها شروع شد و تابعین آنها بزد و خورد پرداختند هر دو برادر را باسلامبول احضار و میرزا یحیی را بقبرس و میرزا حسینعلی را بعکا تبعید کرد.

دیگر اینکه بمیرزا یحیی لقب حضرت اعلی میدهد در صورتیکه او ملقب بصبح ازل بوده است و بمحمود خان کلانتر لقب صدر اعظم میدهد، اشتباهات دیگری هم دارد که ذکر آنها موجب اتلاف وقت است و هر کس مایل باشد میتواند بکتاب روضة الصفا و ناسخ التواریخ و نقطه الکاف تألیف ادوارد برون انگلیسی و تاریخ باب تألیف نیکلای فرانسوی و کتاب (مذهب و فلسفه در آسیای مرکزی) تألیف کنت گوینو و غیره مراجعه نماید (م)

مبداد دو رشته موی کبود رنگی در روی شقیقه‌های او پیوسته در حرکت و مثل این بود که با هم بازی میکنند ولی توده گیسوان بافته در پشت سرافتاده بود. گردن بندی داشت مرکب

از عتیق‌های سلیمانی که با قطعات کهربای زرد مخلوط بود و بر زیبایی او میافزود. این الهه یلاو پیراهن کوتاهی از پارچه گازگلی رنگ برتن داشت که چین‌های نازکش بالاتنه لطیف و رعنائی که هر گز فشار گریست را ندیده احاطه نمیکرد. دامن کوچکش از پارچه کشمیری خرمائی رنگ بود که با پیراهنش اتصال مییافت و با کمترین حرکتی شکم او را نمایان میساخت البته این آرایش زمستانی است و من بسی مایل بودم که این ملاقات طویل میشد تا بتوانم آرایش تابستانی را هم تماشا کنم ولی مسافران اختیار ساعات وقت خود را ندارند. بنیر از باغها و برج و باروی قدیمی خراب چیز

دختر بایی زنجان سواره

دیگری که قابل تماشا باشد در زنجان وجود نداشت بنابراین مارسل پیشنهاد حاجی رئیس کاروانرا پذیرفت که یکروز قبل از کاروان حرکت کرده و بناهای سلطانیه را با فرصت تماشا کنیم. منزل بین زنجان و سلطانیه بواسطه عبور قشون که بطرف سرحد میرفت کاملاً امن شده بود. این قشون برای جلوگیری طایان قبایل وحشی سرحدی که در بهار گذشته صفحه آذربایجان را غارت کرده بودند میرفت.

اول مه - در موقع خروج از زنجان در طرف راست اردوئی را دیدیم که چادرهای آنها مانند چادرهای قشون اروپائی برپا شده بود. سر بازان همه در طول یک صف ایستاده و مثل این بود که آماده جنگ باشند. اسبان آنها هم در باغ نزدیکی جای داشتند. فرمانده این قشون یک افسر اطریشی بود و یک ژنرال ایرانی هم در زیر دست داشت که باید فرمانهای او را اجرا نماید زیرا که شیعه از اطاعت فرمان افسر عیسوی سرپیچی دارد.

این اردو منظره منظمی داشت و سربازان سرگرم مشق و تمرین بودند. اسلحه آنها تفنگهایی بود که پس از شکست ما از پروس خریداری کرده بودند

دختر زنجانی

يك نیم تنه خشن و شلواری تنگی بهمان رنگ که دارای يك نوار شنجرفی است بهمجموع این سلحشوران نام قشون فرنگی را داده است و افراد آن نیز باین نام افتخار دارند کلاه آنها

کاملاً ایرانی است یعنی کلاه حاجی طرخانی که نشان آهنین شیر و خورشید داشت و منگلوله هم بآن آویخته بود. سر آنها تراشیده و فقط چند رشته موئی در پشت گوشها خود نمائی میکرد. اوضاع این قشون برگزیده در خارج صف بسیار بد بنظر میآمد. افسران بومی حتی جوراب هم در پا ندارند و او نیفرم آنها بقدری مندرس و کثیف است که با هیچ چیز نمیتوان مقایسه کرد. طرز تجهیز قشون در ایران بمنتهای درجه بی نظم و ترتیب است. سرویس نظارتی وجود ندارد. حقوق جزئی که باید بسرباز برسد و از خزانه دولت بیرون میآید نامی است بدون معنی و سرباز هم عادت کرده است که بدون حقوق زندگانی کند و هر جا رسید بفارت سکنه پردازد.

طرز تهیه آذوقه قشون مطابق قاعده معین و نظم درستی نیست. از هر جائی که قشون عبور کند اهلالی کاملاً در زحمت هستند و عبور اردوی دولتی را يك بدبختی و مصیبت بزرگی مینندارند و حق هم دارند.

چون پرداخت حقوقی در کار نیست سرباز گیری فشار سختی بر دهقانان وارد میآورد و عجب اینکه شهریان از خدمت سربازی معاف هستند و همین معافیت باعث شده است که دهکده ها خالی از سکنه و زارعین که موجبات حیات اهلالی کشور را فراهم میکنند فرار اختیار کنند، این دهقانان که صنعت و هنری جز زراعت نمیدانند دسته دسته بشهرها روی میاورند و چون وسیله معاش ندارند سرباز شهریان میشوند و در آنجا بزنگانی ادامه میدهند تا موقعیکه بواسطه کبر سن از سربازی معاف شوند.

هر دهکده باید عده سربازی متناسب با جمعیت خود بدهد. اما کدخدا که مأمور سرباز گیری است بولی از زارعین توانا گرفته و آنها را از خدمت معاف میکند.

دهقانان مطیع اوامر سلطان (سروان) فوج هستند که رئیس واحد نظامی سرباز است تمام اوامر و احکام سلطان که مسئولیت فوج را دارد داده میشود و سلطان هم مطابق میل خود با سرباز رفتار میکند و کمتر اتفاق میافتد که او را اخراج یا تغییر دهند. مابین سلطان تا سرتیپ نیز فرماندهانی هستند مانند سرهنگ و یا وروغیره ولی نفوذ و اقتدار آنها مانند سلطان نیست. هر گاه سربازی خطا کار باشد و یا از اردو فرار کند تنها خودش مجازات نمیشود بلکه نزدیکان و اقوام او هم باید مجازات شوند. کدخدا بنا بر دستوری که دارد زن و بچه و کسان او را حبس میکند و گوسفند و الاغ و سایر دارائی او را هراج میکند و حتی خانه او را هم آتش میزند بنا بر این کمتر اتفاق میافتد که سرباز فرار کند و اگر هم فرار کرد چون از اوضاع خانوادگی خود با خبر میشود دوباره بفوج داخل میشود و تحمل مجازاتهای سختی از قبیل کاوسر و حبس و غیره را میکند.

باری قشونی که در زنجان اردو زده است بطوریکه قبلاً اشاره شد بسرحد کردستان میرود که در آنجا به تحریک ترکها چند قبیله کرد بشورش پرداخته اند. فرستادن قشون بکردستان شاید بهانه ای باشد. چون سلطان عثمانی سفیر فوق العاده ای بنزد شاه ایران فرستاده که مراتب

فوستی واتحاد او را اظهار کند شاه هم این قشون را در راه جمع کرده است تاسفیر به بیند و از پشرفت قشون عثمانی در خاک ایران جلوگیری شود.

اما راجع بدیپلوماسی معلوم نیست که در میان ارمنی ها و ترکها و ایرانیها برد باکی است. اگر چه ایرانیان ساده لوح منور به برتری خود هستند ولی ارتباطات میان دفتر خانه دولتی تهران و اسلامبول نمونه عجیبی از اغفال و فریب است و من خوب میدانم که دو کلمه اغفال و دیپلوماسی هر دو دارای يك مفهوم هستند

باری ما از جبهه اردو عبور میکنیم. هر سر بازی غذای خود را در ظروف کهنه و کثیفی تهیه میکند. ما خواستیم بیایگی که توپخانه در آنجاست وارد شویم و تجهیزات را از نزدیک به بینیم گفتند ورود بآنجا ممنوع است و ممکن نیست توپها را بکسی نشان دهند. محض احتیاط و اطمینان آنها را بار و پوشهای کتان پوشانیده اند تا مانند زنان از انظار نامحرمان دور باشند شاید هم اعلی حضرت توپهای تازه ای اختراع کرده باشد و کارخانه کروپ باید مواظب خود باشد پس از تماشای اردو ما براه افتادیم و مدت چند ساعت در دشت لم یزرعی راه پیمودیم. این دشت متدرجاً ارتفاع پیدا میکند تا برسد به فلاتی که موسوم است به کنگرلند (Kongorland) یعنی چراگاه عقابان

پس از طی مسافت زیادی من در طرف مشرق لکه روشنی را در افق دیدم و هر قدر نزدیکتر میشدیم رفته رفته این لکه بشکل گنبد مجلل و با شکوهی جلوه گری میکرد این بنای عظیم و مرتفع با پوشش کاشی های آبی رنگ بد هکده فتری که در پای آن واقع شده بانظر حقارت مینگرد. دهکده هم آخرین آثار خرابه های شهر سلطانیه را نمایش میدهد که در اواخر قرن سیزدهم توسط ارغون خان مغول سومین پادشاه سلسله چنگیز بنا شده و در زمان الجایتو خدا بنده بروست آن افزوده اند. خدا بنده این شهر را پای تخت قرار داد و برای خود قبره ای ساخت که عظمت شهر قدیم را هنوز هم نشان میدهد. پس از مرگ خدا بنده شهر سلطانیه مشهور از اهمیت و آبادانی افتاد و عاقبت تپورلنگ در سال ۱۳۸۱ بغارت و ویرانی آن پرداخت و از آن تاریخ به بعد متروک ماند و تنها بنائی که تا کنون از آن باقی مانده همین مقبره الجایتو میباشد. چون شب بود و سرمه ام بامشار میآورد وارد چاپارخانه شدیم فلات کنگرلند در سردی معروف است نایب چاپارخانه که ازدیاد عمرش را از خدا مسئلت میکنم فوراً ما را باطاق محفوظی برد که بانند ضخیمی فرش شده بود و آتشی فراهم کرد و دست و پای ما گرم شد و برای زیادتی تشریفات کبک هائی هم بچوب کشید و برای ما کبابی فراهم ساخت.

۹۴ - اولین بنائی که ما بزیارت آن رفتیم همان مئبره شاهی بود. در آن بسته و کلید را ملای پرستار آن برده و برای اینکه امثال مانا پاکان در این بنای مقدس وارد نشویم بسرکشی مزرعه خود رفته بود بنا بر این ما با جمعی از دهقانان بدترکیب که بالباسهای مندرس برای تماشای ما جمع شده بودند بخانه کدخدایان رفتیم و توصیه حاکم زنجان را باو ارائه دادیم کدخدایان کاغذ را از هر طرف نگاه کرد و گفت من مهر حکومتی که در پائین کاغذ است درست نمیشناسم

گویا میخواست حیلۀ ای بکار برده باشد و ما را از ورود بمقبره منصرف نماید بالاخره نظر بیافشاری مارسل باقیافۀ عبوسی امر کرد که ما را بداخل مقبره راهنمایی کنند. اعتراض مسلمانان بلند شد که چرا کدخدا برخلاف آداب اسلامی چنین اجازه ایرا بماداده است. کدخدا گفت: حکم حاکم قطعی است چه میتوان کرد او بمن امر کرده است که از این خارجیان حمایت کنم و رضایت خاطر آنها را فراهم سازم. بشنیدن این جواب دهقانی گفت معلوم میشود که حکومت هم کافر است.

بالاخره نوکران کدخدا ملارا پیدا کردند و برخلاف رضایت جمعیت در مقبره باز شد و ما بدرون آن رفتیم

این بنا تا کنون محفوظ مانده و اگر یکی از سلاطین صفوی بعنوان تعمیر دستی در آن نبوده بود عظمت و شکوه خود را بیشتر نشان میداد. این شاه که نمیدانم کدام يك از شاهان صفویه است بنای بی اهمیتی باین مقبره ضمیمه کرده و در غالب جاها روی زینت های آن گچ کشیده است در نتیجه این تعمیر خاک و سنک و مصالح دیگری اطراف آن را گرفته و منظرۀ خارجی آنرا تغییر داده و از شکوه طبیعی آن کاسته است. عظمت بنا از داخل گنبد بهتر نمایان است تماشای این بنای عالی تأثیر مخصوصی دارد و انسان خود را در حضور يك شاهکار صنعتی بسیار بزرگی می بیند که اجزاء آن کاملاً بامجموع بنا هم آهنگ است. این تأثر را نمیتوان آنطور که باید و شاید بقلم آورد. تشریح آن بسیار کار مشکلی است

چون بادقت بمطالعۀ این مقبره پردازند بی اختیار در مقابل مهارت و هنرمندی معمار سازنده آن سر تعظیم فرود میآورند و خوب آشکار است که این استاد ماهر در فن خود بسیار متبحر بوده و قواعد و معلومات معماری موزون بسیار قدیمی ایرانی را خوب میدانسته است. چندین بار وسعت و ارتفاع بنا را اندازه گرفتیم. منتها الیه گنبد از سنک فرش کف آن ۵۱ متر ارتفاع دارد و عرض آن از هر طرف به ۲۵ متر و نیم میرسد من مخصوصاً بذکر این ارقام میپردازم تا بتوان با اهمیت و ارزش این بنا پی برد و به هنرمندی مهندس آن آفرین گفت.

یکساعت میگذشت که مامحو تماشا بودیم و بانظر تمجید و تحسین بهر طرف مینگریستیم که ناگاه عدۀ زیادی از دهقانان وارد شدند و یکی از آنها مانند وکلای پارلمانی جلو آمد و بسخرانی پرداخت و گفت: ما بحکم حاکم تسلیم شدیم و شمارا باین مکان مقدس راه دادیم ولی معلوم میشود که شما بدستورات مذهبی ما بانظر حقارت نگاه میکنید و مدتی است که در اینجا مانده و بیرون نمآئید از دو کار یکی را باید قبول کنید یا فوراً بیرون بروید و یا برای هر ساعت که میخواهید در این جا بمانید ده تومان بدهید.

شوهر من باتنیر گفت: من نه بیرون میروم و نه یکشاهی پول میدهم.

ناطق گفت: همین؟ ... این جواب است که بمایبدهید؟

شوهرم گفت: آری همین است که گفتیم:

جمعیت هم به استهزا پرداخته و خنده های بلندی را سرداد و بعد با اشاره ناطق چند نفر از پهلوانان

آنها باما در آویخته بازو و شانه مارا گرفته باسختی و عنف از مقبره بیرون کردند و در آنرا قتل زدند. خوشبختانه قبل از این کشمکش من دستگاه عکاسی را بجا پارخانه فرستاده بودم و بنابراین از آسیب محفوظ ماند.

باری ما فکر کردیم که در این جا تنها پشتیبان ما کدخداست و باز باید باو مراجعه کنیم و از توهینی که بما وارد شده شکایت نمائیم بنابراین بطرف خانه کدخدا رو آوردیم در صورتیکه جمعیت هم در دنبال مامیآید و زنان هم در راه بشوهران ملحق شده و همه فحش های آبداری نثار مامی کردند و پسران کوچک هم متصل بطرف ماسنگ می انداختند.

بالاخره با این جمعیت مشایعین بخانه کدخدا نزدیک شدیم. کدخدا بشنیدن این هياهو از خانه بیرون آمد.

مارسل در مقابل جمعیت باو پرخاش کرد و باو اتمام حجت کرده و گفت: «اگر بلافاصله در مقبره باز نشود من فوراً بزنجان مراجعت و از تو شکایت خواهم کرد تا این بی احترامی که بشا شده جبران شود. اولاً تو که سهل انگاری کرده و باعث شده ای که این جمعیت بفرنگیان اهانت کنند و آزار رسانند باید از شغل کدخدائی منفصل و مجازات شوی ثانیاً مأمورین مسلحی همراه خواهم آورد که این جمعیت را دستگیر و تنبیه نمایند و همانطور که چندی پیش تحمل مخارج اردوی عابردولتی را نمودند متحمل مخارج مأمورین و اسبان آنها بشوند.

تهدید و پرخاش مارسل متجاسرین را بفکر انداخت. اعتراضات و هياهو خاموش شد کدخداهم از سکوت آنها استفاده کرده شجاعتی بخرج داد و ناطقی که باعث بیرون کردن ما شده بود بجنس انداخت و رو بجمعیت کرده گفت اگر کسی متعرض اینها بشود او را بچوب خواهم بست و آنقدر خواهم زد تا ناخنهایش بریزند

بنابر این ضرب المثل که میگوید هر عملی که انجام یافته نیک است مارسل حق آنرا پیدا کرد که دوباره بمقبره باز گردد و بانهایت آزادی بمطالعه بناپردازد خلاصه مادوباره بمقبره باز گشتیم و بمطالعات خود ادامه دادیم. این بنا با آجرهای مربع ساخته شده آجرهای داخلی رنگ کرمی دارند. سکنه عقیده دارند که سفیدی و ظرافت این آجرها باین علت است که خاک را با شیر غزالان خمیر کرده اند.

هزاره های محرابها و سطح ستونها از کاشیهای موزائیک ستاره مانند محكوك پوشیده شده و از مینائی برنك آبی آسمانی ترصیع یافته و در روی زمینه ای از آجرهای سفید برجستگی و درخشندگی خاصی دارند. پوشش خارج گنبد از کاشیهای فیروزه ای مایل برنك آبی است. مناره ها و ستونها و گیلوئها نیز همانطور با مخلوطی از کاشیهای مینائی سفید و آبی تند ترین شده اند قسمتی از بنا که بیشتر در آن استادی و هنرمندی و دقت بکار رفته و جلب نظر میکند سقف گالریهای فوقانی بنامیباشد. نقشه های قشك و برجسته آنها با مهارت مخصوصی از الوان خاکستری تا قرمز عنابی رنگ آمیزی شده است این نقشه های ساده ممتاز گل و بته شالهای ترمه هندی را بخاطر می آورد. اتصال دقیق کاشی های براق و دلربای گیلوئی های

مرصع و ریزه کاری سقف را که مانند پارچه زردوزی شده است نمیتوان آنطور که باید با قلم تشریح کرد و تجسم داد.

مقبره سلطانیه

در فاصله کمی از دهکده مقبره دیگری است که با اهمیت مقبره الجاتیو نیست ولی بانهایت سلیقه و مهارت ساخته شده است. این بنا بشکل کثیرالسطوح هشت ضلعی است و گنبدی هم دارد. هر يك

از سطوح آن باموزائیک زیبایی یکرنگ آرایش یافته و کاشی های آن بشکل ستاره های دوازده پره است که مانند طور مشبکی بکاررفته و از منافذ آن ها داخل بنادیده میشود. در

بهلولی این مقبره آثار مسجد خرابی هم باقی است این بناهای ویران شهر متروک را بکلی در سکوت و خاموشی غرق کرده اند.

۴۴۴ - کاروان رسید و حاجی رئیس آن از داستان پذیرائی ما در سلطانیه آگاه گردید و فوق العاده متعجب شد و خواست که دوباره ما را همراه خود بمقبره ببرد و بهم مذهبانش ثابت کند که باید احترام مسافرینش را مراعات کنند. در پاداش این فکر خوب و بیادگار عبور از سلطانیه من عکسی از او برداشتم و چون خواستم بایک تیر دو نشان زده باشم از او خواهش کردم

چارواداران

یک قطعه کاشی که رنگ فیروزه ای لاجوردی قشنگی داشت از زیر خاک بیرون آورد و خوب بشوید و بعد از حاجی و همراهانش و این قطعه موزائیک عکسی گرفتم. حاجی و نوکرانش لباس چارواداری برتن دارند. شلوار کشادی مانند دامن زن ها پوشیده و کلیجه ای هم دارند که روی آن کربندی بسته و لوازمی که برای مرمت پالانها لازم است از قبیل جوال دوز و غیره بکمربند آویخته است و چون هوا سرد باشد یک نیم تنه پوست گوسفندی هم روی لباس میپوشند که پشمهای آن بطرف داخل و پوست چرمی آن بطرف خارج است. کلاه نمدی بلوطی رنگی هم بر سر دارند. رئیس کاروان دستمال ابریشمی بدور کلاه خود پیچیده است که نشانه ریاست اوست استعمال این کلاهها بزمان های بسیار قدیمی منتهی میگردد زیرا که هر دوت مورخ معروف یونانی در موقعیکه جمجمه مصریه را با ایرانی ها مقایسه میکنند میگوید (چون مصری ها کلاه بر سر نمیکذارند جمجمه آنها سخت است برعکس ایرانی ها که چون همیشه کلاه بر سر دارند جمجمه آنها نرم است این ها کلاه های نمدی ضخیمی بر سر میگذارند). سه نفر چاروادار امروز

گیوه یا کرده اند و میگویند گیوه سبك و نرم است و باها را خسته نمیکند ولی در موقع راه پیمائی چارق میپوشند که از یکپارچه چرم درست شده و با بندهای چرمی آنرا پیاپی خود می بندند، ساق پارا بامچ پیچ می بندند که بشکل مار پیچ تازانو میرسد و چون دامن شلوار خود را بکمر میزنند تا آزادانه راه روند سرزانی آنها پیدا میشود.

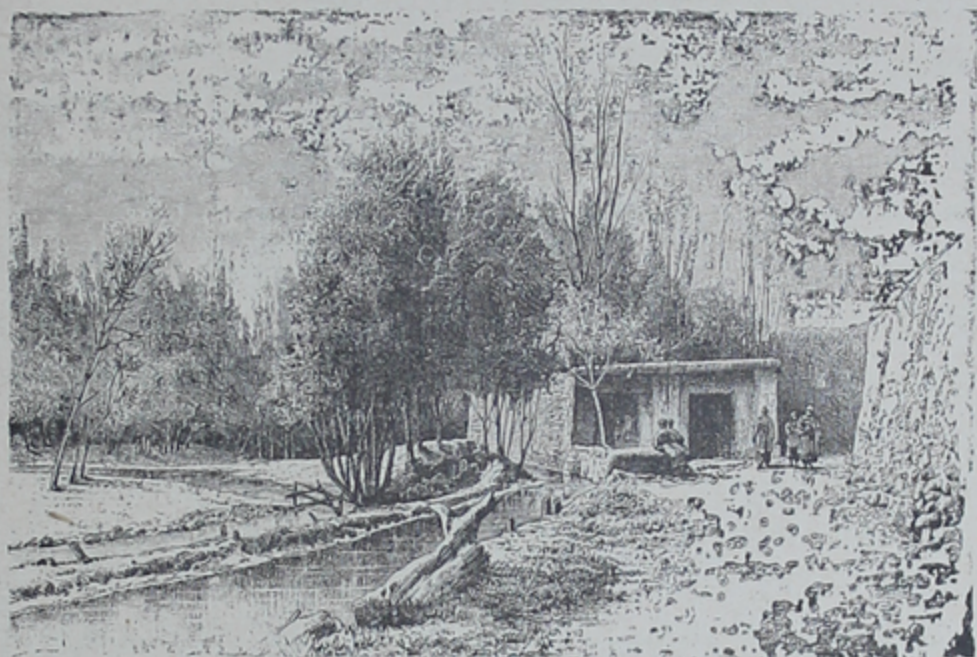
۴۶ - درد و منزلی سلطانیه دهکده قشنگ و با صفائی است که موسوم است بخرم دره. الحق نام شایسته ایست که بحقیقت نزدیک است از تبریز تا این جا دهکده ای که اینطور آباد و خرم باشد ندیده بودم. فنانهای زیادی مزارع حاصل خیز آنرا مشروب میسازند. درختان بلند تبریزی مزارع با وسعت گندم و جو و پنبه را احاطه کرده اند. در باغها اشجار میوه نیر و مند و پر بهره ای موجود است، دیوارها از پیچک های وحشی پوشیده شده و خانه های کم ارتفاع دهکده را مستور ساخته اند. در اول این دهکده خانه ای بود که بیک دلاک تعلق داشت. این استاد دلاک دارای معلومات و هنرهای زیادی است. نه فقط سرپیران و ریش جوانان را میتراسد و دو فتیله از موها را بامهارت برای زینت در پشت گوشها باقی میگذارد بلکه در حمام هم کیسه به بدن مشتریان میکشد و دندان های کرم خورده را با گاز انبر خشنی از دهان بیرون میآورد. کودکان و نوزادان را ختنه میکند و خون اشخاص را با نشتر و شاخ حجامت میگیرد و بالاخره بانسجه هائی که دارد طبابت هم میکند و بمعالجه سکنه میردازد.

خلاصه این دلاک همه کاره در این محل شهرتی داشت. حاجی رئیس کاروان که گاهی مابا و دوائی میدادیم و کسالتش را برطرف مینمودیم باو خبر داده بود که همکاران تازه ای وارد شده اند و باید از آنها طبابت یاد بگیریم و بهمین جهت اعلان ورود ما در دهکده انتشار یافت و چون از شکار برگشتیم و باچند زاغ کبود و قمری بمنزل وارد شدیم باکمال تعجب دیدیم که منزل ما مانند اطاق انتظار دکتر های معروف پراجمعیت شده است.

بعضی اطفال مریض خود را آورده اند و پاره ای با اقوام پیر خود آمده اند و عده ای از خود خواهان هم برای معالجه شخصی بهار جوع کرده اند. بیماریهای بومی از قبیل سل و دیفتری و چشم درد در اینجا فراوان و از همه بدتر کثافت زنان و کودکان، نفرت انگیز است، چون ناچار بودیم که آنها را بپذیریم دستورهای عاقلانه و با احتیاطی بآنها دادیم، بمسلولین گفتیم که لباس پشی بپوشند و مریضهای تقریباً دار اعضای خود را مالش دهند. آب صاف و صابون رانیز با تأکید برای همه تجویز کردیم.

اگرچه ما مرتکب اعمال خلاف و جنایت کارانه ای شدیم و بطبابت پرداختیم اما وجدانمان راحت است زیرا که اولاً مانند همکاران دیلمه خود حق ویزیت تقاضا نمیکنیم. و در مقابل زحمت اجرت معمولی را هم که عبارت از یک دوجین تخم مرغ و یک مرغ شل و یک خروس کوری باشد نمیگیریم. و تمام دستوراتمان مجانی است. ثانیاً با کمال احتیاط رفتار میکنیم و دواهای مضر نمیدهیم خلاصه پس از آنکه به ۲۰ نفر مریض رسیدگی کردیم در مطب را بستیم زیرا که محتاج استراحت بودیم تا بتوانیم راه قزوین را طی کنیم.

۴۵۷ - پس از خرم دره راه از پهلوی باتلاق اجن زاری عبور میکنند که از آبهای باران تشکیل

دورنمای خرم دره

یافته است. جاده خاکریزی شده‌ای از زمین پست عبور میکند که در زمستان همیشه در آب غرق است. این راه در بعضی جاها خراب شده و عبور از آن با اسب خطرناک است. ملای چاوش و آقای هم سفر ما هر دو در فکر این هستند که زودتر بشهد برسند. و بقصد خود نائل گردند. و ابداً در فکر بدی راه نبودند. و چندان احتیاطی بعمل نمی‌آوردند. ناگهان اسب آقا لغزید و سوار خود را در لجن زار غرق کرد. آقا مانند قورباغه درشت گل آلودی از باتلاق بیرون آمد و کاروانیان بدیدن او خنده را سردادند. علی بیچاره هم از دیدن همکلم مضحک آقای خود نتوانست از خنده بلند خود داری کند. آقا با حال عصبانی باو نزدیک شده و سیلی بسیار محکمکی بصورت پیشخدمت خود نواخت. طفلک بیچاره از شدت درد بخود پیچید و گریه کنان دوید و بزین اسب من چسبید تا از ضربت دیگری محفوظ باشد، علی از تبریز باینطرف بکلی شکلش تغییر کرده گونه‌هایش از شدت رنج و خستگی آن آب و رنگ اولیه را ندارند رنگ صورتش تیره مایل بخاکستری شده، باستثنای این موقع که بی اختیار خندید در این روزها تبسمی بر لبانش دیده نمیشد. سختی این مسافرت شانزده روزه بحدی اورا پرمرده و فرسوده ساخته که دیگر نمی‌تواند پیاده راه برود و سوار الاغ کوچک چارواکاری شده یعنی همان الاغی که باندازه یک سگ درشتی است و قاطر چبان در موقعیکه خسته شوند بروی آن افتاده پاها را آویزان و کردن آنرا بتل کرده بخواب می‌روند. علی در حالیکه پیاده در پهلوی من راه میرفت آهسته زیر لب می‌فرمود و با آقا ناسزا میگفت و از او بن شکایت میکرد. میگفت پدر سوخته مرا میزند

آری نذرت قبول شده و اولادی پیدا کرده‌ای و دیگر مرا نمی‌شناسی.

من گفتم تو مستحق تنبیه بودی چرا با آقایت بی احترامی کردی؟

گفت آقا بن خلی ظلم میکند و قدر مرا نمیداند. در صورتیکه من در سفر اول مشهد خدمات زیادی با و کردم و اسرار او را فاش نکردم. زحمات مرا بکلی فراموش کرده و هیچگونه پاداشی بمن نداده است؛ شما نمیدانید، این مرد چقدر پست فطرت و لایم است. هرگاه بجای نان قرص آفتاب در سفره‌اش باشد هیچکس تا روز حشر رنگ آنرا نخواهد دید.

من گفتم این آقا مردم‌دوسی است که با تمام خانواده خود زیارت مشهد میرود و تو حق نداری که با آقای خود توهین کنی.

گفت اگر میدانست چگونه دارای این همه بچه شده که در کجاوه خانها جای دارند از رفتن زیارت صرف‌نظر میکرد. اکنون گوش بدهید تا من داستانی برای شما بگویم: این آقا در حوالی ارومیه مالک دهکده بزرگی است و ما هم از زارعین او هستیم این دهکده بواسطه زمین‌های حاصلخیز زیاد و چندین قنات پر آب محصول فراوانی می‌آورد و عایدات آقا از گندم و جو و پنبه و سایر محصولات زیاد است. علاوه گله‌های متعدد گوسفند هم دارد که از شیر و پشم آنها مبالغ سرشاری عایدش میشود. درس شانزده سالگی متاهل شده و زنان زیادی را در اندرون خود جمع کرده بود. ولی بدبختانه از هیچیک از آنها دارای اولادی نشد از اینهمه زن لاغر یا چاق بزرگ یا کوچک یک نفر نتوانست عنوان پدری با و بدهد و از این بابت همیشه اندوهناک بنظر می‌آمد و چون بسن چهل و شش سال رسید بکلی از پیدا کردن اولادی که در آینده وارث دارائی او باشد مأیوس گردید. یک کنیز قدیمی داشت که امروز سوگلی اوست این کنیز او پیشنهاد کرد که زیارت مشهد برود آقا هم پیشنهاد او را پذیرفت و با تمام زنان اندرون از خانم و خدمتکار کاروانی راه انداخت و همه بعزم زیارت حرکت کردیم. و پس از پنجاه روز تحمل مشقت راه پیمائی بشهد رسیدیم. آقا در آنجاخانه بزرگی که دارای اطاق‌های متعدد بود اجازه کرد طولی نکشید که زنانش با پاره‌ای از زنان خراسان آشنا شدند. این زنان علاوه بردلالی پارچه و اجناس خراسانی دلال محبت هم بودند. آمد و رفت آنها در خانه زیاد شد و حتی گاهی هم از صبح تا عصر در اندرون آقا می‌ماندند.

وقتی که آقا بمنزل می‌آمد چون میدید که کفشهای زنانه در پشت دراست و خانها مهمان دارند میرفت با طاق دیگری و یا از خانه بیرون میرفت. و با متولیان پیر معاشرت میکرد. و با صرف چای و قلیان با آنها از نداشتن اولاد درددل میکرد. آنها هم با و تسلی داده و امیدوارش میکردند. چندی نگذشت که نشانه حمل در خانها و حتی خدمتکارها پدیدار گردید. و آقا از خوشبختی در پوست نمی‌کنجید و با اینکه خانها مایل بحرکت نبودند باز برایان برگشت و پس از هفت ماه دارای هشت اولاد شد که همه مال غیر هستند. پس از چند ماه اقامت در دهکده باز خانها بیاد ایام خوشی مسافرت گذشته افتاده خواستند با دلالان محبت تجدید عهد کنند. این است که دوباره آقا را بشکرانه قبول شدن نذر عازم زیارت کرده‌اند و من خیال میکنم که ایندفعه

خانمها دوقلو بزاینده یعنی هریک بجای یک بچه در آن واحد صاحب دو بچه شوند .
من گفتم تواز کجا فهمیدی که این بچه ها مال غیر هستند ؟
گفت من بارها با همین دو چشم خود دیدم که پاره ای از جوانان چادر سر کرده و با دلاها
باندرون آقا می آمدند .

مقبره کوچک در سلطانیه

این داستانی است که علی برای من نقل کرد و نمیدانم
راست گفت یا دروغ ولی این مسئله مسام است که
پاره ای از زنان برای ارضای خاطر شوهران بانواع
حیل متوسل میگردند (۱)

باری در هنگامیکه علی برای من داستان سرائی
میکرد بدره بسیار قشنگ حاصلخیزی رسیدیم، مزارع
همه سبز و خرم و گندم و جو با برکهای سبزینه
رنگی خوشه کشیده بودند . از دیدن این منظره
نشاط انگیز من پیاد سواحل لم یزرع و حزن آور
رود ارس و فلاتهای خشک سوخته عرض راه
افتادم . طرف ظهر آفتاب گرم شد آقا که همیشه قیافه
گرفته ای داشت آفتاب گردان چرمی بکلاه خود
زد و چتر ابریشمی قرمز را باز کرده در بالای سر خود
نگاه داشت، دیدن رنگ قشنگ چتر مرا بی اختیار
بفکر داستان علی و اطفال که در کجاوه هستند

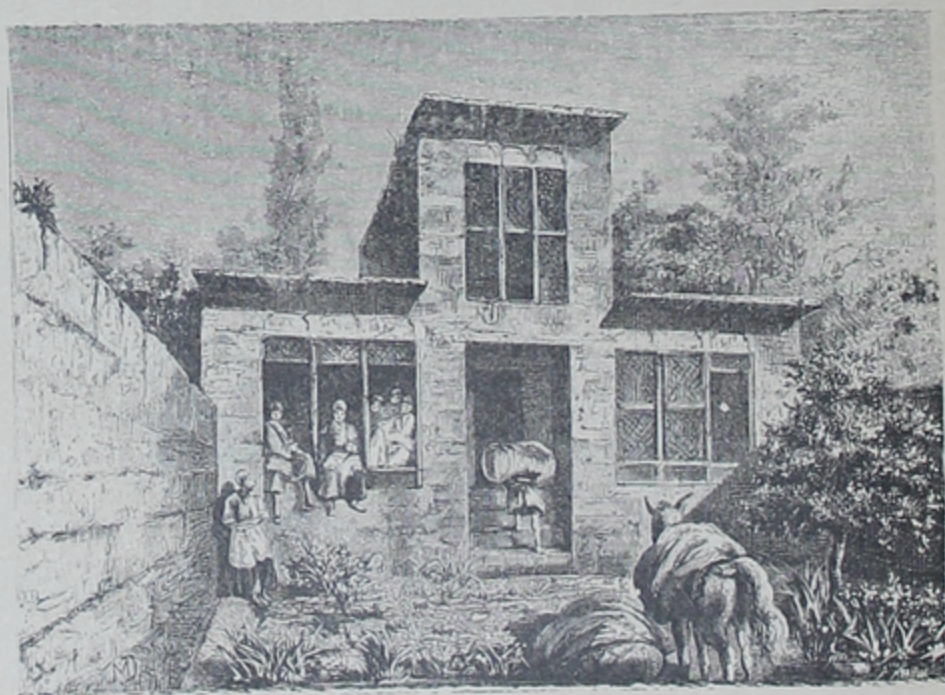
انداخت و پیش خود گفتم اطفال چه تقصیری دارند آنچه تقصیر هست متوجه این موجود
است که در زیر چتر قرار دارد .

فصل ششم

خانه عظیم آباد - تاثیر سراب - ورود بقزوین - آب انبارهای قزوین - شاهزاده حاکم
قزوین - اوهم - مسجد جمعه قزوین - تعزیه - امامزاده حسین - عزیت از قزوین - ورود به تهران .
۴۸ - مسافت منزل خرم دره تا عظیم آباد کمتر بود و پس از هفت ساعت دهکده آبادی که در ساحل
رودخانه واقع بود پدیدار گردید. کاروان از رودخانه عبور کرد. ماهیان زیادی از زیر دست
وبای قاطرها فرار میکردند و بالاخره کاروان داخل کوچه عظیم آباد شد عده ای از دهقانان

(۱) نویسنده ای که خود را متمدن و دانشمند میپندارد نباید چنین داستان جعلی را بقلم آورد
گویا سیاحان قدیم اروپائی مخصوصاً سعی داشته اند که معایب اخلاقی برای شرقیان بترانند
و آنها را فاسد الاخلاق قلم دهند در صورتیکه اروپا و مخصوصاً فرانسه معدن فساد اخلاق است
و روزی نیست که در آنجا وقایع تنفر آوری روی ندهد (م)

جلو آمدند و ما را بمنازل خود دعوت کردند یکی از آنها گفت : « این خانه بشما تعلق دارد و من نوکر شما هستم » و در مقابل يك دیوار گلی ایستاد و در کوتاه و باریك آنرا باز کرد. این خانه ظاهر خوبی داشت . در مرکز آن دالان سر پوشیده ای بود که با چند پله باید بآن رسید ، البته این پله های بلند متناسب با پاهای اروپائیان نیست ، صاحب خانه ما را در اولین اطاق جای داد و اطاق دیگر را برای آشپزخانه و سکونت مستخدمین ما معین کرد . البته خود با خانوادهاش در طویله یا در بالاخانه که در فوق دالان واقع شده منزل خواهند کرد . اطاقها دارای پنجره های بزرگ چوبی است که بآنها کاغذهای روغنی چسبانده اند . سقف آنها باتیر چوبی پوشیده شده و هر يك دارای يك بخاری كوچك و دو طاقچه است . اکنون

خانه عظیم آباد

برویم بسراغ ائاثه این اطاقها . صورت برداشتن آنها چندان وقتی لازم ندارد . صندوقهایی است که از نوارهای حلبی یا مسین زینت یافته و حصیرهای کاهی در کف اطاقها افتاده که جا بجا تکه فرشهای کهنه ای روی آنها رامیپوشانند . هر گاه این فرشهای مستعمل قدیمی باشند در فرانسه بهای زیادی دارند . دوسه قلیان و يك قرآن و چند کتاب شعر که جلدهای بدتر کیب و خشنی دارند در روی طاقچه ها قرار گرفته اند . در وسط حیاط درختهای میوه دیده میشود که باديوارهای بلند خانه باغچه ای تشکیل میدهند ، این است شکل یکنواخت منازل روستائیان ثروتمند این ناحیه .

۹۵۴ - در ساعت سه صبح کاروان براه افتاد و امروز بقزوین خواهیم رسید و در آنجا دوروز

توقف واستراحت خواهیم کرد البته پس از طی ششصد و چهل و سه کیلومتر آنهم در هوای بد و جاده‌های سخت چنین استراحتی لازم است.

از عظیم آباد به بعد دره سرعت رو به پستی میگذازد، مابین ساعات ۸ و ۹ هوا بحدی گرم شد که ما بزحمت افتادیم، در عقب پرده‌های مه از دور گنبدهای آبی رنگ و مناره‌های بلند شهر بزرگی که دریایه جبال گیلان واقع شده سر بر آورده‌اند. در جلوی این گنبدهای بلند گنبدهای مسطحی هم دیده میشود که دارای کاشیهای براق مساجد نیستند و عده آنها زیاد است و بنظر شهر حالت قدمتی میدهند. باغها مانند کمر بند بسیار عریضی شهر قزوین را احاطه کرده‌اند. هر گاه دریایچه وسیعی که از دور پدیدار است مارا مجبور نکند که پیچ و خمهایی را طی کنیم زود بشهر میرسیم.

من با تعجب بشوهرم گفتم که این دریایچه وسیع چیست؟ ماکه بغیر از دریایچه ارومیه و دریایچه‌های فارس در روی نقشه ایران آنهم نزدیک قزوین دریایچه‌ای ندیده‌ایم. بنا بر این نقشه ایران را که در دسترس داشتیم باز کردیم و با کمال تعجب نشانی از دریایچه در حوالی قزوین ندیدیم. معذرا هر چه بیشتر میرویم چنین بنظر میآید که بروسعت دریایچه اضافه میشود و در پشت این توده آب جنگلی هم نمایان میگردد. من باسب نهیب زدم و تاخت کردم تا زودتر بکنار دریایچه برسم اما بر عکس دریایچه پیوسته از متابل من دور تر میشد و شکل اشجار جنگل هم تغییر میکرد. مدت یک ربع ساعت مانند اشخاص مریض و مالیخولیائی که اشکال عجیب و غریبی بنظرشان میآید مبهوت باین منظره نگاه میکردم. انعکاس اشمه آفتاب در روی آب صاف چشمان را خیره میکرد غفلتاً مثل اینکه عمل سحر و جادویی ببیان آمده باشد هم دریا و هم جنگل یکدفعه ناپدید گردیدند و گویا جادوگری باشاره عصا بکلی تغییر شکل بآن داد. بعد فهمیدم که این منظره سر آب بوده و ما بخطا آنرا دریایچه تصور میکردیم.

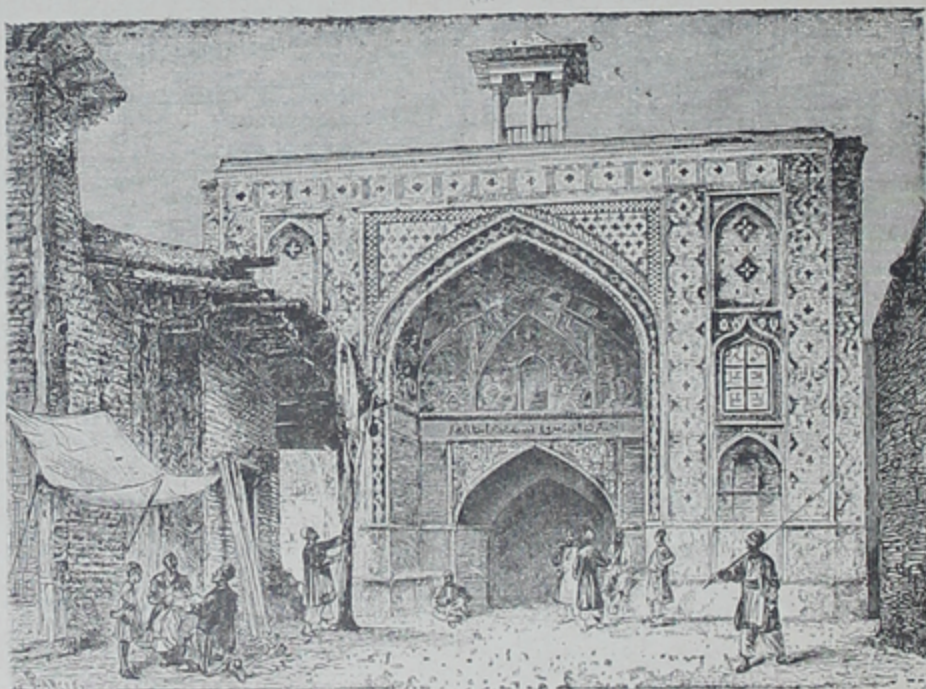
خلاصه بجای يك سطح مایع صاف و سایه‌های خنك جنگل جاده پر خاکی در مقابل ما باز شد و طولی نکشید که داخل تاگستانها و باغهای پسته شدیم.

این باغها از قنوات عدیده مشروب میگرددند ولی در تابستان آب آنها کم میشود و بهین جهت اهالی آب انبارهای مسقفی ساخته‌اند و در زمستان که آب زیاد است آنها را پر کرده و برای تابستان ذخیره میکنند.

در طول راه بچند آب انباری برخوردیم و در مقابل هر يك مختصر توقفی کردیم تا پیاله‌های قاطرچیان در میان مسافریں دست بدست بگردند و عطشی که بواسطه آفتاب گرم بهاری بآنها دست داده تخفیف یابد.

این آب انبارها وسیع و عمیق هستند و ممکن است هر يك گنجایش شش هزار متر مکعب آب داشته باشد بنا بشکل مربع و سقف آن مانند نیمکره است. همین گنبدهای کروی شکلی بود که از دور منظره عجیبی بشهر میداد. آب ذخیره شده زمستانی در تابستان بسیار خنك و مطبوع است. سردر این بناها از موزائیک‌های قشنگ کاشی زینت یافته و پله‌های عریض زیادی دارد که در

طول پانزده الی بیست متر قرار دارند. در زیر سردر آب انبار نخته سنگهای تراشیده‌ای وجود دارد تا مسافری خسته بتواند ساعتی در سایه استراحت کنند و کوزه‌های سنگین گلی

یکی از آب انبارهای قزوین

که پراز آب و بازحمت بالا آمده خالی کنند. در بالای سردر غالباً کتیبه‌ای دیده میشود که دارای نام بانی بلند همت آنست و تاریخ ساختمان آنرا نشان میدهد.

شهر قزوین بسیار با وسعت است و در بدو ورود نمیتوان با اهمیت اوضاع آن پی برد، ارتفاع خانه‌ها تقریباً در همه جا یکسان است. در نزدیکی شهر جمعیت زیادی دیده میشود که براسب یا لاغ سوار و در رفت و آمد هستند، این ازدحام جمعیت بزرگی شهر را نشان میدهد. گاهی در میان کاروانهای لاغ و اسب و قاطر و شتر شکار چپانی هم دیده میشوند که براسبان قشنگ تر کمین سواران و لباس شکاری آراسته‌ای دارند. اسبان آنها هم گردن بندهای زرین و سیمین دارند که دانه‌های فیروزه و یاقوت در آنها میدرخشند.

شکارچیان مانند دلیران سلجشور تفنگ‌های انگلیسی را بروی شانه انداخته و قنداق طیا نچه‌ها در کمر بند آنها پیدا است و در پهلوی آنها هم قمه‌ای آویزان است که طول آن به ۶۰ سانتیمتر میرسد و در غلافی از فلز یا مخمل جای دارد.

اینها اولاد همان مردان دلیر قبایل کرد و ترک هستند که در سال ۱۷۲۳ قشون افغان را که مدت هفت سال بر ایران استیلا یافته بود از کشور خود بیرون راندند و بواسطه ابراز رشادت و شجاعت روح ملی ایرانی را بیدار کردند و بغاصبین فهمانند که ایران بیشه شیران و جایگاه اعقاب داریوش و نوشیروان است.

بطوریکه میگویند شهر فروین باسکنه اطراف خود قسمت عمده قشون ایران را فراهم مینماید ایرانیان بدلاوری آنها اعتماد دارند معینا گاهی باشوخی آنها را استهزا میکنند و داستانهای آمیخته با کتایه ای برای آنها میسازند.

مصاحب همیشگی من حاجی نقل کرد که در زمان سلطنت محمدشاه شورش بزرگی در خراسان بروز نمود شاه حکم کرد که فوراً فوج اصفهان برای تقویت گسارد شاهنشاهی بتهران حرکت کند، چون مدتی گذشت و از ورود آن خبری نشد شاه مضطرب گردید و علت تأخیر را جویاشد. افسران پاسخ دادند که فوج هنوز حرکت نکرده است زیرا که راه قم مغشوش و راهزنان مانع عبور هستند بهتر آن است که اعلیحضرت امر فرمایند یکعه سربازان فروین بحوالی قم آمده راه را امن کنند تا فوج بتواند عبور نماید بنابراین اعتماد شاه از سربازان عراقی سلب شد و باخراج آنها فرمان داد و تا مدتی حتی یک نفر عراقی هم در قشون دولتی دیده نشد.

باری در دنبال این شکارچیان قوشچیان سواری هم بودند که دستکش چرمی در دست و روی آن یک مرغ شکاری قرار داشت و سر آن با کلاه مخصوصی پوشیده بود بعلاوه یک عده تازیان و سگان شکاری نیز با افسار در دنبال این قوشچیان در جست و خیز بودند.

در میان این جمع زنانی هم دیده میشدند که برالاغ سوار بودند. روی پالان این الاغها روپوشی کشیده شده که پارچه آن سفید و حاشیه آن با مفتولهای نقره زینت یافته بود این زنان با وجود چادر و چاقچور که آنها را در زحمت داشت بتاخت و تاز پرداخته و باترکهای بلند حیوانات یا آدمهای عقب مانده را بجلو میراندند و در جاهای پرتگاه هیاو و جنجالی فراهم ساخته بودند. این زنان الاغ سوار با آن کفشهای بی پاشنه به بهترین سواران ماهر هم با نظر حقارت نگاه میکردند. آیا زنهام عازم زیارت هستند؛ نمیدانیم ولی از ظاهرشان میتوان چنین حدس زد.

در این اثنا ملای چاوش کاروان ما که از حرکات این زنان متغیر شده بود روی باقای زائر کرده و گفت: به بینید این زنان چقدر بیحیا هستند و چه رسوائی راه انداخته اند و ما را در مقابل این فرنگیان پدرسک بکلی مفتضح کرده اند.

آقا که چتر قرمزی بر سر داشت باطمینان گفت باکی نیست در عوض زنان ما هم می بینند که تاچه اندازه حیا و عفت دارند و رفتار این شیطانهای افسارگسیخته را جبران میکنند. خلاصه ما وارد محلات قزوین شدیم قسمت عمده آبادی و ترقی این شهر مدیون اوضاع جغرافیائی است زیرا در محلی واقع شده است که کاروانهای عدیده غربی و شمالی در این جا تلاقی میکنند اروپائیان از راه شمال زودتر به تهران میرسند زیرا که کوتاه تر و در هر فصل از راه گرجستان و ارمنستان بهتر است. سفرای خارجه و کارمندان آنها همیشه از این راه به تهران آمد و رفت میکنند. چند سالی است که بخیال افتاده اند خط آهنی بکشند تا بتوان این هشت منزل را تا شهر رشت زودتر و راحت تر طی کرد.

يك كمپانی انگلیسی بامساعدت بانك های آلمان باین فكر افتاد و ساختن راه را بشاه ایران پیشنهاد کرد باین شرط که امتیاز جنگلها واستخراج کلبه معادن ایران باسشنای طلا وقره وفیروزه مجاناً بآن واگذار شود ودر عوض از منافع این راه صدی بیست بخزانة دولت بدهد وپس از هفتاد سال کلبه مؤسسات کمپانی بدولت ایران تعلق گیرد.

نظر باینکه دومیلیون پول با کمال مهارت در میان وزرا و درباریان و حتی زنان حرم شاهی تقسیم شده بود کمپانی بگرفتن این امتیاز موفق گردید و شروع بکار کرد و ۲ کیلومتر هم نقشه برداری شد. کمی بعد ناصرالدین باساس این امتیاز پی برد و ملتفت شد که در این بازی پاك باخته و کمپانی معادن مس و مانگانز و زغال سنگ و غیره را برایکن برده است. بنا بر این بفکر برهم زدن این قرارداد افتاد و بمحض اینکه تأخیری در شروع بکار دید هم انرا دست آویز قرارداد و قول خود را پس گرفت و در انگو امتیاز کوشید و حکم کرد کارخانه هائی هم که برای شروع بکار ساخته شده و یانیمه تمام بود تعطیل نمایند. مدیر کمپانی بارون روتر (Baron Reuter) شکایت آغاز کرد و خواست از راه دیپلوماسی باشاه بازی کند و چون انگلیسی بود نمی توانست دست دولت آلمانرا در کار آورد و از طرفی هم ملکه انگلیس و وزرای او موقع را مناسب ندیدند در کاریکه با سرمایه آلمانی شروع شده دخالت کنند و بنا بر این کشیدن خط آهن متروک ماند. و چندین میلیون بر باد رفت. اما گاهی بیش آمدهای بدخیری هم دردنبال دارد زیرا که اگر راه آهنی در ایران ایجاد نشد اقلادر این واقعه وزارت راه آهنی در این کشور بوجود آمد.

در موقع شروع بکار عده زیادی از اروپائیان بایران آمده و در قزوین توقف نمودند هنوز

میدان خوار بار فروشی قزوین

هم چند نفری در قزوین هستند و اهالی هم نظر به نفعی که از آنها عاید شان می گردد با آنها خوش سلوکی میکنند. باری برای اینکه سفرای خارجه قبل از ورود به تهران محل استراحتی داشته باشند شاه مهمانخانه ای در قزوین ساخته و دونفر

از نوکران خود را پیرستاری

و نگاهبانی آن مأمور کرده است.

مأمورین بامسافرتین مؤدبانه رفتار میکنند و مهمانخانه را بدون امتیاز در اختیار آنها میگذارند. ساختمان این مهمانخانه چندان قابل توجه نیست، دارای دو طبقه است و اطراف آن را ایوانی

احاطه کرده که جابجا ستونهای آجری دارد.

در یکطرف آن باغچه ایست که دارای حوض بزرگی است و اردکها در آن شناورند و سقاها میآیند و مشکهای چرمی خود را از آن آب پر کرده و بخانهها میبرند. در طرف دیگر آن میدانی است که چند دکان بدنائی در اطراف آن هست و چنار صدساله ای آنها را از اشعه آفتاب در پناه نگاه میدارد.

این دکانها از حیث ساختمان بسیار بدنا هستند و سقف آنها با حصیر و پارچه های مندرسی پوشیده شده و بساط کاسب در اطراف تیر بزرگ مرکزی چیده شده است و کالای آن عبارت است از میوه های خشک و پیاز و کاهو و انار و مرکبات که از رشت میآورند؛ ظروف کاشی لاجوردی هم هست که در آنها ماست و شیر و یا بادام و پسته ریخته است. کارگران و مزدوران وقت ظهر باین جا میآیند و ماست و شیر و رام مخلوط کرده بانان میخورند.

۴۵۱۰ مابسی اشتیاق داریم که مسجد شاه را تماشا کنیم ولی کوشش مایی نتیجه مانده است زیرا که ملاها مانع ورود بیگانگان هستند. مارسل رئیس تلگرافخانه را واسطه قرارداد تا ما از حاکم که برادر شاه است ملاقاتی کرده و اجازه دخول بمسجد را بگیریم. رئیس هم این توسط را پذیرفت و از حاکم وقت ملاقات خواست. طولی نکشید که نوکران متعددی به تلگرافخانه آمده و گفتند حاکم انتظار ورود شما را دارد و در ضمن چند صندلی هم از تلگرافخانه عاریه کرده و بردند. البته این صندلیها را برای تشریفات پذیرائی مامیبردند بنا بر این ماصبر کردیم تا صندلیها بمقصد برسند.

کمی بعد بدارالحکومه رفتیم از دالان طویل مسقفی گذشته وارد حیاط وسیعی شدیم که درختان چنار زیادی داشت اما شاخه های آنها را بریده بودند یکمده نوکران و فراشان را دیدیم که در خیابانها در سایه درختان و امیدوارا خوا بیده بودند. ما کوشش داشتیم که باعث ناراحتی این مستخدمین شجاع نشویم در انتهای این حیاط دالان طویل دیگری تاریک تر از اول بود از آنها عبور کردیم و بحیاط دومی وارد شدیم. در مقابل ماعمارت ایوان داری پدیدار گردید، از معبر تنگی بتالار پذیرائی وارد شدیم. این تالار بشکل مربع مستطیل و در ب شیشه ای بزرگی هم داشت که بطرف باغ باز میشد و تانیه بالا کشیده بودند تا هوا و روشنائی بداخل نفوذ کند. از میان ایندر باغ بزرگی دیده میشد که در مرکز آن حوضی بود و از هر طرف آجرهای کاشی

حاکم قزوین

فیروزه ای داشت و بجزریان آب جلوه خاصی میداد، با اینکه باغ بی نظم و در آن

سلیقه‌ای بکار نرفته از شکوه بهاری بی‌بهره نبود، گلهای زنبی و یاس و لاله و مخصوصاً گلهای سرخ فضای باغ را معطر کرده و بوی خوش آن‌ها در تالار استشمام میشد. پرده بزرگ کرباسی باراهای قرمز و آبی در بالای در تالار آویخته بود و از حرارت آفتاب جلوگیری میکرد. سایه تیره رنگ آن بهم آهنگی باغ مساعدت کرده و تابلوی نشاط انگیزی را تشکیل میداد. این تالار تزینات مهمی نداشت، دیوارها سفید و دارای گچ بریهای رنگینی بودند در بدنه دیوار چند طبقه طاقچه و در روی طاقچه‌ها ظروف قدیمی چینی و ژاپنی قرار داشت. در انتهای تالار بخاری بیضی شکل بزرگی بود که اطراف آن گچ بری شده و شاخ و برگ و گلها و مرغان را نمایش میداد. فرشهای عالی فراوانی در روی حصیر افتاده و در اطراف تالار پارچه‌های طویل ابریشمی زرد و آبی آسمانی گسترده بودند که جابجا با قطعات سنک نگاهداری میشد. برادرشاه در بالای تالار چهار زانو نشسته بود، این مرد مسن چشمان سیاه و بینی منقاری داشت و گوشه‌های دهانش پائین افتاده و با این حال قیافه ملایم و مهربانی داشت که در تیپ قاجار کمتر دیده میشود. این شاهزاده مدتی طرف بی‌مهری شاه واقع شده بود و تقریباً شش ماه است که دوباره مشغول مرحمت شده و بحکومت قزوین منصوب گردیده است.

علت بی‌مهری هم این بود که شاه در موقع اولین مسافرت خود بارو پامقبره خدا بنده را دید و از خرابی این بنای زیبا متأثر گردید و باین برادر دستور داد که در تعمیر آن اقدام نماید و مبلغ عمده‌ای هم برای این کار در اختیار او گذارد.

شاهزاده پول را گرفت و ابتدا اقدامی برای تعمیر نکرد حتی یک نفر کارگر هم بآنجا نفرستاد شاه پس از مراجعت از سفر از قضیه آگاه گردید و به برادر خود نوشت که بتهران بیاید و اقدامات خود را گزارش دهد. مقصود از خشم شاه ترسید و با عجله خود را برشت رسانید و قبل از اینکه مأمورین برای دستگیری او برسند بکشتی سوار شده و بدولت روس پناهنده گردید.

چون خبر شاه رسید فوق‌العاده غضبناک شد و از دولت مسکو درخواست کرد که بمحض ورود بروسیه او را دستگیر کنند، دولت روس شاهزاده را مجبوس نگاهداشت و پس از چندی توسط کرد و وسایل آشتی دو برادر را فراهم ساخت و بشرطی او را تسلیم کرد که قلم عفو بر تمام خطاهای او کشیده شود.

شاهزاده افسرده به تهران آمد و اجازه گرفت که با تسلا بمول برود ولی پس از خروج از ایران در بغداد اقامت کرد و چندی بعد مورد مرحمت شاه واقع گردید.

باری حاکم بمحض ورود ما از جای خود بلند شد و بهارسل دست داد و بما اشاره کرد که در روی صندلی‌های تلگرافخانه به نشینیم، بلافاصله در فنجانهای قشنگ که پایه نقره داشت قهوه آوردند قهوه بسیار خوب طبخ شده و مطبوع بود. شاهزاده بزبان فرانسه با ما صحبت کرد و ابتدا عذرخواست که مدتی است باین زبان مکالمه نکرده و غالب لغات را فراموش کرده است. پس از تبادل فرمول‌های ادب و احترام علت مسافرت ما را جویا شد و گفت در مدت اقامت قزوین هرگونه مساعدتی از من بخواهید مضایقه نخواهم کرد مارسل گفت قصد ما دیدن آثار

وابتیه تاریخی ایران است ولی از قراریکه شنیدم ملاها برای دیدن مساجد اشکال تراشی کرده و با اجازه دخول نمیدهند و چون من مخصوصاً برای مطالعه آثار تاریخی تحمل مشقات این مسافرت طولانی را کرده‌ام از حضرت والا خواهشمندم اجازه دهند در موقعیکه مساجد خالی باشند با مطالعه بنای آنها بپردازیم .

شاهزاده گفت : متأسفانه نمیتوانم در این باب جواب مساعدی بشما بدهم . اینکار از قدرت و اختیار من خارج است . من شخصاً آدم متعصبی نیستم و خیال میکنم تربیت یافته و بتدین آشنا باشم . نماز را هم ترک کرده‌ام و در این مدت سه ماه که بقزوین آمده‌ام تا کنون پا بمسجد نگذاشته‌ام ممکن است من بشما اجازه بدهم ولی میترسم امام جمعه که ملای متعصبی است در صدد جلوگیری برآید و در هر حال چنین صلاح میدانم که شما از دیدن مساجد صرف نظر کنید .

بعد صحبت از نهیلیسم و فراموش خانه و میزهای متحرک بمیان آورد و مدتی مارا سرگرم داشت و بالاخره بدهان دره افتاد و خیازه ای کشید (این کار را ایرانیان برخلاف نزاکت و ادب نمیدانند) و ما ناچار بدون اینکه از این ملاقات نتیجه‌ای بگیریم بلند شدیم و با کمال کسالت بیرون آمديم .

خلاصه شاهزاده بلامذهبی خود افتخار میکرد و با اینکه خود را متمدن و با معلومات معرفی مینمود بسحر و جادو و چشم بد و غیب گوئی و غیره هم اعتقاد تامی داشت و بسیار وهم پرست بود و چیز هایی را که نمیدانست و از رموز علمی آنها آگاهی نداشت همه را نتیجه سحر و جادو میدانست .

ستاره شناسی و طالع بینی و عقیده بتأثیر کواکب مدتی است از دنیای غربی رخت بر بسته و بممالک شرقی پناهنده شده است . در شروع هر کاری حتماً باید بمطالعه آثار کواکب پرداخت و ساعات سعد و نحس را دانست . هر گاه بخواهند از انجام کاری سرپیچی کنند به نحوست ساعت متوسل شده و از اقدام بآن عذر میخواهند . آلات مخصوصی هم برای ستاره شناسی دارند که با استادی و مهارت تامی ساخته شده و لطف هنر و ذوق صنعتی سازنده را خوب نشان میدهد . (۱)

شاه هم منجمین مخصوصی دارد که در اقدام بکارها با آنها مشورت میکند و در هنگام تولد نوزادان باید حضور داشته باشند و مانند منجمی که در اطاق ملکه آن (۲) در موقع تولد لویی چهاردهم مخفی شده بود طالع بینی کنند .

ایرانیان همیشه کتابچه تقویم را با خود دارند و قبل از شروع بهر کاری با آن مشورت میکنند . در این کشور بمقاید روستائیان خودمان هم بر میخوریم . هیچکس در روز جمعه و سیزده مسافرت نمیکند در چنین روزی تعطیل عمومی است و مردم غالباً برای پرهیز از کار کردن خانه را

(۱) مقصود انواع اسطرلاب است (م)

(۲) Anne d' autriche دختر فیلیپ سوم اسپانیولی و زن لویی سیزدهم است و در هنگام طفولیت پسرش لویی چهاردهم نیابت سلطنت فرانسه را داشت (م)

ترك کرده و بگردش میروند . درپاره ای از ایالات از تلفظ این رقم نحس هم اجتناب میکنند و بجای سیزده میگویند (دوازده ویک) .

سال گذشته خبری در ایران انتشار یافت که مرغ سفیدی تخم میگذارد که از آن مرض طاعون بروز میکند و موجب اتلاف نفوس میشود بنابراین در مدت هشت روز آنچه مرغ سفید بود همه را کشتند و حتی جوجه های سفید تازه از تخم درآمده را نیز خفه و نابود کردند .

روستائیان به تنگی نظر فرنگیان و آثار بد آن عقیده دارند و چون عبور فرنگی در دهکده بندرت اتفاق میافتد یاد کارهایی از خود در آنجا باقی میگذارد . مثلاً میگویند پس از عبور فلان فرنگی گاومرد و زن علی طفل مرده ای زائید حتی در میان خودشان هم اشخاصی را به بدچشمی نسبت میدهند .

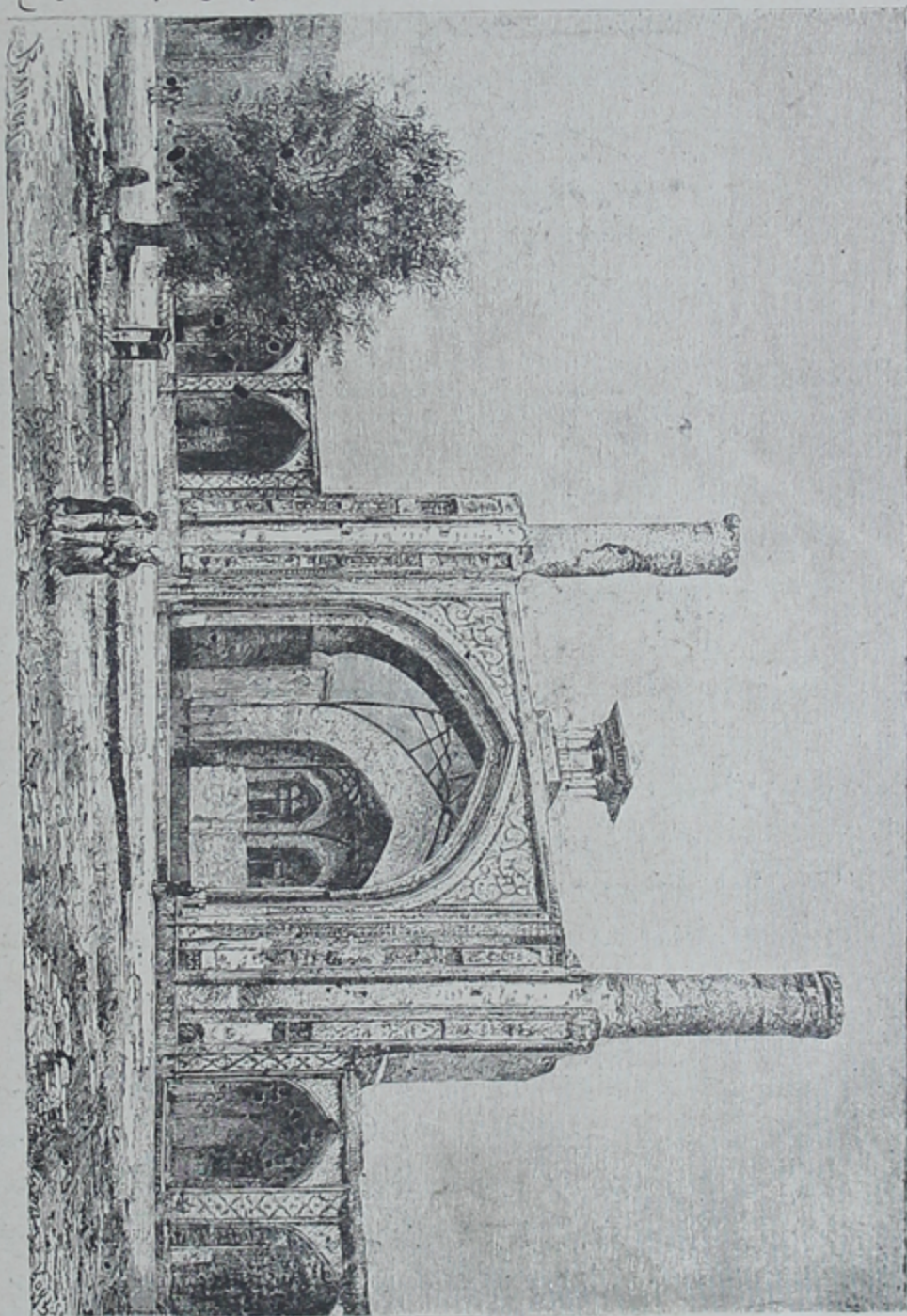
بچن و پری هم اعتقاد دارند درپاره ای از دهکده ها در موقع وضع حمل زنی با تنگ شلیک میکنند تا اجنه دور شوند . و برای محافظت مادر و نوزاد از حملات ارواح موزی شمشیر یا اسلحه برنده دیگری تاچندی در پهلوی او میگذارند . و گاهی هم یک ردیف سر باز مقوائی در روی بام قرار داده و بانخی آنها را جرکت در میآورند و بالاخره اگر وضع حمل سخت و طولانی باشد بوسایل مهم تری دست میزنند مثلاً شوهر زن اسب سفیدی را میآورد و مقداری جو در روی سینه برهنه زن میریزد تا اسب بخورد .

۴۵۱۱ - شب گذشته مدیر مهمانخانه با وضع منورانه ای گفت : از قرار معلوم حکومت شما اجازه نداد که بسجده شاه برود . این حاکم بسیار ضعیف النفس است و از ترس ملاها از این نوع اقدامات دوری میجوید . اگر از ابتدا بمن مراجعه میکردید شما میفهماندم که نوکری از نوکران اعلیحضرت کاری تراز حکام و شاهزادگان است و بهتر از آن ها میتواند فرنگیان را از خود ممنون سازد . . . در بین نمازهای صبح و ظهر مسجد بکلی خالی است ملاها در این موقع مشغول خوردن ناهار و کسبه و تاجار هم در بازار سرگرم کارهای خود هستند . هرگاه حاضر باشید من میتوانم بدون اینکه خطری متوجه شما باشد در موقعی که مناسب میدانم شما را بآنجا ببرم .

امروز صبح در موقعیکه مسجد خالی بود مدیر مهمانخانه جلوفتاد و ما هم از دور بدنبال او رفتیم چهار نفر از دوستانش هم محض احتیاط همراه بودند .

ابتدا در هشتی مسقف تاریکی وارد شدیم و بعد از دالان سربازی عبور کردیم که دارای ایوانهایی بود و چند نفر گدا در آن ها نشسته ساکت بآیندگان و روندگان نگاه میکردند . دالان دیگری که بادالان اول زاویه قائمه تشکیل میدهد منتهی به حوطه مسقفی میگردد از این محوطه هم خارج شدیم و از پیچی عبور کردیم و وارد حیاط مرکزی شدیم . گویا این دالانها و بیچ و خمها باین منظور ساخته شده که مسجد از انظار کفار و نا پاکان محفوظ باشد . حیاط وسیع است و با آجر فرش شده اما بواسطه بی مواظبتی آجرها شکسته شده و از درزهای آنها علف های هرزه و چمن روئیده است . در مرکز آن هم حوضی است که برای وضو و شست و شوی دست و

صورت ساخته شده . و چند درخت کهن بی نظمی بر آن سایه انداخته است . در چهار طرف حیاط رواقی وجود دارد که در وسط آن در بزرگ ورودی بمحوطه عبادتگاه واقع شده است .

مسجد شاه قزوین

مدخل های دیگری هم هست که بیکدیگر شباهتی ندارند ولی بامحور بزرگ بنا متقارن میباشند . از وقتیکه اروپائیان در قزوین زیاد رفت و آمد پیدا کرده اند در بزرگ رابسته و از درهای کوچک دیگر بمحوطه عبادتگاه وارد میشوند . این محوطه دارای گنبدی است و در جنبین آن دو منار بلند قرار دارد که ازدور بنارا نشان میدهند .

صورتی از موقوفات مسجد در کتیبه های آجری نوشته شده است. عبادتگاه دارای محراب مربعی است و با گنبد سنگین خود ساختمان های زمان هارون الرشید را بخاطر می آورد. کیلومتری ها و گچ بری ها که یادگاری از هنرهای قدیمی ایران قرن دوازدهم هستند در اینجا دیده میشوند که باشاخ و برگهای ظریف و گل های لطیف خطوط کتیبه ها را احاطه کرده اند و معلوم است که این تزئینات پس از زلزله های شدید که در قرون یازدهم و دوازدهم اتفاق افتاد و شهر قزوین را بکلی ویران ساخت در دوران سلطنت سلجوقیان در موقع تعمیر خرابی مسجد بوجود آمده است.

مدت یک ساعت و نیم مامشغول تماشای قسمت های مختلف بودیم و همینکه آفتاب عموداً بر بالای سرتایید راهنما گفت موقع بیرون رفتن است زیرا که اکنون مؤذن بیالای مناره ها میرود و مردم را بنماز ظهر دعوت میکند. بعضی اینکه از مسجد بیرون آمدیم صدای مؤذن در فضا طنین انداز شد و مؤمنین از هر طرف باشتاب بطرف مسجد میدویدند.

۱۴هـ - امروز جمعه و روز تعطیل عمومی است و ما برای سیاحت محلات اطراف شهر بیرون رفتیم ناگاه صدای طبلی بلند شد و ما را متوجه خود ساخت. در وسط میدانی دور از جاده جمعیت زیادی از مرد و زن را دیدیم که برای تماشای تعزیه در آنجا جمع شده بودند. تعزیه مجلسی است بسیار حزن آور که در آن شهادت امیر المؤمنین علی ع و فرزندان او که با مر خلفا شهید شده اند نمایش داده میشود و مخصوص شیعیان است.

در روزهای حزن انگیز محرم مردم سرگذشت اندوهناک شهدا را میشوند و نسبت بسنی ها که مرتکب قتل اولاد پیغمبر شده اند اظهار تنفر میکنند و بآن ها لعنت میفرستند.

در قزوین مانند تهران محل مخصوصی برای نمایش نیست. تماشا چیان روی پاشنه پادایره وار بر زمین می نشینند، زنان باروهای پوشیده در یکطرف جای گرفته و مردان در طرف دیگر. در وسط دایره هم فضائی برای نمایش دهندگان موجود است از ضمائم این نمایش قطعه فرش است که بزمین افتاده و در روی آن ششیر و سیر قرار دارد. پرده سقف تماشاخانه منحصر بر رنگ کبود آسمان است و بجای چراغ های پردود و رنگ بریده تآثرهای ما آفتاب فضا را از پر تو خود روشن میکند پس بچه ای عمامه سبزی بر سر دارد و در مقدمه مانند کسانی که سرودهای مقدس نمایشات حزن آور یونان قدیم را میخوانند با آهنگ موزونی بنوحه سرائی میردازد و تماشاچیان را بگریه در می آورد. خود نمایش دهندگان هم در این موقع با جمعیت گریه میکنند. حتی کسانی هم که نقش قاتلین را بازی میکنند میگریند. زنان مخصوصاً بیشتر از مردان با صدای بلند گریه میکنند و آه و ناله سر میدهند ولی اگر نمایش طولانی باشد آرام شده و با اطرافیان بصحبت های بشاشت آور میپردازند. آدم چاقی هم روی صندلی نشسته و نوبت خواندن هر یک را با اشاره معین میکند و در موقع جنگ هم طبل و شیور میزند. پس از تماشای تعزیه رفتیم بطرف یک گنبد مینائی رنگ که میگفتند قبر طفل دوساله امام حسین است. قبل از ورود با ما مزاده از قبرستان بزرگی عبور کردیم. زنانی را دیدیم که در

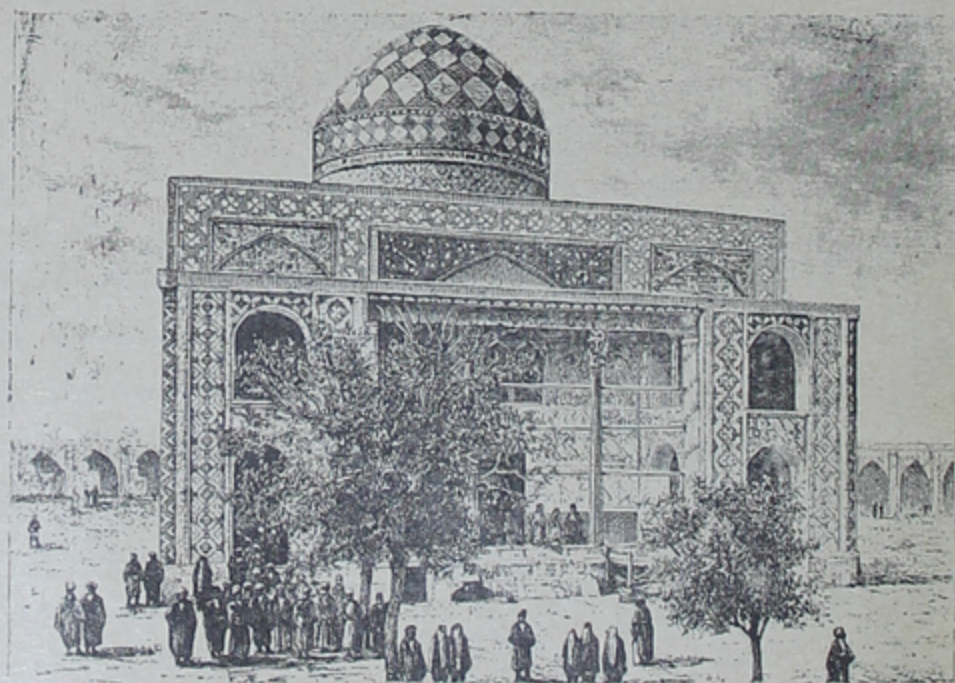

مجلس آفرین

پهلوی قبرها نشسته بارقهای خود مشغول صحبت و خوردن شیرینی بودند . درپاره‌ای از جاها که قبر تازه‌ای بود مادران یا زنان یوه در کنار آن نشسته بانالهای موزون گریه میکردند و زنانی که در اطراف آنها بودند حس ترحمی نسبت بآنها بروز میدادند . تمام این زنان بالباس متحدالشکلی بیرون آمده بودند فقیر یا غنی همه دارای يك نوع شلواری هستند که در بالا گشاد و درپائین پا باریک میشود و انتهای آن درروی پا چین خورده است این نوع

شلوار موسوم است به چاقچور و چادر سیاهی هم بر سردارند که پارچه سفید بلندی در جلوی آن آویخته و در مقابل صورت مشبك است این پارچه سفید رو بند نام دارد و تازانو پائین میآید. و قتیكه زنی اینطور خود را در لفاف بپیچد: جوان باشد یا پیر چاق یا لاغر شناختن آن مشکل است.

نزدیک در امامزاده پلهای بود و ما برای اینکه مناظر اطراف را خوب به بینیم از این پله بیالای بام رفتیم و بتماشای اطراف پرداختیم مردم همه مشغول زیارت بودند و کسی بمانگاه نمیکرد اما همینکه زیارت تمام شد ملای پیری باقیافه گرفته ای بچایط امامزاده آمد و با اشاره دیگران بطرف بالا نگاه کرده و ما را دید و فوراً با سرعت از پله ها بالا آمد. من بخیال افتادم که میآید تا ما را از بام بزیر آورد اما تعجب کردم که بجای تهدید با خوشروئی ما را دعوت کرد که بتماشای امامزاده که تازه تعمیر شده برویم. ماهم با نهایت خوشوقتی دعوت او را پذیرفته بالا و بدرون امامزاده رفتیم.

امامزاده قزوین

این بنا بشکل مکعب و سردر اصلی آن از کاشی پوشیده شده است ابتدا داخل اطاق کوچکی شدیم که چند ستون داشت و ستونها را باشیشه های لوزی شکل تزیین کرده بودند از آنجا هم گذشته وارد مقبره شدیم. در این تالار آئینه زیادی در روی دیوارهای سفید نصب کرده اند قبر بلندی هم در وسط آن است و ضریح مشبك نقره ای اطراف قبر را احاطه کرده و در چهار گوشه آن از بالا کپوله های درشت نقره قرار دارند تزیین امامزاده بسیار خوش نماست فرشهایی در روی زمین گسترده و چراغهای مسبن از سقف آن آویخته است در اطراف

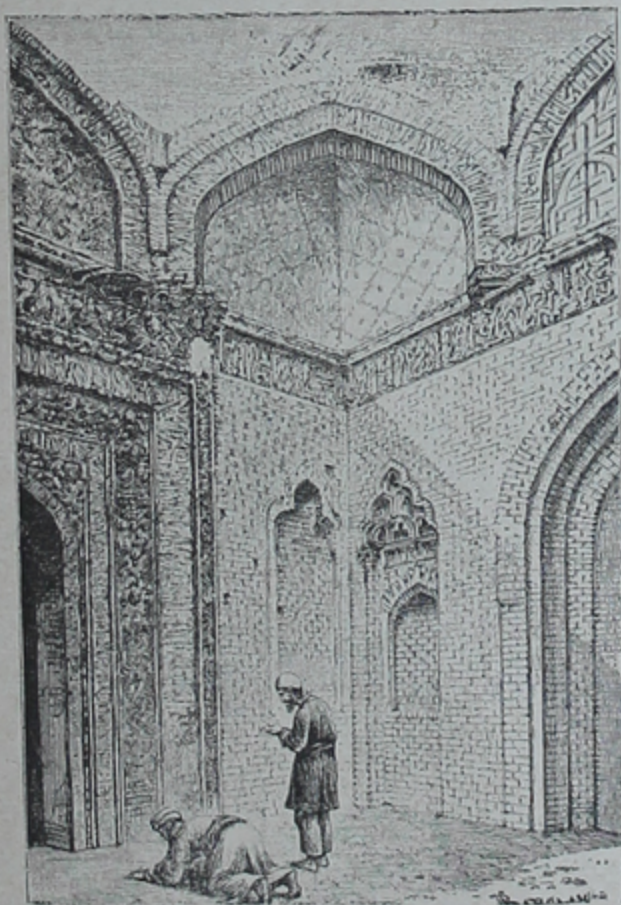
ضریح هم چندآیه قرآن باخط خوش نوشته شده است. مؤمنین کفشهای خود را در آستانه در از پا در آورده و با پای برهنه داخل مقبره میشوند و تعظیم میکنند و دست بضریح نقره گذارده و سه بار دور قبر میگردند و درز و ایای آن گلوله‌های درشت نقره را میبوسند و پیشانی خود را بآن‌ها میمالند و در زیر لب جملات عربی هم میخوانند که مسلماً اغلب معنی آنها را نمی‌فهمند بعد پشت بدر عقب‌رفته و پس از تکرار تعظیم از در خارج میشوند. در بالا کتیبه‌ایست باخطوط طلائی که در روی زمینه فلزی برجستگی دارد و در اطراف آن شاخ و برگ در هم ریخته‌ای بسبک بناهای عربی با الوان قرمز و آبی و سبز دیده میشوند و روشنایی از یک درشیشه دار داخل محوطه میشود و باین مجموع هم آهنگی مخصوصی میدهد. محراب در امتداد کعبه واقع و برده نقاشی هم داشت که با پارچه روی آنرا پوشانیده بودند. بنا بر خواهش من پرده را بلند کردند تا بلوئی دیدم که چندان ارزش صنعتی نداشت. شخصی را نمایش میداد که با سیمای گشاده عقالی بر سر داشت و رشمه از شمشیر بدور آن پیچیده بود و لباس پشمی بلند گندم‌گونی هم بر تن داشت و من بسی تعجب کردم که برخلاف دستورات اسلامی در امامزاده تصویر انسانی پیدا میشود در جنبین امامزاده دو اطاق برای مستخدمین بود ملای راهنما ما را باطاق خود دعوت کرد و اصرار داشت که ما بمانیم تا قهوه‌ای که دستور داده است حاضر شود.

بنا بدعوت او وارد اطاق شدیم و همینکه نشستیم شوهرم بملا گفت امروز بخت بامام مساعد بود که زیارت شما نائل شدیم خواهشمندم اگر زحمت نباشد مختصری از حقایق مذهب اسلام و دستورات آن را برای ما بیان فرمائید. ملا گفت: من با کمال امتنان درخواست شما را اجابت میکنم. این مباحث موضوع تحصیلات و مطالعات دائمی ما میباشد. من حقایق را برای شما میگویم نه بقصد اینکه یک نفر عیسوی را از راه غلط برگردانم و بر راه راست هدایت کنم بلکه بر حسب وظیفه‌ای که دارم مطالبی را برای شما بیان میکنم یکی از شعرای ما گفته است:

«چومی بینی که نایبنا و چاه است

اگر خاموش بنشینی گناه است.»

و شروع بصحبت کرد و از توحید و اصول

مسجد خرابه قزوین

وفروع دین و قیامت و حشر اموات و ملائکه و وظائف آنها سخن راند و از آداب نماز و روزه و حج و بهشت و دوزخ و پیغمبران سلف و کتب آسمانی و غیره به تفصیل سخنرانی کرد (۱) در ضمن صحبت سایر ملاها هم از عبادت فارغ شده و بتدریج آمدند و پشت بدیوار نشستند ، قهوه‌ای صرف شد و قلیان دست بدست گشت پاره‌ای کتابی از طاقچه برداشته بمطالعہ پرداختند و بعضی هم قلمدانهای دراز را بالوله کاغذ که در قطعه چرمی پیچیده بود از جیب در آورده سرگرم نوشتن شدند و ما هم برای رفتن بلند شدیم یکی از ملاها بما پیشنهاد کرد که خرابه‌های مدرسه قدیمی هم که نزدیک است به بینیم این مدرسه بوسعت مسجد شاه نیست ولی از تزییناتی که باقی مانده است میتوان حدس زد که در زمان آبادی مانند مسجد شاه جالب توجه بوده است.

۱۳ مه - امروز صبح بنا بود از قزوین بطرف تهران برویم ولی مارسل شب گذشته مبتلا به تب شدیدی شد و از درد سر مینالید و استفراغ میکرد . من از رئیس تلگرافخانه پرسیدم که آیا دکتر اروپائی خوبی در این شهر هست ؟ گفت : نظر باینکه ایرانیان پیر و دستورات ابن سینا دانشمند مشهور هستند که در قرن دهم در سبک حیات بوده بدکترهای اروپائی مراجعه نمیکنند و بنابراین دکتر اروپائی در این جانیمانند . بدبختانه جعبه دوا را هم روز پیش با کاروان فرستاده بودیم و چون از ناخوشی او بیمناک بودم باین فکر اقدام که هر چه زودتر او را به تهران برسانم از قزوین به تهران می توان بادرشکه مسافرت کرد ولی درشکه پیدا نمیشود. در انبارهای دولتی چند درشکه بود که برای مسافرت اعلیحضرت محفوظ نگاه داشته و بکسی نیدادند بالاخره پس از یکروز سرگردانی چهار چرخه‌ای پیدا کردیم که سرپوش بدی داشت لحافی در آن انداختم و شوهرم را روی آن خواباندم و در ساعت ۳ بعد از نصف شب حرکت کردیم . در پنج کیلو متری شهر راه بواسطه بارندگی زیاد پراز آب و گل شده و حیوانات بسختی راه می پیوندند ناگهان درشکه در گل ماند. درشکه چی پیاده شد من عنان اسبان را گرفتم و او بی درپی شلاق زد ولی نتیجه‌ای حاصل نشد بنابراین مجبور شدیم صبر کنیم تا آفتاب طلوع کند و با مساعدت عابرین کاری صورت دهیم چون صبح شد چند نفر دهقان که با گاوان خود بمزرعه میرفتند رسیدند و با کمک آنها و نیروی گاوان توانستیم ارابه را از گل ولای بیرون آوریم بطوریکه آنها نقل میکردند راه تا تهران بهمین حال است و ما باید یکصد و بیست کیلومتر را باز حمت طی کنیم .

مهندسی که این راه را ساخته و ایرانیان را باین شاهراه سلطنتی مفتخر نموده قابل ملامت نیست زیرا که امین السلطان مباشر ساختمان این راه بوده و برای هر کیلومتر متجاوز از ده هزار فرانک از خزانه دولت گرفته و این جاده را ساخته است که در تابستان از زیادتای خاک و در زمستان بواسطه آب و گل قابل عبور نیست .

امین السلطان سابقاً باب پز مخصوص شاه بوده و بواسطه همین شغل شریف باین مقام رفیع

(۱) شرح این مجلس را نویسنده در چند صفحه مینویسد و چون مامسلما نان بیشتر و بهتر از او باین مسائل آشنا هستیم از ترجمه آن صرف نظر میکنیم (م)

رسیده است. امروز هم صدر اعظم کشور است بعلاوه ریاست گمرک و خزانه راهم دارد و عایدات و مخارج کشور کاملاً در اختیار اوست. اکنون هم مضایقه ندارد که در موقع شکار پیش بندی به بند و آستین را بالا زنند و برای شاه کباب لذیذی فراهم سازد. البته بواسطه همین کباب مطبوع بوده که توانسته است ساختن راه تهران بقزوین را مقاطعه نماید پس از آنکه بگرفتن امتیاز نائل گردید دهقانان را با ضرب شلاق و بدون اجرت بکار واداشت و از مالکین مزارع هم رفع خسارت نکرد و البته چنین راهی که یکوجب سنك فرش ندارد بهتر از این نخواهد شد.

باری باز حمت زیادی بچاپارخانه چهارم رسیدیم در این جا نایب چاپارخانه مانع از حرکت ما شد به بهانه اینکه راه امن نیست و شب نمیتوان حرکت کرد. چنان حال یاسی بن دست داد که از توصیف خارج است ولی نظر باینکه مجبور بودم مریض را زودتر بتهران برسانم بر اصرار و التماس افزودم و گفتم مگر این رشته جبال البرز نیست که قلل پربرف آن نمایان

منظره کوه دماوند

است؟ ما بیست کیلومتر از پای تخت فاصله داریم چگونه ممکن است این فاصله کم و نزدیک پای تخت ناامن باشد؟ و بالاخره بواسطه پافشاری موفق شدم که اسبانی بگیرم و حرکت کنیم. در ساعت ده بعد از ظهر از خندق عریض پای تخت عبور کردیم اما سورچی تاکنون بتهران نیامده و راه را نمیداند او یکنفر دهقانی است که بالهجه کردی حرف میزند و من هیچ نمی فهمم چه میگوید. بالاخره ارا به در کوچه های تاریک و پر پیچ و خم و خالی از سکنه داخل شد. درب تمام خانه ها بسته شده و بقدری کوچه ها پر گل و آب است که باز حمت از آنها عبور میکنیم

و کمترین روشنائی هم وجود ندارد که بتوان راهرا از چاه باز شناخت . پس از عبور از بازار که تاریکتر از کوچه‌ها بود ناگهان دیدم که دری نیم باز است و مختصر روشنائی در آن پیدا است . بنابراین بآنجا داخل شدم و دیدم یک عده سرباز سرگرم نوشیدن چای و کشیدن قلیان هستند . از آنها پرسیدم از کدام طرف باید بمحلّه عیسویان رفت ؟ یکی از آنها بلند شد و با سورچی گفتگوئی کرد و دانست که او راهرا نمیداند . بنابراین بر سر لطف آمد و بهلوی سورچی نشست و مارا برگرداند . مدتی راه رفته را دوباره پیمودیم و بالاخره بمیدان بزرگی رسیدیم که روشنائی ضعیفی داشت . این میدان دارای چهار دروازه بزرگ بود . (۱) سرباز راهنما از یکی از آنها عبور کرد و گفت این جا محلّه فرنگیهاست و پیاده شده که برود برسیدم مهمانخانه کجاست ؟ گفت من نمیدانم . خوشبختانه قهوه خانه‌ای در آن نزدیکی بود من به قهوه‌چی مراجعه کرده و راهنمای جدیدی پیدا کردم . ده دقیقه بعد بخانه‌ای رسیدیم که دیوارهایش سفید و بحسب ظاهر تمیز بنظر میآمد .

این جا هتل فرانسه است یعنی کافه کوچکی که یکی از هموطنان ما دایر کرده است و بطوریکه بعد فهمیدم این شخص سابقاً شیرینی پز مخصوص شاه بوده است . نظر باعتراف علما که شاه نباید شیرینی که بادست ناپاک فرنگی فراهم شده صرف نماید از شغل خود منفصل گردیده و برای امرار معاش این کافه را دایر کرده است .

در این کافه فقط دو اطاق است که صاحب مهمانخانه موسیوپروو (M. Prévot) بمسافرین تازه وارد اجازه میدهد خوشبختانه در این موقع این دو اطاق خالی بود و ما توانستیم در کافه منزل کنیم . اما مارسل در چه حالی است ؟ خدایمیداند . متصل هذیان میگوید و قادر نیست که خود را با طاق رسانده روی تخت خواب بیافتد .

فصل هفتم

دکتر تولوزان - خواهران تارک دنیا - قصر نگارستان - اندرون شاهی - تصویر فتحعلی شاه با پسران - شرفیابی بحضور شاه - ناصرالدین شاه .

اول ژوئن - اکنون سه هفته میگذرد که من در تهران هستم ولی هنوز نتوانسته‌ام از منزل بیرون بروم حتی بیایگی هم که در زیر پنجره اطاق واقع است قدم نگذاشته‌ام . حال مریض رو به بهبودی است ولی بسیار ضعیف و ناتوان شده است دکتر تولوزان بدادمارسید و اگر او نبود خدا میداند که اکنون مادر چه حال بودیم .

این دکتر دانشمند سابقاً در قشون فرانسه خدمت میکرد و اکنون ۲۰ سال است که در ایران شاه و اطرافیان خدمت میکند . برخلاف سایر اروپائیان که چون چندی در خاور اقامت کنند سست و تنبل میشوند و دست از کار و مطالعه میکشند دکتر تولوزان اتصالاً مشغول کار است .

(۱) مقصودش میدان توپخانه است (م)

امراض محلی را بدقت مطالعه کرده و کتب مفیدی راجع به تولید و بادرهندوستان و منشاء طاعون خیارکی که در بین النهرین و قفقاز و ارمنستان بروز میکنند نوشته است. تحقیقات او راجع بمرض دیفتری که در خاورزمین زیاد است خالی از استفاده نیست.

دکتر تولوزان علاوه بر اینکه دکتر و معالج شاه است سمت مشاور و مصاحبت او را هم دارد نظر به بی غرضی و معلومات زیاد طرف توجه شاه واقع گردیده و در نزد او احترامی دارد سیاست خوبی هم بازی کرده است یعنی با اطباء بومی طرح الفت ریخته و در کارها با آنها هم مشورت میکند زیرا که این اطباء طرف توجه درباریان و علما، روحانی و اندرون شاهی هستند و اگر اشکالاتی در امر طبابت پیش آید بواسطه اخلاق ملایم دکتروزود برطرف میشود.

طبيب ایرانی خون گرفتن را در هر موقع تجویز میکند و مسهل هم زیاد میدهد نه فقط در هنگام مرض بلکه در موقع تندرستی هم برای جلوگیری از بروز امراض در بکار بردن این دستورات اصرار دارد حتی تجویز میکند که از نوزادان هم پس از سه روز خون بگیرند تا خون فاسد رحم مادر از وجودش خارج شود. هر ایرانی مجبور است که در هر ماه دوبار بدلاک مراجعه کند و تحمل رنج بیشتر او را بنماید تا از اختلال مزاج احتمالی مصون باشد.

چندین سال میگذشت که شاه خون نگرفته بود زیرا که دکتر تولوزان چنین عملی را تجویز نمیکرد ولی در این اواخر بنا به تجویز اطباء ایرانی و اصرار زنان حرم بدون مراجعه بدکتر رگ خود را گشود و پس از خروج مقداری خون بحمام رفت. و از شدت ضعف غش کرد البته معلوم است که تاجه اندازه حواس حکیم باشی ها پریشان میشود و باضطراب و وحشت میافتند. بنا بر این فوراً بهمقطار فرانسوی خود مراجعه کرده و از او مدد خواستند. دکتر تولوزان باز حمت زیادی شاه را بهوش آورد و همینکه رمقی گرفت حکم کرد که اطباء ایرانی را چوب بزنند اما بنا بر خواهش و اصرار دکتر تولوزان شاه آنها را بخشید و از این تاریخ به بعد دیگر شاه بآنها اعتنایی ندارد و حتی نهی اکید کرده است که از ولعهم هم که ماهی دومرتبه عادت بخون گرفتن دارد دیگر خون نکیرند.

۴ ژوئن - در مدت بیماری مارسل خواهران سن و نسان دوپل (۱) مساعدت زیادی بن کردند سرپرست و رئیس آنها خواهر کارولین (Caroline) بمحض اطلاع از ورود ما آمد و از ما دیدن کرد. و خواست شوهر ما بکلیسا برود که در آنجا خواهران مسیحیان بی کس و مریض را پرستاری و معالجه می کنند دکتر تولوزان بانتقال مریض رضایت نداد ولی آنها میآمدند و مرا در پرستاری مساعدت میکردند.

بمحض اینکه حال مارسل بهتر شد و من توانستم از منزل قدمی بیرون گذارم بکلیسا رفتم و از مساعدت و مهربانی خواهران تشکر کردم و عجب این است که در آنجا کوری راهنمای من شد یعنی بمحض اینکه در زدم کوری آمد و در را بروی من باز کرد و پس از سؤال و جواب

(۱) جمعیت مذهبی که (Saint Vincent de Paul) در ۱۶۰۷ تأسیس کرده است و دختران اعضا این جمعیت خود را وقف دستگیری فقرا و پرستاری مرضی میکنند (م)

مختصری گفت: شما همان خانمی هستید که تازه از تبریز به تهران آمده اید؟ گفتم بلی و از هوش او تعجب کردم این شخص نابینا در حالیکه از کنار حوضهای پر از آب و باغچه ها بخوبی میگذاشت مرا راهنمایی کرد و برد نزد خواهر کارولین که در دواخانه مشغول فراهم کردن دوا برای فقرا بود. اتفاقاً در این روز خواهران مریضهای بی بضاعت ایرانی را میپذیرفتند و جمعیت زیادی بآنها مراجعه کرده بود. در میان این جمعیت زن جوان مسلمان را دیدم که بسیار

زن گدای ایرانی

اندوهناک بود. بطوریکه شنیدم این زن بیچاره طفل خود را که مبتلا بر ضدیفتری شده آورده بود که تحت توجه خواهران قرار دهد و در گوشه حیاط تنها نشسته و مبهوت مانده بود. چشمانش از شدت گریستن ورم کرده و دهانش باز مانده بود و بقدری رنج میکشید که هیچ ملتفت اطراف خود نبود. چند سالیست که این خواهران در تهران کلیسا و مدرسه ای دایر کرده و به تربیت کودکان چند خانواده اروپائی که در تهران اقامت دارند پرداخته اند. عده زیادی از دختران ارمنی هم بمدرسه آنها میروند و عده بسیار قلبیلی از مسلمانان هم اطفال خود

را در تحت پرستاری خواهران قرار داده اند باین شرط که در عقیده و مذهب آنها دخالت نکنند. دختران در این مدرسه خواندن و نوشتن و خیاطی و اتو کشی و خانه داری یاد میگیرند یعنی تعلیماتی که ایرانیان با آنها آشنائی ندارند. زبان فرانسه و مختصری تاریخ و جغرافیا هم بآنها تدریس میشود. زنان اندرون شاهی هم گاهی بن خواهران را میپذیرند و مساعدتی بآنها میکنند شاه هم سالیانه هزار و پانصد فرانک بآنها اعانه میدهد و روی هر هفته اوضاع مالی میسیون بدنیت. بدبختانه مشقت مسافرت بایران و تعمیر آب و هوا نیروی این خواهران شجاع را تحلیل میبرد و غالباً بواسطه ابتلای بامراض بومی تلف میشوند. مخصوصاً در ارومیه که دکترا روپائی ندارند تلفات آنها زیاده تر است. سال گذشته نه نفر از این خواهران بایران آمدند ولی شش نفر از آنها از مرض تیفوئید تلف شدند و دو نفر از آباء لازم است هم در این میسیون مشغول خدمت هستند اینها علاوه بر خدمت بفقرا مقصود دیگری هم دارند و آن اینست که اقتدار و نفوذ دولت فرانسه را در خاور و بتوسعه و افزایش برند (۱)

(۱) معلوم میشود که تنها دول هم جوار یعنی انگلیس و روس در فکر استعمار مانبوده و دولت فرانسه هم چشم طمع بایران دوخته بوده است (م)

۳ ژوئن - حال شوهرم روبه بهبودی است و میتواند مختصر حرکتی بکند فردا باید بدیدن دکتر تولوزان برویم و چون فاصله کم است میتوانیم آنرا پیاده طی کنیم و پس فردا هم بنابر تقاضای دکتر باید حضور شاه شرفیاب شویم.

ناصرالدین شاه از طایفه قاجار است این طایفه را تیمورلنگ از شام بایران آورد و چون بشجاعت و جنگ آوری افراد آن اطمینان داشت آنها را سه قسمت کرده مأمور حفظ سرحدات ممالك پهناور خود کرد. يك قسمت را برای جلو گیری از طغیان طوائف لزگی بگرجستان فرستاد و قسمت دوم را در خراسان در مرو سکونت داد تا در مقابل طوائف ازبک بدفاع پردازند. و قسمت سوم را که سلسله شاهان حالیه بآن تعلق دارد در سواحل بحر خزر جای داد تا از شرارت ترکمانها جلو گیری کند.

قبیله قاجار استرآباد از مراتع کوهستانی استفاده کرده و بزندگانی خود ادامه میداد تا روزیکه فتح علی خان یکی از رؤسای عمده این قبیله در قشون طهماسب دوم وارد گردید و بمقام بلندی رسید و افراد نامی این طایفه هر يك در این قشون پستی را اشغال کرد و در اواخر قرن اخیر موفق شدند یکی از رؤسای خود موسوم به آقا محمد خان را که مؤسس سلسله شاهان حالیه است به تخت سلطنت بنشانند (۱)

آقا محمد خان سرگذشت عجیبی دارد. در هنگامیکه طفل شیر خواره ای بود پدرش بحکم نادر شاه بقتل رسید و خود او نیز تا چندی در دربار عادل شاه جانشین نادر بعنوان گرو بزمیبرد. عادل شاه با او وحشیانه رفتار کرده و او را مقطوع النسل ساخت تا شجاعت و نیروی مردانه را از او بگیرد اما آقا محمد که دارای هوش سرشاری بود آرام ننشست و فکر دست اندازی به تاج و تخت سلطنت را در منزه خود پرورش میداد و پیوسته باطناً در پیشرفت منظور خود کار میکرد. چندی هم

(۱) قاجاریه از حیث نژاد منول و در زمان چنگیز و اولاد او از مغولستان هجرت کرده در شام و ایران مخصوصاً در ارمنستان ساکن گردیدند. قسمتی که در ارمنستان بود در دوران سلطنت صفویه نظر بکمک هائی که افراد آن بشاهان این سلسله کرده بودند گاهی رؤسای آنها بحکومت میرسیدند. شاه عباس کبیر ایل قاجار را از محل اصلی خود حرکت داده دسته ایرا در مقابل طوائف لزگی سکونت داد و عده ابراهیم برای جلو گیری ترکمانان بگرگان و استرآباد فرستاد و قسمتی را هم برای جلو گیری از طوائف اوزبک بمر و روانه کرد.

قسمت هائی که در گرگان و استرآباد سکونت داشتند در اواخر سلطنت صفویه اهمیتی پیدا کردند و بدو دسته تقسیم شدند آنها یک که در ساحل راست گرگان مسکون بودند معروف شدند به یوخاری باش (یعنی مسکنه آن سر رودخانه) و کسانی که در ساحل چپ بودند اشاقه باش (یعنی مسکنه این سر رودخانه) نامیده شدند آقا محمد خان از همین طایفه اخیر است که پس از کشمکشها و مغلوب کردن مدعیان سلطنت در تهران در سال ۱۲۰۰ هجری تاجگذاری کرد. (م)

دردربار کریم خان زند تحت نظر بود و بطوری طرف اعتماد واقع شده بود که کریم خان در معضلات امور با او مشورت مینمود و از فکر او استفاده میکرد.

بعض اینک که کریمخان بدرود حیات گفت آقامحمد از شیراز فرار کرده خود را باستراباد رسانید و بجمع آوری قشون پرداخت تا قصد دیرین خود را عملی سازد (۱). و کسانی که سابقاً باو بدرفتاری کرده بودند بحسب ظاهر بخشید و با چند نفر از رؤسای توانای کردستان و آذربایجان و عراق پیمان دوستی بست و آنها را بدور خود جمع کرد و توانست در موقع شوریدگی کشور تاج سلطنت ایران را بدست آورد. آقامحمد در ضمن کوشش و کار زیاد نیروی روحی و جسمی خوبی پیدا کرد و نظر باینکه میخواست بقبیله خود نزدیک باشد تهران را که سیاحان قدیمی قصبه‌ای نمایش داده و گفته‌اند که سکنه آن در لانه‌های زیرزمینی منزل دارند پایتخت خود قرار داد و در آبادی و استحکام آن کوشید. طرح اولیه نقشه آقامحمد تجهیز قشون نیرومندی بود و پس از آنکه بمقصود رسید بشورش ایالات خاتمه داد و بفتح کرمان و گرجستان نائل گردید. و شهر تفلیس پای تخت گرجستان را در معرض قتل و غارت هولناکی قرار داد بطوریکه بغیر از زنان جوان و زیبا کسی را زنده نگذارد و این باقیمانده را هم با سارت همراه آورد بطوریکه گفته و نوشته اند پس از فتح گرجستان شانزده هزار نفر اسیر در دنبال قشون فاتح پیاده راه می‌پیمودند.

پس از این فتح نمایان بود که آقامحمد بحسب ظاهر بطور بی‌میلی قبول سلطنت کرد و تاج شاهی ایران را پذیرفت (۱۷۹۶) و در حالیکه آنرا بر سر میگذارد رو بسپاهیان و سران قشون کرده گفت: شما مرا برحمت و مرارت محکوم میکنید من وقتی بقبول این تاج راضی میشوم که اقتدارم بدرجه تواناترین شاهان پیشین ایران برسد.

پس از مراسم تاجگذاری آقامحمد شاه بلافاصله عازم فتح خراسان شد و همینکه میخواست بشهر بخارا داخل شود شنید که قشون کاترین امپراتریس روسیه بطرف گرجستان روی آورده است بنابراین فوراً خود را بسرخد رسانید و قصدش این بود که این نواحی را خالی از سکنه

(۱) کریم خان نسبت به محمد خان بانهایت رأفت و مهربانی رفتار میکرد حتی باو اجازه رفتن بشکار را هم داده بود ولی آقامحمد خان نظر باینکه مقطوع النسل و از داشتن زن و فرزند محروم شده بود تمام افکارش در اعراف بدست آوردن سلطنت دور میزد و چون کریم خان مریض و بستری گردید غالباً بعزم شکار از شهر بیرون میرفت و بایکی از محارم شاه زند بند و بستی کرده بود که هر وقت پادشاه زند بدرود حیات گوید او در سر برجی بیاید و با علامت معهود آقامحمد خان را آگاه سازد بنابراین خان قاجار همه روزه بنابر قرارداد بطرف برج میآمد و اگر علامت را نمیدید بشیراز بر میگشت تا روزی که علامت را دید و از مرک کریم خان اطینان حاصل کرد بنابراین با شتاب تمام فرار اختیار کرد و راه تهران را در پیش گرفت (م).

و تبدیل به بیابان لم یزرعی نماید ولی مرگ امپراتریس و احضار قشون روس از این نواحی بچنگ و قتل و غارت خاتمه داد.

پس از این واقعه طولی نکشید که شاه ایران هم از زندگانی محروم گردید و بدشمن خود پیوست توضیح آنکه سه روز بعد از ورود او بقلعه شوشی در میان یکی از مستخدمین مقرش و غلامی گرجستانی نزاعی تولید شد و آغا محمد که از هیاهوی آنها بستوه آمده و عصبانی شده بود حکم کرد که سر هر دو نفر را فوراً از بدن جدا سازند، چند نفر از رؤسای توانای قشون بشفاعت پرداختند شاه قبول نکرد و فقط حاضر شد که اعدام آنها به بامداد روز بعد موکول شود و شب جمعه مرتکب قتلی نشود. اما عجب این است که بعثت تهوری مورد ویا عارضه جنون شاه امشب هم این دو مستخدم را از خود دور نکرد از طرفی هم چون این دو نفر میدانستند که حتماً فردا باید دست از حیات بکشند یک نفر دیگر از نوکران ناراضی را هم با خود هم دست کرده و شبانه بسرا پرده شاه وارد شدند ورشته حیاتش را در سن شصت و سه سالگی با کارد قطع کردند [۱].

ابتدا قصد آقا محمد خان این بود که تاج و تخت سلطنت را تصاحب نماید اما همینکه بمقصد رسید باین خیال افتاد که سلطنت را در خانواده خود موروثی کند بنابراین فتحعلی خان برادر زاده خود را که معمولاً باباخان میگفتند بولیعهدی نامزد کرد.

آقا محمد این برادر زاده را بسیار دوست میداشت و مانند پدری نسبت باو محبت میکرد و برای اینکه از تصاحب تخت و تاج محروم نگردد تمام اشخاص نیرومند طائفه را کشت. سه نفر از برادرانش فرار کردند و یکی از آنها را کور کرد و جعفر قلیخان را که نسبت باو خدمات زیادی کرده و برای رساندن او بسلطنت فداکاریها بروز داده بود قربانی فتحعلی خان کرد. و قتیکه جسد برادر مقتولش را دید اظهار پشیمانی نمود و روی بفتحعلی خان کرده پس از فحش و ناسزای زیاد جسد خون آلود برادر خود را باو نشان داد و گفت: باباخان آنروح عالی همت که این بدن را بحرکت در میآورد هرگز حاضر نبود که تو وارث تاج شاهی شوی

[۱] راجع بکشتن او روایات مختلفی نقل کرده اند که یکی از آنها هم روایت زیر است: گویند در ایام محاصره شوشی چند عدد خر بوزه تقدیم شاه کرده بودند که تحویل آبدار خود داده و امر کرده بود که هر وعده نصف خر بوزه در سفره او بگذارند خر بوزه ها زودتر از حسابی که شاه داشته تمام میشود. شاه تاریخ ورود آنها را و اینکه چند عدد بمصرف رسیده و چند عدد بایدها باقی باشد بدقت معین میکند و از آبدار باقی مانده را مؤاخذه می نماید آبدار هم نجات خود را در واقع گوئی میبندارد و اعتراف میکند که بادو نفر از پیشخدمتها آنها را خورده اند شاه برای همین قضیه کوچک امر بکشتن هر سه نفر میدهد و آنها هم چون میدانستند که حکم اوقطعی است شبانه وارد اطافش شده و او را میکشند.

آقا محمد خان در قساوت قلب و بیرحمی بی نظیر بود. شکنجه و آزاری که قبل از کشتن به ⑤

تومیدانی که ایران هرج و مرج شده بود و هر قطعه را یکی از گردنکشان در تصرف داشت و من چقدر زحمت کشیدم تا این قطعات را بهم متصل کردم و بشورش‌ها و ملوک الطوائفی خاتمه دادم اکنون هم برای اینکه تو بلامانع بسلطنت برسی مرتکب این قتل‌های فجیع خانوادگی میشوم و بجای پاداش دادن باین مرد دلیر که نسبت بن جان فشانی کرده بود حق ناشناسی کرده ورشته حیاتش را بریدم . .

غالباً باطرافیان خود میگفت: باباخان جانشین من است. چقدر خونها بزمین ریختم تا او بتواند بعد از من با آرامش خاطر سلطنت کند .

آقا محمد علاوه بر لثامت جبلی حرص زیادی هم بجمع آوری سیم و زر و جواهرات داشت. آنچه جواهر در نزد اولاد و بستگان نادر سراغ داشت همه را بایک نوع بیرحمی و قساوت قلب بی نظیری از آنها گرفت .

گویند روزی حکم کرد که هر دو گوش دهقانی را ببرند درحینکه میرغضب میخواست مشغول قصابی شود دهقان التماس کرد که اگر ببریدن يك گوش اکتفا کنی پول زیادی بتومیدم و مبلغ آنرا معین کرد آقا محمد چون این مطلب را شنید دهقان را احضار کرد و گفت اگر این مبلغ را مضاعف کنی از قطع هر دو گوش معاف خواهی شد . دهقان برای تشکر از این مرحمت خود را بیای او انداخت و تصور کرد که شاه برای مزاح مطالبه پول کرده است غافل از اینکه اشتباه کرده بود و باید آن مبلغ را بشاه بپردازد (۱)

و نیز گویند روزی آقا محمد بادریشی خلوت کرد و باو دستورهای داد تا بتواند مبلغ زیادی از ا طرافیان خود بگیرد و باو گفت در فلان روز بدربار بیا و طلب احسانی کن و چون شب شد آنچه گرفته ای بیاور تا باهم تقسیم کنیم در روز موعود که شاه تمام درباریان خود را احضار کرده بود درویش پیش آمد و پس از تعظیم بنا بردستوری که داشت باحالت محزون و بی درخواست

⊗ لطفعلی خان زند رواداشت و در آوردن چند من چشم از مردم کرمان نمونه ایست از شقاوت و بیرحمی او. یکی از اعمال آمیخته بجنون او هم چنانکه معروف است این بود که امر داد استخوانهای پوسیده کریم خان را از شیراز به تهران بیاورند و در پای تختی که جلوس میکرد دفن نمایند تا در موقع سلام پایمال خود و مستخدمینش شود (م)

(۱) آقا محمد خان بنیاممسک و باریک بین بود و چون حرم سرا و سرگرمی نداشت شخصاً بتمام امور رسیدگی میکرد گویند در سفرهای جنگی جز نان و کوفته چیزی در آبداری خود نداشت و بسا میشد که بانان و ماست یا پنیر قناعت میکرد و نیز گفته اند که روزی بابرادر زاده و ولیعهد عزیز خود یعنی باباخان غذا میخورد باباخان قدری خورش برداشته در روی پلاو ریخت که بخورد خان عمو متوجه شده با شقاب بر پشت دست او زد و چند فحش رکیک هم باو داد و گفت: خورش را برای چلو در سفره گذارده اند روغن و گوشت و ادویه که در پلاو ⊗

احسان کرد شاه نسبت باو حسن ترحمی بروز داده و مبلغی هم از جیب خود باو داد و بسا برین هم گفت هر کس مرا دوست دارد نیازی مطابق شأن خود باین درویش بدهد درباریان محض خاطر شاه کیسه خود را باشتاب در دامن درویش خالی کردند درویش تعظیمی کرد و از حضور دور شد.

شاه روز را با اضطراب بشب رسانید تا بر حسب دستور و قرار داد درویش بیاید و پولها را بشاه تقدیم نماید ولی هر چه انتظار کشید از آمدن درویش مایوس تر گردید عاقبت ناظر خود را خواسته و گفت اگر درویشی آمده است او را بحضور آورید ناظر گفت درویشی نیامده است شاه عصبانی شده بی اختیار گفت: «من عجب گولی خوردم این حرامزاده نه فقط پولهای درباریان را برد بلکه بر آنچه هم که از من گرفت چشم طمع دوخت» و فوراً کسانی را مأمور دستگیری او کرد ولی درویش باتدبیر تر از همدست خود بود و بجائی رفت که هیچکس نتوانست باو دست یابد و بقیه عمر را با این گنج بادآورده بخوشی و خوبی بسر برد (۱).

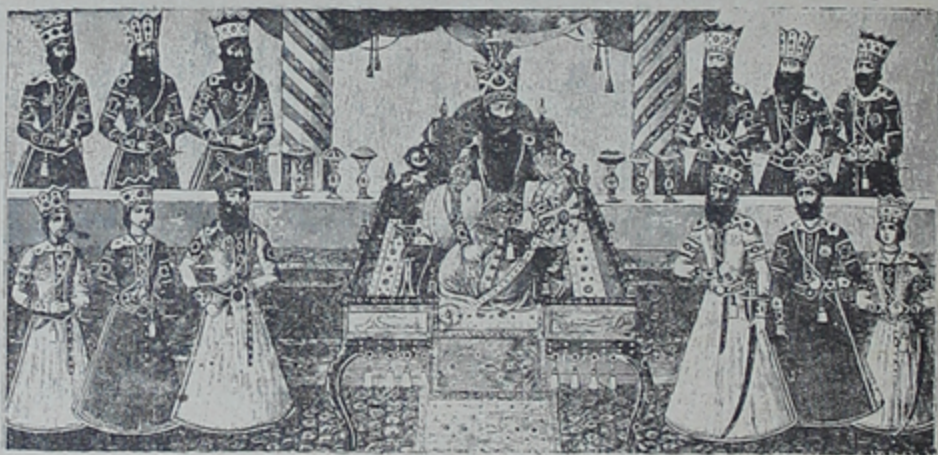
باوجود ثبات و حرص بجمع آوری ثروت و قساوت قلب نمیتوان منکر لیاقت و درایت آقا محمد شد او مرد باعزمی بود بشورشها خاتمه داد و ایران را بصورت مملکت مستقلی در آورد و در ترقی آن کوشید. در نگاهداری نظم قشون و فنون جنگ مهارت شایان تمجیدی داشت.

پس از مرگ او با باخان بدون درد سر به تخت سلطنت جلوس کرد. او در جوانی باهوش بود و چون از کوچکی در امور سلطنتی دخالت داشت کار آزموده شده بود. در آغاز سلطنت بخراسان لشکر کشید و شهر هرات را هم گرفت ولی در عوض در گرجستان و ارمنستان از قشون روس شکست خورد و در نتیجه این کشورها ضمیمه روسیه گردید.

⊗ هست خورش آن است تو که این خورش را میخوری چلو را بی خورش خواهی گذارد باین اصراف و تبذیری که تو در پیش گرفته ای نمیدانم کار این مملکت بکجا خواهد کشید [م]

[۱] گویند آقا محمدخان برای دفع شاهزاده نادری که کریمخان زند نظر بر عایت حق نیک نادر شاه او را در خراسان باقی گذاشته بود بمشهد رفت مأمورین او شاهزاده نابینا را برای گرفتن نقدینه و جواهر نادری شکنجه کردند اقوام شاهزاده یکی از علمای بانفوذ شهر را بشفاعت نزد شاه فرستاده پینام دادند که این پیرمرد عاجز چیزی ندارد اگر از جواهر و نقدینه چیزی موجود داشت و نمیخواست تقدیم کند ما برای استخلاص خود دفینه های او را نشان میدادیم. شخص روحانی خود نقل میکند: اول شب بود که من نزد آقا محمدخان رفتم چون پرده بلند شد و وارد اطاق شدم دیدم سفره ای در وسط اطاق افتاده و مقداری زیاده جواهر سواره و پیاده در وسط آن تل کرده اند که درخشندگی آن با آتش بخاری مسابقه میداد شاه در کنار سفره نشسته و مشغول تماشای چند دانه یا قوت درشت بود با اشاره مرا بهلوی خود نشانید انگشت ریا قوت کوچک خوش آب و رنگی در انگشت من بود آقا محمدخان باوجود روشنائی کم اطاق متوجه آن گردید و پرسید نگین انگشت شما چیست گفتم یا قوت کوچک کم بهائی است و از انگشت ⊗

فتحعلی شاه در ابتدای این قرن در تاریخ ملی ما هم بطور غیر مستقیم داخل میشود .

فتحعلی شاه و پسرانش

توضیح آنکه ناپلئون همیشه در این خیال بود که اشکالاتی برای دولت انگلیس فراهم نماید و بهمین نیت خواست دولت ایران را وادار کند که قشونی بسبک اروپا مرتب و مجهز کرده بطرف هندوستان بفرستد بنابراین هیئتی را باژنرال گاردان [Gardan] مأمور ایران کرد تا معااهده‌ای منعقد نمایند ولی دولت انگلیس چون از این عمل آگاهی یافت ژنرال مالکم را بدربار ایران فرستاد تا قرارداد با دولت ایران به بند بوجوب این قرارداد دولت انگلیس

❖ بیرون آورده برای تماشا با وادام او مانند یک جواهر فروش زبردست انگشتر مرا بایاقوتهای خود بیفروش و گفت : « انگشتر شما برای محک و سنجش سایر یاقوتهای همرنگ خود خوب است » شاید مقصود او از این جمله این بود که انگشتر را با و تقدیم کنم ولی من متوجه مقصود نشده پیغام اقوام شاه رخ را با و رسانیدم شاه گفت : « شما چه عقیده دارید ؟ آیا راست میگویند ؟ » گفتم دلیلی برخلاف گفته آنها ندارم خندید و بخرمن جواهرات اشاره کرد و گفت : « کدام دلیل از این محکمتر است امروز اینها را بر و زداده و امشب مابقی را بروز خواهد داد » من از اینکه پیغام برخلاف واقعی برای او آورده و شفاعت بیموردی کرده بودم بسیار ملول شدم و ساکت نشستم و انگشتر هم از یادم رفت ولی شاه بتصور اینکه من برای انگشتر پافشاری کرده‌ام سبخی از جلوی بخاری برداشت و با کمال مهارت نگین یاقوت را از آن بیرون آورد و روی تل جواهرات انداخت و حلقه آنرا بن پس داد و گفت : « یک عقیق خوش رنگ پیدا کنید و باین حلقه نصب کنید البته برای دست شما عقیق مناسبتر است » و این جمله بمنزله اجازه مرخصی من بود. فردای امروز شنیدم که شاه رخ میرزا بقیه جواهر را تا دانه آخر بروز و تحویل داده است .

[نقل از تاریخ اجتماعی عبدالله مستوفی] (م)

متعهد شد که روزی مبادل بیست و پنجهزار فرانك بدولت ایران بپردازد. بنا بر این شاه ایران بستن پیمان را بادولت فرانسه بتأخیر انداخت و هیئت دیپلوماتيك فرانسه هم چون دید از اقامت چند ماهه در ایران نتیجه ای حاصل نشده تصمیم گرفت که از ایران خارج شود.

پس از سقوط ناپلئون چون انگلیسها اطمینان یافتند که از طرف ایران خطری متوجه آنها نیست از پرداخت مبلغ قراردادی خود داری کردند فتحعلی شاه که عادت باین وجه استمراری کرده بود بشکایت پرداخت. ابتدا دولت انگلیس چنین تعهدی را انکار کرد و کابینه سنت جس مدعی شد که این بخشش موقتی بوده است و چون درباریان عهدنامه را بسنیر انگلیس نشان دادند آنرا گرفت و فوراً امضای آنرا پاره کرد و بلعید.

فتحعلی شاه از این تاریخ بیست و چندان بامور سلطنت نمیرداخت و غالب اوقات را در اندرون بسر میبرد این شاه دارای هفتصدزن و ششصد نفر اولاد بود و بطوریکه میگویند امروزه شماره اولاد و نواده های او به پنجهزار نفر میرسد که غالب آنها بضاعتی ندارند و مجبورند در خانه اعیان و بزرگان مملکت نوکری کنند.

فتحعلی شاه که جانشین يك پادشاه ضعیف و مقطوع النسل شده بود بجته و نیروی خود میباید ریش سیاه بلندی داشت که در روی سینه تا کمر ریخته بود و چون هیکل خود را دوست میداشت

دکتر تولوزان

حجاران و نقاشان را و امید داشت که شمایل او را با پسرانش در کوههای مجاور پای تخت و در هر يك از بناهای سلطنتی حجاری و نقاشی کنند (۱) یکی از عمارات او معروف بنگارستان و بسیار تماشائی است. این بنا سر در بزرگی دارد که در جنبین آن دو قراولخانه واقع شده و سر بازان مستحقظ در آن منزل کرده اند. در عقب این دربارك بسیار بزرگ و عالی قرار دارد که پر است از چنار های بلند که از مختصات پارکهای ایران است و چون از زمین ارتفاع زیادی دارند مانع آن نیستند که شبها و در این محوطه دور زدن و طراوتی بآن دهد ولی روز بواسطه شاخ و برگهای زیاد درختان و سایه آنها محوطه باغ

(۱) یکی از کارهای بد و ناپسند او این است که بناهای تاریخی طاق بستان و اصفهان و غیره را حک کرده و بجای آنها تصویر خود و پسرانش را ترسیم نموده است (م)

تاریک و خفه است. ابتدا باید از خیابانی عبور کرد که پنج خیابان فرعی در موازات آن واقع شده و همه دارای نهری هستند که اتصالاً آب در آن جاری است. در انتهای این خیابان عبارت مفصلی است بشکل صایب یونانی که در انتهای هر یک از شعب آن درهای بزرگی باشیشه های الوان برای دخول روشنائی قرار دارد. در میان بازو های صلیب دو اطاق با ایوانی دیده میشود که برای استراحت شاه اختصاص دارد. سالون مرکزی دارای گنبدی است که با چهار طاق متقارن ساخته شده است کج بریهای سقف آن ظریف نیست ولی با طلا و رنگهای مختلف نقاشی و تزیین شده است.

در عقب این بنا باغهای اندرون واقع شده اند و پرده بزرگی آنها را از بیرونی جدا میسازد تا بانوان حرم در موقع گردش از انظار محفوظ باشند.

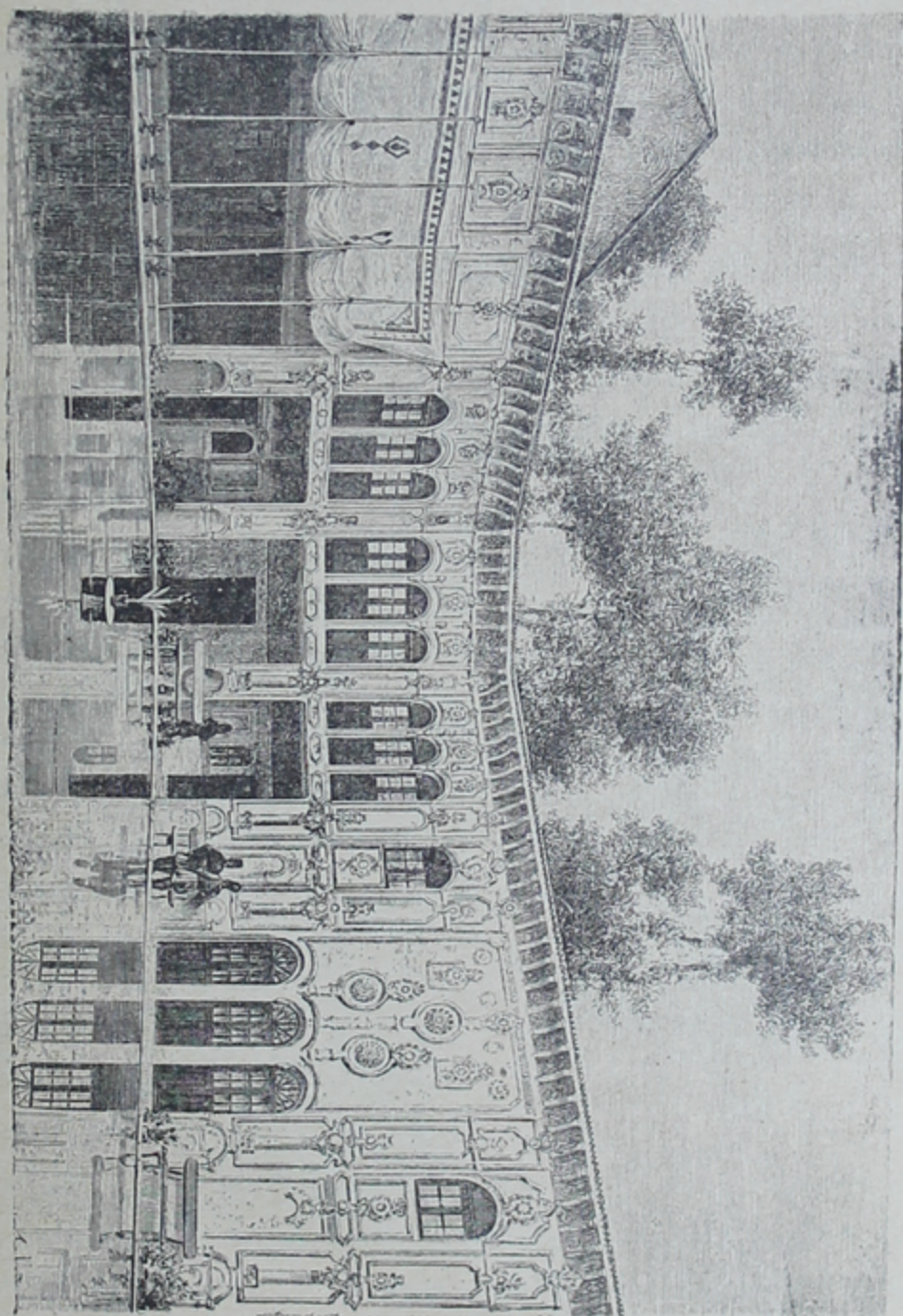
کاخی که مخصوص تعیش و زندگانی پنهانی شاه است در این محوطه دوم قرار دارد شکل آن مربع مستطیل و در دیوارهای خارجی آن هیچگونه پنجره یا روزنه ای دیده نمیشود. تمام اطاقها از حیات روشنائی میگیرند.

زن ایرانی

برای دخول باین کاخ باید از در پست تنگی وارد دالانی شد و بجای رسید این حیات محل زندگانی زنان اندرون شاهی است حوض بزرگی از مرمر سفید در مرکز آن واقع و در اطراف آن معابر سنگ فرشی است که هر یک منتهی میشود بمنازل سوگایهای حرم و آپارتمان هر یک از آنها مرکب است از دو اطاق که درب آنها شیشه ندارد و همیشه باید باز باشد تا روشنائی و هوا در آنها داخل گردد. آیا این زندان بزرگ صحنه های رشک و رقابت و فساد اخلاق را دیده که درب آن همیشه باید بروی این جمعیت زنان بدبخت که بخصوص برای ارضای شهوت شاه در آنجا درهم ریخته اند بسته باشد؟ یعنی همان شاهی که باید از عدم اعتنای او باوضاع کشور بیشتر از

سبعه پیش تر سید. درمرکز این بنا سالون مخصوصی است که در داخل آن تصویر بزرگی از فتحعلی شاه بادوا زده پسر ارشدش ترسیم شده است. شاه بر تخت طلای جواهر نشانی جلوس کرده که در بالای آن عرشه ای بر روی چند ستون قرار دارد. در فاصله ستونها گلدانهای کوچکی است که در آنها از زمرد و فیروزه و سایر جواهرات شاخ و برگ درست کرده اند. شاه کلیجه ای پوشیده که دامن آن ساق پایش را میپوشاند و تاجی هم که از الماس و یاقوت زینت یافته بر سر دارد و تکیه داده است بمتکای بزرگی که بامرواریدهای درشت زردوزی و آرایش یافته است در

عسارت گارستان یا اندرون فتحعلیشاه

دستهای اوششیری جواهر نشان و تسبیحی از مروارید دیده میشود .
دوازده پسر ارشد او در دوصف ایستاده و دارای لباسهایی هستند که مانند کیف از بالای پائین
گشاد میشود و حواشی آنها مروارید دوزی شده است . تاجهای شاهزادگان به بزرگی تاج
شاه نیست ولی همه جواهر نشان هستند . وضع این هیاکل با چنین لباس مانند شکل شاهانی است
که در روی ورقهای بازی مادیده میشوند .

تصاویر دیگری هم درین سالون هست که سفرای انگلیس و فرانسه و ژنرال گاردان و سرجان
مالکم را با آن جورابههای بلند قرمز که از تشریفات سابق شرفیابی بحضور شاه است نمایش
میدهند . در دنبال آنها وزراء و مستوفیان صف کشیده اند این دسته جبهه های زرد دوزی پوشیده
و عمامه بلندی هم از شال ترمه بر سر دارند که در بالای آن چند دانه الماس درخشان نصب
شده است .

هرگاه بخواهند از زندگانی پنهانی شاهان شرقی آگاه شوند باید زحمت بخود راه داده
وارد زیرزمینی شوند که محل استراحت تابستانی فتحعلی شاه بوده است . از پله ها باید پائین
رفت و وارد دهلیزی شد و از آنجا بایوان و بالاخره بیک سالون هشت ضلعی رسید که از گنبدی
پوشیده شده است . در قسمت فوقانی این گنبد شیشه هایی قرار دارد که قوس و قزح را نمایش
میدهند و بوسیله آنها روشنایی کم رنگی بدرون سالون میتابد . دیوارهای آن هم از سنگ
مرمر ساخته شده و در یکی از سطوح آن سرسره سراسیمبی است که دارای صفحات باریک عقیق
مانند است . شاه در این سالون به تعییش و تفریحات عجیب و غریبی می پرداخته است از جمله
زنان لخت اندرون بنوبت در بالای این سطح متمایل رفته و در انتهای فوقانی سرسره
نشسته خود را رها میکردند تا لغزش کتان در وسط حوضی پراز آب افتاده و شاه را سرگرم
کنند (۱)

فتحعلی شاه در اواخر عمر اوقات تابستان را در این زیرزمین بسر میبرد و باین بازیهای آکروباتی
زنان سرگرم بود (۲)

(۱) گویند یکی از سرگرمیهای او این بوده که پارچه مشعی پهن میکرد و روی آن مقداری نخ
ابریشم خرد کرده میریخته و بز نهی متعدد خود امر مینموده است که با پای برهنه روی آن راه بروند
و باین وسیله در نرمی و زبری پامسابته دهند و بآنها که خرده ابریشم پیاشان نمی چسبیده
جایزه میداده است (م)

[۲] بطوریکه نقل کرده اند در موقع جنگ دوم روس و ایران صحنه نمایش خنده آوری ترتیب
داده بوده است :

وقتی که قشون روس به تبریز وارد شد و مصمم بود که بسمت میانه حرکت کند فتحعلی شاه
خود را در مقابل عمل انجام یافته ای دید و ناچار شد شرایط صلح پیشنهادی دولت روسیه را
بپذیرد بنا بر این مجلس سلامی در دربار منعقد کرد و قبلا بدرباریان دستوراتی داد که در
مقابل هر جمله که خود بیان میکنند چگونه پاسخ دهند .
بقیه پاورقی در صفحه بعد

باری چون پسر بزرگ فتحعلی شاه قبل از پدر در گذشت شاه پسر کوچک او محمد را ولیعهد خود قرارداد که پس از مرگ او بنام محمدشاه بر تخت سلطنت جلوس کرد. محمد شاه ضعیف شاه بر تخت جلوس کرد و درباریان سرفرواد آوردند شاه بمخاطبین سلام خطاب کرد و گفت اگر ما امر دهیم که ایلات جنوب با ایلات شمال همدست شده و یکمرتبه بر روس منحوس بتازند و دمار از روزگار این قوم بی ایمان بر آورند چه خواهد شد؟

مخاطبین هم که خوب میدانستند در این نمایش مضحک چگونه باید بازی کنند تعظیم غرائی کرده گفتند: بدا بحال روس... بدا بحال روس... شاه جهان پناه مجدداً گفت: اگر فرمان قضا جریان، شرف صدور یابد که قشون خراسان با قشون آذربایجان یکی شود و هر دو یکمرتبه بر کفار حمله کنند چه پیش خواهد آمد؟

مخاطبین در پاسخ عرض کردند: بدا بحال روس... بدا بحال روس... باز اعلیحضرت گفت: اگر توپچه‌های خمسه را بکمک توپچه‌های مراغه بفرستیم و امر دهیم که با توپهای خود تمام دارودیار کفار را با خاک یکسان کنند چه خواهد شد؟

مخاطبین باز تعظیم کرده گفتند: بدا بحال روس... بدا بحال روس... در اینوقت شاه جمجه که بر روی تخت بدو متکای مروارید دوز تکیه کرده بود نیم خیز شده شمشیر خود را باندازه یکوجب از غلاف بیرون کشید و بطور حماسه ایندو شعر را که زاده افکار خودش بود خواند:

کشم شمشیر مینائی که شیراز بیشه بگریزد
زنم بر فرق پسکیویج که دود از بطر برخیزد

مخاطبین سلام خود را بیایه عرش سایه تخت قبله عالم رسانده و بخاک افتادند و با التماس و تضرع عرض کردند: «قربان... امکش مکش... که عالم زیر ویر خواهد شد.» اعلیحضرت قدر قدرت پس از لمحه‌ای سکوت گفت: «حالا که اینطور صلاح میدانید ماهم دستور میدهیم که با این قوم بیدین کار را بمسالمت خاتمه دهند.

باز این چند نفر بخاک افتاده و تشکرات خود را از طرف تمام بنی نوع بشرکه اعلیحضرت بر آنها ترحم کرده و شمشیر را تمام از غلاف بیرون نکشیده تقدیم پیشگاهش کردند.

شاه با کمال تنیر از جای برخاست و از تخت برآمد و رفت باندرون تادستور صلح را بفرزند خود نایب السلطنه عباس میرزا رئیس قشون ظفر نمون ایران بدهد.

و نیز گویند روزی چند شعری بهم بافته و برای یکی از پیشخدمتها خوانده و منتظر شنیدن تمجید و تحسین زیادی بوده است و چون تحسینی نشنیده میر آخور را احضار و امر کرده که پیشخدمت را بطویله ببرد و سر آخور ببندد میر آخور هم بدستور شاه رفتار کرده بود پس از نیم ساعت شاه امر باحضار پیشخدمت کرده و دوباره اشمار خود را میخواند و از او میپرسد حالا چطور است؟ پیشخدمت بدون اینکه پاسخی بدهد راه خود را در پیش میگیرد که از اطلاق بیرون برود شاه میپرسد مرد که کجا میروی؟ پیشخدمت جواب میدهد: «قربان همانجا که چند دقیقه پیش بودم.»

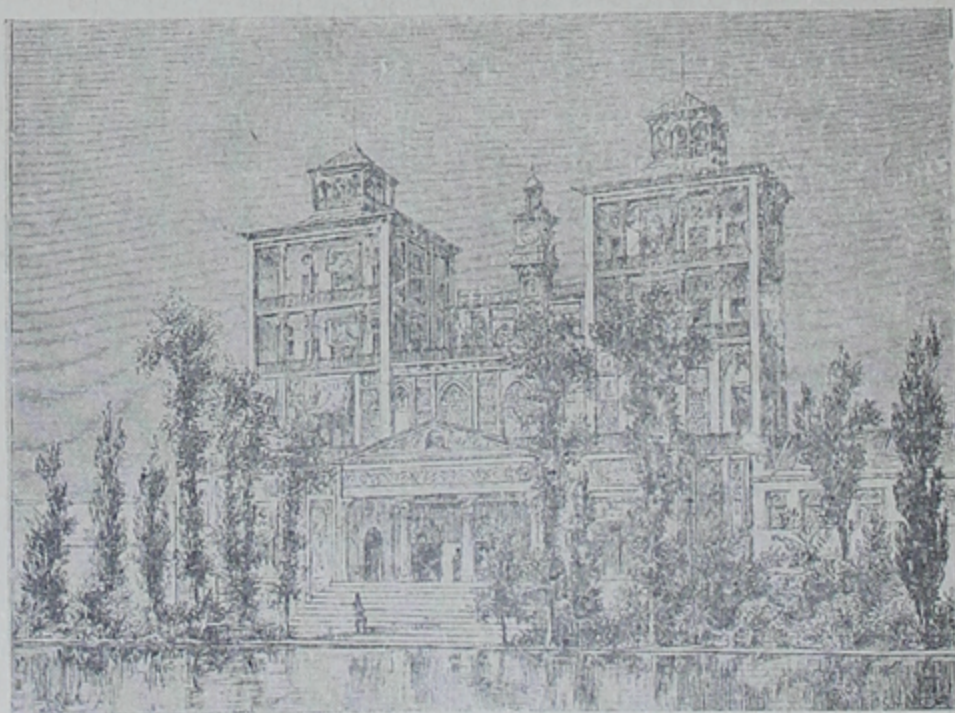
(نقل از تاریخ اجتماعی عبدالله مستوفی «م»)

النفس و بی قید بود و در دوران شاهی خود کار قابل ذکر صورت نداد . پسر او ناصرالدین که شاه حالیه ایرانست در سال ۱۸۴۸ بسلطنت رسید و با وجود تکانهای شدید سیاسی که در آغاز جلوسش در ایران بروز کرد توانست بشورشها خاتمه دهد و بر احوالی سلطنت کند .

اکنون در ایران مختصر جنبشی بروز کرده و مردم مایلند که در شاهراه ترقی وارد شوند نفوذ طبقه روحانی تعدیل شده و دو یا سه مدرسه جدید در شهرهای بزرگ افتتاح شده است و میتوان از نتایج حاصله از آنها آینه درخشانی را برای این کشور پیش بینی کرد . دربار ایران آنقدر خرج نمیکند که مانند دربار ترکیه محتاج بقرض باشد . بی نظمی و رشوه خواری هم اگرچه زیاد است ولی کمتر از ترکیه رواج دارد .

۵ ژوئن - دکتر تولوزان امروز نامه ای بمارسل نوشته و مژده داده است که شاه دو ساعت بغروب مانده مارا خواهد پذیرفت .

قبل از ساعت معهود صدر اعظم درشکه خود را برای رفتن ما فرستاد و ما با آن بدربار رفتیم و پس از عبور از چندین دسته گارد مسلح بکاخ سلطنتی که در مرکز شهر واقع است وارد شدیم .

کاخ سلطنتی یا شمس العماره

این کاخ دارای بناهایی است که چندان شکوه و ابهتی ندارند . در داخل محوطه دیوارها از آجرهای کاشی پوشیده شده که در روی آنها سربازان را تفنگ بدوش نقاشی کرده اند . صورت این سربازان قرمز است و چشمانشان از دایره سیاهی احاطه شده و ابروهای درشت بهم پیوسته ای دارند .

يك نیم تنه گلی رنگ و يك شلوار زرد تنگی باین جنگ آوران منظره خوش نمائی میدهد. در وسط باغ حوضهای متعددی ساخته شده که اطراف آنها را کاشیهای فیروزه ای احاطه کرده است اشجار گوناگون بلند و کوتاه طراوت و صفای خاصی باین محوطه میدهند. ابتدا مار بردند بعمارتی که پسر فتحعلی شاه ساخته بود. وارد تالاری شدیم که پارچه های ابریشمی زردوزی شده سبز و زرد و آبی با وضع نامطبوعی بهم مخلوط گردیده و قسمت فوقانی دیوار را پوشیده داشتند و هزاره ها دارای کاغذ های سفید و طلایی بود که جابجا تا بلوهای دور نمای نامطبوعی در میان آنها قرار داشت. این کاغذ ها را سابقا در اروپا به تجیرهای جلوی بخاری میچسباندند. چند عکس هم از سلاطین اروپائی هست که دور آنها را با نقاشیهای ایرانی تزیین کرده اند. تصویر بزرگی هم هست که ناصرالدین را سوار بر اسب نمایش میدهد. در زیر این یادگاریهای دیپلماتیک چند پیانو هم قرار دارد که تماشاکنندگان میتوانند فضای اطلاق را با آهنگهایی که موافقت با احساسات صاحبان این تصاویر ندارد پر کنند. ماسرگرم تماشا بودیم که ناگهان چند نفر پیشخدمت با شتاب بدرون سالون وارد شده و بما خبر دادند که شاه اکنون وارد باغ میشود. معلوم شد که شاه میخواهد باین ملاقات جنبه رسمی بدهد بنابراین ما شاپوها را بسر فرو بردیم تا مبادا در حضور شاه بوزیدن بادی از سر ما بیافتد و در حضور شاه خارج از نزاکت رفتار کرده باشیم و از سالون بیاغ آمدیم. اعلیحضرت در انتهای خیابانی دیده شد که قدم زنان میآمد و مترجم اولش با صدای بلند برای او روزنامه فرانسه میخواند و در دنبال او هم یکدسته پیشخدمتان بدون لباس اراق دار رسمی میآمدند. پادشاه اکنون ۵۲ سال دارد ولی سیمایش چنین سنی را نشان نمیدهد و بنظر میآید که سنین عمرش هنوز به پنجاه نرسیده باشد. موی سرش سیاه و در اطراف گوشها ریخته است چشمانش درشت و گیرنده و بینی اش منقاری است گونه ها کمی فرو رفته و رنگ صورتش تیره است. سیل درشت سیاهی دارد ولی ریش او که خوب تراشیده نشده برنگ خاکستری است چون مرسوم نیست که شاه باتبع صورت بتراشد و سلمانی باید باقیچی آن را از ته بزند ریش ترکیب خوبی ندارد. لباسش ساده است رنگتی از شال کرمانی بر تن دارد که بامفتولهای طلا شمشه دوزی شده است و تازانویش میرسد. شلوار کتان سفیدی هم دارد که تاروی پامیآید. يك شل نظامی از ماهوت آبی تیره با حاشیه قرمز روی شانه هایش افتاده ولی دست از آستین آن بیرون نکرده است. کلاه ساده ای هم از ماهوت سیاه بر سر دارد و کراوات نازکی از اطلس آبی آسمانی یقه پیراهن را بشکل اروپائی نگاهداشته است. کفشهای روباز و جوراب ساقه کوتاه سفیدش را نشان میدهد. دستهای کوچک و بادستکش نخی سفیدی پوشیده است.

ما هم به تقلید از دکتر تولوزان در کنار خیابان در يك صف بحال خبردار ایستادیم چون شاه نزدیک شد همه تعظیم کردیم و همینکه در مقابل ما رسید باز همین نوع سلام را تکرار نمودیم.

فصل هشتم

در حضور شاه - خواهرزاده‌های شاه - مسافرت ورامین - مسجد جمعه ورامین - قلعه ساسانی - ارك ورامین - قضاوت كدخدا - امامزاده یحیی - انعكاسات فلزی - تزیینات كاشی - تفریح شاه - برج و محراب مغول - امامزاده جعفر - مراجعت به تهران - چنار تجریش - میرزا نظام غفاری .

۷ ژوئن - همینكه شاه در مقابل ما ایستاد دكتر تولوزان گفت : « چون اعلیحضرت اجازه شرفیابی مرحمت فرمودند مادام و موسیودیولافوارا به پیشگاه همایونی معرفی میکنم اینها هموطنان من هستند كه تازه به تهران وارد شده‌اند . »
شاه با تعجب پرسید : چطور این جوان زن است ؟

دكتر - بلی اعلیحضرتا مادام و موسیودیولافوا حامل توصیه‌ای از وزارت خارجه فرانسه برای سفیر فرانسه تهران هستند و از طرف دوستان صمیمی من هم توصیه‌هایی آورده‌اند .

شاه - روی بن کرده و گفت : مادام چرا لباس بلند اروپائی را ترك کرده‌اید؟ من جواب دادم كه برای سهولت مسافرت و مخصوصاً برای اینکه كمتر جلب نظر كنم این لباس را اختیار كردم البته اعلیحضرت میدانند كه چقدر مشكل است كه زنان در ممالك اسلامی باروی باز در انظار عمومی حركت كنند و تصور میکنم كه عادات و رسوم و قوانین مذهبی در ایران بیشتر از سایر ممالك مراعات میشود .

شاه - درست است . از کدام راه به تهران آمدید ؟

- از راه تبریز .

شاه - تمام این راه را با سب طی کردید ؟

- بلی اعلیحضرتا من نمیتوانستم ساعات طولانی در كجاوه نشسته و تحمل رنج نمایم .

شاه - كجا میخواهید بروید ؟

- باصفهان و شیراز و فیروزآباد و از آنجا به بغداد و بابل و شوش .

شاه - شما باید سالها وقت صرف كنید آیا طاقت چنین مسافرتی را دارید ؟ تصور نمیكنم بتوانید متحمل مشقت این سفر طولانی بشوید . آیا قبل از آمدن بایران مسافرت دیگری هم در مشرق زمین کرده‌اید ؟

- بلی الجزیره و مصر و مراکش را هم دیده‌ام

شاه - همه جا با همین لباس مسافرت کرده‌اید ؟

- بلی غالباً با این لباس بودم ولی در موقع مسافرت بایران تصمیم گرفتم كه همیشه با این لباس باشم شاه - كار بسیار خوبی کرده‌اید ، در ممالك ما زنها نمی توانند باروی باز بیرون آیند مردم تحريك میشوند و شاید آشوب هم بكنند . ممكن است شما از این اوضاع تعجب كنید ولی

بتصور آورید که اگر اتفاقاً یکزن ایرانی بالباس ملی خود و روی پوشیده در خیابانهای پاریس حرکت کند مردم چگونه در معبر او برای تماشا ازدحام خواهند کرد البته رعایای من هم مانند رعایای فرانسه

بهحضوراتی گسرفتار هستند و بسا میشود که بسیاری از مردان ایرانی در تمام عمر بغیر از زن خود و اقوام نزدیک روی زن دیگری را نمی بینند و بعد با حرارتی از من پرسید: «آیا نقاشی هم میداند؟» - نه اعلیحضرتا.

شاه - خیف من میل داشتم که شمایل خودم سوار بر اسب کشیده شود. تصاویری که از من کشیده اند هیچیک پسند خاطر من واقع نشده است. مجسمه نیم تنه ای هم در پاریس برای من درست کردند ولی شاهزادگان آنرا نمی پسندند. بعد

عکس ناصرالدین شاه

روی بشوهر من کرده گفت: شغل شما در فرانسه چیست؟ آیا شما هم در جنگ ۱۸۷۰ در قشون خدمت میکردید؟

مارسل - بلی اعلیحضرتا در قشون سوار لوار (Loir) بودم.

شاه مثل اینکه جزئیات جنگ فرانسه را در خاطر دارد گفت: فرمانده شما ژنرال دورل دو پالادین D'aurelle de Paladın بود؟ و بلافاصله پرسید برای چه بایران آمده اید؟

مارسل - من مأمور مطالعه خرابه های تاریخی کیخسرو و داراب و شاهپور هستم

شاه - کتاب فردوسی را بخوانید. شما در شاهنامه اطلاعات گرانبهایی خواهید یافت اما بگوئید به بینم مطالعه این ابیانه خرابه برای دولت فرانسه چه فایده ای دارد؟ بعد ناگهان از شنیدن جواب منصرف شده و گفت: شما موسیو گروی (Grevy) را میشناسید؟ با گامباتا (Gambatta) آشنائی دارید؟ موسیو گروی چطور است؟ من او را خیلی دوست دارم میل دارم بدانند احوال او را پرسیده ام.

بعد از مارسل پرسید . سن شما چقدر است ؟

مارسل - سی و هفت سال .

شاه با سادگی و بدون تزویر گفت : شما بنظر من مسن تر هستید .

دکتر تولوزان گفت : اعلیحضرتا دوست من مارسل مدتی مریض بود و این دفعه دوم است که از منزل بیرون میآید .

شاه - در اینصورت حکیم باید مواظب دوست خود باشی و او را خوب معالجه کنی بعد بطرف ما برگشت و گفت فراموش نکنید بموسیو گروی بگوئید که من او را دوست دارم و اشاره ای بادت کرد که علامت خاتمه شرفیابی بود . مابعد رفتیم و تنظیم خود را تکرار کردیم و ناصرالدین در خیابان دیگری بقدم زدن پرداخت .

شاه نسبت باطرافیان روی خوش نشان میداد و با آنها بامهر و ملاطفت صحبت میداشت و آزادانه نگاه میکرد و در هنگام تبسم دندانهای قشنگ سفیدش دیده میشد . زبان فرانسه را میدانست و در مدت ملاقات نه بترجم خود صنیع الدوله مراجعه کرد و نه بدکتر تولوزان . فقط گاهی که ترکیب جلاالتش بی ترتیب بود و مافورا قصداً او را نمی فهمیدیم و در جواب تأمل میکردیم منخرینش تیر میکشید و عضلات چهره اش انقباضی پیدا میکرد و منظره کریهی نشان میداد .

۸ ثوئن - چون شاه از من خواسته بود که عکس بچه های خواهرش را بردارم برای انجام

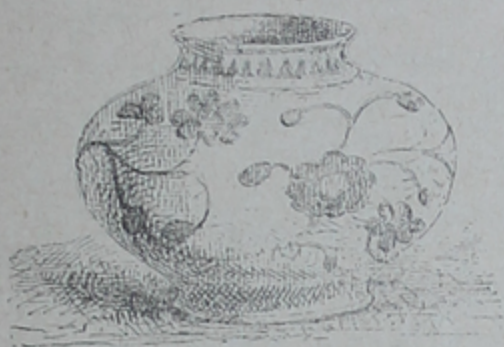

خواهرزاده های شاه

این خواهرش رفتم . این دوشاهزاده کوچک قشنگ دو نمونه خوبی از قبیله قاجار هستند . شاه هم بسیار آنها را دوست میدارد و با اینکه سنین آنها از پنج و هفت تجاوز نمیکند تکبر و خودفروشی شاهزادگی را دارند و مانند اشخاص بزرگ رفتارشان موقرانه است و تشخیص نشان میدهند . دخترک موسوم است بمعصومه و ردنگت مخملی پوشیده که باز نجیره های طلا زردوزی

شده و چهارقدی از ابریشم سبز سردارد و مقدار زیادی از الماسهای درشت در اطراف صورتش میدرخشند و صورت بیضی شکلش را مانند قاب عکس احاطه کرده اند و سه سنجاق الماس درشت درخشان در سر او تاجی تشکیل میدهند . چشمانش سیاه و درشت است و ابروانش بهم پیوسته و تازیانه چهارقد امتداد دارند . در میچ دستش دست بندی است مرکب از مروارید های درشت و شفاف و چندین انگشتری پر بها نیز در انگشتان کوچک و باریک خود دارد . برادرش موسوم است به حسین و مانند شاه کلیجه شال کشمیری ملبله دوزی و شلوار کتان پوشیده است .

در ایران اطفال مانند کودکان اروپائی دارای لباس مخصوصی نیستند پسران و دختران کوچک هم مانند مردان و زنان لباس میپوشند و فقط کلاه پسران با مردان تفاوت دارد.

در ایالات غالب اشخاص مسن عمامه را بکلاه ترجیح میدهند و ریش و سبیل خود را با حنا قرمز میکنند و منظره مخصوصی دارند.

۱۴ ژوئن - ما از رفتن بدامغان دیدن

ظرف آنتیک

ابنیه غزنویان صرف نظر کردیم زیرا که کاروانها اخبار موحشی از آن طرف آورده بودند و میگفتند طاعون خیاری در طرف مشهد بروز کرده و در قصبات و دهکدهها جمعیت زیادی را تلف کرده است بنا بر این بطرف ورامین که ۱۲ فرسخ از تهران فاصله دارد رفتیم.

پس از خروج از پای تخت از دیوارهای خرابه شهر ری قدیم که در پایه جبال البرز واقع شده عبور کردیم و برج سلجوقی را تماشا نمودیم بعد بتماشای قلعه ای رفتیم که دخمه گبران میگفتند و در آنجا پیروان مذهب زردشت اجساد خود را تقدیم طیمور شکاری میکنند تا بر حسب دستورات مقدس کتاب اوستا باعث آلودگی عناصر چهار گانه نشوند. زیرا که بنابر آئین زردشت این عناصر همیشه باید از آلاش هر گونه کثافتی محفوظ باشند. پس از تماشای این قلعه برج دیگری رفتیم که دارای کتیبه ای بخط

مرده گبر در قلعه

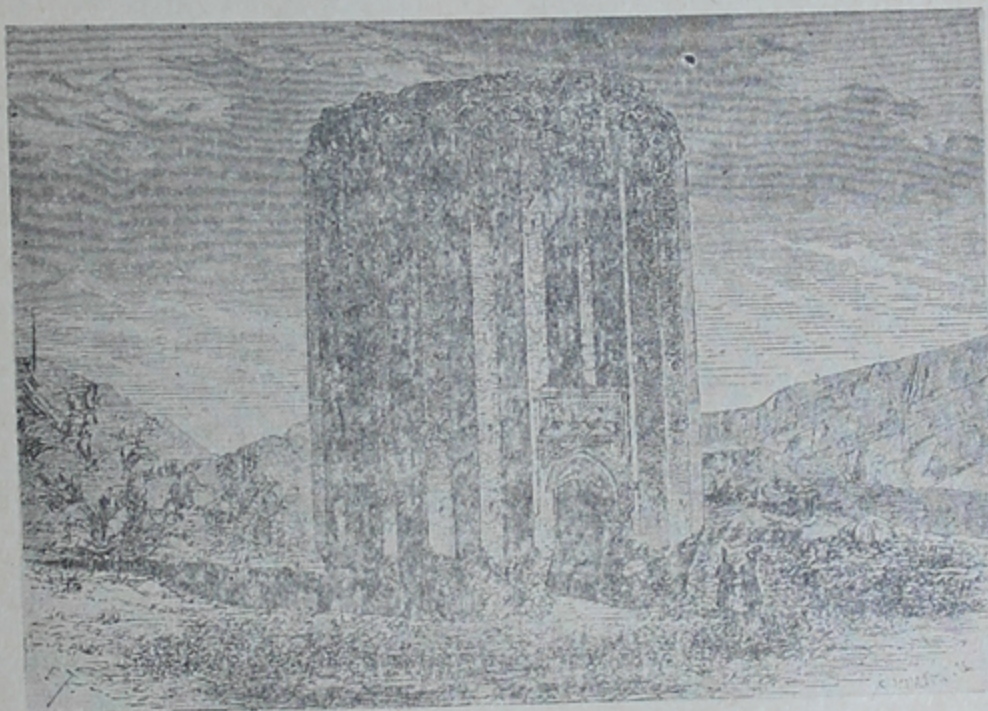
کوفی بود. در شمال شهرری باغهای زیادی بادیوارهای گلی دیده میشود. در تابستان اندرون اشخاص بزرگ و اعیان در این باغها منزل میکنند. و نظر باینکه این باغها در نزدیک مقبره شاه عبدالعظیم واقع شده اند برای زنان مطلوب هستند. گنبد طلائی این مقبره از دور درخشندگی خاصی دارد و درختان کهن چنار و نارون در اطراف آن سر با سمان کشیده اند.

قلعه یادخمه گبران

قاطر چیان با هم صحبت میکردند و میگفتند سابقاً این مقبره احترام فوق العاده ای داشت اشخاص جنایت کار میتوانستند بآن پناهانده شده و عمری را بآرامش خاطر بگذرانند. مخارج آنها

هم از خزانه مقبره پرداخت میشد. ولی از وقتی که پای فرنگیان در این مملکت رسید از احترام آن کاسته شده است و اگر کسی بآنجای پناهنده شود بنا بر حکم شاه متولیان از تنذیه و نگاهداری او ممنوعند و باید از گرسنگی بمیرد و یا اگر بتواند فرار کند. هنگامیکه آنها صحبت میکردند و نسبت به جرمن و قاتلین حس و رحمی بروز میدادند ما بکوه نزدیک شدیم این کوه اولین دنباله رشته جبال دماوند است که قله پر برف آن از تابش اشعه آفتاب منربی رنگ ارغوانی بخود گرفته است و از آسمان نارنجی شکل و جرم عظیم خاکستری کوههای اطراف جدا شده و منظره دلربائی اختیار کرده است.

برج طغرل

در سه فرسخی تهران یکدفعه منظره تغییر پیدا میکند. قنوات زیادی با چاههای مخروطی شکل از دشتی که پر از گندمهای رسیده طلائی رنگ قشنگ است عبور میکنند. با وجود اینکه شب است ماهتاب بقدری نور افشانی میکند که دهکده ها و درختان اطراف آنها را بخوبی میتوان از دور دید. دهقانان سر گرم درویدن گندم هستند. مردان مسلح باداس گندمها را از ساقه بریده و روی زمین میریزند. و زنان و اطفال آنها را جمع و دسته میکنند. صحرانشینان در آخر بهار میآیند و در مقابل اجرتی بزار عین کومک میکنند. در روزهای تابستان بقدری گرما شدید است که نمیتوان در مزارع کار کرد. بنا بر این کارگران سایبانی از چوب و حصیر و شاخ و برگ و غلف درست کرده در سایه آن استراحت میکنند. و همینکه آفتاب رو بزوال رفت و هوا قدری ملایم شد شروع بکار میکنند و تا بامداد بدرو کردن یا کوبیدن خرمن مشغول

میشوند. من تا کنون ماه را باین اندازه روشنی بخش ندیده بودم زیرا که در اروپا غالباً هوا مرطوب و مه آلوده و مانع نورافشانی ماه است و اروپائیان که مانند ما کافر و پلید هستند شبها از نعمت این انوار شفاف و لطیف محروم میباشند.

خلاصه شبها بواسطه تابش اشعه ماه و طراوت هوا حیاتی در مزارع ایجاد شده و هزاران صدای مختلف و درهم ازدور شنیده میشود. آواز کارگران و صدای سگان و طنین زنک کاروان و شیهه اسبان و نغمه های یکنواخت زنجره برعکس شهرها که در این ساعات شب غرق در سکوت و خاموشی هستند هیاهویی برپا ساخته و در صحرای هیجانی تولید نموده اند.

قاطر چیان نظر بخنکی شب و خستگی در حین راه پیمائی چرت میزدند و چون یکساعت از نصف شب گذشت تمجیبی بآنها دست داد که چرا بمنزل نرسیده اند. منم علت تاخیر ورود را پرسیدم یکی از آنها در پاسخ گفت ماراه نزدیکتری را اختیار کردیم و از شاهراه خارج شدیم. با اصطلاح چارواداران اختیار کردن راه نزدیک گم کردن آن است. کمی بعد بمیان رشته قناتهای متعدد افتادیم. سرچاهها هم باز بود و باید با احتیاط قدم برداشت زیرا که این رشته قناتها مانند نخهای کلاف بهم خورده ای باهم تلاقی میکنند. حیوانات هم خسته شده و خوب حس کرده اند که بغلط راه می پیمایند. ناگاه صدای سگانی از دور شنیده شد و قاطر چیان بانظر فوری آوردند و بالاخره باز حمت زیاد بدهکده ای رسیدیم.

چون قدری در کوچه ها راه پیمودیم اشخاصی را دیدیم که باشب کلاههای پنبه ای از بامها با احتیاط سرمیکشند و بالاخره یکی از آنها بقاطر چیان گفت کجا میروید و در این وقت شب چرا اینجا آمده اید؟ قاطرچی جواب داد که عموجان ماراه را گم کرده ایم و برای اینکه مالهای ما از دست برد محفوظ باشند بشما پناه آورده ایم.

دهقانان از این پاسخ آرامش یافته و گفتند در خانه های ماجائی نیست که شما بتوانید منزل

دورنمای شهر ورامین

کنید بهتر آن است که بخانه کدخدا بروید که در همین نزدیکی است قاطر چیان درب خانه کدخدا را کوبیدند و باز شد و پس از گفتگوی زیاد وارد خانه شدیم حیاط مانند باغ و در وسط آن

سکوی وسیعی است که با آجر ساخته شده و محل خواب تابستانی است کسانی که در روی آن خوابیده بودند با این هیاهو بلند نشدند. ماهتاب هم بقدری روشن بود که صورت آنها بخوبی دیده میشد.

کدخدا بهترین محل را در باغ بمانشان داد و چون ما را در تردید دید در تالار را برای ما باز کرد و شب را در آنجا بسر بردیم.

۱۵ ژوئن - در سپیده دم مارسل فرمان حرکت داد و ما از ساعات خنک استفاده کرده از قنوات متعددی گذشتیم یعنی همان قنوات که شب گذشته در میان آنها سرگردان شده بودیم و بعد بطرف بیابان رانده براه داخل شدیم. مزارع پر حاصل در این فصل منظره نشاط انگیزی دارند. همه جا در اطراف دهکده ها اشجاری مانند یک دسته گل پیداست و تاجشم دید دارد مزارع طلائی گندم و خشخاش با گل های الوان خود نمائی میکنند.

اکنون موقع بدست آوردن اولین محصول تریاک است. دهقانان گرز خشخاش را با آلت دندان داری که مانند شانه است خراش میدهند تا شیره ای از آن تراوش نماید و روز بعد با کاردی این شیره را گرفته و در ظرفی که در میان شال خود گذارده اند میریزند. این خراش سه بار تکرار میشود تا تمام شیره گرفته شود.

باری پس از چهار ساعت راه پیمائی و پایمال کردن محصول مزارع و شنیدن ناملایمات از زارعین بام مخروغی شکل و گنبد مینائی مسجدی که در میان مزارع سر بر آورده بود از دور پدیدار گردید. این جا دهکده ورامین است کمی بعد بآنجا رسید و در میان باغها که دیوارهای گلی داشتند داخل شدیم.

در این باغها درختان میوه از قبیل گیلاس و زردآلو و گوجه و هلو جنگل انبوهی تشکیل میدادند میوه های فراوان رنگارنگ شاخ و برگ درختان رامستور کرده و جلوه خاصی داشتند. پسران کوچکی بر بالای درختان توت کهن سال رفته و توت های سفید و سیاه که بدرشتی تخم کبوتر بود بادست چیده و میخوردند. در پهلوی این درختان کهن درختان جوان انار هم بود که با گل های سرخ خود نمائی میکردند.

دهکده ورامین در دشت پر حاصلی واقع شده اما کاروانسرائی ندارد که بتوان در آن منزل کرد. خوشبختانه نظر بتوصیه ای که دکتر تولوزان بکدخدا نوشته بود ما توانستیم در خانه اوفرو دآیم کدخدا یک قسمت از خانه و باغ خود را در اختیار ما گذاشت.

در موقع ورود و فوق العاده گرم شده بود. پس از تعارفات معموله و کمی استراحت بتماشای مسجد جامع رفتیم این بنا در قدیم بسیار عالی و باشکوه بوده ولی اکنون ویرانه ای بیش نیست و مؤمنین هم از ترس فرود آمدن طاق برای عبادت بآنجا نمیروند و بنا بر این سیاحت آن مانعی ندارد و هر کس میتواند آزادانه و بدون اشکال بتماشای این خرابه پردازد. زمین های اطراف آن خارستانی شده که عبور از آن ها خالی از اشکال نیست.

سر در آن از موزائیک های کاشی تزیین یافته و بسی جالب توجه است. یک قسمت از بدنه خراب آن

شباهت کاملی بمسجد شاه قزوین دارد و دارای محراب و گچ بریهای بسیار ممتازی است و معلوم است که با دست استاد هنرمندی ساخته و پرداخته شده است. بقدری شاخ و برگ و گلپای آن باظرافت ساخته شده که انسان از تماشای آن سیر نمیشود. در این جا هم مانند مسجد قزوین پنج و خمهای مسقفی هست که باید از آنها عبور کرد و داخل محوطه کنبه‌دار گردید.

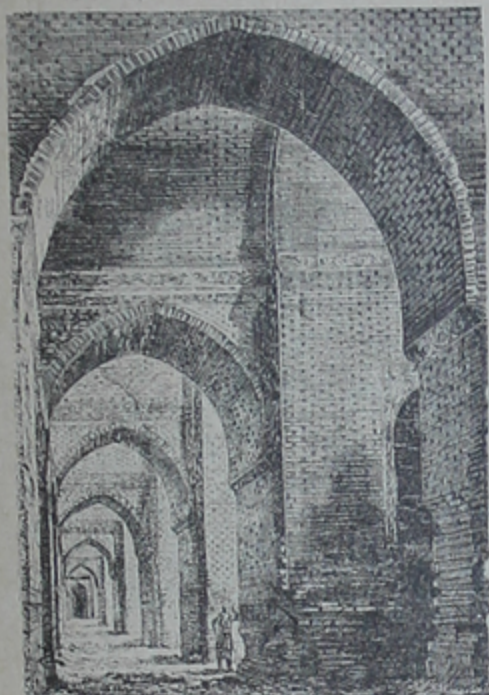
مسجد جامع ورامین

روی آجرهای ساختمانی ساروج سفید کشیده و فواصل قائمی بعرض ۴ سانتیمتر در میان دیوار قرار گرفته که در آنها نقش و نگاری بسبک ساختمانهای عرب بانوک ماله کننده کاری شده است شاخ و برگ و گلپای فوق العاده ظریف و جالب توجه است روی هم رفته تمام بنا بادقت و سلیقه بسیار عالی طراحی شده و فوق العاده باشکوه و شایسته احترام است.

از روی مصالح خراب شده بالارفتیم و به نقبی برخوردیم که در اطراف کنبه دور میزند از بالای بام دشت بسیار وسیع بیکرانه ای دیده میشود. در سمت جنوب این دشت اراضی لم یزرع پهناوری دیده میشود که مانند اشعه آفتاب مری قرمز رنگ و جلوه مخصوصی دارد. در طرف شمال بین این مسجد و کوهی که از دور نمایان است دیوارهای خشت و گلی قلعه ای بنظر می آید و چنین مینماید که در اطراف آن ۷۰۰۰۰ متر بهشت یا هشت کیلو متر بطور کمربند برج و بارو و دیوارهایی وجود دارد و مانند سنگرهائی است که لشکریان مادر میدان جنگ درست میکنند در خود دهکده نیز از آن خرابی هست که تا اندازه ای محفوظ مانده و مسلماً در طرز دفاعی قدیم مفید بوده است.

ما میل داریم که بسیاحت این خرابه ها پردازیم ولی نزدیک شدن شب مانع است و باید بمنزل مراجعت کرده و زندگانی را باروستائیان هم آهنگ سازیم. روستائیان عموماً پس از زوال آفتاب می خوابند و در موقع طلوع آن بیدار میشوند. هنگام غروب کلیم و لحاف و متکا را روی بام میبرند و اگر منزل وسیع یا باغی داشته باشند جائی را

برای خواب تخصیص میدهند و چون هوا روشن شد مگسها نمیگذارند که اشخاص تنبل بخواب ادامه دهند و ناچار باید خواب شیرین بامدادی را ترک کنند .

داخله مسجد ورامین

از ساعت چهار صبح تا ساعت هشت روستائیان بکار مشغول میشوند ولی از ساعت هشت به بعد شدت حرارت آنها را از کار باز میدارد و ناچار بمنازل پناه میبرند و پس از خوردن غذا بخواب میروند . خواب روز را واجب میشمارند و حتی نوکران را هم آزاد گذارده و کاری بآنها رجوع نمیکند ولی همینکه غروب نزدیک شود هوا قدری اعتدال پیدا کرد حیات جریان عادی را از سر میگیرد .

۱۶ ثوئن - قبل از طلوع آفتاب بنا بردستور ما اسبان زین شده حاضر بودند و ما بسیاحت قلعه قدیمی رفتیم این بنا بسیار وسیع و بشکل مربع مستطیل است و باخشت و گل ساخته شده و دارای برجهای دفاعی است که از یکدیگر سی متر فاصله دارند . در خرابه های باقیمانده خشت خامی دیده نمیشود گویا این بنا را مانند دیوارهای قطور خرساباد (۱) و قیونجیق (۲) ساخته اند یعنی خشت های خام را

که هنوز رطوبتی داشته با گل روی هم گذارده و از اختلاط آنها جرم متحد الشکلی تشکیل داده اند .

این طرز ساختمان شباهت با بنیه اسلامی ندارد و مسلماً مادر حضور يك بنای ساسانی هستیم که بسی قدیم تر از برج و باروی شهرری میباشد بنابر داستانهای محلی این قلعه را فریدون که مدوح شعرای قدیمی و مورخین ایرانی بوده بنا کرده است مخصوصاً فردوسی هم نام این پهلوان دلیر را زیاد تکرار میکند . البته این معلومات محلی اشکال ما را کاملاً رفع نمیکند و در داخل این قلعه هم تپه خرابه ای نیست که بتوان در آن کاوش نمود و مدارکی بدست آورد و تاریخ بنا را به تقریب معین کرد .

مارسل عقیده دارد که این قلعه یکی از اردوگاههای قدیمی خندق داری بوده است زیرا که قنوات متعددی آب صاف و گوارائی را از محوطه داخلی این قلعه عبور میدهند . در اطراف این قلعه دیوارهای منفردی مانند سنگر وجود دارد که دیروز آنها را از بالای بام مسجد میدیدیم و چون این بنا در تپه های مرتفعی ساخته شده و دارای چهار برج عظیم است که

(۱) و (۲) دهکده های کردستان هستند که پادشاهان قدیم آشور در آنجاها قصوری ساخته بودند و اکنون خرابه های آنها باقی است (م)

دیوارهای آن ضخامت زیادی دارند چنین بنظر میآید که برای تکمیل يك سیستم دفاعی مستحکم بنا شده تا از شورشهایی که از طرف خراسان بوقوع میپیوسته جلوگیری کنند . یکی از این وسایل دفاعی که بهتراز همه محفوظ مانده در میان دهکده وجود دارد این بنا بشکل مربع و از مصالح خاکی ساخته شده است تمایل قابل ملاحظه ای که در نمای خارجی برج و

ارک خرابه ورامین

باروی آن دیده میشود چنین بخاطر میآورد که این بنا هم مانند معابد مصری که با سنگ میساختند و از خاک ریز دامنه مصالح را بالا میبردند ساخته شده باشد یعنی ابتدا جرزهای قطوری باخشت

خام ساخته و هر قدر ارتفاع آن زیاد میشده از دامنه خاک ریز مصالح را بیالامیرده اند و بعد بنارا از زیر خاک در میآوردند.

ارك و رامین دارای خندق عمیقی بوده و راه زیر زمینی سر پوشیده ای هم داشته که در سایر بناها دیده نمیشود و چنین بنظر میآید که این ارك خیلی بعد از قلعه بنا شده و با استحکامات دفاعی ضمیمه گردیده است و شاید هم اولین شاهان سلجوقی آنرا بنا کرده باشند تا کسی نتواند بمقر حکومتی این ناحیه داخل گردد. اهالی این بنارا قصر مینامند و همین نام تا اندازه ای فرض اخیر ما را ثابت میکند.

۱۷ ژوئن - امروز مابه تفریح پرداختیم و همینکه آفتاب در افق نمایان شد برای شکار بلدرچین و کاکلی رفتیم که در مزارع گندم زیاد دیده میشوند ولی در موقع مراجعت هوا بسیار گرم بود و فوبوس پیر (۱) با اندازه ای بیادیت کرد که تصمیم گرفتیم دیگر در چنین مواقع از منزل بیرون نرویم.

بعضی ورود بمنزل هیاهوئی بلند شد و منزل ما که در این مدت اقامت بی سرو صدا و آرامشی داشت یک دفعه از جمعیت پر شد چون علت را پرسیدیم معلوم شد که امروز کدخدا به سند قضاوت جلوس میکند و بر رسیدگی عرایض و دعاوی ساکنین دهکده میردازد و روستائیان داد و فریادی راه انداخته و فحش هائی بهم زد و بدل میکردند.

اصولاً در ایران اجرای قوانین عرفی بشاه اختصاص دارد ولی اوبه نواب و حکام ایالات و تحصیلداران و کدخدایان هم اختیار داده است که مانند رؤسای پلیس بعرایض مردم رسیدگی کرده احقاق حق نمایند. کدخدا اجازه خوب زدن و گرفتن جریمه هم دارد و اگر خطا و جنایت مهم باشد مقصر را تحت الحفظ نزد حاکم ایالت که اقتدار او مانند خودش محدود نیست میفرستد حکام هم نمیتوانند حکم قتل مقصری را بدهند و باید از شاه اجازه بگیرند. قضاوت در امور جزئی بسیار ساده است و زود خاتمه پیدا میکند ولی مخارج مرافعه که بر حسب ظاهر چیزی نیست غالباً زیاد میشود و طرفین دعوا باید هر یک چیزی بعنوان رشوه بقاضی بدهند و البته هر کدام زیاده تر داد از محاکمه فاتح بر میگردد.

محکمه کدخدا عبارت از سکوی بزرگ مربعی است که چندین نفر میتوانند روی آن بنشینند و در طرفین آن دو باغچه واقع شده است که یکی پراز گلهای خطمی و دیگری دارای درختان انار پر گل است. نوکران در ساعت عصر مجرای آب را بطرف باغچه باز میکنند و بالاوک چوبی سکو و اطراف آنرا آب میباشند تا خنک شود و همینکه آب بزمین فرو رفت روی سکو را جاروب زده فرش نمادی میاندازند و بسته الحافی که مانند عدل پنبه در چادر شبی پیچیده در روی آن میگذارند تا کدخدا بآن تکیه دهد.

پس از انجام یافتن این تشریفات کدخدا از تالار بیرون آمد و رفت روی سکو نشست و پشت به بسته الحاف داد و میرزای خود در اصدا کرده پهلوئی خود نشان داد. دو نفر مشاور هم در مقابل او نشستند. نوکرها

لاله‌ای روشن کرده آوردند و روی آن مردنگی گذاردند تا از باد محفوظ باشد ولی این روشنائی بیفایده است زیرا که روشنائی ماه بقدری زیاد است که برای خواندن و نوشتن احتیاجی به لاله نیست. کدخدا دو نفر را بحضور طلبید ابتدا مدعی بشکایت پرداخت و ادعای خود را تشریح کرد کدخدا و مشاورین و حتی طرف دعوا هم ساکت بحرهای او گوش میدادند همینکه صحبت او تمام شد مدعی علیه بخطابه سرائی پرداخت و برای بطلان ادعا دلایلی اقامه کرد. پس از تمام شدن صحبت‌های طرفین کدخدا با مشاورین مختصر مشاوره‌ای کرد و برای ترك دعوا با شرایطی حکم داد و طرفین از حضور مرخص شدند ولی در زیر لب نسبت یکدیگر ناسزا میگفتند و مسلم است که پس از خروج از محکمه مشت و لگدی هم در میان آنها رد و بدل خواهد شد.

دعای جزئی که مادر آن حضور داشتیم چندان مهم نبود غالباً نزاع بر سر مرغ سرقت شده یا عدم اجرای قراردادی مابین ارباب و نوکر و غیره بود. نوکران هر طمع زمستان را بخرج ارباب بر می‌راند و همینکه هوا خوب و مساعد برای کار کردن شد می‌خواستند از ارباب قدیمی دست کشیده و نزد دیگری بروند که منافع زیادتری داشته باشند.

احکام کدخدا تقریباً منصفانه بود مثلاً بسارق مرغ حکم کرد که باید در عوض یک مرغ دومرغ بطرف بدهی و یا چهارده شاهی بهای آن را بپرداز «البته از این بهای کمی که کدخدا برای دومرغ معین کرد من نسبت با آشپز خود ظمین شدم»

نوکری که برخلاف قرارداد از خدمت امتناع کرده بود مجبور شد که بخدمت ادامه دهد و در غیر این صورت باید مرز چوب و فلک را بچشد. اکنون جلسه فوق العاده‌ای تشکیل شد. واقعه مهمی رویداده بود که در جلسه قبل خاتمه نیافته و دنبال‌اش باین جلسه کشیده شده بود. موضوع این بود که یک نفر زارع قلی نام هفته گذشته مقداری خیار و کدو و غیره بشهر برده و فروخته بود در مراجعت با چند نفر دهقان که اهل همان ده بودند بورامین باز می‌گشته است در راه کلیچه‌اش مفقود میشود بنابراین نزد کدخدا آمده و شکایت کرده بود: که من بارضا و علی و حسین و اسماعیل و یحیی بده بر میگشتم در موقعیکه الاغ‌ها بچرا مشغول شدند من بخواب رفتم و چون بیدار شدم کلیچه خود را نیافتم و مسلم است که آنرا همراهان من دزدیده‌اند.

کدخدا چون پس از احضار و استنطاق متهمین نتیجه‌ای نگرفته بود تدبیری اندیشیده و بمیرزای خود گفته بود که پنج ترکه از درخت اناری که غالباً آثار سحری از آن دیده میشود بچیند و بیاورد همینکه ترکه‌ها حاضر شده بود کدخدا با چاقوی خود همه را بیک اندازه بریده و بهر کدام یکدانه داده و گفته بود فردا باید همه با این ترکه‌ها حاضر شوید تا به بینم طول کدام یک زیادتر شده است و دزد معلوم شود امشب تمام حضار با اشتیاق تمام منتظر حل مسئله مشکل و پایان مجامعه هستند. پنج نفر متهم وارد شدند و بنوبت ترکه‌های خود را بقاضی دادند او بادقت با آزمایش پرداخته و بعد چنین گفت: «یحیی تو حرامزاده کلیچه را دزدیده‌ای»

یحیی باضطراب افتاده و دلایلی بر بیگناهی خود ذکر میکرد. کدخدا گفت دروغ نگو به بین تو برای اینکه ترکات بلندتر از دیگران نشود مقداری از سر آنرا بریده ای و روی یکی از نوکران کرده گفت باقی بخانه یحیی بروید و کلیجه را بگیرید و خود او را دوباره بیاورید تا برای سرقت و دروغ گفتن چوب بخورد و پس از این قضاوت عادلانه جلسه محاکمه پایان یافت و کدخدا برای تجدید قوا امر با آوردن شام کرد.

اکنون تمیس (۱) نفوذ و اقتدار خود را کنار گذاشته و دارای آن ابهت و جلال نیست و با انگشتان صرف غذا میکند.

نوکران مجموعه بزرگ مسینی را که منظره خوشنمایی داشت در مقابل او روی زمین گذاردند در هر کرا این مجموعه کوه عظیم الجثه ای از پلاو مخلوط با سبزی و کدوی خرد شده سر بر آورده بود و ظرف بزرگی از دوغ هم همراه داشت و ظرفی هم بود که در آن گوشت گوسفند و مرغ در روغن شام بکزد در ظرفی هم خیارهای روی هم چیده ستونی تشکیل میداد. نانهای نازکی هم مانند پارچه حریر سفید به تعداد بیست الی سی دانه روی هم چیده شده بود ولی از گلاس و تنگ و کارد و چنگال و قاشق و بشقاب خالی ابداً اثری دیده نمیشد. در خود تهران هم بجز پنج یاشش خانواده با این آلات و ادوات آشنائی و سروکاری ندارند.

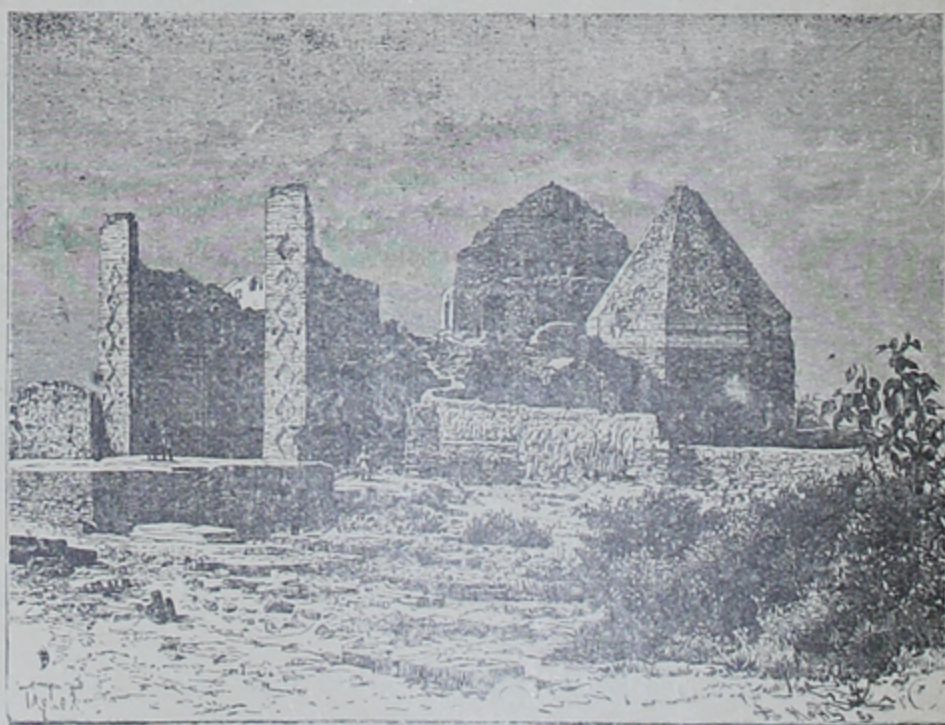
راجع باین موضوع یعنی کارد و چنگال داستانی هم دارم که برای رفع خستگی خواننده نقل میکنم: شنیدم که ناصرالدین شاه سه ماه قبل از مسافرت اولش با اروپا معلمینی را استخدام کرد که غذا خوردن سر میز را باو یاد بدهند اگرچه فرا گرفتن این تعلیمات برای او خالی از زحمت نبود ولی چون مجبور بود بیاد گرفتن آن همت گماشت و همینکه در این فن بدرجه استادی رسید خواست تفریحی کرده و برای زنان سوگلی حرم نیز تماشائی فراهم آورد. بنابراین وزرا و اعیان مقرب را با رقه در روز معینی برای ناهار بدربار دعوت کرد و قبلاً دستور داد که میزی بطرز اروپائی با کارد و چنگال و سایر لوازم فراهم سازند. مدعوین با نشاط تمام با اصطلاح ایرانیان شکم را صابون زدند و اشتها را صاف کردند که از غذاهای لذیذ آشپزخانه شاهی متنعم خواهند بود بالاخره روز موعود رسید و مدعوین با نشاط بدربار آمدند و چون بسالون غذا خوری وارد شدند مانند لکک که میهمان گرگ شده بود شادی آنان مبدل بیأس گردید و البته درجه یأس و اندوه این جنابان اجل از دیدن این بساط بسی بیشتر از حاج لکک شده بود [۲] زیرا که بجای سفره که در روی زمین گسترده باشد میزی را دیدند که پر از ظروف خالی و کارد و چنگال و سایر آلات و ادوات است.

شاه هم بنابر رسوم ایرانی البته در این بزم حاضر نمیشد زیرا که او همیشه تنها غذا میخورد.

(۱) Thémis رب النوع عدالت است که یونانیان مجسمه او را ترازو بدست ساخته بودند [م]

(۲) اشاره بیکی از فابل های لاقتن است که روباهی لکک را نهار دعوت کرد و برای پذیرائی فرنی بخته در بشقابی ریخت و خودش با کمال سهولت آنرا بلعید و لکک بیچاره با آن کردن دراز و منتار درشت نتوانست از این غذا بهره مند گردد (م)

بهر حال بنا بر اصرار ناظر همه روی صندلیهای نمره دار سر میز نشستند ولی مبهوت یکدیگر نگاه میکردند که آیا این چه بساطی است و چه باید کرد ؟
شاه هم با زنان حرم در پشت پاراوانی قرار گرفته بتماشای آنها مشغول بود و از وضع مجلس مهمانی کیف و لذتی میبرد .
پیشخدمتان بطرز اروپائی خوراك آوردند و مهمانان ناچار مقداری با هزاران ترس و لرز برداشته در پشتقاب خود گذاردند و نه تنها سفره بلکه آستین های لباس خود را هم آلوده کردند .
بعضی که مختصر آشنائی باین طرز غذا خوردن داشتند کارد برداشته قطعات گوشت را بریدند و با چنگال بدهان بردند و دیگران را هم تشجیع بخوردن کردند آنها هم به تقلید شروع بکار کردند و گاهی هم چنگال اب و زبان آنها را مجروح میکرد . در این هنگام زنان حرم شاهی برای تماشا در پشت پاراوان یکدیگر سبقت میجستند و جای یکدیگر را میگرفتند ناگهان یکی از زنان برای اینکه دیگری را عقب برانند به پاراوان تکیه داد و یکدفعه پاراوان بزمین افتاد و همه ای برپاشد . حضار بصدای افتادن آن متوجه آن طرف شدند . اما زنان مثل اینکه فرمان عقب نشینی بقبول داده شود باشتاب فرار اختیار کردند و پاره ای هم که از این واقعه ناگهانی مبهوت برجای خود ایستاده بودند برای اینکه روی خود را از نامحرمان پنهانند بدون اینکه ملتفت عاقبت و خیم عمل خود باشند دامن تنبان را بروی صورت خود کشیدند [۱]

امامزاده یحیی درورامین

(۱) قبل از رفتن ناصرالدینشاه بارو پانچ زن چند تنبان روی هم میپوشیدند و اگر احیاناً در این موقع دامن یکی از آنها را بروی صورت میکشیدند بقیه تنبانها بجای خود بود و بنا بر این ایراد نویسنده *

میز نشینان هم برای نشان دادن پاکی چشم و قلب هر دودست را در مقابل چشم قرار دادند و باین حال از صندلی پائین آمده در زیر میز پنهان گردیدند تا نظرشان بنامحرمان آنها زن محترم اعلیحضرت نیافتد.

باری ماغذا خوردن ایرانیان را در ورامین بدقت مطالعه کردیم. قبل از شروع بغذا نوکران با آفتابه لکن در مقابل مهمانان زانو بزمین میزنند و مهمان دست راست خود را در بالای لکن نگاه میدارد و نوکر با آفتابه آب میریزد تا دست شسته شود. بعد تمام مهمانان با صاحب خانه بسفره غذا نزدیک شده آستین دست راست را بالا میزنند و دست چپ را برای نگاهداری لباس روی سینه قرار میدهند و بادست راست مقداری پلاو که در مشت بگنجد برداشته با گوشت مخلوط میکنند و فشار میدهند تا مانند گلوله ای بشود و بعد آن را تقریباً بدون جاویدن بلع می کنند و بسا میشود که گلوله در گلو گیر میکند و مجبور میشوند گردن بکشند و بمری فشار آورند تا منبسط و منقبض شود و گلوله بعهده برسد. در موقع غذا خوردن صحبت کردن و آب خوردن ممنوع است زیرا که در این صورت اشخاص پرچانه از نصیب خود محروم میشوند.

خوردن ناهار تقریباً ده دقیقه طول میکشد. در آخر کار قاشق بزرگ پر عبق چوبی را که در ساختن آن استادی بکار رفته بر میدارند و از سکنجبین یا شربت و یادوغ پر کرده سرمیکشند بعد دوباره دست را با آفتابه و لکن میشویند و بلافاصله مشغول کشیدن قلیان میشوند و بعد نماز میخوانند و در رخت خوابی که روی زمین افتاده بخواب میروند. امیدوارم يك خواب شیرین بادی در صورت های نمکین و دل نشین نصیب قضاة ورامین بشود.

۱۸ ژوئن - امروز بدیدن امامزاده یحیی که یکی از بناهای خوب این ناحیه است رفتیم این امامزاده تنها بنائی است که محفوظ مانده و در ب آن باستثنای مواقع مخصوص زیارت بسته است. در داخل آن کاشیهای بسیار عالی که دارای انعکاس فلزی هستند بکار رفته است. قسمتی از این کاشیها را کنده و در تهران به بهای گرافی فروخته اند (۱) و بهمین جهت پس از این سرقت اشخاص بیگانه و غیر مسلمان از دخول در این مکان مقدس ممنوع شده اند بعلاوه این ممنوعیت جنبه دیگری هم دارد و آن این است که مقبره امامان و امام زادگان در نظر مسلمانان محترم تر از مساجد است. خوشبختانه ما را از دخول منع نکردند زیرا که شاه امر کرده است که ما رسل در همه جا برای مطالعات باید آزاد و بلا مانع باشد و حکام و مأمورین و کدخدایان باید با او

مورد ندارد. شلیته و شلووار را ناصرالدین شاه از اروپا بایران ارمغان آورد و زنان حرما و ادا کرد که لباس بازیکنان سیرکهای اروپا را اختیار کنند و یکی از کارهای بسیار ناپسند او همین است (م).

(۱) یکی از سیاحان دیگر اروپائی نقل میکند که در موقع مسافرت شاه باروپا یکی از وزرای ایران چند صندوق از همین کاشیها برای فروش باروپا آورده بود (م).

مساعت کنند. نظر باین حکم شاه کدخدای برادر خود را همراه ماکرد و حضور او هم برای ما بیفایده نبود زیرا که درموقع ورود بامامزاده دهقانانی را دیدیم که باچوب مسلح شده و در اطراف متولی ایستاده بودند.

بنای امامزاده یحیی قدیمی و چندین بار تعمیر یافته است این بنا در قرن دوازدهم میلادی در دوران سلطنت سلجوقیان برپا شده در داخل آن بنای مضلع نوك تیزی هم هست که از حیث شکل مانند گنبد اتابك نخجوان است و در دوره غزنویان ساخته شده و خوب معلوم است که بنای تازه را باین بنای قدیمی هم آهنگ کرده و ساختمانهای قدیم و جدید را بهم متصل ساخته اند. کاشیهای محراب که رنگ فلزی صیقلی دارند پس از تعمیر ثانوی برای تزیین در آنجا بکار برده شده و برای بکار بردن آنها مجبور شده اند که یک قسمت از تزیینات قدیمی را خراب کنند. در این جا مابیک نکته اساسی تاریخی بر میخوریم که زمان ایجاد این کاشیهای فلزی را بطور دقیق معین میکنند.

متولی و روستائیان و رامین

هرگاه من اطلاعاتی که در تهران حاصل کردم با این دریافت شخصی خود ضمیمه کنم میتوانم بگویم که در هیچ جا کاشیهای صاف تر و درخشان تر از کاشیهای امامزاده یحیی پیدا نخواهد شد. این کاشیهای فلزی رنگ سه دسته اند: دسته اول کمی زرد رنگ است و دسته دوم رنگ فلزی برنج مانندی دارد و دسته سوم تیره تر و مانند مس قرمز است.

کاشی قشنگ و ممتاز آن است که رنگ آن یکنواخت و کاملاً صیقلی و بدون لکه باشد. وقتی که طبع آن کامل نشده باشد اکسید (oxide) آنطور که باید جا بجا نمیشود و بکاشی جان نمیدهد و بشکر آجرهای رنگ پریده میشود. از طرف دیگر اگر حرارت زیاد به بیند مینای آن میسوزد و بنا بر این کبود و تیره میشود کاشی خوب آن است که رنگ آن در همه جا یکسان و صورت فلزی خود را یکنواخت حفظ کرده باشد اما در نزد ایرانیان کاشیهای که رنگ روشن تری داشته باشند مطلوب تر هستند.

کاشیهای ستاره ای و صلیبی که قبر و محراب و دیوارها را تزیین کرده اند دارای یک نوع اهمیت هنری و صنعتی هستند و بواسطه صفات و خصائص ممتازی که دارند بمراتب بر کاشیهای بناهای اسپانی و ایتالیا و حتی نقاشیهای روی کاغذ برتری دارند. پوشش دیوارهای سالون مقبره پس از سقوط سلجوقیان انجام یافته و بنا بر این با اتابکان آذربایجان و مغول که در اواسط قرن سیزدهم در ایران اقتدار داشته اند هم عصر است.

۱۹ ژوئن - در اطراف دهکده ورامین نمونه های قابل تحقیق و جالب توجه جمع است در این جامیتوان تاریخ و صنایع و ابنیه قرون وسطی را از موقع ورود سلسله سلجوقی تا سقوط مغول در تمام مظاهر مختلف تحت مطالعه قرارداد .

در این ناحیه در همه جا حتی در يك برج خرابه هم میتوان نمونه قشنگی از کتیبه خطی یافت که با کاشی آبی فیروزه ای بر روی زمینه آجر پخته بطور برجسته نمایان باشد. این نمونه های ظریف و زیبا استحاله و تغییراتی را که بالطبع در میان ابنیه مغول و ساختمان هائی که بعد در دوره استیلای سلسله های آق قوینلو و قره قوینلو بوجود آمده مانند مسجد کبود تبریز بطور وضوح نشان میدهند .

اکنون مدتی است مارسل تغییر عقیده داده است. سابقاً خیال میکرد که تزیین کاشی کاری با اسلوب خوب و بهترین سبک ، بکار بردن کاشیهای مربع است که روی بنارامپوشانده است ولی حالیه معتقد شده که این نوع کاشی در نتیجه انحطاط و تنزل صنعت کاشی کاری بوجود آمده است .

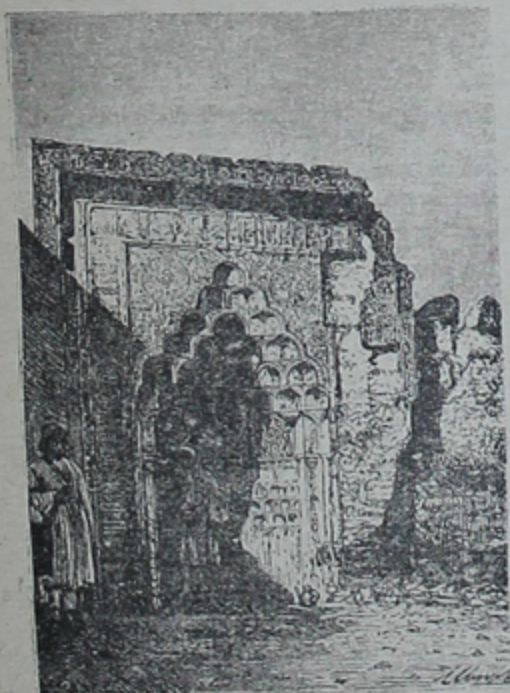
قدیمترین بنائی که مادر ورامین دیدیم همان باقی مانده بنای مغروطی شکل دوره غزنویان است که بامامزاده یحیی اتصال پیدا کرده است این بنای کهنه اثری از تزیینات مینائی نشان نمیدهد . موزائیک آن با آجرهای تراشیده و ازك درست شده است .

در دوره سلجوقیان هم طرز ساختمان کمی تغییر کرده است و در پوشش دیوارها میتوان برجستگی کاشی فیروزه ای را دید که در کنار پیرونی آجرها نمایان و با کمال صرفه جوئی بکاررفته است .

در تاریخ ۱۳۵۰ مسیحی نقشه ها اختلاط پیدا کرده والوان هم زیادتر شده اند چنانچه در برج ورامین کتیبه ها با آجرهای مربعی تزیین یافته که در روی آنها خطوط برجسته مینائی دیده میشود این عمل از این نظر صورت گرفته است که بامخارج کمی همان عمل ظریف موزائیک را که قبلا شیوع داشته نمایش دهند.

برج خرابه ورامین

محراب امامزاده یحیی

مسجد کبود تبریز تاریخ جدیدی برای تزیینات باز میکند، ترکیبات هندسی آن ارزش هنری و صنعتی را حتی در اختلاط ترسیمات نیز از دست داده است. معماران برای ابتکار طرح نوین بجای آجرهایی که با خطوط مستقیم بکار میرفته و تشکیل موزائیک میداده یکنوع تزیین آزادتری اختیار کرده اند که شکل ابتدائی و منشاء آنرا از سلسله نباتی استخراج نموده اند ولی در این ابتکار بخود سیستم قدیمی دست نزده و تغییر در سبک و اسلوب آن نداده اند. در این طرح نوین برگ سبزی با برگ گل را از آجرهای ضخیم بهمان شکل بریده و بهم دیگر متصل کرده اند و مانند صنایع خاتم سازی خواسته اند یکنوع موزائیک جدیدی اختراع نمایند.

انحطاط و تنزل واقعی در دوران سلطنت صفویه شروع میشود.

در هنگام سلطنت شاه طهماسب برای تعمیر مقبره شاه خدا بنده و مسجد قزوین آجرهای بدون مینارا برای روپوش شایسته ندیده و فقط برای مصالح بنای احواشی در گاهها بکار میبرده اند. بعدها بتدریج با اهمیت طرز قدیم پی برده و بجای آجرهای موزائیک که در سطوح پر وسعت متضمن مخارج زیادی بوده آجرهای مربعی بکار بردند که روی آنها با قلم مو همان نقاشیهای کاشی معرق را نمایش میدادند و در تبریز هم استادان موزائیک کار بر نگهای آبی روشن و آبی تیره و سفید رنگهای زرد و سبز نیز اضافه کرده اند و بالاخره در زمان شاه عباس یعنی در همان زمان که استعمال کاشیهای مربع تعمیر پیدا میکند تخته رنگ نقاشی نیز تکمیل میشود. نقاشیهای بدنه ابنیه کم کم وضع نقشه های برجسته را از دست میدهد و سبک و اسلوب تاریخی قدیمی فراموش میشود. این نوع صنعت موزائیک بقدری تحول و تنزل پیدا میکند که نقاشان برای تزیین بدنه عبارات زمینه های سفید با گلهای قرمز درست میکردند و تابلوهای جنگی میساختند که رستم نامدار را با تیرو کمان یا شمشیر و گرزگران در حال جنگ با شیاطین و دیوان نمایش میدادند و بالاخره کار بجائی رسید که در کاخهای سلطنتی قاجاریه سر بازان غیر طبیعی دیده میشوند که نقاشی و رنگ آمیزی آنها بسیار خراب و بی تناسب است و صنعتی که سابقاً آنها را ارزش و قدر داشت و عالی را خیره میکرد بکلی رو با انحطاط و زوال رفته است.

خلاصه گمان میکنم مداخله کافی باشد و اکنون باید اخذ رای بعمل آید و میدانم که در نتیجه با اکثریت آراء تصویب خواهد شد که این کاشیهای مربع که بقعیده بسیاری از هنرمندان آخرین نمونه تزیینات ایرانی است محصول تنزل و انحطاط صنعت موزائیک است و برای اثبات این قضیه کافی است شاهکارهای صنعتی قرون وسطی را در ایران بدقت تحت مطالعه و آزمایش قرارداد تا بکلی ابهام و تردید برطرف گردد.

اکنون باز برگردیم بشرح مسافرت. یکروز در هنگام مراجعت از گردش از میدان عمومی دهکده عبور کردیم. در این جا هیاهو و جنگالی برپاست زیرا که روز بازار عمومی روستائیان است دهقانان اطراف آمده اند و میخواهند گندمی را که در جوالهای موئی بر پشت قاطر و الاغ

چوپانان استرآبادی

آورده اند بفروشد و در عوض مایحتاج خود را بخرند. مرغان و خروسان را سرنگون پیلان
الاغ آویخته اند. زنان قبایل که تقریباً بی حجاب و نیم وحشی هستند تخم مرغ و خیار و میوه
بمعرض فروش گذارده اند. قدری دورتر بازار مهم فروش مواشی است. در آنجا انواع گوسفندان را
از بزمیش پیر یا جوان برای فروش آورده اند چوپانهای که از جبال سواحل بحر خزر پائین
آمده اند در سایه دیوارها لیته اند، قیافه خشن و پوست سیاه آنان قبایل ترکمان استرآبادی را

بخاطر میآورد. کلیچه های پنبه ای پوشیده اند که رنگ آن ها مانند سیب سبز است و کلاهی از پشم گندم کون بر سر دارند و باچوب های چوبانی بلند و قطور مسلح هستند. من تعجب میکنم که همه روزه عبادات و رسوم بر میخورم که شباهت تامی بعبادت و رسوم روستائیان جنوب فرانسه دارد. قبل از انجام معامله همان فریادها و همان چانه زدن ها در کار است و بهمان طریق خریدار آستین را بالا زده و هر گوسفندی را یکی بعد از دیگری بلند میکند تا وزن آن را بطور تقریب بدست آورد. فروشنده نیز مانند همان روستائیان ما بهای هر گوسفندی را سه برابر ارزش آن معین میکند و خریدار ربع آن بهار از زبان میآورد در صورتیکه هر دو میدانند که بهای واقعی آن چقدر است و بالاخره پس از صحبت های زیاد و چانه زدن دست بیکدیگر داده معامله را باچند شاهی بیش یا کم انجام میدهند و قول شناهی ردو بدل میشود در ورامین وسایل زندگانی فراوان و ارزان بدست میآید آشپز باشی ماهمه چیز را با بهای کمی فراهم میکند.

در موقع مراجعت از سیاحت و گردش های طولانی بنزل تمیز و خنکی وارد میشدیم و در روی میز ظروفی پر از زرد آلو و کوجه و گیلاس های عالی میدیدیم. همه روزه در هنگام گردش بشکار میرداختیم و در مراجعت چننه شکاری ما پر از بلدرچین و طیور دیگری بود که در باغها و مزارع شکار میکردیم و آشپز باشی کباب بسیار مطبوع و لذیذی از آنها برای ما فراهم میکرد و با آبغوره چاشنی میزد و بنا بدستور و نصایح او تصمیم گرفته ایم که ماست و دوغ زیاد صرف نماییم. قبل از این ما آب زیاد میخوردیم که مسلماً در هوای گرم زیان آور است. ما رسل ماست را در تحت تمام اشکال پسندیده است. این مائده بهشتی همیشه در سر میز باچشک میزند. در سوپ ماست، در گیلاس ماست و در کاسه ماست است خلاصه از هر طرف که نگاه کنیم همیشه باین مائده لذیذ و مطبوع بر میخوریم و در صرف آن افراط میکنیم.

یکروز در هنگامیکه آفتاب روبه نشیب میرفت پرده سیاهی را که در جلوی در اطاق کشیده بودم باز کردم و برای قدم زدن بیابان رفتم. ناگهان برخلاف روزهای دیگر نسیم آتش باری وزیدن گرفت. آسمان رنگ ارغوانی پیدا کرد و باد بر شدت افزود من بلای بام منزل رفتم و بتماشای بیابانهای اطراف پرداختم. منظره عجیب و خطرناکی را مشاهده کردم طوفان هولناکی در شرف بروز بود. برج مخروطی نوك تزلجوتی که بر دهکده تسلط دارد و شبیه است ببر جهائی که من در نخبوان دیده ام هنوز دیده میشد. کم کم رنگ تیره برك درختان تنبیر یافت و بامهای خانه ها با آن گنبد های خاکی، رنگ قرمز مسمانندی بخود گرفتند هوا بتدریج سنگین و استنشاق آن مشکل شد بطوریکه من از شدت خفگی بسرفه افتادم. از هر طرف گله های گاو و گوسفند باغریزه ذاتی احساس خطر کرده و بطرف دهکده میدویدند چوپانها باخشم و غضب حیوانات عقب افتاده را باچوب میراندند. سگان گله هارا ترك کرده و باشتاب بطرف دهکده میآمدند.

آسمان پیوسته تغییر رنگ میداد و رنگ حزن آور قرمز تبدیل برنگ بنفش گردید. ابر ضخیم

سیاه ، مانند دود زیادی که از حریق ایجاد شود روی آسمان را پوشانید .
جلگه و رامین در بیابان واقع است و برای اینکه جریان شدید هوا بآنجا برسد چند دقیقه کافی است . من زود از بام پائین آمدم مبدا بواسطه طوفان از بام بزیرافتم . نوکران فریاد زدند که بروید با طاق و درها را به بندید . من نصایح آنها را بکار بستم بمحض اینکه منافذ را مسدود کردم بام بلرزه در آمد و چنین مینمود که بواسطه شدت طوفان در شرف سرنگون شدن است خوشبختانه این اوضاع چندان دوامی پیدا نکرد و طوفان زود بر طرف شد . من در اطاق را نیمه باز کردم دیدم هوا تقریباً مانند شب تاریک شده و شن های ریزی مانند بیاران از آسمان میبارد . کم کم هوار روشن شد اما باغ خسارت زیادی دیده بود ، درختان انار که با طوفان مقاومت نشان داده بودند همه برك خاک کستری در آمده و گلهای آنها پژمرده شده بود . میوه ها بزمین ریخته و طبقه ای از گرد و خاک روی آنها را پوشانده بود . بته های گل خطمی از ریشه در آمده و شاخه ها شکسته بود و برگ زیادی روی زمین دیده میشد . اجاف و گلیم و سایر چیزها که در روی بام بودند در صحن حیاط پراکنده شده بودند درختان زرد آلو که یک ساعت قبل غرق در میوه بودند اکنون بکلی برهنه و عاری از برگ و میوه هستند . پاره ای از روستائیان از خانه بیرون آمده و متوجه خسارت طوفان شده اند و از دیدن این اوضاع مینالند و حالت گریه بآنها دست داده است بعضی خدایا شکر میکنند که از درویدن محصول خلاص شده اند زیرا که طوفان گندمهای سرپارا در مزرعه بشدت بهم میزند و تمام خوشه ها را بزمین میریزد و دانه های گندم بهدر میرود .

این طوفان مصیبت آور است زیرا که خوراک تهران را دشت و رامین فراهم میکند و البته پس از این طوفان بای تخت بقحطی مبتلا خواهد شد . غالباً در ایران این حوادث بروز میکند و بواسطه کم آبی و طوفان محصولی بدست نیاید و کشوری که از رودخانه و راه آهن و طرق شوسه بی نصیب است دچار قحطی شدیدی میشود .

باری کدخدا دیروز بشهر رفته است و نوکر مقرب او امشب قائم مقام او شده و به بسته رخت خواب تکیه داده و مشغول قضاوت است . نانوائی وارد شد و بشکایت پرداخت که یکی از مشتریانم مدتی است نان نسیه برده و وجه آنرا نپرداخته است و چون امروز از او مطالبه کردم میخواست نانهای دکان را بزمین بریزد . هر روز میآید و با خشونت نان میبرد . اگر او را وادار نکنید که قرض خود را ادا کند من بیچاره شده و مجبور میشوم دکان خود را به بندم . رفتار این مرد فتنه انگیز است و سرمشق بدی بدیگران میدهد .

قاضی طرفرا احضار کرده از او پرسید : روزی چند دانه نان میبری ؟

— شش دانه .

قاضی — آنها را چه میکنی ؟

— یکی را نگاه میدارم و دوتارا پس میدهم و دوتای دیگر را بقرض میدهم و یکی را هم در واقع بدور میاندازم .

قاضی - درست حرف بزنی و مسخره بازی نکن که بدخواهی دید .

- همینطور است که گفتم : یکی را نگاه میدارم (یعنی خودم میخورم) دوتارا پس میدهم (یعنی پیدرو مادرم میدهم) دوتارا قرض میدهم (یعنی با طفل خود میدهم) و یکی را هم دور میاندازم (یعنی بیاد ز نمی میدهم) .

قاضی خندید و مثل اینکه میخواست از او حمایتی کرده باشد بنانوا گفت فکری برای تو خواهم کرد .

محا که دیگری هم پیش آمد و تعجب کردم که چاروا دارما هم بمحاکمه حاضر شده و بقاضی شکایت میکرد . گمان میکنم این مرد ابله ترین اشخاصی باشد که در ایران تولد شده اند . نوکران کدخدای هر روز او را بنوعی مسخره میکنند و بکار و امیدارند . روزها در موقع خواب او را بیدار کرده میفرستند آب بیاورد و چون یکی از قاطرهایش میلنگد باو دستور داده اند که بیازار رفته در دکان عطاری چربی زانوی حاجی لکک را بخرد و بیای قاطر بمالد تا فوراً معالجه شود و بهر حال اسباب مسخره و خنده آنها شده است .

از قراری که شنیدم دیروز بایکی از دهقانان نزاعی کرده است نوکران کدخدا او را وادار کرده اند که بیاید بقاضی شکایت کند .

موضوع شکایت او هم این بود : دیروز حسین طنابی را که من تازه خریده بودم بامانت گرفت که عصر پس بدهد امروز صبح که مطالبه کردم بن جواب داد که دوست عزیزم من نمیتوانم طناب تورا باین زودی پس بدهم زیرا که در انبار پهن کرده و روی آن جو ریخته ام تا خشک شود . چون شکایت او تمام شد جلسه باشلیک خنده پایان یافت .

ایرانیان برعکس اعراب عموماً تفریح طلبند . بزرگان و اعیان و اشراف يك یادونه نندیم دارند که در مواقع مخصوص به لودگی و مسخرگی میپردازند و آنها را سرگرم میکنند و میخندانند . شاه و زنان حرمش نیز از این سرگرمیها دارند و گاهی برای دیدن حرکات خنده آور و شنیدن مطایبات ندیمها حاضر میشوند .

ناصرالدین شاه در همین زمستان گذشته برای تفریح امر کرد یکی از ندمای خود را که مانند ترکان بسیار فربه بود در حوض یخ بسته ای انداختند و از تماشای شناسوری او میخندید و تفریح میکرد .

اخیراً شاه عده ای از افسران اروپائی را استخدام کرده بود تا قشونی بطرز اروپا تربیت کنند . چند نفر از درباریان که از این عمل ناراضی بودند متوسل بیکي از زنان اندرون شدند . شاهزاده خانم یکعده سرباز مقوائی بشکل سربازان جدید بلباس خود دوخته و چون بحضور شاه رسید خود را بزمین انداخت و بگریه و زاری مصنوعی پرداخت و روی فرش غلطید .

شاه با تعجب پرسید چرا گریه میکنی ؟ چه کسی بتواذیت کرده است ؟

شاهزاده خانم یکدفعه تغییر حال داده و باخنده اشاره بسربازان مقوائی کرده و گفت : ای

قطب عالم امکان وای جانشین اسکندر یونان وای شاهنشاه عظیم الشأن ایران بین قشون
فرنگی توجه بروز من آورده اند .

گویند روزی ناصرالدین از درباریان خود پرسید که آیا شاه عباس مقتدر تر از من بوده است ؟
یکی از آنها پاسخ داد : قربان شاه عباس فاتح بزرگ با اقتداری بود ولی اعلیحضرت علاوه
بر اقتدار بخشش فوق العاده ای نیز دارند و علوهمت و سخاوتشان از داریوش و اسکندر کبیر هم
گذشته است .

امامزاده جعفر ورامین

شاه گفت : این طور نیست شاه عباس خیلی از من ماهر تر بود زیرا که توانست خود را از
احمقان و دزدانی مانند شما حفظ کند .

۲۰ ژوئن - اکنون يك هفته میگذرد که مادر ورامین مشغول سیاحت هستیم ولی هنوز
امامزاده جعفر را که در نزد اهالی اهمیت و احترامی دارد و در سه فرسخی دهکده واقع است
ندیده ایم .

امروز در ساعت ۲ بامداد بقصد دیدن این امامزاده حرکت کردیم . چون هوا روشن و صاف
بود از دور نقطه آبی رنگی در روی تپه ای پدیدار شد و یقین کردیم که این نقطه همان گنبد
امامزاده است بنابراین از چاروا دار باشی باهوش جدا شده بتاخت و تاز پرداختیم و داخل
دهکده ای شدیم که در وسط آن مسجدی بود و درختان سرو بلند بالائی هم آن را احاطه کرده
بودند این درختان هم مانند همان سروهای قبرستان ایوب اسلامبول شکوهی داشتند. شالوده

این بنا در زمان شاه عباس ریخته شده و در محل نشاط انگیزی واقع گردیده است ولی از نقطه نظر هنرمندی و فنون معماری جالب توجه نیست .

در موقع برگشتن تصمیم گرفتیم که طرف عصر به پای تخت برگردیم بنابراین مقدمات حرکت فراهم شد و طرف عصر بانهایت تأسف خانه مهمان نواز کدخدا را ترک کردیم .

۲۱ ژوئن - دو ساعت از نصف شب گذشته بود که کاروان کوچک ما بخرابه های شهرری رسید و چون می دانستیم که دروازه های تهران شبها بسته است در باغ باصفائی که در آنحوالی بود توقف کردیم . در اینجا قهوه خانه ای هم بود قهوه چی لامبی روشن کرد و مرا بدرون باغ برد و جای مسطحی را بمن نشان داد که در آنجا استراحت کنیم . من گفتم اطاقی در اختیار ما بگذارید که بتوانیم با فراغت خاطر در آنجا بخوابیم . قهوه چی دوباره چراغ را برداشت و مرا بانهای باغ برد و یک مهتابی بمن نشان داد که از درخت احاطه شده و در پای آنهم نهری جاری بود که آب زمزمه کنان از آن عبور میکرد . من بسی خوشوقت شدم که در یک آپارتمان باشکوه و سایه داری منزل کرده ام نوکران مفرشها را آوردند و لحافها را بر زمین انداختند چون ده ساعت در راه بودیم خستگی و خواب بر من غلبه کرده بود . از طرفی هم ملاحظه کردم که اگر آفتاب طلوع کند سایه درختان مرا از آسایش آن محفوظ خواهد داشت بنابراین در روی مهتابی دراز کشیده بخواب رفتم . همینکه آفتاب طلوع کرد حرارت ملایم و مطبوعی احساس کردم اما کمی بعد آفتاب از افق بالا آمد و اشعه آن از خلال شاخه های درختان بصورتی تابید و خواب شیرین مرا قطع کرد . علاوه صدای قهقهه خنده چند دختر هم بلند شد معلوم بود که اینها از تهران آمده اند تا روزی را در این باغ به تفریح و تعیش بسر برند .

من بفرست دریافتم که این مکان طرب انگیز و این باغ باصفائی نشاط آور میعادگاه اهل راز بایر ووشان طناز است و رب النوع عشق یعنی ستاره زهره در ایران با آفتاب طلوع میکند . در ساعت هفت تصمیم گرفتم که این باغ دلگشا و مهمان نواز را بعشاق دلباخته و معشوقه های دلربا واگذارم تا با آرامش خاطر و دور از انتظار اغیار بوجد و حال و راز و نیاز پردازند . فوراً فرمان حرکت دادم و کمی بعد دروازه تهران رسیدیم که در بالای آن کاشیهای نقاشی شده باریک های جلف و زننده چنگهای رستم زال را بادیوان شاخ و دم دار نمایش میدادند . راستی چنین دروازه ای برای پایتختی مانند تهران که چند سالی است جمعیت آن رو با افزایش گذارده و اهمیتی پیدا کرده است شایسته نیست .

بهر حال داخل دروازه شده از مقابل کمر کچیان عبور کردیم و راه محله اروپائیان را پیش گرفتیم . اکنون ناچاریم که از بازارهای طولانی عبور کنیم که عرض آنها بیش از چهار متر نیست و در میان آنها هم جای چاله هایی است که بقفات های آب مشروب اتصال دارند . گداها و اطفال در روی خرمنهای زباله و کثافات هیاهویی راه انداخته اند و الاغها با بارهای علف سبز راه رفت و آمد عابرین را مسدود کرده اند و با اسبان و چرخهای درشکه ها تماس پیدا کرده و یکدیگر تنه میزنند و گاهی هم الاغها با بار بزمین میخورند و صاحبان آنها کلمات ناشایستی بر زبان میآورند

سگها در زیر پای حیوانات پایمال میشوند و صدای گوش خراش آنها بلند میشود. صاحبان چهارپایان تنه زنده و تنه خورده با هم گلاویز شده دشنامهای رکیکی رد و بدل میکنند و با مشت بسرو کلاه هم میکوبند. خلاصه هنگامه غریبی برپا شده بود که بوصف در نمیآید.

وقتیکه در شبکه های اعیان یا نمایندگان دیپلوماسی از بازار تنگ میخواستند عبور کنند راه برای سواران و پیادگان خطرناک میشود. در شبکه چی بواسطه چاه و چاله نمی تواند بخط مستقیم برود بعلاوه مرسوم است که در شبکه همیشه باید چهارنعل حرکت کند و اگر آهسته برود و بیانعی برخورد موجب سرافکنندگی در شبکه نشین است. اگر احياناً اشخاص بیدست و پائی پایمال و زخمی شوند باید فقط خود را بخدا سپارند. در این جا پلیسی برای برقراری نظم پیدانمیشود. شاگردان داروغه و فراشان کلاتر کارهای واجب تری دارند و باید در فکر عایدات روزانه باشند.

برای نشان دادن نمونه ای از کارهای آنها بشرح مختصر زیر میپردازم.

چند روز قبل دریکی از سفارتخانه ها سرقتی واقع شد و مبلغ ششصد فرانک از کثوی میزدفتر برده بودند غلام سیاهی که مورد سوء ظن واقع شده بود به نظمیة تحویل داده شد پس از چند روز استنطاق و محاکمه تبرئه و آزاد گردید و چون به سفارتخانه بازگشت رئیس دفتر از آن استنطاقی بعمل آورد. غلام اقرار کرد که وجه دزدیده را کارمندان نظمیة از او گرفته و آزادش کرده اند.

دستگیری دزدان برای کارکنان نظمیة باندازه ای پرسود است که آنها را از پاسبانی و حفظ امنیت عمومی باز میدارد بنابراین اگر سرقتی بشود صاحب مال باید دو کار بکند یکی آنکه باید عمل سرقت را پنهان کند تا نظمیة از واقعه آگاه نشود زیرا که در صورت آگاهی و گرفتاری سارق اطمینان دارد که چیزی بدست او نخواهد رسید. ثانیاً خود در پنهانی درصدد بدست آوردن مال از دست رفته برمیآید و چند نفری را وامیدارد که در بازار و حمام و مخصوصاً در قهوه خانه ها و عرق فروشیها بگردند و دزد را پیدا کنند. این جاسوسان گاهی هم بامساعدت بخت موفق بدستگیری سارق میشوند یعنی او را مست کرده باعتراف میآورند و چون هر کس در بکار بردن اقتدار شخصی آزاد است آنچه باقی مانده باشد بکشکنجه از او میگیرند.

۲۴ ژوئن - در تهران هوا فوق العاده گرم است میزان الحرارة در باغ خواهران تارک دنیا ۴ درجه سانتیگراد را نشان میدهد، سفارتها شهر را ترک کرده و بدهکده های قشنگ و خنک که در دره های مشجر جبال البرز واقع شده پناه برده اند. انگلیسها در قلعه بسرمیبرند و تمام این دهکده را ملک طلق خود محسوب میدارند و روسها در زرگنده و فرانسه ها و ترکها و سایرین در تجریش بسرمیبرند. این نمایندگان سیاسی که بخون یکدیگر تشنه هستند و میخواهند یکدیگر را قطعه قطعه کنند در موقع تابستان مانند یک خانواده در شمیران زندگانی میکنند. کاردار سفارت فرانسه کنت وی بی کاستل Vieil castel که نماینده بالیاقتی است قبل از مسافرت بورامین از ما دعوت کرده بود که پس از مراجعت چند روزی در محل ییلاقی او باهم باشیم

چنار بزرگ تجریش

ما هم با کمال میل دعوت او را پذیرفته بودیم و بنا بر این بشمیران رفتیم .
چادرهای سفارت فرانسه واقع است در بالای دره کوچکی که دارای صفا و طراوت مطبوعی
است. در تالاری که ما منزل کرده ایم از هر طرف هوا داخل میشود و تقریباً شبها سرد است.

نهر آبی هم که از کوه سرازیر میشود از وسط این تالار عبور میکند. در ساعات گرم روز میزان الحرارة بیش از ۲۰ درجه سانتیگراد نشان نمیدهد.

در اطراف تجریش باغها و عمارات زیادی وجود دارد. یکی از آنها باغ فردوس است که بداماد شاه تعلق دارد. در وسط این باغ بزرگ که پر از چنارهای قطور و بلند است قصر ناتمامی دیده میشود که در شرف خراب شدن است. یک نقاش مبتدی ایتالیائی دیوارهای آنرا بعوض نقاشی کشیف کرده است. در بدنه دیوارها مجالس رقص اروپائی و اشکال مضحکی کشیده است. در یک زاویه عقب که گویا خوابگاه باشد تصویر یک مرد اروپائی را کشیده که شلواری از پارچه نخودی رنگ و نیم تنه خاکستری پوشیده و شاپوی مدوری بر سر دارد که روی گوشها افتاده و سواره در جلوی دختری که وضع بدی دارد ایستاده و با او راز و نیاز می دارد. البته این نقاش خواسته است نمونه ای از اخلاق اروپائیان را بایرانیان نشان بدهد.

در این کاخ که جلالت و مسکنت باهم آمیخته شده میتوان بزندگان اعیان ایرانی پی برد. هزاره های تالار بشکل نوارهای عقیق مانند رنگ شده و درها از چوب سدر و باعاج خاتم کاری شده است اما کف اطاقها را با خاک پر کرده و کوبیده اند. و حتی با آجرهای معمولی هم فرش نکرده اند.

این بنا بواسطه بی مواظبتی در شرف انهدام است. ده سال دیگر بامها خراب و بیست سال دیگر قصر مبدل بپیه خاکی خواهد شد.

چنارهای باغ فردوس به بلندی و قطوری چنارهای باغهای دولتی که در شهر دیدیم نیستند ولی در مسجد تجریش (۱) چنار عجیب و غریبی است که کمتر نظیر آن در دنیا پیدا میشود. قطر فوق العاده آنرا نمیتوان دقیقاً بارقم معین کرد تقریباً محیط آن پانزده متر میرسد هر یک از شاخه های آن مانند تنه درخت کهن سالی در بالای

میرزا نظام الدین غفاری

بنای مسجد و سایر اطراف سر بآسمان کشیده است. این درخت عده کثیری را در سایه خود پناه میدهد. مؤمنین در زیر آن نماز میخوانند. مکتب دار اطفال را در آن جامع کرده و درس میدهد. قهوهچی سماور و استکان و لوازم خود را در درون آن قرار داده است ستاهم کوزه های پر آب خود را در گوشه ای از تنه آن گذارده است.

در موقع گردش شمیران رفیق و راهنمای مامیرزا نظام غفاری بود که از اعقاب خانواده های قدیمی ایران و شاگرد قدیمی مدرسه پلی تک نیک فرانسه و مدرسه معادن بوده و یادگارهای درخشانی در

آنمدرس باقی گذارده است .

این همان میرزا نظام الدین (۱) مربی ولیعهد است که شاه بنا برخواستش علمای تبریز او را بکاشان تبعید کرد . اکنون با او بر سر مهر آمده و از کاشان به تهران احضارش کرده و ساختمان راه مازندران را با وسپرده است ولی چون در تابستان کار کردن در مازندران مشکل است عملیات خود را تعطیل کرده و برای استراحت بشیران آمده است و در منزل قشنگی که در چهار کیلومتری سفارت است زندگانی میکند .

میرزا نظام یکی از نمایندگان واقعی ایران نوین است . علاوه بر هوش و استعداد ذاتی ایرانی تحصیلاتی هم در فرانسه کرده و دارای معلومات زیادی است . البته سرعت انتقال و جدیت در کار او را بمقام بلندتری که شایسته لیاقت او باشد خواهد رسانید . مسلم است که اگر روزی ولیعهد سلطنت برسد و امور مملکت را خوب اداره کند و در فکر ترقی ایران باشد و لیاقتی بروز دهد قسمت عمده عملیات او نتیجه تعلیماتی است که این معلم قدیمی در جوانی باو آموخته است .

۱۳ ثویه - امروز صبح نامه ای برای ما آوردند که با تمام مهرهای نایب السلطنه آخرین پسر شاه مزین شده بود . ما رسل آنرا زیر و رو کرد و بمطالعه پرداخت ولی چیزی از آن نهمید . بنا بر این تصمیم گرفت که آنرا برای میرزای ایرانی سفارت بفرستد تا در موقع فراغت مطالعه کرده و نتیجه را بما اطلاع دهد .

این نامه نمونه ایست از شاهکارهای خوشنویسی و تحریرات زیبا و خوشنما ، یعنی خط شکسته ایرانی که تجزیه آن برای ما امکان پذیر نیست . باز حمت باید حروف را تشخیص داد زیرا که همه بهم متصل و در هم رفته اند . بعلاوه چون ایرانیها خط و طرا اعراب نمیگذارند خواندن مراسلات آنها بسیار مشکل است .

در این باب داستانی دارم که برای سرگرمی خواننده بنقل آن میردازم :
گویند روزی نویسنده ای بملاقات رفیق و همکار خود رفت که در بازار دکانی داشت و برای بازاریان مراسلاتی مینوشت و از حال و کار او جو یا شد . رفیق همکار جواب داد کارم بد نیست شما خوب میدانید که هیچکس در نوشتن خط شکسته بیایه من نمیرسد . من برای نوشتن هر مراسله ای دو دفعه اجرت میگیرم . دفعه اول از کسیکه نوشتن مراسله را بمن رجوع میکند و دفعه دوم از طرف او . زیرا که چون طرف نمیتواند خط مرا بخواند ناچار بخود رجوع کرده و پولی میدهد تا دوباره مراسله را برای او بخوانم و این خود هنر بزرگی است و مشتریان همه از من اظهار رضایت و امتنان میکنند .

همکارش گفت توا من خوشبخت تر هستی زیرا که منم با اینکه خط شکسته را خوب مینویسم متاسفانه وقتیکه طرف میآورد که برای او بخوانم و توضیح بدهم از خواندن خط خود عاجزم و بنا بر این بیش از یک دفعه اجرت نمیگیرم .

(۱) گویا مهندس المالك قدیم باشد .

باری میرزای سفارتخانه در این فن نمونه بارزی است و مانند شامپولین (۱) بر موز خط شکسته آگاه است و زود آنرا تجزیه میکند و پس از یک ساعت مطالعه توانست بدون مساعدت دیگری مفهوم نامه را بجا گوید.

این نامه گرانها آمیخته است بکلمهای لطیف معانی بیسان عرب و فورمولهای بسیار عالی ادب و احترام شرقی که در عروق و اعصاب جمل باهم اختلاط پیدا کرده و مدتی خواننده را در بحر فصاحت و بلاغت شناور میسازد. پس از یک مقدمه خطابه مانند که منشی در نوشتن آن مهارتی بکار برده و با انواع کنایات و استعارات عربی و اشعار آبدار فارسی آرایش داده در پایان بطور اختصار میرساند که نایب السلطنه مایل است شمارا ملاقات کند و راجع بساختن سد ساوه با شما مشورت نماید.

برای شرفیابی بحضور نایب السلطنه ما از دکتر تولوزان تقاضای مساعدت کردیم او هم قول داد که قبل از حرکت شاه برای شکار تابستانی وسایل این ملاقات را فراهم سازد.

۱۵ ژویه - چون روز شرفیابی معین شد در ساعت شش از تجریش حرکت کردیم و رفتم بطرف تهران. جاده پر از اعیان و اشراف و بزرگان بود که همه بسلطنت آباد میرفتند تا قبل از رفتن شاه با او ملاقات کنند. هر یک از آنها دزد رشکهای نشسته و عده سواری همراه داشت. قاطرهای زیادی ائانه اشخاصی را که باید ملتزم رکاب باشند حمل میکردند. اشخاص درباری و صاحب منصبان و سایرین که افتخار التزام رکاب شاهی را دارند باید چادر و لوازم سفر و آذوقه همراه داشته باشند.

این افتخار غالباً کسالت آور و خسته کننده است. شاه بوالهوس زود تغییر رأی میدهد و بافی الجملة پیش آمدی تغییر و تشدد میکند و اشخاص طرف بی مهری او واقع میگرددند. شب احکام و دستوراتی میدهد اما همینکه صبح شد تغییر رأی پیدا میکند. مثلاً میگوید که فردا بفلان محل خواهم رفت کسانی از جلو بروند و منزل فراهم نمایند اما صبح بطرف دیگری روی میآورد و اشخاصی که شب رفته اند در دهکده ها و بیابانها سرگردان میمانند و بعد خبردار میشوند که شاه بمحل دیگر رفته است. مخصوصاً در ماه رمضان که شاه غالباً بعزم شکار از شهر بیرون میرود این خستگیها و کسالتها زیاده تر میشود و همراهانش از گرسنگی و تشنگی رنج میبرند. خود شاه از گرفتن روزه معاف است و دیگری باید بجای او روزه بگیرد و چون شب خوب خوابیده و روزه غذا نمیخورد راه زیاد میپیماید و اشخاص زیادی را تشنه و گرسنه در دنبال خود میکشد و از رنج دادن بآنها لذت میبرد. بسا میشود که میگوید دو ساعت بغروب مانده بار دو مراجعت خواهم کرد اما بقول خود وفا نکرده و تا یکی دو ساعت از شب رفته مشغول گردش و تفریح است و اشخاص روزه دار باید همراه او باشند و چند ساعتی از شب رفته بناظر و آشپز خود برسند و غذائی بخورند.

(۱) Champollion دانشمند مشهور فرانسوی است که توانست با زحمت زیاد خطوط مصری قدیم را که با اشکال مختلف نقاشی میکردند بخواند.

اول شب میگوید که فردا قبل از طلوع آفتاب حرکت خواهم کرد ولی صبح بلند نمیشود و ممکن است خواب او تا عصر طول بکشد اما همراهان در نیمه شب مهیای حرکت میشوند و با انتظار سوار شدن او تا عصر روی زمین میمانند و زنان حرم هم در کجاوه نشسته و منتظر بیرون آمدن شاه و حرکت میشوند (۱)

(۱) ناصرالدین شاه همیشه در فکر گردش و تفریح و شکار و تعیش بود و ابداً خیال بهبود احوال مردم و اوضاع خراب مملکت از خاطرش عبور نمیکرد. در مسافرتی که در سال ۱۲۸۴ هجری قمری بخراسان کرد تنها شصت کالسکه شش اسبه زنان حرمش را میبرد تا در سفر زیارت هم با این لعبتان قشنگ و لولیان شوخ و شنگ سرگرم و وسایل تفریحش بنحو کمال فراهم باشد. مرحوم عبدالله مستوفی مینویسد یکی از تفریحات مخصوصش هم این بود که هر ساله در موقع معین آتش ندی میبخت طرز فکر و رویه استبدادی او در این آتش هم دخالت داشت و آنرا وسیله تفریح قرار داده بود.

آشپزان همه ساله در ماه میزان (مهر) پس از برگشتن شاه از بیلاق در سرخه حصار که در سر راه تهران بدمانند واقع است اردو میزدند و چند روزی شاه را با تشریفات آتش ندی سرگرم میکردند. چند چادر بزرگ متصل بهم میزدند و دامن تجیرهای آنها را بهم اتصال داده محوطه بزرگی ترتیب میدادند.

در این محوطه سفره های چرمی بزرگی گسترده میشد و در میان آنها مجموعه های برنج و نخود و لوبیا و ماش و عدس و گندم و جو پوست کنده و ذرت و مغز گردو و بادام و پسته و همچنین مغز تخمه هندوانه و کدو و خربوزه و گرمک و آفتابگردان دیده میشد.

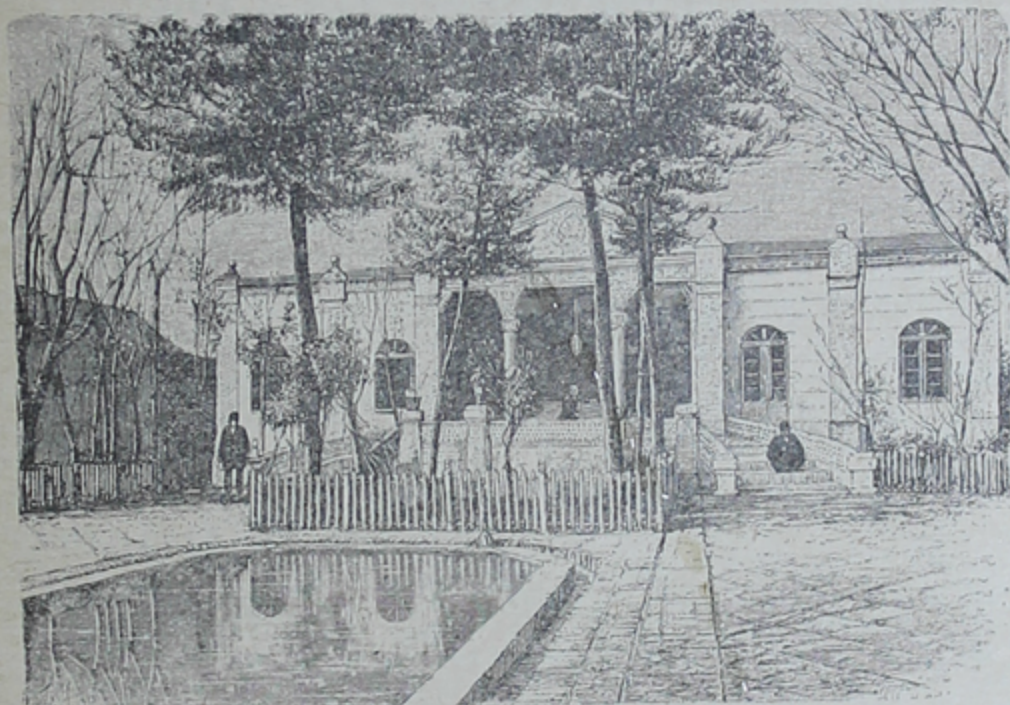
خرمنهایی از اسفناج و برگ چغندر و کاهو و کرفس و پیاز و سیر و کلم و ترب و تره و جعفری و کشنیز و نعناع و ترخون و مرزه و ریحان و شنبلیله و کاکوتی و بولاغ اوتی و بادانجان و کدو و هویج و چغندر و خیار و خربوزه و هندوانه و سیب و گلابی و هلو و زردآلو و آلو بخارا و برگه خشک قیسی ترتیب میدادند و در چند سینی هم فلفل و زردچوبه و زعفران و زنیان و زرشک و بادیان و دارچین و میخک و زیره و ریشه جوز و هل میریختند.

ظرونی هم از غسل و قند و آب لیمو و آب غوره و سرکه فراهم میکردند.

چند گوسفند سر بریده یا شکار و عده زیادی مرغ و کبک و غره هم حاضر بود و مطربان هم در آنجا آماده و مشغول زدن ساز و خواندن آواز میشدند. شاه با وزرا و رجال و درباریان باین چادرها میآمد و تدارکات از نظر ملوکانه میگذاشت و بخوانسالار او امر و دستورات تازه ای میداد تا چیزهای دیگری هم باین آتش در هم جوش اضافه کند بعد در روی صندلی جلوس میکرد و عملیات پختن آتش بانوای موسیقی شروع میشد.

پس از چندی شاه میرفت و وزرا و رجال مشغول پاک کردن سبزیها میشدند و بالاخره آتش پخته میشد و آنرا از دیگهای بزرگ با آبگردان در قدحهای چینی میریختند و هر قدحی را برای *

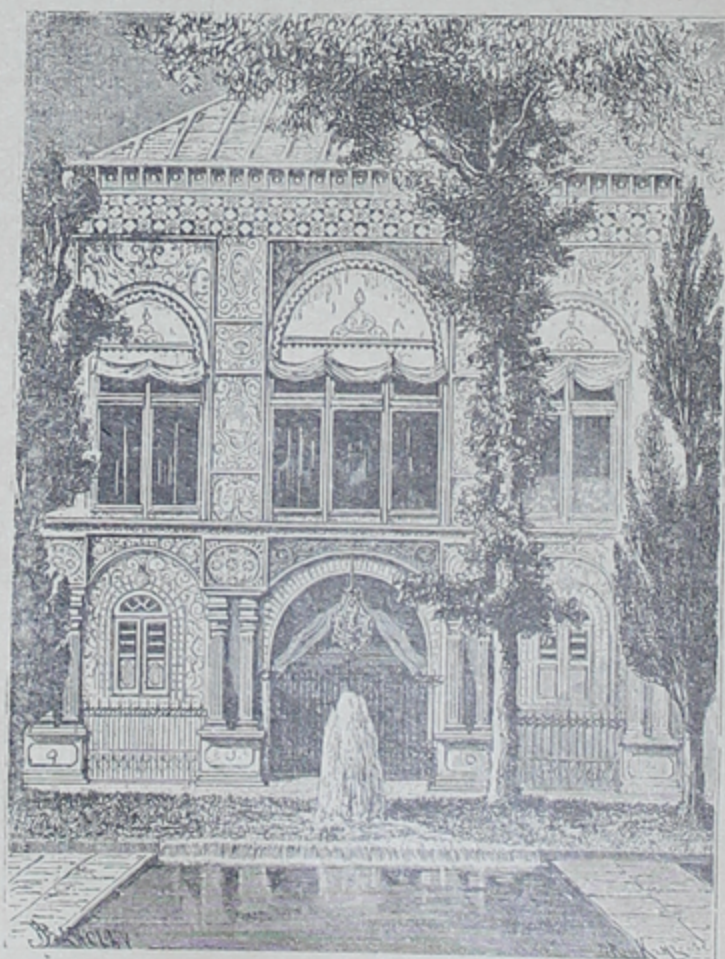
باوجود این همه خستگی و رنج اعیان و اشراف برخود میبایند و افتخار دارند که ملتزم رکاب اعلیحضرت هستند. حضور در سفر هم گاهی برای آنها مفید واقع میشود زیرا که در شهر از ترس وزرا و متنفذین دربار نمیتوانند مقاصد خود را بعرض شاه برسانند اما در شکارگاه عرایضی بشاه میدهند و بسا میشود که بگرفتن مواجب و منصبی هم موفق میگردد. خلاصه قبل از دخول بدروازه شهر، درشکه ماباسکورت مجلل امام جمعه برخورد که یکی

خانه دکتور تولوزان

یکی از هشتاد زن شاه میبردند و پس از آن باقیمانده را بوزر او درباریان تقسیم میکردند. دیگری از تفریحات او نمایش تعزیه در تکیه دولت بود که در جای خود شرح داده خواهد شد. خلاصه آنکه ناصرالدین شاه همیشه در فکر فراهم کردن تجملات بیمعنی بود، از قبیل آتشزخانه و آبدارخانه و قهوه خانه و فراشخانه و سرایدارخانه و بناخانه و فخارخانه و صندوقخانه و رخت دارخانه و اشیک خانه و کشیک خانه و اسلحه خانه و زنبورکخانه و تفنگدارخانه و شاطر خانه و جارجی خانه و وزیندارخانه و کالسکه خانه و اصطبل توپخانه و قاطرخانه و شترخانه و تقاره خانه. هی خانه... و باز هم خانه... و ابدآ در فکر تأسیس يك بنای عام المنفعه نبود و اگر احیاناً کسی صحبت از قانون و اصلاحات میکرد فوراً کله او را با تخماق میکوفت. در استبداد تالی نداشت مرحوم علیخان ناظم العلوم کتاب تلماک تألیف فندون فرانسوی را که افسانه ای بیش نبود ترجمه و طبع کرده بود نظر باینکه راجع بدادگری و مملکت داری در آن اشاراتی شده بود بامر شاه توقیف شد و مترجم آن هم مورد سرزنش و توبیخ قرار گرفت (م)

از علمای متنفذ تهران است به علاوه دختر شاه را هم گرفته و بدامادی او مفتخر می باشد. او با چهار نفر دیگر از علما در کالسکه بزرگی نشسته بود که شش اسب در دو ردیف آنرا میکشیدند. سه نفر عمامه بسرهم روی اسبان سوار شده و هر یک مواظب دوا سب بود و شلاق زنان اسبان را چهار نعل میزدند. گویا او هم از کشیش بزرگ پاریس که کشیش های کلیسای نوتردام (۱) را بسورچی گری واداشته بود تقلید میکرد.

کاخ نایب السلطنه

پس از ورود بخانه دکتر تولوزان که نیمه اروپائی و نیمه ایرانی بود یک کالسکه بایک عده سوار رسید و ما با این اسکورت باشکوه و مجلل بکاخ نایب السلطنه رفتیم. کاخ این شاهزاده نیز در ارك سلطنتی واقع بود.

ابتدا از چندین تالار عبور کردیم که پر از نوکران و پیشخدمتان بودند و بالاخره وارد سالونی شدیم که بطرز اروپائی آراسته شده بود. پیشخدمتان شربت خنکی آوردند و پس از چند دقیقه نایب السلطنه را دیدیم که بایک عده چهل نفری از مردمان چاق و شکم پیش افتاده میآید شاه باین پسر آخری

خود تعاقب خاطری دارد. او تا چند سال پیش دارای هیکل زیبایی بود ولی اکنون بیک سمن فوق العاده ای مبتلا شده و در حالیکه ۲۶ سال دارد بنظر چهل ساله میآید پاره ای از اطرافیاناش میگفتند که زشت روئی زنش باعث این پیری قبل از وقت شده است. نشان ایران در قابی از الماس درخشان در سینه اش میدرخشید و بجای سردوشی جرم خمیرمانندی برشانه داشت که آنهم الماس نشان و ریشه های ابریشمین در اطرافش آویخته بود پس از مبادله فرمولهای معمولی و مراسم ادب، شاهزاده بمارسل گفت چون شنیدم شما میخواهید

[۱] یکی از کلیساهای قدیمی و باشکوه پاریس است

باصطفهان بروید و خواستم تقاضا کنم که از راه ساوه بروید و سدی را که شاه عباس ساخته و اکنون خراب شده به بینید و نقشه تعمیر و بر آورد مخارج آنرا برای من بفرستید .
مارسل برای اینکه تقاضای او را رد نکرده باشد قول داد که از راه ساوه برود و نتیجه مطالعات خود را برای او بفرستد .

فصل نهم

عزیمت از تهران - تفاوت فاحش درجه هوا در شب و روز - مأمونیه - خانه حاکم - ورود بساوه - مسجد - مناره غزنوی - املاک موقوفه .

۴۰ ژویه - در این مسافرت راهنمای ماسر تپ عباسقلیخان آجودان نایب السلطنه است . دیروز عصر از تهران حرکت کرده ایم . روز میزان الحراره درجه چهل را نشان میدهد ولی در شب بتدریج تنزل کرده و بدرجه دوازده میرسد . البته این نوع تغییر فوق العاده هوا تحمل ناپذیر و زیان آور است .

یکنفر مازور اتریشی پیرم با پسر خود از همسفران ماست . این مازور برای تربیت قشون بایران آمده و در مدرسه دولتی هم (۱) درس حشره شناسی بزبان فرانسه میدهد . اما زبان ما را بسیار بد تلفظ میکند و چون شاگردانش مطالب او را نمی فهمند ، معلم و شاگرد باهم ساخته اند او نیز میخواهد بساوه رفته از دوست خود بارون اتریشی که فعلا حاکم ساوه است ملاقاتی کرده و راجع بتجارت اتریش مطالعاتی بکند .

در موقع ظهر کاروان در زیر اشعه آتشبار آفتاب بقلعه پیک رسید [۲] سرتیپ امر کرد که ما را بخانه سلطان فوج ببرند .

سلطان خانه خوبی داشت تالاری که مادر آن وارد شدیم دو بادگیر داشت و جریان هوایی اتصالاً از تالار عبور میکرد . بادگیرها بطور قرینه در تالار ساخته شده و هوا را فوق العاده خنک میکردند و مثل این بود که مادر آب سرد فرو رفته باشیم . نوکران بلافاصله چای آوردند و سلطان از ما پذیرائی خوبی کرد .

۴۱ ژویه - پس از یکروز استراحت کاروان شبانه براه افتاد و در بیابان خشک و لم یزرعی راه می پیمودیم . کم کم منظره تغییر یافت و شکافهای عمیقی در زمین پیدا شد که بازحمت از آنها عبور کردیم . نصف شب بکاروانسرای خرابه ای رسیدیم که میگفتند مأمن دزدان است و مکرر کاروانیان را لخت کرده اند . اخیراً پانزده نفر راهزن را قشون دولتی در این جا محاصره کرد و آنها شجاعانه از خود دفاع کردند و چندین نفر از سر بازان دولتی را کشتند . سرتیپ عباسقلیخان با اینکه صاحب منصب شجاعی است محض احتیاط باین خرابه نزدیک نشد .

[۱] مقصود نویسنده مدرسه دارالفنون است (م)

[۲] گویا مقصود مأمونیه باشد زیرا که در خلاصه این فصل نام آنرا ذکر میکند (م)

چون کمی از کاروانسرا فاصله گرفتیم ناگهان دیدیم که سرتیپ شجاع بتاخت پرداخت. منم در دنبال او رفتم، از دور دو نفر دهقان دیده شدند که چند قاطر در جلو داشتند سرتیپ تیری بطرف آنها خالی کرد، دهقانان بیچاره متوحش شده با تمام نیروئی که داشتند با سرعت فرار کردند و قاطرها هم ایستاده مشغول خوردن علفهای خشک بیابان شدند و چون معلوم شد که اینها راهگذازنند و دزد نیستند صدا کردیم و با آنها اطمینان دادیم ولی آنها بخيال اینکه ماراهزن هستیم بفرار خود ادامه میدادند و با اینکه فاصله زیادی گرفتیم باز هم جرئت برگشتن و بردن قاطرهای خود را نداشتند. البته سرتیپ از این حرکت بخود میباید و تصور میکرد که با این عمل مارا از شر دزدان خلاص کرده است.

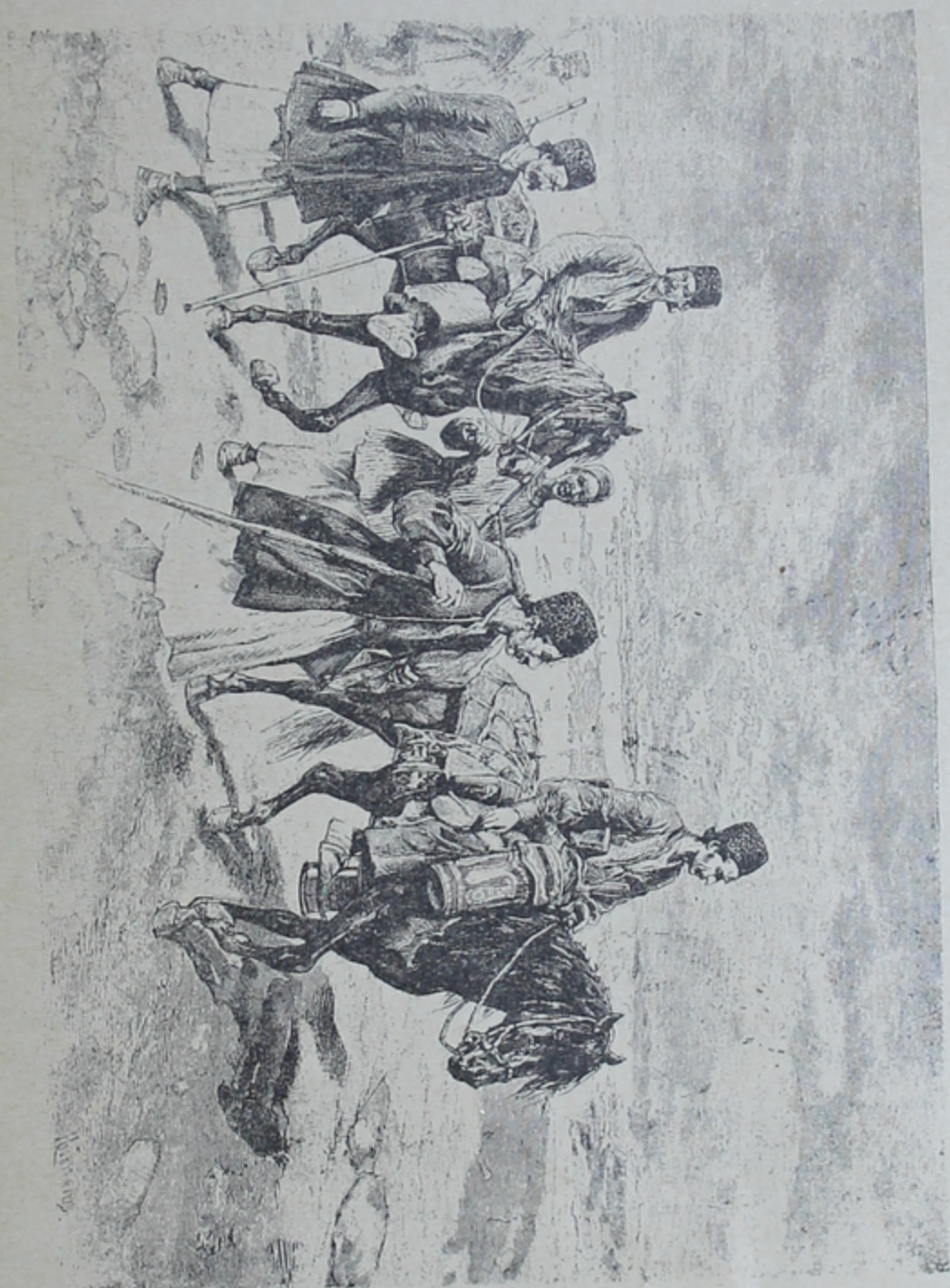
باری پس از مدتی سفیده بامدادی طلوع کرد. وحشت تاریکی و چرت زدن بر طرف گردید و سرتیپ یکی از سواران جلودار را فرستاد تا بتاخت رفته و حاکم ساوه را از ورود ما آگاه کند. تقریباً سه ساعت بعد گرد و غباری از دور مشاهده کردیم و معلوم بود که اردوئی باستقبال ما میآید. اسبان بر سرعت افزوده و اتصالاً شیهه میکشیدند و بالاخره دوازدو بهم رسیدند. مدت شش ماه است که نایب السلطنه یکنفر اتریشی را بحکومت ساوه منصوب کرده است این بارون اتریشی ملبس بلباس اروپائی است ولی شکوه و جلال حکام ایرانی را کاملاً تقلید کرده است. بی مناسبت نیست که در این جا خواننده را بطور اختصار بازندگان و تجمل حکام و اشخاص متنفذ ایرانی آشنا کنم.

هر يك از وزرا و حکام یکمده فراش در اطراف خود دارند که باید در مسافرت چادر بزنند و داخل آنرا مفروش سازند و بنگاهداری آن پردازند. اشخاص دیگری هم هستند که باید کارهای مخصوصی انجام دهند.

در ردیف اول باید منشیها و میرزاها را قرار داد که شنلشان خواندن و نوشتن مراسلات رسمی است. این دسته مردمان آرام و ساکتی هستند هیچوقت مسلح نمیشوند و بجای شمیر قلمدان دراز و لوله کاغذی در لای شال خود قرار داده اند.

در ردیف دوم ناظر و کارکنان او هستند که باید خوراك برای آقا و همراهان او فراهم نمایند. ناظر اشخاص متعددی را تحت فرمان دارد از قبیل آشپز و آبدار و قلیانچی آبدار موظف است که در مسافرت آب خنك و مشروبات همراه داشته باشد و قلیان دار که معمولاً مرد سبیل کلفتی است بایستی منزل آتش و چننه قلیان را بزین اسب بیاویزد و در موقع لزوم در سر سواری قلیان برای ارباب درست کند.

یک نفر هم کبابچی نام دارد که گوشت را خرد کرده و در ماست و پیاز و ادویه نگاه میدارد و هر وقت ارباب مایل بخوردن کباب باشد فوراً برای او حاضر میکند. این شخص را نباید در ردیف آشپزان قرار داد زیرا که در نزد ارباب مقام خاصی دارد و بسا میشود که مانند امین السلطان بوزارت هم برسد ولی آشپز هیچوقت ترفیع مقام پیدا نمیکند و همیشه باید مواظب دیگ پلاو و خورش باشد.

آبدار و فراشان

در هنگام مسافرت ارباب یا گردش او هر يك از این مستخدمین خورجینی بترك اسب می بندد و لوازم کار خود را در آن جای میدهد تا بتواند در موقع لزوم بادی وظیفه پردازد. تشکیلات آنها بسیار منظم است. آبدار جعبه مخصوصی برای سماور و استکان نعلبکی و قوری دارد که آنها هزار پشه میگویند و قلیانچی همیشه چلیک پراز آبی در پهلوی اسب آویخته دارد. کبابچی

هم گوشت و سیخ و لوازم کباب را در ترك اسب می بندد. فراشان هم در موقع حرکت چادرها را جمع کرده بار قاطر میکنند و خودشان هم در بالای بار می نشینند. باری پس از آنکه دوا ردو بهم رسیدند مراسم معرفی بعمل آمد و تعارفات لازمه مبادله شد. هردو اردو یکی شده براه افتاد و پس از طی مسافتی منظره قلمه مستحکم ساوه پدیدار گردید. شهر در جلگه پستی واقع شده و بطوریکه اهالی نقل میکردند این جا در قدیم دریاچه ای بوده که در موقع تولد پیغمبر اکرم (ص) خشک شده است و چنانکه میگفتند طاق کسری هم در همان زمان بشدت تکان خورده و رو بخرابی گذارده است.

بهر حال چون بدروازه نزدیک شدیم فراشان زیادی را از دور دیدیم که روی زمین نشسته و تکیه بدیوار داده بودند. بمحض ورود ما بلند شده و دو قطار تشکیل دادند و پیاده در جلو براه افتادند و چماقهای خود را حرکت میدادند تا جمعیت تماشاچی عقب بروند و پیوسته فریاد میکشیدند: برو... سریا... خبردار... دور شو... ماهم با این ترتیب مجلل آهسته راه میپیمودیم و جمعیت را میدیدیم که از جلوی چماق فراشان فرار میکنند ولی از چهره آنها پیدا بود که نسبت بارو پائیان نظر خوبی ندارند و مهر و ملاطفتی بآنها نشان نمیدهند. يك علت دیگر هم در کار هست که از ما خوب پذیرائی نمیکند و آن این است که میدانند سرتیب عباسقلیخان برای جمع آوری مالیات آمده است.

در ایران گرفتن مالیات مطابق اصول منظمی نیست. دفاتر رسمی که طرز ادای مالیات را معین کند وجود ندارد. حکومت محل بدلتخواه خود از مردم مالیات میگیرد و اگر از دادن مبلغ تقاضا شده سرپیچی کنند مبتلا با انواع شکنجه و آزار میشوند. حاکم و اطرافیان او همیشه باتدایر مخصوص وقوه قهریه مشغول بر کردن کیسه های خود هستند. حاکم علاوه بر اینکه از دولت حقوق نمیکبرد در موقع رفتن بمأموریت هم مبلغ گزافی باید بشاه و وزرا بعنوان پیشکش تقدیم نماید و هر کس بیشتر پول داد بحکومت منصوب میگردد. بنا بر این حاکم مجبور است علاوه بر مبلغ تقدیمی مبالغ زیادی از اهالی بگیرد و باصندوقهای پراز پول مراجعت کند.

البته در نتیجه این فشار تحمل ناپذیر اهالی پریشان وی سروسامان میشوند و اگر احياناً کسی پولی داشته باشد مجبور است آنرا در زیر خاک پنهان کند و نمیتواند آنرا بمصرف تجارت یا اصلاح و تعمیر ملك خود برساند و با اینکه نرخ مرابحه به بیست و پنج درصد میرسد از این منافع سرشار چشم میبوشد.

باری هنگامیکه اردو بدارالحکومه رسید قصابی با عجله گوسفند سیاهی را جلو آورد و فوراً سر آنرا بریده بیکطرف راه انداخت و تنه را بطرف دیگر تا اردو از میان آنها عبور کند. عمل قربانی کردن در حین ورود شخص محترمی در ایران سابقه تاریخی دارد. سرتیب با تکان دادن سر بقصاب اظهار امتنان کرد و از اسب پیاده شد و از پله هائی که دم درب عبارت بود بالا رفت. مانیز بر حسب دعوت بارون حاکم بالا رفتیم و روی صندلی نشسته بتماشای

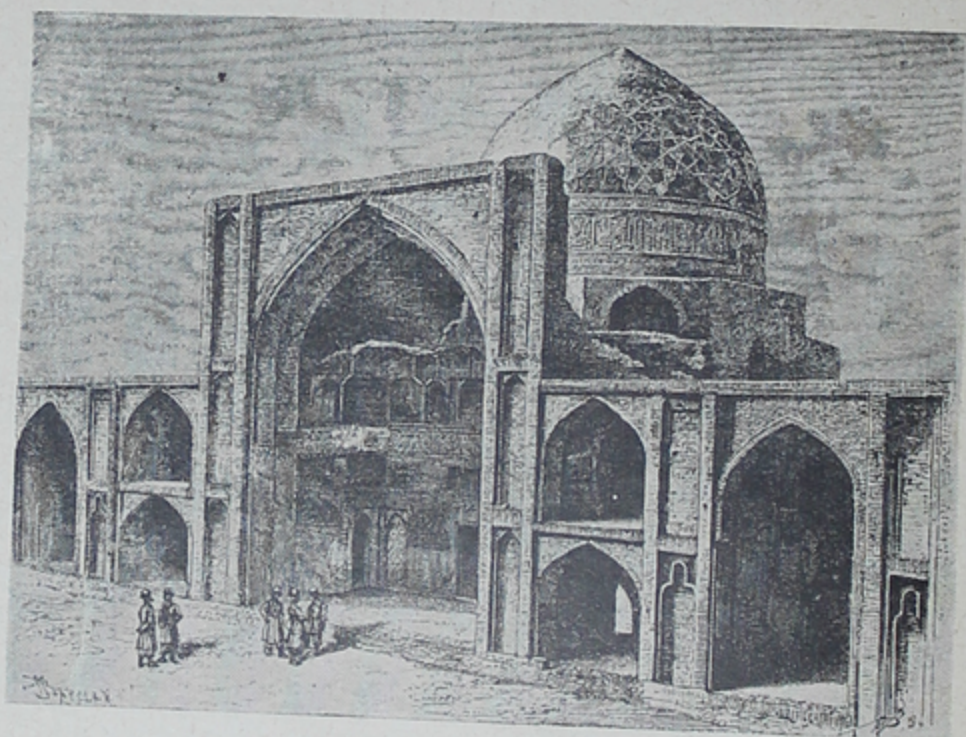
جمعیت پرداختیم که آنها هم برای تماشای ما ازدحامی داشتند.

سرتیپ پس از آنکه بیش از یک ساعت در اینجا نشست و تشریفات احترام آمیز را دید بلند شد و اسب خود را طلبید و گفت ما نمیتوانیم در این جا منزل کنیم زیرا که عمارت دارالحکومه کوچک است و گنجایش ما را ندارد ولی معلوم بود که قصدش این است که در محل آزادتری منزل کند تا بتواند با فراغت خاطر نایب الحکومه محلی و اشخاص ناراضی و مفتشین را که مأمور رفتار حاکم یعنی بارون اتریشی هستند ملاقات کند. ماهم در دنبال فراشان براه افتاده از قبرستانی عبور کردیم و بخانه ویرانی وارد شدیم که فراشان سکنه آنرا بضرع چاق از آنجا بیرون کرده بودند.

در این جا من در انتخاب اطاق سرگردان شدم زیرا که بعضی در سمت جنوب واقع شده و ممکن بود بابتستن در کاملاً تاریک شوند و پاره‌ای هم که در مقابل آفتاب بودند بندوبستی نداشتند و روشنائی آفتاب خیره کننده و گرما هم تحمل ناپذیر بود. به‌لاوه مکس ها هم باندازه شماره ش‌های پراکنده در حیاط، در اطاقها جمع شده بودند. بالاخره از ناچاری اعاقی را که یک درد داشت اختیار کردم و بنوکران گفتم که گلیم و لحاف از زمین اندازند و پس از آنکه برده پشمی سیاهی را که در تهران تهیه کرده بودم در مقابل در آویختم دراز کشیدم تا استراحتی بکنم.

طولی نکشید که احساس کردم گرفتار کابوسی شده‌ام زیرا که حشرات زیادی را دیدم که در کف اطاق در گردش هستند و پاره‌ای از آنها هم از روی صورت من عبور میکنند. در این فکر بودم که این سیل حشره از کجا باطاق راه یافته است. عنکبوت‌هایی که بدنشان بدرشتی یکدانه باقلا بود با چنگالهای دراز فوج مانند از دیوارها سر از یر شده و روی زمین میدویدند. ناگهان بدنم سخت بخارش افتاد از وحشت بلند شده نشستم و دیدم تمام بدنم از ساس‌های متعفن پوشیده شده است فوراً از جای برخاسته و بطرف در دویدم و برده‌ای را که با امیدواری در مقابل آن آویخته بودم برداشتم. همینکه روشنائی در اطاق تایید عنکبوت‌های زشت بدتر کیب و ساس‌های متعفن فرار اختیار کردند و در سوراخهای دیوار گلی پنهان شدند. کمی بعد دوباره دراز کشیدم ولی باز روی آسایش و استراحتی ندیدم زیرا که افواج زنبور و مکس سنگرهای دشمنان پیشین را اشغال کردند و من از عقب نشینی مهاجمین اولیه متأسف شدم زیرا که آزار رسانیدن اینان بیش از آنان شد. علاوه بر این هوا هم بشدت بر گرمی افزود. نظری به‌یزان الحراره انداختم دیدم درجه چهل و چهار را نشان میدهد. خلاصه در این منزل ویران بشکنبجه و غذایی مبتلا شدم که از تشریح و توصیف کامل آن عاجزم.

۲۴ ژوئیه - امروز سرتیپ ما را بدیدن شهر سراسر افراز فرمود. شهر ساوه کرسی ولایتی بوده که بچهار ناحیه تقسیم میشده و دارای یکصد و بیست و هشت قصبه و قریه بوده است ولی امروز اغلب آنها خراب و خالی از سکنه مانده است، در قسمت‌هایی که بوسیله قنات یا رودخانه مزدغان مشروب میشوند و زمین هم حاصلخیز است پنبه و برنج و گندمهای بسیار عالی بعمل می‌آید که بتهران می‌برند.

مسجد جامع ساوه

با وجود گرمای شدید اهالی این خوشبختی را دارند که بامراض مسری مبتلا نمیشوند . تنها بنایی که آبادی قدیمی شهر را بخاطر میآورد مسجد جمعه است . این مسجد چون از مرکز شهر دور مانده متروک شده و حتی روز جمعه هم در آن نماز خوانده نمیشود و اکنون پناهگاه گدایان و درویشانی است که از شهرهای دیگر بساوه میآیند و در سایه دیوارهای ضخیم آن بسر میبرند .

یکی از این درویش هیکل عجیبی داشت و نمونه ای خاص بود . پوست بدنش مانند هندیها زرد و موهای بلند سرش مجعد و پریشان و سینه عریانش از زیر شل پاره پشمی بلند بیرون افتاده بود . چماق کلفت بر گرهی در دست داشت و اثاثه زندگانش منحصر بود به يك كشكول (كشكول پوست یکنوع میوه هندی است که گاهی با هنرمندی و در نهایت ظرافت حکاکی شده است .) در خارج از دیوار محوطه مسجد در طرف راست منار قدیمی خرابی دیده میشود که با آجر بنا شده است و در بدنه آن موزائیک بسیار قشنگ و جالب توجهی نمایان است که از آجرهای نازک یک رنگ ترکیب یافته و با ساختمان قدیمی که برنگ مس است هم آهنگی دارد . حضور این مناره دلیل است که این مسجد سلجوقی در روی خرابه بنایی از آثار غزنویان ساخته شده و شاه طهماسب هم آنرا تعمیر کرده است .

۲۴ ژوئیه - از وقتیکه ما وارد ساوه شده ایم عباسقلیخان کاملاً سرگرم کار شده و تفتیشاتی میکند . از عملیات او من بفرود شاهان هخامنشی اقدام که با مسافرت من برای تحقیق اینیه

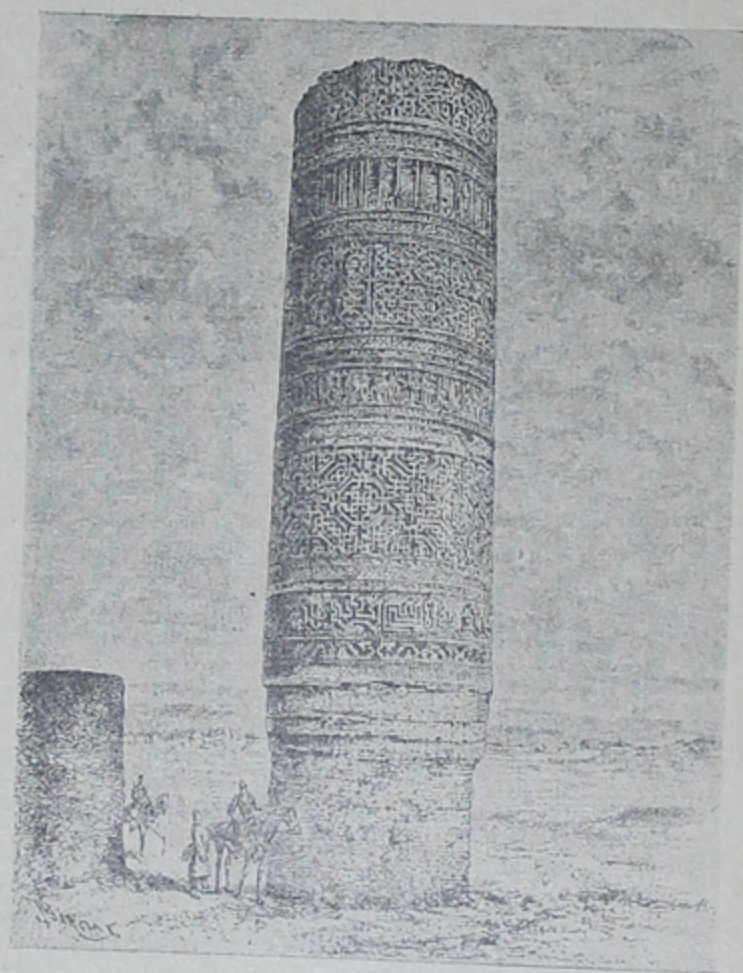
درویش

و آثار تاریخی آنها مناسبتی دارد .
اگر قرون عدیده ای گذشته و اگر دوران
عظمت و اقتدار ایران باستانی کاملاً رو
بانهطاطا گذارده و صورت افسانه مانند
بخود گرفته است هنوز ترتیب اداری
کشور ایران شباهتی بزمان قدیم دارد .
سرتیب را میتوان بامفتشینی مقایسه
نمود که از طرف شاه بسا تراپیهای کشور
پهناور داریوش میرفتند تا اعمال و رفتار
فرمانروایان را از نزدیک دیده و بشاهنشاه
گزارش دهند . در آن زمان بازرسانی
بنام چشم و گوش شاه همه ساله بمالک
تابعه میرفتند و بعراض مردم و شکایاتی
که نسبت بسا تراب داشتند بادقت رسیدگی
میکردند و از دبیرانی که بامر شاه مأمور
نظارت امور جاریه بودند تحقیقاتی
بعمل میآوردند و از اوضاع کشور کاملاً
آگاهی حاصل میکردند و نتیجه را بدربار
شاهنشاهان گزارش میدادند .

وضع ساتراپی ساوه بنظر من چندان رضایت بخش نیست و چنین بنظر میآید که بارون اتریشی
بر حسب ضرورت یا جاه طلبی خود را بزحمت انداخته است . ایجاد رفم مالیاتی در کشوری
مانند ایران که در آن دسیسه و تزویر بحد وفور وجود دارد کاریست بس مشکل . مخصوصاً برای
کسیکه با اخلاق و عادات اهالی آشنائی ندارد و بعلاوه کافر هم هست . مسلماً بارون را باید آدم
مجنونی بنظر آورد که باین همه اشکالات چنین مأموریتی را قبول کرده است زیرا که هر قدر هم
تخصص و مهارت داشته باشد نمیتواند در مقابل موانع زیاد شخصیت و لیاقتی بروز دهد
و بطور کلی ایجاد رفم مالی از عهد او خارج است .

از طرفی هم دخالت روحانیان در امور مالی انجام وظیفه يك حاکم عیسوی را با اشکالات
مواجه میکنند . از بدو ورود بارون بساوه ملاها از تماس با او پرهیز کرده اند زیرا که او را
نجس و کافر میدانند و برای اینکه از شر او خلاص شوند دسته دسته بملاقات سرتیب میشتابند
و ساعات طولانی با او خلوت میکنند و بشکایت میپردازند . باین حال معلوم است که هرگز
بارون بانجام مقاصد خود نائل نخواهد شد .

مسلمانان خیر اندیش قبل از مرگ غالباً يك ثلث از املاك و دارائی خود را وقف مسجد و مدرسه

مناره دوره غزنوی در ساوه

و یا اعمال خیریه دیگر از قبیل روضه خوانی و اطعام مساکین و غیره میکنند . واقف حق دارد که تولیت املاک موقوفه را باولاد و یا اقوام نزدیک خود بدهد و تولیت را نسل اندر نسل در اعقاب خود باقی گذارد . یک قسمت از عایدات موقوفه اختصاص به تولی دارد که بعنوان حق نظارت و تولیت بر میدارد و آزاد است که صرف احتیاجات خود کند یا بمصرف اعمال خیریه برساند . با این ترتیب هر کس میتواند تمام دارائی خود یا قسمتی از آن را برای همیشه در اختیار اولاد و اعقاب خود بگذارد زیرا که شاه و حکام نمی-توانند در ملک وقف دخالت

کنند و اموال و املاک موقوفه در تحت نظارت روحانیان قرار میگیرد و از دستبرد محفوظ میشود .

بوجب قوانین اسلامی اداره املاک موقوفه باید کاملاً منظم باشد و متولیان هم باید مطابق وصیت نامه واقف عمل کنند و عایدات وقف را با سایر عایدات مخلوط ننمایند در وقف نامه هم نمی توانند تغییری داده و عایدات را بمصرف دیگری غیر از آنچه واقف معین کرده برسانند . هرگاه متولی برخلاف وقف نامه عمل کند و در مال وقف تصرفات غیر مشروعی بنماید از تولیت معزول میشود و بر حسب وصیت واقف دیگری بجای او منصوب میگردد .

املاک موقوفه قابل انتقال نیست و فقط اشخاص معین از عایدات آن حق تمتع دارند . ملک وقف را نمیتوان تبدیل بملک دیگری کرد مگر با شرایط خاصی . بطوریکه من استنباط کردم دو ثلث عایدات موقوفه صرف اعمال خیریه و ثلث دیگر صرف معاش طلاب علوم مذهبی میشود . و باید در اختیار علماء باشد و هرگاه عایدات زیادتر از مخارج معین باشد متولی مجاز است که

از این مازاد ملك . بگری خریده و بموجب وصیت واقف وقف کند و ممکن است این املاك فرعى با اجازه مجتهدین قابل انتقال باشد .

هرگاه ملك موقوفه ای مجهول التولیه باشد باید در اختیار روحانیان وقت قرار گیرد . غالباً برای تصرف این املاك در میان ملاها کشمکش و نزاع تولید میگردد و بالاخره حکم مجتهدین و حکم شاه تکلیف آنها معین میکند و بنزاع خاتمه میدهد .

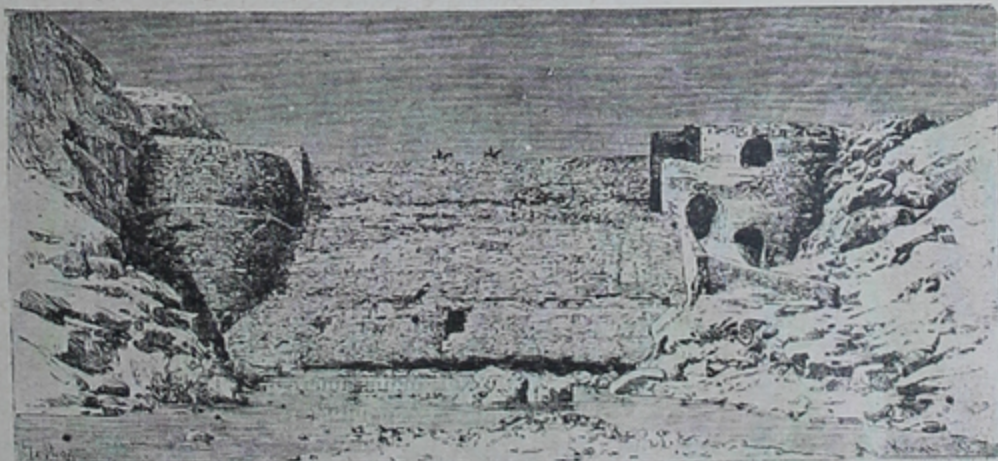
در چنین مواقع است که ملاها برای تصرف موقوفه ای بحکم و اشخاص متنفذ متوسل میگرددند و در غیر این موقع همیشه از حکام دوری میجویند .

اکنون ملاهای ساوه و ملاهای اصفهان راجع بملك وقفی که عایدات سرشاری دارد کشمکش دارند . اگرچه من نمیتوانم در محاکمات حضوری سرتیب حاضر شوم ولی از دور ناظر وقایع هستم زیرا که پاره ای از آنها چون دانسته اند که مادر نزد سرتیب احترامی داریم از ملاقات ماچندان پرهیزی ندارند و ما را واسطه کار خود قرار میدهند .

فصل دهم

سد ساوه - رتیل ها - مباشرین ایرانی - ورود به آوه - ملاقات من بایک خانم - مسافرت دریابان - ورود بقم - دور نمای شهر قم - نقشه اندرون حکومتی - خاکم شهر قم - مقبره حضرت فاطمه - مقبره شیوخ - نغمه بلبل ها .

۲۶ ثویه - توقف مادر ساوه دو روز طول کشید . مارسل برای اینکه وقت تلف نشود بدهکده سبز آباد رفت که یک فرسخ از سد ساوه فاصله دارد و امر کرد که مستخدمین اردوی ما را در کلبه های گلی چند نفر دهقان که پرستار انارستانی هستند بزنند . این انارستان تازه ایجاد شده و در پهلوی یکی از شعب رودخانه واقع است و درختان جوان آن

سد ساوه

هنوز آن اندازه سایه ندارند که مارا از اشعه آفتاب محفوظ نگاهدارند . قبل از طلوع آفتاب ما میر ویم در کنار سد و مشغول مطالعه و نقشه برداری میشویم .

این سد در دره ای واقع شده که در طرفین آن دو کوه بلند وجود دارد پایه های این دو کوه در تفرج دره بهم متصل است . این شکاف طبیعی را در زمان قدیم از سنگ و ساروج پر کرده و سدی ساخته بودند تا از آب رودخانه برای کشت و زرع استفاده کنند اما از ابتدای نکرده و شالوده آنرا در روی پایه کوه قرار نداده اند بلکه در روی شن های تفرج دره قرار داده اند . پس از مدتی آب فشار آورده و از زیر شن ها رخنه پیدا کرده و کم کم سدا را از زیر سوراخ نموده است بطوریکه دیگر آب در جلوی آن جمع نمیشود .

سالم است که حکام بفکر تعمیر آن افتاده اند و مکرر قطعات سنگ را با ساروج در داخل شکاف فرو برده اند ولی در موقع طغیان رود فشار آب سنگ و ساروج را جاروب کرده و مانند کاه باخود برده است .

در پایین سد در طرف چپ ساختمان آجری گنبدمانندی وجود دارد که يك قسمت آن خراب شده است . بطوریکه میگویند اینجا قبر معمار تعمیر کننده سد است .

چنانکه اهالی نقل میکنند معماری سدا را تعمیر کرده و برای اطمینان از استحکام آن در دهکده نزدیک توقف داشته است همینکه رودخانه طغیان کرده و فشار آب رشته او را پنبه نموده و باو خبر داده اند فوراً سوار بر اسب شده بتاخت آمده و مشاهده کرده که ساخته او بکلی ویران شده است از شدت یأس حال سگته باو دست داده و در گذشته است . بنابراین کارگران جسد او را در همانجا دفن کرده اند .

۲۷ ژویه - در اینجا حرارت هوا تحمل ناپذیر است و مادر زندگانی باشکالانی بر خورده ایم . رتیل های درشت از هر طرف در جست و خیز هستند . آذوقه ما هم نزدیک باتمام است ، بطری عرقی داشتیم که گاهی چند قطره از آن برای

معمار باشی و بطری عرق

بهداشت در آب آشامیدنی میر یختم متأسفانه استاد معمار به بهانه اینکه گناه آشامیدن يك کیلاس بایک بطری یکسان است تمام آنرا در معدۀ خود سرازیر کرده است .

۲۸ ژویه . شب گذشته من خوب خوابیدم اما صبح احساس کردم که حشره‌ای پایم را گزیده است و چون دردی نداشت بوم آن اعتنائی نکردم .

شب را بوسیله نردبان بیالای بام رفتیم و مستخدمین را وادار کردم که روی بام را خوب جاروب بکشند تا اگر عقب و رتیلی باشد پیاپی ریخته شود. بعد بسته لحاف را آوردند و آنها را هم بنوبه بازرسی کردند ولی بدبختانه باین همه احتیاط نمیدانم باینش چه نوع حشره‌ای پایم ورم کرده است . ابتدا موضع نیش خورده چندان دردی نداشت که بفکر داغ کردن آن باشم ولی کم کم درد شدت کرد و بر التهاب افزود بطوریکه بزحمت میتوانستم راه بروم از طرفی هم نمیتوانستم مانند سنت سیمئون استیلیت (۱) که گمان میکنم مدت بیست و دو سال در روی ستونی زندگانی کرد ، در روی این بام بایام عمر خود خاتمه دهم به علاوه ناچار هم بودم که بچادر سر تپ بروم و بطوریکه قبلاستنباط کرده بودم در نمایش مضحکی هم باید حضور پیدا کنم . باری مارسل نقشه سد را کشیده و دریافته که بنای آن بنیر از پایه خراب شده در کمال استحکام است و باشاقول دره را طراز کرده و بامحاسبه مقدار آبی را که ممکن است در جلوی سد ذخیره شود معین نموده است و امروز میخواهد از استاد معمار قیمت چوب و مصالح لازم و دست مزد کارگر را برای انجام نقشه تحقیق کند . سر تپ و استاد بنا باین صبری منتظر نتیجه هستند. خلاصه استاد معمار مخارج لازم را طوری بحساب آورد که قبول آن ممکن نبود . هر گاه در فرانسه یا انگلستان که مصالح بینهایت گران است بخواهند چنین عملی را انجام دهند بانصف مبلغی که این استاد ماهر تعیین نموده عمل خاتمه پیدا خواهد کرد . گذشته از اینکه در اینجا اجرت کارگر روزی يك فرانك و نیم بیشتر نیست و عمده مصالح سنك و آهك است که در پای سد آماده میباشد .

مارسل از این حساب تعجب کرد و چون بقصود سر تپ و معمار پی برد بصحبت خاتمه داد و بهر دو نفر که طرف اعتماد نایب السلطنه بودند گفت: من نمیتوانم با این مخارج موافقت کنم. میروم باصفهان و همینکه فراغتی حاصل شد نقشه را باصورت مخارجی که در فرانسه برای چنین کاری لازم است برای نایب السلطنه خواهم فرستاد تا هر طور صلاح میدانند دستور ساختن سد را بدهند. البته این جواب مطابق میل سر تپ و معمار باشی نبود. سر تپ سلمحشور باحالت مأیوسانه ای بسکوت پرداخت و از جلسه خارج شد و به بهانه درد شدید امعاء سر سفره هم حاضر نشد و برای مایینام فرستاد که بواسطه شدت درد مجبور است فوراً بتهران برود و بمعالجه پردازد و از این به بعد نمیتواند مارا در تحت حمایت خود بکاشان یا اصفهان برساند .

(۱) Saint. S iméon stylite نام سه نفر از مقدسین است که زندگانی خود را در ریاضت کشی و نشان دادن زهد و تقوی در روی ستونهای سر بردند یکی در نزدیکی اتنا کیه در سال ۵۹۶ بدرود حیات گفت و دیگری در نزدیک همان شهر در سال ۶۰۴ در گذشت و سومی در سیلیسی Cilicie در قرن ششم در اثر صاعقه در گذشت. (م)

بنابر این ما تصمیم گرفتیم که شب حرکت کنیم و من دستور دادم که قاطرهارا حاضر کنند. اما متأسفانه جواب دادند که سرتیب قاطرهارا بهتر آن فرستاده است که بیکار نمانند و کرایه ای بیاورند و ممکن است از ساوه قاطر تهیه کرد ولی پس فردا ماه رمضان شروع میشود و قاطرچیان در سه روز اول ماه مبارک مسافرت نمیکند. بالاخره از عباسقلیخان کسب تکلیف کردیم گفت: مفرشها و اسبابهای عکاسی را برشتی که در اینجا هست بار کنید و بقیه را به بسته های چهل کیلو گرمی تقسیم کرده بارالاغ کنید و بروید. شتری که حاضر بود خیلی پیر بود و بیش از سه فرسخ نمیتوانست در روز راه برود. الاغها هم خیلی کوچک و باندازه سگهای درشتی بودند اما یک خوشبختی داشتیم و آن این بود که دو اسب را که با آنها بسد میرفتیم نبرده بودند. ناچار الاغهای کرایه کرده و سوار بر اسبان شدیم و با انارستان خدا حافظی کردیم و بطرف قم روی آوردیم سرتیب مرحمت کرده یک سرباز سوار هم ملزم رکاب مانمود.

۴۱ ژویه. امشب بن بسیار بدگذشت هیچ در خاطر ندارم که در مسافرتها باین اندازه متحمل رنج و خستگی شده باشم. الاغهای توانستند با قدم اسبان حرکت کنند و ما ناچار بودیم پیوسته توقف کنیم تا برسند. اسبان چهار روز استراحت کرده و دارای نیروئی شده بودند و نگاهداشتن آنها زحمت داشت. طرف نصف شب بواسطه خستگی زیاد خواب بر ما غلبه کرد بنابر این سینه ها را بزین تکیه دادیم و یال اسبان را دست آویز قرار داده بخواب رفتیم و چون بیدار شدیم بغیر از حسین سرباز کسی را ندیدیم و او هم مانند ما روی اسب خواب رفته بود. از او پرسیدم که آیا میتواند ما را بمنزل راهنمایی کند گفت این اولین دفعه ایست که من قدم در این بیابان گذارده ام وای مضطرب نباشید نظر باینکه حیوانات را آزاد گذاشته بودیم البته راه را کم نکرده اند و یکساعت دیگر الاغ دارها بما خواهند رسید. بنابر این از شدت خستگی پیاده شده و در کنار جاده سربازاروی کلاه گذاشته بخواب رفتیم. وقتی که چشم باز کردم هوا روشن شده بود و تعجب کردم که چگونه در این زمین سنگلاخ افتاده بودم. البته ما رسل هم بدردمن گرفتار شده بود و مدت دو ساعت در روی این تخت خواب فتری که مجاناً در بیابان با تقدیم شده بود استراحت کرده بودیم.

ناگهان صدای زنگوله الاغها بگوش رسید. الاغداران رسیدند و گفتند زودتر سوار شوید نباید تا منزل مسافت زیادی داشته باشیم. من گفتم دیروز شنیدم که از سدا آوه هشت ساعت راه بیشتر فاصله نیست. ما تمام شب را راه پیموده ایم و معلوم نیست چه وقت بمنزل خواهیم رسید. یکی از الاغداران گفت مامدتی شب در دنبال شما آمدیم و بیستجوی شما پرداختیم و راه را گم کردیم بهر حال باید رفت البته بجائی خواهیم رسید.

ما رسل بقطب نما نگاه کرده و بفراست دریافت که ما باید بطرف جنوب شرقی برویم بنا بر این بچاروا داران امر کرد که در همان امتداد بروند. پس از یک ساعت راه پیمائی دیوارهای خراب دهکده ای از دور نمایان شد چاروا دارها از دیدن آن خوشحال شده و اطمینان پیدا کردند که بمنزل رسیده اند.

من نیز از دیدن این خرابه‌ها شاد شدم زیرا که از کشمکش با اسب و خوابیدن روی قلوه‌سنگها احساس میکردم که ستون فقراتم شکسته شده و پاهایم خرد شده‌اند. جراحات پاهم وسعت یافته و درد شدت کرده است و خلاصه آنکه قوای خود را بکلی از دست داده‌ام :

بالاخره پس از سیزده ساعت راه پیمائی الاغداران مجبوظه آوه را بمانشان دادند. من بخیال افتادم که زودتر بمنزل رسیده در گوشه‌ای بیافتم بنابر این آخرین توانائی خود را بکار انداختم و با سب رکاب زدم و با مارسل و حسین سر باز باول قصبه آوه رسیدیم. در مدخل قصبه، پیر مردان ریش قرمز روی سکوی گلی نشسته و کنفرانسی داشتند و برای منزل جائی را در خارج از آبادی بمانشان دادند. این جا باغ تازه‌ای بود و درختان آن قابل سایه اندازی نبودند خیال منزل کردن در این مکان آنهم در وسط آفتاب سوزان، حزن و یأس فوق العاده‌ای در من ایجاد کرد. خوشبختانه حسین سر باز باین پیر مردان گفته بود که اینها مهندسین فرنگی هستند که با مرشاه برای تعمیر سد ساوه آمده‌اند. از شنیدن این خبر پیر مردان بلند شده و با هیجان و حرارتی از ما پرسشهایی میکردند. مارسل گفت: فقط اراده شاه کافیت تا این دشت وسیع مشروب گردد.

این مردم که تا لحظه قبل با قیافه عبوسی بمانگاه میکردند اکنون خوشروئی و محبت فوق العاده‌ای نسبت بمان بروز میدهند و برای تندرستی مان دعا میکنند و حتی لباس مان را گرفته و میبوسند و میگویند خداوند شمارا برای نجات ما فرستاده است. البته ما در هر پنج نوبت نماز دعا خواهیم کرد که خداوند بلارا از جان شما دور کند. بسیار خوش آمدید قدم شماروی چشم همه ماها باشد خواهشمندیم بر ما منت گذارده و بکلبه‌های ما فرود آئید و مانرا سرافراز فرمائید. یکی از آنها که بنظر میآمد محترم‌تر از دیگران است جلو افتاد و در خانه‌ای را باز کرد. دیگران هم عنان اسبانرا گرفتند و ما پیاده شدیم و بیالا خانه قشنگی رفتیم من احساس کردم که دیگر نمیتوانم قدم بردارم و بدون اینکه منتظر فرش شوم در پهلوی تکه چوب قطوری افتادم بخیال آنکه آنرا بالش خود قرار دهم و از فرط خستگی و کوفتگی بیهوش افتادم. هنوز هم وقتی که بفکر مسافرت آنشب و صدماتی که کشیدیم میافتم لرز مختصری در اعضا می‌پیدا میشود.

پس از سه ساعت سراز خواب برداشتم و احساس کردم که گرسنگی بمن آزار میدهد. آشپز حاضر بود گفتم زود چیزی بیاور که ماسد جوع کنیم اوهم فوراً ظرف بزرگی که پراز میوه بود در مقابل من گذارد و گفت اینها را اهالی دهکده بشما تقدیم کرده‌اند. من مشغول خوردن شدم. در این ضمن صاحب منزل هم بیالا خانه آمد و پس از احوالپرسی گفت خواهش میکنم ناهار را در حیاط میل کنید تا تمام جمعیتی که در اطراف خانه ما روی بام آمده‌اند بتوانند از دیدار شما بهره‌ور شوند. حس کنجکاو و تفتش زنان هم بشدت تحریک شده بود زیرا که سر باز بآنها گفته بود یکی از این دو نفر فرنگی زن است. مخصوصاً زنان خانه میل و افری بدیدن خانم فرنگی داشتند. پس از صرف مختصر میوه، خدمتکار منزل آمد و مرا دعوت

باندرون کرد. با کمال بی میلی دردنبال اورفتم. زنان باستقبال من آمدند و انتهای انگشتان را بطرف من دراز کرده و دستم را گرفته بلب خود چسباندند و با بوسه های گرمی نوازش دادند و بانهایت مهر و ملاحظت خوش آمد گفتند و بالای اطاق را برای نشستن من نشان دادند همینکه نشستم تمام چشمان بطرف من دوخته شد. من نیز این افواج کنجکاو را بدقت سان دیدم.

زن صاحب خانه که فاطمه نام دارد بنظر بیست و پنج ساله می آید. چهارقد ابریشمی سفیدی بر سر دارد که باسنجاق سرفیروزه ای در زیر گلویش بسته شده است. مقداری از کیسوانش مانند منگوله ابریشمی در روی پیشانی ریخته و بقیه که با رشته های باریکی بافته شده در پشت سرافتاده است. پیراهن گازنازکی پوشیده که در جلو چاک دارد و سینه و پستانش را نمایان می سازد. تنبانش از پارچه ابریشمی بنارسی است و تا زانو میرسد سایر زنان هم همین طریق لباس پوشیده اند تنها زنان مسن تنبانهایی از متقال و جلوار سفید دارند که دامن آنها تا روی پامیافتد.

دو طفل هشت الی نه ساله هم بخدمتکار کومک کرده و چای و شیرینی می آوردند. من متوجه اطفال شدم، فاطمه گفت این مریم کوچکترین فرزند من است، علی هم پسریکی از دوستان آقامیباشد که دختر من نامزد اوست.

من گفتم چگونه شما این بچه ها را در این سن کم بازدواج و امیدارید؟
فاطمه - حالا که نه... سال آینده آنها را از هم جدا می کنیم و مدتی باید همدیگر را نبینند و بعد اگر والدین رضایت بدهند عروسی خواهند کرد.

- آیا لذتی که اینها در بازی کردن باهم دارند باعث آن خواهد شد که بعد ها هم یکدیگر را دوست بدارند؟

فاطمه - مگر زنان عاقله خانواده آنها را از زیر نظر دور میکنند؟ البته مواظب آنها هستند و آنها را بدوست داشتن یکدیگر تشویق و ترغیب میکنند.

- اگر اینها پس از عروسی همدیگر را نخواهند تکلیف چیست؟
فاطمه - اهمیتی ندارد مرد زن را طلاق میدهد و بادیگری ازدواج میکند و زن هم بامرد دیگری پیوند زناشوئی می بندد. بعد روی به پسر کرده گفت علی بیای اینجا خانم خیال میکند که تو سواد نداری. آن تقویم را از روی طاقچه بردار و بپایگو که امروز برای چه کاری خوب است. علی نظری بتقویم انداخته و گفت: امروز پندیرائی دوستان خوب و حضور مهمانان موجب تندرستی و سعادت است.

البته فاطمه این پیشگویی تقویم را از صبح میدانسته و برای خاطر من علی را بخواندن آن وادار کرد. بهر حال این دقت و باریک بینی فاطمه را که یکی از خصائص خوب ایرانی است من تمجید میکنم.

من گفتم: آیا ابتدا خواندن تقویم را با اطفال یاد میدهند؟

فاطمه - نه... اول قرآن خواندن را بآنها یاد میدهند و در ضمن خواندن تقویم را هم بآنها میآموزند تا ساعات خوب و بد را برای اهل خانه معین کنند.

- بعضی از قسمتهای این تقویم چیزهایی دارد که خوب نیست بچهها از حالا بدانند. دانستن این گونه مطالب با سن آنها تناسبی ندارد.

از شنیدن این کلام تمام زنها با نظر تعجب بمن نگرستند و با صدای بلند خندیدند.

یکی از آنها گفت: شما چه میگوئید؟ عاقبت پسرزن خواهد گرفت و دختر هم در خانه محبوس خواهد شد. چه لازم است که ما آنها را از خواندن تقویم باز داریم. اقلاً ساعت خوب را برای شروع بهر کاری برای ما معین میکنند.

فاطمه - خانم شما البته از زنان اندرون شاه دیدن کردهاید. از طرز لباس آنها برای ما صحبت کنید. میگویند شاه پس از برگشتن از فرنگستان حکم کرده است که زنها تنبان کوتاه بپوشند که درازای آن ثلث یک ذرع باشد و شاهزاده خانمها هم گلهائی که در فرنگستان ساخته شده بدور صورت خود روی چهارقد میزنند. من خیلی دلم میخواهد که شما از این گلهای بمن بدهید در عوض منم بازوبند های قشنگ نقره خودم را که از فیروزه و مرجان و مروارید زینت یافته اند بشما پیشکش خواهم کرد.

- خیلی متأسفم که نمیتوانم خواهش شما را انجام دهم. من مثل درویشها مسافرت میکنم و بنیر از اسباب کار خودم و شوهرم و چند دست لباس چیز دیگری همراه نیاورده ام.

فاطمه - چرا شما کار نمیکنید مگر فقیر هستید؟

- نه فقیر نیستیم.

فاطمه - پس چرا مسافرت میکنید؟ برای چه بایران آمدهاید؟ خوشی هرزنی در این است که خوب غذا بخورد و خوب لباس بپوشد و خوب بزرگ کند و خوب استراحت و گردش کند.

- پس معلوم است که شما تمام روز را در فکر بزرگ هستید؟

فاطمه - البته، ولی نه تمام روز. آرایش من چند ساعت بیشتر طول نمیکشد به بینید به چه قشنگی با حنا سرانگشتی گذارده ام و چطور ابروها را باوسمه رنگین کرده ام و چگونه سرمه بچشان کشیده ام! آیا خیال میکنید که این کارها آسان است؟

- بعد از آرایش مشغولیت شما چیست؟

فاطمه - قلبان میکشم چای میخورم. بدیدن اقوام و دوستان میروم آنها هم از هم نشینی و صحبت های من لذت میبرند.

خلاصه صحبت طول کشید و من نمیتوانستم زنان را وادار کنم که بنوبت حرف بزنند. بعلاوه چون پرسشهای آنها را درست نمیفهمیدم مجبور میشدم که آنها را وادارم سؤال خود را تکرار کنند و آنها هم دقت داشتند که جملات مرا خوب بفهمند و چون میفهمیدند جمله مرا دوباره بایان خود تکرار میکردند یعنی حرف زدن مرا اصلاح کرده و افعال را بازمان شایسته

تلفظ مینمودند و کلماتی را که پس و پیش گفته بودم درست میکردند و در همین حال از بکار بردن فرمولهای ادب و احترام مضایقه نداشتند.

۲۱

فاطمه

من اسم و فعل و مصدر را خوب استعمال میکردم ولی در استعمال فاعل و مفعول و مضاف الیه و غیره اشتباه مینمودم و درست بموقع نمیآوردم و در زمانهای حال و گذشته و آینده هم اشتباهاتی داشتم و البته آن فصاحت بیان معلمین تازه خود را نداشتیم و خلاصه آنکه زبان فارسی را با آن شیرینی که دارد نمی توانستیم درست تلفظ کنیم.

اکنون ساعت پنج است. آفتاب رو بزوالم میرود. موقعی است که باید از پذیرائی فاطمه تشکر کرده و در دسر را کم کنم. بنا بر این برخاستم و از او اظهار امتنان کردم. او در پاسخ گفت: من کنیز شما هستم و خانه ما بشما تعلق دارد.

باری چون شب شد مارسل امر کرد که اسبان را زین کنند ولی الاغداران متعذر شدند که چون قبایل چادر نشین برای چراندن گوسفندان باین نواحی آمده و بچند کاروان کوچک دستبرد زده اند بهتر آنست که روز حرکت کنیم. مارسل گفت ممکن نیست باید شب که هوا خنک است راه پیمود. روز نمیشود در این بیابان لم یزرع در آفتاب سوزان طی راه کرد و بالاخره براه افتادیم و تجربیات دیروز ما را از جلو افتادن مانع گردید بعلاوه الاغداران هم وحشت داشتند و با فی الجمله پیش آمدی خود را برین اسبان مایه بسیار نداشتند.

ناگهان چاروادار باشی گفت من راه را گم کرده ام و مانند وکلای پارلمان که به موکلین خود دروغ میگویند گفت مایه خود زحمت میکشیم بر سر آن است که بدهکده نزدیک که صدای سگان در آن بلند است برویم و راه را پرسیم.

چون شب بود و ما هم راه را نمیدانستیم به پیشنهاد او تن در دادیم و طولی نکشید که بقعه ای رسیدیم. چاروادار باشی در قلعه را محکم کوبید و با صدای آمرانه ای گفت باز کنید. ولی کسی بفرمانش اطاعت نکرد. بعد با ملایمت گفت: دوستان عزیز، ما راه را گم کرده ایم به ترحم کنید از تشنگی در شرف هلاکت هستیم.

ایرانیان نسبت برنج و خستگی چندان حس نداشتند برنج نسبت به تشنگی که شاید غالباً مزه آنرا چشیده و برنج آنرا دیده اند بیشتر توجه میکنند. بنابراین یک نفر مرده بازمانده از دیوار سر بلند کرد و گفت: «در عقب شما فغانی هست بروید آب بخورید.» چاروادار برنج و الحاح افزوده گفت این آب شیرین نیست خراش میکنم به مارحم کنید و در رو بروی ما بکشایید و آخر ما هم مثل شما مسلمان هستیم. «رحم خوب است اگر در دل کافر باشد» ولی اناناسی

تضرع او بی نتیجه ماند و دیگر پاسخی نشنید. یکی از بزرگترین معایب شرقیان عدم اعتماد است. پس از آنکه قلعه نشینان کاملاً برقص و ساز و آواز چاروادارگوش دادند یکی از آنها گفت: دست از سر ما بکشید و بیهوده بخود و ما زحمت ندهید بروید در جلوی درقلعه بیایفید.

الاغداران از این جواب مأیوس گردیدند و حالت رقتی بآنها دست داد. منهنم برای اینکه آنها را از دروغ گفتن تنبیه کرده باشم بنوکران خود امر کردم که مفرشهارا پائین آورده در نزدیکی درقلعه باز کنند و گلیم و لحاف را بزمین بیاورند و مثل اینکه بیک مهمانخانه عالی وارد شده باشم روی لحاف دراز کشیدم و چقدر خوشوقت شدم که اثاثیه سفری خوبی متناسب با این زندگی بیابان گردی همراه دارم. چون سه ساعت از نصف شب گذشت الاغداران از ترس حرارت آفتاب روز بما گفتند بهتر آن است که زودتر حرکت کنیم.

اشخاص کم جرئت بدیدن روشنائی شجاعتی پیدا کردند و باو ملامت نمودند که تواز ترس راه خود را کج کردی و همه را بزحمت انداختی.

آشپز ما باو گفت: چه عیب داشت که ماشب باروشنائی مهتاب مسافرت میکردیم و امروز از آفتاب رنج نمیبردیم؟

چاروادار باشی عصبانی شده و باتغیر گفت: «اگر در این ساعت سرت از تن جدا شده بود با این شجاعت حرف نمیزدی.»

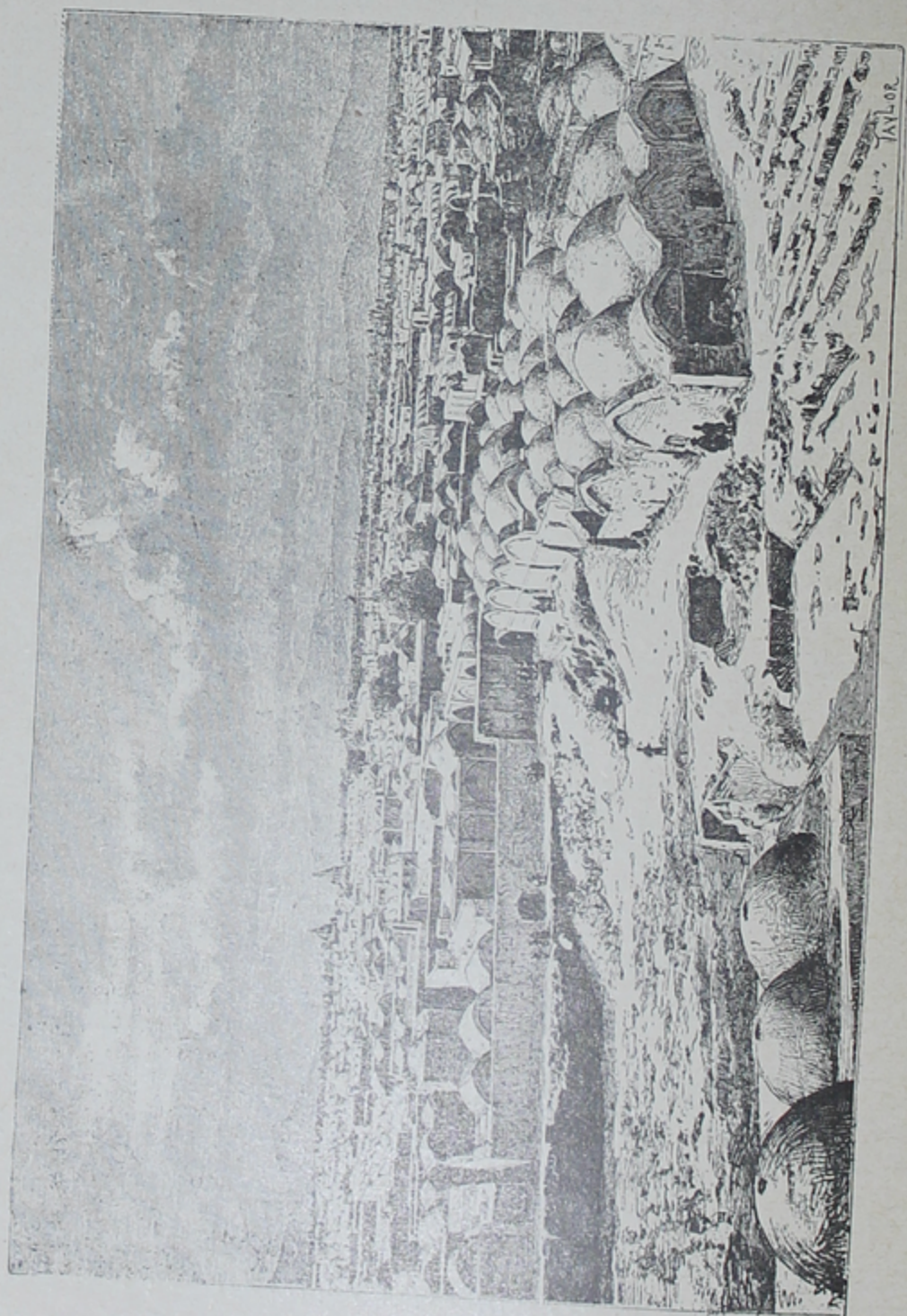
خلاصه مسافرت کردن در ماه ژویه آنهم دردنبال کاروان الاغ و در بیابان لسم یزرع قم کار دیوانگان است. برای اینکه تا اندازه ای از صدمه آفتاب برکنار باشیم تصمیم گرفتیم که اثاثیه و تفنگها و سه هزار فرانک پول نقره را بدیانت چارواداران و نوکران سپرده و جلوتر برویم و اگر اسبان نایب السلطنه هم در تاخت و تاز تلف شوند باکی نیست باید کاری کرد که قبل از ساعت هشت بقم برسیم بنا بر این باحسین سر باز حرکت کردیم.

اول اوت - مارسل در هنگام جداسدن از قلعه؛ برنامه را اینطور مین کرد که یک ربع ساعت بتاخت و تاز پردازیم و پنج دقیقه با قدم راه طی کنیم.

بهر حال ابتدا از دره سنگلاخی عبور کردیم که مابین دو تپه بزرگ واقع بود و هیچگونه گیاهی در آن دیده نمیشد. از جانداران هم بغیر از عقرب زیاد که در کنار سنگها پناهنده شده و بصدای سم اسبان دم زهر آکین زرد خود را بلند کرده و باشتاب ب زیر سنگها فرار میکردند چیزی نمیدیدیم. در ساعت پنج از مقابل کاروانسرای خراب بی آبی گذشتیم. بطوریکه حسین میگفت از قلعه تا قم نصف راه را طی کرده بودیم.

اسبان با نیرومندی راه می پیمودند و هنوز عرق نکرده و به نفس زدن نیافتاده بودند ولی معلوم نبود که بقیه راه را هم بتوانند باین سرعت طی کنند.

اسبان ایرانی برای راه پیمائی نظیر ندارند بسیار بردبار هستند و مشقت راه را تحمل میکنند و مانند اسبان اروپائی سست و بی طاقت نیستند. اسبان ما اکنون خیلی ضعیف شده اند

دورنمای شهر قم

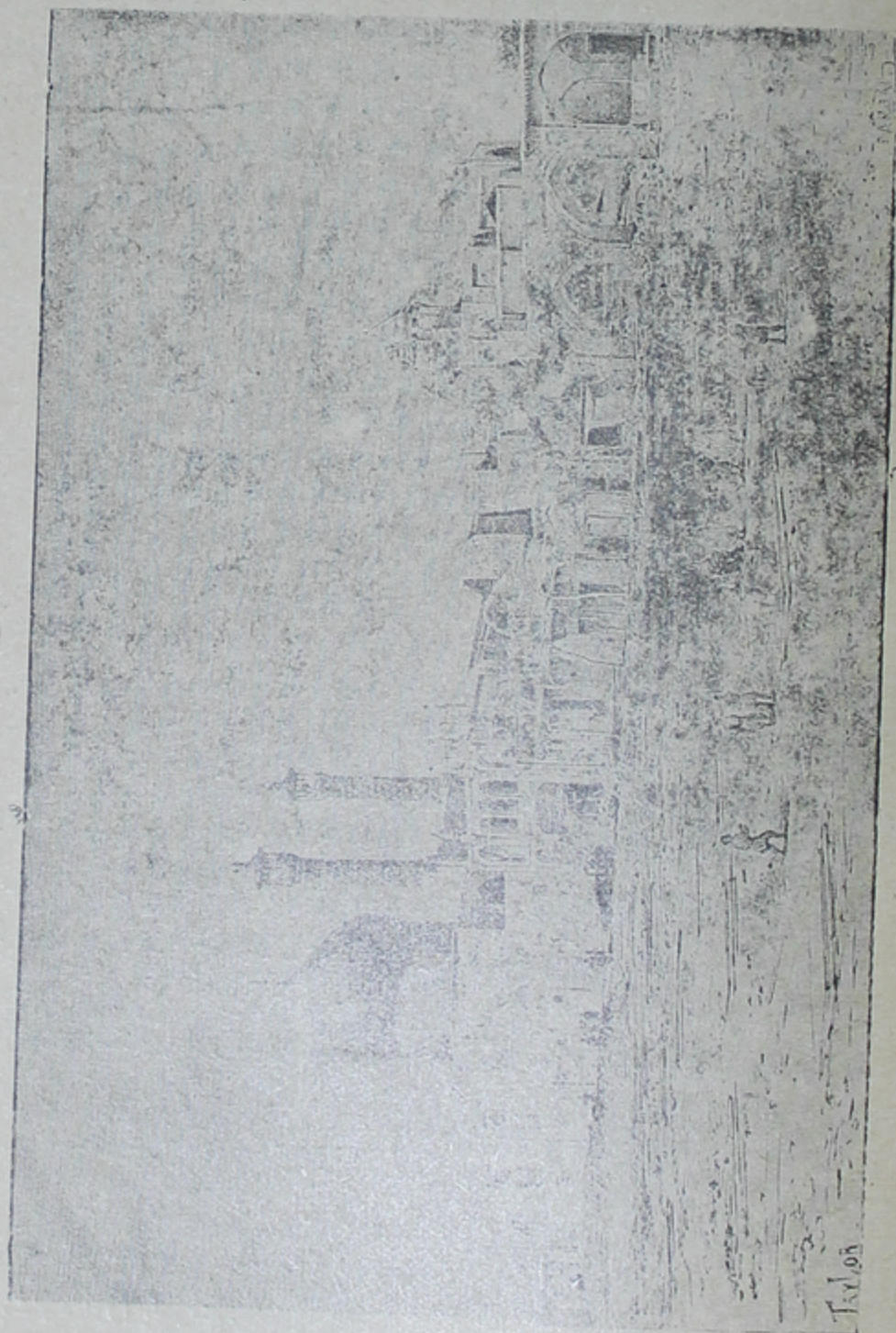
زیرا که مدت هشت روز است مسهل خورده اند یعنی در این مدت از آب شور این ناحیه
سیراب شده اند .
در ساعت شش حرارت هوا زیاد شد و پیوسته بر شدت میافزود بطوریکه چرم بدنه زین
مانند کاغذی که در مقابل آتش باشد له شده و یک بندر کاب پاره و بند دیگر هم در تمام طول

شکاف برداشته بود. از تمام بدن ما و حیوانات عرق مانند قطرات باران بزمین میریخت. عذاب در دست های من تر شده و می لغزید. چشمانم خیره شده و مژگانهایم از تشعشع آفتاب التهابی پیدا کرده و باز نمیشدند. در شقیقه هایم ضربان سختی تولید شده و سرم بحدی درد گرفته بود که گوئی میخواست بترکد. حیوانات هم بیطاعت شده و بزحمت راه میرفتند و اتصالا سکندری میخوردند و ناچار شدیم با قدم آنها راه ببریم زیرا که دیگر قادر به تاخت و تاز نبودند. خوشبختانه ساعت هفت گنبد طلای قم پدیدار گردید که در پرتو اشعه آفتاب مانند ستارگان نیزه باری میکرد. بالاخره نزدیک ساعت هشت بقم رسیدیم و در کاروانسرای معموری داخل شدیم که عدد زیادی از تجار یهودی در آنجا منزل داشتند. در بان نگاهی با سبان ما انداخته و چون دم آنها را رنگین دید دریافت که آنرا متعلق با صطبل شاهی هستند و البته سواران هم باید اشخاص بزرگی باشند و چون سر باز با تبختری باو گفت که از آوه تا این جا چای پاری آمده ایم و اینرا هر اد مدت سه ساعت طی کرده ایم نسبت بما احترامی بروز داد، بما نزدیک شد و رکاب را گرفت تا در پیاده شدن بما کمک نماید و فوراً بنوکران امر کرد که زود آب خنک بیاورند. کوزه های بزرگ پر از آب را بر سر ما ریخت. ابتدا حالت تشنجی بمن دست داد ولی بلافاصله این عارضه رفع شد و حال من به بهبودی گذاشت. قدری بعد متوجه شدم که در بالاخانه هیاهو و نزاعی روی داده و کاروانسرا دار بادو نفر نوکران خود اسرائیلیان را مجبور کرده است که آنها را تخلیه نموده و به غاصبین اسبان سلطنتی واگذارند. آنها هم داد و فریادی راه انداخته و میگفتند ما اول وارد شده ایم و باید همین جا باشیم اما کاروانسرا دار با اعتراضات آنها گوش نداده و فرس و دیگ و آفتابه و سماور و سایر اثاثیه آنها را از بالاخانه در حیات ریخت.

معلوم است که کاروانسرا دار باین عمل پرداخته بود تا یهودیان را اجباراً از آنجا بیرون کند. البته این رفتار چندان تعجبی نداشت زیرا که یهودیان در این مملکت باید با کمال حقارت و پستی زندگانی کنند و چون اتصالا گرفتار ظلم و تعدی هستند به تحمل سختی و شدا بد عادت کرده اند.

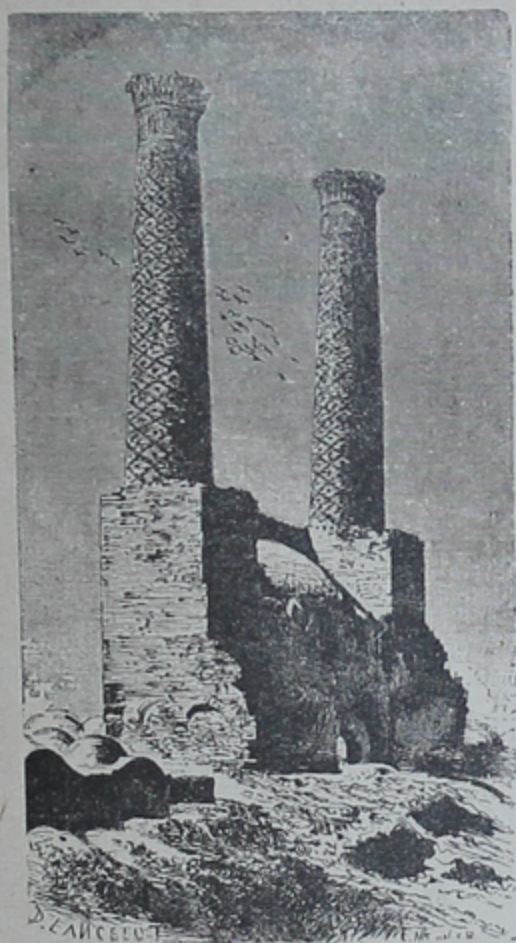
بالاخره بالاخانه وسیع و هوا گیر در اختیار ما گذارده شد. پس از مختصر استراحتی از روزه های این بالاخانه به باشای منظره شهر پرداختم. خانه ها همه مانند مأمونیه و ساوه دارای نیم گنبد های خشت و گلی هستند که شکل آنها از خارج دیده میشود و بقدری زیاد هستند که از دور هم مانند لکه های درخشنده ای در پرتو آفتاب خود نمائی میکنند و بافق مه آلوده ای که در پایه کوهستان بنظر میآید منتهی میگردند. از طرفی هم در دور دست بامهای مخروطی شکل مقابر شیوخ نمایان است و در طرف چپ باغهای قشنگی مقبره حضرت فاطمه را احاطه کرده اند.

۱۳ اوت - منزل ما خوب بود. غذائی خوردیم و استراحت کردیم. بمحض اینکه از خواب بیدار شدیم نوکران ما بیالاخانه آمدند و یکی از آنها نفس زنان گفت: «صاحب، حاکم قم سی نفر

مقبره حضرت معصومه (ع)

فراش فرستاده است که بشما تبریک و روز بخیر و شادمانی و مبارکباد را بدارد و از حکومت بپرسد و میگویند کاروانسرا
 شایسته اشخاص بزرگی مانند شما نیست.
 ما هم از لطف حاکم ممنون شده برای افتادیم. فراشان و نوکران بطور دسته جمع جلو افتاده
 و ما را با تجلیل از پل رودخانه عبور دادند. از خرابیهای مسجدی که دو منار آن هنوز بر

مناره های مسجد خراب قم

سر پا هستند گذشتیم و از آنجا بیازار داخل شده از قبرستانی عبور کردیم و وارد کوچه های پر پیچ و خم شدیم . مردم عابر هم از دیدن این جمعیت همه جاد و عرض راه توقف کرده و بتماشای مامیرداختند . بالاخره در مقابل سر در بزرگی رسیدیم که با گچ بری تزئین یافته بود .

از این سر در گذشته وارد حیاط اول دارالحکومه شدیم . در آنجا جمعیتی از سربازان و ملاها را دیدیم که در زیر طاقها نشسته بودند . یکدسته از دزدان هم که زنجیرهای آهنین بر گردن داشتند و بهم بسته شده بودند با سر برهنه در آفتاب ، در وسط حیاط دیده میشدند .

حاکم قم شوهر یکی از دختران شاه است . شاهزاده خانم ، زن او در تابستان شهر گرم قم را ترک کرده و با اطفال و

اطرافیان خود بکوهستان رفته است بنا بر این اندرون حکومتی خالی بود و بدستور حاکم این قسمت عمارت را در اختیار ما گذاردند .

چون حس کنجکاو ی اروپائیان بشنیدن کلمه اندرون و حرم تحریک میشود و میخواهند وضع این بنائی را که غالباً وصف شکوه و جلال آنرا در کتاب الف لیل خوانده اند ، بدانند ناچار بطور اختصار بشرح آن میردازم :

ما اکنون در قصر یکی از دختران عزیز پادشاه ایران هستیم ، مارسل با اینکه میداند ترسیم نقشه عمارتی مطالعات زیاد لازم دارد بمن تکلیف کرد که نقشه این اندرون را ترسیم نمایم و من هم پیشنهاد او را پذیرفتم .

ارتباط عمارت بیرونی با اندرونی بوسیله دهلیز طولی است که در آن چندین در قرار دارد آخرین آنها بطرف باغی باز میشود که در انتهای آن دو عمارت مقابل یکدیگر واقع شده اند . یکی رو بطرف شمال و محل سکنا ی تابستانی و دیگری رو بجنوب و مخصوص زمستان است در زیر این عمارات بناهای آجری است که آنها را زیر زمین میگویند و در هنگام گرمای آنجا

پناهنده میشوند. عمارت تابستانی دارای سه سالون بزرگ است که از پنجره‌های متعدد روشنائی میگیرند.

در عقب این سالونها اتاقهای دیگری وجود دارند که درهای آنها بسالونهای اولی باز میشوند و داخل آنها کمی تاریک ولی دارای هوای خنکی هستند.

در هنگام تابستان سکنه خانه شب را در بالای بام پسر میبرند که اطراف آن از دیوار احاطه شده است. طرف صبح باطاقهای اولیه میآیند و همینکه هوا قدری گرم شد باطاقهای عقب میروند و بالاخره در وسط روز بریز زمین‌ها پناه میبرند که هوای خنک و مطبوعی دارند.

تمام اتاقها با گچ سفید شده و بخاریها مختصر گچ بری و تزییناتی دارند. درها خیلی پست و کوتاه و ابدارنگ و روغن نخورده اند و بوسیله يك قطعه زنجیر آهنی باز و بسته میشوند که آنرا چفت میگویند.

اثاث و مبلهای جالب توجه در این اتاقها دیده نمیشود. کف اطاق از قالیه‌های فراهانی مفروش و چند منخته در کنار دیوار قرار داد که در موقع نشستن بآن‌ها تکیه میدهند. پرده‌های ابریشمی یزدی با میخ‌های سر بر گشته آهنی در مقابل درها آویخته و در طاقچه‌ها ظروف بلور و چینی ولاله و لامپ قرار دارند.

عمارث زمستانی هم باستثنای اتاقهای تاریک و زیرزمین شبیه بهمان عمارت تابستانی است که شرح آن گذشت. البته چنین عمارتی باین تفصیل برای يك شاهزاده توانا و حرم او منزل فقیرانه ایست ولی برای مسافرینی مانند ما بمنزله بهشت برین است.

۴ اوت - شهر قم باندازه‌ای بزرگ است که ما

مجبور شدیم سواره بسیاحت آن پردازیم. این شهر سابقاً دارای دو یست مقبره عالی بوده که اکنون سه ربع آنها خراب شده است.

مورخین نوشته اند که این شهر از بناهای بسیار قدیمی ایران است و پاره‌ای بنای آنرا بسال ۲۰۳ مسیحی میدانند. میگویند مذهب تشیع را پسر عبدالله ابن سعد شاگرد قدیمی مؤسسه مذهبی کوفه باین جا آورده است. مقبره حضرت فاطمه دختر امام موسی کاظم علیه السلام موجب افزایش زهد و تقوای سکنه و مخصوصاً روحانیان شده است. علاقه شدیدی که اهالی بمذهب خود دارند در سایر ایالات کمتر دیده میشود. این امامزاده مشهور در عقب قبرستان و سیمی قرار دارد که مانند کوچه سنگ فرشی از سنگهای بزرگ که روی قبرها انداخته اند پوشیده

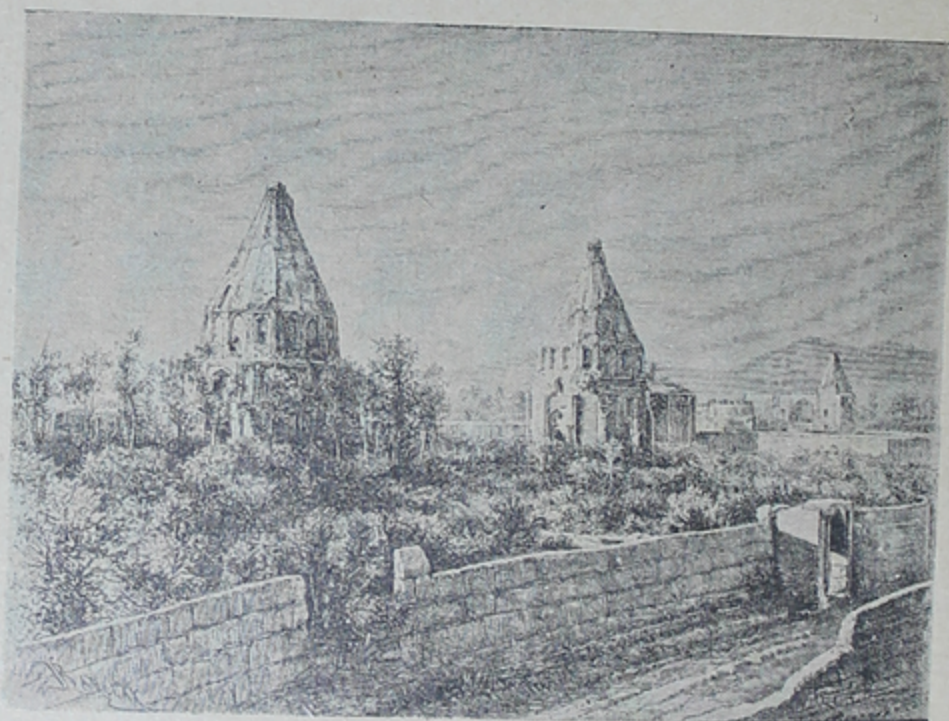
میرزا مهدیخان حاکم قم

شده است. درجف امامزاده بناهای دیگری هم هست که فتحعلیشاه و پدر و مادر ناصرالدین در آنجا دفن شده اند گنبد امامزاده راهم ناصرالدین مطلا کرده است.

پس از غروب آفتاب حاکم از ما وقت خواسته بود که بدیدن بیاید اما مارسل جواب داد که ما باید شرفیاب شویم و از پذیرائی او اظهار تشکر کنیم. بنابراین ده نفر فراش فانوس کش آمدند و ما را به بیرونی راهنمایی کردند. میرزا مهدی خان حاکم در زیر سر پوشیده ای نشسته و جمعی از ملاها و صاحب منصبان در اطراف او بودند. ملاها بعضی ورود ما خدا حافظی کرده و رفتند و حاکم با کمال خوشروئی و ملاطفت از ما پذیرائی کرد و از مقصود مسافرت پرسید و بعد روی بن کرده گفت آیا در اندرون راحت هستید؟ و وعده داد که شرابی هم برای ما بفرستد. من در این فکر بودم که اقلانچند روزی از نوشیدن دوغ ترش خلاص خواهم شد اما مارسل گفت ما مشروبات الکلی صرف نمیکنیم بخصوص حالا که تابستان و هوا گرم است. از این جواب بشاشتی در چهره حاکم نمودار شد زیرا از زحمتی خلاص گردید. البته برای کسیکه صرف مشروبات الکلی را در این شهر با احترام امامزاده ممنوع کرده و هر کس را که مرتکب شود بچوب می بندد بیرون آوردن بطری شراب از زیر زمین خودش خالی از اشکال نیست.

۵ اوت - با وجود گرمای طاقت فرسا من بسی خوشوقتیم که در شهری هستیم که نعمت بحد وفور وجود دارد و زندگانی چند روز قبل را بخاطر می آورم که چگونه گرفتار رنج و مرارت بودیم و حالت غم انگیزی بمن دست داده بود. چقدر وضع زندگانی در این کشور تغییر پیدا میکند! گاهی انسان در وفور نعمت و راحتی است و زمانی بمنتهای درجه مصیبت و مشقت مبتلا میگردد. اکنون من راحت شده ام و توانسته ام دودفعه پایم را بادوا داغ کنم. زخم تاحدی روبه بهبودی گذارده و میتوانم چندین ساعت پیاده راه بروم و بتمشای مقابر شیوخ و سایر ابنیه پردازم. مقابر شیوخ عبارت از سه برج بزرگ است که در باغ مشجری واقع و در دوره منول ساخته شده است. سنگ فرش و دروینجره آنها از میان رفته ولی زینت های گچ بری ظریف که در اطراف درگاههای بیضی شکل انجام یافته هنوز بحالت خود باقی است.

زیارت مقابر شیوخ، بگردشها و سیاحت خارج شهر ما خاتمه داد و چون دیگر در قم کاری نداشتیم تصمیم گرفتیم که با اولین کاروان بطرف کاشان حرکت کنیم حاکم شب نشینی مجللی بافتخار ما فراهم ساخت. در میان باغی بودیم که بواسطه زیادتی چراغ مانند روز روشن بود. گله های غزال مانوس هم در روشنائی در اطراف ما میخرا میدند. قفس بلبل هم با پارچه سیاه پوشیده و بشاخه درخت آویخته بود. با ما حاکم پیشخدمت پارچه را از روی قفس برداشت. بلبل بیدار شد و نظر بروشنائی زیاد تصور کرد که آفتاب طلوع کرده است و به نغمه سرائی پرداخت و مدتی ما را با نغمه های طرب انگیز خود سرگرم کرد اما قدری بعد باشتباه خود آگاه شد و یکدفعه سکوت اختیار کرد. بنابراین قفس دیگری را آوردند و در موقعیکه اولی آخرین نغمه خود را تمام کرد پرده از روی آن برگرفتند این بلبل نیز تا مدتی با سرودن آهنگ های دلپذیر بر مسرت و شادمانی حضار افزود.

مقابر شیوخ در قم

چون امشب میبایستی نصف شب حرکت کنیم بنابراین با حکومت قم تودیع بعمل آورده و پس از استراحت مختصری منزل مهمان نواز حاکم را که چندروز با آرامش خاطر و خوشی در آن بسر برده بودیم ترك کردیم .

فصل یازدهم

آثار الکتریکی در بیابان - ورود به نصر آباد - کاروانسرا - کاشان - کاروانسرای نو - بازار - منار خمیده - منظره شهر کاشان - ورود به مسجد جامع - ملاقات حاکم - ازدواجهای موقتی - مسجد میدان - محراب صیقلی - خانمهای ایرانی - قصر باغ فین - میرزا تقی خان - قتل او - عزیت از کاشان - جبال قهرود .

۶ اوت - پس از خروج از قم راه در دنیال صیب شرقی سلسله جبالی است که از شمال ایران بطرف جنوب امتداد یافته و مانع عبور بادهای سوزان بیابان های وسیع است و مسافری را از سرمای سخت زمستان حفظ میکند، اکنون آخر ماه رمضان است و ماه در بالای افق دیده نمیشود و شب هم با وجود صافی هوا و چشمک زدن ستارگان تاریک است. نصف شب بود که من اسب خود را در عقب کاروان نگاهداشته و بوسیله چراغ جیبی چیزهایی را که بخاطرم آمد یادداشت کردم و بعد تاخت کردم که از کاروان عقب نمانم. چون نزدیک شدم چنین بنظر آمد که حیوانات

درمیان جرقه های آتش راه میروند. از این منظره متعجب شدم و خیال کردم خواب می بینم پس بادقت بمطالعہ پرداختم و یقین حاصل کردم که آنچه می بینم واقعیت دارد بنابراین تاخت کرده بمارسل رسیدم و او را از قضیه تعجب آور آگاه ساختم و درخواست کردم که اوهم توقف کند و این اثر عجیب را تماشا کند ماهر دو پیاده شدیم و در دنبال حیوانات بمشاهده پرداختیم و بزودی قضیه را کشف کردیم.

حیوانات برای دور کردن مگسان که شب تاریک هم از آنها دست نمیکشند اتصالدم خود را بطرفین تنه میزنند تا آنها را از خود دور کنند و بنابراین در هوای مخصوص خشک فلاتهای ایران از تماس موها با هوا شراره های الکتریکی تولید میگردد و روشنائی فسرمانندی زمین را آن بآن روشن میسازد.

چاروادر باشی چون دید که مایاده شده و در دنبال کاروان بدقت بمشاهده پرداخته ایم ایستاد و علت پرسید. چون جرقه هارا باونشان دادم گفت اینکه چیزی نیست یکورق کاغذ بمن بدهید و تماشا کنید. چون کاغذ را گرفت چنددانه تخمه هندوانه که درجیب داشت بزمین انداخت و گفت آنها را پیدا کنید. من هرچه جستجو کردم نیافتم بالاخره بزمین نشست و ماراهم دعوت به نشستن کرد و کاغذ را آهسته از طول پاره کرد. کاغذ در حین پاره شدن صدای مخصوصی کرد و زمین بطوری روشن شد که ما توانستیم تخمه ها را به بینیم و از درسی که این پرفسور عالی مقام فیزیک بماداد بهره مند شویم. من گفتم عجب مملکت خوشبختی است ایران که در آن ممکن است پوست گربه و کاغذ پاره قائم مقام شمع کچی و حتی لامپهای ادیسون (۱) بشود البته این آثار برقی از خشکی فوق العاده هوا تولید میگردد. بیابانی که درمیان قم و کاشان واقع شده از بادهای گرم کویر مرکزی سوخته شده است. در اینجا درجه حرارت کمتر از فارس است ولی از رطوبت مختصری که آن نواحی از دریا میگیرد بی نصیب است و با این حال هوای بسیار سالمی دارد و سکنه آن قوی البینه و تندرست هستند. در هوای این ناحیه گوشت بدون فاسد شدن خشک میشود و جراحات التیام پیدا کرده و در روی پوست بدن لکه میاندازند. فولاد نیز در این هوا سالم مانده و از صیقل آن کاسته نمیشود و ساکنین مانند مازندران و گیلان و فارس هرگز مبتلا به تب های موذی نمیشوند.

باری چون هوا روشن شد و جاده هم در امتداد تیرهای تلگراف انگلیس بود من بمارسل گفتم بهتر آن است جلو بیافتم و زودتر بمنزل پاسنگان برسیم و تا آمدن کاروان استراحتی نکنیم. پس از مدتی تاخت و تاز از مقابل کاروانسرای معموری گذشتیم و چون بنازل طولانی و فرسخ های تمام نشدنی نواحی ساوه عادت کرده بودیم نفهمیدیم که این جا منزل است و با وجود

(۱) Edison دانشمند امریکائی بود که اختراعات زیادی کرد و لامپ برق او مشهور است علاوه بر اختراعات الکتریکی گرامافون و چیزهای دیگری را هم اختراع کرده و در دنیا به پدر اختراع مشهور شده است (م)

اینکه حیوانات از رفتن امتناع میکردند بآنها فشار آورده و بس ازدو ساعت دیگر بکاروانسرای ویرانی رسیدیم و خیال کردیم این جا منزل است. این کاروانسرای خرابه در میان یابان لم یزرعی واقع شده و خانه های اطراف آن ویران شده بود. پیرمردی دم در نشسته و مشغول کشیدن قلیان بود. من از او پرسیدم که آیا این جا پاسنگان است؟ گفت بیچاره ها اشتباه کرده اید اکنون شما سه فرسخ و نیم از پاسنگان گذشته اید کدام يك از ارواح موزی یا شیطان شمارا باین جا که نفس عزرائیل همه چیز را سوزانده است؟ راهنمایی کرد

در این جا قناتها خراب شده و سکنه مهاجرت کرده اند و غیر از کمی آب شور و گل آلود چیزی در این مکان پیدا نمیشود.

من پرسیدم: خوراکی چه داری؟ با کمال اندوه جواب داد هیچ. نه نان دارم و نه چای و نه دوغ ترش. غذای خودم هم منحصر است به پندوانه که از چاروا داران میخرم.

مارسل با خنده گفت: رنگ رخساره خبر میدهد از سر ضمیر. از چهره فرو رفته و حالت غم انگیز شما پیدا است زیرا که پندوانه برای رفع تشنگی خوب است و غذائی نیست که بدن را تقویت کند. من بسی افسوس خوردم که در خورچین آشپز يك مرغ پخته و دو بطری شربت آلبالو دارم که بنا بر توصیه حاکم در قم تهیه کرده ام و الا ساعه از همه چیز محروم هستیم بعد با حالت سرسام مانندی به تجسس منزلی پرداختم که اقل چند دقیقه استراحت کنیم ولی افسوس که از کوشش خود نتیجه ای نگرفتم، همه جا باستثنای سردر که با سنگ ساخته شده، خراب بود. کاروانسرا دار کلبه کوچکی را که در روی زمین بنا شده بود بمن نشان داد و گفت بهتر از این جائی نیست.

فرشی در آن انداخت و من مانند مجسمه هایی که روی قبرهای جوائف گت (۱) دیده بودم دراز کشیدم. بطوریکه در بان گفته بود این اطاق بهترین محل کاروانسرا بود. جریان هوایی در آن وجود داشت با خود گفتم چقدر خوب میشود که فرشته ای از آسمان فرود میآید و مائده بهشتی هم برای ما میآورد. خوشبختانه دعای من مستجاب شد اما بجای فرشته صدای زنگ کاروانرا شنیدم.

چون چاروا دارها بکاروانسرای پاسنگان رسیده و ما را در آنجا نیافته بودند تهیه آذوقه ای دیده و دردنبال ماحرکت کرده بودند.

باید اعتراف کرد که اگر ایرانیان معایبی دارند در عوض محسناتی هم دارند. در توکل و قناعت و حوصله بی نظیر هستند و نظر بهمین صفات پسندیده بود که قاطرچیان چون ما را در کاروانسرا نیافتند و دانستند که ما گنج شده و اشتباه کرده ایم بلافاصله در دنبال ماحرکت کردند و مجبور شدند در جای بی آب و آبادانی بسر برند. بعلاوه علوه متی هم بخرج داده از ما شکایتی نکردند.

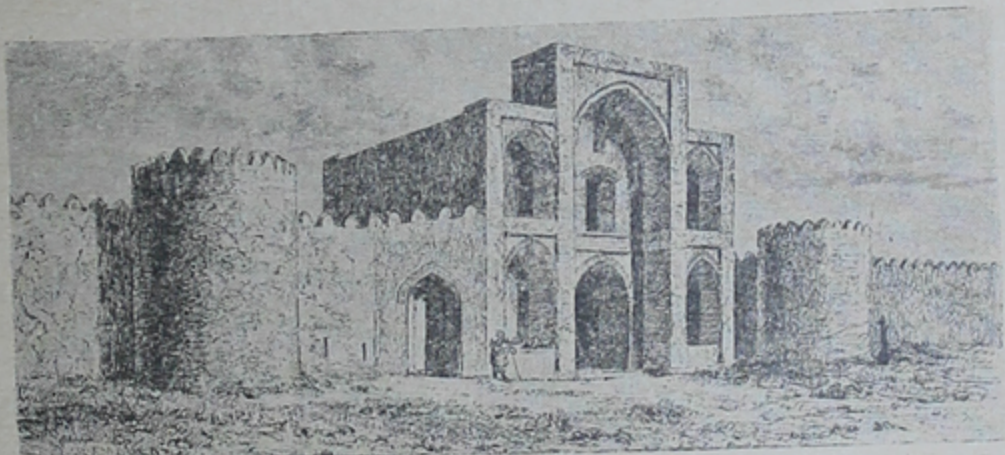
مسافرین هم آرام بودند و اعتراضی بمانکردند. شاید باطناً نسبت بر رفتار ما عصبانی بودند

(۱) Goths سکنه قدیمی اروپا که از نژاد ژرمن بودند (م)

ودردل خود میگفتند که نتیجهٔ مسافرت کردن با این فرنگیهای پدرسوخته همین است و از سگهای متعفن نباید منتظر بوی خوشی بود.

۷ اوت - نصف شب کاروان براه افتاد و پس از طی مسافتی بدهکده سن سن رسیدیم که دور از جاده واقع شده و کاروانسرای آن متروک بود. نه در داشت و نه دربان. خوشبختانه چاپارخانه در کنار راه بود و درب آنرا زدیم. چاپارخانه مدتی طول داد و بالاخره در را باز کرد و پس از گفتگوی زیاد معلوم شد که آذوقهٔ فروشی ندارد و فقط میتواند دو عدد تخم مرغ پخته و دو قرص نان برای ما فراهم سازد.

از دیروز تا کنون کاروان باهندوانه های فاسد و میوه های کرم زده امرار حیات کرده است و ما هم با اینکه يك مرغ خورده بودیم از گرسنگی بی تاب شده و با کمال سرافکنندگی از گرفتن دودانه تخم مرغ اظهار امتنان کردیم. پس از استراحت مختصری دوباره براه افتادیم. اگرچه از صبر و حوصله قاطرچیان تمجید کردم

کاروانسرای پاسنگان

ولی از قاطر خودشاکی هستم این حیوان از هوا و هوس فرنگیان خشمناک گردیده و با من لجباعت میکند و گاهی روی زمین می خوابد و همینکه من پیاده شدم بلند میشود و منم مانند مصاحب مهربانی مدتی پیاده همراه او راه مییمایم و بعضی اینکه سوار شدم دوباره می خوابد خلاصه آنکه تا صبح هشت یانه مرتبه در راه خوابید و مدتی مرا پیاده راه برد. گویا میخواست بمن بفهماند که اینست سزای کسیکه منزل را گذاشته و از آن دور میشود.

خوشبختانه پس از مدتی دهکدهٔ نصر آباد پدیدار گردید و ما با آنجا رسیدیم. بواسطهٔ گنجی و بی احتیاطی ما، کاروان ۳۰ ساعت در راه بود و در این مدت ۲۲ ساعت راه میپیمود. البته باید اعتراف کنم که تقصیر بامن بود و من مرتکب خطای بزرگی شده بودم اما خوشوقتم که از نصر آباد تا کاشان سه فرسخ بیشتر فاصله نیست.

جاده تهران بکاشان یکی از شاهراههای عمدهٔ ایران است و متصل کاروان در آن

رفت و آمد میکند و در تمام مسیر خود از دهکده‌های کوچک فقیرانه‌ای می‌گذرد ولی مسافرین مانند ایالت آذربایجان نمی‌توانند در منزل دهقانان فرود آیند و مجبورند در کاروانسرائی منزل کنند.

از زمانهای بسیار قدیم تاریخی این نوع کاروانسراها در طول راهها وجود داشته است. هر دوت مینویسد از شوش تا سارد توقف گاههایی برای مسافرین در راه ساخته شده است ولی من تصور میکنم که این منازل در تمام شاهراههای ایران وجود داشته‌است تا مسافرین و سپاهیان بتوانند مسافرت کنند البته تقسیم راه بنازل بر حسب اوضاع جغرافیائی بعد آمده و بدی راه و گردنه‌ها را نیز در نظر داشته‌اند و نبایستی تغییری در آن راه یافته باشد. بناهای مناسب در تمام قرون همیشه در بین راهها بوده است.

کاروانسرای نصر آباد از بناهای بسیار خوب و محوطه آن وسیع و بشکل چهار ضلعی منظم است. در اطراف حیاط اطاقهایی وجود دارد و در عقب آنها طویله‌های متعدد ساخته شده است.

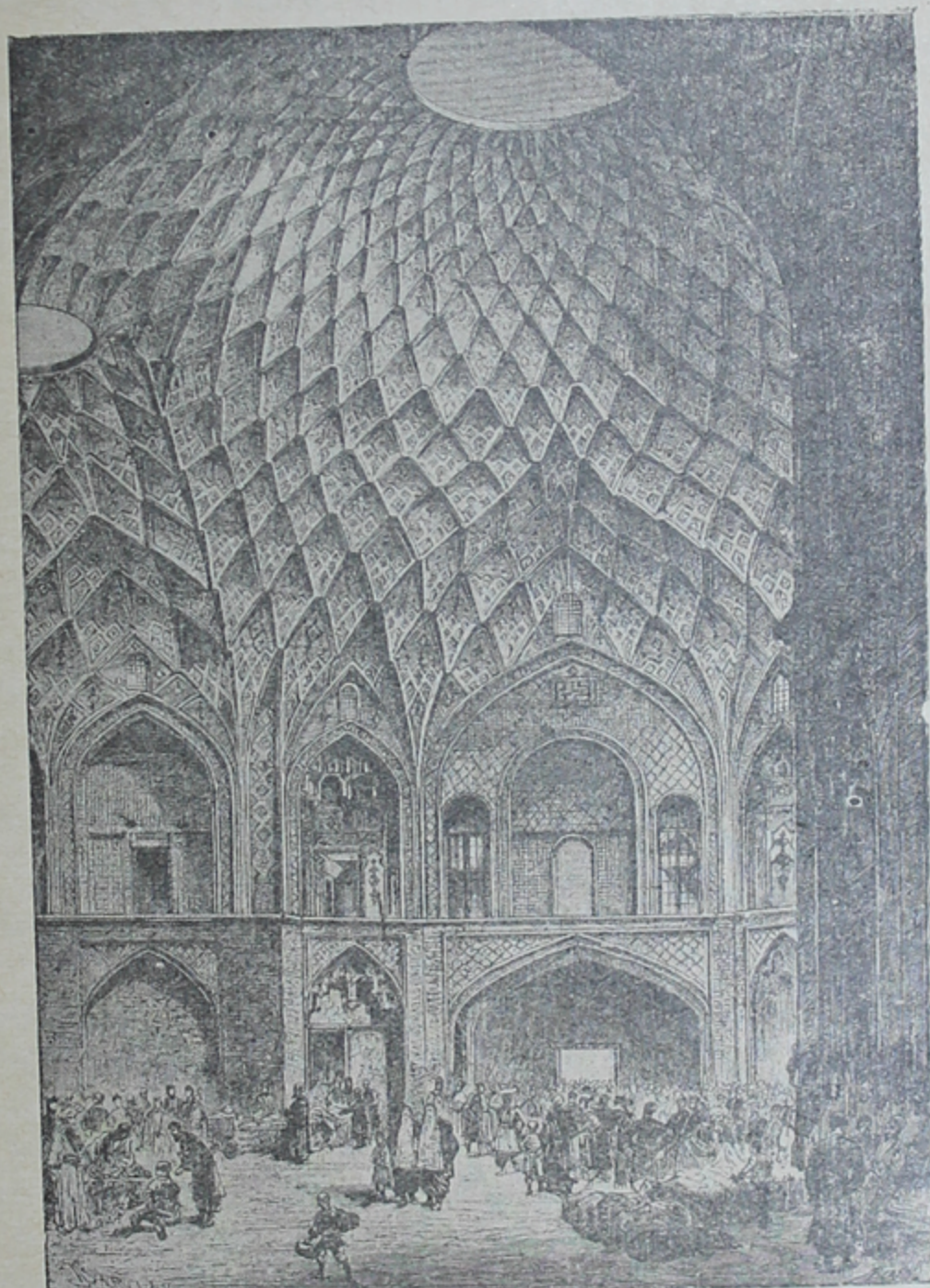
در زیر اطاقها زیر زمینهایی است که مسافرین میتوانند در روزهای گرم تابستان در آنها بسر برند و در وسط حیاط سکوی وسیعی است که آنرا تخت میگویند و دو متر از زمین ارتفاع دارد و اطراف آن خندقی است پر از آب تا حشرات نتوانند از آن عبور کرده بیالای تخت بیایند. مسافرین بانر دبان بالای تخت میروند و نردبان را بالا میکشند و شب را در آنجا بسر میبرند. این احتیاطات برای این است که در نواحی کاشان و در خود شهر عقرب فراوان میباشد و زهرش کشنده است.

۸ اوت - پس از نصر آباد از یابان لم یزرع و جاده پر خاکی باید عبور کرد اما طولی نمیکشد که تپه‌های مخروطی قنوات پدیدار میگردد و مزارع آبادی پیدا میشود. در پایه کوهستان دهکده‌های خرم و سبزی هستند که از درختان احاطه شده‌اند از هر طرف که نگاه کنیم مزارع هندوانه و خربوزه و خیار و پنبه و تنباکو دیده میشود.

بالاخره بشهر نزدیک شدیم در بیرون شهر کاروانسرای وسیعی بود. قاطر هادران داخل شدند بعضی ورود و رفت مستخدم نزد ما آمده و گفتند رئیس تلگرافخانه ما را فرستاده‌است که شما را بمنزل او ببریم. معلوم شد که کلنل اسمیت (Smith) رئیس نظارت خط تلگراف قبلا ورود ما را خبر داده و بر رئیس تلگرافخانه توصیه کرده است که از ما پذیرائی کند.

بنا بر عقیده بعضی از مورخین شرقی شهر کاشان را زبیده زن خلیفه هارون الرشید بنا کرده است ولی من تصور میکنم که این مورخین اشتباه کرده و یا خواسته‌اند آبادی آنرا بمسلمانیان نسبت دهند زیرا که ابن الاثیر مؤرخ معروف مینویسد که کاشان و قم در زمان قدیم بیست هزار سرباز برای آخرین پادشاه ساسانی تهیه کردند.

تاریخ کاشان باصفهان که همسایه آن است بستگی دارد. افغانها در قرن هجدهم بمزارع و ویرانی این دوشهر پرداختند ولی حاج حسین خان دوباره این دوشهر را تعمیر کرد و قصور و زیادهای مذهبی پای تخت صفویه را مرمت نمود.

کاروانسرای تازه کاشان

امروزه نیز شهر کاشان یکی از شهرهای آباد و پر ثروت ایران است. مردمانش همه هنرمند و صنعتگر هستند. خانه‌ها باخشت و گل ساخته شده و لی تمیز اند. دیوارها بلند هستند و کوچه‌ها را از ریزش خاک کثیف نمیکنند. تقریباً تمام کوچه‌ها سنگ فرش شده و دارای مجاری هستند

که آب باران را منتقل میکنند. بر سرچاهها تخته سنگهای بزرگ گذارده اند تا عابرین بدون خطر بگذرند و هر روز کوچه ها را جاروب میکنند و آب میباشند. اگرچه شاید مسافرین اروپائی که شهرهای کثیف شرقی را دیده اند گفته مرا حمل بر اغراق گوئی کنند ولی من اطمینان میدهم که آنچه نوشته ام واقعیت دارد.

بازار این شهر وسیع است و سقف آن دارای کنبه های کوچکی است که بهم پیوسته و جابجا کاروانسرائی هست که مغزن مال التجاره است. این کاروانسراها تاجر نشین و غیر از آنهائی هستند که مسافرین در آنها منزل میکنند. اینها دارای بناهای مجلل و مزین هستند.

یکی از بهترین نمونه های آنها کاروانسرای تازه است که تجار ساخته اند. شکل آن مانند منشور مربع القاعده است و در دو طرف آن درب ورودی دارد. تمام بنا با آجر ساخته شده و در سقف و دیوارهای آن آجرهایی بکاررفته که کنار آنها مانند کاشی لعاب دار برجسته است و نمایش قشنگی دارد. در سقف آنها سه روزنه بزرگ است که بقدر کافی محوطه را روشن میکنند. این بنای مهم که پر از مال التجاره های گرانبهاست بهتر از هر گونه احصائیه و محاسبه ای اهمیت تجارتی و آبادی و ترقی شهر را نشان میدهد.

در این کاروانسرای نو پارچه های ابریشمی و مخمل های عالی دست باف که محصول همین شهر است بفروش میرسد. مخمل کاشان بواسطه خوبی جنس و رعونت و لطافت مشهور است. کارخانه های دستباف قابل ملاحظه است. چون هوا فوق الاماده خشک و ممکن است نخ ابریشم را بشکند نساجان مجبورند که در منازل زیر زمینی باروشنائی بکار پردازند در تمام کارخانه ها حوض پر آبی هم هست تا از تبخیر آب مختصر رطوبتی در هوا تولید شود.

در مقابل هر دستگاهی یک نفر کارگر نشسته که تا کمر عریان میباشد و مشغول بافتن پارچه است. بغیر از پارچه های ابریشمی دو رقم پارچه دیگر هم میبافتند: يك قسم سبك و نازك که برای آستر لباس مصرف میشود و قسم دیگر سنگین و ضخیم که برای مخته و روفرشی بکار میرود. پارچه های ابریشمی در روی زمینه قرمز باشاخ و برگ و گلهای رنگا رنگ نمایش و جلوه مخصوصی دارند اما هیچوقت نمیتوان دو پارچه یافت که شبیه بهم باشند زیرا که کارگران در تناسب و جور کردن رنگها مهارتی ندارند و مقدار ترکیبی آنها را بطور دقیق نمیدانند. بهر حال کاروانسرای نو مرکز مهم تجارت پارچه های کاشان است و معاملات عمده ای در آن انجام میگردد و تجار آن هم عموماً ثروتمند هستند.

یکی از بازارهای قابل ملاحظه بازار مسگران است که در آن چهارصد نفر صنعتگر در يك نوبت طولانی، متصل مشغول ساختن ظروف مس هستند. در این بازار همیشه جمعیت زیادی در رفت و آمد است و کاروانهای شتر هم برای آوردن ورقه های مس و بردن مس مصنوع در آن آمد و شد میکنند.

صدای چکش که اتصالاً روی سندان میخورد هیاهوی غریبی راه میاندازد. نه فقط اروپائیان بلکه خود ایرانیان هم از شنیدن این صدای گوش خراش در زحمت هستند. بطوریکه مشتریان و صاحبان دکان هم برای انجام معاملات ناچار باید بجای خلوتی بروند تا از سرو صدا و

جنجال و هیاهو در پناه باشند. غالباً فروشندگان مشتریان عمده را بخانه میبرند تا با آسایش خاطر معامله ای انجام دهند. این هیاهوی زحمت آور را میتوان از داستان اوراق آمیز زیر بتصور آورد. گویند موقعیکه ابن سینا دانشمند مشهور در اصفهان توقف داشت روزی بشاه شکایت کرد که مسگران کاشان بقدری سروصدا راه انداخته اند که مرا از مطالعه و تحریر باز داشته اند. شاه تبسمی کرده و در پاسخ گفت: حکم میکنم که مدت یک هفته مسگران کاشان تعطیل کنند تا شما بتوانید با آسایش خاطر بکار پردازید.

فردای آن روز ابن سینا از شاه تشکر کرد که توانسته است بی سروصدا يك فصل تمام از کتاب بزرگ طبی خود را بنویسد.

مسگران پس از چهار روز تعطیل بجا کم کاشان شکایت کردند که چرا باید برای هوس یاجنون مردی که سه منزل از کاشان دور است ما از کار کردن و نان خوردن بازمانیم.

حاکم گفت: پادشاه بطیب خود وعده داده است که یک هفته بازار کاشان تعطیل باشد ولی من تصور میکنم که این سروصدا از بازار اصفهان بوده و طیب اشتباه کرده است بروید مشغول کار شوید. من بشاه گزارش میدهم و ابن سینا را هم از اشتباه در میآورم.

بنابر این مسگران دوباره شروع بکار کردند و با نیروئی که از چهار روز استراحت بدست آورده بودند چکش هارا محکم بروی سندان ها فرود آوردند.

عصر همان روز ابن سینا باز در کاخ شاهی حضور یافته و شکایت کرد که اهالی کاشان بحکم اعلیحضرت اعتنائی نکرده و دوباره بمسگری مشغول شده اند.

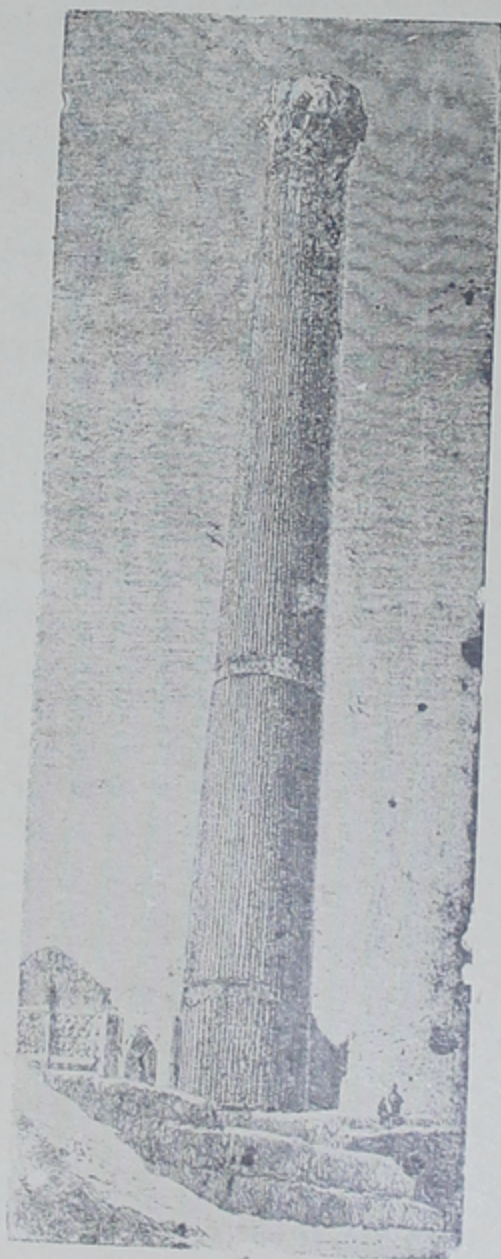
۱۹ اوت - برای اینکه از نقشه شهر و اوضاع آن آگاه شویم بهتر آن است که ببالای منازخمیده ای که در قرن سیزدهم ساخته شده است برویم.

این بنای آراسته با آجر های نازکی ساخته شده که بیش از سه سانتیمتر ضخامت ندارند و بلندی آن از سطح کوچه بچهل و هفت متر میرسد. از پلکان دوزنده ای باید بالا رفت که خوب محفوظ مانده است اما در بالای آن دیوار تکیه گاهی وجود ندارد (۱).

چون از بالای منارنگاه کنیم برج و باروی شهر را میبینیم که مانند دایره تمامی است و در میان آن مجموعه ای از اشجار و باغها و گنبد های مینائی که مانند فیروزه های درشتی جلوه گری دارند بهم فشرده شده اند. شهرداری حیات است و در تمام وسعت خود جنب و جوشی دارد و مانند تبریز و قم محلات مغروبه ای در آن دیده نمیشود.

در بالای منار دزاری در سر من عارض شد و به زحمت اقدام و چون تکیه گاهی نبود بآخرین پله آن محکم چسبیدم و بدرون آن نگریستم تا خبرگی و سیاهی چشمانم بر طرف شود بعلاوه باید بگویم که من اولین کسی نیستم که چنین حالت نامطبوعی را احساس کرده باشم. بطوریکه شنیدم تا چند سال قبل زنان بد عمل را ببالای این منار برده و بزمین پرت میکردند.

شوهر زن تبه کار بکمال اقوام خود و حتی اقوام خود آن زن اورا از این پله ها بالا برده و چون بانتهای آن میرسیدند زنرا با فشار بیائین پرت کرده و به عالم دیگر میفرستادند.

منار خمیده کاشان

قصه عجیبی هم باین شرح برای من نقل کردند که تاجر متولی کنیزی داشته که با اتهام مسوم کردن ارباب خود محکوم باعدام شده بود. بیچاره کنیز هر چه دایل بر بیگناهی خود اقامه کرد کسی بحرف او گوش نداد و عاقبت اورا هم مانند همان زنان سیه کار از بالای منار بر زمین انداختند. تماشاچیان با کمال تعجب دیدند که کنیز از زمین برخاست و دست بطرف آسمان دراز کرد و خدا را بر بیگناهی خود شهادت گرفت. جمعیت از دیدن این معجزه بطرف او هجوم آورد و لباس او را پاره کردند و هر تکه ای را کسی برای تبرک برداشت و کنیز را مظفرانه بر روی دست نزد حاکم بردند و تقاضا کردند که چون بیگناه و معصوم است مادام العمر باید آزاد باشد. باری در مراجعت از مقابل مسجد جمعه گذشتیم و در راه بیک منار قدیمی هم برخوردیم که موزائیک قسمت زیرین آن با آجرهای صیقلی یکرنگ هنوز محفوظ مانده و جلوه خوبی داشت. من از راهنمای خود پرسیدم که آیا ممکن است در این مسجد وارد شد؟ تصور میکنم چون قسمتی از آن خراب شده و رودبان مانعی نداشته باشد و ما هم مرتکب عمل خلافی نشده باشیم.

در پاسخ گفت: علما و اهالی کاشان مردمان

صبور و متحلمی هستند و تاکنون دیده نشده

است که بیک نفر عیسوی آزاری کرده باشند ولی صواب آن است که از امام جمعه اجازه بگیریم تا کسی مزاحم شما نشود. البته من اطمینان دارم که این عالم عالم مقام از دادن اجازه مضایقه نخواهد کرد. ما هم نصایح عاقلانه راهنما را پذیرفتیم و نظر باینکه هوا هم زیاد گرم بود بطرف منزل رفتیم.

۱۱۰ اوت - چون رئیس تلگرافخانه ورود مارا بحاکم خبر داده بود او قبل از اینکه بدیدن ما بیاید

چهار بار میوه از قبیل هندوانه و خر بوزه و هلو و زرد آلو بادوبره کوچک قشنگ بعنوان هدیه برای مافرستاده بود. من از دیدن این بره‌های کوچک قشنگ بسیار خوشوقت شدم. یکی از آنها سفید و تنها پوزه و شاخهای سیاه بود و دیگری مانند برفهای قله کوه آرات تمام بدنش از سفیدی خیره کننده‌ای درخشان بود. حاکم در مقابل این هدایا از ماتقاضا کرده بود که عکس او را سواره بگیریم. میل عکس برداری که مخصوص تمام اشخاص متنفذ این کشور است متصل مارا در زحمت میداشت. ایندفعه هم نظر بملاحظتی که حاکم نسبت بمابروز داده بود ناچار بخواهش کودکانه او تن در دادیم. نظر باینکه ماهم بایستی از او تقاضا بکنیم که اجازه ورود مارا بکانه‌های مقدس از امام جمعه بگیرد دو ساعت قبل از غروب آفتاب برای او وقت ملاقات معین کردیم.

طرف عصر حاکم باعده زیادی از فراشان و یساوان از طرف بازار مسگران به تلگرافخانه آمد و در طرفین اسب قشنگ سیاهش یک نفر میرزا و چند نفر صاحب منصب پیاده راه میپیمودند. فراشان زیادی هم چماق بدست در جلو بودند. یکی از آنها هم موقرانه غاشیه دار بود. غاشیه همان پارچه قشنگ ماهوت گلدوزی شده است که تنها حکام و اشخاص عالیه مقام حق استفاده از آن دارند و بعضی اینکه پیاده شدند باید غاشیه دار آنرا روی اسب سواری آنها بیاندازد.

حاکم تقریباً چهل سال دارد. رنگ گندمگون و قیافه معمولی و چهارشانه بودن او در نظر اول میرساند که نباید از خانواده‌های اصیل و باصطلاح ایرانیان صاحب استخوان باشد. بطوریکه بعد فهمیدم حدس من صائب بوده و او یک پینه دوز تهرانی است که بوسیله خواهر خود انیس الدوله یکی از زنان سوگلی ناصرالدین باین مقام رسیده است.

تصادف غریبی باعث خوشبختی خواهر او شده است. بطوریکه نقل کردند روزی که شاه بشکار میرفته در طول راه بدختر جوان روستائی برخورد که کوزه آبی بر سر داشته است. چشمان جذاب و چهره دلربای او در شاه تأثیر عمیقی نموده و امر کرده است که او را باندرون ببرند و بعد هم او را صیغه نود و نه ساله کرده است. این دختر بواسطه هوش سرشاری که داشت شاه رامنتون و دلباخته خود نمود و در اندرون سلطنتی بمقام بسیار بلندی رسید.

در این جا لازم است تذکار دهم که بموجب دستورات مذهبی، مرد مسلمان میتواند هر وقت بخواهد زن خود را طلاق دهد و تجدید فراش کند اما زنان عقدی نمیتوانند شوهر اختیار کنند مگر آنکه مدت سه ماه از موقع طلاق گذشته باشد. بعلاوه صیغه کردن زن هم معمول است یعنی مرد میتواند زنی را در مقابل وجهی تامدت معینی باز دواج خود در آورد و البته اینکار هم باید در نزد ملا و بطور شرعی و رسمی صورت بگیرد. و اطفالی هم که از این ازدواج موقتی بوجود میآیند از ارث پدری محروم میشوند.

این ازدواجهای موقتی بیشتر در دهکده‌ها واقع میشود و اشخاص ثروتمند میتوانند در آنجا زن یا دختری را صیغه کنند و بسا میشود که این زن صیغه در نزد شوهر بمقامی میرسد و با اقوام و نزدیکان خود خدماتی میکند. البته حاکم کاشان هم بهین طریق بحکومت رسیده است.

بطوریکه در بالا ذکر شد خواهر این مرد که بعدها شاه باو لقب انیس الدوله داد بواسطه وجاهت و هوش فوق العاده توانست در مدت کمی شاه را فریفته خود سازد و در اندرون همردیف زنان عقدی شاه واقع گردد و در حالیکه سادگی روستائی شاه پسندانه را از دست نمیداد آداب و رسوم درباری و طرز معاشرت را هم بطوریکه باید و شاید یاد گرفت و صاحب لقب و مقام شد. و چون حس میکرد که شاه از اقوام پست و بی تربیت او متنفر است افراد خانواده خود را با تردستی از خود دور کرد و هر یک را با مقامی بجائی فرستاد و از آنجمله است برادر او که فلاحا کم کاشان است و سابقه خانوادگی خود را زود فراموش کرده است.

گویند روزی يك پینه دوز تهرانی که از کاشان عبور میکرد باین فکر افتاد که از رفیق قدیمی خود که اکنون حاکم این شهر شده است ملاقاتی بکند و در حالیکه لباسش مانند خودش ساده بود بطرف دارالحکومه رفت اتفاقاً حاکم میخواست سوار شود و بگردش برود چون چشم پینه دوز بحاکم افتاد با کمال شتاب جلورفت تا او را در آغوش گرفته برسم معمول صورتش را ببوسد. حاکم با تکبر و نخوت باو نگر بسته گفت: جلونیا تو کیستی و چکاره ای. هب! نجابا بیست و مطلب خودت را بگو.

پینه دوز ابتدا از این رفتار غیر منتظره و پذیرائی رفیق دیرین با تأثر و دلشنگی بعقب رفت ولی بعد بخود جرئتی داد و گفت من همکار و همسایه قدیمی شما هستم مگر فراموش کرده اید که در بازار کنش دوزان در پهلوی هم کار میکردیم. من توقعی از شما ندارم. چون در تهران شنیدم که بواسطه کثرت مشغله و اداره امور حکومتی خسته و ناخوش شده اید وظیفه دوستی خود دانستم که تحیل مشقت مسافرت را کرده بیایم و از رفیق قدیمی خود احوالی ببرسم ولی متأسفانه می بینم که حال شما بدتر از آن است که من شنیده بودم زیرا که بعلاوه کسالت مزاج می بینم که شما قوه باصره خود را هم از شدت کار از دست داده اید و رفقای قدیمی را نمیشناسید.

باری برادر زن شاه بمحض ورود روی صندلی نشست و در حال بلعیدن چنای به ارک کوچکی که در کنار اطاق بود بدقت نگاه کرد و بالاخره پرسید که این چیست و چون باو گفتیم که این یکی از آلات موسیقی است با حرارت زیادی گفت من خیالی میل دارم که صدای آنرا بشنوم.

رئیس تلگرافخانه معذرت خواست که مبتدی است و نزد استاد مشق نکرده است و نمی تواند آهنگی که قابل شنیدن باشد بنوازد ولی حاکم گفت نمیشود حتماً باید من صدای آنرا بشنوم خلاصه بنا بر خواهش میزبان مهربان ما یعنی رئیس تلگرافخانه من در مقابل ارک نشستم و در این فکر بودم که چه آهنگی را شروع کنم زیرا که اولاً مستمعین من بآهنگ های اروپائی آشنا نبودند و ثانیاً من از سرودها و آوازهای ایرانی اطلاع نداشتم پس از مدتی فکر و سرگردانی بالاخره دل بدریا زده و يك آهنگ اروپائی را شروع کردم. حاکم برای اینکه بیشتر متوجه شود و بهتر لذت برد کم کم از صندلی بیابن لغزید و چمباتمه روی زمین نشست و پس از

حاکم کاشان

آنکه کمی گوش داد گفت : این آهنگ بسیار خوب است ولی شما تند میزنید خواهش میکنم قدری آرامتر زنید . بنابراین من از قاعده خارج شده و آهسته تر آهنگهای بی ربطی میزدم ولی برعکس دیدم نشاطی در او پیدا شد و مانند اطفال مکتبی اتصالاً سر را بالا و پائین می انداخت

که علامت تحسین و تمجید بود. میرزا و پیشخدمتان هم بتقلید اوسر تکان میدادند ولی من فکر میکردم که اینها همه جنون دارند که باین صدای بی ربط و ناموزون شیفته و مسحور شده اند. پس از چند دقیقه از جلوی ارك برخاستم و حاکم را دعوت کردم که بنوبه خود ما را سرگرم کند. در پاسخ گفت: من خیلی مایلیم که مثل شما بزنم و ساز و آواز را هم بی اندازه دوست دارم اما می بینم که شما در آن واحد دست ها و پاها را با هم حرکت میدهید و در عین حال تمام بدن شما هم در حرکت است و این کار برای من اشکال دارد. من قدری خندیدم و گفتم کاری ندارد از زیر پاها را حرکت دهید و از بالا انگشتان را روی زبانه ها بگذارید.

جناب اجل از تعلیمات من چنین نتیجه گرفت که آرتیست هنرمند باید فقط با دست روی زبانه های ارك بزند و پاها را در زیر حرکت دهد ولی حرکت دادن پا بنظر او کار پستی آمد که فقط شایسته شئون فرنگیان است. بنا بر این در مقابل ارك نشست و بدو نفر پیشخدمت امر کرد که در پهلوی پای او دراز کشیده بجای پا با دست انبانه های ارك را بالا و پایین ببرند و خودش روی

میرزا و صاحب منصبان

زبانه ها مشت میزد و صداهای گوش خراش از ارك بیرون میآمد. اما شاگرد من از خوشحالی در پوست نمی گنجید و بجای خنده فریاد میکشید و در روی صندلی حرکت میکرد و پیوسته بامشت بسر و کله پیشخدمتان میکوبید که چرا درست باد بانبان نمیدهید. نوکرها هم بر فعالیت خود افزوده و پایه ها را تند و بشدت بالا و پایین بردند و صداهای عجیب و غریبی از ارك بلند شد. رئیس تلگرافخانه از ترس اینکه مبادا ارك بکلی خراب شود گفت: آفتاب در شرف زوال است و موقع عکس برداری میگردد.

بشنیدن این حرف حاکم از صندلی برخاست و فوراً با سب شوار شد و بانو کران در مقابل دور بین قرار گرفت. اما میرزا و صاحب منصبان نخواستند بانو کران مغلوط شوند و از من تقاضای عکس جدا گانه ای کردند. غلام سیاه کوچکی هم دختر یکی از آنها را در بغل خود آورد و به پدرش داد و خود عقب رفت اما هنگامیکه میخواستم در دور بین را بردارم این کاکسیاه کوچک هم با عجله جلو آمد و در ردیف دیگران ایستاد تا عکس او هم با آن صورت سیاه و موهای مجعد در میان جمع باشد.

پس از عکس برداری در عوض زحمات خود و بیادگار امواج آهنگها و نغمه پاشیهای لطیف

و استادانه‌ای که بیکدیگر نثار کردیم من از حاکم درخواست کردم که اجازه ورود بمسجد را از امام جمعه برای ما بگیرد.

۱۱ اوت - حاکم بوعده وفا کرد. امروز صبح ناظر او آمد و بما مژده داد که از امام جمعه تحصیل اجازه کردیم و شما میتوانید بمسجد بروید. بنابراین ما عازم دیدن مسجد شدیم. این مسجد در مرکز شهر و در محله پرجمعیت بازار واقع و ساختمان آن در قرن چهاردهم شروع شده است و برای اینکه بنادرجهت کعبه واقع باشد معمار مجبور شده است که در ورودی بزرگ را نسبت بمحور کوچه منجرف قرار دهد و برای پنهان داشتن این عیب سردر قرینه‌ای هم برای ورود بمدرسه‌ای ساخته و در روی زاویه‌ای که از این دو جلو خان تشکیل مییابد طاقی زده است.

این مسجد وسیع و با اسلوب خوبی ساخته شده است اما چیزی که از حیث هنرمندی قابل توجه میباشد محراب عالی این بناست که از کاشیهای خوب و نقیسی که انعکاس فلزی دارند پوشیده شده است. این کاشیهای مینائی از حیث مرغوبی جنس مانند کاشیهای معروف امامزاده یحیی ورامین هستند که شرح آن قبلا گذشت.

کوچه کاشان و مسجد جمعه

دیدن يك چنین محراب زیبای عالی در کاشان تعجبی ندارد زیرا که این شهر منشاء اولیه کاشیهای صیقلی فلزی است و بمناسبت اینکه اولین آجرهای اعاب دار ابتدا در این شهر ساخته شده است همه آنها را مطلقا کاشی میگویند. باری ما رسل را گذاردم که با فراغت خاطر جزئیات این بنای عالی را خوب مطالعه نمایند و خودم دستگاه عکاسی را در بازار قرار دادم که عکسی از آن بر دارم. در این بازار رفت و آمد زیاد است مردم برای خرید آذوقه ازدحامی کرده و کسبه دوره گرد کالای خود را با صدای بلند عرضه میدارند. طبقه‌های از هلوهای بسیار درشت و خیسار سبز و غیره است. قطارهای

طولانی شتر و قاطر بارهای مال التجاره را بکاروانسراهای میبایرند و خلاصه آنکه در این بازار تنگ پر جمعیت عکس برداری مشکل است. خوشبختانه جمعی که مایل بودند عکس آنها در دوربین بیافتد عابری را با ملاحظت متوقف ساختند و من دوربین را میزبان کردم اما همینکه خواستم جلوی عدسی را باز کنم هیاهویی برپا شد و کسانی که در مقابل دوربین قرار گرفته بودند همه فرار کردند.

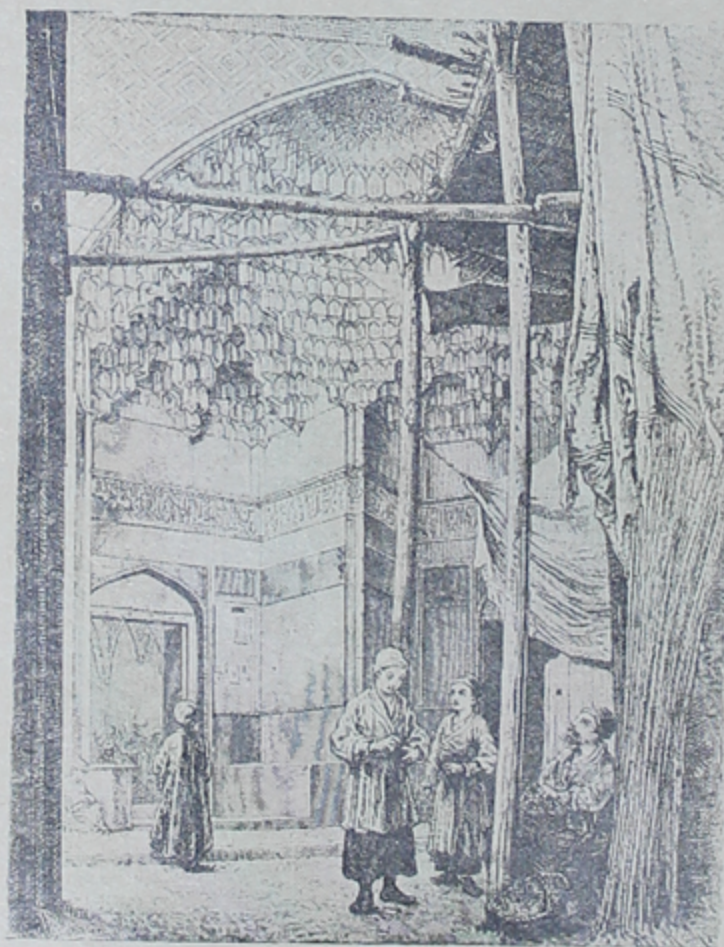
یکدسته فراس در جلو و کاروانی از زنان الاغ سوار سرعت در دنبال آنها در حرکت بود. الاغها همه شکیل و نیرومند و دارای روپوشهای گرانبهائی بودند. فراسان با شتاب بطرف من آمده و فرمان دور باش دادند ولی من نظرباینکه کارم نزدیک با تمام بود بآبی اعتنائی گفتم خانمها میتوانند از کنار بروند دوربین آنها را نخواهد خورد.

فراسان از پاسخ من برآشفتمند و دست بی احترامی بطرف دور بین دراز کردند و مرا با مارسل که در اثر دیدن این کشمکش بیاری من شتافته بود با فحش بدکانی رانده و رفتند.

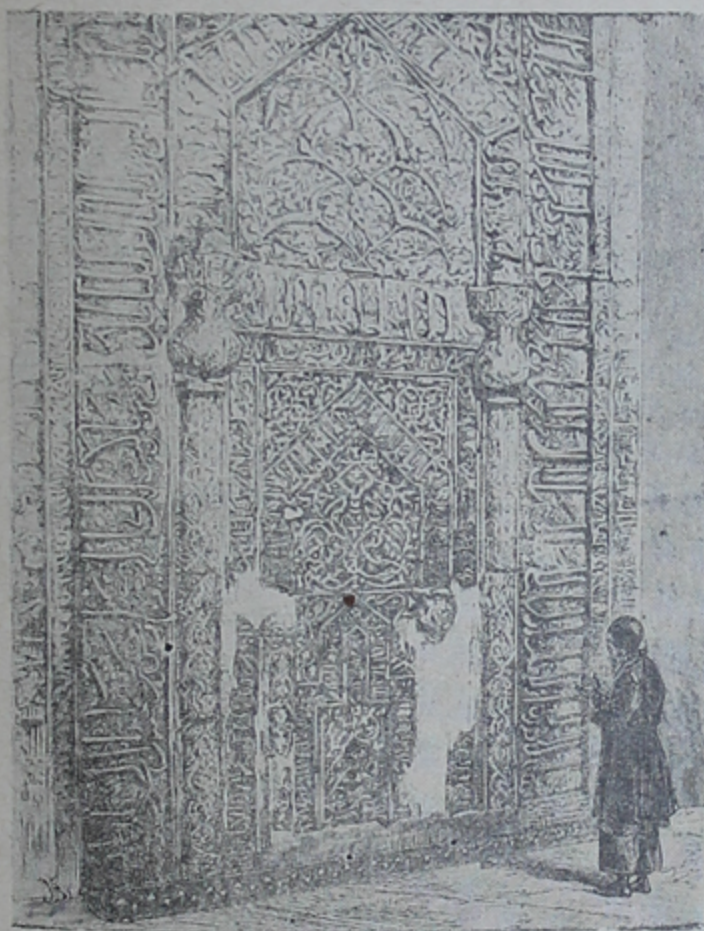
با اینکه اخلاق ایرانیان ملایم تر از ترکان عثمانی است اعتنائی

بعیسویان ندارند و آنها را کافر و نجس میدانند و از آزار رساندن بآنها باکی ندارند. این اهانت تحمل ناپذیر موجب سرافکنندگی ما شد و ناچار شدیم بسختی اعتراض کنیم بعلاوه اگر سکوت میکردیم دیگر نمیتوانستیم آزادانه در کاشان بسیاحت پردازیم بنابراین مارسل با صدای آمرانه ای بنوکران ما گفت زود بروید بدارالحکومه و از این رفتاری ادبانه بجای شکایت کنید و بعد مانند اشخاصی که کاملاً اطمینان بچهران اهانت دارند از بازار بیرون آمدیم. مردم از اطراف مامتفرق شدند ولی یکدسته از پسران و لگردد دنبال ما افتاده و مدتی با جست و خیز کلمات رکیکی از قبیل پدرسک و کافر و نجس و غیره تار ما کردند.

بعض اینک به تلگرافخانه وارد شدیم منشی حکومت نفس زنان آمد و گفت: حاکم قبل

مدخل مسجد میدان کاشان

محراب مسجد میدان کاشان

از ورود نوکران شما از واقعه بازار آگاه شده بود و مرا با عجله فرستاد تا پس از سلام و عذرخواهی بشما بگویم کاروانی که سبب این واقعه اسف آورده حرم او بوده است که پس از غیبت چند روزه بشهر بر میگشته و خانم او هم مانند ملتزمین رکاب خود از ورود فرنگیان آگاهی نداشته است. جناب اجل میخواستند فرایشان را در عوض این بی تربیتی چوب ببندد و از شما خواهش کرده که در هنگام مجازات آنها حضور داشته باشید. البته با این عذرخواهی کدام اصل زاده است که قلم عفو بر جرائم مقصرین نکشد. ما پاسخ دادیم که چوب زدن لازم نیست و چون نفهمیده مرتکب این عمل خلاف ادب شده اند آنها را بخشیدیم.

طرف عصر بمن خبر دادند که زن خدمتکار مسلمانی میخواست شما را ملاقات کند و مطالب محرمانه ای دارد. اجازه ورود دادم، خدمتکار آمد و پس از سلام گفت خانم حاکم بمنحضر ورود بدارالحکومه فهمید که شما فرنگی هستید. اولاً از بد رفتاری فرایشان از شما عذرخواهی میکند ثانیاً چون میدانند که شما خانم عکاس باشی هستید بسی مایل است که عکسی از او بگیرد و چون حاکم بابایانه های مختلف میخواست او را از این خیال منصرف سازد مرا محرمانه نزد شما فرستاده و گفته است که فردا بدون همراه بالباس و ندرسی بخانه امام جمعه میرود. لباسهای خود را هم قبل از نزد خانم امام فرستاده است و در آنجا منتظر شماست که بروید و عکسی از او بگیرید اما سفارش زیاد کرده است که کسی از اینکار آگاه نشود.

من بامارسل مشورت کردم گفت چون امام جمعه اجازه داد که ما بمسجد برویم لازم است از او تشکری کرده باشیم فردا باهم میرویم. من بخد متکار گفتم که فردا سه ساعت پس از برآمدن آفتاب ما بخانه امام خواهیم آمد.

باری روز بعد در ساعت معهود بامارسل بمنزل امام جمعه رفتم خدمتکار دیروزی در

هلو فروش کاشانی

دالان تاریکی منتظر ورود ما بود. مارسل رفت به بیرونی و من با خدمتکار باندرون رفتم. ۱۴ اوت - برنامه با دقت اجرا شده بود. در آن دالان تاریک دو نفر زن دست مرا گرفته باندرون بردند. ابتدا از حیاطی عبور کردیم و بعد در باغی داخل شدیم که در آنچادو خانم با اضطراب خاطر انتظار ورود مرا داشتند.

خانم حاکم ابتدا از بد رفتاری نوکران خود معذرت خواست و از اینکه من آنها را بخشیدم تشکر کرد. این خانم نمونه کامل عیاری است از زنان زیبای ایرانی و از جمله لعبتان طناز و پریوشان دلبازی است که شعرای ایران هر چه در وصفش بگویند کم گفته اند. میتوانند صورتش را به ماه پاره و بدنش را به پرنیان تشبیه نمایند و چشمان سیاه و جذایش را بستانند و بتوصیف لبان نازک شنجرفی و گونه های گلی رنگ و دهان تنگش بپردازند، بخصوص در این موقع که از اطاعت شوهر سر پیچیده و محرمانه می خواهد کاری صورت دهد، گونه هایش برافروخته است و البتهایی دارد و همین تمییر قیافه هم بر زیبایی او افزوده است.

زن امام جمعه زشت رو و روستائی منش بود و چنین بنظر می آمد که از هر گونه خود نمائی و جاه طلبی و بلند پروازی برکنار باشد.

پس از تعارفات معمولی زن حاکم از من پرسید: شما میتوانید عکس بردارید؟ البته شما عکاسباشی دولت فرانسه هستید. چنین نیست؟ من بدون تأمل گفتم آری زیرا که در این جا نباید قیافه يك عکاس بی مشتری منلوکی را نشان داد.

بعد گفت: با این مقام و مرتبه عالی سالی چقدر مداخل دارید؟ «مداخل یعنی دزدی و تقلب که مباشرین ایرانی دارند و از خزانه دولتی و مالیات اختلاس میکنند و از مردم هم آنچه بتوانند میگیرند»

در پاسخ این پرسش که دانستم مقصود او چیست بوجدان خود مراجعه کرده و گفتم هیچ. خانم تعجبی کرد و گفت پس لابد شوهر شما برای بدست آوردن مال و دولت کار میکند. چون میدانستم که این خانم از روی سادگی و بدون فکر قبلی چیزهایی میپرسد و از مطالعات علمی و کشفیات تاریخی ابدأ بویی نبرده است بسکوت پرداختم.

درستی و بی غرضی در ایران مسئله ایست مجهول. اغلب کارمندان دولتی برای بدست آوردن دارائی از بکار بردن انواع تقلبات باکی ندارند بنا بر این لیاقت هرکسی را در ترازی و زرنگی و تردستی و دزدی میسنجند و کارمندان درست و با شرافت را از جمله اشخاص بی کفایت و بی عرضه بشمار می آورند. البته زن حاکم هم می خواهد با این پرسش باندازه لیاقت بمن احترام بگذارد. پس دستگاه عکاسی را حاضر کردم و پارچه سیاه را بر سر کشیدم تا صورت او را میزان کنم. زنان از موقع استفاده کرده و آهسته با هم شروع بصحبت کردند.

زن حاکم میخواست در معقولات تصرف کرده و معلومات خود را برخ زن امام جمعه بکشد آهسته بطوریکه من نشنوم باو میگفت: در فرنگستان زنان مانند ما خوشبخت نیستند. مردان آنها را بکار کردن و میدارند مثل اینکه می بینید این زن عکاس باشی است. بعضی زنان هم میرزا یا معلم هستند پاره ای هم مانند دختر شاه اروس بدرجه سرتیپی رسیده و در قشون خدمت میکنند.

زن امام جمعه با حال تعجب و تردید گفت راستی اینها که شما میگوئید حقیقت دارد؟ زن

حاکم جواب داد: الحمدلله که من هیچوقت دروغ نمیگویم. نه تنها در فرنگستان زنان سر تپ و فرمانده قشون هستند بلکه بعضی هم بدرجه شاهی میرسند و بر مملکت سلطنت میکنند. اگر باور نمیتوانید از این خانم عکاس برسید و بشما خواهد گفت که آنچه من گفتم درست است حتی یکی از شاه خانم ها سفیری هم در تهران دارد و باز برای نشان دادن زیادت معلومات خود گفت: اگر دختر شاه اروس سردوشی و نشان دارد و کلاه خود بر سر میگذارد در عوض شاه خانم هم سبیل های بلند و کلانتری دارد.

زن امام با دقت بچهره های او گوش میداد و چون اشتیاق داشت بیش از این از حال و کار فرنگیان اطلاع حاصل نماید پس از لحظه ای تفکر گفت: آیا شاه خانم هم چندین شوهر در اندرون خود دارد؟ من در زیر پارچه سیاه با دقت بصحبت های ایشان گوش میدادم و همه را میفهمیدم و چون صحبت آنها باینجا رسید دیگر نتوانستم صبر کنم و بی اختیار سرم را بیرون آورده و گفتم: خانم اشتباه نکنید. درست است که اکنون زنی بر مملکت انگلیس فرمانروائی میکنند ولی این ملکه ریش و سبیل ندارد و شوهرش هم منحصر بفرد است.

خلاصه عکس برداری تمام شد و شاسیه ها را در پارچه سیاه گذاردم و میخواستیم بصحبت ادامه دهیم و خانم حاکم را از اشتباه در آورم که ناگاه پیر زنی که در

خانم حاکم کاشان

دالان قراول بود رسید و بمن خبر داد که شوهر

شما بیرون آمد. پس با شتاب تعارفات معمولی را بجا آوردم و خدا حافظی کردم و براه افتادم ۱۳۱۳. سکنه کاشان در هنگام تابستان بیشتر به بیلاق میروند و با اقلا چند روزی را در دهکده فین که در یک فرسخی شهر واقع است بسر میبرند. در این دهکده باغ نشاط انگیزی است که ما امروز بتماشای آن پرداختیم. در این باغ نهر بزرگ آبی جریان دارد که میگوید چهل آسیاب را میگرداند جانشینان شاه عباس در این جا قصر باشکوهی ساخته اند که هنوز معرور و اشجار بلندی آنرا احاطه کرده است و محل گردشگاه اعیان و اشراف کاشان است.

در همین باغ بود که ناصرالدین شوهر خواهر خود میرزا تقی خان امیر کبیر را بی سرو صدا بقتل رسانید.

ناصرالدین در اوایل طفولیت با پسریکی از مستخدمین درباری همبازی بود و او را بسیار دوست میداشت و چون بزرگ شد و اقتداری حاصل کرد در ترفیع مقام و درجه رفیق همبازی خود فرو گذاری نکرد و همینکه به تخت شاهی جلوس کرد او را صدراعظم خود قرار داد و در تمام کارها

با او مشورت میکرد و برای تکمیل افتخاراتش خواهر خود را نیز باز دواج او در آورد.

البته امیر نظام هم شایسته این افتخارات بود زیرا که این مرد دارای صفات نیکی بود که کمتر در مشرق زمین دیده میشود. در امانت و دیانت بی نظیر بود. بعلاوه فکر سیاسی بزرگی هم داشت و با هوش سرشار و افکار عاقلانه خود توانست بزودی بهرج و مرجها و ملوک الطوائفی ایران خاتمه دهد. گردنکشان را مطیع کرد و نفوذ و اقتدار سلطنتی را بر پایه محکمی استوار ساخت و از اقتدار و نفوذ روحانیان در محاکمات و صدور احکام ناسخ و منسوخ گشت و از دزدی و تلبات در باریان و حکام جلو گیری کرد و با مور کشور و سامانی داد.

طولی نکشید که بواسطه این اعمال محسود در باریان گردید و روحانیان هم با نظربض و عداوت باو نگاه میکردند با این حال اگر بمادر زن خود سخت نیگرفت و از مستمری او نمیکاست و از تعیبات و فسق و فجور مجرمانه او جلو گیری نمیکرد شاید میتواندست بر تمام این اشکالات فایق آید و موانع را از میان بردارد.

در باریان از موقع استفاده کرده و بدستاری این زن با نفوذ بسعایت او پرداختند و از رفتار صدر اعظم در پنهان بشاه شکایت ها کردند و گفتند که این مرد در فکر تصاحب تخت و تاج است و باندازه ای ذهن شاه را نسبت باو مشوب کردند که تصمیم بقتل او گرفت.

صدر اعظم هم چون از توطئه آگاه شد مرتکب خطای بخشش ناپذیری گردید یعنی برای حفظ جان خود متوسل بسفیر روس شد و مستحفظینی از او خواست.

در باریان این عمل را حمل بر توهین بمقام سلطنت کردند و بشاه چنین فهمانند که او میخواهد با کمک دولت روس سر بطنیان بردارد.

ناصرالدین بشدت خشمناک شده بسفیر روس رسماً اعتراض کرد و پیام داد که اگر فوراً مستحفظین را از خانه صدر اعظم احضار نکنند با قوه قهریه آنها را از آنجا خواهد راند و بلافاصله حکم تبعید او را بکاشان صادر کرد.

امیر نظام بعاقبت کار خود اندیشه ای نکرد و همینکه حکم تبعید را بدست او دادند در پاسخ گفت من نوکر شاه هستم و از فرمان او سرپیچی ندارم و الساعه با اینکه میدانم قصد جان مرا دارد و عاقبت مرا خواهد کشت حرکت میکنم ولی اطمینان دارم که پس از قتل من پشیمانی بزرگی باو دست خواهد داد.

پیش بینی او درست بود. چون دشمنان از سستی اراده شاه تشریش داشتند که مبادا تغییر رأی دهد از موقع استفاده کرده و حکم قتل او را از شاه گرفتند و میر غضب مأمور قتل را بکاشان فرستادند. بطوریکه میگویند دو ساعت بعد ناصرالدین بخود آمد و از دادن حکم قتل پشیمان شد و فوراً ناسخ حکم قبلی را صادر کرد که چا پاری بکاشان بفرستند اما معلوم نشد کدام صاحب نفوذی تهور بخرج داد و رفتن چا پار را بتعویق انداخت و حکم دوم وقتی رسید که امیر نظام در حمام باغ فین در خون خود مبتلطید. میر غضب شاهرک های او را شکافته بود و چند دقیقه بعد که چا پار بکاشان رسید امیر نظام در گذشته بود.

چون خبر قتل او بشاه رسید بقدری از عمل خود پشیمان شد که مدت زمانی خواب و آرامش خاطر از او سلب گردید و فهمید که خبط بزرگی کرده و بزرگترین هواخواه و پشتیبان خود را ازدست داده است از آن تاریخ بیحد قیافه او عبوس و منقبض گردید که هنوز هم اثر آن در صورت او دیده میشود (۱)

۱۴ اوت - مسافر ناچار است که از توقف در يك شهر هر قدر هم تمیز و مطبوع خاطر باشد صرف نظر نماید و بمسافرت خود ادامه دهد تا زودتر بمقصد برسد .
کاشان از دور راه باصفهان که حاکم نشین عراق است اتصال پیدا میکنند یکی راه زمستانی است که از قصبه نطنز عبور میکنند و در آنجا مسجدی است که کاشیهای صیقلی قابل تمجید و توجهی دارد و دیگری راه تابستانی است که در زمستان متروک است و از دامنه جبال مرتفعی بطور مارپیچ بالا میرود و ماهمین راه را اختیار کردیم .
در این راه مناظر زیبا و آراسته طبیعت خستکی و سختی را از یاد میبرد. همه جا کوهستان سبز و خرم و از انواع گلپای قشك و جالب توجه مستور است .

(۱) میرزا تقی خان امیر نظام پسر مشهدی قربان فراهانی آشپز قائم مقام بود. در کوچکی هوش و استعداد فوق العاده ای بروز میداد بنابراین بامر قائم مقام با پسران او همدرس شد و طولی نکشید که در خواندن و نوشتن توانا گردید و چون بسن رشد رسید وارد خدمات دولتی شد و بواسطه بروز لیاقت و کفایت پیوسته در دربار ترقی کرد و بالاخره اتابك و صدراعظم ایران شد و دست باصلاحات عمده ای زد .

از کارهای نمایان او فرو نشانیدن فتنه سالار در خراسان و تنظیم امور مالی خزانه دولت و اصلاح آرتش ایران و اقدامات فرهنگی و تأسیس مدرسه دارالفنون و وصول بقایای مالیاتی دوره های قبلی و امنیت طرق و شوارع و منع استعمال مسکرات و تأسیس پست و چاپخانه ها و ساختن ابنیه جدید و غیره است .

ناصرالدین شاه بنا بر سعایت درباریان امر بکشتن ابن سیاستمدار بزرگ داد و او پس از تبعید شدن بکاشان در حمام باغ فین بقتل رسید .

حاج علیخان مقدم (اعتماد السلطنه بعدی) فراشباهی مأمور کشتن او شد گویند وقتی که حاج علیخان در حمام باغشاه فین کاشان مأموریت خود را بامر نظام ابلاغ کرد امر نظام لنگ تر را تاب داده او را سخت کتک زد و گفت : «بر فرض اینکه من مستحق این پاداش باشم تو نباید این مأموریت را قبول کرده باشی»

بعد امر کرد که مقدار زیادی تریاک در جامی حل کنند و همینکه این عمل انجام یافت جام را سر کشید و بدلاک امر کرد که شریانش را با نشتر باز کند و تا حالی داشت با انگشت و خون خود شرحی بدیوار حمام نسبت بشاه و دشمنان خود ناسزا نوشت و سپس لنگی بسر کشیده آرام خوابید و جان بجان آفرین تسلیم کرد (م)

شب از گردنه‌ای عبور کردیم که کاملاً تاریک بود ولی در بالای سرما قلل آسمان خراش جبال در پرتو ماه نمایان و مثل این بود که بانور الکتریکی روشن شده و تاج درخشانی بر سر دارند تفاوت واقعی نور و ظلمت در دامنه این کوهستان خوب آشکار و محسوس بود.

در وسط این گردنه کاروانسرای خرابه‌ای واقع است، چاروا دارها گفتند که این جا کیمینگاه دزدان است. اکنون مدت چهار ماه است که من در ایران مسافرت میکنم و یکشب نشد که از راهزنان سختی نشوم اما هنوز براه زنی بر نخورده‌ام بلکه دزدان را در شهرها و آبادیها دیده‌ام مانند حکام و کارمندان دولتی و نوکران. بنا بر این شجاعتی بخرج داده و ترس زنانه را کنار گذاردم و با قدم محکم از مقابل کاروانسرا عبور کردم و بسکنه آرام آن اعتنائی ننمودم. پس از عبور از این محل بساحل دریایچه مصنوعی بزرگی رسیدیم که بواسطه سدی مابین دو کوه ایجاد شده بود. گمان میکنم که این سدهم مانند سد ساوه در زمان شاه عباس کبیر ساخته شده باشد تا در زمستان آب ذخیره شود و در تابستان بمصرف مشروب کردن اراضی حاصل خیز کاشان برسد. همینکه از دریایچه گذشتیم راه باریک و عبور از آن مشکل گردید و ما هم بی اندازه خنک شد و بلندترین قله این رشته جبال پدیدار گردید. هر گاه بمحاسبه مهندسين خط تلگراف اطمینان داشته باشیم ارتفاع این قله سه هزار و پانصد و نود و پنج متر میرسد!

پس از هشت ساعت راه پیمائی که همیشه از دامنه کوه رویالا میرفتیم کاروان از اولین گردنه عبور کرد در این جا گله‌های گوسفند در چین خوردگی کوه در تحت محافظت چوپانها قرار گرفته

چوپانان و گوسفندان قهرود

بودند مختصر توققی کردیم و چوپانها پنیر و دوغ ترشی بما تقدیم کردند و پس از آنکه حیوانات نفسی گرفتند دو باره براه افتادیم و یکساعت بعد بقصبه قهرود (کهرود) رسیدیم این قصبه در کوهستان در میان اشجار مستور گردیده و مانند اسکته عبادتگاه جبال آلپ (۱) و بیرنه (۲)

بنظر میآید و اگر مناره‌ها و باغها را نمیدیدم تصور میکردم در کوهستان های ییلاقی کشور سوئیس هستم.

[۱] Alpes رشته جبال عظیمی است در جنوب غربی اروپا (م)

[۲] Pyrénées رشته جبالی است مابین فرانسه و اسپانی (م)

اهالی قهرود بواسطه ارتفاع جبال که در تمام زمستان از برف مستور میشود و آنها تقریباً شش ماه از سال با سکنه دشته قطع ارتباط میکنند، با اعراب و مغولها چندان تماسی حاصل نکرده اند و تراد و خون و زبان خود را از اختلاط محفوظ داشته اند. در زبان معمولی آنها کمتر بریشه های زبانهای بیگانه برمیخوریم و چنین بنظر میآید که مردم آن شباهتی بر مردمان دوره باستانی پهلوی داشته باشند. نظر باینکه در کوهستان گوسفند و سایل معاش روستائیان را فراهم میسازد بیشتر به پرورش آن توجه دارند. در این جا گوسفندان از حیث بلندی قد و چاقی و خوش طعمی گوشت و لطافت پشم بی نظیر هستند. دنبه آنها بقدری پر حجم است که روی را نشان میافتد این دنبه گاهی بقدری بزرگ میشود که حیوان را از راه رفتن باز میدارد و ناچار باید چرخ در زیر آن بگذارند تا حیوان بتواند از سنگینی آن رهائی یافته و قدمی بردارد. ایرانیان کمتر دنبه میخورند بنابراین پس از کشتن گوسفند دنبه آنرا در دیگی انداخته و روی آتش میگذارند تا ذوب شود و غالباً چربی ذوب شده را با روغن مخلوط کرده و در طبخ غذا بکار میبرند.

۱۵ اوت - امروز چنین مینماید که يك دفعه تابستان تبدیل بزمستان شده باشد دیروز در کاشان میزان الحرارة در سایه، درجه چهل و شش را نشان میداد و امروز در ساعت یازده بعد از ظهر شش درجه و نیم را نشان میدهد. البته این تفاوت فاحش از پستی و بلندی زمین حاصل میشود. در این منزل اخیر، ما تقریباً با ارتفاع هزار و هفتصد متری رسیده ایم. نوکران ما نظر باینکه لباسهای سبک در بردارند از شدت سرما میلرزند و دندانهایشان بهم میخورد و از ما لباس میخواهند و باینکه مسامانان متعصبی هستند از پوشیدن لباس نجس عیسوی پرهیز ندارند. در این جا ماهمه پیاده شدیم و کاروان با زحمت زیادی توانست بقله کوه صعود کند. ارتفاع این قله از سطح دریا بدو هزار و نصد متر میرسد. چون از قله عبور کردیم راه کم کم وسعتی پیدا کرد و بدره هائی رسیدیم که زراعتی در آنها دیده میشد. از فلاتهای کوچکی عبور کردیم و بالاخره بدهکده سو رسیدیم که در مدخل دشت وسیعی که تا اصفهان امتداد دارد واقع است در این جا گنبد کوچکی را دیدم که در پایه صخره سراسیمی با آجر بنا شده و بسیار ساده و نا تمام بود. من از تلف کردن وقت خود برای دیدن آن پشیمان شدم بطوریکه میگفتند این جا قبر سرتیپ ایرانی است. بنام حاجی یحیی که یکی از سر بازان باو خیانت کرد و او را کشت و آن سر بار را هم بعد بواسطه این جنایت بوضع فجیعی کشتند یعنی در حالیکه زنده بود پوست بدنش را کنند.

در وسط حیاط کاروانسرا حوض وسیعی است که آب جاری از آن عبور میکند. ماهیان زیادی را دیدم که درهم فشرده و لکه بزرگ سیاهی تشکیل داده بودند. تکه نانی در آب انداختم بلافاصله این لکه متفرق شد و ماهیان برای بلعیدن نان بطرف آن هجوم آوردند. این ماهیان که پشتشان سیاه است وزیر شکم آنها رنگ نقره آسمانی دارد مورد احترام هستند بحدیکه نباید نان خشک برای آنها انداخت و بتماشای آنها که برای بلع نان خشک طول میکشد نباید پرداخت. هیچکس

حق ندارد که آنها را بگیرد تاچه رسد باینکه از آنها غذائی ترتیب دهد. مرد پیری شبیه بجادو گران که پرستار این مکتب مقدس پرورش ماهی بود بمن گفت: این حیوانات مقدسند و احترامی دارند اگر کسی آنها را بگیرد بلافاصله نابود خواهد شد و این مطلب را بایک عقیده و ایمانی راسخ نقل میکرد و میگفت که فقط ظل السلطان مرتکب این گناه شد و چون مردی شکاک و سوفسطائی مذهب بود از این ماهیان گرفت و کبابی درست کردندیدانم چه رمزی در کار بود که او سالم ماند ولی یکی از نوکرانش که باقیمانده کباب را خورد از مرگ نجات نیافت و سرش با گلوله از هم پاشیده شد. باری در حوالی غروب آفتاب ما از این منزل سو و ماهیان محترمش خدا حافظی کرده براه افتادیم و کمی بعد بدشت شن زاری رسیدیم چون شب خنک و مهتاب هم بود کم خواب بر من غلبه کرد و در روی اسب وارونه خوابیدم. سرم گاهی بطرف راست و گاهی بطرف چپ میافتاد. گاهی بیدار میشدم و بهر طرف نگاه میکردم آثار آبادی نمیدیدم بالاخره موقعی که سفیده بامدادی طلوع کرد با حال خسته و فرسوده بجای پارخانه گزر رسیدیم. قبل از اینکه پیاده شویم مارسل امر کرد که اسبان چاپاری برای ما تهیه کنند و گفت از این جا تا شهر اصفهان هفت فرسخ بیش نیست و ما میتوانیم اثاثیه خود را بنوکران سپرده و مانند اعیان متشخص وارد اصفهان شویم.

فصل دوازدهم

ورود باصفهان - چهار باغ - جلقا - مؤسسات مذهبی ارمنی ها - پریاسکال آرا کلیان - تاریخ کلنی ارمنی جلقا - انهدام جلقای ارس - برقراری ارمنی ها در عراق - روز یکشنبه در جلقا - کشیش و شاگردان او - خواهران سنت کاترین - تهیه تریاک - یک عروسی ارمنی ۱۶ اوت - از گز با نظرف از راههای متعدد میتوان باصفهان رفت هشت رشته راه باریک دیده میشود که از هر طرف بتوسط قنوات و جویبارها قطع میشوند. اماراهی که ما چهار نعل با اسبان چاپاری از آن میگذریم در دره ای مابین دو کوه واقع شده و در انتهای آن کوه خوش نمای دیگر دیده میشود که سر بآسمان کشیده و دره را مسدود نموده است.

شهر اصفهان یا حاکم نشین ایالت عراق در پایه این کوه سر اشیب واقع شده و در بخار لاجوردی رنگ غرق گردیده است. محصول زیاد و اشجار بسیار مانند شلر سبزی آنرا احاطه کرده است. کاشیهای فیروزه ای رنگ مساجد در پرتو آفتاب مغرب درخشندگی و جلوه خاصی دارند. منارهای بلند و زیبا مانند تیر کمان در زمینه آبی رنگ آسمان خود نمائی میکنند برجهای بزرگ که با کنگره ها و آجرهای موزائیک زینت یافته از هر طرف در مزارع پراکنده هستند و کبوتران زیادی با سرعت دسته دسته بطرف آنها میروند و بقدری زیاد هستند که آسمان را پوشیده و ابری ایجاد کرده اند.

اکنون بشهر باصفای اصفهان نزدیک شدیم یعنی همان اصفهانی که نصف جهان و زیباترین زیبائی

های روی زمین است و در دنیا بدرخت پر گل بهشتی معروف و ممدوح شعرای ایران است که همه آنرا مانند صنمی میپرستند. در اطراف جاده محصول فراوان فرش زمردینی بروی زمین گسترانیده و مانند بهار دائمی چنان این ناحیه را زینت داده که گوئی رشک بهشت برین است هوا از بوی گلپای زیاد کاملاً معطر شده و مایه سرور و وجد و نشاط است. نهرهای آب صاف مانند چشمه های حیات بخش در جریان هستند. باد در شاخه درختان و بیشه های خندان نعمات جان پرور کبوتر و بلبل را تقلید میکند. میگویند همدان شهری است با صفا و همه کس آرزو دارد که در آن زندگانی کند ولی اصفهان تصویر یست از بهشت برین. ای اصفهان زیبا و ای ناحیه باصفای دنیا من از آفریدگار درخواست میکنم که همیشه بر تویش از همه شهرهای جهان باران بیارد و شبم جان فزای آسمان پیوسته تور را خرم و شاداب نگاهدارد.

باری از چند دهکده ویران گذشتیم و در میان مزارعی افتادیم که خر بوزه و هندوانه زیاد روی آنها ریاشیده بودند. زمین سیاه و مرطوب بود و هنوز آثاری از آبیاری داشت آب در جویبارها زمزمه کنان از میان مزارع ذرت های خوشه دار میگذشت و سواحل سرسبز رود نیل و باغهای قشنگ مصر علیا را بخاطر میآورد.

بالاخره بدیوارهای شهر نزدیک شدیم و از دروازه و خندق عبور کردیم. من ناگهان مانند اشخاص حیرت زده بی اختیار توقف کردم و نظری بخرابه های اطراف آن انداختم و بنفقت خود بی بردم و آن وجد و سروری که در من ایجاد شده بود تبدیل بیأس و اندوه گردید زیرا مشاهده کردم که در ویرانه غارت دیده ای وارد شده ام. کوچه ها همه تنگ و پراز کثافات است در طرف راست و چپ بازارهای ویرانه ایست که همه خالی از سکنه مانده و دیوارها در شرف خرابی هستند و میخواهند عابرین را در زیر خود مدفون سازند. در این کوچه ها هیچ ذیرو حی دیده نمیشود مگر گاهی عقرب یا ماری از مقابل انسان عبور میکند هیچگونه آثار آبادی و درو پنجره ای نیست. بامها را برای بردن تیرها سرنگون کرده اند. پوششهای کاشی گرانها همه جا شکسته و ریخته است و فقط دیوارهایی که باران آنها را شسته است برپا هستند.

از این جا گذشته بمحلّه دیگری وارد شدیم که در ویرانی نظیر محلّه اول بود. دهقانان خاک این خانه های خراب را که کمی شوره دارد بر الاغها بار کرده و برای قوت دادن بمزارع میبردند و خلاصه آنکه نصف جهان و درخت پر گل بهشتی و پای تخت شاهان عظیم الشان صفوی ویران شده و جای قصور و عمارات عالیّه را مزارع گرمک و خیار اشغال کرده است.

من حیران و مبہوت در فکر مقدرات عجیب و غریب و تصادفات روزگار بودم و باخیالات فلسفی راه میپیمودم که یکدفعه چشم روشن شد و منظره دلگشای خیابان چهارباغ در نظر من پدیدار گردید. گفتم الحمد لله که جای آبادی را می بینم. این خیابان گردشگاه بانشاطی است که درختان چنار برومند آن در زمان شاه عباس کبیر کاشته شده است. چهارباغ را شاه عباس در روی املاک موقوفه ساخته و مال الاجاره آنها را همه ساله میپرداخته است.

در این جا پنج خیابان عریض امتداد دارد که چنارهای سیصد ساله بر آنها سایه انداخته اند

اما قرون گذشته باین درختان پیرحس ترحمی نشان نداده اند عده زیادی از آنها خشکیده و حفره های حزن آوری در آنها تولید شده است .

خیابان چهارباغ در طول سه کیلومتر امتداد دارد . خیابان مرکزی محل عبور پیادگان است و سطح آن سنگ فرش و دارای مجرای آبی است که بیک رشته حوضهای بزرگ و کوچک ، آب میرساند . دو خیابان طرفین آن مخصوص عبور سواران و کاروانیان است در طرف راست و چپ خرابه های قصوری دیده میشود که سابقاً مسکن اعیان و اشراف بوده است . در حین عبور سردر

زیبای مدرسه مادرشاهرا

تماشا کردیم و کمی بعد

به پل محکم و طولانی

که الله وردیخان یکی از

صاحب منصبان مقتدر

شاه عباس بر روی زاینده

رود ساخته است رسیدیم

طول آن دوست و نود

و پنج متر و در روی سی

و چهارستون سنگی محکم

که فاصله همه یکسان است

قرار دارد . مرکز آن

مانند خیابان وسیع و

محل عبور چهار پایان

است و در طرفین آن دو

کالری طولانی ساخته

شده که مخصوص پیادگان

میشد قسمت زیرین بنا

باسنگهای تراشیده بزرگ

ساخته شده و در قسمت

خیابان چهارباغ اصفهان

بالا آجر بکار رفته است رویهم رفته بنای بسیار زیبا و محکمی است . پس از آنکه از پل گذشتیم راه کمی سرایشب شد . من در کنار رودخانه ایستاده مدتی بتماشای منظره قشنگ آن پرداختم . این رود باسقاوت از افتخار بدریا ریختن صرف نظر کرده و تمام آب خود را صرف مشروب کردن اراضی معبر خود میکند .

از این جا راه پیچ و خم داری بجلفا می رود که مسکن ارمنیان است . اینان بنا بر رسم قدیمی از منزل کردن در شهر ممنوعند . از تفاوت شهر بزرگ اصفهان و محله جلفا تعجبی بمن دست داد . اگر چه

در جلای خانه‌ها همه باخشت و گل بنا شده و در پشت دیوارهای خاکستری رنگ پنهان هستند ولی نظم و نظافت همه جا برقرار است. نهر زرگی از میان کوچه عبور میکند و درختار بلندی از دو طرف آن سر بر آورده و عابرین و حتی دکانها را در سایه خود از حرارت آفتاب محفوظ نگاه میدارند. در کوچه‌ها چندان ازدحامی نیست. آهنگهای بشاشت آوری در زیر درختان شنیده میشود. این آواز اطفال ارمنی است که کلاههای پشمی قرمزی بر سر دارند و از مدرسه بر میگردند و چون مارا می بینند با کمال ادب بزبان فرانسه و انگلیسی سلام میدهند. زنان ارمنی با چادرهای سفید در کنار دیوار راه میروند.

هر محله از دیگری بوسیله دروازه‌ای جدا شده که شب‌ها بسته میشود. از کوچه باریکی رفتم بمؤسسه ارمنیها که در آنجا کشیش پاسکال آرا کلیان مدت ۲۲ سال است در جلایا به سرپرستی عده‌ای از ارمنیها اشتغال دارد. تمام اروپائانی که از اصفهان عبور میکنند بدیدن این مرد محترم میروند و چون اطمینان دارند که خوب پذیرائی میشوند چند روزی نزد او میمانند و از مهمان نوازی او بهره مند میشوند.

کشیش پاسکال

کشیش انتظار مارا داشت بمحض اینکه در زدیم جوانی آمد و در را باز کرد و با مهربانی بما خوش آمد گفت. بعد ها دانستم که نام او خاچیک است و برای کشیش کارهای زیادی انجام میدهد. هم دربان است و هم مهتر و هم پیشخدمت. پس از آنکه مارسل را برسم قدیم ارمنیها در بغل کشید مارا راهنمایی کرد. از محوطه‌ای که سنگ قبر داشت عبور کرده وارد تالار وسیعی شدیم که مانند آبارتمانهای اروپائی مبله و تمیز بود. کشیش آمد و با صدائی که آهنگ خواندن سرودهای مقدس را داشت بما گفت خوش آمدید اما منتظر نباشید که کشیشان زیر دست من بیایند و بشما تبریک ورود گویند.

اقامت چندین ساله و کسالت و یأس تمام برادران مرا از من گرفته است و همه در زیر این سقفها بخواب

ابدی فرو رفته‌اند. تنها من توانسته‌ام تا کنون در مقابل آب و هوا و ناملايمات مقاومت کنم آنها باین علت است که نژاد من شرقی است و قوی البنیه هستم. من قصد دارم تا موقعیکه خدا مرا احضار کند در جلایا بمانم و بانتظار موقع معهود روزهای باقی مانده عمر را میگذرانم. خدا را شکر میکنم که شمارا با اصفهان فرستاده است. لذتی که از دیدار شما برای من حاصل میشود بوصف در نمیآید. من بدیدن شما دوباره جوان میشوم و تنبیر حال میدهم و افکار حزن آور خود را فراموش میکنم. بسیار خوش آمدید. تمام مؤسسات من بشما تعلق دارد

ورئیس آن بسی خوشوقت است که بانجام خدمات شما کمربند و درخواستهای شما را اجابت کند و هر کجا خواسته باشید بروید شما را همراهی نماید و اطلاعاتی که لازم دارید بشما بدهد. اطاقهای شماروزها خنک است و راحت هستید ولی شب هوای آن ها خوب نیست ، بنابراین قسمت بلند بام کلیسا را که من عادتاً شبهای تابستان در آنجا بسر میبرم برای شما معین کرده ام. چون شب شد کثیش ما را دعوت کرد که سر میز رفته غذائی بخوریم . غذای بسیار خوبی فراهم ساخته بود که ما با کمال لذت صرف کردیم بعد با انتظار رسیدن کاروان ما را به تا کستان جنب کلیسا برد . اطراف این باغ را درختان تبریزی بلندی احاطه کرده بودند و غزالی وحشی هم در آن میچرید و از دیدن ما بجست و خیز پرداخت و خسارتی به تا کستان وارد ساخت . من از کشیش پرسیدم از چه تاریخ و بچه علت این کلنی ارمنی در قلب يك مملکت مسلمان افتاده است ؟ و چه وقت شهر جلغا بنا شده است ؟

کشیش گفت موضوع بسیار خوبی پیش آوردید من میتوانم مدتی شما را سرگرم سازم و شروع بصحبت کرده و گفت : ارمنیها در زمانهای بسیار قدیم در پایه جبال آرات مسکن گزیدند . کلمه ارمنی از نام آرام مشتق میشود که در تاریخ ۱۸۰۰ قبل از میلاد دولت ارمنستان را تشکیل داد .

در قرن چهارم بعد از میلاد هموطنان من بمذهب مسیح گرویدند و در همان تاریخ بفکر ترقی افتادند و به تحصیل معلومات لازمه پرداختند ، نویسندگان معروفی کتب عبری و سریانی و کلدانی را برای آنها ترجمه کردند و نوشته های هر (۱) را بشعر در آوردند و ادبیات ما را باوج ترقی رساندند و این کارها در زمانی انجام یافت که مجامع عمومی برای انتظام اصول مذهبی در کالسدون (۲) منعقد میگردد .

در همین موقع بود که ارمنیها در مذهب پیرو اصول جدیدی گردیده و از یونانیان جدا شدند . رساله های رسوم و آداب مذهبی که در آن زمان نوشته شده بسیار عالی است ولی بزبان ارمنی قدیم نوشته شده که بازبان حالیه تفاوت بسیاری دارد و اکنون آن دعاها و سرودها با لغات بیگانه زیادی مخلوط شده اند .

دولت ارمنستان تا زمان سلطنت لیون (Livon) ششم توانا بود . در دوران سلطنت او قبایل وحشی صحرادرشورش کردند و بارمنستان حمله بردند . پادشاه پاریس فرار کرد و مملکت خود را بغاصبین وا گذارد و در سال ۱۳۹۳ در پاریس در گذشت .

ارمنیها ذاتاً آرام و صلح طلب بودند و چون از املاک و اموال خود محروم ماندند بفکر افتادند

(۱) Homère یکی از شعرای معروف قدیم یونان میباشد و تألیفاتی هم از او مانده است . (م)

(۲) Chalcédoine شهر قدیمی آسیای صغیر که واقع است در تراس در مدخل سفر و مجامع علمی در آنجا انتقاد مییافت . مخصوصاً در ۴۵۱ مجمع بزرگی در آنجا تشکیل یافت و کشیشان به بطلان مسلكهای مخالف عقیده خود پرداختند (م)

که از راه صرافیه و تجارت و سائل معیشت خود را فراهم سازند . بنابراین در تمام ممالک شرقی با اسرائیلیان بشدت رقابت کردند .

خلاصه و قتیکه شاه عباس کبیر بسلطنت رسید در تاریخ ۱۵۸۵ تصمیم گرفت که پای تخت را از قزوین باصفهان انتقال دهد . این پادشاه تنها بآرایش و تزئین پای تخت جدید قناعت نکرد بلکه میخواست این شهر را از طریق تجارت ثروتمند و از حیث صنعت آبرومند سازد .

این پادشاه بزرگ با این قصد امتیازات زیادی برای ارمنیها قائل شد و اجازه داد که آزادانه بدستورات و اصول مذهبی خود عمل کنند و باصفهان بیایند حتی سرمایه های عمده ای هم برای تجارت و صنعت در اختیار آنها گذارد . اما چون دید که آنها بدعوت او روی خوشی نشان ندادند حکم کرد که باید تمام ارمنیها از جلفا که در سرحد حالیه روس و ایران واقع است بلافاصله باصفهان منتقل گردند . چون این اخراج بلد که بقوه قهریه صورت گرفته بود و مطابق میل ارمنیها نبود در مهاجرت تأمل نمودند ولی عاقبت وخیم آنرا پیش بینی نکردند .

شاه عباس برای آنکه آنها را مجبور بمهاجرت نماید امر کرد تمام چشمه های اطراف جلفا و قنوات آنرا خشک کردند و پل هارا خراب نمودند . بنابراین اهالی جلفا مجبور به تحمل قحطی شدیدی شدند و ناچار آن ناحیه لم یزرع را ترك نمودند و خانواده ها با گله های اغنام و احشام بطرف اصفهان روی آوردند .

عده زیادی از آنها در راه تلف شدند و بعضی هاهم که توانستند در دهکده های آذربایجان متوقف شدند و بالاخره یکصد و شصت هزار نفر از آنها بیای تخت عراق وارد گردیدند .

شاه عباس بوعده های خود وفا کرده اراضی ساحل چپ زاینده رود را در اختیار آنها گذارد و بآنها اجازه داد که وطن جدید خود را بجلفا موسوم کنند حتی کلیساهای متعدد هم برای آنها ساخت تا بعبادت پردازند و پلهائی روی رودخانه انداخت تا ارمنیها بتوانند باصفهان آمد و شد کنند و در کاروانسراهای مسلمان نشین مشغول تجارت و کسب و کار شوند .

طولی نکشید که اصفهان رونقی گرفت و تجارت و صنعت ترقی کرد . تجارتخانه های زیادی در این شهر بوجود آمد و مال التجاره های چین و هندوستان در آنجا انبار شد .

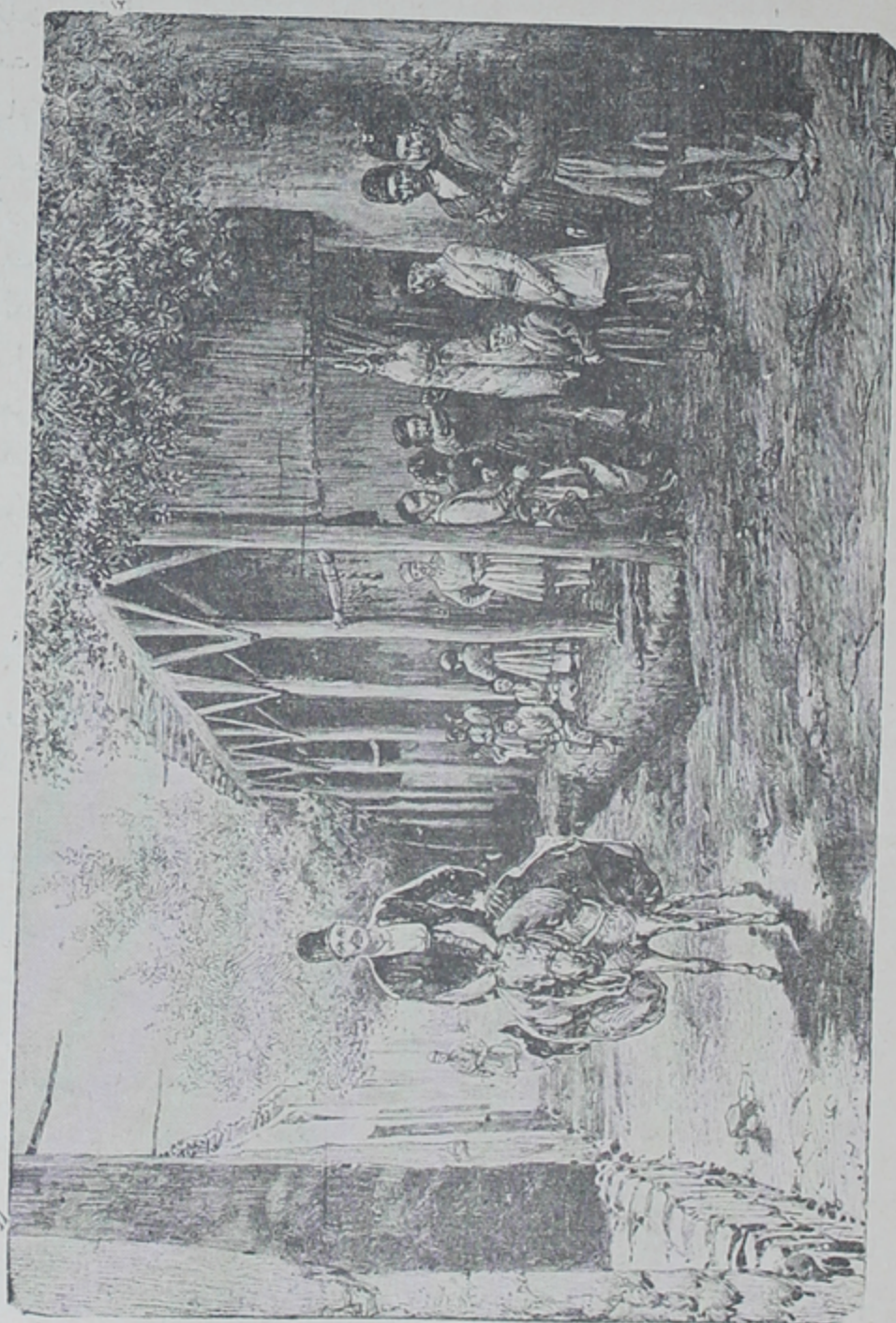
اما ترقی و آبادی جلفا بارتقن مؤسس خود رو با انحطاط گذارد . مردمان فرومایه و طماع که جانشین این پادشاه بزرگ خیر خواه شدند بفکر دست اندازی بدارائی ارمنیها افتادند و نفهمیدند که چون سرمایه کلنی را از دست آن بگیرند تمام قدرت و نفوذ تجارتی را از دست داده و بالاخره این مرغ تخم طلائی را خواهند گشت . ابتدا مالیات زیادی از آنها مطالبه کردند و چندی بعد شاه سلیمان و شاه سلطان حسین بانهایت بیرحمی و قساوت قلب بآزار آنها پرداختند . کشیش بزرگ نسبت باین اعمال وحشیانه اعتراض کرد . بنابر حکم شاه او را چوب منصلی زده و زنده در آب جوش انداختند . چند نفر از تجار معتبر اجازه خواستند که حضوراً شکایات خود را بعرض شاه برسانند . آنها نیز به بدبختی کشیش مبتلا شدند و بمحض ورود هفت نفر را بستونهای بستند و در زیر آنها خرمن هیزمی آتش زدند .

بالاخره در زمان نادر شاه کلنی غارت زده محکوم شد که هر روز مرتباً پولی معادل سه هزار فرانک مالیات بدهد و چون دیگر توانائی پرداخت این مبلغ را نداشت بیست نفر از رؤسای آن را کشتند و بعد هم حکم کردند که کلیسارا به بندند و مذهب اسلام قبول کنند. بنا بر این کسانی که توانستند دسته دسته مهاجرت اختیار کردند و سکنه جلفا منحصر شد یک عده اشخاص بی بضاعت که توانائی رفتن نداشتند و اجباراً هر گونه سختی را تحمل کردند. خلاصه کار بجائی رسید که ارمنی نتوانست سواره بشهر وارد شود و میبایستی بمحض ورود به پلهای پاده شده و عنان اسب را دنبال خود بکشد. روزهای بارانی نیز از ورود بیزار ممنوع گردید تا مباد مسلمانان از تماس با او نجس شوند. از طرفی هم لوطی هادرزیر پلها کمین کرده بقتل و غارت آنها میپرداختند و این حال تا سی سال قبل دوام داشت خوشبختانه در حکومت ظل السلطان که فکر و روح آزادی دارد آن رفتار بد بر طرف شده است و ارمنیها مجاز شده اند که کلیساهای خود را باز کرده بعبادت پردازند اما چنانکه می بینید دیگر جلفا رونق سابق را ندارد و از آن جمعیت کثیر فقط سه هزار نفر بیشتر باقی نمانده است که در این جا مانده و از مسلمانان فاصله گرفته اند.

این رفتار ناهنجار حس تنفری در ارمنیها ایجاد کرد به حدیکه ارمنیها از یاد گرفتن زبان فارسی هم خودداری میکنند فقط عده قلیلی از مردان میتوانند بفارسی تکلم نمایند و زنان از ندانستن این زبان افتخاری دارند. شاید در میان آنها بیش از ده نفر زن پیدا نشود که شهر اصفهان را دیده باشد و اگر احياناً برای امر واجبی مجبور بر رفتن بشوند باید بلباس زنان مسلمان در آیند و چادر بپوشانند تا از آزار و اذیت مصون باشند.

اگر اشخاص توانا به هندوستان مهاجرت نکرده بودند و پولی برای فقرای باقی مانده نمیفرستادند دیگر ارمنی در جلفا باقی نمی ماند. این مهاجرین بانهایت افسوس مدفن نیاکان عزیز خود را ترک کرده بمالك دیگر رفتند و در آنجا آزادانه بکار پرداختند و از حاصل دسترنج خود وجهی برای خانواده و اقوام خود بجلفا فرستادند. عده ای هم پس از بدست آوردن ثروتی خانواده خود را از جلفا بردند و در خارج ایران توطن گزیدند. تجارت معتبر ارمنی که اکنون در بنارس و بمبئی و سایر شهرهای هندوستان هستند همه از جلفا بآن مملکت مهاجرت کرده اند اما اکنون پاره ای از آنها همینکه ثروتی بدست میآورند بجلفا مراجعت میکنند و بقیه عمر را در این جا بسر میبرند.

بدتر از همه آنکه مصیبت دیگری هم سر بار انواع مصائب شد و بدبختانی که در جلفا مانده بودند بآن مبتلا شدند توضیح آنکه پاره ای از ارمنی های بی ایمان بواسطه دیدن سختی و فشار باین فکر افتادند که دست از مذهب خود کشیده مسلمان شوند و بنا بر این بحکم روحانیان اسلام وارث منحصر بفرد خانواده خود شدند و برادران و خواهران خود را از ارث پدری محروم کردند و عجب تر آنکه پاره ای از مسلمانان هم بامید غارت کردن ارمنیها مدعی قرابت با آنها شده بودند.

یکی از کوچه های جلفا

هر يك از ارمنیها كه مسلمانی اختیار كند برای او جشن میگیرند و او را مظفرانه در بازارها میگردانند ، لباس تازه ای باو میپوشانند و هدایای زیادی هم باو میدهند .
پس باید این عده قلیل ارمنی را كه در جلفا مانده اند تمجید كرد زیرا كه باوجود این همه

مزایا که بکسان خارج شده از مذهب تعلق میگیرد باز هم بقایید پدران خود پایدار مانده اند. پس از این سخنرانی مفصل کشیش پاسکال بلند شد و گفت نصف شب نزدیک است، وسایل استراحت شما را در روی بام فراهم کرده اند بروید بخوابید فردا یکشنبه است و شمار نماز خانه تمام کاتولیک های جلفا را خواهید دید. راحت بخوابید و در این فکر نباشید که چه وقت باید برخیزید. در ساعت معین زنگی که در بالای سر شما آویخته است بصدا در میآید و شما را بیدار میکند.

۱۷ اوت - منزل شبانه ما بسیار خوب است چهار طاقی محکمی در بالای بام کلیسا ساخته شده و زنگ بزرگی بسقف آن آویخته است. توشکهای نازکی هم در زیر لحاف ما انداخته اند و متکای ایرانی هم در زیر بالش گذارده اند تا سرمان بلند باشد. شب را خوب خوابیدیم همینکه هوا روشن شد ببلان در بالای سر من بر شاخه های درختان بغمه سرایی پرداختند و با آهنگ های روح بخش مرانوازش داده بیدارم کردند. چون در بالای بام و بنوک درختان نزدیک بودم میتوانستم این مرغان کوچک ظریف را بادست بگیرم ولی از ترس قطع کردن کنسرت بامدادی آنها متعرضشان نشدم.

در موقع طلوع آفتاب تابلوی بی نظیری در مقابل چشمان من گسترده شد و یکنوع هم آهنگی نشاط انگیزی از درختان باغ و بستر آبی رنگ زاینده رود و گنبد های مینائی مساجد اصفهان و چنارهای بلند تیره رنگ ایجاد گردید. راستی چه صحنه پر نشاط و طرب انگیزی است که گمان میکنم کمتر کسانی از لذت تماشای آن بهره ور شده باشند. از دیدن این منظره احساسات دیگری در من تولید شد و در عالمی فرورفتم که نه تنها قلم من بلکه خامه توانا ترین نویسندگان هم از وصف کامل آن عاجز است. من در این عالم سحر انگیز غوطه ور بودم که بدبختانه صدای گوش خراش ناقوس مرا بخود آورد و با کمال افسوس مرا بزندگانی عادی وارد کرد ناچار باملالت خاطر بام کلیسا را ترک کرده پائین آمدم و پس از شست و شوی دست و صورت و پوشیدن لباس به نمازخانه وارد شدم. دو ساعت از شروع مراسم مقدماتی میگذشت نظری بکلیسا انداختم محوطه آن وسیع و دیوارها سفید و سقف آن مطابق سلیقه ایتالیائی قرن هیجدهم با نقاشیهائی تزیین یافته بود.

چند تابلو از تصویر مقدسین که بدست کشیشان قدیمی کلیسا نقاشی شده بود مناظر معابد ایتالیائی را بخاطر میآورد اما فرشهای قشنگ که در روی زمین افتاده بود منظره مساجد اسلامی را نشان میداد و این فرشها برای این بود که صدای پای واردین محسوس نگردد. بعلاوه واردین هم کفش های خود را دم در کنده و با پای برهنه داخل محوطه میشدند. ارمنی های تابع این کلیسا تقریباً سیمصد نفر میشوند و بقیه اهالی که از فرق دیگر هستند از این ها مجزا میباشند و معابد جداگانه ای دارند. آنها در تحت اوامر کشیشی هستند که از اوج کلیسا مأمور سرپرستی آنها میشود و سه نفر کشیش هم در زیر دست دارد که با کومک آنها امور مذهبی را اداره میکنند.

مردان در بالای صحن کلیسا در روی مخته‌های نازکی برانودرآمده‌اند لباس آنها ردنگتی است که در روی سینه شکل صلیبی دارد و از میان آن پیراهن بدون یقه‌ای دیده می‌شود که با ابریشم سفید حاشیه دوزی شده است. کلاه سیاهی بر سر و شلوار نیلگون گشادی برپا دارند و روپهمرفته این لباس شکل و ترکیب خوبی ندارد و خوش نما نیست. زنان در عقب صحن در پهلوئی یکدیگر نشسته و سر را بادستمال ابریشمی بزرگی بطور مخصوصی بسته‌اند. لباسهای ابریشمی برتن دارند که بشکل ردنگت بلندی است. دارای کمر بند نقره‌ای هستند که با هنرمندی زرگری شده و تقریباً بر روی ران آنها افتاده است. این لباس نسبتاً آراسته است و ترکیب خوبی دارد اما یک چیز از آراستگی و قشنگی آنها می‌کاهد و آن این است که قسمت زیرین صورت را با پارچه سفید ضخیمی می‌پوشانند و بواسطه فشار دائم آن صورت بدتر کیب می‌شود.

این روپند رازنان ارمنی در موقع بیرون رفتن از خانه هم بقسمت زیرین صورت می‌بندند و همینکه شوهر اختیار کردند در خانه هم باید آنرا دائماً بصورت داشته باشند. روپوشی هم از ملل یا چلو و ارسفید بر روی لباس دارند که در موقع رفتن بکوچه و کلیسا می‌پوشند و اگر بخوانند هیکل بلند بالای خود را خوب جلوه دهند چین‌هایی هم باین روپوش می‌افزایند. مراسم عبادت شروع شد. بچه کشیشان با صدائی که باصطلاح معمول (تودماغی) باید گفت بخواندن سرود پرداختند خاجیک نیز که همه کاره است یعنی شغل دربان و مهتری و پیشخدمتی کشیش را در این پسران را اداره می‌کرد و با آنها هم آواز شده بود و در فریاد کشیدن بی نظیر بود و صدای او باندازه صدای چهار نفر هیاو داشت.

سرودها بزبان ارمنی قدیم نوشته شده و البته مستمعین هم مانند مؤمنین ما که زبان لاتین را نمی‌فهمند از دانستن معنی آنها محروم هستند.

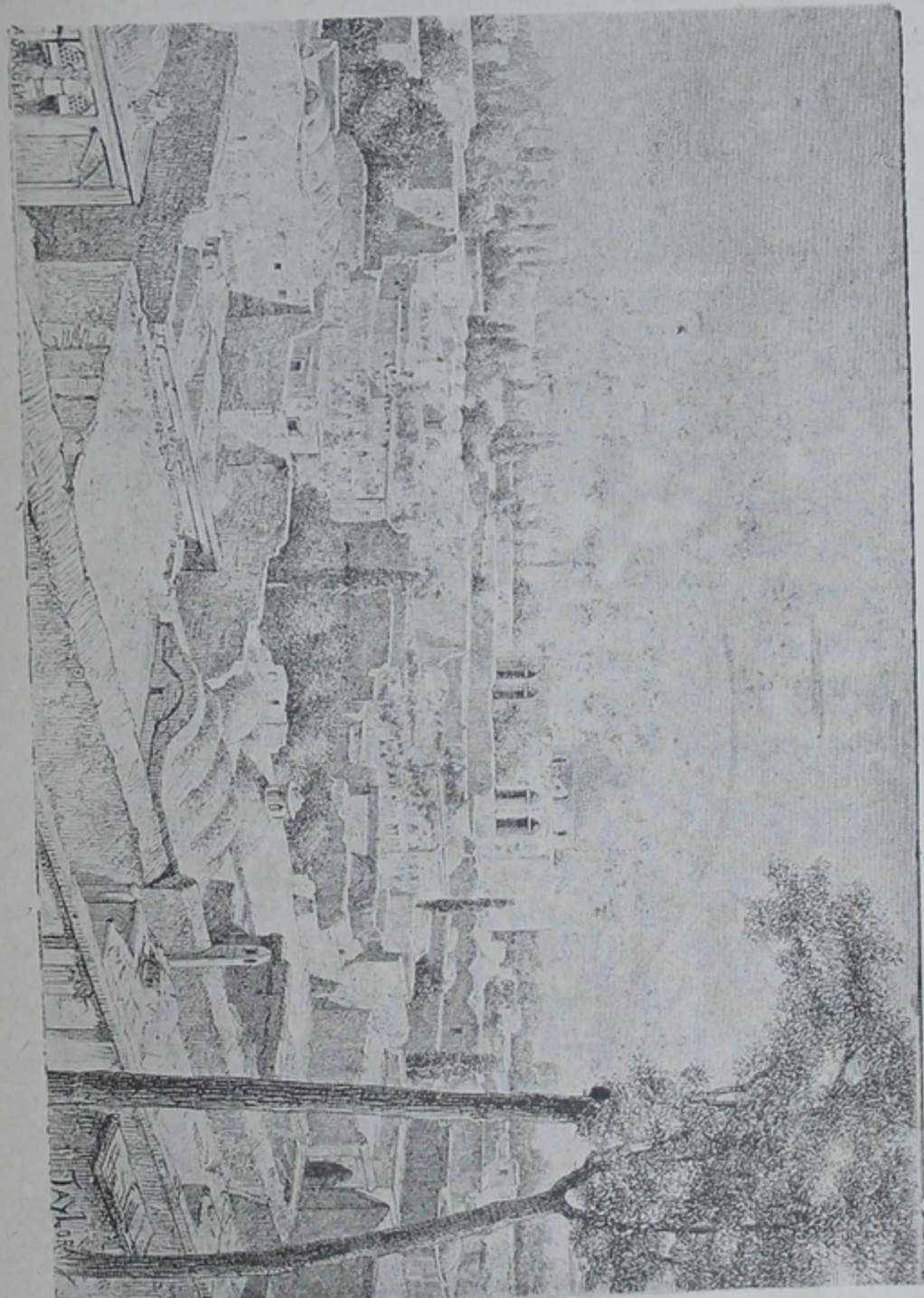
در مواقع رسمی دو بچه باهم بطرف عبادتگاه می‌آیند و نیزه‌های بلندی در دست دارند. این نیزه در پارچه‌ای ارغوانی پیچیده شده و در بالای آن صفحه مسینی قرار دارد که از حلقه‌های فلزی احاطه شده است و بچه‌ها باتکان دادن نیزه حلقه‌ها را بصدا در می‌آورند.

پس از نماز مردان کاسب با زنان خود از کلیسا خارج می‌شوند و اشخاص بانفوذ و آبرومند بسالون پذیرائی رفته بکشیش سلام می‌دهند و بایک قنجان جای پذیرائی می‌شوند.

امروز اجتماع زیاد بود زیرا که بر حسب معمول همینکه یک نفر عیسوی بجلفا وارد می‌شود تمام ارمنی‌ها از او دیدن می‌کنند و خوش آمد می‌گویند بنابراین ما امروز توانستیم نمایندگان فرق مختلف را به بینیم. همه در مقابل مادفله دادند ولی به نماز خانه وارد نشدند زیرا که اغلب تابع اصول مذهبی فرقه انگلیکان (۱) یا لوتر (۲) هستند و فقط برای دیدن مهمانان تازه وارد باین کلیسا آمده بودند و ادای وظیفه می‌کردند.

(۱) Anglican کسانی هستند که از اصول مذهب دولتی انگلستان پیروی می‌کنند.

(۲) Luther کشیش آلمانی بوده که در مذهب مسیحی رفرمی کرده و پیروان زیادی دارد.

کلیسای جلفا

ابتدا کشیش فرقه معتزله باتابعین خود وارد شد . پس از آن دو نفر نماینده يك تجارتخانه مهم هلندی آمدند . اینها زبان فرانسه را خوب میدانستند و از ما دعوت کردند که بکارخانه تریاک سازی آنها رفته طرز تهیه تریاک تجارتی را تماشا کنیم .

بعد خواجه یوسف که یکی از تجار معتبر بندادی است باخانم زیبای خود آمد . پس از آنهم مدیر تلگرافخانه هند و اروپا با یک نفر از جلفائیان ثروتمند وارد شد . این ارمنی اخیر میخواست برای پسرش عروسی کند و از ما هم دعوت کرد که در مجلس جشن و سرور حضور داشته باشیم خلاصه تمام واردین بالطف و مهربانی خاصی از ما دیدن کردند .

۱۸ اوت - ضرب المثل فرانسه میگوید هر شخصیتی دارای شرافت خاصی است . پس معلوم است که بر حسب وظیفه ما باید ابتدا بیازدید کشیش بزرگ برویم . بنابراین حرکت کردیم و از کوچه ای که درختان باشاخ و برگ انبوه خود بر آن سایه انداخته بودند عبور کرده بکاخ

کشیش ارمنی جلفا

کشیش رفتیم . ابتدا بحیاط وسیعی وارد شدیم که مدخل کلیسا در مقابل ما دیده میشد . درب این کلیسا بغیر از روزهای یکشنبه همیشه بسته است . در طرف چپ در بزرگ کلیسایک دهلیز طولانی است که در آن قبرهای سنگی وجود دارد و کشیش های ارمنی در آنجا مدفون شده اند یعنی همان کشیشانی که در حال دفاع از ارمنی ها بدست مسلمانان بقتل رسیده بودند . در انتهای این قبرستان حیاطی واقع است که بعمارات روشنائی میدهد .

اگر چه این کشیش جوان است ولی امور کلیسا را خوب اداره میکند . هیکل برازنده و متمشخصی دارد . لباس لاکی کشمیری ، بالای بلند او را آرایش میدهد و با شلقی از پارچه ابریشمی سیاه قباغه پر مهر او را برجسته میسازد ولی باید اعتراف کنم که از کشیش های معمولی است و معلومات زیادی ندارد که بتواند مقام عالی تری را اشتهال نماید زیرا

کسانی میتوانند بمقامات عالی روحانی دست اندازی کنند که مدت ها بازهد و تقوی در کلیسا سازند گانی کرده و بعبادت پرداخته باشند و در ضمن در اصول مذهب خود تحصیلات عمیقی کرده باشند . کشیش های معمولی در تمام عمر فقط یک دفعه حق زن گرفتن دارند و نمی توانند در سلسله روحانیان که بدرجات و مقاماتی تقسیم شده اند پیشرفتی حاصل نمایند و تنها باید عهده دار امور کلیسا باشند .

کشیش همه روزه مشغول نماز و عبادت است ولی سایر عیسویان فقط در روز های یکشنبه و جشن های بزرگ در عبادت شرکت میکنند . بعقیده کشیشان اگر پیروان همه روزه بعبادت پردازند نسبت بخدا مرتکب بی احترامی میشوند .

خلیفه بزرگ ارمنی ها را رئیس بزرگ روحانی اوج کلیسا معین کرده و بجاهای لازم میفرستند.

بعقیده کشیشان اوج کلیسا اولین کشیش پاپ است و حق آنرا دارد که بریاست مجامع مذهبی منصوب گردد ولی از حیث مرتبه عالی مقام تر از آنها نیست و فرمان او را واجب اطاعه نمیدانند. بهر حال اختلافی که کاتولیک ها را از فرقه معتزله جدا میسازد چندان مهم نیست و غسل تعمید ارمنی ها در موقع تغییر مسلک همیشه ارزش خود را دارا است و بهمین دلیل کشیشانی که میخواهند در جرگه معتقدین بکلیسای روم داخل شوند دستورات و احکام جدیدی لازم ندارند و مثل کشیشان منتظر خدمتی هستند که ممکن است دو باره بداره کردن امور روحانی منصوب شوند.

باری پس از صرف صبحانه که بافتخار ما فراهم شده بود با کشیش بکلیسا رفتیم زیرا که او میل داشت بشخصه عظمت و ابهت کلیسا را بمانشان دهد.

این عبادتگاه بشکل صلیب یونانی ساخته شده و دارای گنبد بلندی است که در قاعده از هشت پنجره روشنائی میکیرد. مجردیهائی که در میان این پنجره ها واقع شده است همه نقاشی شده و با مدالهای کوچکی که در زمینه آبی رنگ باشاخ و برگهای طلایی برجستگی و درخشندگی دارند مزین است.

دیوارها از تابلوهای عهد عتیق توراتی و کار کشیشان ایتالیائی پوشیده شده اند. تزیینات این معبد بارنگ آبی سقف و رنگ طلایی گنبد و کاشیهای مینائی زمینه زرد که صحن آنرا مفروش کرده اند هم آهنگی کامل دارند و رنگ گرم و گیرنده این مجموع در تازه وارد بی تأثیر نیست.

در عقب صحنه کلیسا سه تابلوی جالب توجه به کاشی های سفید شیر مانند تکیه دارند و فرشتگانی را بابالهای بنفش رنگ نمایش میدهند که شاخه های نخلی را در دست دارند و اطراف آنها را زنبق های مارپیچی قشنگی احاطه کرده است.

در داخل بنا هیچگونه آثار شکستگی و خرابی دیده نمیشود. گوئی مرور زمان یعنی دشمن هولناک ابنیه و قصور عالیه نتوانسته است در حال عبور اثری در اینجا بیادگار بگذارد. تنها چیزیکه دیده میشود زنگ زدگی خوش نمائی است که تمام این آثار هنری ظریف را طلائی رنگ نمایش میدهد.

کشیش گفت: ملت من بشکوه و زیبائی و هنرمندی و ظرافت کلیسای خود افتخار دارد و البته حفظ این بنا مدیون احساسات پاک ارمنیهاست که باین قسمت از خاک ایران علاقه و دلبستگی خاصی دارند و من نیز از پاسبانی این معبد که نماینده احساسات کلنی توانای سابق است بسیار خوشوقتم.

بعد مارا بموزه کلیسا برد که بسیاری از اشیاء نفیس آن از میان رفته است و پس از آن مارا بر زیرستان خود سپرد که با آنها بیالای بام کلیسا رفتیم و در اطراف گنبد کشیم و باهیمت جلقای سابق بی بردیم. متجاوز از ۲۰ کلیسا دیدیم که تمام یا قسمتی از آنها خراب شده بود بغیر

از این کلیسای کشیش نشین و کلیسای کاتولیک‌ها که مادر آن منزل داریم در دو کلیسای دیگر هم نماز خوانده میشود. در طرف چپ گنبد کلیسای بزرگی دیده میشود و قدری دورتر کلیسای دیگری است که در اطراف محوطه آن اطاقهایی ساخته شده است و پیرزنان در آنها منزل دارند.

در ضمن تماشا صدای مخصوصی شنیدم که مانند صدای طبل بود از راهنما پرسیدم که این صدا چیست؟

گفت این زنك نمازخانه خواهران سنت کاترین است. خواهران تابعین خود را بنماز میخوانند من گفتم عجب زنك مخصوصی است من تا کنون چنین صدا ئیرا نشنیده‌ام. گفت نمازخانه نزدیک است آیا میل دارید آنرا هم ببینید؟ من دعوت او را پذیرفتم، از بام بزیر آمدیم و در کوچه‌ای داخل شدیم و در دنبال چند زن که برای نماز میرفتند وارد محوطه وسیعی

خواهران تارك دنیا

شدیم که در اطراف آن کلبه‌های محفوری ساخته شده بود در وسط حیاط چوب بست بلندی بود که در بالای آن تخته الوار مانندی افتاده و جعبه‌ای چوبی بوسیله طناب بآن آویخته بود و دو نفر از خواهران با چکش آهنی آنرا میکوبیدند و چون ناقوس نداشتند با این صدا ارمی‌ها را برای نماز احضار میکنند.

چون در نمازخانه نیمه باز بود من توانستم زنانی را که در داخل آن بودند به بینم، بعضی روی نیمکت‌های چوبی نشسته و پاره‌ای بنوبت در مقابل میزی ایستاده و با آواز مراسم عبادت را بجای می‌آوردند. تمام این زنان دارای لباس پنبه‌ای خشن آبی رنگی بودند که مانند

لباسهای قدیم ارمنیها دوخته شده بود. پارچه‌ای هم بدور سر پیچیده و پارچه دیگری هم برنک همان لباس درروی دهان بسته بودند. قبل از رفتن بطرف میزهریک از آنها برنوسی (روپوش عبا مانند) از پشم سیاه روی شانه می‌انداخت که دارای باشلق نوك تیزی بود و سر و صورت اوراتاروی چشمان میپوشاند. البته شیطان هم برای خواندن نماز شب لباسی جلف‌تر و بدتر کب‌تر از این نمی‌پوشد و بهتر از این خود را آرایش نمیدهد. این خواهران تارك دنیا مجاز هستند که در جشن‌ها نماز بخوانند و اعمال کشیشان را تقلید کنند.

این مؤسسه نظم و ترتیب خوبی ندارد. خواهران تارك دنیا مطابق میل خود زندگانی میکنند هر وقت بخواهند از مؤسسه بیرون می‌روند و اقوام و دوستان را در کلبه‌های محقر و تنگ خود می‌پذیرند. بنابراین مؤسسه آنها بکلیسا شباهت ندارد بلکه مانند يك کاروانسرای عمومی بی نظمی است.

از خصائص ممتاز آنها دو چیز است یکی تقسیم منصفانه غذا و دیگری اختیار نکردن شوهر. هر خواهری مجبور است که در کلبه خود بتنهایی غذا بخورد و برای اجتناب از منازعات که ممکن است در تقسیم گوشت تولید شود هر خواهری در موقع تقسیم آن باید حضور داشته باشد.

همه روزه گوشت خام را بقطعات مساوی می‌برند و هر کسی بر حسب قرعه قطعه خود را بر میدارد و میخ یا پر مرغی در آن فرو میبرد و یا نخ می‌بندد، پس از آن همه را در دیگی ریخته می‌پزند و در موقع خوردن هر کس قطعه گوشت خود را بر میدارد و بانان و آب گوشت بکلبه خود میرود.

یکی از وظائف عمده آنها نگاهداری شرافت مؤسسه است. هر گاه دختری مرتکب تقصیری شد که بد نامی در دنبال داشته باشد بسخت‌ترین وضعی او را مجازات میکنند زیرا دیده شده است (و اهالی جلفا هم نباید خجالت بکشند) که مردان جسوری مکرر با کومک شیطان دامی برای این دوشیزگان محترمه گسترده و آنها را از راه در برده‌اند.

چند سال پیش والدین یکی از این دختران با کره بکشیش بزرگ شکایت کردند که مدت چند هفته است نتوانسته‌اند دختر خود را به بینند و گفتند هر دفعه که بآنجا رفته‌ایم به بهانه‌ای مارا راه نداده‌اند. یک دفعه گفتند مریض است و نباید کسی نزد او برود. هفته دیگر گفتند که در این جا نیست و از مؤسسه بیرون رفته است و بالاخره پس از چندی هم باتقیر و تشدد مارا از ورود بمؤسسه ممنوع کردند.

کشیش راهبه پیر را خواسته و باستنطاق او پرداخت و مطالب ضد و نقیضی شنید که حس کنجکاوی او را برانگیخت. بنابراین کسانی را مأمور کرد که بمؤسسه رفته بتفتیش پردازند. مأمورین تمام کلبه‌ها را بازرسی کردند و اثری از دوشیزه مفقود پیدا نکردند. در حین مراجعت یکی از آنها نظرش بکلبه‌ای افتاد که درب آن باخست و گل مسدود شده بود. بخواهران امر کرد که آنجا را خراب کنند ولی خواهران به بهانه‌های مختلف از خراب کردن آن

خودداری نمودند عاقبت خود مأمورین آنجا را خراب کردند و صحنه وحشت آوری دیدند . جسد زنی را مشاهده کردند که روی زمین افتاده و در پهلوی او هم جسد طفل نوزادی را دیدند که نیمی از بدنش نابود گردیده بود ، مادر بدبخت به کار از شدت گرسنگی از گوشت نوزاد خود تغذیه کرده بود . قضیه اینطور کشف شد که چون آن دختر مرتکب خطای بزرگی شده و شرافت خود را از دست داده بوده است خواهران برای مجازات ، او را با طفلش با کمال قساوت قلب زنده بگور کرده اند .

پس از کشف قضیه ابتدا کشیش امر کرد که این مؤسسه را منحل کنند و در آنرا ببندند ولی بعد بامشورت دیگران چنین صلاح دیدند که بهتر آن است سکوت اختیار کنند تا صدای این واقعه ننگین بلند نشود . از آن بیعتنقوذ و احترام این خواهران عقیقه از میان رفت و اکنون عایدات آنها منحصر شده است بمبلغ جزئی که ماهیانه از اطفال مدرسه میگیرند . این یکی از داستان های واقعی خواهران تارک دنیای جلفا است .

برای اینکه با عدالت قضاوت کرده باشم باید اعتراف کنم که خواهران نسبت بن مهری بروز دادند و با گرمی از من پذیرائی کردند و شراب بسیار مطبوعی که محصول دست خودشان بود برای من آوردند و با اینکه در واقعه فوق باشلق غفت از سر آنها بر داشته شده است باز هم دختران خوبی بنظر میرسیدند .

رئیس محترمه با کمر خمیده و متکی بعصائی که نشانه اقتدار او بود سقایت نمود و بدست خود شرابی بباتقدیم کرد . رئیس دیگر که جوان تر از او و هنوز صاحب دو دندان کرم خورده بود نیز مرحمت خود را از ما دریغ نکرد و مهر و محبت خود را بباتقدیم يك کلوچه قندی که روی آن خاویار کشیده بود نسبت بما تکمیل کرد .

خلاصه پس از پذیرائی از خواهران تودیع بعمل آورده و بکشیش پاسکال که با کشیش اولی مشغول مباحثه مذهبی بود ملحق شدیم و باتفاق اواز کنار رودخانه بمنزل برگشتیم . چنانکه در پیش ذکر شد در زمان شاه عباس شهر جلفا رونقی داشته و ارمی های ثروتمند در کنار زاینده رود خانه های عالی ساخته بوده اند اما پس از شاه عباس متمولین چون آزار دیدند مهاجرت کردند و منازل عالی آنها متروک ماند و کم کم معمورترین محلات جلفا رو به ویرانی گذارد .

ارمنیهای بی بضاعت که استطاعت مهاجرت نداشتند این حیاطهای ویران را شخم زدند و باراضی زراعتی تبدیل کردند و فقط دیوار های محوطه را محفوظ نگاهداشتند تا محصول و مواشی آنها از دستبرد محفوظ باشد . هنوز هم چنین بنظر میآید که داخل این دیوار ها مسکون باشد و تشخیص محلات مسکون از محلات خالی از سکنه مشکل است . یکی از کوچه های جلفا معروفست بکوچه چهل هزار تومان . بطوریکه نقل میکنند در زمان سلطنت شاه عباس کبیر تنها متمولین جلفا مالیات میپرداختند و صنعتگران و کسبه از دادن مالیات

معاف بودند، بعلاوه شاه هم بعنوان مساعده باشخاص کار آمد سرمایه ای میداد که به تجارت پردازند

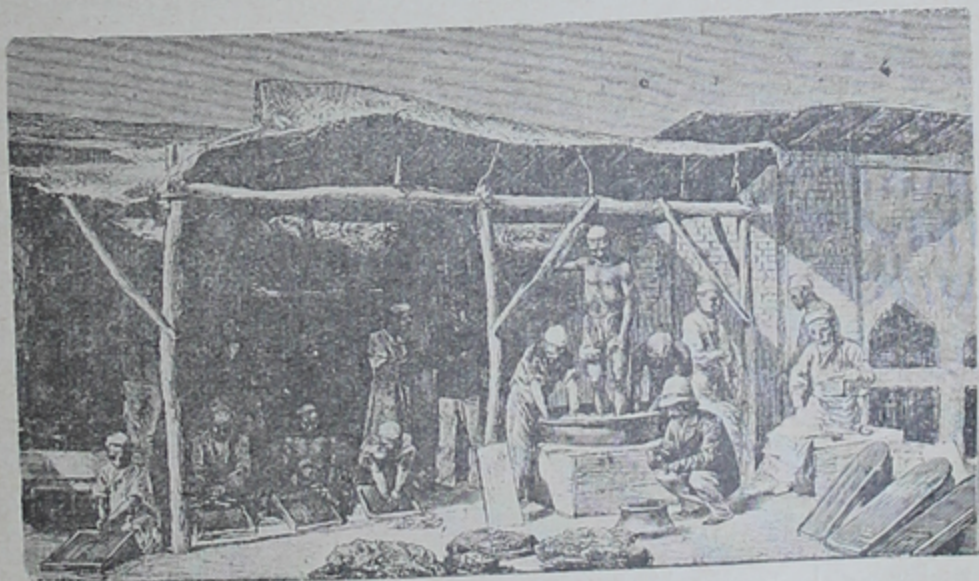
روزی یکنفر ارمنی که از تجارت ثروتی بدست آورده بود و وجدانی هم داشت رفت نزد تحصیلدار و گفت: «البته شما فراموش کرده اید که نام مرا در صورت مؤدیان مالیات ثبت کنید زیرا که تاکنون کسی از من مطالبه مالیات نکرده است.»

سر تحصیلدار پرسید مگر ثروت شما چقدر است؟

ارمنی جوابداد چهل هزار تومان.

تحصیلدار گفت: شما آدم بی بضاعتی هستید پادشاه از امثال شما مالیات نمیخواهد، بروید دنبال کارتان. بطوریکه کشیش میگفت پهلوان این داستان در کوچه ثروتمندان منزل داشته است و اضافه کرد که ببینید تفاوت تاجه اندازه است آنوقت چهل هزار تومان ثروت محسوب نمیشد در صورتیکه امروز از تمام جلفا چهل هزار قران هم نمی توان جمع کرد.

۱۹ اوت - دیروز ما کارخانه تریاک سازی را تماشا کردیم. شیره خشخاش را در ظروف

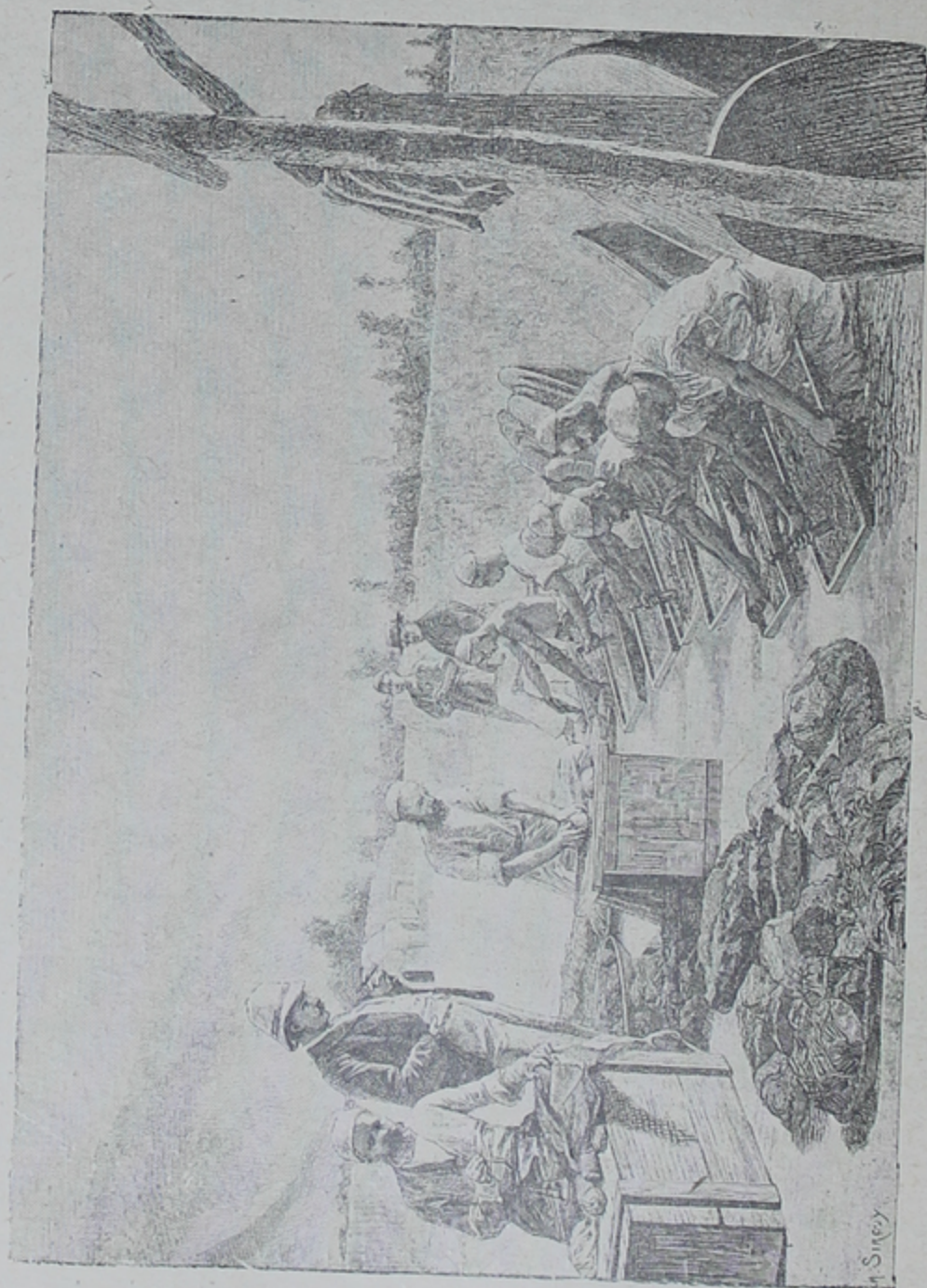

تهیه تریاک کشیدنی

مسی باینجا میآورند و آنرا بدو قسم برای فروش حاضر میکنند. قسم اول برای مصرف دواخانه ها و قسم دوم برای کشیدن است.

در صورت اول پس از آنکه آب آنرا تبخیر کردند با تیفه های پهن کارد، خمیر را روی تخته های صاف میکشند تا از مواد خارجی جدا گردد و بعد از آن خمیر گلوله های هم چینی درست کرده روی حصیر میگذارند تا خشک شود و پس از خشکیدن بآنگلستان و هلند میفرستند.

در صورت دوم کارگران آنرا از مواد خارجی پاک کرده و مقداری هم روغن بنمیر مخلوط میکنند تا بسهولت بسوزد و پس از آنکه این ماده را مانند انگور در چرخشت پایمال کردند

تهیه تریاک برای داروخانه

دوباره آنها با کارد روی تخته پهن میکنند تا زیادی روغن از میان برود و بعد آنها را لوله کرده بچین و هندوستان میفرستند و یا محرمانه بتریاکیان ایرانی میفروشند .
زراعت تریاک برای دهقانان حوالی اصفهان منبع عایدات خوبی است و شیرۀ آنها از حش
جنس مرغوب و مطلوب تریاکیان است .

ترياك محصول گرانبھائی است و هريك از گلوله های آن يك ليره انگلیسی قیمت دارد و بهای يك بار قاطر به پنج الی شش هزار فرانك میرسد ،
۲۰ اوت - امروز صبح كشمش پاسكال بما گفت فراموش نكنید كه امشب به عروسی دعوت دارید .

زنان ارمنی جلفا

تشریفات عروسی ، هم در خانه داماد و هم در خانه عروس بعمل میآید و ما در خانه داماد دعوت داریم . در حوالی غروب داماد آمد تا ما را بمنزل پدر خود راهنمایی کند . پس از آنكه مدتی او را در انتظار گذاردیم (زیرا كه خوب نیست کسی با عجله بمهمانی برود) . بالاخره حرکت کردیم . در بیرون خانه هیچگونه علامتی نبود كه عروسی را نشان دهد فقط بر خلاف عادت همیشگی شرقیان در خانه تمام باز بود . چون نوكران ورود ما را اطلاع دادند صاحب خانه باستقبال ما آمد و ما را راهنمایی كرد . از

ایوان پیچ داری گذشته وارد حیاط وسیعی شدیم كه پراز درخت بود و باغچه های آن هم گل کاری شده بود . در جلوی تالار ایوان عریضی بود كه مردان در آن جمع بودند و زنان در داخل تالار جای داشتند .

ابتدا ما نزد مادر داماد بردند كه قیافه محترمانه ای داشت . این خانم بلباس قدیم ارمنی ملبس بود كه پارچه آن تافته و كمربند نقره ای هم روی آن بسته بود و پارچه نازك بزرگ گازی هم بدور سر پیچیده بود كه از زیر گلو دور زده به پشت سرافتاده بود . مدتی طول كشید تا مترجم سلام و تعارفات ما را بفارسی و ارمنی نقل نماید . پس از برگزاری این مراسم خانم صاحبخانه دست ما را گرفت و برد بطرف تالار ، بمحض ورود بتالار صحنه ای بسیار تماشایی در

متابل من پدیدار گردید که بی اختیار مدتی دم در ایستاده بتماشای آن پرداختم . هیچ نقاش زبر دستی نمیتواند این صحنه قشنگ را بطور کمال مجسم سازد . تقریباً سی نفر زن جوان خود را بالباسهای حریر و مخمل بارنگهای گوناگون آراسته بودند و با چهره های گندم گون جلوه گری میکردند . رنگ صورت آنها در روشنائی فانوسها و چراغها که در شیشه های الوان بسقف آویخته بودند پیوسته تغییر میکرد و جلوه خاصی بآنها میداد . اغلب مدعوین سرپوشی از دیبای بنارسی داشتند که در حاشیه آن ریشه های ابریشمی قشنگ آویخته بود . لباسها از حریر دمشق بود که از بالا چاک خورده بود و پیراهن کرب دوشین که از طلا بامهارت و هنرمندی ملبله دوزی شده بود از میان آن پیدا بود . کبر آنها که از کمرست های مصنوعی مآخرا ب نشده بود همان زیبایی و قشنگی طبیعی را داشت . پارچه ابریشمی که بدور گلو پیچیده بودند فشاری بر آن وارد نیاورده و اطراف آنرا بدتر کیب ننموده بود . کمر بند نقره که کمی پائین شکم و تقریباً روی ران افتاده بود ملکه های قرون وسطی را بخاطر میآورد که سنگهای قبرشان مجسمه آنانرا با وضع لباس نشان میدهند . چنین بنظر آمد که ارواح نیکوکار بخود زحمت داده و آن ملکه هارا دوباره جان بخشیده و در تحت نظر من قرار داده اند .

لباس آنها هم از همان پارچه های دیبای حلبی است که باطلاهای قدیمی مزین شده است و دارای همان پیراهنهای چسبان و همان آستین ها که تا روی انگشتان میافتد هستند . من تصویر این زنان عقیقه را که ملاحظه طبیعی بی پیرایشی دارند چندین بار در شاهکارهای رافائل تماشا کرده ام .

زن جوانی هم تکیه بدرگاه داده و با پای خود گهواره ابرا که طفل شیرخواره اش در آن خوابیده است تکان میدهد . این زن یکی از اقوام داماد است که از فریدن که در حوالی اصفهان است آمده تا در این جشن شرکت کند . این زن همان لباس معمولی روستائی را پوشیده و مانند تمام زنان شوهردار قسمت پائین صورت را با پارچه نازکی پوشانده است ولی این پوشش نازک مانع آن نیست که او باتاج سر و مدالهای نقره که بآن آویخته است قشنگ و زیبا بنظر آید . لباسش از تافته سبز ایتالیائی است و چندین ردیف سینه ریز دارد که با کهربا و مسکوکات طلا مخلوط شده و تمام سینه او را مانند سینه ماری ترز (۱) پوشانده است .

هرگاه بخواهم در زمینه تاریک این تابلو بیشتر کنجکاوی بکنیم چند پیرزن زشت و منحنی نیز جابجا پیدا میکنیم که در خاور زمین در زیادتی عمر با خانهای توانگر و محترم رم قدیم برابری کرده و سینه آنها را طبقاتی از سیم و زر پوشیده است که ما با اصطلاح خودمان آنها را سینه های پر ثروت میگوئیم . شکر خدارا که بواسطه فرسودگی ساق پا یا شاید بواسطه حس عفت و عصمت مجبور شده اند که در کنار دیوارها سرنگون افتاده و خود را در پشت زنان جوان و بانوان

(۱) Marie Thérèse امپراتریس آلمان و ملکه هنگری و بوهم بوده است . (م)

زیبا و رعنا پنهان نمایند. بسی خوشوقتیم که این گل‌های پژمرده از دسته گل‌های شاداب که در بامدادان فراهم شده و دارای طراوت مطبوعی هستند جدا شده‌اند. نمیدانم که آیا نظیر این کف نفس واز خود گذشتگی درمبالک متمدن مایم یافت میشود؟

در حالیکه کاملاً آزاد هستم و خوب میتوانم فرم لباس ووجاهت صورت مدعوین را تماشا کنم بسی افسوس میخورم که نمیتوانم کمترین اطلاعی از هوش و فضائل اخلاقی و خانه داری زنان ارمنی جلفائی بدست آورم، نه باین علت که صحبت آنها قطع نمیشود و حرارت و شوری دارند بلکه علت اصلی ندانستن زبان است که من از گفتگوهای آنان چیزی نمینهم. همین قدر می بینم که این زنان ارمنی هم مانند دختران حوا که در همه جادیده میشوند بخود مغرور هستند و خوشوقتی آنها در این است که کسی تماشای رفتار و عشود و ناز آنها پیردازد. از بدو ورود من هر يك سعی وافى دارد که خود نمائی کرده و چین‌های لباس را بوج اندازد و مانند طاوس جلوه گری کند و قشنگی لباس خود را نشان دهد و اگر نیم رخش جلوه بهتری داشته باشد باینم رخ متوجه من گردد و اگر ندانند آرایش سفید و قشنگ باشد آنها را باخندیدن بمن نشان دهد و اگر انگشته‌اش باریک باشد با بازی کردن باجواهرات سروسیمه آنها را نمایش دهد و اگر خوش محضر باشد لطائف و ظرائفی

زن ارمنی فریدنی

بگویند و دیگران را بخنده در آورد ولی بدبختی من در این است که بواسطه ندانستن زبان نمی توانم باتبسم و گشاده روئی به تعریف و تمجید هر يك از آنان پیردازم. ساکت وصامت نشسته فقط حرکات و رفتار آنها را تماشا میکنم. تنها کلماتی که در این چند روزه از زبان ارمنی یاد گرفته‌ام منحصر است به سلام و خدا حافظ.

بهر حال مراسم مذهبی شروع شد. تمام مهمانان در این مراسم شرکت کردند و همراه بردند در ایوانی که کشیش باید لباسهای داماد را تبرک نماید. لباس داماد در سینی بزرگی گذاشته شده و روی آنرا از پارچه گاز طلائی رنگ پوشانده بودند در اطراف آنها دسته گلها و شمعیهای روشن قرار داشت. کشیش آرا کلیان جبه رسمی خود را پوشیده و در عقب اطفال سرودخوان که شمعیهای مومی در دست داشتند با هیمنه مخصوصی وارد شد و در ایوان با آن صدای خوش آهنگ شروع بخواندن دعائی کرد که حضار و تابعینش با همان آهنگ جملات آنرا تکرار کردند. خواندن سرودهای مذهبی سه ربع ساعت طول کشید پس از آن مادر داماد بکشیش

نزدیک شد و بایک نوع هیجان و اضطرابی نوار پهن قرمزی را باو تقدیم کرد. این نوار زردوزی شده را باید داماد فردا بسر مشق نیاکان خود بر سینه به بندد. بنابراین رسم قدیمی این نوار مقدس باید در نزد مادر خانواده بامانت بماند. اکنون مادر داماد این یادگار مقدس و باسرافت خانوادگی را به پسر بزرگتر خود میسپارد و او هم موظف است که در حفظ این امانت گرانها کوشیده و آنرا بنوبه خود به پسری که از او بوجود میآید بدهد و نسل اندر نسل در خانواده بماند و فقط در موقع عروسیها از محفظه بیرون آید.

قسمت اول برنامه جشن بیایان رسید و قسمت دوم شروع شد. ایوان را باقالیهای بلند و باریک که آنها را کناره قالی میگویند فرش کردند و در روی آنها سفره های قلمکار انداختند. تمام مدعوین در اطراف سفره روی زمین نشستند. کشیش در صدر سفره که جای بزرگان است نشست و در طرفین او من و مارسل دو مهمان عزیز و محترم جای گرفتیم. در سر دیگر سفره داماد در مقابل کشیش نشست. پدر و مادر سر سفره حاضر شده و هر دو ایستاده مشغول پذیرائی و اداره کردن سفره بودند و با کمال دقت مواظبت میکردند که فکین مدعوین از حرکت باز نایستند. هر یک از حضار بنوبه جیره خود را که عبارت است از آب و نان و شراب و دوغ میگیرد. یکدسته علف معطر هم بهر یک میدهند. ارمنیها مانند گرجیها در موقع صرف غذا از این علف زیاد میخورند.

یک خانواده ارمنی

نظر باینکه ما خارجی هستیم پشقاب و قاشق و کارد و چنگال یعنی تمام این آلات و ادوات را که در نظر شرقیان بی فایده و مردود و موجب زحمت و اذیت است در جلو داریم.

تنظیم چنین جشنی که برای مسابقه و هزمندهی در خوردن فراهم شده بالطبع فکر مهماندار را دچار اختلال میکند. خوشبختانه در این جشن نظم برقرار بود و من حرکات غیر عاقلانه و ناپسندی مشاهده نکردم.

ابتدا مستخدمین متعددی سینی بردست آمدند در این سینیها گیلایهای پراز عرق بود که عطر بادیان از آنها استشمام میشد. گیلایها را با کمال ادب به مهمانان تقدیم کردند و مستخدمین دیگری هم در دنبال آنها کلوچه های قندی تقسیم میکردند. ولی در آخر غذا این مشروبات را کمتر میآوردند.

و بجای آنها هندوانه و خر بوزه و میوه های آیدار به مهمانان تقدیم میکردند. ارمنیها شیرینی را از گرد نباتی درست میکنند که از زمان های بسیار قدیم معمول بوده و آن را گز انگبین

میگویند . این همان مائده ایست که یهودیان چهل روز دریابان با آن تغذیه کردند (۱) . همانطور که عسل از زنبور بعمل میآید این ماده شیرین هم محصول کار یکنوع کرم است . این حیوان از درخت کوچک مخصوصی تغذیه میکند که در جبال ارمنستان و بیابانهای ایران زیاد است ، در روی برگها ترشچی از این کرم باقی میماند که خشک شده و دهقانان باتکان دادن درخت آنرا در روی حصیری جمع میکنند . گاهی هم پاد این ماده حیوانی را که مانند برف سفید است به بیابانهای لم یزرع و جاهای بسیار دور میرسد و کسانی میروند و آنها را جمع میکنند . این ماده در حالت خام با گرد و خاک و مواد دیگری مخلوط است و طعم نامطبوعی دارد . بنابراین آنرا روی آتش ذوب و تصفیه میکنند و با مقداری آرد گندم مخلوط کرده خمیری درست میکنند که در میان آن منز بادم و پسته هم میگذارند و بعد آنرا میزنند . این شیرینی طبیعی چون آزت زیاد دارد اگر بهای آن متناسب با کیسه های کم پول باشد میتوان مانند یهودیان مدتی با آن تغذیه کرد (۲) .

پس از این مقدمه سوپی آوردند که با آبگوشت مرغ و برنج تهیه شده بود و بعد از آن کباب مرغ و گوشت گوسفند و انواع پلاو آوردند که با سبزی و عدس و لوبیا مخلوط بود . مستخدمین پاها را برهنه کرده و بانزاکت از میان سفره غذاها را دور میگرداندند . پس از صرف غذا آفتابه و لگن آوردند و مهمانان دست را شسته و از سر سفره بلند شدند . بعد از برچیدن سفره مجموعه هائی آوردند که پراز هلوهای درشت و انگور و شلیل و خربوزه و هندوانه بود .

جشن های بزرگ همیشه آتشبازی هم همراه دارند . زنان معمولاً بعد از مردان شام میخورند . همینکه آنها هم از خوردن شام فارغ شدند آتشبازی شروع شد و فشفشه ها و موشک ها بارنگهای گوناگون زمین و آسمان را پراز آتش کردند . مدعوین که تا این ساعت آرام بودند یکدفعه خود را از ایوان بصحن حیاط پرت کرده مجنون و اربح رکت آمدند و از جیب و بغل خود فشفشه و موشک و ترقه بیرون آورده با آتشبازی پرداختند . بچه ها مشعلها را روشن کرده و بجست و خیز افتادند . اگر دیوارها و بامهای خاکی مانع نبود تمام جلغا آتش میگرفت و بشادمانی و سرور خاتمه میداد .

در حالیکه من بتماشای این رفتار مجنونانه مشغول بودم ناگهان در تالار هیاهو و غوغائی برپا شد و زنان بحالت اجتماع جیغ کشیدند . موشکی که با عدم مهارت رها شده بود از بالای سر ما گذشت و داخل تالار شد و پس از آنکه بدیوار برخورد در میان زنان افتاد و بلباسهای حریر و مخمل آنها زیانی وارد کرد .

جمعی دویدند و با خالی کردن کوزه های آب آتش را خاموش کردند . زنانی که لباس و

(۱) مقصود یهودیانی هستند که از مصر مهاجرت کردند .

(۲) تهیه گز اختصاص بارمنی ها ندارد بلکه شیرینی خاصی است که در اصفهان تهیه میشود

و در جاهای دیگر نظیر آن دیده نشده است (م) .

گیسوانشان سوخته شده بود باحالت اندوهناك كلمات زشتی بر زبان میآوردند پس از این واقعه آتش بازان از ابراز حرارت و شجاعت دست کشیدند و نوبت برامشگران رسید .
یکنفر آمد و جعبه ای چوبی که آنرا سنتور میگویند در جلوی خود گذارد و با مضربهای چوبی شروع بزدن آن کرد . این هنرمند ماهر برای نشان دادن استادی خود با کمال تندی مضرب را روی سیم فرود میآورد . من مدتی تماشا کردم ولی نتوانستم آنرا با پیانو یا ساز دیگری که نعمات خوش آهنگی از آن شنیده میشود تشبیه کنم . البته معلومات دقیقی لازم است تا بتوان ارزش واقعی این موسیقی سحرانگیز را درك کرد و از استماع آن لذت برد ولی من با کمال خجلت اعتراف میکنم که از آن چیزی نفهمیدم و از لذت این نعمات دلکش محروم ماندم .
یکساعت از نصف شب گذشت و هنوز هنرمند مشغول پیش درآمد بود . البته این کنسرت باید طولانی باشد ، ما بلند شدیم ولی سایرین میبایستی تا صبح بمانند و در موقع طلوع آفتاب عروس و داماد را بکلیسا برند .

۱۲۱ اوت - در ساعت شش بعد از نصف شب زنگهای کلیسا بصدا درآمد و مراسم شروع شد . هیئت مدعوین قبل از دمیدن سفیده بامدادی در کلیسا حضور یافتند ، من هم برای تماشا بکلیسا رفتم . عروس در میان زنان نشسته و با پارچه شنجرفی که سر او را پوشانده بود از دیگران تشخیص داده میشد .

عروس لباس قشنگ ملی راترك کرده و پیراهنی بد فرنگیان پوشیده است و تنها نشانه ملی او همان پارچه است که روی سرش انداخته^۳ است .

داماد هم در میان رفقای جوان خود ایستاده و لباس اروپائی که در بغداد تهیه شده است بر تن دارد . نوار متبرك هم بر روی سینه او دیده میشود .

پس از آنکه دعا خاتمه یافت کشیش از صحنه کلیسا پائین آمده نطقی طولانی کرد و با اشاره عروس را نزد خود خواند . مادرش در این موقع بر حسب تشریفات معمولی زیر بازوی دختر را گرفت و او را بطرف کشیش برد . داماد هم در نزد کشیش ایستاد و انتظار ورود عروس را داشت .

کشیش هر دورا در مقابل یکدیگر قرارداد و بدستور او عروس و داماد پیشانی هارا بهم چسبانند و او صلیبی در روی سرشان قرارداد بطوریکه شاخه عبودی آن بطرف عروس بود و شروع کرد بخواندن سرود ازدواج . حضار و شاگردانش هم در خواندن با او شرکت کردند .

پس از تمام شدن سرود يك سینی آوردند که گیلانی بر از شراب بادو صلیب كوچك در آن بود ابتدا بامر کشیش داماد مقداری از شراب آشامید و گیلانرا بپادر زن خود داد . مادر عروس باز حمت زیاد گیلانرا بلبان دخترش که در زیر امانت شنجرفی پنهان شده بود نزدیک کرد و دختر با اصرار مادر جرعه ای از آن نوشید و بقیه شراب تبرك شده را بظایك شاگرد کشیش داد که باولع شدیدی تمام آنرا بلعید .

پس از آن دوباره سرود دسته جمعی شروع شد و مدعوین مجبوره را از آوازه های زیر و بم

خود پر کردند و بعد از پایان یافتن سرود کشیش دوصلیب که بنوار آویخته بود بگردن داماد و عروس بست و پس از چند لحظه آنها را باز کرده بادستمال گازی بداماد داد که در شکاف ردنگت خود گذاشت وزیر بازوی عروس را گرفت و باتفاق از کلیسا خارج شدند و دم درب ایستادند تا جمعیت در مقابل آنها دفیله دهد. تشریفات پس از چهار ساعت خاتمه یافت وزن وشوهر با جمعیت بخانه داماد رفتند.

مقارن غروب آفتاب کشیش باز بخانه داماد میرود و مراسم تازه ایرا بجامیآورد و صلیب هایی که بعروس و داماد داده بود پس میگیرد و از آن به بعد چهارروز تمام عروس و داماد تنها میمانند و هیچکس حتی اقوام نزدیک آنها حق ندارند که بملاقات آنها بروند.

پس از چهارروز مدعوین برای تشریفات دیگری مجدداً بخانه داماد میآیند، کشیش هم حاضر شده و بمحض ورود در کنار صندوقی که در میان اطاق گذارده اند میایستد و دعائی میخواند و آنرا تبرک میکند بعد در صندوق را باز میکنند که علاوه بر کیف زفاف هدایائی هم در آن است که باید به کشیش و اقوام داماد داده شود.

هدیه ای که بکشیش تقدیم میشود عبارت است از يك كاه قند و چهار گیر وایکه شمع گچی که بشاگرد او میدهند. البته کشیش حق دارد که این حق الزحمه را بگیرد زیرا که در این جشن متحمل خسارتی شده و روشنائی و دسته گل و مخصوصاً سرودها را مجاناً نثار عروس و داماد کرده است.

فصل سیزدهم

بنای شهر اصفهان - تاریخ شهر - کاخ چهل ستون - سرتیپ دکتر میرزا تقی خان - عمارت هشت بهشت - ملاقات نایب الحکومه - ایام پیری شاه عباس - تالار سر پوشیده - شاهزاده ظل السلطان - کشیهای ایرانی - مدرسه مادر شاه - يك کاروانسرا.

۱۲۵۰ - ماه رمضان سه روز دیگر تمام میشود و ما میتوانیم اجازه گرفته بتماشای مساجد برویم ولی نظر باینکه ظل السلطان بمسافرت رفته اشکالاتی در پیش است زیرا که او تنها کسی است که می تواند از روحانیان چنین اجازه ای را برای ما بگیرد. شاهزاده قبل از مسافرت نایب الحکومه ای معین کرد ه ولی اداره امور حکومتی بیشتر بمعده حکیم باشی اوسرتیپ دشر میرزا تقی خان است.

میرزا تقی خان در بدو ورود از ما دیدن کرد. بنابر توصیه استاد خود دکتر تولوزان روی خوشی بها نشان داد و گفت در انجام تقاضاهای شما حاضر هستم ولی باید بگویم که در این شهر که حاکم نشین عراق است ملانمایان زیادی هستند که در فتنه جوئی و دسیسه کاری شهرتی دارند و باید با احتیاط رفتار کنید.

نمونه ای از کاشی کاریهای اصفهان

اصفهان گردشگاه خوبی است بشرط اینکه اصفهانی در آن نباشد تابانسان خوش بگذرد (۱) بطوریکه شنیدم سادات و ملاهای آشوب طلب در این شهر زیاده‌ستند و ممکن است غیبت ظل السلطانرا غنیمت شمرده و بتلافی سخت گیریها که شاهزاده نسبت بآنها بعمل آورده از آزار رساندن بمافرو گذاری نکنند مخصوصاً نظر باینکه شاهزاده نسبت بعیسویان مهربانی میکند و احترامی برای آنها قائل میشود بیشتر کینه او را در دل گرفته‌اند. باری میرزا تقی‌خان گفت دیدن ابنیه دولتی مانعی ندارد و اما راجع بمساجد باید صبر کنید تا حکم ظل السلطان بامام جمعه برسد و او اجازه ورود شمارا بمساجد و امامزاده‌ها بدهد. من امروز شرحی مینویسم و چاپاری ببر و جرد نزد شاهزاده میفرستم ولی تا آمدن چاپار نمیتوانید ابنیه دولتی را به بینید.

در اصفهان هیچ نوع آثار باستانی وجود ندارد که بتوان در تأسیس و تاریخ بنای آن بحث کرد. از داستانها و افسانه‌ها هم نمیتوان حقیقتی راجع بآن کشف کرد. ایرانیان بنای آنرا بجمشید که یکی از شاهان سلسله پیشدادی است نسبت میدهند. فردوسی شاعر معروف قرن یازدهم نیز در شاهنامه میگوید که کاوه آهنگر در اصفهان قیام کرد و ضحاک ظالم را از تخت سلطنت بزیر آورد.

گویند ضحاک ستم پیشه علاوه بر آنکه مردم را از شدت ظلم بستم و آورده بود قرحه‌ای در شانه‌های خود داشت که برای تسکین درد آن میبایستی هر روز آدمی را کشته و منزسر او را روی آن قرحه‌ها بگذارند. کاوه آهنگر چون فهمید که نوبت بدختر او رسید است و باید در زیر دست میر غضبان بیرحم افتد پیش بند چرمی خود را بر سر چوبی کرده پرچم قرار داد و مردم

(۱) شاید این شعر شاه طهماسب صفوی راهم برای آنها خوانده باشد.

بهشت روی زمین است شهر اصفهان بشرط آنکه تکانش دهش در دوزخ (م)

را بشورش دعوت کرد و اشخاص ناراضی بدور اوجم شدند و بالاخره با کومک آنها ابن دیو مهیب را از تخت سرنگون کرد و فریدون را که از نژاد شاهان قدیم بود بر تخت شاهی نشاند. پرچم کاوه بیادگار این شورش اهمیت و ارزش قابل ملاحظه‌ای پیدا کرد و آنرا بفوج اصفهان یعنی همان فوجی که در قدیم بشجاعت و شهامت شهرتی داشت تسلیم کردند که در جنگها همراه داشته باشد.

فریدون و جانشینان او این پرچم را با جواهرات زینت دادند و بقدری از زیادتی احجار گرانها سنگین شده بود که در موقع جنگ با اعراب شش نفر باز حمت آنرا در پیشاپیش قشون میکشیدند. بدبختانه اعراب فاتح شدند و این پرچم گرانها بدست آنها افتاد و جواهر آن بتاراج رفت و اعراب که فردوسی آنها را سوسمار خوار میخواند چون از شناسائی این گوهرهای گرانهای نایاب آگاهی نداشتند آنچه را که نپسندیدند بدور انداختند.

بنا بر عقیده یاقوت مورخ عرب، اصفهان سابقاً بنام جی معروف و در محل خراب شهرستان حالیه واقع بوده است. بخت النصر یا نبوکدو نوزر (Nabuchodonosor) پس از فتح بیت المقدس یهودیان را بایران تبعید کرد و آنها را از سرگردانی زیاد محلی را که به جیرا و سوم بود برای سکونت اختیار کردند زیرا که در آنجا زمین و آب را شبیه آب و خاک موطن خود دیدند و شهری بنام یهودیه در این محل بنا کردند و در ترقی و آبادانی آن کوشیدند بنابراین شهر اصفهان از بناهای یهود است.

سیلوستر دوساسی (Silvestre de sacy) این خبر را معتبر نمیداند و آنرا افسانه میشارد و بتاریخ ارمنی ها اتکاء دارد که برقراری یهودیان را در اصفهان در زمانی که بسی بعد از فتح ارمنستان بدست شاپور ساسانی بوده است میداند آنچه مسلم است این است که هیچیک از پادشاهان مدی یا سلسله هخامنشی و پارت و ساسانی اصفهان را پای تخت خود قرار نداده اند.

در زمان خلیفه عمر قبایل اعراب صحرا گرد باصفهان حمله کردند و چون اهالی بدادن مالیات و گرویدن بمذهب اسلام راضی شدند خسارتی ندیدند و کسانی هم که نخواستند مذهب اسلام را قبول کنند بخروج از آن ناحیه مجاز گردیدند.

ایالت عراق عجم تا قرن دهم در تحت سلطه اعراب ماند پس از آن بنوبت در تحت تصرف غزنویان و سلجوقیان و طوایف آق قوینلو و قره قوینلو و اتابکان فارس در آمد و بالاخره بدست تیمور لنگ افتاد که مورخین غربی او را تاملران نامیده اند.

اصفهان ابتدا در مقابل تیمور فاتح ایران مقاومت شدیدی بروز داد و البته اگر عده‌ای بشورش نیرداخته بودند از تسلیم شدن پشیمانی نمیرد ولی متأسفانه در نتیجه این شورش تیمور حکم قتل عام داد و سپاهیان بیدادگر او در مدت یکروز یکصد هزار از سکنه شهر را کشتند (۱۳۸۵) در هنگامیکه تیمور در حوالی شهر اردو زده بود برای تفریح و سرگرمی شعرا و درویشانرا در چادر خود میپذیرفت.

گویند روزی درویشی بچادر او آمد و قطعه‌ای از شاهنامه را با آهنگ خوشی برای او خواند
تیمور پرسید: درویش نامت چیست ؟

درویش پاسخ داد: نام من دولت است .

تیمور گفت: دولت و اقبال که چشم ندارد او همیشه کور است .

درویش بلا تأمل گفت: آری چنین است اگر کور نبود آدم لنگی را مانند تو مساعدت نمی‌کرد
تیمور برخلاف عادت از این جواب مناسب درویش خرسند گردیده خندید و حکم کرد انعام
خوبی باو بدهند .

پس از شورش مغول ایران در یکدوره انقلابات و جنگها داخل میشود و در آن هنگام اصفهان
مقام مهمی را در تاریخ اشغال نمیکند .

در سال (۱۵۸۵) شاه عباس پای تخت خود را در کنار زاینده رود قرار داد و شهر اصفهان
را از هر حیث آباد و ثروتمند کرد . قصور عالی و مساجد بزرگ و بازارهای زیادی در آن
ساخت و برای افزایش اهمیت آن امر کرد که ارمنی‌ها از جلفای کنار رود ارس کوچ کرده
بپای تخت بیایند و تجارت آنرا رونق دهند . جمعیت شهر رو با افزایش گذاشت و طولی نکشید
که این شهر دارای ششصد هزار سکنه گردید و با جمعیت پاریس در عهد لوئی چهاردهم
برقابت پرداخت و خلاصه آنکه در طول مدت کمی از حیث تجمل و شکوه و ثروتمندی و ابنیه
و قصور عالی بر تمام شهرهای بزرگ آسیا و اروپا برتری پیدا کرد .

سلاطین بعدی هم بناهایی بر آن اضافه کردند از جمله شاه سلیمان در گردنه‌ای که از آنجا دور نمای
اصفهان خوب دیده میشود کاخ مجللی ساخت بنام تخت سلیمان و شاه سلطان حسین هم قصر باشکوه
فرح آباد را در بالای جلفا بنا کرد .

اما جانشینان شاه عباس مانند خود او سیاستمدار نبودند و به امور مملکت داری اعتنائی
نداشتند و بقتل و غارت درباریان متنفذ و بازرگانان و ارمنیان پرداختند . مخصوصاً در
زمان شاه سلطان حسین دربار اصفهان به تنه درجه ضعف رسید . اداره امور مملکت بدست
خواجه سرایان و ملانمایان افتاد و شاه بکلی از اوضاع و احوال کشور بیخبر مانده بود غافل
از اینکه مصیبتی سخت تر از حمله مغول در کمین پای تخت است .

سالها میگذشت که ایران بر افغانستان حکمرانی میکرد ولی در اواخر حکام بی لیاقتی بر این
ناحیه دوردست حکومت میکردند و بعدی و آزار سکنه آن میپرداختند . هر قدر افغانها بدربار
اصفهان شکایت کردند کسی بآنها اعتنائی نکرد عاقبت از ستمکاری حکام بستموده آمده بشورش
و طغیان پرداختند و دربار صفوی باز حمت زیاد توانست باین غائله خاتمه دهد .

رئیس شورشیان شخصی بود میرویس نام که او را پس از خاتمه دادن بشورش ، دستگیر کرده
با اصفهان آوردند و در نزدیکی دربار بزرگان انداختند . میرویس در هنگام حبس ضعف نفس
و سستی شاه را خوب از نزدیک مشاهده کرد و دانست که شاه باز بچه دستخواجه‌ها و ملایها
و اشخاص مفسد شده است و بعدی مملکت رو بانهضاط رفته که هر آدم متهوری میتواند

بزودی آنرا بلع کند. بنابراین تدابیری بکاربرد و بالاخره خودرامستخلص نموده بقندهار رفت و بمحض ورود بیایگیری پرداخت، قشونی تجهیز کرد و مہیای حرکت بایران بود که اجل مہلتش نداد و فتح ایران نصیب پسرش محمود گردید.

محمود مقاصد پدر را تعقیب کرده درصدد لشکر کشی برآمد. از بیابان سیستان عبور کرده شهرهای کرمان و یزد را محاصره کرد (۱۷۲۱) و چندین بار مہورانہ باین دوشهر یورش برد ولی نتیجہای نگرفت بنابراین از محاصرہ آنها دست کشیدہ بطرف پای تخت روی آورد و در دہکدہ گلنا باد در نزدیکی شہر اردوزد.

در این موقع محمود بیش از بیست ہزار سپاہی نداشت زیرا کہ عدہ زیادی در جنگہای کرمان و یزد وطنی کردن اینراہ طولانی تلف شدہ بودند. توپخانہ او منحصر بود بہ یکصد عدد زنبورک کہ بر پشت شتران قرار داشت و توانائی آنرا نداشت کہ بدیوارہا خرابی زیادی وارد آورد. شہر اصفہان باد و محملہ بزرگ عباس آباد و جلفا بوسیلہ دوپل محکم ارتباط داشت. قشون زیاد در شہر موجود بود و توپخانہ بسیار خوبی مرکب از چہار صد توپ در اختیار قشون دولتی بود. محمود نمیتوانست از طرف رودخانہ بشہر حملہ ورشود زیرا کہ وسایل دفاع ازہر حیث فراہم بود. ہر تصور میکردند کہ دشمن با این عدہ قلیل کہ ارتباطش با یک حملہ دلیرانہ اصفہانیان شکست خورده و از کوشش خود نتیجہای بگیرد و سپاہیانہاں با یک حملہ دلیرانہ اصفہانیان شکست خورده و فرار اختیار خواهند کرد.

شاه سلطان حسین امور لشگری را بدو نفر سپردہ بود کہ باہم نفاق داشتند و بر ضد یکدیگر کار میکردند و ہر یک در این فکر بود کہ دیگری را از میان بردارد یکی از آنها محمد قلیخان بود کہ سمت صدر اعظم ہم داشت و دیگری والی عربستان و رئیس قبایل عرب بود و ہر یک برای جنک عقیدہای اظهار میکرد کہ دیگری با آن موافقت نداشت.

صدر اعظم عقیدہ داشت کہ نباید جنک کرد زیرا کہ دشمن نمی تواند با این عدہ کم بشہر دست اندازی کند. این همان قشون ناتوانی است کہ در مقابل شہرہای بی دفاع مانند کرمان و یزد نتوانستہ است کاری انجام دہد. از طرفی ہم افراد قشون تازہ ما اشخاص جنک ندیدہ و بی تجربہ هستند و نباید آنها را در مقابل افتنانہای ورزیدہ در معرض مخاطرہ قرار داد و اگر چندی دشمن را بحال خود گذاریم عاقبت خستہ شدہ و عقب نشینی اختیار میکند.

اما والی عربستان پیشنهاد جنک کرد و با کمال حرارت نسبت بضعف نفس و عدم شجاعت صدر اعظم اعتراض نمود و بشاہ گفت: « اگر دزدی مانند محمود با چند نفر سپاہیان مفلوک پای تخت را محاصره کند بتاج و تخت با عظمت ایران و ہن بزرگی وارد میشود، ہر گاہ قصد دارید کہ ما در پشت برج و باروی شہر مانند اشخاص بی حس بدفاع پردازیم بہتر آن است کہ پای تخت یعنی قلب مملکت را دودستی بدشمن تقدیم کنیم. بعقیدہ من باید زودتر آہن و آتش را باردوی دشمن برد و از شرافت خود دفاع کرد و این یک مشہت مردمان پست و حقیر را پراکنده ساخت. صبر و احتیاط شرم آورما، باعث جسارت دزدان پست

فطرت شده است». این انانجار غرور و تکبر که با فکر شاهان صفوی موافقت داشت باعث گردید که شاه رای والی را بپذیرد و با اینکه قبلانصایح عاقلانه صدراعظم را پذیرفته بود تنبیر رای داد و بلا تأمل عقیده والی را قبول کرد و فرمان لشکر کشی داد غافل از اینکه قشون در تحت اراده دو نفر که با هم رقابت دارند و دشمن یکدیگر هستند از این جنگ نتیجه ای نخواهد گرفت.

بنابر این قشون ایران مرکب از شصت هزار نفر بالباسهای باشکوه و اسبان خوب که زین و یراق و عنان و رکاب آنها از زیادتای طلا و نقره درخشندگی خاصی داشت از شهر بیرون رفت در صورتیکه در اردوی افغانهای سوخته شده از آفتاب جز برق شمشیر و نیزه درخشندگی دیگری مشاهده نمیشد.

جناح راست سپاه برستم خان سرتیپ قراولان خاصه سلطنتی سپرده شد، والی عربستان هم متعهد شد در موقع لزوم او را تقویت کند و جناح چپ را صدراعظم در دست گرفت و بنامش والی عربستان که پنجهزار سوار در زیر فرمان داشت باو کومک برساند و در جبهه مرکزی هم پیاده نظام و توپخانه قرار بگیرد.

محمود افغان چون خبر حرکت قشون را از پای تخت شنید عده قلیل خود را چهار قسمت کرد. جناح راست را بامان الله خان یکی از سرداران خود سپرد و جناح چپ را که مرکب بود از گبران یاغی یکی از رؤسای مذهبی آنها و اگذار کرد، توپخانه را هم بقسمت چهارم سپرد و توصیه کرد که در عقب جناح راست پنهان بماند و در انتظار فرمان آتش باشد و خود هم با سپاهیان آزموده و دلیر فرماندهی قسمت مرکزی را اختیار کرد و قبل از جنگ سوار برفلی شد و از قشون خود سان دید و با عبارات مهیج آنها را ترغیب و تشجیع کرد و بآنها وعده داد که پس از فتح شما را در غارت اصفهان آزاد خواهم گذاشت. ثروت بی پایان پای تخت ایران بشما تعلق دارد و باید بدانید که اگر در این جنگ سستی بروز دهید جز اینکه در بیابانهای لم برور از گرسنگی تلف شوید بهره و نصیبی نخواهید داشت و بگبران هم گفت اگر ایرانیان فاتح شوند یک نفر از شما زنده نمی ماند و همه از دم شمشیر خواهید گذشت خلاصه بمحض اینکه قشون ایران با افغانها رسید از جناح راست بشدت بآنها حمله کرد و اختلالی در صفوف دشمن انداخت. صدراعظم هم از جناح چپ با افغانها فشار آورد اما سپاهیان والی عرب چون باردوی دشمن رسیدند از جنگ دست کشیده و مشغول غارت شدند بطوریکه دیگر ممکن نشد آنها را در تحت فرمان آورد و بجنگ وا داشت.

در این ضمن امان الله خان فرمان عقب نشینی داد و افغانها رو بقرار گذاردند و ایرانیان بخیال اینکه آنها شکست خورده اند بلا ناصله با شتاب آنها را تعقیب کردند و پس از تاخت و تاز مختصری با آتش توپخانه مواجه گردیدند یعنی یکصد زنبوزک که در عقب جبهه دشمن در روی شتران خوابیده قرار داشتند و ایرانیان از آنها آگاه نبودند یکدفعه شروع بآتش فشانی کردند و با اولین ستون قشون اصفهان شکست سختی وارد آوردند. قشون آسیب دیده کشتگانی

در میدان گذارده بعقب برگشت و چنان وحشتی در قشون بی تجربه راه یافت که دیگر اعتنائی بفرماندهان نکرده همه فرار اختیار کردند، افغانها موقع را مغتنم شمرده بتعقیب پرداختند و توپچیان را از دم شمشیر گذرانده و همان توپها را بطرف پیاده نظام ایران برگرداندند و آتش دادند و عده زیادی از آنانرا بهلاکت رسانیدند، سرداران ایرانی هم از این شکست غیر منتظره و نافرمانی سپاهیان بکلی خود را باخته و از میدان جنگ روی برتافتند و سلامتی خود را در پناه دیوارهای اصفهان یافتند و سربازان هم دسته دسته راه دهکده های خود را در پیش گرفتند.

محمود احتیاط را از دست نداد و بتعقیب قشون شکست خورده پرداخت و بار دو گاه خود باز گشت تا وقتی که جاسوسان باو خبر دادند که قصر فرح آباد تخلیه شده و در شهر هم اختلال و بی نظمی غریبی رویداده است. بنا بر این بفرح آباد آمد و قصر سلطنتی را اردوگاه خود قرارداد و بمحله جلفا حمله کرد. جلفا نایان مدت دو روز مقاومت نمودند و چون از کمک دولتیان مأیوس شدند بمحمود پیشنهاد صلح کردند

محمود بشرط دادن هفتاد هزار تومان نقد و تقدیم کردن پنجاه دوشیزه زیبا پیشنهاد آنان را قبول کرد و مرکز عملیات خود را در ساحل راست زاینده رود در انتهای چهارباغ قرار داد و بمحاصره شهر اصفهان پرداخت.

محاصره از ماه مارس شروع شد و در ماه اوت قحطی شدیدی در شهر رویداد که اهالی مجبور بخوردن گوشت قاطر و اسب و شتر شدند و در ماه سپتامبر چون دیگر حیوانی نمانده بود از گوشت سگ و گربه و پوست درختان امرار حیات کردند حتی میگویند بخوردن گوشت انسان هم مبادرت نمودند.

در تمام مدت جنگ شاه سلطانه سین که در تحت حراست قراولان خاصه خود بود بر رؤسای هر دسته میگفت: شما در فکر دفاع خود باشید اگر قصر فرح آباد برای من باقی بماند بهمان قناعت خواهم کرد.

کشیش لهستانی کروزینسکی (Krusinski) که در این موقع در اصفهان اقامت داشته شرح واقعی این محاصره و حشت آور قحطی شدید را نوشته و برای ما باقی گذارده است. این کشیش مینویسد: سختی و رنج این محاصره باندازه ای تحمل ناپذیر بود که نمیتوان بطور کامل بوصف آن پرداخت.

زاینده رود پر از اجساد کشته گان شده و آب آن کاملاً فاسد و متعفن گشته بود. قحطی مردم زادرو کرد و بالاخره بدر بار هم سرایت نمود و کار تمام شد و صحبت از تسلیم و صلح بمیان آمد. شاه سلطان حسین راضی شد که از سلطنت استعفا داده تاج شاهی را تقدیم محمود افغان نماید تا شهر از محاصره بیرون آید.

در روز ۱۲۳ اکتبر لباس سیاه پوشید و بر اسب سوار شد و با حالت اندوهناکی بطرف فرح آباد رفت یعنی همان قصری که خود در آن مشغول عیش و نوش و سحر و جادو بود و همه چیز را

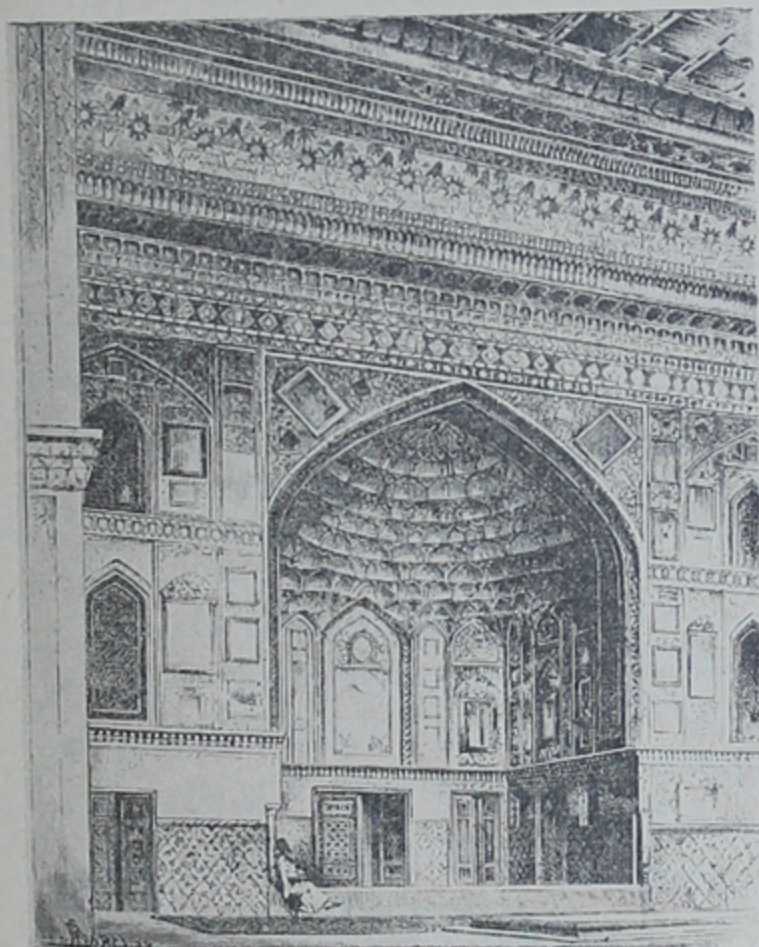
قربانی آن کرد». پاسبانان قصر مدتی او را بعد از اینکه فاتح در خواب است منتظر نگاه داشتند. پس از آنکه اجازه ورود یافت بقصر وارد شد و محمود را در تالاری یافت که بر تخت سلطنتی جلوس نموده و ابتدا اعتنائی نداشت.

شاه سلطان حسین با نهایت خضوع باو گفت: «فرزند چون پادشاه مطلق و صاحب اختیار عالم چنین مقدر کرده است که من دست از سلطنت بکشم و تو بر تخت شاهی ایران جلوس کنی از این ساعت تاج و تخت را بتووا میگذارم و امید وارم که در سلطنت خوش بخت باشی» محمود گفت: آری ناپایداری اقتدار و عظمت انسان اینطور است که می بینی. این سنت قدیمی است. خداوند بیل خود تاج بخشی میکند. پیوسته از یکی میگیرد و بدیگری میدهد» سلطان حسین احترامات لازمه را بجا آورده جقه الماس را که نشان پادشاهی بود بر کلاه محمود نصب کرد و با اجازه او در حیاط کوچکی منزوی گردید و مدت هفت سال در اسارت و حبس ملایبی امر ارحیات کرد. پس از آنکه شورشهایی در ایالات پدیدار گردید و محمود دستاره اقبال خود را در شرف زوال دید بزندگانی این مرد ضعیف النفس خاتمه داد.

در مدت محاصره بقدری باهالی اصفهان سخت گذشت که نظیر آن در تاریخ دیده نشده است. نه تنها قسمت عمده سکنه این شهر بواسطه قحط و غلا تلف گردید بلکه شهر هم رو بخرابی گذارد. دهکده های اطراف آن ویران و در معرض غارت قرار گرفت. قناتها خراب شد و دیگر محصولی از زمین نروئید و از آن به بعد اصفهان روی خوشی ندید. کریم خان زند هم اصفهان را رها کرده پای تخت خود را در شیراز قرارداد و شاهان قاجار هم در قسمت شمالی کشور سکونت کردند و شهر تهران را پایتخت قرار دادند و برور ایام موجبات خرابی اصفهان از هر حیث فراهم شد. قسمت عمده سکنه مهاجرت کرد و کاخهای عظیم و ابنیه عالیه متروک ماند.

با این حال هنوز هم ابنیه سلاطین صفوی زینت بخش شهر اصفهان هستند و در محوطه قصور شاه عباس و جانشینان او ساختمانهای جالب توجه و قابل مطالعه موجود است. باری میرزا تقی خان ابتدایا که در کاخ چهارستون راه نمائی کرد. این کاخ در میان باغ بسیار وسیعی واقع است که دیوار کم ارتفاعی دارد. درخت های کهن سال و بته های گل سرخ زیادی در آن دیده میشود. در طرف شمال باغ حیوض بسیار طولی است پر از آب که به پله هایی از سنگ مرمر سفید منتهی میگردد. این پله ها پایه و قاعده یک مهتابی سرپوشیده ای هستند که بمنزله جلوخان کاخ است.

این کاخ چهارستون که از جمله بناهای شاه عباس کبیر است و سلطان حسین هم آنرا تعمیر کرده چنین بنظر میآید که در روی یکی از ابنیه قدیمی عهد ساسانی ساخته شده باشد زیرا که در دیوارهای اطراف آن قطعات سنگ تراشیده ای بکار رفته که شبیه است به حجاریهای زمان ساسانیان، این بنای قدیمی در زمان سلطنت سلطان حسین در موقع جشنی طعمه حریق گردید. بطوریکه مورخین نوشته اند وسیله خاموش کردن آتش فراهم بوده ولی شاه از ترس اینکه

تالار جلوخان کاخ چهل ستون

مبادا در مقابل اراده
خداوندی مرتکب معصیتی
شده باشد امر گردد که دست
بآتش زنند و وعده داد که
در جای آن کاخ عالی تری
بنا خواهد کرد.

جلو خان کاخ دارای هیجده
ستون چوبی است که بدنه
آنها با آئینه های تراش
لوزی شکل پوشیده شده
است و ستونهای مرکزی
در روی مجسمه شیران
سنگی قرار دارند که اتصال
آب از دهان آنها فوران
میکند و در حوضی که در
مقابل تخت سلطنتی است
میریزد. يك گیلوئی
موزائیک چوبی آمیخته
بستاره های شعاع انداز
سقف را نگاهداری میکند.

خود سقف هم بمربعاتی

تقسیم شده و با آئینه های تراش دار و بلورهای منشور مانند تزیین یافته است.

در پشت این جلوخان تالاری است که از گنبد کم ارتفاعی پوشیده شده و در زیر آن تجاويف
کندو مانند است که با قطعات بلور در قابهای فلزی ترصیع یافته است. در این تالار تخت
سلطنتی قرار داشته که در موقع شورش افغانها از میان رفته است.

در جنبین این تالار دو آپارتمان واقع است که سابقاً یکی مخصوص جلوس شاه و دیگری
جایگاه وزرا و درباریان بوده است تمام دیوارهای این تالار از آئینه های بزرگ و کوچک
که در قابهای طلائی قرار دارند زینت یافته است

تشخیص هنرمندی و شایستگی استادان ایرانی که این تزیینات درخشان را بکار برده و مهارت
و لیاقت خود را در این عمل که از مختصات ذوق و سلیقه ایرانی است نشان داده اند بسیار
مشکل است زیرا که قلع آئینه ها تیره شده و روی آنها راهم طبقه ضخیمی از گرد و خاک مستور
کرده است و اکنون مانند پلاکهای کهنه نقره ای هستند که اکسید شده باشند و نمی توان نسبت
بآنها قضاوت درستی کرد. انواع گوناگون آئینه ها و قابها به ترکیب کلی این مجموعه خلی

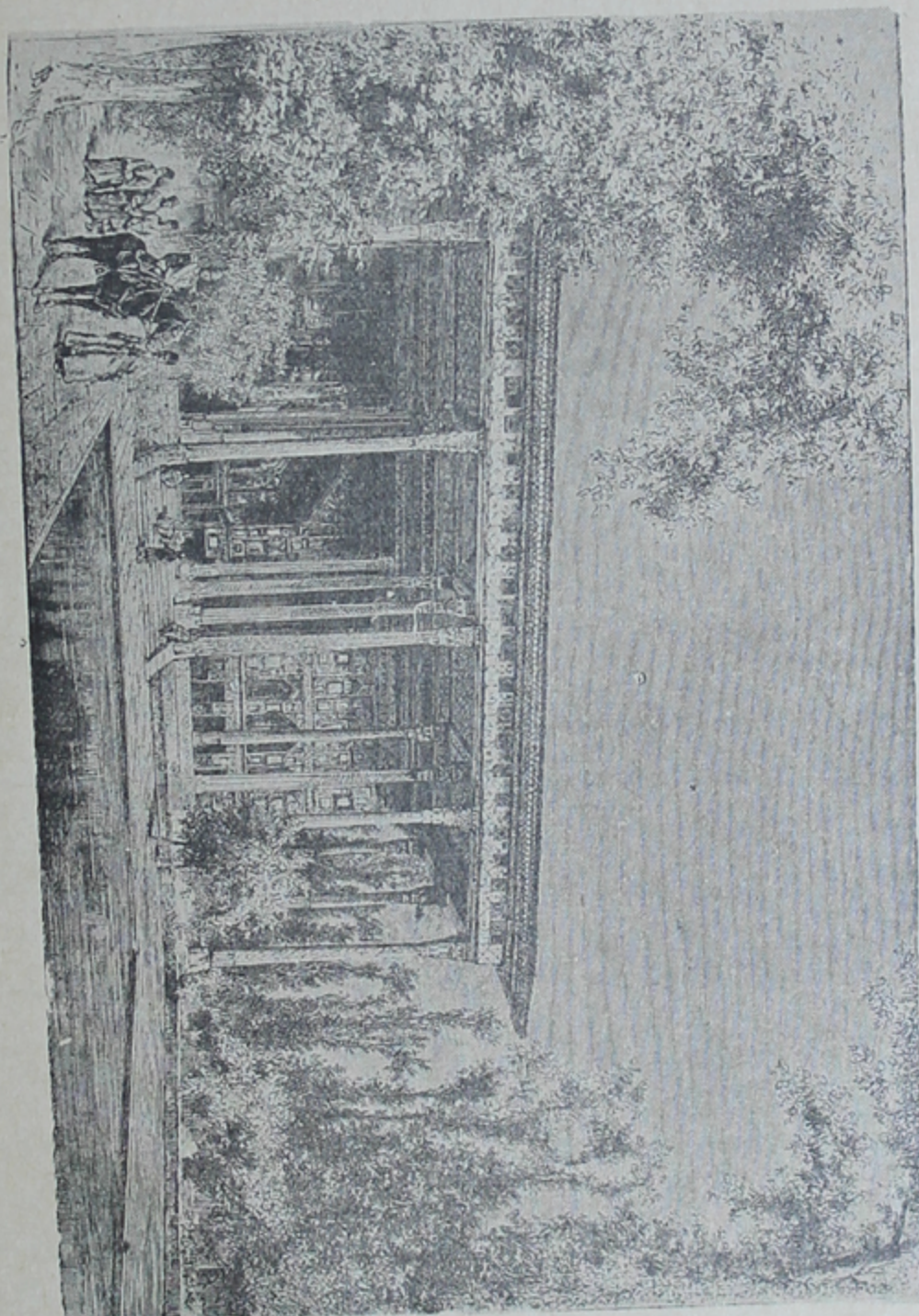
وارد نمیسازند. نقاشیه‌ها و تزیینات کوچک ایتالیائی هم در مجاورت این طلاکارهای قدیمی که بواسطه دیدن هوای زیاد قرمز رنگ شده‌اند عدم تناسبی نشان نمیدهند و خلاصه آنکه از اختلاط و ترکیب این اسلوبهای مختلف مجموعه‌ای تشکیل یافته که اجزاء آن کاملاً هم آهنگی دارند. این اثر هم آهنگی خارق العاده را هر کس بنوعی تعبیر و تفسیر میکند. اما من عقیده دارم که این اثر از اتمسفر نورانی این کشور آفتاب دار تولید شده است که بایک روشنائی متناسب و مطلوبی طلاهایی را که بحد و فور در دیوارها بکار رفته احاطه کرده است در انتهای تالار سه در چوبی با منبت کاری قشنگ و خوش نما بسالون بزرگی باز میشوند این سالون طویل و دارای سه گنبد است. زمینه گنبد مرکزی از داخل بارنگ قرمز نقاشی شده و زمینه دو گنبد دیگر آبی رنگ است. قسمت های بین گنبدها باشکال لوزی تقسیم شده و باطلای خفیفی باسلوب عربی تزیین یافته‌اند

در بدنه دیوارهای سالون تصاویری دیده میشود که مجالس پذیرائی سلطنتی و جنگهایی را نمایش میدهند این تابلوها با اینکه معرف استادی و هنرمندی نقاش هستند معایبی هم دارند قوانین دور نما و رنگ آمیزی صحیح و دقت در ضمائم و تناسب در جزئیات کمتر در آنها مراعات شده است یکی از این تابلوهای جنگی سیاهانی را نمایش میدهد که با رنگ آبنوسی سوار بر فیلهای سفیدی هستند، در پهلوی درب شرقی تصویر شاه عباس کبیر است که الله وردیخان سردار قشون و بانی پل مشهور زاینده رود هم در پهلوی او دیده میشود و ارسفرای هندی پذیرائی میکنند

تیپهای مختلف بالباسهای گوناگون با مطالعه و دقت ترسیم شده و جای بسی افسوس است که استاد هنرمند، باین فکر که درخشندگی پارچه‌های باشکوه طلائی و جلوه جواهر گرانبها را خوب تجسم دهد، بدسته زنان رقاص آنطور که باید و شاید اعتنائی نکرده است. در میان این تابلوهای بزرگ و هزاره دیوارها کتیبه ایست مرکب از تابلوهای کوچک که طرز زندگانی خصوصی شاهزادگان و بزرگان را نشان میدهد این تابلوها با ظرافت خاصی ساخته شده و مدارک تاریخی خوبی هستند زیرا که طرز لباس و وضع زندگی درباری دوران صفویه را خوب مجسم میسازند

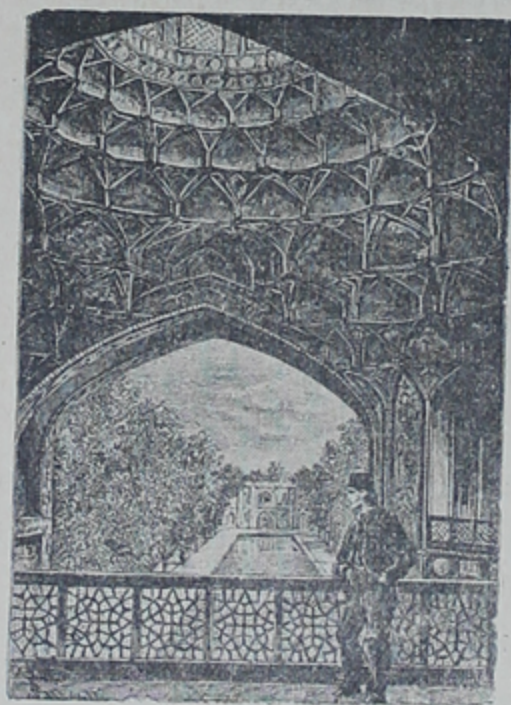
اکنون در این کاخ باشکوه کسی منزل ندارد فقط در صحن تالار بزرگ کارگرانی هستند که برای ظل السلطان چادرهای بزرگ سفری ابریشمی قرمز و زرد و سبز میدوزند، کارگران همه ساکت و مشغول کار هستند و بغیر از مواقع بجا آوردن نماز و آشامیدن چای دست از کار نمیکشند.

در تمام مدت اقامت مادر این کاخ میرزا تقی خان مشغول سخنرانی است و توضیحاتی میدهد و بامید اینکه عکس سواره‌ای از او برداریم او نیفرم نظامی مجللی پوشیده است و از شمشیری هم که به پهلوی او بسته گاهی بزحمت میافتد و با کمترین غفلتی بیای همراهانش آزار میرساند

منظره عمارت چهل ستون

ولی چون براسب جنگی خود سوار شود ابهت و شجاعتی نشان میدهد
لباس سرتیپی او با مفتولهای طلا زردوزی شده است ولی نباید تصور کرد که دوست مامردی
سلحشور و مایل بجنگ است بلکه برعکس اخلاق ملایمی دارد و درجه سرتیپی را هم افتخاراً

منظره تالار کاخ هشت بهشت

باو مرحمت کرده اند . در ایران هم مانند روسیه درجات نظامی افتخاری باشخاص غیر نظامی داده میشود .

دکتر سر تیپ علاوه بر مشاغل زیاد مدیریت روزنامه اصفهان را هم دارد و باید بسی افتخار داشته باشد که تا این اندازه طرف اعتماد ظل السلطان واقع گردیده است زیرا که خود شاه هم روزنامه را که مظهر افکار عمومی است بعهده شخص مخصوص حتی بصدر اعظم هم محول نمیکند و باید بادست خود بنویسد .

میرزا تقی خان در صدد است که ریاست دانشکده های اصفهان را نیز بوظایف مهم خود ضمیمه کند . راجع بدانشگاه اصفهان مانیتوانیم اظهار نظری بکنیم زیرا که این مؤسسه تعطیل است و آزمایش شاگردان برای ما امکان پذیر نیست . شاهزاده هم بتقلید پدر خود مدرسه ای باز کرده و قصدش این است که در مقابل نفوذ و اقتدار

مدرسین علوم مذهبی عرض اندامی کند و از اقتدار و نفوذ آنها بکاهد . چه خوب است که عده شاگردان این مدرسه زیاد و مانند شماره استادان خود کم نباشد . تدریس علوم فیزیک و ریاضی و تاریخ و زبانهای خارج هم بجوانی سپرده شده که تمام اوقات در اثر کشیدن تریاک چرت میزنند و بسی جای تأسف است که این جوان با اینکه تحصیلات خود را در پاریس و لندن کرده معتاد بافیون شده و بجای اینکه دراز و پابه تحصیل بپردازد و هوش و مغز خود را درمجاورت ملل غربی پرورش دهد مافقد سایر جوانان ایرانی که باروپا آمده اند معایب اخلاقی تنفر آورمارا با خود برده و بامعایب اخلاقی آسیائی پیوند زده است .

معلم و شاگردان دانشگاه اصفهان در کاخ وسیع نشاط انگیزی منزل دارند که بیاباغ چهل ستون اتصال دارد . بطوریکه میگویند این کاخ تابستانی را فتحعلی شاه ساخته و چون علاوه بر عمارات دولتی چهار آبرتمان دوطبقه هم در آنجا هست که سابقاً به هشت زن سوغلی فتحعلی شاه اختصاص داشته معروف بهشت بهشت شده است .

موقع رفتن از چهل ستون بکاخ هشت بهشت باید از کنار حوضی عبور کرد که در میان دو باغ واقع است . این باغها سلیقه و ذوق ایرانی را بخوبی نشان میدهند . نه بیار کهای انگلیسی که از باغچه های چمنزار و تپه های گل و درختان نشاط آور آراسته شده شباهتی دارند و نه بیاباغهای فرانسه قرن هجدهم که کاملاً بی نظم و تأثر آور بودند .

این باغها دارای درختان چنار بسیار بلندی هستند که شاخه های آنها را تا رأس تراشیده اند و زمین هم بمنزله مزرعه وسیعی است که در آن گلهای فشرده و درهم بطور بی نظمی کاشته اند و ابداً نظم و ترتیب و مرغوبی جنس و رنگ در آنها مراعات نشده است. اگرچه از نزدیک منظره عجیب و بد نمائی دارند ولی باید اعتراف کنم که از دور مخصوصاً در آفتاب بسیار خوش نما و جالب توجه هستند و هرگلی بیشتر از پروانه های قشنگ که آنرا با بالهای ظریف خود نوازش میدهند جلوه گری میکند.

در آن طرف حوض کاخ هشت ضلعی هشت بهشت واقع شده که مرکب از یک سالون بزرگ مرکزی و چهار رواق و چهار دستگاه عمارت است و بوسیله پله ها و گالریهایی که در روی رواقها ساخته شده بهم ارتباط دارند.

در روی دیواری که در نزدیکی رواق است دو تابلوی بزرگ دیده میشود که در یکی از آنها هیکل فتحعلی شاه با پسرانش ترسیم شده و دیگری او را در حالیکه مشغول شکار حیوانات وحشی است نشان میدهد. شاه در روی اسب خم شده و نیزه ای در دهان حیوان سبع و مهبیی فرو برده است که معلوم نیست شیر است یا پلنگ، گویا نقاش بیشتر در این فکر بوده که هیکل سلحشور شاه را خوب نمایش دهد و از ترسیم شکل دقیق حیوان صرف نظر کرده است. عمارت هشت بهشت هم مانند چهل ستون خالی از سکنه است و فرش و مبلی در آن دیده نمیشود و از هشت نفر حوری یعنی زنان سوگلی فتحعلی شاه هم که سابقاً زینت افزای هشت بهشت بوده اند ابداً نام و نشان و اثری نمانده است که بتوان بتوصیف آنها پرداخت همین قدر معلوم است که هشت ملکه زیبا در شصت سال قبل در این کندوی سلطنتی بسر میبردند آیا آنها زیبا و ظریف بوده اند؟ گندم گون بوده اند یا بلوطی رنگ؟ بشاش بوده اند یا عبوس؟ البته معلوم نیست و نمیتوان بکشف این اسرار رموز موفق گردید فقط میتوان فرض کرد که پدر فرزندان که شماره آنها از رقم ششصد تجاوز میکند ناچار در میان خیل زنان خود نمونه های مختلفی از زیبایی و وجاهت داشته است.

چون سرتیپ دکتربین اطلاع داد که اینجامدرسه است من از او تشکر کردم زیرا که بدون این اطلاع هرگز خیال نمیکردم که در مدرسه ای هستم. نیمکت و میز و تخته سیاه و تریبون پرفسور و کتابخانه در این جا از جمله چیزهای بیفایده محسوب شده است ایرانیان بزرگ و کوچک خوشنویس یابد نویس شاگرد یا معلم همه کاغذ را بکف دست قرار داده و پا روی زانو گذارده و مینویسند. هرگاه فرشی روی زمین افتاده باشد و چوب و فلکی هم در کناری دیده شود میتواند فهمید که این جا دیوانخانه یا مکتب است.

راستی شاگردان هم نباید از ضربات تر که ای که بیای آنها میخورد شاکی باشند زیرا که اولاً کف پای آنها سخت میشود و ثانیاً برای تحمل مشقات و رزیده و آماده میشوند. مگر ورود بزندگانی ابتدای دیدن بدبختیها و تحمل کردن انواع سختیها نیست؟ از طرفی هم باید در نظر داشت که اگر پرفسورها تعلیمات سودمند و نصایح عاقلانه کمتر بآنها

میدهند و بیشتر اوقات خود را صرف چوب زدن بآنها میکنند در عوض مانند همقطاران خود یعنی شاگردان مدرسه دولتی پای تخت ماهیانه‌ای مختصر میگیرند و در هر سالی هم از مدرسه یکدست لباس تازه بآنها داده میشود. بنابراین باید گفت که ایرانیها در تربیت اطفال از مللی که افتخار اجباری کردن و مجانی نمودن تعلیمات عمومی را دارند بسی پیش افتاده‌اند!

۱ سپتامبر - دیروز پس از مراجعت بکلیسا بما اطلاع دادند که پسر فردا نایب‌الحکومه مارا خواهد پذیرفت. در روز موعود همینکه سیده دمید و پرده ارغوانی رنگ روی زمین گسترده شد، صدای طنین انداز کشیش پاسکال را شنیدیم که از بالای بام بنوکران دستور میداد اسبان را خوب قشوبکشند و بازین و برگ آبرومندی آماده سازند تا با وضع مجملی بملاقات نایب‌الحکومه برویم.

این مقدمات کمی حرکت مارا بتعویق انداخت. بنابراین پس از سوار شدن چهارنعل از کوچه های جلغا عبور کردیم و برای آنکه راه کوتاه تری را اختیار کرده باشیم تصمیم گرفتیم که از رودخانه عبور کنیم.

رودخانه تقریباً یک متر آب داشت و جریان آب گاهی مسیر اسبان را تنبیر میداد در این هنگام دواری در سر من عارض شده تسلط یافتن بر آن مشکل بود من نظر خود را از آب برگرفته و بطرف ساحل نگاه کردم و بالاخره هر طور بود بساحل دیگر رسیدم. کشیش بخیا بانی وارد شده از خرابه های عمارات و قصور عالیه میگذشت از باغهای چهل ستون و غیره عبور کرده و در مقابل در کوتاهی پاده شدیم و پس از گذشتن از یک دهلیز پیچ و خم داری داخل حیاطی شدیم که پر از درختان میوه و گل سرخ و تاکهائی بود که بدار بست کشیده بودند.

نایب‌الحکومه در تالار ساده‌ای از ما پذیرائی کرد. لباس آراسته این شخص عالم مقام عبارت بود از یک کلیجه اطلس بنفش و عبائی که حاشیه آن بامفتولهای طلا زر دوزی شده بود و کلاه حاجی ترخانی هم مطابق مدتدیم بر سر داشت.

این شخص یکی از اعیان نیک محضر و خوش صحبت بود. زبان شیرازی و وطنی خود را بسیار خوب و فصیح تکلم میکرد و بقدری واضح و شمرده ادای مطلب مینمود که من تمام گفتار او را میفهمیدم. این مرد ادیب و فاضل (۱) چون استنباط کرد که ما با تاریخ ایران آشنائی داریم شروع بصحبت کرد و رشته سخن را کشید بکارهای بزرگ شاه عباس کیرو گفت:

همه کس از کارهای مهم این پادشاه صفوی مسبوق است و میدانند که چگونه او از کشتاری که نسبت بخانواده او بعمل آمد مصون ماند. شاه اسمعیل عموی او تمام افراد خانواده را کشت تارقیبی نداشته باشد. میر غضب چون مرد مقدسی بود کشتن این جوان را بتأخیر انداخت تا ماه رمضان بگذرد و همین عمل باعث نجات او شد. مدت جوانی او که در خراسان گذشت و رسیدن به تخت و تاج را در (۱۵۸۵) شرح داد پس از آن از جنگهای او با ازبکها و ترکها و وسعت

دادن بایران تا حدود شط فرات و روابط دوستانه اش با اروپائیان که در دربار او بودند و آبادی و ترقی اصفهان که آنرا بصورت بهترین شهرهای دنیا در آورد و خاتمه دادن بشورشها و از میان بردن یاغیان و گردنکشان و فتوحات عمده او مفصل صحبت کرد و افسوس داشت از اینکه آخرین روزهای زندگانی خود را در اندرون بسر برد و پرده ضخیمی بر اعمال او کشیده شد که کمتر اشخاصی توانستند آنرا پاره کنند و در نتیجه این نوع زندگانی يك ترس آمیخته بجنونی در مغز او تولید گردید یعنی همان حالتی باو دست داد که بتمام شاهان شرقی در آخر عمر دست میدهد. تصور کرد که جانشینان او صبر و تحمل را از دست داده و منتظر مرگ او هستند و بقدری جنونش شدت کرد که بهترین خدام و فداکاران خود را بقتل رسانید و کار بجائی رسید که افراد خانواده او هم از سوء ظن و عدم اعتماد او در زحمت افتادند.

شاه عباس چهارم پسر داشت که در طفولیت در نزد او عزیز بودند اما روزی که بنظر جانشین خود بآنها نگرست از آنها مشکوک و بیمناک گردید و آنانرا دشمن خود پنداشت و گمان کرد که همه در انتظار مرگ او هستند و شاید هم در صدد باشند که او را از سلطنت خلع کنند خلاصه پس از آنکه از کشتن درباریان که بفرزندانش مهر و علاقه ای نشان میدادند فراغت حاصل کرد نوبت به پسرانش رسید. پسر بزرگترش صفی میرزا بود که سمت ولیعهدی هم داشت نظر باینکه زیاد مورد احترام درباریان بود نسبت باو ظنین شد و تصمیم بقتل او گرفت و بر حسب دستور او یکی از مستخدمینش شاهزاده را در موقع بیرون آمدن از قصر کشت.

پشیمانی که از این عمل وحشیانه باو دست داد بجای اینکه موجب آرامش و سکون او گردد برعکس باعث افزایش جنونش گردید و پسر دوم خود خدا بنده را هم که مانند صفی میرزا دارای لیاقت و استعداد خوبی بود نایبنا کرد. توضیح آنکه خدا بنده چون فهمید که پدرش یکی از صاحب منصبان را که مورد علاقه او بوده به بهانه همدستی با سرکشان دستگیر کرده و کشته است نتوانست خود داری کند و رفت نزد پدر و پس از آنکه او را از این عمل وحشیانه ملامت نمود حزم و احتیاط را فراموش کرده و دست بقبضه شمشیر برد. شاه فوراً امر کرد که او را خلع سلاح نموده سرش را از بدن جدا سازند. اطفال کوچک بشفاعت او پرداختند شاه از کشتن او در گذشت و فرمان داد که چشمان او را از حلقه در آورند.

شاهزاده کور در صدد تلافی بود و چون دستش بپدر نمیرسید دختر کوچک خود را که در نزد شاه عزیز بود از حیات محروم کرد. این شاهزاده دو فرزند داشت یکی پسر و دیگری دختر که نام او فاطمه بود. فاطمه را شاه عباس بحد پرستش دوست میداشت و نیک خواست آنی از او جدا باشد. این طفل کوچک هم علاقه زیادی بپدر بزرگ نشان میداد و همیشه در آغوش او بسر میبرد و مانند داود که تسلی بخش شاعول بود موجبات آرامش خاطر پدر بزرگ پیر را فراهم میساخت.

خدا بنده کور بفکر مجنونانه ای افتاد و تصمیم گرفت طفل خود را که در نزد پدرش بسیار عزیز بود بکشد و داغ او را بردل شاه بگذارد. یکروز صبح که این طفل معصوم یعنی فاطمه نزد پدر

آمد تا چشمان او را ببوسد، شاهزاده کور بلافاصله او را در زیر چنگال بیرحمانه خود گرفته و گلوی او را در حضور مادرش بقدری فشرد که پس از چند دقیقه بدرود حیات گفت. مادر پریشان حال فریاد کشید و استمداد طلبید. از شنیدن صدای او پسرش آمد که به بیند چه خبر است شاهزاده بدنبال او دوید تا او را گرفته از حیات عاری سازد ولی خدمتکاران رسیدند و او را از چنگال پدرهایی دادند.

چون خبر این واقعه بشاه عباس رسید از شدت تأثر بگریه افتاد و صدای آه و ناله او بلند شد. خدا بنده چون خبر تأثر فوق العاده پدر را شنید قاه قاه خندید و از انتقامی که از پدر گرفته بود اظهار خوشوقتی کرد و پس از چند لحظه سم مهلکی خورد و بحیات خود خاتمه داد.

اگر من شجاعتی داشته باشم میتوانم خدا بنده را در ردیف قهرمانانی قرار دهم که نویسندگان نامی قدیم یعنی اشیل (۱) یا اوریپید (۲) راجع بآنها داستانها نوشته و نوحه سرائی کرده اند. بهر حال من در مقابل یک داستان جعلی و افسانه ای نیستم و به نقل داستان مده (۳) نمیپردازم که برای تقاص و انتقام، فرزندان خود را بادست خود خفه کرد، بلکه این نمایش حزن انگیز که نمیتوان نظیری برای آن پیدا کرد عملی است واقعی و تاریخی که تقریباً سه قرن پیش در کاخی که الساعه مادر مجاورت آن نشسته ایم بوقوع پیوسته و شرحی نیست که شعرا و پیس نویسان بقلم آورده باشند.

من از شنیدن این شرح بسیار متأثر شدم بطوریکه نایب الحکومه هم افسردگی مرا احساس کرد و تعجب نمود زیرا که بعقیده او این اعمال تأثر آور نیست. پادشاه صاحب اختیار جان و مال رعایای خود میباش و حق کشتن فرزندان خود را هم دارد و با این حال باز هم حس ترحمی بروز داده و از کشتن پسر خود در گذشته و فقط بکود کردن او اکتفا کرده است. چون تأثر مرا مشاهده نمود بصحبت خاتمه داد و پیشنهاد کرد که بتماشای عمارت سر پوشیده که محل سکونت و استراحت ظل السلطان است برویم.

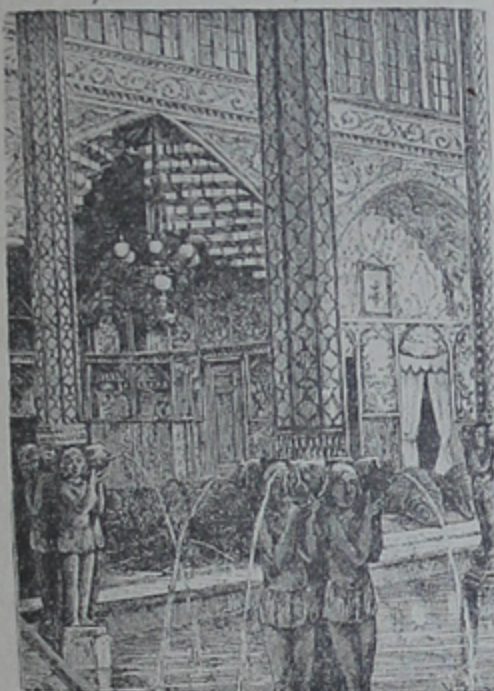
این تالار کوچک و لی روشن و مسرت آور است. تماشای آن ممکن است تأثیری را که از شنیدن این فجایع بین رویداده تا اندازه ای زایل نماید.

در تمام این عمارت آئینه های سنگی تراش دار با استادی و مهارت بکار رفته و شباهتی بکاخ چهل ستون دارد. چهار ستونی که سقف را نگه میدارند بشکل منشور هشت ضلعی هستند و تکیه دارند بیکدیگر و دو شیزگان چهار تفری که لباس کوتاه پوشیده و بهیئت اجتماع مجسمه شیرینی را بدوش کشیده اند که از دهان آن آب فوران میکند و در حوض وسیعی که در مرکز محوطه قرار

(۱) Eschyle یکی از داستان سرایان قدیمی یونان است که نوشته های او پر ارزش است و بنام پدر نمایشات حزن انگیز معروف شده است (م).

(۲) Euripide یکی از فاجعه نویسان و مرثیه سرایان قدیم یونان بوده است (م)

(۳) Medée یکی از نمایش نامه های حزن انگیز اوریپید است. (م)

عمارت سرپوشیده

داردمیریزد. از آزمایش این حجاریها معلوم میشود که هنرمندان ایرانی چندان مقید نیستند که صورت انسانرا خوب طراحی و حجاری کنند من تا کنون در ایران بغیر از این مجسمه ها مجسمه دیگری ندیده ام. رویهم رفته بدنمانیستند و لطفی دارند. در اطراف حوض معبری است که بوسیله آن میتوان بعمارت های اطراف حوضخانه رفت. اطاقی که از همه وسیعتر است بشکل اروپائی مبله شده و دارای آئینه سرتایا نمای بلندی است که در روی پایه ای قرار گرفته و شاهزاده همه روزه در موقع بیرون آمدن در جلوی آن میایستد تا حرکات خود را در آن آزمایش کند و قیافه ای بخود بگیرد که شایسته ابهت و عظمت اعقاب قاجار باشد.

اگر خداوند هوش سرشاری شاهزاده عطا کرده در عوض به هیکل او آراستگی کاملی نداده

است. بنا برعکسهای متعددی که از او دیدم میتوانم حدس بزنم که پسر شاه چاق و قد کوتاه است و بواسطه صدمه ای که در طفولیت یکی از چشمانش رسیده همیشه پلک آن پائین افتاده است و شاید معزون هم باشد که نمی تواند خود را با آراستگی شایسته ای جلوه دهد. اما باید دانست که يك شاهزاده شرقی از نارسائی اندام خود معزون نیست و همیشه برای هیکل خود قدر و ارزشی قائل است. بعلاوه اگر بخیال افتاد که حقیقت را عریان به بیند متملقینش همیشه در کمین هستند که معایب او را بیوشانند. بنا بر این ظل السلطان خود را از اقوام نزدیک رب النوع آفتاب میداند و همیشه یکی از مشاغل مطلوب او توجه بآرایش سر و صورت و لباس است. در صندوقخانه خود او نیفرم تمام سلاطین اروپا را آماده دارد و بنوبت آنها را می پوشد.

در این اواخر یکی از نمایندگان تجارتخانه های مهم اروپا عکس دو کی را بالباس سرتیپی انگلیسی با و نشان داد. شاهزاده گفت من بسی مایل هستم که چنین لباسی داشته باشم. نماینده کمپانی بحضرت والا گفته بود چون رنگ قرمز معایب را زود نشان میدهد بهتر آن است اجازه دهید که اندازه ای از شما بگیرم تا خیاط لباسی عیبی بدوزد و نمایی داشته باشد. شاهزاده به تقلید پدر که نمیخواست هیچوقت دست یکی از افراد زیر دست به تن او برسد و هتک احترامش بشود با تغییر گفته بود، لازم نیست همین قدر بخیاط توصیه کن که او نیفرم برای جوان خوش هیکلی است که بسی اندامش بهتر و موزون تر از سرتیپ انگلیسی است. نماینده هم بطرف های خود نوشت که لباسی چنین و چنان بدوزید و در ضمن هم وعده داد که

اگر لباس خوشدوخت و بتن شاهزاده برارنده باشد علاوه بر اجرت خوب يك چليك آيجو هم بعنوان انعام دريافت خواهند کرد بنا بر اين قیچی در پارچه بحرکت در آمد و خیاط هم حتی البقدور در دوخت و آرایش آن سلیقه بکار برد ولی متأسفانه اين لباس پس از ورود بایران بواسطه تنگی مورد پسند شاهزاده واقع نشد.

خلاصه در منزل شاهزاده موجبات سرگرمی و تعیش و تفریح از هر حیث فراهم است و راجع بصفات و مشخصات او نمیتوان بغير از انحراف طبیعی و معایب اخلاقی بچیز دیگری اشارت کرد. البته خصائص و قدرت مطلق و سنن مجلی باعث شده است که شاهزاده دارای چنین معایب اخلاقی متفراوری باشد.

ظل السلطان حاکم اصنهان

باری در عقب عمارت سر پوشیده، اندرون واقع شده که فقط بزنان صیغه شاهزاده اختصاص دارد

زیرا که شاهزاده پس از مرگ نخستین زن خود که دختر امیر نظام بود دیگر زن عقدی اختیار نکرده و يك اردو از زنان صیغه را در اندرون خود جمع کرده است. چون شاهزاده در مسافرت بود من نتوانستم بدیدن اندرون او موفق گردم ولی در عوض اين زنان صیغه که حکم مال التجاره را دارند افراد جالب توجه دیگر براهم در آنجا زیارت کردم یعنی چهارخوک چاق را دیدم که پشم بر آبی آنها بر سلامتی مزاجشان دلالت داشت این شاگردان شاهزاده افراد منحصر بفردی هستند که از مالک خارج بایران آمده اند زیرا که وارد کردن خوک زنده یا مرده بکلی در این کشور ممنوع است و هرگز گوشت این حیوان دارای آن افتخار نبوده که مانند معمول اسلامبول بشکل ژامبون (۱) و سوسیس (۲) در پیش تخته قصاب یاد در منازعه های اغذیه فروشی جلوه و نمایشی داشته باشد.

شاهزاده این حیوانات را بقصد بومی کردن در کاخ خود راه نداده است بلکه مقصودش این بوده که بدستورات اسلامی بی اعتنائی نشان دهد. بطوریکه شنبدم در یکی از جشن های بزرگ نوروز که علما بدیدن شاهزاده رفته بودند برای هتک احترام و توهین امر کرده بود که آنها را از حیاط ملتزمین رکاب خود یعنی همان خوکها، وارد نمایند تا چشمه شان باین موجودات نجس بیافتد. البته ملاها از این عمل عمدی شاهزاده باطناً مکدر و بشدت متفرف شدند ولی از ترس

[۱] Jambon ران خوک نمک سود یا دودزده است.

[۲] Saucisse گوشت قیمه شده خوک است که در روده پر کرده باشند.

جرت نکردند سخنی بر زبان بیاورند زیرا که شاهزاده در اوج اقتدار و فرمانفرمای تمام ایالات جنوبی ایران بود. علاوه این فکر راهم در سر داشت که پس از مرگ پدر مملکت مستقلی در جنوب تأسیس کند و شمال را موقتاً به برادر خود ولیعهد واگذارد و اگر روسها مانع نشوند آن قسمت را هم بعداً تصرف نماید از طرفی ولیعهد هم در این فکر است که پس از جلوس به تخت شاهی خود را از این دشمن هولناک خلاص کند بنا بر این اشخاص دور بین بدون اینکه جرئت گفتن آنرا داشته باشند چنین حدس میزنند که پس از مرگ شاه مملکت یکی از این دو که موفق بکشتن دیگری شود تعلق خواهد گرفت.

شاه هم از مقاصد باطنی دو پسر خود آگاه است و میداند که این دو برادر در او ان طفولیت با هم عداوت داشتند و ظل السلطان در سن دوازده سالگی این جمله را در روی شمشیر خود حک کرده بود: « با این شمشیر باید من برادر خود ولیعهد را بکشم »

ظل السلطان که شاهزاده باهوشی است، در اداره کردن امور کشوری بر برادر خود برتری دارد و علاوه بر اینکه هیچوقت دست نمنا بطرف شاه دراز نکرده است سالیانه وجوه زیادی هم برای او میفرستد. او در اوائل جوانی در نزد شاه قرب و منزلتی نداشت و چون شاه بمقاصد باطنی او پی برد حکم کرد که او را نایبنا کنند، در باران حرکات شاهزاده را حمل بر طفولیت و نادانی کرده و بشفاعتش پرداختند، از آن تاریخ بپسند شاهزاده خیالات باطنی خود را پنهان کرد و رفتار خود را نسبت به برادر تغییر داد و شاه بکلی مطمئن شد که او از خیالات شرارت آمیز خود صرف نظر کرده است.

نظر بهمین تغییر حالت بود که شاه نسبت باوبر سرمهر آمد و بتدریج دست برادران خود را از حکومت ایالات جنوبی کوتاه کرد و اداره آنها را به ظل السلطان سپرد و معلوم نیست که آیا سود پرستی و یا واقعاً مهر و محبت پدری در این کار دخالت داشته است. بنیر از خدا کسی از قلب ناصر الدین شاه آگاه نیست.

باری مادر موقع مراجعت از خیابان بزرگ چهار باغ عبور کردیم. با اینکه این خیابان حزن آور و متروک است. طرف عصر که کاروانها بسمت جنوب حرکت میکنند مختصر جنب و جوشی در آن پیدا میشود. اما این رفت و آمد چند نفر قاطرچی و مردمان فقیر را چگونه میتوان با آن جلال و شکوه و ازدحام گردش کنندگان دوست سال قبل مقایسه کرد. از نقاشیهای مخصوص چهل ستون میتوان استنباط کرد که در آن تاریخ اعیان و اشراف و ثروتمندان بالباسهای زرد و زنی ارغوانی و کشمیری در روی سنک فرشهای این خیابان مرکزی قدم زنان تفرج میکردند و در خیابانهای طرفین چایک سواران آراسته در سرعت بر یکدیگر سبقت میگرفته اند و در روی زین و یراق طلا و نقره در مقابل بانوان زیبا که در بالاخانههای کاخها نشسته بودند دخیله میدادند.

در این هنگام من بالای بام یکی از این کاخهای ویران رفتم تا اطراف را تماشا کنم، متأسفانه هر چه نگاه کردم اثری از آن سواران اشراف زاده نیافتم. تنها پیادگان فقیر و حمالانی

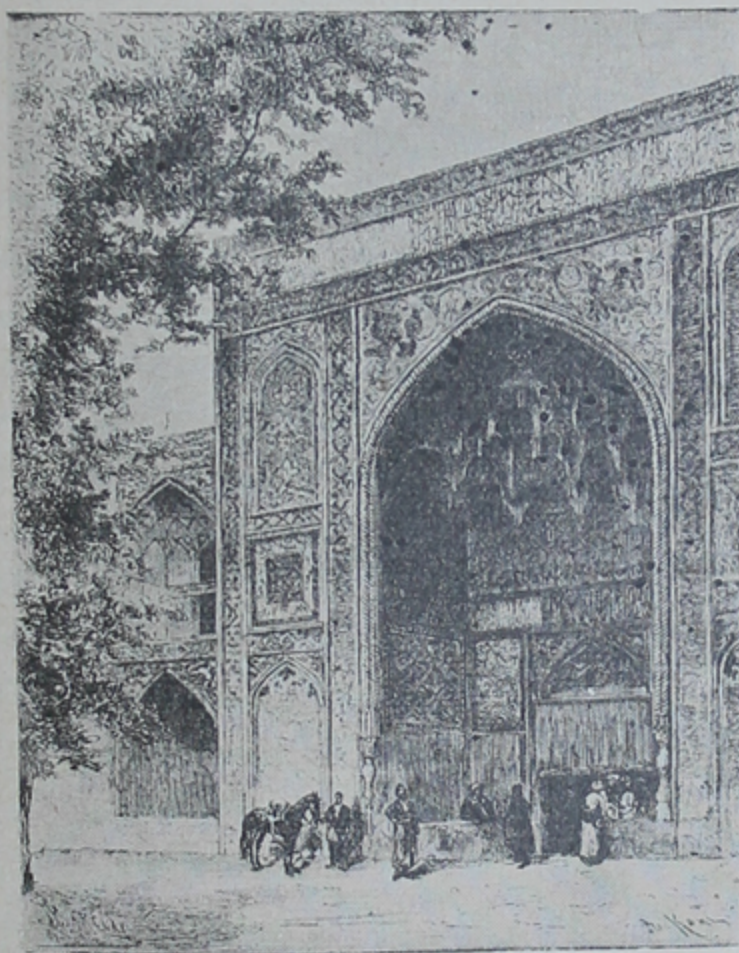
که کمرشان در زیر بارهای سنگین خم شده است در رفت و آمد میباشند. چنارهای عظیم الجثه هم از شاخ و برگ عاری و دارای آن سرسبزی نیستند که بدرختان و عده عمر طولانی دهند. سنگ فرشهای پیاده رو از جای در آمده اند، مجاری آب خشک شده و در ته حوضها مقداری آب متمغن دیده میشود که خزه ها و کثافات روی آنها را پوشانده اند. در باغچه های طرفین خیابان هیچ آثاری از گل سرخ دیده نمیشود حتی از درخت های یاسمن صحرایی هم که زینت افزای باغهای وحشی هستند اثری پدیدار نیست.

از این منظره حزن آور و وحشت انگیز روی بر تافته و نظری بداخل عمارات ویران انداختم و با کمال تعجب مشاهده کردم که هنوز هم در این اتاقهای بی سقف پراز خاک کاشیهای زیبایی جلوه گری میکنند. در دیوارها، جایجا تا بلوهای نقاشی که روی آنها را خاک پوشانیده اوضاع اندرونیهای اشراف توانای قدیمی را نمایش میدهند و معلوم است که ببادست استادان و هنرمندان بامهارتی ترسیم شده اند.

در این تابلوها زنان زیبا و آراسته ای دیده میشوند که لباسهای حریر در بر و عمامه یا تاج جواهر نشانی بر سر دارند و در باغهای باصفا، بانشاط و سرور سرگرم عیش و نوش و باده گساری و خوردن شیرینی و مویه میباشند. لباسهای آنها با آب و رنگ گیرنده ای نقاشی شده ولی صورتهای آنها رنگین تر از زمینه سفید شیرمانند تابلو نیست.

چون انسان بدقت بمطالعه این صورتهای پردازد شکل و سیمای قشنگ ایرانی را در آنها نمی بیند و میتواند فرض کرد که در آن هنگام نقاشان ایرانی بسبک و اسلوب چینی کار میکردند. این فرض قابل قبول است زیرا که در زمان شاه عباس کبیر ایران در ساختن ظروف چینی دستی داشته و هنرمندان بتولید استادان مملکت آسمانی چین، صورتهای آبی رنگ در روی زمینه سفید نقاشی میکردند.

جای بسی افسوس است که تصاویر بدنه دیوارهای خیابان چهار باغ بکلی خراب شده و مثل این است که عمداً بانهدم آنها پیرداخته باشند. تصور میکنم که این عمل وحشیانه در زمان سلطنت شاه عباس دوم صورت گرفته باشد زیرا که این شاه در آغاز سلطنت باندازه ای در نشان دادن زهد و تقوی افراط کرده و بجز صدای عبادت صدای دیگری در شهر اصفهان شنیده نمیشد. اما در اواخر عمر بچهران مافات پرداخته و کاملاً در شرابخواری و عیاشی غوطه ور گردید. گویند شبی در حال مستی فرمان قتل یکی از زنان سوگلی خود را داد، اما پس از آنکه بهوش آمد از عمل وحشیانه خود اظهار ندامت کرد و فرمان داد که برای روانشادی آن مرحومه آنچه خم و قرابه در مملکت هست، خالی یا پر همه را بشکنند. البته این پشیمانی قابل ستایش بود ولی افسوس که دوامی نداشت و چندی بعد شاه عباس شراب رادر کوزه های کاشی و صراحیهای چینی که گنجایش آنها دو یاسه برابر قرابه ها بود ریخته و بحد افراط میآشامید. باری پس از تماشای بقایای این کاخهای ویران از پله هایی که هر يك ۳ سانتیمتر ارتفاع داشت پائین آمدم. پر پاسکال که از مصاحبت چند روزه ما وجد و نشاطی پیدا کرده بود روی بن کرد

جلو خان مدرسه چهارباغ

و گفت : تنها نایب -
الحکومه نیست که اسرار
زندگانی شاه عباس کبیر
رامیداند . کسان دیگری
هم هستند که چیزهائی
میدانند .

گویند در اوقاتی که این
شاه با نشاط و سرخوش
بود پرسشهای عجیبی
از اطرافیان و ندمای خود
میکرد ، روزی از ندیم
شوخ خود حل این مسئله
را خواست : « شخصی
بواسطه ارتکاب خطائی
دستگیر شده ، آیا ممکن
است عذر بدتر از گناهی
بیاورد که موجب استخلاص
او گردد ؟ » ندیم گفت
شاید حل آن آسان باشد .
روز بعد موقعی که شاه
ب قصد رفتن بجرمسرا پای

خود را روی پله گذارد ندیم مذکور ساق پای او را ب شدت نشگون (نشکنج) گرفت . شاه
غضبناک برگشته و با تغییر گفت احمق این چه حرکتی است ؟
ندیم مقصر گفت : « اعلیحضرتا عذر میخواهم تصور کردم که ساق پای یکی از سوگلی هاست »
ما هم نظیر این داستان را داریم : گویند وقتی که شارل دهم از مراسم تدفین برادر خود
لوئی هیجدهم بر میگشت روی برئیس تشریفات کرده با تغییر گفت تشریفات دفن بسیار
بی نظم بود . رئیس تشریفات مضطرب شد و در حالیکه از ترس میلرزید گفت : اعلیحضرتا
معذرت میخواهم البته دفعه آینده بهتر از این رفتار خواهیم کرد .

۴ سپتامبر - غالباً در هنگام عبور از خیابان چهارباغ من از مقابل سردر مدرسه مادر شاه
عبور میکردم و همیشه در این خیال بودم که بتوانم این بنای عالیرا از نزدیک ببینم . از دیدن
تزیینات این سردر ورودی و جلوه گری کاشیمهای زمینه آبی گنبد و مناره ها که قسمتی از آنها را
شاخ و برگ درختان چنار مستور کرده بودند ، تصویری از درون این بنا در مغز خود ترسیم میکردم
که البته بسیار ناقص بود و بحقیقت نزدیک نبود . امروز تصمیم گرفتم که قسمتی از وقت خود را صرف

تماشای این مدرسه کنم بنابراین با پر باسکال و مارسل حرکت کرده بآنجا رفتیم .
سر در بیضی شکل آن در مرکز يك بنای عالی دوطبقه قرار گرفته است . طول این بنای دوطبقه
تقریباً یکصد متر میرسد . حاشیه ای عریض و مارپیچی از کاشی فیروزه ای رنگ قشنگ ، مانند
کنگره ای اطراف در ورودی را احاطه کرده است و دو انتهای آن در قاعده بر روی تخته سنگهای
بزرگ مرمر قرار دارد . در بزرگ آن از چوب سرو ساخته شده و با ورقه های نقره ای که با
هنرمندی آنرا قیچی کرده و بشکل خطوطی در آورده اند مستور گردیده است .

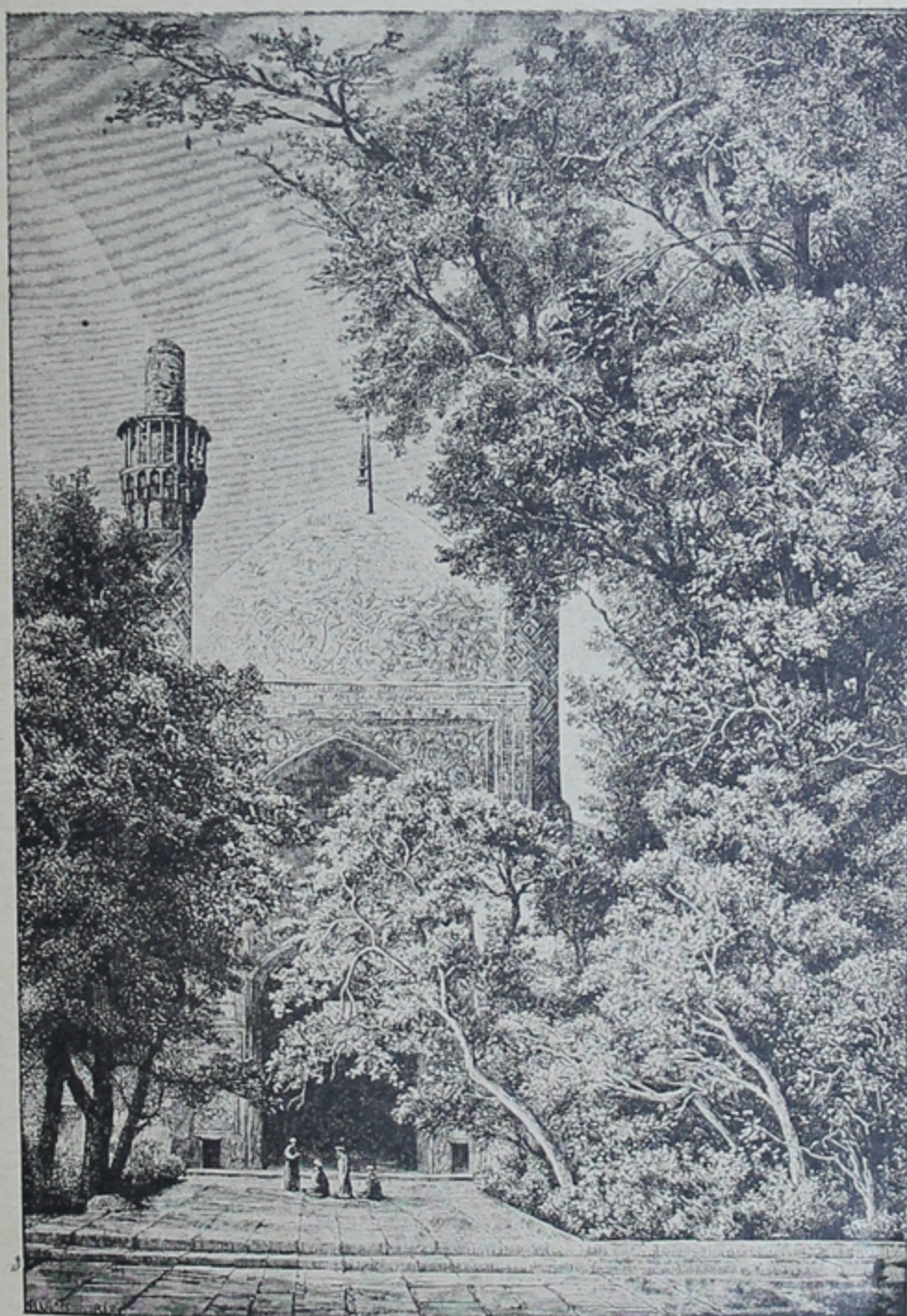
از این در بزرگ داخل هشتی وسیعی شدیم که بشکل هشت ضلعی منظم و دارای گنبدی بود .
در طرف راست و چپ ، کسبه تخت های چوبی گذارده و در روی آنها هلوهای درشت و انگور
های بسیار عالی که اصل آنها سابقاً در ناحیه کنعان بوده است و قدح های دوغ ترش
و خیار و گوشت بسیج کشیده برای کباب و سایر خوردنیها حاضر کرده بودند . در واقع اینجا
رستورانی است که مشتریان را بخوبی جلب میکند .

این هشتی که استاد و شاگرد در آن صرف ناهار میکنند دارای درگاههای عریض
آراسته ایست که یکی با درب خارجی ارتباط دارد و دو تای دیگر بطرف دهلیز های
فرعی باز میشوند و چهار می بطرف حیاط مدرسه است . چنار های عظیم الجثه ای بر صحن
حیاط سایه انداخته اند ، شاخ و برگ این چنارها بیشتر از چنار های چهار باغ است ولی سنین
عمرشان کمتر از آنها میباشد زیرا که این مدرسه را مادرشاه در سال ۱۷۱۰ یعنی تقریباً یکصد
سال پس از کاشتن چنارهای خیابان در زمان سلطنت شاه سلطان حسین بنا کرده است .

چشم از دیدن کاشیهای مینائی که اشعه آفتاب را منعکس میکنند خیره میشود و در نخستین وهله
بغیر از قسمت های بزرگ و جسیم این تابلو چند دیگری را نمیتوان تشخیص داد . در صحن حیاط
نهر بزرگی در حوض طولی که از سنگ مرمر ساخته شده است عبور میکنند و عکس درختان در
سطح بلورین آب دیده میشود . شاخ و برگ این درختان تابلوی تاریکی را تشکیل میدهد
که در میان آن گنبد و مناره های مستور از موزائیک مینائی نمایش مخصوصی دارند .
در زمینه آبی فیروزه ای گنبد تصاویر سفیدی دیده میشود که بشکل مارپیچ ترسیم شده و
لطف مخصوصی دارد و تصاویر زرد رنگی هم وجود دارد که با سلوب عربی جابجا با رشته
های آبی و سیاه تزیین شده است .

قسمتهای تحتانی بنا از کاشیهای مربع پوشیده شده که زمینه آنها مانند شیر سفید است
و در آنها گل و بته های آبی رنگ ترسیم شده و با مجموعه بنا هم آهنگی کاملی دارند .
استادان چیره دست و صنعتگران هنرمندی که این آثار را از خود بیادگار گذاشته اند شایسته
احترام زیادی هستند . بنظر من هیچ ممکن نیست بنائی را از این بهتر و قشنگ تر زینت
و آرایش داد .

اگر بخواهیم درست قضاوت کنیم ، باید بگوئیم وسایلی را که طبیعت در مشرق در دسترس
این هنرمندان گذارده است با منتهای ذوق و سلیقه بکار برده و صورت زنده ای بآنها داده اند .

داخل مدرسه چهار باغ

بعقیده من در اروپا هیچ بنائی وجود ندارد که عظمت و ابهت آن بتواند مانند مدرسه مادرشاه درانسان تأثیر کند .
چون فصل تابستان است طلاب بدهکده‌ها رفته‌اند و بغیر از کسانی که درمداخل مدرسه مشغول

کسب هستند و چند نفر ملاکه با ابهت روحانی مشغول کشیدن قلیان میباشند کسی در آنجا نیست و اگر اینها نبودند مدرسه مادر شاه هم مانند کاروانسرا و بازار که در جنبین آن واقع شده اند خالی از سکنه بود. بهر حال امروز کسی مزاحم ما نیست و میتوانیم با فراغت خاطر از جاهای مختلف این بنای باشکوه عکس برداری و نقشه کشی کنیم.

در موقعیکه من و مارسل مشغول تماشا و عملیات خود شدیم کشیش پاسکال هم بملاقات مدرس مدرسه رفت و چون در میان اشخاص تحصیل کرده، حکمت الهی موضوع بحث دائمی است طولی نکشید که در میان ملاها کار بمشاجره کشید و طوری مباحثه بالا گرفت که کسبه میوه فروش هم بساط خود را ترک کرده و در اطراف کشیش عیسوی و ملاها جمع شدند و گفتگوهای آنها را گوش میدادند.

باید از روی انصاف اعتراف کنم که ایرانیان عموماً بدون ترش روئی در موضوعات علمی مطرح شده بمباحثه میپردازند، یعنی همان موضوعاتی که بحث در آنها در اجتماعات متمدن ما بکشمکش و منازعه منتهی میگردد. تا کنون من چندین دفعه تصادفاً مباحثات ملاهای شیعه را دیده ام که همه باملایمت و خوشروئی خاتمه پیدا کرده است. البته این ملایت و حسن خلق قابل تمجید است. در مواردیکه تمصب مذهبی هم دخالت دارد و کار بمجادله و منازعه میکشد ایرانیان سلامت نفس و حسن خلق و رفتار معتدلانه را از دست نمیدهند. در این جا هر کس بنوبه خود حرف میزند و بدلائل و مدارک معتبر بامخاطب خود گفتگو میکند و در هر حال در نهایت آرامی و بدون حرکت دادن دست و سر بصحبت میسر دازد و از نزاکت خارج نمیشود. (۱)

موقعیکه کار ما تمام شد و آمدم که با کشیش برویم، نوبت صحبت بدرویش نجیب و وارسته ای رسید که با گیسوان پریشان در روی خمره بزرگی نشسته بود. این شاگرد حافظ از تخت سفالین خود بزیبر آمد تا در مباحث اخلاقی و عرفانی شرکت نماید. طلبه جوانی آهسته بمن گفت: «این درویش هم مانند نظایر خود کمی جنون دارد» معیناً بر حسب عادات شرقی که دیوانگاران محترم می شمارند نسبت با و احترامی داشت و در حینیکه درویش صحبت میکرد، طلبه آهسته برای من چنین نقل کرد: موقعیکه این درویش باین مدرسه آمد دارائی او منحصر بود بیک کلاه درویشی که او را از سرما و گرما حفظ میکرد و لباس مندرسی هم بر تن داشت، روزی در کنار خیابان بخواب رفته بود، لوطیه ادرحال عبور کلاه او را از سرش ربودند. درویش بیچاره چون از خواب بیدار شد هرچه جستجو کرد کلاه خود را نیافت. بنا بر این با حال یأس و اندوه رفت بقبرستان و مدت زیادی در روی قبری منزل کرد یعنی از سفیده بامداد بآنجا میرفت و در روی قبر می نشست و پس از غروب آفتاب مراجعت میکرد. اتفاقاً روزی یکی از رفقایش از قبرستان گذشت و او را در آنجا دید، از او

(۱) البته در آن موقع مدرسه خلوت بوده و نویسنده مجالس مباحثه طلاب را ندیده است (م)

درویش و طلبه

پرسید برای چه در قبرستان
منزل کرده ای؟ درویش در
پاسخ گفت: من در انتظار
آمدن سارق کلاه خود هستم
و چون میدانم که بالاخره
تمام مردم باید اینجا بیایند
البتّه او هم خواهد آمد و در
آن روز من کلاه مرا از او خواهم
گرفت.

کشیش باسکال سر گرم مباحثه
بود و میل داشت بیش از این
بصحبت ادامه دهد ولی چون
باو گفتیم که هوا گرم و موقع
ظهر است از صحبت دست کشید
و بلند شد. نظر باینکه راه
زیادی رفته و خسته شده بودیم
کشیش گفت بهتر آن است
که نزدخواجه یوسف برویم
و ناهار را در بازار صرف کنیم.
حجره خواجه یوسف در قسمتی

از بازار واقع شده که محل پر جمعیت کسبه و تجار است.

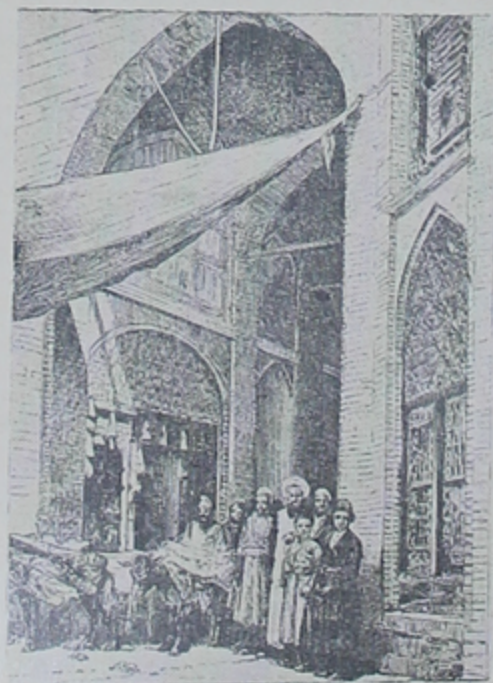
من در شهرهای بزرگ اسلامبول و تهران و کاشان یا جای دیگر چنین جمعیتی ندیده
بودم. بازار اصفهان قشنگترین بازارهای شرقی است. اشیاء آنتیک در آن زیاد دیده
میشود. ظروف قدیمی ساخت چین و ژاپن و ظروف مسی منبت کاری زمان شاه عباس و اشیاء نقره
که بافیروزه و مروارید ترصیع یافته و بسقف میآویخته اند از قبیل چراغ و غیره در سینیها
و سبدها جای گرفته است و خلاصه آنکه این قسمت از بازار موزه بسیار خوبی است که همه نوع
اشیاء ظریف و نفیس قدیمی را در آن میتوان دید. اما نباید بخیال خرید آنها افتاد زیرا
که تجار ارزش واقعی این اشیاء نفیس را که محصول ذوق و هنر گذشتگانست خوب میدانند و
بداشتن آنها افتخار دارند و ممکن نیست که در مقابل طلا و نقره به تسلیم آنها رضایت دهند.

این اشیاء علاوه بر آرایش حجره بجای گلدان هم بکار میروند. دسته گلهای بزرگ اوان
از سنبل و رگس و یاسمن و مینا و غیره در آنها جای گرفته است و عطر نافذ آنها بوی مکرهوی
را که از جمعیت تولید میشود مرتفع میسازد.

بازار در این فصل منظره نشاط آوری دارد. هلوهای درشت بر آب مانند کوهی رویهم چیده شده و آب و های شیرین هر می تشکیل داده اند. خر بوزه و خیار و هندوانه راه عبور را مسدود کرده اند مخصوصاً هندوانه های شکافته عقیق رنگ و پر آب و خوش طعم که عابرین گرما دیده و تشنه را بطرف خود دعوت میکنند. بادنجان فراوان در روی زمین ریخته و در بالای آنها سبد های انگور می درخشند. دکانهای بقالی و عطاری با دکانهای میوه فروشی رقابت میکنند. شیشه های بزرگ پر از املاح آهن و مس و مانگاز در پرتو اشعه آفتاب که از دریچه سقف بازار بآنها تابیده جلوه خاصی نشان میدهند. ظروف شیشه ای درازی هم پر از فلفل و زعفران و سایر ادویه هستند که حتماً باید در اغذیه ایرانی داخل شوند.

کاروانسرای ارمنی ها که خواجه یوسف در آن منزل دارد از یک رشته حجره های طولانی احاطه شده که در ب آنها بوسیله پنجره های موزائیک چوبی باز و بسته میشود اما در وسط روزه در ب هیچیک از این حجره ها باز نیست زیرا که تجارت معمول چند ساعتی استراحت میکنند و در برابر وی خود می بندند ولی دکانهای بازار همیشه باز است.

کشیش پاسکال در حجره را زد و نوکران مارا در اطاقی بردند که هوای آن خنک و مطبوع بود. مستخدمین ما از دکان کباب پزی بازار کباب معطر و لذیذی در لای نان آوردند. ترشی هم مرکب از بادنجانهای ریزه و آلوچه و گردوی نارس و غیره در پهلوی آن بود. ایرانیها از این نوع ترشی در موقع صرف غذا زیاد میخورند، بخصوص در فصل تابستان که مهیج اشتها و مطبوع است.

کاروانسرای ارمنی ها

بعد از صرف ناهار خواجه یوسف از حضور ما استفاده کرده و عده زیادی از صنعتگران و آهنگران را در مقابل مادفله داد، اینها اشیاء تجملی زیادی برای فروش آورده بودند از قبیل اردک و شتر و الاغ و آفتابه و سپر که همه را از فولاد و باچکش ساخته بودند و در میان آنها رشته های نازک طلا و نقره یا طلای سفید برجستگی داشت.

چند نفر تاجر فرش فروش عمده را هم دیدیم. یکی از آنها دعوت کرد که بخانه اورفته با صرف چای، فرشهای مرغوب را تماشا کنیم زیرا که میگفت فرشهای سنگین هستند و حمل و نقل آنها خالی از اشکال نیست. من دعوت او را با کمال امتنان پذیرفتم مخصوصاً چون از زن خواجه یوسف شنیده بودم که حاجی زن تازه ای گرفته که در زیبائی شهره اصفهان است، بسی میل داشتم که

باندرون اورفته و زنش را به بینم . اما تصور میکردم که ورود باندرون او برای من مشکل باشد زیرا که این مرد ساده لوح از طرز لباس و صورت پوست انداخته من تصور کرد که من مرد جوانی هستم و بتصور اینکه مارسل از تعریف و توصیف او راجع بمن خوشوقت خواهد شد با عبارات تملق آمیز و خوش آیند که مخصوص ایرانیان است باو گفت : « چا کرد در نظر اول خوب استنباط کردم که این جوان پسر حلال زاده جناب عالی است . خداوند باوقیافه و سیمائی بخشیده است که کاملاً بشما شباهت دارد . » مارسل هم از بیانات او اظهار تشکر کرد . بعضی از مردان بدن آنکه جرئت اعتراف آنرا داشته باشند نسبت بزنان خود سوء ظن دارند و این تبریک شباهت را با کمال میل میپذیرند .

فصل چهاردهم

باغ کشیش بزرگ - روحانیان گریکور - اندرون حاج حسین - یادگاریهای مسافرت یک زن ایرانی در مسکو - مناره دیده بانی - نامه شاهزاده ظل السلطان .

۴ سیمتامبر - امروز فریاد و آه و ناله خاجیک در حیات بلند شد . من بیرون رفتم که به بینم چه خبر است . دیدم پریاسکال او را بچوب بسته و تر که های محکمی بکف پایش میزند . آی آی خاجیک فضا را پر کرده بود و میگفت پدر توبه کردم مرا به بخش غلط کردم ، دیگر از این کارها نخواهم کرد . معلوم شد که این پسرک متقلب به هدیه ای که کشیش بزرگ گریگوریان برای ما فرستاده دستبرد زده است ، من از و شفاعت کردم و باستخلاصش پرداختم . هدیه کشیش عبارت بود از شش دانه هلموی پر آب بسیار درشت که سبذ را پر کرده بود . بهترین میوه های اروپا ممکن نیست از حیث طعم و عطر و گوشت ضخیم و پر آب با هلهوهای اصفهان برابری کند . البته خاجیک شکم پرست هم نتوانسته بود از خوردن یکدانه آنها صرف نظر کند و فکر نکرده بود که بعد از خوردن باید از چوبهای پدر روحانی هم نوش جان نماید . همینکه من شفاعت کردم و خلاص شد با بفرار گذارد . کمی بعد او را صدا کرده گفتم مسلماً کف پایت زیاد درد میکند . گفت ابداً - من برای این فریاد میکشیدم که پدر زود تر مرا رها کند . کف پای من مانند تخت کفش سخت است و از این چوبها متأثر نمیشود .

باغ خلیفه در کنار زاینده رود واقع است . ماسه ساعت بغروب مانده حرکت کردیم و بمحوطه ای که دیوار گلی داشت وارد شدیم . طولی نکشید که عالیجناب هم سوار بر اسب شکیل سیاهی بانو کرائش که دردنبال اوروی اسبان بازی میکردند با جلال و شکوه تمام عیار وارد شد . البته در فرانسه هم سابقاً کشیشان بزرگ همین طور باشکوه و تجمل حرکت میکردند . در نزدیکی در ورودی باغ آلاچیقی است که از گنبد سبزی پوشیده شده و در زیر آن مخزن آبی است که از زاینده رود بآنجا میرسد . چرخ یا ماشین آبکش ناله کنان بر روی محور

خود میگردید و آب را در دلوهای چوبی بالا آورده بمجرا میریخت . چهار گاو نیرومند باین چرخ بدوی بسته شده و آنرا بگردش درمیآوردند . این شاگردان خلیفه یعنی

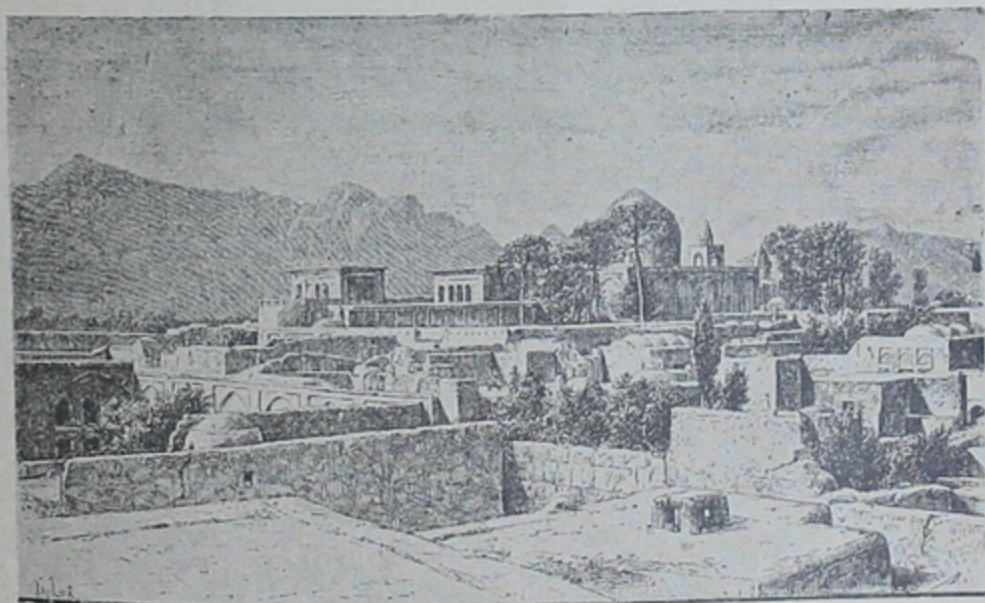
گاو که در کلیسا آب میکشد

گاوها چاق و دارای قد بلند و شکل خوش نمایی بودند . البته در اثر پرستاری و غذای خوب اینطور فربه شده اند و با گاوهای کوچک و لاغر و بدتر کب روستائیان که برای شخم کردن زمین بکار میروند تفاوت فاحشی دارند .

پرستار گاوان از نیرومندی و ملایمت و اطاعت آنها تعریف میکرد و موههای براق آنها را بمن نشان میداد ، مسلماً این بدبخت از غریزه گوشت خواری و افکار جنایت کارانه من آگاه نبود . من باید با کمال خجلت اعتراف کنم که فکر خوردن گوشت آنها در من ایجاد شد زیرا متجاوز از شش ماه است که من از خوردن گوشت گاو محروم شده ام و کوچکترین لقمه ای از کباب ران این حیوان نخورده ام . گوشت گاوهای روستائیان مانند چرم ضخیم است و قابل خوردن نیست . خلاصه برای انصراف فکر بگردش باغ پرداختن زمین پراز محصول و از سه طبقه سبزه پوشیده شده است : طبقه اول عبارت است از اشجار چنار و تبریزی که بر تمام طبقات تسلط دارد . طبقه دوم را درختان انجیر و هلو و انار و به تشکیل میدهند . به اصفهان بنوبه خود قابل توصیف جداگانه است ، بقدری معطر و لطیف و پر آب و خوش طعم است که میتوان آنرا مانند سیب خورد ، شاخه های این درختان در زیر بار سنگین میوه زیاد خم شده و بر زمین رسیده و بر سبزه هایی که طبقه سوم را تشکیل میدهند سایه انداخته اند . باخود گفتم واقعاً جلفا بهشت روی زمین است .

در این موقع خایفه مارا نزد خود خواند و همه رفتیم بالای بام عمارتی که در مدخل خیابان بزرگ واقع بود . از روی بام مناظر و دورنماهای خوبی دیده میشد . از طرف شمال شرقی شهر اصفهان با گنبدهای فیروزه ای دیده میشد . در طرف مشرق ، رودخانه زاینده رود از زیر

طاقهای متعدد پلهای انشور دیکان و مارنون میگذشت، در طرف جنوب شرقی بامهای مخروطی شکل خانقاههای دراویش و مناره شهرستان که در محله قدیمی شهر جی سر با آسمان برافراشته نمایان بود و در طرف جنوب قصبه جلفا را میدیدیم که عمارات آن جایجا بتوسط گنبد های بلند کلیساها و باغهای وسیع قطع میگردد و در انتهای آن کوه صفا که معمولا آنرا کوه صفا میگویند نمایان بود و بالاخره در سمت مغرب و شمال غربی دشت حاصل خیز کلادان در فاصله بسیار دوری مانند لکه سبزی نمایش داشت. چون هوا تاریک شد مدعوین دسته دسته وارد شدند. اینها زهاد و عباد و مشاورین و هوا خواهان خلیفه بودند. غالب افراد این گله از معلومات مذهبی هم بی بهره نبودند ولی در نزد چوپان بزرگ و محبوب خود مراسم احترام و ادب را رعایت میکردند.

دور نمای قصبه جلفا

قبل از غذا جای آوردند که بقول آنها مشروب اشتها آورست و در ساعت ۹ همه رفتیم سر میز شام. چون چشم مهمانان بکار و چنگال و قاشق افتاد حالت یاسی بآنها دست داد و با قیافه های عبوس باین آلات شکنجه نگاه میکردند. من بسی افسوس داشتم که چرا بترك عادت نپرداخته و انگشتان خود را در ظروف غذا فرو نبرده ام تا این اشخاص بدبخت و فقیر محکوم بآزار و شکنجه نشوند.

برنامه شباهت زیادی بچشم عروسی ارمنیه داشت که در پیش ذکر آن رفت، تنها تفاوت این است که چون مهمانان کمتر هستند ظروف تمیزی در سفره گذارده اند و غذا هم تنوع بیشتری دارد. مخصوصا شرابی که با کشمش بعمل آورده اند بسیار مطبوع و لذیذ و محصول تاگستانی است که در انتهای باغ واقع شده است.

ارمنیه در تربیت تاک و ساختن شراب مهارتی دارند، شاخه های تاک را بدار بست مشبکی

میکشند تاخوشه‌ها آویخته شده و آزادانه نشوونما کنند. خوشه‌های انگور بواسطه شاخ و برگ که از بالا آنها را پوشانده از اشعه آفتاب محفوظ هستند و فاصله آنها هم از زمین زیاد است و چون آزاد هستند طول آنها به چهل سانتیمتر میرسد. دانه‌های درشت و پوست بسیار لطیف و نازکی دارند. هنگامیکه این انگور را بدهان بردم چنین احساس کردم که در میان تا کستانهای مملکت اسپانی هستم. ارمنیها انگور را وقتی میچینند که کاملاً رسیده و شیرین شده باشد. پس از چیدن آن را دانه کرده و در چرخشت پایمال میکنند و در خمره میریزند تا تخمیر شود. بعد از تصفیه بآن حرارت میدهند تا در هنگام تابستان از فساد محفوظ بماند و موادی هم برای گیرندگی در آن مخلوط میکنند. بهترین شراب بعثیده آنها آن است که زود مستی و بیهوشی بیاورد.

در آخر غذا خایفه نطقی بزبان ارمنی ایراد نمود و یکی از مدعوین آنرا بفارسی برای مترجمه کرد. خلاصه نطقش این بود: من بسی خوشوقتیم که رؤسای بزرگ خانواده‌های جلفا را در اینجا جمع کرده‌ام تا نسبت بمهمانانی که خدا برای من فرستاده است یعنی فرزندان ملت سر بلند فرانسه که سالهاست مانند فرشتگان از عیسویان شرقی نگاهبانی میکنند. مهر و علاقه خود را بروز دهند. البته مملکت فرانسه روایات تاریخی خود را بیاد دارد که همیشه مستمندان در مواقع سختی با و روی آورده و استمداد میطلبیدند. مسلمانانیدن نام وطن برای ما که اکنون در وسط آسیا ناپدید شده و از آن دور افتاده‌ایم خالی از تأثر نیست. این خلیفه که اجباراً در جلفا اقامت کرده و ما را بامهر و ملاحظت پذیرفته است از حیث مقام اهمیتی دارد و امور روحانی ارمنی‌های هندوستان را هم اداره میکند. عایدات کلیسای او هم قسمت عمدتاًش از جوهری است که ارمنی‌های مقیم بمبئی و بنارس بجلفا میفرستند زیرا که در جلفا بنیر از چند قطعه باغ و زمین مزروع چیز دیگری وجود ندارد و افراد گله گوسفندان او هم بقدری بی بضاعت هستند که نمی‌توانند عایداتی برای چوپان خود فراهم سازند و اگر چیزی هم تقدیم کلیسا میکنند محصول زراعتی است که بهائی ندارد.

سرمایه‌ای که از هندوستان رای کلیسای جلفا میرسد قابل ملاحظه است. طریقه جمع آوری آن هم طرز خاصی دارد. خلیفه جلفا مأمورینی را بانتخاب خود به هندوستان میفرستد و بهترین محل‌های پر عایدات را بکشیشانی میدهد که تعهد نامه و وجه ضمانتی بپردازند و متعهد شوند که سالانه مبلغ معینی را جمع کرده و برای خلیفه بفرستند. بنابراین کشیشانی که بخواهند بمأموریت‌های بزرگ بروند باید در فکر جمع آوری مبلغ لازم برای پیش پرداخت باشند بنابراین مجرمانه بمعاملات و خرید و فروش و تجارت میپردازند تا بتوانند مبلغی برای بدست آوردن شغل مناسب و مقام عالی فراهم نمایند. این رفتار نامناسب که منافعی مقام روحانیت است باعث تنفر اهالی و موجب فراهم شدن جار و جنجال میگردد. اما اگر بحالت روحی این گله گوسفند آشنائی پیدا کنیم باید از روی انصاف قضاوت نمائیم و بانظر عفو و اغماض بکارهای خلیفه نگاه کنیم. هرگاه خلیفه این احتیاط را نکند، نظر باینکه کشیشان تابع او از طبقات پست اجتماع بیرون

میآیند و تحصیلات عالی هم ندارند ممکن است بوعده وفا نکرده و عایدات را بنفع خود تصاحب نمایند. پس چنانچه دیده میشود در مجمع روحانی هم دخل و رشوه دخالت دارد. این تعهدات و قرار دادهای که وظائف و امور روحانی را در معرض خرید و فروش قرار میدهد، جامعه کلیسا را لکه دار میکند، با این حال کشیشان گریگورها را غیر مشروع نمیندازند و سلسله روحانی از صدر تا ذیل مشروع بودن آنرا امضا میکند.

خادم کلیسا

خلیفه بزرگ اوج کلیسا که بزرگترین رئیس روحانی است نخستین فردی است که از نصب کشیشان بمأموریت و ارتقاء آنان بمقامات عالی مطالبه پول میکند و مبلغی که متناسب بمأموریت باشد از آنها میگیرد. بنابر این مأمورین هم چون نمیتوانند مانند سایر مردم آزادانه به تجارت و کسب و کار پردازند ناچار باید مبلغی را که بخلیفه بزرگ داده اند از کشیشان زیر دست خود بگیرند.

کشیش باید زندگانی آبرو مندی داشته باشد. بعلاوه اداره کردن کلیسا و امور مذهبی و تأسیس مدرسه و امور خیریه هم خرج دارد و در هر حال بدون داشتن پول کارها پیشرفت نخواهد کرد چانه زدن در معاملات مذهبی موجب کاهش احترام گوسفندان نسبت بچوپان نمیشود و از مطالبه پول و مساعدت قبلی که امری است آشکار و عامه از آن آگاه هستند کمتر

شکایتی شنیده میشود من خود شاهد این واقعه بودم که یکی از کشیشان زیر دست کلیسای جلفا که مایل بمأموریت هندوستان بود نزد پراسکال آمده، از او میخواست که نزد خلیفه رفته از او ضمانت کند البته فکر بکری کرده بود ولی پراسکال از پذیرفتن درخواست او خودداری کرد و باو پاسخ داد که دخالت در امور کلیسای گریگورها از وظیفه من خارج است و من نمیخواهم که در میان گریگورها و کاتولیکها کدورت و نفاق پدید بیاورد.

پراسکال مرد عاقل و مال اندیشی بود. قبل از ورود او و خلیفه گریگورها بجلفا، در میان طائفه گریگور و کاتولیک کشمکش و منازعه ای رویداده بود و اکثریت گریگور نسبت باقلیت کاتولیکها بایر حمانه رفتار کرده و صدمه و آزار زیادی بآنها رسانده بودند بطوریکه کشیشان کاتولیک از ترس جان در خانه مسلمانان پناه برده بودند. حتی در موقع ورود این دونفر روحانی هم هنوز کشمکش و خصومت در کار بود ولی نظر با حساسات پاک پراسکال و رفتار ملایم او امروز مختصر دوستی و آمیزشی در میان آنها پیدا شده است.

شش سال قبل نظر باینکه خلیفه گریگور نسبت بکاتولیکها رفتار عادلانه ای پیش گرفته بود

مورد حمله و اعتراض واقع گردید که چرا با کاتولیکها خوش رفتاری میکند ، بالاخره خلیفه مایوسانه جلفا را ترک کرده و راه هندوستان را پیش گرفت . در موقع خروج هم کسی از او مشایعت نکرد و البته برای کسیکه عادت کرده بود همیشه باطنطنه و شکوه حرکت کند و عده زیادی دردنبال او باشند ، این پیش آمد موجب سرافکندگی او شد و بالاخره در حالیکه از شدت یأس و اندوه میگریست راه شیراز را در پیش گرفت. تنها کسیکه دردنبال او رفت و او را تا اندازه ای تسکین داد همین پراسکال بود . بمحض اینکه شنید خلیفه با این وضع از جلفا بیرون رفته است فوراً سوار بر اسب شده و با و ملحق گردید و با مهر و ملاطفت با و تسلی داد . خلیفه از این اظهار ملاطفت متأثر شد و هر دو کشیش تا عصر صحبت کنان بطرف شیراز رفتند . بامداد روز دیگر مراسم تودیع بعمل آمد و یکی بطرف شیراز رفت و دیگری بجلفا بازگشت . در موقع جدا شدن با هم پیمان بستند که اگر تصادفاً چنین پیش آید که هر دو در جلفا یا جای دیگر با هم باشند مراتب دوستی را محکم تر کرده و با خلوص نیت با هم آمیزش کنند .

طوای نکشید که گریگورها از رفتار خود پشیمان شدند ، فقر اوضاع دزدستان دچار سختی زندگانی گردیدند و کسی هم از آنها دستگیری نمیکرد و بالاخره جمعیت بدون مدافع گرفتار آزار و تعدی متنفذین محلی گردید و فهمید که نه تنها نسبت بخلیفه رفتار ناشایسته ای بروز داده بلکه از داشتن رئیس مقتدری هم که پشتیبان و مدافع آن بوده محروم مانده است . بنابراین پس از یکسال کسانی از جلفا به هندوستان رفتند و با عجز و الحاح از خلیفه تمنا کردند که بجلفا باز گردد . خلیفه هم با اینکه در هندوستان زندگانی آبرومند و خوشی داشت و از فوائد تمدن و احترام بهره مند بود ، علوه متی بخرج داده تقاضای آنها را پذیرفت و بجلفا بازگشت . مراجعت او در نظر ارمنی ها فتح بزرگی محسوب شد .

از آن تاریخ به بعد هیچگونه ابرنقاری مابین گله و چوپان دیده نشد بعلاوه خلیفه دوست صدیق و با وفای پراسکال شده و بواسطه سازش آنها کدورت گریگور و کاتولیک هم روبه تخفیف گذارده است .

باری در ساعت یازده پراسکال بلند شد و از طرف ماز خلیفه تشکر کرد و بنوبه خود او را برای صرف شام بکلیسای کاتولیک دعوت نمود و گفت : میخوام بافتخار مهمانان خود ، اروپائیهای مقیم جلفا و نمایندگان کاتولیک را هم دعوت کنم ، دعوت او پذیرفته شد و مادر و شنائی فانوسها بطرف منزل حرکت کردیم .

در مراجعت بمنزل من به پراسکال ملامت کردم و گفتم : در صورتیکه شما بودجه ای در اختیار خود ندارید و مأمور هندوستان هم نیستید چرا میخواهید با خلیفه رقابت کنید .

در پاسخ گفت : در این باب فکری نکنید و خود را بزحمت نیاندازید ، اولاً غزال را خواهیم کشت زیرا که گلهای باغ را از میان میبرد و بتا کستان هم خسارت وارد میسازد و اعتنائی بتوجهات من ندارد . بنابراین در محاکمه محکوم بقتل شده است ثانیاً میوه و خر بوزه و سبزی هم بقدر کفایت داریم زیرا زمین محصوره که سابقاً در اختیار ژزویتها بود پس از رفتن آنها بکلیسای

ما تعلق گرفت و ما اکنون از حاصل آن بهره مند هستیم . پیروان من هم با دادن گوسفند و چند مرغ در این مهمانی بن کومک خواهند کرد بعلاوه امروز هم يك قسمت از دوهزار و پانصد فرانك را كه سالانه ظل السلطان بعنوان اعانه بمؤسسه من میدهد خواهم گرفت . با این حال میبینید كه اوضاع اقتصادی من بد نیست و میتوانم بافتخارشما جشنی بگیرم و خوشوقتی را كه از مصاحبت شما دارم به تابعیت خود نشان دهم . شما فردا تنها باصفهان بروید تا من مقدمات جشن را فراهم نمایم .

هشتمین امر - ما رسل در منزل ماند تا نقشه تعمیر سد ساوه را تکمیل کرده بتوسط دكتر تولوزان برای شاه بفرستد . انجام این مأموریت موجب خستگی او شده است ، نه فقط ما مجبور شدیم كه در مسافرت راه را كج كنیم و بزحمت بیافتم بلکه باید نقشه راهم كشیده و با حساب دقیق به تهران بفرستیم .

چون من در جلفا کاری نداشتم رفتم نزد زن خواجه یوسف و از او خواهش کردم كه بوعده وفا کرده مرا بدوست خود زیبا خانم زن حاج حسین تاجر فرش فروش معرفی كند .

مادام یوسف كه در وجاهت صورت و آراستگی اندام و قشنگی لباس در جلفا بی نظیر است ، خواهش مرا پذیرفت و من بسی مایل بودم كه از ملترمین ركاب او باشم ولی موانعی در كار بود زیرا كه او لا یكزن ارمنی نمیتواند بدون چادر و چاقچور و روبند به اصفهان برود ثانیاً همراه

مادام یوسف

بودن زنی كه لباس مسلمانی دارد بایك فرنگی خطرناك است . او خود را بلباس زنان مسلمان درآورد و مدتی مرا بتماشای این مقدمات مشغول كرد و چون كارش تمام شد سوار بر اسب سیاه قشنگی شد كه ظل السلطان بعنوان هدیه باو داده بود و با دو نفر خدمتكار چهارنعل از كوچه های تنگ و پرپیچ و خم جلفا براه افتاد و بزودی در ابری از گرد و خاك پنهان گردید . من در این فكر بودم كه این لباس ایرانی كه با تنفر بآن مینگریستم چقدر برای مسافرت مناسب و بیالای

زیبا خانم و مادام یوسف

بلند یکن زن زیبا میسر از دبعلاوه فایده آن هم اینست که انسان را از گرد و خاک محفوظ نگاه میدارد .
باری منم نیم ساعت پس از عزیمت او بانو کبری حرکت کردم و بمنزل معهود رسیدم ، حاج حسین
در تالار بیرونی با انتظار ورود من نشسته و محض احتیاط مشتریهای فرش را هم جواب داده بود.

بمحض اینکه وارد شدم با کمال مهر و ملاطفت و بدون اینکه از شباهت من با مارسل حرفی بزنند مرا باندرون برد.

انصافاً باید اعتراف کنم که برآستی زیبا خانم زیباست و بیجهت در اصفهان بوجاهت مشهور نشده است. از آرایش مختصر او پیداست که مدتی در دربار سلطنتی زندگانی کرده است.

من بسی مایل بودم که خوشبختی و افتخار و هنر نقاش ماهر و یا حجار هنرمندی را داشته باشم تا بتوانم چنین نمونه‌ای را مدت مدیدی در مقابل نظر قرار دهم و از تماشای اولدت بیرم. نه تنها محور زیبایی زیبا خانم شده بودم بلکه هوش فوق العاده و صفات ممتاز و جمله‌های شیرین و عبارات دلنشینی که در صحبت بکار میبرد و اشارات مخصوص و حرکات سر و دست او نیز بر شیفتگی من میافزود.

باری زیبا خانم بصحبت پرداخت و از خوشبختی زمان گذشته که در نزد شاه بوده داستانهای گشت. از مسافرتهای شاه بارو پا خاطراتی داشت زیرا که او هم بادون نرزان سوگلی شاه تامسکو همراه شاه بوده است و بسی اظهار تأسف میگرد که بامر شاه مجبور شده از مسکو بایران باز گردد. میگفت و قتی که شاه بکشتی نشست و از بندر انزلی جدا شد بسیار اندوهناک گردید. تمام اهل اندرون تا بندر انزلی همراه بودند. تنها ماسه نفر با او بکشتی وارد شدیم. همینکه ناخدا فرمان کشیدن لنگر را داد زنانی که در ساحل مانده بودند بطوری گریه و زاری و شیون کردند که ساحل پلرزه در آمد، از دیدن این منظره شاه متأثر گردید و بفکر فسخ عزیمت افتاد و امر کرد که او را دوباره بساحل برگردانند اما دکتر تولوزان و چند نفر که در نزد او تقرب داشتند به نصیحت پرداخته و باو فهماندند که بازگشت او در ایران و مخصوصاً در اروپا تأثیر بدی خواهد داشت. زیرا که دولتهای متقدر دنیا زحمتها کشیده و جشنها فراهم کرده اند و انتظار مقدم اعلیحضرت شاهنشاه را دارند. اگر بفهمند که اعلیحضرت نظر بگریه و زاری زنان فسخ عزیمت کرده است میخندند و بمقام بزرگ سلطنت توهین وارد میشود بنابراین شاه از مراجعت منصرف گردید.

من از زیبا خانم پرسیدم مملکت روسیه را چگونه دیدید آیا از اوضاع آنجا خوششان آمد در پاسخ گفت: من ابتدا این مملکت را ندیدم زیرا بمحض ورود بکشتی من و دو نفر همراه را دریکی از اطاقهای کشتی مجبوس کردند و در محل تنگ و بدون هوایی بسر بردیم و چون کشتی بیاد کوبه وارد شد ما را فوراً داخل قطار راه آهن کردند و در آنجا زندانی شدیم حتی پنجره‌های واگون را هم بستند و ممکن نشد که نظری به بیرون اندازیم. بمحض ورود بمسکو هم ما را در اطاقی حبس کردند و خواجها و موابل ما بودند که از اطاق خارج نشویم. شاه هم نظر بجشنها و پذیرائیهای باشکوهی که بافتخار او فراهم ساخته بودند نمیتوانست بر حسب معمول تهران از اول شب در نزد زنان حرم خود باشد و ما هم از آنها ماندن و مجبوس بودن محزون و اندوهناک بودیم.

همینکه شاه فهمید ما را با تحلی چه زحمتی بالباس ایرانی تامسکو آورده اند و احساس کرد که با این

وضع مسافرت برای او مشکل است و محفوظ ماندن زنان از آرایش‌ها امکان پذیر نیست، تصمیم گرفت که مارا با ایران برگرداند، ما هم از جدا شدن او اظهار تأسف کردیم ولی نظر بسختی‌هایی که در این مسافرت کشیده بودیم باطناً مایل به مراجعت بودیم. درست دوماه می‌گذشت که ما رنگ آفتاب و یا گوشه‌ای از آسمان نبودیم. بعلاوه ناصرالدین شاه هم از مسافرت خود خوشوقت و شادمان بود، همه جا محترمانه از او پذیرائی می‌کردند و جشن‌های بسیار باشکوهی با نتخار ورود او فراهم می‌ساختند و در شهرهای بزرگ قشون را با لباسهای آراسته و قشنگ در مقابل او درفیله میدادند. چون در اولین مانور نظامی که در روسیه با افتخار و تشکیل داده بودند حضور پیدا کرد. وضع قشون و لباسهای قشنگ سربازان در او تأثیری کرد و در موقع مراجعت در نهایت خشم و غضب بسمه سالار گشت: «اینهمه پولی که برای لباس قشون از من می‌گیری بچه مصرف می‌رسانی؟ قیصر روس چه نوکران درستکار و بی‌طمعی دارد، برعکس شما نوکران نالایق من که همه باید در زیر چوب و شکنجه بمیرید.»

ما از اطاق مجاور تنیفات شاه را شنیدیم و بر خود ارزیدیم و بر قتل سیمه سالار بقین حاصل کردیم اما این مرد بزرگ که هیچکس نمیتوانست نسبت اختلاف با او بدهد ابتدا خود را نباخت و چنان با حضور قلب بشاه جواب داد که خشم شاه مانند زلزله زمستانی که از اولین اشعه خورشید بر طرف می‌گردد زایل شد.

او گفت: «مگر اعلیه حضرت نمیدانند که قیصر روس با افتخار عبور جانشین جمشید و کیخسرو مجبور شده است بیک قسمت از قشون خود لباس نویوشاند؟»

من باز از زیبا خانم پرسیدم که شاه از مسافرت بممالک مختلف اروپا چه ارمان منیدی آورد و این مسافرت چه تأثیری در او داشت؟

در پاسخ گفت: ناصرالدین شاه فرنگستان را زیاد دوست میدارد و بزرگترین سلاطین و تواناترین ملکه‌های روی زمین را در مقابل خود دیده و هنرمندی و حرکات حیرت‌آور رقصه‌ها را می‌ستاید و از آراستگی و زیبائی خانمهای اروپائی زیاد تعریف میکند، باوجود این در تمام آن ممالک چیزی که شایان مقایسه با اوضاع ایران باشد ندیده است. دلیل آنهم این است که در مراجعت از اروپا پس از پیاده شدن از کشتی شب را در قصر سلطنتی انزلی که در ساحل دریا واقع است بسربرد و بعضی ورود روی به راهان کرده و آنها را بشهادت طلبید و گفت: «این منظره و این آب و آفتاب را نگاه کنید، آیا در تمام این ممالک که مسافرت کردید جایی بقشنگی ایران دیده‌اید؟» راهان همه گفتند خیر قربان، باوجود این شاه از مسافرت خود بفرنگستان و اوضاع شهرهای بزرگ آنجا بامیل و رغبت صحبت میکرد و برای اینکه یادگاری از این مسافرت طولانی خود باقی بگذارد امر کرد که گوی بزرگی از طلا بسازند و از تاج کیانی و تاجهای شاهان پیش جواهری از قبیل یاقوت و زمرد و لعل و غیره بردارند و از دریاها و جبال و دره‌ها و شهرهای بزرگ که در مسیر او واقع بوده‌اند نقشه‌ای در روی آن ترسیم کنند و برای نشان دادن قشنگترین پای تخت‌ها بهترین الماسها را در آن نصب نمایند.

من باو گفتم : خانم آیا شاهم این کره را دیده اید ؟

- بلی این کره چند روزی در نزد انیس الدوله بود و ما آنرا تماشا میکردیم . انیس الدوله شاه را ملاحت میکرد که چرا این همه جواهر گرانبهارا باین مصرف رسانده است .

- راستی جای بسی تأسف است که اعلیحضرت این گوهرهای تاریخی را باین کره نصب کرده است .

- آری انیس الدوله از این عمل شاه غصه دار شده و بسی مایل بود که شاه آنها را باو مرحمت کند تا بمصرف زیبایی سروسینه و زینت لباس خود برساند .

- انیس الدوله میدانست که این جواهرات از کجا آمده است ؟

- آری او میگفت که اغلب آنها بتوسط نادر شاه از هندوستان بخزانۀ ایران منتقل شده است و پس از مرگ نادر بدست آقا محمدخان مؤسس سلسلۀ قاجاریه افتاده است . تنها شاهرخ که از تخت سلطنت محروم شده بود میخواست اولاد خود را بجای تخت شاهی وارث قسمتی از این جواهرات نماید و باوجود نایبناهی در پنهان داشتن آنها مهارتی بخرج داده بود و چون آقا محمدخان از او مطالبه رد قسمها یاد کرد که از وجود چنین جواهراتی خبر ندارد و نمیدانست که پنهان داشتن آنها از آقا محمدخان چه عواقب وخیم و چه شکنجه های سختی دردنبال دارد

باری شاهرخ بدبخت باشجاعت بی نظیری متحمل انواع زجر و شکنجه گردید و چیزی بروز نداد ولی آقا محمد بر شدت رنج میافزود تا بالاخره در زیر این شکنجه های طاقت فرساتاب نیآورد و جای چند دانه الماس گرانبها را نشان داد که از چاه یا از زیر پی عمارتش بیرون آوردند و چون فتح باب شد بدستور آقا محمد باز او را زیر شکنجه قرار دادند و این پیرمرد لجوج از نشان دادن آنها خود داری میکرد . عاقبت آقا محمد سخت ترین شکنجه را برای او معین کرد و دستور داد سرب را آب کرده و قطره قطره بر سر او بریزند . شاهرخ دیگر نتوانست این شکنجه مهلك را تحمل کند و تمام جواهراتی را که سابقاً زینت تاج سلطنتی نژاد تیمور بود (اورنگ زیب) باقا محمد تقدیم کرد .

آقا محمد پس از آنکه یقین حاصل کرد که چیزی در نزد او نمانده است امر کرد دست از شکنجه اش بکشند و شاهرخ که قربانی خست و طمع خود شده بود بواسطۀ تحمل این سختی ها پس از چند روز در گذشت .

بهر حال این جواهر که نمی توان برای آنها بهائی معین کرد اکنون در روی کره ناصرالدین شاه قرار دارد . یاقوت بزرگ شاهرخ نشان میدهد که کره دماوند بلند ترین کوههای دنیا میباشد ، یکدانه الماس بسیار باشکوه هم در روی این گوی ، تهران پایتخت ایران را که قشنگ ترین پایتخت های عالم است نشان میدهد و معروف است بالماس اشرف .

اشرف آخرین شاه افغان است که پس از شکست قطعی بطرف بلوچستان فرار کرد ولی رئیس قبیله بلوچستان او را دستگیر کرده کشت و سر او را با این الماس که در بغل پنهان کرده بود برای شاه طهماسب فرستاد .

باری اصلاح کردن معلومات جغرافیائی يك زن بی سواد سخت تر از آموختن علم هندسه بقاطر است. خلاصه از زیبا خانم پرسش دیگری هم کردم و گفتم بالینهمه زیبائی چرا شما از دربار سلطنتی تهران کناره جوئی کردید ؟

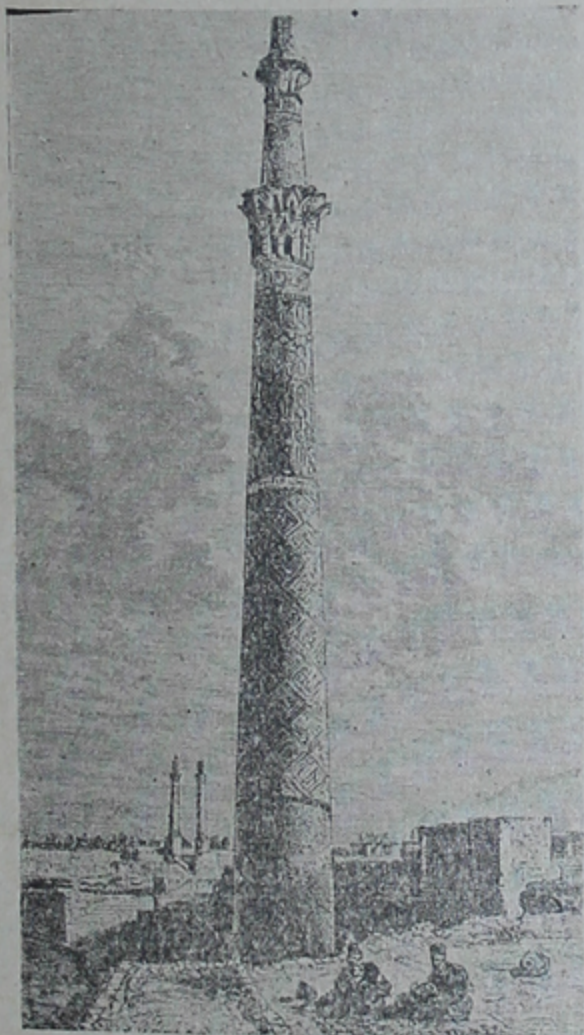
گفت : نظر باینکه حاجی حسین خدمات زیادی بناصرالدین شاه کرده و کارهای مهمی برای او انجام داده بود شاه هم در پاداش مرا بازدواج او در آورد و من هم از بخت خود شکایتی ندارم نصیب و قسمت اینطور بوده است بعلاوه حاجی آقا هم مرد خوبی است و بی اندازه مرادوست میدارد و یکی از خوشبختی های من هم این است که حاجی بنیر از من زن عقدی دیگری ندارد. با این حال افسوس میخورم از اینکه نمیتوانم باندرون شاهی مسافرت کنم و در تابستان در اردوی سلطنتی به ییلاقات و جاهای خوش آب و هوا نقل مکان نمایم و درعید نوروز از دست اعلیحضرت عیدی دریافت نمایم ، مخصوصاً از اینکه از تعزیه های ایام محرم در تکیه دولت محروم شده ام بیشتر متأسف هستم (۱)

(۱) یکی از تفریحات ناصرالدین شاه تعزیه خوانی در تکیه دولت بود که در آنجا علاوه بر تفریح ، تجمل و شکوه سلطنت خود را نمایش میداد . در تکیه دولت اغلب زنهای خوشگل را راه میدادند و از ورود زنهای بیروزشتر و جلوگیری میکردند و عجب تر آنکه در این تعزیه بیشتر نمایشاتی داده میشد که ابداً مربوط بعزا داری نبود مانند نمایش دره الصدف و تعزیه امیر تیمور و تعزیه یوسف و زلیخا و عروسی دختر قریش و غیره . بازیگرها میبایستی نقش خود را از روی نسخه ای که بشمر نوشته شده با آواز مخصوص بازی کنند مثل اینکه حضرت عباس حتماً باید چهار گاه بخواند و حر ، نوای عراق و دیگران را که و شور و غیره . طاقهای تکیه را باید وزراء و حکام بانهایت شکوه و تجمل زینت نمایند. در شبانه روز دو نوبت نمایش داده میشد و اولی از سه ساعت بغروب مانده تا غروب و دیگری از دو ساعت از شب گذشته تا شش ساعت ادامه داشت .

اطاق شاه در یکی از غرفه های فوقانی بود که باندرون شاهی راه داشت و در مقابل آن پارچهای از کازمشگی آویخته بودند و شب هم چراغی در آن روشن نمیکردند تا شاه بتواند آزادانه بتمشای تعزیه و زنهای بپردازد .

تکیه دارای چندین مدخل بود ابتدا دسته موزیک نظامی وارد میشد و بانواختن آهنگ مارش تکیه را دور میزد و در محل مخصوص خود توقف میکرد و بانواختن ادامه میداد ، بعد نقاره چی ها با کره نای و دهل و طبل در حالیکه سوار شتر بودند میآمدند و پس از آنها هزار نفر فرشان شاهی با چماقهای نقره وارد میشدند و دور میزدند و از در دیگر بیرون میرفتند ، در پشت سر آنها زنور کچیان سوار بر شترها باز نور کچا میآمدند و میگذاشتند در عقب آنها قاطر چیان شاهی میآمدند که بر قاطرها چادر و تجیر و یخدان و مقرش و فرش بار کرده بودند و پس از آنها آبدار ها بسا خورچین های مخمل زر دوزی شده و قبل و منقل آمده و میرفتند و بعد سوارانی میآمدند که اسبان با زین و برگ مرصع و زین پوشهای گلدوزی شده را بیدک ⑤

پس از این صحبت‌های طولانی زیباخانم بلند شد و مرا به تماشای خانه خود دعوت کرد ، حیاط پر از درخت های قشنگ بود و فواره های متعدد در حوض بزرگی فوران داشتند و باتر شجاعتی که باطراف پراکنده میکردند طراوت مطبوعی در فضای خانه ایجاد مینمودند . درخت های گل سرخ و یاسمن سفید و زرد عطر خود را با عطر یکه در روی فرشهای ریخته بودند مخلوط ساخته و فضای خانه را کاملاً معطر کرده بودند . از پله ها بیلای بام خانه برآمدیم این بام از هر طرف باديوارهای آجری محفوظ شده است و از درز آجرها میتوان بیرون را تماشا کرد ولی از بیرون ممکن نیست کسی بتواند درون محوطه بام را ببیند . از وسط سوراخهای منظم این قفس آجری

منار مرتفعی دیده میشود که از ساختمان های دوره مغول است . این منار از موزائیک های آجری پوشیده شده و دارای کتیبه های عربی است . پلکان گردنده ای دارد که میتوان تاقله آن صعود کرد ولی از بالا در آنرا مسدود کرده اند تا کسی نتواند با ندر و ن خانها که زنهای آزادانه و بی حجاب در رفت و آمد هستند نظری بیناندازد .

قبل از مراجعت بجلفا مادام یوسف مرا بانبار فرش حاجی حسین برد . فرشهایی که در فراهان برای صدور بافته میشود دارای رنگهای زرد و آبی و قرمز تندی است .

من در حال تماشای این محصول صنعتی ایران بسی افسوس خوردم که چرا رنگهای جوهری بکار برده و مانند قدیم رنگهای طبیعی بکار نمیبرند و از ارزش این محصول کاسته اند . قالی و قالیچه ای که بدست زنان و دختران قبایل بافته میشود دارای رنگ طبیعی است و مشتری فراوانی

مناری که در دوره مغول ساخته شده است

⑥ میکشیدند و مخصوصاً سب سواران شاه موسوم بجهان پیمار ابادم ارغوانی رنگ نمایش میدادند زین و یراق این اسب از طلا ساخته شده بود و بالاخره کالسکه لاکی مطالای شاه که هشت اسب سفید آنرا میکشیدند وارد میشد و سواران زرین کمر در جلو و عقب آن بودند و پس از نمایش دادن این تجملات معین البکا به تعزیه گردانی مشغول میشد و بیاز بکران دستوراتی میداد و تعزیه شروع میشد (نقل از تاریخ مرحوم مستوفی)

دارد ولی این فرشهای جوهر را نظر باینکه رنگشان زود زایل میشود اروپائیان نمی پسندند و چندی است که از خرید آنها صرف نظر کرده اند و بیشتر سفارشات خود را بفارس میدهند زیرا که در آنجا رنگهای طبیعی منسوخ نشده است.

در مراجعت بجلفا دیدم که مارسل و پریاسکال و دکتر تقی خان در اطاقی نشسته و انجمنی تشکیل داده اند. دکتر آمده بود مارا آگاه نماید که نامه ای از ظل السلطان رسیده است و دو نفر مأمور آنرا چاپاری آورده اند. شاهزاده اظهار ملاطفت کرده و باصل زادگان فرانسوی که شهرت ورودشان بگوش او رسیده بود تبریک و رود گفته و تکلیف کرده بود که بیروجرد برویم و در اردو انتظار پذیرائی مارا دارد و نیز به نایب الحکومه دستخطی فرستاده بود که از احترام مافرو گذاری نکند و بامام جمعه مراجعه نماید تا ما بتوانیم بدون مزاحمت بناهای مذهبی را به بینیم و نوشته بود که اگر خواستند بجنوب مسافرت کنند توصیه های لازم بحکام و نواب ولایات جنوبی بنویسد که در محافظت ما کوتاهی نکنند و همه جا با ما با احترام رفتار کرده

یکی از کوچه های اصفهان

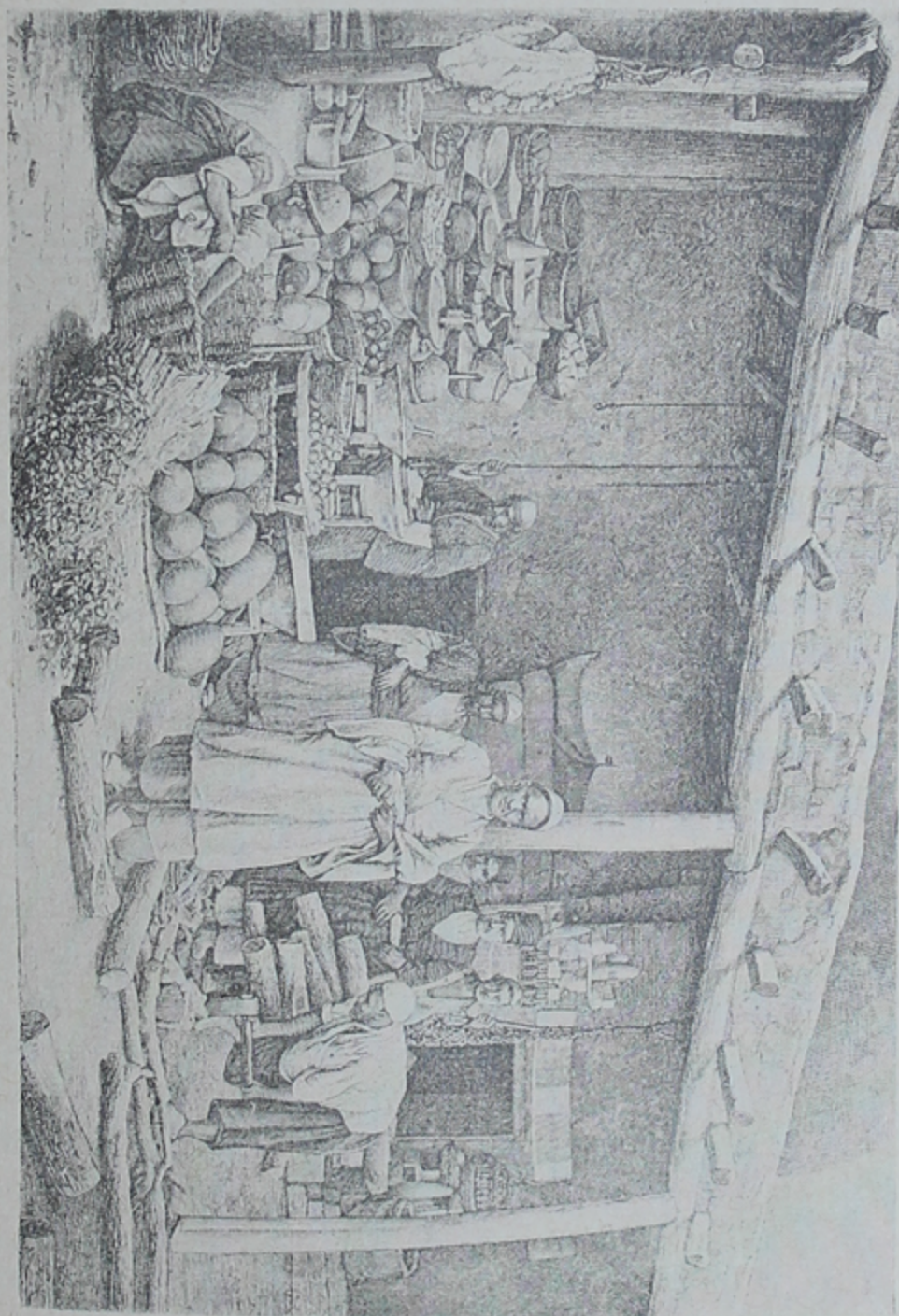
و سایل تسهیل مسافرت مارا اعم از اینکه از شیراز به بوشهر یا به فیروز آباد برویم فراهم سازند و اگر موافقی پیش آید فوراً بر طرف نمایند و بالاخره نوشته بود که اگر کسی بآنها صدمه ای بزند بسخت ترین وضع بمجازات خواهد رسید.

من از این توصیه و احتیاطات چنین استنباط کردم که مسافرت در جنوب خالی از اشکال نیست.

برای نایب الحکومه و امام جمعه نیز مستقیماً توصیه فرستاده بود.

امام جمعه که یکی از مجتهدین معروف اصفهان است از این توصیه که مارا بسجده راه دهند ناراضی است ولی جرئت اعتراض هم نکرده است و چون باید بدستورات مذهبی هم رفتار کند چند نفر ملاما مأمور کرده است که راه حلی برای ورود ما بساجده پیدا کنند.

میرزا تقی خان بمانتکلیف کرد که تار سیدن جواب امام جمعه خوب است بقریه کلا دان که جای باصفا و نشاط آور است برویم و منار جنبان را تماشا کنیم د کتر مایل است که مارا باشکوه و جلال بآنجا ببرد و امر کرده است که کالسکه های ارباب یعنی شاهزاده را برای افتخار ما

بازار جلفا

آماده سازند. این کالسکه ها را معمولاً مانند توپ بهش اسب می بندند ولی نظر باینکه کوچه ها تنگ و راهها خراب و مخصوصاً مدخل پلها خوب نیست قرار شد که با اسب برویم و کالسکه ها تا جایی که راه خوب است بیایند و در آنجا توقف نمایند و طرف عصر مارا بگردش ببرند.

فصل پانزدهم

گردش در کلادان - منارجنبان - چاه آب - زراعت اطراف شهر - تنباکو و پنبه - کود - وسایل نقلیه .

۶ سپتامبر - در موقع بیرون رفتن از جلفا باید از بازاری عبور کنیم که جمعیتی دارد اما دکانهایش مانند دکانهای بازار اصفهان پر ثروت نیستند ، بیشتر چیزهایی که در آنها دیده میشود خر بوزه و هندوانه و میوه های خشک و هیزم و شمع گچی و غیره است . محله تجار در سنگین چوبی دارد که روی آنرا با آهن پوشانیده اند و شبها با قفل های بزرگ بسته میشود .

این در بزرگ ورود افغانها را بجلفا در موقع محاصره اصفهان دیده است . دو کتیبه که در دیوار حک شده است شاهد آن وقایع حزن انگیز هستند ، یکی بزبان ارمنی و دیگری بزبان لاتین نوشته شده است . کتیبه اخیر را کروژینسکی Krusinsky بیادگار خدماتیکه کشیشان عیسوی در موقع محاصره باهالی جلفا کرده اند در دیوار حک کرده است . چون از محوطه جلفا خارج شدیم بمزارع نشاط انگیزی رسیدیم که کرانه آنها ناپدید بود . دهکده های وشنک در زیر درختان که تشکیل جنگلی داده است پنهان بودند . باغها پر از درختان میوه بودند

برج تنبوران

و پیچکهای گلداز و درختان یاسمن از کنار دیوارها سر برآورده بودند . جابجا در مزارع سبزو

خرم خرابه‌های مساجد کوچکی دیده میشد که هنوز موزائیکهای قشنگ کاشی در دیوارهای آنها درخشندگی داشت. سقف این مساجد در موقع اقامت افغانها در اصفهان خراب شده و بعدها هم دهقانان بی بضاعت نتوانسته بودند دوباره آنها را بسازند و شاید امروز هم افسوس میخوردند که دو نفر کافر بدرون این خرابه‌ها که هنوز هم در آنجا نماز خوانده میشود نظری اندازند. باری در حال عبور از این مزارع پر محصول و باصفا بالاخره بقریه کلادان وارد شدیم. در میدانی امامزاده ایرا دیدیم که بنای آن بسیار ساده و در طرفین آن دو منار واقع شده بود که در موقع حرکت دادن یکی دیگری هم حرکت میکرد. کسی در ایران پیدا نمیشود که از منار جنبان اصفهان و شهرت اعجاز آن آگاه نباشد. مابدون اشکال وارد حیاط شدیم و اهالی هم مفتخر بودند که اروپائیان بدیدن این منارها رغبتی دارند.

بنای محقری است با سردر بیضی شکل و در مرکز آن قبری است که از کهنه‌های چرکین که بطریق نذر روی آن گذارده‌اند پوشیده شده است.

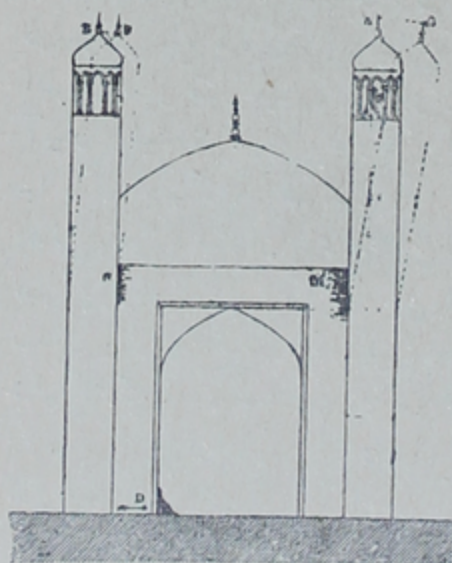
در طرفین این بنا دو مناره است. مردی بیالای یکی از آنها صعود کرد و با قوت منارا را ب حرکت درآورد. منار حرکات نوسانی داشت و این نوسانها بنابر دیگر هم سرایت کرده و آنها هم جنبشی میکرد ولی نه باندازه منار اول، اهالی این حرکت را حمل بر اعجاز کرده و معتقدند که شخص بزرگواری که در زیر بنا مدفون است این منارها را ب جنبش در میآورد (۱) اشخاص بی اعتقادی هم قبر را شکافته و یقین حاصل کرده‌اند که مرد در حرکتی نمیکند و بالاخره چون مسئله مهم بوده اروپائیان راهم در حل آن دخالت داده‌اند و آنها هم دلایل درستی اقامه نکرده‌اند بعضی گفته‌اند که این دو مناره در دو انتهای تیر افقی ساخته شده که در زیر سقف بکار رفته است و چون یکی را حرکت دهند دیگری هم بالطبع حرکت میکند ولی این برهان برای حل مسئله کافی وقانع کننده نیست زیرا که اگر چنین باشد منارها در آن واحد باید دارای دو حرکت باشند یکی نوسانی که بطور افقی است و دیگری قائم که انتقال آن از بالا بیابین است و این دو حرکت باید با هم مخلوط باشند. علاوه چنین قطعه چوبی هم یافت نمیشود که تا این اندازه محکم و بادوام باشد تا بتواند چنین بارهای سنگینی را بدون شکسته شدن تحمل نماید و مرور زمان هم آنرا فاسد نکند و از میان نبرد.

مارسل چون بمجرد دیدن مسجد یا بنائی سالهای عمر آنرا معین میکند در ایران شهرتی حاصل کرده است بطوریکه او را در فن خود رب النوع میدانند و در هر مجلس پذیرائی راجع بمنار جنبان از او توضیحاتی میخواهند ولی او همیشه در پاسخ گفته است من بدون دیدن این بنا نمیتوانم اظهار نظری بکنم اما امروز که بدیدن آن موفق شده آزادانه نتیجه فکر و مشاهدات

(۱) از یک نفر اصفهانی شنیدم که رضا شاه فقید ب تماشای منار جنبان رفته بود پس از آنکه منارها را ب جنبش درآوردند متولی گفت قربان جنبش منار بواسطه اعجاز پیری است که در زیر آن مدفون است شاه باو گفته بود معلوم میشود که این پیر بغیر از جنباندن منار معجزه دیگری ندارد (م)

خود را بیان میکند زیرا که اگر طبقه عوام و زنان ایرانی این حرکت را حمل بر اعجاز میکنند مردمی هم در ایران هستند که معلوماتی دارند و صرف نظر از اعتقاد با حکام نجومی هر حرکتی را معجزه نمی پندارند .

مارسل پس از آنکه بادقت بمشاهده حرکات و مطالعه بنا پرداخت چنین اظهار عقیده کرد : این دو مناره سبک وزن در اطراف قطعه چوبی که در میان پله ها راست و مستقیم فرورفته ساخته شده است و هر یک از مناره ها در یک نوع حفره آهنی فرورفته و میتواند بدور محور قائم خود نوسانات کم و سستی رسم نماید و این نوسانات که فقط در رأس مناره ها مشاهده میشود یک سلسله تصادمات و ضرباتی بخمیدگی طاق MN وارد می آورد و همین تصادم و ضربه بمنار دیگر سرایت کرده و در نتیجه منار B هم حرکت خفیفی میکند و این حرکت مبتنی بر یکی از قضایای ابتدائی مکانیک است . بعلاوه باید دانست که وسعت نوسانات تکرار شده در مناره B خیلی کمتر از

مناره جنبان

مناره A میباشد که با قوت دست آنرا تکان میدهند ، دلیل دیگر بهم بر صحت این قضیه هست و آن این است که اگر شخصی در نقطه D در قاعده جرز B پشت بدیوار بدهد در تمام مدت آزمایش ضرباتی احساس میکند که شبیه است بضربه سختی که به بدنه خارجی دیوار وارد آمده و آنرا بلرزه در آورد و البته اگر مناره ها بجای نوسان افقی بدور محور خود حرکات انتقالی قائمی داشته باشند این اثر بروز نخواهد کرد و در صورت اخیر نه فقط درز و شکافی در نقاط M و N تولید میشود بلکه شکافهای افقی هم ستون مجوف مناره ها را بدو قطعه تقسیم خواهد کرد و تحقیق اینکه مصالح مناره ها در هیچ نقطه قطع و فصلی پیدا نمیکند آسان است .

خلاصه پس از آزمایشهای لازم سوار شده با پر پاسکال و د کتر بفاصله یک ربع ساعت رسیدیم بقصر کلادان که در موضع نشاط انگیزی دردشت خرم اوسبزا صفهان واقع شده است . بهترین مناظر در نظر شرقیان جایی است که در روی آن سبزه فرش زمر دین بگستراند و پراز آب و اشجار باشد و چون مالک اولیه این قصر خواسته است بتصورات خود صورت حقیقت بدهد بساختن چنین باغ و کاخی مبادرت کرده است . متأسفانه مدت دو سال است که بحکم ظل السلطان زیارت مکه رفته و از این قصر و باغ بهشت آسای خود دور شده است .

شاه و پسرانش چون خواسته باشند شخصی را از خود دور کنند او را زیارت مکه میفرستند . این هم یکنوع تبعید است و در موقعی صورت میگیرد که آن شخص نفوذی پیدا کرده و موجب زحمت شده باشد و یا اینکه شخص ثروتمندی باشد که برای تصاحب ثروتش او را بدین طریق قبی بلد میکنند و پر آشکار است کسانی که بحکم شاه برای انجام چنین وظیفه مقدسی از

مملکت خارج میشوند از مراجعت بوطن ممنوع میگرددند و غالباً از تحمل مشقات این سفر طولانی اجباری که از روی ایمان و عقیده نیست رخت بسرای دیگر میکشند .
مالك قرية کلادان نیز از این قسمت بی نصیب نمانده بود و شش ماه پس از حرکت خبر مرگش با صفهان رسیده بود . خدا یش بیامرزد . اما باید دید که وراثت اصلی او یعنی زنان و فرزندان چه شده اند ؟

پرسیدن علت این واقعه از دکتر تقی خان خارج از نزاکت است زیرا که چون مستخدم با وفائی است باید بتمام اعمال ارباب خود با نظر ستایش نگاه کند . چیزیکه مسلم است این است که این ملك قشنگ و آباد امروز بالتمام بظل السلطان تعلق دارد .
از پنجره تالار فوقانی عمارت دشت پهناور حاصل خیزی دیده میشود که در کرانه افق بجبال بختیاری متصل میگردد . در میان مزارع تنباکو و ذرت های خوشه دار نهرهای پرآبی جاری هستند که لاک پشتهای بزرگی در آنها شناوراند .

در مرکز باغ مخزن بزرگ پراز آبی است که آب آن برای مشروب ساختن باغچه های اطراف قصر بکار میرود ولی مزارع تنباکو و ذرت مانند اراضی سواحل رود نیل باماشین آبیاری میشوند . با این تفاوت که در سواحل نیل ماشین بادست انسان بکار میافتد و در این جا باگو بحرکت درمیآید .

اهالی باهوش اصفهان ماشین خوبی اختراع کرده اند که بوسیله آن آب را از چاههای کم عمق بیرون میآورند ، اگر چه این چاهها عموماً در زیر شاخ و برگ درختان مخفی هستند ولی صدای یکنواخت ماشین آب کش حضور آنها را اعلام میکند . در طرفین چاه دو دیوار تکیه گاه کوتاه ساخته شده و میله آهنی که استوانه ای چوبی آنرا احاطه کرده است بطور افقی در روی دیوارها قرار دارد . در روی استوانه طناب محکمی افتاده که يك سر آن بگردن بند گاو بسته شده و در سر دیگر آن دلو چرمی بزرگی است که در چاه رفت و آمد میکند . در جلو چاه زمین را بطور سراسیمب حفر کرده اند تا گاو بتواند در آن بطرف بالا یا پائین برود . و قتیکه حیوان از این حفره بالا میآید دلو در چاه فرو میرود و پراز آب میشود و همینکه گاو با اشاره و فرمان پرستار بطرف پائین رفت دلو از چاه بیرون میآید و همان پرستار که سرچاه نشسته آنرا بطرف خود میکشد و آبر را در مجرا میریزد .
حیوانات مطیع پرستار هستند و از این رفت و آمد در حفره ، آب زیادی از چاه بیرون میآورند که مانند نهری جاری است و مزرعه را در فاصله کمی مشروب میکند .

در قرية کلادان چاهها کم عمق و آب بسطح زمین نزدیک است . دهقان از این آب استفاده کرده و در يك سال سه محصول از زمین برمیدارد .

پنبه و تنباکو و خشخاش که در اطراف اصفهان بعمل میآید محصول پربهائی است ، تنباکو ابتدا آبیاری دقیقی لازم دارد و اگر چنین دقتی بعمل نیاید دانه آن از زمین نیروید ولی پس از روئیدن دیگر چندان زحمتی ندارد ، ساقه این گیاه بارتفاع هشتاد سانتیمتر میرسد و چون رشد و نمو آن بسر رسیده و گیاه خشک شد برگها را چیده و بر حسب خوبی یا بدی جنس طبقه بندی میکنند که ممکن است شماره آنها بده الی دوازده طبقه برسد حتی ساقه چوبی آنرا هم میکوبند تا بصرف کیسه های کم پول برسد .

طرز کشیدن آب با کاهو

تنباکوی اصفهان شهرتی دارد و عطر آن از تنباکوی شیراز زیادتر است این تنباکو را اهالی اسلامبول و شام می پسندند و مانند ایرانیان در قلیان میکشند .
پنبه از تریاک کمتر حرارت لازم دارد و بهمین جهت وسعت زیادی را در ایالات شمالی و مرکزی ایران اشغال میکند .
ته پنبه که مانند درخت کوچکی است در مرقع گل دادن سطح مزرعه را از گلهای الوان و

قشك خود میوشاند و منظره بسیار زیبایی تشکیل میدهد، چندی بعد برك گلهای ریخته و کبسلوهای قرمزی بدرشتی گردوی کوچک درشاخه‌های آن پیدا میشود که بتدریج درشت شده و بعد میسکافد و خشك میشود و بنه سفید مانند برف از شکافها بیرون میآید و باید در موقع معین چیده شود زیرا که ممکن است باد آن را بجایهای دوردست پراکنده کند.

پس از چیدن و انبار کردن بتصفیه آن پرداخته مواد خارجی را از آن جدا میکنند و در پارچه‌های کرباس عدل بندی کرده بمالك خارجه مخصوصاً بانگلستان و فرانسه میفرستند. هرگاه این گیاه صنعتی در خود محل بیش از احتیاج دهقان مصرف شود مانند تریاک و تنباکو جریبه ای بمصرف کننده تعلق میگیرد. بدبختانه تجار بومی نمی توانند از این محصول قیمتی خود بطوریکه باید بهره ور شوند بلکه اینها مانند دلان واسطه هستند که پنبه را برای تجارتخانه های عمده اروپائی تهیه میکنند. نمایندگان این تجارتخانه ها در همه جای ایران هستند و باستقلال تامی بمعاملات میپردازند و نیگذازند که این محصول صرف توسعه صنایع محلی شود.

در میان هزاران علت که تاجر ایرانی را مجبور بدلالی کرده است يك علت را برای نمونه نقل میکنم و آن این است که اگر تاجر ایرانی بخواهد مستقیماً مال التجاره ای بخارج حمل کند در دروازه هر شهر داخلی مال التجاره اش توقیف میشود و برای آزاد کردن آن مجبور است مبالغی بعنوان پیشکش بحکام و کارمندان گمرک و حتی بنوکران آنها که حریص تر از اربابان خود هستند و کمتر از آنها اغفال میشوند بدهد و چون آن را از تمام این بندها که در طی راه کاروانی واقع است عبور دهد سه یا چهار برابر قیمت آنرا بعنوان رشوه پرداخته است.

اما وضعیت تجار اروپائی غیر از این است. آنها در این مملکت با پشتیبانی قونسول خود در نهایت استقلال بکار میپردازند و برای تمام مال التجاره‌های صادر و وارد فقط یکدفعه گمرک میدهند که گمان میکنم نرخ آن نسبت به بهای اصلی مال التجاره صد پنج باشد و بدون برخورد بهیچگونه مانعی اجناس خود را بقصد می‌رسانند و چون دارای چنین امتیازی هستند البته جنس خود را میتوانند ارزانتر از جنس تاجر بومی بمعرض فروش در آورند. خلاصه آنکه این اوضاع از نقطه نظر اخلاقی و علمی و صنعتی بی نهایت اسف آور است و همین امتیازات یگانگانه موجب فقر و پریشانی اهالی بدبخت این مملکت را فراهم کرده است و روز بروز بدبختی و فقر آنها روبافزایش میرود (۱)

راستی من نمیدانم که دولت ایران باچه نیت و مقصودی تا این اندازه بر عیای خود جورو ستم روا میدارد و فوائد محصول مملکت و دست رنج اهالی بدبخت خود را مانند سیل در کیسه‌های یگانگان میریزد (۲)

(۱) در این جا نویسنده منصفانه حرف زده و علت اصلی بدبختی و پریشانی اهالی ایران را خوب تشریح کرده است (م)

(۲) مقصود و نیت اصلی گرفتن مختصری پول و دادن امتیاز بوده است (م)

تصور میکنم شاید طریقه گرفتن حقوق گمرکی و بی نظمی آنرا از شاه پنهان کرده باشند و این بی انصافیها و بی عدالتیها مربوط به بی قیدی و عدم توجه او نباشد بلکه بیشتر مربوط بحکام ظالم و حریص و پول پرست باشد ولی مدرک قاطعی برای آنچه ذکر شد ندارم . شاید خود شاه هم در این ستمکاری ورشوه خواری از روی نفهمی دخالت داشته باشد . (۱) در حال تجارت ایران بویژه اصفهان که در دوران شاه عباس کبیر بمنتهای اوج ترقی و رونق رسیده بود امروز بکلی مرده است . اشخاصی که در بازارهای ایران بنام تاجر خوانده میشوند همه دلالان بیگانگان هستند و تجارت بمعنی واقعی در این کشور وجود ندارد .

بازاریان ایران فایده خود را در این دیده اند که بشغل دلالی پردازند و بدست مزد کمی قناعت کنند زیرا که تجار اروپائی بنیر از نفع بردن کار دیگری با آنها ندارند و برای زیادتى نفع با آنها خوش رفتاری میکنند .

از طرفی هم انحطاط صنعتی و تجارتنی و علمی بقدری ایرانیان را بدبخت و پریشان کرده است که کوئی در مقابل تجارت و ثروت و معلومات اروپائیان محکوم بزوال شده اند . از شدت فقر و پریشانی افکار آنها روبه پستی گذارده و ذوق سرودن اشعار و بروز لطائف ادبی هم که فطری آنها بوده از میان رفته است .

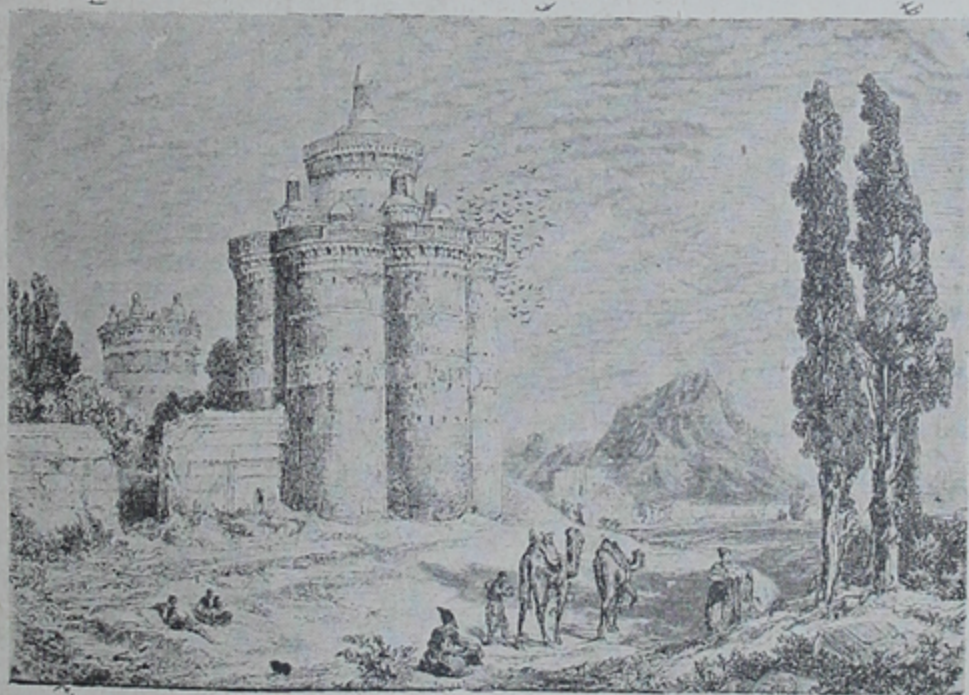
یکی از نویسندگان قدیمی نقل میکند که حرص سود پرستی اصفهانیان از تاثیر آب وهوای این ناحیه تولید شده است و مینویسد من از دك رابطه میان آب وهوا و سود پرستی عاجزم ولی همینقدر احساس کرده ام و یقین دارم که اروپائى هم پس از اقامت کمی در این شهر برای بدست آوردن سود حرص و ولع شدیدی پیدا میکند . اروپائىانى که در این شهر مقیم هستند همه سود پرست و لئیم شده اند . باستثنای عده بسیار قلیلی هر يك از اروپائیان مقیم این شهر در هر مقامی که باشند آشکار یا پنهان بفکر جمع آوری ثروت میافتنند . اگر بتوانند دکانى باز میکنند و آشکارا بمعاملات میپردازند و اگر مقام و رتبه اجازه ندهد محرمانه و مخفیانه به تجارت مشغول میشوند . بنا بر این مقدمات من مجبورم بدون مدرک قطعی قبول کنم که آب و هوای اصفهان در لزامت و سود پرستی دخالت دارد . »

بی مناسبت نمیدانم که چند کلمه ای هم راجع به طرز عمل دهقان اصفهانی ذکر کنم . این مسئله مسلم است که زمین هر قدر هم حاصلخیز باشد بدون آب گیاهی در آن نمیرود اما آب هم به تنهایی حاصل خیزی زمین را ضمانت نمیکند بلکه برای بدست آوردن محصول خوب باید از راه دیگری هم زمین را تقویت کرد و بوسیله کود دادن مواد لازم را برای آن فراهم ساخت . دهقان اصفهانی بدون اینکه از روی قواعد علمی خواص و کیفیات کود را بداند برای تهیه پنبه و تریاک با طرق قدیمه برای زمین کود فراهم میکند . از خرابه های عمارات قدیمی خاک برداشته و در روی زمین زراعتی نمیباشد ، از مستراحهای بدوی شهر که چاه آنها در کوچها در پهلوی دیوار واقع شده فضولات و کنافات را برالاغ بار کرده و بمزرعه میرساند . چون

سراین چاهها باز است کوچه ها مخصوصاً در تابستان بقدری متعفن میشوند که عبور از آنها مشکل است و در زمستان هم این حفره های کم عمق پراز آب شده و کثافات در کوچه ها جریان پیدا میکند و ناچار باید در مقابل آنها سدی بسازند تا مردم بتوانند عبور و مرور کنند.

«ای زمین که در روی شالوده های محکم قدیمی واقع شده ای، ای مادر واقعی که تمام موجودات را بنظر فرزندی نگاه میکنی و همه را در دامن پر مهر خود میپرورانی و با محصول خود بآنها غذا میدهی مرا از شرح دادن این مطالب واقعی به بخش»

ریختن فضولات انسانی در روی مزارع رسم تازه ای نیست یکی از جغرافیا نویسان ایرانی با کمال سادگی نقل میکند که یکی از هموطنان ثروتمندش در اصفهان مزارع زیادی داشت و پیوسته دوستان را برای صرف غذا بمنزل خود دعوت میکرد با این شرط که در موقع رفتن در فضای باغ پراکنده شده و آنچه خورده اند پس دهند. اتفاقاً روزی یکی از مهمانان باین شرط عمل نکرد و از باغ او بیرون رفت، صاحبخانه سخت بر آشفته و او را مورد ملامت قرار داد.

برج کبوتر در هزار جریب

طریقه دیگری هم برای فراهم کردن کود هست. مالکین در اطراف شهر اصفهان در دهکده ها برج های بزرگ و متعددی برای کبوتران صحرایی ساخته اند. کبوتر بقدری در اصفهان زیاد است که شخص تازه وارد تصور میکند که تمام اهالی از گوشت کبوتر تغذیه میکنند ولی اینطور نیست. این حیوان دعوت شده است که اجتماعی تشکیل دهد و بیشتر در برج بماند

و فضولاتی در آن بریزد. فضله کبوتر چون با خاک خرابه‌ها مخلوط شود برای پرورش خربوزه و هندوانه معروف اصفهان کود بسیار مهمی است. یکی از نویسندگان قدیمی که مدتی در اصفهان اقامت داشته و گویا در آنجا بدرد امعاء مبتلا شده مینویسد: « اهالی اصفهان همه با کثافات و فضولات انسان و حیوان تغذیه میکنند » اما باید دانست که بهترین خربوزه‌های اصفهان با کود بدست نمی‌آید. مطلوب‌ترین و شیرین‌ترین آنها دریا بان و زمین شوره زار بعمل می‌آید. مرغوبی جنس و عطر آنها مربوط بزمین است نه بفضله کبوتر و کثافات انسان.

بعقیده اشخاص با اطلاع اگر بخواهند خربوزه خوب بعمل آورند باید زمینی را انتخاب کنند که سی سال خالی از کشت مانده باشد و خربوزه‌هایی که برای شاه و اعیان و اشراف بتهران می‌فرستند با این شرایط بعمل می‌آید

باری همینکه از باغهای کلادان خارج شدیم میرزا تقی خان بما

مشروب کردن زمین با آب چاه

تکلیف کرد که برویم و یک ساختمان قدیمی را که در بالای تپه‌ای واقع است به بینیم. با اینکه هوا گرم بود بطرف تپه روی آوردیم. این تپه در وسط دره‌زاینده رود واقع است. چنین بنظر می‌آید که در رأس آن عمارت استوانه‌ای شکلی واقع بوده و گنبدی هم داشته است. در محیط آن هشت سوراخ است که بقرینه یکدیگر قرار گرفته اند از وضع طاقها چنین استنباط میشود که این عمارت در زمانی که خیلی دور نیست تعمیر یافته باشد ولی در داخل بنا هیچگونه آثری از تزیینات دیده نمیشود که بتوان آنرا از زمان معینی مربوط کرد و سن تقریبی آنرا بدست آورد. در پائین این بنای مرکزی آثار خانه‌های خراب دیده میشود. در اطراف این بناها دیواری بوده که خرابه‌های آن باقی است و با خشت‌های مربعی که طول ضلع آنها چهل سانتیمتر و ضخامتشان دوازده سانتیمتر است بنا شده است. در میان مصالح طبقات نی دیده میشود و شبیه است باینه یا بل قدیم

چگونگی این بنا و تاریخ آنرا اصفهانیان نمیدانند و فقط بنام آتشگاه معروف شده است. ممکن است یکی از معابد گبران باشد که معمولا در روی تپه‌ها و کوهها میساخته‌اند. اما ساختمان معابد بادیوارهای ضخیم خشت و گلی دیده نشده است بنا بگفته هرودوت « پرستندگان آفتاب هرگز معابدی نساخته‌اند و آتش مقدس را در هوای آزاد نگاهداری میکردند »

از مطالعه دقیق آن چنین استنباط میشود که این بناهای خراب باید آثار يك قلعه دوره ساسانی باشد که پناهگاهی بوده است برای حکومت جی قدیم و اهالی درموقع جنگها در پشت دیوارهای ضخیم آن پناهنده میشده اند.

درموقع غروب مارسل تصمیم گرفت که بطرف وسایل نقلیه شاهزاده برویم که بامر میرزا تقی خان در دهکده مجاور در انتظار ما بودند. من بامیرزا تقی خان در کالسکه ای نشستیم. مارسل هم با پر پاسکال و همراهان در کالسکه دیگری جای گرفت. سورچی شلاق کشید و اسبان چهار نعل بتاخت و تاز پرداختند. همه جا دهقانان بر حسب معمول باین دستگاههای مجلل با کمال احترام تعظیم میکردند و تماشای شکوه و جلال شاهزاده میپرداختند.

طولی نکشید که باز در مزارع براههای باریکی افتادیم که از میان دودیوار یادوچاه سر باز عبور میکردند و من فکر میکردم که اگر کالسکه در میان این چاههای دهان گشاد بیافتد اسبان و مسافرین چنان خرد و تکه پاره میشوند که همه باهم مخلوط شده و یکنوع سالاد بسیار بد طعمی فراهم خواهند کرد. برای تکمیل افتخار سی نفر سوار هم چهار نعل در جلوی ماحرکت میکردند و چنان بھاك پاشی مشغول بودند که ما از بیم خفه شدن و ناینا گردیدن نمیتوانستیم دهان و چشم را باز کنیم. پستی و بلندیهای جاده و دست اندازها هم ما را بورزشهای ژیمناستیک واداشته بود.

کالسکه مانند توپ بازی در جست و خیز بود و چرخهای آن بدیوارهای گلی خسارت وارد میآورد و از حفره ها و قناتها و مجاری بدون پل عبور میکرد و ما محکم بادودست در کالسکه را گرفته بودیم که مبادا سقف آن از برخورد با سرمان شکسته و خرد شود. میرزا تقی خان در مقابل این بدبختی جرئتی بروز میداد گویا میخواست بمن ثابت کند که کلمه اضطراب در لغت فارسی وجود ندارد. البته این صورت ظاهر حال او بود ولی باطناً اضطرابی داشت زیرا که دیروز شاهزاده به طبیب محرم خود نامه ای نوشته و از زشتی و بد ترکیبی زنان بروجرد شکایت نموده و باو سفارش کرده بود که هر چه زودتر چند نفر از صیغه های اندرون را برای او بفرستد.

برای اینکه لعبتان ظریف در این مسافرت طولانی آب و رنك خود را از دست ندهند نباید آنها را سوار بر اسب فرستاد بلکه باید آنها را بدقت عدل بندی کرده با همین دو کالسکه که امروز ما را از مجاری آب و پست و بلندیها و حفره ها عبور میدهند فرستاد. البته این کالسکه ها از گردنه ها و کوهستانها و جاده های باریک نمیتوانند عبور کنند و ناچار فوجی از سربازان پیاده نظام برای عبور این صیغه های ممتاز و پیررویان طنناز در طول راه هستند که درموقع لزوم کالسکه ها را بروی دست بلند کرده و از جاهای خطرناك عبور دهند. بالاخره معلوم شد که حکیم باشی شاهزاده باطناً در چه حال است. او فکر میکرد که اگر امروز این کالسکه ها خسارتی بینند ناچار گل سر سبد شاهزادگان ایران یعنی ارباب محترمش ظل السلطان باید بازنان زشت بروجرد بسر برد.

خدارا شکر که ما بشهر رسیدیم ، چرخهای کالسکه هم سالم مانده است و فنر و مجور آنها در مقابل موانع مقاومت کرده است .

خلاصه ما با خرسندی نفسی کشیدیم و قدم بروی زمین گذاردیم و از اضطراب و واهمه رهایی یافتیم ولی در شناختن یکدیگر تأمل داشتیم . موهای سرما و ریش کشیش و لباس و سرو صورتان بقدری خاک آلود شده بود که در اویش خاک نشین آسیا هم با رشک میبردند .

در هنگام طی کردن منازل کاروانی که من از روی ناچاری شبها در روی زمین اسب میخوابیدم همیشه آرزو میکردم که کاش يك ارايه چوبی فرسوده ای داشتم ولی خدا را شکر که امروز در مدت یکساعت لذت و طعم ارايه سوار را چشیدم ، آنهم در يك کالسکه هشت فنره که باشش اسب یراق طلا حرکت میکرد . همین آزمایش برای من کافی است که دیگر آرزوی ارايه سواری نکنم . در کشوریکه راه شوسه و قابل عبور نداشته باشد همان سیستم نقلیه بدوی بهتر و راحت تر است زیرا مسافریمی ندارد که در راه بماند و اگر محکوم است که شبها و روزهای طولانی تحمل مشقت مسافرت را بکنند اذلا در عوض هوای خوبی استنشاق میکنند و از حرکات گیج کننده و سرسام آور و هول و هراس برکنار است .

خلاصه شب مطابق معمول در زیر زنگ کلبسا دراز کشیدم اما امشب برعکس شبهای دیگر بتمشای آسمان نپرداختم و از ستاره شناسی چیزی بر معلومات خود اضافه نکردم بلکه از شدت خستگی خود را کاملاً تسلیم رب النوع خواب کردم تا مالک قصر کلادان را در راه مکه بنمایاند و قشون ایران را که سوگلی های شاهزاده را در گردنه های صعب العبور بر سر دست میبرند در مقابل من دخیله دهد .

فصل شانزدهم

تفسیر کتب مقدس - میدان شاه - مقایسه این میدان با میدان سنت مارک و نیز - عبارت عالی و مرتفع عالی قابو - مسجد شاه - نمونه های مختلف مساجد - وضو - نماز - لزوم قراردادن محراب بطرف کعبه - مسجد جمعه - محراب مسجد المنصور - ملاقات يك سید - داستان يك میسیونر لائیک در جلفا - اولاد پینمبر - خمس و زکوة .

اصفهان ۸ سپتامبر - ملاهایی که مأمور پیدا کردن راه حل مسئله بودند با مراجعه بکتاب ، تفسیر کش داری پیدا کردند و ما برای تماشای مسجد شاه حرکت کردیم . نظر باینکه مسجد دارای چهار قسمت عبارت است که بوسیله رواقهای دوطبقه بهم اتصال دارند و حیاط مرکزی هم وسیع است . بعقیده ملاها همه کس حتی کفار هم میتوانند در این قسمت آزاد وارد شوند . مجتهد با اجازه داده است که حجرات تحتانی و فوقانی مسجد را بینیم و روی بام هم برویم و باستانی محوطه محراب دار که مخصوص ادای نماز است در جاهای دیگر ورود مامانعی ندارد . ماهیچ منتظر چنین اجازه سخاوتمندانه ای نبودیم . لازم است و نوشت این دستور را داشته باشیم

تا بوسیله آن بتوانیم درامکنه مقدس ایالات جنوبی هم وارد شویم .

۹ سپتامبر - قبل از طلوع آفتاب قافله كوچك ما وارد میدان شاه شد. این میدان وسیع كه بامر شاه عباس كیبر در سال ۱۰۸۰ ترسیم یافته بشكل مربع مستطیل است و تقریباً مساحت آن ده هكتار میشود و از بازارهای مجلل و باشكوهی احاطه شده است . مخصوصاً بازار خیاطان آراسته ترین بازارهای ایران است . يك درهم كه موسوم است به درنقاره خانه این بازار را بامیدان ارتباط داده است . در طرف چپ و راست نقاره خانه دو عبارت نیمه خراب دیده میشود كه میگویند در زمان شاه عباس رامشگران ترك و فارس در آنها به نغمه سرائی میپرداخته اند .

چون از بالا خانه ها یعنی محل ار كستر سلطنتی نگاه كنیم تمام میدان دیده میشود . در اطراف آن مجرای آبی با سنگ مرمر دور میزند و مانند كمر بندی آنرا احاطه میکند . این میدان از بالای عمارات منظره بسیار باشكوهی دارد . وسعت زیاد آن و قرینه بودن ساختمانها بی اندازه جالب توجه و قابل ملاحظه است این امتیازات و خصائص كه نتیجه ذوق و سلیقه معماران ایرانی میباشد تنها این میدان را بر تمام عمارات شرقی برتری داده بلكه در موقیكه ساخته شده در اروپا هم نظیری نداشته است .

آثار و علامات برجسته آن سلیقه عالی شاه عباس كیبر را بخوبی نشان میدهند و میرساند كه این مرد بزرگ دارای هوش فوق العاده و فكر بلند بینظیری بوده است . بلندی فكر او از ترسیم خیابان زیبای چهار باغ و بیست كاخ رفیع كه در حاشیه آن خیابان واقع بوده است كاملاً مشهود میگردد . آیا حیرت آور نیست كه در اواخر قرن شانزدهم در مملكتی كه در آن صنعت و هنر چندان رونقی نداشته است ابنیه ای بوجود آید كه از حیث نظم و ترتیب دارای خصائص معماری قرن هفدهم فرانسه باشد و تا كنون در مقابل پادشاه ستارگان كه پیوسته مایل بویران كردن آثار تاریخی است مقاومت بخرج داده و از جلوه گری خود نكاسته باشد ؟ در مقابل این شكوه و جلال بالضروره انسان از خود میرسد كه آیا روح معماران امپراطوری رم قبل از دخول در وجود غربیان در وجود معماران چهار باغ و ابنیه میدان شاه حلول نكرده است ؟ (۱)

من احتیاجی ندارم كه مانند فیثاغورث یونانی در حل مسئله مهمی تلاش كنم (۲) بلكه كاملاً برای من مكشوف است و میتوانم بانهایت اطمینان بگویم كه در دنیای متمدن امروز هیچگونه بنائی وجود ندارد كه بتواند از حیث وسعت و زیبایی و تقارن عمارات شایسته مقایسه با این میدان باشد . این عقیده شخص من نیست سایر اروپائیان هم كه در فن معماری و مهندسی تخصص دارند با عقیده من همراهند . سیاحانی كه از قرن هیجدهم به بعد بایران آمده اند و این ابنیه را دیده اند همه متفق القول هستند كه در هیچيك از شهرهای مهم اروپا مجموعه ساختمانی نیست كه قابل مقایسه بامیدان شاه اصفهان باشد .

(۱) بیشتر ابنیه صفوی اصفهان را ظل السلطان خراب کرده و مصالح آنرا فروخته است (م)

(۲) فیثاغورث از حكمای یونان است . اختراع جدول ضرب را با و نسبت میدهند (م)

اولین دفعه که از میدان شاه عبور کردم چنین بخاطر آمد که از میدان سنت مارک (۱) و نیز عبور میکنم زیرا که آن میدان هم مانند این میدان دارای عماراتی است که در جلو آنها طاق نماهایی ساخته شده و در دوانتها متصل به عبادی میشوند.

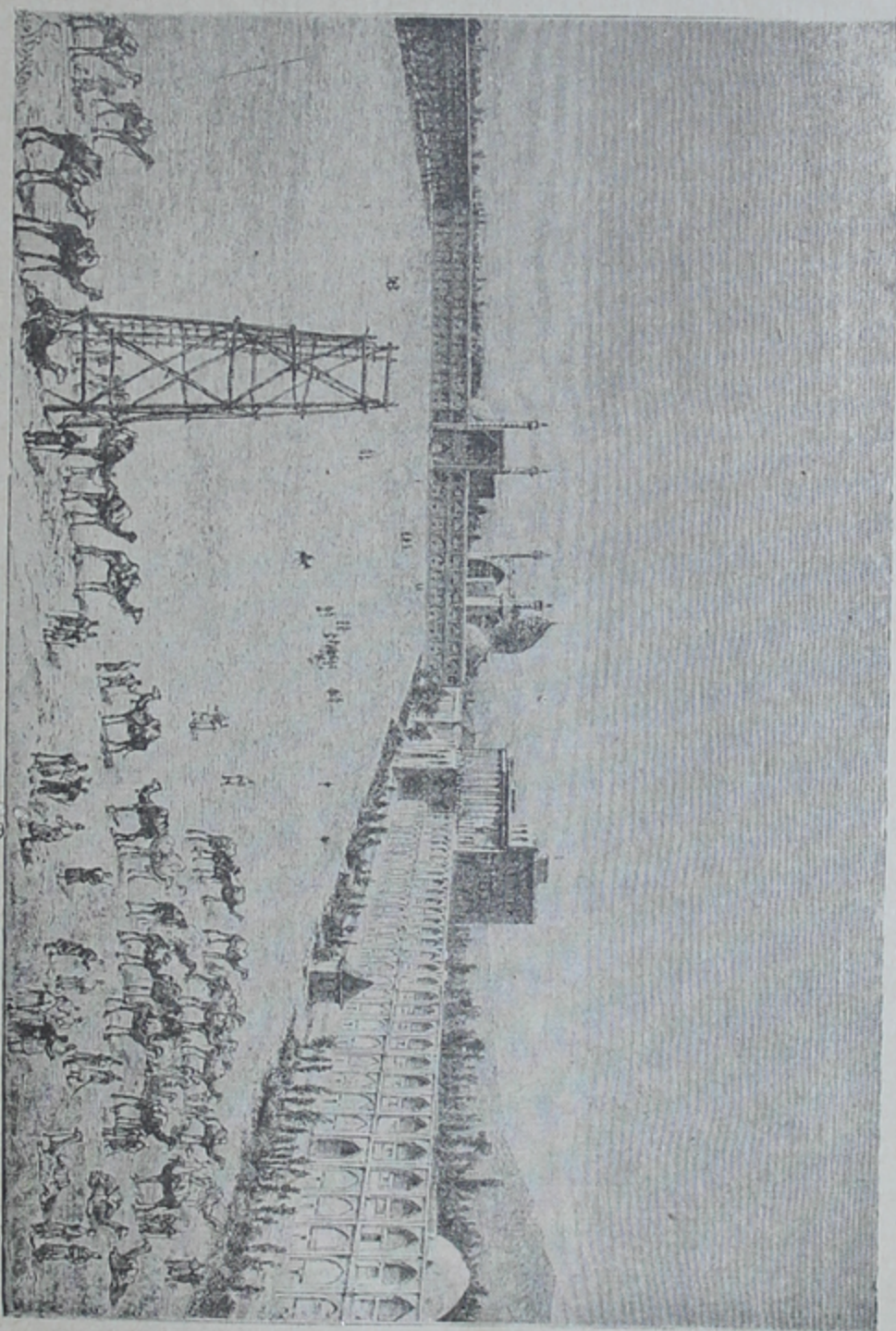
مسجد شیخ لطف الله در طرف چپ مسجد شاه واقع و وضع آن محل ساعت بزرگ و نیز را بخاطر میآورد و در طرف راست آن بجای مناره ناقوس کلیسا کاخ رفیع عالی قاپو واقع شده است. بعقیده من نباید باین مقایسه پرداخت زیرا که بزیان ایتالیا تمام خواهد شد. کجا در ایتالیا میتوان بتمشای آسمان صافی پرداخت که اشعه زرین آفتاب بر روی کاشیهای قشنگ فیروزه‌ای با اشکال زینق‌های مارپیچی سفید و زرد مرتعش باشد. آفتاب پرده زرین طلایی بر روی تمام این بناها انداخته است شتران زیادی در این میدان هستند که با آن قد بلند در این محوطه گم شده‌اند نقاره چیان با آن کره‌های بلند قبل از طلوع آفتاب و بعد از غروب آن در بالای عمارت نقاره‌خانه

نقاره‌خانه اصفهان

برسم نیاکان باستانی خود با آفتاب که بزرگترین نماینده قوای زنده طبیعت است سلام میدهند. کره‌های بلند مسین و نقاره آلات و ادوات این ارکستر عجیب و غریب و پرهیاهو هستند. شاهان صفوی در همین تالار باشکوه عالی قاپو که سقش بوسیله دوازده ستون از چوب سدر نگاهداشته شده می‌نشستند و در حالیکه درباریان دست بسینه در مقابل یابشت سر آنها ایستاده بودند

(۱) Saint Marc یکی از چهار نفر روحانی انجیل است که اهالی ونیز ایتالیا او را بریاست انتخاب کردند و میدانی بیادگار او ساختند.

میدان شاه اصفهان

بشکایات رعایای خود رسیدگی میکردند و یا بمشاهده مجازات قطاع الطريق میپرداختند و در جشنهای عمومی که در میدان برپا میشد حضور مییافتند.

از این نقطه شاه میتواند مسجد شاه را باتمام منظره باشکوهش به بیند چون از این نقطه نگاه کنند تا اندازه ای از بی نظمی و انحنا ی وضع بنا که تنها در ب ورودی آن در محور میدان واقع شده است کاسته میشود. ایجاد این انحنا برای این بوده است که محور صحن شبستان بطرف مکه قرار

گیرد. وضع منحرف مسجد نسبت بمیدان نشان میدهد که قبل از سلطنت شاه عباس در قلب بازار محوطه آزاد بدون ساختمانی وجود داشته است که شاه آنرا تبدیل بمیدان کرده و خواسته است بیازار که محل تجارت عمده بوده است دست بزنند اما مسجد در محل بوستانی نباشده که میگویند متعلق بزن پیری بوده است که از فروش آن امتناع داشته و عاقبت بواسطه نصایح علما بتسلیم آن رضایت داده است.

پس از حل این مشکل شاه عباس خواست فوراً بساختن مسجد پیردازد و چون سنگهای مرمر دیر میرسید، حکم کرد مسجد جمعه را خراب کنند و مصالح آنرا بکار برند تا وقفه ای در ساختمان مسجد روی ندهد. چون علما از حکم شاه آگاه شدند بطور اجتماع آمدند و خود را بزانونهای شاه انداختند و تمنا کردند که چون این مسجد بواسطه قدمت و طرز معماری قابل توجه و احترام است از خرابی آن صرف نظر شود. خوشبختانه در همین موقع خبر رسید که سنگهای مرمر در شرف ورود هستند بنابراین شاه از خیال اولیه منصرف گردید و این بنای قدیمی یعنی مسجد جمعه از انهدام محفوظ ماند.

اولین سنگ بنای مسجد شاه در تاریخ ۱۰۸۰ گذارده شد و بلافاصله با سرعت عجیبی ساختمان آن شروع گردید.

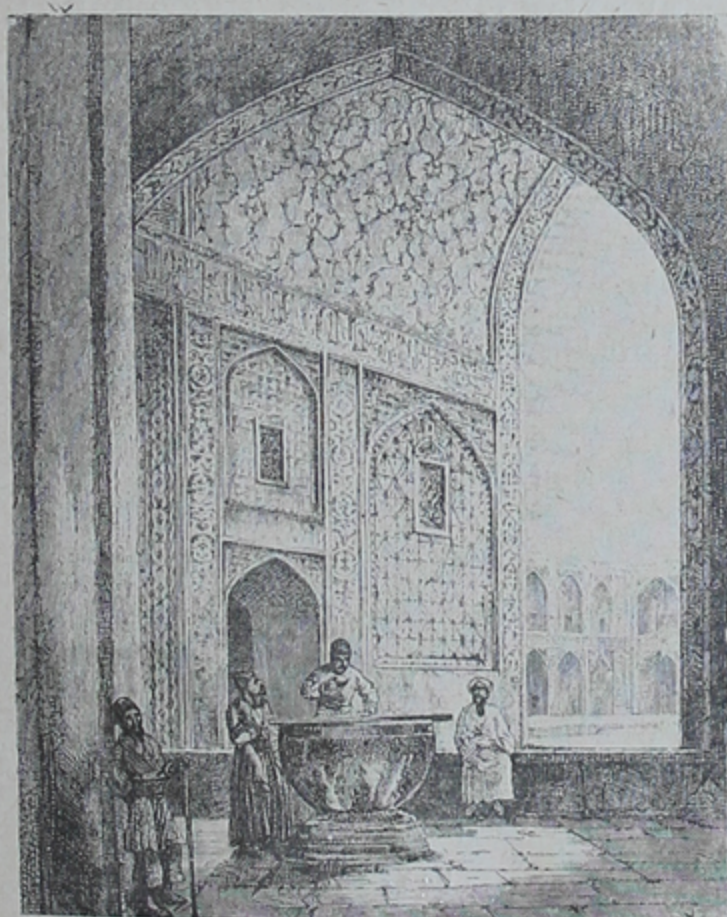
در بزرگ جلوخان که بطرف میدان باز میشود دارای حاشیه های ظریفی است. سه ردیف ستونهای باریک مارپیچی از کاشی مینائی آبی رنگ اطراف در را احاطه کرده اند و انتهای آنها در روی سنگهای مرمر قرار دارد که مانند گلدان حجاری شده اند. جلوخان از طاق خمیده ای پوشیده شده است و دارای اشکال منشوری قشنگی است که یکدیگر متصل و روی هم واقع شده اند. تمام سقف و دیوارها و سردرومناره ها از قطعات کاشی مینائی پوشیده شده است که با سلوب عربی دارای نقش و نگاری گیرنده هستند کتیبه هایی از آیات قرآن در آنها دیده میشود که با گل و بته های قشنگ تزیین یافته اند.

کاشیهای مربع که در پوشش ساختمانهای سلاطین صفوی بکار رفته کم خرج تر و طرز تهیه آنها هم آسان تر بوده است ولی از کاشیهای دوره سلجوقیان کم دوام تراند و آن هنرمندی صنعتی دوره مغول هم در آنها دیده نمیشود زیرا که کاشیهای دوره مغولی معرق یعنی مرکب است از قطعاتی که هر یک جداگانه بشکل گل و بته بریده شده و بعد با هم ترکیب و اتصال یافته و در پوشش دیوارها بکار رفته است.

خوش نمائی و جلوه کاشی معرق مربوط بطرز ساختمان و انتخاب وجود کردن مصالح آن است. ابتدا تمام قطعات هر رنگ را بریده و بعد هر قسمت را در کوره با حرارتی که متناسب با آن باشد میزنند ولی کاشیهای مربع که با رنگهای مختلف نقاشی شده است با حرارت متوسطی در کوره پخته میشود زیرا که در حرارت زیاد یا کم نقاشی آنها خراب میشوند. اما راجع بعدم استحکام و بی دوامی این کاشیهای مربع بهترین دلیل چوب بستنی است که در مقابل سردر اصلی قرار دارد و بازوهای لاغر و عریان خود را در طرفین گسترده

است و چنین بظرمیآید که آنرا برای تعویض کاشیهای که از رطوبت زمستانی فاسد شده و از میان رفته اند قرار داده اند اما بطوریکه عموم مردم میگویند این چوب بست برای این مقصود در آنجا بکار نرفته است زیرا بخاطر ندارند که تا کنون مسجد را تعمیر کرده باشند. حضور آن در انتظار مسافری که بندرت باصفهان میآیند ثابت میکند که اولیای دولت در فکر تعمیر مسجد هستند ولی پولیکه سالیانه برای تعمیر آن معین شده است بجیب متولیان و معماران فرو میرود بنا بر این اگر بگوئیم که در این جا هم بوی دخل میآید گویا سخن بگزاف نگفته باشیم. باری در عقب این جلوخان هشتی وسیعی است که از آنجا حیاط بزرگ مسجد باد و طبقه عمارات و گالریها دیده میشود، درمرکز هشتی سنک آبی قرار دارد که از سنک سماق تراشیده شده و همیشه پر از آب است تا مؤمنین در موقع ضرورت رفع تشنگی نمایند.

مجتهد بزرگ تقریباً بیست نفر سید و ملا بعنوان راهنما و محافظ ما فرستاده است که با وقار مخصوصی روی سکوهایی سنک درمرکز جلوخان مسجد نشسته و انتظار ورود ما را دارند، بعضی دارای عمامه پر حجمی از ملل سفید هستند که بر ورق طبیعی آنها میافزاید پاره ای هم عمامه های بزرگ آبی رنگ بر سر دارند که علامت مخصوص اعتقاد پیغمبر (ص) است. یک نفر هم قدری دورتر از این دسته معم استاده و دارای کلیجه ماهوت خاکستری رنگ و کلاه حاجی طرخانی است او هم با تملق بمانزدیک شد و اظهار کرد که من از طرف شاهزاده ظل السلطان مأمور محافظت

هشتی مسجد شاه

مسافرین خارجی هستم و باید آنها را از هر گونه پیش آمد بدی نگاهدارم و اکنون حاضر شده ام که بادل و جان در اطراف شما پاسبانی کنم و در تمام مدت اقامت شما در اصفهان همراه شما باشم. مارسل از چاپلوسی این مرد محال تشکر کرد و از اینکه تا کنون ندانسته است که چنین مستحفظی هم برای حمایت خارجیان وجود دارد از او معذرت خواست، این مرد حيله گرفت

صاحب چه وقت می‌خواهید مسجد را تماشا کنید ، من میل دارم بشما خدمت کرده و رضایت خاطر تا نرا از هر حیث فراهم نمایم امیدوارم که جنابان اجل از خدمتگذاری و فداکاری من طوری خوشنود شوید که نزد شاه و ظل السلطان از خدمات من اظهار امتنان کنید .
مارسل گفت : الساعه ما بساحت مسجد می‌رویم . اینها هم فرستادگان مجتهد هستند که برای راهنمایی ما آمده‌اند .

- عجب حالا شما می‌خواهید داخل مسجد شوید ؟ الله اکبر خواست خدا را به بینید که در چه موقعی من باید حضور شما شرفیاب شوم و شما را از این خیال منصرف کنم .

مارسل مگر چه مانعی در پیش است ؟ آیا شما بقول خودتان مأمور حفظ مانعیتید ؟

- داخل شدن بمسجد ؟ خدا نکند ! اگر بشما صدمه‌ای برسد من چه میتوانم بکنم ، من فقط میتوانم شمارا از خبط و خطا حفظ کنم زیرا که روح من قوی است اما بازوهای من ناتوان است و اگر مردم بشورش بردازند من نمیتوانم از شما دفاع کنم بنابراین بهتر آن است که از رفتن بمسجد صرف نظر کنید تا من موقع مساعدی برای شما پیدا کنم . خدا بانسان عقل داده و امر کرده است که نباید بادست خود خطری در پیش پای خود ایجاد کند و خود را بهمهلکه اندازد .

مارسل - دیگر مطلبی ندارید ؟ از نصایح شما متشکرم اما اگر بیش از این وقت مارا تلف نکنید بیشتر متشکر خواهم بود .

کسانی که مجتهد برای راهنمایی فرستاده است

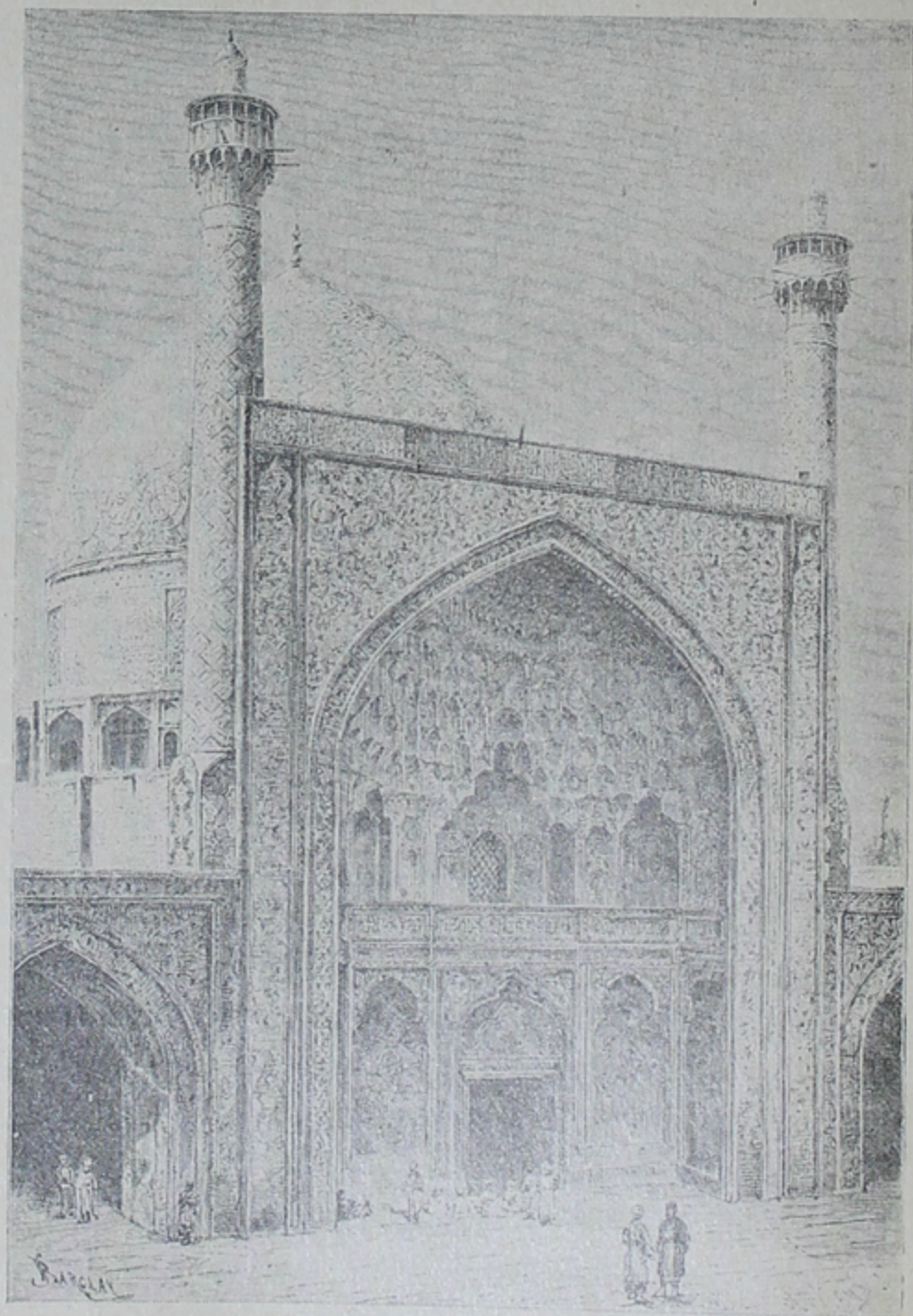
خلاصه ما (حامی خارجیان) را رها کردیم و بطرف ملاها رفتیم و بآنها سلام کردیم نظر باینکه

من وجه معتنابی نداشتم که بآنها انعامی بدهم تقاضا کردم که بطور اجتماع در مقابل دورین من صف بیندند تا عکسی از آنها بگیرم .

ابتدا باهم بنذاکره پرداختند که آیا گرفتن عکس مشروع است یا نه و عاقبت باخوشنودی در مقابل دورین قرار گرفتند . من دورین را روی سه پایه قرار داده و سر را بر پارچه سیاه کشیدم و با حوصله ای که تا آنوقت در خود ندیده بودم مدتی بآنها دستور دادم که جابجا شوند و سر و دست را چنین و چنان نگاهدارند و طوری بایستند که عکس همه بیافتد و تکان نخورند و با خونسردی به پرسشهای عجیب و غریب آنها پاسخ میدادم و بالاخره بازحمت زیاد عکسی از آنها گرفتم و تصور کردم که اکنون حق ورود بمسجد را داریم . یکنفر ملا و یک سید جلو افتادند و ما را بدرون مسجد بردند و بر طبق دستوراتی که داشتند ما را راهنمایی کردند و پس از آن ما را از روی بامهای بازار و خانه ها یعنی از راه هوایی روی بام مسجد بردند . از این نقطه ما توانستیم مساحت بنارا اندازه بگیریم و بمطالعه شاهکار بزرگ شاه عباس پردازیم . در مقابل مارواقی است که در جنبین آن دومنار قرار دارد و هر دو با کاشیهای مربع پوشیده شده اند . این رواق دهلیز محوطه نمازخانه است . ارتفاع گنبد را اندازه گرفتیم و معلوم شد که از سطح زمین ه متر بلندتر است . در جنبین این تالار بزرگ دو تالار مستطیل دیگری واقع است . در این بناهای مختلف هیچگونه تزیینی دیده نمیشود فقط کتیبه ای با خط درشت سفید در بالای آنها در روی کاشیهای آبی رنگ نمایان است .

در طرفین بنای مرکزی دو حياط مستطیل واقع شده که روزهای جمعه و اعیاد در آنها باز میشود و حوضی هم در مرکز آنها واقع است تا مردم بتوانند وضو بگیرند و برای ادای نماز حاضر شوند ولی در سایر روزها در این حياطها بسته میشود و همان حوض بزرگ مرکزی برای وضو گرفتن مؤمنین که هر روزه برای ادای نماز بمسجد می آیند کافی است . نقشه مسجد شاه کاملا متناسب و مطابق بادستورات اسلامی است . مسجد با معابد مشرکین بکلی متفاوت است . در این جابت یا معبود مخفی وجود ندارد که مؤمن توسط يك مرد روحانی با او ارتباط پیدا کند در این جا هیچگونه مجسمه یا تصویری از انسان دیده نمیشود که بتواند مردمان ساده لوح را بطرف بت پرستی سوق دهد . پیشوای بزرگ اسلام خواسته است که مسلمین يك بنای مذهبی ساده ای داشته باشند و در آنجا جمع شده بنماز جماعت پردازند و بلاقات یکدیگر موفق گردند و در کارهای مهم باهم مشورت نمایند و جز بخداوند یگانه بهیچ چیز دیگر توجهی نداشته باشند .

ساختن مسجد ساده هم برای اعراب در بدو امر مشکل بوده است زیرا که آنها قبل از طلوع پیغمبر اکرم (ص) فقط بخانه کعبه توجه داشتند و چادر نشینان بت پرست و بیابان گردان مشرک در آن آمدورفت میکردند . پیغمبر اسلام (ص) هم آنجا رامعبد مقدس و زیارتگاه قرار داد . و قتیکه مسلمانان بادای نماز که یکی از وظایف بزرگ آنها بود موظف شدند بفکر ساختن عبادتگاه بزرگی افتادند تا بتوانند همه در آنجا جمع شوند بنابراین باراهنمائی بعضی از

جلو خان شبستان مسجد شاه

معماران خارجی که شاید از اهالی بیرانس قدیم بودند بساختن مساجد پرداختند و از بتخانه هائی که خراب کرده بودند ستونهای آوردند و در اطراف محوطه مستطیلی قرار دادند و روی آنها چوب انداختند و بدین طریق موفق شدند که محوطه بزرگ سر پوشیده ای فراهم نمایند .

در محوطه‌ای که مخصوص خواندن نماز بود ستونهای متوازی با فاصله‌های معین قرار داده بودند و جایی را هم با کاشی یا مرمر زینت کرده بودند که بجای محراب بود و نماز گزاران را متوجه خانه ابراهیم میکرد.

در نزدیکی این محراب منبر واقع شده بود که در بالای آن سرپوشی برای انتشار صدا وجود داشت. در صحن حیاط هم ایوانهایی متصل بمسجد ساخته بودند تا مؤمنین بتوانند در آنها استراحت کنند. سکوهایی بلندی هم مجاور مدخل بود که مؤذن در بالای آنها ایستاده و در پنج نوبت مؤمنین را بنماز دعوت میکرد.

البته عبادتگاه يك جمعیت چادر نشین ابتدا همین شکل ساده را داشت و جایگاه مهمان نوازی بود که درب آن بروی تمام مؤمنین باز بود و مسلمانان در آنجا بسایه پناه میبردند و آب برای آشامیدن و وضو گرفتن هم بقدر کافی در آنجا یافت میشد.

شرحی که ذکر شد مطابق نقشه مسجدی است که عمرو عاص یکی از سرداران بزرگ لشکر اسلام در سال ۲۱ هجری در مصر بنا کرده است، همین اوضاع و تقسیمات در مساجد قدیمی اسپانی هم دیده میشود اما بعدها مسلمین دریافتند که چنین بناهایی متناسب با عظمت اسلام نیست و این ستونهای نازک و بی دوام ممکن نیست تحمل ساختمانهای مرتفعی را بنمایند. به علاوه محوطه هم بواسطه این ستونها گنجایش جمعیت زیاد را ندارد پس ناچار بفکر تغییر وضع مساجد افتادند. در ساحل دجله کاخ عالی باشکوهی بود که در تمام ممالک اسلامی شهرتی داشت و بنابر روایات محلی خسرو بزرگ پادشاه ایران آنرا ساخته بود و این همان کاخ با عظمت تیسفون بود که بنا بر روایتی در روز تولد پینمبر شکاف برداشت.

سلطان حسن در قرن چهاردهم بخیال افتاد مسجدی بسازد که شبیه باین کاخ بلند ساسانی باشد و با این نیت یکی از معماران خود را به بین النهرین فرستاد و او را مأمور مطالعه آن بنای عالی کرد، این معمار در موقع مسافرت بایران ابنیه با عظمت سلطنتی و مذهبی را دید و نقشه ساختمان آنها را بغضایر سیرد و پس از مراجعت بقاهره بامعلوماتی که تحصیل کرده بود شالوده مسجد حسن (۱) را ریخت که بعدها نمونه ثانوی مساجد جدید گردید و پوششهای چوبی بدوی به تقلید از تالار خسرو تبدیل بطاقهای استوانه‌ای شکل گردید و بجای آن عمارات بی دوام که بوسیله ستونهای نازک نگهداری میشدند عمارات مرتفعی ساخته شد که از دیوارهای ضخیمی احاطه شده بود و معماران بامعلومات جدید و عمیقی که بدست آورده بودند توانستند آنها را با گنبد های آراسته‌ای بیوشانند.

پس از صد سال سلطان محمد دوم بعد از فتح اسلام ببولسواره بمعبد سنت صوفی Saint - Sophie (ایا صوفی) وارد گردید و در حالی که اجساد مقتولین را پایمال میکرد بمشاهده این بنای قدیمی پرداخت. تماشای این کلیسای بیزانتین در او باندازه‌ای تأثیر کرد که فرمان داد آنرا تبدیل بمسجد کنند و بعدها چون خواستند در ممالک عثمانی مسجد جدیدی بسازند از نقشه

این بنای عالی تقلید کردند و ملتفت این نکته دقیق نشدند که در این بنا صلیب یونانی که رقیب هلال است، شاخه های خود را روی زمین گسترانیده است و بهمین جهت است که در بهترین و قشنگترین مساجد اسلامبول و قاهره شکل صلیب یونانی دیده میشود.

صحن حیاط این مساجد نسخه ثانی حیاط ایوان دار کلیسا های قدیمی است و تنها مناره های بلند و حوض مرکزی نشان میدهد که این جا مسجد است و بالاخره آخرین نمونه مساجد سنیان که در بلاد ترک و عرب بنا شده تقلیدی است از طرز کلیسا های قبل از اسلام و بطوری این نقشه تقلید شده است که اگر روزی عیسویان موفق شوند عثمانیان را از اروپا خارج کنند، کشتیان اشکالی نخواهند دید که مراسم مذهبی را در همین مساجد که پس از فتح اسلامبول بنا شده است و حتی در خود سنت صفی بجای آورند.

اکنون باید این مسئله را تحت آزمایش و مطالعه قرار داد که آیا استادان و صنعتگران ماهر ایرانی پس از گرویدن با اسلام از روی چه نقشه ای به بنای مساجد پرداختند.

اگر قول هر دوت و سایر مورخین قدیمی را قبول نمایم ایرانیان قبل از گرویدن با اسلام دارای معبدی نبودند و مراسم آئین مزدیسنا را در هوای آزاد انجام میدادند (۱)

ایرانیان تازه مسلمان بنائی نداشتند که آنرا تغییر داده و مطابق دستورات اسلامی تبدیل بمسجد کنند و همان نقشه اولیه فاتحین عرب را پذیرفتند یعنی نمونه مسجد قاهره را که عمرو عاص بنا کرده بود سرمشق قرار دادند و تنها کاری که کردند این بود که عبادتگاه مخصوص را که دارای محراب بود با گنبد هائی که قرنهای طریقه ساختن آنرا میدانستند پوشانند و بجای بکار بردن چوب بامها را با سقفهای کوچک بهم متصل ساختند و مناره هائی بر پا کردند که از خارج مسجد را نشان دهند.

از مقایسه نقشه های مساجد مصر و اسلامبول میتوان به تسلسل فکری و اوضاع اجتماعی مسلمانان سنی پی برد که در نتیجه آن وضع بناهای مذهبی خود را تغییر دادند. اعراب و ترکها برای اینکه مساجد خود را با عظمت و جلال نمایش دهند ساختمان گنبد را هم در ترکیب آنها دخالت دادند ولی شکل باعث از میان رفتن روح گردید و البته چنین عارضه ای در نزد دو ملتی که هیچوقت افتخار اینرا نداشته اند که در صنایع خود متکی بعقل باشند، طبیعی است.

هر گاه بقایسه مسجد قدیمی مصر که عمر و عاص ساخته و مساجد قدیمی قزوین و اصفهان و ورامین پردازیم باین دو نکته مهم پی میبریم که اولاً ایرانیان در اصول معماری خود ثبات قدم نشان داده اند و ثانیاً نقشه های اولیه مساجد اسلام را با کمال احترام محفوظ نگاه داشته اند و بالاخره مساجد ایرانی بسیار قدیم یا جدید همه بطرز مساجد صدر اسلام ساخته شده اند و فقط ذوق و سلیقه و مهارت صنعتگران و استادان در آن دخالت داشته و آرایش و جلوه جالب توجهی بآنها داده است.

(۱) این عقیده گویا صحیح نباشد زیرا که ایرانیان زردشتی در دوره ساسانیان معابد بزرگی داشتند مانند آتشکده های بلخ و نوبهار و شیز و غیره و هرودوت از دوره هخامنشی سخن گفته است [م]

چنانکه در مسجد عمر و عاص و مسجد شاه دیده میشود محوطه محراب دار که جایگاه مخصوص نماز است در زیر گنبد واقع شده و در طرفین آنهم فواصل فرعی وجود دارد و طاق نماهایی هم در اطراف حیاط برای نشستن طلاب و مؤمنین و مسافرین هست و حوض وضو هم در مرکز صحن قرار گرفته و منزل پرستاران هم در هر دو بنا یکسان است.

باری در موقع صبح که ما وارد مسجد شدیم جمعیت زیادی در آن نبود و توانستیم با فراغت خاطر بمطالعه پردازیم اما همینکه من دستگاه عکاسی را برپا کردم که عکسی از مناظر مختلفه آن بگیرم چند نفری که در اطراف حوض نشسته بودند و سر و صورت را در آن می شستند متوجه من شده و حالت اضطرابی نشان دادند و دست هارا بطرف آسمان بلند کرده و شروع بناسزا گفتن کردند.

سیدی که عمامه بزرگی بر سر داشت باهیجان شدیدی فریادها کشید و مردم را در اطراف خود جمع کرد و با جوش و خروش بی نظیری به تحریک آنها پرداخت و بقصد آزار ما جلو افتاد و جمعیت را در دنبال خود بطرف بام کشید و باداد و فریاد بطرف ما هجوم آورد.

پر پاسکال که نمیخواست ما را در معرض خطر قرار دهد یعنی خطری که شاید کمتر ما بآن توجه داشتیم بصدا درآمد و فرستادگان مجتهد را تهدید کرد که چرا ایستاده اند و جلو جمعیت را نمیگیرند و گفت شما میبایستی قبلابا این مردم خاطر نشان کرده باشید که ما با اجازه مجتهد باین جا آمده ایم. ولی آنها حرکتی نکردند و حرفی نزدند. سید به همراه جمعیت با حرارت بینظیری نفس زنان و ناسزا گویان بیالای بام طبقه تحتانی آمد اما در این جا عده تابعین او رو بتقلیل رفت و فقط چند نفری همراه او بودند شاید دیگران از عاقبت اینکار ترسیده و بهمین علت از متابعت سید خود داری کرده و فهمیده بودند که اذیت کردن فرنگیان عاقبت خوشی ندارد، در این ضمن واقعه مضحکی هم روی داد.

در موقعیکه سید میخواست با آن حالت عصبانی بطبقه فوقانی بیاید سرش بطاق پله برخورد و عمامه از سرش افتاد و غلطزانان بطرف حیاط رفت و خود او هم چون بیالای بام رسید باهایش در لباس بلندش گیر کرد و بسختی بزمین خورد و پاهای عریانش نمایان شد و نزدیک بود بعقب بغلطد و در پلهها بر سر تابعین خود خراب شود. خوشبختانه جثه ضعیفی داشت و اگر میافتاد چندان صدمه ای بدیگران نمیزد.

از مشاهده این وضع جمعیت شلیک خنده را سرداد و ما هم بی اختیار خندیدیم همراهانش او را بلند کردند اما دیگر نتوانست بجوش و خروش خود ادامه دهد و از شدت خجلت سر تراشیده بی عمامه را زیر افکند و قیافه مضحکی پیدا کرد.

پر پاسکال در این موقع حیل جنگی ماهرانه ای بکار برد و روی بفرستادگان مجتهد کرده بعتاب و خطاب پرداخت و آنها را بعواقب وخیم این کار و مجازات شاهزاده تهدید کرد و گفت اگر کوچکترین آزاری باین فرنگیان برسد شماها تمام بقهر و غضب شاهزاده ظل السلطان گرفتار خواهید شد و در این ضمن جمله دیگری هم بکار برد یعنی رو بسید شجاع کرده گفت چرا شما

در موقع عکس برداری در میان جمعیت نایستادید .

دشمن که تاج بزرگی از سرش افتاده و اقتدارش بر باد رفته بود از تندی و تشدد خود کاسته و مانند کسیکه اسلحه را بر زمین انداخته و تسلیم میشود باحالی که خالی از اضطراب نبود به پراسکال گفت :

آیا ممکن است عکس مرا جداگانه بگیرید ؟

پراسکال گفت بسته است به تغییر رفتار شما .

در این موقع سیدرو بهمراهمان خود کرده گفت : «زود بروید پائین این فرنگیان در تحت حمایت مجتهد هستند . اگر بآنها اذیت کنیم مثل این است که بمجتهد توهین کرده باشیم .»

پراسکال پس از آنکه کاملاً از عقب نشینی و شکست دشمن اطمینان یافت نزد ما آمد و بزبان فرانسه گفت خوشبختانه از خطر رهائی یافتیم ولی باید عاقلانه و با احتیاط رفتار کنیم دیگر جای درنگ نیست . زود تر باید پائین رفت مبدا خطر دیگری در کمین باشد . بهتر آن است که با پای خود پائین رویم و آنقدر نایستیم که مارا از بام بریزند از اندازند .

نظر باینکه نصایح کشیش عاقلانه بود بعلاوه بامهم دیوار تکه گاهی نداشت که ما بتوانیم بوسیله آن مقاومت بخرج دهیم مارسل گفت مطالعات من تمام شده است و همه بگالریهای طبقه اول رفتیم . فرستادگان مجتهد هم که ظاهرأ حامی ما و باطنأ باعقیده حمله کنندگان همراه بودند از این حرکت ما اظهار خوشوقتی کردند .

گالریهای تحتانی و حجرات آن به طلاب که شب و روز در آن جابسر میبزند اختصاص دارد . در ضمن گردش یکی از طلاب محترم بر خوردیم او مارا بحجره خود دعوت کرد و با ادب و احترام جائی در پهلوی خود برای نشستن مانشان داده مادر روی فرش نشستیم و فوراً دستور داد که چای و قلیان بیاورند صورت برنزی این پیرمرد محترم در زیر عمامه بزرگ سفید برجستگی خاصی داشت و بما وعده داده که پس از اتمام نماز جماعت میتوانیم تمام حجرات واقع در گالری را براهنمائی او به بینم .

از داخل حجره من توانستم تشریفات نماز جماعت را به بینم . مردم دسته دسته داخل مسجد میشدند و بمحض ورود کفش یا گیوه را از پای در آورده زیر پل می گذاشتند و بطرف حوض بزرگ میرفتند و عمامه یا کلاه را از سر برداشته و مشغول وضو گرفتن میشدند . آنهایی که عمامه داشتند تمام سر را تراشیده بودند و کسانی که کلاه داشتند قسمت بالای سر را از پشت تا پیشانی مانند نواری پهنی تراشیده و مقداری از موهای خود را در پشت گوشها باقی گذارده بودند . البته وضو یکی از دستورات بسیار عالی اسلامی است که میبایستی در موقع عبادت و توجه بطرف خدا خود را از هر گونه آلاچی پاک کنند و اگر مریض یا مسافر باشند بجای آب از خاک استفاده کرده و تیمم نمایند و در هر حال در موقع نماز باید پاک و تمیز باشند .

سنيان در موقع نماز دست هارا درجلوی سينه قرار ميدهند ولي شيعیان دستها را آزاد ميگذارند (۱).

پس از نماز ملای محترم بوعده وفا کرد و حجرات را بمانشان داد و بمارسل گفت آیا از دیدن مسجد شاه خوشوقت شدید؟ آیا مسجد بزرگ ایاصوفی اسلامبول از حیث شکوه و عظمت میتواند با این گوهر گرانبهای اصفهان برابری کند؟

مارسل با کمال ادب گفت مقایسه این دو بنا بسیار مشکل است زیرا که هر یک بطرز خاصی ساخته شده است. بهر حال این مسجد بسیار عالی و از حیث زیبایی بی نظیر است ولی بعقیده من اگر در محور میدان واقع شده بود ابهت و عظمت دیگری داشت. ملای محترم پس از قرائت چند آیه عربی قرآن و ترجمه کردن آن بفارسی گفت این آیات لزوم قبله را میسرسانند بعلاوه اگر بنا باشد ما باین دستورات رفتار نکنیم با عیسویان که بطرف قبر عیسی میایستند چه تفاوتی خواهیم داشت؟ مارسل گفت باین دلایل متقن حق با شماست و نمیتوان اصلاحی در بنا بعمل آورد.

من گفتم پس چرا سنیها در مسجد ایاصوفی که در امتداد قبر عیسی واقع است نماز میخوانند و فقط سجاده خود را بطرف کعبه میاندازند؟ در پاسخ گفت: شما چگونه آن ملعونها را که قاتل اولاد پغمبر صلی الله علیه و آله بودند با شیعیان مقایسه میکنید! اگر معبد ایاصوفی بدست ما افتاده بود مسلماً آنرا خراب میکردیم و بجای آن بنای دیگری میساختیم. بعقیده من که نامم ملاحسین است اگر روزی

آخوند ملاحسین

ثابت شود که این مسجد شاه که سالهای زیادی من عمر خود را در آن بسر برده ام خدای نا کرده برخلاف دستورات اسلامی بنشاده است اول کسیکه برای انهدام آن کلنگ بدست میگيرد من خواهم بود. ۱۰ سپتامبر - امروز ما با اجازه امام جمعه بزیارت مسجد جمعه رفتیم جمعی از ملاها هم راهنمای ما بودند. پس از ورود بمسجد و تماشای دیوارها و حجرات و محوطه های دیدنی پرباسکال مستخدمی را صدا زده گفت نردبانی بیاور. مستخدم نردبان را آورد و بدیوار تکیه داد.

(۱) نویسنده آداب نماز را مفصل تر مینویسد و چون ماهمه آنرا میدانیم از ترجمه این قسمت صرف نظر شد (م)

پرواسکال به پرسش پرداخت و گفت آیا محکم گذارده ای! نه. قدری راست ایستاده است پایه آنرا عقب تر بکش. پله های آن محکم است: چوبها پوسیده نشده اند! بام در شرف خرابی نیست! و پس از این پرسشها بمانتکلیف کرد که بالا برویم.

این همان مسجد جمعه است که شاه عباس قصد انهدام آنرا داشت و میخواست مصالح آنرا در ساختمان مسجد شاه بکار برد. مستخدم گفت خلیفه نترسید. دستتان را بمن بدهید انشاء الله سلامت بیالای بام خواهید رسید. عجب اینکه همان شخص که بقول خود مأمور حمایت خارجیان است در این جا هم حاضر شده بود و در کنار دیواری نشسته و انتظار ورود مارا داشت و همینکه

مارا دید بلند شد و بدنبال ما افتاد. بهر حال من و پرواسکال باز حمت از پله های نردبان که از یکدیگر پنجاه سانتیمتر فاصله داشتند بالا رفتیم در صورتیکه اسکورت مایعنی فرستادگان امام جمعه چالاخانه مانند بزاز این بام بآن بام میبردند. در بالای بام میبایستی از میان الوارهایی که در بالای گنبد های کوچک خراب

قرار گرفته بودند عبور کنیم.

از میان شکانها تو انستیم قسمت

های بسیار قدیمی این مسجد را

که مگفتند در سال ۷۵۵ توسط

خلیفه المنصور عباسی نباشد

است به بینیم در کتیبه ها خطوط

کوفی بسیار زیبایی باقی بود.

محراب آنرا که با گچ برپای

بسیار عالی و استادانه زینت

یافته بود تماشا کردیم و بر

صنعتگر ماهر آن آفرین گفتیم.

تعمیرات متوالی که در زمان

ملکشاه سلجوقی و مخصوصاً

در دوران شاه طهماسب و شاه

عباس دوم صورت گرفته است

همه جای این بنای قدیمی را

از جلوه و شکوه اصلی انداخته

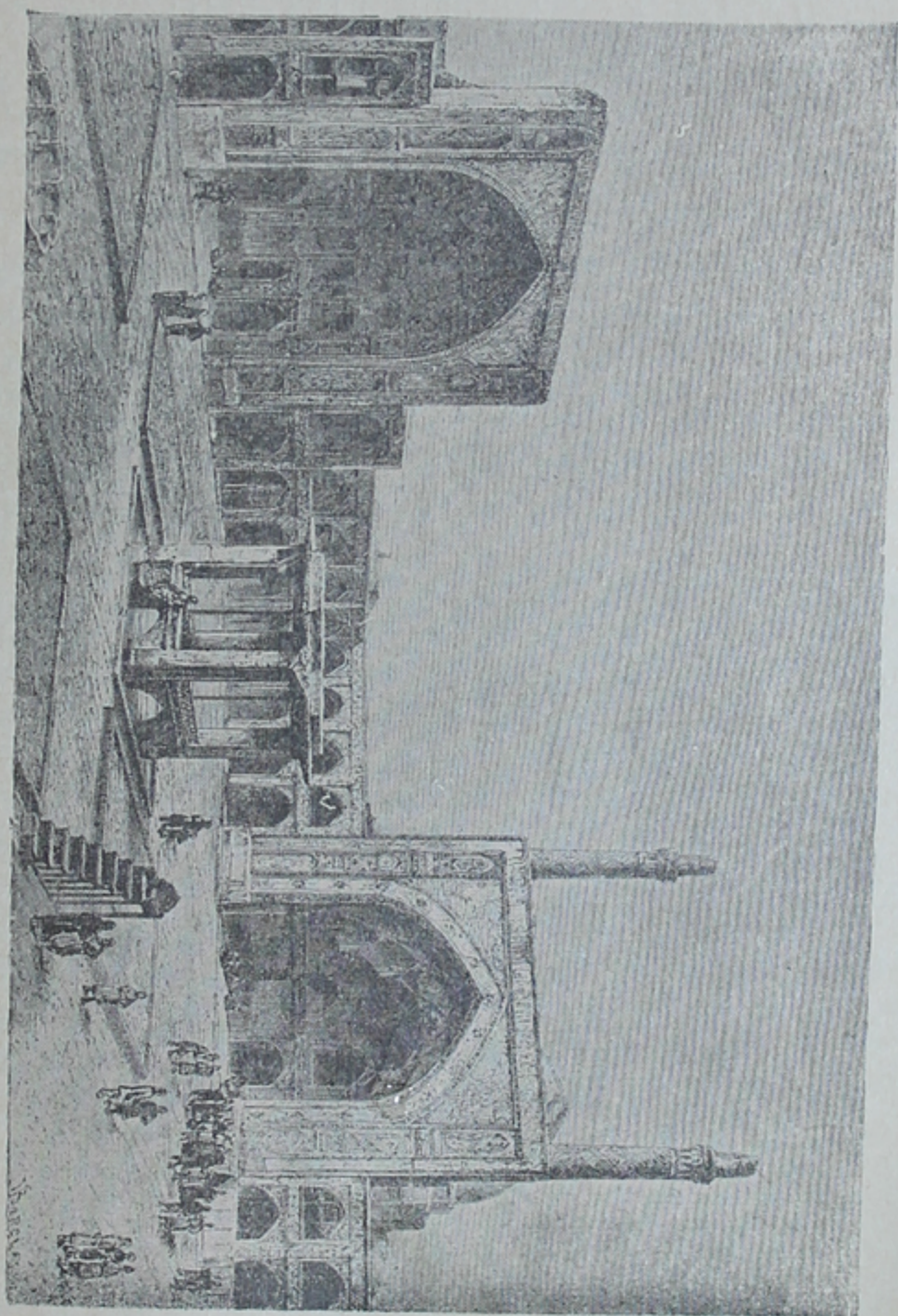
و ارزش صنعتی آنرا بکلی از

میان برده اند با اینکه این مسجد

گچ بری محراب مسجد جامع

پس از ساختمان مسجد شاه متروک مانده است هنوز هم در اصفهان شهرتی دارد و امتیاز مخصوص اولویت خود را حفظ کرده است.

منظر مسجد جمعه اصفهان

بنابر دستورات اسلامی شاه باید ایام جمعه را بمسجد آمده و با صدای بلند بادای نماز بردارد اما شاه که خواسته است امتیازات خود را حفظ کند باین وظیفه مقدس عمل نکرده و کسی را بالقب امام جمعه قائم مقام خود قرار داده است که بنام او این وظیفه مذهبی را انجام میدهد و بنا بر این در هر شهر بزرگی یکنفر امام جماعت معین شده است. در روز جمعه ملاها علاوه بر نماز بخواندن قرآن هم مبادرت میکنند ولی سایر افراد مسلمان اجباری در این کار ندارند.

خلاصه ما بکار پر زحمتی اقدام کرده ایم و در هر مسجدی که وارد میشویم ناچار باید نامایماتی را هم تحمل کنیم . چون خسته شده بودیم و حرارت آفتاب هم طاقت فرسا بود با کمال احتیاط از پله های نردبان بدون حادثه بزمین رسیدیم ولی پر پاسکال که درد نبال ما می آمد خواست در این بازی ژیمناستیک چالاکی و مهارتی بروز دهد و با وجود نصایح ما بی باکانه از پله ها سرازیر شد و ما با اضطراب متوجه او بودیم ناگاه صدائی بلند شد و یکی از پله ها در زیر پای او شکست و مدتی او در هوا معلق ماند اما با دست پر قوت خود بنردبان چسبید و باز چیت زیاد خود را بزمین رسانید. ملاها شادی باطنی خود را پنهان کرده و برای تسلی خاطر خلیفه بدور او جمع شدند و شکر خدا را بجای می آوردند که باو صدمه ای نرسیده است .

اما کشیش با اینکه رنگ و روی خود را باخته بود خواست تشخیصی برون دهد و با صدای آمرانه ای گفت این مستخدم کجاست؟ او را بیاورید تا انعامش را بدهم . البته او هم در این موقع فرار کرده بود و ما هم فوراً از مسجد بیرون آمده روی زین نشستیم و راه جلقارا در پیش گرفتیم. پر پاسکال در حال پائین آمدن از نردبان ساق پایش خراشیده شده بود و مختصر رنجی باو میداد بنابر این گفت بهترین است که بمنزل یکی از دوستانش که نزدیک است برویم و به شستشو و بستن زخم پردازیم .

خانه ای که در آن وارد شدیم دارای حیاط بزرگی بود و از هر طرف عماراتی داشت تالاری در مقابل مادیده میشد . ایوانی داشت که آنرا با گچ سفید کرده بودند . ما با آنجا وارد شدیم سقف این اتاق گنبدی است که تزیینات و گچ بری ظریفی دارد . يك درب شیشه ای موزائیک هم دارد که بطرف حیاط باز میشود و وسیله آن روشنائی مختصری در تالار و وارد می گردد .

آقای محمد حسین

شخص موقری باقیافه روشنی که مهر و ملاطفت از آن پیدا بود در روی مخنه نشسته بود و کتب زیادی در اطراف خود داشت . همینکه ما وارد تالار شدیم عمامه آبی رنگ خود را بر سر گذاشت و با خوشروئی باخوش آمد گفت .

پس از آنکه پر پاسکال او را از زخم پای خود آگاه کرد فوراً بلند شد و دستور داد که مستخدم آفتاب و لیکن و مقداری نباتات طبی بیاورد و با دست خود مشغول شست و شو و زخم بنایی شد و برگ نباتات را روی زخم گذارند . تا زودتر خشک شود و در این صورت

بچه‌های کوچک خود امر کرد که مرا باندرون نزد مادرشان ببرند . در مقابل در هر يك از اطاق های اندرون پرده ابریشمی آویخته شده بود تا کسی نتواند درون آنرا به بیند . همینکه وارد شدیم شیرین خانم پس از تعارفات معمولی قلیا را از لب خود دور کرد و مؤدبانه بمن خوش آمد گفت و فوراً قلیا را بمن تقدیم کرد .

من با کمال ادب از او تشکر کردم و از کشیدن قلیان معذرت خواستم . همانطور که ما از کشیدن قلیانی که دهان بدهان میگردد و بالاخره از دست شاه یا اشخاص بزرگ کم کم بدست گدای بی دندان کشیفی که بطلب لقمه نانی آمده میرسد احتراز میکنیم ، مسلمانان هم از چیزی که دست عیسویان بآن رسیده باشد پرهیز دارند .

خانم باهوش باین قضیه پی برد که شاید من برای اینکه بادست خود قلیا را آلوده نکنم معذرت خواستم بنابر این گفت : « شما این جادر خانه دوست خود هستی پرهیز نکنید » و بیش از این اصرار نکرد چند لحظه ای با او بودم و از شهر و سیاحت مساجد با او صحبت کردم . در این ضمن زنانی هم بملاقات او آمدند و من موقع را غنیمت شمرده بلند شدم و خدا حافظی کرده آمدم و بلافاصله بارفقا سوار شدیم و براه افتادیم

همینکه از این خانه فاصله گرفتیم من به کشیش گفتم . عجب است که شما در میان سادات برای خود دوستی انتخاب کرده اید !

پس پاسکال گفت : من از

صمیم قلب آقا سید محمد حسین را دوست دارم زیرا که او مرد نیکو کاری است و چندی قبل یکی از عیسویان را از مرک حتمی نجات داد . قضیه این است که چند سال پیش یک نفر فرانسوی بجلفا آمد . این هموطن شما مأموریت مذهبی نداشت بلکه

بخيال خود نظر بایمانی که داشت آمده بود تا مسلمانان را بآئین انجیل دعوت کند . طولی نکشید که دانست کوششهای او بی نتیجه است و نمیتواند در عقیده مسلمانان رخنه ای وارد سازد . بنابر این از

شیرین خانم

آنها دست کشید و باین فکر افتاد که ارمنی های جلفا را پائین کاتولیک دعوت نماید . خلیفه

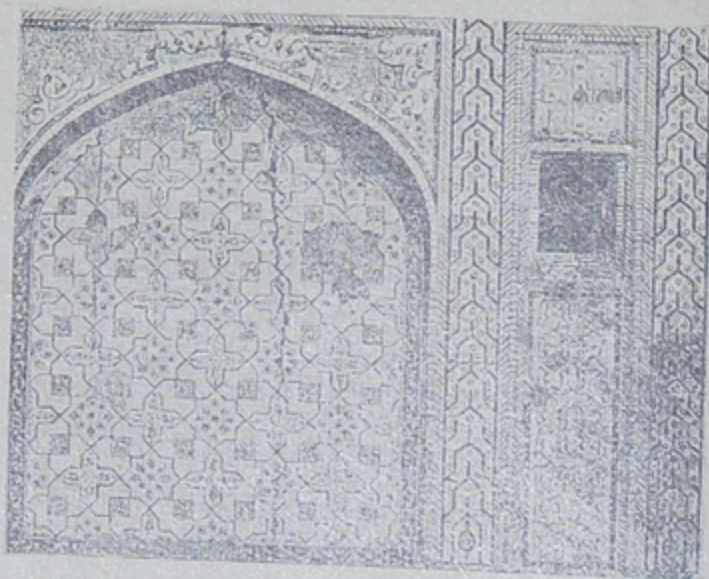
آن زمان که روحیه اش با خلیفه حالیه تفاوت زیاد داشت بقصد اوپی برد و دانست که این شخص یعنی اوژن بوره (Eugène Bourré) بفعالت پرداخته است و ایمان پیروانش راست میکند پس در صدد برآمد که او را از جلا نادور کند و به پیروان خود دستور داد که از آزار رساندن باو خود داری نکنند. بنابراین کشمکش تولید شد و چند نفر ارمنی متعصب بامر خلیفه مأمور شدند که او را گرفته و سنگسار کنند. هموطن شما چون از قضیه آگاه شد در خانه ای پنهان گردید ولی ارمنی ها به حل مخفی اوپی برده و در اطراف خانه انتظار پیرون آمدن او را داشتند تا کارش را بسازند و قضیه بعدی اهمیت پیدا کرد که هم مذهبیان او هم از ترس نتوانستند از اوشفاعت یا حمایتی بکنند تا مباد امان از لسان بغارت و خونشان بهدر برود. تنها کاری که توانستند بکنند این بود که این آقا را از واقعه آگاه ساختند و بفکر چاره خلاصی او برآمدند.

آقا سید محمد حسین هم جمعی از مریدان خود را برداشته بجلفا آمد و اوژن بوره را که بلباس مسلمانی درآمده بود در میان اسکورت خود انداخته بشهر اصفهان برد.

ارمنیها چون دیدند شکار از دستشان رفت و جرئت حمله بمسلمانیها را هم نداشتند بخصوص که سیدی در رأس آنها قرار داشت، عده ای را مأمور کردند که مسلحانه در کمین باشند و بالاخره زنده یا مرده او را بجلفا بیاورند. اما سید این مرد فرانسوی را متجاوز از یکماه در تحت حمایت خود نگاهداشت و همینکه فهمید ارمنی ها خسته و مأیوس شده و از کمین دست کشیده اند

خردش تا کاشان همراه او رفت و از آنجا او را بطرف تهران فرستاد که دریکی از بنادر شمالی ایران بکشتی نشست و رفت.

من از پر پاسکال پرسیدم آیا تمام اصفهانیان سید هستند؟ زیرا من امروز بغیر از عمامه سیاه چیزی ندیدم. کشیش گفت همه نیستند ولی عده آنها در ایالت عراق زیاد است و قدرت و نفوذی هم دارند و با اینکه

برشش خارجی یکی از مساجد دوره مغول

پیغمبر اسلام (ص) پس از رحلت فقط یک دختر باقی گذارد که نام او فاطمه و زوجه پسر عم خود علی ابن ابیطالب بود، اعقاب او با سرعت عجیبی رو با افزایش گذاردند. بعلاوه بر حسب دستور پیغمبر (ص) متمولین باید وجهی بمنوان خمس بآنها بدهند و در تولیت املاک وقف هم اولویت دارند و بنابراین اغلب باراحتی زنند گمانی میکنند.

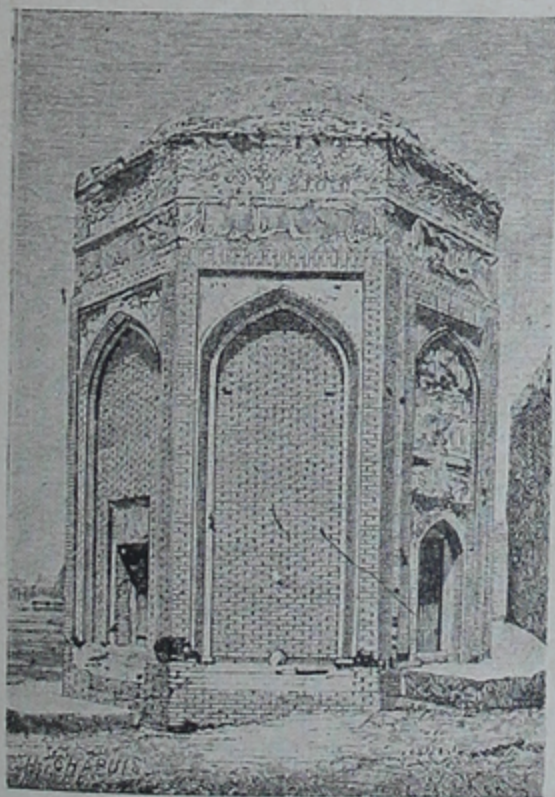
کشیش گفت ما باید از مجتهد و امام جمعه تشکر کنیم که عده ای را راهنما و حامی مقرر دادند و

البته اگر اینها همراه ما نبودند ممکن نبود که ما بسهولت بدیدن مساجد موفق گردیم و بالای بامها برویم و من بهتر آن می بینم که از این بیعد از رفتن پیام صرف نظر کنید و در صحن حیاط بسیاحت پردازید زیرا بطوریکه دیدید اول این بامها استحکامی ندارند و ثانیاً از آزار و اذیت بیشتر محفوظ خواهید ماند .

فصل هفدهم

امامزاده جعفر - مناره مغول - حامی خارجیان - قصر فرح آباد - تخت سلیمان - میدان جنگ گلناباد - قبرستان ارمنی ها - لباس پارسی در طبقه اشرف جلفا - باغ هزار جریب - قصر آئینه خانه - پل حسن بك - مناره و امامزاده شهرستان - پل شهرستان - قرارداد با چار وادار - شام در کلیسا - عزیمت بشیراز .

۱۳ سپتامبر - ما از زیارت مساجد و گنبد ها و مناره ها و ابنیه دولتی تقریباً خلاص شده ایم و از این بیعد جز امامزاده جعفر جای دیدنی نمانده است . اصفهانیان برای این امامزاده احترامی قائلند بنا بر این بر پاسکال مارا مجبور کرد که قبل از طلوع آفتاب از جلفا حرکت کنیم و تا

امامزاده جعفر اصفهان

بازار باز نشده امامزاده را به بینیم . حیاط امامزاده شکل هندسی منظمی ندارد و در اطراف آن بناهای خشت و گلی واقع شده که یا خراب شده و یا در شرف خرابی هستند . خود بنای امامزاده در روی نقشه هشت ضلعی ساخته شده و بسیار قشنگ و دیدنی است و گنبدی هرم مانند شبیه بگنبد مقابر شیوخ قم دارد . در گیلوئی های طاق آن کتیبه هایی است با خط عربی که با حاشیه ای از سبزه و گل تزیین یافته اند و چون این بنا در دوره مغول ساخته شده کاشیهای ممتاز فیروزه ای آن درخشندگی خاصی دارند . قسمت های تحتانی بنا با آجرهای قشنگ سفید ساخته شده که در میان آنها فواصل مجوفی شبیه بابنه قرون وسطای فرانسه دیده میشود .

معلوم است که گنبد هر می شکل خراب شده و بعدها آنرا تعمیر کرده اند و اکنون شکل اولیه

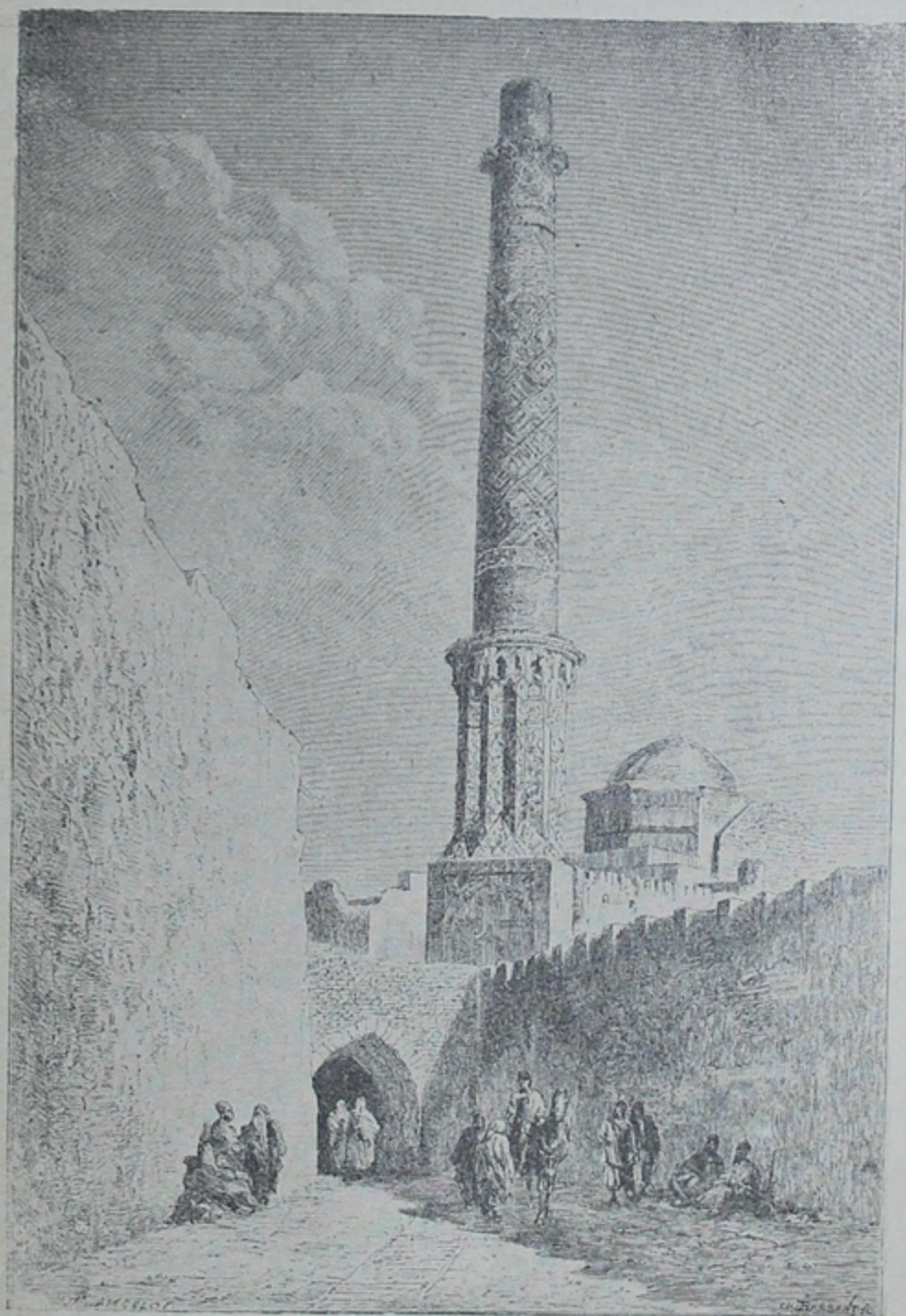
را از دست داده است. صرف نظر از خرابی های جزئی فوقانی، امامزاده خوب محفوظ مانده است. آراستگی بنا و رعایت تناسبات و ظرافت تزییناتش بسیار جالب توجه است.

بمحض ورود بانجا اولین کار من این بود که زودتر از جاهای لازم عکس برداری کنم و در حالیکه از ترس رسیدن جمعیت برخورد میلرزیدم کار عکاسی را تمام کردم و شاسیها و عدسی دوربین را در کیف گذارده و فوراً بجای فرستادم و بعد با فراغت خاطر بمطالعه بنا پرداختم و مشغول اندازه گیری قبر شدم اما ناگهان بخود لرزیدم زیرا که از انتهای کوچه سید قوی هیکلی با عمامه بزرگ نمایان شد و چون مارا در امامزاده دید بر سرعت افزود و در حیات غوغائی راه انداخت و با حال غضب دست هارا بطرف آسمان دراز کرد. گویا مبتلا به نفس تنگی بود و نمیتوانست زیاد داد و فریاد کند ولی پیوسته فحش های آبداری از قبیل پدر سوخته ها... حرامزاده ها... پدر سگها... و غیره نثار مامیکرد، ما باین کلمات آشنا بودیم زیرا که در بازار کاشان هم این فحش ها گوشهای مارا نوازش کرده بود. او چون نزدیک شد با تهدید گفت زودتر بیرون بروید و بیش از این امامزاده را نجس نکنید اما ما خندیدیم و بحرکات او اعتنائی نکردیم. از خندیدن مابشدت عصبانی شد و فحش و لعنت زیادی نثار ما کرد و بر سرعت بطرف بازار رفت. طولی نکشید که اردوئی از بازاریان به تحریک او با امامزاده هجوم آورد و باداد و فریاد دست مارا گرفته و بامشت و لگد از امامزاده بیرون کردند.

ماسکوت اختیار کرده و سرها را در میان شانه ها فرو برده بودیم زیرا دست و بازوی ما ضعیف تر از آن بود که باین جمعیت حمله ور شویم و یا بدفاع پردازیم. همینکه قدری از جمعیت فاصله گرفتیم و به پراسکال که در کناری ایستاده بود ملحق شدیم مارسل مانند سیمرون (۱) بخطبه خوانی پرداخت و با آهنگ تهدید آمیزی گفت: تا کی شما از صبر و حوصله ما سوء استفاده میکنید؟ شما منورید که باده صد و پنجاه نفری بدو نفر فرنگی حمله کرده و با جسارت بآنها توهین میکنید، البته اگر اسکورتی همراه ما میآمد جرئت نفس کشیدن نداشتید و از ترس چاق فراشان برخورد میلرزیدید ولی قدری حوصله داشته باشید، آن چوبی که باید بکف پای شما بخورد چندان دور نیست. شما هم بنوبه خود طعم خشم و غضب فرنگیهارا خواهید چشید و وقتی که بایاهای مجروح بطرف خانه رفتید خواهید فهمید که فرنگی چگونه انتقام میکشد لازم نیست که من بحکومت شکایت کنم. الساعه میروم نزد مجتهد و از او تقاضا میکنم که در مقابل این بی ادبی و توهین که بما وارد کرده اید شما را مجازات نماید و خواهم دید که چگونه برای عذرخواهی دامن لباس مرا خواهید پوشید.

من از سخنرانی مارسل خوشم آمد و با پراسکال آهسته بآه فریاد گفتم: جدیت قدری ساکت شد و ما سوار شده براه افتادیم و بطرف خانه مجتهد رفتیم. پراسکال قضایا را بعرض او رساند او هم فوراً اسکورتی مرکب از سی نفر سید و ملا همراه ما کرد و دوباره مظفرانه وارد امامزاده

(۱) Cicéron یکی از خطبای مشهور روم است که دارای فصاحت و بلاغت و ملاتب به پدر وطن

منار دورۀ مغول در اصفهان

شدیم . در بسته شده بود و سید اولی کلید را باخود برده بود اما کسان مجتهد در را از پاشنه در آوردند و ما با این جمعیت داخل صحن شدیم . بازاریان دوباره برای تماشا جمع شدند و من میدیدم که بهمدیگر ملامت میکنند و تقصیرات خود را بگردن دیگران میاندازند زیرا

که تنها از چوب خوردن نمیرسیدند بلکه از پرداخت جریمه نقدی بیشتر وحشت داشتند و دیگر کسی جرئت نکرد بماند نزدیک شود و فقط همان سید که گمان میکرد بواسطه شرافت نژادی از مجازات معاف باشد بفرستادگان مجتهد چنین گفت: من پس از دیدن نصارا را امام زاده بیهوده زنده مانده ام بدانید که اگر اینطور باشد طولی نمیکشد که در حوضهای مساجد هم خود را شست و شو میدهند و با آبی که از بدنشان سرازیر میشود سنک فرش صحن و فرشهای درون مساجد را هم نجس میکنند. اگر مسلمانان بنو کری فرنگیان راضی شوند این سگها بر جسارت خود افزوده و در مقابل متبرکه امامان هم داخل میشوند و سنک فرش خانه خدا و صحن کعبه را هم در زیر پای نجس و نجس خود پایمال میکنند. من که دیگر نمیتوانم در این جا بایستم و بچشم خود این وقایع را ببینم. اینرا گفت و از در خارج شد.

مارسل هم گفت ایش از این ماندن ما در این جالزومی ندارد همین قدر که جمعیت بشکست خود پی برد کافی است و امر کرد در امامزاده را بستند و ما سوار شدیم و راه جلقارا در پیش گرفتیم. بر طبق برنامه مامیباستی امروز مسجد خرابه ای را هم که در دوره سلطنت مغول ساخته شده است به بینیم ولی چنان از مردم و پشت بامها و حامی خارجیان رنجیده بودیم که دیگر میل رفتن بجای دیگر را نداشتیم و فقط بتمشای منظره خارجی مناری که مانند امامزاده جعفر در دوره مغول بنا شده بود قناعت کردیم. کاشیهای قشنگ برجسته و ترکیب موزائیک آن بسیار جالب توجه بود.

باری مساجد اصفهان بسیار عالی و مسلماً در قشنگی و زیبایی نظیر ندارند ولی ورود بآنها مشکل است. اگر قدرت و نفوذ شاهزاده و استقامت پر پاسکال و اصرار خودمان نبود نمیتوانستیم بر موانع فایق آمده و بسیاحت و مطالعه این ساختمانها بپردازیم.

۱۴ سپتامبر - امروز خاچیک در حالیکه دهانش میچنبید و خر بوزه ایرا در بغل گرفته و متصل بآن گاز میزد داخل اطاق ناهار خوری شد و گفت: پدر این مرد متقلب جرئت کرده است که پای کثیف خود را در آستانه کلیسا بگذارد و تناضا دارد که بشما سلامی بدهد.

پر پاسکال - نسبت بچه کسی اینطور جسارت میکنی؟ مگر من همیشه بتو سفارش نکرده ام که با اشخاص مؤدبانه رفتار کنی؟

خاچیک - این همان شخص متقلبی است که خود را حامی خارجیان معرفی میکند، همین آدمی که دیروز در موقعیکه نزدیک بود شما از نردبان بیفتید خنده میکرد. همان مرد حيله گری که دیروز در امام زاده جعفر باسید رفت و باز آریان را بر شما ریخت.

پر پاسکال - تراز کجا او را میشناسی؟
خاچیک - من امروز صبح در بازار بودم و از صحبت سلمانیها و قهوه چیها دانستم که این مرد چه کرده است.

پر پاسکال - خاچیک زبانت را نگاهدار و هرزه درانی نکن اگر قیمت يك کلمه حرف يك قران باشد قیمت سکوت ده برابر آن است. برو بگو بیاید به بینم مقصودش چیست. حامی خارجیان وارد شد و پس از سلام گفت امیدوارم در محافظت شما کوتاهی نکرده باشم

آیا احوال شما خوب است؟ انشاء الله احوال مهمانان عزیز شما هم خوب است! من همیشه در این آرزو بودم که در راه محافظت شما قربانی شوم. انشاء الله حال شما خوب است و انشاء الله احوال جنابان اجل مهمانان شما هم خیلی خوب است!

پریاسکال در حالیکه با خشکی بچاپلوسی های او جواب داد گفت: مقصود شما از آمدن بجلفا چیست؟

حامی خارجیان - چاکر شما بی نهایت خوشوقت و شرافتمند است که خدمت شما شرفیاب شود و سلامی عرض کند. مقصود دیگری در کار نیست. خدا شاهد است که بهمین علت من قدم بآستانه مبارک شما گذارده ام. فوق العاده مشتاق زیارت شما و مهمانان عزیزتان بودم و تنها فکر و آرزوی من این بود که بتوانم بشما خدمتی کرده و ذره ای از اخلاص و فداکاری نسبت بشما فروگذاری نکنم و بسی خوشوقتم که باین سعادت نائل شدم و بوظیفه خود عمل کردم.

پریاسکال - اگر مقصود شما همین بود ممنونم و راضی نبودم که بخودتان و اسبتان زحمت بدهید و دوفرسخ راه طی کنید و از شهر بجلفا بیایید. مهمانان عزیز من هم قدر فداکاریها و خدمات شما را میدانند و یقین دارند که اگر خطری متوجه آنها میشد شما آنها را محافظت میکردید. شکر خدا را که بزحمت شما احتیاجی پیدا نشد.

حامی خارجیان - البته لازم بود که من بوظیفه قلبی و وجدانی خود عمل کنم، تنها خواهشی که دارم این است که جنابان اجل مرحمتی در حق من فرموده و دریاداش این همه خدمات اگر روح حق شناسی دارند اقلامرا بداشتن نشان دولت فرانسه مفتخر فرمایند من جاه طلب نیستم و به نشان درجه دوم هم قناعت میکنم.

مارس که تا اینوقت ساکت بود و گوش میداد یکدفعه برآشفت و باحال عصبانی گفت شما تصور میکنید که نشان لژیون دونر (Légion d'honneur) فقط برای امثال شما متقلبها و ترسوها ایجاد شده است؟

پریاسکال چون دید که باین غتاب رنگ از روی حامی خارجیان پرید بمارسل گفت خواهش میکنم عصبانی نشوید و آرام باشید و بحامی خارجیان هم گفت: سرکار خان بهترین است که دریاداش خدمات صادقانه خود از اعلیحضرت شاه تقاضای نشان کنید هرگاه موفق باخذ چنین نشانی شدید ممکن است از دولت فرانسه هم برای شما تقاضای نشان کرد.

من که در تمام این مدت ساکت بودم و بگفتگوها گوش میدادم ابتدا تقاضای او را حمل بر جنون کردم ولی بعد فهمیدم که خواهش او منطقی است زیرا که در ایران باکمال سهولت میتوان بگرفتن نشانی مفتخر گردید که از حیث درجه بسی بالاتر از نشانهای دولت فرانسه باشد و البته کسیکه بعنوان و لقب خانی مفتخر است تصور نمیکند که برای تقاضای چنین خواهش جزئی دست رد بر سینه او گذارند. زیرا که می بیند اشخاصی بدون استحقاق باخذ نشانهای عالی نائل میگرددند. مثل اینکه کباب پز شاه هم به انواع نشانها سرافراز است و آنها را بدون داشتن لیاقت بانوارهای ابریشمی پهن بسینه خود آویخته است.

۱۵ سپتامبر - امروز ما باید بسیاحت قصور تابستانی که همه در کنار زاینده رود واقع شده اند برویم. جانشینان شاه عباس کبیر نظر باینکه میل داشته اند بارمنی ها نزدیک باشند و اعتماد خود را بآنها نشان بدهند و یا برای اینکه آنها را در حمایت خود نگاهدارند و بالاخره شاید برای اینکه بهتر بغارت آنها پردازند کاخهای تابستانی خود را در این طرف رودخانه بنا کرده اند. وسیع ترین و مهم ترین این کاخها کاخ فرح آباد است که سلطان حسین یعنی همین شاه که برعکس شاه عباس کبیر بارمنیها با کمال خشونت و سختی رفتار کرد و سرچشمه پرسود جلفارا خشکانید آنرا در پای کوه صفا بنا کرده است. در زمان این شاه اگر کسی میخواست از شهر اصفهان بقصر فرح آباد برود میبایستی چندین کیلومتر در خیابان وسیعی راه طی کند. در این خیابان طویل قراولخانه هائی بود که سربازان برای محافظت شاه در آنها منزل داشتند. در طرفین آن هم درباریان و اشخاص بانفوذ کاخهای رفیع و عمارات عالی ساخته بودند. این خیابان طویل بالاخره بفضای وسیعی منتهی میگرددیده است که در اطراف آن عماراتی برای عیاشی و خوش گذرانی شاه ساخته شده بود. آب فراوان در مجاری سنگ مرمر غلطیده و در حوض بزرگی از سنگ سماق که در مرکز این فضا واقع شده بود وارد میگرددیده است. این فضای وسیع از باغهای بسیار عالی زینت یافته بوده که سیاحان قرن هفدهم درزیبائی و نشاط انگیزی آنها بخوبی قلمفرسائی کرده و برای مایادگار گذارده اند.

ممکن است کسانی شاه سلطان حسین را ملامت کنند که خواسته است به تقلید از سمیرامیس Sémiramis ملکه افسانه ای بابل و آشور کاخهای با وسعتی بسازد اما نمیتواند او را مانند آنملکه ستم پیشه که ملت خود را برای فراهم کردن سنگهای تراش و چوبهای لازم بخاک سیاه نشانید ملامت کنند زیرا که او این کاخ بزرگ را باخشت و گل بنا کرده و برای ساختن آن چندان بباھالی اصفهان فشاری وارد نیاورده است زیرا هیچگونه آثار حجاری و نقاشی در دیوارها دیده نمیشود. کف اطاقها بنا بر عادت قدیمی شرقیان دارای تجملات و تزییناتی نبوده است بلکه همیشه حصیری بزمن انداخته و روی آنرا با فرشهای گرانها میپوشانیده اند این تالارها در نداشته و پرده های ضخیم و بلندی هم در جوی درها بوده که آنها را از تابش آفتاب محفوظ میداشته است و رویهمرفته این بناها استحکام خوبی نداشته اند. صرف نظر از مرور زمان افغانها هم در مدت اقامت خود از زیان رساندن باین عمارات فروگذار نکرده اند. مخصوصاً موقبع که سردار رشید و دلیر قشون شاه طهماسب یعنی نادر افشار افغانها را شکست داد و مجبور به تخلیه اصفهان شدند در ۱۷۲۹ قصر فرح آباد یعنی همان تالارهای قشنگ را که چندین سال در آنها منزل داشتند آتش زدند و آنرا بکلی ویران ساخته و رفتند. پس از شکست افغانها و خروج آنها از اصفهان شاه طهماسب باصفهان مراجعت کرد و از مشامده این قصور ویران بشدت گریست زیرا علاوه بر اینکه بجای قصر تپه خاکی باقیمانده بود پدر و برادران و خواهران و تمام اعضای خانواده اش را هم افغانها بقتل رسانیده بودند و عده ای از شاهزاده خانمهای وجیه را هم اشرف افغان باسارت برده بود. در همین موقع بود که زنی

با لباس مندرس مانند کنیزان بطرف او دوید و او را تنگ در آغوش گرفت و بشدت اشک ریخت ، این زن مادر او بود که برای محفوظ ماندن از شرافت‌ها لباس کنیزان را پوشیده و در این مدت خود را پنهان کرده بود و چنین زندگانی را برتسلیم شدن بفاتحین ترجیح داده بود . باری امروز بطوریکه گفتم بجای قصر با شکوه فرح آباد و باغهای باصفای آن جزیره های خاک چیزی دیده نمیشود . مجاری آب خراب و سنگهای مرمر آن هم از میان رفته و اگر بنائی هم مانده بدون سقف است و بجای باغهای نشاط انگیز زمین لم یزرع حزن انگیزی دیده میشود . از آنهمه سبزه و گل و چنارهای آراسته و زیبا و درختان میوه ابداً اثری پیدا نیست و باین حال خراب نمیتوان از چگونگی آن در زمان آبادی بدرستی قضاوت کرد . بهرحال گمان میکنم که این قصر مانند قصرهایی که در شهر اصفهان باقی مانده عظمت و ابهتی نداشته است . گنبدهایی که هنوز سرنگون نشده اند خیلی سنگین هستند و تزیینات جالب توجهی ندارند . چنین بنظر میآید که صفای این کاخ فقط بواسطه آب فراوان و طراوت باغهای پراز سبزه و گل و قشنگی مناظر و اجتماع درباریان و خواجه‌ها بوده است .

۱۶ پیغامبر - پریاسکال از من پرسید امروز قصد کجا را دارید ؟ من صبح زود مراسم عبادت را بجا آورده و سرودهای لازم را خوانده‌ام و ممکن است مدت سه ساعت از کارهای کلیسا دست کشیده و باشما همراهی کنم .

- شما بمن گفتید که در مجاورت فرح آباد در زوایای کوه صفا قصر خرابه ایست که قابل دیدن است . - بلی تخت سلیمان آنجا است . ما وقت داریم و ممکن است فردا بآنجا برویم .
مارسل - پدر شما وسایل راحتی ما را از هر حیث در جلفا فراهم کرده‌اید و در این مدت بما بسیار خوش گذشته است اما لازم است که زود تر بسافرت خود ادامه دهیم . اکنون قریب یکماه است که ما در اصفهان هستیم و بیش از این نمیتوانیم در این جا بمانیم .

پریاسکال - من میل ندارم که شما باین زودی جلفا را ترک کنید ، شما باید اقل پانزده روز صرف تماشای ساحل راست زاینده رود بکنید و ابنیه و عمارات را درست به بینید . از وقتی که بجلفا وارد شده‌اید خیلی کار کرده‌اید و خسته شده‌اید . لازم است قبل از حرکت چند روزی با استراحت پردازید . از این جا تا شیراز چهارده منزل راه‌بد و نا هموار در پیش دارید . بعقیده من بهتر آن است که شما زمستان را در جلفا بمانید و در اوایل بهار آینده بسافرت خود ادامه دهید البته من کوشش خواهم کرد که در این مدت شما خوش بگذرد .

مارسل - پدر وقت ما محدود است و البته شما میدانید که ما برای چه مقصودی این مسافرت پر مشقت را تحمل کرده‌ایم ، ما باید سرزمین های شوش و بابل را هم به بینیم و اگر بنا باشد زمستان را در این جا بمانیم ناچار باید در قلب تابستان بآن نواحی سوزان و خطرناک قدم بگذاریم . بعلاوه بنا بر اخباری که آخرین مسافران از شیراز بماداده‌اند ، تب‌های مسری در آنجا روبه تخفیف گذارده و میتوان بآن نواحی رفت . ما باینها تأسف کلیسای مهمان نواز شما را ترك میکنیم ، باور کنید که آنچه میگویم طبیعی و بدون تصنع است من همه روزه بلکه در هر ساعت

خدارا شکر میکنم که شخص عالی مقامی مانند شمارا راهنما و میزبان مقرر داده است .
 پرپاسکال - من همیشه بخواست خداوند تسلیم هستم . چند نفر از ارمنیهام عازم شیراز هستند
 و قصد رفتن به هندوستان را دارند ، من از دوستانم خواهش کرده بودم که راجع بمسافرت آنها
 با شما صحبتی نکنند مبادا شما هم بخیال افتید که باین کاروان حرکت کنید ولی نظر باینکه
 تصمیم بحرکت گرفته اید میتوانم از چاروادار باشی خواهش کنم که شتابی در حرکت دادن
 ارمنی ها نداشته باشد تا شما بکارهای خود خاتمه دهید و با فراغت خاطر مقدمات مسافرت را
 فراهم سازید . امروز هم وقت خودمانرا صرف سیاحت کوه صفا و تخت سلیمان میکنیم .
 مایسناهاد او را پذیرفتیم و همه سوار شدیم و با سرعت از خیابانی که بطرف قصر میرفت عبور
 کردیم و از دامنه سرایش کوه بالا رفتیم و از راه باریکی بمحل مسطحی رسیدیم که خرابه
 قصری در آن دیده میشد .

داستان این قصر طرز کار و عملیات اداری شاهان ایران را بدقت نشان میدهد . گویند شاه
 سلیمان روزی از شکارگاه مراجعت کرد و در سایه چند درختی که از چشمه آب اینکوه مشروب
 میشد استراحت کرد و بوذیر خود گفت نگاه کن چه منظره قشنگی است . تمام شهر و
 نواح اطراف اصفهان از اینجا دیده میشود . میل دارم روزی مادرم را باینجا بیاورم و دور نمای
 قشنگ اصفهانرا باو نشان دهم .

وزیر سکوت اختیار کرد اما روز بعد چهار هزار عماله بکوه فرستاد تا آن محل را مسطح کنند
 و راه باریکی در دامنه کوه بسازند تا کارگران بتوانند مصالح لازم را بآنجا برسانند .
 طولی نکشید که اهالی اصفهان بقصد و زیر پی برده و دسته دسته برای دیدن این مکان و تماشای
 کارگران آمدند . از هجوم تماشا چنان فکری در مغز وزیر ایجاد شد و حکم کرد که هر کس
 مایل بمماشای این محل باشد باید یک بار مصالح باینجا بیاورد و اعلان کرد که چون اعلیحضرت
 میل کرده است در اینجا قصری ساخته شود عموم مردم باید مثل من در این کار شرکت کنند
 تا زودتر ساختمان آن پایان رسد و همه مشمول مرحام اعلیحضرت بشوند . البته این اعلان
 اهالی اصفهان را بوحشت انداخت ولی چاره ای جز اطاعت نبود . بنابراین مرد یازن ، پسر
 یادختر شروع بکار کردند و همه بادیست یاروی الاغ مصالحی بدامنه کوه رساندند و چون وزیر
 بعضی از آنها را بانعامات جزئی سرانگراز کرده بود همه خیال میکردند که سرانجام پاداشی
 هم مفتخر خواهند گردید و وزیر هم باتهدید یاوشده و نوید که در هر مملکت بهترین وسیله پیشرفت
 کار است همه را امیدوار ساخت .

پرپاسکال گفت از دیدن این محل داستانی بنظرم آمد که مریض بزرنگانی خارق العاده
 شاه سلیمان مؤسس این قصر است . گوش دهید تا برای شما نقل کنم .
 گویند این شاه بهمان اندازه که هوسها و افکار کودکانه داشت بیهوشمات هم پای بند بود
 و عقیده تامی بسحر و جادو و تأثیر ستارگان داشت و تصور بلکه یقین کرده بود که تاج گذاری
 او در ساعت نحسی انجام یافته و بهمین جهت است که با امراض و ریش آمدهای بد مواجه میگردد

و چون نمیتواند بر آثار سعد و نحس کواکب غلبه کند بهتر آن است که نام صفی را تبدیل
بسلیمان نموده دوباره تاجگذاری کند تا نحس است اثر کواکب بر طرف گردد.

من گفتم راستی چقدر مایه تأسف است که همه مردم از این فکر بلند شاه پیروی نکرده و باصلاح
اوضاع و احوال خود نپرداخته اند.

خلاصه کاخ شاه سلیمان که با آجر و گچ ساخته شده خرابی آن کمتر از کاخ فرح آباد است
خوشبختانه این قصر که دور نمای زیبا و باشکوه اصفهان از آنجا نمایان است از آسیب افغانها
مصون مانده است. چون در انتهای مصطفیای در پهلوی یکی از برجهای آن ایستادم دشت
اصفهان بالتمام در زیر نظرم واقع شد و تا بلوی دور نمای بسیار عالی نمایان گردید. از طرفی هم در میان
افق مه آلوده جاده شیراز و دره گلناباد که در موقع ورود افغانها و محاصره اصفهان بهصائب
اندوه آوری مبتلا گردیده بود دیده میشد. افغانها در مدت اقامت کوتاه خود در اصفهان چنان وحشیگری
و بیرحمی نسبت بمغلوبین نشان دادند که پس از گذشتن یک قرن هنوز هم خاطره های غم انگیزی
از رفتار وحشیانه آنها در اهالی اصفهان باقی مانده است حتی اطفال هم میتوانند به نقل انواع
وحشیگری و غارتگری آنها پردازند و واقعه گلناباد و محاصره اصفهان را خوب تشریح کنند.
در موقع ورود آمدن از کوه لکه گندم گونی در میان تخته سنگهای قرمز رنگ که از کوه جدا
شده و بطرف پائین غلطیده اند جلب نظرم را کرد. این جا قبرستان ارمنی هاست که از
سنگهای یکپارچه بزرگ و سیاه پوشیده شده است.

این میدان استراحت ابدی ارمنیها از درخت و حتی از گیاهان وحشی صحرایی هم عاری و بسی
حزن انگیز است.

در موقع عبور از این قبرستان چنان اندوهی بمن دست داد که از توصیف آن عاجزم. در موقعیکه
ارمنیها در معرض شکنجه و غارت شاهان صفوی واقع شده بودند مسلمانان به بهانه اینکه
ارمنیها را پس از مرگ باید ختنه کرد چهار گوشه سنگهای قدیمی را با چکش شکسته
بودند. سالهای زیادی گذشت که ارمنیها نتوانستند از این عمل جلوگیری کنند و این رفتار
را که بمنزله قتل اقوام خود میدانستند با سرافکنندگی تحمل میکردند ولی اکنون که مختصر
تأمینی یافته اند شجاعتی بروز میدهند و میتوانند احترام آخرین منزل خود را نگاهدارند
و اشرار هم از ترس اینکه مبادا گرفتار کینه دیرینه ارمنیها بشوند جرئت ندارند در قبرستان
آنها قدم بگذارند.

۱۷ سپتامبر - پر پاسکال امروز بدر ددل پرداخت و اسرار درونی خود را برای مافاش کرد
و گفت من در جای عجیبی زندگانی میکنم که تصور نمیکنم نظیر آن در دنیا یافت شود. میدانید
که من قصد دارم شامی بافتنار شما بدهم ولی میترسم که این مهمانی بخوبی برگزار نشود.
طبقه اشراف جلفا باستانهای خلیفه مرکب است از شش خانواده که البته شما تا کنون آنها را
شناخته اید و جمع کردن آنها در یکجا بسیار مشکل است زیرا که این شش خانواده مانند شش
دسته دشمن همیشه در زد و خورد و کشمکش هستند. اوقات آنها بیدگویی و غیبت و آزار

رساندن بیکدیگر میگذرد. ابدأ نسبت بیکدیگر رحم و مروتی بروز نمیدهند تاچه رسد بمهر و محبت. بر سر چیزهای جزئی بجان هم میافتند. مثلاً اگر نوکری برای کمی اجرومزد از یکی دست کشیده و نزد دیگری برود صدا بلند میشود که فلانی نوکر مرا گول زده و از راه بدر برده است و یا اینکه مریم دختر فلان ارمنی بغضای دختر من دست زده و مقداری از مربای او را در مدرسه خورده است و بالاخره اگر کر به یاسک خانواده ای بخانواده دیگر برود تقار و کشمکش سختی در میان آنها تولید میگردد. بنابراین حاضر کردن این اشخاص که بشدت از هم متنفر هستند در سربیک میز کار بسیار مشکل و پر زحمتی است. یکی بخیال اینکه دیگری هم باین مهمانی دعوت شده ممکن است از آمدن عذر بخواهد. انتخاب و جور کردن آنها هم ممکن نیست مبادا بگویند کشیش فلانی را بر فلانی ترجیح داد. بنابراین من به بن بستى افتاده ام و در فکر پیدا کردن راه خروج هستم.

یک مصیبت دیگر هم سربار همه اینها شده و آن این است که از موقع ورود مادام یوسف بجلفا حس حسادت زنانه بشدت تحریک شده است، زنان اصفهان بوجاهت صوری و آراستگی لباس مادام یوسف رشک برده و از او بدگوئی میکنند و در جلفا که سابقاً آرامشی برقرار بود اکنون غوغائی برپا شده است.

من گفتم پدر شما از این داستان باماصحبتی نکرده بودید. کشیش بصحبت ادامه داده و گفت آری کسالت روحی من زیاد است، اکنون گوش بدهید تا بر ازهای درونی من پی ببرید. زمستان گذشته مادام یوسف از پاریس یک دست لباس بمدرخانهای فرانسوی خواست. پس از چندی این لباس وارد شد و او هم موقع رامفتنم شمرده در یکی از عروسی های خانوادگی این لباس را پوشید و با آراستگی خاصی در جشن حضور پیدا کرد و بجلوه گری پرداخت.

در این موقع پر پاسکال آهنگ صدا را تخفیف داد و از هر طرف نگاه کرد تا اطمینان حاصل کند که تمام درها بسته است یا نه و آهسته بدنباله داستان پرداخت و گفت: «شاید من مرتکب خطائی میشوم که شما را از جریان واقعه ای آگاه مینمایم و اسراری را فاش میکنم ولی نظر باینکه اطمینان دارم که شما در هیچ جا و در نزد هیچکس اسرار درونی مرا بروز نخواهید داد محرمانه این داستان را برای شما نقل میکنم.»

من گفتم پدرنگران نباشید و ابدأ فکری از این بابت بخاطر راه ندهید و مطمئن باشید که اسرار درونی شما محفوظ خواهد ماند بعلاوه عزیمت نزدیک ما هم موجب این پرده پوشی است. کشیش گفت: درست است ولی باز هم از شما خواهش میکنم که این حادثه حزن آور را جائی بروز ندهید، من میل ندارم که احدی از این داستان آگاه شود.

نظر باین مقدمه ما اشتیاق زیادی بشنیدن این داستان پیدا کرده به کشیش نزدیکتر شدیم تا صحبت های آهسته او را بهتر بفهمیم. کشیش دنباله سخن را گرفته گفت: باری مادام یوسف با آن قشنگی و زیبایی طبیعی توال

بسیار مفصلی هم کرده و این پیراهن نازک سیاه را پوشیده بود. تمام بدن سیمین او از زیر آن دیده میشد و سینه اش در زیر سینه ریزهای جواهر گران بها مانند بلور میدرخشید و خلاصه آنکه طوری خود را آراسته بود که حوران بهشتی هم بر او رشک میبردند.

بر واضح است که زنان ارمنی تاجچه اندازه بر او حسد بردند و شوهران خود را بر ضد او تحریک کردند. بنابراین، این شش خانواده بالینکه نهایت کدورت و نفاق در میان آنها حکم فرما بود قبل از اینکه قضیه را روشن کنند و بعثت مرموز این تغییر وضع مادام یوسف پی برند با هم آشتی کردند و با غضب و خشم فوق العاده ای بمادام یوسف حمله نمودند و بیدگویی پرداختند و بالاخره نزد من آمده شکایت کردند که توالی این زن ناشایسته و برخلاف دستورات مذهبی است و اگر باینکار ادامه دهد باعث فساد اخلاق زنان و دختران مآخواهد شد. خلاصه بقدری شکایت و سعایت کردند که حرفهای آنها در من تأثیر کرد و بدون تعقل مرتکب خطائی شدم یعنی نزد شوهرش خواجه یوسف رفتم و پس از ملامت با او نصیحت کردم که زن خود را از این رفتار ناشایسته شیطان باز دارد و در مجالسی که مراسم مذهبی هم انجام میشود اینطور حضور پیدا نکند. متأسفانه خواجه یوسف بگفتار من اعتنائی نکرد و با کمال خونسردی گفت: لباس خوب پوشیدن چه اهمیتی دارد؟ همه کس مایل است که خود را آراسته جلوه دهد، شما هم نباید بجرمهای غرض آمیز این و آن گوش دهید.

اتفاقاً در همین اوقات شاهزاده ظل السلطان برای اینکه خواجه یوسف لوازم سر بازان را خوب فراهم کرده بود محض تشویق لقب تاجر باشی باو داد و برای زن او هم اسب سیاه بسیار قشنگی بعنوان هدیه فرستاد و یکنفر نجار ارمنی موسوم بخاچیک را هم که سالها است در نزد شاهزاده مقرب است و در مهارت و زبردستی شهرتی دارد بخانه خواجه یوسف فرستاد که مدتی در آنجا مشغول نجاری باشد و چیزهایی برای او بسازد. البته معلوم است که شاهزاده بجهنیت این ارمنی را بخانه خواجه یوسف فرستاد ...

این قضیه هم سر باری شد و چون ارمنی ها از ترس شاهزاده جرئت آزار خواجه یوسف را نداشتند اعلان کردند که خاچیک پس از تمام کردن کارهای شاهزاده باید از جلفا برود و دیگر حق ندارد که قدم بخانه های ارمنیان بگذارد.

خاچیک هم از این اعلان مضطرب شد و مرتکب خطای بزرگتری گردید و برای رهایی خود مجرمانه بآنها گفت که علت کار کردنش در این خانه چه بوده است ... باز هم کشیش صحبت خود را قطع کرده و تأکید کرد که مبادا ما اسرار او را فاش کنیم و گفت اگر این اسرار افشا شود آبروی کلیسا و تابعین من خواهد رفت و چون بجائی رسیده بود که نمی توانست از نقل بقیه داستان خود داری کند باحال پریشان گفت: مادام یوسف قبل از پوشیدن این لباس تازه چند روزی کمر خود را در منگنه گذارد و خدمتکار محرم او مدت دوالی سه ساعت چرمهایی را که باین ماشین اتصال داشت بسختی میکشید تا کمر مادام تنگ شده و برزیبائی او افزوده شود. خلاصه زنان ارمنی بطوری این قضایا را منتشر کردند که بادهم نمیتواند باین سرعت کُرک

های پنبه را بدور ببرد . همینکه این خبر باصفهان رسید نقل مجلس تمام اندرونپاشد و دوباره از هر طرف با سرعت بجلفا منعکس گردید . مادام یوسف که بزیبائی خود مغرور بود خوب میدانست که بنیر از خاچیک کسی از اعمال محرمانه او خبر نداشته و البته او این اسرار را فاش کرده است بنا بر این در صدد قتل او برآمد زیرا اگرچه زنان عیسوی خود را بدون حجاب نمایش میدهند در عوض پرده ضخیمی بر اعمال خصوصی و محرمانه خود میکشند . من اعتراض میکنم که خاچیک مرتکب خطای بزرگی شده بود ولی نسبت بزن و پنج طفل بیچاره او چه فکری باید کرد ؟ آنها که تقصیری نداشتند و پس از قتل خاچیک ویلان و سرگردان و بدون معاش میمانند .

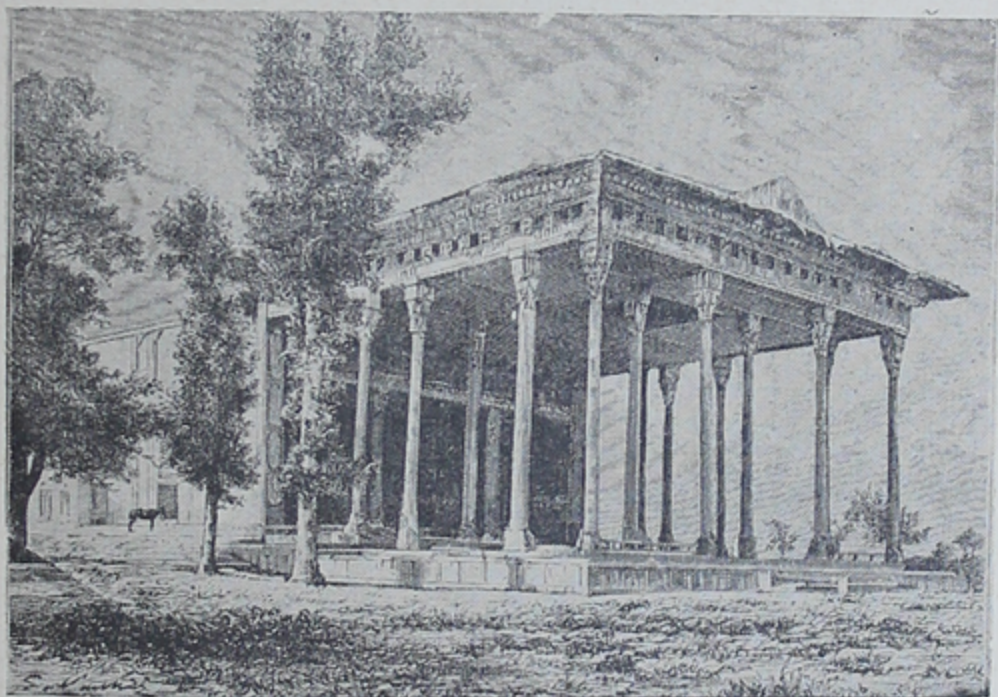
بنابر این من در صدد برآمدم که برای اوشفاعتی کنم تا شاید از کشته شدن نجات یابد ولی کوشش من بی نتیجه ماند و ناچار او را مدتی مخفی کردم . مادام یوسف هر چه تلاش کرد نتوانست باو دست یابد و بهر روز زمان خشم و غضبش فرو نشست و پس از مدتها که خاچیک از محل مخفی خود بیرون آمد دستگیرش کرد و پس از زدن صدمه خوب او را رهانود . پس شامی بینید که چگونه با اقدامات من کار اصلاح شد و البته برای استرضای خاطر خواجه یوسف و زنش من مجبورم که از آنها هم دعوت کنم و مادام یوسف را در پهلوی کشیش در سر میز جای دهم و میدانم که مادام یوسف بافتخار حضور شما همان لباس پارسی را خواهد پوشید و شما میتوانید حدس بزنید که در آن صورت چه تأثیری در حضار خواهد کرد . خلاصه من از این اوضاع و از این شهر بکلی بیزار شده ام .

من گفتم پدر از اصفهان بدنگوئید و نگرانی نداشته باشید همه جا این بازیهاست . خیال نکنید که اروپا بهتر از این جا باشد بلکه اخلاق مردم آنجا بدرجات از اینجا فاسد تر است ، همینقدر کافی است که شما چند روزی در فرانسه باشید و دریکی از ایالات آن توقف کنید تا صدق گفتار من بر شما معلوم شود و بدانید که این اوضاع درهمه جا برقرار است و تنها زنان جلفا مبتکر این نوع فساد اخلاق نیستند . اگر من بجای شما بودم اینقدر بخود زحمت نمیدادم و از چنین مهمانی صرف نظر میکردم و از دادن شامی که خالی از فایده و موجب ایجاد کسالت است بکلی دست میکشیدم .

کشیش گفت: نه ، غیر ممکن است که من از خیال خود صرف نظر کنم ، شما تا کنون چندین دفعه بمن نصیحت کرده اید که چنین جشنی را فراهم نکنم ولی من ناچار هستم زیرا که از کشیش دعوت کرده ام و نمیتوانم بوعده خود وفا نکنم و احترام و ادبی را که نسبت بشما برو داده تلافی نمایم . و از طرفی هم فکر میکنم که در این پذیرائی ارمینیا مجبورند در حضور شما و کشیش بانزاکت رفتار کرده و سکوت اختیار کنند و شاید همین کار موجب رفع کدورتها گردد و مقدمه یک صلح عمومی باشد . هر چه با داداد من از این شش خانواده دعوت خواهم کرد و فردا شما را بستره سهیل خودتان تسلیم میکنم و خودم در جلفا بدعوت میردازم و وسایل را فراهم میکنم .

۱۷ سپتامبر - بر حسب قرار داد قبلی ما امروز پر پاسکال را بحال خود گذارده از منزل

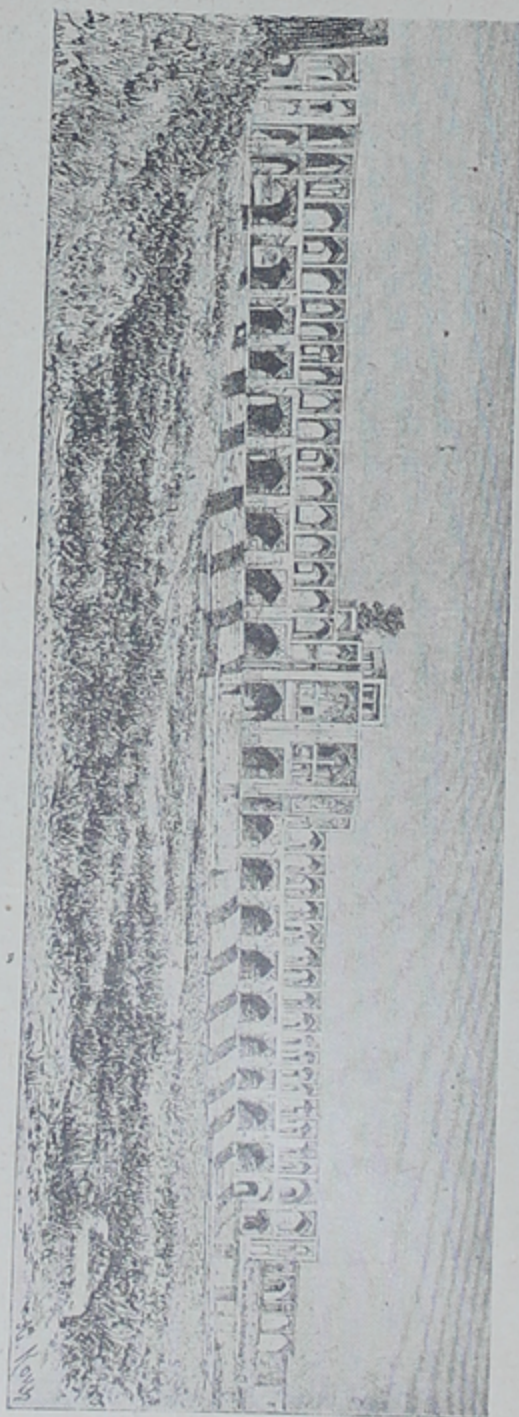
بیرون آمدیم و در ساحل رود خانه بطرف پل الله وردیخان رفتیم و بخایبان چهار باغ رسیدیم. این خایبان سابقاً از طرف جنوب به پارک بسیار بزرگی منتهی میشده که موسوم بوده است بهزارجریب. از این باغ بزرگ و قصورعالی آن جز چند تپه خاک که در اثر باران شسته شده و یک برج کبوترخان چیزی برجای نمانده است.

قصر آئینه خانه

پس از عبور از این خایبان بیکدسته درختان چنار رسیدیم که قصر قشنگی را احاطه کرده بودند. این قصر موسوم است بآئینه خانه و رواق آن بطرف زاینده رود است. این رواق هم مانند چهل ستون در آستانه عمارت قصر ساخته شده و دارای ۱۲ ستون است که سابقاً از آئینه های تراش دار پوشیده بوده است. در سقف آن قابهائی از چوب سدر و چنار دیده میشود که با نقاشیهای طلائی زینت یافته اند. هزاره دیوارها هم با کاشیهای رنگین پوشیده شده و درهای يك لنگه خمیده ای دارد که مانند مشربیهای (۱) قاهره ترکیب خوبی دارند و رویهمرفته مجموعه این بنا بسیار خوش نما و دلربا میباشد. شاهان قاجار در موقع ورود باصفهان عموماً در همین کاخ که در مقابل رودخانه بین پلهای الله وردیخان و حسن بك واقع است بارعام میدادند و بانتظام امور کشوری میپرداختند. مخصوصاً در سال ۱۸۴۰ محمد شاه در اینجا جلسه ای در تحت ریاست خود تشکیل داد و بداد گستری پرداخت وعده زیادی از جنایت کاران و راهزنان را بستی

(۱) نوعی از طارمی چوبی است که در مقابل پنجره رو بکوچه قرار گرفته و میتوان از منافذ آن بیرون را دید.

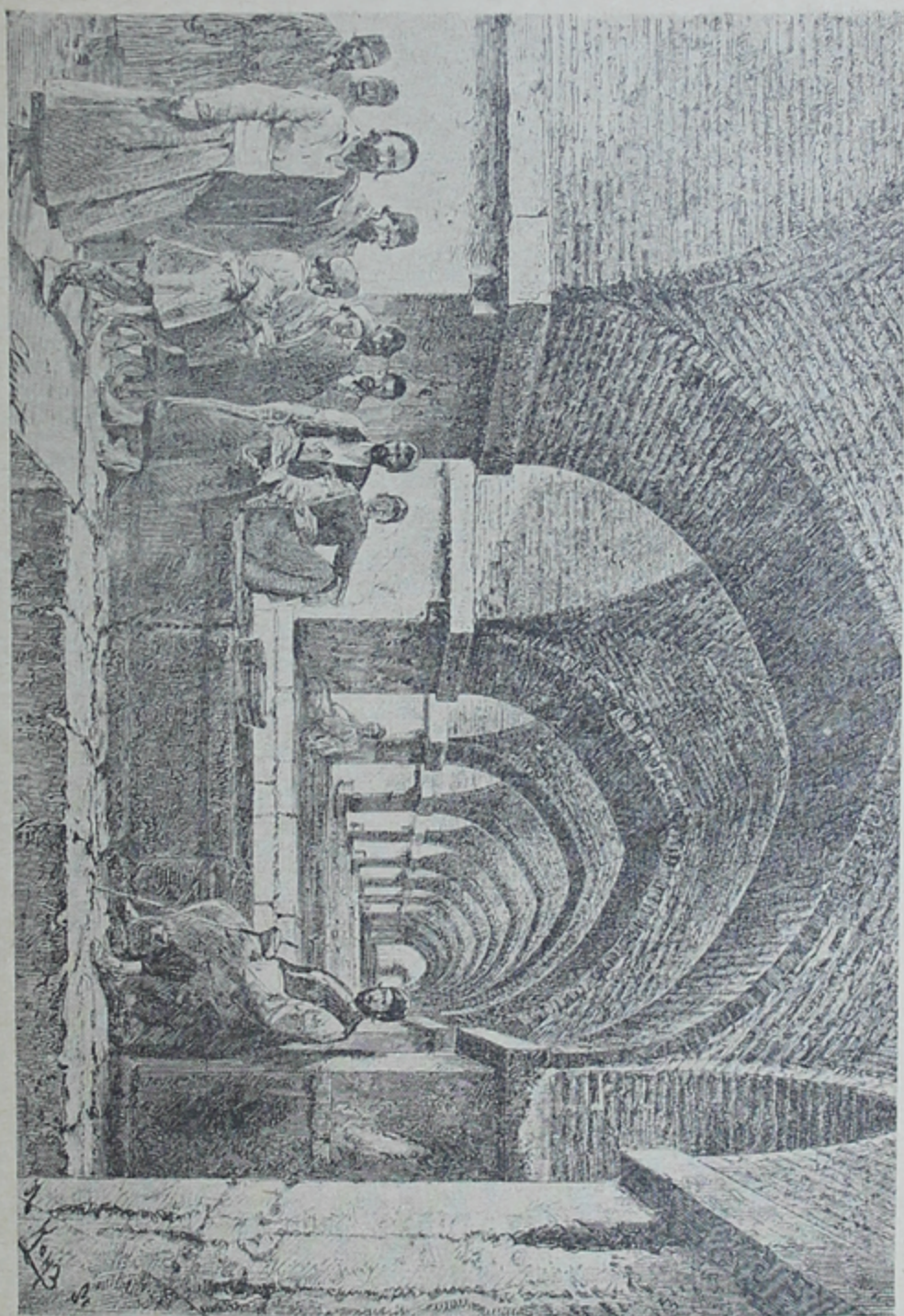

منظره پل حسن بك يا پل خواجه

مجازات کرد و مختصر امتی در این ایالت عراق عجم فراهم ساخت (۲). پس از آنکه این کاخ راه تفصیل دیدیم برای تماشای پل حسن بك (۳) که از این کاخ کمی فاصله داشت حرکت کردیم. طول این پل کمتر از پل الله وردیخان است اما بطرز جالب توجهی ساخته شده است. این پل بطوری بنا شده که بجای سدهم از آن استفاده میشود. جرزهای این پل در روی پایه های سنگی قرار گرفته اند که طول آنها تا پله هایی که آب از آنها ریزش میکند به بیست و شش متر میرسد و ممکن است در جلوی آنها آب تا دو متر از سطح رود بالاتر بایستد (۴).

هر يك از طاقهای پل بتوسط چهار جرز محکم نگه داشته شده است. اگر شخصی در زیر پل ها و درمرکز آنها قرار گیرد در تمام طول پل يك سلسله تالار های وسیعی می بیند که همه دارای گنبد هستند. قسمتهای تحتانی بنای یعنی پایه ها و ستونها با سنگهای بزرگ بادوام ساخته شده ولی طاقها را با آجر ساخته و با کاشیهای الوان زینت کرده اند. خیابان وسیع روی این پل که بمنزله راه شوسه است در میان دورشته گاری واقع شده که

- (۲) این کاخ باشکوه موسوم بآئینه خانه راهم ظل السلطان از میان برد به علاوه عمارت هفت دست راهم که از شاهکارهای خوب صفویه بود خراب کرد. از قطعات مصالح نقاشی شده آنها که اکنون در موزه کلیسای جلفا محفوظ است میتوان بخوبی به زیبایی و عظمت این کاخهای باشکوه پی برد (م).
- (۳) نظر باینکه این پل در قریب محله خاجوی قدیم واقع گردیده در اصفهان به پل خاجو مشهور شده است.
- (۴) ظل السلطان در جلوی این پل سدی می بسته تا آب بالا آید و باقی در روی آن تفریح نماید

منظره زیر پل حسن بابک

مخصوص پیاده روها ساخته شده اند در مرکز این گالریها عمارات هشت ضلعی برجسته و قشنگی ساخته شده و هر يك دارای چندین طبقه و دارای اطاقهای مجلی است که مسافران میتوانند مجاناً در آنها منزل کنند. کتیبه‌هایی از کاشی در بالای دیوارها با خط خوب ترسیم شده است، یکی از آنها افکار عالی فیلسوفانه‌ای بعابرین الهام میکند که من به نقل آن میپردازم: «دنیابنزل لیک پل واقعی است که باید از آن بگذری و آنچه را که در راه خود میبینی بدقت بسنجی. بدی همه جا نیکی را احاطه کرده و بر آن فزونی دارد». طرفین این پل در این فصل که بستر

رودخانه خشک است و مختصر آبی جابجا در آن دیده میشود با پارچه های قلمکار مفروش شده است . قلمکار نمونه اولیه پارچه های پنبه ایست که در زمان قدیم هم با روپا میرفته و در فرانسه بنام پرس (Perse) یعنی ایران معروف شده است . صنعتگران که آنها راچیت ساز میگویند با طرز ماهرانه ای این پارچه ها را با رنگهای الوان نقاشی میکنند و چندین بار با فاصله روی آنها آب میاشند تا رنگ آنها ثابت بماند و دوام و استحکامی پیدا کنند .

قلمکار اصفهان از حیث قشنگی شهرتی دارد مخصوصاً وقتی که بسبک عربی با طلا تزیین یافته باشد و معمولاً برای پرده و سفره غذاخوری بکار میرود .

پارچه قلمکار بقدری مطلوب است که در همه جا بازاری برای فروش دارد و برای اینکه بیشتر در دسترس مشتریان قرار گیرد چند سالی است که صنعتگران اختراع تازه ای کرده اند و با سهولت بیشتری آنها را بعمل میآورند یعنی قالب های چوبی درست کرده اند و بتوسط آنها با الوان گوناگون نقش و نگاری روی پارچه میاندازند اما قلمکارهای عالی گران بها آنها نیستند که با قلم رنگ آمیزی شده و هنرمندی زیادی در آنها بکار رفته است .

۱۸ سپتامبر - آخرین گردش و سیاحت ما در شهرستان صورت گرفت . شهرستان قدیم ترین

یکی از کوچه های عباس آباد

محلات اصفهان است که در محل جی قدیم واقع شده و امروز از شهر اصفهان با اندازه دو فرسنگ فاصله دارد .

برای رفتن بشهرستان باید در ساحل زاینده رود راه پیمود و از محله موسوم بعباس آباد عبور

نمود ، این محله هم مانند جلغا از محلات خارج شهر اصفهان محسوب میشود و پر آب و اشجار است . باری ما پس از عبور از این محله و یکساعت راه پیمائی بمقابل منار با شکوهی رسیدیم که متجاوز از سی و نه متر ارتفاع داشت و از کتیبه موزائیک یک رنگ زینت یافته بود . این منار آراسته و قابل تماشا را یکی از سلاطین مغول معروف برستم شاه که در قرن پانزدهم در ایران سلطنت داشته بنا کرده است .

اما مزاده ای هم در آنجا هست که در مقابل مرور زمان و زیان دست انسان مقاومت کرده و کمتر خرابی در آن راه یافته است مخصوصاً طرز بنای سقف آن قابل توجه است و چون از تزیینات خارجی عاری است خمیدگی طاق آن که ایرانیان و عربها در معماری آن هنر خاصی بروز داده اند بخوبی دیده میشود .

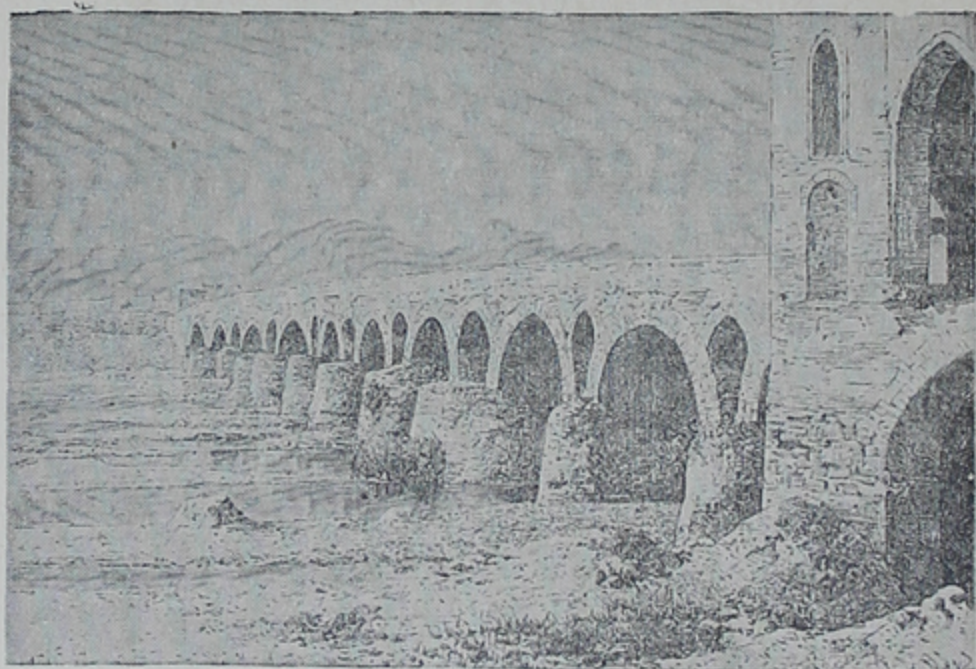

در فاصله کمی از امامزاده ، طاقهای چهارمین پل که دو ساحل رودخانه را بهم اتصال میدهد مشاهده میشوند . ستونهای این پل با مصالح سنگی خشنی بنا شده و قسمت های فوقانی و طاق آن مدنی بعد از شالوده اولیه پایه ها با آجر ساخته شده است . نظرباینکه حالیه بیشتر عبور و مرور از روی پلهای حسن بك والله وردیخان صورت میگردد این پل متروک مانده است . بعلاوه خود محله شهرستان هم خالی از سکنه شده است بطوریکه در موقع ورود ما بآنجا بیش از بیست نفر تماشاچی در اطراف مادیده نشد . تنها چند خانه بامنار و امامزاده و يك مسجد خرابه و پل مذکور محل جی قدیم را نشان میدهند .

۱۹ سپتامبر - امروز چاروادار باشی آمد ، قرار دادی در حضور پر پاسکال در دو نسخه تنظیم و

مسجد عباس آباد

مبادله شد . مامتشخص ترین مسافری این کاروان هستیم . پانزده قاطر برای حمل اثاثیه و نوکران و دواسب ممتاز و نیرومند که میتوانند سواران خود را باطمینان در میان قافله ای مرکب از سیصد حیوان حرکت دهند در اختیار داریم . در قرارداد قید شد که قافله باید بیست و چهار ساعت در آباده توقف کند تا مسافرین و مالها استراحتی بکنند و یکروز هم در مشهد مرغاب توقف نماید و پس از رسیدن بمحل معروف بمادر سلیمان مامختاریم در آنجا بمانیم و قافله میتواند بشیر از که سه منزل از خرابه های معروف هخامنشیان فاصله دارد برود . در این قسمت اخیر مسافرت ، چاروادار باشی ملزم است که اسبابهای مارا با خود بشیر از ببرد

پل شهرستان

و در عوض چهار اسب بعنوان ضمانت اسباب در اختیار ما بگذارد با این شرط که اگر اسبان در گردنه کوههای این نواحی نصیب قطاع الطريق شوند بمحض ورود بشیر از از عهده خسارت وارده بر آئیم و بهای آنها را بچار وادار باشی بپردازیم .

پس از اینکه طرفین تعهدات را پذیرفتیم ، چار وادار باشی با حضور ما و من خود نصف کرایه مالها را نقد گرفت و بادت مخصوصی قرانها را آزمایش کرد و سکه مائی را که در زمانهای مختلف زده شده بود جدا کرد و عاقبت یکصد عدد را قبول نکرد و ما مجبور شدیم عوض آنها را باو بپردازیم . مدتی گذشت تا این تشریفات ملالت آور بپایان رسید و قرار شد فردا بیاید و بارهای مارا قبان کند و بطوری ببندد که هر عدلی از هفتاد و پنج کیلو تجاوز نکند و بار هر قاطر بطور کلی یکصد و پنجاه کیلو باشد و میگفت چون راه اصفهان بشیر از ناهموار و سخت است اگر بار مالها از این حد تجاوز کند خالی از خطر نخواهد بود .

من از چار وادار باشی پرسیدم که چه روزی حرکت خواهیم کرد ؟

گفت : با خداست ان شاء الله تا سه یا چهار روز دیگر قافله حرکت میکند .

بنابر این ما هنوز وقت کافی در پیش داریم که بسیاحت خود در اطراف اصفهان ادامه دهیم و با فراغت خاطر مقدمات مسافرت را فراهم سازیم .

۳۰ پیتامبر - امروز ماهمه شاد و خوشوقتیم زیرا که مهمانی بر پاسکال شب گذشته بدون حادثه ناگواری بر گزار شد . رفتار مهمانان شایسته تجید بود و حرکت خلاف قاعده ای از آنها سر نزد . گوشت غزال بسیار لذیذ بود و پلاوهم خوب طبخ شده بود و مهمانی هیچگونه نقصی

کشتن بارها نایبان

نداشت حتی آثار کمر بند ماشینی مادام یوسف زیبا هم کدورت خاطر و ملالتی فراهم نکرد ، لباس شیطانی پاریسی که بالای بلند و خوش نمای او را آرایش میداد مرکب بود از یک پیراهن اطلس سیاه و یک نیم تنه از همان پارچه که خیاط در درخت آن استادی و مهارتی بکار برده بود ولی برواضح است لباسیکه از چهار هزار فرسخ راه آنهم باسفارش و بدون اندازه گیری درستی رسیده باشد ، چندان متناسب با بالای رسای او نبود . معذافتنگی و زیبائی آن بمراتب از

کیسه های گشادی که زنان ارمنی جلفا بر تن داشتند بهتر بود و شایستگی آن را داشت که آرامش خانواده های جلفا را برهم زنند .

در آخر غذا خلیفه جام خود را بسلامتی مانوشید و برای سعادت و خوشی مسافرت مآدعا کرد . پس از پرسیدن معده ها ، مهمانان نظریکدوزتی که از یکدیگر داشتند زودتر فرار اختیار کردند . باری اکنون مدت سه روز است که ما مشغول تدارک مقدمات مسافرت هستیم ، صندوقها را می بندیم و دوباره باز میکنیم و اثاثیه را نقل و انتقال میدهیم تا عدلها بوزن قانونی در آیند . وقتی که جعبه های کلیشه و اشیائی که در بازار اصفهان خریده بودیم همراه بدقت بستیم و کلکسیون کاشیمهارا که از هر جا بدست آورده و جمع کرده بودیم بدقت در پنبه پیچیدیم و در ته صندوقها جای دادیم چاروادار باهمراهان خود سه پایه و قبان را آورد و مشغول وزن کردن بارها شد . بعضی خیلی سنگین بودند و ناچار برای سبک کردن آنها دوباره بسته ها را باز کردیم و اشیاء درهم ریخته شد و مدتی وقت لازم بود تا دوباره آنها را مرتب کنیم . چاروادار باشی باز چند قرانی آورد و بعد از اینکه سبک وزن هستند آنها را عوض کرد و قاطرچیان بارها را بستند و با طنابهای نازک که از پشم بز و محکم بود همراه عدل بندی کردند و گرد و خاکی راه انداختند که مارسل از استنشاق آن بعطسه درآمد ، ناگهان با کمال تعجب مشاهده کردم که

دو دختر ارمنی

تمام قاطرچیان دست از کار کشیدند و مبهوت یکدیگر نگاه کردند . دکتر تقی خان که حضور داشت بمارسل گفت شمارا بخدا یکدفعه دیگر عطسه کنید . شوهر من اطاعت کرد و عطسه دیگری نمود و قاطرچیان با خوشوقتی دوباره مشغول کار شدند ، از دکتر تقی خان علت این واقعه را پرسیدم او گفت در اینگونه مواقع یک عطسه علامت بروز بدبختی است و هر کس در مقابل این بیش آمد دست از کار میکشد و تغییر تصمیم میدهد و اگر تکرار شود نشانه خوشبختی است و بنا براین ، اقدام بکار بقال نیک گرفته میشود . من فهمیدم که اگر شوهرم بدستور دکتر عمل نکرده بود امروز بارها بسته نمیشد و چون فردا هم ساعت برای بستن بار مناسب نبود ما مجبور میشدیم که باز هم چند روزی در اصفهان توقف کنیم تا تقویم ساعت نیک را معین کند . من گفتم خدا کند که در میان همسفران ما کسی مبتلا بزکام نباشد .

۲۱ سپتامبر - طرف صبح ما بادوستان جلفائی و آشنایان تازه اصفهانی مراسم تودیع را انجام دادیم . همه نسبت بماهر بانی زیادی نشان دادند و هر کس چیزی بعنوان هدیه برای

ما آورده بود . یکبارمیوه ، شربت ، مربا و سایر چیزها آورده بودند و اصراری داشتند که آنها را باخود ببریم . دودختر ارمنی هم يك خربوزه و يك هندوانه بمن تقدیم کردند که من بامیل پذیرفتم و از این محبت بی آلاش آنها که از روی قلب پروزداده بودند تشکر کردم . این در دختر از من خواهش کردند که عکسی از آنها بگیرم و در موقع ورود به هندوستان بیدرشان بدهم . در کوچه صدای شبیه اسبان بلند شد ، اینها سواران ارمنی هستند که می خواهند به همراهی پریاسکال از ما مشایعت کنند . من مشغول نوشتن یادداشت های مسافرت هستم و بی نهایت افسوس دارم که شهر قشنگ اصفهان و قصبه جلفا و کلیسای مهمان نواز پریاسکال را ترك میکنم .

فصل هیجدهم

خروج از اصفهان - کاروان بزرگ - کاروانسرای قلعه شور - قشقه - یزد خواست .
 ۲۹ سپتامبر - در حوالی غروب ، از دوستان جلفائی که با ابرار لطف از ما مشایعت کرده بودند خدا حافظی کرده و خواهش کردیم که مراجعت نمایند تا قبل از بسته شدن دروازه ها بمنازل خود برسند . آنها برگشتند و ما با کمال اندوه براه ادامه دادیم . يك نفر نوکر ارمنی هم در جلفا استخدام کرده بودیم که نامش آرابت بود ، این مرد بیچاره با گریه و زاری زیاد از زن و فرزندان خود جدا شد بامید اینکه به هندوستان برود و در تلاش معاش برآید . قرارداد ما با او این است که تا بوشهر بسمت ناظر همراه ما باشد و از آنجا با کشتی به هندوستان برود .

ارمنیهائی که از اصفهان به هندوستان مهاجرت میکنند

آفتاب در زیر افق پنهان گردید و آخرین اشعه خود را از ما باز گرفت و شب پرده ظلمانی

خود را بروی ما کشیده. شفق و فلق در مشرق کم است، آسمان خاوری مابین نور که مد حیات و ظلمت که وسیله استراحت طبیعت است برزخ ممتدی ندارد. طبیعت بسکوت فرو رفته بود و فقط صدای یکنواخت مرغان و زمزمه قاطر چیان و صدائی که از برخورد نعل اسبان بریکهای بیابان تولید میشد گاهی این آرامش و سکوت را برهم میزد. قاطر چیان شاهراه را ترک کرده و درجاده باریکی داخل شدند و طولی نکشید که دردشت لم یزرعی افتادیم.

من از چاروادار پرسیدم برای چه از شاهراه خارج شدید؟

- برای اینکه راه کوتاه تری را اختیار کنیم.

- گمان نمیکنم این راهی که تو اختیار کرده ای نیمه شب هم مارا بکاروانسرای علی خان برساند.

- ما شمارا بکاروانسرا نمیبریم قافله ما که جلورفته در فاصله کمی از این جا توقف کرده است

و شاید بهتر آن باشد که امشب در بیابان بمانیم تا صبح که هوا روشن شد بآن ملحق شویم.

- پس معلوم میشود که ما جلفا و جای راحت خود را باین نیت ترک کردیم که شب در بیابان بسر

بریم؟ من ابداً حاضر نیستم قبل از رسیدن بکاروانسرا یا منزل خوب در بیابان توقف کنم.

چاروادار بحرفهای من اعتنائی نکرد و مانند اشخاص مالیخولیائی براندن حیوانات مشغول

شد و ما هم در عقب قافله حرکت کردیم تا مواظب اناثیه خود باشیم.

طولی نکشید که در تاریکی لکه های سیاه و سفیدی را تشخیص دادیم و چون نزدیکتر شدیم

جنب و جوشی پدیدار شد. اینها اسبان و قاطران هستند که افسار آنان را بکمند بسته اند. چاروادارها

در روی صندوقها و بارها در زیر شل های نمدی خوابیده اند و هشت یاده نفر مردان مسلح

برای پاسبانی کاروان بیدار هستند.

چاروادار گفت: من الساعه مفرشهای شمارا میآورم و عنان اسبان را گرفت تا زین و برگ را

از پشت آنها بردارد.

مارسل گفت: دست نگاهدار، من نمیتوانم شب را در هوای آزاد و در میان بیابان بسر برم.

قبل از وقت هم این مسئله را خاطر نشان تو کرده ام. زودتر مارا بمنزل یا کاروانسرائی برسان

که در آنجا پناهگاه و هیزمی یافت شود.

- صاحب درد و فرسخی اطراف مانده کاروانسرائی هست و نه خانه ای. مدت یک هفته است که

بارهای تجارتی را باین جا آورده اند. در چنین مواقع نباید احتیاط را از دست داد و در کنار

شاهراه پر عبور و مرور منزل کرد تا مبادا عابرین و راهزنان دستبرد بیال مردم بزنند.

- پس هسفرهای ما کجا هستند؟

- در روی بارها خوابیده اند شباهم ممکن است در پهلوی آنها استراحت کنید اما زنان ارمنی

در تخت پولاد مانده اند و چند نفر مسافر هم داریم که هنوز از اصفهان بیرون نیامده اند.

هوا در آغاز ماه سپتامبر طراوتی پیدا کرده بود و ممکن نبود شب را در بیابان بسر برد، مارسل

بچاروادارها تغییر کرد و گفت جز اینکه مارا بمنزلی برسانید چاره ای ندارید. آنها هم با اوقات

تلخ و کدورت خاطر دوباره قاطرها را بار کردند و ما هم دردنبال آنها رفتیم. خوشبختانه

پس از یک ربع ساعت بدهکده بزرگی رسیدیم که چندان از توقفگاه کاروان فاصله‌ای نداشت . چاروادار در خانه‌ها را زد و لی ساکنین بخیال اینکه شاید راهزنان بآنها حمله ور شده اند جوابی ندادند . بالاخره از یک خانه صدائی برآمد و منزل کدخدرا بمانشان دادند .

مارسل بشدت در را کوبید و با آن صدای ناهنجار بالهجه اصفهانی آمرانه فریاد کشید بحکم شاهزاده ظل السلطان در را باز کنید . من فکر میکردم که با این عزم و همت شوهرم اگر خدا خواسته باشد شب را در زیر سقفی طلائی و یا افلاخت و گلی بسر خواهیم برد . از این فریاد آمرانه مارسل و شنیدن نام ظل السلطان دهقانی که قیافه نجیبی داشت با حال اضطراب در رانیمه باز کرد و چون چشمش بکلاههای فرنگی سفید ما افتاد با حالت غم انگیزی به پرسش پرداخت که کیستید و چه میخواهید ؟

آشیز ما جلو دوید و گفت نترسید این فرنگیان مردمان شرافتمند و با سخاوتی هستند . من از هر حیث ضامن آنها میشوم که زیانی بشما وارد نسازند و هر چه هم از شما بگیرند با کمال میل وجه آنرا مطابق دلخواه شما خواهند پرداخت .

کدخدا تأملی کرد و گفت : من هیچوقت از مسافرتین مسلمان کرایه منزل یا بهای آذوقه مطالبه نکرده‌ام و همه چیز را مجاناً در اختیار آنها گذارده‌ام . همیشه مسافرتین مهمان من بوده اند و لی از ترس زنها جرئت ندارم که فرنگیان کافر را در منزل خود راه دهم . قدری صبر کنید تا من با آنها مشورت کنم شاید بتوانم رضایت آنها را جلب نمایم .

کدخدا نوکران خود را گذاشت تا مواظب در باشند و خود بداخل رفت ، بلا فاصله صدای داد و فریاد زنان از اندرون بلند شد و کنسرت ناموافق بگوش ما رسید و فهمیدیم که بجای رضایت خاطر خشم و غضب خود را تحویل کدخدا داده اند . بیچاره با انفعال و سر افکنده گی برگشت و گفت ورود فرنگیان بمنزل من امکان پذیر نیست . در آخر آبادی مسجد خرابه ایست که گاهی کاروانیان در آنجا منزل میکنند . من قول میدهم که در آن مکان بشما بدنخواهد گذشت و من بدون اینکه زنها آگاه شوند مجرمانه هیزم و زغال برای شما خواهم فرستاد . ناچار ماراه خانه خدارا در پیش گرفتیم و بمسجد خرابه ای رسیدیم . در یک زاویه آن سه گنبد کوچک بود که می توانستیم بزر آنها پناه ببریم . نوکران بنا بدستور من یکی از آن اطاقها را تمیز کردند و مفرشها را بآنجا بردند . کدخدا هم بوعده خود وفا کرده و فوراً یکبار سر شاخه خشک و مقداری زغال برای ما فرستاد . در ساعت یازده آتشی روشن شد و دود و بوی کباب اطاق را پر کرد . با این حال من خوشوقت شدم که به پناهگاهی که یک ساعت قبل انتظار آنرا نداشتیم رسیده ایم و میتوانیم چند ساعتی استراحت کنیم . ضرب المثلی داریم که میگوید استراحت شما منوط بخوبی خوابگاه شما است . بنابراین پس از صرف شام من یک بفل شاخه روی آتش ریختم و خود را در لحاف پیچیده روی زمین افتادم .

۲۱ سپتامبر - ساعت هفت بیدار شدم و آفتاب را در نهایت شکوه خود دیدم ، فقط مکس ها و زنبورها سرو صدائی راه انداخته و مختصری بن اذیت میکردند . منظره مسجد که در شب

توقفگاه کاروان

تاریک حزن انگیز بود اکنون صورت نشاط آوری بخود گرفته بود . دشت پرحاصل خرم و شادابی از شکاف دیوار های خراب مسجد خود نمائی میکرد . مارسل مدتی قبل از من از خواب بیدار شده بود ، من نیز بلند شدم و مشاهده کردم که در کرانه دهکده آباد و خندانی هستیم . عمارات و مزارع در پرتو اشعه آفتاب منظره بسیار مطبوع و جالب توجهی نشان میدهند . توقفگاه کاروان هم از دور در میان دیده میشود . از بدو ورود بخاک ایران تا کنون من یک چنین کاروان بزرگی ران دیده بودم . عدلهای مال التجاره

مانند کوه روی هم چیده شده و جمعیت زیادی در جنب وجوش است. من خیال میکردم که بزرگترین قافله همان بود که ما از تبریز تا تهران همراه آن مسافرت کردیم ولی ابد آن کاروان قابل مقایسه با این کاروان نیست. صندوقهای تریاک و تنباکو و عدلهای مال التجاره گلیم بیج شده و فرش و پارچه و دیرک چادرها یک کیلومتر مربع را در میان اشغال کرده اند. مدت چهار ماه است که اتصالاً مسافر و مال التجاره در این جا جمع میشود. زنان در سایه این عدلهای کوهپائی تشکیل داده اند نشسته یا خوابیده اند و خود را با چادر یا الحاف از انظار نامجرمان محفوظ داشته اند. مردان از آنها فاصله گرفته و مشغول طبخ غذای روزانه هستند. تقریباً سی نفر چاروادار مشغول تیمار کردن حیوانات هستند و با اسباب آهنی که موسوم است به قشو و صدای نامطبوع آن گوش خراش است پشت و پهلوی حیوانات را تمیز میکنند. بعضی هم افسار حیوانات را گرفته و برای سیراب کردن آنها را بطرف نهر میبرند.

علت تشکیل این کاروان بزرگ این بوده است که چون شاهزاده در مسافرت بوده از اول تابستان تا کنون آنچه یابو و قاطر بوده برای حمل و نقل بار و بنه شاهزاده بکار افتاده و در این مدت ممکن نشده بود که کاروانی در راه شیراز مسافرت کند. من در تماشای این صحنه عجیب غرق شده بودم که ناگاه مارسل با چاروادار باشی رسید و بمن گفت: آیا میدانید که مادر کجا هستیم؟ - نمیدانم شما بگوئید.

- در همین دهکده اصفهانك هستیم که آنرا پراسکال از بالای تخت سلیمان بمانشان داد. ماشب گذشته پس از پنج ساعت راه پیمائی باین جا رسیده و در این مهمانخانه عالی منزل کرده ایم و اگر بنا باشد بهمین طریق طی مراحل کنیم باید همانقدر وقت که بنی اسرائیل برای رسیدن بارض موعود صرف کردند، صرف کنیم تا بشیراز برسیم.

من از گفتار مارسل بشدت متعجب شدم و با چاروادار باشی گفتم: اگر نیت شما این است که ما را چند روز در این جا نگاهدارید و وقت ما را بیهوده تلف کنید، شمارا آگاه میسازم که ما بلافاصله بجلفا مراجعت خواهیم کرد و با صورت برافروخته سخت او را تهدید کردم. او بمن گفت: جناب عالی بیجهت بمن تعجب نمیکنید، انصاف هم خوب چیزی است، بیشتر همسفران شما مدت سه روز است که در این جا معطل هستند و باین حال شکایتی ندارند، من نمیتوانم کاروانی را که مرکب از دوست نفر مسافر و چهارصد اسب و قاطر است در فاصله ۲۴ ساعت جمع آوری کرده براه بیافتم. ما قرار داد کرده ایم که ميعاد این جا باشد و تمام مسافریں با مال التجاره باید از این جا حرکت داده شوند. بسا این ترتیب غیر ممکن بود که ما بتوانیم در کاروانسرائی منزل کنیم. کدام کاروانسرا گنجایش چنین بارها و جمعیتی را دارد؟ هنوز هم تمام مسافریں و بارها نرسیده اند معذرا بشما قول صریح میدهم که امشب حرکت کنیم. اکنون همه مسافریں در جاده اصفهان پراکنده هستند. یکی برای اینکه قلیانش را فراموش کرده است و دیگری برای اینکه یکبار دیگر هم زن و بچه خود را در آغوش گرفته خدا حافظی کند. پاره ای هم برای خرید

يك شاهي نمك يا صند دینار فلفل رفته اند ولی محض خاطر شما از دیر آمدگان چشم خواهم پوشید و اگر هم شما ناراحت هستید ممکن است بروید بکاروانسرای علی خان که در شاهراه واقع است. من یکساعت قبل از رسیدن کاروان آدم میفرستم تا شما حاضر بجرکت باشید و در آنجا بمال محق گردید.

از این رفتار و گفتار چاروادار باشی حالت عصبانی من کمی تخفیف یافت و بامید اینکه اگر امشب نتواند حرکت کند مادر کاروانسرای علی خان منزل راحتی خواهیم داشت دستور دادم که بلافاصله اسبان را زین کنند و همینکه اسبان حاضر شدند سوار شدیم و از کنار این کاروان پرازدحام عبور کردیم. وسعت و جمعیت آن خیلی بیش از آن بود که من از دور دیده بودم. پس از طی دو ساعت راه رسیدیم بکاروانسرای قشنگ قلعه شور که صاحب قصر کلادان آنرا بنا کرده بود و شاهزاده او را بیکه فرستاده بود تا قصر بهشت آسای او را تصاحب کند.

۲۴ سپتامبر - در نیمه شب بنا بوعده چاروادار باشی يك جلودار آمد و بنا خبر داد که حاضر بجرکت باشیم، مافورا بلند شده مہیای رفتن شدیم و در بیرون کاروانسرا در انتظار ورود کاروان در روی سکوهای سنگی نشستیم. طولی نکشید که صدای زنگ قافله که هنگام مسافرت تبریز به تهران با آن آشنا شده بودم بگوش رسید. صدای این زنگها با آهنگ های زیر و بم در فضا طنین انداز بود. نمیدانم آیا این صدای باد های پائیزی یا صدای ناقوسهای کلیسا است؟ نه هیچیک از آنها نیست، این موسیقی قافله ما است و شبیه بهیاهوئی است که از ریزش آبشار بزرگی تولید میشود و یا از غلطیدن قطعات عظیم الجثه یخ موقع فرو ریختن و غلطیدن در دامنه کوه ایجاد میگردد. زنگهای بزرگ که مانند دیگهای مس در روی قاطرها آویخته اند گاهی بهم میخورند و صدای مخصوصی میدهند. چوبهای چادرها بهم گیر کرده و از تنه زدن قاطرها بیکدیگر شکسته و خرد میشوند، بچه ها گریه میکنند، چاروادارها با فریاد های خشن حیوانات را میرانند و آنها را که عقب مانده اند بازنجیرهای حلقه درشت می زنند و بجلو میاندازند و متصل یا بر شیطان لعنت میفرستند و یا از خداوند و ائمه اطهار طلب یاری میکنند. خلاصه آنکه خبردار کردن ما لازم نبود و همان هیاهوی قافله کافی بود که ما را بیدار و مہیای حرکت کند.

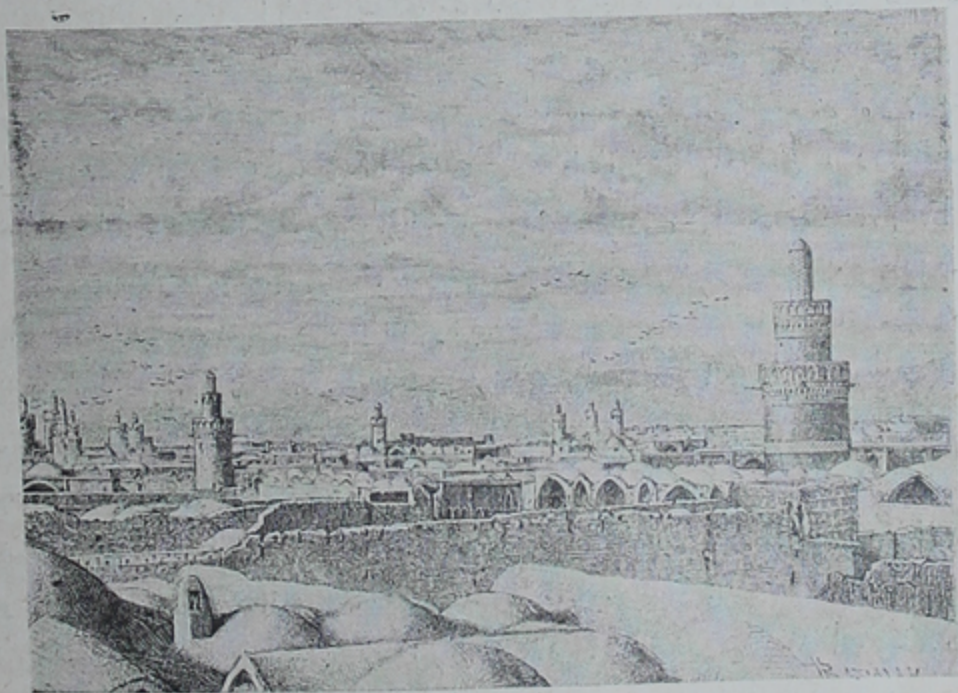
بمحض رسیدن یا بوهای پیش آهنگ ما هم روی زین قرار گرفته و در پیشاییش قافله براه افتادیم و بنوکران دستور دادیم که از عقب قافله بیایند و از ائانه مواظبت کنند. اکنون ما مسافرین باتجربه ای هستیم و میدانیم که اگر مسافرمانند مرغ در بالای بارهای پر حجم نشینند و مانند فرنگیان خوش سلیقه پاها را از طرفین اسب بیاویزد، در میان قافله از تنه زدن حیوانات و یا برخورد بصندوقهای آهنی و غیره پاهایش آسیب می بیند و اعضایش مانند گوشت کوبیده درهم میریزد. حیوانات فعالیت بی خرج میدهند و چون مدتی است استراحت کرده اند و اول مسافرت است میخواستند بر یکدیگر سبقت گیرند و پیوسته بچپ و راست میروند و یکدیگر را گاز میگیرند، البته تماس گرفتن با آنها کار آسانی نیست و باید از آنها پرهیز کرد مبادا کمر

یاساق پاشکسته شود. خلاصه تجربه بر عقل انسان میافزاید و بهمین دلیل است که مادر پیشاپیش قافله حرکت میکنیم.

ای قافله منور باش، ای مسافرین شاد باشید زیرا که گلهای لطیف ناز پرورده یعنی عکاس باشی و مهندس فرنگی مانند دو پهلوان دلیر، تفنگ بدوش در پیشاپیش شما حرکت میکنند. باری طولی نکشید که قافله به مهیار رسید و مادر کاروانسرای قشنگ شاه عباسی لانه‌ای برای خود اختیار کردیم. این بنای عالی اکنون رو بخرابی گذارده ولی بامخارج کمی میتوان دوباره آنرا بصورت آبرومندی درآورد. افسوس که در ایران کسی باین فکرها نیست.

امشب برای اولین بار من بزیارت زنان ارمنی که باما همسفر هستند نائل شدم، اینان بستگان دو نفر جلفائی هستند که چند سالی است به بیبی مهاجرت کرده و اکنون تجارتخانه های خوبی در آنجا دائر کرده اند و چون تجارتشان رونقی گرفته اقوام و بستگان خود را هم بنزد خود خوانده اند.

یکی از این دوشریک بجلفا آمده و پس از فروختن خانه و املاک موروثی زن و بچه و تمام اقوام را جمع کرده و همراه خود بهندوستان میبرد تا در آنجا آزادانه زندگی کنند و از ظلم و ستم مأمورین ایرانی که هر ساعت به بهانه ای مزاحم آنها هستند رهائی یابند.

منظره قمشه (شهرضا)

قمشه (۱) - چاروا دارها بهمان طریق معمولی در ساعت ده بایا الله و اعلى مسافرين را از خواب بيدار

(۱) در زمان رضا شاه نام قمشه بشهرضا تبديل گرديد (م)

مسجد قمشه (شهرضا)

میکنند اما بالاخره نصف شب براه میافتند و مدت هشت الی نه ساعت مشغول راه پیمائی هستند . مافقط پس از غروب آفتاب چند لحظه استراحت میکنیم . شب هوا چنان سرد میشود که میزان الحراره بدرجه یخ بندان میرسد و در وسط روز چنان گرم میشود که ما باید اوقات استراحت را صرف باد زدن خود یا مگس پرانی کنیم و عجب این است که نیش این مگس ها سخت زحمت میدهد و بقدری در فرار چالاک هستند که انتقام کشیدن از آنها مشکل است . مادر حالیکه در منطقه معتدله مسافرت

میکنیم در تمام مدت ۲۴ ساعت شبانه روز بدون عبور از برزخی یا در قطبین کره زمین هستیم یا در خط استوا. دشت قمشه در نظر مسافری که از اصفهان بآن وارد میشود منظره بسیار عجیبی دارد. دره وسیعی است سبز و خرم که در آن جایجا دهکده هائی پراکنده شده است. دارای باغهای زیاد و برج های کبوترخانه ایست که ارتفاع آنها از برجهای اصفهان زیاده تر ولی ساختمان آنها به قشنگی برجهای اصفهان نیست. برج ها و باغها در طرف چپ جاده واقع شده اند و در طرف راست گنبد مینائی مسجدی جلب نظر میکند که نظیر مساجد شاه عباس است در خود شهر قمشه بنای جالب توجهی نیست. ورود کاروان در بازار آنجا فعالیتی ایجاد کرده است، همه چیز مخصوصاً آذوقه و میوه بحد و فور در آن یافت میشود.

۲۳ سپتامبر - پس از خروج از قمشه من بکسالت مبتلا شدم. در عین اینکه احساس خستگی فوق العاده ای در خود میکردم پیوسته بدنم میلرزید، از اسب پیاده شدم تا قدری راه بروم بلکه گرم شوم اما چون ساق پایم طاقت تحمل بدن را نداشت ناچار دوباره سوار شدم. این کسالت عجیب که من موجبات آنرا از سرمای شبانه میدانستم با بالا آمدن آفتاب بتدریج برطرف شد ولی بدنم چنان بیحس شده بود که در موقع ورود بکاروانسرای مقصود بیک ابدآ توانائی راه رفتن نداشتم.

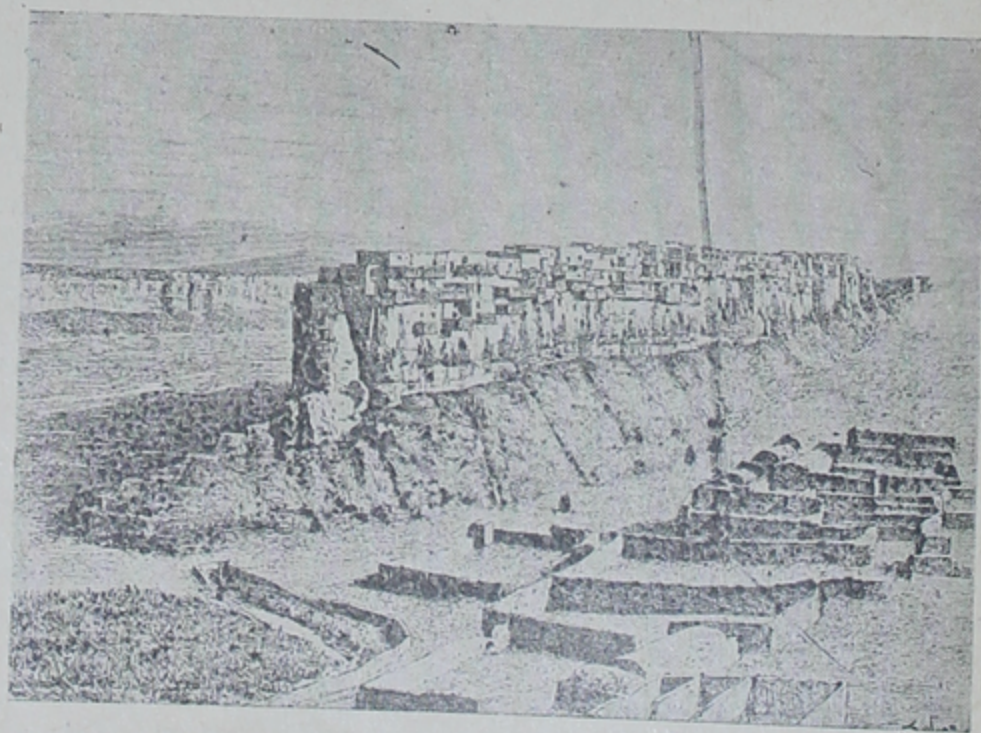
۲۴ سپتامبر - امشب من تدابیری برای راحتی خود اتخاذ کردم. بالشی را بقاچ زین تکیه داده باطناب محکم بستم و لحاف راهم بانخ های محکم بر سر و گردن خود پیچیدم و بدین طریق از سرما محفوظ ماندم. فقط بینی و گوشهایم بیخ کرده بود. ما از این آراستگی و وضع قشنگی که پیدا کرده بودیم برخوردار شدیم زیرا که هر دو در لحافهای پر نقش و نگار مانند نوزادان قنداق شده بودیم و فقط در بالای این قنداق کاسکهای نمدی سفید و لوله تفنگ های ما خود نمائی میکردند. علاوه در این چند روزه از فکر و زحمت آرایش سرو صورت راحت هستیم. آراستگی و قشنگی آنها در میان مطلوب نیست.

طرف صبح همینکه هوا روشن شد بدشت حاصل خیزی رسیدیم، دهکده های زیاد جایجا دیده میشد، کاروانهای کوچک روستائی در درخت و آمد بودند. در خود شاهراه هم سوار و پیاده و حیوانات بارکش جلب نظر میکرد و مانند یکی از راههای بزرگ فرانسه جمعیتی در آن دیده میشد. موقع ظهر رسیدیم بقصبه ایزد خواست.

من به زبان حال بلعاف خود میگفتم: من از تو باید زیاد تشکر کنم، تو امروز سعادت نصیب من کردی و اعضا را مانند بازیگران زیناستیک نرم نگاهداشتی. باری پس از پیاده شدن بطرف قصبه رفتیم. این قصبه در روی صخره عظیمی که تقریباً پانصد متر طول و یکصد و هفتاد متر عرض دارد در میان دشت پر حاصل و باغهای سرسبز سر بر آورده است و منظره قشنگ و جالب توجهی دارد. دیوارهای خانه ها در سراسیمه این صخره بطور قائم در بالای یکدیگر قرار گرفته اند. این قلعه طبعی بتوسط پلی بادشت ارتباط دارد و در طول آن کوچه های متوازی امتداد یافته است و از تمام خانه ها منظره دشت و بیابان دیده میشود.

باز شدن درها بسوی دشت و دور بودن از خندق و طرز تهویه این منازل بهم فشرده بکلی برخلاف اصول معمولی کشور ایران است. جمعیت یزد خواست که نسبت بوسعت قصبه زیاد بنظر میآید از زندگانی متوسط و قانعانه‌ای که شعرای ایران به تعریف و توصیف آن پرداخته‌اند بهره‌مند میباشند و این راحتی از حاصل خیزی زمین و آبهای فراوان است که در هنگام بهار از هر طرف این صخره مانند سیل جاری میشود و زراعت حبوبات را سهل میکند اما عیب بزرگی هم در کار هست که ذکر آن شاید حمل بر غرض شود.

سکنه این دهکده نمیدانند و یا نمی‌توانند حفره و مجرائی برای مستراح‌ها حفر کنند و همه کثافت‌ها را در کوچه میریزند. آنچه مایع است با آب سیل مخلوط شده و از کوه سرازیر میشود و قسمت جامد را روی هم جمع میکنند و از آن تیه نوک تیزی تشکیل میدهند و چون سر آن پیام‌خانه‌ها رسید با کلنگ بآن حمله ور شده و برای حاصل خیزی زمین آنرا بارالاغ کرده بمزارع میبرند. نمیدانم از خاصیت این آب کثیف کوچه‌ها یا جنس گندم و یا اثر خاک نباتی سیاه رنگ زمین است که نان یزد خواست در خوبی شهرتی پیدا کرده است. بهر حال

منظره ایزدخواست

من در تبریز تعریف نان این قصبه را شنیده بودم. در ایران سه چیز در خوبی ضرب‌المثل است که عبارتند از: شراب خلر شیراز و نان ایزدخواست و زن کرمان. اهالی این دهکده اغلب نانوا یا خمیرگیر هستند و مال التجاره خود را مانند شیرینی‌های

موتلیمار (۱) در معرض فروش قرار میدهند. مسافری از این نان زیاد میخرد و بعنوان ارمغان با خود میبرد و یا برای روزهای دیگر آنرا ذخیره میکنند اما پس از یک هفته چنان خشک و سخت میشود که باید آنرا در آب خیساند و خورد. اما چه اهمیتی دارد مگر در هر حال نان ایزد خواست نیست؟ صرف نظر از شهرت نان، تجارت و کسب در این جا منصفانه است و مسافرین را مانند سایر جاها لغت نمیکند. آذوقه و میوه و بایهای کم و با وزن بفروش میرسد و تا از ترازو عبور نکند خریدار با فروشنده از معامله راضی نمیشود. ترازوهای آنها مرکب است از دو سبد که بطرفین چوبی آویخته و در وسط آن ریسمانی است که برای بلند کردن بدست میگیرند. سنگ پاره ها با نوع و حجم مختلف بجای وزنه های قانونی بکار میرود.

امروز صبح قبل از ورود نوکران من خواستم خر بوزه ای بخرم، چون وزن آن از یکمن بیشتر بود جالیز بان خود را به زحمت نیا نداخت و لنگه گیوه خود را در ترازو انداخت تا آنرا میزان کند. یکی از حضار از او پرسید: وزن گیوه ات چقدر است؟

- عشر یکمن.

- باخاك يابی خاك؟

- البته بی خاك.

- پس چرا از تكان دادن آن غفلت كردی؟

- راست است (گیوه را برانهای خود زد تا گرد و خاك آن برود و دو باره آنرا در ترازو گذارد). بهر حال از من سه شاهی بهای آنرا گرفت و روی سنگی انداخت تا آنرا را آزمایش کند و درخواست کرد که من دو تاي آنها را عوض کنم، البته خواننده تعجب خواهد کرد که خر بوزه ای بوزن شش كيلو و يك لنگه گیوه بدون خاك چگونه با سه شاهی خریداری شده است؟ زندگانی در ایزد خواست بسیار سهل است و بسی طول میکشد تا پر خورترین مردم هم کیسه های خود را خالی کنند. آشپز ما يك گوسفند ببلغ چهارقران و یک مرغ به دوازده شاهی و يك دو جین تخم مرغ بیکصد دینار خرید و البته دخلی هم در این معامله بچیب زده بود، اتفاقاً کدخدا دفتر مخارج یومیۀ او را دید و با و ملامت زیادی کرد.

این کدخدای محترم میل داشت که تاریخ بنای قصبۀ خود را بزمان جنگهای رستم پهلوان معروف افسانۀ ای شاهنامه برساند اما بهتر آن بود در مملکتی که تاریخ آن دارای مدرکی نیست بنای آنرا بزمان طوفان نوح نسبت میداد.

این مرده شجاعت نیاکان خود را بیشتر از هوش آنها میستود داستانی راجع باین قصبه برای من شرح داد که برای تفریح خواننده در این جا نقل میکنم.

او میگفت: «در زمانهای بسیار قدیم قلعه ای در این کوه که شهر ما روی آن بنا شده وجود داشت، رستم زال مدتی آنرا محاصره کرد و بالاخره با وجود شجاعت و دلآوری که داشت به تسخیر

(۱) Montélimart یکی از شهرهای ناحیه والانس اسپانی است که شراب و شیرینی و روغن آن معروف است.

آن موفق نگردید. بنابراین عقب نشینی اختیار کرد و با قشون خود ناپدید گردید. پس از چندی چون فهمید که پناهندگان قلعه نمک ندارند بتدبیری متوسل گردید. لباس تجارت پوشید و جوالهائی بر شتران بار کرد و بعنوان آوردن نمک مقابل قلعه آمد. مدافعی قلعه بکاروان نمک راه دادند اما چون شب شد سپاهیان که در جوالها مخفی شده بودند از محبس خود بیرون آمده و دروازه قلعه را گشودند و با این نیرنگ رستم دستان بفتح قلعه ماموفق گردید. این داستان شباهت زیادی بد داستان جنک تروا (Troie) دارد (۱) پس از این داستان به نقل داستان دیگری پرداخت و گفت: «اگر شما بچاکر ناقابل خود اجازه دهید که نادر وازه شهر همراه شما باشم جائی را بشما نشان خواهم داد که در آن واقعه بسیار حزن انگیزی در زمان قدیم رویداده و شهر محبوب ما را گرفتار مصیبتی کرده است.

شرح واقعه از اینقرار است: آقا محمدخان سرسلسله سلاطین قاجار در نزد کریم خان در شیراز حبس بود ولی پادشاه عادل زند که هیچوقت عنوان پادشاهی اختیار نکرده و فقط بعنوان وکیل الرعایا قناعت نموده بود با او برافت و مهربانی رفتار میکرد و آزاری باو نمیرسانید حتی او را مشاور خود قرار داده و در امور مهم کشوری از افکار او استمداد میکرد.

بمحض اینکه کریم خان در گذشت آقا محمدخان از شیراز فرار کرد و با سرعت عجیبی مسافت طولانی میان شیراز و مازندران را طی کرد و با طوایف تاتار همدست شد و بطنیان پرداخت و قشون زیادی بدور خود جمع کرد و بطرف اصفهان آمد.

برادران و فرزندان و بستگان کریم خان امور کشور را بدست صدراعظم سپردند. این صدر اعظم چون از حرکت متهورانه و لشگر کشی آقا محمدخان آگاه شد یکعهه سرباز فراهم نمود و باشتاب برای جلوگیری اواز شیراز بطرف اصفهان حرکت کرد همینکه به ایزدخواست رسید توقف نمود و مبلغ هفت هزار ریال از سکنه مطالبه کرد، اهالی گفتند که ما بدهکار نیستیم و مالیات خود را پرداخته ایم.

صدر اعظم در آن بالاخانه که در قلعه صخره دیده میشود نشسته بود و چون فهمید که اهالی از دادن پول استنکاف میکنند سر جنبانان و بزرگان شهر را احضار و حکم کرد که بترتیب آنها را یکی بعد از دیگری از قلعه صخره بطرف پائین پرت کنند و بدین طریق هیچجده نفر سکنه این شهر را بقتل رسانید و باز هم مطالبه پول کرد. چون اهالی نتوانستند خواسته او را فراهم کنند

(۱) شرح واقعه از اینقرار است: اولیس پادشاه و پهلوان افسانه ای یونان مأمور تسخیر شهر «تروا» گردید و چون نتوانست بقوه قهریه بتسخیر شهر موفق گردد تدبیری بکار برد و سرانجام آنرا فتح کرد یعنی چندین اسب چوبی ساخت و در درون آنها سپاهیان را جای داد و شبانه بلشکریان خود فرمان داد که عقب نشینی اختیار کنند، چون صبح شد اهالی شهر دیدند که از قشون دشمن اثری نیست و فقط چند اسب چوبی در میدان مانده است بنابراین بعزم تصرف آنها از شهر بیرون آمدند و همینکه نزدیک شدند سپاهیان از اسبان چوبی بیرون آمده بآنها حمله کردند و باین ترتیب شهر تروا تسخیر گردید.

قلمه و خنجر

اجساد مقتولین را تماشا کند همان سربازان سرش را از تن جدا کردند .

حکم کرد سید محترم می را که مرجع تقلید اهالی بود آوردند و به بهانه اینکه او مانع پرداخت پول است چندین ضربه کارد به بدنش زد و عاقبت حکم کرد که او را هم در دنبال دیگران از قله بیابان انداختند. پس از آنهم زن و فرزندان این سید بدبخت را احضار کرده و آنها را بسپاهیان خود تسلیم کرد. سربازان او با اینکه وحشی بودند از این حرکت ظالمانه او متنفر شدند و با اغوا و تحریک اهالی بهجیات سردار خود خاتمه دادند یعنی در موقعی که از بالاخانه سر را خم کرده بود که

فصل نوزدهم

کاروان گربه - و عده چاروادار - مسجد مشهور اقلید - چشمه ها - شکارهای بهرام گور - زنان قبیله بختیاری - سورمق - ده بید - مراسم دفن مسافر .

۴۵ سپتامبر - از این بیست ماهم مانند سلاطین دارای موزیکی خواهیم بود .

در این کاروان بزرگ هر نوع تاجر و کاسب و صنعتگر یافت میشود. در میان مسافران یک نفر هم هست که شغلش تجارت گربه است و لحاف دوزی هم هست که عاشق موسیقی است و همینکه بمنزل رسید بکار مشغول میشود و با کمان حلاجی آهنگهای گوناگون موسیقی مینوازد. این دو نفر در اصفهان با هم پیمان دوستی برقرار کرده و هر دو یک قاطر گرفته بودند که با امانت کرایه آنرا پردازند و بنوبه در راه بر آن سوار شوند. اما برخلاف انتظار طولی نکشید که در راه میانه آن ها بهم خورد و بنزاع و کشمکش پرداختند. حلاج شکایت داشت که صدای گربه ها موجب اختلال حواسش شده و او را از کار باز میدارد و گربه فروش مدعی بود که گربه هایش از صدای ناهنجار کمان حلاجی که صبح و شب بگوششان میرسد متنفر هستند و روز بروز ضعیف و لاغر میشوند .

در نتیجه تحت الحمايه مر کور (۱) بر فرزند آپولون (۲) فايق آمد و بارئيس کاروان ساخت و قاطر

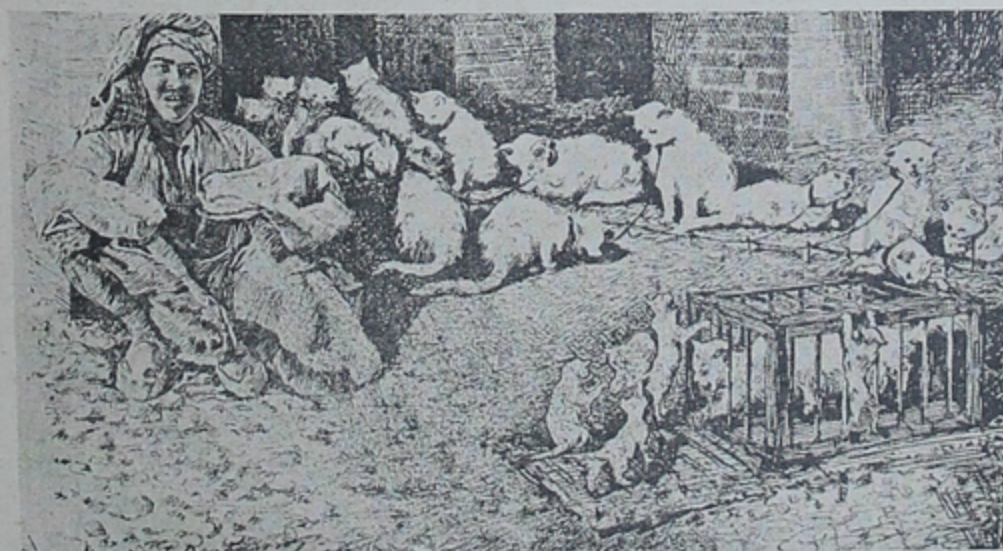
حلاج

(۱) Mercure نام ستاره تير است که بر بی آنرا عطا رد میگویند. یونانیان قدیم مر کور را پسر مشتری و رب النوع فصاحت و تجارت میدانستند و علاوه بر این سمت ها قاصد سایر ارباب انواع هم بوده است (م)
(۲) Apollon را یونانیان و رومیهای قدیم رب النوع طب و شعر و صنایع مستظرفه و کله ها و روز و آفتاب میدانستند [م].

را تنها بغود اختصاص داد ، بنابراین استاد موسیقی بدبخت چون از وسیله حمل و نقل محروم ماند از بیم آنکه مبادا در راه بماند نزد ما آمده التماس کرد که او را بنو کری بپذیریم تا در موقع شام و ناهار مارا با آهنگهای دلنشین محظوظ نماید و در عوض با آلت موسیقی خود در روی باریکی از قاطرها بنشیند .

اسباب کار او عبارت از کمان درازی بود که فقط يك تار ضخیم بدوانمهای آن متصل شده بود . دست چپ را در بازو بند پارچه‌ای که بوسط کمان بسته شده بود فرو میبرد تا بتواند آنرا بلند نگاهدارد و دستش هم خسته نشود و با دست راست با مضرب یعنی چکش چوبی بزرگ با سرعت ضرباتی بتار میزد .

رفیق قدیمی او که اکنون دشمن این استاد موسیقی شده اصلاً اهل یزد است و در کرمان سکونت دارد و برای تجارت مسافرتی به تبریز کرده و بیست گربه از آنجا بدست آورده و برای فروش به بمبئی میبرد . مدت چند سال است که باین تجارت مشغول است و سود فراوانی عایدش گردیده است . اگر گربه‌های شرقی مانند برادران و خواهران اروپائی خود قدر موسیقی کلاسیک را نمیدانند نبایستی آنها را مسئول دانست زیرا که بحقوق آنان تعدی شده و آنها را مجبور کرده اند که تحمل این مسافرت پر مشقت را بکنند و البته برای گربه که اخلاق مخصوصی دارد شصت روز مسافرت با قافله و سیزده روز مسافرت با کشتی بسیار تحمل ناپذیر است و حق دارد که عصبانی

تاجر گربه فروش

و یافی شود و اگر گربه فروش آنها را با وسایل لازم تحت نظم و اطاعت در نیاورد ممکن نیست این حیوانات را که عادت با آزادی داشته اند بر قاطر بار کرده و در هندوستان بمعرض فروش گذارد .

بمحض ورود بمنزل تاجر یزدی اطلاقی را انتخاب میکند که تنها با و اختصاص داشته باشد و حتی الامکان

باید از منزل استاد موسیقی دور باشد. بعد دومیخ آهنی بلند در زمین فرو میبرد و دواتهای طنابی را بآنها می بندد و باین طریق کمندی ترتیب میدهد و گربه هارا بنوبه از توبره های پشی بیرون آورده افسار آنها را باین کمند میبندد. تمام آنها گردن بندی دارند که ریسمان محکمی بآن آویخته است. گربه ها باید بترتیب کوچکی و بزرگی در کمند ردیف هم قرار گیرند بطوریکه بزرگترین آنها در رأس صف واقع شود و از یکدیگر پنجاه سانتیمتر فاصله داشته باشند. این حیوانات چون خسته شده اند در پهلوی کمند روی زمین میافتند. بچه گربه های نوزاد بامادرشان در قفس چوبی منزل دارند که وسعتی دارد و میتوانند در آن حرکت کنند گربه های بزرگ بیخس روی زمین افتاده و چشم برهم میگذارند اما چون موقع خوراک رسید جوش و خروشی در آنها پیدا میشود و با صداهای ناهنجار قسمت خود را میطلبند. غذای آنها منحصر است بگوشت خام، و وقتی که ارباب آنها گوشت را میآورد نشاطی پیدا کرده و جست و خیزی میکنند و مانند حیوانات وحشی فریاد میکشند و همینکه غذای خود را گرفته و بلعیدند از سرو صدا افتاده دوباره با حالت بیخسی روی زمین دراز میکشند.

بچه ها بیشتر از بزرگها خستگی را تحمل میکنند. در قفس باهم مشغول بازی هستند و هیچ بفکر غرار نمیافتند در صورتیکه گربه های بزرگ بدون مأیوس شدن پیوسته بادندان و چنگال مشغول پاره کردن ریسمان خود میگردند. در موقع حرکت کاروان هر گربه در توبره مخصوص خود مجبوس میشود و توبره ها دود و بهم بسته شده و روی قاطر میافتند و گربه ها شب را با کنسرت ناموافق زنگهای قافله بسر میبرند.

این گربه ها که بهندوستان مسافرت میکنند همه براق و سفید هستند و بمحض رسیدن بمقصد هر يك پنجاه الی شصت فرانك بفروش میرسد.

۲۶ سپتامبر - در طی منزل اخیر از روشنائی ماه محروم هستیم و باید بنور ضعیف رنگ پریده ستارگان قناعت کنیم. بیابان لم یزرع و کوهستان هم عاری از هر گونه گیاه است همینکه هوا روشن شد بآبادیه رسیدیم و چشمانمان بآبادی افتاد. آبادیه محل بزرگی است تلگرافخانه و حکومت هم دارد.

ما از وجود حاکم استفاده کردیم زیرا چاروادار باشی میخواست مطابق قرارداد رفتار نکند و در آبادیه نماند در صورتیکه کتباً متعهد شده بود که یکروز در این جا توقف کند تا ما بتوانیم باقلید رفته مسجدی را که تعریف آنرا در تهران شنیده بودیم ببینیم و ضمناً اطلاعاتی هم از قبیله بختیاری بدست آوریم که آیا ممکن است بدون زحمت در میان فارس و خوزستان از کردنه ها عبور کنیم یا نه زیرا که ایل بختیاری در این موقع در آن نواحی پراکنده میباشد و نفوذ و اقتداری دارد.

مارسل از بدقولی چاروادار متأسف بود و نمیخواست از قصد خود صرف نظر کند بذا برای ناچار بحکومت عارض شد. حاکم هم برای اینکه اقتدار و اهمیت خود را بسکنه نشان دهد قبلاً هدیه ای برای مافرستاد و اظهار محبت کرد. بمحض اینکه مارسل بدارالحکومه رفت و شکایت

کرد حاکم بلافاصله باحضر چاروادار امر کرد و فراشان او را بحضور آوردند .
حاکم باتئیر باو گفت : « خوب ، کرم خاکی کثیف بگو به بینم برای چه تو میخواستی زیر قرارداد خود بزنی . تو بر طبق قرارداد ملتزم شده ای که یکروز در آباد تو توقف کنی تا صاحب بتواند سیاحت اقلید برود . باید بدانی که اگر این جنابان اجل بدون قرار داد هم بخواهند ده روز در آباد تو توقف کنند هیچ مانعی نخواهد داشت ، تاچه رسد بقرارداد کتبی . من میدانم که چگونه باید تو را ادب کرد . »

چاروادار گفت : « حضرت اجل من نمیتوانم در این جا توقف کنم ، مالهای من قوی هستند و از رفتن عاجز نیستند . چهارصد مال در یکروز گاه و جو میخواستند و ضرر بزرگی بمن وارد میشود . من از روی نفهمیدگی این قرارداد را امضا کردم . خطای مرا ببخشید و اجازه دهید که حرکت کنم . »
حاکم گفت شنا بلدی ؟ و اشاره بفراشان کرد . بمحض اشاره او چهار نفر فراش قوی هیکل دست و پای چاروادار را چسبیده و او را بلند کردند و بطرف حوض بردند . من دلم بحال او سوخت ، دویدم و جلوی فراشها را گرفتم و بشنا عتش پرداختم اما حضار مجلس از این شفاعت من ناراضی شدند و میل داشتند شنا کردن او را در حوض تماشا کنند .

همینکه او را رها کردند روی بمن کرده گفت : خانم چگونه از شما تشکر کنم . شما باعث نجات من شدید . من اکنون شصت سال دارم . از فرمان حاکم برخود لرزیدم و بدنم از عرق خیس شد . اگر شما شفاعت نمیکردید ممکن نبود من از حوض زنده بیرون آیم . از این بیعت اختیار توقف و حرکت قافله باشماست . اما خواهش میکنم که در اقلید کمتر بمانید زیرا مقصود من این نبود که زیر قرار داد بزنم بلکه چون میدانستم که مملکت مغشوش است و مبادا شما گرفتار راهزنان بشوید خواستم شمارا زودتر از این حوالی دور کنم .

حاکم از این گفتار او بر آشفت و گفت : « پدر سگ میخواستی بچوب ببندم و ناخنهایت را بگیرم ؟ کی جرئت دارد که در مملکت من نفس بکشد . برو گم شو . فردا صبح اسبان جنابان اجل و نوکرانشان قبل از آفتاب باید این جا حاضر باشد تا صاحبها با راهنمایی پسر من حرکت کنند . برو و بیش از این فضولی نکن . »

پس از پایان محاکمه برای دیدن اوضاع تجارتی و محصولات و صنایع محلی بیازار رفتیم . آباد در صنعت نجاری مشهور است . اشیاء نفیسی از چوب گلایی میسازند و آنها را با هنرمندی مثبت کاری میکنند . قاشق های بزرگ ظریفی برای سر سفره میسازند که بجای لیوان شربت خوری بکار میرود . قاب آئینه و تخته نرد و قلمدان و جعبه های ظریف که بطور برجسته یا کنده کاری مثبت شده و علامت شیر و خورشید هم دارد در آنجا ساخته میشود و مشهور است .
۲۷ سپتامبر - اقلید - بنا بحکم حاکم قبل از طلوع آفتاب چاروادار مالها را آورد و مفرشها را بار کردند ولی حرکت ما قدری بتعویق افتاد زیرا دهقانان چون دیدند که ما تفنگ داریم خواهش کردند کبک هایی را که به حصول آنها حمله ور شده اند شکار کنیم . ما هم بشکار پرداخته

و در مدت دو ساعت بقدری از آنها شکار کردیم که دهقانان از شمردن و جمع کردن آنها

۴۴۳

ع

پسر حاکم آباد

بزحمت افتادند .

ساعت هفت با پسر حاکم همراه افتادیم ، او میگفت : « مملکت اقلید از پشت این کوه شروع میشود اما نمیدانم اشخاصی که در قلعه کوه دیده میشوند با چه دشمنی سروکار دارند . » بمحض اینکه کلام او تمام شد فوراً صدای شلیک تفنگ بلند شد و گلوله ها بفاصله زیادی از ما بزمین افتاد . من بجا کمزاده گفتم آیا این ها بما شلیک کردند و آیا لازم است بآنها پاسخ دهیم ؟ او گفت بلی اما بهوا شلیک کنید تا این پدر سگ ها بدانند که ما هم مسلح هستیم . من خودم جلو میروم تا علت شلیک را بفهمم . خدا ما را حفظ کند ، ملتفت باشید که هیچیک از این مردان دلیران باید کشت زیراکه اگر خونی ریخته شود آنها از کشتن ما دست بر نمیدارند . توقف کنید و با کمال احتیاط رفتار نمایند تا من برگردم .

پس از گفتن این جملات بلافاصله با اسب تاخت کرد و پیوسته دست خود را تکان میداد . در این ضمن من دیدم که آشیز ما از ترس سرقاطر را برگردانید و بآن نهیب زد و چهارنعل بطرف آباد فرار کرد .

کسانیکه بالای کوه بودند اشارات پسر حاکم را دیده و برای استقبال او بطرف دره سرازیر شدند و بزودی يك عده ده نفری بدور او جمع شد . طولی نکشید که پسر حاکم بادست بما اشاره کرد که جلو برویم . اینان راهزن نبودند بلکه میخواستند از ورود اشخاص ناشناس جلوگیری کنند . اقلید بطوریکه ما خیال میکردیم دهکده خوبی نیست . این دهکده در فلاتی واقع شده که طول و عرض آن به سی کیلومتر میرسد ، کوههای کم ارتفاعی از هر طرف آنرا احاطه کرده است . چشمه های زیادی از دامنه کوه بیرون آمده و این فلات را مشروب میکنند .

ارتفاع فلات برای پرورش درختان میوه بسیار مساعد است . گردو و سیب و بادام در آنجا خوب بعمل میآید و محصول عمده آنها غله است . گندم و جو بقدری در آنجا زیاد است که سکنه

هیچوقت روی قحطی‌های سخت‌را که بکثرت در ایران روی میدهد ندیده اند.

بطوریکه نقل میکردند در موقع قحطی اقلید توانست کومکی بنواحی مجاور خود بکند و مازاد غله خود را بآبادیهای نزدیک حمل نماید ولی راهزنان مانع حمل و نقل آن شدند و بلای قحطی در اطراف افزایش یافت در صورتیکه ممکن بود اقلید آنها را از قحطی نجات دهد.

در هنگام قحطی که سه سال قبل اتفاق افتاد، اهالی اقلید در صدد برآمدند که گندمی بآبادیه برسانند ولی چون دزدان مشغول قتل و غارت بودند از حمل و نقل آن خود داری نمودند، باینکه فاصله میان اقلید و آبادیه بیش از چهل کیلو متر نیست در آن هنگام قیمت يك خروار گندم در اقلید پانزده ریال بود و در آبادیه با شصت ریال هم بدست نیامد.

دهقانان اطراف در میان راه کین کرده و قافله را غارت میکردند و اگر کسانی مقاومت کرده بدفاع میپرداختند آنها را میکشتند. پس از آنکه قحطی بر طرف شد باز هم دزدان بنا بر عادت از دستبرد خود داری نمیکردند. در راه کین کرده و گوسفند هارا از چوپانان میگرفتند و قافله را لخت میکردند. سکنه اقلید با هزار زحمت بیای تخت رفته و بشاه شکایت کردند اما نتیجه ای از زحمت خود نگرفتند. ناصرالدین شاه هم نظر باینکه قحطی و دزدی در همه جای ایران حکمفرما بود توجهی بعراض آنها نکرد. بنا بر این سکنه اقلید در صدد برآمدند که از خود دفاع کنند و یکدسته تفنگچی محلی تشکیل دادند و آنها را مأمور کردند که در قلعه کوهها مواظب باشند و نگذارند سواری از آبادیه بطرف اقلید بیاید.

من از ناطق پرسیدم: آیا شما از هر طرف مستحفظ دارید؟

- نه، فقط پست‌های مادر طرف راههای اصفهان و شیراز برقرار است. کوههای آنطرف اقلید را ایل بختیاری در تصرف دارد و نیگن دارد شخص بیگانه ای بآنطرف وارد شود. بختیاریها در زمستان در دره‌ها چادر میزنند ولی در این فصل در بالای کوهستان منزل دارند. - این بختیاریها کیستند و چه کاره‌اند؟

- اینها افراد ایل مقتدری هستند که اغلب در کوهستان بسر میبرند. رئیس آنها ایلخانی نام دارد، قدرت و نفوذ او بتدری است که بشاه و اوامر او هم اعتنائی ندارد.

- آیا وسیله ای هست که بتوان با ایلخانی ملاقات کرد و از ارستان بطرف خوزستان رفت؟

- در این موقع هیچ وسیله ای نیست زیرا که ایلخانی در طرف شمال است و بدون اجازه او نمیتوان در خاک بختیاری مسافرت کرد. اگر مسافر خوشبخت باشد و از لرها آزاری نبیند

ناچار است از همان راهی که آمده است برگردد و حق دخول ب خاک بختیاری را ندارد.

- آیا بالرها هم زرد و خوردی کرده‌اید؟

- ما نمیتوانیم با آنها دست و پنجه نرم کنیم، اسلحه آنها خوب است تفنگهای مافقط دوئلت مسافتی که جنابان عالی را از ما جدا میکرد ممکن است بزنند.

- پس اگر من باتفنگ خودم که يك فرسخ مسافت را میزنم، بشلیك سلام شما جواب میدادم چه

میکردید؟ (البته من اغراق میگفتم و محض مصلحت این حرف را زدم زیرا که تفنگ من باتمام

مزایائی که داشت ممکن نبود مسافت یکفرسخی را بزنند .
- صاحب مامطیع هستیم و چون پسر حاکم آباده هم همراه شما هست دیگر ورود شما باقلید مانعی ندارد .

- بسیار خوب اما شلیک شما آتش ما را بوحشت انداخت و یوسف بدبخت از ترس جان خود مانند شغال بطرف آباده فرار کرد و تخت خواب سفری و لوازم طبخ و آذوقه ما را همراه برد ، بعد رو بدو نفر جوان نیرومند کرده گفتم : ممکن است شما بر اسبهای ماسوار شوید و بتاخت او را برگردانید ، شما اجازه میدهم که او را بترسانید اما مبادا باواذیت کنید ، بروید و در عوض این خدمت دو قران از من انعام بگیرید . آن دو نفر فوراً سوار شده بتاخت از دره سرازیر شدند و یابوهای خسته ما را بچهار نعل انداختند و بزودی باآشپز رسیدند . من از دور رفتار آنها را میدیدم .

همینکه آشپز این دو سوار را دید که بتاخت بطرف او میروند و بر یابوهای ماسوار هستند یقین حاصل کرد که اربابانش کشته شده اند و یا اقلادستگیر و مجبوس گردیده اند . بنا بر این شلاق کش قاطر خود را بجولان انداخت ولی فرستادگان مادو تیر بهوا شلیک کردند . یوسف بیچاره وحشت زده حمله ای بکار برد و خود را از قاطر پائین انداخته روی زمین دراز کشید و خود را بمردن زد ، قاطر هم در چند قدمی او ایستاد . فرستادگان او را از زمین بلند کردند و بر قاطر نشاندند و محکم طناب پیچ کردند و چند مثنی هم بسرو کله او زدند و مظفرانه او را آوردند . البته اگر امشب پلاو بسوزد یوسف اضطراب و وحشت خود را بهانه خواهد کرد .

خلاصه پس از پایان این صحنه مضحک ماسوار شدیم و بزودی بدهکده اقلید رسیدیم .
با اینکه وسعت این فلات زیاد است بقشنگی فلات قهرود نیست . جاده های باریک و جویبارهای زیادی در میان باغهای قشنگ وجود دارند . زمین هم کاملاً مسطح است و نمی توان وسعت تقریبی آنرا بانظر معین کرد اما قهرود مانند آمفی تاتری است که در نظر اول شکوه و زیبایی منظره طبیعی خود را نمایش میدهد .

باری در منزل یکی از مالکین متمول اقلید که در این موقع حضور نداشت فرود آمدیم و اثاثیه و اسلحه خود را بر زمین گذاشته درخواست کردیم که مسجد آنجا را بمانشان بدهند . تفنگچی ها ما را از میان دهکده که قسمت های زیاد آن خراب شده بود راهنمایی کردند و بطرف جنگلی از درختان گردو که منظره آن بسی زیباتر از باغها بود بردند و بدون مانع و اعتراض بمسجد داخل کردند .

خوشبختانه در این جا ملائی وجود نداشت که ناپاکی ما را دست آویز قرار داده و مانع ورود ما بشود . دیوارهای این مسجد کوچک باخشت و گل ساخته شده است و گبیدی هم دارد که مانند دیگرهای قدیمی است اما در عوض بسیار تمیز است . آیات قرآن باخط سبز در روی دیوارهای سفید آن دیده میشود .

من در این جا مبهوت و عصبانی شدم و افسوس خوردم که برای دیدن این بنای خشت و گلی

میخواستیم رئیس قافله را در حوض غرق کنیم و آتش بیچاره را از وحشت بکشیم و بعلاوه هفتاد کیلومتر
براه اصفهان تا شیراز اضافه کردیم . بهارسل گفتیم که منبعد نباید بحرف این و آن گوش داد
و وقت را بیهوده تلف کرد .

بهر حال از مسجد بیرون آمده و رفتیم بتماشای چشمه های معروف اقلید که از چندین دهانه
بیرون آمده و در حوضهای طبیعی عمیقی وارد میگردند . پس از آن خرابه های خشت و گلی
یک کاخ کوچک صفوی را هم دیدیم و چون از ندیدن جائی که قابل توجه باشد خسته و کسل
بودیم بمنزل مراجعت کردیم .

خانه ای که در اختیار ما گذارده اند تمیز و قشنگ است . در نظر اول استنباط میشود که چوب
در اقلید زیاد است . اطاقها را باتیر پوشانده و آنها را رنگ زده اند . تمام درها را بارنگ و
روغن نقاشی کرده اند و گویا موضوع این نابلوهای نقاشی را از شاهنامه اقتباس کرده باشند . یکی از
این تابلوها شکار گاه بهرام گور معروف را نمایش میدهد . اهالی اقلید از زندگانی و سرگذشت
بهرام گور خوب آگاه هستند و عقیده دارند که این پادشاه در همین نواحی بیاتلاق فرو رفته
است و بنابراین صحنه های زندگانی او را در بدنه درها مجسم ساخته اند .

« بهرام گور که نمرود ایران شناخته شده در تیراندازی بسیار ماهر بوده و میل داشته است که
هنر خود را بر عیاییش نشان دهد . گویند روزی معشوقه خود را که باو تعلق خاطر داشت
بشکار گاه برد . در بین راه غزالی را دید که در جای دوری خوابیده است بلافاصله دست به تبر
و کمان برد و چنان تیر را رها کرد که گوش حیوان خراشی برداشت و غزال بتصور آنکه
زنبوری گوش او را نیش زده است خواست با پای عقب آنرا از خود براند . شاه بلافاصله تبر
دیگری رها کرد که پای غزال را بگوشش دوخت و بانهایت غرور بطرف معشوقه برگشته
و بامید اینکه بوسه ای از لبان گلگونش برگیرد باو گفت : هنرمندی مرا پسندیدی ؟ اما محبوبه
زیبا چندان شگفتی بروز نداد و بایی اعتنائی گفت : « کار نیکو کردن ازیر کردن است »

بهرام از شنیدن این سخن بنصب آمد و بوزیر خود گفت : « من بیش از اندازه با این زن بدخوی
بی شعور سر برده ام » و باو فرمان داد که زن را بکوهستان برده بقتل رساند .

وزیر آدم محتاطی بود و بتصور اینکه ممکن است شاه از کرده پشیمان شود و بعدها از نا بود
شدن معشوقه اندوهناک گردد او را نکشت و در دهکده ای که در دامنه کوهستان اقلید بود جای داد
باین شرط که خود را بکسی نشانساند .

محبوبه شاه جواهر خود را فروخته و با پول آن خانه قشنگی در دامنه کوه ساخت و ماده گاوی
هم خرید که با شیر آن امرار معاش نماید . پس از چند ماه ماده گاو زائید ، محبوبه بگوساله
نوزاد تعلق خاطر پیدا کرد . همه روزه گاوا را بجرا سر میداد و نوزاد را روی شان انداخته
و از دامنه کوه بخانه میبرد و مدت چهار سال باین ورزش ادامه داد و با بزرگ شدن گوساله
نیروی او را با افزایش گذاشت .

قضار روزی بهرام برای شکار باین حوالی آمد و در حالیکه معشوقه خود را بکلی فراموش

کرده بود چشمش بزنی افتاد که گاو میشی را در روی شاه گرفته و با وجود سنگینی آن از دامنه کوه بالا میرود. از مشاهده این عمل تعجب کرده مبهوت ایستاد و کس فرستاد تا بفهمد که این زن زیبا با آن جثه ضعیف چگونه میتواند چنین نیروئی در وجود خود پنهان داشته باشد. فرستاده نزد زن رفت و به پرسش پرداخت، زن گفت: «این سری است که من نمیتوانم بکسی برزدهم جز بخود شاهنشاه، بروید و بپهوده اصرار نکنید».

فرستاده برگشت و گفته زن را بشاه گزارش داد. اشتباقی شاه بدیدن زن زیادتر شد و بلافاصله نزد او رفت و باو تبریک گفت و از هنرمندی او تمجید کرد. زن گفت: «شاهنشاه من شایسته این همه تمجید و تحسین نیستم و فوراً نقاب از صورت برگرفت و باز این جمله را تکرار کرد «کار نیکو کردن ازیر کردن است»

پادشاه معشوقه قدیمی را شناخت و از اینکه او را وادار کرده بود مدت چهار سال وقت خود را صرف این ورزش پر مشقت کند تا گفته خود را بثبوت رساند بشدت متأسر گردید و او را نوازش کرد و همراه خود برد و حکم کرد که در جای آن خانه قصر باشکوهی بنا کنند. در این افسانه راجع بگاو صبحتی نمیشود و معلوم نیست که آیا گاو هم مشول مراحم شاه شد و با معشوقه مسافرت کرد بیانه و آیا محبوبه برای اینکه به بخشش قطعی شاه نائل گردد به تقایید میلان دو کروتن (۱) مجبور شد که بایک ضربت گاو نیز و مندرابکشد و گوشت آنرا در یکروز

ملاقات بهرام گور با معشوقه قدیمی

بخورد؟ خلاصه تعلق خاطر بهرام بمعشوقه قدیمی زیادتر گردید و باو ازدواج قانونی کرد و جشن باشکوهی با تشریفات و تجملات زیادی برپا ساخت و شاه و ملکه پس از این ازدواج فرزندان زیادی پیدا کردند و وزیر هم بیادش ناغرمایش بخلعت گرانبھائی سرافراز گردید. ۳۸ سپتامبر - اقلید هوای صاف و آب گوارائی دارد. درختان قشنگ باین گوشه دور افتاده

(۱) Milon de croton یکی از پهلوانان افسانه ای قرن ششم قبل از میلاد است که چندین بار در بازیهای المپیک فاتح گردید و دارای نیرو و اشتیهای خارق العاده ای بود. روزی گاوئی را بر سر دست بلند کرده بیکصد و بیست قدیمی برد و بایک ضربت کارد آنرا کشت و تمام گوشتش را خورد. چون پیر شد خواست نیروی خود را آزمایش کند و بادست تنه درختی را که شکاف خورده بود دوباره کند ولی ناگهان در میان شکاف گیر کرد و طعمه گرگان بیابان شد و بعضی نیز بر آنند که شیری او را بلعید. مجسمه او در موزه لوور پاریس است. این مجسمه بقدری جاندار ساخته شده که ماری ترز چون چشمش بآن افتاد و دید شیری پهلوان را میدرد بی اختیار گفت: «بدبخت چقدر درنج میکشد» (م)

امتیاز و جلوه خاصی داده اند. بدبختانه این مردم تندرست و نیرومند پوشیدن لباسهای کهنه انگلیسی که تجار اصفهان بآباد فرستاده اند عادت کرده اند و بواسطه این بی احتیاطی غالباً مرض مسری و مهلك سل را از انگلیسها بارمنان گرفته اند و چون مجبورند که بپای برهنه در مجاری آب کار کنند آنهایی هم که از این مرض مصون مانده اند مبتلا بمرض نقرس شده اند. هنوز آفتاب طلوع نکرده بود که در منزل را کوبیدند و ایوان منزل را ناخوشهائی که اقوامشان

از اطراف دهکده آورده بودند

پر شد.

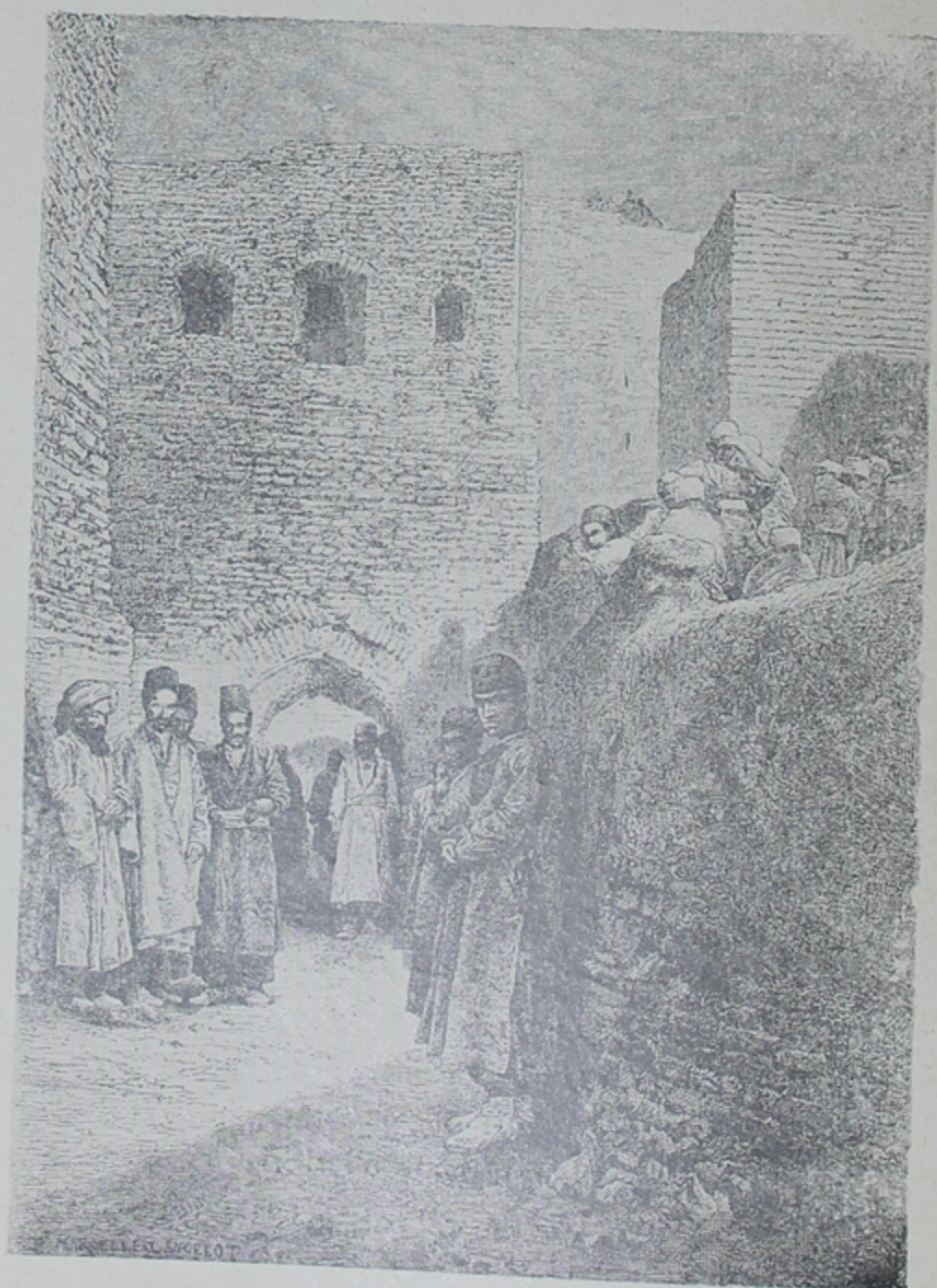
در میان مشتریها دوزن بسیار قشنگ بختیاری هم دیده میشد. یکی از آنها بوسیله نوکرش که دیروز از اقلید رفته بود از ورود ما آگاه شده و با خواهرش تمام شب را راه پیموده و بچه ضعیف پنج ساله ایرا آورده بودند که استخوانهایش هنوز استحکامی پیدا نکرده بود. راستی این دوزن قیافه منور و شجاعانه ای دارد و در وجاهت اندام و ملاحظت صورت بی نظیر هستند. پارچه نازک پشمی خشن و آبی رنگی بدور سر پیچیده اند که دنباله آن با چین های زیادی در روی پیراهن افتاده و بر زیبایی طبیعی آنها میافزاید شلواری هم دارند که در مجپا

زنان بختیاری

چین خورده است. البته این شیر زنان اعقاب کوهستانی های دلیر لرستان هستند که در شجاعت و دلیری شهره آفاق شده اند. میگویند در یوش هم وقتیکه میخواست از شوش به تخت جمشید برود باین طایفه شجاع انعامی میداد. اسکندر هم در موقع فتح ایران نتوانست افراد این ایل را مطیع سازد. آنها حالا هم استقلالی دارند و چندان بشاه و قدرت او اعتنائی نمیکند.

باری وقتیکه پسر حاکم بتالار وارد شد طبابت خاتمه یافت. او گفت: چون منزل طولانی است باید زود تر حرکت کرد تا قبل از غروب بسور مق برسیم و بکاروان ملحق گردیم. نصیحت او بسیار عاقلانه بود اما پیروی از آن مشکل بود. چون از در منزل خارج شدیم جمعیت

دروازه سورمق

زیادی از مریضها بهاحمله ور شدند و همه حرف میزدند، یکی چشمش را و دیگری سینه و بازویش را نشان میداد و بایکدیگر نزاع و کشمکش میکردند تا بتوانند زودتر خود را بهما برسانند و درد خود را بگویند. نوکران باچوب آنها را تهدید کردند و بالاخره بازحمت زیادسوار شدیم. ناگاه راهنمایان خودشان از مارسل درخواست کردند که توقف کند زیرا که دیدند

پسری پدر کور خود را در پشت گرفته و میدود و التماس میکنند .
 البته این جوان از حیث شرافتمندی و فداکاری نسبت به پدر پیر خود بر «انه» (۱) هم برتری داشت .
 مارسل ایستاد و چشمان پیر مرد را بدقت آزمایش کرد و گفت : چشمش آب آورده ، لازم است
 او را بشیراز ببرد تا حکیم انگلیسی برده جلوی چشم او را ببرد و او را از ناپینائی رهایی دهد .
 جوان - در صورتیکه مرض را میدانی چرا خودت اینکار را نمیکنی ؟
 مارسل - برای این عمل چاقوی برنده و جای تمیز لازم است .
 پیر مرد فوراً از جیب خود چاقویی بیرون آورد که توسط بندی ببازویش آویخته بود و به مارسل
 گفت بگیر این چاقو برنده است ، چشم مرا برت بخواب شود .
 مارسل - نمیشود ، این عمل احتیاط و دقت لازم دارد ، تو بشیراز بیامن سفارش میکنم که چشم
 را معالجه کنند .

اشك در چشمان کور پیر مرد حلقه زد و گفت : «تورا بخدا و بجان پدر و مادرت بمن رحم کن .»
 درجه یأس و ناامیدی پیر مرد فوق العاده زیاد شد ، پسرش نیز باغیض و غضب بحرانیهای مارسل
 گوش میداد و تصور میکرد که او عمداً از معالجه پدرش طفره میزند و عذر میتراشد .
 اکنون صلاح در این بود که ما بسرعت از این دره خرم و دلباز که سکنه آن بدبخت و مفلوک و
 مریض هستند دور شویم .

پس از شش ساعت راه پیمائی و دیدن مزارع و کله ها و چوپانانی که بادوک مشغول رشتن پشم بودند
 به سورمق رسیدیم . سورمق قلعه ایست که ز دیوارهای گلی احاطه شده است . سابقاً دارای اهمیتی
 بوده زیرا که در میان باغهای آن هنوز هم شالوده يك بنای عالی ساسانی باقی مانده است و اهالی
 بنای آنرا به بهرام گور نسبت میدهند . این ساختمان دارای دوازده برج دفاعی بوده و هنوز
 هم از سطح زمین باندازه بیست متر بلندتر است و با اینکه سالهاست اهالی آنجا مانند دهقانان
 اصفهان خاک آنرا برای زراعت خر بوزه های مشهور سورمق میبرند هنوز قسمت زیادی از بنا
 بحال خراب باقی است . در فاصله کمی قلعه های دیگری نیز وجود دارد که در قرن اول میلادی
 بنا شده اند ولی این یکی بهتر محفوظ مانده است .

۳۰ سپتامبر - ده یید - اکنون مادر درده یید ، در ارتفاع ۲۴۰۰ متری از سطح دریا هستیم و به بلند
 ترین محل راه شیراز باصفهان رسیده ایم . این دهکده خیلی کوچک است و اهالی آن بی اندازه
 فقیر و بی بضاعت هستند . این جا هم یکی از قلعه های قدیم ساسانی است که بیش از قلعه سورمق
 آسیب دیده است . چند خانه گلی و يك اداره تلگراف هم در آنجا هست که فقر و فلاکت از
 در دیوار آنها میبارد .

(۱) Enée شاهزاده جوانی است از اهل «تروا» که پس از آنکه دشمن آنها را شکست داد و شهر را
 آتش زد ، پدر پیر خود را پشت گرفته و از خرابه های پر دود فرار کرد و از آن تاریخ در فداکاری
 ضرب المثل شده است (م) .

در اطراف ده بیدفلاتهای حاصلخیزی وجود دارد که اهالی نتوانسته اند از آنها استفاده کنند . دومنزل اخیر ماطولانی وزحمت آور بود . راه سر اشیب و پر از سنگ بود و عبور از آن اشکال داشت . قاطر ها متصل در زیر بار بزمین میخوردند و قاطر چیان مجبور میشدند که بار آنها را باز کنند تا بتوانند از زمین بلند شوند . زنان ارمنی از خستگی بیچاره شده بودند و بچه ها اتصالا گریه میکردند .

چار وادار باشی حاضر شده است یک روز لنگ کند تا حیوانات رمقی گرفته بتوانند ازین منزل خطرناک که ده فرسخ طول آنست عبور کرده و بمادر سلیمان برسند . اما بدبختانه چون گاه و جو در اینجا پیدا نمیشود باید رفت .

خلاصه قافله حرکت کرد ولی نصف شب مجبور به توقف شدیم زیرا مریضی که در قافله داشتیم در گذشته بود و لازم بود قبل از طلوع آفتاب او را بخاک سپارند . هله از این پیش آمد شوم و تلف کردن وقت نا راضی بودند ولی چاره ای نبود . مشعلی روشن شد و قاطر چیان با کارد و چوب و چاقو حفره ای در کنار راه کردند بعد مرده را آورده لباس از تنش درآوردند و در حالیکه هنوز حرارتی در بدنش بود او را در حفره ای که آخرین منزلش بود انداختند و درویشی را که در روی قاطر خوابیده و پوست پیری بجای شل بر پشت داشت آوردند تا میت را بطرف قبله قرار دهد و آداب معمولی را بجای آورد و بعد خاک هارا بادست و پا در حفره ریختند و چند سنگ هم در روی قبر گذاردند

درویشی که پوست پیر پوشیده است

مراسم دفن پایان یافت و قافله براه افتاد . اکنون بر من معلوم شد که این تپه های کنار جاده که روی آنها را سنگ چین کرده اند هله قبور مسافرینی هستند که در راه تلف شده اند .

فصل بیستم

تنگه مادر سلیمان - ده نو - تخت مادر سلیمان - مقبره کامبیز اول - قصر سیروس - شمایل حجاری شده سیروس - اسکندر - نقشه پلوار - قبر مادر سلیمان - شرح مقبره سیروس توسط اریستوبول یونانی - تنگه پلوار - مقابر سنگی و قبور موقتی نقش رستم - حجاریهای ساسانی - آتشکده های نقش رستم .

۳۰ سپتامبر - کاروان بساحل رودخانه‌ای رسید که بنام پلوار معروف است و پس از عبور از آن بجای اینکه پیچ وخم آنرا دنبال کند بدامنه کوه سرایشیمی رفت که جاده باریک مارپیچی از سم اسبان در آن ایجاد شده بود.

در موقعیکه آفتاب در منتهای اوج خود بود برگردنه رسیدیم و بعد به تنگه‌ای وارد شدیم که درختان کوچک وحشی داشت. ناگاه فریاد قاطر چیان بلند شد که توقف کنید و معلوم شد که دوقاطر ناپدید شده‌اند. شش نفر قاطرچی بار یا بوها را بزمین ریخته بر آنها سوار شدند و بطرف دشت برگشتند، ماهم ناچار توقف کردیم تا آنها برگردند.

من به مارسل گفتم بجای اینکه در روی زین و در آفتاب توقف کنیم بهتر آنست برویم و در سایه یکی از این درختان استراحت کنیم و غذائی بخوریم. مارسل پیشنهاد مرا پذیرفت، آشپز را صدا کردیم و بطرف دره سرازیر شدیم اما گاهی هم بزحمت میافتادیم زیر سنگهای بزرگی که از کوه غلطیده و در جاده افتاده بودند مانع عبور میشدند. بالاخره پس از یک ساعت بدرخت خاردار رسیدیم که مارا کم و بیش از اشعه آفتاب محفوظ نگاه میداشت.

مارسل نگاهی باطراف انداخته و فوراً گفت: «تفنگ را بدست بگیر، ممکن است بماحمله‌ور شوند» من نگاهی بعقب سر کردم و دیدم در پشت کوه کلاههای نم‌دی و لوله تفنگ دیده میشود و طولی نکشید که چهار نفر تفنگچی با قیافه‌های خشن بطرف ما آمدند.

من به مارسل گفتم: اکنون باید مانند موقع رفتن باقلید نشانه بگیریم. مارسل تفنگ را در بغل کشیده و فریاد کرد جلوتر نیائید که شما را خواهم کشت و منم حاضر بنشانه گرفتن شدم.

یکی از آنها گفت: «صاحب دست نگاهدارید. ما شاء الله شما می‌خواهید پاسبانان خود را بکشید؟ مگر شما آن فرنگیانی نیستید که مدتی است حکومت شیراز را انتظار تشریف فرمائی شما را دارد؟ چند لحظه بیش نیست که ما باین جا رسیده ایم. از دور که شما را دیدیم تصور کردیم که درویش هستید.

مارسل - البته سفارش ما را بار باب شما کرده‌اند.

- آری ما مأمور پاسبانی و راهنمایی شما هستیم.

- این کاریافته است، در وسط روز که ما گم نخواهیم شد.

- مأموریت ما رسمی است، مدت چند سال است که جنایات مهمی در این کوهستان رویداده و کاروانها را لخت کرده‌اند. البته اگر حاکم ما را برای پاسبانی شما نفرستاده بود شما هم بخطر میافتادید.

- پس همانجا بنشینید تا قافله برسد و براه افتیم.

این چهار نفر ژاندارم عجیب از مفاصله گرفته و روی زمین نشستند و بادقت به تهیه غذای ما نگاه میکردند.

من به مارسل گفتم مبدا احتیاط را از دست بدهی و حرف آنها را باور کنی، من از اینها اطمینان

ندارم و ممکن است بجای پاسبان باندزدان سروکار داشته باشیم. اگرخواستند تفنگ را برای تماشا از تو بگیرند بآنها نده. گفت مطمئن باش و تفنگ ها را با رولورها در پهلوی خود گذاشتیم.

یکی از این ژاندارمها بلند شد و بتهنایی نزد من آمد و دستش را دراز کرد و گفت من ناخوشی سختی دارم. امروز حالم بهتر است اما دیروز تب داشتم و فردا باز تب خواهد آمد و مرا ضعیف تر از یک سگ مردنی خواهد کرد، خواهش میکنم مرا معالجه کنید.

من گفتم آیا این ناخوشی در این نواحی زیاد است؟

- آری تمام مردم کم و بیش بآن مبتلا هستند.

- اطبای بومی چه دواهایی بشما میدهند؟

- آنها سفارش میکنند که سر را با برگ بید پیوشانید اما یکنفر فرنگی که دو سال قبل از این ناحیه عبور میکرد گرد سفیدی بچند نفر داد که خوردند و حالشان خوب شد اگر شما هم از آن دارید خواهش میکنم بمن بدهید.

- نه من از این گرد ندارم.

صحبت با او را قطع کردم زیرا که هنوز تردید من بر طرف نشده بود و بیشتر مواظب حرکات و رفتار آنها بودم و کمتر پیرشهای آنها پاسخ میدادم.

خوشبختانه صدای زنگ کاروان شنیده شد و من فوق العاده خوشوقت شدم، چار وادارها رسیدند و خوشحال بودند زیرا که قاطرهای خود را در ساحل رود پلوار یافته و همراه آورده بودند و از شدت شادی آواز میخواندند و چون رسیدند مثل اینکه باشنایان قدیمی خود رسیده باشد با کمال گرمی باین پاسبانان بصحبت و تعارفات پرداختند و روی بمن کرده گفتند اینها مردمان دلیر شیراز هستند، قدر آنها را بدانید.

من آهسته بچار وادار باشی گفتم: «حرکات و رفتار و وضع ایندوستان شما بیشتر بدزدان شباهت دارد.

- اختیار دارید مگر لباس نظامی آنها بشما اطمینان نداد که اینها سر بازان و نوکران دولت هستند؟

- کدام لباس نظام؟ این کلاههای نمادی و کلیجه های نا هرنگ لباس نظام هستند؟ من که در این لباس هیچگونه علامت نظامی نمی بینم.

- مگر شما صفحه فلزی را که بر روی کمر بند آنها است ندیدید؟

- صفحه فلزی کمر بند آنها شاعری را نشان میدهد نه نظامی.

خلاصه بعد از ظهر بدهکده مرغاب رسیدیم که در آنجا فرشهای زمینه آبی بطرح شالهای کشمیری بافته میشود و پس از مختصر توقفی دوباره براه افتادیم و بعد از یک ساعت رسیدیم بدهکده ای که مرکب از خانه های مختصر گلی بود و در حوالی آن خرمنهایی از پهن و کثافات وجود داشت. بساعت نگاه کردم معلوم شد که ماهنده ساعت متوالی در راه بوده ایم.

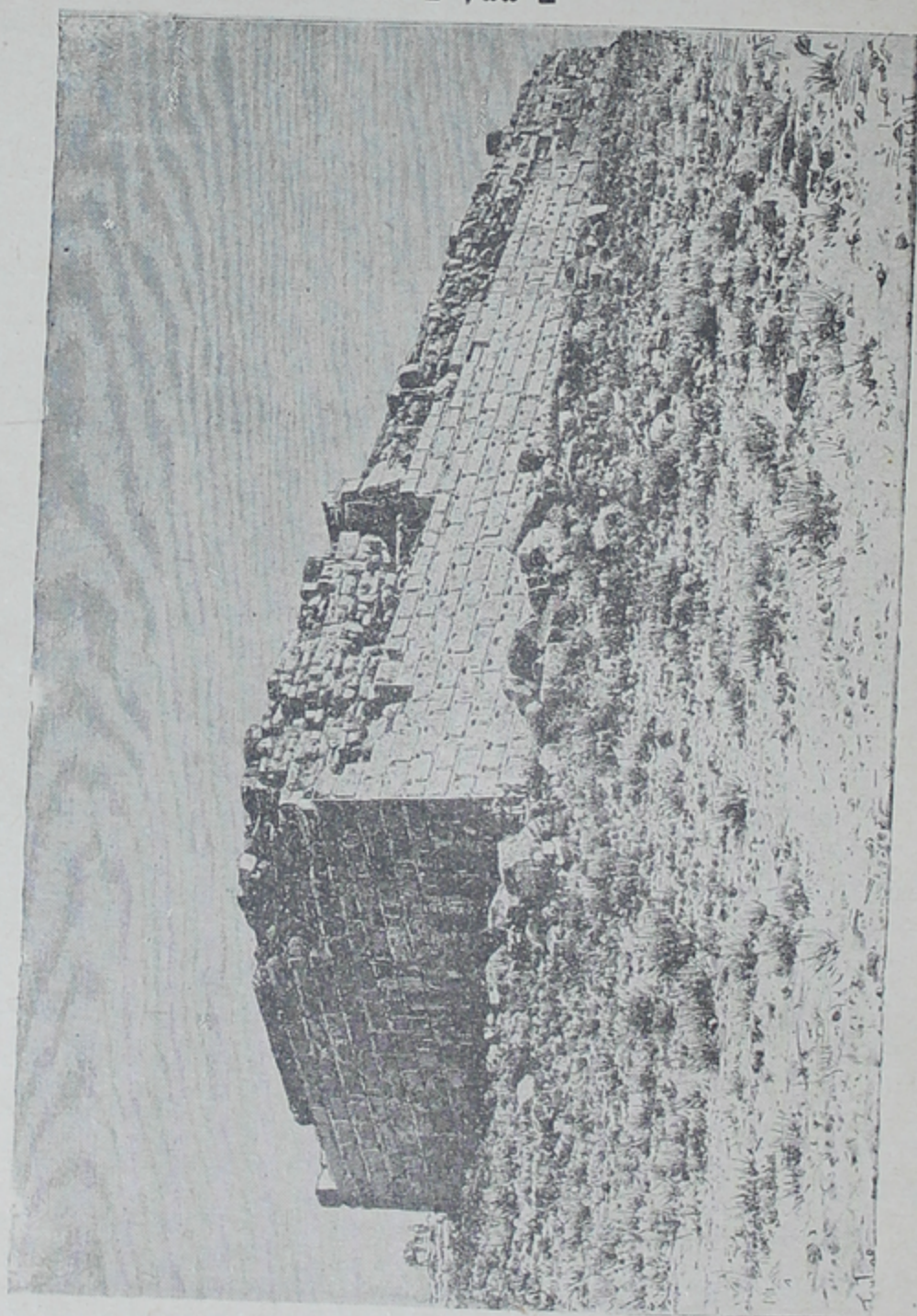
در این جا کاروانسرائی دیده نمیشد دهقانان این دهکده که موسوم است بده نو نظر باینکه

فقیر هستند برای بدست آوردن چندشاهی منازل خود را بدون ملاحظه در اختیار مسافران میگذارند و از مسیحیان هم پرهیزی ندارند. من در این فکر بودم که زودتر منزلی پیدا کرده و روی زمین بیافتم اما مارسل که در روی اسب چرت میزد بیدار شد و گاهی باطراف انداخت و با آنکه خسته بود پیاده نشد و در آفتاب سوزان بطرف ساختمان سفید رنگی که درست چپ دهکده در رأس تپه ای واقع بود رفت و باعراض چار وادار که میگفت مالها خسته اند اعتنائی نکرد. اگر حس خود خواهی و کنجکاری مختصر نیروئی در من ایجاد نکرده بود من از تعقیب او دست میکشیدم. اسبان با قدم حرکت میکردند و از شدت خستگی نمی توانستند تند بروند. پس از نیم ساعت به تپه ای رسیدیم که در روی آن شالوده و قاعده بنای عریض و طولیلی وجود داشت که با سنگهای آهکی ساخته شده بود. از اسب پیاده شدیم و اگر خجالت نکشم و بخوایم راست بگویم باید اعتراف کنم که در حین پیاده شدن بخاک غلطیدیم. و بقدری پاهای ما بی حس شده بود که نمیتوانستیم بدن ما را تحمل نمایند. بالاخره پس از مدتی مارسل توانست بلند شود ولی من همینطور روی زمین افتاده بودم. پس از یک ساعت استراحت توانستم بلند شوم و بالای ساختمان بروم.

این ساختمان که اهالی ده نو آنرا تخت مادر سایمان میگویند شبیه بهمان مصطبه های بزرگ و وسیعی است که سلاطین بابل در روی زمین بنا کرده و در بالای آن قصور خود را میساختند اما بخوبی معلوم است که در روی این شالوده بنائی ساخته نشده است. چنین می نماید که ساختمان خود تخت هم ناقص و ناتمام مانده باشد، نه اینست که از بی ترتیبی دیوارهای خارجی تخت چنین فکری در خاطر بیننده تواید میشود زیرا که چنین بی ترتیبی ها در قشنگترین ابنیه قدیمی یونان هم مشاهده میشود بلکه این ناتمامی از سطح فوقانی تخت بخوبی مشهود است. در پهلوی سنگهایی که تمام سطوح آنها تراشیده شده سنگهایی هم دیده میشود که فقط طراحی شده و تراش آنها شروع نشده است.

در روی سنگهای تحتانی تخت علاماتی در سنگ حاك شده است که من نمی فهمم برای چیست. نه بخطوط هیر و گلیف مصریان شبیه است و نه بخطوط میخی بابلیها یا ایرانیهای قدیم و در این فکر هستم که شاید با خطوط مجهولی برخورد کرده ام که تا کنون کشف نشده است.

مارسل گفت: بیهوده بخود زحمت نده، این علامات بهیچ الفبائی مربوط نیست فقط نشانه ایست که کارگران برای نشان دادن کار خود باقی گذارده اند و بعد گفت: اگر اوقات تلخ نشده باشد که تورا با حال خستگی باین جا کشانده ام اعتراف خواهی کرد که هرگز نمیتوان محل ساختمانی باین خوبی و تناسب انتخاب کرد. درست دقت کن و ببین که از هر طرف چه مناظر بسیار عالی و قشنگی در مقابل نظر دیده میشود. البته من در آن موقع بواسطه خستگی مهبای وجد و نشاط نبودم و بایی اعتنائی نظری باطراف انداختم. دشت پلوار بقدری خوش منظره بود که از تماشای آن سیر نمیشدم و بیشتر میل داشتم که این محوطه بزرگ و پهناور بنفش رنگ را به بینم و با آن حالت خستگی زبان به تمجید گشودم. این دشت درست

تخت مادر سلیمان

مغرب بیک سلسله کوههای مرتفعی که دنباله جبال بختیاری است محدود میشود و درست جنوب، یکی از شعب این سلسله مدخل ایالت فارس را مسدود میسازد و درست مشرق قسمت زیادی از بیابان کویر و خالی از سکنه کرمان دیده میشود و در طرف شمال فلاتهایی هستند که بسورمق و آباده منتهی میگرددند. رودخانه ای هم بطور مارپیچ از دشت عبور میکند و در سواحل آن ساختمانهای سفید رنگی دیده میشود که آخرین آثار ابنیه قدیمه هستند.

در این موقع که از تماشای این مناظر زیبا جانی گرفته بودم بخیال شیطنت افتادم و خواستم انتقام خود را از مارسِل بگیرم و چون میدانستم که او هم مانند من خسته و فرسوده است بطور جدی گفتم : باید بتماشای آن دیوار هم که در سیصد متری تخت واقع است برویم .

مارسِل گفت : غیر ممکن است ، من دیگر نمیتوانم راست بایستم .

البته من با کمال بی صبری انتظار چنین اعترافی را از او داشتم .

بهر حال خواستیم برگردیم ولی اسبان خوابیده بودند و میبایستی آنها را با چوب از زمین بلند کرد . هر چه کوشش کردیم نتوانستیم سوار شویم ، بنابراین تدبیری کردیم و چندین سنگ روی هم قرار دادیم و اسبان را پای آن کشیده از سنگ بالا رفتیم و بزحمت سوار شدیم و بدو باز گشتیم . در هنگام غیبت مانو کران اطاق خوبی گرفته و آنرا تیز کرده بودند . از کباب و پلاو هم بوی خوشی متصاعد بود ولی نه من و نه مارسِل هیچیک توانائی دست زدن بنذا را نداشتیم و روی زمین دراز کشیدیم .

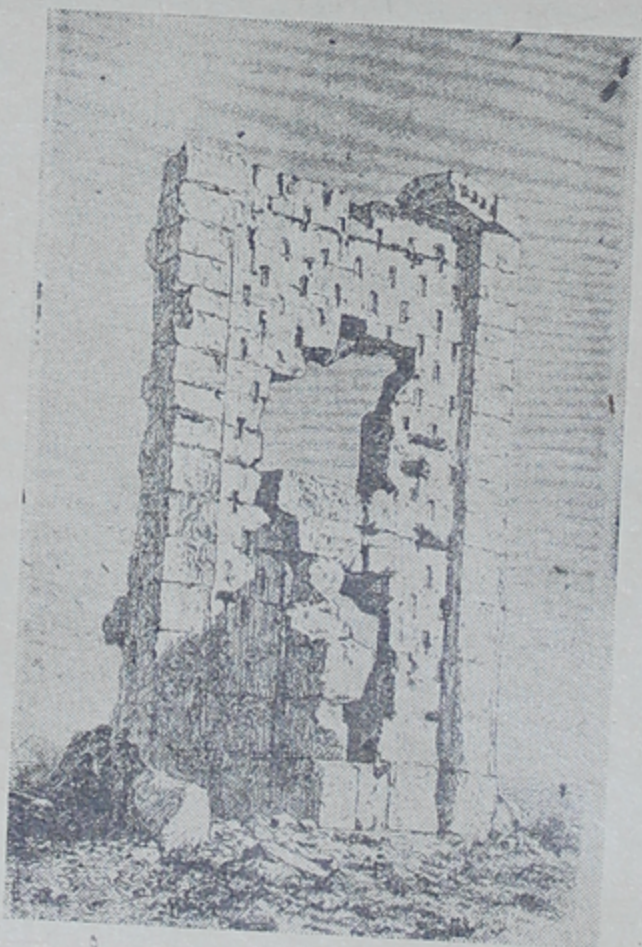
۳۰ سپتامبر - اگر بخواهم جثه کوچک خود را با آنته (۱) مقایسه کنم شاید غرور بیجائی بخرج داده باشم ولی میتوانم ادعا کنم که مانند همان غول از رسیدن بدامان مادر بنی نوع بشر یعنی زمین ، نیروی تازه ای بدست آورده ام . پس از چهارده شب مسافرت با کاروان و تحمل مشقات سواری اکنون که شب پانزدهم است از دراز کشیدن روی زمین ناهموار و مانند در اطاق محقر گلی و در بسته لذت میبرم .

امروز صبح بدخلقی من بکلی زایل گردیده و می توانم بامیل شروع بکار نمایم و بخرابه ها مراجعت کنم . با مارسِل سوار شدیم و بطرف پائین تخت مادر سلیمان رفتیم و به بنای کوچکی که دیروز با خیال آمیخته بشیطنت میخواستیم شوهرم را بطرف آن بکشانم رسیدیم .

این بنای قدیمی بشکل برج مربع القاعده ایست که دیوارهای آن با سنگ آهکی و بدون ساروج بنا شده است اما مانند سنگهای تخت بوسیله گیره های آهنی بهم متصل شده اند . یک پلکان سنگی هم داشته که بوسیله آن میتوانسته اند بیالای بنا بروند و محسوس است که آنها را از جای کنده اند . ما از این پلکان خراب بالا رفتیم و بدرگاهی که در وسط جلوخان آن قرار داشت رسیدیم . ستونهای بلند و محکمی در زوایای این ساختمان بوده که در نگهداری و تقویت بنا کومک میکردند . رواقی داشته که تاج کنگره مانندی سردر آن را زینت میداده است . بالینکه در بدو امر چنین بنظر میآید که این برج را یونانیان ساخته باشند ، باستثنای کنگره تزیینی هیچ شباهتی با اسلوب معماری یونانی ندارد ، بلکه برعکس بمقابر اسی (۲) شباهت دارد که خود آنها هم از مقابر چوبی قدیمی تقلید شده اند .

- (۱) Antée یکی از غولهای افسانه ای یونان است که پهلوان معروف هر کول ، او را در آغوش خود خفه کرد و ملاحظه نمود که هر دفعه که این غول زمین میافتد نیروی تازه ای پیدا میکند این افسانه برای کسانی که نیروی تازه ای بدست میآورند ضرب المثل شده است . (م)
- (۲) یکی از نواحی قدیمی آسیای صغیر بوده است (م)

تردید نیست که این بنای خرابه مقبره شاه یا شخص بزرگی بوده است، از آنجا پائین آمده

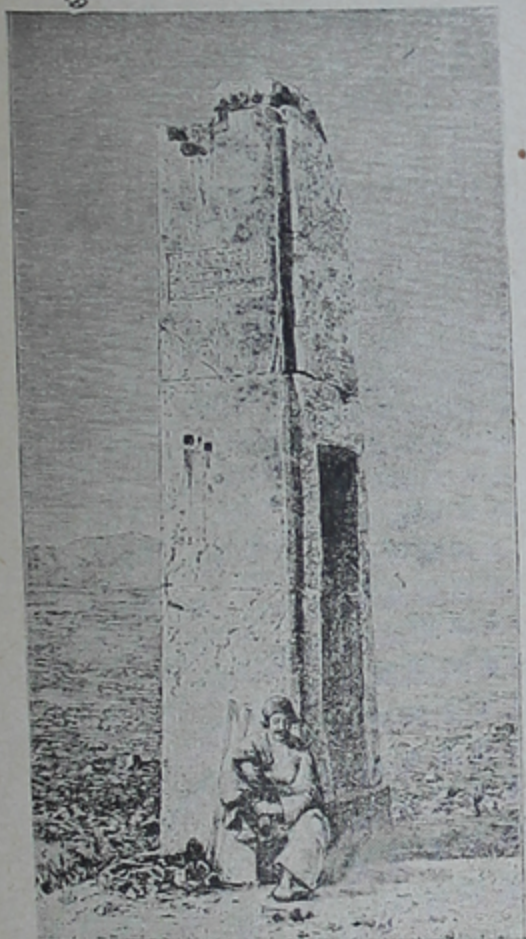
سردر مقبره کامبیز

بطرف ستونی رفتیم که هنوز بر پا میباشد و سنگهای زیادی در اطراف آن ریخته شده است. ستونی که در میان سنگها قرار دارد از سنگ آهکی ساخته شده و ارتفاع آن متجاوز از یازده متر است و قطر آن یک متر و پنج سانتیمتر می رسد و مانند چلیک صیقلی در روی یکپارچه سنگ سیاه استوانه ای شکل قرار دارد. سر این ستون ناپدید است. و قطعات آن با مصالحیکه در پای ستون ریخته شده مخلوط میباشد. چند پارچه سنگ سیاه هم در مجاورت آن موجود است که بطور قرینه قرار گرفته اند و معلوم است که این ستونها هم برای نگاهداری بنایی شبیه بهمین بنای موجود بر پا شده بوده اند.

در فاصله کمی سه چرخ دیده میشود که آنها هم از سنگ آهکی ساخته شده و هر یک هشت متر ارتفاع دارد و مرکب است از سه پارچه سنگ که رویهم قرار گرفته اند و یک بدنه آنها مانند درگاهی خالی شده است و در قسمت فوقانی آنها کتیبه ای با سه زبان فارسی و مدی و آشوری بخط مبخی دیده میشود که دانشمندان متفق القول آنرا اینطور ترجمه کرده اند: «من سیروس پادشاه هخامنشی هستم».

مارسل توانست نام مؤسس سلسله هخامنشی و کلمه (خشیایثیا) را که بمعنی شاه است پیدا کند این کلمه بعدها تخفیف یافته و تبدیل بکلمه شاه شده که هنوز در ایران معمول است. چهار صفحه سنگ سیاه هم در آنجا بود که خرد شده و در سطح داخلی آنها حجاری ظریفی بود که پاهای آدمی را در مقابل چنگال یک پرندۀ عظیم الجثه نمایش میداد. گویا این حجاریهای برجسته نمایی از جنگ فاتحانۀ مؤسس قصر بایک حیوان افسانۀ ای باشد و این نمونه ایست که بکثرت در روی ستونهای بابلی دیده میشود. گذشته از این مصالح که روی زمین ریخته و قسمت زیاد بنادرز بر آنها پنهان مانده است دیگر

هیچگونه آثاری در آنجا دیده نمیشود. از روی این ستون و ته ستونهای سنگ سیاه و سه چرزی که باقی مانده است میتوان این بنارا دوباره ساخت و مجسم نمود. بخوبی استنباط میشود که این بنا

شبهه بوده است بتالار بزرگی که سقف آن مانند شبستانی از چوب پوشیده بوده و در جلوی آن هم راقی قرار داشته است که درست راست و چپ آن اطاقهای کوچکی بطور قرینه وجود داشته است و توسط درگاه عرضی بار و اق ارتباط پیدا میکردند. در این روز من قسمت زیادی از وقت خود را صرف نقشه برداری این بنا کردم و در حال اشتغال از مارسل پرسیدم که آیا ما در روی خرابه های معبدی هستیم یا مقبره ای را در زیر پا داریم؟

مارسل گفت: چنین بررسی از تو که مغز خود را با تاریخ هرودوت پر کرده ای بعبداست. مگر در خاطر نداری که ایرانیهای قدیم برای آفتاب و ماه و آتش و آب و باد در قله کوهها قربانی میکردند و هرگز معبدی نداشتند و بعلاوه این بقایا ممکن نیست آخرین آثار يك مقبره باشد زیرا که ما اثری از اطاق مقبره که مخصوص باین نوع ابنیه است نبینیم بلکه بعقیده من اینجا خرابه یکی از کاخ های سیروس است.

در فاصله کمی از این بنا، من در طرف مشرق سنگ بزرگ سفیدی را مشاهده کردم و بآن نزدیک

یکی از ستونهای کاخ سیروس

شدم، مسلم است که این سنگ از اجزاء این کاخ سلطنتی بوده است. در روی یکی از سطوح آن کتیبه ای بود که مانند کتیبه فوق الذکر با سه زبان بخط میخی حجاری شده بود و در زیر کتیبه صورت بسیار ظریف آدمی دیده میشد که علفهای هرزه جابجا آنرا لکه دار کرده بودند. اینصورت که در این سنگ مجسم شده نمونه ایست از قیافه طایفه آریمن. قسمت بالای سرش تراشیده است و موهای باقی مانده در عقب سر و شقیقه ها مانند حصیر بافته شده ای روی گردن افتاده است، ریش کوتاه و مجمعی دارد. لباسش مانند لباده آستر داری است که در پهلوی تکمه های متعدد دارد. ایرانیان هنوز هم در موقع زمستان این نوع لباسهای پنبه دار را می پوشند و اگر گفته اریستفان را (۱) قبول کنیم یونانیان هم پس از جنگهای مدی از این

(۱) Aristophane یکی از شعرا و نویسندگان مشهور یونان است که در قرن پنجم قبل از میلاد در

سلك حیات بوده است (م).

لباس ایرانیان تقلید کردند. کلاه تاج مانندی بر سر دارد که شبیه است به تاج پاره‌ای از رب النوعهای مصری و بالهای بزرگی بشانه هایش چسبیده که مانند فرشتگان آشوریا و خروبن های (۱) توراتی باز شده است.

به عقیده مارسل این نقش که دارای خصوصیات خدایان ملل مجاور ایران است فرشته نگهبان سیروس نیست بلکه صورت خود سیروس است و میگوید نظر باینکه سیروس صاحب کشور پهنوری بود که از مصر تا سواحل بحر خزر امتداد داشت بخیال افتاد که شمایل نیم رخ خود را با تصاویر خیالی یونانیان و مصریان و غیره جاویدان سازد و نژاد و منشأ سلاطین سلسله خود را بخداوندان منتهی نماید و برای افزایش اقتدار، پیکر خود را به تصاویر تمام ارباب انواع ملل تابعه ایران آراسته کرده است.

عکس سیروس

این حجاری برجسته یکی از مدارک بسیار جالب توجه ایران قدیم است و اطلاعات گرانبهایی راجع بمنشأ حجاری در ایران باستان بدست میدهد و در عین حال فکر سیاسی سیروس را نسبت بمذهب نشان میدهد و ثابت میکند که این پادشاه بزرگ نسبت بخدایان ملی خود و خدایان مللی که ضمیمه ایران شده بودند امتیازی قائل نشده و همه را یکسان میدانسته است. کز نقن (۲) مورخ یونانی بخیال اینکه قهرمان داستان سیاسی خود یعنی سیروس را باغی قلم ندهد او را وارث آستیاژ پادشاه مد معرفی نموده است ولی این روایت چندان اعتباری ندارد و بدون تردید سیروس با شمشیر و قوه قهریه مملکت مد

(۱) Khéroubins نام فرشتگان توراتی است.
(۲) Xénophon مورخ یونانی است که تاریخ زندگانی سیروس و شرح جهانگشایی او را در کتابی بتفصیل برای ما بیادگار گذاشته است [م].

رافتح و تصاحب کرد و بنا بر عقیده هرودوت بیرحمی و بیدادگری آستیاژهم اسباب سهولت فتح این شاهزاده جوان را فراهم ساخته بود زیرا ملت ستمدیده مد از خدا میخواست که از ظلم و جور و قساوت قلب آستیاژرهائی یابد .

هرودوت مینویسد : آستیاژ بوزیر خود هارپاژ فرمان داده بود که کودک نوزاد دختر خود ماندان را (که همین سیروس باشد) بقتل رساند و چون بعدها فهمید که سیروس زنده است کینه باطنی خود را نسبت بوزیر پنهان کرد و سیروس کوچک را نزد خود آورد و بوزیر هم امر کرد که پسر کوچک خود را بکاخ شاهی فرستد تا با شاهزاده کوچک همبازی شود و وزیر را هم دعوت کرد که شب شام را با او صرف کند . هارپاژ وزیر تعظیمی کرد و بمنزل برگشت و بسی خوشوقت بود که خطایش موجب سرافرازش گردیده و بخوشبختی بزرگی نائل شده که شاه او را برای مزید افتخارات بشام دعوت کرده است ، بنا بر این باشتاب پسر کوچک منحصر بفرد خود را که سیزده سال داشت بکاخ شاهی فرستاد و تعلیماتی باو داد که چنین و چنان کند و مطیع او امر شاهانه باشد . بعد وقایع روزانه را باشادی برای زن خود نقل کرد اما چون پسرش بکاخ شاهی رسید آستیاژ نظر بقساوت قلب فطری امر کرد که طفل وزیر را در پنهانی سر بریده و اعضایش را قطعه قطعه کنند و یک قسمت از گوشت او را کباب کنند و قسمتی را هم در دیگی طبخ نمایند و در موقع شام سر سفره بیاورند .

چون شب شد هارپاژ و سایر مهمانان بحضور شاه آمدند . آستیاژ امر کرد که در مقابل خودش و مهمانان میزهای جداگانه ای قرار دادند و غذای هر کس را در پیشش نهادند و بناظر قبلا دستور داده بود که در روی میز وزیر همان کباب و خوراکی را که از گوشت طفلش فراهم شده بود بگذارند . مهمانان مشغول صرف شام شدند و پس از آنکه از خوردن فارغ شدند آستیاژ روی به هارپاژ وزیر خود کرده گفت : « آیا خوراک امشب تو طعم مخصوصی نداشت ؟ »

هارپاژ گفت : بسیار لذیذ و عالی بود . بلافاصله با اشاره شاه زنبیلی را که روی آن با پارچه ای پوشیده شده بود و سرودست و پای پسر هارپاژ در آن بود آوردند و نزد وزیر گذاردند . شاه گفت : هارپاژ . باقیمانده گوشت لذیذی که خوردی در این زنبیل است . هر قدر میخواهی بردار و همراه ببر .

هارپاژ اطاعت کرده پرده از روی زنبیل برداشت و نظرش بسرودست و پای طفل خودش افتاد و با اینکه وحشت و تأثر فوق العاده ای باودست داد و بامرو نیامورد و مثل اینکه هیچ واقعه ای روی نداده است اظهار تأثری نکرد .

آستیاژ باو گفت : هارپاژ آیا گوشت حیوانی را که خوردی و از لذت آن تعریف کردی شناختی ؟ هارپاژ تعظیمی کرد و پاسخ داد هر کاری که پادشاه بکند مطبوع و پسندیده است و در موقع رفتن زنبیل را برداشت و برد تا باقی مانده اعضای کودک خود را دفن کند .

آستیاژ پس از مجازات کردن وزیر منان را احضار کرد و با آنها بمشورت پرداخت که بازنده ماندن کودک ماندان تکلیف چیست ؟ منان پس از مشورت رأی دادند که بهتر است پادشاه

خواست خداوندان موافقت نماید و سیروس را بفارس بفرستد تا در نزد پدر و مادر بزند گانی ادامه دهد.

هارپاژ که قلباً از این عمل شاه متنفر شده بود کینهٔ او را در دل گرفت و باطناً در خیال انتقام بود. بنابراین در پنهان با سیروس شاهزادهٔ جوان یمن دوستی برقرار کرد و اهالی مد را هم حاضر کرد که شاه بیرحم را از تخت بزر آورند.

همینکه سیروس به مرحلهٔ ای رسید که توانست شجاعتی بروز دهد. هارپاژ در پنهانی او را دعوت بطنیان کرد و باو نوشت: «ای پسر کامیز موقع آن رسیده است که از آستیاژ بیرحم که میخواست تو را نابود کند انتقام بگیری، بنابراین ارادهٔ او تو میبایستی اکنون در دیار عدم باشی اما بالطف خدایان و رحم و پشیمانی من زنده ماندی، پارسیان را بشورش دعوت کن و با سپاه آزمودهٔ ای بطرف مد رهسپار شو. هرگاه آستیاژ من یا یکی دیگر از بزرگان مد را لشکر قرار دهد کار بکام تو خواهد بود. من و سران لشکر مد هم عهد شده ایم و سوگند یاد کرده ایم که این شاه سفاک را از تخت بزر آوریم. ما همه با تو همراه و مساعدیم، هیچ فکری بخاطر او مده و با شتاب حرکت کن».

سیروس موقع را مغتنم شمرده سران قبایل پارسی را جمع کرده همه را بزر بر پرچم خود آورد و بقصد گرفتن مملکت مد حرکت کرد. آستیاژ از لشکر کشی او آگاه شد و با فرمان داد که با کبائاتان بیاید، سیروس از اطاعت پدر بزرگ خود سرپیچی کرد و پاسخ داد با سرعتی که شاه انتظار آنرا ندارد بیای تخت خواهم آمد. آستیاژ قضیهٔ قتل پسر هارپاژ را بکلی فراموش کرده بود بنابراین فرماندهی لشکر مد را بهارپاژ وزیر خود سپرد و فرمان حرکت داد، بمحض اینکه دو سپاه مد و پارس روبرو شدند چند نفر از لشکریان که از این توطئه آگاه نبودند بجنگ پرداختند اما سایرین بدشمن تسلیم شدند و وعدهٔ ای هم که قوت قلب نداشتند فرار اختیار کردند و سیروس در این جنگ فاتح گردید.

آستیاژ چون از پراکنندگی و شکست شرم آور قشون خود آگاه شد به تهدید سیروس پرداخت و فریاد کشید و گفت: «شادی سیروس عمری کوتاه خواهد داشت» و ابتدا منهای مشاور خود را که رأی بآزادی سیروس داده و باو نصیحت کرده بودند که او را بفارس بفرستد همه را بچهار میخ کشید و بعد اهالی مد را از پیرو جوان مسلح کرده بمقابلهٔ با پارسیان پرداخت.

وقتی کسی در آسیا زندگانی کرده باشد و با خلاق و عادات و تاریخ پادشاهان مستبد ترک و ایران آشنا باشد از شرحی که هرودوت میدهد بشدت متأثر میگردد و میداند که مجازات پیر حمانه ای که آستیاژ نسبت بوزیر خود بعمل آورد و بجای گوشت گوسفند، گوشت پسر عزیز و منحصر بفردش را باو خورداند و منان را بعبادت آشوریان بچهار میخ کشید، چنین انتقامی را هم دردنبال دارد. هرودوت تنها مورخی است که سیروس را پارسی معرفی میکند و روایت او هم قابل اعتماد است و بامتن کتیبهٔ مشروح بیستون هم موافقت دارد اما از اینکه سیروس را پسر یک نفر پارسی میدانند که از حیث نسب پست تر از خانواده های بزرگ مد بوده تا اندازه ای قابل ملامت است زیرا

اگر چنین بود چگونه سیروس می‌توانست پس از رهایی از دربارمد تمام قبایل بزرگ و نجیب پارس را بدور خود جمع کند و تحت فرمان آورد. خود این مورخ هم در جای دیگر می‌گوید که قهرمان جوان او از اعقاب هخامنش جد مشهور سلاطین پارس و از جمله رؤسای قبیله بازارگاد یعنی نجیب‌ترین و شریف‌ترین قبایل پارس بوده است. فقط می‌توان احتمال داد که درباریان خود خواه مد برای پدر او کامبیز که پادشاه کشور کوچک دور افتاده ای بود چندان اهمیتی قائل نبوده‌اند.

هر گاه وضع پادشاه ناوار را (۱) در موقعی که پیاریس آمد با شاهزاده پارسی مقایسه کنیم وضع کامبیز در دربار آستیاژ تا اندازه‌ای در نظر ما مجسم می‌شود.

بالاخره اگر از تصویر سیروس پرسشی کنیم و از او بخواهیم که در میان هرودوت و کرتفون حکم واقع شود و بننازه آنها پایان دهد مسلماً با کتیه ای که در بالای سر خود دارد پاسخ قطعی بخواهد داد و خواهد گفت که «من سیروس پادشاه سلسله هخامنشی هستم» پس باید قبول کرد که قطعاً خون پادشاهی در عروق سیروس جاری بوده و مانند داریوش از اعقاب هخامنش بزرگ بوده است.

باری پس از مراجعت بدهکده چار و ادار باشی نزد ما آمد و گفت: من امشب با کاروان حرکت می‌کنم و دو نفر از قاطرچیان را برای پرستاری اسبان و قاطران باری در اختیار شما می‌گذارم اگر چه تاکنون امکان نداشته است که من از مالهای خود جدا شوم ولی نظرباینکه تفنگچیان حکومت فارس همراه شما هستند بدون اضطراب خاطر می‌روم و شما را با مالها بخدا می‌سپارم. مهربان شما سفارش می‌کنم که در هنگام عبور از تنگه پلوار سر بازان را از خود دور نسازید و در این راه ناامن از مالها مواظبت نمایید. من با و گتم آسوده باشم که ماحیوانها را مانند خودمان مواظبت خواهیم کرد. مارسل از او پرسید آیا راه دیگری بغیر از تنگه مادرسلیمان نیست که بتوان از آن عبور کرد؟

- نه صاحب. باور کنید که اگر چار و اداران می‌توانستند از این راه اجتناب کنند و راه زیادتر و پرپیچ و خم تری را طی کنند مسلماً با کمال خوشوقتی از این تنگه لعنتی صرف نظر می‌کردند و مالهای خود را در این راه سخت و ناهموار بخطر نمی‌انداختند. فقط وقتی که آب رود خانه کم شود قافله می‌تواند از ساحل رود عبور کند و از این تنگه نرود اما اکنون آب زیاد است و باید از راه باریک زمستانی که بقله کوه می‌رود عبور کرد. این راه در زمانهای بسیار قدیم در کوه تراشیده شده و هیچکس نمیداند که کدام یک از دیوها آنرا تراشیده است. - اگر کسی بخواهد بطرف مشرق و سمت کرمان برود آیا باز هم مجبور است که از این تنگه‌ها عبور کند؟ آیا نمیتوان بسمت چپ رفت؟

(۱) مقصود هانری چهارم پادشاه فرانسه است که نظر باز دواج جدید، کاتولیک‌ها با او وضدیت کرده و او را برسمیت نشناختند و مجبور برارشد اما بعدها بواسطه قابلیت و حوصله و شجاعت و ثبات قدم دوباره تخت و تاج را تصاحب کرد [م]

- البته ممکن نیست زیرا که بیابان مشهد مرغاب خشک ترین و حزن آورترین بیابانهای ایران است و خاک آنهم بسیار بدو صعب العبور است . هیچ کاروانی جرئت نمیکند در چنین بیابان بی آب و علفی خود را بخطر اندازد .

- پس شما مطمئن هستید که بدون عبور از داراب و تخت جمشید نمی توان از کرمان بهادر سلیمان رفت ؟

- آری من اطمینان دارم بعلاوه می توانید از چاروا دارها هم پرسید . کسیکه مدت شصت سال گیوه های خود را روی جاده های کاروان روکشیده از این موضوع آگاه است و بشما دروغ نمیگوید .

من از مارسل پرسیدم : بچه خیال با این اصرار از راههای شرقی پرسش میکنی ؟ ما که قصد سیاحت کرمان را نداریم .

مارسل گفت : برای این است که مادر نزدیکی معبری هستیم که اسکندر پس از مراجعت از هندوستان از آن عبور کرد و تحقیق این مسئله برای من سودمند است که چرا پادشاه مقدونیه نتوانست از بیابان کرمان و مادر سلیمان و گردنه های پلوار به پرسپلیس بیاید و مجبور شد که از راه کاروانی داراب و گردنه های سر وستان بفارس وارد شود .

اول اکتبر - نصف شب در خواب شیرینی غرق شده بودم که ناگاه هیاهو و جنبجالی مرا از خواب بیدار کرد . معلوم شد که کاروان پس از دو روز استراحت میخواهد براه ادامه دهد . اما من بسیار خوشوقتیم که در روی توشک کاهی که تازه درست کرده ام استراحت نموده و مجبور بر رفتن نیستم . بنابراین با حالت خوشی شروع بخواندن این اشعار لاتینی کردم :

«وقتیکه دریای بیکران طوفانی میشود و انسان در ساحل ایستاده و برنج و مصیبت کشتی نشستگان مینگرد بی اختیار حس شادی و حالت خوشی باو دست میدهد . علت بروز چنین حسی آن نیست که از رنج بردن دیگران شاد شده باشد بلکه متوجه خود میشود و می بیند که از آن سختی و رنج در امان است» .

من در روی توشک دراز کشیده و زمزمه کنان رفقای همسفر خود را مینگرم که مجنون وار خود را بروی حیوانات میاندازند و در کنج کجلاوه قرار میگیرند و شاید این شعر مشهور حافظ را هم بخاطر میآورند .

شب تاریک و بیم موج و گردابی چنین هایل

کجا دانند حال ما مسکینان ساحل ها

باری مسافرین رفتند و هیاهو تمام شد و من دیبازه بخواب رفتم و استراحت کاملی کردم . همینکه سینه بامدادی طلوع کرد من و مارسل براسب نشستیم و خرابه های مادر سلیمان و قصور قدیمه را درست چپ کنادردیم و بطرف دهکده فقیرانه ای که چندان از دره رود پلوار فاصله نداشت رفتیم . خانه های گلی اینجا برشالوده سنگ های سفید یک بنای قدیمی قرار دارند . مارسل بفکر آزمایش این سنگها افتاد ولی از ترس اینکه آرامش سکنه را برهم زند آنرا

بوقت دیگر موکول کرد. در آنطرف دهکده بنای کوچکی بود که رنگ طلائی آن مانند رنگ مرمرهای زیبا جلوه گری میکرد. این بنا از دهکده دور افتاده بود و وصول بآنهم اشکالی نداشت. بنا بر این بطرف آن روی آوردیم، از قبرستانی عبور کردیم و در پایۀ يك بنای سنگی که انگلیس ها آنرا مقبرۀ سیروس دانسته اند و ایرانیان آنرا قبر مادر سلیمان مینامند توقف کردیم. این بنا از تمام ساختمانهای قدیمی دشت پلوار بهتر محفوظ مانده و بیشتر جالب توجه است. وضع معماری قدیمی یونانی و سردر آن بدو آ توجه ما را جلب کرد زیرا تنها بنایی است که باین سبک در ایران دیده میشود.

مقبره واقع است در بالای شش ردیف صفه های عریض و طولی که ابعاد آنها از پائین بیابا بتدریج کم میگردد. این صفه ها هم من حیث المجموع در روی مصطفیٰ برجستۀ عریض و طولی سنگی که در زیر آخرین صفه واقع است قرار گرفته اند. پلکانی که يك قسمت آن خراب شده برای رفتن بداخل این بنا وجود داشته است. تمام این بنا و ضامم آن با سنگهای آهکی سفید رنگ عظیم الجثه ای ساخته شده و بادقت و مهارت خاصی بهم اتصال یافته است. بام آن هم مانند خود بنا با سنگهای بزرگ و قطور پوشیده شده است. معلوم است که این بنا رواقی هم داشته زیرا که من از سه طرف قاعده و تنه ستونهای آنرا پیدا کردم ولی در طرف چهارم اثری از ساختمان نیافتم.

قبر مادر سلیمان

دخول بحیات مرکز بوسیله سه در پست و تنگ بوده است که جرز های سنگی آنها هنوز هم باقی است. من از مشاهده دو درگاه که در مقابل هم قرار گرفته ولی در امتداد محور بنا نبودند تعجب کردم بعلاوه خود مقبره هم در مرکز فضائی که بواسطه ستونها محدود شده قرار نگرفته است.

من از پله‌ها بالا رفتم و يك درچوبی را كه سکنه دهكده درمدخل قبر قرار داده‌اند باز كردم و داخل اطاق بسیار كوچكى شدم. يكى از سطوح داخلى اين اطاق داراى محرابى است كه بنظر می‌آید بعدها در زمانى كه بنایدچندان دور باشد آنرا حجارى كرده اندولى سایر سطوح داخلى صاف هستند و بزرگى سنگها را بخوبى نشان می‌دهند. دهقانان در درزهای سقف سنگى میخهای چوبى فرو برده و چراغهای فلزى بآنها آویخته اند و لباسهای كهنه الوان هم بطریق نذر و نیاز در آنجا گذارده‌اند.

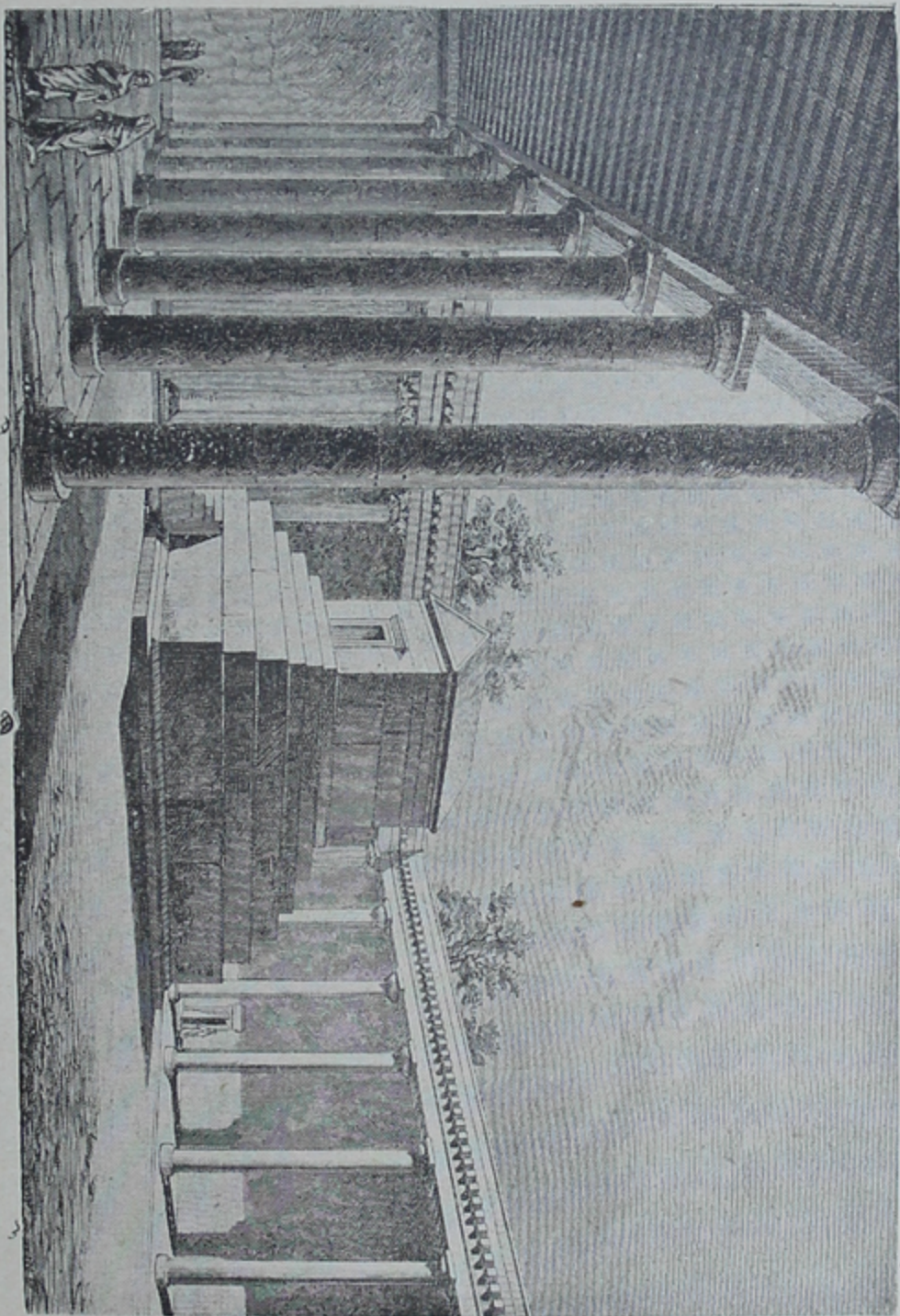
۱۴ اکتبر - نیدانم تحمل نه‌ماه زحمت و رسیدن باین ابنیه تاریخی فقط برای این بود كه من مریض شوم؟ دیروز من بمارسل كوك كردم تا تمام ابعاد مقبره را بدقت اندازه بگیرد و پس از یاد داشت‌های لازم دستگاه عكاسى را در روی زمین قرار دادم تا عكسى از این بنا بردارم اما در همین لحظه بلرز شدیدی مبتلا شدم و با وجود آفتاب سوزان نتوانستم در دوربین را باز كنم. چهار بار دست بردم كه در دوربین را بردارم اما از شدت لرز و تكان خوردن دست دوربین حركت كرد و من نتوانستم بكار خود خاتمه‌دهم و بالاخره مارسل بمن كمك كرد و عمل عكاسى پایان یافت. پس از پایان كار من روی سنگهای خنك كف اطاق افتادم و تب شدیدی عارض من شد و در خاطر من هست كه زنان دهقان كوشش می‌كردند كه مرا از آنجا بیرون كنند زیرا كه لباس من مردانه بود و مردها نیاستى با احترام مادر سلیمان در مقبره داخل شوند. آنها خوب می‌توانستند دست و پاى مرا چسبیده و از آنجا بیرون اندازند و من هم با آنحال تاب مقاومت با آنها را نداشتم و لى ناگهان برخلاف انتظار من عقب نشینی اختیار كرده وجیع كشیدند و مانند غازهای وحشى فرار اختیار كردند. طرف عصر كه قدری حالم بهتر شد مرا سوار كردند و باز حمت بده نو بردند.

حمله تب دیروزی بسیار طولانى و رنج‌آور بود. خستگی بى اندازه مرا فرسوده كرده و حالت كابوسى كه شبانه عارض شده بود مرا بو حشت انداخت كه مبدا در این جا بدروود حیات گویم. خوشبختانه امروز حالم بهتر است و آرامش خاطرى پیدا كرده‌ام و یقین دارم كه بمرض نوبه مبتلا شده‌ام و درد مفاصل و ارز و هذیان گفتن از عوارض آن است. بهر حال دشمن خود را خوب شناختم و مهبىای دفاع شدم.

البته باید از این ببعده در خوردن كنین كه مارسل همه هفته بعد از ناخوشى تهران می‌خورد با او شركت نمایم. او تندرستى خود را در موقع عبور از حوالى رود پلوار بواسطه خوردن كنین حفظ كرده است.

امروز من تب ندارم و بیاستى از فرصت استفاده كرده نقشه مقبره را تكمیل كنم. بنا بر این بطرف همان تنگه كه دیروز رفته بودیم رهسپار شدیم. همینكه بمقبره رسیدیم و من توانستم بتحقیقات خود ادامه دهم از مارسل پرسیدم كه عقیده تو راجع باین قبر چیست؟ و خواستم نتایج بررسی‌های او را بدانم. او در پاسخ من گفت: من یقین دارم كه این بنای كوچك مقبره سیروس

وضع اولی قبر مادر سلیمان نقاشی دیو لافورا

نیست . هیچگونه شباهتی میان این بنا و مقبره سیروس که آراین (۱) و استرابون [۲] از گزارش آریستوبول [۳] نقل کرده اند موجود نیست .

(۱) Arrien مورخ یونانی قرن دوم و مؤلف تاریخ اسکندر مقدونی است .

(۲) Strabon جغرافیا نویس مشهور یونانی است .

(۳) Aristobule پادشاه فلسطین است که در سال ۱۰۶ قبل از میلاد با امر اسکندر مأمور تعمیر

مقبره سیروس گردید (م) .

آریستوبول از طرف اسکندر مأمور تعمیر قبر سیروس شد و شرح مقبره را چنین مینویسد : «مقبره مؤسس سلسله شاهان پارس در وسط یکی از باغهای شاهی واقع است که آب زیادی در آن جاری است و درختان زیاد و سبزه و چمن آنرا احاطه کرده است . این مقبره بشکل برج مربع کم ارتفاعی است که درختان کهن بر آن سایه انداخته اند . در قسمت فوقانی بنا اطاقی است که تابوت سیروس در آن جای دارد و سقف آن با سنگ پوشیده شده است و بوسیله تنگی در آن داخل میشوند . یک تخت و یک میز با جامهائی که در آنها باید بافتن خدایان باده گساری کرد و همه از طلای ناب ساخته شده در آنجا قرار دارند . بعلاوه طشت بزرگ زرینی برای شست و شوی بدن و آب تنی کردن و مقدار زیادی لباسهای گرانبهای سیروس و جواهر نیز در آنجا هست و بوسیله یک پلکان داخلی با اطاقی که روحانیان حافظ بنا در آن منزل دارند مربوط میگردد .

در بالای سردر مقبره بخط و زبان فارسی چنین نوشته شده است : «ای انسان ، من سیروس پسر کامبیز هستم . من دولت پارس را تأسیس کردم و بر تمام ممالک آسیا فرمانروائی نمودم . این مقبره را از من دریغ مدار .»

شوهرم باز بصحبت ادامه داده و گفت : یکنفر یونانی ممکن نیست که قبر مادر سلیمانرا بایک برج مربع فرق ندهد و نیز از شرح دادن شش صحنه یا پله بزرگ خود داری نخواهد کرد و فقط باین اشاره مختصراً کفنانیکند که پایه برج محکم است . بعلاوه غیر ممکن است که تابوت این شاه بزرگ را در اطاقی بگذارند که فقط شش متر مربع وسعت داشته باشد و تخت و میز و طشت زرین تفصیل را هم با مقدار زیادی لباس و جواهر در آن جای دهند . از همه اینها گذشته آن کتیبه ای که یونانیان بزبان خود ترجمه کرده اند کجاست ؟

بعقیده من قبر مادر سلیمان مقبره زنی است و اگر این فرض را قبول کنیم وضع بنا روشن میشود . درب خارجی جزء یک محوطه وسیعی بوده که مجموعه ساختمان را احاطه میکرد و است فضای آزادی که در میان دیوار اولیه و دیوار رواق است مخصوص مستخدمین بوده است یعنی مستخدمین نگهبانی که نبایستی بحیاط داخلی وارد شوند و حتی وقتی که درهای ارتباطی نبه باز نشده آنها نمیتوانسته اند بنا را مشاهده کنند و اگر میخواسته اند داخل بنا شوند با مشکلات بر میخورده اند . تودرگاه را دیدی که بوسیله دو در بسته میشده است و برای ورود ناچار بوده اند که بدو در خارجی را بطرف داخل باز کرده و باطاق کوچکی که میان این دو در بوده داخل شوند و بعد در اول را که مانع باز کردن در دوم بوده ببندند تا بتوانند در دوم را بطرف خود بکشند و باز کنند . من باوضاع و محل دشت مشهد مرغاب و کوههایی که در اطراف مانند سد غیر قابل عبوری آنرا احاطه کرده اند و همچنین به تنهایی مدخلی که برای ورود بفارس در اینجا موجود است زیاد فکر کرده ام و بالاخره باین نتیجه رسیده ام که خرابه های مادر سلیمان بقایای شهری هستند که سیروس در سرحد پارس و مد در موقعی که بر آستیا و غلبه نموده و پادشاهی مد و پارس هر دو باو تعلق داشته ، بنا نموده است . دشت مشهد

مرغاب بیش از گردنه های تنگ و پرپیچ و خم که مسلط بر مدخل ایالت فارس هستند واقع شده و کسانی که از اکباتان باین ناحیه می آیند مجبورند از آن عبور کنند. بنابراین وجود این دشت برای پارسیان میدان و محل جنگ بسیار مساعد و مهمی بوده است و لشکریان سیروس در نگاهداری آن کوشش زیادی کردند تا بدست دشمن که از طرف اکباتان می آمد نیافتد. باری از آنجا حرکت کرده به مدخل گردنه رسیدیم و راه زمستانی را که در کوه تراشیده شده است در پیش گرفتیم و بارنج و زحمت زیاد رسیدیم بقلاتی که قله جبال مرتفعی بر آن تسلط داشت مارسل با ثئودولیت Théodolite با آزمایش و اندازه گیری پرداخت تا بفهمد نقشه انگلیسی که تازه برداشته شده با نقشه قدیمی که در دست است تطابق دارد یا نه. هرگاه انسان از اینجا نظری بدست مشاهد مرغاب و گردنه های پلوار بیاندازد میدان جنگ را که در آنجا پارسیان بر مدها برتری یافتند بخوبی می بیند. مارسل گفت: هر دوت از وقایع قبل از شورش سیروس شرح مفصلی میدهد اما من اکنون مطابق عقیده نیکلای دمشقی شرح این جنگ را برای تونقل میکنم.

« پس از آنکه سیروس بر چم شورش برافراشت، بدربار اکباتان احضار شد ولی او بامر شاه اعتنائی نکرد و با سوارانی که مأمور دستگیر کردن او بودند جنگید و آنها را شکست داد و چون آگاه شد که عنقریب سپاه مد خواهد رسید به تجهیزات پرداخت و بکومک پدر خود و شخصی موسوم به ابار (Ebar) که مردی محتاط و عاقل و کاملاً طرف اعتماد او بود بتشکیل و تنظیم سپاه مشغول گردید و شهرهایی را که قشون مد میبایستی از آنها عبور کند همه را آتش زد و منهدم کرد و سکنه آنها را بطرف پارس کوچ داد و اردوی خود را در محلی که خندق و سنگر محکمی داشت جای داد. تنگه های جبال را که ممکن بود سپاهیان مدی از آنها عبور کنند و قللی که بر مدخل مسلط بودند همه را تصرف و مستحکم کرد. در اولین برخورد مدها بمقب رانده شدند. آستیاژ بر تخت مرتفعی که مشرف بر میدان جنگ بود جلوس کرده فریاد برآورد « آیا ممکن است کسانی که خورا کشان پسته کوهی است تا ایندرجه جسارت و تهور بروز دهند؟ وای بحال سرداران من اگر بر شورشیان غلبه نکنند »

بنابراین جنگ سختی شروع شد و چون عده لشکریان مد زیاد بود پارسیان مجبور شدند که در حال عقب نشینی جنگ و گریز کنند و در اردوگاه مستحکم خود بدفاع پردازند. سیروس بارفقای مسلح خود باین محوطه مستحکم وارد شد و فوراً سپاهیان خود را جمع کرد و بآنها چنین گفت:

« ای پارسیان اگر مغلوب شوید تمام کشته خواهید شد و اگر کوشش کنید و فاتح گردید از بردگی مدها رهایی خواهید یافت و بسعادت آزادی نائل خواهید شد » و برای تشجیع آنها گفت شما بقدری از لشکریان مد کشته اید که همه از شما وحشت دارند و امر کرده شبانه زنها و بچه هارا بکوههای بلند بازارگاد بفرستند.

بامداد روز دیگر سردار جوان از سنگرگاه بیرون آمد و محافظت آنها بمعهده پدر خود و

سر بازان پیر گذارد و با «ابار» بقلب لشکریان مدحمله و رشد در این روزهم پارسیان از کوشش خود نتیجه ای نگرفتند. يك قسمت از لشکریان مدکه در جناح چپ شورشیان بود بطرف سنگرگاه رفت و آنرا پس از جنگ سختی تصرف کرد و پدر سیروس را هم دستگیر کرده باجراحات زیاد نزد پادشاه اکباتان آورد.

اسیر روی پادشاه مد کرد و گفت: «آزار کردن من لازم نیست، عنقریب روحم از بدن مفارقت خواهد کرد».

آستیاز پاسخ داد: «من میدانم که سیروس برخلاف رأی و عقیده تو بشورش پرداخته است و نمیخواهم خطاهای پسر ت را بتونسبت دهم، برو و با آرامش خاطر بیر و بدان که پس از مردن بطوریکه شایسته شأن تو باشد تشریفاتى برای تشییع جنازه و دفن تو فراهم خواهم کرد» در این هنگام محاصره کنندگان که دشت را تصرف کرده بودند در صدد برآمدند که از راهپای باریك بقله کوه یازار گاد صعود کنند، «ابار» بخطرى که هموطنانش را تهدید میکرد پی برد و چون تنها کسی بود که گردنه ها را میشناخت با هزار نفر سپاهی در مقابل دشمن آمد. آستیاز از عملیات سردار پارسی آگاه شد و فرمان داد که بیست هزار جنگی کوه را محاصره نمایند اما بمحض اینکه محاصره کنندگان به تنگه ها وارد میشدند با قطعات بزرگ سنگ که مانند بهمن از کوه غلطان بودند استقبال میشدند. این سنگها را سپاهیان مستحفظ فلاتی که در زیر کوه یازار گاد واقع شده بود از قله بدامنه سرازیر میکردند. سپاهیان مد پس از دو روز استراحت در دامنه کوه که قبلاً آنرا تصرف کرده بودند بحمله سختی دست زدند و بطرف دشمن هجوم آوردند. پارسیان از این حمله متعجب شده با شجاعت بی نظیری بدفاع پرداختند ولی در همه جا باشکست مواجه گردیدند و در حال جنگ و گریز از دامنه کوه بقله رفتند که ناگاه زنان و مادران شان بجلو دویده و باداد و فریاد و عبارات و هن آمیز آنها را طوری ملامت کردند که بازبان لاتین نمیتوان بیانات آنها را شرح داد و دوباره آنها را بجلوی دشمن فرستادند. پارسیان که از بیانات زنان شرمنده شده بودند با خشم و غضب هولناکی برگشته و در میان دشمن افتادند و عده کثیری از آنها را کشتند و چنان شجاعت و مقاومت بروز دادند که پس از مدتی زد و خورد خونین مدها پشت بدشمن کرده و فرار اختیار کردند و قشون اکباتان باشکست قطعی برخورد کرد.

سیروس فاتحانه بچادر پادشاه مد داخل شد و بر تخت آستیاز جلوس کرد. سپاه مد بکلی منلوب شده بود و مخصوصاً چهار نفر از سرداران لشکر مد باین شکست کومک کردند. شخص اول آرتا زیراس Artasyras ساتراپ هیرکانی (مازندران) بود که با پنجاه هزار لشکریان خود در مقابل سیروس سر تسلیم فرود آورد و در دنبال او بترتیب سه سردار بزرگ دیگر با سپاهیان خود تسلیم او شدند.

آستیاز چون تسلیم آنها را دید و تنها ماند بنوبه خود نزد سیروس آمد و شاهزاده جوان و فاتح با احترام از او پذیرائی کرد و بعد فرمان داد که او را نگاه دارند و نسبت باو بی احترامی نکنند.

پس شهری که خرابه های آن در زیر پا ماست همان «پازاگارد» (محل مستحکم) است (۱) که سیروس بعدها در محل غلبه بردشمن ساخت ، یعنی شهریکه نباید آنرا با بازار گاد پایتخت قدیم پادشاهان هخامنشی که اسکندر قبل از رسیدن به پرسپلیس آنرا دید اشتباه کرد. این شهر اخیر که مقبره سیروس معرف آنست در مجاورت داراب یافسا بوده است و میتوان تصور کرد که بواسطه شبیه بودن نام ، مورخین قدیم را با اشتباه انداخته است در اینصورت میتوان یقین کرد که برج مدفون که نزدیک تخت سلیمان است استخوانهای کامبیز اول را دربرداشته باشد که در همان محل بامرک شرافتمندانه ای در گذشته است .

قبر مادر سلیمان باید قبر مادر سیروس یا زن او باشد که هر دو در زمان سلطنت این پادشاه در گذشته اند . فکر دیگری هم از خاطر من عبور میکند و آن این است که سیروس پس از مرگ ماندان مادر خود ، مقبره ای برای او در مجاورت قبر شوهرش بنا کرده باشد و بنابر روایت هرودوت سیروس جسد زنش کاساندان را (که از مرگش بشدت متأثر و عزادار شد) به بازار گاد قدیم منتقل کرد یعنی جایی که خود او هم میبایستی نزدیک مدفون نیاکان خود دفن شود و شاید به همین جهت باشد که ایرانیان بدشت پلوار نام مادر سلیمان را داده اند و نام سیروس را که امروزه برای تمام ایرانیان مجهول است بنام سلیمان که بکثرت در قرآن ذکر شده تبدیل کرده باشند . روایتی که میرساند این مقبره متعلق بملکه ایست ، بطوری در این نواحی شایع و مخصوصاً در این دهکده پذیرفته شده که دیروز زنان دهقانی بتصور اینکه توپسرجوانی هستی میخواستند با بی رحمی از بالای مقبره بزیرت اندازند و علت آنهم این بوده که مردان نباید در مقبره زنی وارد شوند و من مجبور شدم که با سنگ و لنگه گیوه بآنها حمله ور شوم .

من گفتم تو عجب بی احتیاطی کرده ای ، اگر شوهران نیرومند آنها خبردار میشدند و بتوجه میگردند چه میکردی ؟

- شوهرها ! من خیال میکنم که اگر از آنها خواش میکردم در زدن زنهای بن کومک میکردند . آنها ابداً مایل نیستند که کسی با این میمونهای ماده زشت خوش رفتاری کند . شاید هم از من تشکر میکردند که از زحمت روزانه آنها کاسته ام .

خلاصه خرابه هایی که مادر دشت پلوار دیدیم از قبیل تخت و جلوخان برج مربع و قصور و مقابر همه آثار ابنیه ای هستند که سیروس کبیر در قرن ششم قبل از میلاد بنا کرده است . سنین عمر آنها را میتوان از سنگها و تزیینات و مطالعه عمیق در معماری آنها استنباط کرد و اطمینان حاصل کرد که این ابنیه قرابت نزدیکی با بناهای ایونی ها Ioniens یا یونان و ایسی Gréco-Lycien دارند . از طرفی هم میتوان خیال کرد که اینها هم نمونه ای از بناهایی باشند که کلنی های یونانی در آسیای صغیر ساخته بودند ولی این فرض بنظر من درست نمیآید زیرا که قبل از فتح مملکت لیدی Lydie سکنه پارس روابط مستقیمی با یونانیان نداشتند . حتی وقتی هم که سیروس

[۱] دیولافوا پازاگارد را محل مستحکم معنی کرده است (م)

قبایل پارس را بر مدها مسلط کرد باز هم بحال چادر نشینی زندگانی میکردند و در فکر ساختن بنائی نبودند .

این فرض را میتوان قبول کرد که چون سبوس پس از فتح سارد با کرزوس پادشاه آن سر زمین طرح دوستی ریخت و او را مشاور خود قرار داد معماران لیدی بساختن این ابنیه پرداخته باشند .

۱۵ آقبر - پس از طی دومنزل ما بچاپارخانه کناره رسیدیم که چند کیلومتری از بنای مشهور تخت جمشید فاصله داشت .

پس از جدا شدن از مادر سلیمان ، ما از تنگه ها و گردنه های پلوار عبور کرده و در ساحل رود بطنی مسافت پرداختیم و به نزار های انبوه و گیاهان باتلاقی که در کنار رود جنگلی تشکیل داده بودند برخوردیم و بچار و ادار باشی که این راه را بمرکز کلین جهنم اختصاص میداد حق دادیم ولی او فراموش کرده بود که ما را از منظره های عجیب و سخت گردنه ها و تنگه ها آگاه سازد .

پس از آنکه از قسمت بسیار سخت کوه باز حجت عبور کردیم در مقابل صورتی رسیدیم که از آثار دوره ساسانی و در دیوار صخره حجاری شده بود اما دارای لطافت و ظرافتی نبود و چون از کوه بدشت وارد شدیم گله ای از گرازهای وحشی را دیدیم که برای رفع تشنگی بطرف رود میرفتند . قدری پائین تر تفنگچیان چادر های سیاهی را نشان دادند و گفتند رنقای ما که مأمور حفظ گردنه ها هستند در آنجا منزل دارند .

این سر بازان شجاع هم مانند همراهان ما بیشتر براهزنان شبیه هستند . کلاه نمدی تاج مانند کندم گونی بر سر دارند و تفنگ های درازی بروی شانه انداخته اند . شلوار آنها بقدری کشاد است که در موقع راه رفتن مجبورند پاچه آنها بکمر بزنند و با قلاب فلزی درخشنده کمر بند خود که بمنزله او نیفرم آنهاست غرور و تکبری بخرج میدهند و بطوائف چادر نشین تعدی میکنند من از سر بازی که عنان اسبم را گرفته بود پرسیدم : « آیا از وضع زندگانی خود راضی هستی ؟ » - بیش از این چه توقع باید از خدا داشته باشم . الحمد لله تنم سالم است و تا کنون هم چوبی نخورده ام .

- مواجبت چقدر است ؟

- سالی هفتاد قران مواجب دارم (این جمله را با غروری بیان کرد) .

- پس تو بایستی در طایفه ملطی ؟

- تا چند سال پیش همینطور بود و من خیلی راحت بودم اما همینکه زن گرفتم دارای هشت فرزند شدم و از آن تاریخ بیعده باز حجت سال را با آخر میرسانم . اگر شما در حق من مرحمتی بفرمائید و از حاکم فارس تقاضا کنید که ده قران بر مواجب سالیانه من بیفزاید من خوشبخت ترین تفنگچیان اعلی حضرت خواهم شد .

- من در فکر تو خواهم بود بشرط اینکه امروز منزل خوبی برای ما فراهم کنی .

بناهای تخت جمشید دودسته است : یکدسته به نقش رستم و دسته دیگر به تخت جمشید موسوم

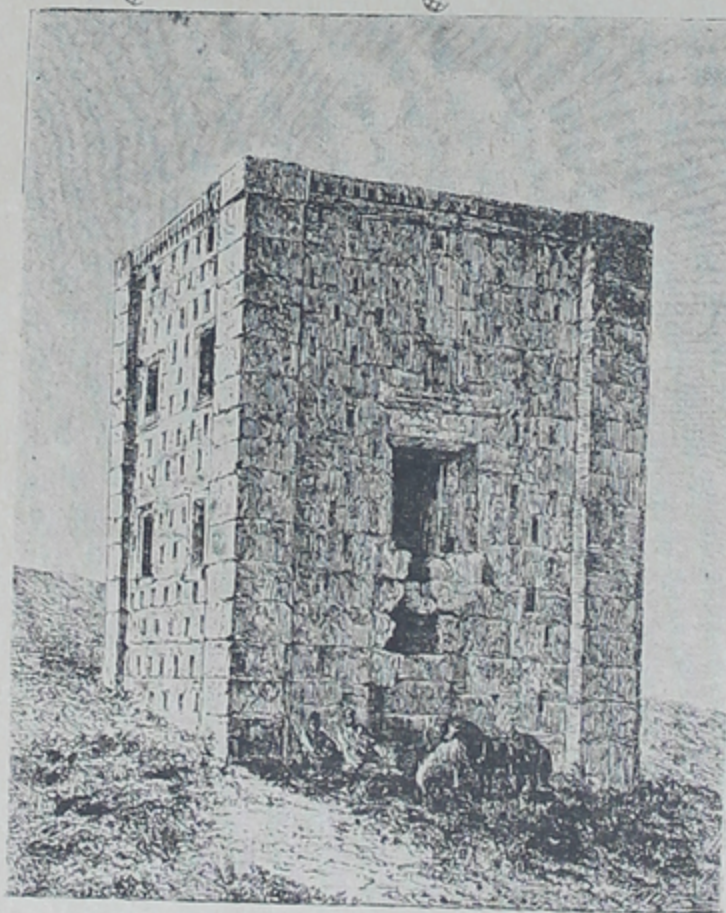
است . مسافت میان این دودسته هشت تاده کیلومتر میشود .
در میان ایندو دسته يك بنای خرابه‌ای هم هست که آنرا چاپارخانه میگویند . این همان منزل
تفرآوری است که اسکورت ما انتخاب کرده است . مسافری در تخت جمشید توقف نمیکنند
زیرا که هوای این ناحیه خوب نیست . این مهمانخانه ما بالاخانه‌ای دارد که بام آن خراب است و
قابل سکونت نیست . فقط يك اطاق مسقف کثیف دارد که لوازم کهنه و از کار افتاده اسبان
و گاوهای پاره و آذوقه نامطلوب نایب چاپارخانه در آن ریخته شده است . نایب چاپارخانه
از بی نظمی سرویس پست شکایت دارد و قیافه غم انگیزش بدی آب و هوای این ناحیه را
بخوبی نشان میدهد . بنابر اصرار ما اطاق مذکور تمیز شد و مادر آن داخل شدیم . پس از
صرف شام حس ترحمی در من بروز کرد و بمستخمن اجازه دادم که آنها هم شب را در این
اطاق بسر برند .

آشپز گفت : ممکن نیست ما در زیر سقف بخوابیم ، همینکه چراغ خاموش شد پشه‌ها و سایر
حشرات شمارا خواهند بلعید . اگر آدم بخواهد تا صبح زنده بماند صلاح در این است که شب
را در هوای آزاد بسربرد .

آشپز درست گفته بود زیرا بمحض اینکه روشنائی را خاموش کرده و دراز کشیدیم احساس
کردیم که از هر طرف میخ‌های ریزه زهر آلود بتن ما فرو میرود .
مارسل باین خیال افتاد که یاچه شلوار خود را نخ پیچ کند تا از آنهارائی یابد . کفش
ضخیم چرمی هم بیا کرد و دستهای خود را باهوله قنداق نمود اما تمام این کارها بی نتیجه ماند
و میر غضبان بسروصورت و مخصوصاً لبهای ماحله کردند .

تحمل این همه مشقت و خوابیدن در اطاق فقط برای این بود که از ابتلای به تب محفوظ بمانیم
بهر حال شب را بانهایت سختی بسر بردیم و همینکه آفتاب طلوع کرد بلند شدیم . مامیباستی
تا هوا خنک است بساحت صخره بزرگی که قله آن تراشیده است بپردازیم . در موقع ورود
ما برو دشت این صخره بزرگ در طرف راست واقع شده بود . سوار شدیم و بطرف این
کوه رانیدیم . ابتدا بجلو خان چهار مقبره زیر زمینی رسیدیم و بعد يك بنای چهار ضلعی
را دیدیم که در مقابل دیوارهای صخره واقع بود . هر يك از سطوح آن مانند سطوح بنای خرابی بود
که در دشت پلوار دیده بودیم و مارسل تصور میکرد که قبر کامبیز پدر سروس باشد . در بنای
مادر سلیمان فقط يك بدنه هنوز باقی است اما در این جا بنای مقبره سالم است و حتی یکی
از سنگهای آنهم نیافتاده است . شکل کلی بنا مانند برج مربعی است که قاعده آن را پر کرده
باشند . در قسمت فوقانی آن فقط يك اطاق دیده میشود که شکل ساده‌ای دارد ولی سقف آن
باسنگهای تراشیده قشنگی با کمال مهارت پوشیده شده و این سنگها با استادی بهم اتصال
یافته اند . دیوارها برهنه و زوایای آنها مدور است و تنها يك درگاه با ابعاد محدودی این اطاق
کوچک را با خارج مربوط میسازد . پلکانی هم داشته که بوسیله آن بالا میرفته اند ، شالوده
آن برجها است ولی سنگهای آن کنده شده است . دوشکاف متوازی هم در محور درگاه آن

حفر شده تا بتوان به سهولت تابوتی را در موقع ورود و خروج در روی آنها گذاشت . این بنا هم

مقبره موقتی در نقش رستم

مانند بنای مشهور غاب گنگره ای در بالای خود دارد و صفحات بزرگ سنگ سخت سیاه در سه بدنه آن قرار گرفته که شبیه به پنجره هستند اما در واقع بیش از یک مدخل ندارد نظر به شکافی که در این جا بطور استثنای دیده میشود، شواهد تصور میکند که این بنا مانند برجهای گبران دخمه ای بوده است برای سپردن جنازه شاهان و همینکه جنازه پوسیده و تجزیه میشده آنرا بمقابر زیر زمینی منتقل میکردند زیرا که بنا بر آئین مزدیسنا بایستی تشریفات دفن شاهان بدین طریق صورت گیرد یعنی پس از پوسیدن و متلاشی شدن جسد آنرا بآرامگاه ابدی منتقل نمایند . در هر

حال دو برج مربع دشت پلوار و مردشت بدون تردید نمونه مقابر سلطنتی بوده اند که سیروس پس از مراجعت از ایونی به تقلید از آنها در این جاها بنا کرده است ولی مقابری که به تقلید مصریان در بدنه کوههای نقش رستم حفر شده اند مقابر سلاطین اولیه سلسله دوم هخامنشی هستند . سردر مقابر داریوش و جانشینان او بطور برجسته در دیوار قائم صخره در روی ستونهای قرار گرفته است .

قسمت بالای ستونها که به شکل ستونهای بدوی ایونی ها میباشد شبیه بستونهای است که رواق های معابد قدیم یونان را نگاهداری میکردند . این ستونها صیقلی و در رأس هر یک مجسمه دو کواومیش است که از نصف تنه بهم اتصال یافته اند و بالاخره قسمت بالای سردر با سلوب عمارات مصری از چندین قطعه سنگ تشکیل شده است .

شاه در بالای تختی مشغول ستایش آهورا مزداست که بالهای خود را گشوده و در هوا پرواز میکند (۱) .

(۱) نویسنده اشتباه کرده است . این شکل آهورا مزدا خدای یگانه نیست بلکه شکل فروهر است (م)

صفه‌های جلوی مقابر بسیار بلند میباشند و در دسترس نیستند و دیوارهای صخره هم طوری صعب العبور هستند که نمیتوان از آنها بالا رفت و بمقبره رسید. و قتیکه بخوانند این مقابر را تماشا کنند باید طناب محکمی بدور کمر بپیچند و در حالیکه مردان نیرومندی آنها را به بالای قله میکشند از دیوار کوه بالا بروند تا بصفه مقابل مقبره برسند.

مارسل بهمین طریق بالا رفت و من با اضطراب و وحشت باو که بطناب نازکی آویخته و در هوا معلق بودم بگریستم. خوشبختانه صعود و نزول او بدون حادثه‌ای صورت گرفت. پس از مراجعت او من نیز خواستم باین مسافرت هوایی مبادرت کنم.

شوهرم گفت: «چه میخواهی بکنی؟ لازم نیست اینجا را ببینی. من وضع آنها را برای تو تشریح میکنم: دیوارهای اطراف در صخره تراشیده شده و حجاری آنها ضریف نیست بعلاوه زینت و نقش و نگاری هم ندارد که قابل تماشا باشد و سقف آن هم بشکل گنبد است و قبرهای تابوت مانند در سنگ حفر شده و از هر حیث شبیه بقبرهای مصریان قدیم هستند. من گفتم: «میخواهم قیافه داریوش را از نزدیک به بینم و از آن بالا هم منظره قشنگ جلگه مرو دشت را تماشا کنم».

- اصرار نداشته باش من هرگز نخواهم گذاشت که تو باین عمل مجنونانه مبادرت نمائی بعلاوه در پائزده متری بالای زمین انسان در حالیکه بطناب آویخته است احساس حالت نامطبوعی میکند و من اطمینان ندارم که بتوانی پای خود را روی صفه بگذاری بعلاوه قبل از پائین آمدن چگونه میتوانی به تنهایی خود را محکم بطناب به بندی. تو نباید بمقبره بروی و آمرانه بکسانی که در بالای قله بودند فرمانداد پائین بیایند.

این رای مخالف مرا عصبانی کرد و اولین دفعه بود که برخلاف سوگندیکه یاد کرده بودم. از اراده آقای خودم سرپیچی میکردم و میگفتم آیا برای تحمل این شرمساری و سرفکندگی بود که من متحمل این مسافرت دور و دراز شوم؟

اگر من باین مقبره میرفتم و بجاده‌ای که در دوهزار و چهارصد سال قبل در این جا برای پدر و مادر داریوش در موقع صعود باین مقبره اتفاق افتاد مبتلا میشدم مسلماً مردم مثل آن زمان متأثر نمیکردیدند.

گویند داریوش پس از اتمام این مقبره خواست پدر و مادر خود را هم باین جا بیاورد تا مقبره او را تماشا کنند بنابر این آنها را در سبزی نشاند و بمنان فرمانداد که از بالای قله سبدر با طرف بالا بکشند. چهل نفر مغ بفرمان او بالای قله کوه رفته و سبدر را که پدر و مادر پادشاهشان در آن نشسته بودند بطرف بالا کشیدند. اما در موقعیکه این پیران محترم در هوا تاب میخوردند ناگهان مار بسیار درشتی از شکاف کوه بیرون آمد. منان فوق العاده متوحش شدند و دیوانه وار طناب را رها کرده و رو بفرار گذاردند و سبدر با محتویات گرانبهای خود در دامنه صخره افتاد. داریوش از این عمل بشدت غضبناک گردید و فرمان داد که تمام مغهای مقصرا گرفته و در پیش چشم او بچهار میخ بکشند.

منظره مقابر نقش رستم

باری در زیر مقابر هخامنشی حجاریهای مشهور عهد ساسانی قرار دارد و ایرانیان باین مجموعه که در مدخل جلگه مرو دشت واقع شده است نام نقش رستم داده اند .
یکی از این حجاریهای برجسته یازده متر طول دارد و فتح و غلبه شاپور را بر والرین امپراتور رم نمایش میدهد . پادشاه ایران سوار بر اسب شکیل قوی هیکلی است و امپراتور رم که ملبس یک نیم تنه است و در زیر آن قبای چین داری است در جلو اسب شاپور برانو در آمده

و در حال تضرع از شاهنشاه فاتح استرحام میکند. گویند این امپرانور اسیر مدت شش سال بمنزل پله‌ای بود برای سوار شدن پادشاه. یعنی هر موقع که شاپور میخواست سوار براسب شود و ازین باید خم شود تا شاپور پای خود را بر پشت او گذارده و سوار شود و سرانجام هم فرمان داد تا او را کشته و پوستش را پرازگاه کنند و برای نشانه فتح و ظفر در پیشاپیش قشون فاتح همه جا گردش دهند (۱).

در زمینه این حجاری برجسته کتیبه ایست بزبان پهلوی که پیروزی شاپور را بر رومی‌ها در بین‌النهرین شرح میدهد.

شاپور فاتح و امپراتور رم

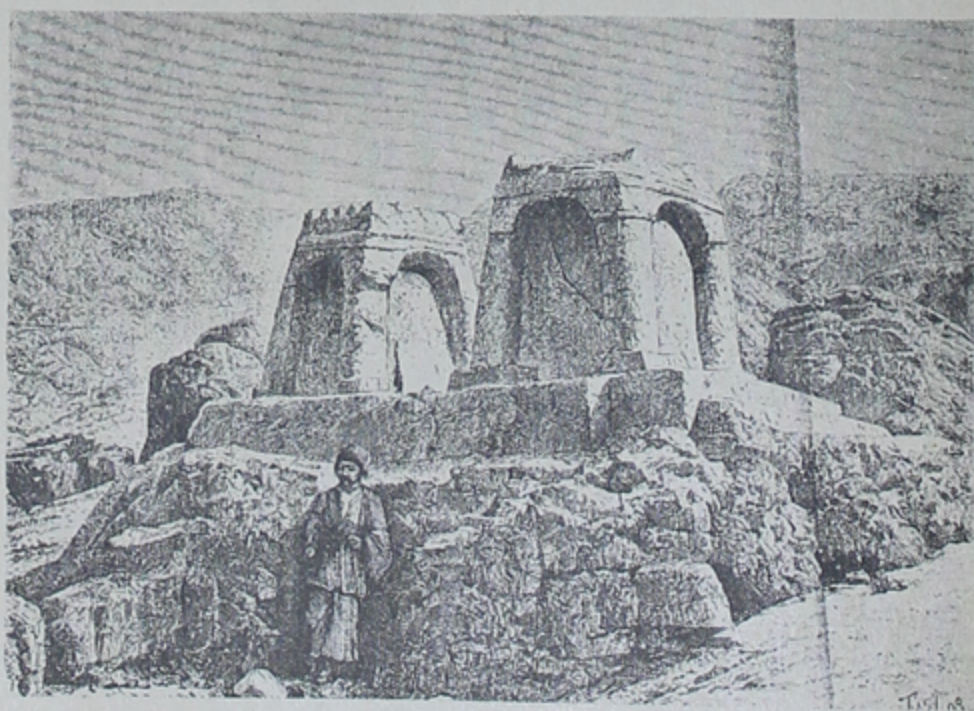
فهم موضوع تابلوی دوم مشکل است، دو پادشاه سوار علامت اتحاد را در دست گرفته‌اند. برعکس در تابلوی سوم چنین بنظر می‌آید که همین دونفر مانند قهرمانان قرون وسطی باینزه بشدت بیکدیگر حمله ور شده‌اند.

آخرین تابلوی برجسته در نزدیکی زمین حجاری شده و چون در دسترس عابرین بوده متأسفانه بکلی خراب شده است.

حجاری عهد ساسانی شباهتی به صنعت حجاری یونانی ندارد و بیشتر از حجاریهای رومی تقلید شده است و از تاریخی که ایرانیان بآئین اسلام گرویدند نسبت باین آثار توجهی نکرده‌اند

(۱) این داستان ساختگی بنظر می‌آید زیرا که پادشاهان ساسانی عموماً بدادگری و مخصوصاً خوشرفتاری نسبت بملوین معروف می‌باشند. (م)

و طوری شکسته و ریخته و آسیب دیده اند که نمی توان از روی واقع کمال صنعت را در این تصاویر بدقت تشخیص داد. فقط دستها کمتر آسیب دیده اند اما فرسوده و بکلی خراب شده و ممکن نیست وضع آنها را بدرستی معین کرد. تنها نتیجه درستی که میتوان از مجموعه این آثار بدست آورد این است که وضع لباس و آرایش شاهان ساده و نجیبانه بوده است. تصویر حیوانات بامهارت خاصی حجاری شده و استادی و هنرمندی صنعتگران را خوب نمایش میدهد و تزیینات این قسمت از قسمت های برجسته فوقانی چهار مقبره هخامنشی خیلی بهتر است. آخرین آثار مجموعه نقش رستم که بیشتر از همه جلب توجه میکند دو بنای سنگی است که در جنوب مقابر واقع شده اند و آنها عبارتند از دو آتشگاه که در صخره تراشیده شده و رؤس آنها مانند میز مربعی است که چهار طاق کوچک قوس مانند آنرا نگاهداری میکنند و خود این طاقها هم در روی جرزهائی قرار گرفته اند که در زوایای قاعده این بنای مربع دیده میشوند. در اطراف بامهم یک رشته کنگره های مثلث مانند بشکل تاج از سنگهای تراشیده قرار گرفته است. در این تزیینات چندان ظرافتی دیده نمیشود و از حیث صنعت از اینها یکبار در دوران سلطنت سیروس بناشده به مراتب پست تر است.

دو آتشگاه نقش رستم

هرگاه مجموع این کنگره ها و ستونها و طاقهای قوسی را که بسبب حجاری آشوری است با سایر ابنیه مقایسه کنیم باین نتیجه میرسیم که این دو آتشگاه نقش رستم قدیمی ترین آثار دشت های پلوار و مرو دشت هستند و باز منته قبل از سیروس منتهی میشوند.

شاید این دو آتشگاه قدیمی و روایات مربوط بآنها داریوش کبیر را باین فکر انداخته که مقابر سلطنتی رادر روی این صخره و در مجاورت این بناهای قدیمی مقدس قرار دهد و ساسانیان هم نظر بقدمت و شهرت این کوه بخیال افتاده اند که فتوحات خود را در دامنه این کوه مقدس بیادگار باقی بگذارند.

پروان زرتشت یازدشت از زمانهای بسیار قدیم زیارت این آتشکده های نقش رستم میآمده اند و در همین ایام هم که زردشتیان تقریباً ازمنه پرافتخار نیاکان خود را فراموش کرده اند گاهی پارسیان هندی زیارت این آتشکده ها و مقبره موقتی که معروف بکعبه زردشت است میآیند (۱)

فصل بیست و یکم

دهکده کناره - راهزنان کچ گرفته - تخت جمشید - کاو میشهای مخصوص - آبادانای کزرسس (خشیارشا) - کاخ داریوش -
 حجاران تخت جمشید - وضع
 لباس مدیها و پارسیها -
 خرابه های آبادانای صدستون -
 ورود مالیاتها - مقابر هخامنشیان -
 آتش زدن تخت جمشید - خرابه
 استخر - يك خانواده زوار
 زردشتی - مذهب پارسیان در
 زمان زرتشت - زنداوستا -
 عزیمت از کناره بقصد رفتن
 بشیراز .

پادشاهان ساسانی

۱۶ اکتبر - لزوم تجدید آذوقه وعدم امکان تحمل نیش پشه ها که چند شب رنج فراوانی بپادادند مارا وادار کرد که مدت دوروز از چارخانه مجاور تخت جمشید فرار کرده بدهکده کوچک کناره که از تخت جمشید دوفرسخ فاصله داشت پناه ببریم . اگرچه رفت و آمد با اسب برای ما زحمت داشت ولی در عوض از زهر جانگداز پشه ها و بیخوابی در امان بودیم .
 بالا خانه ساده ای در منزل دهقانی پیدا کردیم که زمین و سقف آن با گل اندود شده بود . تجملات این اطاق عبارت از يك قطعه حصیر است و يك کوزه آب گلی که دارای دودسته میباشد ولی منزل ما از نظر بهداشتی بسیار خوب است زیرا که بواسطه مرتفع بودن از عفونت کوچها

(۱) کتیبه های این ابنیه بعدها بتوسط دانشمندان غربی ترجمه شده و مرحوم پیرنیا در کتاب ایران باستان نقل نموده است [م] .

در پناه هستیم و میتوانیم از هوای خالص کوهستانی که نسیم شرقی بما تقدیم میکند کاملاً برخوردار باشیم. باین مزایا باز ناچاریم تحمل ناهایماتی را بکنیم یعنی شام را در روی مهتابی بالاخانه صرف نمائیم و کلیشه هارا ظاهر کنیم و شاسیها را در روشنائی ماهتاب آماده سازیم. در این جا هم مانند ساوه هدف انظار زنان پیرو جوان هستیم که دسته دسته در روی بامها بتماشای ما میپردازند.

سکنه این جا با سکنه مادر سلیمان از حیث نژاد فرق دارند. دختران جوان آراسته و بلند بالائی را می بینیم که چشمان آبی رنگ و گیسوان خرمائی نرمی دارند. اینها اولین نمونه دختران قشنگ و زیبائی هستند که من در ایران دیده ام. چاروا دارما هم که اهل اینجاست دارای موی عاریه نارنجی رنگ است و مردمك چشمش بقدری مایل بسبزی است که شباهت نامی بعروسك های چینی دارد. این تغییر شکل مرا به تعجب انداخت و بکنجکاوی پرداختم و معلوم شد که هر قدر بطرف جنوب برویم زردی مو و سبزی چشمان زیاد تر میشود و رویهمرفته این تیپ خوشگل تر و زیباتر از اهالی شمالی ایران است و من باید مانند يك مسافر بیغرضی اعتراف کنم که با این وصف زنان پیرکناره هم مانند تمام زنان شرقی بسیار فرسوده هستند و منظره کریهی دارند. علاوه بر ضعف و فرسودگی که میوه تلخ پیری است کثیف هم هستند. گیسوان آنها باشانه آشنائی ندارد و اندامشان کمتر با آب تماس پیدا میکند و بالاخره مقید بعوض کردن لباس هم نیستند مگر آنکه بکلی پاره شود و از حیز انتفاع بیافتد تا از روی ناچاری آنرا عوض کنند.

تنبان چیتی در زیر شکم بسته اند که تازانو میرسد و پیراهنی هم دارند که شکاف بزرگی در سینه دارد و بلندی آن از کمر تجاوز نمیکند.

بدن آنها همیشه بواسطه تغییر فصل در معرض حرارت و برودت واقع است ولی سرهایشان پیوسته از حرارت آفتاب تابستانی و برودت زمستانی محفوظ است زیرا که در تمام اوقات از يك پارچه چرب و کثیفی مانند عمامه پوشیده شده است.

زنان روستائی این ناحیه مانند سایر جاهای ایران طلا و نقره خانوادگی را احتکار نمیکنند. بعقیده این مادران شستن کودکان قبل از رسیدن بسن سه سالگی مضرات. اطفال در تمام فصول سال برهنه زندگانی میکنند. فقط سر آنها مانند زنان از مقداری پارچه کهنه پوشیده شده و چند دانه شیشه شبیه برروارید بادعاها بآن آویخته است. قویترین آنان در زیر این سرپوش پر حجم که متناسب با بدن آنها نیست لاغر و ضعیف بنظر میآیند. نداشتن لباس و عادت خون گرفتن از نوزادان در سه روز اول تولد برای دفع خون ناپاک مادری و غذا دادن بامیوه یا سایر چیزها در سنین طفولیت و ماندن کثافات در بدن که باید مانند فلس ماهی بریزد و همچون مکسها در پلك و مژه برای خوردن چرك که در اطراف چشمان جمع میشود بخوبی علت تلفات زیاد و مرگ وحشت آور اطفال را بیان میکنند و عجب تر آنکه زنان ایران پس از آوردن یکدو جین طفل اگر فقط دارای سه یا چهار فرزند باشند خود را خوشبخت میدانند و از این

عجب تر آنکه دستور مفید مذهبی را که هر روز باید پنج نوبت برای ادای نماز خود را تمیز کنند بکار نمی بندند .

سکنه این نواحی نمیتوانند فقر و بیچارگی خود را مانند سایر جاهای ایران به نقصان آب نسبت دهند زیرا که در اطراف پرسپلیس رودخانه و قنوات زیادی همیشه در جریان است . و اگر تنبلی را کنار بگذارند ممکن است حاصل زیادی از زمین بردارند و از فقر رهایی یابند . دسته های جو که تازه درو کرده اند و روی زمین افتاده با آن دانه های درشت حاصل خیزی اراضی را نشان میدهند و مسلم است که علت اصلی فقر آنها فقط سستی در کار و عدم کوشش است . البته مناطقی هم در آنجا دیده میشود که از آب محروم و لم یزرع مانده است . امروز صبح من از این اراضی لم یزرع عبور میکردم تا با همراهی تفنگچیان بخوابه های تخت جمشید بروم . با تعجب مشاهده کردم که چند محل را تازه کنده و از خاک آن تپه هایی تشکیل داده اند . خیال کردم که دهقانان این جا هارا برای کشت شخم زده اند .

از همراهان پرسیدم : « برای چه این زمین را که از آب دور افتاده است شخم زده اند ؟ » آنها در پاسخ گفتند این جا هارا برای زراعت شخم نزده اند بلکه اشخاصی را در این جا دفن کرده و روی آنها خاک ریخته اند . اینها شش نفر از دزدان مشهور بودند که در ماه گذشته دستگیر شدند و چند روزی است که در اینجا آنها را گنج گرفته اند . مدت چند سال بود که ایالت فارس بتوسط یکی از برادران شاه اداره میشد . شاهزاده حاکم آدم بسیار مقدسی بود و اخلاق ملایمی داشت و چون در مجازات کردن دزدان و آدم کشان سهل انگاری میکرد عده آنها رو با افزایش گذارد و در راهها و دهکده ها بقتل و غارت مشغول شدند بطوریکه امنیت بکلی از این ایالت رخت بر بست بنابر این اعلیحضرت برادر خود را بتهران احضار کرد و حکومت ایالت فارس را به نوه کوچک خود جلال الدوله که دوازده ساله است سپرد و نایب الحکومه ای برای او معین کرد که در مجازات کردن راهزنان شهرت دارد .

پرسیدم : طریقه گنج گرفتن چگونه است ؟

- شاید شما تصور کنید که در این نوع مجازات مقصرین بیشتر باید تحمل درد ورنج کنند ولی اینطور نیست . ابتدا زیرستان میرغضب يك حفره ای مانند چاه در زمین درست میکنند بعد چوبی در روی حفره میاندازند و پاهای مقصر را در حالیکه سرنگون شده باین چوب میندند بطوریکه سرش در ته حفره قرار گیرد پس از آن دو غاب گنج درست کرده و انا قدر در روی او میریزند تا حفره پر شود و بعد خاکهای بیرون آمده را بر روی آن میریزند و بدین طریق تپه کوچکی تشکیل میشود .

با اینکه معروف است که در موقع مسافرت احساسات انسان کم میشود من از شنیدن این نوع مجازات بشدت متأثر شدم و از روی تنفر حرکتی بخود دادم . تفنگچی گفت : بنظر من شما این نوع مجازات را نپسندیدید ؟

- آری خیلی تنفر آوراست .

- شما حق دارید حیف است که در این نوع مجازات مقدار زیادی گچ بهدر برود در صورتیکه ممکن است مقصود را در زیر چماق کشت ولی اگر شما بدانید که سختی این نوع مجازات باندازه سایر انواع مجازاتها نیست و بسهولت بحیات انسان خاتمه میدهد چندان متأثر نخواهید شد. باری در حالیکه به بیانات عاقلانه تقشچی گوش میدادم رسیدیم به پایه مصطبه بسیار وسیعی که باندازه ده متر از سطح زمین بلند تراست و با سنگهای تراشیده بزرگی بانهایت دقت و استادی ساخته شده است. این مصطبه با وسعت که در ایران به تخت جمشید معروف شده بیک رشته جبال پر آب و گیاه تکیه دارد و در واقع نسخه ثانی تخت مادر سلیمان است. ارتفاع آن در همه جای کسان نیست. ساختمانها بترتیب در روی سه طبقه مختلف قرار گرفته اند. پلکان بسیار زیبایی که دارای یکصد شصت پله است بطبقه وسط منتهی میگردد. پله ها بطوری بامهارت و استادی ساخته شده است که اسب هم میتواند با راحتی از آنها بالا برود و طول آنها باندازه ایست که یک صنف ده نفری میتواند در روی آنها حرکت کند. من از این پله ها بالا رفته و وارد تخت جمشید شدم.

ما قبل از قلعه های قدیمی راجس (ری) و ورامین و سورمق و میدان جنگی که پارسیان پس از شکست دادن لشکر آستیاژ با افتخار پادشاهی سیروس در آن جشن گرفتند و مقابر هخامنشی را دیده بودیم ولی از روی انصاف اعتراف میکنم که از تمام یادگارهای با عظمت و پرافتخار دوره های باستانی ایران هیچیک بیشتر از اسکلت درهم ریخته قصور پر سپلیس یا تخت جمشید درماتأثیر نکرد. روایات تاریخی که از شعرای حماسه سرای ایرانی به ما رسیده نمی توانند بطور کامل در تحقیق منشاء و چگونگی پیدایش این کاخهای رفیع بما کمک نمایند و اگر خواندن متون خطوط میخی که تازه رمز آن کشف شده و در روی سنگها باقی است در مقابل افسانه ها با اصول علمی بما اطمینان نمیداد و ثابت نمیکرد که تخت جمشید از بناهای داریوش کبیر پسر هشتاسب و جانشینان اولیه اوست ناچار میشدیم که دست طلب بطرف مورخین یونانی دراز کنیم و در مطالعه و تحقیق این بناها از آنها استمداد بطلبیم.

من نمیدانم چگونه و بجه علت روایات ایرانی جمشید را غاصب افتخارات داریوش و خسار شا قرار داده اند؟ این مسئله ایست که حل آن بسیار مشکل است.

مطابق داستانها و روایات افسانه مانند قدیمی که شاعر بزرگ حماسه سرای ایران فردوسی بنظم آورده است جمشید بزرگترین و نخستین قانون گذار ایران بوده و ملت را بچهار طبقه تقسیم نموده که عبارت از روحانیان و دبیران و جنگجویان و صنعتگران بوده اند و محاسبه زمان هم بر حسب سالهای شمسی از ابتکارات او میباشد این پادشاه آغاز سال را اول فروردین قرار داد یعنی روزی که آفتاب در صورت فلکی موسوم بحمل داخل میشود و حکم کرد که این روز را همه ساله جشن بگیرند و جشن بزرگ نوروز از همان زمان جمشید مرسوم گردید که هنوز هم در میان ایرانیان باتشریفات مفصلی ادامه دارد.

سلاطین افسانه ای ایرانی هم مانند سایر مردمان بدرجه کمال انسانیت نرسیده بودند. روایت

چنین میرساند که جمشید هم پس از آنکه اختراعات زیاد کرد و ملت خود را باوج خوشبختی رسانید بکشف شراب موفق گردید و از آن تاریخ ببعد پیاده گساری و عیش و نوش پرداخت شرح این قسمت اخیر زندگانی جمشید را بعهده ملاکبر و امیکذارم که چنین میگوید .

«جمشید باندازه ای انگور دوست میداشت که حاضر بود تمام میوه های باغ خود را در مقابل يك خوشه انگور واگذار کند و چون میخواست برای زمستان هم این میوه مطلوب خود را ذخیره کند مقدار زیادی انگور در خمره بزرگی ریخت و خمره را در زیر زمین عمیقی جای داد . همینکه زمستان رسید و انگور نایاب گردید بسراغ خمره رفت و با کمال تعجب مشاهده کرد که انگور های او تبدیل بشیره قرمز رنگی شده است . مقدار کمی از آن چشید و احساس طعم و بوی زننده ای کرد . بنابراین بانظر تحقیر بآن نگریسته و فرمان داد که شیره را در چند کوزه ریخته و سر آنها را محکم به بندند و روی آن بنویسند (زهر) .

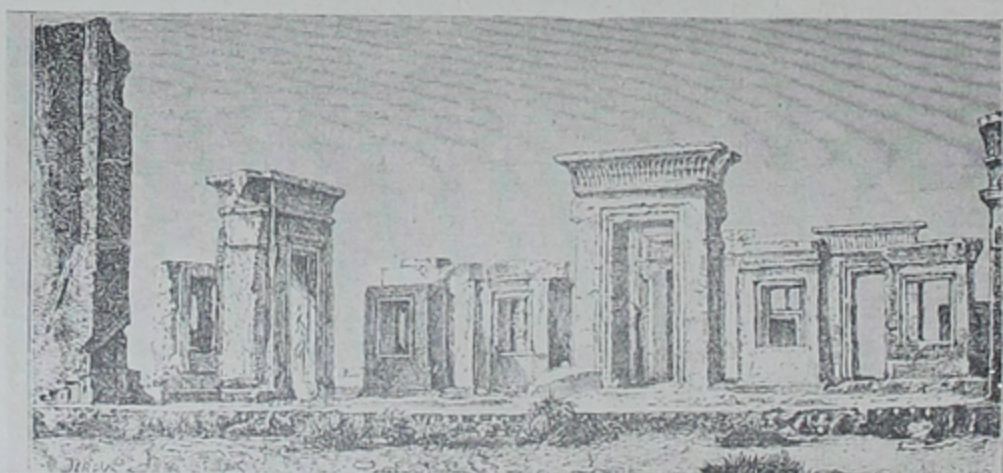
اگر یکی از زنان اندرون شاهی بدر دسر شدیدی مبتلا نمیکردید و از انواع معالجات مایوس نمیشد و از شدت درد ورنج بنیال خود کشی نمیافتاد خواص شراب تا بد مجهول مینامند .

توضیح آنکه چون این بانوی حرم شاهی از انواع معالجات مایوس شد بنیال افتاد که از این زهر کشنده بپاشامد و بزندگانی خود خاتمه دهد . بنابراین یکی از این کوزه ها را برداشت و محتوی آنرا سر کشید و چون عادت بنوشیدن مشروب الکلی نداشت بهوش شد و روی زمین افتاد پس از مدتی بهوش آمد و با تعجب ملاحظه کرد که در دسرش ناپدید گردیده و راحت شده است و خوشوقت گردید که داروی مؤثری برای بیماری بی علاج خود یافته است و غالباً برای اینکه مرض عود نکند در پنهانی بسراغ کوزه ها میرفت و جای از شراب مینوشید تا بالاخره کوزه های زهر پادشاه بکلی خالی شد .

روزی شاه بزرگزمین رفت و کوزه های زهر خود را خالی دید . در صدد برآمد که علت آنرا بداند . بانوی سوگلی شاه بخطای خود اعتراف کرد و گفت همین زهر کشنده داروی بیماری من شد و بنابراین همه را بتدریج آشامیدم و بقدری از اثر معجزه آسای آن توصیف کرد که شاه هم میل کرد بنوبه خود شیره انگور را آزمایش کند . بنابراین سال بعد که انگور بدست آمد دستورات مقدار زیادی شراب فراهم کردند . ابتدا خود جمشید و بعد درباریان با آزمایش پرداخته مقداری از آن آشامیدند و بلندت و کیفیت آن پی بردند و از آن ببعد کلمه لذیذ را هم بآن علاوه کرده و آنرا [زهر لذیذ] نامیدند .

طولی نکشید که جمشید در شرب این زهر لذیذ افراط نمود و چون مست شد دعوی خدائی نمود و بر عایای خود فرمان داد که جسمه ای برای او بسازند و بستایشش بپردازند ولی رعایا عاقبت از اطاعت او امر سخت او روگردان شدند و بخیانیت پرداختند و مطیع ضحاک پادشاه شام شدند . چون ضحاک تخت سلطنت را تصاحب کرد جمشید بدبخت فرار اختیار نمود و به سیستان و هندوستان و چین گریخت اما سرانجام مأمورین و جاسوسان او را دستگیر کرده نزد ضحاک آوردند . ضحاک سفاک امر کرد که او را در میان دو تخته محکم بستند و با استخوان کرده

ماهی که مانند اره‌دندانه های برنده‌ای دارد او را بقطعاتی بریدند و بجیاتش پایان دادند [۱]
خلاصه بنا بر روایت فردوسی جمشید هفتصد سال زندگانی کرد و رستم زال پهلوان معروف
ایرانی از اعتاب این پادشاه است. شاید بواسطه همین روایات افسانه مانند بوده که جمشید
در نزد ایرانیان شهرتی پیدا کرده و افتخار تمام عملیات و کوشش‌ها و فتوحات سلسله هخامنشی
را باونسبت داده‌اند و این کاخ با عظمت را هم تخت جمشید نام نهاده‌اند.
مورخین عرب قرون وسطی مینویسند که جمشید قصر بسیار محکم و باشکوهی در پایه کوهی که
در شمال غربی جلگه مرو دشت واقع است بنا کرد. قسمتی که این بنا در روی آن ساخته شده
از سه طرف بسوی دشتهای پهن‌آوری متوجه است و از طرف چهارم بکوه اتصال دارد.
سنگهای این بنای عظیم از جنس سنگ ساق سیاه رنگ و بسیار سخت است و ارتفاع کاخ
از زمین به نود پامیرسد و هر سنگی که در این بنا بکار رفته نه الی دوازده پا طول دارد و عرض
و ضخامت آن هم با طول متناسب است.

تخت جمشید یا قصر داربوش

برای رسیدن بقصر میتوان از دو ردیف پله‌های پروسعت متصل بهم بالا رفت و صعود از آنها
بقدری آسان است که با اسب هم میتوان در قصر داخل شد این قصر در روی صخره مسطحی
بنا شده که هنوز هم يك قسمت آن بحالت اولیه باقی است اما قسمت زیاد بنا بکلی خراب و
ویران شده است. قصر یک جمشید بنا کرد همان است که اکنون بچهل منار یا چهل ستون معروف
است. هر يك از این ستونها از سنگ تراشیده شده و شصت پا ارتفاع دارد و بقدری این
سنگهای سخت با هنرمندی حجاری شده‌اند که در روی چوب هم که نرم تر از سنگ است نمیتوان
چنین تزییناتی را نمایش داد. در تمام ایران سنگی نظیر سنگ این ستونها پیدا نمیشود و
(۱) این داستان از کتاب نفایس القنون با تحریقاتی نقل شده است در انجا مینویسد که
عضدالدوله از صاحب بن عباد آغاز پیدایش شراب را پرسید و صاحب چنین جواب داد

معلوم نیست که آنها را از کجا آورده اند. صورتهای بسیار قشنگ و خارق العاده ای این قصر را زینت داده اند. هر يك از این ستونها که سابقاً سقف را نگاه میداشته و اکنون اغلب بزمین افتاده مرکب از سه قطعه است و باندازه ای بادقت بهم اتصال یافته اند که شخص ناظر در بند و امر تصور میکند که یکپارچه است. در روی این سنگها چندین صورت برجسته از جمشید دیده میشود. در یکی از این تصاویر جمشید مجمری در دست گرفته که در آن گیاه معطر حسن لبه میسوزد و پیرستش آفتاب پرداخته است و در جای دیگر تصویر او را طوری نمایش داده اند که باخنجر شکم شیر قوی هیکلی را پاره میکند.

صرف نظر از مختصر عدم دقت و اغراقاتی که از خصایص شرقیان است شرح مورخ قدیمی عرب با آنچه که تاکنون در تخت جمشید باقی مانده موافقت دارد، باری همینکه از آخرین پله بالا رفتیم برواقی وارد شدیم که چهار گاو میش بزرگ سنگی در جلو آن دیده میشوند که صورت و پای آنها بشکل صورت انسان تراشیده شده است. این حیوانات خیالی عظیم الجثه بشکل گاو میشهای نینوائی هستند ولی از حیث عظمت و زیبایی بر گاو میشان نگاهبان قصور سارگن (۱) و سنا خریب (۲) بسی برتری دارند.

این گاو میشهای خیالی هیکل چاق و درشتی دارند ولی ساق پای آنها با مطالعه حجاری شده و درست مانند پای گاو است و دارای بالهایی هستند که در کمال ظرافت حجاری شده و در انتهای بالها انحنای قشنگی دارند و بطور کلی از حیث زیبایی به مراتب بهتر از غولهای خشن و بد ترکیب آشوری میباشند. بعلاوه این حیوانات پاسبان قصور سلطنتی پارس دارای پای پنجم نیستند که حجاران از روی سخاوت بگاو میشان و شیران پاسبان کاخهای آشور عطا کرده اند اینها هم مانند همان غولهای آشور باموهای مجعد حامل تاج سلاطین قدیم کلده هستند این تاج مانند کلاه بدون لبه چین داری است که با پرزینت یافته و گلپهای کوچکی هم دارد شبیه بگلپهایی که غالباً یونانیان قدیم در جواهر و زینت های طلا ترسیم میکردند و مخصوصاً در جنگ تروا بکار میبرده اند. مقام رب النوعی از پرهائی که در اطراف تاج قرار گرفته نمایان است.

این غولهای سنگی مطابق تصویر يك حيوان خیالی و افسانه ای ساخته شده (۳) و از زمانهای بسیار قدیم نگاهبان کاخهای سلطنتی شرقی بوده اند. یکی از پادشاهان آشور موسوم بآسور

(۱) Sargon پادشاه آشور که مملکت اسرائیل را منهدم کرد و با دولت مصر جنگید و تار منستان و کلده نیز پیش رفت (۷۰۵ قبل از میلاد) (م).

(۲) Sennachribe پادشاه آشور و جانشین سارگن بود او نیز بمالك کلده و یهود و ارمنستان و مدو عربستان لشکر کشید و با وجود جنگها مملکت را هم خوب اداره میکرد و عاقبت بدست همراهان خود بقتل رسید (م).

(۳) افسانه میگوید که ايسدو بار بکومك نوکر خود نوین آنها را در شکار گاه اسیر کرد. Isdoubar یکی از پهلوانان افسانه ای قدیمی است.

بانی پال [۱] درحینی که شرح فتوحات خود را میدهد افتخار میکند که گاو میشان بالدار قصر عیلام را که تا آن زمان کسی جرئت دست زدن بآنها را نداشته در قرن نهم قبل از میلاد سرنگون کرده است.

گاو میشان بالدار

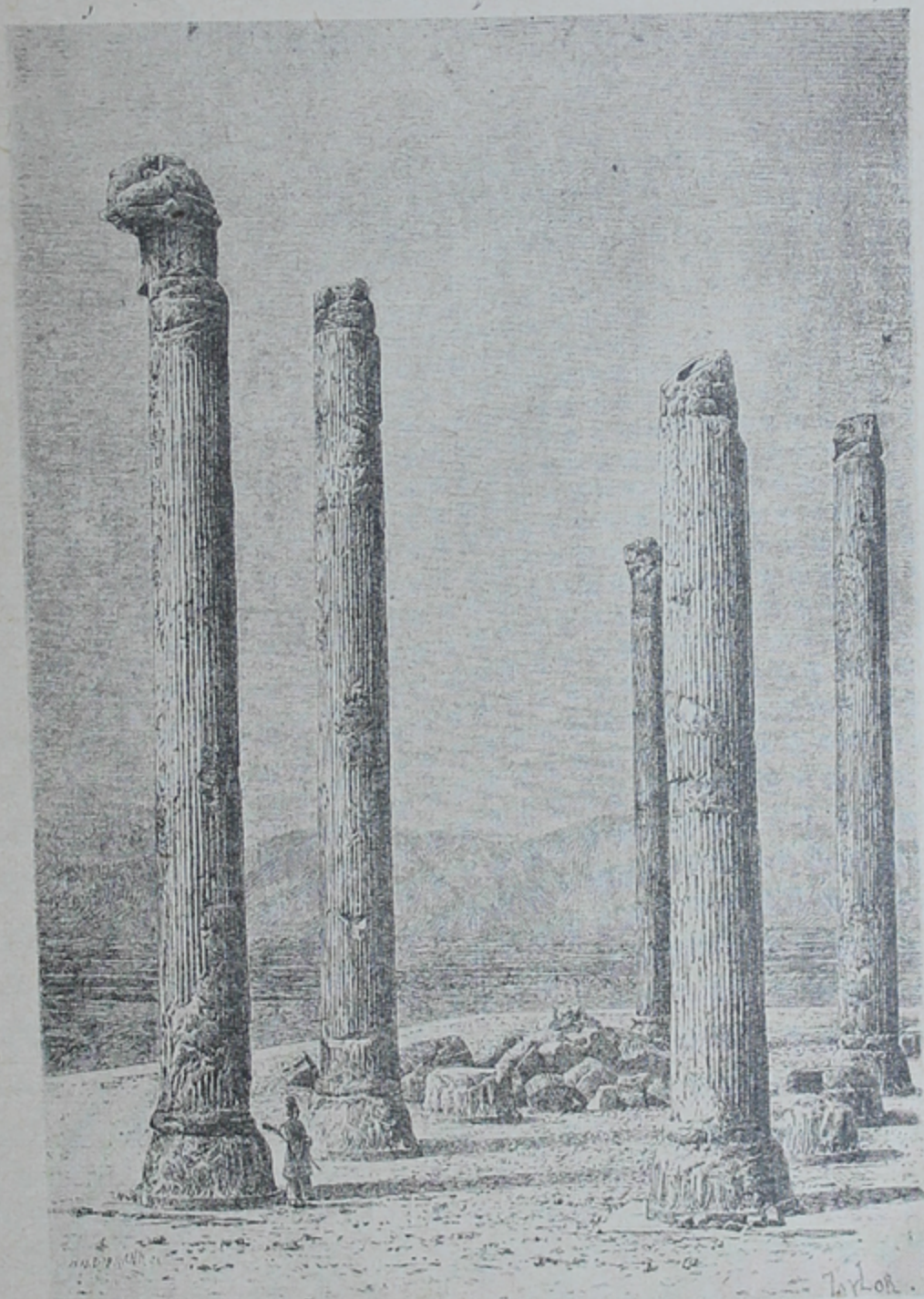
دربالای بال این حیوانات سه کتیبه با سه زبان بخط میخی وجود دارد و میرساند که این رواق و مدخل با عظمت از ساخته های خشیار شامیه اشند.

مضمون کتیبه ها این است : « آهورا مزدا خدای بزرگ است او زمین را خلق کرد و آسمان را خلق کرد و انسان را خلق کرد و با انسان سعادت عطا کرد. او خشیارشا را تنها پادشاه هزارها آدمیان کرد و تنها او را صاحب اختیار هزارها آدمیان کرده است. من خشیارشا پادشاه بزرگ شاه شاهان شاه ممالک بسیار آباد شاه این سرزمین وسیع هستم که فرمانروایی میکنم بدور و نزدیک. من پسر دارا یا او (دارا یا ووش) پادشاه هخامنشی هستم. »

خشیارشا پادشاه بزرگ اعلان میکند : « این رواق را که موسوم است به ویسادهیو Vīśadāhyu (که از آنجا تمام ممالک را میتوان کشف کرد) من ساخته ام و هم چنین بناهای دیگری را که من زیست افزای پارسا Parça کرده ام همه آنها را همانطور که پدرم ساخته بود ساختم و تمام این بناهای باشکوه و زیبارا ، بمرحمت آهورا مزدا برپا کردیم. »

خشیارشا پادشاه اعلان میکند : « امیدوارم آهورا مزدا مرا حمایت کند ، من و مملکت مرا و بناهای مرا و بناهای پدرم را . امیدوارم آهورا مزدا آنها را حمایت و حفظ کند. » در آنطرف جزرها بقایای پنج ستون دیده میشود که سقف رواق را نگاهداری میکردند.

(۱) Assurbanipal یا Assurbanhabal پادشاه آشور بود که در قرن هفتم قبل از میلاد سلطنت داشته است (م).

رواق جنوبی آپادانای خشیارشا

در عقب آنها نیز دو گاو میش شبیه باولیهما وجود دارد که بسمت کوه توجه کرده اند .
چون از این ایوان که غولها آنرا پاسبانی میکنند و شاهد بلاحرف شکوه قدیم و خرابی حالیه
این کاخ سلطنتی هستند بگذریم و از چند پله بالا رویم وارد قصر آپادانای خشیارشامیشویم .

آبادانا یا تالار تخت سلطنتی شبیه بهمین تالارهایی بوده که هنوز هم پادشاهان ایران در آنها بسلام می نشینند و بارعام میدهند و سفرای خارجه را می پذیرند و بیدح و تمجید شعرا و درباریان خود گوش میدهند و در جشن های بزرگ مانند جشن نوروز پیشکشی هارا قبول میکنند .

کاخ خشیارشا عبارت از تالار مسقفی بوده که سی و شش ستون داشته و از سه طرف هم دارای رواقهایی بوده است . سقف این رواقها را دوردیف ستون نگاه میداشته اند و سر هر ستون هم بادونیم تنه گاو متصل بهم که برانودر آمده اند زینت یافته بوده است . در روی این ستونها یک چوب بست افقی قرار داشته است و پارسیان که از زمان سلطنت سیروس بیعد ظرافت و زیبایی را در بنای عبارات بدقت مراعات میکردند و خواسته اند به تقلید مصریان این چوب بست را با سنگهای حجاری شده و گچ بریهای پیوشانند . متناسب ستونها و قطر کم و ارتفاع زیاد آنها و شکافهایی که در سنگها برای قرار دادن تیرهای چوبی باقی مانده برای ثبوت گفته ما کافی است . بعلاوه مصالح چوبی که تبدیل بزغال شده و اخیراً در حال کاوش بدست آمده اند گواه صادق این مدعا میباشند

تمام تیرهای این چوب بست از درخت های سدر لیبان بریده شده و برای حمل و نقل آنها بفارس مجبور بودند که آنها را در روی شانه و بازوی مردمان از تنگه های صعب العبور فارس و گردنه های سخت جبال زاگرس که ارتفاع آنها گاهی از دوهزار و هشتصد متر تجاوز میکند عبور دهند . بام تالار هم از طبقه گل ضخیمی پوشیده بوده تا ساکنین از حرارت تابستانی محفوظ باشند .

مارسل بهحسابه دقیق ابعاد تیرها و مقاومت آنها پرداخت و ثابت کرد که ارتفاع و قطر این تیرهای چوبی طوری بوده است که بتوانند با فشار و سنگینی مصالح بامها مقاومت نمایند . در فواصل هر سه تیر کنگره ای بوده که از خارج با کاشیهای آبی رنگ پوشیده شده و در بالای گیلوئی مینائی برجستگی داشته است . بعضی ها چهل ستون معروف اصفهان را با کاخ خشیارشا مقایسه کرده و نتیجه گرفته اند که بامهای ساختمان تخت جمشید هم مانند کاخ اصفهان از گل پوشیده نبوده است ولی اشتباه کرده اند زیرا که هوای اصفهان در کنار زاینده رود بمراتب خنک تر از هوای پرسپلیس است و چنین پوشش خفیفی که در چهل ستون بکار رفته برای مرو دشت کافی نبوده و نمیتوانسته است عمارت را در روزهای گرم تابستان قابل سکونت نماید .

قطع نظر از شکل بام عظمت و ابهت و شکوه این کاخ آبادانا و منظره زیبای آن کمتر از کاخ چهل ستون نبوده است . و قتی که من رواقهای این کاخ را با ستونهای مرمریاسنک سمنان و سر ستونهای تشکیل یافته ازدو گاو میش که یحتمل شاخها و چشمان و گردن بند آنها از طلا بوده و سقف ها و چوب بست سرد و موزائیک های آجری مخلوط بکاشیهای الوان که بدنه دیوارها را مانند تورقشنگی پوشانیده بوده اند و گیلوئی های مزین بمینای آبی فیروزه ای که در حواشی آنها طلا و نقره بطور برجسته درخشندگی داشته و پرده های گرانبهای بی نظیر که پدرها آویخته بوده و قالیه های نرم و لطیف بپوشانند که زمین را مفروش ساخته بودند بخاطر عبور

میدهم بی اختیار از خود میبرسم که آیا ممکن است ابنیه عالی مذهبی مصریان و یونانیان چنین تأثیر حیرت آوری در بیننده ایجاد کنند؟ یعنی تأثیری که خیره کننده تر و جالب تر و بهت آورتر از تأثیر این کاخ با عظمت شاهنشاه بزرگ ایران باشد.

پس از آزمایش و مطالعه این بنای اولیه در اطراف بنای دوم گشتم تا پله‌هایی یافته بتوانم بیالای آن بروم. بالاخره دو پلکان یافتیم که بموازات سر در واقع شده و بیک رواق هشت ستونی منتهی میگردید. چنین بنظر میآید که این رواق در جلو کاخ خلوتگاه پادشاه بوده است. در گاه وسیعی در میان چهار پنجره بطرف ایوانی باز میشود که بوسیله آن میتوان وارد تالاری شده که دارای شانزده ستون است. در اطراف این تالار پنج در گاه شبیه بدر گاه ورودی قرار دارند که فضای مرکز را با اطاقهایی که در اطراف آن است مربوط میسازند. این در گاهها بطور قرینه واقع نشده و در بین آنها چهار پنجره است که از ایوان روشنائی میگیرند و طاقچه‌های مستطیلی هم هست که نظیر آنها هنوز هم در دیوار اطاقهای منازل ایران دیده میشود. آستانه درها و جرزها و بالای در گاهها و پنجره‌ها از قطعات سنگ سماق برنگ خاکستری تیره پوشیده شده و استادی و مهارت خاصی در حجاری و اتصال آنها بیکدیگر بکاررفته است.

در اطراف طاقچه‌ها و پنجره‌ها و داخل در گاهها و بدنه دیوارها که پله‌ها بآنها تکیه دارد بجای تزیینات کتیبه‌هایی است بخط میخی که در نهایت ظرافت و زیبایی حک شده و دارای مطالب تاریخی قابل توجهی هستند و می‌رسانند که این کاخ بتوسط داریوش بنا شده و پسرش خشایارشا ساختمان آنرا پایان رسانیده است.

از تمام محاسن و شکوه و تجملات این ابنیه باستانی آنچه بیشتر از همه جلب توجه میکند حجاریهای برجسته است که آنها را زینت داده است. این تصاویر زیبایی برجسته در گاهها و بدنه دیوارها که به پله‌ها تکیه دارند علاوه بر آنکه استادی و ذوق و سلیقه صنعتی را نشان میدهند اطلاعات گرانبهایی هم راجع بوضع لباس و اثاثیه منزل شاهان قدیمی پارسی در دسترسم میگذارند و بانوشته‌های مورخین قدیمی کاملاً مطابقت دارند. تازمان سیروس پارسیان لباسهایی میپوشیده‌اند که آستر آنها از پوست حیوانات بوده است و یونانیان مخصوصاً آریستوفان (Aristophane) معروف آنها را پرسید (Perside) یعنی لباس پارسی نامیده‌اند و نمونه آن در تصویر برجسته سیروس که در مادر سلیمان است دیده میشود. هرودوت هم میگوید که فاتحین پارسی بعدها لباسهای بلند و گرم و نرم آرین‌های شمالی را اختیار کردند و به تقلید اشراف اکباتان آنها را زردوزی میکردند و پادشاهان هخامنشی پس از فتح مد لباس زنان مدی را اختیار کردند که عبارت بود از دامنها و سه شلو و دو رو و پوش و یک شل. رو پوش اول سفید و ساده و دومی بلند و دارای گلدوزی بوده و روی پای افتاده است. در زمستان شل ارغوانی رنگ و در تابستان شل زردوزی شده میپوشیده‌اند. شاهزادگان و درباریان تاجی بر سر داشتند شبیه بکلاههای نمدی که روستائیان ایالت فارس هنوز بر سر میگذارند ولی طبقات پائین عموماً کلاه بلند نرم و نوک

تیزی داشتند که در زیر چانه بسته میشده است .
 هر دوت در مشاهده آثار طبیعی فراستی بکار میرده ولی در تاریخ طبیعی انسان چندان دستی نداشته
 است و بهمین جهت سستی جمجمه پارسیان را از استعمال این کلاه دانسته است ، بنظر من این
 کلاه بیاشلق های قفقازیان بی شباهت نبوده است
 تغییر وضع لباس که هر دوت و استرابون بآن اشاره کرده اند از ملاحظه تصاویر برجسته حجاریهای
 مادر سلیمان و تخت جمشید ثابت میشود . لباس داریوش و جانشینان او از هر حیث بالباس سیروس
 تفاوت دارد و با شرحی که مورخین قدیمی داده اند مطابق است .
 از مطالعه این تغییر لباس که در روی تخته سنگهای سماق ، مانند مجله مد (journal de mode)
 صفحات مختلفی بمانشان میدهد ، باین نتیجه قابل توجه میرسیم که ساختمانهای پرسپلیس خیلی

بعد از بناهای دشت بلوار
 بوجود آمده است و تصویر
 برجسته مادر سلیمان هم سیروس
 کبیر را نشان میدهد نه سیروس
 اصغر را که محققین تا چند سال
 قبل بآن عقیده داشتند .

اولین تصویر برجسته ای که در
 این جا نظر مرا جلب کرد
 تصویر شکار گاه شاه بود که
 در آن شاه دامن لباس دوم را
 بکمر زده است . و شاید همیشه
 در موقع لزوم برای آزادی عمل
 اینکار را میکرد است

این تصویر علاوه بر اینکه در
 پرسپلیس موجود است در روی
 مسکوکات موسوم به دریک
 (Darique) نیز دیده میشود .
 در جائی يك شیر یا حیوان هولناک

سر در کاخ داریوش

افسانه ای در روی پاهای عقب

بلند شده و بشاه حمله میکنند ولی شاه با آرامش خاطر و خونسردی بآن مواجه گردیده و مانند
 دلیران شرقی که نباید از چنین برخوردی رویگردان شوند شجاعانه بادست راست خنجر
 در سینه حیوان فرو برده و میخواهد شکم آنرا یاره کند . این نقش و نمونه برجسته غالباً

روی استوانه‌هایی که در کلمه پیدا شد نیز دیده می‌شود و همه جا حجاری آن با منتها درجه دقت و ظرافت انجام یافته است. هیکل حیوان و شکل شاه و لباسهای او همه با اصول علمی و با مهارت حجاری شده است. نکته دیگر این است که این حجاریها مانند حجاریهای برجسته مادر سلیمان و حجاریهای مصری و آشوری با حاشیه نمایش داده نشده اند بلکه در روی سنگ صاف و بدون حاشیه نمایان هستند. در تابلوی دیگر شاه در حالیکه عصای بلندی مانند عصای علمای روحانی شیعه در دست دارد و بآن تکیه کرده است گردش میکند و دو صاحب منصب در دنبال او هستند که

که یکی چتر زرینی بر سر او گسترده و دیگری با بادزنی از پرطاوس او را باد میزند. البته در ناحیه گرمی مانند پرسپلیس چتر و باد بزن برای شاه از اشیاء گرانبهای ضروری است. در حین گردش دامن لباس بلند شاه روی زمین کشیده میشود و پاسبانان هم لباس بلند بر تن دارند اما سر بازان و مستخدمین که باید متصل در داخل و خارج کاخ در رفت و آمد باشند نیم تنه‌ای پوشیده اند که به بدن چسبیده و شلواری هم دارند شبیه بشلواری سپاهیان جنگی پارت که در حجاری های رومی دیده میشوند. کتیبه دیگری هم باین مضمون دیده میشود: «دار یوش پادشاه بزرگ شاه شاهان» شاه ایالات پسر هیشثاسپ هخامنشی این کاخ را بنا کرده است. حجاریهای برجسته روی درها و در گاهها ازندگان اوقات مختلف شاه را نشان میدهد اما حجاریهای دیوار دست انداز به ها و اوضاع دیگری را مجسم میسازند. در این جامه مستخدمین بطرف کاخ بالا میروند بعضی بره و بزغاله‌ای در بغل گرفته و پاره‌ای ظرفهای پر از میوه یا مشکهای پر از شراب و یا کیسه‌ای از حبوبات برای تقدیم بشاه با خود

میرند. جنك دار یوش با حیوان افسانه‌ای

در خاطر دارم که پله‌های معبد فو [۱] که از حیاط پیام منتهی میگردد دارای نقوش برجسته ایست و هیئتی از کهنه را نشان میدهد که در جشن‌ها قایق‌ها یا شعارهای مقدس را حمل میکنند. پس فکر این نوع تزئین اساساً مصری است ولی این صحنه‌های نمایش با آن نقوش مصری بکلی متفاوت است. در اینجا اشخاصی در موقع سال نواز پله‌ها بالا میروند تا پیشکش‌های خود را بشاهنشاه تقدیم کنند.

Edfou (۱) شهری است در مصر علیا در ساحل چپ رود نیل که دارای يك مبدع قدیمی است (م)

اکنون از تاریخی که این تصاویر در سنگ تراشیده شده بیست و پنج قرن میگذرد و هنوز مرور زمن این جشن بزرگ را که این تصاویر اساس آنرا نشان میدهند از خاطرها محو نکرده است. جشن هر روز همه ساله در پیشگاه شاهنشاه منعقد میگردد و ایرانیان عموماً این رسم باستانی را حفظ کرده اند و مدت سیزده روز آغاز فروردین را جشن میگیرند و بشادی و عیش و نوش و دید و بازدید میپردازند.

پلکان کاخ داریوش

در پائین این اشخاص چهاران هنرمند برای پر کردن زاویه ای که از آخرین پله ها پیدا شده تا بلوی بسیار جالب توجهی ترسیم کرده اند. در اینجا شیر قوی هیکلی با گاو میش در جنگ است. حیوان وحشی ران حریف زورمند خود را بسختی گاز گرفته است و با پنجه توانای خود ضربتی بگاو میش زده و کمر آنرا شکسته است. این تابلو با اندازه ای جاندار مجسم شده که انسان بدیدن آن خیال میکند که راستی در مقابل شیر و گاو میش ایستاده است. تمام اعضای آنها درست مانند اعضای حیوانات زنده است و عجب تر آنکه این تصاویر در روی سنگ سماق سخت با مهارت محیر العقولی حجاری شده اند. بنابر عقیده بعضی از نویسندگان این صحنه جنگ هورمزد را با اهریمن نمایش میدهد یعنی جنگ میان نیکی و بدی که از اصول مذهبی زردشت است. میگویند حیوان خیالی که مانند اسب شاخ دار میباشد مظهر آهورامزدا خالق و منعم و شیر مظهر اهریمن بدکار و معدوم کننده است. اما قبول این عقیده برای من اشکال دارد زیرا که این موضوع درازمنه بسیار قدیم هم نمایش داشته و از بابلیها گرفته تا یونانیها [دارای هر مذهب که باشند] ملتی نیست که چنین صحنه را در روی سنگ نمایش نداده باشد و این مقصود را نرساند که عاقبت فتح با پادشاه حیوانات است. در فاصله هفتاد و پنج متر از کاخ داریوش بقایای دو کاخ دیگر دیده میشود که بتوسط خشیارشا و جانشینان او انجام یافته اند. اینها هم از روی همان کاخی که مؤسس پرسیلیس بنا کرده است ساخته شده اند.

بالاخره چون بطرف شمال غربی برگشته و از کنار کوه عبور کنیم به بنای وسیع و با عظمت

جنگ شیرو گاو میش

تخت جمشید میرسیم که موسوم است به آبادانای صدستون. این تالار بزرگ بی نظیر پنج هزار متر مربع زمین را در زیر سقف خود پوشانیده بوده است درگاه ها و جرزها و تخته سنگهای جسیم که در بالای آنها قرار دارد و پنجره هایی که در چهار طرف آن است هنوز مانند زمان قدیم بر جای

خود باقی هستند ولی گذشته از این تخته سنگهای وزین در کف تالار جز ته ستونها چیزی دیده نمیشود.

چند تصویر برجسته که در دیوار درگاهها تراشیده شده شبیه است بتابلوهای قصر داریوش ولی پاره ای از آنها کیفیت جداگانه ای دارند یکی از آنها بدون تردید ورود مالیات رایای تخت نشان میدهد. شاه بر تختی نشسته که بصندلی شباهت دارد سر پادشاه در زیر سایبان زرینی از آفتاب محفوظ است و پاهایش بچهار پایه مربعی تکیه دارد و صاحب منصبی اورا باد میزند و یاسبانان مخصوص از هر طرف او را احاطه کرده اند. یک نفر صاحب منصب که شمشیری بر کمر دارد کیسه سنگینی را آورده است که یحتمل مالیات مسکوک ساتراپی باشد در پائین صحنه یاسبانانی قرار گرفته اند که از طرز لباس بلند و کلاه آنها میتوان حدس زد که گارد مخصوص سلطنتی باشند و قدیم آنها را جاویدانهای ترس آور می گفتند و پاره ای از آنها مانند تصاویر سربازان که در پله های قصر داریوش دیده میشوند دارای نیزه و ترکش هستند و بعضی هم باتیرو کمان مسلح میباشند یعنی همان تیرو کمانهایی که پارتها داشتند و بوسیله آنها بلشگریان رومی تلفات زیادی وارد آوردند.

تخت شاهنشاه بشکل تخت های سلطنتی آشور است با این تفاوت که پایه های آن بجای اینکه صاف و مربع باشد برگشته است. سایبان هم که البته از پارچه زران دودی بوده نقش و نگار قابل تماشائی دارد که باطلا و جواهرات زیادی تزیین یافته است. این سایبان زرین مرکب است از دو پارچه نوار مانند و در زیر آن نواری است که یکدسته از گاو میشان در آن دیده میشوند و در مرکز آن تصویر بالدار اهورا مزدا قرار دارد و در زیر همه آنها نوار دیگری است که ییراقهای طلا و ریشه های ضخیمی منتهی میگردد. شکل های بالدار متعدد منظره یک چادر مصری را نمایش میدهند. یحتمل شاهان ایران نمونه هایی را در خارج از مملکت خود دیده و بکارگران میداده اند که مطابق ذوق و سلیقه ایرانی آنها را بعمل آورند شاید هم داریوش

خواسته است صنایع و هنرهای زیبای ممالک آسیائی و آفریقائی را در کاخ خود جمع کند و آنرا با صنایع و تجملات ملل باج گذار ایران مزین نماید.

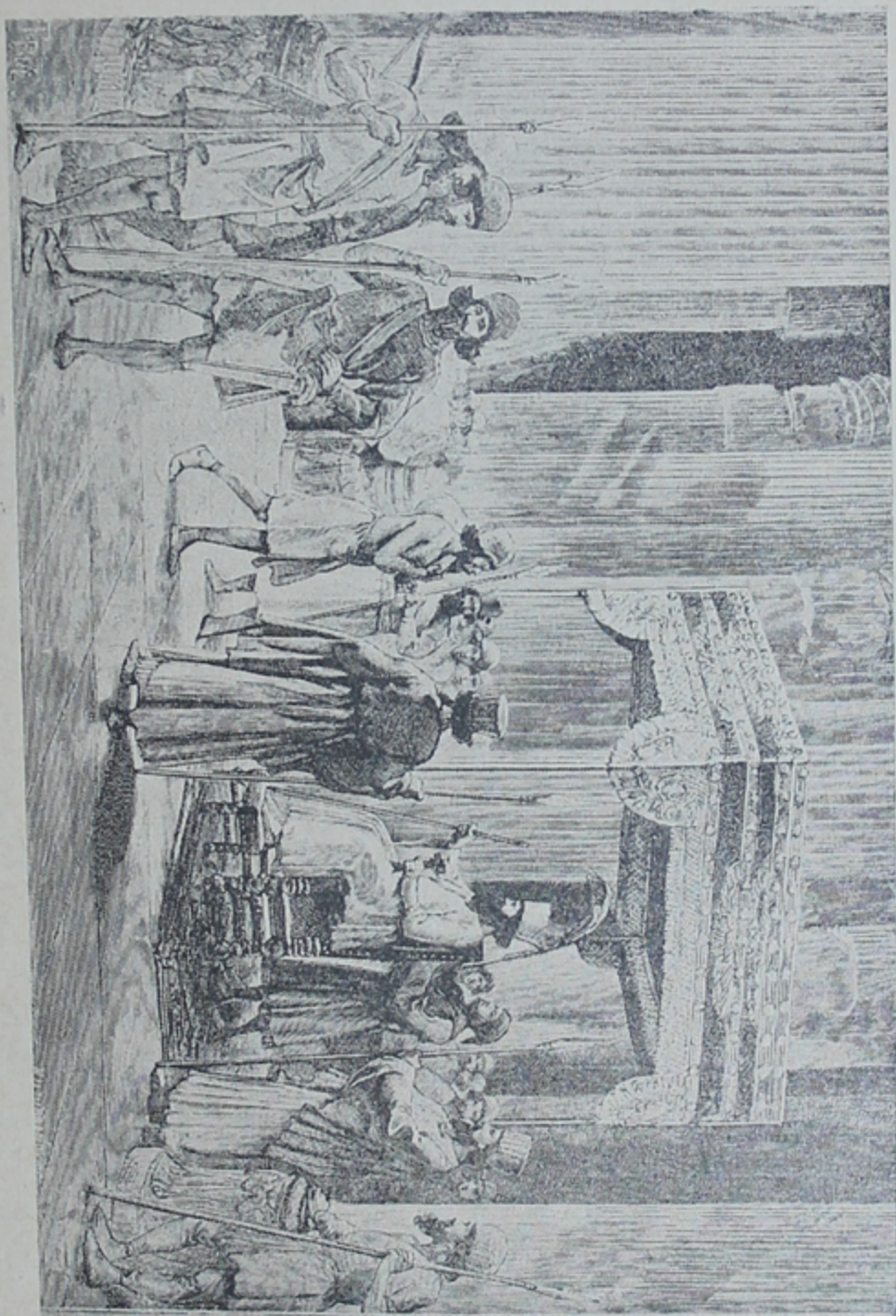
چنین بنظر میآید که نقشه بنا و شکل درها و حجاریهای تزیینی را از یونانی و چوب بندی و پوشش بامهار از مملکت ایسی و ستونها و سرستونها و قاعده آنها را با تاج سر درها از مصر و مجسمه سازان از مملکت آشور بعاریت گرفته باشد و همه اینها را برای ایرانیان از خارج بارمغان آورده تا موافق ذوق و سلیقه خود این نمونه های مختلف را هم آهنگ کرده و در تزیین بنا بکار برند.

مطالعه نقوش برجسته تخت جمشید میسرساند که صنعت حجاری آن بر حجاریهای مادر سیلیمان یسی برتری دارد کارهای صنعتگران هم عصر داریوش

و جانشینان او مزایای قابل

مستخدم و سر باز گارد شاهی و سوار پارسی توجهی دارند که در مادر سلیمان و جاهای دیگر دیده نمیشود و بالینکه معایبی هم دارند، مناسب و هم آهنگی خوبی نشان میدهند. طراحی نقشه ها با اسلوب و سبک کاملی صورت گرفته و برجستگی تصاویر هم با حجاریهای کلدانی و نیز عدم توافقی ظاهر نمیشوند تنها، زبردستی ایرانیان قابل تمجید نیست بلکه آنها از مزایای طبیعی دیگری هم بهره مند میشدند و دارای هوش و ذوق و سلیقه خاصی هستند که کمتر در ملل دیگر دیده میشود و بواسطه همین مزایا بوده که تناسب واقعی تصاویر برجسته را مراعات کرده و اولین هنرمندانی هستند که از دورنماها صراف نظر کرده و توانسته اند با هنرمندی تمام اشخاص يك صحنه را در يكجا جمع کرده و نمایش دهند.

متأسفانه این ذوق هنری در قرون بعد روبرو به تحلیل گذارده و آن صنایع ظریف و استادیهایی که در زمان سیر و داریوش و جانشینان آنها انجام یافته است با آخرین نماینده دودمان هخامنشی از میان رفته است و البته در مملکتی کم از چوبهای نفیس محروم بوده و فقط مواد خاکی بکار

ورود مالیات بدو باردار بوش (تقاضی دیو لافرا)

میبرده اند نباید غیر از این انتظار داشت . و بهمین دلیل است که پس از سقوط داریوش کدمان دیگر نسخه ثانی کاخهای تخت جمشید در ایران وجود پیدا نکرده است و شاهان پارت و ساسانی بساختن ابنیه آجری گنبد دار که از خصائص معماری ملی ایران است اکتفا کرده اند . باری دودخمه ای که در کوه حفر گردیده و در پایه آنها شاهان هخامنشی شالوده تخت جمشید را ریخته اند ، اشخاصی را از روی خطا بخیال انداخته است که بناهای واقع در زیر آنها ، معابد و مقابری بوده اند شبیه به بناهایی که سلاطین مصری برای جاویدان ساختن

خود در «تبس» ساخته بوده اند. البته چنین فرضی بنظر من بسی دور از حقیقت است زیرا که مقابر داریوش و اولین جانشینان او صخره نقش رستم حفر شده اند و از کاخهای پرسپلیس که اقامت گاه شاهان بوده ده کیلومتر فاصله دارند و این دو دخمه مجاور تخت خیلی بعد از بنای کاخها حفر شده اند و نمی توانند کاخهای سلطنتی را معبد یا مقبره معرفی کنند، از همه اینها گذشته گواه صادق مامان کتیبه های خط میخی هستند که صریحاً اعتراف دارند که اینجا اقامتگاه شاهان هخامنشی بوده است.

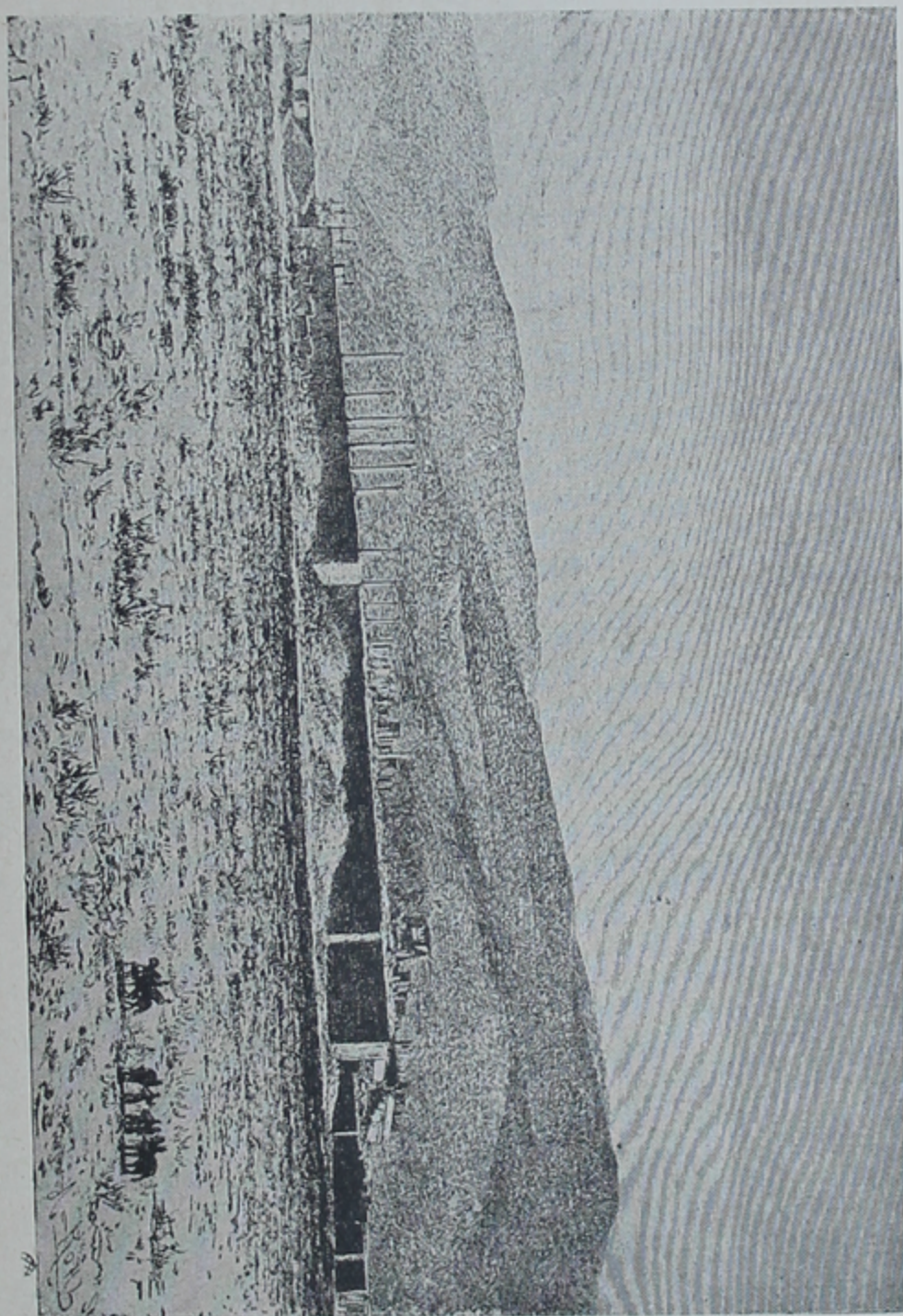
گمان میکنم که مسائل مربوط با آغاز و پیدایش پرسپلیس کاملاً حل شده باشند. اکنون باید بجل این مسئله پرداخت و فهمید که در چه زمانی این کاخهای با عظمت رو بویرانی گذارده اند. تقریباً تمام مورخین قدیمی بالا اتفاق مینویسند و اطمینان می دهند که اسکندر مقدونی شبی در حال مستی کاخهای بی نظیر تخت جمشید را آتش زد و انهدام آن از همان تاریخ شروع شد. پلوتارک مینویسد که تعیشات اسکندر در پایتخت هخامنشیان برای او نتیجه شومی داشت بعقیده او پادشاه مغرور مقدونی پس از فتح این پایتخت میل مفرطی بشرابخوری پیدا کرد و کاملاً تساهل و عیش و نوش گردید و عادت ایرانیان را که جشن میگرفتند و یک هفته تمام به تعیش میرداختند پذیرفت. شبها به تقلید شاهنشاهان ایرانی لباس سفید میپوشید و سر خود را با تاج آنان زینت میداد حتی بزبان مغلوبین هم سخن میگفت و در تحت مواظبت و پاسبانی جوانانی که از خانواده های بزرگ این مملکت انتخاب کرده بود بسر میبرد و از یکعه درباریان متملقی احاطه شده بود که همیشه فاتحین بزرگ را بدنبال خود کشیده اند.

اکنون من در سائیکی از درگاههای آپادانای خشیارشا نشسته و مشغول مطالعه احوال اسکندر هستم که بتوسط آمیوت (۱) ترجمه شده است و هنگام آتش زدن پرسپلیس را کاملاً در تحت نظر آورده ام و هر قدر هم برای من گران تمام شود ناچارم که چنین جنایت بزرگ را پیداشاه مقدونی نسبت دهم و بطور یقین در حضور این سنگهای مکس و ستونهایی که آتش با آنها زیان رسانده و بقایای تیرها که تبدیل بزغال گردیده اند اعتراف کنم که مسلماً اسکندر مرتکب چنین جنایتی شده و نوشته های مورخ یونانی کاملاً مقرون بصحت است.

«هنگامیکه اسکندر آماده تعیب داریوش آخرین نماینده سلاطین هخامنشی بود باین فکر افتاد که قبل از حرکت چند روزی به تعیش و تفریح پردازد بنابراین بادلبران سیمین تن و لعبتان شوخ و قشنگ یعنی معشوقه های خود در جشنی که سران سپاه برای او فراهم نموده بودند حاضر شد و چون این جشن خصوصی و غیر رسمی بود اجازه داد که دوستانش هم بامعشوقه های خود در آن حضور یابند. زیباترین و مشهورترین این دلبران که هر آن باین یا آن تعلق خاطر پیدا میکنند تا ئیسر Thaïs آتیک (۲) معشوقه بطلمیوس بود یعنی همان سرداریکه پس از مرگ اسکندر پادشاهی مصر را تصاحب کرد. این زن بدکار بامهارتی که داشت بعشوه گری

(۱) Attique ناخیه ای از یونان قدیم بوده که آتن پایتخت یونان در آن واقع بوده است.

(۲) Amyot نویسنده فرانسوی و مترجم نوشته های پلوتارک است (۱۰۸۳-۱۰۱۲).

منظره کلی عمارات ویران تخت جمشید

طنازی پرداخت و اسکندر را در سر میز سرگرم ساخت و بالاخره با نزدیک شدن و بایک حالت تصنع شبیه بواقع که از خصائص وطنی او بود با سکندر گفت : چقدر من خوشوقت و شادم که پس از تحمل مشقتهای مسافرت در آسیا و سرگردانیها و سختیها که در دنبال لشکریان تو کشیدم امروز بیاداش خود رسیدم و مشمول مراحم تو گردیدم و اکنون در این قصر عالی شاهنشاهان بزرگ ایران بتفریح میپردازم. راستی در این ساعت بقدری خوشوقتم که همین یک لحظه شادی و تعیش

برای تمام عمرم کافی است و هیچوقت از خاطرم محو نخواهد شد. اما خوشوقتی و شادی من بر آتش زیادتر میشد اگر اجازه میدادی که خانه خشیارشا را بتلافی آتش زدن آتن پایتخت یونان، در حضور شاهمی چون تو آتش بزنم و با آتش بازی وسایل تفریح را فراهم آورم تا در آتیه یونانیان بتوانند بگویند زنانی که در دنبال اردوی اسکندر بودند توانستند طوری خسارات وارده بیونان را جبران کنند که از دست هیچیک از سرداران بری و بحری یونان ساخته نبوده است بمحض اینکه حرف او تمام شد معشوقه های اسکندر و سایر زنان همه از شادی فریاد برآوردند و بشدت کف زدند و اسکندر را در حال مستی تحریک کردند.

فانچ مقدونی چنان تحت تأثیر این زنان تبه کار واقع شد که فوراً از سر میز برخاست و تاج گلی بر سر گذارد و مشعلی بدست گرفته بجلو افتاد و در حالیکه معشوقه ها در دنبال او برقص و شادی پرداخته بودند مشعل را بسقف تالار نزدیک کرد.

سایر مقدونیان بمشاهده این عمل بکک او پرداخته و مشعل بدست در صف مستان وارد شدند و بخیال اینکه این عمل اسکندر نشانه برگشت او بیونان است و نمیخواهد دیگر در میان وحشیان بماند و بهمین جهت بسوزاندن قصر سلطنتی آنان مبادرت کرده است باتمام قوا بانهدام قصور همت گماشتند این است تفصیل آغاز انهدام این کاخهای با عظمت که نظیر آنها را دنیا دیگر بخود ندیده است.

ذکر این نکته هم لازم است که پاره ای از مورخین عقیده دارند که اسکندر مجلس مشورتی از سران سپاه فراهم کرد و بامشورت آنان باین عمل تنگین که تا بید یونانیان را لکه دار ساخت مبادرت کرد.

بهر تقدیر تمام مورخین اعتراف کرده اند که اسکندر پس از آنکه بهوش آمد از این عمل زشت خود پشیمان گردید و بلافاصله فرمان داد آتش را خاموش کنند.

بعقیده کنت کورس (۱) این کاخ با عظمت شرقی که ملکه زیبای تمام ابنیه دنیا و مهد سلاطین عظیم الشانی بود که آنهمه قوانین سودمند برای ملل تابعه خود وضع و تدوین کردند و بدینا سرمشق تمدن دادند، یعنی پایتخت بزرگی که هزاران کشتی لازم بود تا لشکریان آنرا انتقال دهد و سطح اروپا را از کثرت جمعیت بیوشاند بدین طریق رو بانهدام گذارد.

خلاصه یونانیان ایرانیان را برای انهدام معبد پارتن و وحشی خوانده اند ولی خود آنها در موقع آتش زدن پرسپلیس و حشیمگری را بمنتهای درجه زیاد تر بروز دادند. آتش زدن سارد موجب انهدام آتن شد اما آتش زدن پرسپلیس را پس از گذشتن دو قرن نمی توان چیران خرابی پارتن محسوب داشت.

شهر خصوصی که مورخین عرب آنرا استخر نامیده اند و در فاصله کمی از این کاخها وجود داشت ابتدا به مصیبت حزن آور کاخهای پرسپلیس گرفتار نگردید و بنا بر عقیده پاره ای از مورخین

(۱) Quinte Curce - مورخ لاتینی قرن اول میلادی و مؤلف تاریخ اسکندر است، کتاب خود را خوب تألیف کرده ولی جنبه افسانه آن برجسته حقیقت غلبه دارد (۲)

ایرانی مدت زمانی بحال خود باقی بود زیرا که پس از خراب شدن تخت جمشید و مردن فاتح مقدونی یکی از حکام یونانی موسوم به پانست Panceste برای روان شادی فیلیپ پدر اسکندر و خود اسکندر در این شهر مراسم قربانی انجام داد و اردشیر بابکان هم در موقعیکه مهیای جنگ با پارتها شد در همین شهر منزل داشت و شاپورد دوم برای آبادی شهر نصیبین که بدست خود ویران کرده بود از همین شهر شش هزار نفر را به آنجا کوچ داد. در تاریخ ۶۳۲ میلادی شهر استخر هنوز مقر آخرین پادشاه ساسانی بود ولی در قرن اول هجرت این شهر بدبخت را محاصره کرد و آنرا بکلی ویران ساخت و تقریباً تمام سکنه آنرا بشیراز کوچاند و از آن تاریخ ببعد این پایتخت قدیمی بکلی متروک ماند.

آخرین ضربت را یکی از حکام شیراز بر سر این شهر فرود آورد. توضیح آنکه چون این خرابه‌ها مأمن راهزنان شده بود و پیوسته بتل و غارت مسافران میپرداختند حاکم امر کرد که آنچه از این بناهای باستانی مانده خراب کنند و بکلی با خاک یکسان نمایند. سنگهای عظیم الجثه کاخهای داریوش و خشایارشا که در طول بیست و دو قرن در برابر قوای منهدم کننده طبیعت مقاومت کرده بودند مدت مدیدی کارگران حاکم را بزحمت و مشقت مبتلا کردند. شکر خدارا که تهران زود و بموقع از این عدل علم و صنعت کشی آگاه گردید و از انهدام این ابنیه باستانی جلوگیری کرد و از آن تاریخ ببعد این آثار تا اندازه‌ای مورد احترام واقع شد و فقط دود فیه در زمین کاخ حفريات و کاوشهایی کرده و صدماتی وارد آورده اند.

هرگاه در این خرابه‌ها با کتشاف پردازند ممکن است آثار نفیس و اطلاعات تاریخی گرانبهایی بدست آورند ولی هوای این ناحیه بقدری گرم و تحیل ناپذیر و نیش پشه‌ها بقدری زهر آلود است که سیاحان فقط بتماشای این خرابه‌ها قناعت کرده و هر چه زودتر از آنجا فرار میکنند.

۱۷ اکتبر - دیروز عصر در موقع مراجعت بکناره کاروان کوچکی از گبران را دیدم که بقصد زیارت ابنیه نقش رستم آمده و در بیرون دهکده منزل کرده بودند. آخرین باقیمانده های پیروان مذهب قدیمی زردشتی را در ایران گبر و در هندوستان پارسی میگویند. سکنه ایران قبل از طلوع پیغمبر اسلام همه تابع آئین زردشت بودند.

امروز صبح من از این اشخاص تازه وارد تقاضای ملاقات کردم. رئیس خانواده مجلس لباس معمولی ایرانی است با این تفاوت که لباسی از ماهوت خوب برتن دارد و در نهایت تمیزی است و با اینکه این لباس تازه دوخته شده و صله ناهم رنگی در روی شانه آن دوخته شده است. مسلمانان با این صله ناجور گبران را تشخیص میدهند، زن او هم با اینکه جوان است ضعیف و مسن بنظر میآید اما بالای رسا و سیمای آراسته‌ای دارد. این زن و شوهر از حیث نمونه و نژاد و قیافه با مسلمانان ساکن فارس تفاوتی ندارند. لباس این زن مانند همان لباسی است که شاپور پوشیده و در نقش رستم نمایان است. من همان نیم تنه آستین دار قدیمی و همان سه شلوار را برتن اوی بینم و مانند طبقه متوسط ماده‌ها کلاهی از پارچه بر سر دارد و پارچه‌ای ابریشمی مانند عامه

کوچکی بدور آن پیچیده است و این همان سرپوشی است که ایرانیان در زمانهای بسیار قدیم بر سر خود می بستند .

این اشخاص نجیب از من تقاضا کردند که با هم بخرابه های تخت جمشید برویم و من هم با کمال میل تقاضای آنها را پذیرفتم و با هم بطرف تخت رفتیم . بی نهایت افسوس میخوردم که لهجه محلی یزدی آنها را خوب نمی فهمیدم و بتوسط یکی از تفنگچیان با آنها گفتگو میکردم اما تفنگچیان هم روی خوشی بآنها نشان نمیدادند و با نظر حقارت بآنها مینگریستند .

در هر حال دانستم که تقریباً هشت هزار نفر گبر در شهر یزد که معروف است به «شهر روشنائی» و حومه آن پراکنده هستند و بر طبق آداب و رسوم آئین قدیمی زردشت عمل میکنند و هم مذهبان هندوستانی هم بآنها در تأسیس مدارس کومک میکنند و نظر بنامه ای که علی (ع) داماد پیغمبر نوشته و توصیه

کرده است که مسلمانان باید آنها را در تحت حمایت خود محفوظ نگاه دارند تا اندازه ای از اذیت و آزار آنها بر کنار هستند و اجازه دارند که اموات خود را تسلیم طيور شکاری نمایند ولی نمیتوانند مانند زمان قدیم در هوای آزاد عبادت پر دازند و نباید سوار داخل شهر شوند و چون بمسلمانی برسند پیاده میشوند و پس از عبور او دوباره سوار میشوند و از پوشیدن لباس بدون وصله ممنوع هستند.

خانواده زردشتی

گبران مردمان فعال و کارآمد و دارای اخلاق پاک هستند و یکزن بیشتر نمیگیرند. هرگاه دستورات مذهبی ایران اجازه دهد زنان و دوشیزگان این طایفه میتوانند بی حجاب بیرون آیند زیرا که مستوری زنان در آئین زردشت پسندیده نیست . بواسطه امانت و دیانت و صداقت

در کسب و تجارت در نزد هبوطان خود احترامی دارند امانت داری و درستی آنها ضرب المثل است و بواسطه همین صفات نیک و پسندیده که در مشرق زمین کمیاب است توانسته اند در ایالت جنوب شرقی ایران تجارت را بخود انحصار دهند .

من بسی مایل هستم که از آداب و رسوم این آئین باستانی ایران آگاهی بیشتری بدست آورم ولی اینها اطلاعات عمیق و کافی از مذهب خود ندارند و فقط گفتند که زردشتیان پاره ای از ابنیه تخت جمشید را متبرک و مقدس میدانند و در هر جای عالم سکونت داشته باشند در موقع امکان بزیارت آتشکده ها و مقابر هخامنشی و برج مربع نقش رستم می آیند .

بطوریکه از کتب مقدس هندی استنباط میشود مذهبی که اکنون گبران بآن عمل میکنند ترکیبی است از مذاهب بسیار قدیمی که از اصول معتقدات طوایف قدیمی آیین مأخوذ شده است طوایف مدی مخصوصاً به ثنویت قائل بوده اند ولی پارسیان چنانکه معلوم است در دوران شاهان اولیه قائل بوحدت مبداء و یکتا پرستی بوده و عقیده داشتند که اصل بدی همیشه مغلوب اصل نیکی است. آنها به یگانگی خدا و لایزال او قائل بوده اند و عقیده داشتند که این خدای یگانه دارای صفات خاصه ایست که ممکن است حیات مخصوص و مستقلی اختیار کنند. از افسانه ها و داستانها چنین بر می آید که زردشت توانست اهالی مد را تابع مذهب مزدیسنا بنماید ولی معلوم نیست که این قانون گذار در چه زمانی در سلك حیات بوده است ؟ این مسئله برای من مجهول مانده ولی خاطر ام آرام است که من به تنهایی این مسئله را بلا جواب نگذارده ام بلکه هیچیک از دانشمندان نتوانسته اند تاکنون باین مسئله پاسخ قاطع و قانع کننده ای بدهند . مورخین و محققین همه بالاتفاق بقدمت منشاء آن اعتراف دارند ولی هیچیک نتوانسته اند تاریخ حیات زردشت و ظهور او را معین و روشن سازند .

پاره ای از مورخین یونان که از آن جمله است اودکس (۱) زمان حیات زردشت را بشش الی هفت هزار سال قبل از مرگ اسکندر میرسانند و پلین (۲) ظهور او را به هزار سال قبل از موسی میرساند و اکزانت Xanthe که از اهالی لیدی است عقیده دارد که او در حدود ششصد سال قبل از داریوش اول ظهور کرده است و مورخین جدید او را هم عصر داریوش بزرگ پادشاه هخامنشی میدانند اما عقیده اخیر هم بنظر من درست نمی آید زیرا که داریوش افتخار میکند که دوباره معابد منهدم شده بتوسط منهارا احیا کرده است و اگر بخواهیم واقع گویی کنیم باید بگوئیم که تاکنون هیچگونه مدرکی پیدا نشده است که شخصی را بنام زردشت در زمان معینی معرفی کند .

بنابر روایات ایرانیان، زردشت در شهر ارومیه از توابع آذربایجان که در آن زمان جزء مملکت مدی بوده است تولد یافته . دوره طفولیت و جوانی او در جنگ و کشمکش بادیوان و شیاطین گذشته است و در سن سی سالگی فرشته عالی رتبه ای بنام وهومنه بر او ظاهر شد و او را نزد

(۱) Eudoxe منجم یونانی است که ساعت شمسی افقی را اختراع کرد [۲۵۶ قبل از میلاد] (م)

(۲) Pline یکی از ادبای روم است که کتابی راجع باخلاق مردم قدیمی نوشته است (۱۲۰ بعد از میلاد) (م)

اهورامزدا خدای یگانه برد. زردشت مانند پیغمبری که بمأموریت خود آگاه باشد از خدای متعال خواست که تعلیماتی راجع باخلاق و درجات پستی و برتری فرشتگان آسمانی و دستورات مذهبی و سرانجام انسان و انقلابات جوی و تأثیر کواکب باو بدهد و بالاخره این پرسش را از اهورا مزدا کرد:

«بهترین مخلوق زمین کدام نوع است؟» و اینطور پاسخ شنید: «بهترین مخلوق، انسانی است که قلب پاک و بی آلاشی داشته باشد.»

زردشت از این پاسخ عالی خوشوقت و مجذوب گردیده خواست وظایف و اعمال فرشتگان را بداند و ارواح نیک و بد را بشناسد. قبل از آنکه اهورا مزدا بخواسته های او پاسخ دهد امر کرد تا از کوه مشعل و فروزانی عبور نماید و سینه و شکم خود را باز کند و وا داشت که فلزات گداخته را در بدن او بریزند. زردشت بدون واهمه و درد و رنج این عمل را تحمل کرد و پس از آنکه از بوته آزمایش با کمال خلوص بدر آمد اهورامزدا اوستا یعنی کتاب قوانین را باو داد و دوباره او را بر زمین فرستاد. نخستین کار زردشت این بود که بدر بارشاه گشتاسب پادشاه ممالک باختر رفت و عقلا و علمای دربار را که قصد هلاک او را داشتند بوسیله معجزات مغلوب و مجاب کرد و بالاخره شاه و خانواده شاهی را بآئین خود دعوت نمود و شاه هم آئین او را پذیرفت. زندها و ستا بنزله دائرة المعارفی است مرکب از شرعیات و فقه و اصول مذهب زردشت و هم کتاب دعا و آداب و مناسکی است که هر روزه باید آنرا خواند و دستورات آن عمل کرد. این کتاب مدت زمانی در نزد ملل غربی مجهول بود و هر کس بنوعی نام آنرا به پستی یاد میکرد. خوشبختانه اندکی پیشتر از يك قرن میشود که دانشمند معروف آنکتیل دوپرون (Anquetile - Duperron) آنرا فرانسه آورد و روایاتی میرساند که در زمان اسکندر شماره مجموع کتب زردشت به بیست و يك جلد میرسیده و همه در آن زمان موجود بوده است ولی امروزه مجموع بیشتر موجود نیست که حاوی مطالب مختلفی است. مجموعه اول مرکب است از وندیداد ساده که بر ضد شیاطین و اهریمنان سخن میراند و یسنا یعنی کتاب قربانی و ویسپرد یعنی کتاب آداب و رسوم مذهبی، تمام این کتب بزبان زندیامدی نوشته شده است.

آئین مزدیسنا تأکید میکند که قبل از هر عمل باید به پرستش اهورا مزدا پرداخت که جوهری است عاقل و نورانی و مشعشع و بسیار عالی و بزرگ و بسیار خوب و بسیار کامل و بسیار فعال و بسیار باهوش و بسیار زیبا و این همان خدای بالدار است که داریوش در حجاریهای مقابر هخامنشی در مقابل آن ایستاده است (۱).

(۱) فروهر خدای بال دار نیست بلکه زردشتیان معتقد بودند که فروهر یا فروشی یکی از نیروهای باطنی است که پس از درگذشت آدمی از تن جدا گشته و بسوی جهان مینوی میگراید اما در آغاز هر سال یعنی در هنگام نوروز برای سرکشی خان و مان دیرین خود بزمین فرود میاید و در مدت ده شبانه روز روی زمین بسر میبرد و بمناسبت فرود آمدن فروهرهای نیاکان هنگام نوروز را فروردین خوانده اند و پس از گذشتن ده روز دوباره بطرف آسمان میروند (م).

اهورامزدا برای عمل نیک خلقت خود شش فرشته مقرب را معاون قرار داده است که موسومند بامشاسپندان و یک عده فرشتگان را هم مأمور حفظ عالم کرده است که موسومند بایزدان و این ایزدان فرشتگان دیگر را در تحت اوامر خود داشته اند که هر یک مراقب مخلوقات مخصوصی بوده اند. این موجودات مجرد فروشیان یا فروهران نام داشته اند و بهر اندازه که وظائف خود را در روی زمین بهتر انجام میداده اند در آسمان مقرب تر میشده اند و چنین بنظر میآید که فرشتگان نگاهبان مذهب عیسوی هم به تقلید از همین فرشتگان بوجود آمده باشند.

اهورامزدا که بمعنی «صاحب اقتدار مطلق» است نام دیگری هم دارد و آن سپنتامینو میباشد یعنی «جوهر یک» پیوسته و بتوسعه و انبساط است «سپنتامینو یا اهورا مزدا عالم را خلق میکند و قوانین هم بوجود میآورد که عالم خلقت را اداره میکنند (۱).

در مقابل سپنتامینو اوصاف دیگری هم هست که کارش خرابی و فساد و انهدام است و آنرا انگره مینو «جوهر وحشت و اضطراب» مینامند و بنام اهریمن هم خوانده شده است. انگره مینو موجودات زیان رسان را از عدم بوجود میآورد ولی اهورامزدا برعکس موجودات سودمند و نیکی و زیبایی و نور را ایجاد میکند.

انگره مینو هم چون در عمل انهدام معاون لازم داشت دیوان را تحت فرمان خود آورد، این دیوان مأموریت داشتند که پیوسته بفساد و اندوه و گناه را در روی زمین بیافشانند و شش نفر از آنها که از همه توانا تر بودند در مقابل شش امشاسپند عرض اندام میکردند.

باری دستورات عملی اوستا بسیار عاقلانه و پسندیده است و مقصود قانون گذار بوجود آوردن یک اجتماع آرام و ثروتمند و خوشبخت بوده است.

زراعت که شالوده و اساس سیستم اقتصادی است با طرز قابل تجردی در اوستا توصیه و تأکید شده است و فرمولهای مذهبی زردشتی هم بسیار ساده است و انجام آنها زحمت آور نیست زردشت قبل از هر چیز از انسان میخواهد که بعبادت خدای یگانه پردازد و برای او قربانی کند و پیوسته قلب خود را پاک و بی آلاش نگاه دارد و در هر حال از راستگوئی انحراف حاصل نکند و اعمال و رفتار منصفانه و عادلانه ای داشته باشد (۲).

اهورا مزدا مجسمه و معبد مخصوصی نداشته است. فقط در قلعه کوهها محل هائی بوده است که روحانیان زردشتی آتش مقدس را در آنجا همیشه روشن نگاه میداشته اند و ایرانیان برای خدا گاو و اسب و گوسفند قربانی میکردند. گوشت قربانی را در مجاورت آتش میگذارند و نه در

(۱) اهورامزدا خدای یگانه است و دو قوه فاعله که یکی به سپنتامینو و دیگری به انگره مینو موسوم میباشد هر دو مخلوق اهورامزدا میباشد و پیوسته بایکدیگر جنگ میکنند و در واقع این دو قوه همان قوانین هستند که از آنها خیر و شر بوجود میآید و دائماً در کشمکش هستند و بالاخره خیر بر شر غلبه خواهد کرد [م].

[۲] در اوستا زردشت پیروی سه اصل را پیوسته بر مردم تأکید میکند که عبارت است از گفتار و رفتار و اندیشه نیک (م).

روی شعله فروزان آن تا آتش از ترشحات آن آلوده نشود و برای احتراز از آلايش آب و خاک و آتش اموات را نمیسوزانند و بخاك نمی سپردند و در رودخانه نمی انداختند بلکه آنها را در میان برجهای بی سقف موسوم بدخمه (برج سکوت) قرار میدادند و تسلیم طيور گوشتخوار مینمودند و عقیده داشتند که پس از مرگ انسان روح اوسه یا چهار روز در پهلوی جسد خاکی میماند و بعد در محکمه ای احضار میشود و فرشته راشنو اعمال خوب و بد او را میسنجد و بعد او را بطرف پلی که در بالای جهنم قرار دارد راهنمایی میکند. هر گاه اعمال بد بر اعمال خوب زیادتى داشته باشند فوراً در پرتگاه عمیقی میافتد و طعمه اهریمن میشود و برعکس اگر اعمال خوب بر اعمال بد فزونی داشته باشد سالم از پل میگردد و نزد وهومنه میرود تا توسط او باهورا مرزدا معرفی شود.

رؤسای مذهب که عموماً بنام ماژ «مغ» خوانده میشده اند ملقب به آتراوان هم بوده اند. شاید کلمه ماژ در مردمانند کلمه لوی (Lévi) در نزد یهود نام قبیله ای بوده که از میان آن روحانیان بیرون میآمده اند تا مستقیماً وارث ریاست مذهبی اسلاف خود بشوند این رسم هنوز هم در میان زردشتیان هندی معمول است.

همانطور که روحانیان ما کلماتی برای تخفیف روحانیان غیر کاتولیک بکار میبردند، کلمه ماژ [مغ] هم که نویسندگان قدیم آنرا از ایرانیها بعاریت گرفته اند کلمه ای بوده است که مخالفین برای خفت روحانیان مدی استعمال می کرده اند و بهر حال این مسئله مسلم است که منها کاملاً بر مملکت مد مسلط بوده اند و در صدد برآمد، اند که پارس را هم فتح کنند و بهمین جهت بوده است که با حیل گوماتای مغ را بر تخت کامبیز نشاندند ولی داریوش از مقاصد آنها جلو گیری کرد و در اعدام آنها کوشید.

داریوش در تمام مدت پادشاهیتش نسبت بمنها بدین بود و رؤسای آنها را بعناوین مختلف بستختی مجازات میکرد. پس از داریوش مخصوصاً در زمان اردشیر سوم ناهید و مهر هم در آئین قدیمی ایران دخالت پیدا کرد و در زمان اشکانیان خدایان ملی قدیم ایران و ارباب انواع بیگانگان حقارت و تخفیف زیادتى دیدند.

پس از آنکه ساسانیان بر اوضاع مسلط شدند با حیاء آئین قدیم پرداختند و آتشکده ها را دوباره رونق دادند و آئین زردشت در دوره سلطنت آنها از نو احترامی پیدا کرد و این حال دوام داشت تا زمانی که اعراب بر ایران تسلط یافتند و مذهب اسلام را جانشین مذهب قدیمی طایفه آیین کردند (۱).

۱۸ اکتبر - اکنون یک هفته است که ماهه روزه بستایش اهورا مرزدا اشتغال داریم و بامداد و پسمین

(۱) نوشته های مؤلف اقتباسی است از اوستا شناسان باختری قدیم و با آنچه امروز محققین راجع بآئین زردشت نوشته اند تفاوت زیادی دارد. کسانی که بخواهند بمطالعه آئین ایرانیان باستانی پردازند میتوانند بنوشته های خاور شناسان جدید مخصوصاً بکتاب دانشمند محترم آقای پور داود مراجعه نمایند.

باو درود میفرستیم و بامجسمه های قشنگ شاهان هخامنشی معاشرت میکنیم . مارسل یکدفتر دویت صفحه ایرا برآز یادداشت و نقشه کرده است . منم کلیشه های بسیار بادقت تهیه کرده و آنها را با آب صاف شسته و پرداخته ام و دیگر کاری نداریم مگر اینکه بابقایای قصور سلاطین بزرگ ایران مراسم تودیع بعمل آورده و از دربار پرسلیس اجازه مرخصی بگیریم. (۱) مفرشها بسته شد و اسبانرا زین کردند و بطرف شیراز که حاکم نشین ایالت فارس است و بعقیده حافظ قاهره و دمشق و کلیه بروبحر درجنب آن هیچ است رو آوردیم

فصل بیست و دوم

عزیمت ازکناره - تنگه الله اکبر - مدخل بازار - ورود بتلگرافخانه - زندگانی زنان اروپائی درشیراز - پایتخت کریبخان - حامی خارجیان .
۱۹ اکتبر - با اینکه نوکران و چاروادارها عجله داشتند که زودتر لانه کناره را ترک کنند درحوالی مغرب آماده حرکت شدند و بما گفتند : « دنبال تیرهای تلگراف بروید و اطمینان داشته باشید که راهرا گم نخواهید کرد. »

من گفتم بسیار خوب و سوار شدیم و از قافله جلو افتادیم . درحوالی ساعت ده تفنگها و پشتابها را پر کردیم و خوشوقت شدیم که ازهم صحبتی با تفنگچیان آسوده شده ایم و میتوانیم نفسی براحات بکشیم . بدبختانه پس از یک ربع ساعت در تاریکی شب فرو رفتیم و راهرا گم کردیم و هرچه جستجو کردیم دیگر نه شاهراه پیدا شد و نه تیر تلگراف . ناچار بعقب برگشتیم و بکناره آمدیم . دهقانی که در منزل او فرود آمده بودیم مارا راهنمایی کرد و بشاهراه انداخت و گفت : در دنبال رد پای قافله حرکت کنید انشاالله بزودی بآن ملحق خواهید شد . ما هم بنصایح او عمل کرده و مدتی بهمان طریق طی مسافت نمودیم اما بزودی بصخره ای رسیدیم که ممکن نبود اثری از پای حیوانات دیده شود . مدتی بطرف چپ و راست در جستجوی جاده گشتیم ولی هم ماوهم اسبان سرگردان ماندیم زیرا که از راه خارج شده بودیم و جرئت جلورفتن نداشتیم ، فقط يك روزنه امید برای مامانده بود که شاید بتوانیم به پیدا کردن تیرهای

(۱) پس از دیولافواهم دانشمندان و محققین دیگری از اروپا و آمریکا بایران آمده و در این آثار باستانی مطالعات و تحقیقاتی کرده اند . مخصوصاً پرفسور هرتسفلد از طرف دولت ایران مأمور تحقیقات شد و گزارش جامعی تهیه کرد که مرحوم پیرنیا آنرا در کتاب ایران باستان طبع و منتشر نمود.

بعلاوه چند سالی است که از طرف دولت ایران هیئتی در خرابه های کاخهای سلطنتی هخامنشیان مشغول خاک برداری شده و در ضمن عمل بکشف اشیاء نفیسی موفق گردیده است و شرح آنها را به تفصیل در کتبی تحت عنوان گزارشهای باستان شناسی که اخیراً بطبع رسیده است در دسترس عامه گذاشته اند و طالبین میتوانند بآنها مراجعه نمایند (م)

تلگراف موفق شویم ولی اینکار هم در شب تاریک مشکل بود. در این موقع باریک صلاح چنین دیدیم که پیاده شده و بامشورت و معاونت یکدیگر راهی پیدا کنیم. ضرب المثل میگوید: «انسان در اثربحث و مشورت عاقبت بروشنائی خواهد رسید.»

پس از مشورت قرار بر این شد که من ببحرکت در جای خود با اسبان بهانم و مارسل بجستجو پردازد، شاید راه نجاتی پیدا شود. اما مارسل نزدیک بین بود و نمی توانست بخوبی از عهده انجام این وظیفه بر آید.

تقریباً باندازه نیمساعت شوهرم برای انجام وظیفه زمین را لگدمیزد و لایق قطع مرصدا میگرد تار تباطمان قطع نگردد و بالاخره هم بنتیجه ای نرسید. بنابر این بنزد من آمد و گفت بهتر این است که عنان اسبانرا در دست گرفته و روی زمین دراز کشیم تا روشنائی بامدادی نمایان گردد.

پس از لحظه ای از شادی فریاد کشید و به تقلید ارشمیدس مهندس چند بار این لفظ یونانی را تکرار کرد «اورکا ... اورکا» [۱] توضیح آنکه بادی بشدت وزید و سیم تلگراف را که در بالای سراسر قرار داشت و چندین دفعه از زیر آن عبور کرده و آنرا ندیده بود بصدا در آورد و بدین طریق توانست خط تلگراف را پیدا کند و در نتیجه خط سیر ما معلوم گردید. اما پیدا کردن تیر تلگراف هم کمک مهمی بمانکرد زیرا که ما مجبور شدیم در جستجوی آن از قله تپه ها بطرف دره ها سرازیر شویم و از سنگلاخها و صخره های صعب العبور خطرناک یعنی از جاهائی که شاید روز جرئت عبور از آنها را نداشتیم بگذریم و بالاخره با زحمت زیاد بشاهراه افتادیم.

هنگامیکه سفیده صبح دمید من توانستم از دور کاروان و تفنگچیان را تشخیص دهم و در این خیال بودم که در موقع رسیدن بنوکران نگویم که راه را گم کردیم و بصدماتی گرفتار شدیم اما چون بآنها ملحق شدیم ابدأ از این تأخیر ما اضطرابی نشان ندادند و همین باعث شد که من بشدت بلامت آنها پرداختم که چرا تمام شب بدون اینکه در فکر اربابان خود باشند براه ادامه داده اند.

(۱) Euréka یعنی یافتن. اشاره باین داستان است که روزی پادشاه سیراکوز در جزیره سیسیل، ارشمیدس دانشمند را خواسته، تاجی باو نشان داد و گفت: زرگر مقداری طلا و نقره برای ساختن این تاج از من گرفته است. میخواهم بدون اینکه تاجرا برهم زنی مقدار طلا و نقره ای که در آن بکار رفته معین کنی، ارشمیدس چند روز در فکر پیدا کردن راه حل مسئله بود تا روزی در حمام طریقه حل مسئله را پیدا کرد. توضیح آنکه چون در آب خزانه فرو رفت مشاهده کرد که مقداری از آب در خزانه بالا آمد و فهمید که هر جسمی که در آب فرو رود باندازه حجم خود آب را بالا میآورد و راه حل مسئله در نظرش روشن شد. گویند از فرط شادی از حمام بیرون آمد و با بدن عربان در کوچه بطرف خانه میدوید و پیوسته تکرار میکرد یافتن... یافتن

یکی از آنها گفت : «جناب عالی بیجهت بنامان خود پرخاش میکنید چون شب تاریک بود و ما بخیال اینکه شما جلورفته‌اید، کاری نکردیم اما همینکه سفیده صبح دمید از کاروانهایی که میآمدند اتصالا جویای شما شدیم و بعلاوه از اوضاع صحی ایالت فارس هم تحقیقاتی کردیم. چطور ممکن است که مادر فکر شما نباشیم. سلامتی شما منتها آمال و آرزوی ماست.»

من پرسیدم که از اوضاع ایالت فارس چه شنیدید ؟

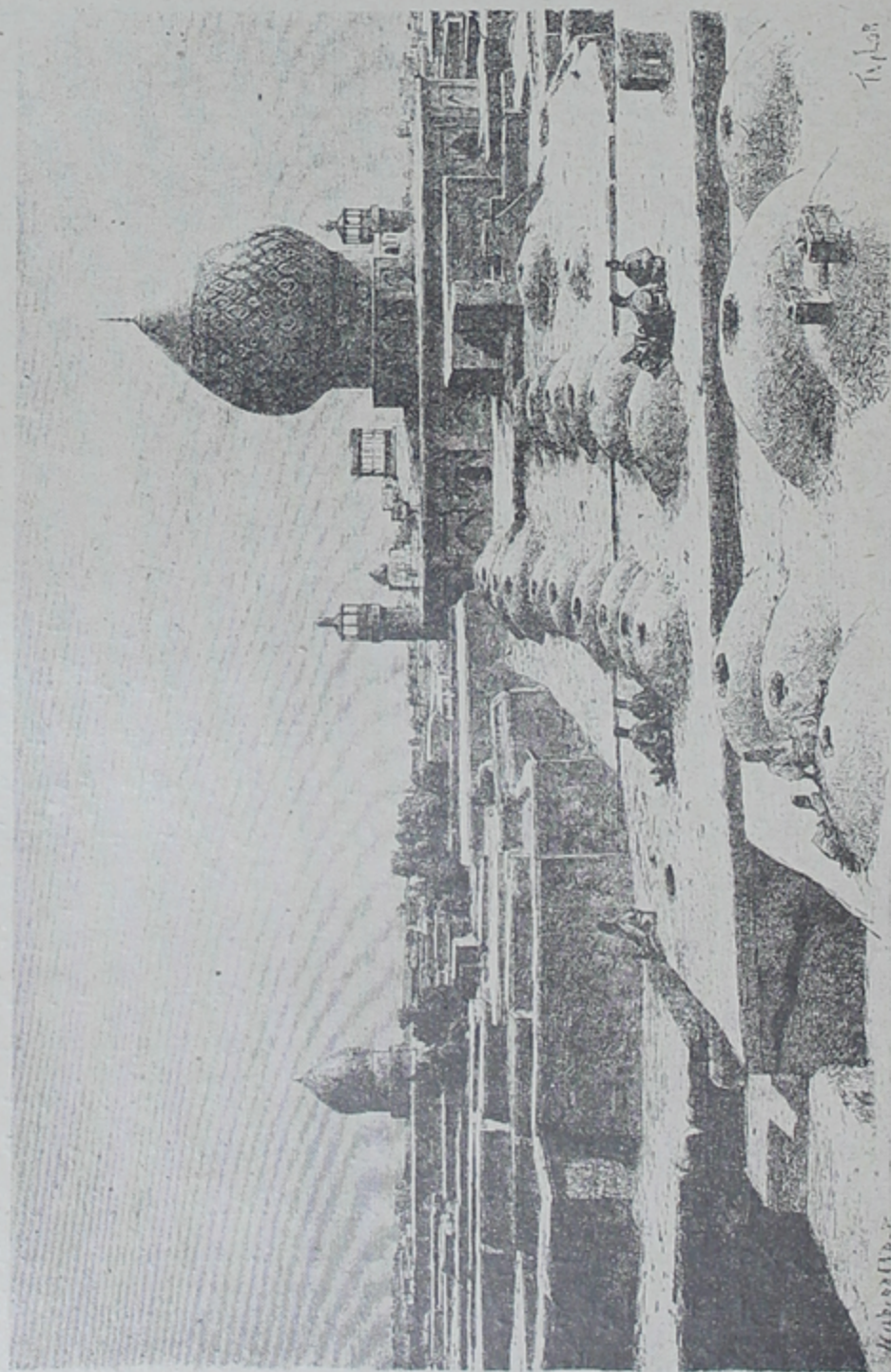
گفت : اوضاع بسیار بد است. تب و نوبه در این فصل پائیز کشتار زیادی کرده بخصوص که از کودکان دیگر اثری در زرغون باقی نمانده است و اشخاص بزرگ هم چون تلفات زیادی دیده‌اند همه دهکده‌ها را ترک کرده و بکوهستان پناهنده شده‌اند، بنابر این لازم است هرچه زودتر این دوازده فرسخ فاصله را طی کرد و بشیر از رسید.

من گفتم البته باید زودتر فرار کرد زیرا در سه ماه قبل قاطر چپانی که از شیراز باصفهان آمدند نقل کردند که زارعین محصول خود را رها کرده و رفته‌اند و در نواحی زرغون کاه برای حیوانات و خوراک برای مسافران پیدا نمیشود.

چاروادران شدت ناراحت شدند که چگونه باید این فاصله را بدون توقف طی کنند در صورتیکه در مدت اقامت مادر پرسیدیس مانند بچه‌ها که مادرشان بآنها وعده کرده است و در هر پنج دقیقه میگویند مامان برویم، این قاطر چپان هم پیوسته بمامیگفتند برویم، اقامت در این خرابه‌ها بس است اما اکنون کلمه برویم را فراموش کرده بودند.

یابوهای مانظر باینکه یک هفته تمام استراحت کرده بودند توانائی آنها داشتند که از زرغون بگذرند و بسياحان ابنیه هخامنشی ناسیاسی نشان ندهند. بهر حال چاره جز رفتن نبود. يك نواختی بیابان و اشعه سوزان آفتاب نیمروز و آهسته راه رفتن حیوانات موجب آن شده که من در روی زین چرت بزنم و همین طور خواب و بیدار طی مسافت میکردیم که ناگهان از شکاف کوهی دشت قرمز رنگی را دیدم که در میان آن گنبد های پوشیده از کاشیهای رنگین نمایان بود و طولی نکشید که حصار و برج و باروی شهر پیدا شد و باغهای اطراف شهر که درختان سرو زیبا در آنها خود نمایی میکرد نمایان گردید و مرا ایاد سروهای قبرستان ایوب اسلامبول انداخت. ایرانیان که شینته مظاهر طبیعت هستند دور نمای شیراز را بهترین مناظر مملکت خود میدانند و اوضاع آنها بنظم و نثر توصیف کرده‌اند. کمی بعد به تنگه‌ای رسیدیم که موسوم است به تنگه الله اکبر. میگویند علت اینکه این تنگه باین نام معروف شده این است که چون مسافر پس از تحمل مشقات این راه طولانی باین تنگه میرسد و منظره زیبا و دلربای شیراز را می بیند تعجب کرده و بی اختیار از ساخته‌های دست پروردگار زبان به تحسین و آفرین میکشاید و از شدت تعجب میگوید الله اکبر. البته طبیعی است که مسافر پس از تحمل سختی‌ها و راه پیمایی در بیابانهای لم یزرع و یکنواخت، از دیدن این منظره شگفت آور حاکم نشین ایالت فارس شادی آمیخته بجنونی پیدا میکند.

این معبر تنگ تنهاری است که میتوان بوسیله آن بدشت شیراز رسید و تا شهر يك کیلومتر

منظره شهر شیراز

فاصله دارد. یکعه از سپاهیان نیز در آنجا پاسبانی میکنند. در بالاخانه سردر این تنگه نسخه گرانهای از قرآن مجید محفوظ است که میگویند بادت سلطان ابراهیم پسر شاه رخ شاه بانیسکوترین خط نوشته شده است.

درویشی که نگاهبان این گنج گرانها بود چون دید که مامتوجه خزانه او نشدیم و بواسطه خستگی و ناتوانی در رفتن شتاب داریم باقیافه عبوسی بهانگریست ولی ماهم بی تقصیر بودیم زیرا که پس از طی هفتاد و دو کیلومتر با آنهمه مشقت در زیر آفتاب سوزان نه حس کنجکاو در مامانده بود و نه ذوق سیاحت آثار گرانها. در ضمن نقش برجسته ای راهم در دیوار صخره ای دیدیم که به تقلید حجاریهای ساسانی، فتحعلی شاه را با فرزندانش نمایش میداد. این صخره را در طرف دست راست گذاشته و وارد دره ای شدیم که مورخین یونانی آنرا حفرة فارس و خود ایرانیان بطور شایسته تری نام گرمسیر بآن داده اند و با اینکه ارتفاع شهر شیراز از سطح دریا بهزار و پانصد و پنجاه متر میرسد هوای اطراف آن گرم است.

خیابان عریض و منظمی که شایسته ورود باین شهر حاکم نشین است از میان باغهای قشنگ و باصفا عبور میکند و باستحکامات شهر منتهی میشود. در اطراف شهر حصار و خندق است که دارای برج و باروی خراب و پر از کثافات است. در آنطرف دروازه دکانهای دیده میشود که درختان بر آنها سایه انداخته بودند ولی از بازار تجارتی اثری ندیدیم. عده زیادی از مردم در کنار دیوار افتاده و عبای آسترداری بسر کشیده بودند و با وجود آفتاب سوزان بشدت می لرزیدند. چون قدری پیشتر رفتیم از سه دکان دوتای آنها را بسته دیدیم و آنهم که نیمه باز بود صاحبش مانند مرده ای در میان اجناس روی زمین افتاده بود. کاروان باز حجت از کوچه های تنگ و کثیف عبور کرد. بالاخره بمیدان بزرگی رسیدیم که در یکطرف آن اداره تلگراف خانه واقع بود. همینکه بآن نزدیک شدیم مستخدمین جلو آمده و گفتند که مدیر تلگرافخانه به ییلاق رفته و سفارش کرده است که ماشما را بآنجا ببریم تا از خطر ناخوشی محفوظ بماند. اگر چه ما پس از سیزده ساعت متوالی روی زمین ماندن بکلی خسته و وامانده شده و محتاج باستراحت بودیم ولی از ترس ابتلای به تب راضی شدیم که سه کیلومتر دیگر هم برویم شاید از تب و لرز برکنار باشیم.

باری دوباره از میدان برگشته، از کوچه ها گذشتیم و در دشت پر خاکی طی مسافت کردیم و بالاخره در خیابان مشجر عریضی افتادیم و بیابان قشنگی وارد شدیم که پراز گلهای ممالک غربی بود و در بعضی از باغچه ها هم کلم و کنگر و بادنجان کاشته بودند که درختان پر بار سب و گلایی بر آنها سایه انداخته بودند. در وسط باغ هم عمارتی نیمه ایرانی و نیمه اروپائی دیده میشود. خلاصه از دیدن این باغ مختصر نشاطی بن دست داد و مثل این بود که در مملکت متمدنی وارد شده ایم. معاون تلگرافخانه مستر بلاکر (Blackmore) باستقبال ما آمد و در حالیکه می لرزید دوا طاق مبله در اختیار ما گذارد و چون در بحران تب مالاریا بود و نمی توانست بروی پا بایست اجازه مرخصی گرفت و رفت که در منزل خود بپا افتد.

مستخدم بها گفت فرنگی دیگری هم در شیراز هست که نام او دکتر ادلینگ (Odling) و طبیب مخصوص کارمندان خط تلگراف انگلیس است و اگر مانند روزهای پیش تب نداشته باشد امروز بعد از ظهر بدیدن شما خواهد آمد.

خدایا من در چه مملکتی هستم! از بدو ورود تا کنون پیوسته مریض می بینم.

۱۹ اکتبر - امروز من مشغول باز کردن وسایل عکاسی شدم تا ببینم چه سالم مانده و چه شکسته است که ناگهان صدای داد و فریادی شنیدم و پشت سر آن یوسف آشپز را دیدم که با سر بی کلاه و لباسهای پاره بطرف من میدود.

بعض رسیدن اشک ریزان گفت: خانم بمن رحم کنید... بدادم برسید... این چاروادار بدرسک می خواهد مرا بکشد، جسارت راجدی رسانده که بنام جناب عالی دست درازی میکند این سک لامذهب انعام مرانداد و چون مطالبه کردم بامشت و لگد بمن جواب داد و بشما هم فحش میدهد. اورا تنبیه کنید. او قسم خورده بود که پس از گرفتن باقی مانده کرایه انعامی بمن بدهد ولی امروز بجای انعام مرا کتک زده است.

بطوریکه فهمیدم باز مسئله مداخل در کار بوده و از قرار معلوم پس از آنکه چاروادار باشی اناثیه مارا تحویل داد و پس مانده کرایه را گرفت و رفت یوسف آشپز در دنبال اورفته و مطالبه انعام کرده است و کشاکش در میان آندو روی داده و چاروادار بجای انعام مقداری مشت و لگد با و تحویل داده است و چون آشپز توانائی مقاومت نداشته بشکایت نزد من آمده است و باگریه وزاری استمداد میطلبد.

من چون بقضیه پی بردم خندیدم. معینا بعض تسکین خاطر او بچستجوی چاروادار برداختم و او را در آشپزخانه و طولیه و سایر جاها نیاقتم. اتفاقاً در موقع مراجعت او را در پشت تپه گلی دیدم که بامشت به بینی خود میکوبد تا باسر و صورت خون آلود نزد من بشکایت آید و از ترس اینکه مبادا تعقیب شود مشغول طرح این نقشه شده است.

بعض اینک مرا دید باحالت تضرعی که خالی از اضطراب نبود گفت: خانم به بینید نو کرشما چه بروز من آورده است. در اصفهان شش تومان بعنوان انعام از من گرفت و امروز هم باندازه همان مبلغ مطالبه میکند. اگر بنا باشد من هرچه بگیرم با و تحویل دهم پس خودم بازن و بیچه چه باید بکنم!

من نتوانستم از خنده خود داری کنم. بعد آشپز را صدا کرده بلامتش برداختم و او را تهدید کردم که اگر باز هم چنین کاری را تکرار کنی بجا کم خواهم گفت که تورا بزندان اندازد. در پاسخ من گفت من بشما و حاکم هر دو خواهم خندید. شیراز شهر مقدسی است، میروم در مسجد بست می نشینم تا ببینم چگونه شما یا حاکم جرئت دارید که در مسجد قدم بگذارید و مرا دستگیر کنید.

چون کار باین زمینه رسید و من دیدم که مشاجره با و بنفع من تمام نخواهد شد آنچه طلب داشت

باو دادم و گفتم که تورا از خدمت معزول کردم، برو و در دسر را کم کن.
آشپز حيله گر گفت: پس برای لباسهای پاره شده ام چه میدهید؟
- من ديگر يکشاهی بتو نخواهم داد، برو به مجتهد عارض شو اگر دلش بحال تو بسوزد ناچار لباس بتو خواهد داد.

۱۱ اکتبر - ديروز با معاون تلگرافخانه و دکتر آدلينگ كاملاً آشنا شدیم. هر دو نفر زنهای خود را از دست داده اند. مالاریا و گرمای شديد و كسالت حاصله از اقامت چندین ساله در شیراز بحیات آنها خاتمه داده بود. و بطوریکه تقل می کردند این دوزن که شجاعت بخرج داده و همراه شوهران خود بشیراز آمده بودند باین فکر افتادند که با ورزش خود را نیرومند کرده و در مقابل بدی آب و هوا و نا ملایمت استقامت کنند بنا بر این روزهای اول با سب سواری و گردش پرداختند اما از بیرون آمدن آنها بدون حجاب انقلاب و شورشی در شهر تولید گردید و مردم بدیدن آنها هتاکي و فجاشی می کردند و کار بجائی رسید که از حرف تجاوز کرده میخواستند بعمل پردازند و آنها را اذیت کنند ناچار شوهرانشان بحاکم شکایت کردند حاکم هم گفته بود من نمیتوانم از شورش عمومی جلو گیری کنم. چاره منحصر بفرد این است که از خانه بیرون نیایند و اگر خواستند بیرون آیند با چادر و چاقچور و روبند حرکت کنند. شاید این دوزن بیوشیدن چنین لباسی تن در میدادند اما اشکال دیگری در کار بود که نمی توانستند با این لباس باشوهران فرنگی خود بیرون بروند و از روی ناچاری بمجبوس شدن در خانه راضی شدند. در تابستان گذشته خانم بلاکر مریض شد و در گذشت و خانم دکتر آدلينگ هم مالاریا گرفت و اکنون سه هفته میگذرد که او هم بازندگان بدرد گرفته است. از نقل این داستانهای حزن انگیز من بشدت مغموم شدم و فهمیدم که در شهر پراندهی وارد شده ام.

در این سال، تنها اروپائیان در پرداخت مالیات بمرض مالاریا پیشقدم نبودند بلکه عده کثیری از اهالی هم نسبت بآن ادای وظیفه کردند بخصوص کودکان خرد سال که بدترت از این بلا در پناه ماندند. هیچیک از اهالی شیخ از باختن ارماع شدن از این بلای عمومی سرافراز نشده بود همه طعم این ناخوشی خطرناک را چشیده بودند اما عجب است که با این حال صبح و شام در خوردن خربوزه و هندوانه و خیار افراط میکنند. مقدار کثینی که دزدواخانه ها بود تمام شده و ديگر بهیچ قیمتی پیدا نمیشود.

اهالی شیراز این مرض را بطوفانهای هوایی نسبت میدهند که بکثرت در فصل بهار در این نواحی بروز میکند ولی علت اصلی این است که در سراسر اشیی دامنه کوهپاوتپه ها قفره زیاد است و آب باران بقدر زیادی در حفره ها میماند و از تابش آفتاب متعفن میگردد و پشه مالاریا تولید میکند و اهالی از نیش آن مسموم میشوند.

۱۲ اکتبر - امروز طرف صبح، وقت من تمام صرف پذیرائی واردین گردید. ابتدایك دکتر بومی آمده که از شاگردان دکتر تولوزان بود و نظربه توصیه استاد خود بملاقات ما آمده بود

بعد از او هم یکنفر که مانند مستان نگاه میکرد آمد نام او میرزا صالح خان و شغلش حامی خارجیان است. و قتی که خود را معرفی کرد من بیاد حامی خارجیان اصفهان افتادم که چگونه اسباب در درس و زحمت ماشده بود. اما برعکس دیدم که زبان فرانسه را خوب حرف میزند و بعد معلوم شد که مدت ها در لندن منشی سفارت بوده است اما در تمام مدت اقامت در لندن يك كلمه انگلیسی هم یاد نگرفته است و بنا بر خصائص ذوقی ایرانیان که عاشق زبان فرانسه هستند، بفرا گرفتن این زبان همت گماشته است و خیال میکنم که چندین دفعه از تنگه مانش عبور کرده و بیاریس آمده است تا بآباد گاریهای سواحل مه آلود رودخانه تایمز را با گردش در خیابانهای پاریس از خاطر محو نماید و تعجب من زیاد تر شد از اینکه فهمیدم این مرد حوصله بخرج داده و آشپزی را همراه خود بارو پابرده و یکسال تمام در زیر دست آشپزان مابشا گردی گذارده است تا طرز تهیه خوراک های اروپائی را کاملاً یاد بگیرد. من بیش خود فکر میکردم که اگر این مرد نتواند مانند همکار اصفهانی خود بمامساعدتی بکند اقلاً آشپز او که رقب کارم (۱) است نمونه ای از معلومات خود بما ارائه خواهد داد. حدس من صائب بود زیرا که میرزا صالح خان در موقع رفتن از ما دعوت کرد که پس فردا ناهار را در منزل او صرف کنیم و تعهد کرد که خبر ورود ما را بنایب الحکومه بدهد. پس از پذیرائی از واردین و رفتن آنها برای گردش و سیاحت شهر شیراز از منزل بیرون رفتیم. در ضمن گردش باطناً شهر را مخاطب قرار داده و میگفتم: ای شیراز جنت طراز... ای مهد فصیحای سخن پرداز... ای موطن شعرای بزرگ وای شهر طرب خیز و نشاط انگیز... ای شهر مشهور گل و بلبل، تو را چه میشود و چرا باین حال افتاده ای! در حال عبور از کوچه های تو من جز کثافت چیزی ندیدم. عمارات و ابنیه ات همه از آسیب زلزله شکافته و در شرف انهدام است. چرا شاعران عالیه مقام تو سر به تیره منگ فرو برده اند، کوآن عندهایمان نغمه پرداز تو، و کجا رفتند آن گل سرخ های موطن تو؟

باری چنین بنظر میآید که این شهر قدمت زیادی نداشته باشد. مورخین عرب بنای آن را در سال ۶۹۵ میلادی ذکر کرده اند و بنوبت بتصرف سلاطین مختلف ایران در آمده است و در زمان کریم خان زند بمنتهای اوج ترقی رسیده است. کریم خان که در اواسط قرن اخیر در سلك حیات بود عنوان پادشاهی اختیار نکرد و بلب و کیلار عایاقا منع شد و برای اینکه بقبایلی نزدیک باشد که در تصاحب تخت و تاج باو مساعدت کردند پایتخت خود را در شیراز قرار داد و دور شهر خندق و حصار کشید و ابنیه عالی در آن بنا کرد و در بیرون محوطه شهر باغهای سرو و مرکبات زیاد ایجاد نمود و در محله ای که هنوز هم بنام او افتخار دارد قصر و بازاری ساخت که بهترین بازارهای ایران است و مسجد و مدرسه بسیار با ابهتی هم باین ساختمانها ضمیمه کرد. همانطور که شاه عباس در اصفهان به نیکو کاری معروف است کریم خان نیز در شیراز شهری دارد. همینکه نزدیک ابنیه اورسیدیم احتیاجی پیدا نکردیم که از همراهان نام بانی آنها را

[۱] Carème نام آشپز مشهور فرانسوی است که چند جلد کتاب در فن خوراک پزی انتشار داده است.

مدخل بازار شیراز

پیرسیم زیرا که میدانستیم همه خواهند گفت و کیل و جز و کیل کسی را نام نخواهند برد . باری باینکه ابنیه مذهبی شیراز از روی نقشه ابنیه اصفهان ساخته شده است از حیث تزیینات وضع جدا گانه ای دارد . چنین بنظر می آید که هنرمندان شیرازی تخته رنگ پیشینیان خود را بدور انداخته و اصول جدیدی از باغهای باصفای شیراز بعاریت گرفته اند . بته های گل سرخ در روی کاشیهای زمینه سفید خود نمائی دارد و بجموعه نقاشیهای بدنه دیوارها منظره روشنی میدهد که در آن ، رنگ لاکی شبیه برنگ قرمز دانه تسلط دارد .

از تمام ابنیه و کیل مدرسه از نقطه نظر تزیین جالب توجه تر است . این مدرسه در نزدیکی مسجد واقع شده و دیوارهای آن از کاشیهای مربع مینائی مستور گردیده است . هر یک از این کاشیها اگر از بنا برداشته شود به تنها یک تابلوی قشنگ جدا گانه ایست و شایستگی آنرا دارد که در بیلوی شاهکارهای نقاشی غربی جای بگیرد . متأسفانه در نتیجه زلزله تمام این ابنیه تکان خورده و آسیب زیاد دیده است . البته ارواح حافظ و سعدی هم از این خرابیهای وارده اندوهگین هستند .

تنها کار نیک کریم خان این نبوده است که بتزیینات پای تخت خود پیردازد بلکه همیشه در فکر فراهم کردن وسایل آسایش و خوشبختی رعایای خود هم بوده است و عدل و انصاف و مهر و ملاطفت او نسبت بر رعایا زبانه زد خاص و عام است .

جلو خان مسجد و کیل

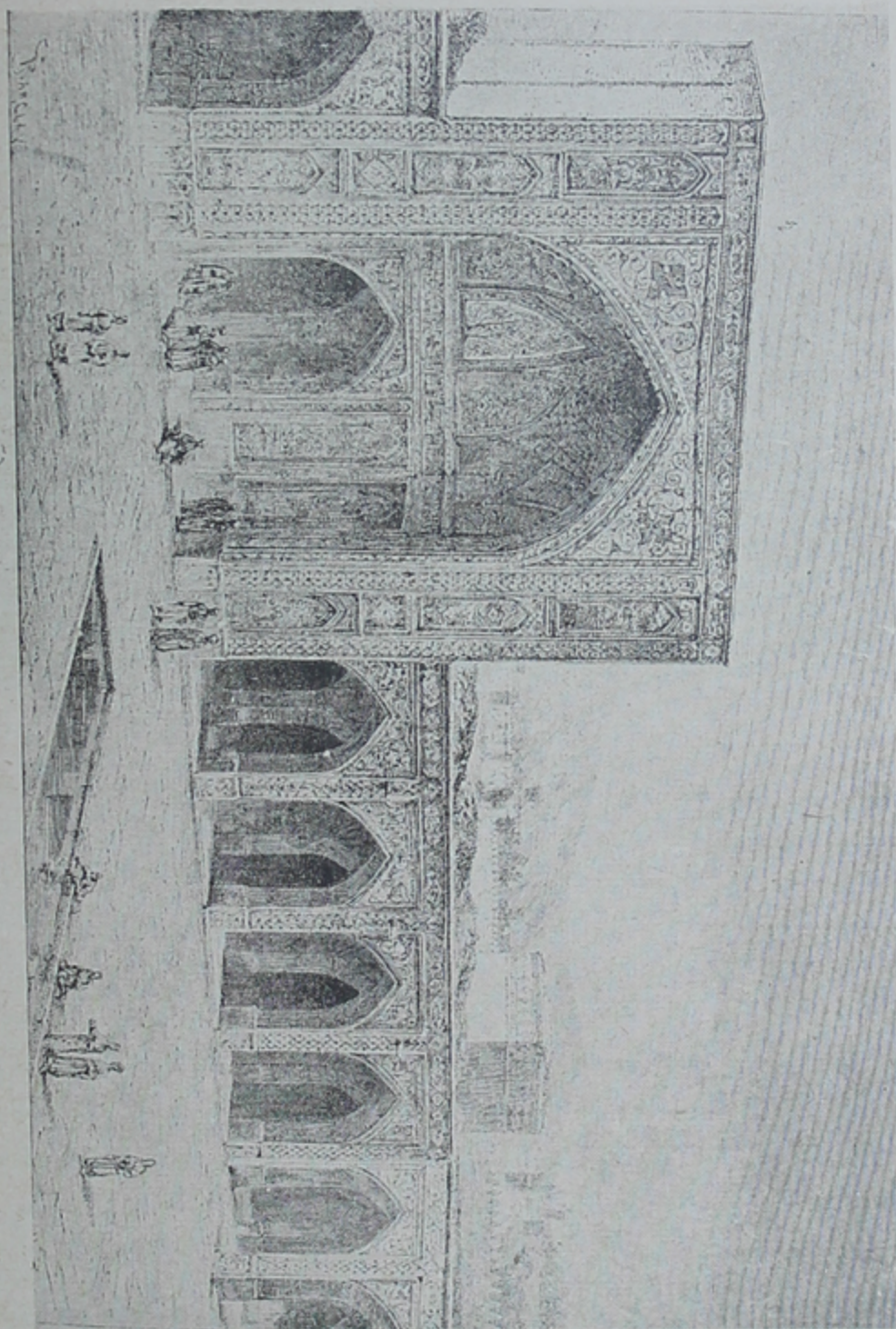
کریمخان صنعت و تجارت را هم تشویق میکرد و بارمنی‌ها آزادی عمل داده بود و مانند شاه عباس از آنها حمایت میکرد و حقاً شایستگی لقب (پدر ملت) را هم داشته است.

علیرضا نویسنده تاریخ اومی نویسد و درست هم نوشته است که: اشعه این آفتاب باشکوه تمام مملکت ایران را در روشنائی خود غرق کرده بود اما اثر حرارت ملایم و مطبوع آن در شیراز بیشتر محسوس میگردد و ساکنین این شهر، با آرامش خاطر و خوشبختی بی نظیری زندگانی میکردند. همه با آزادی تام روزها را با عیش و نوش و تفریحات بسر میبردند. شراب مانند آب سیل بود و در جشن‌ها و مهمانی‌ها وسیله سرگرمی و خوشی بود. سینه‌ها بقدری مالا مال عشق بود که جز ترانه‌های عاشقانه صدائی بگوش نمیرسید. عاشق با معشوق پیوسته در راز و نیاز بود. غزالان رمنده یعنی پریوشان طنناز با جوانان نوریس مأوس گشته و دوش بدوش هم در باغهای با صفا بتفرج مشغول بودند.

مورخین دیگری که مانند علیرضا با عراق کوئی نپرداخته‌اند، همه از مهر و ملاطفت و انصاف و عدالت این پادشاه زند تعریف و تمجید نموده و داستانهای جالب توجهی از رفتار عادلانه او نقل کرده‌اند که ما برای نمونه یکی از آنها را شرح میدهیم.

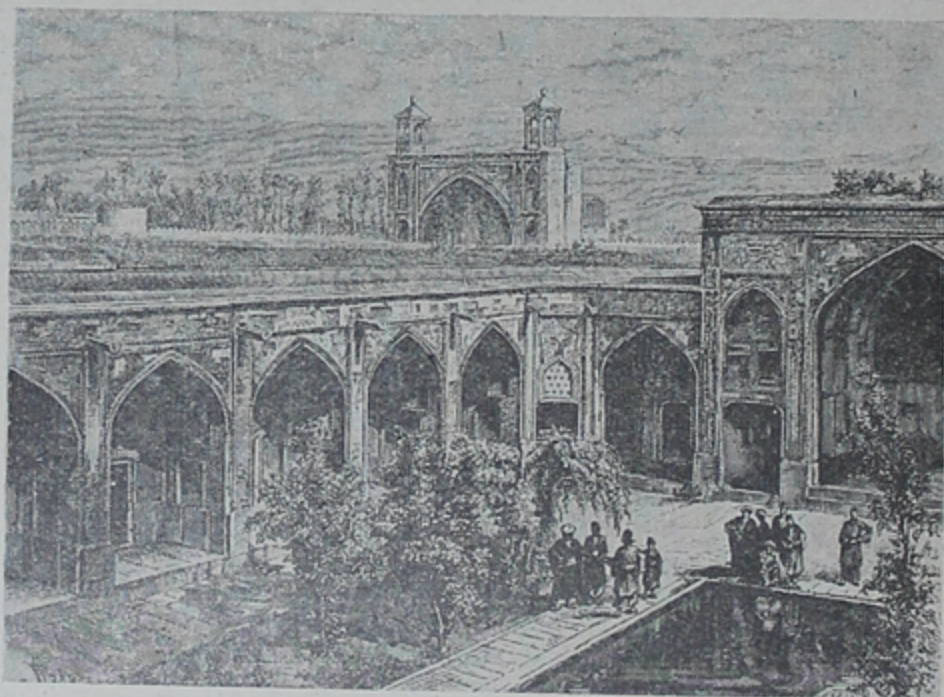
گویند در یکی از روزها که کریم خان ازدادگری و رسیدگی بمرایض مردم خسته شده بود، هنگام ظهر برخاست تا باندرون رفته رفع خستگی نماید. ناگاه شخصی رسید و گفت عرض دارم.

کریم خان - تو کیستی و چه کاره‌ای؟

مسجد و کتیل

- تاجری هستم که دزدان تمام دارائی مرا بسرقت برده اند .
 - موقعیکه آنها بسرقت مشغول بودند توجه میکردی ؟
 - قربان خواب بودم .
 کریم خان با خشم و تنغیر - چرا در چنین موقعی خواب رفتی ؟

مدرسه و کیل

- تصور میکردم که شما بیدار هستید .

از این پاسخ بجا و مناسب خشم کریمخان فرونشست و گفت درست گفتمی و بنو کران گفت این مرد را نزد خزانۀ دار من بپرسید تا مبنی که از او سرقت رفته است باو مسترد دارد . البته حق با اوست و وظیفۀ من است که دزد را بدست آورم و مجازات کنم تا مردم بتوانند شب راحت بخوابند . از زمان کریم خان بیعد اوضاع بکلی تغییر یافته و امنیت از ایران رخت بر بسته است . دزدان با آزادی بکسب و کار خود مشغولند . حکام هم ابداً بشکایت مردم رسیدگی نمیکنند بلکه بفارت آنها میردازند و عدل و انصاف در نظر آنها خوار و بی مقدار است و ادای دین خود را نسبت بخالق و مخلوق در این میبینند که از شرابخواری اظهار تنفر کنند ولی حقیقت امر این است که اگر در انتظار عامه از باده گساری پرهیز دارند در عوض در خلوت و در میان چهار دیوار بخیالی کردن بطریقه مشغول میشوند .

باری مستربلاکر بها گفت : شما فردا باید برای صرف ناهار بمنزل میرزا صالح خان بروید اما قبل از هر کار لازم است از او بپرسید که آیا ورود شما را بجا کم خبر داده است و وقت ملاقات گرفته است یا نه .

- این پرسش لازم نیست مگر نه این بود که خود او داوطلب انجام این امر شد ؟

- آری اما او بنا بعمادتی که با فراط در شراب دارد اگر ممکن باشد هشت روز در هفتۀ مست لایعقل میشود . شما دیدید که بایک حالت تقریباً غیر عادی بملاقات شما آمد . البته مدتی خود را

از آشامیدن شراب محروم کرده بود تا بتواند با کمی هوشیاری از شما ملاقات کند و یقین دارم که پس از ملاقات بطوری بجزیران مافات پرداخته است که تا سه روز دیگر هم ممکن نیست بهوش آید و گمان نمیکنم که بتواند فردا پذیرائی درستی از شما بکند اما چون میداند که شما بمنزل او خواهید رفت شاید نگاهداری هوش و حواس را رعایت کرده باشد.

- آیا شیرازیان زیاد به پرستش تا کستان میردازند ؟

- در مقابل اروپائیه‌ها از خود دفاع میکنند ولی در خلوت چندان مقید بمراعات دستورات مذهبی نیستند.

- حق دارند، شراب شیراز باندازه‌ای معطر و خوش طعم است که هر کس را شیفته خود میسازد - درست است اما طعم و عطر آن مطلوب پرستندگان نیست. ایرانیان شرابی را می‌پسندند که زودمستی بیاورد. ایرانی هیچوقت بطور تصادف مست نمیشود بلکه عالماً و عامداً مایل بمستی است تا بعبقیده خود دردد و رنج زندگان را لحظه‌ای فراموش کند و من میتوانم برای اثبات گفته خود قضیه‌ای را که تازه اتفاق افتاده است برای شما نقل کنم:

چند ماه قبل سرمفتش خط تلگراف انگلیس برای گردش بشیراز آمد، حاکم پیش که قبل از صاحب دیوان حکومت شیراز را داشت بدیدن اورفت و در ضمن ملاقات صحبت از مشروبات الکلی اروپائی بمیان آورد و مخصوصاً راجع بکیفیت آبجو از سرمفتش پرسش کرد. پس از رفتن جناب اجل سرمفتش پنج بطر آبجو در سیدی گذارده توسط یکی از نوکران تلگرافخانه برای حاکم فرستاد. فردای آنروز پیشخدمت حاکم همان نوکر را در بازار ملاقات کرد و بعد از احوال پرسی گفت: «این چه دوائی بود که ارباب شما برای حاکم فرستاد. آقا تمام این پنج بطر را یکی بعد از دیگری خالی کرد و ابداً اثر مستی از آنها ندید و ناچار از ماعرق خواست تا سرگرم شود.»

۱۳ اکتبر - امروز بر حسب دعوت بمنزل میرزا صالح خان رفتیم. بطوریکه بلاکرم بما گفته بود میزبان محترم در اثر افراط در شراب خواری قادر بر بلند شدن و سر پا ایستادن نبود و بیانات بی ربطی کرد که من از آن ها چیزی نفهمیدم. بالاخره با اشاره دست او در روی فرش ترکستانی که نزدیک پنجره اطاق افتاده بود نشستیم و او برای عذر خواهی گفت: من به تب شدیدی مبتلا شده‌ام و در میان دوسر فیه این جمله را مؤدبانه و با ملاحظت ادا کرد «اگر چه دیر آمدم بسیار خوش آمدم، از زیارت شما خوشوقتیم.»

این فرمول را تمام ایرانیان در موقع پذیرائی و اردین بکار میبرند ولی از اینکه گفت دیر آمدم من قدری ملول شدم اما بعد فهمیدم که مقصود او این نبوده است که ماخلف وعده کرده‌ایم بلکه میخواسته است برساند که کاش زودتر می‌آمدید تا از حضور شما بیشتر محظوظ شوم.

پس از نشستن به پیرمرد سیدی که عمامه‌آبی بر سر داشت اشاره کرد و گفت: مدتی است که قوه باصره حاجی آقا ضعیف شده است، من دیروز با و گفتم که یکی از دکتراهای معروف فرنگستان بشیراز آمده و فردا در منزل من دعوت دارد شما هم بیایید تا چشمتان را معاینه و معالجه کند.

مارسل گفت : من طبیب نیستم ، شما یک جراح قابل در شهر خودتان دارید و آن دکتر آدلینگ است ، این آقا باید با و مراجعه کننده بمن .

میزبان گفت : من میدانم که پاسخ شما از روی خلوص نیت است معینا خواهش میکنم محض خاطر من چشمان او را معاینه کنید و عقیده خود را بگوئید و بعد بزبان فرانسه گفت : خواهش میکنم اگر قابل معالجه نباشد بفرانسه بمن بگوئید زیرا که اگر از معالجه مأیوس شود از غصه خواهد مرد .

مارسل باز مایش چشمان سید پرداخت و گفت : آب آورده است .

صالح خان - آیا معالجه پذیر هست و ممکن است بیناشود ؟

- شاید ، ولی هنوز موقع عمل آن نرسیده است . بعلاوه پس از چندی چشم چپ او هم نابینا میشود . در آن موقع باید او را نزد دکتر آدلینگ بفرستید تا برده کدرا را پائین بکشد و یاد آورده و در هر حال منهم باشما هم عقیده هستم که مأیوس کردن سید خوب نیست .

میزبان محترم بفارسی گفت البته .. البته و من بخوبی مشاهده کردم که هوش و حواس میزبان ما آن بآن تاریکتر میشود و حال آنرا هم ندارد که درست بفرانسه صحبت کند . بعد ناگهان رو بسید کرد و دوست خود را برهم زد و بفارسی گفت : «دوست عزیزم مبارک است . انشاالله مبارک است و مانند بازیگری که در صحنه نمایش لال بازی کند با کلمات شکسته و بریده بسید گفت . من اکنون نتیجه معاینه فرنگی را بتم میگویم ، یکسال دیگر تو از هر دو چشم بکلی محروم خواهی شد بکلی نابینا میشوی . . . فهمیدی ؟ ... بعد یک نفر فرنگی میآید ... و با چاقوی بزرگی چشمان تو را از حدقه بیرن میآورد ... روی میز میگذارد . . . قوه برق تلگراف بآنها میدهد ... بعد دوباره آنها را با فشار در حدقه فرو میبرد ... از آن بعد تو بهتر از همیشه خواهی دید ... این بینائی تا آخر ... تا آخر عمر برای تو باقی خواهد ماند . . . ترس این عمل خیلی دردناک نیست .

سید پیر با اینکه میدانست که دوستش هوش و حواس درستی ندارد و از روی عقل و شعور حرف نمیزند رنگش مانند خیار مایل بسبز شد . مارسل برای تسلی خاطر با و گفت : میرزا صالح خان هذیان میگوید و این سخنان مولود مغز ناخوش اوست . آسوده باش بایک عمل جراحی بی اذیت چشم تو خوب خواهد شد . سید روی بیمزبان کرده و با کمال خشونت زبان ملامت او گشود و به تقلید اوسرفه میکرد و کلمه مبارک است را نیز تکرار می نمود .

خلاصه سید با حالت محزونی رفت و ناهار آوردند . میزبان محترم ابتدا سر میز نشست اما نتوانست چیزی بخورد و مانند آدمهای تبار از صندلی افتاد و بروی زمین غلطید و صدای نفیرش بلند شد .

همانطور که حدس میزدیم آشپز و خوراکهای بسیار خوبی بطرز اروپائی تهیه کرده بود و مارسل هم بدون اینکه اعتنائی بر رفتار میزبان بکند مشغول خوردن شد اما من از این صحنه بسیار متنفر شدم و با اینکه مدت هشت ماه میشد که نظرم بمیزار و پائی و غذاهای مطلوب ، نیا فتاده

و خوراکم منحصر به برنج پخته بود نتوانستم از این ناهار مطلوب بهره مند گردم ، حرکات و رفتار تنفرآور میزبان مرا از غذا خوردن بازداشت . از نو کر میزبان پرسیدم قضیه شرفیایی بحضور صاحب دیوان بکجا انجامید ؟ در جواب گفت من از این قضیه اطلاعی ندارم و تا سه روز دیگر هم ممکن نیست از ارباب خودم چیزی بیورسم . بنابراین من بفکر افتادم که اگر نخواهیم مدت زیادی در شیراز بمانیم باید دیگری را واسطه ملاقات قرار دهیم

فصل بیست و نهم

قصر هخامنشی در نزدیکی شهر شیراز - حجاری برجسته ساسانی - ثبوت قدمت شهر از روی ابنیه مختلف قدیمی - دایه مسلمان نزد مسیحی - مقابر سعدی و حافظ - اطبای بومی .
 ۱۴ اکتبر - من باید شکر کنم که در مدت اقامت در شیراز روزهایم یکنواخت نمیگذرد . امروز به همراهی دکتر آدلینگ و مستر بلاکر که دوسه روزی است از آب رهایی یافته سواره بعزم سیاحت ابنیه قدیمه از شهر بیرون رفتیم و در دشت پهناوری براه پیمائی پرداختیم . در طرف راست و چپ ما اراضی وسیعی دیده میشد که رنگ خاک آنها تیره بود . البته چنین رنگی دلیل بر خوبی و حاصل خیزی خاک میباشد .

دهقانان گاو آهنهای چوبی به الاغ و قاطر و شتر بسته و مشغول شیار کردن زمین بودند . کمی بعد ، از دامنه کوهی که در طرف شمال دره را مسدود میکند بالا رفتیم و از محوطه وسیعی عبور کردیم که پراز آجر های شکسته و سفالهای خرد شده بود و بالاخره از کنار کوهی که مانند

یکی از اسبهای سواری ما با نوکر تلگرافخانه

صخره نقش رستم دارای مقابر حفر شده در سنگ بود عبور کرده و رسیدیم بخرابه قصری که شباهت زیادی بخرابه های تخت جمشید داشت . این بنا هم در روی صخره ای قرار گرفته و مرکب است از یک تالار بزرگ و جلوخان هایی که از درهای آنها روشنائی بدرون قصر وارد میکرد . در گاهها را حاشیه ای از قطعات سنگ برجسته احاطه کرده است و در بالای آنها تزییناتی شبیه سردرهای مصری وجود دارد . در بدنه این درگاهها تصاویری از شکارگاه

شاهان بطور برجسته حجاری شده است ، متأسفانه این بنا باندازه‌ای آسیب دیده که نزدیک است بکلی از میان برود .

چند سال قبل یکی از حکام شیراز خواست یکی از این قطعات بزرگ سنگ را برای پوشش سردر باغ خود ببرد . چون سنگ را ازجا در آوردند چند عدد مسکوک دریک [۱] در زیر آن پیدا شد و حاکم طماع بخیال بدست آوردن گنج حکم کرد که تمام سنگهای درگاهها را ازجا در آورند و در زیر آنها بکاوش پردازند و چون این سنگهای جسیم برداشته شد ، بارانهای زمستانی هم کومک کرد و این درگاهها سرنگون گردید .

در پائین این صخره طبیعی که قصر در روی آن بنا شده رودخانه ای جاری است که آب صاف آن از زیرنی زارها و نباتات باتلاقی بزحمت عبور میکند و در آن خرچنگهایی دیده میشود که برنگ آبی فیروزه ای هستند . در ساحل چپ رودخانه صخره قائمی است که سه تصویر برجسته در آن حجاری شده است ولی از حیث صنعت و هنر از تصاویر صخره نقش رستم پست ترند و رویهمرفته این حجاریها که بادست صنعتگران ایالتی بوجود آمده ارزش هنری و صنعتی ندارد .

سر آدمها باندازه ربع تنه است و در تزیینات فرش و پرده هم آثار جالب توجهی دیده نمیشود . در قسمت‌های عاری از تصاویر هم اثر قابل ملاحظه‌ای بنظر نمیرسد بلکه باندازه حجاریهای حالیه هم نمیتوان ارزشی برای آنها قائل شد . از اینها گذشته از بس آسیب دیده اند مثل این است که چکش برداشته و عمداً بمحو آنها پرداخته اند . صورت‌های حجاری شده را بنیراز شاه که تاج بر سر و گیسوان مجعدی دارد نمیتوان بدرستی تشخیص داد .

بمجموعه این قصور ویران و استحکاماتی که در روی کوه دیگری بنا شده و قلعه آن بر تنگه الله اکبر و دره شیراز مسلط است و دو چاه که مقطع مربع مستطیلی دارند و عمق آنها بدویست و دو اوزه متر میرسد و مقابری که در صخره‌ها حفر شده ، مرا باین فکر انداخت که نوشته‌های مورخین عرب نباید مقرون بصحت باشد و شهر شیراز پس از خرابی شهر استخر بنا نشده بلکه قبل از آن تاریخ هم وجود داشته است .

بهر حال این محلی که ساسانیان انتخاب کرده و تصاویر خود را در آن مجسم نموده اند موضع نشاط آورست و لیاقت اشعاری را که حافظ راجع بآن سروده است دارد .

چون از بالای صخره نگاه کنیم می بینیم رشته جبالی که دره شیراز را احاطه کرده است توسعه پیدا میکنند و اگر بجریان بریج و خم نهر رکن آباد نظر اندازیم از دور دریاچه نمکی پدیدار میگردد که از آبهای سرازیر شده از کوه تشکیل یافته است .

باری همینکه از سیاحت این آثار ویران قدیمی فارغ شدیم از دامنه کوه بزیر آمده و کنار رودخانه رسیدیم دکتر آدلینگ گفت : بهتر آن است که ناهار را در سایه درختان و در کنار این نباتات باتلاقی صرف کنیم ، ماهم پیشنهاد او را پذیرفتیم ، نو کرها سفره سفیدی روی زمین انداختند و در پیش هر یک بشقاب و لیوان بلور و قاشق و چنگال نقره ظریف که کار استادان زرگر شیرازی بود گذاردند ، از دیدن این تجملات نشاطی در من ایجاد گردید و دوباره نظری

به تصاویر سنگی شاهان ساسانی انداختم . چنین بنظر آمد که آنها هم در وجد و نشاط من شرکت دارند اما پندهای حکیمانه‌ای هم بن می‌دهند و می‌گویند « دنیا گذرگاهی بیست نیست و نباید بآن دلبستگی پیدا کرد ، این مناظر ویران را ببینید و درس عبرت بگیرید . »

نقوش برجسته ساسانی در شیراز

باری ناهار بالذت صرف شد و استراحتی کردیم و طرف عصر راه شیراز را پیش گرفتیم اما بجای اینکه به تلگرافخانه برویم من خواهش کردم که بمنزل دکتر برویم و بچه‌های کوچک او را ببینیم ، دایه مسلمان که زن محتاط و مآل اندیشی است سر و صورت دو کودک دکترا تمیز کرده

و با لباس های قشنگی آنها را آراسته بود . خودش نیز لباسهای خوبی پوشیده بود و سر و وضع آبرومندی داشت . این دایه زن مسلمانی است که دکتر آدلینگ پس از مرگ همسرش او را برای پرستاری اطفال خرد سال خود استخدام کرده است و البته بازجت زیاد توانسته است او را با اجازه مجتهدین بخانه خود بیاورد . خدمات زیادی که دکتر باهالی شیراز کرده و ترس اینکه مبادا از این شهر برود موجب آن شده است که امام جمعه و مجتهد اجازه دهند که زن مسلمانی در خانه کافری اقامت نماید و پرستاری کودکان مادر مرده بپردازد .

پس از حصول این اجازه ، دکتر با شکل دیگری برخورد که لازم بود آنها هم بر طرف ناپدیدان این بود که دایه از آمدن بخانه او اکراه داشت و راضی بود که پستان خود را در دهان يك بچه میمون یا توله سگ بگذارد و از گذاردن آن در دهان يك کودک عیسوی اجتناب نماید . اما دکتر بآبادان پول زیاد عاقبت او را راضی کرد و قرار شد ماهیانه یکصد قران که در فارس ثروتی محسوب میشود با و مواجب بدهد و در هر فصل هم یکدست لباس ابریشمی یا پارچه پشمی گرانبها برای او فراهم کند بعلاوه خدمتکاری را هم در زیر دست او بگذارد تا قلیان برای او درست کند زیرا که بعقیده دایه کشیدن قلیان شیر پستان راز یاد میکند .

۱۴ اکتبر - چون تب فرصتی به مستر بلاکر داده بود ما توانستیم امروز بگردش پردازیم و در ضمن بزیارت مقبره های حافظ و سعدی دو شاعر مشهور دنیا که شیراز به پرورش آنها افتخار دارد نیز نائل گردیم .

حافظیه در مدخل دره حاصل خیزی واقع شده است و از قنات بزرگی که تمام دشت شیراز را آبیاری میکند مشروب میشود . سنگ عقیق مانندی که اشعار خوب حافظ در آن حک شده بر روی

دایه اطفال دکتر انگلیسی و خدمتکار

قبر افتاده است. مقبره در مرکز قبرستانی واقع است که شیفتگان شاعر بزرگ بامیل ورنیت در جوار او مدفون گردیده اند. حافظ در قرن چهاردهم در شیراز تولد یافت و در آغاز زندگانی وضع بسیار ساده ای داشت

و قبل از اینکه اوقات خود را وقف خدمت رب النوع شعر نماید در دکان نانوائی بخمبر گیری اشتغال داشت اما طولی نکشید که بواسطه اشعار آبدارش شهرتی حاصل کرد و مصاحب مطلوب سلاطین و شاهزادگان و بزرگان هم عصر خود گردید.

اشعار حافظ آنچه در دست مانده مجموعه ایست مرکب از پانصد و شصت و نه غزل و چند قصیده. اشعار او با اینکه در تشبیه اغراق آمیز هستند در نزد خاص و عام محبوبیت تامی دارند و مخصوصاً دباو دانشمندان ارزش بسیاری برای آنها قائل اند.

این شاعر عالمی مقام گاهی افکار باطنی خود را طوری بقلم آورده که حالت معما مانندی دارد و محتاج به تفسیر و تشریح است و ایرانیان با نظر اعجاز بآن مینگرند و غالباً برای حل مشکلات و پیش بینی زندگانی آتی خود بادیوان حافظ مشورت میکنند، یعنی پس از نیت کتاب را از جایی که انگشتان بآن تصادف کرده اند باز میکنند و به پند و اندرز آن گوش میدهند و اگر احیاناً جواب رضایت بخش باشد از غیب گوئی آن وجد و نشاط فوق العاده ای پیدا میکنند و این عمل را تقال مینامند.

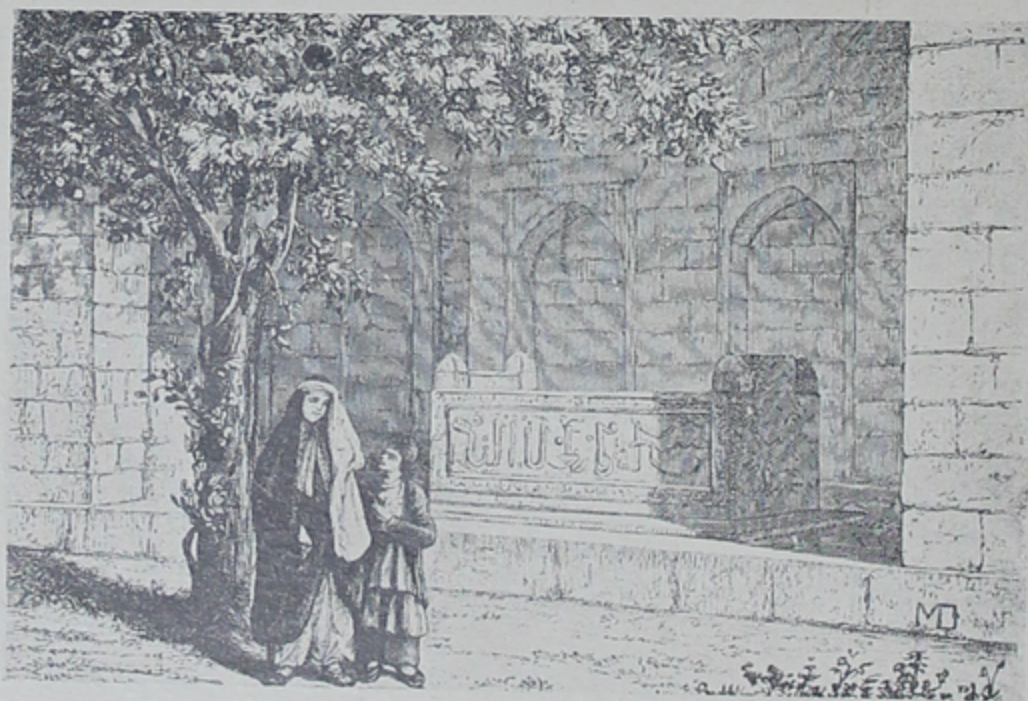
متأسفانه حافظ با این همه مزایا پس از مرگ با اعتراضاتی هم مواجه شد و ملاها بیهانه اینکه مرد فاسد، العقیده ای بوده مانع شدند که مریدانش برای دفن او تشریفاتی بعمل آورند. بالاخره مریدانش پیشنهاد کردند که بهتر آن است که راجع بکفر و ایمان او از خودش اعتراف بخواهند. بنابر این دودفعه متوالی از کتابش فال گرفتند و خوشبختانه بغزلهائی برخوردند که در حال اقرار بخطاهای خود اعتقاد داشت که از بهشت و آلاء و نعم آن بهره مند خواهد بود بنابر این زهاد متعصب در مقابل عقیده او سر تسلیم فرود آوردند و مانع تشریفات دفن او نشدند.

ایرانیان بحافظ لقب لسان الغیب داده اند و اشعار او را گاهی برای کیف و وجد و حال میخوانند و گاهی برای فهم مراتب تصوف و عرفان و عشق ببدهاء و شیفتگی که شاعر نسبت بمقام الوهیت داشته مطالعه میکنند و هر دو طریق در نظر صوفیان مطلوب است زیرا که باعتقاد اغلب از آنها احساسات طبیعی انسان و جاذبه فنا ناپذیری که روح او را بطرف خالق خود میکشد و جزو لاینفک و توأم میباشد و این خود یک نوع فلسفه مخصوصی است. ابهام و تاریکی و عدم نظم و حالت معمائی که در پاره ای از اشعار حافظ پیدا میشود مانع آن نیست که ایرانیان دیوان او را در رأس عالترین آثار ادبی کشور خود قرار دهند. ادبا و دانشمندان غالب غزلهای او را از حفظ میخوانند و طبقه متوسط هم بمشهور ترین اشعار آن آشنائی دارند و حتی طبقه بی سواد عوام هم از خوان نعمت این شاعر بزرگوار بی بهره نیستند و داستانهای هم از او در خاطر خود ذخیره کرده اند که برای نمونه یکی از آنها را که درویش پیری در موقع رفتن بحافظیه برای من حکایت کرد در این جا نقل میکنم.

درویش میگفت: وقتی که امیر تیمور شیراز را فتح کرد با حضار این شاعر بزرگوار فرمان داد و بتایر باو گفت: من ممالك زیادی را فتح کردم و شهرهای زیادی را خالی از سکنه کردم

تا بتوانم دو شهر عزیز خود را که سمرقند و بخارا باشند از هر حیث آبرومند سازم بطوریکه بر تمام شهرهای دنیا برتری داشته باشند. چگونه تو شاعر منلوک، این دو شهر را که در نظر من مانند دو گل سرخ نوشکفته و بمنزله دو چشم مملکت پهناور من هستند بخال هندوی دلبر شیرازیت بخشیدی و گفتی :

اگر آن ترك شیرازی بدست آرد دل مارا
بخال هندویش بخشم سمرقند و بخارا را

مقبره سعدی در شیراز

حافظ بدون تأمل پاسخ داد : فقر و فلاکت من نتیجه همین افراط در بذل و بخشش است . تیمور از این جواب منطقی و دندان شکن فوق العاده مسرور شد و شاعر بزرگوار شیراز را مشمول الطاف خود قرار داد .

باری پس از دیدن مقبره حافظ از کوچه معطری که در میان باغها بود و دیوارهای آن از شاخه های پر گل نسترن پوشیده شده بود عبور کردیم و بمقبره سعدی رسیدیم که سراینده دو کتاب گران بها و نفیس بوستان و گلستان است . قبر این شاعر شیرین گفتار در مقبره ای در عقب يك حیاط مربع قرار دارد و در روی آن سنگ بزرگ مرمری که خوب حجاری شده افتاده است و در اطراف آن کتیبه هایی از اشعار شاعر حک شده است . بطوریکه میگویند این بنا در زمان کریم خان زند ساخته شده و یا اقلاً در آن زمان تعمیر یافته است .

شیخ مصلح الدین سعدی که ایرانیان غالباً و شیخ خطاب میکنند در سال ۱۱۹۴ تاریخ میلادی در شیراز قدم بعرضه وجود گذارد و چون بسن رشد رسید در غالب ممالک آسیا بسیاحت پرداخت و در شام در موقع جنگهای صلیبی با اهالی شرکت کرد و مدتی هم در نزد عیسویان محبوس ماند و پس از

رهائی بوطن خود مراجعت نمود و دیوان اشعار خود را مرتب کرد و گلستان را در شیراز نوشت و بواسطه انتشار بوستان و گلستان شهره آفاق گردید. کتاب گلستان غلوطی از نظم و نثر و حکایات اخلاقی و پند و اندرزهای گرانها میباشد اما بوستان بآلتیام منظوم است. اشعار سعدی سهل الفهم تراز اشعار حافظ است و اطفال مکتب خانه هم گلستان او را همراه قرآن میخوانند.

حکایات سعدی که با انشاء و اسلوب بی نظیری تدوین شده غالباً نتایج اخلاقی بسیار خوبی دارد، غزلیها و قصایدش که بهترین نمونه فصاحت و بلاغت بشمار می آید دارای اغراقات و کنایات و استعاراتی است که در ادبیات شرقی پسندیده و مطلوب است و در عین حال اشعار بی اهمیتی هم دارد که در نزد ادبای ایرانی پسندیده نیست. بهر حال شرافت و افتخار واقعی این دو شاعر نامی شیرازی در این است که ترکیب کلام و سبک تحریر و انشاء حالبه زبان فارسی را پی ریزی کرده اند.

زبان فارسی که امروزه دریای تخت و ایالات شمالی و جنوبی معمول است از زبان پهلوی که خود آنهم تغییراتی دیده بود مشتق گردیده است. با این وصف اگر پس از اسلام زبان عرب عده زیادی از ریشه های لغات سامی را در این زبان قدیمی داخل نکرده بود بدون تردید یکی از بهترین نمونه های زبان های هند و ژرمنی محسوب میگردید علاوه بر این تغییرات همینکه کسی درست بزبان رعایای شاهنشاه آشنا گردید با کمال تعجب می بیند که لهجه آنها شباهت زیادی بزبانهای یونانی و لاتینی و آلمانی و انگلیسی دارد.

جمله ها بوضع و ترکیب لاتینی ادا میشود و افعال غالباً در آخر جمله می آیند و ترکیب کلام و قواعد صرف و نحوی آن مانند زبان انگلیسی است. عده افعال بی قاعده در زبان فارسی کم دیده میشود و لغات آن مانند زبان آلمانی بهم پیوستگی پیدا میکند. بواسطه سهولت ترکیب لغات مرکبه عده یشمار لغات معاون میتوان پیدا کرد که چون با سبکی اضافه شوند افعال جدیدی بوجود میآورند یکی از این افعال که بکثرت استعمال میشود فعل کردن است و بقدری تعمیم دارد که بر حسب موقع، نسبت با شخص تبدیل شکل پیدا میکند مانند نمودن و فرمودن. اینهم یکی از اشکالات بزرگ این زبان است و ایرانی بسیار مقید است که در حرف زدن مراعات این تغییر شکل را بکند و اگر یک نفر بیگانه با آنها حرف بزند درجه احترام او را نسبت بخود از بکار بردن همین کلمات استنباط میکنند. مثلاً اگر بخواهند کسی را دعوت بنظر کردن نمایند بنوکر و فرزندان و اشخاص پست تر از خود میگویند «نگاه کن» و بهم شأن خود میگویند (نظر نمائید) و بشاه و بزرگان و اشخاص مافوق خود میگویند «نظر فرمائید»

من هم نظر باینکه خود را عکاسباشی دولت فرانسه و شخص شرافتمندی میدانم توقع دارم که مانند اشخاص عالیرتبه ایرانی بامن حرف بزنند و اگر کسی بمن بگوید فلان کار را بکن و کلمه نمائید و فرمائید را بکار نبرد مجبورم که باتییر و اوقات تلخی و باشلاق او را تأدیب و تنبیه کنم.

برعکس برای اینکه در این کلاف شوریده صرف و نحوی گیر نکنم همیشه سیاستی بخرج داده و يك فرمول بسیار ساده و مفیدی را بکار میبرم و بعضی اینکه باها کم یا شخص مهمی رو برو می‌شوم ابتدا باو میگویم که من از لطافت و فصاحت و بلاغت زبان فارسی اطلاعی ندارم زیرا که معلمین من در طول مسافرت بایران همه چار و اداراها بوده اند و باین مقدمه بدون زحمت فعل کردن را بجای نمودن و فرمودن بکار میبرم و بجای جناب عالی و حضرت اجل بلفظ شما اکتفا میکنم و بجای

تشریف فرمائی برای اقوام نزدیک شاه هم همان فعل آمدن را استعمال میکنم .
بغیر از فعل کردن دو کلمه دیگر فارسی نیز هست که در غالب جاها میتوان بکار برد و شاید در بکار بردن آنها هم اشتباهی روی ندهد . یکی کلمه مال است که اساساً ملکیت و تعلق را می‌رساند مثلاً وقتیکه لرزی عارض شود میگویند مال تب است و اگر بخواهند بگویند این بنا قدیمی است میگویند مال قدیم است و کلمه دیگر «تا» میباشد که نظیر آن در زبان فرانسه نیست و در موقع تعیین کثرت بکار میبرند مثلاً میگویند دو تا یاو و سه تا چراغ و غیره و در صورتیکه بتوانند این دو کلمه را خوب استعمال کنند در صحبت باز نمی‌مانند . بومارش (۱) مدعی بود که با دانستن کلمه (Goddam) (۲) در زبان انگلیسی معطل نمی‌مانند اما فرهنگ زبان فارسی بیشتر از فرهنگ انگلیسی درهم ریخته است زیرا که اقلاً باید سه کلمه مذکور در فوق را دانست تا بتوان گلیم خود را از آب سالم بیرون آورد .

لنت چهارم که دانستن آن بسیار ضرورت دارد و جمله هارا تقویت میکند و ممکن است با ایراد آن یک ساعت طرف را مجبور کرد که با دقت بحرف شما گوش بدهد و اظهار خستگی نکند پول است که همیشه در گوشها طنین انداز است .

۱۶ اکتبر - تب دوباره حضور خود را اعلان کرد . میزبان ما با باغبان و دو نفر مهتر بآن مبتلا شدند مارسل نیز لرزش دیدی کرده و در روی يك توشك کاهی افتاده است . نبودن يك تخت خواب اروپائی رنج و درد تب را سخت تر میکند ، عرق فراوان که در مرحله دوم ظاهر میگردد لباسها را بدبو و متعفن مینماید . من در مادر سلیمان آزمایش کاملی از این نوع تب بعمل آوردم . بهر حال نظر بخواهش من دکتر آدلینگ آمد و گفت تب شوهر من چندان سخت نیست اما بلا کمربالش بد بود و مستخدمین هم کم و بیش حالشان رو بسختی میرفت . شاگرد جوان دکتر تولوزان بعبادت و مستخدمین هم کم و بیش حالشان رو بسختی میرفت . شاگرد جوان دکتر تولوزان بعبادت مارسل آمد ، این جوان محب نام دارد و باینکه بیست و پنج سال دارد بلباس اطباء بومی در آمده است زیرا که در ایران هم مانند فرانسه زمان مولیر (۳) آراستگی هیکل طبیب بیشتر از تحصیل و تجارب او موجب اعتماد مریض میشود . این جوان عمامه پرچمی از شال کشمیری بر سر گذارده که زمینه آن سفید است و لباس بلند خا کستری رنگ پوشیده و شال قطوری بکمر بسته و عبای ابریشمی حاشیه دار بنفشی هم بر روی دوش انداخته است و چون از پشت سر باو نگاه کنیم خیلی محترم بنظر میآید . پدر محترم خود را نیز همراه آورده است که بریاست اطباء

(۱) Beaumarchais یکی از نویسندگان معروف فرانسه میباشد که چندین کتاب از او باقی مانده است.

(۲) دشنام انگلیسی است

(۳) Molière نویسنده مشهور فرانسه است که نمایش نامه های کمدی بسیار خوبی نوشته است.

قصر حکومتی مفتخر است. البته بایستی روزی هم پسر جانشین پدر گردد زیرا که شغل طبابت در این خانواده نسل اندر نسل موروثی شده است، هر دو آمده اند که ما را برای فردا بمنزل خود دعوت کنند، البته قبول این دعوت برای ما مفید است و میتوانیم بزندگان داخلی شیرازیان آشنا شویم.

اطبای ایرانی تشریح نخوانده اند و با اعضای بدن انسان آشنا نیستند زیرا که تشریح کردن بدن انسان و آلودن دست بخون مرده در ایران ممنوع است و بسی تعجب آور است که باین پیداشی عملیات جراحی هم میپردازند و غالباً نتیجه ای هم از عمل خود میگیرند، مخصوصاً در اخراج سنک مثانه مهارتی دارند.

اطبای بومی عموماً بناخوشه دستورات زنان قدیمی را میدهند و نسخه ها از پدر به پسر منتقل میگردد و پادرای از دستورات ابن سینا را هم بکار میبندند و بعلمت نداشتن تحصیلات علمی، معالجات د کترهای تلگرافخانه و سفارت را خطا میدانند و بریضها نصیحت میکنند که بدکترهای فرنگی رجوع نکنند و در عملیات دکترهای فرنگی شرکت نمیکنند مبادا مسؤولیت مرگ متوجه آنها گردد.

خود مریضها هم از مراجعه بدکترهای فرنگی پرهیز دارند و اگر بواسطه شدت درد ورنج و یا بامید معالجه پس از یأس بآنها رجوع کنند افراد خانواده بالاتفاق بمدا در می آیند و بآنها بد میگویند و بهتر آن میدانند که مریض بمیرد و بدکترهای فرنگی مراجعه نکنند.

مادر دکتر محمد هم قربانی همین تعصبات شده است. یکسال قبل دکتر آدلینگ بنابر خواهش پسرش در باین این خانم محترم حاضر شد و حضور او ضربت هولناکی بارکان اطباء ایرانی وارد ساخت. مریض ابتدا از آزمایش دکتر سر باز زد و دکتر ناچار پی کار خود رفت و گفت بدون معاینه مریض ممکن نیست دستوری بدهد، بالاخره زن راضی شد که خود را بدکتر فرنگی نشان بدهد و چون مریض مبتلایک نوع فتق بود، دکتر دوائی تجویز نکرد و گفت عمل جراحی لازم است. پس از آنکه باشوهرش مشورت کردند اوجواب داد که نمی تواند چنین مسؤولیتی را به تنهایی بعهده بگیرد و ابتدا باید تمام افراد خانواده را آگاه نماید و مخصوصاً رضایت زن را جلب کند بنا بر این با اقوام نزدیک اطلاع دادند، آنها هم جلسه ای تشکیل داده و مدت سی و چهار ساعت بمشورت پرداختند و بالاخره وقتی بدکتر آدلینگ اجازه عمل داده شد وقت گذشته و مرض غافق را بتمام بدن زن بدبخت سرایت کرده بود و عمل جراحی امکان پذیر نشد و مریض نفس آخر را کشید. اگر از اطبای بومی معلومات زیاد نمیخواهند در عوض حق التدم بسیار ناچیزی بآنها میدهند و اگر مریض خوشبخت باشد و در زیر دست آنها شفا یابد طبقه متوسط حق التدم او را هر دعه پنجاه سانتیم حساب میکنند و حبله گران چانه زده و از این مبلغ هم پنجاه درصد تخفیف میگیرند اما علما چیزی بطیب نمیدهند و معالجات آنها بجانی صورت میگیرد، معهد اطبا با کمال رغبت بمعالجه آنها میپردازند زیرا که معالجه کردن علما باعث شهرت آنها میشود و بطور غیر مستقیم بسود خود میرسند و ما برای نمونه یکی از این معالجات سودمند را نقل میکنیم.

دکتر تولوزان چندین ماه بمعالجه پسر امام جمعه تهران پرداخت و خلع مفصل او را معالجه کرد و آقای محترم هرگز باین فکر نیفتاده بود که باید حق القدمی بجراح اعلی حضرت بدهد و این عمل را

بمنزل کسرشانی برای خود میدانست. اما ملائی که از اطرافیان امام بود برای خوش آمد این رئیس روحانی با چند نفر گواهان نزد دکتر آمد و پنجاه تومان باو پرداخت، پس از چندی یکی از دوستان امام جمعه بازویش شکست بنابر توصیه امام دکتر را برای معالجه او آوردند. پس از بهبودی مبلغ بیست و پنج تومان بدکتر داد. روز بعد امام جمعه دکتر را دید و پرسید میرزا احمد چه مبلغ حق المعالجه بشما داد دکتر جواب داد بیست و پنج تومان امام گفت این مرد لثامت بخرج داده است من باو خواهم گفت که این مبلغ راسه برا برکند و بقولی که داده بود عمل کرد.

۱۷ اکتبر - مارسل امروز صبح حالش خوب بود و از من تقاضا کرد که همراه او بمنزل حکیم باشی برویم. رئیس طبای شهر باپسرش ملاطفت زیادی بروز داده و چاشت بسیار تیزی بپادادند. پس از صرف چاشت حکیم باشی امر کرد قلیانی بیاورند و مستخدمین را دور کرد و گفت معذرت می خواهم که بیعادت صاحب دیوان رفته بودم و دیر آمدم و پذیرائی شما بتأخیر افتاد. من نسبت

باین مریض اضطراب دارم چون مرد پیری است نمیتواند کمین را درست هضم کند و من میترسم که نوبه از او دست نکشد و مبتلا بجا کم دیگری شویم. اگر این مرد بمیرد تأثر و تأسف من زیاد خواهد شد زیرا که او نسبت بمن مانند یک دوست واقعی رفتار میکند. مارسل فرانس به پسرش گفت - چرا برای او ارسنیک تجویز نمیکنید؟

بمحض شنیدن این جمله دکتر مانند شاخه علفی که از ریشه جدا شود پژمرده شد. پدر علت اضطراب پسر را پرسید او گفت جناب اجل عقیده دارند که حا کم را باید با مرگ موش معالجه کرد. پدر بطور نصیحت گفت این کار خوبی نیست و سکوت اختیار کرد و بفکر فرو رفت و جز صدای غلغل قلیانش صدائی شنیده نشد، بعد یکدفعه سر بر آورد و از مقدار خوراک پرسید که تا چه مقدار میتواند

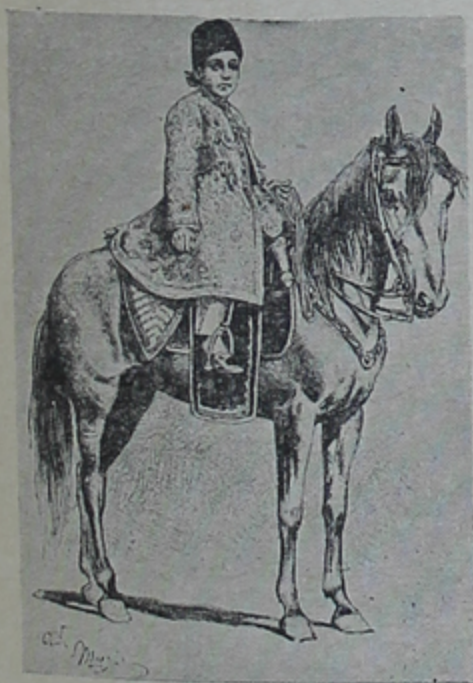
دختر و عروس حکیم باشی
ارمینک را بدون خطر بمرض داد و بمن هم تکلیف کرد که باهم برویم باندرون و گفت بد نیست از خانمها ملاقاتی بعمل آورید.

باری من باندرون رفتم . زنان پدر و زنان پسر و دختران جوان و بچه های كوچك و بزرگ همه باهم بخوبی سازش داشتند و مثل این بود كه من در خانوادۀ یك نفر روحانی وارد شده باشم . خانمها مرا دوباره مجبور بآشامیدن چای و قهوه كردند و بعد بجان من افتادند و در ضمن صحبت یكی كفش های چرمی خشن مرا بازرسی مینمود و بند های آنرا باز میکرد تا زبان چرمی آنرا آزمایش كند . دیگری كلاه كاسك مرا بدست گرفته و تماشا میکرد و ابدآ از دست زدن بآن پرهیز نداشت یكی دیگر جیب های مرا كاوش میکرد و از اشیائی كه در آن بود اظهار وجد و شرف میکرد و فایده آنها را میپرسید ، مخصوصاً دستمال بزرگ من كه تصور میکردند سجاده است جلب توجه آنها را میکرد و من ناچار بودم كه مانند معلمین اتصالاً تعلیماتی بآنها بدهم .

لباس شاگردان من تفاوتی بلباس زنان اصفهانی نداشت فقط تنبان آنها بلندتر است و تا مچ پا میرسد زنان شیرازی بسیار با ملاحه و دلربا هستند . تعجب من در این است كه زنان پیرو فرسوده و زشت هم مایلند كه عكسی از آنها گرفته شود و من با يك حیلۀ عاقلانه آنها را از خود راضی ساختم . يك شاسی خالی در دوربین گذاردم و سه پایه را طوری قرار دادم كه تعادل نداشته باشد و سرانجام گفتم كه دوربین تكان خورد و عكس خراب شد و سه دفعه این حیلۀ را بكار بردم و فقط

عكس دو نفر زن جوان را برداشتم كه یكی دختر و دیگری عروس حكیم باشی بود و يك شیشه را هم برای گرفتن عكس جلال الدوله پسر ظل السلطان نگاه داشتم تا او را هم از خود راضی كرده باشم . همینكه به تلگرافخانه مراجعت كردم جمعیت زیادی را در باغ دیدم . معلوم شد كه اینها تمام ملتزمین ركاب شاهزادۀ كوچك هستند كه بنابر توصیه پدرش باید از شیراز بیرون رفته و بكوهستان پناه برد تا از شر مالاریا محفوظ بمانند . این طفل به بهانه گردش از اردوی خود جدا شده و آمده بود كه در تلگرافخانه استراحتی كند ولی مقصود باطنی او این بود كه از عكاسباشی دولت فرانسه مالیاتی بگیرد و بوسیله او عكسی از خود بدست آورد .

شاهزادۀ جوان وضع موقری دارد كه نظیرش در فرانسه میان هم سالانش دیده نمیشود اگر

جلال الدوله پسر ظل السلطان

مایل بیازی و خنده باید برود بخلوت و محرمانه باین كارها پردازد زیرا كه همراهان او و كارمندان تلگرافخانه فوق العاده نسبت باو احترام را رعایت میکنند . او باید بدستور مربیان خود همیشه در انتظار عامه جدی و با وقار باشد . برای تكمیل تربیتش ، اسب سواری و تیر اندازی و بكار بردن اسلحه و شكار و سختی دادن بروح و جسم را هم باو میآموزند .

جلال الدوله این دروس را خوب فرا گرفته است. اسب خود را مانند سوار ماهرى اداره میکند و پرندگان سرب السیر را با تفنگ از هوا برمین میاندازد و چنین بنظر میآید که باترس و وحشت ابد آشنائی ندارد. علاوه بر این معلومات و هنر مندیه اش از ادۀ کوچک کتابهای کلاسیک ایرانی را هم خوب میخواند و خطش هم بد نیست، چندی است که به تحصیل زبان فرانسه هم مشغول شده است. هر گاه از حالا چندین زن ثقدی و صیغه با و تحمیل نکنند ممکن است در آتیه لیاقتی بروز دهد. اطرافیاناش همه امیدوارند که روزی ظل السلطان به تخت سلطنت جلوس کند و جلال الدوله را هم بسمت ولايتعهدی تعیین نماید. این شاهزاده زبان انگلیسی را دوست ندارد و جداً از یاد گرفتن آن خودداری میکند و از انگلیسی ها هم بدشمت متنفر است.

فصل بیست و چهارم.

مسجد جامع شیراز - تأسیس آن - خداخانه - قدمت شهر شیراز - کر - مسجد نو - مدرسه خان بازار و کیل - تب در شیراز - مشاوره طبى در نزد صاحب دیوان .
 ۱۷ اکتبر - معلم تاریخ در مدرسه بما گفته بود که بنا بر عقیده کز نفون : « ایرانیان از دروغ گفتن تنفر دارند و خورش آنها منحصر است به یکنوع سبزی که آنرا بولاق اوتی میگویند » این جمله چنان تأثیر عیقی در من کرده بود که هر گز از خاطرم نمونمیشد و از بدو ورود بایران پیوسته در این انتظار بودم که با ایرانیانی مواجه خواهم گردید که دروغ نمیگویند و نان و خورش آنها بولاق اوتی و مشروبشان منحصر بآب گوارا و صاف است ولى متأسفانه تا کنون بچنین اشخاصی که کز نفون معرفی کرده است بر نخورده ام .
 اگر استاد تاریخ من در سلك حیات بود میتوانستم این افکار خالی از معنی را از سر او بدر کنم و با اقلا با و نصیحت کنم که در دروس خود جرح و تعدیلی قائل شود و بصرف نوشته های کز نفون قناعت نکند و بشاگردانش بگوید که سیروس نامه کز نفون را محترمانه در پهلوی کتاب (سیروس کبیر) که مادموازل اسکودری (۱) بطریق رمان نوشته است جای دهند و بمطالعه آن نپردازند .

هر گاه کسی مدت کمی با فرزندان حالیه ایرانیان قدیم معاشرت نماید یقین حاصل میکند که آن صداقت و امانت قدیمی بکلی از این کشور کهن سال رخت پر بسته و در عوض دروغ و تقلب در میان آنان رواج کاملی پیدا کرده است و اگر مردمان بی بضاعتی مبادرت بخوردن علف نمایند از روی استیصال و ناچاری است و مسافر پس از اقامت مختصری در این مملکت نسبت بکلیه ساکنین آن ظنین و بدبین میگردد و موارد استثنائی آن بسیار قلیل است.

در موقع عزیت از اصفهان، ظل السلطان توصیه های بسیار مؤکدی بحکام و مأمورین کرده و در نوشته های رسمی مارا از جمله دوستان خود بقلم آورده بود و بحکام عرض راه و کارمندان (۱) مادموازل Scudéry نویسنده فرانسوی است که رمانی بنام (سیروس کبیر) نوشته است

دولتی تأکید کرده بود که اگر کسی نسبت به مجازات خواهد شد و حکم کرده بود که حتماً در مجامع باید بروی بیگانگان بسته باشد برای ورود ماباز کنند. با این احکام من فکر میکردم که البته مستقیماً هم سفارش مارا بحکم کرده و دستور تلگرافی بآنها داده است ولی فکر من خطا بود و بعداً فهمیدم که این احکام هم دروغ است و صورت ظاهری دارد و خواسته است مارا دلخوش سازد. بهر حال ما توانستیم با کوشش خود از روحانیان شیراز تحصیل اجازه نمائیم و به مساجد برویم. امروز صبح ما بسیاحت ابنیه مذهبی پرداختیم.

اینکه میگویند شیرازیان بیشتر از سایر ایالات تعصب مذهبی بروز میدهند و از ورود بیگانگان بامکنه مقدسه مانع میشوند اشتباه است. هر گاه در سنوات اخیر شیراز کانون بایه نشده بود و مخصوصاً اگر پیروان این مذهب که میخواستند شالوده قوانین اسلامی را از ریشه در آورند با اقتدارات روحانیان و مأمورین حمله ور نشده بودند اهالی فارس آنقدرها تعصب مذهبی بروز نمیدادند. بایهها که عده آنها در این ایالت زیاد است باندازه ای شجاعت و سرسختی بروز داده اند که بیشتر از کفر و ایمان نشان باید از خود آنها بیمناک بود و چون از طرف دیگر حرارت مسلمانان واقعی در تماس با پیروان این مسلک جدید افزایش یافته است عدم تحمل آنها زیاده تر شده است.

پس از آنکه پای تخت فارس مهد بایه و کانون اجتماع اشخاص ناراضی گردید دولت و روحانیان از شورش و انقلاب بیمناک شدند. بطوریکه میگویند بیشتر از نصف سکنه این ایالت بسلک جدید گرویده اند و مناقشات و معارضات بین متجددین و شیعیان موجب تحریک احساسات مذهبی شده است و بواسطه بروز همین احساسات اوضاع زندگانی طوایف غیر مسلمان خصوصاً اسرائیلیان تحمل ناپذیر گردیده است باینکه اسرائیلیان در این شهر کلنی بزرگی تشکیل داده اند وضع متزلزل و ناپایداری دارند. اینها در شیراز مانند یهودیان ایتالیا در محله مخصوصی زندگانی میکنند و شغل آنها تجارت اشیاء آهنی و صرافیه است. بانکی دایر کرده اند که باربع صد درصد پول وام میدهند اما وام داران هم بآنها اذیت میکنند اشخاص فقیر این طایفه از حکومت اجازه گرفته اند که با دادن مبلغ کمی در منزل مشروب بعمل آورند و بفروشند.

لباس یهودیان فارس همان لباس ایرانی است ولی موهای روی شقیقه را بشکل پریشانی در پناکوش نگاهداشته اند. زنان آنها هم در موقع بیرون آمدن چادرهای آبی رنگ بسر میبندازند و اجازه ندارند که مانند زنان مسلمان رو بند سفید استعمال نمایند و بهمین جهت در معابر آزاری بینند و ناسزا می شنوند. کلنی یهودی شیراز از حیث نژاد خالص است ولی افراد آن اعم از مرد و زن از بس آزار دیده اند حس لیاقت و شخصیت انسانی را از دست داده و بانواع اذیتها تن در میدهند.

بر بروز در موقع عبور از محله یهودیان پسر مسلمانی را دیدم که تقریباً ده سال داشت. این پسر روی یابویی سوار بود و نوکری هم همراه داشت. چون مقابل دکانی رسید که چند نفر یهودی در آن نشسته بودند با شلاقی که در دست داشت بسختی بر سر و صورت آنها زد و

یهودیان جرئت نفس کشیدن نداشتند و آن پسر علاوه بر این عمل وحشیانه که متناسب با سن او نبود پس از شلاق زدن کلمات نامناسبی هم نسبت بآنها بزبان آورد و رفت. در میان راه بسه نفر زن یهودی برخورد و شلاق کشید که آنها را هم بزند ولی زن‌ها فرار اختیار کرده و بطرف خانه های خود دویدند.

مسجد جمعه شیراز

۱۸ اکتبر - باینکه شیرازیان بحسب ظاهر نسبت بمذهب تعصبی دارند، در نگاهداری و ساختمان و تعمیر ابنیه مذهبی علاقه ای نشان نمیدهند و باستثنای مسجد و کیل که در قرن اخیر ساخته شده است سایر ابنیه بوضع رقت آوری درآمده اند.

مهم ترین مسجد قدیمی شیراز مسجدی است که در سال ۸۷۵ در دوران اقتدار عمرولیث صفاری ساخته شده است. این مسجد دیدنی و قابل اهمیت است عمرولیث بواسطه عدل و انصافی که داشته و جنگهایی که با خلفای بغداد میکرده مشهور شده است. او هم ابتدایانند برادرش یعقوب دست نشاندۀ خلفا بود و چندین سال در عراق و فارس و خراسان و سیستان حکمرانی کرد و ملقب بفلام امیر المؤمنین شد ولی اطاعتش نسبت بخلفا ظاهری بود. در یک کتاب خطی ایرانی چنین نوشته شده که عمروپس از جلوس به تخت فرمان داد کسانی که دوهزار سوار در تحت فرمان دارند بامقداری طلا بدر بار او بیایند. در نتیجه این حکم یکصد نفر از امرای لشکر با سواران خود نزد او آمدند عمرولیث بدیدن این جمعیت آه دردناکی از سینه برآورد و گفت: «بسی متأسفم که چرا خداوند بمن اجازه نداد که با چنین سپاهی برای نصرت حسین بن علی ع بدشت کربلا بروم»

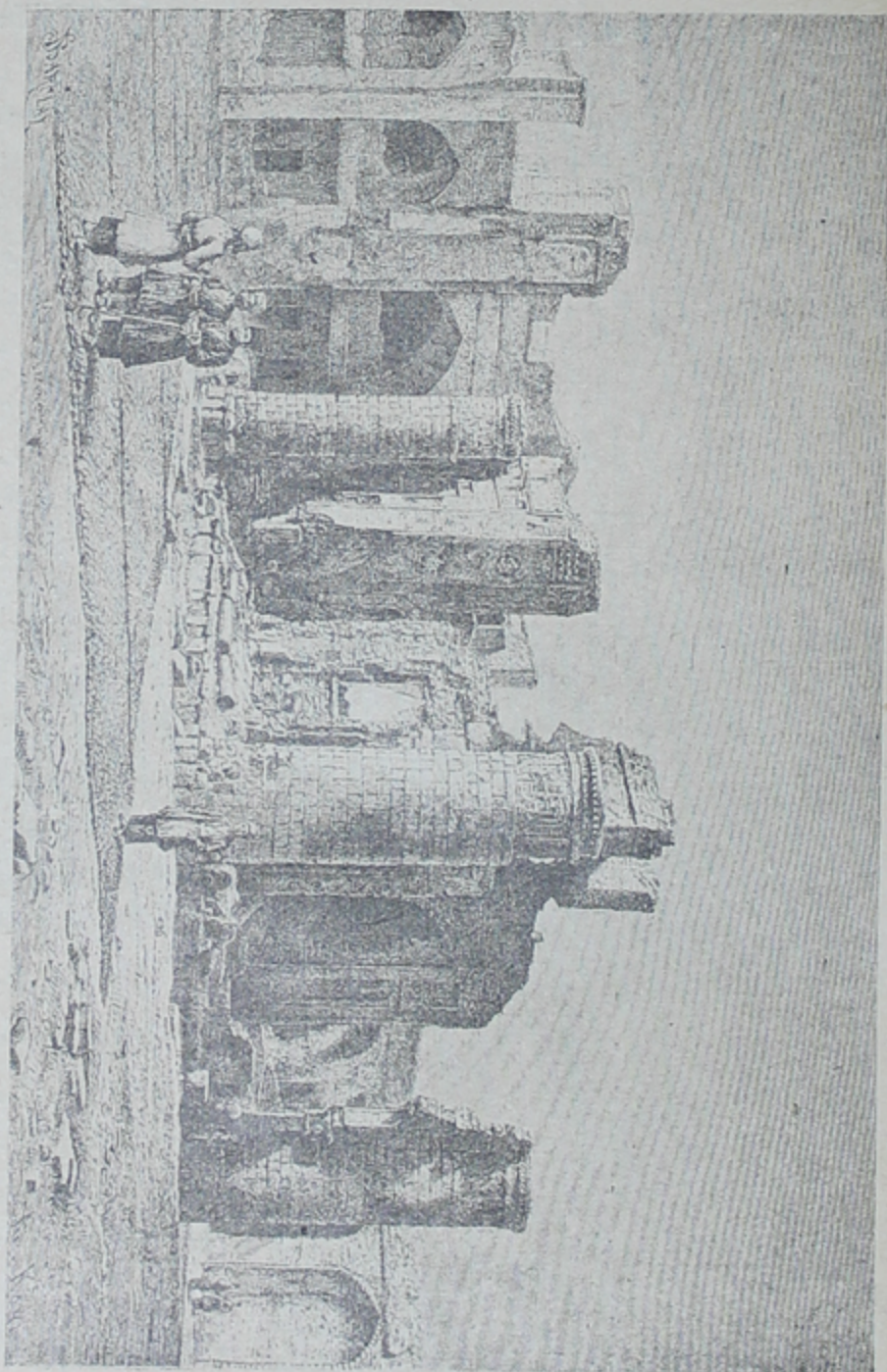
نویسنده شیعه میگوید که این آرزوی بسیار شایسته‌ای بود که سعادت ابدی را در بهشت برای او فراهم ساخت .

باینکه عمر و مرد سلحشوری بود از مشرب فلسفی و درویشی هم بی بهره نبود . گویند در جنگ بایکی از امرای تاتار (۱) که به تحریک خلفا بر او شوریده بود شکست خورد و دستگیر گردید . سربازی در دیزی دسته داری برای او غذای شبانه فراهم میکرد . موقعیکه سرباز در پی کاری رفته بود سگی بدیزی نزدیک شد و سر خود را در میان دسته آن فرو برد شاید بتواند چیزی از آن بیرون آورد . در این اثنا سرباز رسید ، سک و حشت زده بادیزی که بگردنش آویخته بود فرار کرد . پادشاه محبوس که روی زمین بی فرشی نشسته بود از این پیش آمد خنده بلندی کرد و گفت : «عجب ، امروز صبح ناظر شکایت داشت که سیصد شتر برای حل اثنایه آشپز خانه من کافی نیست و اکنون سگی آنرا بگردن انداخته است و میبرد .»

باری این مسجد قدیمی با وجود خرابی طاقها و شکست دیوارها که بواسطه زلزله در آن راه یافته هنوز هم منظره باشکوه خود را حفظ کرده است . در وسط حیاط آن بجای حوض معمولی بنای کوچک مربعی وجود دارد که با سنگ ساخته شده است و در هر یک از زوایا برج کم ارتفاعی تکیه دارد . راهنمایان میگویند که این بنا نسخه ثانی خانه کعبه است . این بنا در شیراز بنام خدا خانه معروف است ، بام آن خراب شده و منظره حزن آوری دارد ، کتیبه‌ای از کاشی مینائی فیوزده‌ای در بالای برجها در سنگ دیده میشود و میرساند که ساختمان خداخانه در سال ۱۴۵۰ میلادی پایان رسیده است . البته این تاریخ مربوط بهمین ساختمان است و به بنای مسجد مربوط نیست . در حین گردش در اطراف خداخانه سنگ بزرگ سیاهی برخوردیم که در کنار این ساختمان در میان مصالح خراب افتاده بود و آنرا دیگ می‌گفتند . بنظر من این نام شایسته این سنگ نیست و بایستی آنرا بمنزله حجر الاسود کعبه فرض کرد و عجب تر آنکه جنس آن از سنگ سماق است و از حیث شکل و تزئین مانند ته‌ستونهای قصور هخامنشی پرسیلیس است . هرگاه سیاحان اروپائی دیگری هم قبل از ما بسیاحت مسجد جمعه رفته بودند این روایت که شهر شیراز پس از خرابی استخر ایجاد شده است باطل میشد زیرا بنظر من این ته‌ستون که اهالی شیراز نسل اندر نسل احترام آنرا نگاهداشته اند ممکن نیست که مخفیانه از پرسیلیس باینجا آمده باشد بعلاوه چنین انتقالی هم کاملاً مخالف افکار و عادات اعراب است ، بنابراین میتوان یقین حاصل کرد که در زمان داریوش و خشیارشا در محل شیراز کنونی شهر آبادی وجود داشته که با بناهای سنگی زینت یافته بوده و این سنگ هم متعلق آن بنا بوده است .

شاید هم موقعیکه فاتحین اسلام فارس را فتح کردند اثری از این شهر قدیمی برجای نمانده بوده است و در هر حال نمیتوان تصور کرد که شاهان هخامنشی قصور سنگی خود را دور از شهر آباد و پر جمعیتی بنا کرده باشند و البته در اینجا شهری بوده است و نمیتوان قبول

(۱) مقصود امیر اسمعیل سامانی است که عمرو لیث را شکست داد و او را بپنداد فرستاد که بحکم خلفادر آنجا بقتل رسبد . سال ۲۸۹ هجری (م) .

خداخانه در مسجده

کرد در مملکتی که در آن دشت‌های حاصلخیز و پر آب کمیاب بوده دره شیراز در دوران ترقی ایران باستان متروک مانده باشد، آنهم در زمانی که شاهان بزرگ ایران اقامت گاه خود را در وطن اصلی بر سایر جاها ترجیح میدادند.

تنها این سنک این فکر را در خاطر من ایجاد نکرد، بلکه بنای دیگری هم که در حوالی شهر شیراز با سلوب کاخهای پرسپلیس ساخته شده و قلعه‌هایی که در مجاورت این بنا بوده‌اند و چاه

های عمیق تنگه الله اکبر، همه این فرض را تأیید میکنند و مسلماً در زمان قدیم آبادیها و شهرهای بزرگی در این ناحیه وجود داشته است.

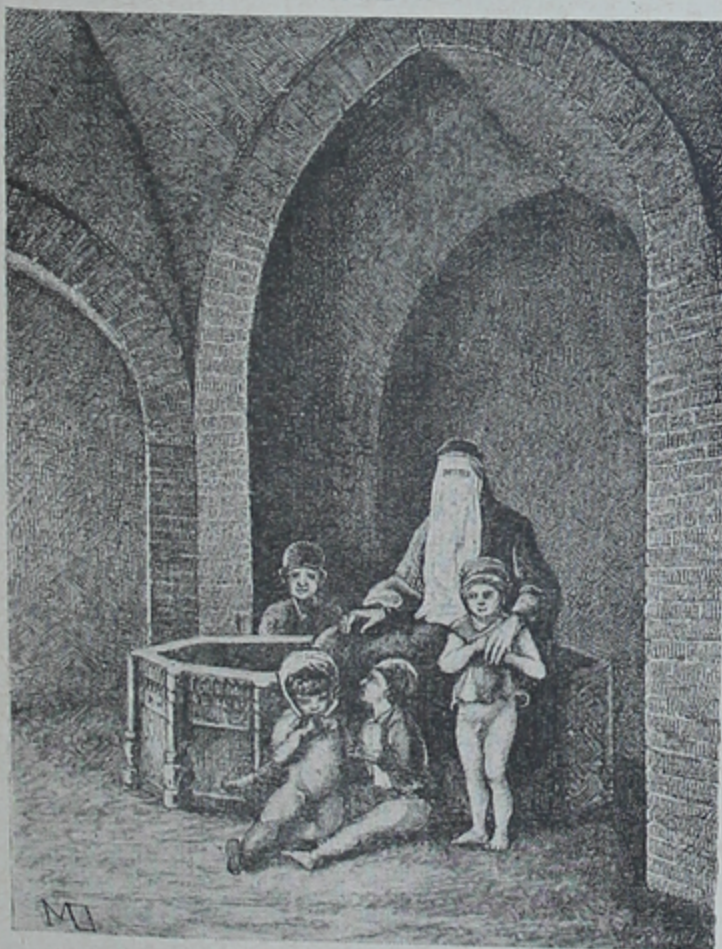
پس از مطالعه بنای خدا خانه، براهنمائی ملائی که همراه ما بود بطرف قسمت قدیمی مسجد رفتیم. در این جا تالار طویل و بزرگی است و در انتهای آن يك محراب سنگی وجود دارد که چندان ظرافت و هنرمندی در آن بکار نرفته است ولی در بالای این محراب سققی است که بسیار جالب توجه است.

این سقف باعاج و چوب سدر با منتهای هنرمندی و ظرافت خاتم کاری شده و خوب محفوظ مانده و بسی عالیت را از خاتم سازی امروزی است که در بازار شیراز معمول است. ملای راهنمای ما مرد بسیار خوبی بود، همه جای مسجد حتی زوایای تاریک را هم بهمانشان داد. در نزدیکی درب بزرگ خارجی اطاق کوچک تاریکی را بمن نشان داد که در آن سنگ آبی از سنگ سماق وجود داشت این سنگ آب بشکل منشور بسیار قشنگی تراشیده شده و دارای دوازده سطح است و هر سطحی از سطح مجاور خود بوسیله ستون کوچکی جدا میشود و هر ستون هم در روی قاعده ای

که بشکل گلدان بسیار ظریفی است قرار دارد.

خلاصه مسجد جامع شیراز با وجود ذرابها و آسیب هائی که دیده و از زیبایی آن کاسته شده است بعقیده من یکی از ابنیه بسیار جالب توجه ایران است. وجود بنائی شبیه بکعبه که در مرکز حیاط واقع شده و ته ستون هخامنشی که در کنار دیوار آن افتاده و محراب و سقف قشنگ خاتم کاری و سنگ آب ظریف که از سنگ سماق ساخته شده و شاید آنرا از يك بنای قدیمی باینجا آورده باشند، همه من حیث المجموع دقت علمای باستان شناس را بخود جلب میکنند.

چنین بنظر می آید که تمام مساجد شیراز را از روی نقشه مسجد جمعه ساخته باشند. مخصوصاً مسجد

سنگ آب مسجد جمعه شیراز

نو که در سال ۱۳۰۰ میلادی بنا شده کاملاً شبیه بآن است و هنوز هم بنام مسجد نو معروف است.

این مسجد در زمان سلطنت اتابك ابوبكر سعد بنا شده و مساحت آن بیک هكتار می‌رسد و زلزله هم نتوانسته است بآن آسیبی برساند ، فقط چند شکاف مختصر در طاق‌های آن دیده می‌شود و برخلاف مسجد جمعه بسیار پاك و تمیز است .
از این جا بقصد دیدن مدرسه باباخان حرکت کردیم و اگر می‌خواستیم مانند شهرهای اروپا کوچه‌ها را طی کنیم مجبور بودیم که راه بسیار طولانی بی‌مائیم اما خوشبختانه در وطن حافظ و سعدی انسان بال در می‌آورد و در هوا بطی مسافت می‌بردازد . من از راهنمای خود پرسیدم که از چه راهی مارا خواهی برد که در زحمت نباشیم ؟ گفت از کوتاه‌ترین راه و مارا از روی بامها برد . نظر باینکه کوچه‌ها تنگ و جابجاء هم از سقفی پوشیده شده‌اند میتوان از روی بامها عبور کرد و کمتر خاک خورد مگر اینکه بخواهند سواره بروند و یا موقع ظهر مجبور

مسجد نو شیراز

بحرکت باشند .

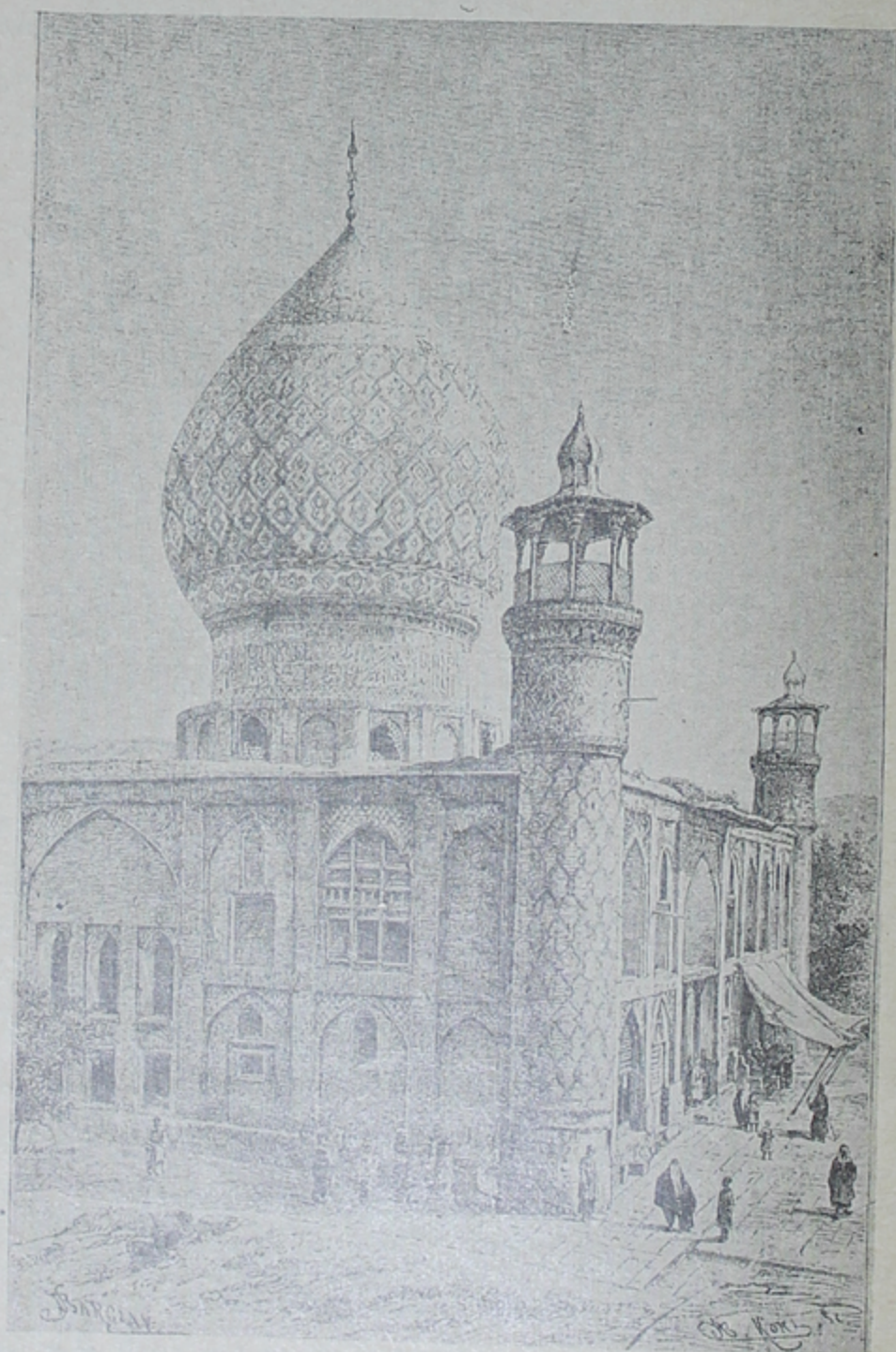
خلاصه مانند طیور از روی بامها بمدرسه خان که در وسط بازار سبزی فروشان واقع است رفتیم این مدرسه بشکل مربع مستطیل و دارای وسعت زیادی است . در اطراف حیاط درختهای کهن سال سر با سمان کشیده‌اند . حجرات طلاب با ایوان عریضی متصل است ولی تمام آنها خالی از سکنه مانده‌اند . ایوان پراز زباله و خرده مصالح و گچ و خاک است . کاشیهائی که در پوشش دیوارها بکار رفته بودند همه روی زمین ریخته و دیوارها هم بواسطه زلزله خرابی و آسیب زیادی دیده‌اند . در گوشه ای مکتب خانه‌ای دایر است و چند پسر بچه روی زمین نشسته و بدرس ملا گوش میدهند ولی حواس آنها متوجه واردین است .

قسمت جالب توجه این مسجد که بهتر محفوظ مانده دالان ورودی است که در زمانی قبل از بنای اصلی ساخته شده است و چهار طاق قوس مانند آن حامل سقف مسطحی هستند که دارای موزائیک کاشی است و زمینه آبی رنگ آن شبیه است بیدنه دیوار مسجد کبود تبریز . کتیبه خطی هم در گیلوئی سنگی دور طاق دیده میشود . تمام بنا باستثنای دالان ورودی و مناره‌های جنبین آن

بازار وکیل در شیراز

از ساخته های کریم خان وکیل هستند . قبل از مراجعت بمنزل از بازار وکیل عبور کرده و
بتماشای مقبره سید میراحمد که گنبد یمازمانند آن بر تمام بناهای شهر تسلط دارد رفتیم .
۱۹ اکتبر - در این فصل هوای شیراز بسیار بد است . مارسل هنوز مریض و مدت دو روز

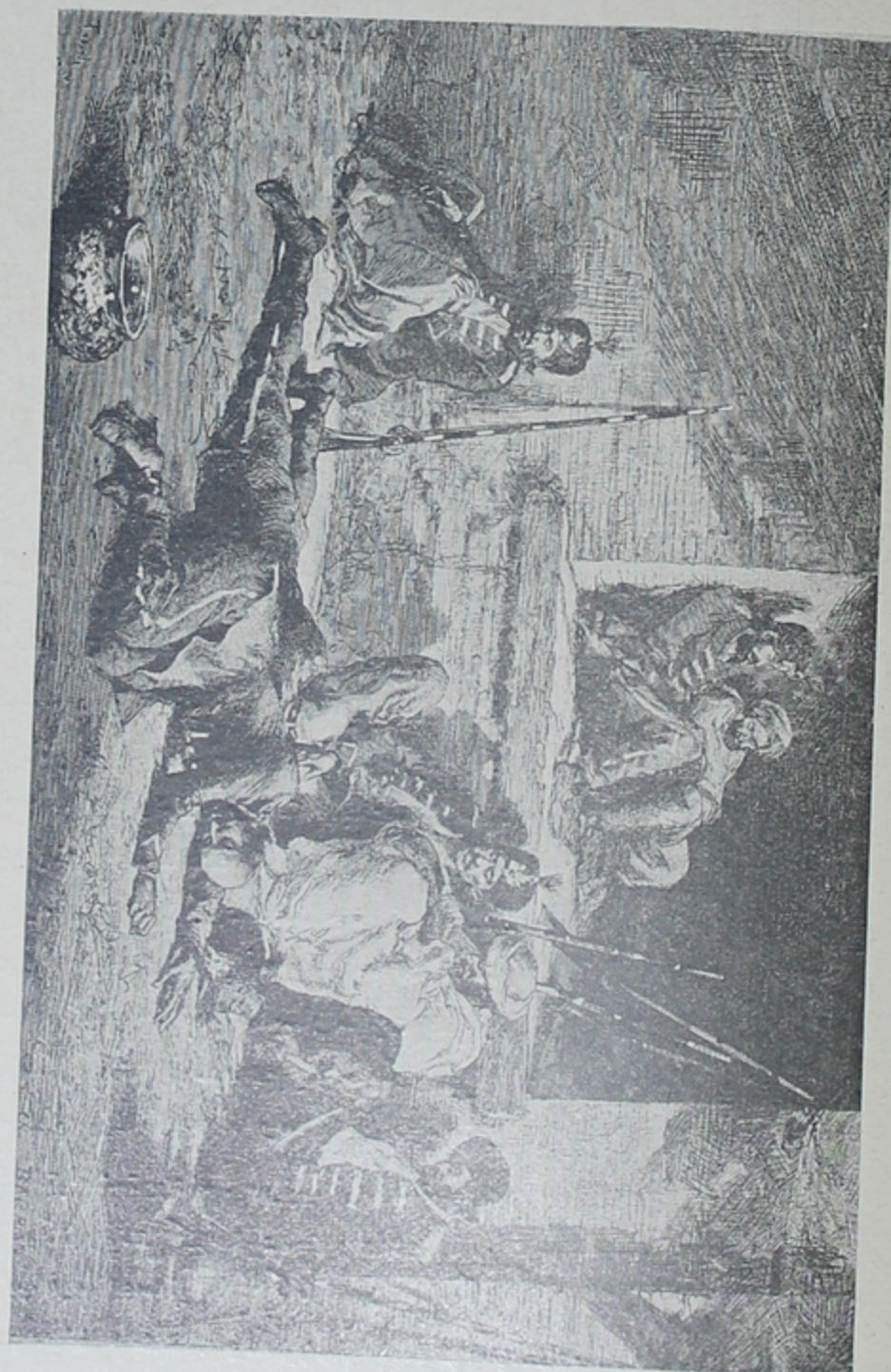
مقبره سید میر احمد

است که قرعات نبضش از یکصد و بیست پائین نیامده است . متر بلاگر میزبان ماهم هنوز در بستر بیماری بسر میبرد . از پریروز باینطرف من مجبورم که بتنهائی در سرمیز غذا حاضر شده و با کمال بی میلی و ملالت خاطر غذا بخورم . تنها کسی که سر پا مانده آشپز است . بقیه

مستخدمین همه افتاده اند . تلکرافخانه تبدیل بمریض خانه شده است . فضای سنگفرش پائین پلکان عمارت از لحاف و لباس که از عرق خیس شده پر شده است . همینکه کسی از تب رهایی یافت توشک و لحاف و لباس خود را در آنجا در آفتاب میگستراند .

تب فارس مخلوط با هذیان و خسته کننده و خطرناک است و سرانجام مریض را بضعف رقت آوری مبتلا میسازد . اگر لحاف و توشک ملافه نداشته باشد زحمت و ناراحتی مریض زیاد تر است و عجب تر آنکه پارچه سفید هم در بازار یافت نمیشود . افراد طبقه بی بضاعت همیشه يك لباس بر تن دارند و فقط گاهی پیراهن را عوض میکنند و با پارچه های سفید چندان سرو کاری ندارند و چون پارچه سفید در بازار مصرف زیادی ندارد تجار آنرا کمتر وارد میکنند . مارسل در حال تب ناله نمیکند و وقتی که هذیان نمیگوید با موشان بازی میکند . موش بزرگی خانواده خود را در زیر لحافهای گرم او منزل داده است و بچه های آن در اطراف مشغول جست و خیز هستند . اکنون او آخر ماه اکتبر است و شبها هوا کمی سرد شده است . حیوانات کوچک هم مانند موشان که طاقت مقاومت با برودت هوا را ندارند صلاح چنین دیده اند که شبها را در زیر لحاف گرم مریض بسر برند . شب اول یکجفت موش بر زیر لحاف مارسل آمده و شب را با کمالی راحتی بسر بردند و شب دیگر خانواده متعدد خود را نیز همراه آوردند . اکنون پنج یاشش بچه موش چاق و سالم با کمال بشاشت در اطراف لحاف او مشغول بازی و گردش هستند ولی رفت و آمد و جست و خیز آنها مرا سرگرم نمیکند . نمیدانم بواسطه خستگی روحی است یا جسمی که من توجهی بآنها ندارم و در هر حال بی اندازه کسل و متغیر هستم . پس از غروب آفتاب باز حجت توانستم تا انتهای باغ رفته و برگردم و با این حال مجبور شدم که از حکیمباشی رئیس طبای دیوانخانه پذیرائی کنم . او آمده بود که مارسل را برای عیادت حاکم دعوت نماید . صاحب دیوان بقدری حالش بد است که با موافقت حکیمباشی تصمیم گرفته است که از شیاطین واجنه و حتی از فرنگیان هم استمداد بطلبد . من بحکیمباشی گفتم که مارسل با این حالت نمیی تواند نزد حاکم بیاید بهتر آن است که از بردن او صرف نظر کنید و بجای هم بگوئید که جلسه مشورت را بوقت دیگر موکول نماید .

حکیمباشی اصرار داشت که چون شوهر شما نمیتواند در جلسه مشورت حاضر شود بهتر آن است که خود شما متحمل این زحمت بشوید و بایک نوع ادب و چاپلوسی گفت : همان قدر که از مراتب علمی مارسل اطلاع دارم از هنرمندی و فضایل شما هم آگاه هستم ، ضرر ندارد که شما هم عیادت از حاکم بکنید ولی من احتیاط را از دست نداده و جداً جواب دادم که معالجه کردن حاکم کار من نیست و من هرگز نمیتوانم چنین وظیفه سنگینی را بعهده گیرم . همه جا خواه در خاور و یا باختر ، گاهی اختلالی در روح انسان تولید میشود و حواسش پریشان میگردد و در جستجوی نیروهای ماوراء الطبیعه بر میآید و در پی چیزهای موهوم و ضد و نقیض میگردد . در شیراز يك دکتري خوب هست و آنها هم دستر آدلینگ است که مدت پنج سال است در این شهر اقامت دارد و معالجات سودمندی کرده است و کاملاً امراض محلی را میشناسد اما حاکم از

قراولان بیمار در مدخل دیوانخانه شیراز

مراجعه باو خود داری میکند و اکنون که شنیده است دو نفر دانشناس وارد شده اند یعنی کسانی که نمی توانند خود را هم در مقابل امراض بومی حفظ کنند بآنها متوسل گردیده است و چون باو گفته اند که ما تصادفاً چند نفر چاروادار را در راه معالیه کرده ایم، این مرد محترم هم خطر مرگ را بخاطر نیاورده و میخواهد خود را با چشم بسته تسلیم نماید و فکر نمی کند که ممکن است ما از علم طبابت بی خبر بوده و خواسته ایم در روی موجودات طبقه پایین آزمایشی بکنیم.

۲۳ اکتبر - سه روز است که دختر یاد داشت روزانه من باز نشده است. مارسل حالش روبه بهبودی است و اکنون نوبت بمن رسیده است که خانواده موشانرا گرم کنم. چون ناخوشی مادر سلیمان مرا مدتی بحال تبانداخته بود. اکنون استاد شده ام. امروز صبح چون قدری حالم بهتر بود دکتر بزرگ یعنی شوهرم را مجبور کردم که نزد حاکم برود و بوعده ای که بحکمباشی داده است وفا کند. مارسل قبول کرد و سواره بدیوانخانه رفت. و میگفت که هیچیک از مستخدمین قدرت نگاهداری اسب مرا نداشتند. در این منزل که معمولاً قیل و قال و هیاهو و جنجال دیده میشد برخلاف گذشته سکوت محض برقرار بود و جز ناله مریضه اصدای دیگری شنیده نمیشد. بهر حال من پیاده شدم و داخل عمارت گردیدم و از ایوانی که گارد حکومتی در آن منزل داشت عبور کردم، هریک از سربازان گارد حکومتی با سرو وضع نامرتب و بیجس در گوشه ای افتاده بودند. دربان هم توانائی آنرا نداشت که کتی بخود داده و انعام معمولی را از اشخاصی که بندرت برای امر فوق العاده ای بدیوانخانه قدم میگذارند مطالبه کند و خلاصه آنکه تب در دیوانخانه طوفان مهلك و موحشی ایجاد کرده بود.

صاحب دیوان باقبای اطلس بنفش خود در تالار حکومتی افتاده بود و در زیر چند لحاف میلرزید. رنگ صورتش مانند رنگ سرب شده بود، ریشش که مانند تمام پیرمردان آنرا حنا می بست بکلی سفید شده و فقط در سرموها اثر قرمزی دیده میشد و قیافه بسیار حزن آوری داشت. جمعی از بزرگان شهر بر حسب مقام در اطراف حاکم ساکت نشسته بودند. تنها ناله های حاکم بیمار سکوت مجلس را قطع میکرد. نفر اول سید محترمی از بزرگان شیراز بود و در پهلوی او امام جمعه و بعد از آن دوسه نفر ملای محترم نشسته بودند. سر تیمپ فرمانده توپخانه هم با کلاه پوستی کهنه خود حضور داشت. این سر تیمپ فرمانده سه توپ است که از شدت فرسودگی

صاحب دیوان نایب الحکومه شیراز

مانند اشیاء فسیل شده اند و اکنون آنها را بیوشهر فرستاده است. میرزا صالح خان هم افتخار حضور در این مجلس را داشت. در طرف دیگر حکیمه باشی با پسر خود دکتر محمد و سه الی چهار نفر از شاگردان جوان خود و چند نفر از طبای پرو این سینا با عمامه های ترمه نشسته بودند. دلاک مشهور شیراز هم که رنگ بیمارانش را میزند در گوشه ای جای داشت. همینکه من وارد شدم بیمار تلاشی کرد که بلند شود اما نتوانست و دوباره سرش روی بالش افتاد و بناله کردن ادامه داد. من نظر باینکه با امام جمعه آشنا شده بودم دست او را فشردم و به بقیه حضار با سر سلامی

دادم . سیدمعموم بن که یک نفر عیسوی هستم و در معالجه حاکم دخالت میکنم بطور غضبناک نگاه میکرد و دلاک هم میترسید که مبدا اعمال او مورد اعتراض واقع گردد . خلاصه قلیانی آوردند و حضار محترم بدون اینکه بآه و ناله بیمار اعتنائی کنند آنرا مؤدبانه دست بدست گرداندند . حکیمباشی محترم دستی بعبامه خود برد تا از استحکام آن اطمینان حاصل کند و پس از آن هر دو دست را بر سینه گذاشت و گفت : «حاکم محترم ما که انشاء الله خداوند وجود شریفشان را مدت صد سال برای امنیت قاطبه عباد این بلاد حفظ نماید در آخر زمستان مبتلا به تب شدیدی گردیدند . تمام دواهایی که در چنین موقع باید بکار رود استعمال شد و بکرات دستور دادیم که برگ بید بر سر حضرت اجل ببندند، در این ضمن دلاک هم بصدا در آمده و گفت : کمترین غلام هم بدستور جناب حکیمباشی بیشتر از سه دفعه در ماه اخیر از حضرت اجل خون گرفتیم .

حکیمباشی بنطق خود ادامه داد و گفت : این آقا سیده محترم هم که مجلس مشورت ما را مزین فرموده اند دعا و طلسم هایی دادند که در تحت نظر من بیازوی حضرت اجل بسته شد، گاهی هم بکنه کنه مراجعه کردیم، متأسفانه تمام این معالجات بدون تأثیر ماند .

بنظر من لازم است که هر چه زودتر حضرت اجل در دیوانخانه روی قالیچه خود بنشینند و بعراض مردم رسیدگی نمایند و برای امنیت و آسایش کافه عباد دستورات لازم صادر فرمایند ، پرواضح است که حکومت جلیله که در عدل و انصاف و فرمانروائی تالی و نظیری ندارند نمیتوانند با این حال بر مسند حکمرانی بنشینند . پسر من دکتر محمد که گنجینه علوم را در نزد طبیب مخصوص اعلی حضرت قدر قدرت خلد الله ملکه فرا گرفته است بمن خاطر نشان میکند که استعمال این دواها و این دستورات بی نتیجه است و باید حضرت اجل را بادوائی معالجه کرد که من میترسم نام آنرا ذکر کنم، اما او عقیده دارد که قطعاً این دوا مؤثر است و بیمار را معالجه خواهد کرد . نظر با احترامی که نسبت بحضرت اجل و حضار محترم مجلس دارم نام آنرا ذکر نمیکنم همین قدر میگویم که بعقیده من این دوا نباید چندان تأثیری داشته باشد و اگر هم داشته باشد صلاح ندیدم که بدون مشورت با علمای اعلام و بزرگان مملکت و اطبای همقطار خود آنرا تجویز کنم .

سید گفت : جناب حکیمباشی عقیده خود را بگوئید و ترسید ماهمه میدانیم که شما مسلمان پاک و مقدسی هستید ، بگوئید پسر شما چه دوائی تجویز کرده است؟

حکیمباشی گفت من زبانی نمیتوانم که مقدار مختصری از این دوا را استعمال کنیم ، نام این دوا بزبان فرنگی ارسنیک است و بزبان عربی آنرا سم الفار میگویند .

تمام حضار یکدفعه بصدا درآمدند و گفتند عجب مرکب موش ... آنهم برای حاکم؟ خود بیمار هم از شنیدن لفظ مرکب موش تکانی خورد .

حکیمباشی - من در این باب تردیدی نداشتم که با مخالفت مواجه خواهم شد اما مایل بودم بدانم عقیده آقایان مؤمنین که مفسر قرآن هستند چیست ؟ و آیا در دستورات اسلامی هم ذکر از حرام بودن آن شده است یا نه ؟

سید - بعقیده من چیزی در این باب ذکر نشده است ولی در هر حال احتیاط را نباید از دست داد و حتی الامکان از استعمال آن باید پرهیز کرد .

یکی از پیروان ابن سینا - من کاملاً مخالف استعمال مرگ موش هستم زیرا که مرض جناب اجل از غلبه حرارت تولید شده است . قدمای ما گفته اند که امراض بچهار طبقه تقسیم میشوند : بارد و حار و خشک و مرطوب و دستور داده اند که باید برای دفع آنها دواهایی بکار برد که بر ضد علامات مشخصه باشند مثلاً هرگاه بدن مریض گرم باشد معلوم میشود تب دارد و باید از او خون گرفت و مشروبات بارد استعمال کرد نه سموم خشک مانند مرگ موش . خیال میکنم جناب حکیمباشی اصول اولیه و طرز معالجات را فراموش کرده باشند . برگ بیدرا

هم در چنین مواردی خطر نمی بینم . گنه گنه راهم هادم و خرب مزاج میدانم تاچه رسد بمرگ موش که البته دستور شیطان و برخلاف دستورات طبی است . من که ابد آنرا برای حکومت جلیله تجویز نخواهم کرد . امام جمعه برای اینکه قضاوت خوبی کرده باشد و روح سازشی نشان دهد که باوضع ملاطفت آمیز او هم آهنگی داشته باشد گفت : من حاضریم که باعقیده حکیمباشی همراهی کنم بشرط اینکه مرگ موش بشکل مشروب استعمال نشود . آیا ممکن نیست که آنرا در کیسه کوچکی ریخته و بدور گردن یا بازوی جناب حکمران بست ؟ البته دعائی هم باید بیازوی ایشان بست تا اثر زیان آور آنرا از میان ببرد . سر تیب تو پخانه گفت اگر عقیده بنده را بپذیرید باید این دواها را که مشمع سازان اختراع کرده اند در کوچه ریخت و با اجازه جناب مجتهد و جناب امام جمعه روزی دویاسه بطراز شراب خوب کهنه شیراز برای حضرت اجل تجویز کرد . اگرچه من تاکنون برخلاف دستورات اسلامی رفتار نکرده ام ولی شنیده ام که برای تب بهترین دوا همان شراب کهنه است .

صادق خان سر تیب فرمانده توپخانه شیراز

میرزا صالح خان بشنیدن نام شراب بصدا در آمده و گفت : آفرین ... احسنت . معالجه عاقلانه همین است و بس . شراب تنها دوائی است که من و سر تیب را از زیان این آب و هوای ناسالم نجات بخشیده است .

سر تیب بر آشفته و گفت : پدر سوخته مست ساکت شو . و از اینکه فسق او فاش شد بشدت خشمگین گردید و باز گفت تو ...

در این ضمن حکیمباشی روی به مارسل کرده و گفت : صاحب جنابعالی بارای جناب امام جمعه چه فکر میکنید ؟

مارسل که خودش ارسنیک تجویز کرده بود و در تأثیر آن تردیدی نداشت بزودی بجلسه مشورت پایان داد و گفت :

«من در تأثیر دعا تردیدی ندارم بعلاوه موجب تسکین قلب حاکم است و در هر حال کار بسیار مطلوبی است. همان طور که آقای امام فرمودند ممکن است ارسنیک را از خارج استعمال کرد. من خیال میکنم که با مالش آن بیدن زیانی تولید نشود و حال مریض رو به بهبودی برود و روی بحکیم باشی کرده گفت چرا معالجه را با فرستادن جناب اجل بکوهستان تکمیل نمیکنید؟ مسلماً در کوهستان هوا سالم تر از شهر است و وقت هم در پیش دارید که اگر حال مریض سنگین شود همان طور که قبلاً گفتیم رفتار کنید. تمام اعضای مجلس از رای مارسل اظهار خوشوقتی کردند و نتیجه این شد که حاکم حتماً بایستی بکوهستان برود و از فردا صبح روزی دودفعه صبح و عصر با ارسنیک شکم و مخصوصاً فرو رفتگی معده را مالش دهند و هر دفعه سه ربع ساعت طول بکشد و اگر مریض باین رفتار تن در دهد میتواند بالطف خداوندی امیدوار شد.

فصل بیست و پنجم

ملاقات مادام فاگرکین - آیا طول دامن زنان باعث پاکی اخلاق است ؟ - عزیمت از شیراز - دریاچه شور - ورود بسروستان .

شیراز ۱۲۴ اکتبر - هنگام غروب که آفتاب بطرف افق سرازیر میشد من در مقابل حوض منزل

دریاچه نزدیک شیراز

نشسته مشغول تماشای حرکات ماهیان بودم. ناگاه مشاهده کردم که هردو لنگه دریاغ باز شد و زنی با حجاب سوار بر الاغ سفید قشنگی که روپوش شال کرمانی و زین غمل آبی زردوزی شده ای داشت و چند نفر نوکر هم ملتزم رکابش بودند با ابهت و جلالت وارد گردید. من کاملاً مبہوت ماندم که چگونه یک زن مسلمان جرئت کرده است که باین لانه عیسویان وارد شود. چشمان خود را میمالیدم که شاید خواب دیده باشم. خانم آراسته بچالاکتی از روی زین بر زمین پرید و بطرف من آمد و مؤدبانه بمن دست داد و فرانسسه گفت: روز بخیر خانم. از شنیدن این درود آنهم بزبان فرانسه تعجب من بیشتر شد زیرا که از موقع ورود بایران تا کنون من از دهان يك زن ایرانی يك کلمه فرانسه یا انگلیسی نشنیده بودم. خانم نقاب از صورت بر گرفت و گفت: «من مادام فاگر گرین Fagregrine هستم و بسی افسوس دارم که وقتی شما نامه قونسول تبریز را برای من فرستادید در شیراز نبودم. بمحض اینکه از ییلاق مراجعت کردم تصمیم گرفتم که نزد شما بیایم و از لذت دیدار هموطن عزیز خود بهره مند گردم.»

وضع مخاطب من گواه بود که چگونه زنان اروپائی دور افتاده از وطن باید در ایران محروم از آزادی باشند و با چه سختی ها باید در این محیط زندگانی کنند. بدراین خانم یکنفر فرانسوی بوده که مدت پنجاه سال در ایران اقامت داشته است و کمی پس از ورود بایکی از زنان ارمنی جلفا ازدواج کرده و این خانم قدم بمرحله حیات گذارده است. پدرش او را از بدو طفولیت باتربیت اروپائی پرورش داده اما در این فکر نبوده که اصول مذهبی را هم باو تعلیم دهد. دوشیزه جوان در سن شانزده سالگی باز دواج با يك نفر سوئدی که از انتهای شمالی اروپا بایران آمده بود کراحتی نشان نداده بود. شوهر او بفاصله کمی متمول گردید و سرانجام تصمیم گرفت که مسلمان شود تا بتواند لاتب و شغل ریاست طبای قشون دولتی را بدست آورد. بنابر این مادام فاگر گرین يك زن فرانسوی است که مجبور شده است مانند زنان ایرانی با حجاب بسربرد.

این خانم دارای دو دختر قشنگ است که یکی بمذهب پروتستان گرویده و با این حال اطاعت پیدر را همیشه مراعات میکند و این فرانسوی تازه مسلمان را از خود نمیرنجاند. دختر دیگر مذهب کاتولیک را پذیرفته و رضایت خاطر مادر را جلب میکند اما چون کشیش در شیراز وجود ندارد این دو دختر هر دو از مذهب خود بی اطلاع هستند و آن قید مذهبی که اطفال آواره از وطن را بهم مربوط میسازد در میان آنها نیست. بعلاوه تربیت علمی و معنوی این دوشیزگان هم از سطح معلومات مذهبی آنها تجاوز نکرده است و با اینکه مادر بزبان اصلی خانوادگی یعنی فرانسه حرف میزند و روح بشاش نژادی ما را محفوظ داشته است، برعکس دختران او با عادات و رسوم خانمهای ایرانی زندگانی میکنند و از حرف زدن بزبان فرانسه محروم مانده اند.

مرور زمان در مدت پنجاه سال اصول نژادی اروپائی آنها را بکلی از میان برده است. هرگاه کسی مدت زمانی در مشرق اقامت نماید بخوبی میفهمد که اگر کسی بخواهد برخلاف

اخلاق و عادات و افکار محیطی که در آن زندگانی میکند رفتار نماید بکلی ناراحت میشود. من در موقع ورود بایران پاره‌ای از عادات و رسوم ایرانی مخصوصاً چوب زدن بمقصرین و دشنام دادن رانی پسندیدم و اگر صحبتی از مداخل می‌شنیدم بی اختیار اندوهگین میشدم زیرا خوب حس میکردم که مداخل یعنی دزدی که کم و بیش تغییر شکل پیدا کرده باشد. اگر با کسی وعده میکردم سعی داشتم که در موقع مقرر بوعده خود وفا کنم و بجائی که قول داده‌ام در سر ساعت حاضر شوم و هر روز به تقویم خود مراجعه میکردم تا بدانم که امروز چه روزی است و در کدام ماه سال هستیم.

متأسفانه اکنون باید با کمال شرمساری اعتراف کنم که آن احساسات را در مدت اقامت در ایران بکلی از دست داده‌ام. گاهی هم متغیر شده بنوکران و وزیرستان خود چوب و شلاق میزنم و از بس اینگونه اعمال را دیده‌ام با آنها مأنوس شده و دیگر اظهار تنفیری نمیکنم زیرا که میبینم حکام بخزانة شاه و مالیات دستبرد میزنند و زنان بشوهران خیانت میکنند و تا بتوانند مال شوهر دزدیده برای خود ذخیره میکنند و نوکران نسبت بار با بان حيله‌ها بکار میبرند تا بمداخل برسند.

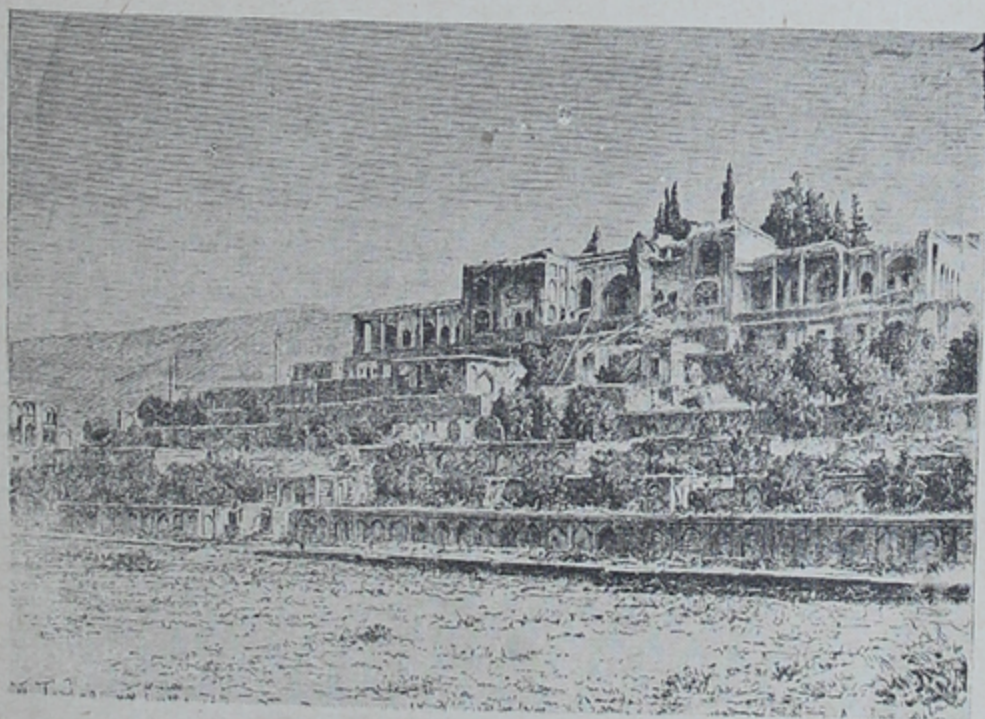
شنیدم حاکم قبلی شیراز که برادر اعلیحضرت بود از مداخل جزئی هم صرف نظر نمیکرد حتی از دربان دیوانخانه هم روزی پنجقران میگرفت و بدین طریق باو اجازه میداد تا اشخاصی که یا حکومت کار دارند سرکیس را برای او بازکنند. من دیگر بخانه‌ها که نسبت بشوهران نادرستی میکنند خیره خیره نگاه نمیکنم زیرا که منطق آنها این است که باید پس از مرگ شوهر ذخیره‌ای برای ایام پیری اندوخت. از اینها گذشته تمیل هم شده‌ام و میل دارم که همیشه دیگران برای من کار کنند مثلاً برای برداشتن چتر یا دستمال نو کرها را صدا می‌کنم و خودم حاضر نیستم که آنها را بادت خود بردارم. بوعده خلائی هم اهمیتی نمیدهم و همیشه یکساعت دیرتر از موقع معهود میروم و بالاخره وقت شناسی و نظرانداختن بتقویم هم از یاد من رفته است. در این روزها دقتیاد داشت خود را با تقویم تلگرافخانه سنجیدم و فهمیدم که از تهران تا شیراز سه روز برفع خود اشتباه کرده‌ام و مسلم است که این سه روز را بر مدت جوانی خود افزوده‌ام.

۱۴۵ اکتبر - نظر باینکه وعده کرده بودم که قبل از عزیمت از شیراز نزد موطن خود مادام فاگر گرین بروم و از اینکه لحظه‌ای چند مرا از ملاقات خود شاد و دلخوش کرد تشکر کنم امروز بفکر ادای وظیفه افتادم.

منزل مادام بطرز خانه‌های ایرانی است و وسعت زیادی دارد. اطرافها همه روشن هستند، چند نفر زن زیبای مسلمان هم در آنجا بانتظار ورود من نشسته بودند اما این پری پیکران هنوز بامدهای زنان درباری آشنا نشده و مجلسی با لباس ایرانی شروع کردند. هر قدر بطرف جنوب ایران برویم بلندی جامه‌های زنان زیاده‌تر میشود. در تهران لباس تنبان بوسط ران میرسد و در اصفهان تا زانو می‌آید و در شیراز که از گلبهار خفته‌تر شوند تا امپچاها میرسد. از اینکه آیا بلندی لباس زنان در پاک‌ای اخلاق آنها هم دخالت دارد یا نه نمیتوانم اضافتی بکنم و باید بشنیده‌های خود قناعت نمایم.

یک نفر پیر مرد شیرازی بمن میگفت : « از زنانی که بلباس قدیمی ایالتی قناعت کرده و بفکر تغییر مدنیافتاده اند، بداخلاقی و سوء رفتاری دیده نشده است . » ولی خیال میکنم که این مرد پیر گوشه گیر و از اجتماعات دور است و چندان اطلاعی از مهمانیها و جشن هاندارد.

باری پس از ورود باین خانه زنهای شروع بصحبت کردند پرسشهای آنها از این قبیل بود: چرا شما کار میکنید؟ شوهرتان چند زن دارد؟ چقدر مداخله دارید و غیره. من زودتر از معمول از صاحب خانه خدا حافظی بعمل آورده سوار شدم و رفتم بسراغ مارسل که در باغ تخت مشغول گردش بود. این باغ بسیار باصفا و نشاط آور بود. درختان نارنج و لیمو با آن منظره قشنگ و بتهای گل سرخ و زرد و سفید طبقه بطبقه در بالای یکدیگر قرار گرفته و بطرز جالب توجهی باغ را آرایش داده بودند. از دیدن این منظره زیبا و آراسته من خیال کردم که بجای معلقه بابل وارد شده ام. گلهای سفید و سرخ از حرارت آفتاب کمی متأثر و پژمرده شده بودند اما درختان انار و به و مرکبات در زیر بار میوه های معطر و آبدار خود بطوری خم شده بودند که شاعر از تماشاى آنها مبهوت میگردد و نمیتوانست چنین منظره ایرا آنطور که باید و شاید بشعر توصیف کند و حق آنرا ادا نماید برخلاف فیلسوف که باینگونه منظره اعتنائی ندارد و بخوردن

باغ تخت شیراز

میوه ها دلخوش است. البته فیلسوف در فکر شکوفه و گل و طراوت بهاری نیست بلکه همیشه در عوالم و آثار ماوراء الطبیعه غرق است.

۱۳۶۳ تیر - امروز شنیدم که یکی از صرافان مشهور شیراز ورشکسته و پانصد هزار قران مال

مردم را تلف کرده است. خدا را شکر کردم که پرداخت حواله ما بعهده این صراف نبود، از شنیدن این خبر باین فکر افتادیم که زودتر ببازار رفته و حواله سیصد تومانی را که بعهده یکی از همکاران او داشتیم دریافت کنیم. شمردن سه هزار قران کار آسانی نیست و تشریفات آن امروز باید بعمل آید. مستر بلاکمر یکی از کارمندان تلگرافخانه را در اختیار ما گذارد که پول های خوب و بد را رسیدگی کند. صراف هم نماینده خود را معین کرد و این دو نفر هم بنوبه خود شخص ثالثی را تعیین کردند که اگر اشکالی پیش آید حل کند و در میان آنها حکم باشد. اسکناس در این مملکت وجود ندارد. اشرافی طلا هم کمتر در عرض راه پذیرفته میشود. بنابراین ما مجبور هستیم که قرانهای نقره را با کمال زحمت حمل و نقل نماییم و بدتر از همه آنکه ارزش این قرانها بر حسب عیار و تاریخ و محل ضرب سکه تنبیر میکند، بعلاوه اشخاصی هم اطراف این پولها را تراشیده اند و صرافان هم آنها را برای آزمایش با سنگ سائیده و یا در تیزاب انداخته اند و بنابراین کسروزی دارند.

صراف در میان اطاق نشست و در حجره را کاملاً بست تا از مزاحمت مراجعه کنندگان فارغ باشد و کیسه مسکوک را در روی فرش خالی کرد و از پولها لوله هائی ترتیب داد که همه بیک اندازه باشند و بتوانند آنها را در طول و عرض بشمارد.

پس از آنکه این عمل تمام شد طرف ما آنها را یکی بعد از دیگری روی سنگی میانداخت تا بوسیله صدا خوبی و بدی آنها را آزمایش کند و آنچه را که در خوبی آنها تردید داشت کنار میگذاشت. بالاخره نمایندگان طرفین ببیاضه پرداختند و کار بکشمکش و داد و فریاد رسید. آنها کلمات خشنی با هم رد و بدل میکردند و با قلمتراش کنار پولها را خراش میدادند و بومی کردند بعد قاضی بمیان افتاد تا سازشی میان آنها فراهم نماید. پس از نزاعها و قیل و قالها پولها را در کسه ای ریخته و با که مالک حقیقی آنها بودیم تحویل دادند. ما هم بنوبه خود میبایستی آنها را بشماریم و در صندوق محکمی قرار دهیم تا نوکران را از دستبرد بخزانة منصرف سازیم. صندوق هم باید کم حجم باشد تا موقع توقف کاروان بتوان آنرا در زیر سر جاینداد و موقع حرکت بدست چار و ادارا بمن سپرد بشرط اینکه راهزنان کاروان را لخت و غارت نکنند. تا وقتی که مسافر در راه است خیالش از بابت صندوق راحت است اما همینکه بمنزل رسید دوباره باید آنرا تحویل بگیرد و خود مواظب آن باشد تا موقع حرکت برسد البته کشیک کشیدن و باز کردن آن در موقع لزوم خالی از زحمت نیست.

پس از دریافت پول و رساندن آن بمنزل ب فکر پیدا کردن چار و ادارا افتادیم و به تهیه مقدمات مسافرت پرداختیم. مارسل مشغول تحقیق برای یافتن راه امن تری شد که بتوانیم بطرف خلیج فارس برویم. در موقعیکه در اقلید با عدم موفقیت مواجه شدیم تصمیم گرفتیم که دیگر بحرف این و آن گوش ندهیم و بهمین جهت بود که از رفتن بشوش از خاک بختیاری صرف نظر کردیم.

اکنون دوراه برای رفتن ببوشهر در پیش است، یکی از کازرون و شاپور عبور میکند و دیگری طولانی تر است و از فیروز آباد میگذرد. البته راه اخیر برای ما نافع تر است زیرا که میتوانیم

ابنیه قدیمی واقع در نزدیکی فیروزآباد را به بینیم و نیز میتوانیم چند روز راه پیمائی را زیاده تر کرده و قصر کهنه سروسن راهم تماشا کنیم و در تمام نواحی فارس قدیم سیاحت پردازیم .
 بالینکه راه اخیر طولانی است و میبایستی مدت سه هفته در راه باشیم و تحمل خستگی و زحمت مسافرت را بکنیم صلاح چنین دیدیم که برای سیاحت ابنیه تاریخی این راه را اختیار نمایم و از راه معمولی صرف نظر کنیم . البته مقصود من از راه معمولی راهی نیست که سنک فرش یا شوسه باشد . زیرا که چنین راهی ابداً در ایران وجود ندارد بلکه مقصود راهی است که آبادی زیادتری داشته باشد و بتوان مایحتاج مسافرت را به سهولت بدست آورد و معلوم است که مهندسين تمام این راهها قاطرها و الاغها بوده اند .

برای اینکه کمتر در زحمت باشیم مارسل اناثه زائد را بچاروادار معتبری سپرد که در بوشهر تجویل حاکم بدهد و فقط لوازم مورد احتیاج از قبیل دستگاه عکاسی و لوازم طبخ و لحاف و لباس را نگاهداشتیم و من بسیار خوشوقتیم که فردا با اسبان نرومندی از حاکم نشین ایالت فارس دور خواهم شد زیرا که از بدو ورود باین شهر من و شوهرم متصل در چنگال تبهای پر رنج و درد گرفتار بودیم . خوشبختانه موقع آن رسیده است که از شیراز و پذیرائی شایانی که از ما کرد اظهار امتنان نمایم و از خداوند برای این شهر خیر و برکت بطلبیم .

۱۴۷ اکتبر - امروز بقدری متغیر هستم که پیوسته بر مداخل و نوا و چاروادار لعنت میفرستم . قبل از دمیدن سیمه بامدادی از بستر خواب بلند شدم تا بلوازم مسافرت رسیدگی کنم و اگر نواقصی باشد مرتفع سازم . قرار بود چاروادار قبل از طلوع آفتاب بیاید ولی اکنون ساعت نه است و اثری از او نیست ، نوکری را بشهر فرستادم تا زودتر او را بیاورد ، موقع ظهر بر کشت و گفت مالها در راه هستند و الساعة خواهند رسید . سه ساعت بعد از ظهر صدای زنگ قاطرها در جلو در باغ طنین انداز گردید . من از باغ بیرون آمدم و خود را در مقابل دویا بوی لاغر و ضعیف دیدم که برای سواری ما آورده بودند اما این حیوانات بقدری ناتوان بودند که تنها برای تشریح کردن مناسب داشتند . یکی از آنها يك چشمش کور بود و دیگری هم میلنگید و هر دو زخمهای بزرگی در پشت داشتند که از سایش پالان یا بار سنگین تولید شده بود . ابداً مو در پشت آنها دیده نمیشد ، فقط پوستی در روی استخوان آنها کشیده شده بود که رنگ آن هم تشخیص داده نمیشد و خلاصه آنکه نسیم ملایمی میتواند آنها را مانند باد بادك اطفال به هوا بلند کند . معلوم شد که چاروادار و نوکرها حیلای بکار برده و در فاصله یکشب آن اسبهای را که بمانشان دادند تبدیل باین اسکلتهای کرده اند .

من حاضر نشدم که زینهای مارا روی این حیوانات مفلوک بگذارند . شوهرم سخت متغیر شد و از چاروادار اسبان ارائه داده شده را طلبید . قاطرچی بجای جواب گریه را سرداد و قسم خورد که بنیر از این حیوانات مال دیگری ندارد و بالاخره معلوم شد که آرا بت ارمنی که پر پاسکال در اصفهان او را بعنوان نوکری بجا تحمیل کرد این حقه بازی را کرده و جای یوسف آشپز اخراج شده را گرفته است . این نوکران صداقت پیشه افکار مختلفی در من خود میپوراند و برای

موقع لزوم ذخیره میکنند. پرواضح است که آرا بت در این حقّه بازی مبلغ معتنا بهی از قاطرچی گرفته و باو یاد داده بود که اسبان خوبی بما ارائه دهد و بعد آنها را تبدیل کند. از طرفی هم مامایل نبودیم که بیش از این در شیراز توقف کنیم و میخواستیم هرچه زودتر از شر بیماری خلاص شویم و ناچار شدیم سوار شدن بر روی جاروب جادوگران را بماندن ترجیح دهیم. بالاخره چه باید کرد؟ چون بخت با ما مساعد بود و هر دو سالم و سر پا بودیم آیا بهتر آن نبود که از قبول این مالها صرف نظر کنیم و مداخل را از جیب نوکران بیرون بیاوریم؟ اما عیب کار در جای دیگر بود، این نوکران حقّه باز ممکن بود دیگر چار واداری برای ما پیدا نکنند و حرکت ما به تعویق افتد و اینهم بصلاح ما نبود زیرا ممکن بود دوباره ناخوش شویم. قاطرچی هم پی در پی سوگند یاد میکرد و میگفت بعضی اینکه به قبایل برسیم من مالها را عوض خواهم کرد. ماهم از ناچاری گفته او را قبول کردیم و بامیزبان و دکنتر آدلینک خدا حافظی کرده براه افتادیم. صاحب دیوان هم دو نفر غلامان حکومتی را مأمور کرده بود که در عرض راه حافظ ما باشند. البته از لطف او باید اظهار امتنان کنیم زیرا که بدون آنها ممکن بود با خطراتی مواجه شویم.

باری پس از آنکه از کنار دیوارهای پای تخت کریم خان که قسمت زیاد آن سرنگون شده بود عبور کردیم و از تاجکستانی که شراب مشهور شیراز را تهیه میکند گذشتیم و پل فساراکه روی رودخانه افتاده است دیدیم. طرف عصر رسیدیم بیابان باشکوهی که بحکومت فارس تعلق داشت و عمارت باشکوهی هم در مدخل آن واقع بود.

این جا برعکس شهر ملالت بار شیراز موضعی است بسیار نشاط انگیز. آسمان صاف و شفاف و اطراف هم کاملاً سبز و خرم است و بقدری باصفا و فرح آور است که گویی ارواح حافظ و سعدی هم بانشاط در بالای سر من در پرواز هستند. چنان وجد و حالی در من ایجاد گردیده که بی اختیار بفکر سرودن شعر افتاده ام ولی افسوس که رب النوع شعر بقدری بمن آسیب رسانده و مرا از خود رانده است که هنوز آثار آزار او از وجود من زایل نشده است. شاید امروز این اسب را هوار که گویی بالدار است و شعرا را در فضای آسمان پرواز میدهد این میل را در من ایجاد کرده باشد!

۲۸ اکتبر - میگویند آقا باید فرمان بدهد تا مستخدمین خواسته او را فراهم سازند. برای اینکه پیش از گرم شدن هوا بمنزل برسیم من بنوکرها دستور دادم که نصف شب حرکت کنند. غلامان و قاطرچی ها همه گفتند بچشم اطاعت میکنیم ولی چون شب به نیمه رسید آنها تاریکی شب و برخورد باد دانا را بهانه کردند و بقدری در فراهم کردن چای و بار کردن مالها سستی بروز دادند که در ساعت شش توانستیم براه افتیم. هنوز سیصد قدم از باغ دور نشده بودم که یابوی من بزمین خورد و مرا چنان روی زمین پرت کرد که نزدیک بود دنده هایم خرد و خمیر شود اما خدا بزرگ و ترحم او ما فوق تصور است، من بلند شدم و بجز پاره شدن لباس و خراش برداشتن لوله تفنگ آسیب دیگری ندیدم. قاطرچی و نوکران بیابوی بیچاره حله ور شده

و بافتش های رکیک و ضربات شلاق دوباره این اسکلت را بر روی پای خود قرار دادند ولی من دیگر حاضر نشدم که بر آن سوار شوم و قاطر آرا بت را که پاهای محکمی داشت برای سواری ترجیح دادم و به نارضایتی او اعتنائی نکردم. او میگفت سوار شدن بر قاطر مخالف مقام و شأن شماست، شخص بزرگواری مانند شما نباید بر قاطر باری سوار شود. من باو پاسخ دادم که تمام بزرگیها و شئونات خود را بتو تقدیم میکنم تو بر روی یا بوی زین دار سوار شو. در مدت کمی کاروان بکوهی رسید که خارستان بود. کبکان قرمز رنگ مانند مرغان خانگی از هر طرف میدویدند. غلام جوان ما بطرف آنها تیر اندازی کرد اما وحشت آنها از نزدیک شدن قافله بیشتر از صدای تفنگ بود. این غلام جوان ما پسر خوبی است، اهل لرستان است، گیسوانش از پشت سر برگشته و حلقه هائی تشکیل داده و از چشمانش پیداست که بی هوش نیست. گلوله های سرب راجهار پاره کرده و بجای ساچمه برای شکار کبکان بکار میبرد. پس از دو ساعت راه پیمائی ناگهان با صحنه بسیار غریبی رو برو شدیم، دریاچه آبی رنگ تیره ای در میان محوطه ای که از کوهها تشکیل یافته بود پدیدار گردید. کمر بندی از برف سفید خیره کننده ای آنرا احاطه کرده بود و از دور نمایش جلوه مخصوصی داشت و چنین مینمود که منظره دور نمای قطبی در آن سفر درخشان یکی از اقالیم استوائی پدیدار شده باشد.

غلام حکومتی شیراز

اما چون نزدیک تر شدم بجای برف طبقه ای از نمک سفید دیدم. معلوم شد که در موقع زمستان و بهار آبی که از دشت شوره زار عبور میکند باین دریاچه میریزد و در تابستان تبخیر میشود و بجای آن طبعه نمک باقی میماند.

سواحل این دریاچه چندان حاصلخیز نیست. با این حال در آنجا افراد قبیله کوچکی در زیر چادرها یا کلبه های حصیری بسر میبرند و مقدار زیادی تنباکو در این جا کاشته اند که برگهای خملی آنها سبزی غیر منتظره ای نمایش میدهند و در نزدیکی توده درخشان نمک جلوه خاصی دارند. این دریاچه هم مانند ملل خوشبخت نه تاریخ دارد و نه افسانه ای راجع بآن جعل شده است و بالینکه بسیار عمیق است تاکنون مرتکب جنایتی نشده است زیرا که بواسطه زیادی نمک آب آن بقدری غلیظ است که کسی در

آن غرق نمیشود و اگر احیاناً کسی در آن بیفتد روی آب میماند. اگر کسی در آن آب تنی کند پس از بیرون آمدن شکل متبلور درخشنده ای پیدا میکند و مانند گلوله صمغی میشود که آنرا در روی شکر غلطانده باشند.

انعکاس آفتاب در روی طبقه نمک چشم را خیره میکرد و بآن زحمت میداد و ما مجبور بودیم که چشمان خود را از بیم نابینا شدن بر هم گذاریم. من پیوسته غلامان و قاطرچی و نوکران ملامت میکردم که چرا شب حرکت نکردند تا ما از حرارت آفتاب محفوظ باشیم. در این اثنا یابویی که من قبلاً بر آن سوار بودم بر روی زمین در غلطید و هر چه بآن شلاق زدند بلند نشد و معلوم بود که میخواهد نفس آخرین را بکشد. از یکطرف من از قیافه حیوان یزبان متأثر بودم و از طرفی بحال قاطرچی که بزیانی بر خورده بود رقت میکردم. بالاخره او را گذاردیم تا اقلاً نعلهای یابوی خود را بکند و براه افتادیم و قبل از غروب آفتاب بدهکده ای رسیدیم.

بنا بگفته مزبان، ماهشت فرسنگ راه طی کرده ایم. فرسنگ در این مملکت مفهوم واقعی ندارد و معلوم نیست شش کیلومتر است یا هشت یا ده کیلومتر، هیچکس نمیتواند بدرستی مقدار آن را معین کند. همینقدر میدانم که درد کمر مرا رنج میدهد زیرا که در مقابل این فرسنگها مقاومت بخرج داده ام. غذائی هم که نیروی ما را تجدید کنند داریم. گوشتی که همراه داشتیم بواسطه شدت حرارت رو بفساد گذارده و قابل استفاده نیست و در این ساعت هم ممکن نیست گوسفندی کشت و غذائی تهیه کرد. فقط چند دانه خیار پلا سیده و یک تغاردوغ ترش داریم. امشب من ناراحت هستم زیرا که بتو و شمد من منحصر است به نیم تنه و شاور پاره شده و بجای بالش هم جز کاسک خود چیزی ندارم. زمینی که روی آن دراز کشیده ام مانند پشت شتر دارای پستی و بلندی است. دسته چوبی هم در پهلوی من ریخته که در زیر و بالا و اطراف آن موشان میرقصند. عنکبوتهای بسیار در پشت در بدنه دیوار گردش میکنند. اگر در آن موقع که دوشیزه کوچکی بودم چنین صحنه ای را میدیدم حتماً از ترس بر خود میلرزیدم و گریه میکردم.

۱۴۹ اکتبر سر و ستان - بدبختی مانند تگرگ که در بیابان بر سر عابرین بیارد فشار آورده است. مارسل احساس خستگی زیادی میکند و از جمله تب میترسد. قبل از حرکت متجاوز از یک گرم کنین خورده است. زیادتی مقدار کنین با حرکت یابو او را بکلی خسته کرده و بادرد و رنج روی زمین افتاده و قادر بر حرکت نیست. در ساعت ده هوا فوق العاده گرم و تحمل ناپذیر شد. غلامان گفتند توقف در این بیابان نتیجه ای ندارد زیرا که نه هیزم برای طبخ غذا پیدا میشود و نه آب که حیوانات رفع تشنگی نمایند.

بنابر این مارسل را روی بار قاطر نشانند و باین وضع حزن آور براه افتادیم و بقلعه ای که دارای برجهایی بود رسیدیم.

من در این انتظار بودم که در عقب دیوار قلعه خانه خوبی پیدا خواهد شد. متأسفانه بمنزل قابل سکونت بر نخوردیم. زمین قلعه دارای لانه هایی بود شبیه بسوراخهای موشان که گاه بگاه مردان یا زنان روستائی از آنها بیرون میآمدند. ناچار در زیر سردر ورودی قلعه ماندیم تا اقلاً از حرارت آفتاب محفوظ باشیم. من بدو خانه خود مراجعه کردم که شاید دوای تسکین دهنده ای پیدا کنم و بهارسل بدهم. بدبختانه چیزی که در این ساعت قابل استفاده باشد پیدا نکردم، پس بهتر دانستم که بشقاب و دیگ و کتری را روی آتش گرم کرده و آنها را بنوبت بر روی

معه و کف پای او بگذارم . خوشبختانه معالجه من مفید واقع شد و پس از یکساعت دردهای شدید او تسکین یافت و بخواب عمیقی فرو رفت . طرف عصر بیدار شد و برای اینکه شب را در لانه موشان بسر نبرد و ازدوغ ترش و خرمای کرم زده پرهیز نماید درخواست کرد که هر طور هست بقصبه سروسنجان که بیست کیلو متر از آنجا فاصله داشت برویم .

بنابر این دوباره براه افتادیم . من یکی از غلامان را جلو فرستادم تا منزلی تهیه کند . مارسل علاوه بر بیماری بیم آنرا داشت که مسافرت بیهوده ای کرده باشیم و مانند اقلید مایوسانه مراجعت کنیم . این خیال بیشتر بر رنج و درد او میافزود زیرا که مقصود ما از این مسافرت پرمشقت دیدن قصور خرابه سروسنجان و فیروز آباد بود ولی از هر کس سراغ گرفتیم نشانی از آنها بماند و فقط چند امامزاده خرابه را بمانشان دادند .

در موقع ورود بدهکده خود را بنایب الحکومه معرفی کردیم . این مرد با قیافه گرفته و عبوسی با انتهای لبان بهما خوش آمد گفت و پس از آنکه بادقت بهمارسل نگاه کرد در اطاقی را بروی ما باز کرد که کاملاً کثیف بود و دیوارهای آن دود زده و اثنائیه آن منحصر بیک تکه فرش پاره بود .

فصل پیمیت و ششم

اقامت در سروسنجان - قصر خرابه سروسنجان - عزیمت بداراب - مراجعت بطارف شیراز - تغییر عادت - قلعه دختر - نقش برجسته ساسانی - قصر خرابه فیروز آباد .

۳۰ اکتبر - دوروز است که مارسل سخت افتاده و با کمترین حرکتی از شدت درد و رنج مینالد . قادر بر نشستن نیست و غذایش منحصر شده است بلعاب برنج و آب انار . من اکنون علت خشونت و بی مهری نایب الحکومه را خوب دریافته ام . غلامی که مأمور بود ورود ما را باو خبر دهد در بیماری مسافر فرنگی راه اغراق پیموده و سخن بگزاف گفته بود و نایب هم تصور کرده بود که این فرنگی عاقبت در سروسنجان مدفون خواهد شد . رنگ و روی زرد و ضعف مارسل هم کاملاً او را پریشان کرده و در این فکر است که اگر این فرنگی در خانه او بمیرد ناچار باید پس از مرگ او مرده کشی کند و مبلغ مختصری هم خرج تمیز کردن اطاق بکند تا نجاست آن برطرف گردد . این خیال باندازه ای نایب را کسل و کدر کرده است که حالت سبیتی در سیمای او دیده میشود . از طرفی هم میدانند که بیرون کردن ما خالی از اشکال نیست و بزبان او تمام میگردد و در نزد صاحب دیوان مسئول میشود . بنابر این در این فکر است که ما را بجای دیگری بفرستد تا از زحمت مرده کشی و تمیز کردن خانه خود رهایی یابد .

امروز نایب نزد من آمد و گفت : سروسنجان هوای ناسالم و تب خیزی دارد و زمین آن مرطوب و آبش قابل شرب نیست . بهتر آن است که شما در دهکده مجاور منزل کنید که آب و هوایش خوب است و بیشتر از دوازده کیلومتر تا اینجا فاصله ندارد و این جمله را همروزه تکرار میکرد ، دفعه چهارم که باز این جمله را ادا کرد من کاملاً متغیر شدم و باو گفتم من بسیار مایلم که

بیمار را روی دست چندین منزل دورتر ببرم و از شر تو خلاص شوم ولی اکنون که میبینم اصرار زیاد بر رفتن ما داری بگویم که تا صاحب بهبودی کامل حاصل نکنند ما از سر وستان بیرون نخواهیم رفت و از این بیهوده مایل نیستم که روی تو را ببینم ، برو و بیش از این مزاحم ما نباش .

پس از شنیدن این پاسخ قطعی ، نایب بحیل دیگری پرداخت و ما را مبتلا بقحطی کرد و پسری را که دوازده الی چهارده سال داشت تحریک نمود که ما را اذیت کند . این پسر در خانه دارای اقتداری بود و همه نوکران با و اطاعت و احترام میکردند . دیروز خواستم غلامان را بقصبه بفرستم تا آذوقه ای خریداری کنند ولی آنها از رفتن خود داری کرده و گفتند این کار خوب نیست و مثل این است که به نایب الحکومه توهین کرده باشیم زیرا که ما مهمان او هستیم بعلاوه کسبه هم حاضر نیستند که چیزی ببافروشد و در این توهین شرکت نمایند .

خوشبختانه حال مارسل روبه بهبودی گذارد . من هم یکی از سکنه این قصبه را که از گنبد های قدیمی اطلاعی داشت یافتم و مارسل مرده دادم ، او بسیار شاد و خوشوقت گردید و میل داشت زودتر سرا را استاده و دیدن آنها برود .

۱۱ نوامبر - من در حدس خود اشتباه نکرده بودم ، بعضی اینکه مارسل توانست بلند شود و در خانه قدم زند این اوضاع حزن آور بکلی تغییر یافت ، نایب الحکومه و غلامان به تعظیم و تکریم او پرداختند و مرغ و تخم مرغ و گوسفند و سایر چیزها مانند سیل بطرف منزل ما سرازیر شد . این مراسم پذیرائی که پس از چند روز بعمل آمد باعث آن نشد که من تغییر حالت دهم و از کدورت بیرون آیم . ملاحظه را کنار گذارده بنایب گفتم : « انشاء الله ناخوش میشوید و دور از وطن و خانواده چنین میزبان و چنین مهربانی و پذیرائی که از ما کردید گرفتار خواهید شد و گرفتار خود پی خواهید برد » . از این گفتار رنگ نایب پرید و مثل این بود که واقعاً فشار و سنگینی چنین وضعی را در خود احساس میکنند و بدون اینکه کلمه ای در جواب من بگویند با حالت خجلت زده ای رفت .

بالاخره موقع آن رسید که ما عطای نایب را بلقایش به بخشیم و از منزل محنت فزای او بیرون رویم . در خود قصبه بغیر از گنبد خراب شیخ یوسف بن یعقوب که در تاریخ ۱۳۴۱ بنا شده جای دیدنی دیگر نبود . در این بقعه تغییراتی حاصل شده و وسعت حیاط آن هم افزایش یافته است . یک قسمت از بنا با سنگ ساخته شده است ، در تالار مقبره هم ستونهای سنگی دیده میشود . هزاره ها ه از کاشیهای پوشیده شده که انعکاس فلزی دارند و از ستاره های مینائی فیروزه ای صلیب مانند تشکیل یافته و بهم متصل گردیده اند .

رو به مرفته این تزیینات قشنگ و خوشنما هستند ولی اگر ستاره های کاشی را با هم مقایسه کنیم پیدا است که مینای فلزی رنگ آنها گاهی زیاد و گاهی کمتر حرارت دیده است و کاشی های خوب آنهم بقشنگی کاشی های مینائی مسجد کاشان یا اورامین نیستند و واضح است که در موقع انحطاط این صنعت ساخته شده اند .

مقبره شیخ یوسف بن یعقوب

قبل از حرکت نایب جسارتی کرده و از من عکس خود را خواست ، من هم بچبران بد رفتار یهائی که نسبت بهما کرده بود حيله ای بکار بردم و چندین دفعه او را در مقابل دور بین خالی از شیشه نگاهداشتم و بالاخره باو گفتم که چون وقت ظاهر کردن شیشه را ندارم بعد ها عکس او را برایش خواهم فرستاد . این شخص پست فطرت یکی از نوکران خود را مأمور کرده بود که در دنبال ما بیاید و هر وقت عکس حاضر شد بگیرد و برای او ببرد ولی من مشغول کار خود بودم و باو اعتنائی نمیکردم .

باری ما پس از خروج از سروستان راه کوهستانی قدیم را که بیند عباس میرفت ترك کردیم و مدت سه ساعت در درهٔ لم یزرعی راه پیمودیم ، در آخرین دره که پر از علف های خشك و خاردار بود خرابه های قصر باشکوهی نمایان گردید که منظرهٔ کلی آن مساجد

قدیمی مغولی را بخاطر میآورد اما همینکه نزدیک شدیم و بداخل بنارفتیم این منظره بکلی تغییر شکل داد . آجرهای قطوری که در روی زمین ریخته و طرح بیضی شکل گنبد و تزیینات کمی که در دیوارها باقی مانده است يك اسلوب بسیار قدیمی خاصی را نشان میدهند .

قسمتی که بیشتر جلب توجه میکند تالار بزرگ این قصر است . گنبد آن بشکل بیضی است و در روی چهارطاق منحنی که در چهار گوشهٔ آن زده شده واقع گردیده است . وضع این بنا میرساند که میتوان منشاء ساختن گنبد را در روی قطعه طاقهای منحنی واقع در چهار زاویه بنا که از ابتکارات معماری ییزانین محسوب شده افلاتازمان بنای قصر سروستان پیش برد .

منظرهٔ قصر سروستان بسیار مجلل و با ابهت است . هر يك از قسمت های این بنا بطور خاصی نظر انسان را جلب میکند و دلیل است بر اینکه ایرانیان قدیم هم برای ساختن گنبد بر روابط ساده ای قناعت نمیکردند . گشادگی قوسهای ایجاد کننده گنبد و طاقهای استوانه ای شکل ثابت میکند که آنها هم مانند یونانیان باین نکته پی برده بودند که نباید طراحی و ترسیم قسمت های با اهمیت بنا را تسلیم خیال معمار سازنده کرد . آنها هم مانند یونانیان ابعاد بنا را با محاسبات دقیقی معین میکردند و واحد مقیاسی داشتند . معمار قصر سروستان هم برای هم آهنگی بنا از دستورات و قواعد پیشینیان خود که تا آخر قرن سیزدهم مراعات میشده تبعیت کرده است و اگر نواقص جزئی در این بنا دیده میشود بیشتر مربوط است بفلک کارفرمایان و سازندگان آن و بطور کلی این بنا هم از روی محاسبه ساخته شده است (۱) . در اطراف تالار مرکزی

(۱) طرز ساختن انواع گنبدهای قدیمی ایران در سالنامهٔ باستان شناسی بنام آثار ایران جلد چهارم مشروحاً بزبان فرانسه بیان شده است (م)

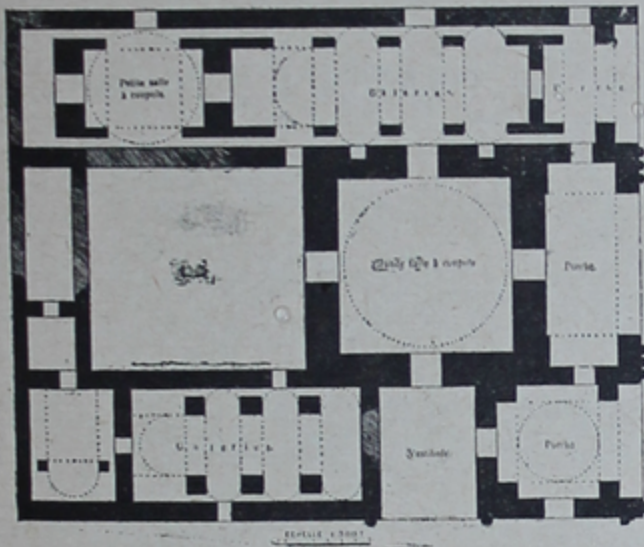

قصر خراب سروستان

کارهای طولی است که بفاصله های معین بجرزهایی منتهی میشوند که خود آن جرزها هم بر روی ستونهایی که از سنگ های کوچک خشن ساخته شده اند قراز دارند. جرزها هم همه پر و یا ضخامت هستند. گیلویی زیر گنبد هم بطوریکه نواخت از یک رشته برآمدگیهایی که بشکل دندانه های اره میباشد تزیین یافته است ولی اجرای عملیات فنی این قسمت بنا با فکر معمار نقشه کش

و جرئت بنای سازنده گنبد آنطور که باید هم آهنگی ندارد.

مسئله دقیقی که حل آن مشکل بنظر میآید تعیین سن این بنای قدیمی است. قدر مسلم این است

نقشه قصر سروستان

که این بنای باستانی در زمانی ساخته شده که بازمان اسلامی فاصله زیادی داشته است

افسانهای محلی که نباید بآنها اهمیتی داد منشاء آبادی و ترقی این قسمت فارس را بجمشید نسبت میدهند و بنا بر این میتوان فرض کرد که این آبادی در دوره هخامنشیان بوده است.

از طرف دیگر میدانیم که سلاطین هخامنشی همیشه ایالت فارس را در تصرف داشته اند و اگر قلاع متعددی

که در کوههای مجاور شیراز بنا شده و چاههای عمیقی که در شیراز یا سروستان در صخره ها حفر گردیده از کارهای این سلسله باشد میتوان فرض کرد که قصر سروستان هم در زمانی که فارس در منتهای اوج ترقی بوده یعنی قبل از طلوع سلسله ساسانی ساخته شده باشد و مؤید فرض من هم این است که ساسانیان همیشه در شوشتر و یادر ایالات شمال غربی یعنی در مجاورت سرحداتی که از طرف دولت روم یا یزانس تهدید میشده اقامت داشته و از سکونت در فارس دست کشیده بودند و بهمین جهت عمارات هخامنشی شیراز متروک مانده و رو بخرابی گذارده است.

اطلاعات افسانه مانندى که من توانستم از همراهان خود بدست آورم این بود که می گفتند در زمانهای پیشین غذاهای بسیار لذیذی در زیر گنبدهای سروستان تهیه میشد و چاهها با سرعت بی نظیری غذاها را که هنوز بخار از آنها متصاعد بوده برای پادشاه خود که در قلعه کوه در قلعه ای منزل داشت میبردند راهنمای من چنان از آن غذاها تعریف میکرد و با خیال از آنها لذت میبرد که گاهی بسی اختیار لبهای خود را مانند مردان شکم پرست میلید و منهم به تقلید او میهای دیدن چاهارانی که حامل ناهار سلطنتی بودند شده بودم

۴ نوامبر - میان جنگل - دیروز عصر پس از خروج از قصر سروستان غلامان مارا از راه کوتاه تری بردند میان جنگل که اولین منزل جاده داراب است و چون وقت نداشتیم که بخانه کدخدا برویم در امامزاده خرابی که چند نفر درویش گدا قبل از ما در آنجا رحل اقامت انداخته بودند منزل کردیم.

بمحض اینکه دراز کشیدم احساس کردم که حشراتی بسختی مرا میگزند ، فوراً فانوس جیبی را

گالریهای قصر سروستان

روشن کردم و از وحشت فریاد زدم . تا اکنون من چندین دفعه در طی مسافرت باین حشرات که پاهای زیاد و شکل سفید یا سیاه تنفر آوری دارند به خورده بودم ولی هرگز آنها را باین فراوانی ندیده بودم . در حالیکه من برای انتقام بشکار آنها مشغول شدم غلام پیری که آنطرف خوابیده بود سر را از لحاف بیرون آورد و علت وحشت مرا پرسید و چون قضیه را باو گفتم باکمال خونسردی گفت : « حضور این شپش ها علامت خوشبختی است زیرا که آنها از مکه می آیند » و یکی از این حاجیه های کوچک را از ریش حنائی خود گرفت و مدتی بتماشای آن پرداخت و دوباره

مانند حازون سر را بدرون لحاف کشید و خوابید.

۳ نوامبر - نو بندگان - بمحض اینکه سپیده دمید ما سوار شدیم . ابتدا از تنگه باریکی عبور کردیم که موسوم است به تنگه کریم . بعد وارد دره ای شدیم که در میان دو کوه واقع شده بود و منظره عجیبی داشت و پس از آن بدشت حاصل خیزی وارد شدیم که دهکده های زیادی در آن دیده میشد .

عصر همین روز دست تقدیر از پیشروی ما جلوگیری کرد زیرا که مارسل حالت بد شد و همان درد و رنجی که در سروستان بآن دچار شده بود دوباره عود کرد و ما مجبور به بارگشت شدیم زیرا که باین حال جلو رفتن دلیل بر جنون ما بود . غلامان درختانی را از دور نشان دادند و گفتند قصبه داراب در میان همین درختان واقع شده است . من گفتم داراب که سهل است اگر شخص سیروس هم در زیر آن درختان باشد ما نمی توانیم جاو تر برویم .

مارسل با حال بدی روی زمین افتاده و در حالیکه درد سختی باو حمله ور شده فقط يك خیال در سر دارد و میگوید باید بطرف شیراز برگشت و در نزدیکیهای شهر توقف کرد و د کتر آدلینگ را خواست تا بیاید و معالجه قطعی بکند زیرا که باین حال مسافرت کردن کار آدمهای

مجنون است . منہم تصمیم گرفتیم کہ بمحض تسکین یافتن درد اورا بطرف شیراز حرکت دہم .
۵ نوامبر - پس از آنکہ یکروز در این محل استراحت کردیم برآہ افتادیم و بعد از طی دو منزل دوبارہ بسروستان آمدیم ولی بخود قصہ رفتیم و در دہکدہ نزدیک آن موسوم بہ کوهنجان توقف کردیم ، خوشبختانہ مارسل حالش روبہ بہبودی گذارد و بسی افسوس میخورد کہ چرا دوبارہ بعقب برگشتیم و بداراب نرفتیم .

۵ نوامبر - چون مارسل بہتر شدہ بود امروز حرکت کردیم و پس از خروج از کوهستانی کہ مانند تمام کوهستانہای ایران لم یزرع و خالی از سکنہ بود بدشت وسیعی رسیدیم کہ از حیث خرمی و شکوہ و وسعت بردشت سروستان برتری داشت . گندمہائی کہ تازہ سبز شدہ بودند منظرہ بسیار زیبائی داشتند و مثل این بود کہ زمین از ریزہ ہای زمرد مستور گردیدہ است . زنہا و بچہ ہا مشغول تعمیر مجاری آب بودند ، دہقانان زمین را شخم میزدند و بذر افشانان در دنبال آنہا با قدمہای منظم حرکت میکردند و با ماشت خود از دامن گندم برداشتہ و در شیارہا میریختند ، پس از ورامین من چنین منظرہ زراعتی ممتاز و خندانی ندیدہ بودم . خدا را شکر کردم کہ پس از دیدن آن بیابانہای لم یزرع اکنون چشمم بآبادی و سبزہ و آب افتادہ است .

شب را در دہکدہ کوار کہ در راہ شیراز بلارستان واقع است توقف نمودیم و صبح زود بطرف فیروز آباد رہسپار شدیم . ابتدا از صخرہ مخروطی شکلی کہ از مواد آتش فشانی تشکیل یافته بود بالارفتیم و بعد داخل تنگہ باریکی شدیم و در سایہ قلل مرتفع جبال راہ پیمودیم و بعد از چند ساعت بقلہ گردنہ رسیدیم . پس از سر ازیر شدن از گردنہ یکی از بہترین تابلوہای تماشائی در نظر من پدیدار گردید ، چشمان من کہ بدیدن دامنہ ہای سر اشیب کوهستانہای بی آب و علف و صخرہ ہای صعب العبور عادت کردہ بود یک دفعہ بجنگل بسیار باصفائی برخورد اشجار این جنگل ہمہ از جنس درخت کنار است کہ باید بازحت از میان آنہا عبور کرد و دو چیز گرانہا را کہ یکی گوشہای قاطر و دیگری چشمان سوار است باید در روی خارہای نوک تیز باقی گذارد ، شاخہ ہای درختان مانند آبشاری سر ازیر شدہ و تنہ خود را از انظار مستور داشتہ اند ولی برگ آنہا بسیار لطیف است ، با اینکہ خار زیاد در انگشتان من فرو رفت توانستم میوہ زیادی چیدہ و ذخیرہ کنم . میوہ آنہا بشکل آلوچہ است و طعم لذیذ و گوشت نرم و شیرینی دارد .

من از این منظرہ بسیار شادمان گردیدہ و لذت میبرد م اما قاطر چیان برعکس من پریشان و مضطرب بودند کہ مبادا گرفتار راہزنان شوند ، خوشبختانہ یکعہدہ تفنگچی در قلہ کوه چادرزدہ بودند و ہمینکہ ما را دیدند از کوه پائین آمدند و در حالیکہ در چیدن میوہ بن کومک میکردند می گفتند کہ این کوهستان و تنگہ ہا سابقاً مأمن دزدانی بود کہ تشکیلات منظمی داشتند و کاروانہا را میزدند اما صاحب دیوان بمحض اینکہ بحکومت ایالت فارس منصوب گردید تصمیم گرفت کہ آنہا را قلع و قمع کند و تجار و مسافرین را از آسیب آنان محفوظ دارد و قشونی را بسر

کوبی و دستگیری آنها مأمور کرد. جنگ خونینی بوقوع پیوست و عده زیادی از دزدان دستگیر شدند و چند نفر را برای عبرت دیگران گچ گرفتند و تشکیلات آنها بهم خورد و امنیتی حاصل گردید.

تفنگچیان تپه‌های ریگ را در کنار جاده بن نشان دادند و گفتند اینها را مخصوصاً درست کرده‌اند تا کاروان راه را گم نکند زیرا که بواسطه غلطیدن بهمن و قطعات بزرگ سنگ از دامنه کوه ممکن است راه مسدود شود و کاروان سرگردان بماند بنابراین باید در امتداد این تپه‌ها حرکت کند تا از راه منحرف نگردد.

این کوهستان در هر ساعت مناظر عجیبی نشان میدهد، همینکه از میان درختان پر خار و گره دار عبور میکنیم جای آنها را درختانی میگیرند که باقد متوسط در قسمتهای برجسته و خشن کوه سر بر آورده‌اند. برگهای آنها بسیار ضخیم و رنگشان سبز روشن است. خوشه‌های شنجرفی رنگ بآنها آویخته است که نمیتوان بطور قطع آنها را میوه یا گل نامید. از دور مانند اسفنج غیر منظم بنظر میآیند و چون بآنها نزدیک شویم میبینیم از یک عده ساقه‌های کوچک جدا گانه ترکیب یافته‌اند که از حیث شکل و آب و رنگ شاخه‌های مرجان قرمز را بخاطر میآورند. قاطرچیان مقدار زیادی از آنها چیدند و بمن گفتند که امشب آنها را خواهند پخت و غذای فوق العاده لذیذی فراهم خواهند کرد.

من در این فکرم که آیا ماهنوز هم در کشور ایران که من همیشه آنرا خشک و لم یزرع دیده‌ام هستیم؟ هر قدر جلوتر میروم منظره زیباتر و باشکوه‌تر میشود و بروی مامیخندد. همه جا آب و رودخانه و آبشار است. در ساحل رود نیاتات عظیم الجثه انبوهی سر بر آورده‌اند که دخول در آنها امکان پذیر نیست. درختان افاقیا و بلوطهای سبزرنگ و ششادها که گلهای سفید دارند هم آغوش گردیده و منظره بسیار جالب توجهی را تشکیل میدهند. بتهای خاردار آلیچ که آنرا عوسج هم میگویند میوه‌های قرمز و معطری دارند که مانند گیلاسهای درشت خود نمائی میکنند و درختان انجیر دیمی با برگهای شکافته پراز میوه‌های هسته‌دار که هر یک بدرستی فندق میباشند.

۷ نوامبر - شب را در دهکده فقیرانه‌ای بسر بردیم که در مدخل آن مردان و زنان مشغول کوبیدن برنج بودند. مارسل از رفتار کدخدایان رنجید زیرا که در موقع ورود ما سلامی نداد و احترامی برای ما قائل نشد. غلامان هم برنجش خاطر مارسل پی برده و بیچاره کدخدا را آنقدر با شلاق زدند که بدست و پای مارسل افتاده و عذر خواهی میکرد که چون ما را با وضع ساده‌ای دیده با اهمیت مقام ما پی نبرده است. در این ضمن نوکر نایب سروستان داخل منزل ما شد و گفت: عکس نایب حاضر است؟ شاید دفعه سوم بود که این پرسش را میکرد.

مارسل با تغییر گفت: برو گمشو، اگر یک دفعه دیگر بیایم امر میکنم که صد شلاق بتو بزنند در پاسخ گفت: جناب اجل اگر من دست خالی بروم نایب دویست شلاق بمن خواهد زد. شوهرم گفت: در اینصورت من تو را با دست پر میفرستم و با عجله نامه‌ای نوشت و باو داد و گفت

این جواب تقاضای نایب است بگیر و برو . غلام رفت و البته معلوم است که نایب از خواندن چنین نامه‌ای چه حالی پیدا خواهد کرد .

فیروز آباد - ۸ نوامبر - دیروز هنگام مغرب صدای آواز لذت بخشی با آهنگ‌های زیرو بم در روی بام بلند شد ، این آواز خوش از ملای مؤذنی بود که دهقانان را برای ادای نماز احضار میکرد . مؤذن این وظیفه مقدس را چنان از روی ایمان و اخلاص بجای آورد که واقعاً خالی از تأثیر نبود . وقتیکه فورمول بزرگ اسلام یعنی الله اکبر را ادا میکرد آهنگ صدایش يك تأثیر فراموش نشدنی در خاطر ها ایجاد میکرد .

امروز صبح با صدای همان مؤذن بیدار شدیم و براه افتادیم ، هوا فوق العاده سرد بود بطوریکه پس از نیم ساعت از روی ناچاری توقف کردیم و اعضای یخ زده خودمان را با آتش زیادی که چوپانها افروخته بودند گرم کردیم . هنگامیکه من در کنار آتش نشسته بودم نظری بدشت انداختم و دیدم جاده منتهی میشود بپایه کوه مرتفعی که قله آن سر بآسمان میساید . بهمراهمان گفتم: آیاما باید از این کوه صعب الوصول عبور کنیم ؟ همراهمان گفتند بلی اما از آنجا تا فیروز آباد راه تمام سرازیر است . بالاخره دوباره سوار شدیم و بکوه رسیدیم . در موقعیکه گوش دراز قاطر ها بدیوار کوه بر میخورد غلامی که در سر قافله بود پیچ خورد و از این نقطه به بعد دره گشادگی پیدا کرد و راه درد آمنة چپ کوه پیچید و منتهی شد بیک گردنه تماشائی که در زیر آن رودخانه‌ای مانند سیل خروشان در میان نباتات با تلاقی و درختان خرزهره عبور میکرد . دو ساعت بعد از ظهر در حالیکه آهسته راه می‌پیمودیم (زیرا که راه سنگلاخ و صعب العبور بود) بکاروانی برخوردیم که بالاغهای کوچک از شیراز می‌آمد ، هراغی دو قرابه بزرگ حصیر دار پراز گلاب در پشت داشت .

قبل از اینکه باین کاروان برسیم در فضای معطری راه می‌پیمودیم زیرا که بعضی از حیوانات در سنگلاخ بزمن خورده و شیشه های بزرگ فاك گلاب شکسته و محتوی آنها بزمن ریخته بود . موهای الاغهای زمين خورده مانند گیسوان خانم قشنگی که تازه از حمام بیرون آمده باشد برق میزدند و در مسیر خود عطر فشانی میکردند و مثل این بود که مادر گلستانی که حافظ و سعدی تعریف و توصیف آنرا کرده اند میخرامیم و یا آنکه از بازار عطر فروشان شهرهای شرقی عبور میکنیم .

خلاصه نزدیک بود که منم مانند شیشه های گلاب صخره ها را از خون خود رنگین کنم زیرا بهمبر صعب العبوری رسیدیم که حیوانات میبایستی از هفت الی هشت پله که هر يك شصت الی هشتاد سانتیمتر ارتفاع داشتند عبور نمایند ، خوشبختانه از زمین خوردن این الاغها من درس عبرتی گرفتم و محض احتیاط پیاده شدم و قاطر را بحال خود گذاردم . حیوان بیچاره دو دقیقه پس از پیاده شدن من یکدفعه در غلطید و از صخره ای بصخره دیگر پرت شد و بالاخره در ته دره برودخانه افتاد و زین و برک آن بکلی خرد و خمیر شد . زن تاجر گلاب فروش هم که در کجاوه نشسته بود از مشاهده این حادثه پیاده شد و مانند من از خطر جست .

زن تاجر گلابفروش

پس از عبور از این معبر سخت و سنگلاخ از تنگه دیگری عبور کردیم که تنگ تر از اولی بود و در بالای آن قلعه خرابی بود موسوم بقلعه دختر. من با نظر، ارتفاع سرسام آور آنرا اندازه

گرفتم . راهنمایان از صبح تا کنون افسانه های تعجب آوری راجع باین لانه عقابان بگوش من خوانده اند که خلاصه آنرا در زیر نقل میکنم :

« زال که پدر رستم پهلوان مشهور داستانهای ایران است روزی بعزم تفرج و شکار بکوهستان رفت ، در ضمن شکار نظرش بقلعه بلندی افتاد که در قله کوه سر بآسمان میسایید . در یکی از برجهای این قلعه دوشیزه آفتاب روئی را دید که پرتو چهره تابانش بپاه آسمان طعنه میزد و حوران بهشتی بزیبائی و طننازی این لعبت بی مثال رشك میبردند . این شاهزاده خانم زیبا و پری پیکر رعنا دختر پادشاه کابل بود که در این قلعه محبوس گردیده و با سارت زندگي میکرد . چون چشم زال بر رخسار آنماه تابان افتاد یکدل نه صد دل عاشق بیقرار و شیفته و دلباخته او گردید و نتوانست چشم و دل را از او برگیرد . عجب تر آنکه این غزال وحشی هم بدیدن صیاد باو علاقه پیدا کرده و در دام عشق او گرفتار شده بود و خلاصه آنکه این دو عاشق و معشوق مدتها مهربان و خاموشی بر لب زده و از فاصله زیاد بهم میگریستند ، بالاخره درجه عشق و دلدادگی بحدی رسید که هیچیک از این دو نمیتوانست از دیگری دل برگیرد . پهلوان سیستانی میخواست قدی فرا تر گذارد و بمعشوقه نزدیکتر گردد ولی هر چه نگاه میکرد راه وصول بمعشوقه را مسدود میدید و آرزو میکرد که مانند طیور پر در آورد و در هوا پرواز نماید ، شاید بدینوسیله بتواند بمقصود نائل گردد .

پهلوان دلیری که همیشه بر مشکلات فایق میآمد و موانع راهیچ میشمرد در این جا پایش سست شد و تیرش بستک خورد و از کوشش های خود به نتیجه ای نرسید . از شدت یأس بی اختیار اشک مانند سیل از رخسارش جاری گردید و چندان گریست که سیلی از دامنه کوه جاری شد . معشوقه دلباخته چون عاشق بیقرار را در این حال دید بر او ترحم آورد و دست بکمند گیسوان زد و حلقه های زرتار آنرا گشود و بطرف پائین انداخت و بدلباخته خود اجازه داد که با این نردبان ظریف شاعرانه از دیوارهای سخت زندان او بالا رود . از این تنگه باریک که در بالای آن قلعه دختر بناشده در زمانهای پیشین کاروانهای متعددی عبور میکردند . در مقابل قلعه در

نقش بر جسته نزدیک فیروز آباد

دیوار صخره ای در طرف راست راه یکی از نقوش بر جسته جنگی سلاطین ساسانی حجاری شده

بود و البته خواسته اند وضع جنگ آوری و فتوحات خود را در قریبای بعد در نظر اخلاف خود مجسم سازند و شاید این قلعه هم یادگار آمیخته با فتحخاری باشد که همان سلاطین برای دفاع از این معبر خطرناک ساخته بودند. این نقش برجسته جنگ سواران را نمایش میدهد که شاید استادانه حجاری شده بوده است ولی ارزش واقعی آنرا اکنون نمیتوان بطور دقیق تشخیص داد. هرگاه ناظری در فاصله کمی از آن بایستد ممکن نمیشود مجموع تابلو را که بیشتر از بیست متر طول دارد کاملاً تحت نظر گیرد و اگر دور بایستد تا بتواند تمام نقشه را به بیند دیدن جزئیات و تفصیل نقشه غیر ممکن میگردد. بعلاوه مرور زمان هم باین دیوار سنگی آسیب زیاد وارد آورده است.

باری پس از عبور از تنگه ناگهان بادشت خرم و حاصلخیزی مواجه شدیم و در ساحل رودخانه در بالای کوه کم ارتفاعی خرابه های قصر قدیمی فیروز آباد نمایان گردید. منظره این بنا از دور بسیار با ابهت بود و در بادی نظر عظمت آن بیشتر از قصر سروستان جلب توجه میکرد اما همینکه داخل بنا شدیم از سادگی نقشه و معماری بی نظم و عدم تزیین آن بحیرت فرو رفتیم.

قصر خراب فیروز آباد

ابتدا بدلیل وسع مسقفی وارد شدیم که بوسیله درگاههایی با چهارطاقی ارتباط داشت. سقف این درگاهها قوس مانند است و اطاقها هم نسبت به محور دهلیز و خود بنا تقارن دارند در عقب دهلیز تالار وسیعی است که از گنبد یضی شکلی پوشیده شده است و بتوسط درگاهی با حیاطی ارتباط دارد که از سنگ و خاک پر شده و درختان انجیر و حنظل در آن روئیده است، در این تالار دو درگاه مسقف دیگر هم هست که با دو اطاق دیگر ارتباط دارند. این

دو اطاق هم شبیه باطاقهای اولیه هستند . اطاق سمت چپ ، مانند آن قسمت از بنا که مواجه با قصبه فیروز آباد است نیمه خراب مانده ولی اطاق سمت راست کاملاً سالم است و در گاههای ورودی وطاقچه های آن که بدرگاهها وطاقچه های تخت جمشید شباهت دارند با گچ تزیین شده اند . اطاقهای متعددی هم در حیاط بوده که بحرمسرا اختصاص داشته اند . در انتهای یکی از این اطاقها که از سقف استوانه ای شکلی پوشیده شده پلکانیست که بزیر زمین و سبعی شبیه بزیر زمینهای حالیه عمارات ایران منتهی میگردد . مجموع بنا و نیم ستونهایی که در بدنه خارجی آن بکار رفته اند با سنگهای بزرگی که حجاری بدوی نامطلوبی دارند ساخته شده است . سنگهای سقف بنا هم بشکل آجرهای خشنی تراشیده شده اند .

دشتی که در وسط آن این قصر بنا شده پر است از تپه های خاکی و بقایای سفال که آخرین آثار خانه های ویران شده را نشان میدهند و در مقابل دهلیز بزرگ يك دریاچه مصنوعی واقع است که

آب رودخانه بوسیله بچرای زیر زمینی در آن وارد میشود و از میان سنگها و گیاههای با تلافی عبور میکنند . سنگهایی که در دریاچه ریخته متعلق بدیوار دست انداز ایوانی بوده که در جلو دهلیز عمارت واقع بوده است . خلاصه اینکه این بنا اکنون منظره بسیار حزن آوری دارد و انسان از مشاهده وضع حالیه آن گرفتار بکنوع تأثر مالمیخو لیا مانندی میگردد که بزودی بر طرف نمیشود . البته در مقابل این بنا که در طول قرنهایست انسان و مرور زمان باین حال افتاده ایجاد چنین تأثیری طبیعی است .

تعیین تاریخ این بنا که مانند قصر سروستان عاری از هرگونه

داخل قصر مرکزی فیروز آباد

ظرافت صنعتی است بسیار مشکل است و نمیتوان بطور قطع و با اطمینان چیزی درباره آن گفت . معماری ناموزون و حجاری بدوی آن نشان میدهد که قدمت آن بسی بیش از قصر سروستان است .

منظره قصر رستم آباد

دونکته برجسته بطور تقریب بنشاء این بنا گواهی میدهند : اولاً گنبد این بنا بسبک واسلوب
 بسیار قدیمی ساخته شده و میتوان بطور قطع و یقین گفت که خیلی قدیمی تر از گنبدهای یزاتین
 و سروستان است . ثانیاً تزئین مختصری که آمیخته بسبک یونان و مصری است و در اطراف
 درگاههای تالار بزرگ باقی مانده بسبک بناهای قدیمی هخامنشی است که در زمان جانشینان
 داریوش بکلی متروک شده و در کاخهای پرسیس بکار نرفته است .

هرگاه این نکته را هم در نظر بگیریم که فرمانروایان قدیمی ایران این قصور را برای دفاع معابر سروستان و فیروزآباد که هر دو مدخل متصرفات هخامنشی بوده اند ساخته باشند میتوان فرض کرد که قصر فیروزآباد در زمان سلاطین بزرگ ایران برای اقامتگاه حکام نظامی در مدخل تنگه‌ها ساخته شده است و قصر سروستان نیز برای اجرای مقاصد عالی‌تر در دوران سلطنت همان سلسله در فاصله زیادی بعد از قصر فیروزآباد بنا شده است.

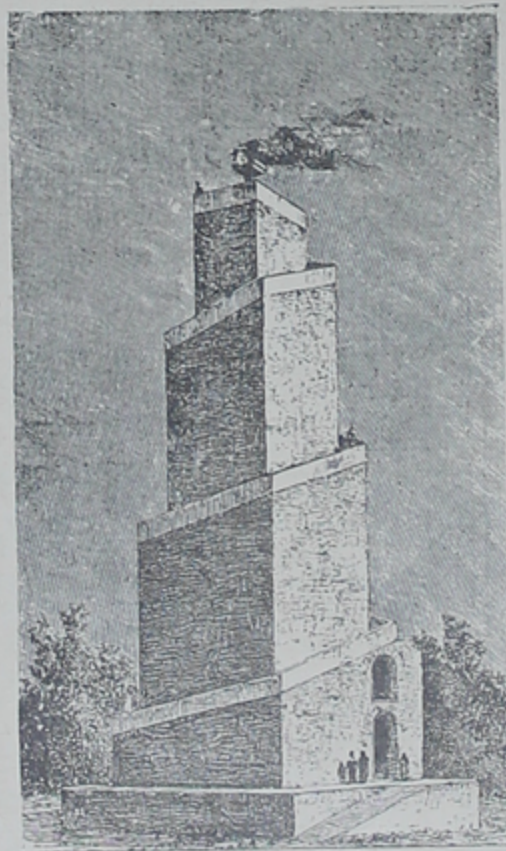
باری چون هوا رو بتاریکی میرفت ماناچار از خرابه‌ها بیرون آمدیم باین قصد که فردا دوباره مراجعت کرده و به تفصیل بمطالعه این بنا بپردازیم بنابراین از کنار رودخانه که درختهای انجیر خوشنما و نخل‌های بلند بالا سواحل آنرا احاطه کرده بودند عبور کردیم و بدهکده فیروزآباد که کهنه که در زمان قدیم موسوم به جور بوده است آمدیم. همانطور که حدس می‌زدم خانه‌های این دهکده با گشت و گل و بدنه‌ها ساخته شده اند و مسکن دهقانان بسیار فقیری می‌باشند که با حیوانات خود بطور اختلاط زندگانی میکنند و اشخاص توانا این محل را ترک کرده و بفیروزآباد نو رفته‌اند که از اینجا هشت الی ده کیلومتر فاصله دارد و در زیر اشجار عظیم الجثه پنهان است.

فصل بیست و هشتم

آتشگاه فیروزآباد - ایلیخانی - ده نو - کوچ کردن قبیله - فرش بافی - اخلاق چادر نشینان - فراش‌بند - نخلستان - نقالی - بنای گنبددار فراش‌بند - دهکده اهرم - منظره خلیج فارس. ۹ نوامبر - منزل مامانند تمام خانه‌های فیروزآباد قدیم در روی خرابه‌های ابنیه باستانی بنا شده است. برداشتن نقشه این مصطفی بزرگ قدیمی که قسمت عمده آن در زیر کلبه‌های دهقانی مستور گردیده بسیار مشکل است اما برداشتن نقشه ساختمان قدیمی که در خارج دهکده واقع است اشکالی ندارد. این بنا بهیچوجه شباهتی بابناهای قدیم و جدید ایران ندارد و ترکیب یافته است از مصطفی‌ای که در روی آن برجی ساخته شده. ارتفاع این برج کمی بیشتر از بیست و شش متر است. یک پلکان خارجی که آثار آن هنوز دیده میشود برآس برج منتهی میگردیده. پله‌ها همه افتاده است و مصطفی وسیع هم در تحت تأثیرات جوی و تکانهای زلزله آسیب زیادی دیده است ولی وضع عمومی بنا هنوز از شکل اصلی آن حکایت میکند و بهمارسل اجازه میدهد که دوباره شکل آن را که شباهت کاملی به عابد مطابق بابلی دارد مجسم سازد و ثابت نماید که طرح اولیه مناره‌های قدیمی مسجد تولون (۱) از این برج فیروزآباد اقتباس شده است.

هرگاه بروایات محلی که استخری مسافر ایرانی قرن دهم نقل میکند مراجعه کنیم برج فیروز

آباد آتشگاهی بوده است که اردشیر بابکان سرسلسله شاهان ساسانی در جور بنا کرده است

شکل اصلی آتشگاه فیروز آباد نقاشی دیولانوا شکل حالیه آتشگاه فیروز آباد

در اینصورت قصر هخامنشی که در مخرج تنگه خونی فیغان واقع گردیده بشهری تعلق داشته است که بعقیده این جغرافیایانویس ایرانی قبل از جور در این ناحیه ساخته شده بوده است . مانمخو استیم قبل از رفتن بقصه جدید فیروز آباد را ترک کنیم . قصه فیروز آباد نواز دور بوسیله کمر بندی از سبزه و اشجار خود نمائی میکنند و مایل بودیم که بآنجا رفته ونسبت بایلخانی که حاکم بانقوذ قبایل است ادای وظیفه کنیم اما کسالت مارسل مانع انجام این کار شده و بکلی افکار مارا پریشان ساخته است . بنا بر این محترم ترین غلامان خود را نزد ایلخانی فرستادیم . سفیر ما مأموریت داشت که احترامات مسافرتی را با تقدیم کند و باو بگوید که متأسفانه پیش آمدی که برخلاف میل و انتظار ما رویداده مارا مجبور کرده است که زودتر خود را ببوشهر برسانیم . سفیر ما شب برگشت و گفت : « ایلخانی بسیار متأسف است که نتوانسته است در خانه خود را بروی شما باز کند و بسیار خوشوقت میشد که بتواند خانواده خود را بشما معرفی نماید

و بیاد گار عبور شما از خاک فارس فرشی که بادست زنان قبیله اش بافته شده بشما تقدیم کند.»
 غلام که خود اهل لرستان بود و نمیخواست از ایل خانی دیگری بغیر از ایلخانی عالی مقام قبیله
 بختیاری که خودش هم بآن تعلق دارد تعریف و تمجید کند گفت: این جواب را محض دلخوشی
 شما داد و برای اینکه او را خوب بشناساند بنقل داستان زیر پرداخت:

«زمستان گذشته سه نفر تاجر بغدادی برای من نقل کردند که شبی در منزل خان فیروز آباد
 وارد شدند و سفارشنامه ای هم برای او داشتند. شب اول پذیرائی بسیار مجملی از آنها بعمل آمد
 پلاو و چلو و کباب بره و مرغ و هندوانه و خربوزه و سرشیر و میوه و شیرینیهای شیرین تراز
 عسل و شربت آمیخته با گلاب و چای و قهوه حاضر بود و هیچگونه نواقصی در سفره وجود
 نداشت. خود ایلخانی هم نزد مهمانان آمده و خوش آمد گفت و آنها را بمهر و ملاطفت خود
 امیدوار ساخت و گفت: «خانه واسبان و تمام مایملک من بشما تعلق دارد و هر چه بخواهید از
 شما مضایقه نخواهد شد.»

اتفاقاً همان شب طوفان شدیدی تولید شد و مسافران بنا بصحبت های ملاطفت آمیز میزبان
 از این پیش آمد دلخوش شده و مایل بودند که بیشتر در منزل مهمان نواز او اقامت نمایند و
 بخود تبریک میگفتند که آسمان هم نسبت بآنها بر سر مهر آمده و کاری کرده است که می توانند
 چند روزی را با این غذاهای فراوان چرب و لذیذ باخوشی بسر برند و بامعده پراز امیدواری
 در انتظار ساعت غذا بودند.

این دفعه نسخه غذا ساده تر بود و چندان شباهتی بغذای قبلی نداشت. بجای سه نوع پلاو فقط دو نوع
 در سفره بود و چلوها هم تنمیر و تخفیفی داشت و بجای سرشیر و کره در سفره ماست
 گذارده بودند. این تغییرات در مهمانانی که با آرامش خاطر ناظر جنگ عناصر جوی بودند
 چندان تأثیری نکرد.

خلاصه طوفان هوائی مدت سه روز دوام پیدا کرد و خسارات زیادی وارد ساخت اما هر قدر
 آسمان کدرتر و طوفان شدید تر میشد سخاوت آشیز ایلخانی رو بضمف میرفت و بجای رسید
 که تجار محترم با حیوانات خود گرسنه ماندند و ناچار درحینی که هوا هنوز آرام نشده و از
 ضعف نیمه جان شده بودند از فیروز آباد بیرون رفتند. بالاخره غلام از نقل داستان چنین نتیجه
 گرفت که برای وصول چنین فرشی که او وعده داده است باید صبر و حوصله زیادتری بروز داد
 در واقع این وعده سرخرمنی است که هیچوقت وفا نخواهد شد. من گفتم: پس معلوم میشود که
 خان فیروز آباد خیلی فقیر است و نمیتواند بدون تأسف مهمان نوازی کند. غلام گفت: از وقتیکه
 ایلخانی مجبور شده است بشاه مالیات بدهد نفوذ او کم شده است معینا هنوز هم شاهانه زندگانی
 میکند. فوق العاده مسک و با احتیاط است و با این حال یکی از خوانین مقتدر رؤسای قبایلی است
 که اراضی جنوب فارس را در تصرف دارند. با اینکه احشام و اغنام و نوکران زیاد دارد
 امتیازاتش محدود است زیرا که خوانین و رؤسا و کدخدایان فارس و لرستان و خوزستان
 هر قدر هم با اقتدار باشند همیشه تابع نفوذ و اقتدار شاهند. چیزیکه هست ریاست قبیله را

نمیتوان از آنها گرفت و شاه مجبور است برای کاستن نفوذ آنها منصب خانی را بعضو دیگری از این خانواده منتقل نماید و بدینوسیله قدرت خود را در حال اعتدال نگاهدارد. پیوسته خوانین و رؤسای ایل را برضد هم می شوراند و آنها را بمخالفت و امیدارد و چون خواسته باشد ایلخانی را تنبیه کند احتیاج بقشون کشی ندارد بلکه محرمانه یکی از آنها را تحریک میکند که مال و احشام دیگری را بچابد. خوانین هم چنین مأموریتی را با جان و دل می پذیرند و ملاحظات خانوادگی را کنار می گذارند و همین باعث میشود که اتفاق و اتحاد آنها از میان برود و رؤسای ایل نسبت بهم کینه ای در دل داشته باشند و بحکومت ایالت حق دهند که در میان افتاده و جریمه های سنگینی از هر دو طرف بگیرد.

وقتی که خان یا کدخدائی در پرداخت مالیات تعلل نماید حاکم ایالت محرمانه یکی از اعضای خانواده مؤدی را که برادر یا پسر عموی منفور او باشد محرمانه احضار میکند و او هم بحاکم نشین ایالت میرود و با حاکم بند و بستی میکند و با دادن مبالغ زیادی حقوق و شغل اقوام خود را غصب می نماید.

این معاملات غالباً با مبالغ سنگین و کوششهای پر زحمتی انجام میگردد و این نقل و انتقال مقام برای قبیله بسیار گران تمام میشود زیرا که خان قبل از ورود بمأموریت باید مبلغ معتدایی بعنوان پیشکش بپردازد که حداقل آن دویست هزار قران است و باید تاجر یا صرافیی که در مرکز ایالت سکونت دارد از خان جدید ضمانت کند تا مبلغ تعهدی را با قسط بپردازد و البته تاجر هم سود زیادی از او خواهد گرفت.

پس از انجام این تعهدات و گرفتن حکم خان جدید بایل وارد میشود و خان قدیمی غالباً محض احتیاط فرار اختیار میکند تا از هر گونه آسیب و مسمومیت رهایی یابد. در اینصورت خان جدید تمام دارائی او را از اغنام و احشام و نخلستان و املاک تصرف میکند و در مأموریت خود باقی است تا روزیکه خان مخلوع یا مرد دیگری بتواند با دادن پول گزاف این حقوق و مزایا را خریداری کند.

خلاصه چنین معاملاتی در کشوری که نه تمیزی از ارضی دارد و نه ترتیب اخذ مالیات بر قاعده صحیحی استوار است بسیار گران تمام میشود و جز پریشانی و بی سروسامانی سکنه حاصلی بیار نمی آورد. حکومت با اراده خود بر مردم حاکم و ایل مالیات تحمیل میکند و اساس کار خود را بر روی شکایات مدعیان قرار میدهد تا بتواند پول زیادی از کدخدایان و خوانین و متنفذین محلی بگیرد. این طریقه اداری و حکومتی از اعمال عادیست. گاهی هم حکام رؤسای یاغی را با حیل و تدبیر بمرکز ایالت جلب و حبس میکنند تا وجهی که متناسب با طمع آنها باشد بپردازند و از حبس خلاصی یابند و بهمین جهت است که خوانین و کدخدایان از رفتن بمرکز حکومت نشین بیمناک اند و اگر ضرورت ایجاب نماید سیصد الی چهارصد سوار همراه برداشته و در پنج الی شش کیلومتری شهر اردو میزنند تا در موقع لزوم با این اسکورت از خود دفاع نمایند.

۱۰ نوامبر - گذشتن از کوههایی که دره فیروز آباد را در جنوب محدود میکنند باطی یک منزل

مشکل است. مایک دفعه دیگر بمطالعه خرابه های قصر فیروز آباد پرداختیم و در ساعت چهار بعد از ظهر قافله کوچک ما بطرف ده نو رهسپار گردید این دهکده واقع است در بایه جبالی که فردا باید از دامنه آنها عبور کنیم. پس از طی مسافت زیادی زنان دهقانی که در روی بامها مشغول کوبیدن برنج بودند ما را از دور دیدند و بلا فاصله بشوهران خود ورود ما را اطلاع دادند مردان باشتاب بطرف در قلعه هجوم آوردند که آنرا بروی مابه بندند اما غلامان ما که از پیش چهار نعل میتاختند مانع بستن در شدند و بالاخره ما وارد قلعه شدیم.

با اینکه این منازل قابل سکونت نیست هیچیک از سکنه نمیخواهد منزل خود را از وجود ما کثیف کند و هر یک در لانه خود دودی راه انداخته و یا در آنرا بروی خود بسته است تا ما نتوانیم در آن وارد شویم. بنظر من چنین آمد که باید در روی زمین و در هوای آزاد منزل کنیم و یاد ریرون قلعه در روی خرمنهای پهن کاوان و کوسفندان بیافیم. اما غلامان با جنگ و نزاع کلبه پیرزنی را تصرف کردند. پیرزن متصل جیغ میکشید و گریه وزاری میکرد. حس ترحمی نسبت باو در من ایجاد شد جلورفتم و بخیال اینکه پیرزن را ساکت کنم چند سکه پول سفید در دست او گذاردم و با اینکه این پول برای او ثروتی بود با نهایت خشم و غضب آنها را بصورت من زد و فرار کرد و متصل مرا با لعنت و نفرین بجهنم میفرستاد.

طرف عصر پیرزن نسبت آرام تر شده و بواسطه ورودت هوای خارج تصمیم گرفته بود که وارد کلبه شود بنابر این بادو یاسه پسر بچه آمد و در ته یکی از این تاپوهای کوتاه گلی که برنج در آن میریزند جای گرفت و مانند ماده ببری غضبناک بمن نگاه میکرد اما بچه های کوچک نگاه غضب آلوده ای نداشتند و تصور میکنم تاریخ ظهور شیطان را که در هنگام طفولیت در کانون مادری دیده اند در خاطر نگاهدارند.

فراش بند ۱۱ نوامبر - صبح زود حرکت کردیم و تا ظهر در میان تنگه ها و گردنه های سخت راه پیمودیم. راه هم سنگلاخ و صعب العبور و با نشانه ها تشخیص داده میشد و نشانه ها هم عبارت از شاخه های خرزهره بودند که یک یا چند سنگ در روی آنها قرار داشت. در اثنای راه بایلی برخوردیم که از فلاتهای فوقانی سرد بطرف دشت معتدل سرازیر میشد.

در رأس قافله بزها و میشها بودند که بچه های برهنه و سوخته باموهای زولیده که به چوقت باشانه تماس پیدا نکرده بودند آنها را میراندند. کره اسبهای جوان بار کمی داشتند و کره الاغها که هنوز مرحله بارکشی نرسیده بودند جست و خیزی میکردند و آزادانه باینطرف و آنطرف میدویدند و پرستار خود زحمت میدادند. بعد قسمت سنگین قافله میآمد که عبارت بود از مادیاها و اسبان که در زیر جوالهای پشمی مخفی شده بودند. در این جوالها هم بره ها و بزغالهای نوزاد که نمی توانستند با پای خود راه بروند جای داشتند. چادرهای پشمی را قاطر ها حمل میکردند و دستگاہهای فرش بافی هم سر بار این چادرها بودند. خروسان و مرغان با پای بسته در کنار بارها سرنگون شده و ابدانوک یا بال آنها تکان نمیکشید و مانند مسافری باتجربه که سفرهای پی در پی میکنند با حوصله و بی سرو صدا بودند بالاخره ماده گاوان پالان دار

میآمدند که آنها هم مانند قاطران در زیر بارهای سنگین یزحت راه می پیمودند . بر پشت آنها سنگ آسیای دستی و هاون برنج کوبی گذارده بودند این اشیاء را با کهنه بسته و بر گاو بار کرده و در روی بارها بچه های سهالی هفت ساله را نشانده و آنها را با طناب محکم بسته بودند بچه های نوزاد را هم مانند گوشت خام وارونه روی بار انداخته و باریسمانی بسته بودند .

در معابر خطرناک که ممکن بود ماده گاوان در روی صخره بفلطند مادران بچه هارا باز کرده و باطناب یا چرمی به پشت خود می بستند و پسران کوچک را پیاده بجلو می انداختند و بخدا که هم در مشرق و هم در مغرب نگاهدار آنها می باشد سپردند .

پس از آنکه از سختی راه میگذشتند بی نظم و ترتیب براه ادامه میدادند در جاهای باریک انسان و حیوان باهم مخلوط و فشرده راه میرفتند بطوریکه ممکن بود در برتگاهها باهم در غلطند و همینکه جاده وسعتی پیدا میکرد دوباره پراکنده میشدند .

زنان ایل روی نمی پوشند و میتوان آزادانه بسیمای قشنگ آنها نظر انداخت . پوست بدن گندم گون و چشمان نافذ و گیرنده ای دارند . گیسوان در پیشانی بشکل ریشه های پارچه چیده و کوتاه و در شقیقه حلقه وار در روی سینه ریخته و برزیبائی آنها افزوده است .

ناگاه صدائی از عقب سر شنیدم که گفت : پدرسک میخواهی چنان بزنت که در ته دره بیفتی بعقب برگشتم و دوشیزه جوانیرا دیدم که با ماده گاو لجوجی در کشمکش است این دوشیزه نمونه بسیار کاملی از زیبائی زنان صحرا گرد بود .

مردمک چشمانش سیاه و جذاب بود بینی بسیار ظریفی داشت که در پره های آن دانه های فیروزه مانند گوشواره برزیبائی او میافزود . گیسوی پریشان در اطراف صورت ریخته و مانند قاب عکس آبنوسی آنها احاطه کرده بود اما سینه برنز مانند آنها را از تابش آفتاب حفظ نمیکرد گویا نخواسته بود آنها را از نوازش اشعه آفتاب محروم نماید . تنبان کوتاهی از چیت قرمز پوشیده و گردن بندی از کهر با بدور گردن داشت و دانه های مرجان در خارستان گیسوانش درخشان و آراستگی این دوشیزه رعنائی زیبارا تکمیل میکرد . فیروزه ای که در بینی آویخته با مرواریدی که در گوش است تفاوتی ندارد و هر دو برزیبائی جمال میافزایند من خواستم باین لعبت دلربای بیابان کرد نزدیک شده و از نزدیک از تماشای اندام رسا و چهره زیبای او بهره مند گردم متأسفانه بمحض اینکه دید من بطرف او میروم جیغ وحشتناکی کشید و برادران و ماده گاو که مرکوب آنها بود رها کرده و مانند طاوس جوان مستی در میان صخره های کوه بیرواز در آمد و از مقابل من فرار کرد .

من بسی افسوس خوردم که احتیاط را مراعات نکردم و کنجکاو و عدم مهارت و تدبیر خود را مورد ملامت قرار دادم و براه افتادم . در اولین پیچ و خم جاده در باره باین غزالی فراری مواجه شدم ولی این دفعه تغییر شکل داده بود . شاید بخیال اینکه خود را قشنگتر جلوه دهد و بر طنازی بیافزاید ملاحظت و زیبائی خود را در آبهای باتلاقی سبزرنگ محو کرده بود و دیگر آن گیسوان حلقه دار را نداشت و نفوذ چشمان را با شست و شوی در آب کثیف از دست داده

بود در عوض گیسوانش مانند دو شمع طویل سیاهی ثانیه در چهارقد مخفی شده و آن پریشانی که جالب توجه بود در نظم و ترتیب داخل گردیده . و خصائص و امتیازات طبیعی بامدادی را که موجب خط نظر میگردیدند از دست داده بود . دانه های کهر با و مرجان هم از تماس با آبهای باتلاقی آن آب ورنك اولیه را نداشتند .

باری دو ساعت وقت لازم بود تا بازجت زیاد ما از این قافله جلوییافتیم و پس از آنکه از آن گذشتیم در دشت وسیعی داخل شدیم که در آنجا چادر های قبیله دیگری برپا بود . غلامان در نزد این چادر نشینان دوغ فراوان و ماست و پنیر پیدا کرده و ما را مجبور نمودند که پیاده شویم و از آنها بهره مند گردیم .

چادر قبایل فارس انسانرا از آفتاب محفوظ میکنند ولی از سرما نگاهداری نمیکنند . استحکام و تمیزی ندارد . از پنج قطعه پارچه که با پشم بز یا شتر بافته شده تشکیل یافته و سقف افقی آن روی دستك هایی قرار دارد که بوسیله طناب بپیچ هایی که در زمین فرو رفته اند بسته شده است . خورجین هایی که پر از اشیاء و برای بار کردن آماده هستند کنار تختانی چادر را در طرف جنوبی نگاه میدارند و قسمت دامنه شمالی آن بالا رفته و یکنوع رواقی تشکیل میدهد و در زیر آن افراد خانواده در سایه می نشینند . در انتهای چادر دستگاه فرش بافی برای بافتن گلیم وجود دارد که بروی زمین گسترده شده است .

وقتی که ایل کوچ میکند این دستگاه را لوله کرده و بر قاطر یا الاغ بار میکنند و هر جا که دوباره منزل کردند دستگاه را گسترانیده و مشغول کار میشوند بنا بر این اگر بواسطه انتقال دستگاه حاشیه کج شد و رنگها اختلالی پیدا کرد زنان ایل را باید معذور داشت .

این زنان بدون نمونه و نقشه کار میکنند و راهنمای آنها فقط تعلیمات خانوادگی است که از مادر بدختر بارث میرسد و دستور رنگ آمیزی بانباتات را هم باو یاد میدهد . رنگهای نباتی ثابت و با دوام هستند و در آفتاب و باران تغییر نمیکنند و برای دویاسه نسل قابل استفاده میباشند . همینکه گلیم کهنه و پاره شد مرده ها را در آن پیچیده و از ایران بکر بلا منتقل میکنند و بعد از آن هم این فرشها مخصوصاً قالی و قالیچه های کهنه با روپا می آیند و مورد پسند ما واقع میگردند . ما آنها را بانهایت افتخار در عمارات خودمان جزء اثاثیه گرانها قرار داده و در فکر اینکه سابقاً برای چه مصرفهایی بکار میرفته اند نیستیم و نطفه های بیماری های زیان آور را که در خلال تار و پود آنها جای گرفته و باعث تولید اسراض میشوند در نظر نمیگیریم .

ایرانیان عموماً فرشهای تازه استعمال میکنند و از فرشهای کهنه که ما با اشتیاق تمام از آنها میر بایم تنفر دارند و با روپائیان که بحد افراط باین فرشها علاقه بروز میدهند لب خند میزنند . من عقیده آنها را پسندیده و قابل تمجید میدانم زیرا که انتقال و تغییر آب و هوا نمی تواند این فرشهای کثیف را که در جلو مغازه های بزرگ و پر ثروت پاریس و لندن آویخته شده اند پاک کند و برگرانیهایی آنها بیافزاید . این همان فرش کثیفی است که لاشه مرده را انتقال داده است . اکنون اطلاعاتی را که راجع بفرشها در طی مسافرت ایران تحصیل کرده ام در دسترس اروپائیان

طرز فرش بافی زنان قبايل

میکندارم . ایرانیان فرشها را بجهاز دست شخص تقسیم میکنند که طبقه بندی آنها بسیار آسان است .

مطلوبترین آنها فرشی است که با تمام ظرافت بافته شده باشد و چون فضیلهای پشمی آنرا زیاد چیده اند نازك بنظر میآید و ابعاد زیادی هم ندارد . این نوع فرش را قالیچه مینامند مانند قالیچه

های قشنگ زمينه سفید کرمانی و زمينه سیاه یازرد کردستانی و فرشهای کوچک بخارائی یا خراسانی که زمينه قرمز آنها با نقشه های سفید و سیاه و نارنجی و آبی کم رنگ قشنگی و جلوه خاصی دارد و دارای ریشه های سفید هستند. این قالیچه ها مطلوب و گرانها هستند. من در کاخ ظل السلطان در اصفهان قالیچه هایی دیدم که تقریباً یک متر و چهل سانتیم طول و یک متر عرض داشتند و بهای هر قطعه به هزار و دویست الی هزار و پانصد فرانک میرسید.

دسته دوم فرشهای عراقی و فرامانی هستند که نقش آنها در روی زمينه آبی نمایان است. فرشهای مشهور مرغاب مانند شال کشمیری بته دار است. این نوع فرش ها چندین لطیف و ظریف نیستند و برای مفروش کردن تالارها یا کسری اطاقها بکار میروند در صورتیکه قالیچه های گرانها همیشه در صدر اطاق جای دارند و یا برای زینت بدیوار آویخته شده اند. دسته سوم گلیم است که دارای تار و پود محکمی است و برای درست کردن چادر و خورجین و انواع جوال استعمال میشود.

دسته چهارم فرشهای نمدی میباشد که رنگ آنها سفید یا گندم کون میباشد و در مالک مرطوب پسنديده است. نمدها برای فرش نیست بلکه از آن کلاههای ظریف گرد یعنی شب کلاه هم درست میکنند که متوالین بر سر میگذارند و مردمان فقیر نوع خشن آنرا بر سر دارند. بعلاوه دهقانان مخصوصاً چوپانان از نمدها روپوشهای ضخیمی دارند که در موقع سرما روی لباس میپوشند و در موقع لزوم آنها را بجای توشک یا الحاف بکار میبرند.

مردان روستائی پشم میریسنند ولی هیچوقت در مقابل دستگاہ فرشبافی نمی نشینند. این کار مخصوص زنان است. این نکته را هم باید ذکر کرد که زنان ایل بسی نیرومند و کار آمدتر از زنان شهر نشین هستند. اینها در خانواده ای که تعدد زوجات ناشناس است جای بافتن را اشغال کرده اند و شایستگی آن آزادی و بی حجابی را که بآنها داده شده دارند. اگر چه اخلاق آنها بدوی است ولی بسیار پاک است. زنان چادر نشین از دواجهای موقتی راقبول نمیکند و طلاق هم بندرت در میان آنها واقع میشود و سهولت از شوهر اولی دست نمیکشند. قبایل صحراگرد همه مسلمان هستند ولی از تعلیمات اسلامی چندان اطلاعی ندارند و کمتر پیشوای مذهبی را می بینند و بندرت دیده شده است که پاره ای از آنها نماز کوتاهی بجای آورند. زندگانی این قبایل تقریباً بشکل زندگانی چوپانی دوران شیوخ کلدیه است.

خلاصه پس از سیاحت اوضاع چادر نشینان براه افتادیم. راهنمایان چندین بار راه را گم کردند و ما را مجبور نمودند که مدت پانزده ساعت روی اسب بمانیم. ما رسل چون از یافتن راه و منزل مأیوس گردیده بود میل داشت که شب را در پناه خارستانی بسر ببریم اما شب در بیابان ماندن کار عاقلانه ای نبود و خارستان هم نمیتوانست ما را از برودت هوا و شبنم حفظ کند. با اینکه من خسته و فرسوده بودم با خیال او مخالفت کردم. خوشبختانه در ساعت ۹ بعد از ظهر با وجود تاریکی شب نخلستان فراش بند نمایان گردید و چند لحظه بعد وارد منزل نایب شدیم. اکنون در زیر بای هستیم که تنه های نخل آنرا نگاه داشته اند و بسی خوشوقتیم که در هوای

آزاد و سرد بیابان نماندیم و شام را با افکار حزن آور صرف نکردیم . افکار پریشان و اندیشه های ناخوش بزودی برطرف گردید . غلامان و نوکران ما هم از مساعدت بخت شاد و خندان هستند . اگرچه آنطرف حیاط منزل کرده اند ولی صدای خنده آنها بگوش من میرسد . چون خنده و سروصدای آنها طولانی شد من برای کنجکاوای بلند شده و بسراغ آنها رفتم تا علت هیاهوی آنها را بفهمم .

بمحض ورود بصفحه مقابل تماشائی برخوردیم که مدت زیادی مرا مشغول داشت . یکنفر که قیافه اش حکایت از هوش سرشاری میکرد در وسط اطاق روی سبیدی از برك خرمانشسته بود و جمعیت زیادی از دهقانان و چاروادارها و غلامان و نوکران دایره وار او را احاطه کرده بودند . این مردم مشغول نقل داستانهای شیرینی بود که ایرانیان بامیل مفرط بآنها گوش میدهند . همینکه چشم نقال بمن افتاد از میان جمعیت برخاسته و خود را در پشت آنها پنهان کرد ، من گفتم

نقال و مستمعین او

چرا قطع سخن کردی ؟ بگو من هم گوش خواهم داد ، حضار هم گفتند حکایت را تمام کن .
نقال گفت : من در مقابل صاحب نمیتوانم جسارتی بکنم .
غلامان گفتند : نقرس صاحب انعام خوبی بتر خواهد داد .
نقال - من دیگر نمیتوانم سرگذشت درویش سحر قندی را دنبال کنم .
حضار - پس حکایت بازاری را برای ما بگو و بازوهای او را گرفته آورند و دوباره دروی سبید نشانند و برای اینکه او را بر سر حال آورند قلیانی هم باو تقدیم کردند .

نقال شروع بکشیدن قلیان کرد، گویا داستانها را درخاطر تکرار میکرد. پس از کشیدن قلیان مقدار زیادی آب خورد و با انگشتان بینی خود را پاک کرد و شروع بداستان سرائی نمود و گفت:

«دزدان شبانه در بازار شیراز داخل شده دکان تاجر پنبه فروشی را خالی کردند و تمام پنبه‌ها را بسرقت بردند، بامداد روز بعد که تاجر دکان خود را خالی دید نزد کریم خان رفت و از او دادگری خواست. کریم خان که عدالت و انصافش مانند آفتاب روشن بود او را دلداری داده و گفت خاطر آسوده دار که مالت را پیدا خواهم کرد و دزدان را بسزای خود خواهم رسانید. تاجر زمین ادب بوسیده و رفت. فردای آنروز گماشتگان وکیل بتلاش افتادند که دزدان را دستگیر نمایند، از دلاکان و قهوه‌چیان استنطاق کردند و هرچه گشتند اثری از دزدان نیافتند. چندروز بعد وکیل الرعایا از یبدا نشدن دزدان سخت بر آشفت و بصدر اعظم گفت این دزدان را باید پیدا کرد.

صدر اعظم پاسخ داد: خاطر اعلی حضرت آسوده باشد، من سه روزه آنها را دستگیر خواهم کرد. پادشاه گفت: من آنها را از تو می‌خواهم و اجازه میدهم هرگونه تدبیری که لازم بدانی بکاربری و با هر قیمت و زحمتی که باشد آنها را بدست آوری.

صدر اعظم تدبیر خوبی بخاطرش رسید. مجلس مهمانی مفصلی فراهم کرد و اشخاصی را که نسبت بآنها ظنین بود همه را بمنزل خود برای صرف نهار دعوت نمود. مدعویین در ساعت معهود بالباسهای قشنگ و عباهای سنگین قیمت دست از آستین در آورده و بمنزل صدر اعظم رفتند و فوق العاده شاد و خرم بودند که امروز نهار خوبی در منزل صدر اعظم خواهند خورد.

چون سفره گسترده شد همه از صدر اعظم تشکر کردند و بقایای پلاو و خورش حله‌ور گردیدند، همینکه لحظه‌ای گذشت صدر اعظم فریاد بر آورده گفت: «عجب مردمان متقلب و جسور و بی شرمی هستند با اینکه هنوز کرکهای پنبه در لای موهای ریش آنها دیده میشود جسارت بخرج داده و برای پر کردن شکم بمنزل من آمده‌اند.

از شنیدن این سخن دزدان مضطرب شدند و دست بر ریش خود بردند و با این حرکت خود را معرفی کردند و دستگیر شدند.»

پس از پایان داستان تمام حضار از شادی فریاد بر آوردند و به نقال احسنت و آفرین زیادی نثار کردند.

یکی از آنها گفت اگر مرا نزد حاکی دعوت کنند دستها را در جیبم خواهم دوخت، دیگری که پهلوی او نشسته بود گفت: اگر لبهای خود را بدوزی گمان میکنم بهتر باشد. یک نفر دیگر از پائین مجلس بصدا درآمد و گفت: ساکت باشید بگذارید علی حرف بزند. نقال باز شروع بصحبت کرده گفت:

«زنی از طبقه متوسط تنها بحمام میرفت، دید مردی او را دنبال کرده و با قدمهای او راه میرود و از او دور نمیشود»

زن برگشت و گفت : ای مرد برای چه مقصودی در دنبال من افتاده ای ؟

مرد - تو مانند کبک میخرامی و مثل طاووس جلوه میکنی ، من عاشق دلباخته رفتار شده ام .
زن - این حرفها را کنار بگذار و از من دور شو .

مرد - ممکن نیست ، تو با عطر یاس و گل سرخ سرشته شده ای و مرا اسیر رفتار خود کرده ای این صیدی که در کمند عشقت گرفتار کرده ای چگونه می تواند از اندام رسایت دل بگیرد و از جمال دلربایت نظر بگرداند . تاب و توانم اردست رفته و میخواهم در پیش قدمت جان بسپارم مگر اینکه ترجیح کنی و آبی بر شعله فروزان عشقم بزنی .

زن - چون چنین است من بتو رحم میکنم و خواهرم را که از عقب میآید و هزار بار از من خوشگل تر و زیباتر است بتو معرفی میکنم . تو میتوانی بسهولة بوصل او کامیاب گردی خواهرم همان است که در فاصله کی در دنبال من میآید زود تر خود ترا باو برسان .

مرد محتال از گفتار زن بطمع افتاده و قدم نگاهداشت تا زن دیگر رسید و چون با اشتیاق تمام در سیمای او نگرست کنیز سیاه بسیار کزیه المنظری را دید که مانند دختر شیطان بود فوراً چشم از او برگرفته و با شتاب خود را بزنی اول رسانید و گفت : برای چه دروغ گفتی و مرا فریب دادی ؟

زن - چون تو میخواستی مرا فریب دهی منم تورا فریب دادم زیرا که اگر واقعاً شیفته و دلباخته من بودی هرگز مرا رها نمیکردی که دل بدیگری بندی . برو و این ستایش های تملق آمیز خود را نثار دیگری کن .

مرد که خود را از جمله رندان میدانست بحماقت خود اقرار کرد و گفت حق باشماست ، و قتی که کسی مانند من تا این اندازه بی هوش و ابله باشد نباید دنبال زنان باهوش افتد بخیال اینکه آنها را از راه راست بدربرد .

پس از پایان این داستان نقال باصرار حضار به نقل داستان زیر پرداخت :

«زرگری نزد پادشاهی رفت و شکایت کرد که مرد بیگانه ای در اندرون من داخل میشود و اسباب رسوائی مرا فراهم میسازد . من شبها و روزها در کین نشسته و کوشش کرده ام که او را دستگیر کنم ولی تا کنون نتوانسته ام بمقصود خود موفق گردم بنابراین بآستان اعلیحضرت پناه آورده ام تا رفع شر او را بکنند و مرا از رسوائی و سرافکنندگی رهایی دهد .

شاه - آیا یقین داری که چنین مرد شریر و پست فطرتی هست که چنین عمل ننگین و شرم آور را مرتکب میشود ؟

زرگر - اعلیحضرت امن ابداً در بدبختی خود تردیدی ندانم .

شاه گفت این شیشه عطر را بگیر و برو بمنزل و بزین خود بنده و باو تاکید کن که مانند گوه را نهائی در حفظ آن بکوشد و فقط برای استعمال ششش شورت محفوظ دارد . بعد بقراولانش فرمان داد که در اطراف خانه زرگر از دور کشیک بکشد و کسی که از آن منزل بیرون میآید بپو کند و اگر بوی عطری از کسی استشمام کردند فوراً او را دستگیر کرده و بیاورند .

چون شب شد رنددلباخته نزد معشوقه زیبارفت و برآز و نیاز و عیش و نوش سرگرم گردید . معشوقه باو گفت : « شوهر من امروز يك شیشه عطر ممتاز آورده و سفارش کرده است كه من آنرا كاملاً محفوظ نگاهدارم اما من هیچكس را شایسته تر از تو نمی بینم كه آنرا بسروصورت خود بزند و شیشه را باز كرد و سر و زو و موی عاشق خود را كاملاً با این عطر آلوده ساخت .

مرد غافل كه آنشب خود را خوشبختترین رندان عالم میدانست پس از پایان تعیش از منزل زرگر بیرون آمد و بسی خوشوقت بود كه امشب معشوقه كاملاً بر سر لطف آمده و بساط عیش او را تكمیل کرده بود اما بمحض بیرون آمدن گرفتار چنگال قراولان گردید كه او را كشان كشان بدر بار بردند ، شاه تبسم کرده زرگر را احضار كرد و باو گفت : این مرد خائن را باختیار تو میگذارم كه هر طور بخواهی از او انتقام بگیری . »

حضار بشنیدن این داستان هم اكتفا نكرده و از نقل تقاضای داستان دیگری كردند كه باوجد و شور شروع بگفتن داستان زیر كرد .

« در چند سال قبل يك تاجر طماع اصفهانی نزدیکی از همكارانش كه از بی پولی در مضیقه افتاده بود رفت و گفت : اسب من هفته گذشته بواسطه تصادف بدی بزمن خورد و ساق پایش شكست و از كار افتاد . خواهشمندم مادیان خرد را بهر قیمت كه میخواهید بمن بفروشید زیرا كه من نمیتوانم پیاده حركت كنم . تاجر همكار هم بخیال اینکه پولی بدست آورد و از تنگ دستی رهایی یابد گفت : در فروش مادیان مضایقه ای ندارم بشرط اینکه کمتر از پنجاه تومان ندهی . پس از چانه زدن قرار شد مشتری چهل و پنج تومان فردا بیاورد و مادیانرا ببرد . خریدار در موقع بیرون رفتن گفت : البته معامله در چهل و پنج تومان ختم است . - آری من بارضایت خاطر قبول كردم .

- من هم موافقت دارم بشرط اینکه بدقولی نكنید زیرا كه همین امروز یحیی سراج اسبی برای من آورده كه بسیار شكل و نیرومندتر از مادیان شما بود ، اگر فردا وعده خلافی كنید آنهم از دست من رفته است .

- خاطرت آسوده باشد حرف يك كلمه است و برو و برگرد ندارد .

- من قول شما را قبول دارم اما اگر احياناً بدقولی كدید تكلیف چیست ؟

- من بتوقول صریح میدهم كه اگر بدقولی كردم تو مختاری دو مثقال گوشت از هر جای بدن من كه خواستی ببری .

- خواهش میکنم كه بایاد داشت مختصر كشی بمن قول دهید .

- بیا بگیر اینهم نوشته ، دیگر چه میخواهی ؟

- هیچ همین دو كلمه نوشته برای من کافی است .

فردای آنروز خریدار بر حسب وعده ای كه داده بود مبلغ قراردادی را آورد و در حجره تاجر بزمن گذارد و مطالبه مادیانرا كرد .

طرف پس از مختصر تأملی گفت : رفیق راستش اینست كه من از یكنفر تاجر شیرازی طلبكار

بودم و همین دیروز پس از رفتن شما پولی برای من حواله کرد و مرا از تنگ دستی بیرون آورد و چون در کار من گشایش حاصل شده از فروختن مادیان صرف نظر کردم، این مادیان اصیل خیلی بدردمن میخورد، شما هم ممکن است برای خود اسب دیگری فکر کنید.

تاجر اصفهانی متعیر شد و کار بکشمکش و نزاع رسید و عاقبت خریدار بنابر نوشته‌ای که در دست داشت مطالبه دو مثقال گوشت بدن را کرد و گفت مختار هستی که هر جای بدنت را خواستی برهنه کنی تا من گوشت قرار دادی را از آن ببرم، بگو ببینم از سمت راست بدنت ببرم یا از سمت چپ، من این اختیار را هم بتو میدهم و البته از اینکار هم چندان صدمه‌ای به بدن تو نخواهد رسید.

همکار بر آشفت و گفت: برو پدرسک. تو مرا هم مانند خود حیران تصور کرده‌ای؟ و بالاخره چون سازشی در میان نیامد تاجر اصفهانی نزد قاضی رفت و از بدقولی همکار خود شکایت کرد. قاضی با حضور طرف فرمان داد و مدتی بتاجر اصفهانی نصیحت کرد که این دو مثقال گوشت بچه درد تو میخورد، بهتر آن است که آنرا بیکران درست کوفند مصالحه کنی و از بریدن گوشت طرف خود صرف نظر کنی.

تاجر اصفهانی گفت: ممکن نیست شما باید از روی عدل و انصاف حکم کنید و از روی سندی که او بن سپرده احقاق حق نمائید.

قاضی چون دید که طرف اصراری دارد که حرف خود را بکرسی نشاند و بایند و اندر زکار اصلاح نخواهد شد گفت: بسیار خوب من مطابق نوشته الساعه حکم میکنم گماشتگان من دست و پای طرف را به بندند اینهم قلمتراش بگیر و از هر جای بدن او میخواهی دو مثقال گوشت ببر. اما شرطی هم در کار هست و آن اینکه اگر بقدر خردلی زیاد یا کم بریده باشی حکم میکنم که سرت را از تن جدا سازند. تاجر اصفهانی از این شرط سرش بسنگ خورد و از اصرار خود نتیجه‌ای نگرفت و اجباراً دست از بقیه حریف کشید.

چون این داستان تمام شد حضار وعده پولی به نقال دادند و او را وادار به نقل داستان زیر کردند.

«روزی صیادی آهرونی را شکار کرده و بدوست خود ملا نصرالدین پیشکش کرد. ملا هم در عوض شکارچی را به ناهار دعوت نمود و بساط رنگینی فراهم ساخت و هر دو از گوشت شکار و شیرینی و سایر خوراکیها که زن ملا فراهم کرده بود بعد افراط خوردند و شکارچی بانشاط و سرور از ملا خدا حافظی کرد و رفت و بیرون بقهوه خانه‌ای وارد شد که جمیع رندان و شبادان بود تعریف زیادی از مهمان داری ملا و سفره پر نعمت او کرد و گفت من هرگز در عموم غذائی باین لذت نخورده بودم.

یکی از رندان شکم پرست بطمع افتاده و روز بعد بخزل ملا رفت و پس از سلام و تعارف خود را معرفی کرد که من برادر انکسی هستم که دیروز شکاری بشما تقدیم نمود.

ملا برای خوش آمد برادر او امروز هم این مرد را برای ناهار نگاهداشت و پذیرائی شایانی از او بعمل آورد.

روز بعد رند دیگری در زد و بملا گفت من پسر عموی برادر شکارچی هستم که آهوئی بشما پیش کش کرد. ملا با اینکه باطناً ملول شده بود از روی اکراه از این مردهم پذیرائی کرد و غذائی برای او فراهم ساخت.

روز بعد دو نفر آمدند و پس از تعارفات چرب و نرمی بملا گفتند که ما از دوستان پسر عموی برادر آن شکارچی هستیم که غزالی بشما پیشکش کرد. ملا گفت: خوش آمدید بفرمائید در اطاق به نشینید و فقط اجازه دهید که من باندرون رفته سفارش ناهار بکنم. همینکه باندرون داخل شد بز ن خود گفت مایبلا ی غریبی گرفتار شده ایم باید تدبیری کرد و از شر این مردم طماع شکم پرست رهائی یافت. میدانی چگونه ناهاری باید فراهم کنی؟ زن گفت دستور باشماست ملا گفت: قدری پیه کوسفند در دیگ بریز و آنرا پراز آب کن و همینکه آب جوشید در کاسه ها ریخته و بیرون بفرست و خود آمد نزد مهمانان نشست و بصحبت پرداخت.

همینکه موقع ظهر شد سفره ای گسترده شد و چند کاسه آب داغ که کمی چربی روی آن دیده میشد از اندرون ملا بیرون آمد.

و قتیکه مهمانان از آن چشیدند با کمال تعجب بملا گفتند: این چه معجونی است؟ مگر عزرائیل را برای طباخی استخدام کرده ای؟

ملا گفت: مگر این آبگوشت مطابق سلیقه شما نیست؟ این آبگوشتی است که دوست پسر عموی برادر شکارچی که آهوئی بمن پیشکش کرد درست کرده است.

در پایان این حکایت حضار به نقال آفرین گفتند و تدبیر ملا را ستودند. نقال هم گفت چون می بینم که از داستان ملا خوشوقت شدید ناچارم حکایتی هم از سادگی او برای شما نقل کنم و چنین گفت: «باین حال ملا نصرالدین از سادگی هم بی بهره نبود الاغی داشت که پیوسته مصاحب مهربان او بود و مریدانش و قتیکه بجنگل میرفتند این الاغ را هم همراه می بردند و بار بار هیزم بمنزل ملا بر میگرداندند.

روزی در مجمعی صحبت از هوش الاغان بمیان آمد و حضار مخصوصاً از هوش خر ملا تعریف و تمجید زیادی کردند. ملا هم از داشتن چنین خری بر خود بالیده و گفت: شما هنوز آنطور که باید بهوش خر من بی نبرده اید. این خری است که تنهایی بجنگل میرود و خودش هیزم فراهم میکند و بادندان بر پشت خود بار میکند و بمنزل بر میگردد. مریدان که هر روز خر ملا را بجنگل می بردند حضور داشتند و از ناسبایی ملا نسبت بخود کدر شده ب فکر تدبیری افتادند.

روزی بر حسب معمول خر ملا را بجنگل بردند و در موقع مراجعت آنرا در جنگل رها کرده و باز گشتند. همینکه شب شد ملا الاغ را در طویله ندید و با خاطری پریشان نزد مریدان رفته و گفت عجب است که امروز الاغ برنگشت.

یکی از مریدان گفت: جناب ملا شما نمیدانید که این الاغ چقدر باهوش و کار آمد است امروز

پینای بتوسط مابرای شما فرستاد و گفت : پس از سلام بملا بگوئید که من از شما خیلی ممنونم ، زحمت زیادی در پرستاری من کشیدید ولی اکنون باین خیال افتاده ام که به تهران بروم و در خانه بزرگان پای تخت مشغول نوکری شوم و همینکه پول زیادی ذخیره کردم برمیکردم . ملا گفت : عجب ! خرمن اینقدر باهوش است و من نمیدانستم ؟ چنین خری را نباید از دست داد . فردای آنروز محرمانه راه تهران را در پیش گرفت تا خرا را یافته و از فکری که بکله اش افتاده منصرفش نماید و دوباره آنرا نزد خود بیاورد .

همینکه بیای تخت نزدیک شد و چشمش بگنبد طلای شاه عبد العظیم افتاد بیکی از ندمای شوخ اعلیحضرت بر خورد و او را از قصد مسافرت خود کاملاً آگاه کرد و سراغ خر خود را گرفت .

ندیم چون سادگی ملارا دریافت و خواست او را دست اندازد در پاسخش گفت : من میتوانم خبر خوشی بشما بدهم ، این حیوان بسیار لایق و هنرمند و باهوش است و اکنون با آن کفایت و درایتی که دارد یکی از تجار متبول شهر قزوین شده است . اگر میخواهید او را به بینید باید بقزوین بروید و سراغ او را از تجار معتبر بگیرید . البته فوراً منزل او را بشما نشان خواهند داد .

ملایش خود فکر کرد که ماندن من در تهران چه نتیجه ای دارد ، بهتر آن است که فوراً بقزوین رفته و در منزل خر خود وارد شوم .

اتفاقاً در این موقع چون حاکم قزوین با وزیر خود نزاعی کرده بود ، وزیر به تهران رفت و با اعلیحضرت از حاکم شکایت کرد . شاه هم شکایت او را مقرون بصحت دانست و او را بحکومت رشت منصوب کرد و حاکم قزوین را هم به تهران احضار نمود .

ملا چون این قضیه را شنیده بود گفت بهتر آن است که نزد حاکم معزول بروم و سراغی از خر خود بگیرم . حاکم معزول چون بمنزل آمد ملارا منتظر دید ، او را بدرون خانه برد و پس از تعارفات معمولی از باریدن باران و هوای خوش صحبت بمیان آورد .

در این ضمن ملا از حاکم معزول پرسید که آیا ممکن است از یک خر باهوش و با کفایتی که یکی از تجار ثروتمند قزوین شده است خبری بن بدهید ؟

حاکم هم نظر باینکه از وزیر خود کدورتی در دل داشت گفت : عجب ! ... این خر شماست که باین مقام رسیده است ؟ بلی من آنرا خوب میشناسم ، نظر باینکه هوش سرشاری داشت من او را برای وزارت خود انتخاب کردم ولی بامن نساخت و پس از چندی از من با اعلیحضرت شکایت کرد و شاه هم نظر به هوش و فراست و کار دانی خر شما او را بحکومت رشت منصوب کرد و الساعه در رشت در مسند حکومتی جلوس کرده است . اگر مایل بملاقات او باشید باید برشت مسافرت کنید و آنرا در دارالحکومه به بینید .

ملای پس از خدا حافظی از حاکم معزول بیکسره بطرف رشت رفت و پس از هشت روز زحمت و مشقت مسافرت بشهر رشت رسید و بلافاصله بدیوانخانه رفت و با کمال تکبر و غرور تقاضای

ملاقات با حاکم را نمود و بدر بانان گفت ورود مرا بحاکم اطلاع دهید ، فراشان و در بانان باو گفتند ممکن نیست خان حاکم اشخاص کوچکی مانند شمارا بپذیرد ، از این خیال منصرف شوید . چون ملا از تکبر خود نتیجه ای نگرفت ناچار فروتنی اختیار کرد و با التماس و گریه وزاری پرداخت . در بانان دلشان بحال او سوخت و باو راه دادند . ملا باوجد و شعفی بتلار حکومتی وارد شد که اعیان و اشراف در آن جمع بودند و حکومت هم در صدر مجلس بیالشی تکیه داده بود . باشتاب بطرف حاکم رفت و دو انگشت خود را در بالای سر قرار داد . حاکم بشاهده این وضع مبهوت مانده و بملا گفت ای مرد مگر دیوانه شده ای ؟ همانجا بایست و مطلب خود را بگو .

ملا خندید و گفت : « نه ، خر عزیز من ... من دیوانه نشده ام ... میدانم که تو بسیار باهوش و کار آمد هستی و همین جهت شاه حکومت رشت را بتو داده و خدمتی باهالی رشت کرده است . اما تعجب من از جای دیگر است . . . بگو ببینم آن دو گوش درازی که در بالای سر داشتی چه شده است ؟ »

ابن داستان هم باخنده و احسنت و باریک الله حضار پایان یافت و نقال هم چون از تحسین مستمعین تحریک شده بود این دفعه بدون تقاضای حضار گفت : پس باین حکایت هم گوش بدهید « ملانصرالدین بسی مایل بود که اوقات خود را در فلسفه و عوالم ماوراء الطبیعه بگذراند شبی که در این عوالم غرق شده بود و خوابش نمیبرد از بستر خواب بلند شد و بعزم قدم زدن بحیاط آمد . دید آسمان کاملاً صاف و روشن است و عکس ماه هم در آبهای آرام حوض نمایان شده است ، با اضطراب برگشت و بزنی خود گفت بلند شو که نظم آسمان بکلی بهم خورده و ماه در میان حوض خانه ما افتاده است ، وظیفه من که ملاحستم این است که هر طور شده آن را بجای خود برگردانم . چنگکی برداشت و طنابی ب انتهای آن بست و در وسط حوض انداخت تا ماه را از آن بیرون آورد پس از کوشش های بیحاصل چنگک بسنگ بزرگی گیر کرد و ملا بتلاش افتاد و با قوت طناب را کشید . ناگاه طناب پاره شد و ملا از پشت بزمن خورد . چشمش بآسمان افتاد و ماه را در جای خود دید . گفت : بخدا سوگند که من برای برگرداندن ماه بآسمان بقدری تلاش کردم که کرم شکست »

باری نظر باینکه من احساس ضعفی در خود کردم دانستم که قشنگترین داستانهای عالم هم ممکن نیست بیش از این مسافر خسته و فرسوده را بیدار نگاهدارد ، بنابراین پولی به نقال داده و آمدم بمنزل و بفلامان سفارش کردم که یک ساعت قبل از طلوع آفتاب مارا بیدار کنند .

۱۲ نوامبر - امروز ما قصد داشتیم سیاحت بنای کوچکی که دیروز از دور مشاهده کردیم برویم و بعد برگردیم و بسافرت ادامه دهیم اما راهنمایان گفتند که منزل بعدی هم بقدر منزل دیروزی طولانی است و مارا مجبور کردند که حرکت را بفردامو کول نمائیم . نایب میزبان از قصد ما آگاه شد و بهمراهی برادر خود بملاقات ما آمد . این دو برادر هر دو وضع موقرانه و قیافه نجیبانه ای دارند ، نایب عبائی بدوش انداخته و کلاه نمادی بلوطی رنگ بسیار ظریفی بر سر

دارد . برادرش بطارز تهرانی ها کلیجه ای پوشیده اما شلوارش مانند شلوار اهالی فارس کشاد است .

نایب بمحض ورود گفت : چون جنابان عالی دیروز عصر خیلی خسته بودید باین جهت مزاحم نشدیم ولی گمان میکنم که شخص پرچانه ای که نوکران مارا سرگرم کرده بود شمارا هم خسته کرده باشد و از صدای هياهو آنها خواب درستی نکرده باشید . شنیدم که این شخص جسارت کرده و در حضور شما هم بنقالی پرداخته است .

من گفتم : برعکس داستانهای اوسرگرم کننده بود و خستگی درما ایجاد نکرد و چنانکه شما ملاحظه می کنید حال ما امروز صبح بسیار خوب است .

نایب - پس بهتر آن است که گردش بکنید و باغها و نخلستانهای مارا به بینید .
- بسیار خوب از پیشنهاد شما ممنونم .

ما براه افتادیم و پس از عبور از دیوارهای بلند قلعه بباغها و نخلستانها رسیدیم . من از حاصلخیزی و آبادی این ناحیه تعجیداتی کردم . در فیروز آباد نخلستانهای منفردی را دیده بودم . ولی در این جا نخلستان جنگل انبوهی تشکیل داده است که کرانه آن پیدانیست . و مثل این است که از نواحی جنوبی اروپا وارد مصر علیا شده باشیم ، دیروز در ارتفاعات زیادی راه طی میکردیم ولی امروز درجائی هستیم که ارتفاع آن از کوهستان دیروزی هشتصد متر کمتر است .

نخل در دشتهای فراش بند و بوشهر خوب بعمل می آید و ثروتی برای اهالی فراهم میسازد و گویا این ناحیه برای زراعت حبوبات چندان مناسب نباشد . سود نخل در هر جا تغییر پذیر است ، در فراش بند بواسطه دادن کود و آب زیاد ، هر نخلی بیست و پنج فرانک در سال عایدی دارد و خرماي آنها بسیار خوش طعم است . من تاکنون چنین خرماي خوبی نخورده بودم ، در سایر جاها هر نخلی بیش از سه الی چهار فرانک عایدی ندارد . خلاصه نخلستانی را که نایب تازه ایجاد کرده بود خوب تماشا کردم و از مرغوبی و حاصل خیزی زمین فراش بند تعجید کردم و بنایب گفتم البته شما زحمت بسیاری برای احداث این نخلستان کشیده اید .

نایب گفت مدت ده سال میشود که دیگر من بفکر ایجاد نخلستانی نیافتاده ام .

- آیا ممکن نیست برای بدست آوردن آب ، قنوات دیگری احداث کنید و نخلستانها را توسعه دهید ؟

- آب قنوات مازید و برای آبیاری کافی است و من هم بی میل نیستم که قنوات تازه ای احداث کنم ولی از فکر ایجاد نخلستان بکلی منصرفم زیرا که کار پر زحمتی است . نهال جوان تازه سال پرستاری زیاد لازم دارد و پس از این مدت شروع بیاردادن میکند و بایستی پای آنرا شخم زد و کود داد و آبیاری کرد . مخصوصاً تا شش سال که تنه نخل روبه بلندی میرود آب زیادی لازم دارد و بایستی در پرورش آن بادقت مواظبت کرد . نخلهایی که پدر من غرس کرده است پیر شده اند اما آنها بیکه من در جوانی کاشته ام محصول خوبی میدهند ، بعلاوه نخلهای جوان هم

تازه ببار افتاده اند. بنابراین توسعه نخلستان دیگر برای من لازم نیست زیرا نمیدانم که آیا فرزندان من هم پس از مرگم از نتیجه زحمات من بهره‌ور خواهند شد یا نه و آیا پس از من حاکمی دارائی مرا بیکى از اقوام دورم خواهد فروخت یا نه؟ پس چه ضرورت دارد که بخود زحمت دهم و نخلستان تازه‌ای ایجاد کنم؟

نایب بدون ملاحظه طرز اداری محل را تشریح کرد و گفت: دهقانان بواسطه عدم بضاعت قدرت احداث قنات و پیدا کردن آب کافی را ندارند و پر آشکار است که حاصل خیز کردن دشتهای پهناور فارس را نمیتوان از آنها انتظار داشت. از طرف دیگر کدخدایان و رؤسای قبایل هم چون از حکام جور و ظلم زیاد می‌بینند بآنچه دارند قناعت کرده و در این فکر هستند که در مدت ریاست ثروتی بدست آورده و برای روز مبادا ذخیره کنند و با این ترتیب نه خود در فکر آبادی هستند و نه بدهقان برای آبادی مساعدتی میکنند زیرا بطوریکه قبلاً هم گفتم امید ندارند که حاصل دست‌رنج آنها پس از مرگشان نصیب فرزندانشان بشود بلکه یقین قطعی دارند که بدست بیگانگان خواهد افتاد.

اکنون نوبت به مارسل رسید و از نایب پرسید: آیا در این نواحی ابنیه کهنه و گنبدهای خرابه‌ای سراغ دارید که مال قدیم و قابل تماشا باشد؟

... در فاصله کمی ساختمان خرابه‌ای وجود دارد که دیروز قبل از رسیدن بفرانش بند از مقابل آن عبور کردید.

... بلی ما آنرا از دور دیدیم ولی چون شب شد نتوانستیم بتماشای آن برویم.

... آیا میل دارید که با هم برویم و آنرا ببینیم؟

... نهایت میل را دارم.

فورا بمنزل برگشتیم. اسبان را با مر نایب زین کردند. مارسل اسب ضعیف خود را سوار شد اما نایب و برادرش سوار بر مادیانهای ممتازی شدند که با عنان و رکاب نقره و گردن بند مخلوط از یاقوت و فیروزه آرایشی داشتند و منهم قاطر خود را سوار شدم.

یکی از پسران جوان نایب نزد من آمده و با کمال ادب اسب خود را بمن تقدیم کرد، من از این ابراز مهر خرسند شده و از او تشکر کردم و قاطر خود را از دست، ندادم خلاصه بایک اسکورت چهل نفری سوار مسلح براه افتادیم. همانطور که نایب گفته بود این بنای خرابه چندان فاصله‌ای از دهکده نداشت و توانستیم بدون ناسزا گفتن بحیوانات که عادت ما شده بود بآنجا برسیم.

این بنای باستانی کوچک و از حیث سبک و اسلوب شبیه بقصر سروستان است ولی تناسب بنا در آن کمتر مراعات شده است، یکی از مختصات قابل اشاره آن این است که قسمتهای مدور سقف بجای اینکه بدیوار متصل باشند در روی چهارچرخ قرار دارند. این طرز ساختمان در یکی از رواقهای کوچک سروستان هم دیده شد و یکی از صفات میزه این بناهای قدیمی میباشد و دلیل است بر اینکه گنبدهای بیزانتمین و گنبدهای قدیمی ایران از حیث زمان هم عصر بوده‌اند.

برادر نایب فراش بند

با اینکه میزبانان ما کمال ادب و در صحبت رعایت میکنند و صحبت های آنها هم تا اندازه ای ادیبانه است و بامقام و جلال آنها تناسب دارد متأسفانه از دنیای متمدن اطلاعات کافی ندارند و از طرز

گنبد خراب فراش بند

اداری ممالك اروپائی بکلی بیخبرند ، علت آنهم این است که منازل آنها از شاهراه کاروان‌رو دور افتاده و خودشان هم هرگز از حدود اراضی خود خارج نشده‌اند و بواسطه نبودن پست از خواندن روزنامه های عربی و فارسی هم بکلی محروم هستند و فعالیت روحی خود را در دایره بسیار محدودی صرف میکنند .

پسران نایب طرز تشکیلات دولت فرانسه را از من می‌رسیدند و میل داشتند که از ترتیب اداری ممالك اروپا اطلاعاتی حاصل کنند .

من بآنها پاسخ دادم که دولت فرانسه بشکل جمهوری اداره میشود اما برای توضیح و تشریح گفته خود بسی در زحمت بودم زیرا که بیان کردن مکانیسم مؤسسات اداری ما و پارلمان و ترتیب اخذ آراء عمومی و مسؤولیت وزرا در مقابل مجلسین و وضع قانون و غیره برای کسانی که پیوسته در تحت رژیم استبدادی زندگانی کرده‌اند بسیار مشکل و از حوصله من بیرون است . بعلاوه هر قدر هم کوشش کنم نمیتوانم يك نظر اجمالی بآنها بدهم زیرا که آنها از این اوضاع بسیار دور هستند و از پرسش های آنها خوب معلوم میشود که بکلی از اوضاع دنیا مخصوصاً کشورهای غربی آگاهی ندارند .

پس از آنکه طرز انتخاب رئیس جمهور را برای آنها شرح دادم یکی از آنها از من پرسید: آیا رئیس جمهور شما پسر نایبئون بزرگ است ؟

پرسش دیگری هم کردند که من با صداقت بآنها پاسخ دادم و امیدوارم همسایگان ما که در ماوراء دریای مانس سکونت دارند از پاسخ من کدورتی حاصل نکنند .

مقصود سائل این بود که بداند ، چنانکه شنیده است و شاید هم بیجهت گفته باشند آیا واقعاً شاه انگلستان زن است ؟

البته ملل شرقی نمیتوانند با سهولت قبول کنند که کشوری مانند انگلستان که آنهمه قدرت و نفوذ دارد و در دنیا مشهور است بدست زنی اداره شود و امپراطوری هندوستان را هم داشته باشد. انگلیسی‌هایی که در ایران زندگانی میکنند در مراسلات رسمی همیشه ملکه و یکتوریا را پادشاه و امپراتور معرفی مینمایند و شاید هم مایل نباشند که اسرار آنها در نزد ملل شرقی فاش شود.

۱۳ نوامبر - پس از آنکه دو روز در فراش بند سرگردان بودیم بفکر حرکت افتادیم و شبانه از قلعه‌ای که بدور کلبه های برگ خرمائی ساخته شده بود بیرون آمدیم. قفله مامدت چهارده ساعت در راه بود، این منازل بسیار طولانی هستند و باقوای متناسبی ندارند و ما را باندازه‌ای خسته و در مانده میسازند که نه تنها نشاط مسافرت و حس کنجکاوی و سیاحت را از ما سلب میکنند بلکه مجبوریم تحمل هر نوع محرومیت را هم بکنیم.

اکنون از نواحی بسیار باشکوهی عبور میکنیم. کوهها بارنگهای الوان بمنزله قاب ظریفی هستند که دشتهای سبز و خرم را احاطه کرده اند. درختان کنار جابجا جنگلهائی تشکیل داده اند اما خستگی روزانه بقدری بما فشار آورده که من و مارسل قدرت حرف زدن باهم را نداریم.

پس از شش یا هفت ساعت يك پيچسي کاملی ما را از خود بیخبر کرد، کمرها بشدت درد گرفت، ساق پا باندازه‌ای بیخس شده بود که قادر بر تکان دادن آن نبودیم، دهان بکلی خشکیده و بلع براق ممکن نبود و بالاخره کار بجائی رسید که اراده و اختیار از ما سلب گردیده و ماشین وار روی اسب نشسته و راه میپیمودیم. خوشبختانه پس از تحمل سختی‌ها بمنزل رسیدیم. من امیدوار نبودم که شب آسایشگاهی داشته باشیم اما برعکس که خدا از ما خوب پذیرائی کرد و دستور داد طویله‌ای را که محل مادیان ممتاز او بود خالی کردند و زمین آنرا جاروب کشیدند و نمدهای ضخیمی در روی آن گسترده و آتش زیادی هم شعله ور گردید. اوضاع کاملاً مطلوب بود. تنها نقیصه‌ای که داشتیم شوری آب این محل بود.

در موقع ورود بمنزل همیشه بایکی دو فنجان چای رفع خستگی میکردیم، متأسفانه در این جا بواسطه شوری آب چای قابل آشامیدن نبود و ناچار شدیم بایله‌وی شیرین که همراه داشتیم رفع عطش کنیم.

۱۴ نوامبر - امروز هم در ناحیه‌ای بطلی راه مشغول هستیم که کوهستان منظره باشکوهی دارد اما حیوانات چون نتوانسته بودند مانند خود ما بالیمو رفع عطش کنند و از شرب آب شور باسهاال مبتلا شده بودند باز حمت قدم بر میداشتند، سه ساعت بعد از ظهر قاطر چیان بدهکده‌ای رسیدند و از ما مارسل اجازه توقف خواستند، البته حق هم داشتند زیرا که مادر مدت هشت ساعت با کمال زحمت بیست و پنج کیلومتر راه رفته بودیم و حیوانات دیگر توانائی راه رفتن نداشتند و بالاخره در این دهکده توقف کردیم.

درفراش بند ما پارا باتنه نخل پوشانده بودند ولی در این جا فقط بشاخ و برگ نخل اکتفا کرده اند.

لانه‌ای که در اختیار ما گذاردند مخروطی شکل و مرکب از شاخه‌هایی بود که بزمین فرو رفته و انتهای آنها بشکل دوک از بالا بهم بسته شده بود. کلبه دیگری را هم دیدم که با طرز خصوصی ساخته شده بود و بنظر من بهتر آمد، در چهار زاویه آن تنه‌های نخل مانند ستون قرار داشت. ستون‌ها با چوب‌هایی بهم اتصال یافته و اسکلت بنا را نگاهداشته بودند. دیوارهای آن با شاخه‌های نخل بوسیله طناب‌های حصیری بیکدیگر پیوسته بودند. در موقعیکه هوا زیاد گرم شود سکنه آب زیادی در روی بام میریزند تا هوای داخل کلبه خنک شود. باینکه این کلبه مدت‌ها متروک مانده و در دیوارهای آنهم شکاف‌هایی ایجاد شده بود من آنها پسندیدم و بلافاصله بدون قرارداد قبلی و مبادله اجاره‌نامه آنها را تصرف کردم. هوا خوب روشن بود و ما هم منزل اطمینان بخشی داشتیم و من چون بیکار بودم بتماشای منازل همسایگان خود پرداختم. مبل و اثاثیه این کلبه‌های روستائی عبارت است از گلیم و هاون و خورجین و آسیای دستی و غیره. آسیای دستی از دو سنگ تشکیل یافته که درهم فرو رفته و مانند آسیاهای رم مخروطی شکل است. صدای گوش خراش این ماشین رازنان روستائی می‌پسندند.

آسیا کردن گندم

زنان بیکار و دوشیزگان زیبا در اطراف آسیابان قشنگ مانند طاوس بجلوه‌گری و خود نمائی می‌پردازند. طرف عصر کندها بملاقات ما آمد. این مرد محترم عمامه‌ای بر سر داشت که مطابق آخرین مد بوشهر بارنگهای آبی و قرمز زینت یافته بود. چند نفر تفنگچی سیاه‌چهره هم اسکورت او را تشکیل

میدادند. اینها سیاهان افریقائی نبودند بلکه سیاهانی بودند که در کلبه‌های برگ خرماسکونت دارند و بواسطه گرمی هوای این ناحیه رنگ آنها سیاه شده است.

۱۵ نوامبر. خدا را شکر کردیم که دیروز این دهکده را در طول راهما قرارداد. زیرا که با آن وضع رقت‌آور حیوانات ممکن نبود که در این جاده‌ها که توسط کوسفندان ترسیم شده طی مسافت نمائیم و بتوانیم بد دهکده اهرم که منزل معمولی است برسیم.

پس از عبور از تنگه فیروز آباد من تصور میکردم که از سخت‌ترین تنگه‌های عالم عبور کرده‌ام ولی آن تنگه نسبت باین تنگه صعب‌العبور و سخت که ما امروز گرفتار آن شدیم ابدآ قابل مقایسه نیست.

دامنه کوه بی‌نهایت سراسیمه و جاده باریک در بالای پرتگاهی واقع شده که عمق آن پیدانیست. همینکه از این پرتگاه سلامت عبور کردیم در بستر رود خشکی افتادیم که پراز سنگهای بزرگ بود و راه رفتن در میان آن بسی سخت تر از طی راه باریک پرتگاه دامنه کوه بود. من باین فکر افتادم که چگونه توپهائی را که چند ماه قبل از اصفهان ببوشهر فرستادند از این کوهستان عبور دادند.

چقدر خوشوقت میشدم که بتوانم از این آب صاف بلور مانند جویباری که از پهلوی من میگذرد بنوشم. مدت دور و زاست که عطش مرا بی‌طاقت ساخته ولی این جویبار بقدری شور است که از چشمه‌های شهر پولنا (۱) و سایر آبهای معدنی اروپا هم که برای مسهل استعمال میشود شور تر است خلاصه آنکه من امروز توانستم برای اولین دفعه سختی شکنجه‌های تانتال را (۲) بینم و طعم آنرا بچشم.

با این حال متفکرانه بطرف بوشهر میرفتم و از شدت خستگی و بی‌حسی عنان اسب از دستم افتاده و بدور گردن حیوان تاب میخورد. ناگاه مارسل از شادی فریاد کشید، از میان تنگه عمیقی که دو قله کوهرا از هم جدا میساخت دشت وسیعی پدیدار گردید و رنگ آبی بسیار تیره‌ای آسمانرا از ریگهائی که مانند طلادر خشنکی داشتند جدا میکرد. این رنگ آب خلیج فارس بود که بدریا اتصال داشت و باید مارا بفرانسه برگرداند.

(۱) Pullna یکی از دهکده‌های کشور چکوسلوواکی است که دارای آب شور معدنی است و آب آن برای مسهل استعمال میشود (م)

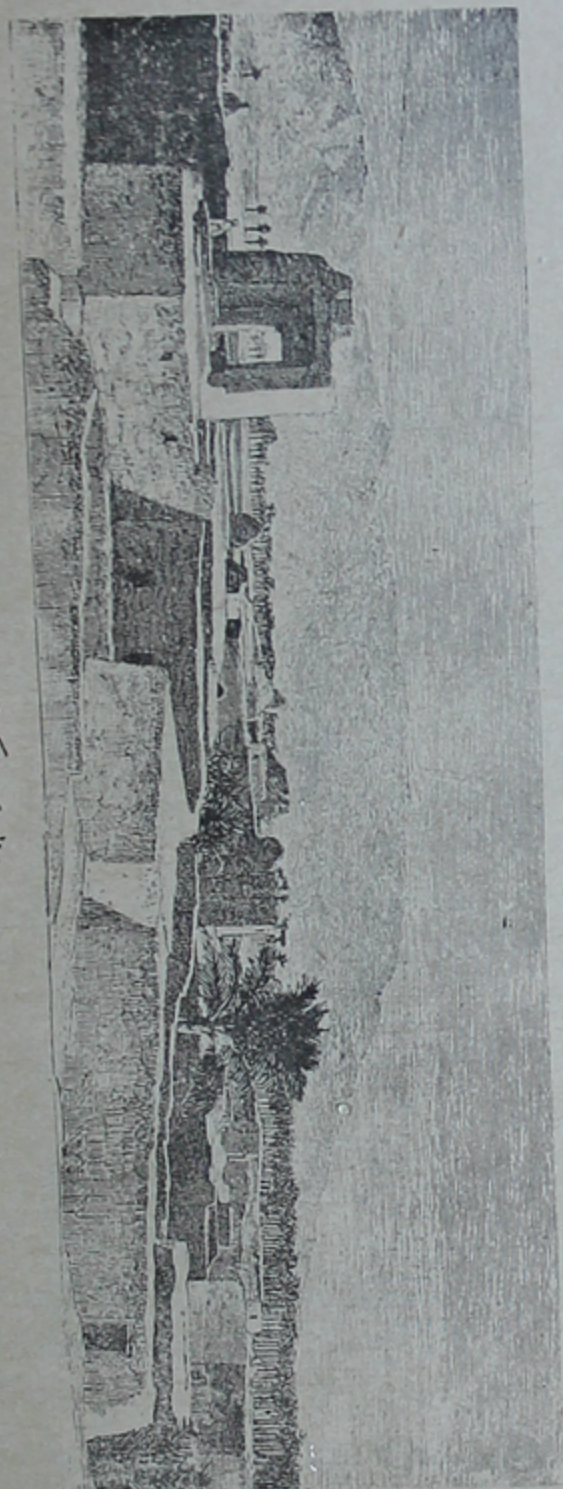
(۲) Tantal یکی از پادشاهان افسانه‌ای ایلیدی است که از ارباب انواع دعوت کرد و با غذائی که از اعضای پسر خود فراهم کرده بود از آنها پذیرائی نمود تا درجه الهیت آنها را آزمایش کند اما ژوپیتر Jupiter که پدر خدایان بود بر سر خشم آمده و او را در پرتگاه جهنم انداخت و به تحمل گرسنگی و تشنگی محکوم کرد. او در کنار رود گوارائی جایداشت که چون میخواست لب خود را بآب آشنا سازد آب از مقابل او فرار میکرد و اگر میخواست میوه عطش و لذیذی را از شاخه درخت که نزدیک و در دسترس او بود بچیند شاخه فوراً خود را بالا میکشید و چنین شکنجه‌ای در یونان از زمانهای بسیار قدیم تا کنون برای بدبختی‌های سخت ضرب‌المثل شده است (م).

شکوه مناظر اصفهان و پرتو ماهتاب در شب‌های تابستان و جلوه‌گری درختان سرو آراسته

شیراز و نخلستانهای باشکوه فارس و عظمت و ابهت کاخهای شاهان هخامنشی هیچیک با اندازه دیدن این نوار لاجوردی مرآشاد و محظوظ نکرده بود. دیدن خلیج فارس با اندازه‌ای مرآشاد و مسرور کرد که از تعریف و توصیف آن عاجزم. بیان و قلم من هرگز آن توانائی را ندارد که این اثر سحرآمیز را بطوری که باید و شاید تشریح و مجسم سازند. از ماه مارس باینطرف من مسافت نود و پنج منزل را که شاید طول آن تقریباً بچهار هزار کیلومتر میرسد در روی اسب طی کرده‌ام، آنهم در میان کشوری که بدون راه شوسه و فاقد هرگونه وسایل راحتی مسافر است. باستثنای شهرهای بزرگ من همیشه در کاروانسراهای کیف و یادر کلبه‌ها و لانه‌هایی که بدتر از آنها بوده است بسر برده‌ام، پس باید خدا را شکر کنم که پس از هشت ماه طی کردن راههای صعب‌العبور و یخچال‌های قفقاز و بیابانهای سوزان و دشت‌های حزن‌آور و واحات و نخلستان‌ها بالاخره به بندری رسیده‌ایم.

شادی مارسل هم کمتر از من نیست و هر دو با این حال خستگی بحیوانات فشار آوردیم و پس از سه ساعت دیگر بدکهده قشنگ اهرم رسیدیم.

غلامان اثائیة ما را بی‌الاخانه‌ای بردند که کدخدای ده در اختیار ما گذارد. این کدخدا پیرمرد بسیار محترمی است که صورت و هیكل او مانند حجاریهای تخت جمشید شمایل و اندام رسای داریوش بزرگ را بخاطر مآورد.

منظره دهکده اهرم

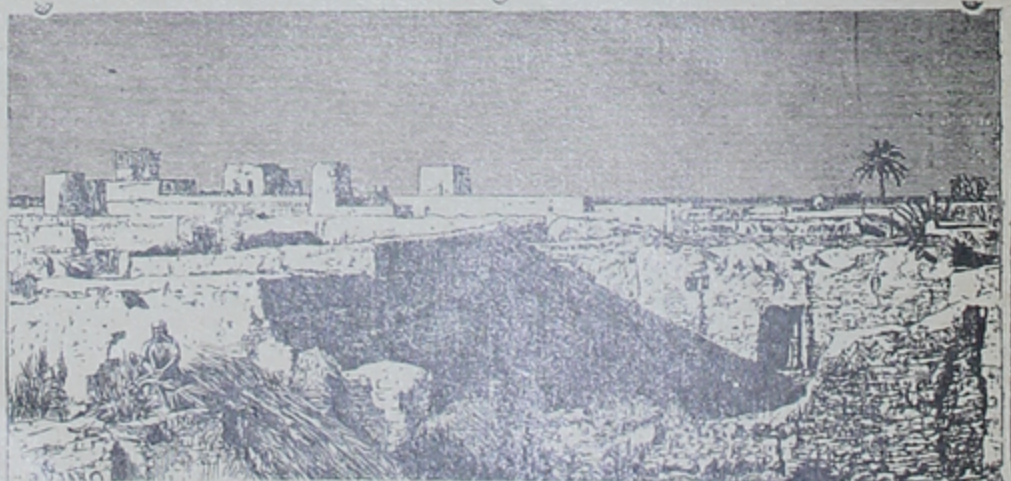

کدخدای اهرم

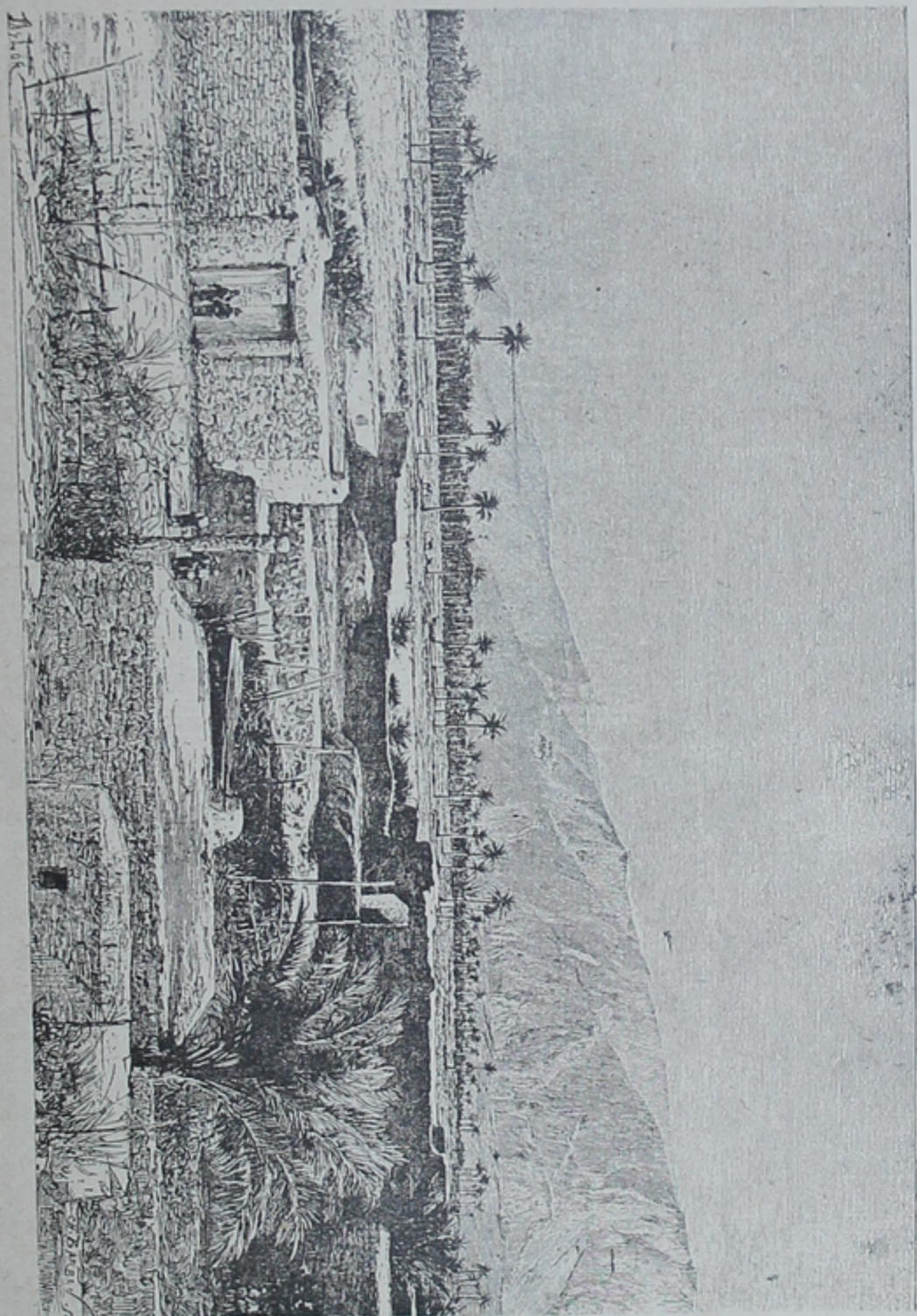
در این بالاخانه من توانستم نظری به پشت سر اندازم و کوههای صعب العبوری را که در عقب گذارده بودیم تماشا کنم. در جوار این دهکده نخلستانها جنگل بزرگی تشکیل داده اند. در زیر پای من دهکده ای نمایان است که درختانی از خانه های آن سر برآورده و بر بشاشت خاطر میافزایند. سکنه بارنگ گندم گون در کوچه ها در حرکت اند و در خانه ها مردان و زنان سرزنده ای دیده میشوند.

چیزی که باعث تأسف است همان چشمه های آب شور اهرم است که حتی خود بومیان هم از آشامیدن آن عاجزند و مجبورند آب باران را که در آب انبارها ذخیره شده مصرف نمایند. بدبختانه این آب هم از بس در انبار مانده متعفن شده است و قابل آشامیدن نیست. وقتی که با آن آب خود را ترک کردم چنان پنداشتم که اشتباهی رویداده و بجای آب نفت بمن داده اند امارتک آن مرا از اشتباه درآورد زیرا که رنگ نفت سفید است ولی رنگ این آب تیره تر از مطبوع تنباکو بود.

خلاصه با زحمت زیاد مقدار کمی شیر بدست آوردم و بهمان قناعت کردم زیرا که لبنوی شیرین هم که

بالاخانه کدخدای اهرم

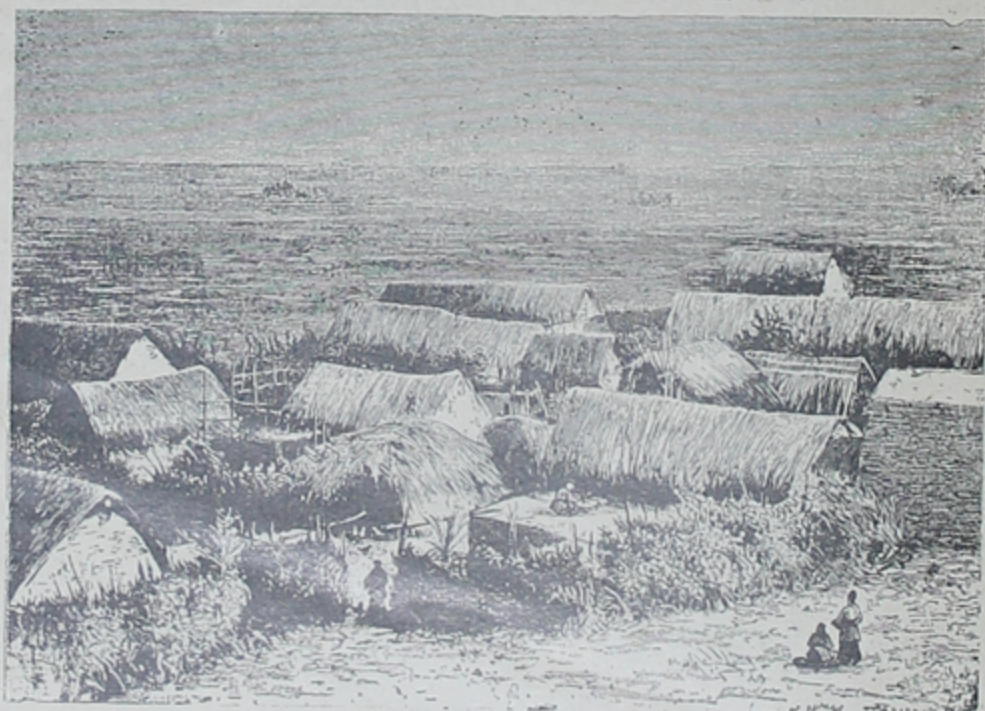
نخلستان اهرم

همراه داشتیم در شرف اتمام بود و ناچار تصمیم گرفتیم که گرسنه بمانیم تا بتوانیم ازرنج تحمل ناپذیر تشنگی و زیان این آب کثیف در امان باشیم. پرواضح است که مسافری بدبخت که ازرنج تب و شدت خستگی بیمار شده و در شرف مردن هستند با این آب بهبودی نخواهند یافت بلکه زودتر بازندگی بدرود ابدی میگویند.

فصل بیست و هشتم

دهکده گورك - شكار باقوش - ورودیوشهر - منظره شهر - بندر - کرم بوشهر - مرگ سپهسالار عزیزیت از بوشهر .

۱۶ نوامبر - فاصله دهکده اهرم از بوشهر از هشت فرسخ تجاوز نمیکند ولی مانعیتوانیم آنرا در یک روز طی کنیم زیرا که حیوانات مدت چهار روز است که همروزه مسهل خورده و بقدری ضعیف شده اند که توانائی راه رفتن ندارند .

دهکده گورك

بالاخره بدیهکده گورك رسیدیم . پنج دقیقه پس از ورود ، ظرف آبی بمن دادند که اگر آنرا با آب متعفن اهرم مقایسه میکردم بدون تردید میبایستی چنین آبی را مانده بهشتی بخوانم ، پس از نوشیدن این آب توانستم غذائی خورده و تجدید نیروئی بکنیم . این دهکده هم مرکب است از کلبه هایی که مساند تمام منازل فارس جنوبی از تنه و شاخه های نخل برپا شده اند . اطفال و سگهای زرد و مرغان سیاه در کوچه ها باهم راه میروند . در اطراف منازل بیابانی است که از علف های هرزه خشک خاردار پوشیده شده ولی از دور پیداست که مزارعی هم هست که در آنها گندم و جو و حبوبات بسل میآید . نیرومندی دهقانان و لباسهای تیز آنان از آسایش زندگی خبر میدهد .

شیخ گورك مانند امرای بزرگ زمان ملوک الطوائفی فرانسه زندگانی میکند ، نفوذ و اقتداری

دارد و میتواند به تفریح و شکار پردازد. شکار یکی از وسایل سرگرمی و تفریحات لذت آور ایرانیان است. اما فقط رؤسا و امرای قبایل و اعیان و اشراف میتوانند بساین سرگرمی پردازند و عامه از آن محروم هستند زیرا که اینکار وسایل پرخرجی لازم دارد از قبیل اسب تندرو و تازیها و قوشها و غیره. نگاهداری قوشها مخصوصاً پرخرج و بسیار مشکل است. باید همه روزه گوشت مرغ یا گوسفند بآنها داد، یک نفر هم پرستار لازم دارند که باید به تربیت و تعلیم آنها پردازد. باید اسب سریع السیری هم در زیر پاداشته باشند و رویهمرفته بطوریکه فهمیدم

خارج نگاهداری قوش و پرستار واسب در سال بهشتصد الی هزار فرانک میرسد و این کاری نیست که هر کس بتواند تحمل مخارج گزاف آنرا بکند. قوشی که دارای چنین دستگاه با تجملی باشد باید تربیت شود و بمدرسه برود. در مدرسه باید درسهای زیر را با وی یاد دهند و مواظبت نمایند که فراموش نکند. همینکه جوجه قوش پرور آورده در تحت مراقبت پرستار قرار میگردد، او را عادت میدهند که غذای خود را که عبارت از گوشت خام است در حلقه چشم آهو یا هو بره ای جستجو کند یعنی پوست آهو یا حیوان دیگری را از قبیل کبک و هو بره و غزال، پر از کاه کرده و در حلقه چشم آن گوشت خام قرار میدهند و جوجه قوش را عادت میدهند که غذای خود را در چشم این اسکلت ها بدست آورد و همینکه کاملاً باین عادت خو گرفت متدرجاً اسکلت ها را در جا های دور تر قرار میدهند. بنا بر این قوش پرواز کرده و بسراغ گوشت میرود و از چشمان

شیخ گورک

آنها غذای خود را در می آورد. بتدریج پوست پر کاه را در جای بسیار دوری میگذرانند تا قوش در هوا پرواز کرده و در جستجوی طعمه خود بر آید، همینکه قوش پوست پر کاه را دید مانند برق فرود میآید و بر کله آن می نشیند و غذای خود را از چشم آن میرباید.

چون قوش بدین طریق عادی شد آنرا گرسنه نگاهداشته در صحرا و بیابان شکاری را بآن نشان میدهند و بنا بر عادت قوش سرعت خود را بشکار رسانیده بر کله آن می نشیند و بامنقار چشم آنرا کور میکند و بدین ترتیب شکار را تحویل شکارچی میدهد.

معمولاً وقتی که بخواهند با قوش شکار کنند یک شبانه روز بآن غذا نمیدهند و کلاهی بر سرش میگذارند که چشمانش را ببوشاند، این کلاه غالباً با فیروزه و یاقوت زینت یافته است. بندچری هم پیاپی آن می بندند و بر روی دوشاخی آهنی قرارش میدهند و اسفنجی هم برای تمیز کردن آن

قوشچی شیخ گوردک

همراه دارند و طبلمکی هم هست که چون بخواهند آنها را معاینه کنند بصدا در میآورند.
در موقع رفتن بشکار قوشچی دستکش پرمی مخصوصی بپوشیده و قوش را در دستش بردارد.

شاخه آهنی می‌نشانند و بند چرمی را که بیابش بسته شده در دست نگاه میدارد و سوار بر اسب در دنبال آقای خود میرود. من شیخ گورک را دیدم که با همین ترتیب بشکار میرفت و یکعده سوار هم همراه داشت چیزی که از امرای قدیم فرانسه کمتر داشت خانم قصر نشینی بود که بر مادیان قشنگ و ممتازی سوار باشد و دوش بدوش او برود و گاه بگاهی گیسوان را بر پشت سر اندازد. بر عکس خانمهای این امرا در منزل میمانند و مشغول یختن پلاو میشوند و بجای آنها یکعده دزدان ملتزم رکاب هستند که موسومند به تفنگچیان.

صحنه نمایش شکار قوش هم خالی از تماشا نبوده و هوبره ای که قوش را بطرف آن رها کردند با اندازه يك مرغ خانگی بسیار درشتی بود. همینکه قوش را دید بجای اینکه خود را در زیر بته خاری پنهان کند شجاعانه در هوا پرواز درآمد و همینکه قوش باو نزدیک شد دو حریف به نبرد پرداختند و هریک تلاش میکرد که با ضربت نوک طرف را مغلوب نماید و پیوسته در صدد بود که اوج بگیرد و بر دشمن مسلط گردد. خلاصه موقعی رسید که این طیور جنگی در ارتفاع مساوی پنجه در پنجه یکدیگر افکندند و با منتقار همدیگر را میزدند و چون چند دقیقه ای گذشت هردو بطرف زمین سرازیر گردیدند. چنین بنظر میآمد که هوبره خسته شده اما قوش در کمال نیرومندی حریف را دنبال میکرد و با آن فشار میآورد و با منتقار بر و صورت آن میزد. هوبره آخرین کوشش خود را کرد اما گرفتار چنگال قوش گردید و هردو با هم یکی شده و کوله پرری را تشکیل داده بر روی زمین افتادند و معلوم شد که هوبره کور و مغلوب شده است.

باری بمحض اینکه قوش بر حریف غالب میشود آماده پساره کردن و بلعیدن آن میشود ولی شکارچی بتاخت میرسد و با آن گلاویز میشود و طعمه را از چنگال او میرباید اما مجبور است که بقوش فاتح پاداشی بدهد بنا بر این جگر و کله شکار را باو تقدیم میکنند و اگر این کار را نکنند ممکن است قوش بعدها از شکار کردن خودداری نماید.

خلاصه قوش پر خور و بلعنده است و اگر احیاناً بشکاری موفق نگردد و یا شکار از چنگالش فرار کند عصبانی میشود و هر قدر آنرا تحریص و ترغیب نمایند بشکار نمی پردازد اما چون نیرومند و تیزرواست غالباً شکاری بچنگ میآورد.

با این وصف قوش نیرومند و خوب و تربیت شده همیشه فاتح نمیشود و ممکن است مغلوب بر گردد. هوبره های پیر حیل های جنگی خوبی بکار میبرند و غالباً قوش را میزنند و چون دیدند که با اوج گرفتن بر حریف غالب نمیشوند تدبیری کرده خود را خسته نشان میدهند و بسستی پر میزنند و در کمین دشمن هستند و قوش چون آنها را خسته تصور میکند میرود که خود را بروی آنها اندازد ولی آنها ناگهان اوج گرفته و بر سر قوش فضله میاندازند که دیگر چشمش نمی بیند و بطرف زمین میآید. در این حال قوشچی فوراً بتاخت میرسد و آنرا میگیرد و با اسفنج سرو صورتش را تمیز میکند و بمنزل بر میگرداند زیرا که پس از چنین تصادفی دیگر میل بچنگیدن ندارد.

قوش تنها طیور و خرگوش را شکار نمیکند بلکه بر حیوانات بزرگ رهم مانند غزال غالب میگردد همینکه آهویی در دشت دیده شد شکارچی باتازی های خود آنرا دنبال میکند و چون دید که

تاز بهاخته شده اند کلاه قوشر را برداشته و آنرا بطرف آهورها میکند قوش بیروا زدر آمده و مانند برق بر سر آهور فرد میآید و چشمانش را از حدقه در میآورد، آهوی کور گنج میشود و شکارچی بگرفتن آن موفق میگردد.

بوشهر ۱۷ نوامبر - دشت گورك باتیه‌های شن متحرك از دریا جدا میشود. حیوانات تاقوزك پادرسن فرو میروند و از حرکت میافتند. چون از شن‌ها گذشتیم بزمین باتلاقی رسیدیم که آب کمی در سطح آن ایستاده بود، البته کشیشان مقدس هم با چنین حیوانات مسهل خورده نمیتوانند از این باطلاق نجات یابند. ماهم که مدتی است ذخیره انرژی و بردباری را از دست داده ایم و در روی گوش و گردن حیوانات به بند بازی مشغول هستیم. حیوان‌ها اتصالا سکندری میخورند و ما پیوسته بطوریکه نواخت بطرف عقب یا جلو میافتیم و اگر مشاهده منظره بوشهر مارا تحريك نمیکرد بکلی مقاومت را از دست داده و در باتلاق فرو میرفتیم.

در عوطه محصوره که به برجها تکیه دارد خانه‌های چند طبقه‌ای دیده میشود که در بالای آنها بادگیرهای مرتفع جنگلی تشکیل داده اند و مانند مناره‌های کلیسا بلند و آراسته هستند و روی هر فته ضلع ساختمان خانه‌ها در سواحل جنوبی فارس با وضع خانه‌های داخل مملکت تفاوت زیادی دارد. رستم غلام پیر ما میگوید که بوشهر چون از طرفی بندریا و از طرف دیگر به باطلاق اتصال دارد دارای آب و هوای مرطوب و ناسالمی است. طبقه زیرین عمارات قابل سکونت نیست و برای انبار بکار میرود. اهالی در طبقه دوم منزل میکنند تا از رطوبت کمتر آسیب بینند. اطاق‌های این طبقه از هر طرف دارای درها و پنجره‌های متعدد هستند و بر حسب موقع آنها نائی را که بطرف وزیدن نسیم است باز میکنند و سایر درهای بندند تا از شدت حرارت تحمل ناپذیر هوای سنگین و مرطوب کاسته شود.

قبل از رسیدن بحصار شهر مدتی باید در طول بندر راه پیمود. آب در بندر کم عمق است و کشتی نمیتواند بساحل نزدیک شود فقط چند قایق کوچک ماهی‌گیری در آنجا دیده میشود. در فاصله کمی از دروازه شهر چهار کشتی یا بهتر بگوئیم چهار قایق بزرگ که از بادبان و دگل عاری هستند از پهلوی در کنار دریافتاده اند، بطوریکه میگفتند اینها یک دسته از کشتی‌های دولتی بوده اند و چندین سال است که در روی شن‌های ساحلی در حال پوسیدن هستند. شاید سابق بر این ترس و وحشتی از خشم و غضب رب النوع دریانداشته و در میان دریا با طوفان می‌جنگیده اند ولی امروزه بکلی از کار افتاده اند.

هرگاه من مشاور شاه بودم باو میگفتم بهتر آن است که اعلیحضرت این دسته کشتی فرسوده را بموزه باستان شناسی برده و دریا سالار بزرگ راهم مستحفظ آنها قرار دهد. پس از گذشتن از مقابل این کشتی‌ها از دروازه داخل شده و مستقیماً بطرف عمارت حکومتی رفتیم. حاکم این شهر میرزا محمد مستوفی نظام بود که دکتر تولوزان توصیه ای باو نوشته بود. در هنگام ملاقات ما با حاکم فرایشان بجهتجوی خانه‌ای پرداختند و اناثیه مارا با آنجا نقل کردند و ما هم باعجله برای تصرف آپارتمان خود رفتیم.

دسته کشتی سلطنتی

در این جا من تصمیم گرفتم فکری را که مدتی است در سردارم بعمل نزدیک نمایم یعنی در اطاق در بسته ای مانده و با شست و شوی بدن از آب دریا با حاجیه های کوچک (شیش ها) وداع کنم. بهر حال هر طور بود باجرای خیال خود موفق گردیدم و برای تماشای شهر و اطراف بیالای بام رفتم و منظره شهر و دشت گورک و دریا و دگل های دو کشتی انگلیسی را دیدم. در بوشهر بندر و لنکر گاهی وجود ندارد و کشتی های بزرگ نمیتوانند بساحل نزدیک شوند و مجبوراً در میان دریای مانده مدت دو ساعت طول میکشد تا قایقها بانها برسند و اگر احياناً در موقع بارگیری باد بر شدت بیافزاید مجبور هستند که از بارگیری صرف نظر کرده و بوسط دریا بروند. کشتی های تجارتی که سه الی چهار یا بیشتر در آب فرو نرفته اند ممکن است بدون آسیب بخلیج کوچک ساحلی وارد شوند. در این صورت خطر دیگری متوجه آنها میشود یعنی اگر طوفانی در دریا ایجاد شد ممکن است آنها را بساحل یرت کند. سابقاً این ساحل بهتر قابل عبور و مرور کشتی بود زیرا که درسی سال قبل کشتی های جنگی انگلیس توانستند بلنکر گاه نزدیک شده و بوشهر را بمباران نمایند.

حاکم بوشهر میگفت که ظل السلطان قصد داشت کشتی های کوچک را در طول یکدیگر قرارداد و از آنها پلی تشکیل دهد تا کشتی های بزرگ بتوانند در کنار آن پهلو بگیرند ولی از سوء ظن پدر خود ترسید و منتظر موقع مساعدی است تا خیال خود را عملی سازد و این بندر را که ارتباط مستقیم با اروپا دارد بشکل آبرومندی تعمیر نماید، از طرفی هم ممکن است این قصد شاهزاده هر گز جامه عمل نپوشد.

۱۸ نوامبر - امروز در صدد پیدا کردن صندوقه ای خود که میبایستی مدتی قبل باین جا رسیده باشند برآمدیم زیرا که کاروان در مدت هشت روز از شیراز بیوشهر میآید و مایست روزی باین جا آمده ایم با این حال نه در گمرک و نه در دیوانخانه هیچکس خبری از ورود آنها ندارد.

فراسها هم با اطمینان میگویند که مدت ه روز است که قافله‌ای از شیراز نیامده است. این قضیه هم سربار مصیبت‌های من شد زیرا که صرف نظر از فرسها و اشیاء گرانبهای که در طول مسافرت خریداری کرده بودیم کلیشه‌ها و دفاتر یادداشت و نقشه‌ها هم که حاصل این مسافرت پر مشقت و طولانی بود از میان رفته است.

حاکم با اضطراب من بی‌برد و محض تسلی خاطر من تلگرافی بشیراز کرد و پرسید که آیا کاروان حرکت کرده است یا نه، ولی تادو روز دیگر ما بجوابی نائل نخواهیم شد.

ملک‌خان که تاجری متمول و اصلاً فرانسوی و از اعضای کلنی بوشهر است و قرابت نزدیکی با روسوی معروف دارد مرا تسلی داد و گفت ممکن نیست اثاثیه شما از میان برود. منشی اول قونسولخانه انگلیس هم که افسر مهربانی است بن اطمینان داد که اثاثیه شما خواهد رسید این افسر از طرف کلنل رس (Ross) آمده بود که ما را به بیلاق دعوت نماید. قونسول انگلیس اکنون در سبزآباد بسر میبرد که هوایش کمی خنک‌تر از بوشهر است و دو فرسنگ از شهر فاصله دارد، همه بهاتوصیه کردند که ابتدا لب‌آب بوشهر نزنید زیرا علاوه بر اینکه فاسد و مضر است دارای نطفه کرمی است شبیه بکرمهای گینه و بعضی اینکه نطفه آن در معده داخل شد شکفته شده و بزودی رشد و نمو میکند و در طول ماهیچه‌های بدن براه میافتد و پس از آنکه باعث درد و رنج تحمل ناپذیری میگردد عاقبت از پوست بدن سردر می‌آورد. معالجه آن در نزد بومیان آسان است ولی حوصله زیادی لازم دارد. همینکه کرم از بدن سر در آورد جلد را شکافته و سر آن را با سنجاق بقرقره‌ای وصل میکنند و همه روزه قرقره را کمی میچرخانند تا بان به پیچد و پس از مدتی باین ترتیب از بدن خارج شود. هرگاه در طول این عمل بی‌صبری نشان داده و کرم را زیادتر از معمول از بدن بیرون کشند ممکن است پاره شود و آنوقت قسمتی که در بدن مانده دوباره زندگانی را از سر میگیرد و پس از مدتی از جای دیگری سردر می‌آورد. پاره‌ای از آنها ممکن است در عرض یک هفته از بدن خارج شوند و برعکس پاره‌ای در مدت دو ماه هم از بدن بیرون نیایند. بدبختانی در این شهر دیده میشوند که چندین بار گرفتار این بلا شده‌اند. عیب دیگر این معالجه این است که نمی‌توانند باین احتیاطی عمل کنند و همیشه باید مراقب قرقره باشند که تغییر مکان حاصل نکند و کرم پاره نشود زیرا که در این صورت رنج و درد زیادتر خواهد شد و آنقدر باید صبر کنند تا کرم از جای دیگری سردر آورد.

اروپائیان و سکنه متمول بوشهر ابتدا از آب بوشهر مصرف نمیکنند و از این بلا محفوظ هستند. آنها آب آشامیدنی را از بصره یا خمره توسط قایق‌های دو طبقه می‌آورند اما اشخاص فقیر و بیچاره ناچار از همین آب معمولی مضر مصرف میکنند و تقریباً در تمام طول عمر باین بلا گرفتار هستند. بنابراین من نهایت احتیاط را بعمل آوردم و در دو تنگ آبی را که حاکم برای ما فرستاده بود بخوبی دانستم. علاوه بر این کرم، بومیان در تمام فصول سال مبتلا به بیماریهای خطرناک میشوند مانند وبا و دیفتری و تب‌های مرئی که تلفات زیادی بآنها وارد می‌آورند. فقرا و کارگران بی بضاعت غالباً در طبقه زیرین خانه‌ها منزل دارند و از خوردن غذاهای پخته و آشامیدن آب

های مضر به تب های مسری مبتلا میگردند و فلج میشوند و از کار میافتند و طولی نمیکشد که تلف میشوند. خوشبختانه مادام رس برای این بدبختان يك مطلب بجانی درست کرده و با این عمل خیر خواهانه بسیاری از این بیچاره ها را معالجه میکند.

۱۹ نوامبر - خدا را شکر که از ائانه ما خبری رسید. دیشب ما در منزل حا کم دعوت داشتیم، بمحض ورود، حا کم بمامزده داد که پاسخ تلگراف رسیده است.

صاحب دیوان توسط حا کم بوشهر تلگرافی از مارسل تشکر کرده بود که از دستورات او بهبودی حاصل کرده است و بنا بتوصیه مارسل به ییلاق رفته و همه روزه باستعمال خارجی ارسنیک پرداخته و از بکار بردن این دستورات جانی گرفته است و بعد هم از تأخیر حرکت کاروان معذرت خواسته بود که آنچه یابو وقاطر در شیراز بود همه برای بردن ائانه او به ییلاق رفته بودند بعلاوه خبر هم نداشته است که ائانه ما بکاروان سپرده شده است و در آخر اشاره کرده بود که مدت پنج روز است کاروان از شیراز بقصد بوشهر حرکت کرده و عنقریب ائانه ما را خواهد آورد.

این تلگراف تا اندازه ای ما را از اضطراب خاطر و نگرانی رهائی بخشید و توانستیم بادقت بمطالعه شاهکارهای آشپز حکومتی پردازیم و برای آنها قدر و قیمتی قائل گردیم و خلاصه آنکه با خاطری شاد شام لذیذی صرف کردیم. شام را بطریق اروپائی دادند، لیوانها و گیلانهای بلور و نقره و دستمالهای سفید و کارد و چنگال و قاشق در روی میز بزرگی جای معمولی خود را اشغال کرده بودند ولی ظرفهای خود را بنا بفکر تازه ناظر که من آنرا بسیار پسندیدم در روی میز دیده نمیشدند و به ترتیب در روی سفره تیزی در روی زمین چیده شده بودند. سوپهای مختلف، مرغان پخته، رانهای بره و گوسفند، ماهیهای برشته، بادنجان پخته و انواع ترشی و حلوا و شیرینی های رنگارنگ و میوه مخصوصاً خر بوزه و هندوانه بقدری در سفره چیده شده بود که برای سیر کردن پنجاه نفر ایرانی یافرنگی بسیار گرسنه کافی بود.

حا کم مانند اشراف بزرگ منش نظری بسفره و این بساط رنگین انداخت و نمونه های طبخ ایرانی را يك بيك از نظر ما گذرانید و خواهش کرد که آنچه را خواهانیم انتخاب نمایم. ماهم بمیل اورفتار کردیم و پیشخدمت ها با ما را قابهای خوراک های مختلف را آوردند و دور گردانیدند. غذا بسیار ما کول و تمیز و لذیذ بود، اشخاص شکم پرست تا اندازه ای خیالشان راحت بود که از گرمی غذا دهانشان نخواهد سوخت.

نه تنها من از این خوان پر نعمت لذت میبردیم بلکه سی نفر نوکران پر خورهم در بیرون در اطاق دست بسینه ایستاده و ناظر سفره بودند و از منظره آن لذت میبردند. این مهمانان درجه دوم در کین بودند و بمحض اینکه پیشخدمت ظرف غذائی را بیرون میبرد با عجله تمام از دست او میر بودند و فوراً با حرص و ولع شدیدی آنرا خالی میکردند و اگر احياناً شخص محجوب یا دیر رسیده ای در میان آنها بود به لیسیدن ته ظرف قناعت میکرد.

پس از صرف شام بسالون رفتیم. شبهای بوشهر در این فصل بسیار خنک و مرطوب است

و نمیتوان شب نشینی را در روی بام برگزار کرد. صحبت شروع شد و دامنه آن بکشور فرانسه و شهر پاریس کشید که حاکم هنوز با آنجا نرفته است و بسی خوشوقت بود که بحکومت بوشهر منصوب شده است.

بطوریکه نقل میکرد در بدو ورود بشیر از خاطرش آشفته بود که چگونه باید پیشکشی های زیاد را که در تهران داده است جبران نماید و آن مبلغی را که بسی زیادتر از حاکم قبلی بشاه و وزراء تقدیم کرده است بدست آورد و مخصوصاً چگونه باید در تحصیل مداخل وارد شود. ولی اکنون از نگرانی در آمده است و آرامش خاطری دارد. آرامش خاطرش نه فقط برای اینست که در جریان امور وارد شده و مطالعاتی کرده است بلکه بواسطه کاردانی و تجربه منشیان محلی و کار پردازان قابل و ماهر حکومتی بکشف معادن طلا و نقره مسکوک موفق گردیده است و احتیاج باستعمال فورمولهای سحر آمیز و بکار بردن ترکه های فندق پیدا نکرده است.

همینکه ما آماده رفتن شدیم چند نفر پیشخدمت باقیانته گرفته وارد سالون شدند و تلگرامی بحاکم دادند که بواسطه کنجکاوی یا انتشار موضوع، محتوی آنرا میدانستند. این تلگرام از تهران مخاברה شده و فقط حاوی این مختصر بود «سپه سالار بر حجت ایزدی پیوست».

لقب سپه سالاری با عنوان ژنرال یسیم معادل است. این شخص یکی از متنفذترین درباریان ناصرالدین شاه بود. مرگ غیر مترقبه او باعث تأثر حضار گردید زیرا که مدت چندین سال اقتداری داشت که مافوق تمام اقتدارات و نفوذ درباریان بود.

سپه سالار پسر یک نفر استاد حمامی قزوینی بود که از شغل پدری دست کشید و وارد کاخ سلطنتی گردید، ابتدا بشل های پست تن در داد و طولی نکشید که بواسطه استعداد و هوش و لیاقت فطری بمقامات عالی رسید و از تاریکی درآمد و چنان نفوذی در خاطر شاه پیدا کرد که بالاخره مقام صدارت مملکت را اشغال نمود. نظر بنظم و ترتیبی که در اعمال و رفتار خود نسبت به هیئت دیپلوماتیک بکار میبرد طرف توجه و مهر و ملاطفت آنها واقع گردید و چون از انحرافات سیاست شرقی برکنار بود و با صداقت رفتار میکرد همه نسبت باو اعتمادی پیدا کردند و شاه هم او را محرم اسرار باطنی خود قرار داد و در مسافرت بارو پیاورا همراه خود برد.

در هنگام مسافرت شاه بارو پیا واقع ای در ایران روی داد که نسبت بسیاست درباریان خالی از اهمیت نبود یعنی خواهر شاه که سابقاً زن میرزا تقی خان امیر نظام بود به یحیی خان برادر سپه سالار شوهر کرد. شاه از این ازدواج راضی نبود و بهمین جهت از این تاریخ بیعدسیات درباریان نسبت بسپه سالار در خاطر شاه مؤثر واقع گردید و شاه بیم داشت که مبادا روزی این مرد توانا عده ای از ناراضیان را بدنبال خود اندازد و بفکر توطئه ای افتد، بنابراین او را از کار برکنار کرد.

در موقعیکه آلکساندر سوم به تخت سلطنت روسیه جلوس میکرد چنین بنظر آمد که شاه کدورت قلبی خود را نسبت باین مرد بزرگ فراموش کرده است زیرا که این مستخدم قدیمی را

برای تبریک گفتن بیادشاه جدید روسیه سفارت بر گزید و شمشیر زرنشانی با غلاف مرصع بزمرد های گرانبها برای تزار فرستاد بعلاوه فیروزه درشتی هم که بهای آن به بیست هزار فرانك میرسید بعنوان هدیه برای ملکه روسیه فرستاد .

سیه سالار در این موقع بزرگی بخرج داده از خزانه دولتی درخواست خرج سفر نکرد بلکه با خرج خود عده زیادی راهمراه برد و بطور شایسته شاه ایران را معرفی کرد و آبرومندانه بایران مراجعت نمود بامید آنکه دوباره مشمول مراحم شاه گردد .

در خاطر دارم که در موقع عبور از تهران دوست و دشمن از بخت و اقبال مساعد این وزیر یا تدبیر باهم صحبت میکردند و همه اظهار امیدواری میکردند که شاه پس از این مأموریت بزرگ که صدراعظم سابق در نهایت آبرومندی و شایستگی انجام داده دوباره او را بر سر کار خواهد آورد . اما برخلاف انتظار عمومی ، سه روز پس از ورودش شاه او را بحکومت خراسان منصوب کرد و مجبور شد بمشهد برود که فاصله آن از تهران بیست و پنج روز راه است . اگر چه این مأموریت یکی از مشاغل مهم مملکتی است و همیشه یکی از اقوام و بستگان نزدیک شاه داده میشود زیرا که این ایالت ثروتمند است و عایدات مهمی دارد و حاکم هم که بآنجا میرود اقتدار و اختیار تامی دارد اما ژنرال یسیم بقصد شاه بی برد و فوهمید که محکوم به تبعید شده است ، منتها این تبعید تغییر شکلی پیدا کرده است . معینا بامید آنکه مشمول مراحم شاه گردد میگویند یک میلیون بشاه تقدیم کرد تا اجازه اقامت او را در تهران بدهد اما شاه خواهش او را نپذیرفت و گفت تا چهار روز حتماً باید تهران را ترک کرده و بخراسان برود .

هیچکس ندانست که آیا مجاورت مقبره امام بزرگ تسلی بخش خاطرش گردید یا نه ؟ سیه سالار خدمات گرانبهای بیلت و دولت ایران کرد و برخلاف گذشته میانه دولت ایران را با سیاست اروپائی سازش داد و در وحدت ملی کوشش فوق العاده ای کرد . قبایل عربستان و فارس را که کوس استقلال میزدند و همیشه یاغی بودند مطیع و فرمانبردار مرکز نمود . بدبختانه روش اداری او بیشتر از سیاستش موجب بحث شد . برعکس پیشینیان خود نه کار های رسمی را بمعرض فروش در آورد و نه مأموریت های بیمورد باشخاص نالایق داد و بدون ملاحظه و احتیاط امور مملکت را بشخصه اداره میکرد .

بمحض ورود بکار صدارت احساس کرد که باید خود را از تحت کنترل و جاسوسی زیر دستان خلاص کند و برای انجام رفرمی که در نظر داشت تمام کارمندان وزارتت را از شغل خود منفصل کرد . عایدات را بشخصه بخرانه وارد میکرد و در خرج هم نظارت کامل داشت و بجاهای لازم قشون اعزام میکرد . هم رئیس دفتر سلطنتی و هم رئیس قشون و هم رئیس مجلس شورای وزیران بود و با لیاقت و کفایت ذاتی امور کشور را اداره میکرد و مستقیماً با حکام مکاتبه داشت ، تمام ایرانیان رفتار او را می پسندیدند . امور اداری و اقتصادی را بر شالوده محکمی استوار کرد بطوریکه همه او را تمجید میکردند ، اگر مثلاً پیش از او لباس سرباز پنجاه فرانك برای دولت تمام میشد بامساعی او به بیست فرانك تخفیف یافت . پیوسته شاه را تشویق میکرد که بر مواجب سرباز بیافزاید و از حقوق گراف درباریان بکاهد .

قبل از او سرباز و صاحب منصب شکایتی نداشتند زیرا که همه در خانه های خود راحت بودند و فرماندهان قشون هم بسیار خوشوقت بودند که با افراد قشون لباس و مواجب ندهند و فقط نام آنها را صورت دهند تا باین عنوان حقوق آنها را از خزانه گرفته بجیب خود بریزند. البته چنین وضعی آنهم در مملکت ایران قابل دوام نبود، و قتی که در باریان متملق یقین کردند که ناصرالدین در مراجعت از اروپا نسبت باین وزیر کدورتی حاصل کرده آتش را دامن زدند و از اوسعایت ها و شکایت ها کردند تا شاه بکلی دست او را از کار کوتاه کرد.

امامت از این کار ناراضی بود زیرا که میدید این صدراعظم در خیال چاپیدن نیست، زارعین و کسبه و تجار را لخت و غارت نمیکند، حتی اشخاص بزرگ هم در این احساسات شرکت داشتند و همه از عزل او افسوس میخوردند.

امروز که باید برای رسیدن بحکومت ولایات و ایالات و وصول بمقام سرتیپی و رسیدن بحق خود و درخواست عدالت و حتی برای توقیف شدن و چوب خوردن هم باید پول داد، افراد ملت از فقدان چنین آدم بیغرض و عادل و منصفی قدردانی میکنند و از مرگ غیرمنتظره او افسوس میخورند و صفات نیک او را یاد میآورند و برای او از خداوند طلب روان شادی میکنند البته خداوند سیاستگراری مردم را برای افراد درستکار ذخیره کرده است.

خلاصه حاکم بوشهر با صداقت کاملی بمن گفت: «امروزه پادشاه و حکام و وزرا همه در یک دایره پرفساد امرا حیات میکنند. شاه هم چون میدانند که اقوام و بستگان و متنفذین در بارش همه در فکر مداخله هستند گاهی بدون ملاحظه کسیه آنها را خالی میکنند و آنها ناچارند در صندوق آهنی خود را برای پیشکشی بشاه باز کنند. اما از طرفی هم چون آنها آگاهند و منتظر چنین پیش آمدی هستند با عجله تمام خون ملت را میکنند و خود را متمول میسازند که پس از بر آوردن خواش ارباب هم زندگانی راحتی برای خود داشته باشند.

خلاصه وضع بهداشت بوشهر خراب و نفرت آور است. هر گز من شهری باین کیفی ندیده ام. میدانها پر از قبرهای کم عمق است و کوچه ها تملو از کثافات حیوانی و نباتی است. چاه مستراح عموماً در کوچه واقع و روی آن باز است. این وضع ناپسند در تمام شهرهای شرقی دیده میشود ولی در این شهر بمراتب بدتر از شهرهای دیگر است. نظر باینکه فقط طبقات فوقانی عبارات مسکون میباشد و فاقدها است، سکنه مدفوع خود و سایر کثافات را از ناودان در کوچه میریزند و عابرین باید با زحمت و احتیاط از میان آنها عبور نمایند و بسی خوشوقت میشوند که این کثافات بر سر و صورتشان نریزد. باینکه در آئین اسلام پاکیزگی تا کید شده است نمیدانم چرا مسلمانان از کثافات پرهیز نمیکند و خلاصه آنکه ابداً نمی توان در کوچه های بوشهر داخل شد. خوشبختانه ما احتیاجی نداریم که از آنها عبور کنیم زیرا که این شهر جدید است و بناهای دیدنی قدیمی هم ندارد. در بازار هم ازدحام غریبی است، در آنجا حالهای عرب دیده میشوند که از اهالی ضعیف و لاغر بوی نیرومندتر هستند.

وضع لباس مردم این شهر هم شبیه بلباس عربی است. نظر باینکه با عربها مجاور هستند مانند

آنها پیراهن پشمی سفیدی میپوشند و کمر بند رنگینی بکمرشان بسته شده است ، عبائی هم بردوش دارند و عمامه ای از پارچه هندی که خطوط قرمزی دارد بر سر میگذارند . زنان با چادر بیرون میآیند و بجای رو بند خفه کننده نقابی که از موهای سیاه یال اسب بافته شده است بر صورت میزنند و کفش آنها بشکل نیم چکمه ایست که دهان قیف مانندی دارد و میتوانند با آن در تپه های کثافات راه بروند و از دور مانند غازهای درشت چاق بنظر میآیند . دزشکه چی های ماهر و محتاط هم در این کوچه ها بزحمت گرفتار میشوند . حتی در راه سبزآباد هم که در بیرون شهر است باموانی مصادف میکردند . مایک درشکه دو چرخه بدون کروز گرفتیم و از بوشهر بسبزآباد رفتیم تا از کلنل و مادام رس که مارا دعوت کرده بودند تشکر کنیم . ابتدا در ساحل شنزار از میان تپه های ریگ عبور کردیم . در فاصله ده کیلومتری شهر اعیان و تجار باغهایی دارند که تابستان را در آنها بسر میبرند . در این باغها صفا و طراوتی دیده نمیشود ، درختها پژمرده و کم شاخ و برگ هستند . نمایندگان ملکه انگلیس هم در همین جا اقامت دارند و خوشوقت هستند که منظره دریا و اسکلت چند درخت مقوا مانند را می بینند .

کلنل رس یعنی قونسول انگلیس پادشاه خلیج فارس است و اقتدار و نفوذ کاملی دارد و دولت انگلستان هم از داشتن چنین نماینده هنرمندی خوشوقت است . کلنل و مادام رس پذیرائی گرمی از ما کردند و چند روزی مارا در نزد خود نگاه داشتند . خوشبختانه جلودار کاروان رسید و مهزده رسیدن ائاثیه مارا داد . خوشبختی دیگر ما این است که کشتی کمیانی بریتیش ایندیا (British India) که در میان بصره و بمبئی کار میکند همین دوروزه خواهد رسید و ما باید با آن مسافرت کنیم .

فصل بیست و نهم

در کنار کشتی پنجاب - سواحل ایران - شط العرب - ناحیه بزرگ با طلاق سواحل شط العرب - حمزه - شیخ فلیه - ترکان خانم - رقت قلب پلنگ - تعزیه .

۲۰ نوامبر - کشتی کوچک بخاری که در اختیار قونسول ژنرال انگلیس بود مارا بکشتی تجارتی موسوم به پنجاب برد . این کشتی وسیله حمل و نقل مال التجاره و مسافرین شرقی است و با اینکه پول زیادی از مسافرین میگیرد فاقد هر گونه وسایل آسایش است . اطاقهای آن تخت خواب ندارد و ائاثیه آن منحصر است به توشک هایی که از موی حیوانات پر کرده و روی آن پارچه ای کشیده اند و بهتر از لحافهای ایرانی مانیستند . غذای ماکولی هم نداشت و من افسوس میخوردم که از غذای روزانه هم که نوکران ما آرا بت و محمد و علی و غیره درست میکردند محروم شده ایم .

۲۱ نوامبر - امشب بادشیدی بلند شد و کشتی پنجاب نتوانست بارگیری خود را تمام کند و دو ساعت بعد از نصف شب لنگر کشید و براه افتاد . شب را باناراحتی بسر بردیم . طرف صبح من از

اطاق بیرون آمده و بر شنه کشتی رفتیم و دیدیم که هنوز در سواحل ایران هستیم. این سواحل پست و مسطح، بارنگ زردیگنواخت عاری از هر نوع گیاه هستند.

در ساعت هشت و نیم کشتی وارد خلیجی شد که مانند دریا با وسعت بود این جا شط العرب است که از اتصال دورود بزرگ دجله و فرات تشکیل میگردد و سواحل شن زار و یکنواختی دارد. در ساعت هشت سرعت کشتی بعد از رسید و بدون زحمت از ناحیه بزرگ لجن زاری گذشت. کشتی های بزرگ که با اندازه هجده پا در آب فرو میروند اندامی توانند از چنین باطلاقی عبور کنند. چون از این ناحیه گذشتیم دو ساحل شطیهم نزدیک شدند اما هنوز عرض شط به شش کیلومتر میرسید. ابتدا در سواحل آن نباتات ضعیفی پدیدار گردید و بعد نخلستانهایی دیده شد که در اثر بادهای دریائی پیچ خورده و پژمرده شده بودند. هر قدر جلو تر میرویم اشجار زیاد تر میشوند و جنگل انبوهی تشکیل میدهند اما در این جا آثار خانه و آبادی دیده نمیشود. فقط گاهی قایقی را می بینیم که به تنندی در مجاری منشعبه از شط العرب داخل شده و نا پدید میگردد. مثل این است که سواحل شط العرب خالی از سکنه باشد. قایقچیان پاروهای کوچکی دارند که بشکل فاشق های بزرگ است و عبای خود را بجای بادبان بر سر چوبی کرده اند. تقریباً یک ساعت بعد از ظهر بود که در مقابل قصبه ای رسیدیم. این جا محمره است که در مصب رود کارون واقع گردیده و انگلیسها در موقع تصرف بوشهر این قصبه را هم تصاحب کردند و بعدها در موقع تحدید حدود ایران و ترک بایران آنرا مسترد ساختند. هنوز آثار گلوله های انگلیسی ها در دیوارهای خراب حصار قصبه دیده میشود.

در فاصله کمی از محمره کشتی توقف کرد و بنا بخواش ما و امر کاپیتان قایقی بآب انداختند و ما را در فیله پیاده کردند. این دهکده اقامتگاه یکی از رؤسای مقتدر قبایل عرب است و ما هم از طرف صاحب دیوان توصیه ای برای اوداریم. پس از پیاده شدن از قایق، مارسل از عرب راهگذری برسید که آیا منزل یا کاروانسرای در این جا برای اقامت پیدا میشود؟ راهگذر اشاره کرد که در دنبال من بیایید و ما را به جلو خانه ای که سردر بلندی داشت برد.

بیرمردی با استقبال آمد و ما را بدرون خانه دعوت کرد. از دالان بزرگی عبور کردیم که عده زیادی از ملاحان و تفنگچیان در آن جمع بودند. قهوه جوش بزرگی هم در روی خاکسترهای گرم خود نمائی داشت و هر کس وارد میشد فنجان قهوه شیرینی باو تقدیم میکردند. معلوم است که این جا منزل مهمان نوازی است. اشخاصی که در این منزل بودند از حیث نژاد، لباس و زبان با ایرانیان تفاوت کلی داشتند. صورت های سیاه و پرتین و عبا و چینه و عقال آنها نشان میداد که نمونه اعراب حجازی هستند.

پس از عبور از این دالان پر جمعیت وارد حیاط وسیعی شدیم که در اطراف آن بناهای کم ارتفاعی باخشت و گل ساخته شده بود. در این محوطه سیالی چهل نفر مستخدم مشغول پاک کردن سبزی و برنج و خرد کردن گوشت بودند و هشت دیک بزرگ هم در روی آتش میجوشید و

مثل این بود که میخواستند برای سیر کردن شکم گار گانتوا (۱) و مهمانان او غذائی فراهم کنند .
من ابتدا خیال کردم که شاید مشغول تدارک جشن عروسی یا مهمانی بزرگی باشند اما پس از

آنکه جمعیت حاضر را در نظر گرفتم از اشتباه در آدمم زیرا که عده زیادی از رؤسای قبایل در ایوان دراز کشیده مشغول کشیدن قلیان بودند و چند نفر درویش هم جمعیت تفنگچی و ملاحان و نوکران را سرگرم کرده و مشغول نقالی بودند و رویهمرفته عده غذا خور بقدری زیاد بود که شاید محتویات این هشتاد و یک نفر نتواند شکمهای آنان را سیر نماید

پیر مردهادی ما ناظر شیخ بود .
ما را با طاق مفروش تمیزی برد و گفت : در این جا استراحت کنید تا شیخ از شکار مراجعت نماید . بمحض ورود باو خبر میدهم که الله مهمانان تازه ای برای او فرستاده است .

رؤسای قبایل عرب در خانه شیخ فیلیه

من گفتم مگر شیخ جابر همان مرد پیری نیست که حاکم فارس

ما را باو معرفی کرده است ؟ چگونه با حضرت پیری توانسته است بشکار برود ؟

ناظر گفت آقای بیچاره من در سلك سیاحت نیست پانزده روز میشود که جهت ایزدی پیوسته است ولی پسرش مزعل بانهایت افتخار بتوصیف حاکم فارس عمل خواهد کرد .

خلاصه مادر این اطاق تا نزدیکی غروب با استراحت پرداختیم . ناگهان مشاهده کردیم که جنب و جوش غریبی در این منزل پیدا شد . نوکران از زیر زمینها و بامها و اطاقها با عجله

(۱) Gargantua قهرمان افسانه ای پر خوری است که رابله (Rabelais) نویسنده معروف

فرانسوی بتوصیف او میبردازد و گویا مقصودش این بوده که بطور کنایه از فرانسوای اول پادشاه فرانسه انتقاد نماید ، اکنون قهرمانان از ضرب المثل شده و چون بخواهند اشخاص پر خور را توصیف کنند میگویند که مانند کارگان تو میباشند (م)

بیرون دویدند و بسمت درخانه رفتند. درویشان و تفنگچیان و ملاحان و آشپزها هم بآنها ملحق شدند و دم درب ورودی بانظم صف کشیدند.

ابتدا جوان نیرومند و خوش صورتی وارد شد که قیافه گرفته ای داشت و در دنبال او پسری بود بسن هفده یا هیجده سال و سیمای آنها نشان میداد که از نژاد عرب هستند. هر دو نفر لباس بلندی بر تن و عبائی بردوش و چپیه و عقال سیاهی عاری از هر گونه آرایش و تزئین بر سر داشتند.

شیخ مزعل خان

جوان بزرگ مزعل و کوچک خزعل نام داشت. هر دو پسران شیخ جابر مرحوم بودند و لباس ماتم پوشیده بودند. جوان خوش صورتی هم که قلیان دار آنها بود از عقب میآمد.

شیخ مزعل قبل از رفتن باندرون بدیدن ما آمد و خوش آمد گفت و نامه صاحب دیوان را گرفت و خواند و گفت خوشوقتم که بتوانم وسایل رفتن شما را بخوزستان فراهم نمایم. یک قایق بخاری در اختیار شما خواهم گذارد که بتوانید با آن در رود کارون تاسد اهواز بروید. از آنجا تادز فول پنج منزل است که باید در راه خشکی طی کنید، اما میل ندارم که شما را باین زودی بفرستم. باید اقل مدتی در این جا بمانید. ان شاء الله شما بد نخواهد گذشت. بعلاوه قایق هم تعمیر لازم دارد که باید از بصره کسی بیاید و آنرا اصلاح کند و با خوشروئی و مهربانی از ما خدا حافظی کرد و رفت بطرف اندرون.

بعض ورود باین منزل و دیدن اوضاع آن خوب استنباط کردم که شیخ باید یکی از رؤسای مقتدر و با نفوذ قبایل عرب باشد و درست هم فهمیده بودم زیرا بطوریکه میگفتند او میتواند در مدتی کمتر از پانزده روز ده هزار تفنگچی مسلح را باتفنگهای تازه ساخت امریکائی آماده نبرد سازد. علاوه بر کشتی بخاری کشتی های متعدد تجارتی هم دارد که محصول املاک او را به هندوستان میبرند. بنابر آداب و رسوم قبایلی او نبایستی وارث ثروت و لقب پدر شود

زیرا که برادری بزرگتر از خود دارد که بر حسب قوانین توارث باید جانشین پدر گردد ولی شاه که در این مملکت دارای قدرت مطلق است این پسر را بجای برادر بزرگتر جانشین پدر نموده و برادر بزرگتر هم از ترس فرار کرده است. این اطلاعات را نایب الحکومه عربستان که فرمان شاه را برای مزعل آورده و منتظر دریافت انعام شایانی بود بمن داد. شیخ مزعل آدم بسیار باهوش و با استعدادی است. تمام رؤسای قبایل کوچک از او اطاعت دارند و بدون اکراه از تصمیم شاه و اعطای فرمان شیخی، باو تبریک گفته اند.

۲۴ نوامبر - امروز صبح شیخ مزعل نزد ما آمد و مدتی با هم صحبت کردیم. عشق مفرطی با سب اصیل و سلاح جنگی دارد اما از اینکه باید برادر کوچکتر را بیای تخت بفرستد اندوهناک است زیرا شاه امر کرده است که باید خزعل به تهران برود و در تحت نظر او تربیت شود. این صورت ظاهر قضیه است ولی باطن آن این است که شاه میخواهد خزعل را مانند گروگانان در تهران نگاهدارد تا مزعل بخیال خود سری نیافتد و شیخ هم از مفارقت برادر راضی نیست.

شیخ خزعل برادر مزعل

از طرفی هم محزون است که با وجود داشتن زنان متعدد هنوز خبر و برکتی ندیده و فرزندی ندارد که وارث او گردد.

در موقعیکه شیخ عازم رفتن بود من از او پرسیدم که چند زن در اندرون دارید؟

- ده نفر.

- این شماره خیلی کم است و با خنده گفتم شما باید اقلاً دودوچین را تکمیل کنید.

- بلی اگر خودم را با همسایه خود شیخ قرا صالح که یکصد و چهل زن از هر سن و هر مملکتی در اندرون خود جمع کرده مقایسه کنم از این حیث فقیر هستم اما اگر بخواهم زندگی آرام تر و بی سروصدائی داشته باشم این عده هم زیاد است.

پس از پایان این ملاقات ناظر پیر بن تکلیف کرد که اگر مایل باشم از اندرون اربابش هم دیدنی بکنم. من با کمال میل قبول کردم و با او براه افتادم. پس از عبور از چند حیاط و اطاقهایی که ارتفاع آنها یکسان نبود بحیاط مستطیلی وارد شدیم که دارای اطاقها و تالارهای متعدد تمیز ولی خالی از سکنه بود. در یکی از آن اطاقها که گاه گلی بود و فرش و اثاثه هم نداشت زن سیاه پوشی در روی تخت خوابی که از شاخ و برگ نخل درست کرده بودند دراز کشیده بود. این زن سوگلی شیخ مرحوم بود که برای سوگواری عنایت خود را ترک کرده و در این اطاق حزن آور منزوی شده بود.

چون وارد اطاق شدم ترکان خانم بن سلام داد و اشاره به بدبختی غیر منتظره خود کرد و از

تخت خواب پائین آمد و مرا بطبقه اول آپارتمان خود برد و گفت بسی افسوس دارم که نمیتوانم آنطور که باید و شاید از شما پذیرائی کنم و مجبورم در محل ماتمکده ای که پراز اندوه است در مصاحبت شما بسر برم. بعد دودست خود را چند بار بر هم زد. فوراً چند زن خدمتکار با شتاب

قلیان دار شیخ مزعل

آمدند و حاضر فرمان ایستادند. ترکان خانم بآنها گفت: بروید باندرون خبر دهید که بیایند و از مهمان تازه وارد محترم دیدن کنند.

این سالون رسمی هم مانند تمام اطاقهای بیرونی مفروش است. محته هائی در کنار دیوار هست، ساعت دیواری کار میکند و کلمهای مصنوعی در زیر حبابهای بلور جای گرفته اند. بمحض اینکه نشستیم چندین زن متوالیاً وارد شدند و رفتند بطرف ترکان خانم و پیشانی او را بوسیده و از الله برای او سعادت و سلامتی طالب کردند و بعد رفتند در کنار دیوار نشستند و با سر بیکدیگر سلام دادند.

این تشریفات خنک یاد گاریهای بسیار دور پانسیون کلیسارا بخاطر من آورد که در اینجا هم راهبه پیر بهتر از ترکان خانم احترامات راهبه های زیر دست خود را نمیپذیرفت. او هم مانند ترکان خانم بایی اعتنائی به پرسش های خواهران تارک دنیا جواب میداد. این زنان عقدی و صیغه شیخ مزعل هم مانند همان خواهران تارک دنیا هستند، پیراهنهای پشمی سیاه پوشیده اند که دامن آنها بروی پامیافتد و شلوار های گشادی هم دارند که در میچ پاچین خورده است اما خود ترکان خانم پارچه گاز سیاهی بر سر داشت که مانند قاب عکسی صورت قشنگ او را

احاطه کرده و بدور گردنش افتاده بود. رفقای او هم دارای همین سر پوش بودند با این تفاوت که آخرین گوشه پارچه را بروی دهان آورده و قسمت تحتانی صورت را پوشیده بودند. خانهای جوان از تیپ بسیار آراسته و زیبائی هستند. اینها همه هیکل های درشت و بالای رسائی دارند و از حیث نیرومندی بی نظیر هستند و خوب میدانند که چگونه باید با هنرمندی در این لباس زشت خود نمائی و طنازی داشته باشند. پاودست و پیشانی آنها پراز خال های آبی رنگ است بشکل دوایری که بوسیله خطوط افقی از هم جدا میشوند و بالاخره در بینی آنها سه سوراخ است که اکنون دارای حلقه های زرین جواهر نشان نیست زیرا که در موقع رحلت شیخ این زیئتها را از خود دور کرده اند.

اماترکان خانم از حیث آراستگی لباس با آنها فرق دارد و در بینی او هم سوراخی دیده نمیشود. او در نهایت روانی سخنان مرا برای آنها بزبان عربی ترجمه میکرد. در بدو ملاقات اولین پرسش او از من این بود: آیا زبان روسی میدانید؟ با کمال خجلت گفتم نه. پرسید ترکی اسلامبولی چگونه؟ باز گفتم نه. گفتم عربی هم که البته نمیدانید، فارسی چگونه؟ گفتم بلی میدانم و از آن بعد با فارسی سلیس با من صحبت میکرد و من غرق در حیرت شدم که یک زن عرب چگونه با این زبانهای خارجی آشنا شده است.

در موقع آمدن بطرف بیرونی من از راهنمای خود از شرح حال ترکان خانم جو یا شدم، او گفت: ترکان خانم از نژاد چرکس است و آقای من شیخ جابر مرحوم پانزده سال قبل او را در اسلامبول بعنوان کنیز خریداری کرد اما بواسطه هوش سرشار و هنرمندی و استعداد ذاتی که داشت طولی نکشید که خود را بمقام سوگلی حرم رسانید و در نزد شیخ قرب و منزلتی پیدا کرد. او دارای معلومات زیادی است. خواندن و نوشتن زبان روسی را در تفلیس فرا گرفته است. زبان عربی و ترکی و فارسی را هم تحصیل کرده و خوب حرف میزند و نفوذ او هم در حرم زیاد است، نه فقط اندرون شیخ را اداره میکند بلکه راق و فتق امور قبیله هم با او است. شیخ مرحوم در مدت حیات بامشورت او کار میکرد و اگر میبینید که برخلاف سایر اندرونها بزرگان اندرون شیخ آرام است و جار و جنجالی ندارد بواسطه لیاقت و فرمانروائی این خانم است که زنان متعدد شیخ مرحوم و زنان شیخ مزعل را بطور کامل اداره میکند و هیچکس هم در مقابل اراده و اوامر او جرأت سرپیچی ندارد و نمی تواند در مقابل ترکان خانم اظهار حیات و عرض اندام نماید.

در این جا من بقضیه فوق العاده ای هم برخورددم و آن این است که در این جا نوکران مردم در اندرون داخل میشوند بدون اینکه رسوائی و بدنامی برای خانمها تولید شود و عجب تر اینکه خانمها هم از نوکران روی نمیپوشند در صورتیکه در اندرونها اعیان و اشراف ایرانی آریائی نژاد بروی هر کس باستثنای صاحب خانه و زنان و خواجه سرایان بسته است و ابداً مرد بیگانه جرئت نگاه کردن بآنطرف را ندارد.

۳۳ نوامبر - ملاقات ثانوی من با ترکان خانم بقدری پرتأثیر بود که هنوز هم آن تأثیرات از خاطر من زایل نشده است و هر وقت آنموقع را بیاد میآورم تمام اعضا بمرز در میآید. در آن روز من نظر بهمیر و ملاطفتی که از ترکان خانم دیده بودم با کمال اشتیاق بدیدن او رفتم. لباس قشنگی ببد قدیمی بر تن داشت که پرموج و براق بود و من مشغول تماشای آن شدم و بادست پارچه آنرا آزمایش کرده و پرسیدم که در کجا دوخته شده است؟ ترکان خانم گفت: من این لباس را چند سال قبل در بغداد تهیه کرده ام. بقدری این لباس قشنگ بود که من کاملاً محو تماشای آن شده و چشم از آن بر نمیگرفتم. ناگاه از پشت سر صدای غرش سهمناکی شنیدم. بی اختیار سر بر گرداندم که ببینم این صدای موحش چیست. بلافاصله صورت خود را بصورت پلنگ قوی هیكلی مواجه دیدم و از شدت وحشت تمام اندامم بارزه در آمد.

و خواستم فریاد بکشم . ترکان خانم تبسمی کرده و با صدای آمرانه ای گفت : وریده بیاین جا
« وریده یعنی گل سرخ کوچک . »

پلنگ خمیازه ای کشیده و پشت خود را مانند گربه بلند کرد و موقرانه بطرف ترکان خانم رفت
و در پیش پای او دراز کشید و خیره بمن نگاه میکرد .

ترکان خانم گفت : « نترسید، این يك بره است ، کبوتر است » و آن حیوان مهیب را در پهل

ترکان خانم با پلنگ خود

گرفت و مانند بچه گربه ای بطرف من راند اما این گل سرخ کوچک گویا نسبت بعیسویان
مهری نداشت و چون من با ترس و لرز دستی به پشتش کشیدم و نوازشش کردم باز هم غرش
های وحشت آوری داشت و پیوسته دهان باز میکرد و دندانهای سفیدش را بمن نشان میداد.
من مانند آدمهای مجنون ، اختلال حواس پیدا کردم و میل داشتم که هر چه زودتر خود را به
پناهگاهی برسانم و از شر چنگال و دندان این حیوان مهیب رهائی یابم و با کمال زحمت
خود داری میکردم . این حیوان دست دادن را میداند و پشت خود را بلند میکند و در حالیکه
غرش میکند بدور خود چرخ میزند و چنگال های نیرومند و دندانهای براق خود را نشان
میدهد ، بعد پنجه را مانند گربه فرو برده و دست خانم را میبوسد و پس از آن مانند کسیکه
میخواهد در صحبت سهیم و شریک باشد در پهلوی ترکان خانم روی نخته می نشیند .
وریده فقط بواسطه تیز هوشی و قشنگی هیکل جالب توجه نیست بلکه در زیر لکه های

کندم گون پوست او قلب حساس و سپاسگزاری هم پیوسته در ضربان است .

بطوریکه ترکان خانم نقل میکرد : سه هفته پیش شیخ جابر پیر مریم شد و چون پایان عمر خود را نزدیک دید امر کرد که او را از چادرهای تابستانی و بیلاقی به فیلیه منتقل کنند بنابراین در حرکت دادن او شتاب کردیم و چون امیدوار بودیم که دوباره به بیلاق مراجعت خواهیم کرد ، من پلنگ را همراه نیاوردم . بطوریکه پرستاران نقل میکرد پس از حرکت ما ابتدا حیوان بناله درآمد و قطرات اشک در چشمانش پدیدار گردید و از خوردن غذای یومی خودداری کرد و بعد حالت سبعیتی بروز داد و میخواست بنوکران حمله کند . پرستار از روی ناچاری آنرا زنجیر کرد و بفیلیه آورد . بمحض اینکه چشمش بمن افتاد علامات شادی آمیخته بجنونی در آن پدیدار گردید و بازی و جست و خیز پرداخت و کم کم بحالت عادی برگشت . بطوریکه بعدها فهمیدم محبت وریده نسبت به ترکان خانم امر فوق العاده ای نیست . پلنگهای ساحل کارون و شط العرب با اینکه سبع و خطرناک هستند اگر از کوچکی تربیت شوند خیلی زود با انسان مأنوس شده و مانند سگها بصاحب خود مطیع و وفادار میشوند .

تماشای وریده و شنیدن صفات نیک آن مختصر آرامشی در وجود من تولید کرد ولی باز ترس و وحشت من زایل نشده بود . میزبان مهربان و زیبایی من با آن لطف ذاتی که داشت میل کرد که خود بشخصه مرا از اندرون به بیرونی راهنمایی کند و در ضمن باغ بزرگی را که در کنار کارون و عمارات او واقع بود بمن نشان دهد . ابتدا از دهکده عبور کردیم . زنان و مردان و حتی اطفال روستائی هم نسبت باو احترامات فوق العاده ای بروز میدادند . ترکان خانم هم مانند ملکه مقتدری موقرانه راه میرفت . هر کس او را میدید خواه زن یا مرد بجلو دویده و پس از تعظیم ، گوشه دامن یا نگین انگشتری او را میبوسید و مانند زنان حرم از الله برای ارتندوستی و آسایش خاطر و سعادت طلب میکرد . ترکان خانم هم مانند ملکه های عظیم الشان باین اعتنائی آمیخته به تنفر احترامات بندگان خود را میدیرفت . این بالاخره وارد باغهایی شدیم که پر از درختان موز و مرکبات و نخل های بلند بالا بود . این درختان مانند جنگل انبوهی چنان سطح باغ را پوشانیده بودند که ممکن نبود از خلال شاخ و برگ آنها رنگ آبی آسمان دیده شود . در زیر درختان نباتات ضعیفی از زمین سر بر آورده بودند و بواسطه محروم بودن از تابش آفتاب رشد و نمو نداشتند . در این باغ چمنزار و گلکاری و خیابانی دیده نمیشد ولی در بالای سر ما انواع مرکبات از نارنج و لیمو و پرتقال خود نمائی میکردند که بعضی کوچک و سبز و پاره ای درشت بودند و پوست زربینی داشتند ، نهال بالنکهای درشت را از هندوستان آورده و در این باغ تربیت کرده اند ولی طعم آنها مانند پرتقال های بومی مطلوب نیست . ترکان خانم میوه های رسیده را چیده و در جیب های من میریخت . یکی از آن بالنک ها بقدری بزرگ بود که من مدتی بتماشای آن سرگرم شدم ، میزبان مهربان آنرا هم چیده و در زیر بغل من جای داد و پس از نشان دادن راه بیرونی از من خدا حافظی کرد و بطرف اندرون برگشت .

من درحالی که حامل این غنائم گرانها بودم بطرف بیرونی رفتم ولی درهر لحظه برمیگشتم و نظری به پشت سر میانداختم تا اطمینان حاصل کنم که گل سرخ کوچک مرا دنبال نکند و با دندان بنوازش پاشنه پای من نیردازد.

همینکه بمنزل رسیدم بالنک درشت را اندازه گرفتم ، محیط آن پنجاه و دو سانتیمتر بود . پس از اندازه گیری آنرا با کاردی شکافتم و قاچهای آنرا مانند خر بوزه در بشقابی جای دادم . گوشت آن برنگ خون و طعم آن کمی مایل بتلخی بود ولی با مختصر شکری که روی آن ریختم طعم مطلوبی پیدا کرد .

باری پس از صرف ناهار و کمی استراحت ، بعادت هر روز بسراغ قایق رفتیم و مانند روز های قبل آنرا متروک دیدیم . مارسل در موقع مراجعت شیخ مزعل را ملاقات کرد و از او پرسید که آیا در فکر اصلاح قایق هست یا نه ؟

شیخ با کمال تعجب گفت : مگر میل دارید باین زودی از فیلیه بروید ؟ من امیدوار بودم که اقلاً چند ماهی از مصاحبت شما مستفیض باشم و بهمین جهت هنوز مکانیسن را از بصره نخواسته ام .

تعجب مزعل امر فوق العاده ای نبود زیرا که پاره ای از مهمانان او مدت یکسال است که در این جا رحل اقامت افکنده و پس از نوشیدن یک فنجان قهوه چنان از طعم آن لذت برده اند که هنوز هم از آشامیدن آن دست نکشیده اند .

مارسل گفت : من از مهمانداری شما فوق العاده متشکرم ولی چون وقت ندارم متأسفانه نمیتوانم بیش از این از مهمان نوازی شما بهره مند باشم . اگر اصلاح قایق بخاری بطول انجامد ناچار هستم که با کاروان باهواز بروم . بسی خوشوقت میشدم که بتوانم مدت زیادی در این جا بمانم و از مصاحبت شما و درویش دانشمندی که در زمستان اخیر از تهران باین جا آمده لذت برم ولی افسوس که مسافرت من زیاد طول کشیده و باید زودتر بفرانسه برگردم .

شیخ گفت : من ابداً برفتن شما با کاروان رضایت نمیدهم زیرا که ممکن است قبایل عرب در راه بشما آسیب برسانند . این قبایل چون در خاک ما مرتکب سرقتی شدند فوراً فرار کرده و از سرحد ایران میگذرند و اگر در ترکیه کاروانی را زدند بایران کوچ میکنند و با این حال کمتر میتوان آنها را دستگیر کرد و بمجازات رسانید . بعلاوه از این بابت نگران نباشید من همین امروز شرحی به بصره مینویسم که زودتر مکانیسن را بفرستند و پس از دوسه روز قایق در اختیار شما خواهد بود .

چون نصیحت میزبان محترم عاقلانه بود ما تصمیم گرفتیم بآن عمل کرده و صبر کنیم تا قایق تعمیر شود .

۲۴ نوامبر - امروز هم بدلاقات ترکان خانم رفتم و در این فکر بودم که اگر زودتر از فیلیه بروم آیا بالنک از رنج مفارقت من لاغر نخواهد شد ؟ در موقع عبور از حیاطها باز پلنگ را دیدم که روی بام مجاور عمارت ترکان خانم در کنار قطعه گوشتی یعنی غذای روزانه خود ، دراز کشیده

مرشد خانقاه تهران

بود. همینکه چشمش بمن افتاد بلند شد و با قیافه عبوسی بطرف من آمد اما راهنمای پیر من
آنها با ضربت لنگه کیوه خود دور کرد. حیوان خیازه کشان میرفت و پیوسته دم خود را به
پهلوها میزد.

ترکان خانم در سالون تنها بود . پس از تعارفات معمولی از او پرسیدم که چرا تنها مانده اید ؟ گفت : همه رفته اند بمجلس تعزیه که برای شهادت امامان ما برپا شده است . - آیا ممکن است منهم در این مراسم حاضر شوم ؟

- تعزیه طول میکشد و کسل خواهید شد ، مع هذا اگر مایل باشید میتوانید بامن بیایید . در طبقه تحتانی عمارت يك مسجد خانگی بود که روشنائی زیادی در آن نیتابید . توره های ضخیمی در مقابل مشربی های درگاهها کشیده شده و صحن مسجد کمی تاریک بود . زنها در اطراف صحن تکیه بدیوار داده بودند و دوشیزه جوان قشنگی با آهنگ حزن آوری بیاناتی ایراد میکرد و وضع رقت انگیز شهادت امامان را شرح میداد .

ترکان خانم در وسط صحن مسجد نشست و مرا هم به پهلوی خود نشاند . حضار با حال آشفته ای بمن نگاه میکردند ، البته در این فکر بودند که چگونه یکنفر فرنگی من غیر حق در مجلس روضه حاضر شده است ، حتی دوشیزه هم قطع سخن کرد . ترکان خانم با صدای آمرانه ای گفت که بکار خود ادامه دهد و دوشیزه ناطق هم اطاعت امر او را کرد و آرامشی برقرار شد . همینکه چشمان من بتاریکی عادت کرد عده زیادی از زنان را مشاهده کردم که تا آنوقت آنها را ندیده بودم . تمام عبا های خود را بسر کشیدند اما سینه و شانۀ چپ را برهنه کرده و با کف دست با آهنگ صدای روضه خوان بشانه و سینه میزدند و گریه میکردند . همینکه روضه تمام شد قلیانها دست بدست گشت و کنیز سیاهی برای حضار قهوه آورد . ترکان خانم در این مدت ساکت و موقرانه نشسته بود در صورتیکه سایر زنان همه بسر و سینه میزدند ، البته ابهت مقام او مانع از این بود که مانند سایر زنان رفتار کند .

فصل سی ام

عزیزت از فیلیه - محرمه - هشت روز در شط کارون - مراجعت بمحرمه - قرنطین و گمرک ترکیه - بصره در مواقع جزر و مد شط - هوای ناسالم شهر بصره - اجتماع مذاهب در ملتقای دجله و فرات - یوحنا ئیان .

۴۵ نوامبر - چون تعمیر قایق پایان رسید ما بسافرت ادامه دادیم . این قایق بخاری که شیخ مزعل از روی مرحمت در اختیار ما گذارده تنها يك اطاق دارد که هم سالون و هم اطاق ناهار خوری و هم خوابگاه ما میباشد .

سر نشینان این قایق عبارتند از ناخدا و مکانیسین و ما دو نفر و چهار تکنیکی مسلح و يك ناظر که بر همه ریاست دارد .

دو کشتی دیگر را هم در کانال فیلیه دیدیم که برای حمل محصول املاک شیخ بهندوستان اختصاص داشتند . پس از عبور از کانال قایق بخاری وارد شط العرب گردید . جریان آب بسیار سریع بود و قایق ما هم بانیر و مندی آب را میشکافت و بقدری تند میرفت که ما نمیتوانستیم درخشندگی شط بزرگ را در موقع تابش آفتاب مغرب درست تماشا کنیم . آبها در سمت راست و چپ در اثر

حرکت سریع قایق رویهم میریختند و قوس و قزحی تولید مینمودند. جنگلهای انبوه نخل و چمنزارها در دو ساحل شط دیده میشدند و گاو، میشان موقرانه در چمنزارها مشغول چرا بودند. آفتاب متدرجاً بطرف افق سرازیر میگردد و قبل از اینکه در شط شناور شود ارتعاشات درخشنده ای در آب ایجاد میکرد که چشم تاب دیدن آنها را نداشت. طولی نکشید که فضا در افق غربی مشتمل شد اما شعله های حریق رفته رفته روبه تخفیف و تحلیل میرفت. رنگ ارغوانی ابرهای منربی بتدریج محو میگردد. رؤس نخلهای آسمان خراش در اعماق آسمان آبی رنگ شامگامان فرو میرفت. هیا کل گاو میشان عظیم الجثه مانند اشباح مرموز در جنگل ناپدید میشد. کمی بعد نوبت خود نمائی بستارگان رسید که در آسمان بخود نمائی و طننازی پردازند، بهر اندازه که آسمان رو بتاریکی مرفت اشعه الماسگون آنان بیشتر جلوه گری میکرد. بالاخره شب باتمام ابهت و شکوه خود آمد و شمل جواهر نشان خود را بر روی تمام موجودات بری و بحری گسترانید.

خلاصه پس از مدتی به بحمره رسیدیم این بندر در مصب رود کارون که شط بزرگی است و از جبال کردستان سرچشمه میگردد واقع شده است و بوسیله يك راه ارتباطی که کتر در آن رفت و آمد میشود خوزستان را بخلیج فارس متصل میکند. سواحل این شط را آب بریده و سدهای طبیعی درست کرده است و کشتی هایی که گددم عربستان را حمل و نقل میکنند میتوانند در مقابل آنها توقف نمایند.

در این جا يك تجارتخانه فرانسوی بمنظور خرید غله و حبوبات خوزستان تأسیس شده است. نیدانم از روی حق است یا من غیر حق که هموطنان من شکایت دارند از اینکه بومیان به تحریک انگلیسها پیوسته آنها را دچار اشکالات میکنند و میخواهند این شرکت را از میان بردارند زیرا که با شرکت های تجارتی انگلیسی رقابت میکند. بعقیده انگلیسها باید منچستر منحصراً بفرد باشد و هیچ بندری با آن هم چشمی نکند.

باری، مادر انتظار مدو بالا آمدن آب که اثر آن در بالادست بندر از سی کیلومتری احساس میشود توقف کردیم و در حوالی نصف شب دوباره خود را تسلیم امواج کارون نمودیم. من در این فکر بودم که در موقع طلوع آفتاب اقلانصف راه را تا هوا ز طی خواهیم کرد و در یک شب بدون زحمت و خستگی هشت منزل راه خواهیم رفت.

در موقع ورود به فیلیه من تصمیم گرفتم که دیگر خود را با فکر و خیالات شیرین عادت ندهم زیرا که معمولاً همیشه برعکس خیالات خود به مصیبت هایی گرفتار شده ام ولی امروز بقایق بخاری شیخ مزعل اطمینانی حاصل کرده ام و یقین دارم که در ایران بر روی قایق بخاری سوار هستم. بعلاوه حضور مکانیسن بصره ای هم موجب اطمینان من است و مانند فیلسوفان بجز محسوس عقیده پیدا کرده ام.

۲۶ نوامبر. آیا من در تعریف ماشین بخار بی صبری بخرج نداده ام و بی جهت بکاروان و راه خشکی لعنت نفرستاده ام؟

اگر سوار شدن بر قاطر و بیابان پیمائی ناملائیاتی دارد، متضمن فوایدی هم هست و نباید تقلید خرگوش را کرد بلکه باید مانند لاک پشت بدون توقف براه ادامه داد و رفت تا بقصد رسید (۱).
همینکه سپیده دمید من از جعبه خود یعنی اطاق کوچک قایق بیرون آمدم و از مکانیسمین راه طی شده را پرسیدم. او بمن جواب داد فقط هشت فرسخ راه طی کرده ایم و قایق را نزدیک ساحل آورد و موتور را خاموش کرد، تفنگچیان بخشگی پریده و قایق را با طناب محکم بساحل بستند. من از مکانیسمین پرسیدم چرا توقف کردید؟

مکانیسمین گفت دولوله بخار شبانه سوراخ شده و مقدار زیادی بخار از آنها خارج میشود و نمیتوان فشار ماشین را بحال اعتدال نگاهداشت. مجبورم توقف کنم و باصلاح آنها پردازم. امروز مادر ساحل لم یزرع و خالی از سکنه رود کارون در آفتاب مانده و پناهگاهی نداریم. هنوز هم آفتاب ظهر در این نواحی زحمت میدهد. کشتی نشینان از این توقف استفاده کرده و مشغول پختن نان شدند. درست کردن تنور برای آنها اشکالی نداشت. تفنگچیان از خارستان همزم جمع کردند و آتشی افروختند و کنده های نیم سوز را آب زدند و بدین طریق زغالی فراهم ساختند و یک صفحه مدور آهنی را روی آتش گذاردند. نانوامقداری از خمیر را با دست روی آن ریخت و همینکه خمیر برآمدگی پیدا کرد و تغییر رنگ داد با سیخی آنرا برداشته در آفتاب انداخت تا آب زیادی که در آن است برطرف گردد.

۲۷ نوامبر. در ساعت هشت بعد از ظهر مادوباره براه افتادیم و نمیدانم چقدر راه رفته بودیم که نیمه شب تلمبه از کار افتاد و قایق دوباره مریش شد و نامرتب حرکت میکرد، هر دنده که آب در یک بخار کم میشد، فشار بخار قطع میگردد بنابراین آب در آن میریختند و دوباره ماشین را آتش میکردند. ما هم مضطربانه در مقابل (فشارسنج) ایستاده و ناظر آن بودیم. پس از یک ساعت عقربه بحرکت درمیآمد و فشار زیاد میشد و قایق با سرعت حرکت میکرد اما افسوس که بلافاصله محکوم به توقف میگرددیم و مجدداً بهمان طریق شروع بکار میکردند ولی کوشش آنها بی نتیجه میماند.

ما هم در این فکر بودیم که مبادا ماشین بترکد و مسافرین را بهوا پرت کند و بالاخره تسلیم امواج کارون نماید.

مسافرین تمام نیروی خود را بکار انداخته و بازحمت زیاد قایق را بساحل آوردند و باطناب محکم بستند. از دور دهکده فقیرانه ای بانخلستان پرمرده ای دیده میشد. مکانیسمین گفت: ماشین اصلاحات زیادی لازم دارد، بهتر این است که مدتی در این جا توقف کنیم و پس از تعمیر کامل براه افتیم. من گفتم بنابراین باید چند روزی در این جا توقف کرد.

(۱) اشاره بداستان خرگوش و لاک پشت است که برای رسیدن بمقصد معینی شرط بندی کردند. لاک پشت چون سرعت خود اطمینان نداشت بدون توقف راه پیمود اما خرگوش نظر باطمینانی که به تند روی خود داشت در راه توقف کرد و بخوردن علف و تفریح پرداخت بخیال اینکه بایک جست و خیز از لاک پشت جلو خواهد افتاد. ناگاه بغفلت خود پی برد و دید که لاک پشت بقصد رسیده و شرط را برده است. (م)

مسافرین شدت عصبانی شده اند و هر یک می خواهد افکار خود را بر دیگری ترجیح دهد یکی می خواهد فوراً بفلیه بر گردد تا بتواند با چوب بنزاع زنان متعدد خود خاتمه دهد و در این فکر است که مبادا منازعه زنان طول کشد و خانه و ائانه اش را آتش زنند . دیگری انتظار نداشت که چند روز از منزل خود دور افتد و از کارهای لازم بازماند . سومی از تب مینالد و چهری از درد معده رنج میبرد . همه بمکانسین حمله کرده و باو ناسزا میگویند و نمیگذارند از مختصر فکری که برای او مانده استفاده کند . خود او هم میترسد که اگر بعقب برگردد در معرض شکنجه شیخ واقع شود . بنا بر این بنصایح یا سرزنش هیچکس گوش نمیدهد و می خواهد انتقام ناملایماتی را که از آنها می بیند از ماشین بکشد . پیوسته با چکش بقایق میزند و سوهان کاری میکند و اعضای اصلی آنرا روغن میزند و ماشین هم لجاجت و سرپیچی را بعد اعلارسانده است و خلاصه آنکه ما تا کنون بچنین وضع ناهنجاری گرفتار نشده بودیم .

۳۰ نوامبر - مدت سه روز است که قایق در مقابل این نخلستان پڑمرده و بد منظره توقف کرده است . روزها هم مانند دورنمای بیابان ، حزن انگیز هستند و بطوریکه نواخت میگذرند . سواحل کارون هم در بالای شط بطور قائم سر بر آورده اند و بیابان هم تا آنجا که چشم یاری دیدن دارد مسطح و یکنواخت است . تنها آثاری که دیده میشود مجاری قدیمی آب است . درجائی که در زمانهای قدیم مزارع باشکوه نی شکر وجود داشته امروز جز خارستان و باطلاق چیزی دیده نمیشود و بجای سکنه زیاد و دهکده های آباد فقط اجتماعی از مرغان سقاوار دک های وحشی و سایر طیور آبی منزل گرفته اند که روزها در خارستان مخفی شده و طرف صبح و عصر که هوا خنک میشود در شط بشناوری و ضیادی میپردازند .

بدر از همه آنکه ما هم از لذت شکار همسایگان بالدار خود محروم مانده ایم زیرا که شیران و یوز پلنگان مانند مورچه در این جا فراوان هستند و اعراب بیابان گرد هم که بقول قایق نشینان خطرناکتر از این حیوانات وحشی هستند در کمین نشسته اند تا اشخاص بی احتیاطی را که از قایق دور میشوند دستگیر کرده و بقتل و غارت آنان پردازند .

همراهان ما فوق العاده در وحشت هستند و چهار نفر تفنگچی مسلح بنوبت در ساحل به پاسبانی مشغول اند و مانند طلیعه قشون اکتشافی تا صد قدم دایره وار میگردند که مبادا غافلگیر شویم . شبها را در وسط رودخانه بسر میبریم تا میان قایق و ساحل فاصله ای باشد و از دستبرد حیوانات سبع و دزدان محفوظ باشیم . من در اطاق کوچک قایق بسر میبرم ، دیوار نازک چوبی آن فشار زیادی بن وارد میآورد و مثل این است که می خواهد مراد را قالب انداخته و بصورت شنالی درآورد . آوازه خوانان شرقی یعنی شغالان با صدای رسای شش دانگ حزن آور خود متصل فریاد بر میآورند . غرشهای وحشت آور شیر و پلنگ و سایر جانوران مهیب هم که در مجاورت کارون زندگانی میکنند در تمام شب بگوش ما میرسد .

مکانسین شب و روز مشغول کار است و تفنگچیان هم بسهم خود در کار شرکت دارند و علاوه بولی هم از همراهان گرفته و باندازه یکقران جمع کردند و بدرویشی که هم عصر ابراهیم است

دادند تا دعا کنند که الله مرحمتی بفرماید و ماشین اصلاح شود اما درویش پیرهم چندان اعتقاد و اعتمادی بآسمان ندارد. بالاخره پس از زحمت زیاد همینکه ماشین را بحرکت درآوردند مانند سبده پاره ای بود و آب در آن داخل میشد.

مارسل بمشاهده این اوضاع امر کرد که قایق را بطرف عقب برگردانند تا در امتداد جریان آب برود و موتور لازم نداشته باشد اما پارو و بادبانی لازم است تا بتوان آنرا اداره کرد.

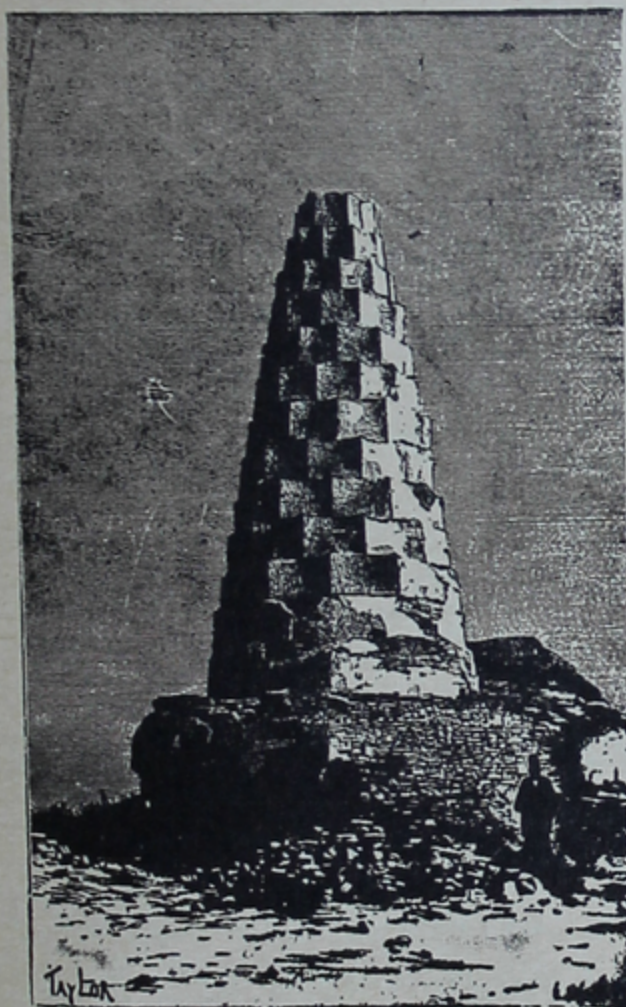
کشتی دیگری هم وجود ندارد که آنرا با طناب بطرف عمده بکشاند و معلوم نیست چند روز دیگر باید در این ساحل خطرناک توقف کرد. هیچکس هم نمیداند که درچه مسافتی از عمده مانده ایم.

۱ سپتامبر - امروز با تفنگچیان بساحت مقبره ای رفتیم که از دور دیده میشد و بکلی متروک مانده بود. در موقع مراجعت من در اطاق کوچک قایق افتادم و بقدری پریشان خاطر و عصبانی بودم که رغبت سیاه کردن دفتر یاد داشت را هم نداشتم اما مارسل بیکار نمانده و با حوصله زیاد بادبانی درست کرده است ولی افسوس که باد از وزیدن افتاده و آذوقه ما هم بانتهای رسیده است.

۲ سپتامبر - اکنون مدت دو شبانه روز است که مانند اشخاص مالیخولیایی از رود کارون پائین میایم و در موقع مدراهی را که در موقع جزر طی کرده ایم از دست میدهم اما خدای بزرگ رحیم

است و دعای درویش پیرهم بی اثر نیست زیرا که از دور يك کشتی در عقب مادیده شده که گندم حمل میکرد.

ما با اعلاماتی گرفتاری و عسرت خود را بآن نشان دادیم. طنابی انداخت که متأسفانه نتوانستند آنرا بگیرند و کشتی بآباد بانهای سفید بسرعت رفت و همه را مأیوس کرد. مارسل امر کرد ماشین را روشن کنند و در روی مخزن بخار سرپوشی بگذارند. آتش بر شدت خود افزود

مقبره واقع در ساحل رود کارون

وفشار زیاد شد و قایق با سرعت در دنبال کشتی برآه افتاد. خوشبختانه کشتی بواسطه باد مخالف در پیچ و خم شط توقف کرد و ما توانستیم بآن نزدیک شویم. قایق را باطناب محکم بآن بستند و بالاخره در موقع طلوع آفتاب به محرمه رسیدیم.

قایق بخاری باید در این جا بماند زیرا که قادر نیست از شط بالا رود و بفیلیه برسد. ما هم چون از دریا نوردی در روی کارون خسته شده بودیم باین فکر افتادیم که به بصره و بغداد برویم و بعدها از راه دیگری وارد خوزستان بشویم.

رسیدن به بصره کار سهلی است. قایق های پارودار در مدت هشت ساعت فاصله محرمه تا بصره را طی میکنند اما عیب دیگری در کار است و آن اینست که مسافرین و اشیائی که از ایران به بصره وارد میشوند به بهانه طاعون باید اقلاده روز در ساحل ترکیه در قرنطین بمانند.

محل قرنطین که واردین هر مملکتی مخلوطاً باید در آن جای بگیرند دارای چند کلبه حصیری است که در روی زمین مرطوب و باطلاقی بنا شده است و از حیث خوراک و زندگانی بقدری در این محل بمسافرین بدبخت سخت میگذرد که اگر بمرض طاعون مبتلا نشوند عاقبت باید از رنج تب و محرومیت از غذا در این جا جان بپارند.

این سخت گیری بکلی بیمورد است زیرا که مدت چندین سال است که در ایران طاعونی بروز نکرده و بنا بقیده اهالی بصره قرنطین باین نیت برقرار نشده که سلطان عثمانی نسبت بر عیای خود حس رافتی بروز داده باشد بلکه اساس برقراری آن بمنظور دیگری است یعنی کارمندان ترک آنرا برای مداخل بیشتری تأسیس کرده اند و بدون شرمساری و با کمال وقاحت جیب مسافرین تازه وارد را خالی میکنند و طریق دیگری هم برای سود خود فکر کرده اند و آن این است که ارزاق فاسد را که کسی ببصرف آنها رغبت ندارد با بهای کمی خریداری کرده و در این جا با قیمت زیادی بمسافرین میفروشند و محبوسین هم چون از اوضاع محلی آگاهی ندارند برای اینکه از گرسنگی تلف نشوند مجبوراً آنها را خریده و میخورند. از طرف دیگر کارمندان زیر دست هم از موقع استفاده کرده و با اصطلاح خود بخشش زیادی از مسافرین پول دار گرفته و کلید حصار قرنطین را بآنها تسلیم میکنند اما مسافرین بیچاره ساده لوح پس از دادن مبالغ زیاد بمحض اینکه از حصار خارج شدند دوباره گرفتار میشوند و دو چار سختی میگردند و مجبور میشوند با مبالغ گزافی مدت حبسی را که برای مجازات آنها معین شده است خریداری نمایند.

هر گاه بحرف ترکان گوش دهیم میگویند لزوم قرنطین برای این است که ایران کانون انواع امراض مسریه است و باید همیشه برای جلوگیری از امراض، این مؤسسه برقرار باشد در صورتیکه حقیقت غیر از این است و در ایران هیچوقت این نوع امراض مسری تولید نمیشود بلکه کانون آنها باطلاقیهای نجف و کربلا میباشد و امراض وبا طاعون ارمنی است که زوار پس از مراجعت از زیارت بایران میآورند.

خلاصه فکر اینکه ما باید اقلاده روز در قرنطین و در کلبه های مرطوب و متعفن بگذرانیم بشدت ما را بزحمت انداخته بود بنا بر این مجبور شدیم که هر طور باشد از محبس قرنطین

کانال المصار در بصره

فرار کنیم و تصمیم گرفتیم که در زیر بارهای بلی مخفی شویم و بطور قاچاق شبانه از کانالی که دوفرسخ دورتر از بندر ایستگاه است به بصره برویم .
۳ سپتامبر - اگرچه ما در بلم در زیر بارها خسته و کوفته شده ایم ولی خوشوقت هستیم

که میتوانیم از قرانطین فرار کنیم. اکنون به بندر رسیده ایم و خود را بادقت در میان خورجین‌ها و سبدهای خرما مخفی کرده ایم و در ساحل شط راه می‌پیمائیم. در طرف راست ماقفس‌های مشبکی که از الیاف نخل درست شده‌اند و بمنزله انباری هستند برای ذخیره ماهی از میان آب سر بر آورده‌اند، گاهی اتفاق می‌افتد که صیادان ماهی زیادی صید میکنند و چون تمام محصول خود را نمی‌توانند بمصرف فروش برسانند مقداری را در این محوطه محصور میریزند تا در موقع لزوم بفروش برسانند.

در بالای فیلیه و در ساحل شط دورنمای بسیار ممتاز و قشنگی تشکیل یافته است، نخلهای بلند بالا در آراستگی و نیرومندی باهم مسابقه میدهند، زمین از علف‌ها پوشیده شده و بجاری آب از میان آنها میگذرد گله‌های گاو میش در این بجاری آزادانه بشناوری مشغولند و فقط سر خود را از آب بیرون نگاهداشته‌اند.

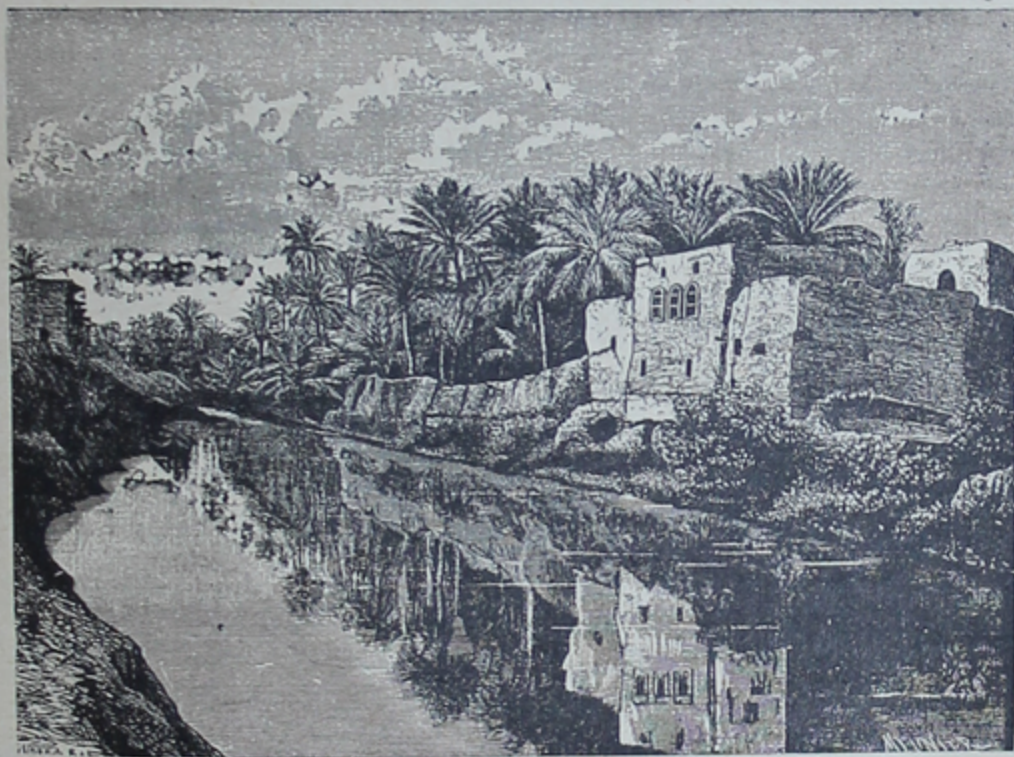
پس از جدا شدن از محرمه بفاصله چهار ساعت بلم عرض شط را عبور کرد و بساحل دیگر رسید و در مقابل جنگل کوچکی از درختان موز توقف کرد. از دور دکل‌های چندین کشتی که در بندر لنگر انداخته بودند دیده میشد. در این ساحل چندان رفت و آمدی نبود و فقط دو قایق روستائی از پهلوی بلم ما گذشت. اشخاص کنجکاو که در میان آنها بودند از ملاح ما پرسیدند کجا میروی و چه بار داری؟ جواب شنیدند که برای فروش خرما به بصره میروم و بلافاصله قایق‌ها دور شدند و کسی نتوانست ما را ببیند زیرا که از ترس گرفتار شدن بقرنطین، بیحرکت در ته بلم افتاده بودیم و حتی جرئت حرکت دادن دست یا پای خود را هم نداشتیم.

نصف شب بلم دوباره براه افتاد و بالاخره با احتیاط داخل کانال العشار شد و ما خوشوقت بودیم که از تله و بند فرار کرده ایم که ناگاه واقعه دیگری رویداد. ملاحان گفتند ما شمارا از قرنطین گریزان ندیم ولی وجدان ما حاضر نیست که شمارا از گمرک هم معاف داریم و بوعده و وعید و اعتراضات ما گوش ندادند. یکی از این عرب‌های سیاه فوراً باجست و خیزی خود را بساحل رسانید و باده نفر مأمور بدقیافه برگشت. آنها باشتاب خود را به بلم انداختند و به بهانه اینکه در این صندوقها ذخایر جنگی است شروع به باز کردن صندوقها کردند و چون من نمیدانستم که باچه اشخاصی سروکار دارم با آنها از در مخالفت و اعتراض در آمدم رئیس آنها چون این حال را دید آمرانه بدیگران گفت: اینهارا ببرید به قرنطین.

تأثیر شنیدن این جمله کمتر از سحر و جادو نبود، زن و شوهر تنبیر قیافه داده و با خنده و خوشروئی طنابهارا باز کردیم و کلید قفل‌ها را به گمرکچیان دادیم.

عجله ما در باز کردن صندوقها و دادن مقداری پول بعنوان بخشش بی‌تأثیر نشد. آنها دوربین‌ها و اسباب مساحی را بدست گرفته و گفتند این‌ها شباهتی به تفنگهای امریکائی ندارند. یکی از آنها شیشه دواى عکاسی را برداشت و بتخیال اینکه محتوی آن کئین است از من خواست که آنرا باو بیخشم، منهم برای اینکه زود تر از شر آنها خلاص شوم سخاوتمی بخرج داده و آنرا باو دادم، دیگری يك قالب صابون دست شویی برداشت و بو کرد و بدهان برد و گفت:

من هرگز اینطور شیرینی ندیده‌ام و با اجازه من آنرا در جیب خود فرو برد ، سومی که زرنگ تر از دیگران بود یکجفت از کفش‌های مرا برداشت و کوشش کرد که پای نخراشیده خود را در آن فرو برد و چون موفق نگردید آنرا رها کرد ، نفر چهارم یکدسته مداد رنگی و مقداری رنگ نقاشی از من گرفت و بالاخره هر طور بود آنها را راضی کردیم و رفتند . من این زحمت‌ها

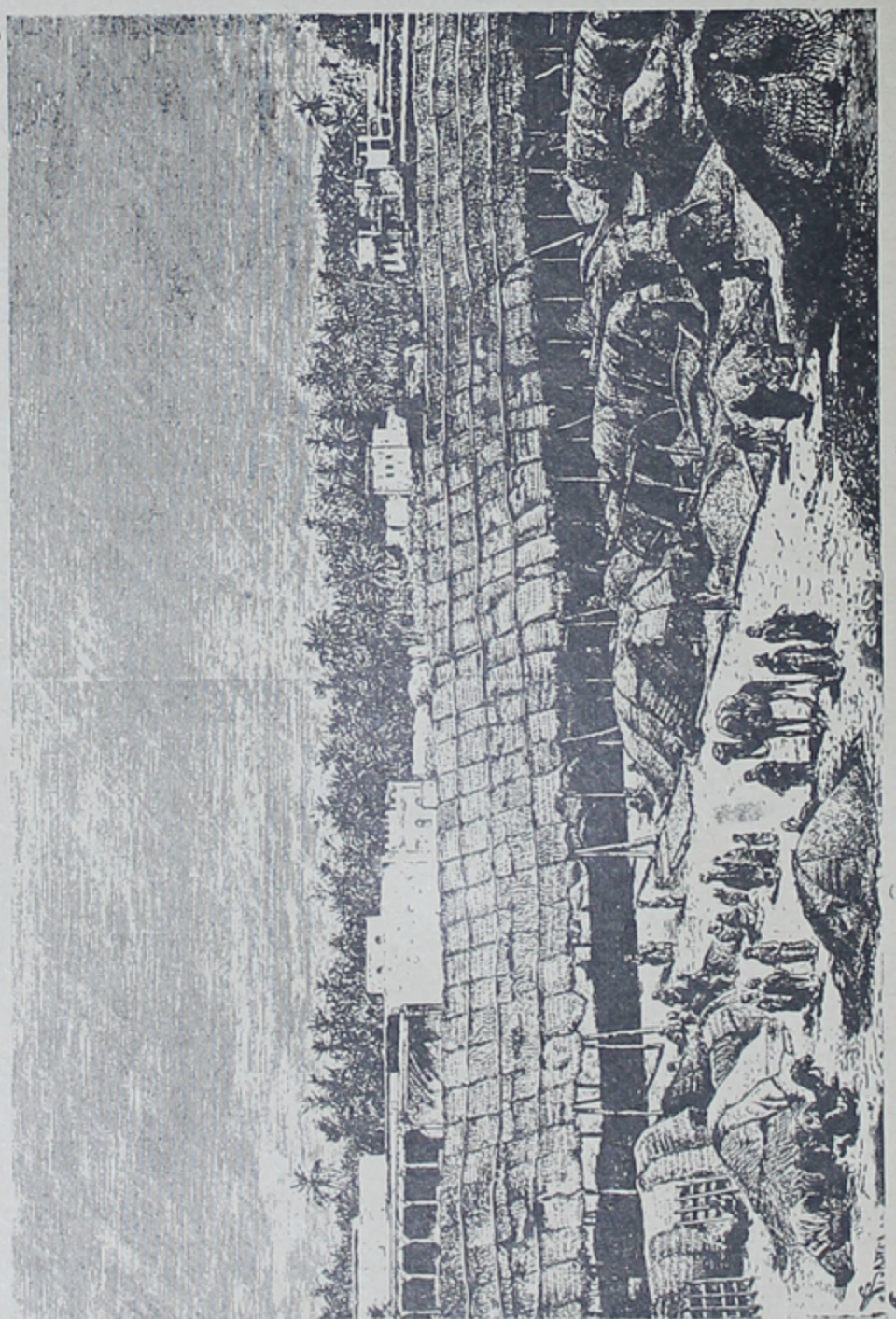

کانال داخلی بصره

را با کمال حوصله تحمل کردم و خوشوقت شدم که از چنگال این گر کچیان خشن رهائی یافتم و داخل کانال بصره شدیم .

اکنون آزادانه بطرف راست و چپ نگاه میکنیم زیرا که از بندها گریخته ایم و با آرامش خاطر از رنگ سیمگون مهتاب و تماشای صحنه سحرآمیزی که در مقابل نظر ما میباشد لذت میبریم .

من تصور میکردم که در شهر و نیز هستم ولی این جا و نیز ایتالیا نیست بلکه و نیز اقالیم استوائی است . آسمان کاملاً صاف است و لکه ابری در آن دیده نمیشود . خانه‌ها در زیر جنگل نخل‌های عظیم الجثه پنهان گردیده اند و درختان نارنج پر از بارهای زرین هستند ، درختان موز هم با برگهای بسیار پهن خود جلوه مخصوصی دارند ، درختان اقا قیانی نیز با گل‌های معطر عطر فشان می‌کنند . خانه‌ها هم ، چنین بنظر می‌آید که گاهی در کانال غوطه ورمی‌گردند و گاهی در کنار سد باریکی خود نهائی میکنند . قایق‌های قشنگی در مقابل خانه‌ها بساحل بسته شده اند و خلاصه آنکه در زیر

میدان بزرگ فروش گندم در بصره

پای من جز سبزه و گل و میوه و آبهای آرام چیزی دیده نمیشود و در بالای سر هم جز آسمان شفاف جوهر نشان چیزی نمی بینم .

بالاخره قایق در ساحل کانال کنار گرفت و ما از آن بیرون آمدیم و از میدانی که گندم های زیاد در آن ریخته شده بود و پاسبانان فانوس بدست در اطراف آنها کشیک میدادند عبور کردیم . راهنمایان

درقونسولخانه رازدند. در آنجا طاق خوبی پیدا کردیم و در برابر وی خود بستیم تا بتوانیم لباسهای تر شده از شبنم را از تن خود دور کنیم، بقدری لباسهای ما مرطوب شده بود که کوئی با آنها در کانال شنا کرده ایم.

۴ سپتامبر - شهر بصره در مواقع جزر و مد مناظر مخصوصی نشان میدهد. در موقعی که آب ساحل را می پوشاند انسان تصور میکند که در بهشت برین است اما همینکه آب برگشت، مثل این است که از بهشت بیرون آمده و در منجلابی فرو رفته است.

امروز عصر من بعزم گردش از منزل بیرون رفتم، منظره نشاط انگیز شب گذشته بکلی تغییر کرده بود. کانال در موقع برگشت آب تبدیل بلجن زاری شده بود که با هر قسم کثافات مخلوط بود و عفونت داشت. قایق ها و بلمها از دور شباهت به تخته پاره هائی داشتند که در لجن فرو رفته باشند. هوا بکلی متعفن شده و مانع از آن بود که انسان از مناظر زیبای نخلستانها و نارنجستانها بهره ور گردد.

علاوه بر عفونت هوا که از جزر و مد تولید میشود و حرارت آمیخته بارطوبت که علل اساسی بیماریهای مسری هستند، علت دیگری هم در کار هست و آن بی قیدی دولت ترک است. سدهائی که در جلو شهر بصره بوده در مدت شصت سال، بی در پی شکسته و خراب شده اند و کسی هم در فکر تعمیر آنها نبوده است. بهمین جهت آنها دشت وسیعی را فرا گرفته و با طلاق بی انتهائی تشکیل داده اند که هر سال در موقع طغیان آب بروسعت آن اضافه میشود. این با طلاق کانون مالاریا شده و در هر سال عدّه زیادی از سکنه را تلف میکند اما بعقیده ترکان چیز مهمی نیست و میگویند الله کریم است.

علمای باستان شناس در کوچه های این شهر جدید البنا حاصلی بدست نمی آورند ولی در عوض نقاشان در این شهر کثیف پر جمعیت انواع لباسهای رنگارنگ مختلف را می بینند و میتوانند با کمال سهولت مدلهای خوبی تهیه کنند.

زنان ترک بجای چادر پارچه ای بصری اندازند که موسوم است به ایزا (izza) و از ابریشم آبی یا گلی و یاسفید و زرد مخلوط بارشته های سیم و زربافته شده است و در زیر آن پیراهن گاز کوتاهی دیده میشود که آنهم بامفتولهای طلا و نقره گلدوزی شده است و در روی این پیراهن نیم تنه گردی پوشیده اند، کمربندی هم دارند که دارای قلاب طلای کروی شکل جواهر نشان است و نیم چکمه ای هم پیادارند که نمونه آنرا در بوشهر دیدیم.

زنان ارمنی جامه های بلندی دارند و جاده های پر خاك شهر را با آنها جاروب میکشند. اینان نیز مانند زنان مسلمان هیچوقت باروی باز از خانه بیرون نمی آیند. بعضی پارچه مویی سیاهی بر صورت کشیده و پاره ای بادستمال های ابریشمی رنگین صورت را پوشانیده اند اما در عوض بانخوت و تکبر جواهر گرانبهای درخشان را که بگیسوان آویخته اند و دست بند و سینه ریز را بکنجکاوان نشان میدهند. کفشهای آنها بطوری بدتر کیب و زننده است که انسان باید سخاوت زیادی بخرج دهد تا بتواند از زشتی آنها اغماض کند و خانهای قشنگ

و آراسته بصره را معذور دارد ، اینها پوتین آبی و سبز رنگی که تکه های مسین و شیشه ای دارد و محصول ممالک متحده است می پوشند .

اگر خانمهای عیسوی از طرز لباس و آرایش ملی کمی صرف نظر نموده اند در عوض مردان آنها بکلی از لباس شرقی دست کشیده و مد های فرنگی را اختیار کرده اند . شلوار خاکستری مایل بزردی دارند و ژاکتی هم می پوشند که نمی توان بد رستی شکل و رنگ آن را تعریف کرد . این لباس بدتر کیب حیثیت و شخصیت آنها را از بین برده است . برعکس ، اعراب که همیشه

عبای زرد دوزی شده بر دوش انداخته و چپه و عقال که نشانه ملی آنهاست بر سر دارند نفوذ و شخصیت خود را محفوظ داشته اند .

۷ سپتامبر - دوروز است که باز تب سراغ ما آمده است . ما نظر به مکار بودن یا ابتلای دائمی به بیماری با اغلب پزشکان بومی یا اروپائی تماس حاصل کرده و با آنها آشنا شده ایم و بکومک آنها از بجز انهای پردرد ورنج رهایی یافته ایم ، مخصوصاً دکتر قونسولخانه بصره استحقاق آنرا دارد که ما همیشه از طرز معالجات و مهربانی های او سپاسگزار باشیم . او همه روزه می آید و مدتی در نزد دو بیمار خود می ماند و با دقت به معالجه آنها می پردازد و بجای آنکه کثرت زیاد استعمال کند سعی دارد که با تقویت نیروی روحی و اخلاقی ما را معالجه نماید .

مدت پانزده روز اتلاف وقت در فیلیه و روی شط کارون و نزدیک شدن فصل باران و بیم نرسیدن بی اغهای هسپرید (۱) کافی بود که اشخاص پر حوصله تر از ما را هم مأیوس و بیمار کند اما این دکتر مهربان

برای اینکه مرا از افکار یأس آور خلاص و سرگرم نماید داستانهای برای من نقل میکرد و اطلاعات خوبی راجع به بصره و اهالی آن بمن میداد .

میگفت : شهر بصره در روی اراضی رسوبی جدیدی بنا شده و از شهرهای بسیار قدیمی نیست

[۱] Hesperides اشاره به دختر «اتلاس» است که باغ بهشت آسمانی داشتند . میوه درختان این باغ سیب های طلا بود و از دهائی که یکصد سر داشت این محصول گرانبهارا پاسبانی میکرد و هیچکس جرئت نزدیک شدن بآنها را نداشت اما هر کول پهلوان افسانه ای شجاعی بروز داد و داخل باغ شد و آن ازدهای مهیب را کشت و سیب های طلا را تصرف کرد و این عمل یازدهمین شاهکار این پهلوان نامی بود (م)

زن ارمنی در بصره

زیرا که پس از رحلت پیغمبر اسلام (ص) بتوسط عمر تأسیس شد و مخزن مال التجاره کلدو بین النهرین گردید. تاریخ آن پراست از جنگهای دائمی ترکان و ایرانیان که بنوبت آنرا تصرف میکردند و بالاخره در اواخر قرن اخیر پس از سیزده ماه محاصره بتصرف عجم ها درآمد. (عربها ایرانی راعجم میگویند) و تا دوران سلطنت کریم خان زند مالک آن بودند اما جانشینان پادشاه زند نتوانستند این قسمت گرانهای متصرفات او را نگاهدارند و چون برای نگاهداری تخت و تاج ایران بزد و خورد مشغول بودند از متصرفات دور دست کشور ایران دست کشیدند و آنها را برایگان تسلیم همسایگان خود کردند و بصره هم بتصرف عثمانیان درآمد. اگرچه از آن تاریخ ببعد متدرجاً سکنه آن روبه تقلیل گذارده و نسبت بسابق تقریباً نصف شده است و حالیه بیش از یازده هزار جمعیت ندارد، باز هم مرکز تجارتی مهمی است و با هندوستان روابط تجارتی دارد. خرمنهای گندم که در میدان دیدید نمونه ایست از مال التجاره ای که باید به هندوستان فرستاده شود. خرما هم یکی از محصولات ممتاز آن است که بخارج میبرند. این خرما می گندم گون بسیار شیرین است و الکل فراوانی دارد که شهرت آن عالمگیر شده است. سبدهای نرمی را که از برگ نخل درست میکنند از خرما پر کرده و همه روزه با کشتی بمالک خارجه میفرستند. نخل سود زیادی دارد. علاوه بر محصول خرما چوب آنها برای ساختمان ابنیه مطلوب است و از برگ آنها هم حصیر و طناب های محکم و زنبیل درست میکنند. خلاصه دکتر بدون اینکه بخواهد مانند يك نقال پیر ایرانی سیصد و شصت فایده برای نخل بیان کند بطور مختصر گفت نخل است و نخل که شرقیان آنرا پرستش میکنند و مسلمانان بداشتن آن افتخار مینمایند و تعجبی هم ندارد زیرا که ثمر آن هم مشروب است و هم مأکول و مایه فخر و مباهات مسلمانان است.

قزوینی مورخ معروف میگوید: «نخل درخت پرخیر و برکتی است که فقط در کشورهای اسلامی میروید.» پیغمبر (ص) هم فرموده است: «نخل را شریف بشمارید زیرا که بمنزله عمه شما میباشد و از باقیمانده گلی که آدم را با آن سرشته اند بوجود آمده است».

بنا ببقیده دکتر، بصره کانون اجتماع مذاهب است و شماره آنها باندازه انواع نخل و محصولات گوناگون آن میرسد. نستوری ها، سنی ها، شیعه ها، بابیه ها، وهابیان، یهودان، ارمنیان، عیسویان رومی و عیسویان کلدانی، سوباه (Souba)، یزیدیه ها و غیره در این شهر شانه بشانه راه میروند و کمتر اتفاق می افتد که در میان آنها نزاع و مخالفتی بروز کند و هر فرقه آزادانه بدستورات مذهبی خود عمل میکنند اما طایفه سوبا آداب و رسوم مذهبی عجیب و غریبی دارند.

سوباه ها که آنها را صائبین نیز میگویند معبود و محرابی ندارند، اینان نوعی از مسیحیان هستند که به یوحنا اعتقاد دارند و عیسی را جانشین او میدانند و تمام اعمال مذهبی آنان که مهم ترین آنها غسل تعمید است با آب انجام می یابد. اینها هر وقت مایل باشند با آب شستشو میکنند اما سالی یکدفعه بطور اجبار در روزهای قبل از عید بزرگشان باید غسل کنند تا گناهان آنها بخشیده

شود . قبل از بخشایش گناهان باید تقدیمی مختصری بکشیش بدهند ، افراد این طایفه بیش از يك زن نمگیرند و ختنه هم نمی کنند . هر هفته کشیش نان فطیر را تبرك کرده و در روی آن کنجد میریزد و مختصری از آن میخورد و بقیه را بین کسانی که تازه غسل تعمید کرده اند تقسیم میکند . دقت در طهارت و پرهیز از نجاست در نزد این طایفه بحد جنون رسیده است . کشیشان تأهل اختیار میکنند ولی زنان آنها از دست زدن باشیاء و ائاثه منزل خود ممنوع هستند و خود کشیشان باید بکارهای خانه پردازند و غذای روزانه را بادست خود فراهم سازند . خوردن گوشت گاو و گاو میش و بز و شتر برای آنها ممنوع است زیرا که این حیوانات را بسبب خلقت عجیبی که دارند ناپاك می شمارند و فقط گوشت بره و شیشك نر را مصرف میکنند . بعلاوه ذبح این حیوانات هم باید بدست کشیش انجام یابد ، انواع خوراکیها باید بادقت شسته شده و در ظروف چینی یا مسین قرار گیرد ، عمل غسل هم باید پس از ازدواج و تولد بادقت کامل مراعات شود ولی در موقع مرگ تسهیل در کار نیست زیرا که سوباها هیچ چیز را نجس تر از جسد میت نمیدانند و با کمال نفرت از آن گریزان هستند و نسبت بکسانی که در شرف مرگ هستند عمل بسیار وحشیانه ای انجام میدهند .

وقتی که یکی از افراد این فرقه بحال احتضار میافتد اقوام و بستگانش او را بقبرستان میبرند و گودالی حفر میکنند و او را زنده در گور میگذارند و بعد در اطراف قبرزانو زده و در حال گریه و زاری انتظار آخرین نفس او را میکشند و پس از جان دادن ، مقداری خاک روی او ریخته و باز میگردند و این عمل برای آن است که پس از مرگ او از دست زدن بجسد ناپاكش اجتناب کرده باشند .

بنابعیده آنها روح مرده پس از چهل روز بعد از مرگ در پیشگاه خدا حاضر میگردد . در این مدت چهل روز اقوام و دوستان در منزل مرده جمع میشوند و صبح و شام از غذائی که کشیش تبرك کرده است میخورند . این غذا مرکب است از گوشت بره و ماهی و میوه و پس از صرف غذا ، کسان مرده از حضار درخواست میکنند که برای اودعائی خوانده و طلب مغفرت نمایند . بدیهی است که این تشریفات چهل روزه متضمن مخارج زیادی است و برای جبران آن باید هر يك از حضار هدیه ای بخانواده مرده بدهد .

صرف نظر از این عمل وحشیانه که نسبت باشخاص محترم معمول میدارند ، طایفه سوبا اخلاق ملایمی دارند و در امانت و صداقت ضرب المثل هستند . کسب و پیشه آنها بیشتر ساختن مصنوعات فلزی و قلمزنی در روی نقره است که در آن مهارت خاصی دارند و چون فوق العاده مقید بمذهب خود هستند هرگز در تحت فرمان کشیشان موصل و روحانیان پروتستان در نمی آیند و ابداً بمواعظ و تبلیغات آنها گوش نمیدهند .

از دکتر پرسیدم که محل سکونت آنها کجاست و آیا میتوان نزد آنها رفت و اعمال آنها را از نزدیک دید ؟

دکتر گفت : شما هنوز از بستر بیماری بلند نشده اید و با این حال میخواهید بلاقات عیسویان

یوحنائی بروید؟ اگر میتوانستید پرواز کنید و با بالهای خود بروید مسافت چندان زیادی نبود اما در این فصل غیر ممکن است که بسهولت بتوان بمحل آنها رفت زیرا دشتی که در مغرب شهر واقع شده است قسمت زیاد آن را آب فرا گرفته و باید در مدت هشت روز با طاقهاراد و روز دتا بمحل سکونت طایفه سو با رسید و در صورتی هم که مسافت زیاد نباشد من نمی توانم اجازه چنین مسافرتی را بشما بدهم زیرا که هوای بصره تبخیز است و شما دوباره بنوبه های سختی مبتلا خواهید شد .

من بی اختیار گفتم : ای فرقه سو با خدا حافظ شما باشد ، من از ملاقات شما بیزارم زیرا که ممکن است مرا هم مانند هم کیشان خود زنده بگور کنید و من ابداً چنین عمل وحشیانه ایرا استقبال نخواهم کرد .

فصل سی و یکم

مسافرت بر روی دجله - رفقای راه - مقبره اسد راس یهودی - جنگل مقدس - بگل نشستن کشتی - قبایل عرب - ورود به تیسفون - قصر سلاطین ساسانی - سلوسی - خرابه های آن - وضع حالیه آن - شب در سواحل دجله - مراجعت بکشتی .

۸ دسامبر - بعض اینک ما از بستر بیماری بیرون آمدم و توانستیم قدمی برداریم باین فکر افتادیم که حتی الامکان زودتر از هوای متعفن و مرطوب بصره فرار کنیم . دودسته کشتی در میان بصره و بغداد سرویس منظمی دارند ، دسته اول توسط کمپانی لنچ لندن اداره میشود که همه هفته یک کشتی از بصره ببغداد یا بالعکس حرکت میدهد ولی این کشتی ها تمیز نیستند زیرا که مسافرین آنها همه در عرشه کشتی بطباخی و شست و شواشتغال دارند .

دسته کشتی دیگر در تحت اداره ترکها است و ماهی دومرتبه در این خطرفت و آمد میکند . یکی از کشتی های این دسته بنام موصل که یک هفته در حرکت تأخیر کرده بود امروز حرکت میکرد و ما در آن جای گرفتیم .

در این کشتی امور بروفق اراده شیطان . . . یا ترکها انجام میگیرد . نظر باینکه کارکنان آن بطور نامرتب حقوق میگیرند مجبورند برای بدست آوردن عایدات بهر نوع وسیله ناروائی متوسل گردند و موجبات زحمت مسافرین را فراهم نمایند . در عرشه این کشتی قفس هایی است پر از مرغ که ملاحان آنها را در بصره خریده و به بغداد میبرند تا با چند شاهی سود بفروشند . صاحب منصبان خود خواه ترك انبارها را برای جای دادن لوازم مسافرت خود اشغال کرده اند و عرشه کشتی بصورت حباط مرغانی درآمدہ است . رفیق راهی هم داریم از اهالی کرس بنام کاپیتن دمنیسی Dominici که مدتی طولانی ناخدای همین کشتی موصل بوده و اکنون از کار خود دست کشیده و در بغداد اقامت دارد . این کاپیتن شجاع سرگذشت ناگوار خود را برای ما چنین حکایت کرد :

تقریباً یکسال پیش، اولیاء امور ترکیه باین خیال افتادند که با کنترا تچیان هم مانند کارمندان خود رفتار کنند و پول آنها را مرتب نپردازند. یکی از آنها چون فهمید که مقصود آنها وعده دادن بقیامت است عصبانی شد و گفت: من ابداً يك کیسه زغال هم بدون پول نخواهم داد مگر اینکه آنچه طلب دارم بپردازید و بعد از این هم هر چه زغال خواستید بهای آنرا قبال بدهید. کشتی موصل هم بانتظار وصول زغال حرکت خود را بتعویق انداخت اما بمن امر شد که فوراً باید لشکر کشیده و براه افتم.

من رئیس کشتی رانی گفتم: انبار زغال خالی است و من نمیتوانم بدون سوخت حرکت کنم، رئیس گفت: با این پاسخ عجیب، مادیگر بخدمت شما احتیاجی نداریم و در صورتیکه غیر ممکن است بدون زغال حرکت کنید بهتر آن است که دست از کار بکشید. من در پاسخ گفتم: کلمه غیر ممکن در زبان فرانسه وجود ندارد و دست خود را در شکاف جلیقه فرو برده و رفتم.

کشتی موصل لشکر کشید و من روانه در روی دجله پیش رفت. پس از دو روز انبار زغال بکلی خالی شد و کشتی نتوانست بحرکت خود ادامه دهد اما چون میدانستم که کشتی کنگد زیاد بار دارد بلا حان گفتم: بهییش... بعوض زغال کنگد بسوزانید. بنابراین کنگد ها را روی آتش ریختند و ماشین بصدادر آمد و پس از هشت روز کشتی مظفرانه به بنداد وارد شد ولی مقدار کجی که بجای زغال بمصرف رسیده بود بهای آن بالغ بر سی هزار فرانك میشد. من افتخار داشتم که فرمان امپراتور ترکیه را خوب اطاعت کرده و در اجرای آن ابداً تعلل نورزیده ام و نام فرانسه را هم در دجله از اعتبار نیانداخته ام اما رئیس کمپانی که شرافت و درستکاری را کلمات بی معنی میدانست از این عمل سودی هم برد و سرانجام چون یقین حاصل کرد که بدون پرداخت پول نمیتوان تهیه زغال کرد و پولی هم در کار نیست بدولت پیشنهاد کرد که بهتر آن است که بعوض پول نقد هشتصد شتر که از غارت قبیله یاغی بدست آمده است بکنترا تچی داده شود. این پیشنهاد را دولت پذیرفت. کنترا تچی هم چون خوشوقت بود از این که با اندازه دو برابر طلبش را باو داده اند علوهی بخرج داده و بخشش شاهانه ای کرد و دو یست الی سیصد شتر مفلوك را بر رئیس کمپانی بخشید.

کاپیتن چون باین جارسید گفت: خلاصه قضا یا بنحو مطلوبی انجام یافت و فقط من بزرمت افتاده بودم که کنگد بکارم تا شتر بیار آورد.

باری علاوه بر مسیو دمینیسی جوان ابلهی هم همسفر ما بود و بخیال اینکه کشتی های ترك بیش از کشتی های انگلیسی بکلی نشینند و وقت آنرا خواهد داشت که در آن مواقع در سواحل دجله بشکار بردازد با این کشتی مسافرت میکرد.

چون صحبت از شکار و بگل نشستن کشتی بمیان آمد من باین فکر افتادم که مبادا دوباره مانند زمانی که در رود کارون با قایق بخاری مسافرت میکردیم مجبور بتوقف شویم و باز ببعیبتی گرفتار گردیم.

بنابر این با اضطراب از دمی نبیسی که ناخدای سابق کشتی بود پرسیدم که آیا واقعاً مسافرت ما از بصره بغداد طول خواهد کشید ؟

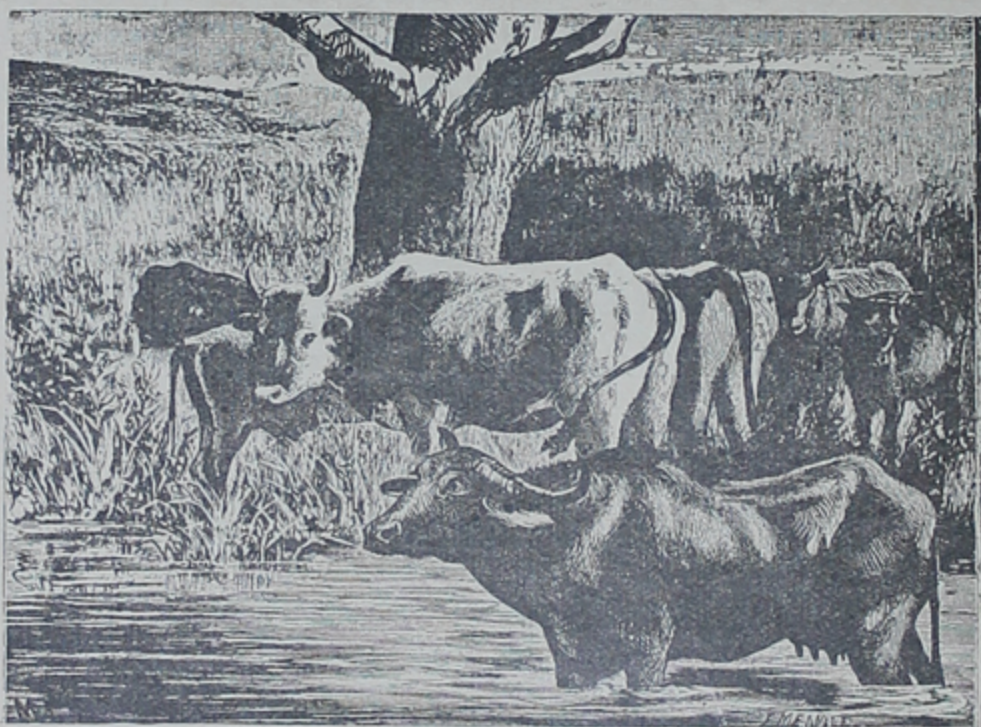
قهرمان کنجد گفت : نظر باینکه آب شط در این موقع بالا آمده بیم آن نمی رود که کشتی بگل نشیند ، بعلاوه من آنرا طوری تعمیر کرده ام که شایسته شناوری در دجله هست و ممکن است در مدت هشت الی ده روز به بغداد برسیم ولی نمیتوانم بشما قول صریح بدهم و سوگند یاد کنم که آنچه میگویم واقعیت پیدا کند . من سالهای زیاد در این شط کشتی رانی کرده ام و هیچوقت تصادف نکرده است که دو دفعه متوالی کشتی در یک محل در شن فرو رود زیرا که جریان آب سریع است و اتصالا شن ها را بجای های عمیق تر میبرد و غالباً فرمانده کشتی مجبور است که شاغول بدست گرفته و عمق آب را آزمایش کند مخصوصاً در فصل تابستان که آب فرو مینشیند کشتی رانی سخت است و روزها میگذرد تا بتوان کشتی را از شن بیرون آورد و بعضی اینکه رهایی حاصل شد ممکن است دوباره بفاصله کمی در شن فرورود و تولید زحمت نماید . در موقعیکه کشتی به تپه شنی یا لجن هائی که آب آورده برخورد کند ، مجبور میشوند که آب دیگر را خالی کنند و بارها و مسافری را با قایق بساحل برند تا کشتی سبک شود و بتوان آنرا آزاد کرد و چون از تمام این کارها نتیجه ای بدست نیاید اجباراً باید صبر کنند تا کشتی های دیگری برسند و آنرا از گل در آورند . ملاحان و مسافری هم از چنین تصادفات و اشکالات آگاه هستند و در این مواقع مرد وزن و بچه هم باندازه امکان و توانائی خود در خالی کردن کشتی کومک میکنند و چون تخلیه کشتی انجام یافت و دو باره براه افتاد ممکن است در فاصله ده کیلومتر دوباره در شن فرورود و باز این عملیات تکرار شود .

رفیق شکارچی ما بادقت گوش میداد و چون صحبت پیاپی رسید گفت : من بسیار متأسفم که در این فصل با این کشتی مسافرت میکنم ، هر گاه از این مطالب آگاه بودم صبر میکردم تا فصل تابستان برسد و در آن موقع که کشتی زیاد بگل نمی نشیند مسافرت کنم .

من باو گفتم : من هم متأسفم از اینکه شما از این وقایع بی اطلاعید و در غیر موقع مسافرت میکنید ولی با اجازه شما نسبت بشخص خودم احساس خوشبختی میکنم زیرا که هیچ مایل نیستم که مال التجاره را از انبار بیرون کشیده و در روی دوش بساحل حمل کنم .

خلاصه پس از چند ساعت کشتی به پیش آمدگی باریکی رسید که موسوم است به قرنه و در آنجا دجله و فرات برای تشکیل شط العرب بیکدیگر ملحق میگرددند .

بنابر روایات قدیم این محل باندازه ای آباد و باصفا بوده که آنرا بهشت روی زمین میدانسته اند ولی اکنون ساحل پستی است که در موقع طغیان رود در آب غرق میشود و چون آب فرو نشست تبدیل به باطلای بزرگی میگردد که در آنجا گاومیشان در لجن زار فرو رفته و بچرا مشغول میشوند . چند کلبه گلی از دور در میان نخلستان دیده میشود و گاو میشان در میان مجاری آب خوابیده اند . تنه درخت کهنی از دور نمایان است و چنین بنظر میآید که سبصد سال از عمر آن گذشته است و دیگر چیزی در این دور نما دیده نمیشود و مسلم است که اگر نیاکان اولیه ما

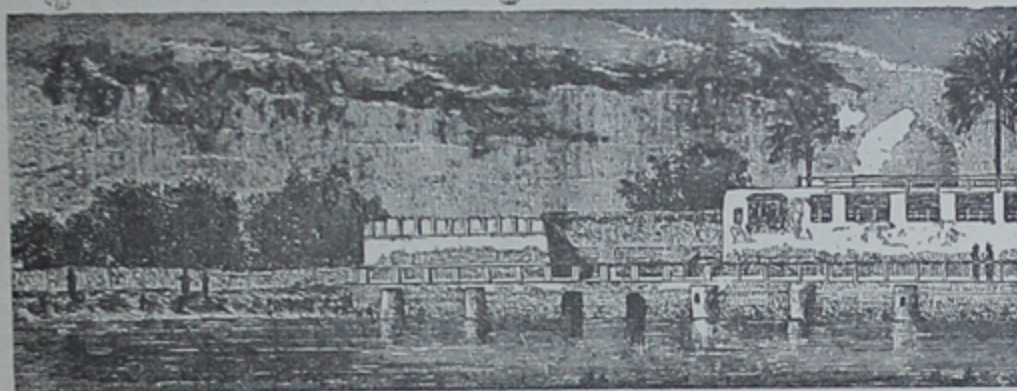

منظره قرنه

سرازخاک بلندکنند دیگر نظرشان بآن بهشت قدیمی نخواهد افتاد.
۹ دسامبر - اکنون شهر بابل تپه خاکی بیش نیست ولی اسدرا (۱) که در این شهر با قوم
 یهود در اسارت سهیم بود و دارای آن خوشبختی و افتخار شد که هم وطنان خود را از این جا
 به بیت المقدس ببرد در ساحل دجله در خواب ابدی فرو رفته است. کشتی در این جا
 برای سوار کردن چند نفر اسرائیلی که بزیارت مقبره او آمده بودند مختصر توقفی کرد و من
 توانستم بفوریت عکسی از مقبره این پیغمبر بردارم. این بنا دارای گنبدی است از کاشی که
 بطرز و اسلوب ابنیه ایران زمان شاه عباس کیبر ساخته شده است و شاید قائم مقام يك بنای
 قدیمی باشد زیرا که بنا بر روایات تورات در زمانهای بسیار دور هم یهودیان بزیارت
 این مکان میآمده اند و اکنون هم اسرائیلیان در مواقع اعیاد بزرگ خود دسته دسته بزیارت
 آرامگاه این پیغمبر میآیند.

هرگاه مسافرتین تمام مذاهب از زیارت مقابر پیغمبران و امامان خود ممنوع شوند، تمام شرکت

(۱) Esdras عزرا یکی از پیغمبران مشهور یهود است که در قرن پنجم قبل از میلاد در سلک
 حیات بود و موفق گردید که ۴۷۷ نفر از هموطنان خود را از بابل به بیت المقدس مهاجرت داده
 و ببلیت و مذهب هم کیشان خود استقلال و استحکام بدهد. چهار کتاب با و نسبت میدهند ولی
 کلیسای کاتولیک فقط دو جلد آنها را از آثار او میشناسد (م).

مقبره عزرا

های کشتی رانی انگلیس و ترك ور شكست خواهند شد زیرا كه سود آنها در حمل و نقل همین زوار است .

در مسافت کمی از این مقبره در ساحل راست شط درختانی هست كه در زمینه زرد رنگ دشت باسبزی تیره رنگی برجستگی دارد ، این جا جنگل مقدسی است كه هرگز اړه و تیشه بادرختان آن آشنائی پیدا نكرده است و اگر کسی يكشاخه از این درختان را بشكند مرگ او حتمی است . اعرابی در آنجا چادر زده و مواظب هستند كه کسی باین جنگل مقدس نزدیک نشود و در اطراف مقبره ای كه یکی از فرزندان كاضمین در آن مدفون است به پاسبانی این جنگل مشغول هستند . این پاسبانان اجازه دارند كه در زمستان شاخه های خشكیده و بزمین افتاده را برداشته و بسوزانند اما از دست زدن بشاخه های تربكلی ممنوع هستند و خودشان هم مردن از سرما را بسوزاندن شاخه های تر ترجیح میدهند و حاضر نیستند كه حتی در پنهانی هم در سرماهای شدید بآنها دست بزنند . در میان اعراب محلی هم کسی نیست كه از مأخذ و منشاء این رسم و عادت آگاه باشد و من تصور میکنم كه این رسم از مذهب قدیمی عبلامیها بیادگار مانده باشد زیرا كه در قدیم اهالی شوش خدایان متعدد خود را در این جنگلها مخفی نگاه میداشتند .

۱۰ دسامبر — معروف است كه اشخاص متفكر و مالیخولیائی را باید بكشتی نشاند تا در شط های بزرگ مسافرت كرده و از دیدن مناظر و دور نما های مختلف معالجه شوند ولی دجله چنین بیماران را معالجه نخواهد كرد زیرا كه شط بطوری در داخل زمین فرو رفته كه از كشتی نمیتوان دشتها و مناظر ساحل را تماشا كرد .

امروز صبح از مصب رود كوچكی كه در طرف راست بود گذشتیم و چند دقیقه بعد بشهر عماره رسیدیم و در آنجا توقف كردیم . بنای این شهر جدید است و رونق آن بواسطه كاروانهای زیادی است كه از كرمانشاهان و شوشتر میآیند و گندم و نیل و سایر محصولات را به بغداد میبرند . در این جا جوجه و خرمائی را كه در كشتی بود خالی كرده و با جوجه و خرمای دیگری

مبادله کردند. این مبادله اشیاء همجنس مرا کاملا متعجب کرد و هر قدر توضیح خواستم کسی نتوانست سر آنرا بمن بگوید.

۱۱ دسامبر - رفیق شکارچی ما شکایت داشت که اکنون سه روز است من نتوانسته ام در ساحل بشکار پردازم و از این مسافرت هیچ نتیجه ای برای من حاصل نشده است. کاپیتان هم چون از شکایت متوالی او خسته شده بود گفت: بهترین است که شما در کوت العماره پیاده شوید زیرا که در آنجا میتوانید آزادانه بگردش و شکار پردازید و سه روز بعد اگر مایل شدید ممکن است با کشتی انگلیسی موسوم بخلیفه دوباره بمسافرت ادامه دهید. در آنجا شکار فراوان است و شما کاملا با زروی خود موفق خواهید شد.

رفیق ابله ما از نصایح کاپیتان خوشوقت شده و در کوت العماره پیاده شد پس از عزیمت او سه دفعه کشتی ما بگل نشست ولی چندان سختی ندیدیم زیرا که فقط مسافرین از کشتی پیاده شدند و چون کشتی سبک شد از گل رهایی یافت و براه ادامه داد.

دهکده ای در کنار دجله

ما هم از این توقف مختصر استفاده ای کرده بچادرهایی که يك قبیله کوچک عربی در آنها منزل داشت رفتیم. مردان این قبیله قیافه های وحشی و خشنی دارند، لباس آنها منحصر است به پیراهن بلند پشمی بلوطی رنگ یا آبی و دستمالی بر سر دارند که طنابی از پشم شتر بند و آن پیچیده است. نیزه های بلندی هم در دست دارند که منور و رانه بآنها تکیه کرده اند. زنان هم با پوست گندم گون خود دارای صفات مردانه هستند و لباس آنها هم مانند مردان است و فقط با حلقه های

متعدد نقره که به بینی آویخته و خلخالهای درشت مسین که در میج پاداران از مردان جوان قبیله تشخیص داده میشوند .

شیخ قبیله شمر

چنین بنظر آمد که این قبیله هم شعبه ایست از قبیله بنی لام و شغل آنها تربیت کردن اسبهای ممتاز عربی است . در جنوب عماره هم قبایل دیگری زندگانی میکنند که موسومند به بنی ابو محمد و شغل آنها خرید و فروش و تربیت گاو میش است . در نزدیکی بغداد هم دشتهائی است که قبایل شمر در آنها زندگانی میکنند ، اینها چادر نشینان نیرومند بابلی و دشمنان سرسخت عثمانیان هستند . قبایل بنی لام و بنی ابو محمد و شمر غالباً سرقت میپردازند و از چاول و غارت زندگانی میکنند و از این کار عار

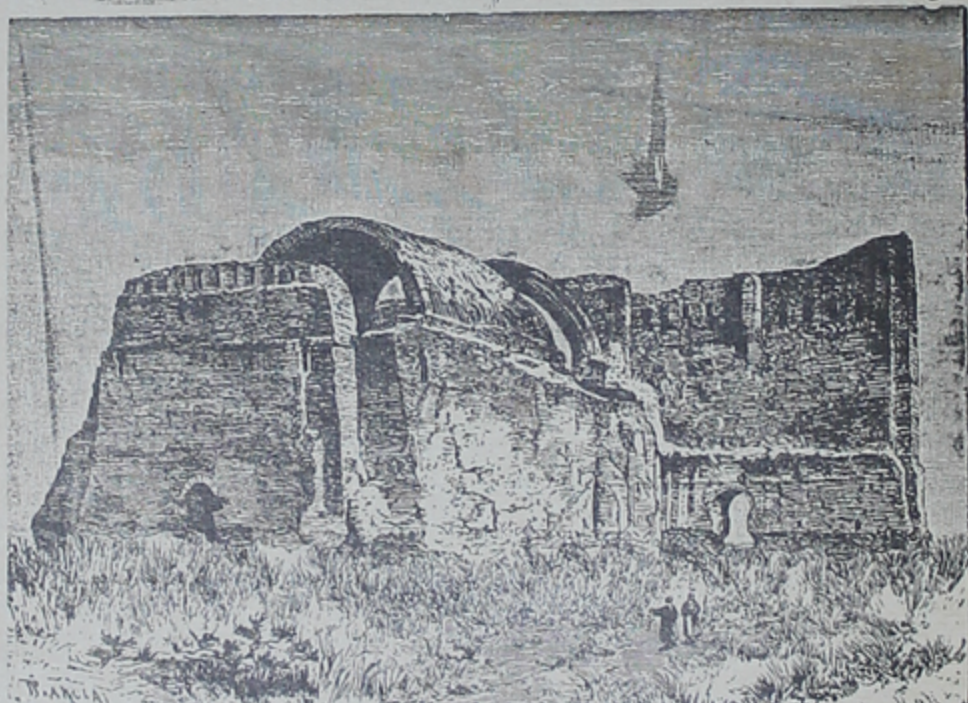
نداشته بلکه افتخار هم دارند که بهترین شغل را اختیار کرده اند .

باری زندگانی دارای خوشبها و ناخوشبها و بدبختیها است که متوالیاً انسان با آنها مواجه میشود . اکنون راننده کشتی نمیتواند درست آنرا اداره کند زیرا در دفعه اخیر که بگل نشست شکستی بآن وارد آمد . در موقع بروز این حادثه ما چند ساعتی مجبور بتوقف شدیم و بتمشای صحنه مباحثه دو کاپیتان قدیم و جدید پرداختیم . کاپیتان دمیسیسی شجاع بملامت کردن رقیب خود پرداخت و شرح مفصل و وحشت آوری از غرق شدن کشتی و وسایلی که توانست بکار برد تا از غرق شدن نجات یابد نقل کرد و افتخار میکرد که با کشتی شکسته توانسته بود نه فقط در روی شطوط بلکه در میان صخره های دریائی و طوفانهای شدید دریای پاتاگنی (۱) هم بدریا نوردی پردازد و بقدری گفت که رقیب خود را سرافکنده و شرمنده کرد . ولی ما بچنین صدماتی گرفتار نشده بودیم و طرف عصر کشتی براه افتاد

۱۴ دسامبر - کاپیتان کشتی باطناً کدر بود از اینکه یکی از مسافرینش شکار اردکهای وحشی را به ماندن در کشتی ترجیح داد و نظر باینکه هر زحمت و لیاقتی باید پاداشی داشته باشد دیروز بمأمورده داد که در مقابل وفاداری که مانسبت باو بروز داده و در کشتی مانده ایم در نزدیکی خرابه های تیسفون توقف خواهد کرد تا ما بتوانیم از تماشای این خرابه های باستانی بهره مند شویم . بنا بر این امروز در مدت چهار ساعت کشتی شبه جزیره ای را که در روی آن پای تخت خسرو پرویز قرار دارد دور زد در صورتیکه میتوانست بقاصله بیست دقیقه از برزخ عبور کند و خوشبختانه بمافروستی داد که چند دقیقه بسیاحت این کاخ با عظمت باستانی ایران پردازیم . مقارن ظهر بود که کشتی در کنسار بنای عظیمی پهلو گرفت که ما آنرا طرف صبح از دور مشاهده میکردیم .

(۱) Patagonie ناحیه ایست از امریکا که در جنوب ممالک شیلی و آرژانتین واقع است (م)

تیسفون یا طاق کسری (طاق خسرو) بالتمام با آجر ساخته شده و جلوه‌خانه دارد بطول نود و یک متر و ارتفاع سی و پنج متر، در میان این جلوه‌خانه بسیار وسیع تالار بزرگ مسقفی است که سی و پنج متر عرض آن است و حالیه مرتفع ترین قسمت این بنا میباشد. در طرف راست و چپ این تالار

نمای پشت طاق کسری

مرکزی گالری‌هایی وجود داشته که البته اقامتگاه پاسبانان و مراجعین و دیوران پادشاهی بوده است و معلوم است که اطاقهای این گالری‌ها حرمرای پادشاهان ساسانی نبوده‌اند زیرا که آنها حرم خاصی داشته و زنانشان از انظار بیگانه برکنار بوده‌اند. این رسم قدیمی هنوز هم در ایران معمول است.

کاخ سلطنتی تیسفون از حیث شکل با کاخ پرسپلیس تفاوت زیادی دارد ولی از حیث دربار که در آن شاه بارعام میداده و حرمرای که محل زندگانی خصوصی شاه بوده یکسان است و گمان میکنم که تشخیص من مقرون بصحت باشد و در طبقه بندی ساختمانهای هخامنشی فارس که يك قسمت را دربار و قسمت دیگر را حرمرای شاهان تصور کرده‌ام و کاغذهای با وسعت و با اهمیت سروستان و فیروز آباد را که اندرونی و بیرونی آنها در يك محوطه است اقامتگاه حکام ایالات پنداشته‌ام اشتباهی نکرده باشم، چنانچه قصر تیسفون خراب شده و از میان رفته است و با شکل میتوان شالوده دیوارها و عظمت و وسعت تالارهای جنبین آن را تشخیص داد.

عمارت حرمرای و قسمت‌های فرعی آن بطوریکه در پرسپلیس هم مشاهده کردیم هم با خشت و گل بنا شده بودند و اکنون بشکل تپه‌ای درآمده‌اند و معلوم است که بطور غیر منظم حفاریات و

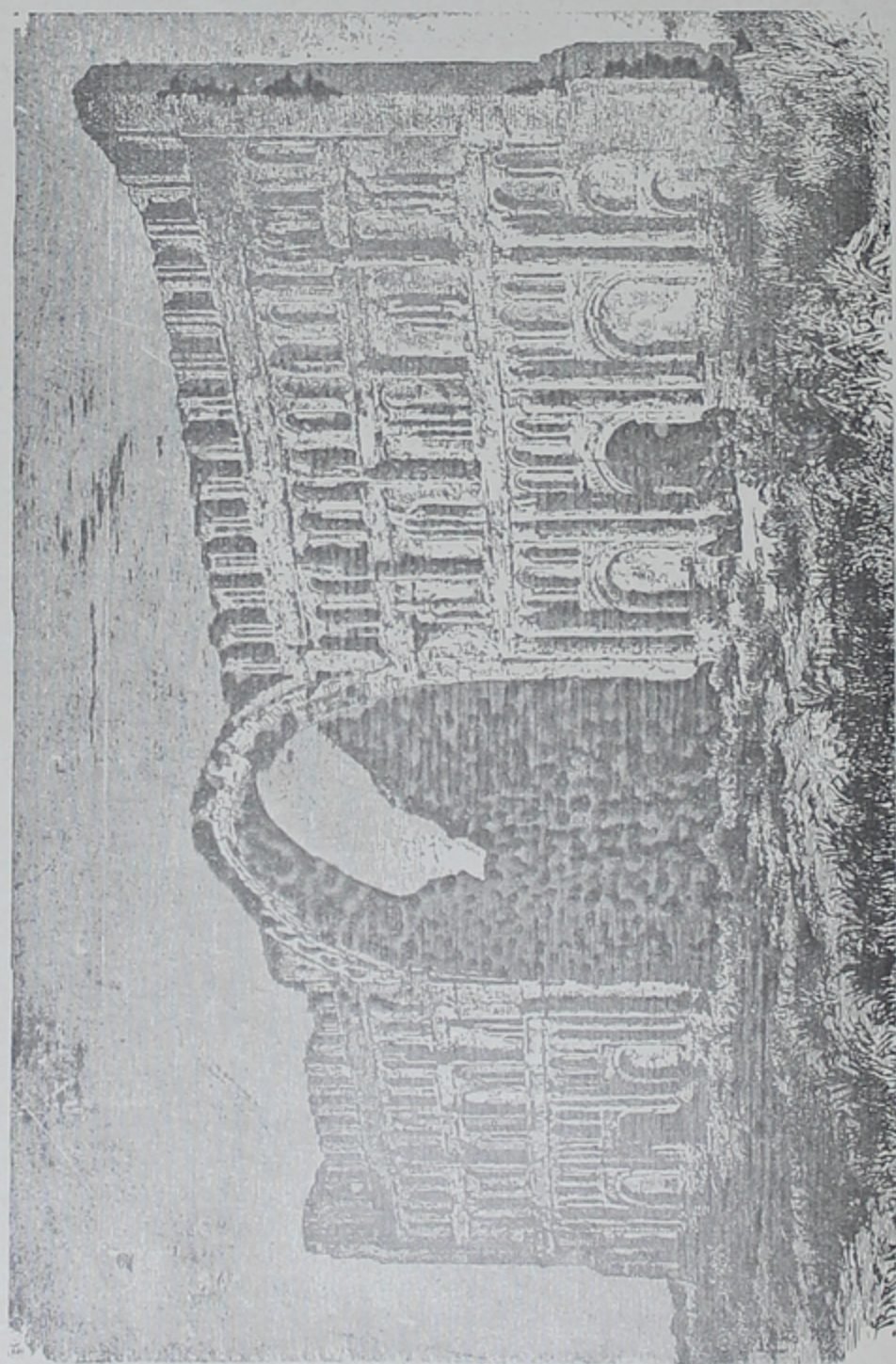
کاشفانی هم در آنها بعمل آمده است و چیز مفیدی بدست نیاورده اند .
چند عدد از مسکوکات پارتها و تکه های سفال در این تپه ها پیدا شده است و نکته جالب توجه این است که مسکوکات ساسانی در این ویرانه کمتر از مسکوکات پارتها دیده شده است و مؤید عقیده مورخین قدیمی است که تأسیس شهری را در شبه جزیره تیسفون به واردان (Vardane) نامی که معروفیت ندارد نسبت داده اند که شاید از سلسله شاهان اشکانی بوده است . باستانی دو درب طبقه تحتانی و درگاه بزرگ مرکزی منفذ و مدخل دیگری در این جلوخان وجود ندارد ولی در عوض از چهار طبقه ستون کوچک که در بدنه ساختمان واقع شده اند زینت یافته است و این ستونها هم در قسمت فوقانی بوسیله طاقهای کوچکی بهم اتصال پیدا کرده اند . در نظر اول چنین می نماید که این ستونهای کوچک برای تزئین قصر ساخته شده باشند ولی در واقع چنین نیست بلکه بمنظور استحکام این دیوار قطور میباشند تا بدون تکیه گاه دیگری بتواند در مقابل مرور زمان و تکانهای زلزله مقاومت نماید .

بنابر روایات مورخین تمام این ستونها از صفحات نقره پوشیده بوده اند ولی من گمان میکنم که نقره خالص نبوده و شاید صفحاتی از مس بوده که روکشی از آب نقره داشته اند و مانند گنبد های مطلای قم و شاه عبدالعظیم بوده اند اما مسلم است که این ستونها دارای پوششی بوده اند زیرا که آجر های آنها تراش خوبی ندارند و با تزیینات قابل توجه سردر هم آهنگ نیستند .

وقتی که انسان باین تالار بزرگ وارد میشود از دیدن این شاهکار با عظمت مبهوت میگردد یک قسمت از بام قطور آن خراب شده است . مسلمانان عقیده دارند که این طاق در روز تولد پیغمبر اسلام [ص] از شدت شادی تکان خورده و قسمتی از آن فرو ریخته است . قسمت های باقی مانده صورت اولیه خود را حفظ کرده اند . لوله های سفالی زیاد در طاق دیده میشوند . اعراب میگویند که این لوله ها برای دود کش چراغهایی بوده اند که شبها تالار را مانند روز روشن میکردند . در گاهی که در منتهی الیه تالار دیده میشود برای ورود شاه بوده که از حر مسرا میآمده و بر تخت سلطنتی جلوس میگرفته است .

در مقابل طاق پرده عریض و طولی آویخته بوده که چون شعاع آفتاب از شکاف آن بدرون میتابیده در باریان میفهمیدند که آمدن شاهنشاه برای بار عام دادن به بندگان نزدیک است و مهیای استقبال اومیشدند . فردوسی میگوید : « وقتی که روز قائم مقام شب گردید پرده بزرگ مقابل در را باز کردند و مراجعین بحضور شاه باریافتند . »

پرده های طلائی یا ارغوانی و دیوارهای نقره پوش و فرشهای نفیس عریض و طولی گرانبها که در روی حصیرهای ضخیمی گسترده بوده اند و پارچه های ابریشمی لطیف که برای زینت بدیوارها آویخته بودند و از همه بالاتر تخت عاجی که در صدر تالار جای داشته و شاهنشاه در روی آن جلوس مینموده و در باریان متعدد که جزء تجملات شاهان آسیائی میباشند و در اطراف تخت دایره وار میایستادند ، چشمان واردین را خیره میساخته اند و ابهت و جلال این دستگاه

جلو خان طاق کسری

بی نظیر چنان تأثیری داشته که همه در مقابل آن سر تعظیم خم میکرده اند . البته هنگام شب هم که روشنائی هزاران چراغ سیمین و زرین آویخته بسقف تالار با اشعه ستارگان رقابت میکردند تأثیر این بساط با عظمت بیشتر بوده است .
افسوس که مرور زمان و دستهای ناپاک مردم غارتگر بچنین دستگاہ با عظمتی حمله ور شده و

تا آنجا که توانسته اند از ویران کردن آن فروگزاری نکرده اند .
اما هیکل بنا باندازه ای با استحکام بوده که دست رومیان و اعراب غارتگر و ترکان حریص
نتوانسته است با سکت محکم آن آسیبی وارد سازد و فقط توانسته اند قطعاتی از قسمتهای
فرعی آنرا از جای درآورند .

در مقابل تالار بزرگ حیاطی وجود ندارد و در جنبین آنها تالار دیگری دیده نمیشود و تنها
اسکلت با اهمیت این کاخ غول پیکر است که هنوز هم از عظمت و توانائی پادشاهان تیسفون
حکایت میکند .

آخرین مهمانان این کاخ باستانی یعنی مرغان شبگرد با آن صداهای حزن آور و کلاغانی که
از ویرانی این کاخ سیاه پوش شده و در ماتم سکنه آن بسوگواری مشغول بودند ، از صدای
پای ما که در هر آن بواسطه انعکاس در سقف زیادتر میشد وحشت کرده و مانند تیری که از کمان
رها شود فرار اختیار کردند و این کاخ غم انگیز را یکسره تحویل دادند .

ای شاعر ، چنگ خود بدست گیر و آنرا با اشعار دلپذیرت هم آهنگ ساز و قبل از آنکه
انگشتان خود را قطع کنی و سازت را بسوزانی برای آخرین بار در مقابل این کاخ ویران
مرثیه سرائی کن و ناله های جانسوز خود را بگوش ما برسان (۱)

شیون باربد بر خسرو از شاهنامه فردوسی

کنون شیون باربد گوشدار	سر مهر مهر باغوش دار
چو آگاه شد باربد ز آنکه شاه	پیرداخت ناکام و بی رای گاه
ز جهرم پیامد سوی تیسفون	پراز آب مژگان و دل پرزخون
پیامد بدان خانه او را بدید	شده لعل رخسار او شنبلیله
زمانی همی بود بر پیش شاه	خروشان پیامد سوی بارگاه
همی پهلوانی بر او مویه کرد	دو رخساره زرد و دل پر زرد
همی گفت الا ای ردا خسروا	بزرگا سترکا دلاور گوا
کجاست آن بزرگی و آن دستگاه	کجاست آنهمه فرو بخت و کلاه
کجاست آنهمه بر زوبالای و تاج	کجاست آنهمه یاره و تخت عاج
کجاست آن شبستان و رامشگران	کجاست آن دژ و بارگاه سران
کجاست افسر و کاویانی درفش	کجاست آنهمه تیغهای بنفش
کجاست آن سرافراز جانو سپار	که با تخت زر بود و با گوشوار
کجاست آن سر خود و زرین زره	ز گوهر فکنده گره بر گره
کجاست اسب شبدیز زرین رکیب	که زیر تواند بدی ناشکیب

(۱) مؤلف در این جا قسمتی از شاهنامه فردوسی یعنی نوحه سرائی باربد را بر خسرو ترجمه
کرده است ولی ما بهتر آن دیدیم که عین اشعار شاعر بزرگ نای خود را زینت افزای
کتاب نمائیم .

کجیات آن سواران زرین ستام
 همه گشته از جان تو نا امید
 کجیات آنهمه را هوار اشتران
 کجیات آن سخنگوی شیرین زبان
 ز هر چیز تنها چرا ماندی
 مبادا که گستاخ باشی بدهر
 پسر خواستی تابود یار و پشت
 ز فرزند شاهان بنیرو شوند
 شهنشاهرا فرو نیرو بکاست
 هر انکس که او کار خسرو شنود
 همه بوم ایران تو ویران شمر
 سر تخم ایرانیان بود شاه
 شد این تخمه ویران و ایران همان
 فزون زین نباشد کسیرا سپاه
 گزند آمد از پاسبان بزرگ
 بشیر وی گویند بی شرم شاه
 نباشد سپاه تو هم پایدار
 روان تو را دادگر یار باد
 بیزدان و نام تو ای شهریار
 اگر دست من زین سپس نیز رود
 بسوزم همه آلت خویش را
 بپرید هر چار انگشت خویش
 چو درخانه شد آتشی بر فروخت

که دشمن شدی تیغشانرا نیام
 کجیات آن هیونان و پیل سید
 عماری زرین و فرمان بران
 کجیات آن دلورای روشن روان
 ز دفتر چنین روزکی خواندی
 که زهرش فزون آمد از پای زهر
 کنون از پسر بخت آمد بمشت
 ز رنج زمانه بی آهو شوند
 چوبالای فرزندان او گشت راست
 بگیتی نبایدش گستاخ بود
 کنام پلنگان و شیران شر
 که چون او نبیند کسی تاج و گاه
 بر آمد همه کامه بد گمان
 ز لشکر که آمدش فریاد خواه
 کنون اندر آید سوی رخنه گرگ
 نه این بد سزاوار این پیشگاه
 چو برخیزد از چار سو کار زار
 سر بد سکالت نگون سار باد
 بنوروز و مهر و بخرم بهار
 بسازد مبادا بمن بر درود
 بدان تانه بینم بداندیش را
 بریده همی داشت درمشت خویش
 همه آلت خویش یکسر بسوخت

۱۳ دسامبر - در موقع صعود از بلکانهای خراب مناره های کوتیک یا سایر منارهای بلند
 من چیز جالب توجهی مشاهده نمی کردم. در چنین مواقع انسان در حال بالا رفتن گرفتار نفس تنگی
 و زکام میگردد و پس از آنکه چهار صد یا پانصد پله را طی کرد نفس زنان بیالای بامی
 میرسد که در معرض بادهای بسیار سرد واقع شده است و بانهایت ترس و لرز مجموعه ای از
 بامها و دودکشهای بخاری و لکه های سبز مزارع و بیابانهای خاکستری رنگ را می بیند و
 در مقابل مناظر مختلفی از دریا و دریاچه ورشته جبال پست و بلند مبهوت میماند و بالاخره با
 شتاب مایل بنزول میگردد و غلط از آن پله ها سر اذیر میشود و سرانجام پس از دیدن
 صدمات و کشیدن سختی ها که در موقع صعود و نزول تحمل نموده احساس خوشوقتی مینماید
 که میتواند پای خود را به زمین بگذارد.

این خیالات بسی دیر یعنی در موقعیکه من بکومک پاها و آرنج ها و زانوها خود را بجایهای خشن دیوارهای کاخ تیسفون که از آسیب مرور زمان و دست انسان خراب شده آویخته بودم و بطرف بالا میرفتم بخاطر من آمدند .

اکنون من باندازه بیست متر در بالای زمین هستم و خود را برواقی آویخته ام که فقط شایسته نگاهداری خفاشان و جفدان یعنی مهمانان عادی این محل تاریک است . بالاخره باز حجت زیاد خود را بی بالای بام رساندم و توانستم آزادانه این دورنمای تاریخی را که در زیر پای من گسترده است تماشا کنم و از بالای این رصدخانه قرون عدیده گذشته را به بینم .

در این محل مرتفع دشت وسیعی را می بینم که دجله از میان آن عبور میکند و بکومک دورین سفری کوچک نه فقط میتوانم محل شهر تیسفون را که اعراب در روی آن چادرهای گندم کون خود را بر پا داشته اند به بینم بلکه مقبره سلمان فارسی را هم می بینم و میدان چشم اندازم از آب های تیره رنگ شط هم تجاوز کرده و در ساحل راست آن چندین مرتفع را هم می بینم که تنها آثار باقی مانده شهر مشهور سلوسی هستند و خوب احساس میکنم که این دوشهر یعنی تیسفون و سلوسی مانند دو خواهر حسود عمر خود را بیایان رسانیده اند . اگر یکی پیش قراول مغرب بوده دیگری هم افتخار نگاهبانی سرحدات ایران را داشته است .

شهر تیسفون که شاید توسط پارتها و یا آخرین پادشاهان هخامنشی بنا شده است حق دارد که بقدمت تاریخی خود افتخار نماید اما شهر سلوسی که در زمان جانشینان اسکندر بوجود آمد در مدت کمی رقیب خود را در خسوف قرار داد و در حینیکه شهر ایرانی یعنی تیسفون هنوز محله حزن آوری بود که قشون سیت در آن اردو زده بود ، سلوسی پیوسته با سرعت رو بترقی و توسعه رفت .

بالاخره این شهر یونانی ترقی فوق العاده ای کرد و پیوسته ثروت و جمعیت آن زیاد تر شد و شماره سکنه آن به ششصد هزار نفر رسید . در زمان پلین Pliny (۱) هم شهر آزادی بود و اخلاق غربی خود را در میان ممالک وحشی از دست نداده بود . مجلس سنائی داشت مرکب از سی نفر عضو که از میان اشخاص باهوش و ثروتمند انتخاب شده بودند و خلاصه آنکه ملت در تشکیل دولت شرکت داشت و هسته مرکزی پیاده نظام که بسی بر لشکر شاه تیسفون برتری داشت در همین شهر بود . بدبختانه در این موقع اهالی سلوسی مشغول سیاست بازی شده و دسته های مخالف سخت در کشمکش و نزاع افتاده بودند . رؤسای دسته های ضعیف هم بجای اینکه بشکست خود اعتراف کنند به پارتها متوسل شده و دشمنان سر سخت خود را بکومک طلبیدند

(۱) یکی از علمای طبیعی قدیم است که یکدوره تاریخ طبیعی در ۳۷ جلد نوشته و مطالب تاریخی و علمی آن قابل استفاده است . این دانشمند در موقع آتش فشانی کوه وزوو Vesuve در ایتالیا که در سنه ۷۹ شهرهای هرکولانوم و بمبئی را در زیر خاکستر مدفون کرد بقصد نجات سکنه آنجا در حالیکه یک دسته کشتی در زیر فرمان داشت بشهر استابی رفت و چون خواست از نزدیک ناظر آتش فشانی باشد از استنشاق ابخره موذی آنکوه خفه شد و درگذشت .

تا برای غالب و مغلوب قانون گذاری نمایند و در دعاوی آنها قضاوت کنند و همین قضاوت موجب آن شد که شهر سلوسی رو با انحطاط و سقوط برود. علاوه بر این در زمان مارك آنتوان، [۱] لوسیوس وروس (۲) برخلاف معاهده رفتار کرده شهر را غارت نمود و پس از غارت آتش زد و بدتر از همه اینکه سکنه شهر پس از دیدن این همه مصیبت گرفتار حمله طاعون شدند و چنین شهر پر ثروت و با عظمتی چنان بر زمین خورد که دیگر نتوانست در روی پای خود بلند شود و بعد هم به تصرف سور (۳) درآمد و بالاخره تابع ساسانیان شد و باز بنوبه خود مانند یکی از محلات خارج شهر تیسفون گردید.

امروزه جزیه محوطه پر خاک اثری از شهر سلوسی باقی نمانده و اراضی حاصلخیز زیادی که این شهر عظیم مانند عقاب در زیر شهر خود قرار داده بود اکنون پایمال گله داران است. خلاصه چون آفتاب در شرف زوال بود و بایستی زودتر خود را بساحل رسانده سوار کشتی شویم از سیاحت جزئیات خرابه تیسفون دست کشیده و از میان خارستانها و نباتات باطلاتی عبور کردیم و از راه باریکی که بوسیله سارقین و گرازان در معبر ما ایجاد شده بود بدون زحمت زیاد بساحل رسیدیم.

بمحض اینکه آفتاب باما مراسم تودیع بعمل آورد و مارا از آخرین اشعه ضعیف خود محروم کرد و جای خود را بتاریکی واگذار کرد، درجه هوا یکدفعه با سرعت زیادی روبه تنزل گذارد. من در ساحل نشسته و در صدد دیدن چراغهای کشتی بودم ولی همانطور که گوشهای خسته من از استماع هر صوتی محروم شده بود چشمان من هم آن توانائی را نداشت که در تاریکی نفوذ کند و مایل بودم که زودتر بکشتی رفته استراحتی بکنم. کاپیتان دمیسیسی بابی صبری متصل بطرف چپ و راست نگاه میکرد و گاهی هم میآمد و باتشی که بزحمت روشن کرده بود مدد میرسانید، آتش هم یکطرف بدن مارا کباب میکرد در صورتیکه طرف پشت ما از سرما منجمد میشد ناگهان کاپیتان متوحشانه گفت:

«آیا این دود و شعله آتش را که در اطراف ما روشن شده است می بینید؟ این آتش ها را یابان گردان وحشی روشن کرده اند و اگر بفهمند که عده ما قلیل است مسلماً بقصد غارت بماحله خواهند کرد. هنوز یکماه نمیگذرد که همین اعراب وحشی قونسول انگلیس را در همین نواحی بکلی لخت کردند و هر چه داشت بردند و فقط یکمشت روزنامه و کاغذ برای او باقی گذاردند. خوشبختانه او نتوانست پس از رهائی از دست سارقین با اوراق روزنامه تایمز لباس نازکی برای خود درست کند و با وضع مضحکی خود را به بغداد رساند. اما من خیال نمیکنم که اگر بماحله ور شوند پس از لخت کردن مارا آزاد گذارند. بهتر آن است که زودتر آتش را خاموش کنید

(۱) Marc - Antoine یکی از دوستان جنگجوی قیصر روم بود که فتوحات شایانی کرد و سر انجام در شهر اسکندریه محصور گردید و مجبور بخود کشی شد. [۸۳ قبل از میلاد]

(۲) Lucius vérus یکی از قیصرهای انتخابی روم است (۱۳۰-۱۶۹)

(۳) الکساندر سور Sévère امپراتور روم بود (۲۰۸-۲۳۵) (م)

و خاکستر آنرا هم در زیر شن‌ها مدفون سازید و اثری از خود بجا نگذارید و فوراً فرار کنید در طرف راست ما خارستان صعب العبور است و در سمت چپ هم ساحل شط خراب شده یا آب آنرا برده است و نمیتوان در تاریکی شب با جنگ و گریز عقب نشینی کرد مگر اینکه ماهتاب بتابد و در روشنایی آن بتوان راه فراری بدست آورد و در آن صورت هم البته باید با خطر دیگری مواجه گردید یعنی باید فوراً خود را بشط انداخت و شنا کنند بکشتی رسید و اینهم کار خطرناکی است.

خلاصه وحشتی که از این بادیه نشینان در ما تولید شد و بیم آنکه مبادا غفلتاً دردای گرفتار شویم و فرصت آنرا نداشته باشیم که اقلاً از اسلحه خود استفاده کنیم و بدتر آنکه سرما و گرسنگی هم سربار بزرگی شده بود هر ثانیه روزی در نظر ما جلوه میکرد. برای گریز از این اوضاع وحشتناک بمشورت پرداختیم و هر یک برای استخلاص راهی را میجستیم. خوشبختانه در همین موقع صدای آب سکوت شب را برهم زد. کاپتین با عجله بطرف شط دوید و معلوم شد که قایق بادبان داری از کوت العماره سرازیر شده و از این ساحل عبور میکند. کاپتین از آنها استمداد طلبید. قایق بکنار آمد و مادر آن داخل شدیم و خود را بکشتی رساندیم.

پس از یک ساعت راه پیمائی چراغهای کشتی نمایان شد و قایق توانست ما را بکشتی برساند. همینکه کشتی حرکت کرد در فاصله کمی دوباره بگل نشست و کارگران چندین ساعت بزعجت افتادند و بالاخره آنرا دوباره براه انداختند و خلاصه آنکه نصف شب من توانستم بسالون کشتی وارد شوم که هم اطاق خواب و هم اطاق کار و هم اطاق غذا خوری و هم منزلگاه تمام مسافرین بود. سفره گسترده شد غذائی خوردیم و با استراحت پرداختیم و از خارستان و بادهای سرد در پناه ماندیم و دیگر حرفی از یابان گردان و درست کردن لباس از روزنامه تایمز در میان نبود. من چندین بار شکر خدا را بجای آوردم که از این مصائب رهایی حاصل کرده‌ایم.

کاپتین بناخدای کشتی گفت: من امشب از شام خوردن در کشتی مأیوس شده بودم مگر چه اتفاقی افتاده بود که بساحل نیامدید؟

- هیچ.

- چطور هیچ شما میبایستی سه ساعت پس از پیاده کردن مادوباره بساحل بیایید و ما را اسوار کنید علت تأخیر شما چه بوده است؟

- من تأخیر کرده‌ام! ابداً چنین چیزی نیست و اصراری داشت که ثابت کند کار بدی نکرده‌است.

فصل سی و دوم

ورود به بغداد - منظره شهر - کشتی و کلک وقفه - قایق‌های بابلی بنا بر روایت هرودت - حجاریه‌ای نی‌نوا - قونسولخانه فرانسه - زندگانی در کلدیه - تأسیس بغداد - دروازه و

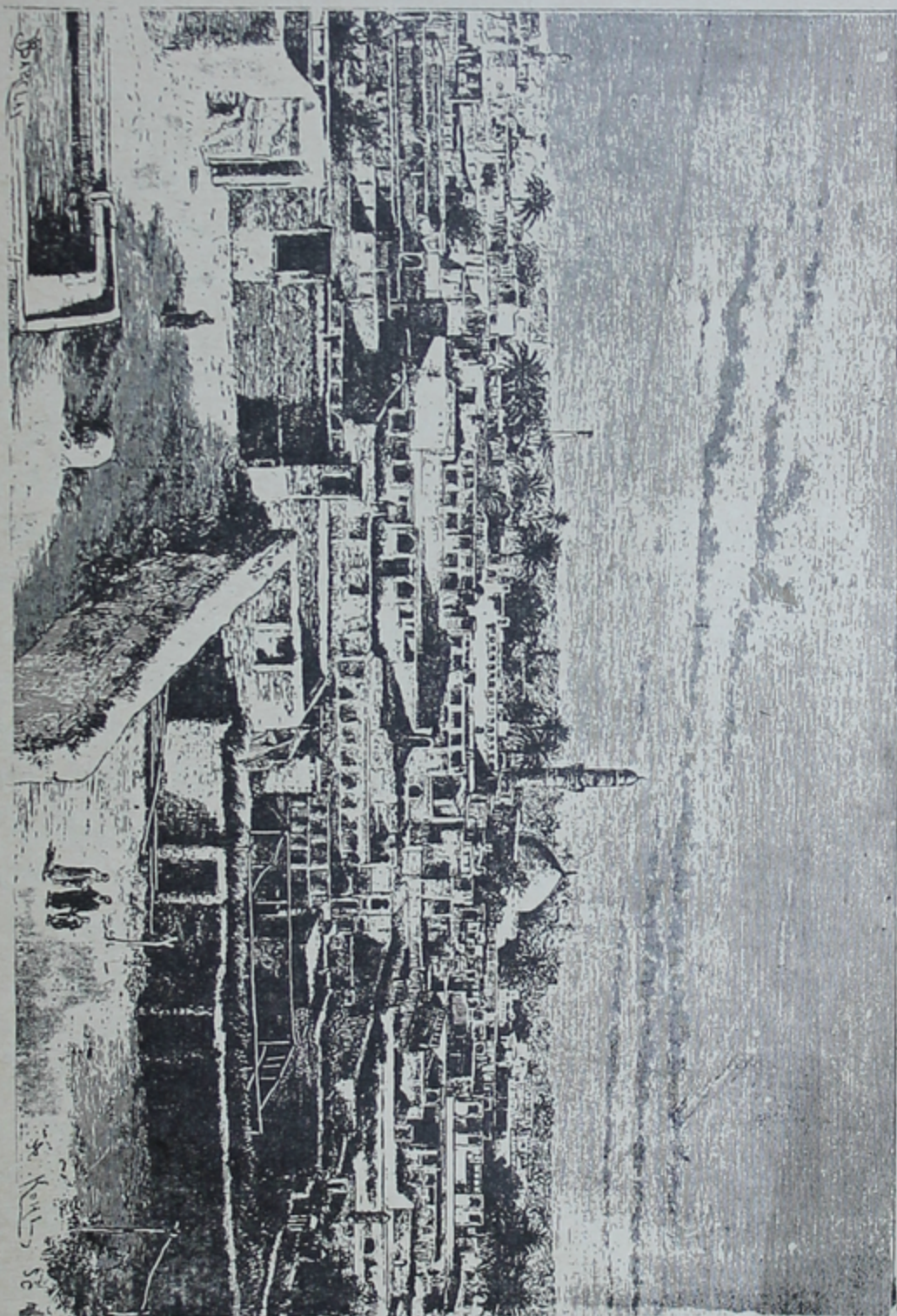
برج طلسم - مقابر شیخ عمرو عبدالقادر - فرق چهار گانه سنی - وهاییها - روز عید در بغداد - جوش بغدادی .

۱۴ دسامبر - ملاحان باشتاب در سالون کشتی میدوند و از جلو یا عقب بطرف دیگر میروند کشتی موصل این مزیت را هم داشت که سالون را راهرو طرفین کشتی قرار داده بودند و ملاحان متصل در آن آمد و رفت میکردند . بالاخره به بغداد رسیدیم و کشتی در بندر لنگر انداخت . بمحض اینکه سیده دمید و هوا روشن شد من بلند شدم و از سالون بیرون آمدم و با کمال تعجب مشاهده کردم که در عرشه کشتی و در بالای قفس مرغان بقدری شبنم نشسته که گوئی برف کمی بر آن باریده است . بطوریکه میگفتند این اولین شبنمی است که یخ بندان زمستانی را اعلان میکند و من بسی خوشوقت بودم که در چنین هوایی از منزل کردن شب در میان خارستان تیسفون آنهم بدون شل یا الحافی رهائی یافته ام .

آب و هوای شرقی تعجب آوراست . در اینجا زمستان هم نمی تواند بزمین لباس ماتم بیوشاند و فقط منظره آنرا کمی تغییر میدهد و با اینکه هوا سرد است شهر بغداد در میان درختان سبزی دیده میشود و مانند فصل بهار جلوه خاصی دارد . آسمان بتدریج روشن تر شد و در ساحل راست ابنیه و گنبد های کاشی نمایان گردیدند : کبوتران دسته دسته میآمدند و در روی گنبد میشستند تا یا لهای شبنم زده خود را با او این اشعه آفتاب خشک کنند . نخلها بامنازهای بلند رقابت میکردند . مدارس و ابنیه قشک گمرک را دیدم که در مقابل آنها یهودیان و ارمنی ها و اعراب با لباسهای رنگا رنگ از دحامی کرده بودند . در پائین اسکله باغهای باشکوه خود نمائی میکردند . عمارت قونسولخانه انگلیس هم در میان آنها سر بر افراشته بود ولی همه اینها در ابخره متصاعداً از دجله که طبقه ای از مه تشکیل داده بود نیمه غرق شده بودند .

منظره ساحل راست دجله با صفا تر است و چنین بنظر میآید که ساکنین خانه هایی که در زیر نخلستان و درختان کنار پنهان شده اند خوشبخت ترند و در نهایت راحتی و آسایش روز را در این منازل بسر میبرند و با ادارات و تجارتخانه ها و کاروانسراها و بازارها آشنائی ندارند . ولی اینطور نیست . همینکه هوا کاملاً روشن شد در روی پلی که با قایق ساخته شده و عرض آن در همه جا یکسان نیست و پیچ و خم هم دارد جمعیت زیادی مشاهده میشود که در رفت و آمد بر یکدیگر سبقت میجویند و با عجله با ادارات یا بازارها میروند . زنان زیادی هم با چادرهای قرمز و آبی و سبز و بنفش در روی پل در حرکت هستند و با مردان که دارای لباسهای سفید یا زرد هستند مخلوط میباشند . علاوه بر انسان کاروانهای شتر و الاغ و قاطر نیز در روی این پل که بدون دیوار است بهم فشار میدهند و پل را در زیر پای خود خم میکنند . خلاصه آنکه از الوان لباسهای مردان و چادرهای زنان نوار رنگارنگی تشکیل یافته که گوئی درخشندگی خود را از قوس و قزح بعاریت گرفته است .

نمی توان بغداد را با اسلامبول و دجله را با بسفر مقایسه کرد . من ابداً در روی پلهای اسلامبول

منظره شهر بنداد

و سر عسکریه یا توپخانه چنین جمعیت رنگارنگی را ندیدم که از دور چنین منظره گیرنده و بشاشت آوری تشکیل دهد.

در بندر بنداد و حتی روی شط هم مانند روی پل ازدحامی هست و اتصال جمعیت درآمد و رفت می باشد ، در سواحل شط قایق های زیادی با طناب بخشی بسته شده اند و قایقهای بسیاری هم با نمونه های مختلف سطح شط را پوشانده اند .

کشتیهای مخصوصی با بادبانهای کشیده حبوبات را حمل و نقل میکنند. این نوع کشتی را باتنه نخل درست کرده و از خارج و داخل با طبقه ضخیمی از قیر اندود کرده اند. این وسایل نقلیه را با بخارج کمی درست میکنند و در صورت لزوم هم تعمیر آنها سهل است زیرا اگر خراب شوند فوراً دوباره با قیر آنها را اصلاح میکنند. عده ای از کارگران در ساحل مشغول درست کردن آنها هستند و کشتی های نیمه تمامی هم دیده میشوند که سر آنها را در هوا بلند کرده و قیر آب شده را گرما گرم مانند اسفالت که در پیاده روها و خیابانهای پاریس ریخته میشود در روی چوب آنها میریزند این کشتی ها مخصوص مسافرت های طولانی میان بغداد و بصره هستند و همه در پائین پل بساحل بسته شده اند. در آن طرف پل وسایل نقلیه دیگریست که آنها را کلك میگویند و در بالا دست شهر از آنها استفاده میشود.

وقتی که خواسته باشند از بالای دجله بار به بغداد بیاورند مشکهای زیادی را پر باد کرده و بیکدیگر متصل میکنند و روی آنها تخته های چوب انداخته و روی تخته ها را با یک طبقه خار میوشانند تا بار رطوبت نبیند. پس از آن بارها را در روی این طبقه خار جای میدهند و دستک های چوبی بلند بدست گرفته و در حالیکه ایستاده اند این وسیله نقلیه را اداره میکنند و بدین طریق بدون زحمت با جریان آب بطرف بغداد می آیند. ممکن است در مسیر خود پاره ای از مشکها را بترکانند ولی غالباً با مهارتی که دارند از آسیب محفوظ میمانند. همینکه بقصد رسیدن تخته ها و خارها را میفروشند و فقط مشکها را از باد خالی کرده در پشت الاغی دوباره به محل خود برمیگردانند. بهای کرایه کلك متناسب است با عده مشکهایی که در آن بکار رفته است. گاهی میشود که متجاوز از هشتاد مشک را ردیف هم می بندند و مسافر

هم در روی بارهای نشیند، در این صورت چادری در بالای آن میزنند تا مسافرین از گرما و سرما محفوظ باشند اما برای حمل مال التجاره و گوسفند و مرغ و بوقلمون و میوه و قالب های بزرگ پنیر و بلنور که با آن پلاو لذیذی طبخ میکنند معمولاً پنجاه مشک کافی است و چادر هم لازم نیست. این کلك ها از نواحی بسیار دور می آیند زیرا که ساختمان آنها محتاج بچوب و تخته ایست که در

قفه بغدادی

کلكه و امکنه نزدیک بغداد کمیاب است. طی کردن راه میان بغداد و دهکده های اطراف

آن بوسیله قفه انجام می یابد. قفه مانند سبیدی است که آنرا از شاخه نخل درست کرده و قیر اندود میکنند. قفه دو نفر نگاهبان دارد که آنرا در حال چرخاندن راه میبرند. قفه سرعت زیادی ندارد ولی محکم است و نسبت بوسایل دیگر کم خطر است و کمتر سرنگون میشود و با اینکه بار زیادی در آن میریزند و کنار آن بیشتر از پسانزده سانتیمتر از آب بیرون نیست ابداً یکقطره آب هم در آن داخل نمیشود. در فصل تابستان انواع میوه و خربوزه و هندوانه را با قفه به بنداد میآورند.

نمیدانم زورقهای را که هر دوت بشرح آنها پرداخته است باید در کدام يك از این دسته وسایل نقلیه قرار داد؟

در طول مدتی که با کشتی در دجله مسافرت میکردم وقت آنرا داشتم که بطالعات تاریخی بپردازم و با طرز ملاحی بابلی ها آشنا شوم و بسی تعجب میکنم که چگونه پاره ای از نویسندگان با شتاب رفته و سبیدی را که هر دوت شرح میدهد با قایق یکی دانسته اند. البته میتوانم با کمال اطمینان خاطر بدون اینکه طرفرا بمحکمه احضار کنم بامدارکی که در زیر نظر دارم این نویسندگان را محکوم سازم و اشتباه آنها را ثابت نمایم زیرا که هر دوت چنین میگوید:

«بابلیها در موقع پائین آمدن از دجله تا شهر زورقهای دارند که همه مدور هستند و آنها را با شاخه های بید که در ارمنستان و در بالای آشور زیاد است مانند سبد گردی درست میکنند و سطح خارجی آنرا با پوست حیوانات میپوشانند. این زورق مانند سیرجنگیان گرد است. در ته آن نی میریزند و بار خود را در روی نی ها میگذارند و از شط بطرف شهر پائین می آیند. بار این زورقها بیشتر ظروف سفالی پراز شراب خرماسست و دو نفر ایستاده آنرا اداره میکنند و در حالیکه یکی چوب خود را از آب بیرون می آورد دیگری چوب خود را بآب فرو میبرد. از این نوع زورقها بابعاد مختلف میسازند و بزرگترین آنها گنجایش پنج هزار تالان (۱) بار دارد و چون شهر رسیدند و بار خود را فروختند نی ها و چوبهارا حراج میکنند و پوست هارا با الاغ بار منستان بر میگردانند زیرا که در مراجعت نی توانند برخلاف جریان سریع آب در دجله شنا کنند و بهمین جهت است که زورقهای خود را با چرم درست میکنند و چون بار منستان رسیدند دوباره آنها را بکار میانند ازند»

پس هر دوت زورقی را شرح میدهد که جلو و عقب ندارد و مانند سیرگرد است و برای اینکه تردیدی بخواننده دست ندهد میگوید که اطراف و حاشیه آن از شاخه بید درست شده است. یعنی از شاخه هایی که بسهولت انحنا پذیر هستند و نی هم بجای تر که تانک برای بافتن سبد بکار رفته است. بنا بر مذکورات فوق معلوم و مسلم شد که هر دوت قفه ایرا شرح میدهد که شبیه است بهمین قفه ها که در مقابل نظر من در روی آب میچرخند. علاوه بر این حجاری آشوری هشتصد سال قبل از میلاد هم شکل آنرا بطور برجسته نمایش داده است.

(۱) Talent در یونان قدیم تقریباً بوزن ۲۵ کیلو گرم بوده است و در مسکوکات هم بکار میرفته. در وزن مساوی پهای يك تالان طلا معادل ده تالان نقره بوده است (م).

شکل قفه حجاری شده در نینوا

معهدا تفاوتی در قفه هردوت و قفه کنونی دیده میشود و آن این است که قفه های کنونی قیر اندود شده وقفه ای که هردوت نقل کرده سطح خارجی آن با پوست پوشیده شده بوده است از طرفی هم چون میگوید که پس از ورود بمقصد وفروختن مال التجاره پوست هارا باالاغ بمنزل بر میگرددانند میتوان احتمال داد که مقصود او همین کلکها بوده است ! ولی من در این احتمال تردید دارم . زیرا که آخرین ملاحان یونان هم لغت کلک و مشکهای پرباد را ذکر کرده و حرفی از جلو و عقب آن بقلم نیاورده اند و گمان میکنم که باید شرح هردوت را بدون کم و زیاد پذیرفت و زورق بابلیها محققاً قفه ای بوده که اسکلت آنرا از پوست های بهم دوخته میپوشانده اند و برداشتن پوستها هم آسان بوده است . قفه حجاری برجسته نی نوا هم که در روی بدنه آن مربعاتی نقش شده عیناً مطابق این شرح است .

باری برگردیم بشرح مسافرت . اولین حرکت من در دجله با قفه بغدادی بسیار نامطبوع بود . همینکه بارهای مارا در قفه گذاردند و ما هم در آن نشستیم بطوری در روی آب با سرعت میچرخیدیم که من تصور کردم تبدیل بفرغره های هلندی شده ایم و با زحمت بساحل رسیدیم و برای اولین دفعه قدم در شهر زبیده و هارون الرشید گذاشتیم . خوشبختانه قونسول فرانسه مقیم بغداد هم چون از ورود کشتی آگاه شده بود یکی از مستخدمین خود را برای مساعدت و راهنمایی باستقبال ما فرستاده بود .

قونسول فرانسه مقیم بغداد موسیو پرتیه (Péretié) پسر باستان شناس معروفی است که حفاریات

واكتشافات علمي زيادي كرده است . خلاصه پس از مدت‌ها دوري از ميهن مادوباره زندگاني خانوادگي فرافسه راديديم كه اعضاء آن باگرمي و مهرباني از ما پذيرائي كردند . مادام پرتيه اطاق دختران خود را در اختيار ما گذارد . من بسي خوشوقت گرديدم كه امشب در تخت خواب تميزي استراحت خواهم نمود زيرا كه از هنگام بيرون آمدن از تهران تا كنون چنين خوشبختي براي من فراهم نشده بود جز در جلفا و منزل دوست خودمان پرياسكال كه اگر بخواهم واقع گوئي كنم در آنجا هم تخت خواب خوبي نداشتيم و تخت هائي كه كشيش در اختيار ما گذارد بقدري خشن بودند كه براي نشيمن اشخاص مرتاض مناسب داشتند . البته امشب در روي اين تخت خواب عالي و توشك نرم و اين پتوهاي ظريف و ملافه هاي سفيد و تميز براحتي ميخواهم و كاملاً رفع خستگي ميكنم .

در انتظار رسيدن شب و خوابيدن در اين تخت گرانبها دخترهاي مهربان مادام پرتيه راهنماي من شدند و همه جاي خانه را بمن نشان دادند .

عمارت قونسولخانه بدست بغداديه‌ها و براي سكونت آنها ساخته شده است . اطاقها داراي بالكونهاي مشبك و پنجره هائي هستند كه از چوب و شيشه موزائيك شده و پرده هاي بزرگ سفيد و قرمزي دارند كه در وسط روز مانع ورود اشعه آفتاب ميگردند .

نظر باینكه حرارت شديد تابستان و سرماي سخت زمستان بغداديه‌ها را مجبور ميكند كه در هر فصل محل سكونت خود را تغيير دهند ناچار بايد عمارت خود را طوري بسازند كه بتوانند چهار دفعه در سال در آن ازجائي بجاي ديگر نقل مكان نمايند .

اطاقها در روي زير زمينهاي مسقفي قرار دارند كه عمق آنها بسه الي چهار متر ميرسد و آنها را سرداب ميگويند .

در تابستان روزها را در اين سردابها بسر ميبرند ، تنها مايحتاج روزانه را بآنجا نميبرند بلكه فرش و تمام اثاثه خانه را بآنجا منتقل ميكنند زيرا كه اثاثه چوبي اگر در تابستان در طبقه اول عمارت باشد طعمه مورياته شده و مبدل بخاك ميگردد .

وقتيكه حرارت رو بشدت گذارد ميروند بسرداب كه داراي بادگير بلند است و طرف عصر از آنجا بيرون آمده و ميروند روي بام و در آنجا هواي خفه كننده ايرا استنشاق ميكنند زيرا كه در بغداد برخلاف ايران كه شبها هميشه خنك است درجه هوا پس از غروب آفتاب خيلي كم رويه تخفيف ميگذارد . در روز مخصوصاً موقع ظهر چنين بنظر ميآيد كه شهر خالي از سكنه است ولي در حوالی غروب آفتاب جنب و جوشي در آن پيدا ميشود . خانها از روي بامها بديدن يكدیگر ميروند و شب را بكشيدن قلبان و آشاميدن شربت هاي خنك و صحبت ميگذرانند ولي مجبورند كه براي اجتناب از آسيب پشه ها از روشنائي چراغ محروم باشند و همينكه سپيده بامدادی هوا را روشن ساخت دوباره راه سرداب خود را در پيش ميگيرند و در آنجا در تمام روز در بيحسي و سستی بسر ميبرند . اشخاص قوي البنيه هم در اين زير زمينها بيحس ميشوند و چون فصل زمستان رسيد اهالي در عمارات طبقه اول بسر ميبرند و با اينكه

بخاری همیشه پراز آتش است شدت میارزند و بهمان اندازه که در تابستان از شدت گرماری میبرند در زمستان هم از شدت سرما سختی میبینند.

خانها تابستان و زمستان را بزجت بسر میبرند. کوچه های تنگ شهر که هواکتر در آنها داخل میشود در زمستان تبدیل بمنجلاهی میشوند و ممکن نیست که زنان بادمناهی بلنداروپائی در آنها آمد و رفت نمایند. هر قسم کثافتی از لوله ها وارد چاههای کم عمق که سر آنها پوشیده نیست میشود و گاهی هم در جلوخانه ها در کوچه جریان پیدا میکند. در موقع بارندگی زیاد این چاهها پراز آب میشوند و کثافت از لوله ها مستقیماً بزمین میریزد و کوچه ها را پر میکند. مردان هم مجبورند که شب با فانوس در این کوچه های کثیف آمدورفت نمایند. بنا بر این تعجبی ندارد که طاعون در شهر بروز کند و بکشتار پردازد. طبیعت فقط در فصل بائیز جبران فشار سختی که در مدت سربع سال بساکنین بدبخت بغداد وارد آورده روی موافقی بآنها نشان میدهد. در این فصل هوا خوب و باران و طوفانی نیست. خانواده های متمول بغداد و اروپائیان از این فصل استفاده میکنند و از شهر بیرون میروند و در دشت های نیسفون و سلوسی چادر میزنند و بشکار گراز سرگرم میشوند. البته شکار گراز هم خالی از آسیب و خطر نیست. چون بانیزه باین حیوان خطرناک حمله میکنند و زمین هم پراز سوراخهای موشان صحرائیست غالباً اروپائیان دچار خطر میگردند. خانها هرگز بچنین شکار پر خطر نیپردانند و بشکار کبک و مرغابی که در سواحل دجله زیادهستند سرگرم میشوند.

اکنون میتوان باوضاع و احوال یاس آورکارمندان بدبختی که محکوم بزندانهای دائمی در چنین مملکتی شده اند بخوبی پی برد. این بدبختان بصدمات و مصائب سحرآمیزی که کتاب الف لیل شرح میدهد عادت کرده اند.

۱۵ دسامبر - با اینکه من نهایت اشتیاق را داشتم که شب زودتر برسد و در تخت خواب بخوابم متأسفانه نیدانم چه شد که خوابم نبرد و تمام شب را بیدار ماندم و با این بالش های پرتوشک نرم و پتوی ظریف و ملافه سفید کشمکش داشتم و در میان آنها خفه میشدم گویا نرمی و لطافت آنها بآنها بآب بدن رنج دیده و مشقت کشیده من تناسبی نداشت. خلاصه در این شب برخلاف انتظار بسیار بمن بدگذشت و اگر از مستخدمین خجالت نمیکشیدم فوراً میرفتم بحیاط و لحاف چرکین و کثیف خود را جستجو میکردم و در روی زمین میخوابیدم تا از پستی و بلندی و ناهمواری زمین که استخوانهای من بآن عادت کرده بودند برکنار نباشم. من بقدری با این رفیق قدیمی یعنی لحاف خود انس گرفته ام که اگر احیاناً بیاریس برسم و در خانه خود وارد شوم شاید از تمام اثاثه حتی از تخت خواب و توشک و کلیه تجملات خانه خود دست بکشم و همه را فدای این لحاف کهنه بکنم.

خلاصه همینکه هوا روشن شد از تخت بزیر آمدم و وارد حیاط شدم بمحض اینکه مستخدمین قونسولخانه مرا دیدند فوراً لباس رسمی خود را پوشیدند و برای راهنمایی من حاضر شدند. اشتیاق مفراطی داشتم که زودتر با کوچه ها و میدانهای این شهر قدیمی آشنا شوم و در

جستجوی آثار زبیده بر آیم. اما افسوس که این آثار در نتیجه جنگها و محاصره بغداد تمام ویران گردیده و در زیر خاک مدفون شده اند.

مورخین غربی و شرقی راجع بمعنی نام این شهر موافقت ندارند بنابر عقیده غربیان معنی کلمه بغداد این است: «هدیه خدا یا بخشش باک» باک نام بت قدیمی کلدانیها بوده است و بعقیده اعراب این جا باغ (داد) بوده است و میگویند داد یکی از زهاد دانشمندی بوده که در قرون بسیار دور در محل شهر خلافا منزل داشته و در آنجا باغی ایجاد کرده بوده است.

بهر حال کشف یک بنای آجری که آجرهای آن دارای نام بخت النصر است ثابت میکند که سابقاً شهری در ساحل چپ دجله وجود داشته است و شاید این شهر در موقعیکه ابو جعفر عبدالله المنصور خلیفه دوم سلسله عباسی در تاریخ ۱۴ هجری شالوده پایتخت خود را میریخته از میان رفته بوده است.

بهر حال خلیفه المنصور پس از آنکه بغداد را ساخت آمد و در این شهر تازه اقامت کرد و آنرا دارالسلام نامید. مورخین نقل میکنند که در همان زمان که این شهر در ساحل چپ شط ساخته میشد ساحل راست آباد بوده و خانه ها و باغهایی در آن وجود داشتند و در همین زمان بود که دو پل بزرگی دو ساحل را بهم متصل ساختند و بغداد یعنی پایتخت اسلام بسرعت رو بآبادی رفت و یکی از شهرهای مهم و پر ثروت دنیا گردید و در زمانیکه اروپا در جهالت و توحش غرق بود بغداد کانون تمدن و فضل و دانش گردید. مورخین قدیم عرب راجع بترقی و آبادی این شهر مطالب حیرت آوری ذکر کرده و نوشته اند که قصور عالی و حمامهای بزرگ و مدارس این شهر بشماره در نمی آمدند و جمعیت شهر بقدری زیاد شده بود که در موقع تشییع جنازه ابن حمبل مجتهد و پیشوای یکی از فرق چهارگانه مسلمانان تقریباً یک میلیون نفر حضور یافته بودند و خلاصه آنکه باندازه ای هیاو و جنگال در این شهر برپا شده بود که سه نفر از خلفای عباسی برای فرار از آن ازدحام مقر خلافت خود را در سامره در فاصله ده کیلومتری بغداد قرار دادند و در آنجا بناهایی برای سکونت خود ساختند.

بالاخره جنگهای داخلی علاوه بر خراب کردن شهر سلوسی موجبات ضعف دستگاه خلافت را نیز فراهم ساختند. در سال ۹۴۹ سلاطین آل بویه بغداد را محاصره کردند و بعد هم شاهان سلجوقی در ۱۰۵ هجری بمحاصره آن پرداختند و با قوه قهریه در آن وارد شدند اما هیچوقت شهر دارالسلام باندازه سال ۱۲۵۸ گرفتار سختی و بدبختی نشد در همین تاریخ بود که هلاکو نواده چنگیز خان مغول بتصرف آن همت گماشت و پس از تسخیر در معرض غارت لشکریان تاتار و مغول قرار گرفت و آخرین خلیفه را با هشتاد هزار نفر سکنه خود از دست داد. بعد از آن هم در سال ۱۳۹۲ گرفتار حمله تیمور لنگ گردید و تمام ابنیه مجلل و باشکوه خلفای عباسی خراب شد و بجای آنها هرم عظیم الجثه ای با سرهای بریده بغدادیان برپا گردید. پس از مرگ این فاتح بغداد در سال ۱۴۰۶ تکانی بخود داد و شروع به تعمیر دیوارهای خراب خود کرد اما طولی نکشید که بنوبت بتصرف سلسله های قراقوینلو و آق قوینلو و شاه اسمعیل صفوی

که بقصد بیرون کردن مغولان از ایران رایت برافراشته بود درآمد و بعد هم مکرر بدست ایرانیان و عثمانیان افتاد و بالاخره حاکم نشین یکی از ایالات ترکیه گردید و پاشاها بر آن حکمرانی میکردند تا موقعیکه رئیس بنی چریها که پرچم طغیان برافراشته و یاغی شده بود آنرا در سال ۱۶۲۴ تسلیم شاه عباس کبیر نمود.

وقتیکه خبر از دست رفتن دومین شهر بزرگ عثمانی یعنی بغداد به قسطنطنیه رسید هیچانی در آنجا تولید شد و دولت ترک مکرر برای استرداد آن به بین النهرین لشکر کشی کرد ولی از کوشش خود نتیجه ای نگرفت و از استرداد آن صرف نظر کرد.

پس از چندی به تحریک درویشی دوباره کشمکش میان ایران و ترک شروع شد بطوریکه سنیان قتل میکنند یکروز جمعه که سلطان مراد بر حسب معمول در مسجد نماز میخواند درویش تازه واردی از او درخواست ملاقات کرد. این درویش از بغداد به قسطنطنیه آمده بود. همینکه بحضور سلطان رسید از شدت تعصب میلرزید و بانهایت خشونت سلطان گفت: «ای جانشین نالایق پیغمبر (ص) تو خود را در میان حرم پنهان کرده و بعیش و نوش سرگرم شده ای در صورتیکه مردمان ناپاک در ملک موروثی تو بقدری زیاد شده اند که بهم فشار وارد میآورند آیا خبر داری که شیعیان قبر شیخ عبدالقادر را خراب کردند!»

امیر المؤمنین از این عتاب و خطاب درویش بشدت متأثر گردید و باقرآن قسم یاد کرد که

در مدت کمی دوباره این شهر را از تصرف ایرانیان

بیرون آورد و قبر این مردمقدس را نیز تعمیر کند و

سرقول خود ایستاد و سال بعد بالشکر بسیاری پس

از نوزده روز از قسطنطنیه خود را بیای حصار

بغداد رسانید. ابتدا مقبره عبد القادر را بتصرف

در آورد و فردای آنروز حکم کرد که سکنه شهر

تا قبل از ظهر باید منازل خود را تخلیه کنند اما

سکنه بفرمان او اعتنایی نکردند. بنابراین سلطان

مراد از بیم آنکه مبادا باو خیانتی بشود بلشکریان

خود فرمان داد که بدارالسلام حمله برند و آنرا تصرف

نمایند. میگویند در این جنگ سی هزار نفر از شیعیان

بقتل رسیدند و پس از خونریزی زیاد معاهده ای

با ایران بسته شد که ایرانیان این شهر را بشرکان

و گذارند و در عوض ایالت ایروان از ترکان بگیرند

و جنگ خاتمه یافت. این است شرحی که مورخین

متملق سلطان مراد بقلم آورده اند:

در بالای یکی از دروازه های بغداد کتیبه ایست که فتح سلطان مراد و لشکریان عثمانی را بخاطر میآورد. در این کتیبه نوشته شده است:

دروازه شهر بغداد

« سلطان مراد در ۲۴ دسامبر ۱۶۳۸ پس از آنکه چهل روز این شهر را در محاصره داشت از این دروازه داخل بنداد شد . »

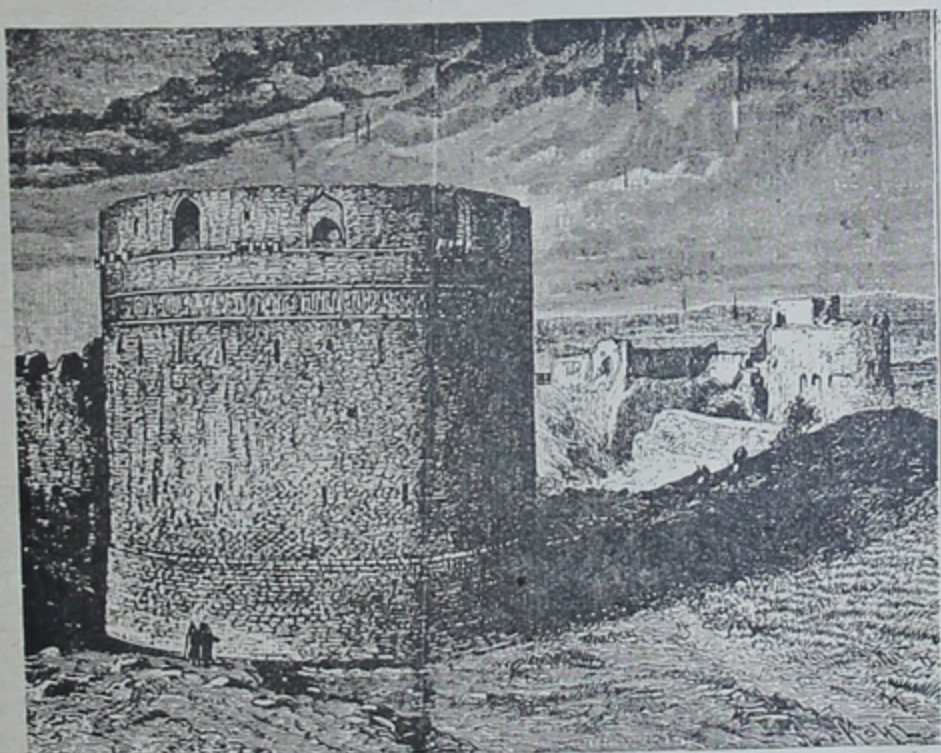
این دروازه که پس از این واقعه مسدود گردید و دیگر باز نشد بیرج و باروئی تکیه دارد که با آجر ساخته شده است ، کتیبه ای در بالای این بنای دفاعی هست که پس از ایه ای از قرآن تاریخ بنای آنرا معین میکند و ترجمه آن تقریباً باین مضمون است .

« آنوقت شالوده بنای خانه بتوسط ابراهیم و اسمعیل شروع گردید .

ایخدا ئیکه همه چیز را میشنوی و همه چیز را میدانی دعا های ما را قبول کن . (۱)

این بنا بامر خداوندگار و پیشوای ما امام ابوالعباس احمد و ناصرالدین الله امیر مؤمنان که تمام عالم باید باو اطاعت کنند یعنی بنده خداوند که زینت جهان آفرینش و دلیل بر وجود خداوند است ساخته شد . امیری که عالمیان بالتبام باید او را پیروی و مساعدت کنند .

درود بر او و اجداد پاک و باتقوای او امید است که او پیوسته مؤمنین را در طریق سلامت و عدالت حامی و راهنما باشد و همه باید فرمانبردار او باشند و او را در کارها مساعدت نمایند . ساختمان برج در سال ۶۲۸ بیابان رسید (۱۲۳۰ میلادی)

برج طلسم در بنداد

(۱) شاید این آیه در کتیبه بوده است : و اذیرفع ابراهیم القواعد من البيت و اسمعیل ربنا تقبل منا انک انت السميع العليم

« اللهم صل علی نبینا و رسولنا محمد وآله الطیبین الطاهرین » (۱)

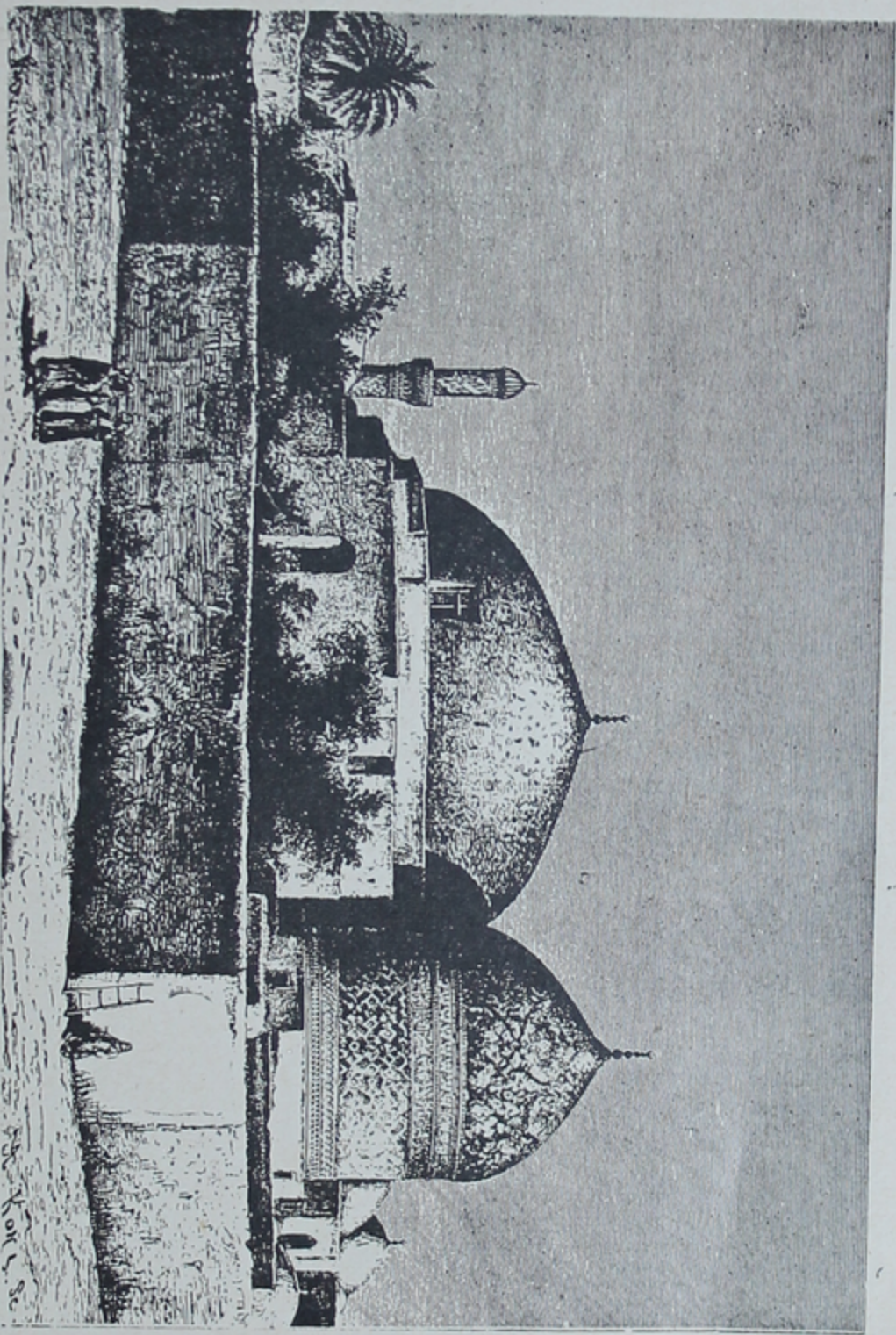
آنچه در اینجا بیشتر از همه چیز جلب توجه میکند شباهت تامی است که بین استحکامات اسلامی قرون وسطی و استحکامات فرانسه همان زمان وجود دارد. در میان این برج بزرگ و برج کوسی (۲) نمیتوان از حیث بناتفاوتی قائل شد. همان سنگهای بزرگ که برای تحمل برجها و صفاها بکار رفته اند و درهای خروجی و روزنه های تیر کش و دیوار های آجری دورخندق و بارو و خاکریز دفاعی و سقف های پوشیده شده از طاقهای هلالی عیناً در این جا هم موجود است. هرگاه طاقهای بیضی ایرانی قائم مقام طاقهای بیضی شکل غربی نشده بودند و خصائصی که مختص معماری عربی است و معماری گوتی فاقد آنها است در این جا وجود نداشت مسلماً من چنین می پنداشتم که در پای حصار دفاعی یکی از شهر های فرانسه قرون وسطی ایستاده ام.

تنها تفاوت مؤثری که در میان ساختمانهای نظامی اسلامی و استحکامات عیسوی وجود دارد این است که مرور زمان و حوادث جوی کمتر باین ابنیه قدیمی اسلامی آسیب وارد ساخته اند و شاید این تفاوت بواسطه صافی آسمان شرقی باشد که با آسمان مه آلود ممالک غربی کاملاً فرق دارد و هم ممکن است بواسطه خصائص معماری ایرانی باشد که این بنا در طول هشتصد سال بحال خود باقی مانده و چندان تغییری در ظاهر آن روی نداده و هنوز هم منظره جوانی خود را بطوری حفظ کرده که انسان تصور میکند پریروز پایان یافته و دیروز بمباران شده است در صورتیکه برج کوسی و سایر ابنیه هم عصر آن که خیلی بعد از این بنا ساخته شده با وجود تعمیر هم چنین بنظر میآید که در زمان بسیار دوری بنا شده باشند.

قبرستانهای وسیعی در داخل و خارج این استحکامات در اطراف مقبره شیخ عمر واقع شده اند مقبره عمر دارای گنبدی است بشکل قیف که در خارج برجستگی های منظمی دارد و همین برجستگی ها موجب ایجاد قسمت های منشور مانند داخل گنبد شده است. چون بطرف شهر روی آوریم در کوچه ای داخل میشویم که ظاهر آراسته ای دارد و بمقبره عبدالقادر مشهور منتهی میگردد یعنی همان مقبره ای که سلطان مراد در اسلامبول تصمیم به تصرف آن گرفت و پس از تصرف هم آنرا تعمیر کرد. گنبد آن مسطح و منافذ زیادی دارد و در پهلوی این بنای عظیم گنبد دیگریست که از حیث شکل قشنگ تر و از کاشیهای الوان زینت یافته و با سلوب ایرانی زمان صفویه ساخته شده است و در زیر آن تالار مقبره قرار دارد. حیاط بزرگ آن از طاقهای هلالی احاطه شده که جایگاه بجائی مسافرین و فقرا و درویش است. قدری دورتر هم مدرسه ای برای طلاب ساخته شده است. این ساختمانهای اخیر بادو مناره سرتفع که در مدخل حصار واقع شده اند بعدها ضمیمه ساختمان گردیده اند. در نزدیکی مقبره عبدالقادر بناها و مناره های دیگری را هم بمن نشان دادند از قبیل مسجد و مقبره شیخ یوسف و عبدالرحمن و غیره که من از

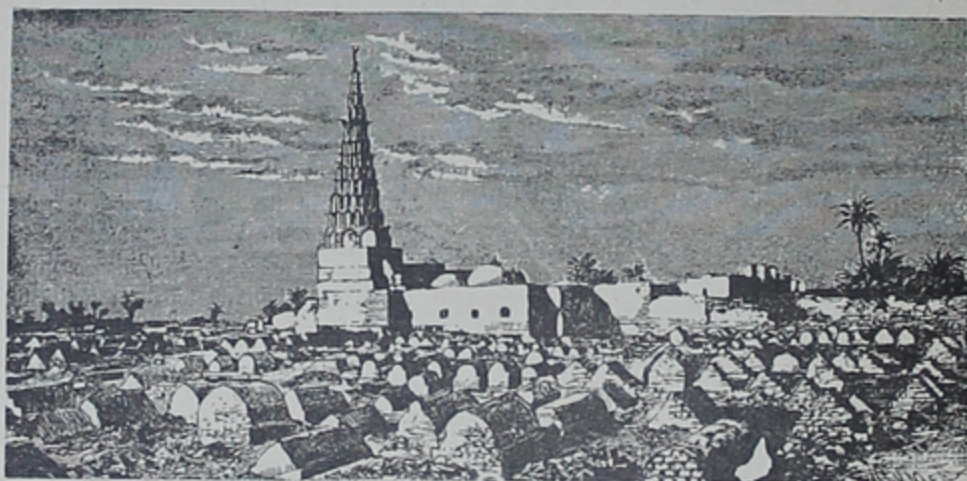
[۱] بجای ترجمه این جمله عین عبارت اصلی نوشته شده

(۲) Coucy خانواده اش را فی قدیمی فرانسه که رؤسای آن مدعیان سرسخت لوئی ششم بودند.

مقبره عبدالقادر در بغداد

شرح آنها صرف نظر میکنم زیرا که شماره آنها باندازه کلیساهای روم است .
۱۶ دسامبر - من بسی مایل بودم که مساجد و مقابر را کاملاً به بینم و در آداب و رسوم سنیان
مطالعه کاملی بکنم ولی نظر باینکه زبان عربی را نمیدانستم و مترجم من هم يك نفر شیعه بود
نتوانستم بمقصود خود موفق گردم .

مقبره شیخ عمر در بغداد

همینقدر میدانم که مذهب اسلام هم مانند سایر مذاهب در آغاز امر دوره بحرانی طولانی داشته و در تفسیر متون و روایات در میان مسلمانان اختلافاتی موجود بوده است. بعدها چهار نفر مجتهد یکی بعد از دیگری پیداشدند که قرآن را برای پیروان خود ترجمه و تفسیر نمودند و ثابت نمودند که «قرآن کلام الهی است و خداوند قوانین خود را باز بان پاک عربی در این کتاب بیان نموده است»

اولین آنها ابوحنیفه بوده که در ایران در سال ۷۰۰ تولد یافته و بعدها به بغداد آمده و در آنجا اقامت کرده است. پیروان او بلوچها و افغانان و ترکان هستند.

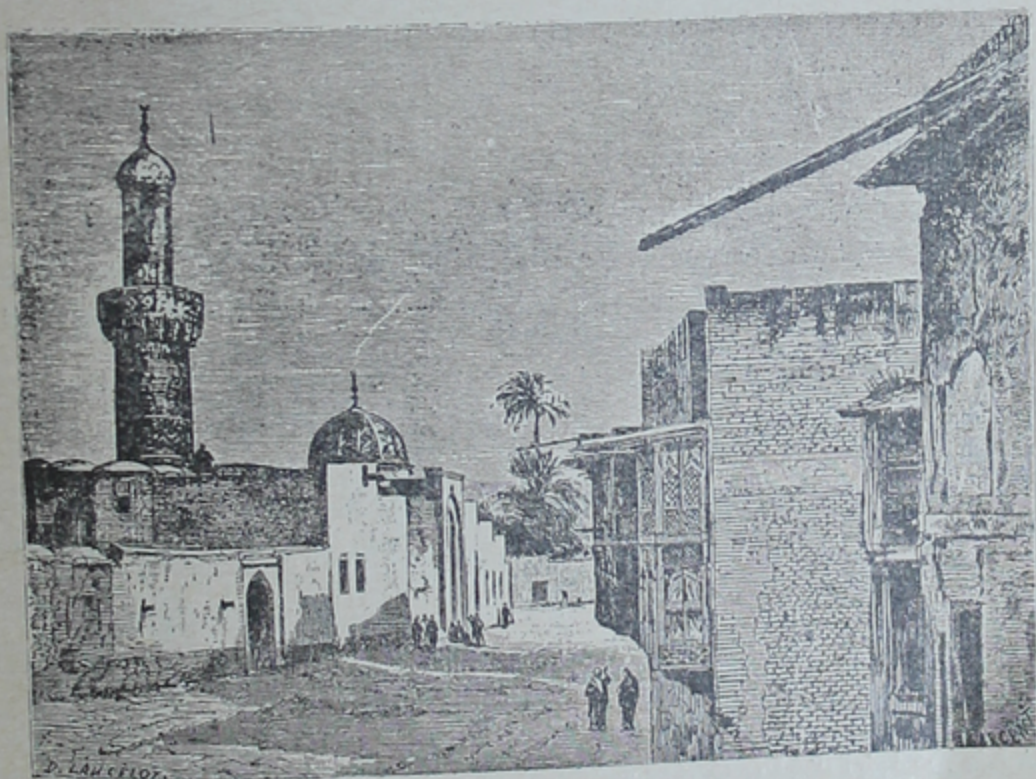
دومین آنها مالک است که در مدینه بوده (۷۹۵) و افریقائیان پیرو مسلک او شدند.

سوم شافعی که از طایفه قریش بوده (۸۲۰) و در مدینه زندگانی میکرده است.

چهارم ابن حبل (۸۵۵) که مجتهد بغداد بوده و جمعی از اعراب پیرو او گردیدند.

پیشوایان این فرق مختلف در اغلب مسائل مذهبی توافق داشته اند و فقط در تفسیر پاره‌ای از متون مقدس و قوانین با هم اختلاف عقیده پیدا کرده بودند ولی پیروان آنها دارای احوال روحی متفاوتی هستند که میتوان بخوبی آنها را از یکدیگر تشخیص داد. جلی‌ها که آخر از همه در عالم اسلامیت وارد شدند بسیار متعصب و قشری میباشند اینها در زمان خلفای عباسی چندین بار در بغداد بنام مذهب بشویش پرداختند. با پیشوایان خود در منازل مردم وارد میشدند و شیشه‌های شراب را میشکستند. آلات موسیقی را خرد میکردند و نوازندگان و خوانندگان را بستختی میزدند. حتی بهم مذهبیان خود هم که چندان حرارتی بروز نمیدادند آزار میرساندند اما حقیقی‌ها برعکس آنها مانند پیشوای خود روح آزادیخواهی دارند. مالکبان و شافعیان هم دارای عقاید معتدلی هستند. ابتدا اختلاف عقاید و تشتت آراء و تفرقه سنیان بجائی رسید که منتهی بنزاع و جدال و جنگهای سختی شد بطوریکه يك بازوی ابن

حبل در این کشمکش ها و جنگها شکست. اکنون چنین بنظر می آید که روح آرامش و موافقتی در تمام این فرق بوجود آمده باشد و سنیان همه اعتراف دارند که قرآن بالتام از طرف خدا نازل شده است. اخیراً نیز فرق جدیدی در اسلام پیدا شده اند که در بعضی از مسائل مذهبی عقاید و آراء خاصی دارند. مشهور ترین این فرق که باعث هیجان عالم اسلامی گردید و مسبب جنگهای داخلی سختی شد فرقه وهابی است. پیشوای این مسلک وهاب نامی بود که از فرمانورهای بسیار متعصب بشمار میرفت. این شخص در سال ۱۷۴۰ شروع به مواعظ و تبلیغات نمود و طولی نکشید که پیروان زیادی پیدا کرد. پیروان او با کمال تهور و شمشیر بدست گرفته و ساکنین آرام نجد را مطیع خود نمودند و در سال ۱۷۸۵ بکاروانهای زوار مکه حمله کردند و بآنها آزار زیاد رساندند. چند سال بعد مکه و مدینه را هم تصرف کردند و کربلارا که زیارتگاه مقدس شیعیان بود غارت نمودند و مدت ده سال به بهانه عدم قابلیت و لیاقت مانع ورود زوار باین امکنه مقدس گردیدند و عموم مسلمانرا ماتم دار کردند.

مسجد و کوچه ای از بغداد

بالاخره در سال ۱۸۱۳ سلطان عثمانی جنبشی کرد و وهابیان را توسط لشکریان مصری از حجاز بعقب راند و طولی نکشید که دوباره مکه و مدینه بتصرف دولت ترك درآمد. عده وهابیان هنوز هم در سرزمین کسله زیاد است اما دولت ترك كاملاً مراقب آنها هست نه باین منظور که مسلک آنها را سست و مردود است بلکه از این نظر مراقبت دارد که مبادا

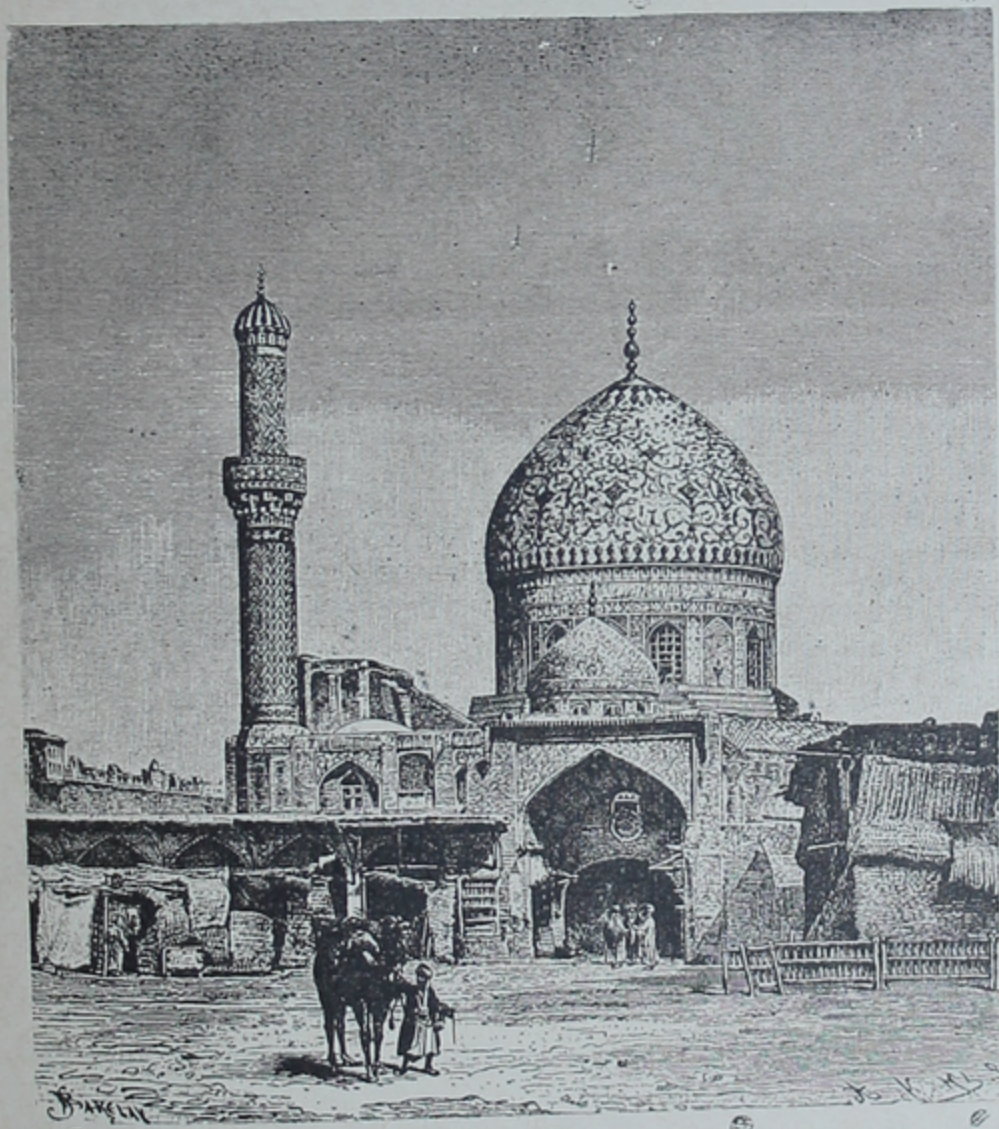

میدان بزرگ بنداد

دوباره شورش کنند و وقایعی نظیر واقعه سبزین آور آغار قرن حاضر رویدمد و عالم اسلام را مجدداً
دچار زحمت کند .
ایرانیها هم از این پیش آمد و فتوحات دولت ترك خوشوقت گردیدند زیرا كه عده زیادی

از آنان در نجف و کربلا در مجاورت قبور امامان که جانشینان حقیقی پیغمبر (ص) هستند زندگانی میکنند.

باری اگرچه محلات بغداد که در ساحل چپ شط واقع شده اند باره ایران ارتباط مستقیم دارند ولی ایرانیان اغلب محل سکونت خود را در شهر کوچک کاظمین که تقریباً شش کیلومتر از بغداد قدیم فاصله دارد قرار داده اند یعنی در اطراف مقبره امام موسی (ع) که در ساحل راست

مسجد کنار میدان بغداد

شط واقع شده منزل دارند. قبل از رسیدن بکاظمین که عموماً کاروانها در آنجا توقف میکنند زوار شیعه مجبور هستند که از میان يك شهر سنی یعنی بغداد عبور کنند در این موقع بچه های ولگرد سنی از اذیت کردن مسافران خسته و عقب مانده خودداری نمیکنند.

شدت کینه سنیان نسبت به شیعیان را در میدان پر جمعیت بغداد میتوان مشاهده کرد. و تئیکه

کاروان زوار ایرانی از دروازه شرقی بغداد وارد میشود جمع کثیری از بچه های ولگرد سنی بآن نزدیک شده غوغائی برپا میکنند و کلمات زشتی بزبان میآورند و بامهارت و چالاکی لجاف یا آفتابه یا قلیان و یا ظرف روغن که در پهلوی حیوانات آویخته است میربایند و با شتاب بطرف بازار یا سربازخانه که در یکطرف میدان واقع شده فرار میکنند هرگاه زوار احتیاطاً چیزی در پهلوی مال سواری خود نیاویخته باشند و این بچه های شریر نتوانند بآنها دستبرد بزنند سنگ برداشته و در میان دست و پای حیوانات میاندازند و حیوانات هم شروع بلگرد پرانی میکنند و بسا میشود که بار و سوار خود را بزمین میزنند و اطفال ولگرد وحشی باخنده و ادای کلمات رکیک آنها را مسخره میکنند.

البته زوار شیعه هم باید حوصله بخرج داده و این صدمات را تحمل نمایند و هیچوقت در این فکر نباشند که بمأمورین دولتی ترك شکایت کنند زیرا که مراجع بآنها جز اتلاف وقت نتیجه ای ندارد بلکه در موقع شکایت در معرض استهزا واقع میگردند و این بلبه هم سربار فحش ها و سرقت های بچه های شریر میشود.

۱۷ دسامبر - امروز عید است. صبح با صدای زنگ کلیسا بیدار شدیم و با کارمندان کاتولیک قونسولخانه برای ادای نماز بکلیسا رفتیم این کلیسا بزرگ و تمیز است و بتوسط يك هیئت مذهبی فرانسوی که سالهاست در آنجا اقامت دارد اداره میشود این هیئت مدرسه خوبی هم دایر کرده است. محصلین این مدرسه همه باندادی و دارای مذاهب و عقاید مختلفی هستند اما نسبت بمریان خود احترام زیادی دارند. تعلیمات ابتدائی را در این مدرسه فرامیگیرند و اشتیاقی بیاد گرفتن و حرف زدن زبان فرانسه دارند. من خیلی خوشوقت میشوم که در کوچه و بازار بجای جمله انگلیسی بزبان فرانسه درود میشنوم. تعلیم و تربیت این هیئت مذهبی در بصره و بغداد نتایج مطلوبی داشته و نفوذ فرانسه را در مشرق زمین زیاد کرده است. و من در جریان این مسافرت دور و دراز در همه جا تأثیر آنرا دیده ام.

کشیان برای پیشرفت مقاصد خود از خواهران تارك دنیا هم استمداد کرده اند. تعلیماتی که این خواهران بدختران ترك میدهند از تعلیمات پسران کمتر است و بیشتر اوقات آنها صرف یاد دادن خیاطی و اتو کشی و امور خانه داری میشود که برای دختران سودمند است زیرا که در خاور زمین دختران غنی یافتنی نمیتوانند مانند دختران غربی از انگشتان دست خود استفاده کاملی بکنند.

وسایل مالی این مؤسسات خیریه ناکافی است و عمارات شایسته ای هم در اختیار ندارند. در موقع بهار و تابستان که هوا خوب است اطفال را در حیاط جمع کرده به تعلیم و تربیت آنها میپردازند اما همیشه زمستان نزدیک شد و فصل باران رسید ناچار خواهران نظر به فقدان محل عده زیادی از محصلین شبانه روزی خود را بمنازلشان میفرستند و چقدر جای افسوس است که مبالغ زیانی بمصرف اموری میرسد که فایده آن ها مشکوک و مورد بحث است در صورتیکه اگر قسمت کمی از این وجوه را صرف اعمال خیریه کنند مسلماً از این راه

فایده زیادی خواهند برد. کشیشان و خواهران از هوش و استعداد شاگردان خود تمجید میکنند و بسی تأسف دارند که نمی توانند اطفال کوچک را قبل از تحمل تأثیر تربیت خانوادگی در زیر دست آورده و بپیل خود بآموزش و پرورش آنها بپردازند.

خواهران در این جا وظایف بسیار سخت و ناگواری دارند. رفتار و اخلاق خشن این موشهای خرمانی یعنی دختران بغدادی را که یکفوج سر باز هم نمیتواند از آنها جلو گیری کند با حوصله تحمل میکنند. این دختران کوچک در بازیهای خود هم بعملات عجیب و غریبی میپردازند و زندگان را باملتزمین رکاب آن که عبارت از لذات و آلام باشند در مراحل مختلفه اش نمایش میدهند. بطوریکه نقل میکردند هفته گذشته یکی از خواهران که پرستار دختران کوچک بود یعنی دخترانی که بزرگترین آنها بیش از هفت سال نداشت در موقع تنفس با طاق پذیرائی خوانده شده بود. در موقع بازگشت با کمال حیرت و تعجب مشاهده کرد که تمام بچه ها بدور دخترک کوچک نیم عریانی جمع شده اند که ناله میکند و مانند طاوس جیغ میکشد و اینها با کمال گرمی و مهربانی به پرستاری و مساعدت او مشغول هستند.

خواهر بآنها گفت: «بچه ها چه میکنید؟ این رفتار ناهنجار چیست و چرا این دخترک را نیم عریان کرده اید؟» یکی از دختران کوچک که بنظر میآمد دل قابله را بازی میکند يك عروسك چینی کوچک قشنگی را که کاملاً آرایش کرده بود باو نشان داده و گفت: «خواهر کار تمام شد. خانم زیاد رنج کشید ولی بحمدالله خلاص شد و این پسر قشنگ را زائید که من بشما تقدیم میکنم.»

این است عادات و رفتار فطری آنها. چگونه میشود باین قابله هفت ساله مثلاً باغبانی یا کار دیگری یاد داد. هر قدر از حوصله و فداکاری این خواهران تارك دنیا تمجید کم باز هم حق آنها را کاملاً ادا نکرده ام. اینها دائماً باینگونه عادات مواجه میشوند و پیوسته با فقر اخلاقی میجنگند:

این خواهران بدبخت از بیروت به بغداد میآیند و مدت ۲۴ روز در بیابان طی مراحل میکنند و با اینکه قوانین کلیسا آنها را مجبور نکرده است که براسب سوار شوند و شبها در زیر سقف های خراب و کاروانسرا های کثیف که باد از هیچ طرف جلو گیر ندارد بسر برند باز بطیب خاطر تمام این مشقات را تحمل میکنند و معلوم است که با این اوضاع و احوال قطعاً سلامتی خود را در چنین زندگانی سخت و بیابان گردی از دست میدهند.

مؤسسه خیریه بغداد دارای پنج نفر از این خواهران است که از بیروت آمده اند. دو نفر آنها در راه باندازه ای آسیب دیدند که در حال احتضار به بغداد وارد شدند و هنوز هم در بستر بیماری افتاده اند و با آب و هوای این ناحیه مأنوس نگردیده اند. اما سه نفر دیگر که حالشان خوب است مشغول تربیت پانصد دختر کوچک هستند و باز هم از آنها متوقعند که بیمارستان بجائی برای فقرا تأسیس نمایند.

پس از برگزاری مراسم یکشنبه مردان عیسوی بالباسهای فاخر به همراهی زنان که همه آرایش

کاملی داشتند بدید و باز دید مشغول شدند البته قونسول فرانسه هم از اشخاص محترمی بود که

زن یهودی بغدادی

باید بدیدن او و خانواده اش رفت . بمحض بازگشت ما از کلیسا پذیرائی و آمد و رفت شروع شد . مردان بسالون رسمی قونسول داخل شدند و زنان با طاق خانم او آمدند . این خانم ها تمام در موقع بیرون آمدن از خانه چادری دارند که موسوم است به ایزا و از پارچه های ابریشمی الوان درست شده و بامفتولهایی از سیم و زرتزین یافته است و آنها را از سرتا پامی پوشاند و اگر نخواسته باشند شکوه و تجمل و آرایش خود را بدیگران نمایش دهند وضع موقری پیدامیکنند . خانمهای جوان کلاه بدون لبه چین داری بر سر دارند که زردوزی شده و دارای

شرابه هایست و گیسوان بلند بافته شده در کنار صورت آنها نمایان است . زنان مسن کلاه خود را با پارچه ابریشمی پوشانیده که یک گوشه آن در روی پیشانی افتاده است . مادران و دختران همه دامنهای ابریشمی بلند و نیم تنه تحمل یا تافته بر تن دارند که در سینه شکافی دارد و پیراهن گاز که بامفتولهای طلا حاشیه دوزی شده از میان آن نمایان است و بقدری خود را با جواهر زینت و آرایش داده اند که بهترین مخزن جواهر کلیساهای بزرگ هم بر آنها رشک میبرد .

کردن بندهای گران بها و سنجاقهای طلای جواهر نشان و کمر بندها و پیشانی بندها و گوشوارهای سنگین و انگشتری زیاد که تمام انگشتان را تا آخرین بند مستور ساخته موجب شادی و افتخار خانمهای ثروتمند بغدادی است .

زیبائی صورت و رسائی اندام خانمهای کلدانی را نمیتوانم آنطور که باید و شاید تعریف و توصیف کنم اما افسوس که آنها هم مانند زنان مسلمان و عیسوی و یهود گرفتار دشمن بیرحمی هستند یعنی گرفتار یکنوع مرض جلدی میشوند که موسوم است به جوش بغدادی و صورت آنها را آبله گون میکند در میان تمام این زنان امروزی که فرزندان را هم ندیدم که از این آفت معاف شده باشد و مثل این است که بصورت تمام آنها اسید سولفوریک (جوهر گوگرد) پاشیده باشند . این جوش ابتدا بشکل نقطه سفیدی بروز میکند و چون چندی گذشت بدرستی سر سنجاق میشود و مدت سه ماه باین شکل میماند و پس از آن قرمز و متورم میگردد و بچرک میافتد و بعد مانند آبله قشر ضخیمی در روی آن پیدا میشود و همینکه این قشر خشکید و افتاد جای آن مانند حفره کوچکی باقی میماند و از وجاهت صورت میکاهد . خارجیانی هم که به بغداد می آیند خیلی زود باین مرض گرفتار میشوند و بطور استثنای ممکن است بعضی پس از چند سال اقامت بآن مبتلا گردند و تعجب در این است که این جوش فقط در صورت بومیان بروز میکند ولی اگر

اروپائیان بآن مبتلا گردند در روی بدنشان تولید میشود و دکترها هم هنوز نتوانسته اند

دوائی برای معالجه آن پیدا کنند .

زن کلدانی بغدادی

باری پس از تمام شدن پذیرائی برای صرف ناهار
سرمیز رفتیم و صحبت از موصول و خرابه های خرابه
و قوئون جیق (۱) بمیان آمد . مارسل اشتیاقی
داشت که با شور برود و آثار باستانی آنجا را به بیند
اما کشیش موصلی که تازه به بغداد آمده بود و در
سرمیز قونسول حضور داشت او را از این خیال
منصرف کرد و گفت : حفريات و کاوشها مدتی است
تعطیل شده و اینیه ای که از زیر خاک بیرون آمده
بودند دوباره در زیر شنهائی که باد آورده مستور

شده اند و اگر بخواهید بدیدن منازل سارگون و سناخریب موفق گردید باید دوباره آنها را
از زیر شن بیرون آورید . البته چنین کاری هم از ما ساخته نیست .

فصل سی و سوم

ترکها - موجبات انحطاط اخلاقی و جسمانی - ترتیب اداری مأمورین ترک - تراموای کاظمین -
مقبره امام موسی - مسافر بدون لوازم سفر .

۱۸ دسامبر - پرروز مارسل میگفت : هنگام مسافرت در ایران من هوش صنعتی و فهم و
ادراك و نیروی روحانی و معنوی ایرانیان را میستودم ولی از طرز اداری دولت و اخلاق
مردم معمولی شکایت داشتم و آنها را مورد ملامت قرار میدادم . اکنون می بینم که «خداوند
در حین خلق کردن عثمانیه نظرش این بوده است که من از جدا شدن از ایرانیان بی نهایت
متأسف شوم» از موقعیکه ایران را ترک کرده و قدم بخاک ترکیه گذارده ام مثل این است که از
بهشت بیرون آمده و در جهنم وارد شده باشم .

سیاست مداران ماهر اروپائی در این فکر بوده اند که اگر تأسیسات و تشکیلات اداری
خود را بشرقیان تحمیل کنند بالطبع تمدن خود را نیز در عروق و شرانین آنها تزریق خواهند
کرد . عجب اشتباه بزرگی ! من بطور یقین میدانم که ماشین های اداری ما که خوب کار میکنند
بقدری با آلات و ادوات مختلف ترکیب یافته اند که نمیتوان مثلاً يك چرخ كوچك آنها را
برداشت و بدست کارگران بی تجربه و غیر متخصص سپرد . ملل شرقی با تقلید از يك قسمت
یا تمام عادات و رسوم اروپائی در شاهراه ترقی نخواهند افتاد بلکه باید با سیاست خاصی
باروح آنها آشنا شد و بتدریج آنها پرورش داد . ایران با آن طرز اداری ساتراپیهای قدیم و
ملوك الطوائفی بسی بر مملکت دفرمه ترکیه ترجیح دارد که اقتدار پادشاه ناشناس و در نظرشان

(۱) این امکنه در نواحی کردستان وجود دارند .

مسخره آمیز است . در این مملکت که بقول خودشان طرز اداری اروپائی را تقلید کرده اند دادستانان و معاونین آنان و اداره امنیه و غیره ابداً قادر بر حفظ جان و مال اتباع خارجه نیستند حتی نمیتوانند جان و مال رعایای باوفای خود را هم حفظ کنند ایران با آن تأسیسات قدیمی تغییر ناپذیر خود بدون محاکم دادگستری و بدون قوای امنیه و بدون پلیس توانسته است بتوسط حکام مقتدر خود امنیتی در کشور برقرار کند و اتباع خارجه هم در آنجا باشکالاتی بر نمیخورند .

من اعتراف میکنم که عقیده شوهرم نسبت بترکیه فقط از روی احساسات نیست و نباید در قاهره و اسلامبول یاد ر شهرهای سواحل مدیترانه و مسافر خانه ها که اروپائیان هم مانند شرقیان در آنجا هارفت و آمد دارند مراتب تجدید و تغییرات ترکیه را در تحت تأثیر افکار غربی تحقیق و آزمایش کرد . ترس از دولت های فرانسه و انگلیس و رنگ و روغنی که خاور بسپولت در مجاورت باختر بخود میگیرد با جنمایی که یک قسمت آن از اولاد ارمنی ها و یونانیان و شامیان باسلام گرویده تشکیل یافته يك حالت نرمی خوش ظاهر گر به صفتی میدهد که اشخاص بسیار ماهر هم از این ظاهر فریبنده گول میخورند .

هر گاه خواسته باشند ترتیب اداری ترکیه را در تمام اوضاع و احوالش بررسی و تحقیق کنند بایستی از ممالك مجاور اروپا خیلی دورتر بروند . یعنی در جاهائی که دور از انظار اروپائیان است . مثلاً باید به بغداد بروند که پای تخت ثانوی ترکیه محسوب میگردد و باین اردوی بی شمار رشوه خوار و متعددی بی شرم و حیاکه ساختمان اداری ترك را تشکیل میدهد تماس بگیرند و به تحقیق پردازند .

یکی از بانکهای کلدانی در سال ۱۸۸۰ در موصل ورشکست شد . در ضمن رسیدگی به طلبکاران بیک کارمند گمرک برخوردند که توانسته بود با آن حقوق کم که بطور بی نظمی دریافت میکرده متجاوز از شصت هزار فرانك در آن بانك ذخیره کند . البته این رقم در جنب مداخلی که يك مدیر اداره باهدستی و شرکت رؤسای مافوق خود بدست میآورد چیزی نیست . مثلاً یکی از رؤسای ادارات يك بنای عمومی را که هنوز شالوده آن را هم نکرده بود دو دفعه بنا کرد و سوزاند و بخارج موهوم زیادی بحساب دولت آورد تا بتواند عایدات سرشاری داشته باشد .

فرماندهان نظامی هم بمسافرت های جنگی کاذبی افتخار میکنند . اخیراً افسران بزرگ ترك لشکر زیادی را که ابداً از بغداد خارج نشده بودند در کمینگاهی بخطر انداختند و آنرا متلاشی کردند . این شکست کاذب در موقی صورت گرفت که میخواستند بحساب آنها رسیدگی کنند و چون اسلحه و ذخایر جنگی زیادی را فروخته بودند و سربازان موهومی را برای گرفتن حقوق صورت داده بودند و نمیخواستند که تقلبات مخفیانه آنها آشکار گردد باین حيله متوسل گردیدند .

حکامی که در اسلامبول بواسطه افکار ترقی خواهانه مورد تمجید و تحسین واقع شده اند و پیشوایان مذهبی که مورد احترام هستند دختران رؤسای قبایل یاغی را بزوجیت میگیرند و چون قشونی برای سرکوبی آنها اعزام شود محرمانه قبل از وقت به پدر زن های خود خبر

میدهند تا وسایل دفاع یا فرار خود را فراهم سازند . و چون کاروان بزرگی در شرف حرکت باشد بآنها خبر میدهند تا در محل مناسب کمین کرده بغارت آن بپردازند و البته پس از غارت سهمی هم برای خبر دهنده خواهند فرستاد .

یکی از این قبایل که موسوم است به خاوند از همین راه ثروت زیادی بدست آورده است . جمعیت این قبیله بیش از دویست خانوار نیست و مدت ۵۰ سال است که با همدستی عمال عالیمقام دولتی با قوای سلطان عثمانی پیوسته در جنگ و گریز است و هنوز نتوانسته اند آنرا تحت اطاعت در آورند .

افسر ترکی که از مدارس مایرون آمده و سر لوحه پرچم فرانسه را بخاطر سپرده و همیشه احساسات عالی همتانه ای بروز میدهد و بوطن پرستی افتخار میکند قبیله شمر را بشورش تحریک مینماید تا بتواند وسایل مسافرت جنگی را برای خود فراهم سازد و صدها سرباز را بکشتن دهد و به ثروت و شرافتی نائل گردد .

این است اوضاع و احوال ترکان مکتب جدید اینها تمام معایب پیشینیان خود را دارند . نیاکان آنها يك صفت خوب داشتند که عبارت از صداقت بود ولی فرزندان آنها که در اروپا تربیت شده اند این یگانه صفت نیک را هم از دست داده اند . بعضی اینکه نیم تنه و شلوار نظامی را پوشیدند شروع بتدویر و تقلب میکنند . از این مهمانان که مهربانی دروغی بروز میدهند و در صرف بهترین شراب شامیانی با ما شرکت میکنند و با خوردن گوشت خوک و طبخ ناپاک کفار قوانین بینمبر اسلام (ص) و قرآن را مسخره میکنند باید بشدت پرهیز کرد . همین مهمانان مهربان اولین کسانی هستند که اگر از مجازات ترسند اروپائیان را در مملکت خود خواهند کشت . ترکان کینه شدیدی نسبت بعیسویان در دل دارند و باطناً بی نهایت از مامتنفر هستند . ترک از ما بشدت متنفر است برای اینکه مانمایندگان کفاری هستیم که باید از آنها ترسید . از ما متنفر است برای اینکه مادوباره اراضی خود را که اجداد آنها بعنف از ما گرفته بودند پس میگیریم . از ما متنفر است برای اینکه میخواهیم عادات و رسوم خوب و تمدن را براو تحمیل کنیم و خلاصه آنکه مهربان ر معامین خود را از سگ هم حقیر تر و پست تر میدانند . موجباتی که باشتاب متلاشی شدن مملکت عثمانی را فراهم میکند زیاد است . از آن جمله است تعدد زوجات و معتقد بودن بقضا و قدر .

برعکس آنها مسلمان شیعه ایرانی رفتار معتدلانه ای دارد و قدرت و اختیار و اراده انسان را در کارها دخالت نمیدهد .

ترکان بواسطه تعدد زوجات بالطبع از کسب معلومات اخلاقی عمومی محروم مانده اند . بنا بر قوانین اسلام مرد میتواند زنان متعدد بگیرد اما شرایطی هم لازم دارد . هر دایه برای هر يك از زنان عقدی خود منزل جداگانه ای فراهم سازد و با آنها با کمال عدل و مساوات رفتار نماید ،

این منازل متعدد و خواهش های زنان که همه روزه تجدید میشود و حسادت و رقابت و کینه

ورزی آنها نسبت بیکدیگر حواس مرد را پریشان و مختل میسازد و ناچار است بخواهش های آنان تن دردهد و از هر راهی که ممکن است مشروع یا غیر مشروع وسایل آسایش آنها را فراهم سازد. بنابر این علاوه بر آنکه دارائی خود را از دست میدهد مقروض و پریشان هم میشود. وزرا و حکام و پیشوایان مذهبی هم با و سر مشق میدهند زیرا که خود آنها بدون ملاحظه و شرم متصل مردم ثروتمند را غارت میکنند. رؤسای مالیه و افسران و کسانی که بر دهکده ها فرمانروائی میکنند با پول دولت معاملات نامشروعی میکنند. ناظران و نوکران بار بایان خود خیانت مینمایند. تجار و کسبه هم مشتریان خود را گول میزنند. بعقیده شوهر من که کمی مبالغه آمیز است زنان در حریم های ترکان حکم اسبان طویله را دارند که اعیان و اشراف برای خود نمائی و تفاخر نگاه میدارند. تعداد آنها مربوط بدرجه شهوت شوهران نیست بلکه برای تکبر و خود فروشی و نشان دادن مقام و بدست آوردن مقام بالاتری آنها را در حریم خود اسیر نگاه میدارند.

نتیجه ایمان و عقیده بقضا و قدر هم کمتر از تعدد زوجات زیان آور نیست سنیان فلسفه جبر و تقدیر را بهانه تنبلی خود قرار داده و همه چیز خود را در معرض غاطره قرار میدهند و میگویند بچه منظور بامرض مسری و بلائی که مقدر بوده باید جنگید؟ چرا باید با سختی های زندگانی مبارزه کرد؟ مگر مقدرات انسان جزء لاینفک وجود او نیست؟ البته روح انسان با میل و اراده بچنین عقایدی تسلیم نمیشود. مسلمانهای متعصب و باایمان هم گاهی نسبت باین عقاید زیان آور و خطرناک اعتراض میکنند. و در قضایای جبریه یک حدود کش داری را قائل میشوند.

همانطور که اگر طول قطعه آهنی را با ضربات چکش امتداد دهند یک قسمت از سختی آن کاسته میشود، اصول و عقاید بقضا و قدر هم در مقابل پیش آمدهای سخت و بدبختی های حاصله از آنها سست شده و شکاف بر میدارد. در اسلامبول تا اندازه ای این فکر در ترکان ایجاد شده که در مقابل حوادث باید مقاومت بخرج داد و از پیشرفت آن ها جلوگیری کرد و روی همین فکر است که در قسطنطنیه اسباب آتش نشانی را بکار انداخته و خاموش شدن حریق را با آسان و اگذار نمی کنند. و پیشوایان سنی هم اجازه داده اند که اگر در هنگام بروز امراض مسریه عده تلفات از پانصد تجاوز کنند اهالی آن شهری توانند بخارج رفته و از بلا کناره گیری کنند و در این صورت مرتکب خطائی نخواهند شد. مینا هنوز هم عقیده بتقدیر در اذهان موجود و نتایج وخیم آنها که عبارت از بی قیودی و بی اعتنائی به پیش آمدها میباشد باقی است. و خلاصه آنکه چون این عقیده بقضا و قدر یا اثر ذاتی یک نژاد خشن و جنگجو توأم گردیده باین نتیجه رسیده است که سنیان بدترین پیروان اسلام محسوب گردند

بنابر همین عقاید زیان آور است که چین ملت ترک یا عرب در مملکتی وارد شد حاصل خیزی زمین از بین میرود زیرا که عقیده بتجارت و کوشش و نتایج حاصله از آنها را ندارند. و بهمین جهت است که اراضی مسوی ممتاز و زرخیز حوالی شطوط دجله و فرات از زمانی که

بدست مسلمانان سنی افتاده اند تبدیل به بیابان لم یزرع و باطلاهای زیان آور گردیده اند و کانون امراض مسریه مهلکی شدند مانند طاعون و تب های مودی که باروپا هم سرایت کردند : سکنه مسلمان این سرزمین هنوز هم دارای خون نیاگان فعال خود هستند ولی در تحت تاثیر عقاید ترکان و تعدد زوجات به فقر و مسکنت مبتلا شده اند و بهمین جهت جمعیت این نواحی روز بروز تقلیل مییابد .

باری امروز من زیاده از حد بفرسافه بافی مشغول شدم. البته مشاهده اوضاع و احوال مردم این سامان مرا باینکار واداشت. از بدو ورود بسرزمین کلاه در هر قدم که جلو میروم جراحات را عمیق تر می بینم و چون ثروت و عظمت قرون گذشته بابلیمهارا با فقر و انحطاط اخلاقی سکنه حالیه مقایسه میکنم اندوهناک میگردم. چگونه میتوان از مشاهده اراضی حوالی بغداد که تبدیل به بیابان و خارستان شده ساکت ماند ؟ در همین سرزمین بود که بقول هرودوت در زمان قدیم یکدانه گندم اقلا سیصد دانه حاصل میداد و برک گندم وجود اندازه چهار انگشت عرض داشت. چه شد آن مزارع که محصول ذرت و کنجد آنها از فراوانی حیرت آور بود و هر دوت از ذکر بلندی ساقه های آنها از بیم آنکه مبادا حمل بر اغراق شود خودداری میکنند ؟

آیا تقصیر از من است که چون از قونسولخانه بیرون میام در هر لحظه اوضاع بی قیدی عمیقی که ترکیه آسیا در آن غرق شده است مشاهده میکنم ؟ در موقع عبور از بصره کشتی زره پوشی را دیدم که بواسطه خراب شدن پروانه اش متروک مانده و با آنکه میلیونها فرانک بهای آن است در گل ولای فرو رفته و کسی در فکر تعمیر آن نیست ، در صورتیکه با کمترین مخارجی میتوان دوباره آنرا بکار انداخت ، همین امروز ما در ساحل راست دجله سوار تراموای شدیم که معمولا باید در فاصله یک ربع ساعت وحدا کثریست دقیقه ما را بکاظمین برساند . اما در نیمه راه تراموای توقف کرد و راننده بلغمی مزاج آمد و از ما خواش کرد پیاده شویم .

علت توقف هم این بود که در این نقطه پیچ کوچکی است که فرو رفته و اگر تراموای بحرکت خود ادامه دهد بخاک میافتد. مدت هیجده ماه است که این قطعه زمین فرو رفته و بوضع ناهنجار خود باقی است . آیا کسی باور میکند که مهندسین بی قید ترک در این مدت یکسال ونیم که از خرابی آن میگذرد فقط بتماشای آن پرداخته و در فکر تعمیر آن نبوده اند ؟ در این جا چند نفر حمل گذارده اند که پس از پیاده شدن مسافران اطاق تراموای را باز حمت نقل مکان داده و دوباره روی رایل میگذارند . نظر باینکه تمام فاصله بغداد تا کاظمین از یک فرسنگ تجاوز نمیکند و یک ربع ساعت باید در این جا انتظار حرکت تراموای را کشید اغلب مسافرین تراموای را ترک کرده و پیاده براه خود ادامه میدهند در صورتیکه ممکن است در مدت دوساعت با همین حملان باصلاح راه پرداخت و رایل را بلند کرد . درجه بی قیدی عمال ترک را از همین جا میتوان استنباط کرد که تاچه اندازه است .

با این حال بغدادیان از برقراری این تراموای بقدری برخود میبالند که فرانسویان از حفر تنگه

سوئز یا امریکائیها برای کشیدن راه آهن سرتاسری از نیویورک تا سانفرانسیسکو بر خود نبالیدند .
این راه آهن شش کیلومتری رآمدحت پاشا در زمانی که حکومت بین النهرین را داشت ساخته
است هیچیک از حکام ترك چنین کار مشعشی را انجام نداده اند و هیچیک از پاشاهای اسلامبول هم
از حیث شهرت فعالیت بیایه مدحت پاشا نرسیده اند .
مدحت پاشا باهوش بوده و نظر بلنددی داشته ولی در عملی کردن افکار خود مهارتی نداشته
است . راه آهن بغداد به کاظمین را باین نیت ساخت که این پایتخت ثانوی ترك اقلا دارای يك
راه مستقیم باشد .

مهندسی که مامور کشیدن نقشه این راه بود باو فهماند که شط در میان این دو شهر پیچ و خم
زیادی دارد و ناچار باید راه در دنبال این پیچ ها امتداد پیدا کند و نمی تواند بدون پل از شط
عبور کرده و مستقیم شود و او را متقاعد کرد که پلی در روی دجله بیا نداد . و او هم قبول کرد
اما از ترس آنکه مبدا بکاری دست زند که تمام عایدات ایالت هم برای مخارج آن کافی
نباشد از ساختن پل و مستقیم شدن راه صرف نظر کرد و بالاخره خط از ساحل چپ دجله و در کنار
همین پیچ و خمها کشیده شد یعنی در کنار همان راه باریك و پر گرد و خاکی که معمولاً عابرین
پیاده یا سوار بر الاغ در آن رفت و آمد داشتند و مزاع گندم که از نخل ها و درختهای نارنج محصور
نشده بود پایمال میکردند . اکنون این درختان پر شکوفه جلوه و نمایش خاصی دارند . عطر گلها
بقدری هوای اطراف را عطر کرده بود که من از استنشاق آن نیمه مست شدم و پشیمان بودم که چرا باواگون
حرکت کردم و خود را از لذت طراوت و صفای این ساحل محروم نمودم . اما طولی نکشید که این
منظره خرم و عطر افشان ناپدید گردید و بزمین لم یزرعی برخوردیم که فقط مجاری قدیمی آب در آن
مشاهده میشد . منظره این اراضی بایر از منظره زیبای اراضی آبیاری شده فرسنگها دور و
حزن انگیز است .

در موقع خروج از بغداد از دور در بالای نخلستان کاظمین رؤس چهار مناره مرتفع و درختان
مقبره امام موسی دیده میشد و چون نزدیک شدم در خلال شاخ و برگ درختان دو گنبد قشنگ و
و درخشنده ابرا مشاهده کردم که از حیث شکل و روپوش طلا شباهت کاملی بگنبد قم داشتند
ولی حصار شهر مانع دیدن تمام بنای مقبره بود

بالاخره در نزدیکی دروازه کاظمین از تراموای پیاده شدیم مستخدم قونسولخانه که راهنمای ما
بود با صدای بلند با لهجه ترکی که ما خوب نمیفهمیدیم ما را بقهوه خانه نزدیک ایستگاه دعوت
کرد و گفت که باید در این جا منتظر حرکت تراموای باشیم که دو ساعت دیگر از بغداد میاید . او
در این خیال بود که مقصود ما از آمدن باین وسیله نقلیه خراب فقط گردش بوده است و شاید هم
مهمانان قونسولخانه را آدمهای کم عقلی تصور میکرد که فقط بعنوان گردش زحمت این شش
کیلومتر را تحمل نموده اند . من با ایمان اشاره باو فهماندم که ما بقصد دیدن مسجد و مقبره آمده ایم
و باید با نظرف بر روییم . همینکه بمقصد ما پی برد آثار اضطراب و انقلابی در صورت او ظاهر
گردید و با اصرار من مجبوراً بر راه افتاد .

کوچه‌های کاظمین نسبت بکوچه های بغداد تمیزتر و سکنه این شهر و کسبه آن اغلب ایرانی هستند. خلاصه راهنما مارا بمیدانی برد که در سه طرف آن خرمنهای سبزی ریخته بودند و فقط طرف چهارم یعنی طرف درب مقبره خالی مانده بود که دسته‌ای از کارگران بآنجا وارد میشدند. من از خرمنهای کلم و ترب و هندوانه که در روی زمین ریخته بودند عبور کرده و باشتاب بطرف مقبره رفتم و خیال میکردم که در این جا میتوانم با آسایش خاطر داخل شوم و کسی مزاحم ورود من نخواهد شد.

عجب اشتباهی کرده بودم. بعضی اینکه سبزی فروشان قصد مرافه میدند همه دست از کسب کشیدند و بهیئت اجتماع آمدند و مانع ورود ما شدند و گفتند: «ورود بمقبره امام موسی (ع) ممنوع است. شما عیسوی هستید و حق ورود در این مقبره را ندارید. زودتر برگریدید و دنبال کار خود بروید.» اما ما توقف کرده و متحیر مانده بودیم. اگرچه این اشخاص آمرانه حرف میزدند ولی رفتار آنها مؤدبانه بود. طولی نکشید که جمعیت زیادتر شد و بنو کرقونسلخانه که معمولا اورا قواس میگفتند ملامت کردند که چرا ما را باین جا آورده است. او هم سخنانی گفت که باعث هیجان جمعیت گردید و با فشار و ناسزاگوئی اورا از آنجا راندند. او هم نظر باینکه اهانت دیده بود میخواست شمشیر خود را از غلاف بیرون کشد و در صدد تلافی برآید. مارسل چون دید کار سخت شده و اگر قطره خون ریخته شود ما هر سه نفر کشته خواهیم شد بمیان افتاد و بازوی او را گرفت و درد دنبال خود کشید. اما او مقاومت میکرد و لگد میانداخت و تنیر و تشدد میکرد و چند مشتی هم در میان آنها رد و بدل شد ولی بالاخره مارسل او را از معرکه بیرون کشید. این واقعه حادثه اما مزاده جعفر اصفهان را بخاطر من آورد.

مارسل گفت چه باید کرد؟ و از من تکلیف خواست. من گفتم بهتر آن است که ما خود را از حلقه ثانوی محفوظ داریم و زودتر مراجعت کنیم. زیرا که مسلمانان این جا کارمندان ترک بامامها می نخواستند کرد و اسکورتنی بمان نخواهند داد که بتوانیم دوباره باین جا برگردیم. با ایرانیها هم نمی توان باخسوت رفتار کرد زیرا تنها چیزی که توانسته اند در این مملکت که سابقاً در تحت تصرف آنها بوده حفظ کنند همین امتیاز مذهبی است. اگر ما تنها وبدون مستحفظ آمده بودیم شاید به نتیجه ای میرسیدیم زیرا ممکن بود که به پیشوایان مذهبی شیعه مراجعه کرده و با ارائه دادن تفسیری که علمای اصفهان کرده بودند موفقیتی بدست آوریم ولی اکنون بازی را باختیم و هیچگونه امیدواری به بردن آن نمانده است.

اوضاع اروپائیان مقیم در ترکیه و لوآنکه تبعه دول مقتدری هم باشند خوب نیست. اگر یکنفر عیسوی در این جا آزار به بیند حتی اگر هم کشته شود شکایت قونسل و اعتراضات او بی اثر بمیاند و هرگز مقصود را دستگیر نمیکند و اگر احیاناً اورا دستگیر کرده و بعدلیه ببرند در آنجا قضاة اورا تبرئه خواهند کرد. انگلیسهای مغرور هم که در شرق نفوذ و اقتداری دارند از دیدن آزار و شکنجه ناسزها مصون نیستند و نمی توانند از مراجعه بعمل بی قید عثمانی نتیجه ای بگیرند. اخیراً يك مكانيسين انگليسي که از نیوماون (۱) باینجا وارد شده بود در منازعه ای کشته شد و بدن

(۱) New haven یکی از بنادر انگلیس است که در کنار دریای مانش واقع است.

او را با کارد قطعه قطعه کردند. قونسول انگلیس نام قاتل را میدانست و گواهان زیادی هم برای اثبات این جنایت داشت لیکن کوششهای او ب نتیجه ای نرسید و قاتل که یکنفر ترک بود آزادانه مشغول کار خود بود. و ابداً صحبتی از دستگیری او بمیان نیامد.

آدم عاقل باید از این نوع حوادث عبرت بگیرد و احتیاط را در هر حال از دست ندهد. بنابر این مابدون اینکه شجاعت و تهور بیموردی بروز دهیم براه افتادیم. من در جلو و مارسل در مرکز جمعیت قواس را در دنبال خود میکشید و هر طور بود خود را بکوچه تنگی رسانیدیم و عقب نشینی اختیار کردیم. فقط گاهی چند دانه ترب یا شلغم که خوشبختانه پوسیده بودند در میان پاهای ما میانداختند. در اثنای این حادثه من وقت خود را تلف نکردم و در حالی که شوهرم ضربات مشت و فشار جمعیت را تحمل میکرد و بقبول متارکه جنگ تن درمیداد از در نیمه باز مقبره نظری بدرون آن انداختم و توانستم سردر اصلی مقبره که در انتهای حیاط وسیعی بود ببینم. این سردر از کاشیهای مینائی رنگ مستور و در جلو آنهم رواقی بود که دارای ستونهای باریک و از آئینه های تراش بلور زینت یافته بود و من حیث الجوع اگر این بنادارای دو گنبد طلائی نبود منظره کاخ چهل ستون اصفهانرا بخاطر میآورد. در زوایای بناهم چهار گلدسته کاشی که قسمت بالای آنها مطلا شده بود سر بر افراشته بودند که مؤذن در بالای آنها مؤمنین را برای نماز میخواند و در جنب گنبدها برجهای کوچکی قرار داشت شبیه بقرا و اخانه هایی که در بالای قلعه های جنگی میسازند.

خلاصه همینکه از این محصورهائی یافتیم آزادانه در اطراف دیوارهای مقبره از بیرون بگردش پرداختیم و از میان درز تخته های درها مشاهده کردیم که این بنا بعلاوه مقبره و مسجد یک مدرسه و چند کاروانسرا و حمامائی هم ضمیمه دارد که برای مؤمنین و زوار ساخته اند.

مسجد کاظمین در زمانهای اولیه اسلام بنا شده و بسیار ساده بوده است. و آنچه را که شیعیان بآن ضمیمه کرده اند و دارای مزایای سلیقه معماری ایرانی است تازه باتمام رسیده و هنوز گچهای آن خشک نشده است ضمائم دیگری هم بآن افزوده اند که هنوز بیابان نرسیده است از کاشیهای فلزی رنگ هم که گنبدها را زینت کرده اند پاره ای افتاده و بجای خود لکه هائی باقی گذارده اند.

پس از گردش در اطراف محوطه مقبره ناچار بودیم که مدتی در قهوه خانه بانظار حرکت تراموای بسر بریم و با کمال خونسردی کلمات زننده و ناسزای یکدسته بچه های کوچه گرد را که در مراجعت بدنبال ما افتاده بودند تحمل نمائیم. دو فنجان قهوه و چند لیوان شربت و سه یا چهار قلیان کوفتگی و ضرباتی را که مستخدم بواسطه داشتن فینه سرخ و سنی بودن و بخصوص همراه بودن با فرنگیان تحمل کرده بود تا اندازه ای جبران نمودند.

پس از مدتی انتظار تراموای براه افتاد و چون راننده آخرین مسافرت روزانه خود را انجام میداد بی اندازه در رفتن شتاب داشت تا زودتر بشزل خود برود و ابداً در فکر سنگینی و آگون و از رایل خارج شدن آن نبود. شلاق زنان اسبان را بتاخت میانداخت و بیم شکستن شیشه

های درو پنجره راهم نداشت . زیرا که مدتی است که آنها از میان رفته و فقط اثر چسبی که سابقاً آنها را نگاه میداشته در پنجره ها باقی است . مسافری هم که مرکب بودند از یهودی و عیسوی و مسلمان مانند ماهی تازه که برای برشته کردن در روغن داغ بیاندازند اتصالاً بیلا و پائین میبریدند همینکه واگون از رایل خارج شد مافروستی بدست آوردیم که نفسی بکشیم . پس از عبور از مانع حرکت سریع تر شد و زنان از وحشت جیغ میکشیدند اما راننده بفریادها و تضرع آنها گوش نداده بشدت اسبانرا شلاق میزد و بر سرعت میافزود و مانند گردبادی از

کاروان حمل ماهی

حصار قدیمی بغداد عبور کرد و حتی در کوچه ها هم ملاحظه عابری را نکرده و چهار نعل میرفت . در یکی از کوچه های تنگ بکاروانی از الاغهای کوچک بر خوردیم که بارهريك ماهی بسیار بزرگی بود و حیوان با زحمت آنرا حمل میکرد .

این ماهیان عظیم الجثه دجله را در بین النهرین تبی (Tobie) (۱) میگویند اما دارای آن امتیاز نیستند که مانند نیاکان زمان توراتی خود کوران را معالجه نمایند . زیرا که نایب نمایان متعدد بغداد باین عدم امتیاز گواهی میدهند . معیناً وسیله خوبی هستند برای اشخاص فقیر که قادر بر خریدن گوشت گوسفند نیستند و می توانند با بهای کمی آنها را در سفره خود به بینند . در این جا غوغائی بر پاشد الاغها از دیدن تراموای که بدون ملاحظه باشتاب میرفت وحشت کرده رو بفرار

(۱) مقصود لپرتبی است که بنا بر روایت تورات پدر پیر خود را با الهام فرشتگان از نایب نائی نجات داد .

مقبره امام موسی (ع) (در کاظمین)

گذااردند و ماهیها در گرد و خاک کوچه افتادند والاغداران هم باصدا های خشن به راننده
فحش میدادند و تفرین میکردند و راننده هم بآنها جواب میداد. و صحنه نمایش بی تماشانبود

و چقدر من متأسفم که نتوانستم بواسطه سرعت حرکت تراموای معنی این شلیک‌های فحش که در میان جنگجویان رد و بدل میشد بفهمم و آنها را در خاطر خود ضبط کنم .
آخرین مسافرت تراموای همه روزه در میان بغداد و کاظمین به همین طریق انجام می‌یابد و برای شکسته بندان دست و پا های شکسته را فراهم میسازد و عجب اینکه هیچکس هم از راننده شکایت نمیکند و او هم مسؤول شکستن دست و پا نیست و همه این آسیب‌ها را بقضا و قدر و خواست خداوندی نسبت میدهند .

خلاصه ما خوشبخت‌تر از دیگران بمنزل رسیدیم . قواس راهنمای ماجرا حات زیادی داشت و یک چشم او هم معیوب شده بود . تنها آسیبی که بن رسید این بود که مقدار زیادی از غسل بلباسم ریخته بود . یعنی یکی از مسافرین مجاورم کوزه عسلی داشت که بواسطه حرکت زیاد تراموای نتوانست درست آنرا بمنزل برساند و تأسف داشت از اینکه مقداری از آنهم بلباسهای من ریخته است . اگر چه در این مسافرت بماسخت گذشت و نتیجه خوبی عاید ما نگردید اما خوشبختانه موسیو موژل (Maugel) مهندس ولایتی پس از شنیدن شرح مسافرت ما وعده داد که عکس خوبی از مقبره بماندهد . او می‌گفت : نظر باینکه من عبسوی بودم نمیتوانستم آزادانه داخل مقبره شده و عکسی از آن بگیرم اما تصادفاً برای کار گذاردن ساعت بزرگی از من استمداد خواستند و من برای انجام خواهش آنها چندین بار بمقبره رفتم و در ضمن دستگاه عکاسی خود را هم همراه بردم و بدون اشکال از روی بام چند نوغ عکس از مناظر مختلف آن برداشتم و بالاخره هم بوعده وفا کرد و عکسی بماند داد .

خلاصه ماهه در اطراف بخاری جمع شدیم و بقیه روز را با صحبت بسر بردیم . مادام پرتیه زن قونسول تا کنون مسافرین و سیاحان زیادی را دیده و در نقاشی هم مهارتی دارد . هیکل های مضحک و سرگرم کننده تمام یهودیان سرگردان را که دیده بود بادست ظریف خود ترسیم نموده بود و بماند ارائه داد و در ضمن گفت :

« آیا شما موسیو ... را دیده‌اید ؟ من نام او را بشما نخواهم گفت و بسی مایلم که خودتان با فکر حدس بزنید که او باید چه کسی باشد ؟ همین قدر برای شما کافی است که بگویم قهرمان من تمام مملکت حبشه را سیاحت کرده و بهندوستان هم رفته بود . آیا درست ملتفت شدید ؟ چه آدم باهوش و چه علامه متبحری بود . او دارای هزار و پانصد فرانک عایدات ماهانه بود و نمیدانست چگونه باید این عایدات شاهانه را خرج کند .

بعض و رود به بغداد این شخص محترم که رفیق نکوس تئودورس (۱) بود میل کرد که برود خرابه های بابل را ببیند . وسایل حرکتش بسرعت فراهم شد و با رفقای حرکت کرد و پس از هشت روز این مسافرین عرق ریزان و نفس زنان بقونسولخانه بازگشتند و چون سواره سه منزل راه را در دشت های کلدانی طی کرده بودند همه خاک آلوده شده بودند . بعض و رود هر کس باشتاب بطرف

اطاق خود رفت تا سرو صورت خود را بشوید و تغییر لباس دهد اما موسیو . . . در سالن نشسته بود و تفصیل گردش خود را برای من نقل میکرد .

من بخیال اینکه میهمانم محض مراعات مراسم ادب نمیخواهد مرا ترك كند بكنایه باو فهماندم كه اگر مایل به شستشوی سر و صورت باشد آزاد است زیرا چنین مینمود كه در راه بین النهرین دو برابر دیگران عرق كرده و خاك بر سر و صورت و لباسش نشسته است . پس باو گفتم : من بروم به بینم كه آیا صابون و لوازم صورت تراشی برای شما فراهم كرده اند یا نه ؟

او گفت : فوق العاده از شما تشكر میکنم ولی مطمئن باشید كه من امروز صورت نخواهم تراشید . من مانند مرد عاقلی عادت دارم كه همیشه مایحتاج زندگانی را همراه داشته باشم و از جیب خود يك چاقوی لب پریده و يك تكه صابون بیرون آورد و گفت من قبل از آنكه در ماری بگشتم به نشینم تمام لوازم سفر را همراه برداشتم .

- عجب آیا مدت زیادی است كه شما از ماری جدا شده اید ؟

- نه فقط متجاوز از سه سال است ولی چون میدانستم كه صابون زود تمام خواهد شد مدتی است كه از تراشیدن يك قسمت صورت صرف نظر كرده و ریش را آزاد گذاردم تا بلند شود و در ضمن نیم تنه خود را عقب زد و ریش خود را بمن نشان داد كه مانند حصیر بافته شده بود و طول آن تقریباً به سی سانتیمتر میرسید و برای آنكه زحمت شانه زدن را نداشته باشد آنرا در زیر لباس پنهان كرده بود .

- واقعاً چیز عجیبی است شما فكر عملی بسیار خوبی دارید .

- آری . آری . من باندازه کافی بمسافرت آشنا هستم و لوازم آنرا همیشه همراه دارم . با همین وضع كشور حبشه را در تمام جهات سیاحت كردم و چمدانم منحصر بقوای كلاهم بود .

- پس لباس و پیراهن و زیر جامه را در كجا میگذارید ؟

- يك قسمت را در جیب خود دارم كه همیشه در دسترسم باشد . در موقع جدا شدن از ماری من پنج پیراهن بر روی يكدیگر پوشیدم و همینكه احساس میكردم كه پیراهن روئی كشیف شده است فوراً آنرا از تن بدر كرده بدور میانداختم تا پیراهن زیرین كه تمیز تر بود پدیدار گردد و هنوز هم دو تائی دیگر را در تن دارم كه البته مرا بفرانسه خواهند رسانید .

در همین موقع كه ما گرم صحبت بودیم و هر لحظه تعجب از رفتار او زیادتر میشد خدمتكار وارد اطاق شد و از مسافر پرسید كه آیا آب گرم لازم دارید یا سرد ؟

- هیچكدام نه آب گرم میخواهم و نه آب سرد مدتی است كه من این عادات را یاد را ترك كرده ام و مثل این بود كه از این تكلیف بی موقع كهی هم كه دورت خاطر پیدا كرد و دوباره دنباله صحبت را گرفته و بآن ادامه داد .

مادام پرتیه پس از نقل این داستان با خنده بمن گفت كه آیا باور میکنید كه این مهمان محترم پس از این اعترافات خالی از ساختگی مصاحب من شده و زیر بازوی مرا گرفت كه با هم بروم با طاق غذا خوری و من هم نمی توانستم از این تكلیف سرپیچی كنم در صورتیكه در ضمن

صحبت دیده بودم که جمعت زیادی از این حیوانات کوچک سورچران در ریش بافته شده‌اش باجنب و جوش در حرکت هستند گویا این مرد عالیمقام میخواست آنها را از حبشه بعنوان ارمنان همراه خود بفرانسه ببرد .

در این موقع پیشخدمت باطاق داخل شد و بیادام پرتیه گفت: مادام ناهار حاضر است. مادام پرتیه باتبسمی بمن گفت: اکنون شما مردی هستید که باید مصاحب من باشید وزیر بازوی

خانم ایرانی

مرا بگیرید . سعی کنید که آراسته و خوش محضر باشید . در این وقت بود که من مقصود او را از نقل این داستان دریافتم و بسیار شرمنده شدم زیرا که نتوانسته بودم خود را کاملاً از حایجان کوچک « شیش‌ها » که در راه داراب انیس همیشگی من شده بودند رهائی دهم . اگر چه من مانند آن مرد مجهول از آب گرم با سرد اجتناب نمی‌کردم و تصور می‌کردم که در مدت اقامت بوشهر این دشمنان را با شست و شوی در آبهای شور خلیج فارس غوطه‌ور ساخته ام اما غافل از اینکه استحمام در دریا برای آنها سود بخش بوده و در بدن من بتولید نسل هم پرداخته‌اند .

ناچار برای اینکه با این همسایگان کثیف و نامطلوب بکلی قطع رابطه کرده باشم فداکاری عجیبی کردم و موهای سرم را از بیخ تراشیدم و دارای سری شدم که شبیه بود بسر برهنه و بی موی آن قاتل که تعقیب کنندگان او را مورد ملامت قرار داد . و می‌گفتند سریمو و کچل نشانه آدم جنایت کار است . اما افسوس که آخرین معالجه من هم بی نتیجه ماند و پیوسته آرزو می‌کردم که افلا ظاهر آراسته‌ای داشته باشم .

فصل سی و چهارم

سیاحت قبرستانهای ساحل چپ دجله - مقبره یکی از پیشوایان یهود - کلنی یهودی بن داد - مقبره سلطان زبیده - حریق در بازار - خان ارتمه - مناره سوق النزل - بازار و تجارت بن داد ۱۹ دسامبر - امروز من سیاحت قبرستانها و مقابر ساحل چپ دجله که در زمین متروک بن داد قدیمی واقع شده اند پرداختم این شهر خاموش که ساکنین آنرا اموات تشکیل می‌دهند چیز دیدنی قابل توجهی ندارد در قبرستانهای اروپا ممکن است چیزهای قابل تماشایی پیدا شود ولی

در زیر آسمان کلدیه نمایش دهندگان ساکت این صحنه حزن انگیز منظره سحر آمیزی دارند. آفتاب ساحر عجیبی است و بیجهت نبوده که ملل قدیمه شرقی به پرستش آن میپرداخته و آنرا خدای حیات و روشنائی میدانسته اند.

اقامتگاه ابدی در این کشور کمتر از اسلامبول حزن آور است و اموات هم تولید وحشت نمی کنند.

وسیعترین این قبرستانها در اطراف مقبره برادر هارون الرشید واقع گردیده است و خیابان پرنخلی بر آن تقدم دارد. ابلقهای سبز این نخلستان میعاد نغمه سرپایان بال دار است که واردین رابا ترانه های نشاط انگیز خود پذیرائی میکنند. اینها پیوسته از شاخه ای بشاخه دیگر میروند و روی سیم تلگراف که کوئی مأموریت دارد خاطرۀ این آسمان بر سحر و جادورا بجایهای دور منتقل نماید مینشینند. قبور بر حسب جنس مدفون مسطح یا محدب هستند و تمام با گل و مصالح خشنی ساخته شده اند.

هنگامیکه من مشغول تماشای برج عظیمی بودم که بارنگ خاکستری مایل بآبی در زمینه زرد رنگ متحدالشکل دشت سر بر افراشته بود و مناره های طلائی مقابر کاظمین هم از دور خود نمائی میکردند ناگهان صدای ضجه و ناله های حزن انگیزی شنیدم و دیدم جمعیتی باشتاب میآید و تابوتی را بر دوش دارد که روی آن باطافه شال کشمیری پوشیده شده و در طرف سراوهم یکنوع تاجی نمایان است. معلوم شد که یکی از حوربان بغدادی به بهشت احضار شده است.

قبرستان بغداد

پس از آنکه مراسم تدفین پایان یافت و جمعیت متفرق گردید. خوانندگان بالدار که از ورود این جمعیت بو حشت افتاده و فرار اختیار کرده بودند دوباره آمدند و بر شاخه ها نشستند و کنسرت قطع شده خود را دنبال کردند و باین مرده تازه وارد خوش آمد گفتند. مانیز از قبرستان گذشته رفتیم بطرف بنائی که گنبد های آن چندان بلندتر از دیوار های

محوطه آن نبود. دستی بدر آهین بزرگ آن زدیم. دریچه‌ای باز شد و دربان از میان آن دست خود را بطرف مادر از کرد و از هر نفر یکقران بعنوان بخشش طلبید. مارسل فوراً خواهش او را اجابت کرد زیرا که نمیتوان با کمتر از این مبلغ افتخار ورود بمقبره کسیکه آفتاب را متوقف کرده است بدست آورد. فوراً در آهنی بروی پاشنه چرخید و ما در حیاطی که مقدم بر مقبره بود داخل شدیم.

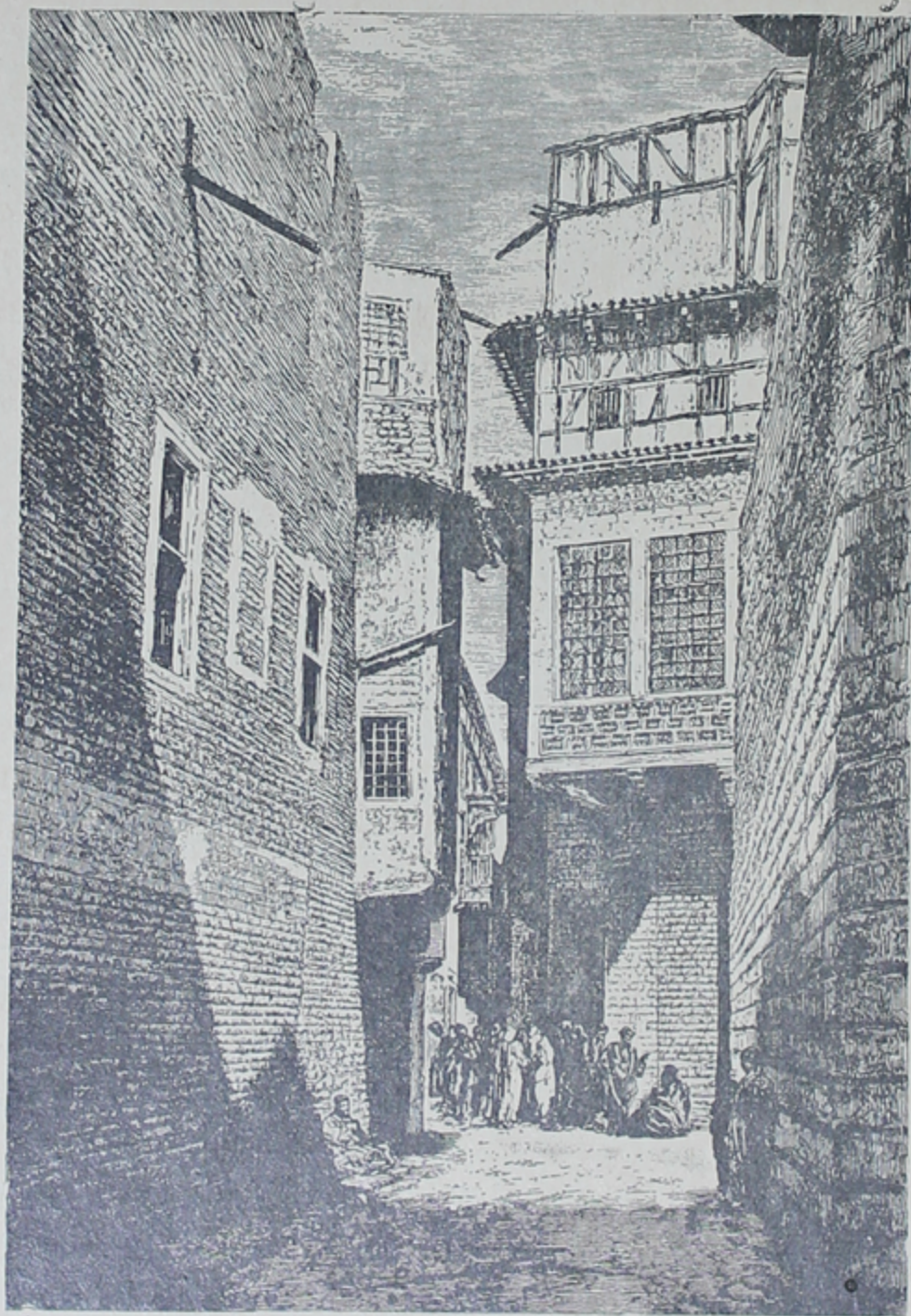
این مقبره خالی از جسد را بیادگار ژزوئه (۱) بر پا کرده اند. در اطراف طاق درگاه دخلی مقبره اندر زهای زیادی بخطعبری بارنگهای سبز و آبی نوشته شده بود در این جا نیز دریچه‌ای باز شد و دست دیگری برای طلب پول بطرف مادر از شد.

نمیدانم آیا اشتباهاً مارا رچیلد (۲) فرض کرده اند که اینقدر بخشش میطلبند؟ درجه طمع آنها از خدام و دربانان کلیساهای بزرگ اروپا هم گذشته است. ناچار باز پولی داده بدرون بنارفتیم و بسی پشیمان شدیم که در این جاجیز قابل توجهی ندیدیم. سالونی است که با گچ سفید شده و بنائی است عاری از ظرافت و ابداً ارزش آنرا نداشت که هشت فرانک بدهیم و نیم ساعت هم چانه بزیم و منل این بود که اشخاصی برای غارت عابرین در این جا کمین کرده باشند. باینحال این مقبره ساده در نزد اسرائیلیان احترامی دارد. نه تنها از بغداد بلکه از کلد و جاهای بسیار دور هم ساله جمعیت زیادی مانند سبل در موقع معینی برای زیارت باینجا میآیند. آزادی ساختن مقبره برای یوشع و عزرا در بغداد دلیل بر کثرت جمعیت و توانائی یهودیان است، نمیدانم که آیا این یهودیها اعقاب بابلیها هستند که در سال ۱۰۳۰ بعد از میلاد باینجا مهاجرت نموده اند و یا اینکه در زمان خلفا از بین النهرین باینجا آمده اند تا از کینه ورزی شدید ملل اروپائی دریغ باشند؟ در هر حال کلنی یهود در اینجا نیرومند است. تجارت عمده بغداد و امور اقتصادی این ولایت را کاملاً در دست گرفته و در جمع آوری ثروت هوش و فعالیت فوق العاده‌ای بکار میبرد.

محلّه یهودیان با محلات مسلمانان تفاوت دارد و در نظر اول تشخیص داده میشود. خانه های یهودیان پنجره ها و مشربیهائی بطرف کوچه دارد که از خلال آنها زنان یهودی می توانند عابرین را در کوچه بینند اما خود آنها از کوچه دیده نمیشوند. زنان یهودی تقریباً تمام منزوی و صورت ظاهر ساده‌ای دارند اما اگر موقعی بدست آورند مروارید و جواهر زیادی بسر و سینه خود میزنند. یهودیان بجمع آوری جواهر علاقه خاصی دارند زیرا که در موقع لزوم میتوانند آنها را پنهان نمایند و با باخود ببرند.

(۱) Josué کسی است که پس از موسی مقام پیشوائی عبریان را داشت این همان شخصی است که کنعان را فتح کرد و بنابر روایت تورات با پادشاه بیت المقدس جنگید و بافتاب امر کرد که توقف نماید تا او بفتح خود خاتمه دهد. قوم یهود او را یوشع یا یوشوعا می نامند.

[۲] Rothschild صرافی که از حیث ثروت مشهور بوده است.

یکی از کوچه های پنهان

صرفنظر از بازوبندها و سنجاقهای جواهر نشان و انگشتری و گوشواره‌های الماس بریلیان مخلوط با الماسهای گلی رنگ که دختران اسرائیلی در اعیاد و مواقع مخصوص زیب پیکر خود می‌نمایند و همه در حد خود بسیار نفیس و گرانبها هستند تعریف کردن بندهای شش ردیف

مروارید کم نظیر یراهم که دختران صراف معروفی در اعیاد بگردن می‌اندازند مکرر شنیده‌ام. خلاصه باچانه زدن و دادن پول نقره که مفتاح هر در بسته است می‌توان در مقبره بی اهمیت زژوئه

وارد شد ولی دخول در مقبره محبوه هارون الرشید (خلیفه مقتدری که هیتی را باهدایا بدر بارشارلمانی فرستاد) امکان پذیر نیست مگر اینکه بال درآورده و مانند کبوتران از سوراخهای گنبد مخروطی شکل آن وارد مقبره گردید.

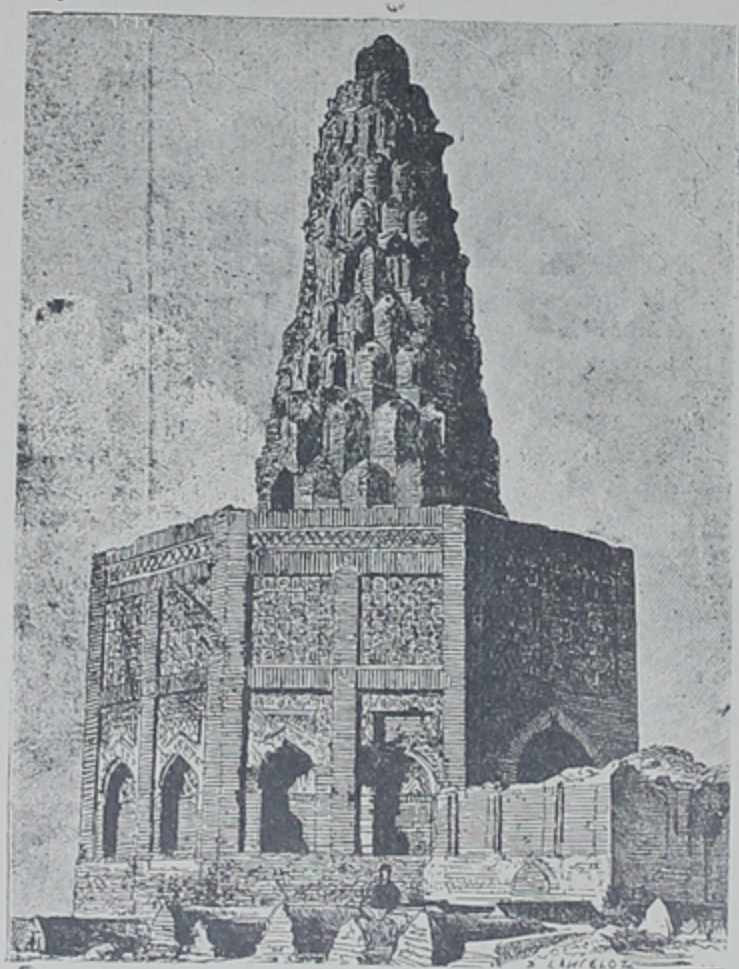
چنین بنظر می‌آید که درب این مقبره بدو علت مسدود شده باشد. علت اول رعایت احترام سلطان زبیده زن تواناترین خلیفه شرقی بوده است و علت دوم مراقبت بامهر و رافتی بوده که نسبت بسارقین بعمل آمده است. از قرا معلوم بقاسارقین در این مقبره مخفی میشده و در موقع مقتضی مسافرین و زوار را در راه بغداد وحله و کربلا غارت میکردند و عمال ترك هم که همیشه حامی قطاع الطريق بودند بیرون کردن مهمانان زبیده را خارج از نراکت میدانسته اند و چون مسافرین از دستبرد دزدان شکایت کردند ضبطیه ها اجباراً یکی دو نفر را در آنجا دستگیر کردند که شاید دزد هم

دختران یهودی بغدادی

نبودند و نظر باینکه سیاست بدی را اتخاذ کرده بودند رفته رفته عملیات آنها آشکار شد و همه دانستند که پلیس و ژاندارم بادزدان شریک هستند و کاربید نامی و رسوائی کشید بنابر این دریگروز که دزدان برای سرقت از آنجا بیرون رفته بودند والی یکعهده عمله و بنا فرستاد و درب مقبره را با آجر و گچ مسدود ساخت و سارقین هم در موقع بازگشت چون آنجا را مسدود دیدند و دانستند که کار همدستان خودشان است احترام آنها را رعایت کرده و مأمن دیگری برای خود انتخاب نمودند.

بعدها بنابر خواهش زهاد بغدادی والی امر کرد که سوراخ مربعی در دیوار تازه قرار دهند تا بتوان مانند موشان سر بیرون کرد و بداخل مقبره نظری انداخت. ما هم از همین سوراخ سر بیرون کرده و داخل آنرا تا آنجا که مقدور بود تماشا کردیم. تالار مقبره هشت ضلعی است و گنبد مخروطی شکلی هم در بالای آن است که از خارج برجستگیها و فرو رنگیهای دارد اما دیوارهای داخلی آن فقط با گچ سفید شده و عاری از هر گونه پوشش و زینتی هستند. تنها زبیده در اینجا بخواب ابدی نرفته بلکه زن یکی از رؤسای مقتدر عرب نیز مشمول این مرحمت شده که در جوار سلطان زبیده استراحت نماید. در روی قبرها هم تخته سنگهایی افتاده که در حجاری آنها ظرافت و لطافت رعایت نشده است. خدا این دوزن زیبارا بیامرزد.

مقبره زبیده زن هارون الرشید

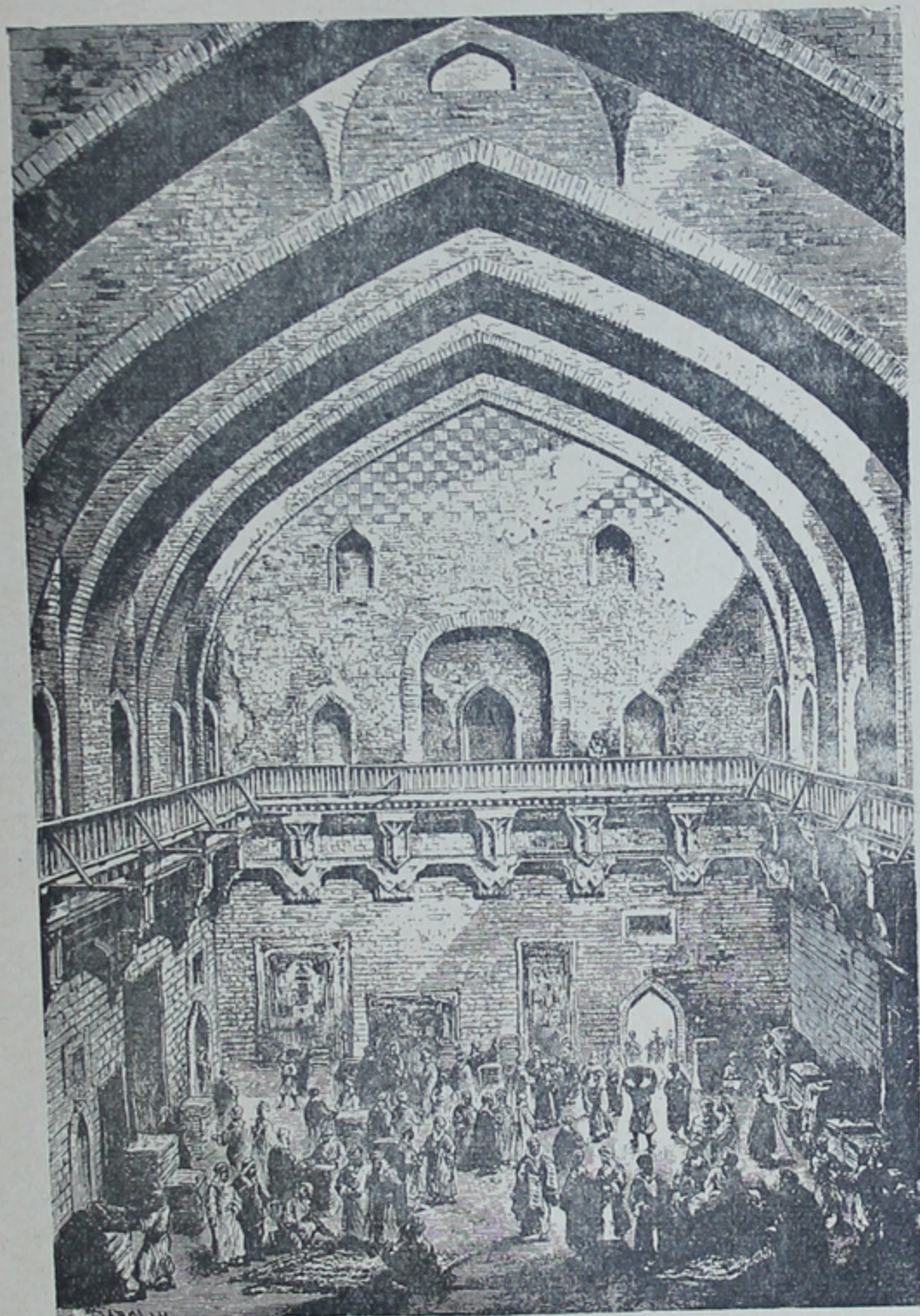
آراستگی خارجی مقبره تا اندازه ای فقر داخلی آنرا جبران میکند و معلوم است که این بنا خیلی بعد از سرک سلطان زبیده ساخته شده زیرا که طرز ساختمان و اسلوب تزئینات طوری است که میتوان آنرا در ردیف معماری آغاز قرن سیزدهم قرار داد. موزائیک یکرنگ سردر مقبره و آجرهای باسمه ای که در طاقهای بیضی شکل آن بکار رفته طرز ابنیه دوره سلجوقی را نشان میدهند.

۴۰ دسامبر - امروز در بغداد هیاهو و هیجانی دیده میشود شب گذشته در

بازار حریق اتفاق افتاده و تجار و کسبه با تمام قوا با آتش حمله ور شده اند. اینها در موقع حریق عمل خوبی را انجام میدهند که از ابتکارات هوش خودشان است و با این عمل دکانهای خود را از دستبرد آتش و عملة اطفائی و دزدان محفوظ میدارند.

همینکه آتش نزدیک شد فوراً بیالای بام دکانها رفته و تیرهای سقف را با تبر قطع میکنند و بام را بداخل دکان فرو میریزند و بدین طریق از سرایت آتش جلوگیری میکنند و پس از آنکه آتش خاموش شد منافذ را مسدود میسازند بنابر این بازار منظره ویرانی پیدا میکند ولی در فاصله دو یا سه روز که آتش بکلی خاموش شد و اطمینانی حاصل گردید فوراً بخاک برداری مشغول میشوند و بدون اینکه اضطراب و وحشتی بروز دهند در مدت کمی دکانهای خود را دایر میکنند و مال التجارة دست نخورده را تمیز کرده و در معرض فروش میگذارند.

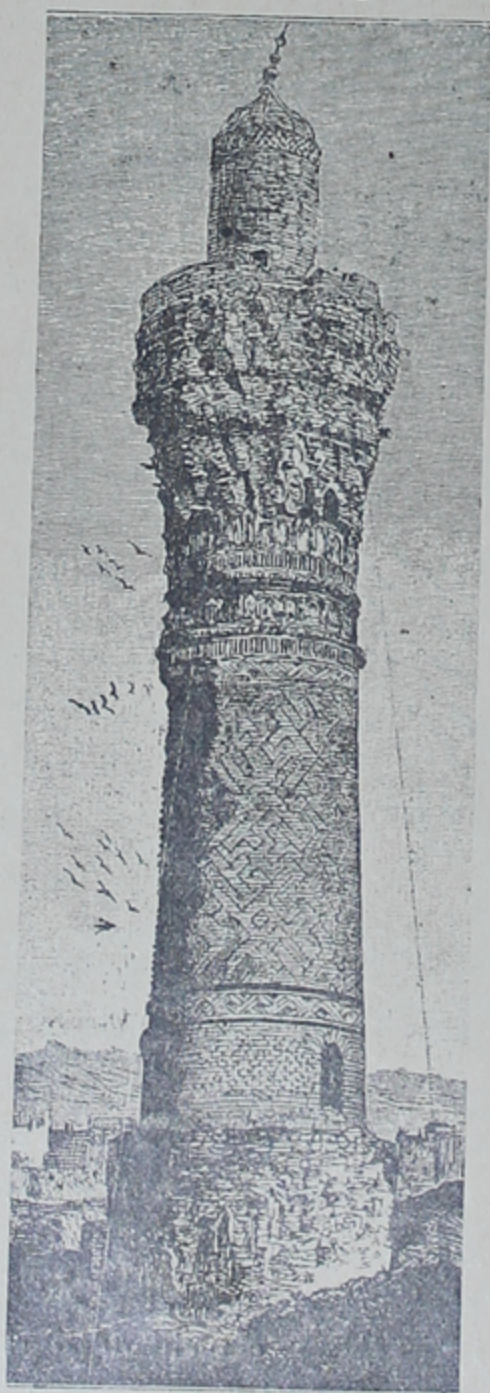
حریق از قدیم ترین قسمت بازار بروز کرده بود و چندان فاصله ای هم از بنای باشکوه خان ارتمه (کاروانسرای سر پوشیده) نداشت و اگر کانون آنرا خاموش نکرده بودند بدون تردید

خان یا سرای ارتمه

شعله آتش باین مخزن مهم تجارتي هم سرایت میکرد و بنفدادرا از عالیترین و قشنگترین نمونه‌های معماری ایرانی قرن دوازدهم محروم مینمود.

خان یا سرای ارتمه عبارت از محوطه مستطیلی است که با سقف‌های بسیار آراسته و جالب توجهی پوشیده شده است. این بنا از خارج دارای جرزهای متعددی است که

مناره سوق الفل

از یکدیگر تقریباً سه متر فاصله دارند و بمنزله تکیه گاهی هستند که طاق‌های بزرگ و سنگین را نگهداری مینمایند. طاق‌های بزرگ بوسیله طاق‌های کوچکتری بهم اتصال یافته اند. در روی طاق‌های کوچک گنبد‌های مشبکی قرار دارند که یک قسمت از گیلویی آنها به تنه طاق‌های بزرگ اتصال دارد. دیوار بلندی که در انتهای این محوطه واقع شده دارای دو طبقه پنجره های مشبک است که فضای داخلی بنا را روشن میسازند. در قسمت پائین طاق‌ها نیز منافذی است که اشعه آفتاب از آنها بدرون بنا میتابد و بروشنائی وارد از گنبد ها و پنجره ها مدد میرساند. موزائیک یکرنگ که در تمام این سقف‌ها بکار رفته دارای ظرافت و قشنگی بی نظیری است.

قسمتی از بنا که بیشتر از همه جالب توجه میکند ایوانی است که در بالای گیلویی بنا دور میزند و معمار در ساختن آن منتهای استادی و مهارت را بکار برده است. بدیهی است در حالیکه معمار برای زیبایی بنا مصالح کوچک با ابعاد کم بکار میبرد نمیتواند قسمت‌های برجسته با استحکامی در روی گیلویی بسازد. ولی معماران هنرمند ایرانی در این نوع صنعت

بدرجه کمال استادی رسیده اند و بواسطه مهارت و زبردستی آنها بوده که چنین برجستگیهای آراسته خوش نما شبیه بکندوی زنبوران عسل در داخل ابنیه بوجود آمده است. بعضی تصور کرده اند

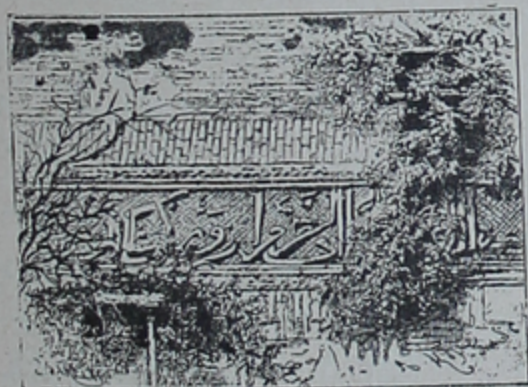
که این برجستگیها فقط بمنظور زینت بنا ایجاد شده و از خصائص معماری عرب است . ولی اشتباه کرده اند زیرا که اینگونه هنرمندی از امتیازات معماری ایرانی است که بمنظور استحکام ساختمان بوجود آمده و در عین حال بر زیبایی بنا هم افزوده است.

این کندوهای زنبوران با وضع عمومی بنای خان ارتمه هم آهنگی کاملی دارند . معمار هنرمند در این قسمت بنا با استادی که داشته این برجستگیهای متوالیه را ایجاد کرده و بوسیله طاقهای کوچکی آنها را بهم متصل نموده است و بدین طریق ایوانی بعرض یک متر و سی سانتیم در کیلویی مدور بنا بوجود آورده که در جلو آن طارمی چوبی سبک وزن و ظریفی قرار دارد .

کیلویی ها و نمای سردرها با آجرهای با سبزه ای شبیه با آجرهای مقبره زبیده پوشیده شده اند . این نوع آجر در ابدیه دوران سلجوقیان زیاد دیده میشود .

بله کان عریضی که در بناهای ممالک اسلامی بندرت یافت میشود پیام آن که از حیث ارتفاع بر تمام بناهای فوق العاده شهر بغداد برتری دارد منتهی میگردد در شهر بغداد هم مناره ها و گنبد های درخشان و نخلهای بلند که از آثار اختصاصی دورنمای شهر های شرقی هستند دیده میشوند .

تنها این بنا نیست که هنرمندی معماران ایرانی را در بغداد نشان میدهد بلکه در فاصله کمی از این سرای باشکوه منار عظیم الجثه و خوش منظره سوق الغزل هم که قسمت بالای آن با آجر

قسمتی از کتیبه سردر مدرسه قدیمی بغداد

تزیین یافته و دارای خصائص و امتیازات صنعت معماری ایرانی قرن دوازدهم است سر بآسمان میساید . قدری دورتر مدرسه قدیمی است که امروزه ترکان آنجا را مخزن کربک قرار داده اند . این بنای عالی از حیث معماری در نهایت زیبایی است و کتیبه های خوش خطی دارد که بهترین خوشنویسان هم از دیدن آنها کاملاً شیفته و مجذوب میگردند .

نکته دیگری را هم لازم است خاطر نشان نموده و باین جمله معترضه باستان شناسی پایان دهم و آن این است که بناهای بغداد علاوه بر ارزش صنعتی تشکیل یکنوع موزه ای را میدهند که میتوان بهر و آسان تر از داخل خود ایران صنعت معماری ایرانیان را از زمان سلجوقیان تا امروز تحت مطالعه قرار داد زیرا که اسلوب معماری هر دوره ای نمونه خود را در شهر بغداد باقی گذاشته است در صورتیکه در خود ایران که منبع اصلی آن بوده نظر باینکه دائماً پایتخت ها بتوسط سلسله های مختلف شاهان از جایی بجای دیگر منتقل گردیده و از نو بنا شده نمی توان

در يك جا سبك و اسلوب اين ائنه تاريخي را تحت مطالعه قرار داد :
در موقع پائين آمدن از بام خان ارتمه گرفتار تجار فرش فروش ايراني و ترك شدم اما در ميان اين همه فرشهای مختلف نتوانستم فرش خوبی انتخاب كنم. آنچه بمن ارائه دادند همه خشن و بدرنگ و از جنس فرشهای فراهاني يا قاليچه های ضخيم از ميري بودند .
علاوه بر فرشها در اين جا توبه های متعدد پارچه های ابريشمي دمشقي و پارچه های ململ كه با ابريشم حاشيه دوزي شده و عباهاي شانه زري كه روپوش مردان و ايزاهای رنگا رنگ مخصوص چادر زنان و پاپوشهای رنگين زياد است و همچنين زين و بر كهائي بفروش ميرسد كه باچرم ياما هوت گلدوزي شده و تمام آلات و ادوات جنگي معمولي شرقي را در روي آنها نمايش داده اند.

منظره بغداد از بالای سرای ارتمه

در اين جا اسلحه آنتيك و گرانها يافت نميشود . اسلحه قديمي و پارچه های زربفت باستاني را بايد در كاشان و اصفهان و اسلامبول جستجو كرد . در بغداد غير از كالای معمولي و ترشرويي كسبه چيزي ديده نميشود زيرا كه اگر پارچه ايرا باز كردند و مورد پسند مشتري واقع نگرديد اخم و ترشرويي زيادي نشان ميدهند .

راجع به محصول صنعتي بغداد هم مانند ايران بايد سفارش داد و قبلابيعانه پرداخت . اين طرز معامله زبان آواراست و خارجياني كه بايد در روز معين عزيمت نمايند نمي توانند از مصنوعات محلي چيزي بعنوان يادگار باخود ببرند و اگر كسي ماييل باشد بايد قبلابول بدهد و پس از مدتي انتظار بوصول خواسته خود موفق گردد . مسافرين و حتي مكته مملكت هم در اين نوع

معاملات گرفتار خشونت و بد رفتاری صنعتگران میشوند.

مادام پرتیه چند عدد پرده زردوزی قشنگی را بمن نشان داد که با سفارش و دادن پول بیش برای او بافته بودند اما رنگ آنها ناجور و دریک قسمت آنها رنگ عقیقی تبدیل برنگ قرمز تمشک مانندی شده بود. از او علت پرسیدم. گفت: من این پرده ها را در بدو ورود به بغداد بحاجی بابانامی که معروفترین نساجان شهر است سفارش دادم و مطابق معمول نصف بهای آنها را قبلاً پرداختم و قرار شد نصف دیگر را پس از آنکه کار به نیمه رسید بگیرد. بعد از دوماه حاجی بابا آمد و مرا دعوت کرد که بروم و پرده های نیمه تمام خود را ببینم. من رفتم بکارخانه و از دیدن آنها اظهار رضایت کردم و بقیه وجه قرار دادی را پرداختم. پس از شش ماه حاجی بابا باشاگردان خود آمد و پرده های تمام شده را آورد. همینکه این پرده های ابریشمی را در مقابل من باز کردند دیدم که تمام آنها دارای دورنگ مختلف است. پس از تغییر و ملامت های من بافنده بابی اعتنائی چنین پاسخ داد.

« شما پول قرار دادی را دودفعه بمن دادید و من مجبور بودم که ابریشم را دودفعه رنگ کنم اگر رنگها تفاوت دارد تقصیر شماست که پول را یکجا بمن نپرداختید نه تقصیر من » و بعد از ادای این جمله پرده ها را گذارد و رفت و من هم جز نگاه داشتن پرده چاره ای نداشتم زیرا که وجه قراردادی را بالتام پرداخته بودم. این است وضع معاملات سفارشی.

علت گرفتن بیعانه را نمیتوان به نقدان سرمایه نسبت داد زیرا که صرافان و سرمایه داران متعددی در بغداد هستند و حاضرند که اعتباری بصنعتگران و بافندگان درست کار و فعال بدهند. بعلاوه صنعتگران در این شهر دارای امتیازاتی هستند که اسباب سهولت کار آنها میشود. یعنی دولت برای اینکه مساعدتی به پیشه وران کرده باشد و معاملات زیاد تری صورت بگیرد مالیات زیادی بر آنها تحمیل نکرده است و آنها را مجبور بگرفتن تصدیق نامه کار و کسب نمیکند و فقط در موقع صدور مال التجاره حق العبوری از آنها میگیرد و آنها چندان سخت نیست و میتوان بسهولت با گمر کچیان بکنار آمد.

پس دریافت پول قبل از اتمام کار باین منظور است که اولاً صنعتگران و بافندگان میتوانند هر قدر مایل باشند اتمام کار را بتأخیر اندازند و از پولی که گرفته اند سودی ببرند. ثانیاً از ترس اینکه مبدا مشتریان پس از اتمام کار از دریافت آن خودداری کنند و ایرادی بآنها وارد آورند اینطور معامله میکنند.

در بازار های پر ثروت چندان ازدحامی نمیشود زیرا که اشیاء گرانبهارا دلالان یا خود فروشنده گان بمنازل مشتریان میبرند ولی در بازار هایی که پارچه های پنبه ای انگلیسی و اجناس خرازی روسی بفروش میرسد جمعیت زیادی دیده میشود. زنان قبایل و دهکده های اطراف که مرغ و تخم مرغ و لبنیات بشهر میآورند و میفروشند در جلو دکانهای خرازی و خرازی فروشی جمع میشوند و بادقت بزینت های زنانه از قبیل النگوهای شیشه ای و غیره بامیل و علاقه خاصی نگاه میکنند. این زنان همه باروی باز در بازار رفت و آمد و مینمایند و فقط گوشه

مقنعه پشمی را که دور سر پیچیده اند کمی روی صورت میاندازند تا مختصر تقلیدی از زنان شهر نشین بغدادی کرده باشند. صورت و هیکل این زنان عرب را میتوان از نزدیک دید آراستگی اندام و زیبایی اینها مانند زنان عربی که من در قبیله فیلیه دیدم نیست و اگر بخواهم در این قضاوت انصاف و عدالت را مراعات نمایم باید بگویم که این زنان روستائی بسیار فقیر هستند و زندگانی پر مشقتی را تحمل میکنند کارهای پر زحمت و فرسوده کننده ای بآنان محول گردیده و بهمین علت از زیبایی و شادابی آنها کاسته شده است: مردان این قبایل همیشه مشغول شکار یا غارتگری هستند و تمام سختی و سنگینی زندگانی را بردوش زنان نهاده اند. خلاصه باتماشای میدانهای خوار بار، فروشی سیاحت من در پای تخت خلفا یعنی شهر بزرگ بغداد پایان رسید. بنظر من منظره ای قشنگتر و باشکوه تر از میدانهای که همه روزه محصول زیادی برای سیر کردن هزاران شکم در آنجا خرمن میشود نیست.

در آتمسفر خاکستری رنگ ممالک شمالی فقط رنگ و روغن سبزیها و پوست حیوانات که تجار سود پرست در بازارهای ما بدیوار آویخته اند منظره نشاط انگیزی دارند ولی اگر کسی از کارخانه هائی که زندگانی اروپائی در آن جریان دارد خارج شود و مخصوصاً وقتی که اشعه آفتاب بهرمهای میوه میتابد نظر اندازد منظره سحر آمیزی را تماشا خواهد کرد گویی در این جا طبیعت سیم و زر و جواهر گرانبهای الوان را جمع کرده تا با آنها ترکیبات تازه ای بوجود آورد. راستی میدانهای مملو از خوار بار بغداد مخصوصاً در موقع طلوع آفتاب بسیار تماشائی هستند. در این موقع چنان ازدحامی از خریداران و فروشندگان تشکیل مییابد که انسان گاهی مجبور میشود بچوب و چماق متوسل گردد تا راه عبوری برای خود پیدا کند. کسیکه بفندهای بغداد عادت کند در زندگانی مادی بسختی بر نمیخورد. مرغان خانگی و انواع طیور صید شده

را میتوان با بهای نازلی بدست آورد. يك گوسفند فر به بیش از شش فرانك ارزش ندارد ماهی بقدری فراوان است که اشخاص بسیار بی بضاعت هم بآن دسترسی دارند. انواع سبزیها مخصوصاً خربوزه و هندوانه های مطلوب که با قفله از بین النهرین علیا میآورند

قفه های پر از خربوزه و هندوانه در اسکله بغداد

فراوان و ارزان هستند و در اسکله ها بقدری روی هم ریخته که از آنها رشته جبال پست و بلندی تشکیل یافته است و نمی توان بسهولت از میان آنها عبور کرد. حجم قایق هائی که آنها را میآورند با گنجایش

معدده های اروپائی متناسب و قابل مقایسه نیست . البته باید باین اشخاصی که تا قبل از غروب آفتاب این کوه های خربوزه و هندوانه و خرمنهای سبزی و میوه را در معدده های خود تحلیل میگردانند با نظر احترام نگاه کرد . اما من اگر شخصاً در این شهر گم شوم و بجائی دسترسی نداشته باشم در این ناحیه پر نعمت زندگی نخواهم کرد . مگر اینکه این سر زمین را از عمال ترك و مرض طاعون و جوشهای مخصوص بغدادی تصفیه نمایند و این نکته را هم تذکار میدهم که تحمل سختی دو بلای اخیر از بلای اول یعنی زحمت رساندن ترکان بر مراتب سهل تر است .

فصل سی و پنجم

عزیمت بیابل - عبور از بیل قایقی - اسكورت ضبطیه - کاروانسرای میان راه - قافله اموات - اسکندریه خان - ظهور تپه های بابل - طوفان در کلبه - دشت حله - سواحل شط فرات - برج بابل - قصر بخت النصر - حدائق معلقه - مقبره بل روداك .

۴۱ دسامبر ۱۸۸۱ - از قصور سارگن و سناخریب (۱) که بسی دور از بغداد است صرف نظر کردیم و ای نمیتوانیم از تماشای برج معروف بابل و دیوارهای این شهر قدیمی و حدائق معلقه که از جمله بناهای شگفت انگیز دنیای قدیم بوده و شنیدن شرح آنها از طفولیت حس کنجکاوی ما را تحریک کرده است بگذریم .

با وجود تنفری که از مأمورین رسمی ترك داشتیم امروز صبح از روی ناچاری در تحت حمایت چهار نفر ضبطیه قرار گرفتیم . این مأمورین را والی بغداد در اختیار ما گذارده بود . من سوار بر اسب لاغر اسکلت مانندی شدم که صاحبش برای محفوظ بودن آن از چشم زخم و آسیب اجنه شانه آنرا بادست حنائی رنگین کرده بود و از پلی که با قایق های کهنه درست کرده بودند عبور نموده و راه بابل را در پیش گرفتیم .

اگر پسران و لگردد در جلو اسب اصیل جنگی من هیاهو و ازدحام نمیکردند و در حال عبور از شهر با نمایشات مضحك مرا گنج نمینمودند مسلماً اردوی کوچک خود را باشکوه ترین اردوها مینداشتم و برخورد میبایدم . ضبطیه ها برخلاف معمول عبا های خوبی پوشیده و کلاه های رسمی بر سر داشتند و تفنگ های آنها از نوع اسنیدر (Snider) بود که گاهی برای تفریح بطرز سواران عرب تیر اندازی میکردند . سرهنگی هم که در قشون هند خدمت میکرد بنا بود باتفاق ما بیاید . مدتی در کنار مقبره زییده بانتظار ورود او توقف کردیم و چون از آمدن او مأیوس شدیم براه افتادیم .

ابتدا از دشت باصفا و خرمی که در آن گندم کاشته بودند عبور کردیم و از مجاری متعدد آب گذشته دوباره بکنار دجله رسیدیم و از روی پلی که در روی کانالی با قایق ساخته بودند و در استحکام بابل های نقاشی شده صحنه نمایشات رقابت میکرد گذشتیم . در میان راه بماشینی برخوردیم

(۱) سارگن و سناخریب از پادشاهان قدیم آشور بوده اند .

که سابقاً در این جاده رفت و آمد میکرده و اکنون از حیزانتفاع افتاده است. اینهم نتیجه یکی از افکار آمیخته بجنون ترکان است که در یک مملکت عاری از جاده خوب و پل محکم و نبودن زغال سنگ میخواستند چنین ماشینی را بکارند ازند. البته این ماشین در جاده های سنگ فرش اروپا میتواند کار کند و فواید زیادی دارد ولی در این مملکت قابل استفاده نیست. مسلماً دولت عثمانی بدادن لیره های زیادی این ماشین را در ساحل پر گل ولای کانال آورده است اما چون در نظر آوریم که عمال شرافتمند ترك فقط برای دخل و عایدات دولت را مجبور بخريد آن کرده اند و سالها میگذرد که بدینوسیله اعاشه میکنند جای تعجبی باقی نمی ماند.

باری از این جا داخل دشت پهناوری شدیم که سابقاً بواسطه مجاری متعدد که هنوز آثار آنها باقی است مشروب میگردد و حاصل فراوانی میآورده است اما اکنون جز خرابه سدهای بلند چیزی بجای نمانده و آن دشت های حاصل خیز مبدل به بیابان خشکی شده اند.

خراب شدن سدها و متروک ماندن این دشت بزمانهای بسیار دور منتهی میگردد زیرا که هر دوت این ناحیه را یکی از حاصل خیزترین و ممتازترین ایالات ایران بشمار میآورد. جغرافی نویسان قرن دوازدهم نیز بحاصل خیزی این دشت گواهی میدهند. ابن جبیر مینویسد: «راه حله بیابان از دشتهای حاصل خیز و ممتازی عبور میکنند. در این دشت آبیه ای دیده میشود که بهم اتصال دارند و شهرهای بزرگ در طرف چپ و راست جاده باندازه ای زیاد است که بهم فشار وارد میآورند.»

چنین بنظر میآید که سننها در مدت قلیلی ثروتهای تمام نشدنی این ناحیه زر خیز را بدیار عدم فرستاده اند.

خلاصه در حالیکه از مقدرات و سرگذشت ممالك صحبت میکردیم و زمان تورات و پیغمبران قدیمی را بخاطر میآوردیم رسیدیم بکلبه های فقیرانه ای که در اطراف کاروانسرای آزاد خان واقع بودند چند سبد خرما که در جلوی دکانی بودند و قهوه خانه کوچکی که قهوه جوشیده ای داشت توجه فیلسوفان هم عصر را جلب میکردند. با آشامیدن یک فنجان قهوه اشتهای ما تحریک شد و چون اجباری به تندروی نداشتیم پیاده شده و با گوشت جوچه ای سدجوع کردیم.

پس از کمی استراحت کرد و خاکی از دور نمایان گردید و سوارانی را دیدیم که با چند قاطر حامل اثاثیه و چادر سرعت میآمدند. رفیق سفر ما که صبح مدتی انتظار او را داشتیم وارد شد. کلنل لباس انگلیسی افسران هندی را پوشیده بود و کلاه نمذ فرمزی هم بر سر داشت که پارچه آبی رنگی بدور آن پیچیده و یک انتهای آن مانند عمامه هندیها بروی شانه افتاده بود.

کلنل ژرارد (Gérard) از اعقاب فرانسویان پروتستان است که در نتیجه النای قانون نانت Nantes (۱) از فرانسه تبعید شده بودند و اکنون بقصد سیاحت بین النهرین باماممسفر شده است.

(۱) در تاریخ ۱۵۹۸ در زمان سلطنت هانری چهارم امتیازاتی به فرقه پروتستان داده

بقراریکه نقل میکرد تأخیر او عمدی نبوده است. سوار بر کره اسبی بوده که روز قبل در حوالی تیسفون آنرا خریداری کرده بود و در موقعیکه باد سردی بشدت میوزید به پل قایقی رسیده و نتوانسته بود با اسب از آن عبور نماید زیرا که اسب نافرمانی میکرد و از عبور از چنین پلی میترسیده است و چون کلنل در مبارزه با اسب شکست خورده بود و از بیم آنکه مبادا بحادثه‌ای گرفتار شود و شاید اسب دیوانه خود را بشط اندازد ناچار بقونسولخانه مراجعت کرده بود تا اسب آرامی را کرایه کند. عبور از این پل خالی از خطر نیست الاغها را هم در این جا قطار میکنند تا بهم فشار وارد نیاورند. فقط معتقدین بقضا و قدر ممکن است بدون ترس از روی این شاهکارهای صنعتی که ساخته دست آقایان ترکان است عبور نمایند. در حینیکه کلنل مشغول نقل سرگذشت خود بود مجدداً گردو خاکی از دور بلند شد و دو سوار دیگر آمدند که صورتهایشان مجروح بود و لباسهای مندرس و کثیفی داشتند و باندازه‌ای با آن اسلحه قدیمی متروک بد ترکیب بنظر میآمدند که شیطان هم از دیدن آنها فرار میکرد.

سواران تازه وارد در مقابل دکان خرما فروش توقف کردند و با ضبطیه‌های ما شروع بصحبت نمودند. من بفکر افتادم که چگونه باید با این راهزنان بدترکیب مسافرت کرد. البته ما ثروت زیادی همراه نداریم اما همان چیز کمی هم که داریم اگر بدست آنها افتد بسختی مبتلا خواهیم شد. در این حال رئیس اسکورت ما جلو آمده و گفت: «صاحب اجازه دهید تا ضبطیه‌هایی که از این به بعد باید همراه جنابعالی باشند معرفی کنم.»

من گفتم مگر برای حفاظت ما وجود شما دو نفر کافی نیست؟

موضوع این است که بنا بر خواهش قونسول فرانسه از شهر تا این جا باید ضبطیه‌های خوش نمائی همراه شما باشند تا از شکوه و جلال شما کاسته نشود و ما هم بوظیفه خود رفتار کرده و شما را با تجمل از شهر بیرون آوردیم ولی از این به بعد محافظین شما همین دو نفر تازه وارد خواهند بود و مادیگر وظیفه‌ای نداریم مگر اینکه بشما سلام داده و راه سربازخانه را در پیش گیریم امثال ما ضبطیه‌ها که اسبان خوب و لباسهای آراسته‌ای دارند نمیتوانند در جاده‌های کاروان روطی طریق نمایند. البته بخشش ما را هم خواهید داد زیرا که باروت دولت را سوزانده و لباسها را هم در گردو خاک کثیف کرده‌ایم. امیدواریم خداوند شما را حفظ کند.

این ضبطیه‌های مجلل پس از گرفتن بخششی از بیراهه رفتند تا از گردو خاک و هجوم مگس‌ها محفوظ باشند و ما را در حمایت این دو نفر که مانند دزدان دریائی بودند قرار دادند تا در مدت مسافرت بانها غذا و حقوق بدهیم.

خلاصه ما براه افتادیم و تمام روز در اراضی لم یزرع و مجاری بی آب خراب و آجرهایی

⊗ شد ولی در سال ۱۶۸۵ این امتیازات یکی بعد از دیگری ملغی گردید و در نتیجه عده‌ای از پروتستانها هم از فرانسه تبعید شدند (م)

که روی زمین ریخته شده بودند راه مییمودیم و بقایای شهرهای ویران شده را پایمال میکردیم. درحوالی غروب آفتاب يك ساختمان بزرگ آجری درافق نمایان گردید. این جا کاروانسرای باوسعت و خوبیست که بدست ایرانیان و بابول آنها ساخته شده و اطاقهای زیادی دارد تا شیعیان متعددی که زیارت میروند بتوانند دراین جا با آسایش منزل نمایند این بنا عیناً مانند کاروانسراهائی است که من درایران دیدم. در اطراف حیاط اطاقهای متعدد ایوان داری موجود است. درموقعیکه هوا خوب باشد مسافری در ایوان منزل میکنند و چون هوا سرد باشد باطاقها پناهنده میشوند و حیوانات را در طویله های مقابل جای میدهند تا در زیر نظر باشند.

نظر باینکه هوا سرد بود ماهم بدرون کاروانسرا رفتیم و یکی از این طاق ناهار را اختیار کردیم. من مشاهده کردم که بسته های زیادی که هر يك دومتر طول داشت درطاق ناهای مجاور ماروی هم گذارده شده اند و البته این بسته ها بزواری تعلق داشتند که قبل از ما باین جا وارد شده بودند. بمحض پیاده شدن بوی عفونتی بمشامم برخورد. دستی باین بسته ها زد و فوراً مضطربانه دست خود را عقب کشیدم. تمام این بسته ها محتوی اجساد اموات بودند که بعضی را در میان گلیم گذاشته و طناب پیچ کرده اند و پاره های هم در تابوتهای چوبی قرار دارند که از درزهای آنها گوشت خشکیده و سیاه شده مرده نمایان است. فوراً از کاروانسرا بیرون آمده و در فاصله زیادی منزل کردیم. کلنل هم از آنجا بیرون آمد و ناچار شب را با سختی در هوای سرد بسر بردیم و با اینکه خیلی دور از کاروانسرا منزل کرده بودیم باز هم در موقع وزیدن نسیم از طرف کاروانسرا بوی عفنی مارا ناراحت میکرد. دفن کردن اموات در مجاورت قبور امامان در اوایل اسلام یعنی پس از آنکه امام حسین (ع) فرزند علی (ع) در کربلا بشهادت رسید مرسوم شده است. از تمام ایران و حتی هندوستان هم شیعه ها اموات خود را بکربلا و نجف میآوردند و در جوار قبر امامان دفن میکنند.

بنا بر عقیده شیعیان پیغمبر اسلام پسر عم و داماد خود علی ابن ابوطالب (ع) را که عزیز ترین و باوفا ترین پیروان او بود بجانشینی خود انتخاب کرد امام مسلمانان پس از رحلتش وصیت او را محترم نشمردند و بآن عمل نکردند و ابوبکر و عثمان متوالیاً مسند خلافت را غصب کردند و بالاخره پس از مرگ عثمان در سال ۶۵۶ علی در هنگام پیری بخلافت رسید و امیر المؤمنین شد. امامدعیان پس از رحلت او با اسلحه ای که هنوز از خود دور نکرده بودند بفرزندانش حسن و حسین حمله کرده یکی را در مدینه و دیگری را در کربلا شهید نمودند و زینهایی که از خون آنها رنگین شده بود متبرک گردید و از همین موقع در میان شیعه و سنی جدائی قطعی بروز کرد.

در پاسخ این پرسش که حق با کدام دسته است و عقیده کدام يك مقرون بصحت است سنی درست میگوید. یا شیعه؟ باید فکری شایبه و تعقل را در کار دخالت داد. در اینصورت بدون وارد شدن در اصول فلسفی و عوالم ماوراء الطبیعه بزودی درک میکنیم که حق با علی و

اولاد اوست و پاسخ این پرسش با خطوط برجسته در قران نوشته شده است . پیغمبر بمنظور آمایش خانواده خود امر فرموده است که يك قسمت از اموال مسلمانان و غنائم جنگی باید صرف نگاهداری اعقاب او بشود . با این حال چگونه ممکن است که غیری را بر نزدیکترین محارم خود یعنی علی که هم این عم و هم داماد اوست ترجیح دهد ؟ و مسلم است که بغیر از علی کسی نمیتواند وارث مقام خلافت پیغمبر گردد و ابداً امکان نداشت که پیغمبر این مقام عالی را بدیگری از پیروان خود واگذار نماید که از حیث مراتب زهد و تقوی و فداکاری و شجاعت و هوش و استعداد فکری و فضائل بلاحرف با پسر عم خود برابر نباشد و باید این مسئله را مسلم و قطعی دانست و ابداً تردیدی بخاطر راه نداد . بنابراین من ایرانیانرا تمجید میکنم و آنها را محترم میشمارم که از روی حق و حقیقت معتقد بختلاف علی شده اند و از او پیروی میکنند و تا این اندازه نسبت باولاد او احترام میگذارند که پس از مرگ هم برای آخرین بار بکر بلا مسافرت میکنند و از ایران و هندوستان با تحمل مشقات زیادی خود را با اینجا میبرسانند .

۲۲ دسامبر - صدای قشوزدن قاطر چیان بقاطرها مرا از خواب بیدار کرد و باین فکر افتادم که زودتر حرکت کنیم تا از قافله اموات فاصله داشته باشیم اما از این فکر نتیجه ای نگرفتم زیرا که در راه نیز بقوافل دیگری بر میخوریم که بار آنها هم اجساد اموات بود و بالاخره مقارن ظهر رسیدیم بکاروانسرای اسکندریه که از حیث خوبی و استحکام مانند کاروانسرای قبلی نبود اما جمعیت زیادتری در آن رفت و آمد داشت زیرا که در سر دوراهی واقع شده است که یکی بطرف کر بلا و دیگری بطرف حله میرود . اکنون ما از پای تخت

کاروان اموات

نی تکریس (۱) مشهور و سمیرامیس (۲) افسانه‌ای بیش از چهار ساعت فاصله نداریم .
۴۴ دسامبر - اکنون من از شهر بابل که تبدیل به بیابانی شده عبور میکنم و هیچ خانه یا بنایی هم در این سرزمین که آبادی آن در دنیا شهرت داشت جلوگیر نظر من نیست .
 آفتاب دو ثلث از مسیر خود را طی کرده بود یعنی ساعت دو بعد از ظهر بود که ناگهان آسمان روبرو تاریکی گذارد و طوفان عظیمی بر پا شد و گرد بادی پر از شن و خاک طوری در هوا بلند شد که ما در میان آن گم شده بودیم . رعد بشدت میگریسد و برق صفحه آسمان را شیار میزد و برای پای تخت قدیم کلبه هیچ احترامی قائل نبود و سرانجام رگبار فشرده‌ای شروع بریزش کرد .

اولین دفعه‌ای بود که از ماه مارس گذشته باینطرف ماباچنین باران سختی مواجه گردیدیم اما آسمان سخاوت و نجابتی بخرج داد و بدون چون و چرا پای تخت قدیمی را ببا تسلیم کرد .
 در حالیکه از لباسمان هنوز آب باران سرازیر بود در طول تپه ای راه میرفتیم راهنمایان برای اختیار راه کوتاه‌تری جاده اصلی را ترك کردند و بدون اینکه بجائی برسند مارا در بیابان سرگردان گذاردند .

خوشبختانه تپه‌ای را دیدیم که پر از تکه‌های سفال بود و در هر طرف آن خندق های عمیقی وجود داشت ، پس از قدری راه پیمائی بجاده رسیدیم و کمی بعد بالباسهای مرطوب و عرق ریزان در مقابل کلبه‌ای که یکی از حفاران بومی در آن منزل داشت پیاده شدیم
 مدت چند سال است که انگلستان محل قصر بخت النصر را برای کاوش زیر و رو کرده است . یکی از کارمندان بریتیش موزئوم (۳) همه ساله برای بررسی حفاریات از لندن باین جا می‌آید و در صورت لزوم دستورات تازه‌ای برای ادامه کار میدهد اما نظارت بر حفاران بعهده یکنفر ارمنی است که راهنمایان مارا نزد او بردند و او محصولات کاوش را ببا نشان داد . در آنجا الواح آجری زیادی را باخط میخی دیدیم . بطوریکه ارمنی نقل میکرد مدت شش ماه است که بکشف آنها موفق گردیده‌اند . علاوه بر این الواح اشیاء سفالی هم بود که بشکل حیوانات ساخته شده بودند و شاید در اعیاد بعنوان عیدی باطفال میداده‌اند . این اشیاء بقدری قدیمی هستند که میتوان آنها را بزمان طوفان نوح نسبت داد . ظروفی هم بود که خطوط پهن نوارمانندی برنك عمیق داشتند و نیز مجسمه های کوچکی از گل پخته ببا نشان داد که کاملاً مطابق اسلوب یونانی ساخته شده بودند . هنگامیکه ما مشغول تماشای این اشیاء جالب توجه بودیم طوفان برطرف شد و هوا کاملاً روبه بهبودی گذارد و چون در این

[۱] Nitocris یا Nitakrit ملکه‌ای از سلسله ششم پادشاهان قدیم مصر بوده است [م]

[۲] Sémiramis ملکه افسانه‌ای آشور و بابل که بنای شهر بابل و حدائن معلقه را باو نسبت داده‌اند . و از حیث شهرت و اعتبار و شجاعت بر پادشاه شوهر خود بسی برتری داشت [م]

[۳] British Museum موزه مشهور لندن که در سنه ۱۷۵۳ تأسیس یافته و امروزه دارای کتابخانه معتبر و مخزن گرانبهای از اشیاء عتیقه است (م)

جا آذوقه‌ای یافت نمیشد کاروان راه حله را در پیش گرفت و پس از جدا شدن از این اتلال کوه مانند در راهی افتادیم که از میان نخلستان باطراوتی عبور میکرد.

باران حیات تازه‌ای به طبیعت بخشیده و سرو روی شاخ و برگها را کاملاً شسته و بر جلوه و درخشندگی آنها افزوده بود آفتاب که مدتی ناپدید گردیده بود اکنون دوباره ظاهر شده و قطرات باران در انتهای برگها مانند ریزه‌های الماس درخشندگی خاصی داشتند. کبوتران و قمریان با وجود و نشاط بازی پرداخته از شاخه‌ای بشاخه دیگر میپريدند. در طول جاده نیز حفره‌هایی بود که همه پراز آب شده و کلاغهای جسور در اطراف آنها بجست و خیز مشغول بودند و اعتنائی بعابرین نداشتند.

پس از سه ساعت راه پیمائی از دور منارهای سفید رنگی پدیدار گردیدند و کمی بعد با اولین محله حله رسیدیم و از روی پل قایقی که در روی شط فرات افتاده و حرکت آن کمتر از پل بغداد بود عبور نموده داخل شهر شدیم.

ضبطیه‌ها که مانند پیش آهنگان جلو تر از ما رفته بودند منزلی انتخاب کرده و در میدانی انتظار ورود ما را داشتند و ما را بردند بخانه خالی یکی از متمدولین این شهر که بزیارت کعبه رفته بود.

حله یکی از شهرهایی است که تابع حکومت بغداد است. بطوریکه میگفتند در سال ۱۸۳۱ طاعون موحشی در این شهر بروز کرد و بسیاری از سکنه را بهلاکت رسانید. اکنون این شهر تقریباً پانزده هزار نفر سکنه دارد. جمعیت آن ترکیبی است از عرب و کلدانی و یهودیان صنعتگر و متمدول و ایرانیهای شیعه و مأمورین باب عالی، دسته‌آخر در تمام شهرهای ترکیه پراکنده و مانند مرض شانکر پیوسته بخوردن بدن سکنه و از میان بردن آنها مشغول هستند. علاوه بر این طوائف مختلف، مسافرین و چادر شینان هم در این شهر رفت و آمد دارند و مخصوصاً در مراکز مجاور زیارتگاهها عده آنها بیشتر است.

خانه‌های حله همه با مصالح ابنیه قدیمی و از آجرهای ممهور بنام نابو کدونر (بخت النصر) ساخته شده‌اند و بجای ساروج در آنها قیر بکار رفته است. در این جا هم خانه‌ها مانند بغداد ارتفاع دارند و دارای همان امتیازات و خصائص شرقی هستند و از بیرون پنجره و منفذی ندارند. دسته‌های نخل و درختان موز بر باغها تسلط دارند. خوشبختانه نباتات عظیم الجثه خشونت و یکنواختی این ساختمانهای بی‌منظره را جبران میکنند. مخصوصاً در بالای بام منزل ما دورنمای بشاشت آوری دیده میشود و از آنجا میتوان دو ساحل شط را که دارای نخلستانهای باشکوهی هستند دید. قایق‌های زیادی در روی شط فرات آمد و رفت دارند و سوارانی هم دیده میشوند که اسبان خود را در شط شست و شو میدهند. دهقانان تنبل که نمیخواهند از روی پل قایقی عبور کنند خیکی را یر باد میکنند و لباسهای خود را از تن در می‌آورند و دور سر می‌بندند و با بغل کردن خیک شناکنان از شط عبور می‌نمایند البته این عمل ارثی است که از نیاکانشان بآنها رسیده است.

در دوره اسلامی بنای جالب توجهی در حله ساخته نشده است. فقط در راه کر بلا مسجد

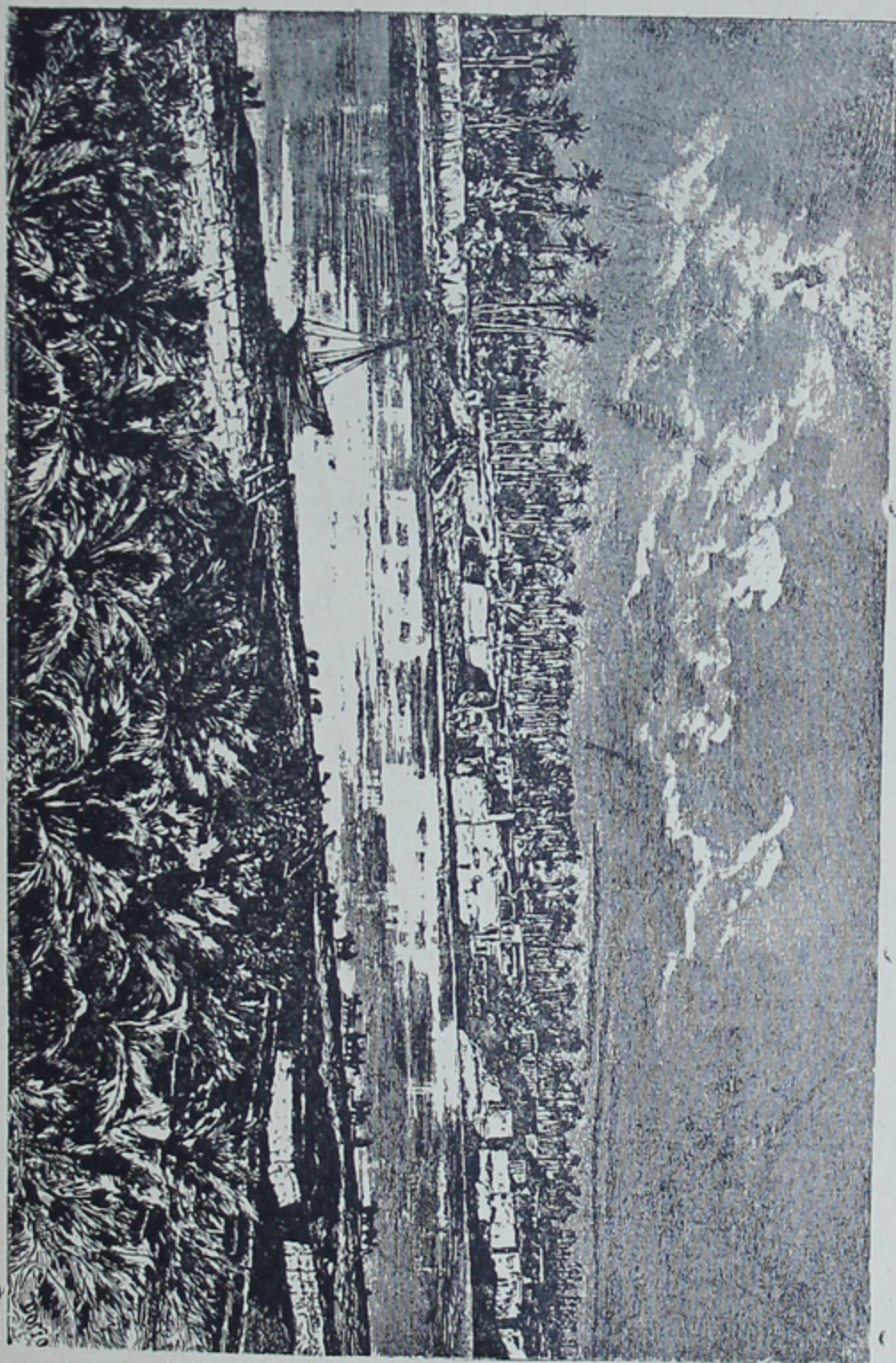

عبور از شط فرات حجاری آشوری

کوچکی است مشهور به مشهد الشمس یا مسجد علی. در آنجا بنا بر روایت مشهور امیر المؤمنین علی (ع) برای اینکه در جنگی فتح خود را بپایان رساند با اشاره دست آفتاب را متوقف ساخت. با مراجعه بیک کتاب قدیمی چنین بنظر میآید که این بنا در محلی واقع شده که بخت النصر معبدی برای پرستش آفتاب ساخته بوده است. در آن کتاب روایتی از بخت النصر دیده میشود که چنین میگوید: «من در بابل برای آفتاب که صاحب اختیار مطلق است و در قصر من بحکمت میردازد و بمنازعات و اختلافات خاتمه میدهد یعنی برای خدای شمس که بزرگترین قاضی و حاکم تمام عالم است معبدی با آجر و قیر برپا نمودم.»

شهر حله که از بناهای دوره اسلامیست در آغاز قرن دوازدهم قائم مقام شهر قدیمی کلدانی شده است. در موقعیکه مسلمانان بساختن این شهر پرداختند باز هم آفتاب اقبال بابلیان در سواحل شط فرات پرتو انداز بود ولی اکنون پایتخت بخت النصر که در زمان قدیم با شهر بزرگ نینوا رقابت میکرد یکی از ایالات تابعه دولت ترکیه شده است. خدای اسرائیل میبایستی بسختی از این شهر انتقام بکشد و آنرا بکلی ویران نماید زیرا که از پیش بوسیله پیغمبران خود چنین خبر داده بود: «هر گاه عظمت مقام بابل با آسمان برابری کند و قدرتش بمنتهی درجه کمال برسد بامن است که آنرا منهدم و معدوم نمایم.»

باری اگر بآزمایش اطراف شهر بردازیم و نظری بدیوارهای سرنگون شده آن بیاندازیم چنین استنباط میشود که این دیوارها دو تلی را که در دو انتهای بابل واقع شده اند بهم متصل مینموده اند و شهر حله امروزی میبایستی تقریباً در مرکز محوطه شهر بابل که پانصد و سیزده کیلومتر مربع مساحت داشته و در میان یکصد دروازه چدنی واقع بوده بنا شده باشد. نباید تصور کرد که این وسعت زیاد محصور از استحکامات دفاعی در قدیم تمام آباد و پر از خانههای متعدد بوده است زیرا که بنا بر روایت کنت کورس ساختمانهای سواحل فرات از

ساحل شط فرات در حله

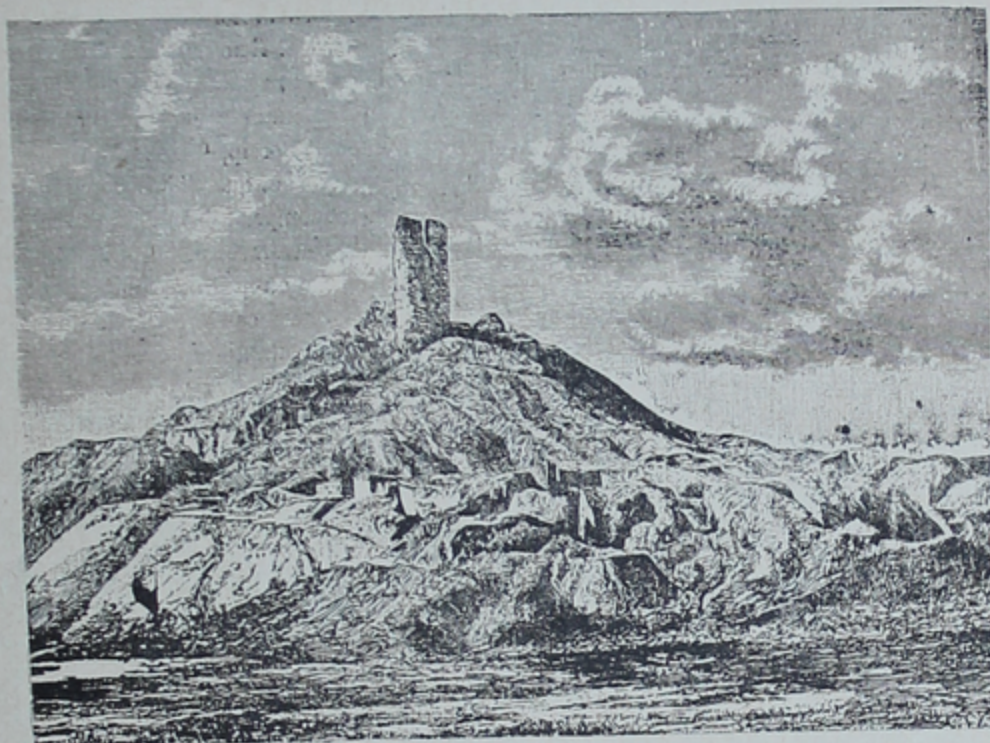
نود استاد (۱) مربع تجاوز نمیکرده است و در بقیه اراضی اطراف آن کشت و زرع میشده و محصولی که بدست میآمده برای تغذیه جمعیت شهر در هنگام محاصره و قحطی طولانی کافی (۱) Stade واحد مقیاس قدیمی است : هر استاد بابلی باندازه یکصد و هشتاد و چهار متر بوده است .

بوده است . از طرفی هم چون جمعیت شهر بابل زیاد بوده و اراضی هم بر خلاف معمول سایر شهرهای شرقی بهای زیادی داشته ناچار بوده اند که عبارات چندین طبقه بنا کنند .
۲۴ دسامبر - امروز من سیاحت بیرس (Birs) نمرود یا برج بابل رفته بودم . اگر بروایت تورات که این برج را در تاریخ عبرانیان مشهور کرده است معتقد باشند و قبول نمایند که این برج منشأ اولیه اختلاف و تشتت السنه بوده است من باید بآن لعنت کنم زیرا که این برج باعث ایجاد این همه اسماء و ضائر جادویی و صرف افعال جهنمی و تجزیه و ترکیبهای شیطانی شده است که در هر مملکت باید در یاد گرفتن آنها اتلاف وقت نمود و عاقبت هم هیچکس بر آنها کاملاً احاطه پیدا نمیکند و در موقع استعمال آنها دچار اضطراب و هراس میگردد و عجب این است که این برج خراب از آنهمه لغات زیاد و صرف و نحوهای مختلف ترکیب نیافته و مصالح آن آجرهای کوچک و بزرگ مختلف الابعادی هستند که بهر دوره ای از زمانهای گذشته تعلق دارند

پس از عبور از مشهد علی و وارد شدن در راه حله باید از دشت لم یزرعی گذشت . در میان خرابه هائی که در مدت چندین هزار سال در آنجا جمع شده و قرون عدیده به تسطیح آنها پرداخته اند در امتداد جنوب تپه کوه مانندی دیده میشود که با دست انسان ایجاد گردیده و منظره دشت هم باین عمل گواهی میدهد . هر قدر باین تپه نزدیکتر شوند جرم آن عظیم تر میگردد و چشم از مطالعه قسمت های مختلفه آن خسته میشود . بهر حال ما بطرف آن پیش میرویم و اسبان هم که بواسطه طوفان دیروز خسته شده اند و امروز هم ما آنها را به تندرستی مجبور کرده ایم باز حمت از این تپه های ویران بالا میروند . بالاخره از يك تپه مصنوعی عبور کرده به تل ابراهیم رسیدیم و در مقابل بنائی که بسبك عربی ساخته شده بود توقف کردیم . این بنا مقبره خیالی و فرضی ابراهیم است و با اینکه احترام آن در کلبه پیش از بناهای عزر او سایر پیشوایان یهود میباشد که درین النهرین واقع شده اند پناهگاه زارعینی گردیده که در اراضی اطراف برج نمرود بکشت و زرع میپردازند . در تمام دیوارهای داخلی بنا جای دستی با رنگ قرمز دیده میشود .

دره کم عمقی تل ابراهیم را از برج نمرود جدا میسازد . بعقیده مسیو اپرت (Oppert) آشور شناس معروف که در آنجا کاوشها و مطالعات زیادی کرده این برج نمرود همان معبدی است که هرودت ذکر کرده است . در بالای برج قطعه دیوار پر مصالحی است که ارتفاع آن به یازده متر میرسد و شکلا به برج مربع القاعده ای میماند که از رأس شکست خورده و فرو ریخته باشد و فقط يك بدنه آن باقی مانده است . در اطراف این بنای خراب کوه مانند قطعات بزرگ مصالح آجری پراکنده شده که از زیر رنگ شیشه سبزی را بخود گرفته اند و بقدری آجرها محکم بهم چسبیده اند که مانند آهن سخت شده و جدا کردن آنها مشکل است ، از این نقطه مرتفع میتوان تمام ابنیه ویران شده اطراف را دید و میدان چشم انداز بقدری وسعت دارد که دره های صاف می توان در سمت جنوب مناره های

مشهد علی و در شمال غربی دیوارهای شهر حله و در شمال نخلستان‌های کربلا و بالاخره در زبر پا دو دریاچه را بخوبی دید. در اطراف این دریاچه‌ها قبایل عرب پناه گاههایی ساخته و در آنها منزل کرده‌اند و خوشبخت هستند که از آزار و غارت مأمورین ترك برکنار مانده‌اند

برج نمرود

پس از آنکه با اطلاعات دقیق کلنل ژرارد تمام نقاط لازم برای نقشه برداری را شناختیم از تپه زیر آمدیم و از پائین بمطالعه برج درهم ریخته پرداختیم و توانستیم بهسہولت آثار طبقات متوالیہ عمارات که در این برج در رو بهم قرار گرفته بوده‌اند تشخیص دهیم اما تعیین ارتفاع کلی ساختمان مشکل بود زیرا کہ طبقات اولیہ این بنای عظیم در زیر شن‌ها و مصالحی کہ از رأس برج در اطراف آن ریخته بکلی ناپدید شده‌اند ولی با تعیین فواصل بعضی از نقاط آن تا سطح افقی زمین و از شباهتی کہ این برج مطابق با قصر سارگون دارد میتوان حدس زد کہ ارتفاع این برج تقریباً بہشتاد متر میرسیدہ و بنا بر این فرض ارتفاع ہریک از ہفت طبقہ عمارات آن ہم تقریباً ہشت متر بودہ است و ہمہ آنها بر روی مصطبہ‌ای قرار داشتہ کہ یکصد و بیست و ہشت متر طول و بیست و پنج متر ارتفاع آن بودہ است و تمام این طبقات بوسیلہ پلکانی کہ از جلوخان شمال غربی شروع میشدہ بہم مربوط میگرددیدہ‌اند و تمام دیوارهای بنا از آجرهای مینائی رنگ پوشیدہ بودہ است .

ہر گاہ بملاحظہ شرحی کہ ہرودت از قلعہ اکباتان میدہد و برنگهای کشف شدہ در برج مطابق خرساباد پردازیم چنین استنباط میشود کہ این طبقات وقف حذایان حامی ہفتہ بودہ‌اند و ہریک رنگ اختصاصی خود را داشتہ اند و ترتیب آنها مطابق ترتیب سیرایام ہفتہ بودہ

است و در بالای آخرین یا هفتمین طبقه برج چادر خدای نبو (۱) برپا بوده که آنرا حکم و صاحب اختیار مطلق آسمان و زمین میدانسته اند. بنا بر روایات قدیمی این رب النوع در روی تخت خواب بسیار عالی مزین بجواهر میخوابیده و یک دوشیزه با کمره بومی هم شبها همخوابه او بوده و میز بسیار بزرگ و نفیسی هم در مقابل او قرار داشته و کهنه هر سال در معبد او باندازه هزار تالان کندر میسوزانده اند و قربانیهای زیادی در مقابل مجسمه آن میکرده اند اما اکنون هیچگونه اثری از این تجملات باقی نیست و این برج عظیم بکلی خراب و مصالح آن در اطرافش فرو ریخته است. در پیش اشاره کردم که این برج با معبدی که هرودت بخدای بلوس نسبت میدهد و بنا بر روایات بابلیان معبد هفت نور بوده یکی است و در آن تردیدی نیست اما از استوانه هائی که سیرا و لسن (Raw linson) (۲) در زوایای این بنا کشف کرده مدارك مهمی بدست آمده است

این مدارك مؤید روایات عبری هستند و برای معبد بلوس منشاء جدیدی معین میکنند. در این استوانه ها بخت النصر چنین مینویسد: « راجع به بنای دیگر که موسوم است بهفت نور و قدیم ترین یادگار برسیپا میباشد (۳) آنرا یکی از پادشاهان قدیمی بنا کرده بود (فاصله آن زمان تا کنون باندازه چهل و دو عمر انسان است) ولی رأس آنرا با تمام نرسانیده بود و مردم هم از موقع بروز طوفان نوح ببعد بآن توجهی نکردند و پس از مدتی راجع باین بنا عقاید مختلفی در میان آنها ایجاد شد و از طرفی هم زلزله و رعد این بنا را که باخشت خام ساخته شده بود متزلزل کردند و خشت های خام و آجرهای پخته روپوش آنرا شکاف دادند و در نتیجه این بنای عظیم سرنگون گردید و تپه ای تشکیل داد. خدای بزرگ مردوك بقلب من الهام کرد که دوباره آنرا برپا نمایم. من جای آنرا تغییر ندادم و بشالوده آنها دست ندم و در ماه سلامتی در روز های خوشی در میان خشت های خام تنه و آجر های روپوش آن طاقهائی ایجاد کردم و نرده ای بدور آن کشیدم و برای افتخار نام خودم را هم درجهبه طاقها نوشتم.

من بساختن برج دست زدم و رأس آنرا بلند کردم. من آنرا درهم ریخته و دوباره بشکلی که بایستی در زمان پیشین داشته باشد در آوردم و بدین طریق آنرا سر بلند ساختم (پس روایتی که یهودیان از بابل به فلسطین آوردند میبایستی در همین محل بوجود آمده باشد و برج مشهور بابل اکنون همین تپه است که در زیر پای من واقع گردیده است اما نمیدانم نصب این بنای عظیم و داستان تشنه زبانه را باید در ردیف کدام يك از آثار تاریخی یا معرفت

(۱) Nébo بابلیها نبور ا پسر مردوك میدانستند و عقیده داشتند که مردوك پسر خدای آسمان و در زمین قائم مقام اوست

(۲) خاور شناس و باستان شناس انگلیسی [۱۸۱۰ - ۱۸۹۵] و همان کسی است که برای اولین دفعه کتیبه های بیستون را ترجمه کرده است

(۳) Borsippa نام یکی از محلات بیرون شهر بابل بوده است (م)

الارضی قرار داد ؟ من نمیتوانم در این باب اظهار عقیده ای بکنم زیرا که هنوزم مراحل

نقشه بابل

اولیه عالم بشریت را تاریکیهای مرموزی احاطه کرده است .

پس این معبد که من بعد باید بنام اصلی خودش معبد هفت نور خوانده شود در مرکز شهر بابل واقع نبوده است بلکه در محله برسیما یعنی در یکی از محلات خارج شهر بابل واقع بوده است و نباید از دور بودن این دو مرکز مذهبی و سلطنتی یعنی معبد و قصر پادشاهی چنین نتیجه گرفت که بابل و برسیما دو شهر مستقل و جدا گانه ای بوده اند . مثلاً هر دوت میگویند که حصار خارجی شهر برسیما را هم احاطه کرده بود اما می توان فرض کرد که همیشه اینطور نبوده و این معبد بنوبت گاهی دور از شهر و گاهی در درون

آن واقع بوده است زیرا که پادشاهان در هر زمان حصار خراب شده شهر را بر حسب مقتضیات وقت جاو تر یا عقب تر میرده اند

شیر سنگی در خرابه های بابل

۵۴۵ سال قبل - در موقع مراجعت از برسیما در روی تپه ای موسوم بعمران ابن علی توقف نمودیم این جا همان محلی است که سه روز قبل از آن عبور کردیم و پناهگاهی در آن نیافتیم . در اینجا تپه های مرتفعی از بنا های خراب شده تشکیل یافته و خندقها و حفره های زیادی دیده میشود که خاک

آنها را برداشته و برای پر کردن خندقها و حفره های قدیمی بکار برده اند . پستی ها و بلندیها باندازه ای زیاد هستند که ممکن است شخص سیاح در میان این خرابه های شهر قدیمی بابل راه خود را گم کند و سرگردان بماند . قطعات بزرگ مصالح که از آجر

وساروج ترکیب یافته و در سختی و صلابت مانند آهن هستند روی زمین افتاده اند .
مجسمه سنگی شیری هم دیده میشود که نصف تنه آن از خاک بیرون است و در حجاری
آن هنر مندی و ظرافتی بکار نرفته است و تنها اثری است که از قصور پادشاهان قدیم
کلبه برجای مانده است یعنی همان قصوری که اسکندر مقدونی هم در آنها جان سپرد
از حدائق معلقه هم که بخت النصر برای زن خود ایجاد کرده بود اثری باقی نمانده است .

این ملکه آمی تیس (Amytis) نام داشت و دختر آستیاژ پادشاه کشور مد بود .
چون این ملکه زیبای جوان در مناظر مشجر و باصفای کوهستانهای مد و پارادیسها
زندگانی کرده بود و منظره یکنواخت دشتهای کلبه را نمی پسندید بخت النصر این باغها
را برای رفع دلنگی او ایجاد نموده بود . حدائق معلقه عمر طولانی نداشته اند ولی بسیار
خوش نما و باصفا بوده اند زیرا که کنت کورس آنها را در ردیف عجایب زمان خود قرار
میدهد و دیو دورسیسیلی هم از زیبایی و صفای آنها شرح مفصلی مینویسد .

خلاصه شهر بابل پس از مرگ اسکندر و تأسیس شهر سلوسی متروک ماند و بتدریج عنوان
بایتختی را از دست داد و شاهکارهای معماران بابلی رو بانهدام گذارد و قصور و عمارات
عالی سرنگون گردید و چون آب کافی بشهر نرسید اشجار خشکید و پارادیس ملکه آمیتیس
هم مبدل بخارستانی شد و جسد امپراتریس زیبا هم با خاک آن مخلوط گردید . در زمان
پادشاهان اشکانی شهر بابل بکلی ویران گردیده و آن باغهای زیبا و باصفا تبدیل بقبرستان شده
بودند مقابر پارتها که چند سالی است کشف شده گواه صادق این گفته است

حفریات و کاوشهایی که در اطراف قصر سلطنتی شده نتایج سودمندی داده است . اکنون
هم سیصد الی چهارصد عرب مشغول خاک برداری میان دیوارهایی هستند که با خشتهای
قطوری ساخته شده اند و سالونهای مرتفع و طولیلی نظیر آنهایی که من در اطراف برج
نمرود دیدم از خاک بیرون آمده اند و اشیائی پیدا شده که چندان ارزش صنعتی ندارند
ولی برای روشن شدن تاریخ متضمن فواید زیادی هستند . مخصوصاً لوحه های گل پخته زیادی
بدست آمده که با خط میخی نوشته شده و بقدری سطور آنها بهم فشرده شده که با اشکال
میتوان امتداد آنها را تشخیص داد .

اما غالباً پس از آنکه مقدار زیادی از زمین را حفر کردند و خاک آنها بیرون آوردند
و حوصله ای بخرج دادند ممکن است ظرف سفالی شکسته ای پیدا شود که در جوف آن
استخوان شانه شالی یا فک اسبی دیده شود

تقریباً در دو کیلو متری این پای تخت تل بزرگی بشکل هرم ناقص سر بر آورده که ما
آنها از مسافت بسیار دوری یعنی از کاروانسرای اسکندریه میدیدیم . چنین بنظر می آید که این
تل و برج نمرود دو حد نهائی بابل را نشان میداده اند . این تل که یکصد و هشتاد متر طول و چهل
متر ارتفاع دارد طبیعی نیست و دست انسان در ایجاد آن دخالت داشته است . سکنه بومی
این محل را بابیل میگویند .

چوپان اوکوسفندان در خرابیهای بابل

بنظر من این تل باید باقیمانده همان معبدی باشد که مورخین یونانی نوشته اند در دوران سلطنت
آسارحادون (Assarhaddon) یا آسور آخیدین (Assour-Akhé-Iddin) بافتخار خدای بل
مروداک (Bel-Merodaeh) ساخته و در زمان سلطنت بخت النصر و نریگی سور (Nériglissor)

یانیر گال سار او سور (Nirgal-Sar-Oussour) وسعت و آرایش یافته بوده است.

این بنا بامر خشیارشا پادشاه ایران منهدم گردید. اسکندر مقدونی خیال داشت که آنرا از نو برای بابلیان بسازد ولی اجل باو مهلت نداد و بعدها هم بصورت يك قلعه جنگی یونانی در آمد و اکنون تبدیل باین تل خاکی شده که شکل منظمی ندارد.

باری ما بدون زحمت از دامنه این تپه بالا رفتیم و بقله آن رسیدیم و بجای مجسمه طلایی که در بالای آن بوده و میگویند خشیارشا آنرا برده جز مقداری مصالح شکسته خرد شده و يك چاهی که بهیچ يك از انواع گالریها شباهتی ندارد چیزی در آن دیده نمیشود. شاید این چاه رصدخانه منجمین خوشبخت کلدی بوده است. جابجا قطعات کوچک کتیبه ای دیده میشود که خطوط یونانی یا آرامی در آنها نقش بسته است. در انتهای جنوبی این هرم خاکی حفره هائی هست که مسلماً بادست حفاران ایجاد شده و در اطراف آنها ساختمانهای خشت و گلی دیده میشود و معلوم است که چون کاوش کنندگان به نتیجه ای نرسیده اند آنها را ترك کرده و بکار خود ادامه نداده اند.

در هر حال مشاهده خرابه های معبد بلوس و شهر قدیم بابل حزن آور است. اکنون هم کارگران عرب و ترك با آوازه خوانی در گوشه و کنار مشغول حفاری هستند و صدای آنها بگوش مامیر رسد. علف های بی ثمر و خارهای زیادی این تپه ها را احاطه کرده اند و بنیر از حفاران و چوپانها و گوسفندان دیگر کسی در این خرابه ها آمد و رفت ندارد (۱). بنا بر روایت تورات خدا چنین گفته است: « چون هفتاد سال بگذرد من با خشم و غضب بسراغ سلاطین و ملت بابل میروم و پسر از رسیدگی بظلم و جور آنها سرزمین کلدی را محکوم بخاموشی ابدی و گوشه خلوت بی سروصدائی خواهم کرد »

فصل ششم و ششمین

کربلا - میدان سنك قبر - ورود بشهر - ملاقات قونسول ایران - نتیجه نگرقتن از مقصود قبرستان کربلا - مراجعت به بغداد

۲۶ دسامبر - من بی نهایت متاسفم که نتوانسته ام شهر بابل را در هزار و ششصد سال قبل یعنی در دوران سلطنت با شکوه بخت النصر و سلاطین قبل از او به بینم. هر گاه چنین ملاقاتی دست میداد فرصت را غنیمت شمرده و از پیروان ساده لوح نبوتقاضای حضور در یکی از مجالس مشاوره پزشکی که تنها آنها باسرار آن آگاه بودند میکردم و دستوری برای اعاده صحت خود میگرفتم.

در آن زمان و قتیکه یکی از مسکنه بابل سریش میشد و مرا از خانه بیرون برده و در

(۱) پس از دیولا فوهم باستان شناسان دیگری باین خرابه ها رفته و با کشفاتی موفق گردیده اند که شرح آنها مفصل در کتاب ایران باستان درج شده است. (م)

يك ميدان عمومی يا در چهار راه كثير العبوری قرار میدادند . عابرين در نزد او توقف کرده علائم و آثار مرض را میپرسیدند و برای او داروئی تجویز میکردند و هر کس مطابق سلیقه و معلومات و تجربیات خود یا دوستان و آشنایانش دستوری برای معالجه او میداد و هیچکس نمی توانست از برخورد باین بیماران بیطرف بماند .

البته پیر زنان و کسانی که بی اندازه عاشق اظهار عقیده و رای دادن هستند در بابل خوشبخت بوده اند و برای درد دندان و میخچه پاها دستوراتی میداده اند

خوابگاه های معبد پل مرو داک

باری ما در این جا از کلنل ژرارد خدا حافظی کردیم . اورفت بطرف کردستان و ما هم متوجه کربلا شدیم که زیارتگاه شیعیان و دارای مدارس بزرگ مذهبی است و پاره ای از طلاب هم ممکن است متجاوز از بیست سال در آنجا بسر برند تا بتوانند تحصیلات مذهبی خود را پایان رسانند .

در موقع خروج از بابل راهنمایان ما را از طول کانالی که در میان حله و کربلا حفر شده عبور دادند و ورقهای بادبان دار آبهای آرام را شیار میکردند . بمجاری متعدد آب و اراضی زرد رنگ یکنواخت بدون زراعت بر میخوردیم زیرا که محصول بهاری را زارعین درویده و برده بودند و دهکده ای هم در مسیر ما دیده نمیشد . پس از دو ساعت راه ییمائی چادرهای قبایل را دیدیم که در کنار کانال در میان نباتات بلند باطلاقی نمایشی داشتند . در میان این چادرها چادر بزرگ بلندی بود که اطراف آن را خالی گذارده بودند و در مقابل آن هم پرچی در سر نیزه دیده میشد و از هر حیث بر سایر چادرها امتیاز داشت .

تنها رئیس قبیله میتواند چنین امتیازی را داشته باشد . بعضی اینکه فرمان حاضر

باش داد فوراً تمام افراد قبیله بدور او جمع میشوند . داشتن پرچم و اسلحه از امتیازات خاصه رئیس قبیله است . ناصرالدین شاه هم این رسم قدیمی قبایل را از دست نداده بود و در سفر و حضر همیشه باید پرچمی در مقابل منزلش در اهتزاز باشد . منازل متعدد و چادر او در شکارگاه با همین پرچم شناخته میشوند .

خلاصه کاروان بر سرعت افزود اما آفتاب در عقب ابرها بطرف افق سرازیر میشد و ما باید مسافت زیاد را طی کنیم تا به نخلستانی که راهنمایان میگفتند محل اتصال راههای حله و کربلاست برسیم .

آسمان آن بآن رو بتاریکی میرفت و ابرهای ضخیمی را در بالای سر ما متراکم میکرد بالاخره باران شروع بریزش کرد و طی کردن راه مشکل گردید و بیم آنرا داشتیم که در میان مجاری پر آب و چاله‌هایی که در زیر علف‌ها پنهان شده‌اند با خطر مواجه شویم .

همراهان هم دارای آن لیاقت نیستند که سرمشق تو کلی بجا بدهند . بعضی اینکه يك راهنمای شرقی را همراه کرد بکلی گیج میشود و مسافر را سرگردان و حیران میگذارد . قاطر چیان هم میگفتند که چون شما مسلح هستید باید در سرقافله طی طریق ننهید آنها دو دنبال ما می‌آمدند و از ما خواستار میشدند که در محافظت قافله بکوشیم تا بمأمنی برسیم .

اگر تصادفاً در بین راه بچهار هیولای موحشی بر نیخوردیم ممکن نبود در امتداد نخلستان برای پیمائی ادامه دهیم . این برخورد موجب توحش راهروان گردید که سرعت در عقب خاها پنهان شدند و ما هم دست بتفنگ بردیم اما چون مشاهده کردیم که این هیاهو کل مهیب شتایی در آمدن ندارند از تیر اندازی خود داری نمودیم و چون نزدیکتر شدند دیدیم خار کنانی هستند که هر يك پشته بلند خاری در روی سر گذارده و با زحمت در زیر این بار می‌آیند . خدا را شکر کردیم که تیری بطرف این بیچاره‌های بدبخت رها نکردیم . راهنمایان هم از وحشت رهایی یافته آمدند و معلوم شد که اینها افراد قبیله چادر نشینی هستند . همراهان یکی از آنها را مجبور کردند که با ما بیاید و کاروان را بمأمنی برساند و بالاخره بدهکده‌ای که چند کیلومتر از این باطلاق مسافت داشت رسیدیم و در مقابل يك درب موریانه خورده‌ای حوصله بخرج داده یک ربع ساعت توقف کردیم تا اجازه ورود تحصیل کنیم . در این جا کاروانسرا و دکانهایی بود که بوسیله چند چراغ دود کننده‌ای کمی روشن بودند و چون باران مانند سیل می‌بارید ناچار پیاده شدیم و شب را در این کاروانسرا بسر بردیم .

کربلا ۲۷ دسامبر - امروز پس از طلوع آفتاب برای اقتادیم و از يك پل قایقی که در روی شط فرات افتاده بود عبور کردیم و در جاده معمولی کربلا داخل شدیم . از این جا به بعد منظره کاملاً تغییر یافت و بجای دشتهای کم یزوع باغهای ممتازی را دیدیم که برای جلوگیری از دست برد عابرین حصار و خندقهای عمیقی در اطراف آنها کشیده بودند . راه ما از میان نخلستانها و نارنجستانها پیوسته بطرف پائین میرفت و در میان این اشجار سبز و خرم که کوئی ماده ملونه نباتات را بالتمام احتکار کرده‌اند پیچ می‌خورد . اگر دیر و زودر بیابانهای

لم یزرع بسختی راه می‌مودیم و با اشکالاتی مواجه میشدیم برعکس امروز در میان باغهای باصفائی راه می‌رویم که سختی‌های روز گذشته را جبران میکنند. در راه هم عبور و مرور زیاد است. عده‌ای از زنان که بعضی سواره و بعضی پیاده در حرکت بودند با جملات زشت و زننده‌ای از ما پذیرائی میکردند ولی مردان ظاهراً چیزی نمی‌گفتند و معلوم بود که باطناً از برخورد با ما کدورت خاطر دارند و شاید بتصور اینکه هر قدر هم جنس لطیف زشت باشد ما از نگاه کردن بآنها پرهیز نخواهیم کرد اگر برای آنها امکان داشت مزایا و خصائص سرمدوز (۱) را بزنان الهام میکردند تا بانگاه وحشیانه خود ما را منجمد و تبدیل بسنگ نمایند.

باری صفای نارنجستانها و نخلستانها و شکوه و طراوت اشجار بطوری فکر ما را متوجه خود کردند که از مشاهده اوضاع ناگوار عابرین منصرف شدیم و طولی نکشید که بدون مزاحمت بدروازه شهر رسیدیم.

در جلوی این دروازه که میگفتند از بناهای قدیمی است میدان وسیعی بود که سنگتراشان مشغول تراشیدن و پرداختن سنگهای قبر بودند. پاره‌ای از این سنگها از تراش درآمده و آماده بودند و پاره‌ای هم هنوز در زیر دست سنگ تراشان که روی پاشنه پا نشسته بودند ضربات تیشه را تحمل میکردند. این صنعتگران مترصد ورود کاروانان هستند و محض ورود کاروانان بشهر با اصرار زیادی کالای خود را بآنها عرضه میدارند. اقوام اموات باید مدتی با آنها گفت و شنود کنند و در سر قیمت چانه زنند و همینکه معامله انجام یافت فوراً سنگتراش نام مرده و پدر و جد او را می‌برد و بفوریت در روی سنگ ثبت میکند تا اموات تازه وارد که از راههای دور آمده‌اند برای ورود بمنزلگاه ابدی معطل نشوند.

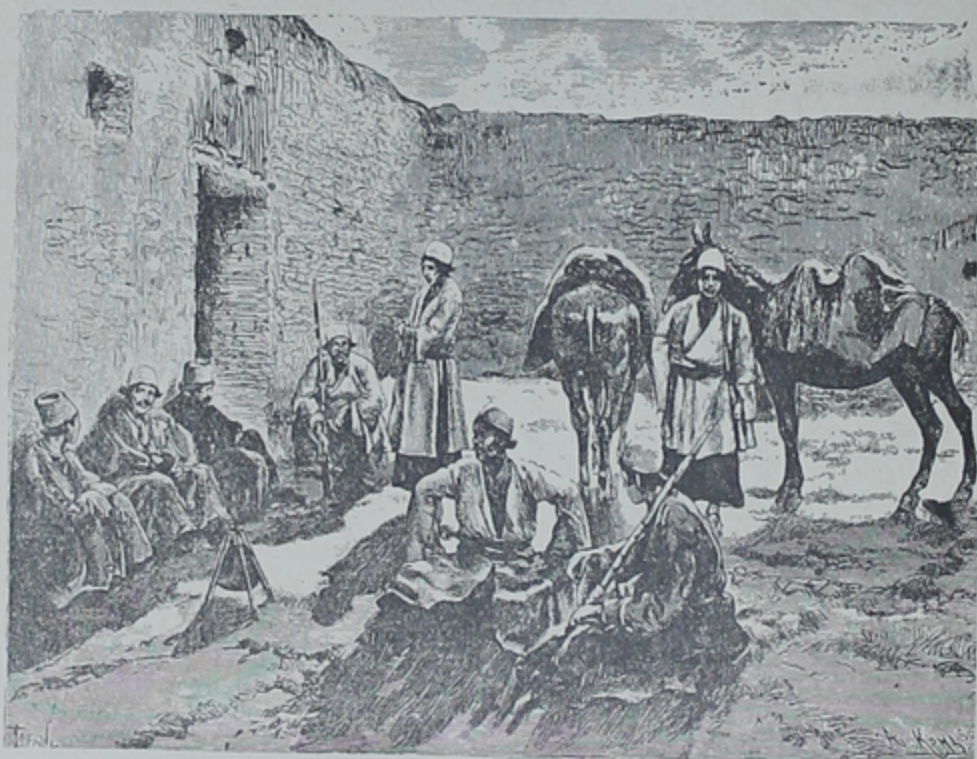
پس از عبور از این میدان بطرف دروازه رفتیم ولی دروازه بانان مانع ورود ما شدند و بر اهنمایان گفتند که باید راه را کج کنند و ما را از پشت حصار شهر ببرند و در محلات پائین شهر منزل دهند.

بنابر این ما راه را کج کردیم و از میان جمعیت زوار که در بیرون شهر اردو زده بودند گذشتیم. این زوار نظر باینکه بی بضاعت هستند نمی‌توانند در کاروانسراهای داخل شهر منزل کنند و ناچار در بیرون شهر میمانند هر زائری در پهلوی اثاثیه فقیرانه و حیوان مفلوک خود منزل کرده و مشغول عبادت است. پاره‌ای هم مشغول جاویدن خرمائی هستند که هسته‌اش زیادتر از گوشت آن است.

باری ما از دروازه‌ای وارد خیابانی شدیم که تازه ایجاد کرده بودند. راهنمایان در وسط این خیابان توقف کردند و وارد خانه‌ای شدند که مانند مرغان لجن زاری بود و اطاقهای بدی داشت.

(۱) Méduse دوشیزه افسانه‌ای بوده که در وجاهت بی نظیر و گیسوی قشنگ ممتازی داشته است اما چون برب النوع عقل اهانت کرد او بخشم آمد و تارهای گیسوان زرنیش را تبدیل بمارهای خطرناک و وحشت آور کرد و بچشمان او نیروئی داد که هر کس نگاه میکرد او را تبدیل بسنگ مینمود.

کربلا زیارتگاه مهمی است و چون جمعیت زیادی از خارج باین شهر وارد میشود کاروانسرای خلوت و تمیزی کمتر در آن پیدا میشود و ما هم مجبور بودیم که از مجاورت زوار دوری اختیار

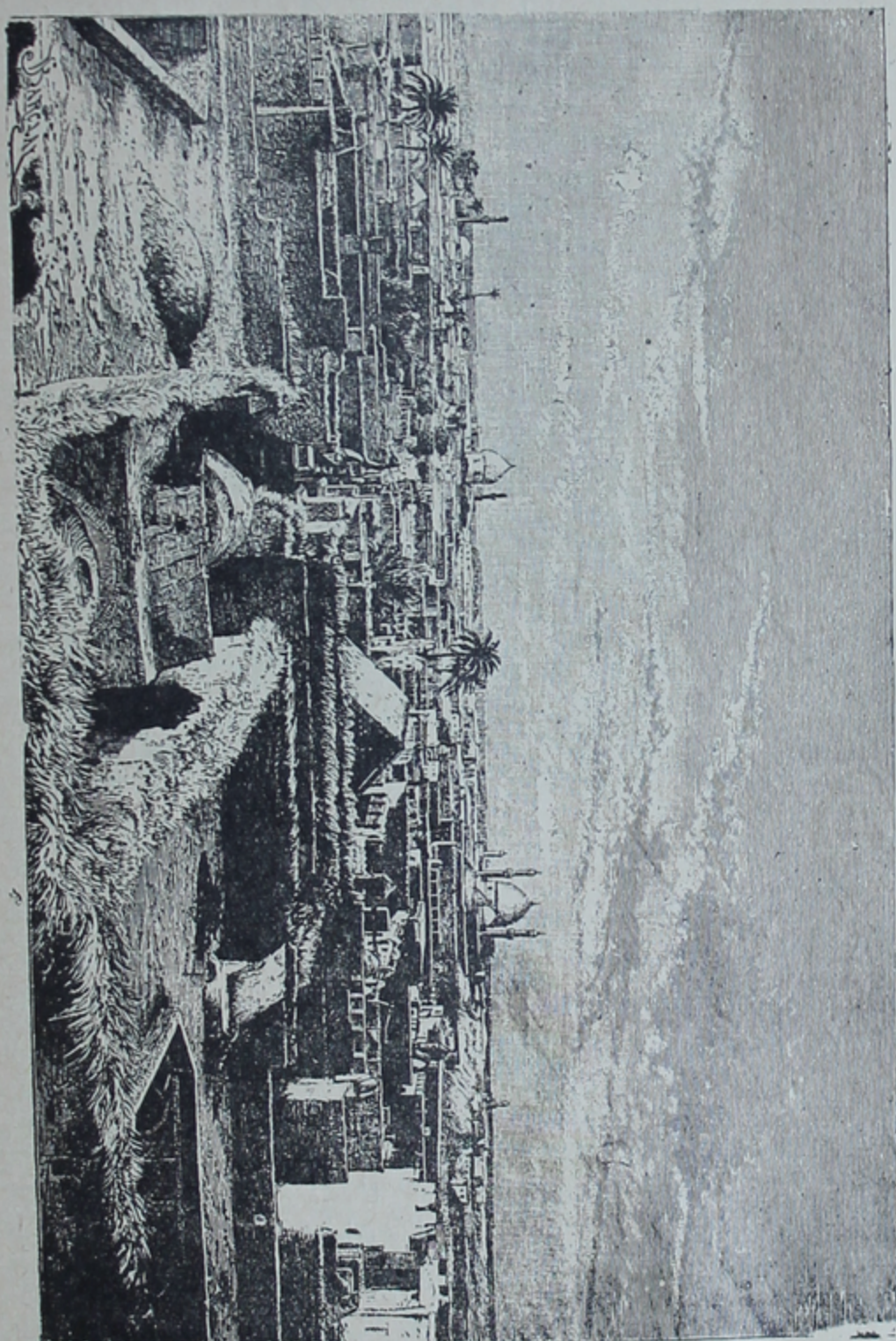

کاروانسرا در کربلا

کنیم . پس از آنکه کلبه‌های محقر تنک و تاریک طبقه زیرین را در اختیار ما گذاردند من بر صدخانه معمولی خود یعنی روی بام خانه رفتم و از آنجا منظره شهر را تماشا کردم گنبد و مناره‌های طلای مقبره امام حسین (ع) درست چپ واقع بود و درست راست هم گنبدی بود که از کاشیهای آبی رنگ فیروزه‌ای پوشیده شده و چنین بنظر می‌آید که در دوران آخرین سلاطین صفوی بنا شده باشد .

اکنون ما باید مانند دیپلمات ماهر ی بکار پردازیم زیرا که میخواهیم بدون داشتن استحقاق بسیاحت مقبره‌ای پردازیم که احترام آن در نزد ایرانیان شاید کمتر از خانه کعبه نباشد . برای همین مقصود بوده است که مازحمات مسافرت را تحمل نموده و باین جا آمده‌ایم و در کلبه کثیفی منزل کرده‌ایم . ما رسل از واقعه کاظمین درس عبرتی گرفته و از بغداد سفارشنامه‌هایی برای حکام شرعی و عرفی و نظامی کربلا گرفته است .

ابتدا رفتیم بملاقات قونسول ایران . این مرد هشتاد و چهار سال از مراحل عمر را طی کرده و صورتش از چین‌های پر عمق شیار خورده است . در اطراف این دیلمات کهن سال عده زیادی از ملاها و مراجعین حلقه زده بودند . همینکه نظرش بمافتاد بتدریج بعضی را مرخص کرد و از پاره‌ای معرفت خواست که امروز نمیتواند بعرايض آنها رسیدگی کند و پس از آنکه همه رفتند و بجز محارمش کسی باقی نماند بعرايض ما گوش داد و در پاسخ گفت : « تاکنون اتفاق

منظره شهر کربلا

نیافته است که يك نفر عیسوی بتواند در مقبره امام حسین (ع) وارد گردد « معذمان میوس
نیستم و شاید بتوانم بانجام خواهش شما موفق گردم و بهر حال شما باید به نماینده مقتدرترین
سلاطین اسلام اعتماد داشته باشید و فوراً یکی از نوکران خود را فرستاد که ورود ما را
بکلیدار حرم اطلاع دهد و او را بیاورد تا مقصود ما را با او در میان گذارد و نوکر رفت و ما
مشغول تماشای حرکات کودک زیبا رومی شدیم که در تحت نظر پرمهر پیرمرد بیازیهای

بچه گانه خود سرگرم بود من بقونسول ازداشتن چنین کودک باهوشی تهنیت گفتم وامیدوار بودم که بدین طریق کلید قلب او را بدست آورم .

او در پاسخ من گفت : آری بچه قشنگ و خوبی است . هیچیک از نواده ها و نتیجه های من باندازه این طفل که در ظل عنایت امام حسین (ع) در کر بلا تولد یافته است قوی البینه نیستند .

محارم او هم که در مجلس حضور داشتند گفته اورا تصدیق کردند و اوقات ما با صحبت های متفرقه میگذشت تاموقعیکه نوکر قونسول مراجعت کرد و گفت : کلیددار برای هوا خوری از شهر بیرون رفته و پس از یک هفته مراجعت خواهد کرد .

این گفتار نوکر را مابغال نیک نگر فتم . زیرا که غیبت کلیددار متضمن تعبیر و تفسیر است که هر کس بخیال خود بآن میپردازد .

قونسول هم بدون اینکه انقلاب احوالی نشان دهد بجای بروز دادن اقتدار و جبروت که لازمه نماینده شاهنشاه است زبان بشکایت گشود و از ناتوانی نمایندگان ایران سخن راند و گفت که ما همه مجبور هستیم که در مملکت ترکیه با اراده و آراء مأمورین ترک موافقت داشته باشیم و کوشش داشت که با آه و ناله های بی دریغی بما بفهماند که از دست او کاری ساخته نیست و فقط عمال دولت عثمانی این توانائی را دارند که بتوانند کسی را باین حرم مطهر وارد کنند . مارسل بحسب ظاهر دلایل او را تصدیق کرد و از جیب خود کاغذی را بیرون آورد که والی بغداد بنایب الحکومه کر بلا نوشته و توصیه کرده بود که در انجام مقاصد و احتیاجات مامساعدت نماید و باو اراده داد .

پیرمرد پس از ملاحظه این توصیه گفت : با این توصیه دیگر ممکن نیست کسی بامیل شما مخالفت نماید و امر کرد اسب او را حاضر کنند تا بیلاق رفته و قضیه را بکلید دار اطلاع دهد و در مراجعت ما را از نتیجه آگاه سازد .

طرف عصر چند نفر آخوند با طاق ما وارد شدند و بنوبت باخیر مقدم گفتند و سخنرانی رایبه بهترین ناطق خود واگذار دند . ناطق محترم پس از یک مقدمه طولانی ادیبانه ای مراتب ملاطفت قونسول را نسبت ببا و احترام کلیددار را نسبت بسفارشنامه والی بغداد و عظمت مقام حرم مطهر را که شاه ایران هم برای زیارت آن با پای پیاده از میان شهر عبور کرد بیان نمود و بالاخره از سخنرانی مفصل خود چنین نتیجه گرفت که ما باید از مرحمتی که نسبت بما شده بینهایت سپاسگذار باشیم زیرا که تاکنون به هیچیک از خارجیان چنین ابراز همراهی و مرحمتی نشده است و ما باید آنرا غنیمت بشماریم و خلاصه آنکه ما مجاز هستیم که از روی بام یکی از خانه های مجاور حرم نظری بدرون آن اندازیم باین شرط که کلاه فینه قرمز سنیان را بر سر بگذاریم تامورد جلب نظر واقع نشویم .

مارسل گفت : از این مرحمتی که نسبت ببا شده متشکرم ولی متأسفانه نمیتوانم به تبدیل لباس تن دردم . من باقتدار دولت عثمانی هم اعتنائی ندارم تاچه رسد باینکه باسر افکنندگی لباس رعایای او را بپوشم . شما هم چنین تکلیفی را بمن نکنید .

از این گفتار که متضمن تخفیف سنبان بود مخاطبین ما مشغوف گردیدند و بما وعده دادند که فردا در موقع طلوع آفتاب بیایند و قبل از آنکه درهای حرم بروی زوار باز شود مارا بدون تغییر لباس بروی بام مجاور آن ببرند.

۲۸ دسامبر - هنوز سیمده بامدادی روشنائی ستارگان را کمالاً محو نکرده بود که من در انتظار ورود ملاها بودم ولی رنج انتظار بیهوده ای را تحمل میکردم. آفتاب پدیدار گردید و کبدهای طلا اشعه آنرا باطراف منعکس کردند و بالاخره دو ساعت هم از وقت معهود گذشت و اثری از آمدن آنها ظاهر نشد. مارسل مأمور حکومتی بغداد را که همراه ما بود بنزد قونسول ایران فرستاد تا از این خلف وعده توضیح بخواهد.

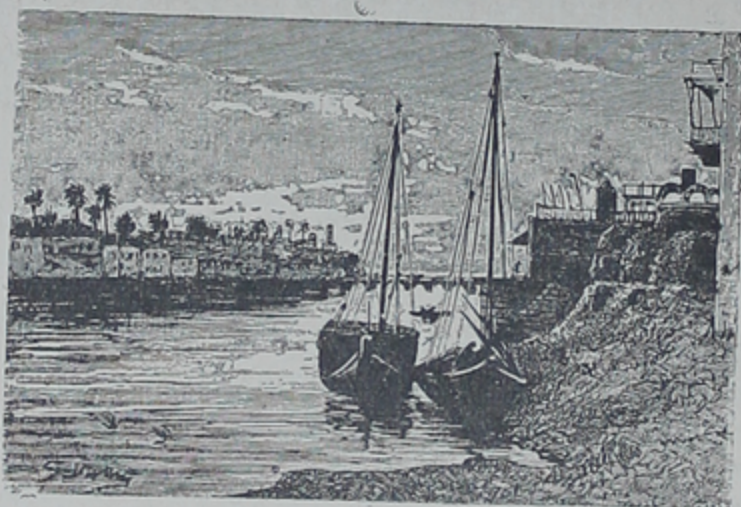
پس از رفتن او ما هم برای سیاحت شهر از منزل بیرون آمديم و از قبرستان وسیعی عبور کردیم. علاوه بر مقابر اشخاص متمولی که در اطراف حرم و گالریهای مجاور و صحن آن موجود است در خارج هم میدانهای بروسعتی دیده میشود که آرامگاه عمومی اموات است. درختان زیادی بر این قبرستانهای وسیع سایه انداخته و منظره باشکوهی در این آرامگاه ابدی فراهم ساخته اند. در همه جای این شهر بمالهای متعددی بر میخوریم که بعضی پیر و فرسوده و قیافه های عبوسی دارند و بعضی جوان و در صورتشان آب و رنگی نمایان است. این شهر بمنزله دانشگاه بزرگی است که از هر طرف طلاب برای تحصیل در آن وارد میشوند و سالها در آنجا اقامت مینمایند. تقریباً تمام این محصلین از کوچک و بزرگ و جوان و پیر از کیسه زوار و وجوهی که از خارج برای آنها میرسد اعاشه میکنند. زوار متمول برای ثواب اخروی مقداری از دارائی خود را بطیب خاطر برای تحصیل طلاب میدهند و فرشهای گرانبها و ظروف نقره همراه میآورند و بعنوان هدیه بمتولیان میدهند.

باری پس از مراجعت بمنزل فرستاده تازه ای را دیدم که مأمور بود باز هم راجع به تبدیل کلاه با ما صحبت کند. مارسل چون از این سیاست باری خسته شده بود به بیانات او توجهی نکرد و بنوکران گفت که اسبانرا حاضر کنند تا زودتر از این شهر بیرون رویم. خلاصه ما از کربلا خارج شدیم و قونسول و کلید دار و مأمورین ترك و سنی همه را بخدا سپردیم و بطرف بغداد روی آوردیم.

۲۹ دسامبر - اکنون ما در بغداد هستیم. آفتاب در شرف زوال است اما هنوز اشعه زرین آن از پشت ابرهای خفیف طلایی که از کرانه افق بر سر ابلقهای سبز نخلستان تابیده اند شهر را روشن دارند. و منظره بسیار باشکوه و سرور انگیزی بآن داده اند. زاتماشای این منظره زیبا من باین فکر افتادم که آیا شهر بابل در زمان آبادی با آنهاهمه ابنیه عظیم و حداث و کاخهای عجیب و غریب و حصارهای بلند و محکم و دروازه های چدنی بزرگ چه شکوه و جلالتی داشته و چه تأثیری در روح تازه وارد میکرده است؟

اکنون پای تخت با ابهت بخت النصر تبدیل به تپه های خاک شده است. نمیدانم دست تقدیر باشهر بغداد یعنی پای تخت خلفا در آتیه چه خواهد کرد؟

این همان پای تختی است که خلفای با اقتدار آن بفتوحات بسیاری نائل شدند و پرچم فاتحانه

منظره بغداد در ساحل دجله

خود را بر بالای شهرهای اسپانی و بسا شهرهای بزرگ دیگر دنیا باهتزاز در آوردند آیا انهدام قطعی این شهر نزدیک است؟ من ابدأ چنین پیش آمدی را برای آن آرزو نمیکنم بلکه آرزو مندم و از خدا میخواهم که والیان و گمر کچیان و قضاة و تمام کارمندان دولتی ترك که در این شهر سکونت دارند همه را جاروب کرده و در پشت حصار شهر رویهم بریزد اما ابنیه قدیمی و یادگارهای با عظمت آنها از دستبرد مرور زمان که بیرحم ترین دشمن آبادی است محفوظ نگاهدارد

فصل سی و هشتم

عزیمت از بغداد - در کشتی خلیفه - ورود بعماره - اسپان اصیل - کلنی عیسوی عماره - شبی از ماه ژانویه در باطلاق - قبایل صحرا گرد - طاق ایوان - امامزاده توئیل - قبیله کریم خان

اول ژانویه ۱۸۸۴ - عماره - میدانم دردنبال آنهمه آرزوهائی که میکردم و متأسفانه به هیچیک از آنها نائل نگردیدم امروز چه آرزوئی بکنم؟ ایکاش میتوانستم به میهن عزیزم فرانسه نظری بیاندازم. با احترامی که باستحکام رای و عقاید مارسل دارم تصمیم گرفته ام که بخوزستان بروم و هر پیش آمدی را تحمل کنم. ولی معلوم نیست که در این تصمیم خوشبختتر از سایر تصمیمات قبلی باشم.

این يك مسافرتی است که قبل از حرکت در نظر من یأس آور جلوه میکند چون قصد داشتیم که چند روزی را هم در تیسفون بسر ببریم با بین النهرین تودیع قطعی بعمل نیاوردیم بعد از ظهر ۳۰ دسامبر از بغداد بیرون آمدیم. دهقانان در مزارع مشغول

بذرافشانی بودند. طولی نکشید که به بیابان لم یزرعی رسیدیم که پر از خارهای بلند کره دار بود و گوسفندان در سایه آنها پناهنده شده بودند و چوپانان برعکس دهقانان چشمان وحشی و اضطراب آوری داشتند. چندی نگذشت که کاخ بلند تیسفون که مانند هیولای سیاهی سر بآسمان میسایید از دور پدیدار گردید اما چون آفتاب رو بزوال میرفت بتدریج تاریکی مارا فرا گرفت و صدای شغالان از دور بلند شد. برای اینکه دوباره خرابه‌های تیسفون یعنی پایتخت شاهان ساسانی را بدقت به بینیم و برج و باروی شهر سلوسی که رقیب تیسفون بود سیاحت کنیم و مقبره سلمان را هم زیارت کنیم دوروز صرف وقت کردیم و پس از آن بکشتی موسوم بخلیفه که یکی از کشتی‌های خوب کیانی لنج است و در دجله کار می‌کند سوار شدیم. این کشتی هم مانند کشتی موصل پراز زوار بود. در میان اثاثه این اشخاص فقیر قطعه فرش را دیدم که رنگ ثابت و نقشه مطلوبی داشت. از صاحبش که تازه از نماز فراغت یافته بود قیمت پرسیدم. مبلغ گزافی گفت و معلوم شد که عقیده تجارتیش با مراتب زهد و تقوایش تناسبی ندارد بنا بر این او را رها کرده و آمدم بطرف منزل. بمحض اینکه در اطاق وارد شدم دستی بدر خورد. در را باز کردم و زائر دیگری را دیدم که با احتیاط تمام بسته‌ای را در زیر بغل خود پنهان داشت و بطور مرموز و محرمانه‌ای که دیگری ملتفت نشود گفت:

« من يك آنتيك نفیسی برای شما آورده‌ام » و یکجفت پوتین از آن بسته بیرون آورد که از شدت استعمال از کار افتاده بود.

با تعجب گفتم آیا می‌خواهی این کفش‌ها را بمن بفروشی؟ - آری مگر شما نمی‌خواستید سجاده کهنه تقی را بخرید؟ این کفش‌ها که از آن سجاده کهنه تر است. فروشنده ابله تعجب کرد که چرا من از خرید جنسی که کهنگی آن مسلم است خود داری کردم. روز بعد کشتی در عماره توقف کرد و ما پیاده شدیم. این شهر جدید البنا در ساحل شط واقع شده و در کنار آن سد طبیعی بلند بسیار محکمی است که ملاحان با انداختن يك تخته ضخیم بلندی می‌توانند کشتی را با ساحل ارتباط دهند. بمحض اینکه این پل مصنوعی درست شد جمعیت کشتی بطرف ساحل هجوم آورد.

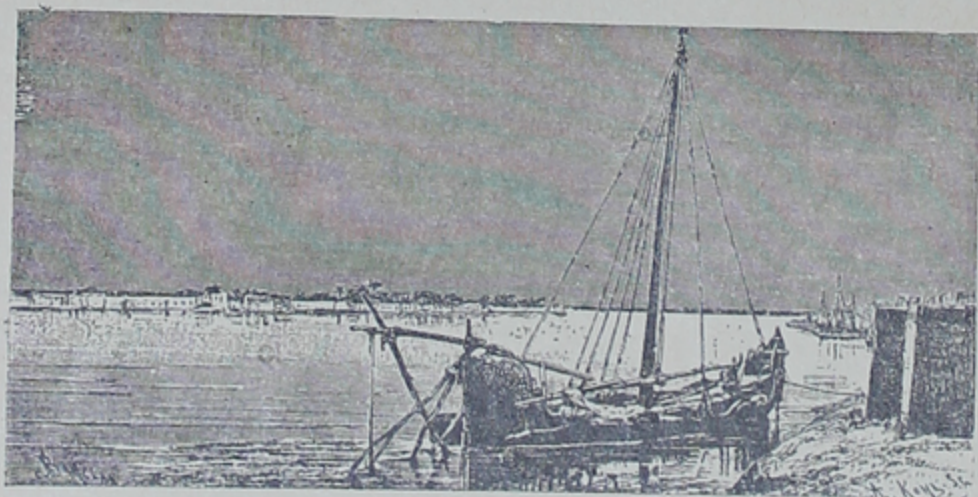
مادر سالون ماندیم و صبر کردیم تا همه بروند و بدون زحمت پیاده شویم. در این موقع ترکی وارد کشتی شد که لباس آبرومندی داشت و چند نفر نوکر هم در دنبالش بودند. بطور محرمانه با ناخدای کشتی مشغول صحبت شد. این جا دیگر قضیه پوتین در کار نبود مرد ترك با علاقه مفرطی از ناخدا دو بطر شراب طلب کرد. ناخدا گفت «می‌خواهی چه بکنی؟ مگر تو مسلمان متدین نیستی؟»

- من میدانم که آب انگور حرام است اما مادیانی دارم که ناخوش شده و چون اصیل و خوش جنس است علاقه‌ای بآن دارم. جادوگری دستور داده است که با بهترین شراب فرنگستان شکم آنها را مالش دهم.

چون ممکن نبود از چنین تقاضائی خود داری کرد ناخدا بلاهی گفت دو بطر شراب بیاورد

و این مرد گدامنش چون بنو کران خود هم اعتمادی نداشت آنها را در زیر لباس پنهان کرد و برای اظهار تشکر گفت : امیدوارم که دولت انگلیس هم مثل دولت ترکیه بزرگ شود . این جمله بنور ملی ناخدا برخورد و در پاسخش گفت : نفهمیدم چه گفتی ؟ تو می خواهی دولت ترکیه را هم ردیف دولت معظم انگلیس قرار دهی ؟

افندی ترک گفت : نه . من فقط آرزو میکنم که انگلستان هم دارای همان اقتدارات ترکیه بشود خلاصه مایاده شدیم و رفتم بشهر . این شهر که تقریباً سی سال است در نقطه ای که دجله در پیچ و خمهای متعددش بیشتر بسرحد ایران نزدیک میشود بوجود آمده فاقد وسایل زندگانی است و اگر قونسول مادر بغداد پیش بینی نموده بود و ما را یکی از تجار عیسوی معرفی نکرده بود از هر حیث بزحمت میافتادیم . میزبان ماموسوم است بعیسی . او بهترین اطاقهای منزل خود را در اختیار ما گذارد اما هر قدر کوشش کرد که برای مسافرت ما اسبابی تهیه کند ب نتیجه ای نرسید . فقط عده قلیلی از سکنه دارای مادیانیهای اصیل و پاک نژاد حجازی هستند و ممکن نیست رضایت دهند که بر پشت این حیوانات اصیل و نجیب باری گذارده شود . بخصوص که ممکن است در این مسافرت دچار دستبرد قبیله بنی لام شوند از برای این قبیله در میان دجله و دزفول

منظره دجله در عماره

زندگانی میکند و اگر اعراب نظرشان بچنین مادیانیهای بیافتد البته از تصاحب آنها صرف نظر نخواهند کرد .

اگر شجره و نام و نسب و جوائزی که این مادیان در مسابقه برده در روی پوستش ثبت نشده باشد باکی نیست زیرا که تمام این مزایا در اعماق حافظه بیابان گردان ثبت است و بعضی دیدن جنس آنها را می شناسند . این قبایل شجره نامه سکنه طویل خود را در خاطر محفوظ نگاهداشته و خصوصاً دلبستگی بی اندازه ای بنادیانیهای اصیل خود دارند .

بطوریکه نقل میکردند اخیراً یکی از حکام عماره بنادیان یکی از رؤسای قبایل نظری داشت و مطمئن بود که در مقابل خدمات شایانی که باو کرده است از دادن آن مضایقه نخواهد

کرد اما رئیس قبیله پس از آگاهی از قصد حاکم نرداو رفته و گفته بود « هر گاه درازای این مرحت‌ها که بن کرده‌ای دخترم را تقاضا کنی با کمال رغبت بایکصد هزار مجیدیه بعنوان جعیز بتو تقدیم خواهم کرد اما خواهش میکنم از مادیان من صرفنظر کنی زیرا که علاقه من نسبت بمادیان عزیزم باندازه ایست که نمی توانم آنی خود را از آن جدا به بینم . »

هر گاه شیخ قبیله عربی تمام احشام و اغنام خود را در غارتی از دست بدهد و احتیاج مبرمی به پول پیدا کند هرگز حاضر نمیشود که مادیان خود را بمعرض فروش در آورد و بسامیشود که ربع یا حداکثر نصف آنرا با شرط رکاب و عنان یعنی حق سوار شدن یادون آن بدیگری میفروشد و ضمناً حق پس گرفتن آنرا برای خود محفوظ نگاه میدارد و اگر مادیان کره نری بیاورد آنرا میفروشند و دوشریک پول آنرا به نسبت سهام خود تقسیم میکنند و چون کره ماده‌ای بیاورد صاحب اولی مادیان باید تا یکسال متحمل زحمت تربیت آن بشود و بعد شریک را در انتخاب نصف مادیان یا کره آن مختار نماید . این شرایط معاملات را شیوخ قبایل خوب میدانند و در موقع ازوم از روی عدالت قضاوت میکنند .

بیابان گردان چندان طالب تندروی اسب نیستند . در بیابانهای بی آب پر از خار و باطلاق این صفت پسندیده نیست و چیزی که بیشتر از اسب میخواهند مقاومت و طاقت آن است در مقابل تشنگی و کرسنگی و خستگی تا بتواند صاحب خود را بجایهای بسیار دور ببرد و چنین مادیانهای هستند که بدون خوراک و آب میتوانند مدت زیادی طی مسافت کنند .

پاره‌ای از این مادیانها توانسته اند مدت سه روز و سه شب بدون توقف و خوراک لاینقطع در بیابان راه پیمائی کنند و عجیب تر آنکه پس از این همه راه پیمائی و دیدن مشقت ابداً آسیبی بپای آنها وارد نمیاید . بهر حال برای مسافرت ما بخوزستان مادیان اصیل مناسب نیست و دویابو یا چند قاطر قوی بهتر میتواند مارا بآنجا برسانند .

۴ ژانویه - امروز عصر میزبان ما عیسی با تکلیف کرد که فردا به همراهی او بنازخانه برویم و ماهم قبول کردیم . مراسم عبادت در کلیسای ساده‌ای که تازه با مساعدت کلنی عیسوی عماره ساخته شده بتوسط یک کشیش کلدانی انجام مییابد .

در موقع سرزدن آفتاب بتالار تنگی وارد شدیم که ارتفاع آن از سه متر تجاوز نمیکرد و آنرا باخشت و گل ساخته و بام آنرا هم باتیرهای نازک چوبی پوشانده بودند و منفذ دیگری بجز درب ورودی نداشت . من از میان شصت نفر مؤمنین مقدس عبور کرده و در مقابل محراب کلیسا که با گل ساخته شده بود نشستم . پارچه چیت رنگینی روی محراب انداخته بودند اما عرض و طول پارچه بآن اندازه نبود که اطراف آنرا کاملاً بپوشاند . یک جعبه چوبی رنگ شده‌ای هم بجای محفظه در آنجا دیده میشد . بمحض ورود ما مستخدمین تقریباً بیست عدد شمع کچی روشن کردند . تجمل تشریفات مذهبی عیسویان شرقی فقط زیادتی روشنائی است . خلاصه نماز کلدانی شروع شد . گاهی کشیش با صدای خشن خود دعا میخواند و گاهی هم اطفال سرودی میخواندند . در این تشریفات من احساس خستگی نکردم زیرا که مانند تشریفات کلیساهای

روستائی اروپا طولانی نبود اما از روی عقیده انجام مییافت و مثل این بود که مراپچندین قرن عقب برده و درجائی حضور یافته‌ام که عقاید مذهبی هنوز هم آن سادگی اولیه خود را دارند. یعنی زمانی را بخاطر من آورد که امپراتورها عیسویان را زجر و شکنجه میدادند و کسانی هم که تازه ایمان آورده بودند محرمانه در درون دیوارهای ضعیف خانه مؤمنی یادر زیر سقف دخمه‌ای جمع میشدند و بدعا و نماز میپرداختند و از خدای متعال طلب آسایش و راحتی میکردند. بدیدن این وضع من باین فکر افتادم که شاید این کلنی کوچک در اینجا مواعی در پیش دارد که هنوز نتوانسته است آنها را برطرف نماید. بعد فهمیدم که این کلنی تا سال گذشته یشوائی نداشته که امور مذهبی آنها را اداره کند. اطفال تولد میشدند و اموات مدفون میگرددند و ابداً تشریفات مذهبی درباره آنها بعمل نیامد. فقط در ایام عید پاک کشیشی از موصل یا بغداد میآمد و مدت کمی در اینجا توقف میکرد و باندازه امکان بامور روحانی آنجا سر و صورتی میداد و میرفت اما اکنون برعکس گذشته اموات در آخرین نفس روی کشیش رامیبینند و دعای تسلی بخش او را میشنوند و باعتراف گناهان خود میپردازند و موالید تازه بی تفصیل نمیانند و نامزدها هم از طریق مشروع باهم پیوند نمیانند. باری پس از انجام مراسم عبادت رؤسای کلنی ما را دعوت کردند که بهمراهی آنها بمنزل کشیش برویم. ما هم دعوت آنها را پذیرفتیم. محل سکونت کشیش خانه محقریست که باخشت و گل ساخته شده و از کلیسا چندان فاصله‌ای ندارد. آپارتمان او منحصر است بیک اتاق که هم محل پذیرائی و هم اطاق خواب او میباشد. صندوق چوبی هم بود که هم صندوقی و هم قفسه او بود. کتاب دعا هم محترمانه در روی میزی جایداشت. این بود صورت اثنائیه منزل کشیش و خلاصه آنکه فقر و مسکنت در این جا کاملاً حکمفرما بود اما در عوض کشیش در اینجا فراغت خاطر و آرامش کاملی داشت.

۵ ژانویه - خدای اسحق و ابراهیم و یعقوب بزرگ است. امروز کاروانی از دزفول باینجا وارد شد که نیل زیادی برای فروش آورده بود و ما امیدوار شدیم که فردا میتوانیم بطرف خوزستان برویم. باز حمت زیاد موفق شدیم که شش بابو و قاطر کرایه کنیم زیرا که چاروا دار باشی بعذر خستگی حیوانات و بیم از دستبرد قبیله بنی لام حاضر نبود حیوانات خود را در اختیار ما بگذارد. قونسول ایران در اینکار با ما مساعدت کرد و شوهر من هم متعهد شد که اگر زیبایی حیوانات برسد جبران کند. پس از اتمام قرار داد ما رسل رفت نزد متصرف (نایب الحکومه) و محض اطمینان چاروا دار از او تقاضا کرد که چهار نفر خطبیه همراه ما بفرستد اما او از دادن خطبیه خود داری نمود بعذر اینکه اگر شما در این مسافرت گرفتار قبایل شوید و به خطبیه‌ها آسیبی برسد من نمی‌توانم از عهده مسئولیت برآیم و بشما هم نصیحت میکنم که از چندین مسافرت پر خطری صرف نظر کنید و خلاصه آنکه اوضاع اداری و فرمانروائی مأمورین ترك را خوب برای ما روشن کرد که از راجعه بآنها نمی‌توان نتیجه‌ای گرفت.

۷ ژانویه - مقارن ظهر ماحرکت کردیم و قصد داشتیم که شب را در چند دره‌های قبیله جوئریج

بسربریم . قافله از کنار کانال طولیلی که در اطراف آن چمنهای باطراوتی بود عبور کرد و پس از چهار ساعت به نخلستانی رسید و در آنجا توقف نمود . چاروادارها گفتند که از این بعد آب تلخ است و باید در اینجا حیوانات را سیراب نمود . دهته اسبان را برداشته و آنها را برای آب دادن بردند . ما هم مشغول غذا خوردن شدیم و در ضمن نظری بآسمان انداختیم که ابرهای سیاهی را در بالای سرماترا کم کرده بود . کلاغان زیادی هم از سمت چپ ماعبور نمودند و بلافاصله چند قطره بارانی هم بزمین ریخت . من گفتم مردم غالباً عبور این طيور سیاه پوش را بفال نیک نمیگیرند . چه خوب بود که اینها بالهای خود را بمامانت میدادند تا بتوانیم در خلال شاخ و برگ درختان پناهنده شویم اما افسوس که این پناهگاهها برای حیواناتی مانند مادرست نشده اند . همینکه حیوانات از مشرب برگشتند فوراً براه افتادیم تا زودتر خود را بجادرها برسانیم . کاروان در باطلاقی افتاد و مابصیبتی گرفتار شدیم . باران مانند سیل میبارید و تاریکی شب ما را فرا گرفت و پس از آنکه مدتی نیزارها و نباتات باطلاقی را پایمال کردیم چاروادارها بمانند گفتند که راه را گم کرده ایم و چون ستاره ای هم در آسمان دیده نمیشود نمیتوان راه را پیدا کرد و ناچار باید تا صبح در اینجا توقف کنیم . بار قاطرهارا پائین ریختند . مارسل آنها را روی هم چیده و محل نشیمنی درست کرد و ما دو نفر در روی صندوقی در پهلوی هم نشستیم و مجبور شدیم که شب را در میان باطلاق و باران بسربریم . ایکاش ممکن بود صحبتی بکنیم و یا چیزی بخوریم و یا زمزمه ای بکنیم تا نیروی خود را حفظ نماییم . چاروادارها از ترس باهم صحبت نمیکند و کاملاً سکوت اختیار کرده اند و از فراهم کردن قلیان هم خود داری میکنند و از ماهم خواهش میکنند ساکت باشیم مبادا بیابان گردان از حضورمان آگاه شوند و میگفتند : « چون بآنها ادای دین نکرده ایم خود را در اذیت رساندن و غارت کردن ماذیح میدانند » اینجامحل زور آزمائی است و هر کس قوی تر باشد غالب میشود و چون خسته بودند در آبهای را کد خوابیدند اما خوابشان نمیرد و مواظب قاطرهای خود بودند که باسرافتاده پشت بطوفان کرده بودند . باران مانند سیل میبارد و ما هم در بالای صندوق نشسته ایم آتش تازه ماهم مانند میوئی در روی دیگهای خود نشسته است . ساعت یازده باران بر شدت افزود و باد هم طوفان وحشت آوری تولید کرد . چقدر شب مطلوبی است برای کسانی که در آپارتمانهای مجلل خود مشغول باده گساری و عیش و نوش هستند و برعکس چقدر سخت است برای مسافرین گم شده ای که بحکم اجبار در آب منزل کرده و پناه گاهی جز کلاههای فرو رفته بدتر کیم و بارانیهایی که آب از آنها نفوذ میکند ندارند . خلاصه عاقبت خستگی بر عناصر طبیعت غلبه کرد و من بخواب عمیقی فرو رفتم .

همینکه هوا قدری روشن شد بیدار شدم و دیدم که مارسل تمام لحافها را روی من ریخته است و بارانی خود را هم در مرکز این جزیره کوچک سر چوبی کرده است که ما را تا اندازه ای از این باران سیل آسا محفوظ دارد . باستثنای پاهای که شب باران زباد دیده بودند بقیه بدنم چندان رطوبت ندیده بود . مهلتی در اولین حرکت احساس کردم که مانند چوب خشکی شده ام

يك شب بارانی در باطلان

ودست و پا را نمیتوانم درست حرکت بدهم . در این حال لرزش بدی هم عارض شد و مرا از سوار شدن مأیوس ساخت . با این حال چاره ای نداشتیم مگر اینکه به راه ادامه دهیم و زودتر خود را را بمکانی برسانیم . ساعت هشت بود و اثری از آفتاب دیده نمیشد . باران دو باره شروع بریزش کرد ، فاطمیان

مانند اشخاص مجنون در میان باطلاق و نیزارها میرفتند و بالاخره معلوم شد که شب بجای اینکه بطرف مغرب روند رو به شرق رفته اند .

در این منزل من بی نهایت سختی و رنج کشیدم و پس از لرز به تب شدیدی مبتلا گردیدم و بنظم شدت میزد و تمام استخوانهای بدنم درد داشتند . بالاخره پس از سی و یک ساعت توقف و حرکت بجادهای قبیلۀ جوئریج رسیدیم . اگر مارسل و قاطرچیان در موقع پیاده شدن مرا نگرفته بودند بسختی بزمین میافتم . آنها مرا بر سر دست بجادر وسیعی بردند و در میان بره ها و بزغاله های کوچک روی زمین گذاردند . لحاف و پتویی هم نبود که حایل من کنند زیرا که همه باران دیده بودند . خوشبختانه حرارت ملایم همسایگان من یعنی بره ها و بزغاله ها حیات بخش بود و موجب بهبودی حال من گردید . چون چشم گشودم آشپز خود ما را که هیچدین آشپز ما بود دیدم که در گوشه ای افتاده و مبتلا بسرفۀ شدیدی شده است و بالا پوش درستی هم ندارد و فقط سر خود را با کهنه ای بسته است .

از مشاهده حال او رقتی بمن دست داد . ناتوانی خود را فراموش کردم و باو گفتم سروپا (نام او سروپا بود) آیا تو هم ناخوش شده ای ؟

- ناخوش نه ... بلکه در شرف مردن هستم . تب سختی دارم و گمان میکنم مبتلا بذات الجنب و روماتیسم شده باشم مگر نمی بینید که من برهنه هستم ؟

- عبا و کلاهت را چه کردی چمدان پر از لباس است کجاست ؟ آیا آنها را دریابان کم کرده ای ؟
- افسوس من دیگر آنها را نخواهم دید در فکر تهیه قبر من باشید .

- البته قبری برای تیه خواهی کرد شتایی در این کار نداشته باش و پیرش های من درست پاسخ بده چمدان توجه شد ؟

- نزد دوست شما عیسی در عماره مانده است .

- چرا همراه نیاموردی ؟

- قضیه این است که شب قبل از حرکت متصرف (نایب الحکومه) که امیدوارم زنان و مادیانهای او عقیم ببانند محرمانه مرا احضار کرد و گفت : شنیده ام مستخدم فرنگیان شده ای و میخواهی همراه آنها بخوزستان بروی .
من گفتم بلی جناب عالی .

او گفت : من مخاطرات این سفر را بآنها گوشزد کردم و آنچه لازم بود بآنها گفتم تا شاید آنها را منصرف نمایم ولی نصایح من بی نتیجه ماند . مصیبت هایی که در این راه خواهند دید بن مربوط نیست اما تو چون تبعۀ ترکیه هستی نمیخواهم در این راه بهلاکت رسی . بتو نصیحت میکنم که این دیوانگان را رها کن و برو به بغداد .

من از این اظهار لطف او تشکر کردم و قول دادم که نصایح او را بکار بندم اما چون نان شما را خورده بودم و حق نمک را خوب میدانم . نخواستم شمارا تنها بگذارم .
بنابر این چمدانم را بعیسی سپردم و کهنه ترین لباسهای خود را پوشیدم و برای اینکه از شما

خجالت نکشم همیشه دردنبال کاروان می‌آمدم. این است که سر ما خورده و به تب و لرز گرفتار شدم و بدتر از همه اینکه سرفه زیاد می‌خواهد مرا خفه کند و چقدر افسوس می‌خورم که سخنان متصرف مرا بوحشت انداخت و نتوانستم لباس درستی بپوشم و چمدانم را همراه بیاورم.

چادر قبیله

- بهر حال اکنون برای تو افسوس و آه و ناله فایده‌ای ندارد. بلند شو و این پول را بگیر و کوسفندی بخر و بکش و پوست آنرا از طرفی که پشم دارد بخود به پیچ و مطمئن باش مادامیکه طرف دیگر آن در پشت تو دباغی میشود پشم آن تو را گرم نگاه خواهد داشت و بهبودی حاصل میکنی اما بگو به بینم بصاحب چه غذایی دادی؟
- هیچ. تمام آذوقه‌ها مانده و کسی بآن دست نزده است. خیال میکنم که عربها برنج و دوغ ترش بصاحب داده باشند.

خیال من ناراحت شد زیرا که نمی‌توانم بلند شوم و برای شوهرم غذایی فراهم کنم و فکر میکنم مادامیکه مادونقر ناخوش باشیم آن بیچاره چقدر باید زحمت و رنج بکشد.
۱۰ ژانویه - حصول بهبودی جز خیالی بیش نیست و هنوز چند منزل در پیش داریم. همینکه هوا روشن شد قاطرچیان آمدند و گفتند باید فرصت را غنیمت شمرد. فصلی است که نمی‌توان در انتظار هوای خوب و آفتاب نشست. با اینکه من تمام شب را بآب در کشمکش بودم چون آفتاب برآمد و هوا هم صاف و روشن بود و بیابان هم از سبزی و خرمی صفای مخصوصی داشت بحرکت آن در دادم.

ابتدا از جریان آب سیل مانندی که از باران تولید شده بود عبور کردیم و در امتداد تپه‌های بزرگی راه پیمودیم. در طرف راست و چپ ما شتران زیادی مشغول چرا بودند از دور هم رشته جبال مرتفعی دیده میشد که قله آنها از برف میدرخشیدند و بطوریکه میگفتند شهر شوش در پایه همین رشته جبال واقع است و شهر دزفول جدید هم بعدها در نزدیکی آن بنا شده است.

آیا من بمقصد خواهم رسید؟ هنوز یکساعت از حرکت مانده‌اشته بود که مبتلا بلرز شدید و تشنجات سختی شدم و چون قادر بر نشستن بروی زین نبودم خود را بر زمین انداختم و روی خاک‌های مرطوب دراز کشیدم. ترغیب و تحریص و تقاضا و تمنای شوهرم بی نتیجه ماند و اگر هم مرا میکشتمند ابداً قادر نبودم که قدمی فراتر گذارم. منزل کردن در گردنه هم بدون آب و آذوقه و آتش و بدون وسیله دفاع امکان پذیر نبود زیرا که یاباید از سختی و گرسنگی جان داد و یا در معرض قتل و غارت اعراب بادیه نشین قرار گرفت. ناچار باید خود را بجادری برسانیم و یا اقلاً از گردنه خارج شده بجای وسیعی برسیم. مارسل بفکر تدبیری افتاد. بقاطر چپان دستور داد که تمام لحافها را روی بار قاطری انداختند و یکنوع تخت خوابی درست کردند و مرا در روی آن خواباندند و باطناب محکم بستند. براه افتادند چارواداری از طرف راست عنان قاطر را گرفته و میرفت و مارسل در طرف چپ سوار بر اسب مراقب رفیق راه و شریک بدبختی‌های خود بود و با اینکه بیهوش بودم توانستم با این تخت خواب هشت ساعت را همراه تحمل کنم. طرف عصر با حال فلاکت باری بجادرهای یکی از قبایل که در کنار تل مرتفعی برپا بودند رسیدیم.

با وجود خستگی و بیحالی و تب نتوانستم از تماشای زندگانی چادر نشینی که عهد عتیق را نمایش میداد صرف نظر نمایم. هنگام غروب آفتاب بود که کوسفندان از چراگاه باز میگشتند بره‌ها و بزغال‌های کوچک باجست و خیز بطرف مادران خود هجوم می‌آوردند. گاو و شتران قوی هیکل دسته دسته می‌آمدند و در حصارهای که از خار برای آنها درست کرده بودند جای میگرفتند و صحنه تماشائی نشاط‌آوری را تشکیل میدادند.

بمحض اینکه گله‌های حیوانات در مجاورت چادرها در محوطه مخصوص خود قرار گرفتند چوپانها از زن و مرد برای تماشای ما بجادر هجوم آوردند. عده آنها بقدری زیاد بود که اگر میزبان آنها را بترك تماشا و کنج‌کاوى مجبور نمیکرد محققاً مارا خفه میکردند. زنان خوش سیمای نیرومند پیراهن‌های بلندی پوشیده و وضع نجیبانه‌ای داشتند. این پیراهن بلند از پشت و در جلو سینه چاک داشت و پارچه‌ای هم مانند عمامه بدور سر پیچیده بودند. زینت آنها عبارت بود از بازوبندهای نقره فیروزه نشان و اشیاء شیشه‌ای از قبیل دست‌بند و غیره.

خلاصه زنان و مردان همه بدور آتشی که برای گرم شدن ما فراهم کرده بودند دایره وار نشستند و من توانستم در روشنائی اجاق پردود این تابلوی قشنگ که در مقابل من ترسیم شد بخوبی تماشا کنم. راستی این زنان بدوی با آن اندام نیرومند و قیافه خوش نما و کیسوان بافته که تاروی

سینه افتاده شایسته تمجید و تحسین هستند و من از تماشای آنها بقدری محظوظ شدم که ناخوشی خود را فراموش کردم .

زن عرب از قبیله بنی لام

این باده نشینان هرگز با تمدن شهری آشنائی پیدا نکرده و با خصائص ذاتی خود در ناحیه‌ای که با قوانین طبیعت اداره میشود زندگانی میکنند . پیشوا و ملائی هم ندارند که تعلیمات مذهبی بآنها بدهد و باین وضع ساده به تشکیل خانواده و بقای نسل مشغولند . هرگاه جنگی در میان دوشیخ قبیله برور کند اولین کسانی که مردان را بجهنگ ترغیب میکنند همین زنان هستند این زنان رشید در دنیای شوهران خود حرکت کرده و با هیاهو مردان را تشجیع میکنند . شکنجه کردن اسرا و مغلولین بعهده آنها واگذار میشود . زنان وسایلی برای شکنجه ابتکار کرده و از بکار بردن آنها انتخار میکنند و همیشه در این فکر هستند که دشمن را طوری نابود کنند که مدت زیادی در زیر شکنجه و آزار باقی باشد . گاهی دشمن را بتدریج در روی آتش میسوزانند و یا اینکه با کارد گوشت بدن او را قطعه قطعه از تن جدا میسازند و در حین ارتکاب چنین عملی حالت وجد و نشاط جنون مانندی بآنها دست میدهد . و اگر شوهران آنها در جنگ کشته شوند مباحات میکنند و در صورتیکه مرد دیگری طالب آنها باشد بفوریت و

بدون اکراه با او ازدواج میکنند و ممکن است این ازدواج در فاصله يك يادو روز پس از کشته شدن شوهر اول صورت بگیرد .

در موقع سرقت کله و محصول و یا ربودن دوشیزه ای هم مطابق قوانین اجداده عهدتورات خود رفتار میکنند. در مورد اخیر مخصوصاً مطابق معمول قبیله بنی لام که اکنون میزبانان ما هستند اقوام دختر لباس عزا پوشیده و مسلح میشوند و با حال اندوهناك ولی بامنتهای خشم و غضب در مجلس محاکمه شیوخ وارد میشوند و سکوت اختیار میکنند ولی خانواده رباینده دختر چندان محزون نیست . شیخ که رئیس مجلس است از حضار پرسشهایی میکند و بانصیحت کردن بطرفین زمینه سازشی فراهم مینماید و بخانواده مقصر امر میکند که باید در آرای این عمل مثلاً سی شتر بخانواده دختر بدهد . پس از صدور این حکم از طرفین سروصدائی بلند میشود و کار بمنازعه میکشد و بالاخره پس از چند ساعت کشمکش باد دن بیست شتر محاکمه خاتمه پیدا میکند و وکلای طرفین وسایل آشتی را فراهم میکنند و پس از آنکه شکمها از برنج زیاد و گوشت گوسفند فراوان و دودغ ترش پر شد بقبیله خود مراجعت مینمایند . البته از خوردن این مقدار غذا مست نمیشوند اما چون ماست و دودغ زیاد میخورند تقریباً يك حالت سستی و بیحسی در آنها پیدا میشود .

از خوردن انگور و خرماي زیاد هم همین حالت بآنها دست میدهد. پیغمبر اسلام (ص) بی اندازه قابل ستایش است که احکامی در نهی مشروبات الکلی صادر فرموده است. شکی نیست که کمترین مقدار آن برای عامه مردم زیان آوراست و البته در سرافراد قبایل صحرا اگر دچنان هيجانی تولید می کند که آنها را خیلی زود از حال طبیعی خارج مینماید و ممکن است اعمال ناهنجار و حشمت آوری از آنها سر بزنند .

خلاصه حکم چنین محکمه ای نسبت به قبیله بنی لام استیناف ندارد ولی در سایر قبایل اینطور نیست. مثلاً در قبایل عنیزه و شمر که قبایل اشرافی هستند محاکمه باین سهولت خاتمه پیدا نمیکند و فقط کشتن مقصر یا یکی از اقوام نزدیک او ممکن است شرافت زایل شده خانواده دختر را جبران کند .

دولت ترك تا کنون بمطیع کردن این قبایل موفق نگردیده و بسی خوشوقت است که بتواند بدون جنگ و خونریزی مالیاتی از آنها دریافت نماید . بسا میشود که ازدادن مالیات سربچی میکنند و والی مجبور میشود که فوجی را مأمور وصول آن کند و شاید عاقبت هم نتواند باخذ مالیات موفق گردد زیرا که این قبایل همیشه از حرکت قشون قبلآگاه میشوند و به باطلانهای پناه میبرند که بغیر از خودشان دیگری با آن زوایای غفی آشنا نیست و اگر هم فرمانده قشون از محل غفی آنها اطلاع حاصل کند از ورود در این جاهای خطرناك احتیاط میکند زیرا که ممکن است قشونش غافل گیر شود و بهلاکت برسد و بسا اتفاق افتاده است که بدون اخذ مالیات به بنداد مراجعت کرده است . در صورتیکه احياناً قبیله ای غافل گیر شود فوراً چادرهای خود را بر چیده و ذخایر و زروسیم خود را در باطلانها پنهان کرده و بطرف کوهستان

مرد عربی از قبیله بنی لام

فرار میکنند و پس از رفتن قشون بر میگردد و صندوقهای خود را از زیر گل بیرون میآورد . قبایل روتمند که دارای خانواده های متعدد هستند و در چنین مواقع نمی توانند بسهولة فرار کنند بحیله های جنگی دیگری متوسل میشوند . ساداتی هستند که سالیانه از این قبایل مبلغی بطور استمرار میگیرند و در چنین مواقع ذخایر آنها را بعنوان امانت قبول میکنند و خودشان نزد متصرف یا والی رفته با دادن مبلغی وسایل اصلاح را فراهم میسازند و نظر باحترامی که در نزد حکام دارند غالباً کامیاب بر میگردند .

چادر نشینان که ما اکنون در نزد آنها مهمان هستیم و هم چنین قبیله جوهریج ابدأ مالیات نمیپردازند . زیرا که همیشه برای فرار میها هستند اینها در سرحدات ایران و ترکیه زندگانی میکنند و اگر در یکی از این ممالك تعقیب شوند فوراً سوار بر اسبان خود شده بمملکت دیگر میروند و چون پیوسته از این خاک بآن خاک نقل مکان مینمایند از تعرض تحصیلداران مالیات

امامزاده توئیل

مصون هستند . چقدر خوشبخت است قبیله ای که با استقلال و آزادی زندگانی میکند و چقدر بدبخت است مسافری که اجباراً باید بملاقات آنها نائل گردد . میزبانان مادزدان با تهور مشهور این نواحی هستند و وسایل معیشت خود را بیشتر از راه زنی بدست میآورند . ترکان بیشتر از ایرانیان از آنها میترسند . کاروانان برای مصون ماندن از دستبرد باید مبلغی بر رئیس این قبایل بپردازند . تقریباً برای هر حیوان باری باید ده فرانک باو پیشکش دهند و اگر چنین پولی را پرداختند میتوانند در نهایت آسایش خاطر در میان عماره و دژ فول آمد و رفت نمایند و اگر از دادن این وجه استنکاف نمایند گرفتار قتل و غارت میشوند و کمتر اتفاق میافتد که سلامت بمقصد برسند .

خرابه طاق بستان

۱۱ ژانویه - امروز هم مانند روز قبل تخت خوابی بر روی بار قاطر درست کردند و مرا باطناب در روی آن بستند تا مانند خانمهای ناز پرورده در روی آن بخوابم و خستگی ورنج سفر را کمتر احساس کنم . مقارن ظهر بنای خرابه باستانی جلب نظر ما را کرد . این بناموسوم بوده با مامزاده توئیل و گنبد بلند آراسته ای بشکل گنبد مقبره زییده داشت . این امامزاده نه در

داشت و نه دربان و شخص عابر میتوانست با آزادی کامل در آن داخل شده و پوشش سفالی قشنگ سقف آنرا که با سلوب عربی زینت یافته بود تماشاکند.

نیم ساعت بعد به بنای دیگری رسیدیم که بطاق ایوان موسوم بود و در کنار محوطه مستطیل با وسعتی سر برافراشته بود و شباهت زیادی به عابد گوتیک داشت. سقف آن که بر روی طاقهای برجسته متعدد قرار داشته در سالونی فروریخته که ۲۰ متر طول و ۹ متر عرض دارد. پنجره‌های بلندی هم که در میان دو قوس متوالی بوده صحن آنرا روشن میکرده‌اند.

مارسل در مقابل این ساختمان که مسلماً از بناهای ساسانی است مبهوت مانده و معتقد است که این بنادلیل بسیار واضحی است بر اینکه ایران از معماری گوتیک تبعیت نکرده است. نه فقط در شرق بدایره بیضی شکل بر میخوریم بلکه اصول اساسی رواقهای قرون وسطی هم در آنجا دیده میشود.

هرگاه بازمایش صفه‌ای بپردازیم که در محور سالون واقع شده و هنوز پارچاست بسهولت استنباط میشود که طول ساختمان زیاد بوده و تقریباً باندازه دو برابر خرابه‌های کنونی میرسیده و در مرکز آن گنبدی در بالای رواق مربعی افتاده بوده است. از بالای این خرابه در هر طرف تپه‌های متعددی دیده میشود که پاره‌ای از آنها از سطح زمین ارتفاع زیادی دارد و در میان آنها دره‌های کوچکی ایجاد شده است.

پس از سیاحت طاق ایوان من مجدداً روی تخت خواب خود قرار گرفتم اما نخواستیم و طولی نکشید که بکنار رود کرخه رسیدیم. این محل رودخانه که ما باید از آن عبور کنیم عریض است. این جادیدگر حس خودخواهی بر تنبلی غلبه کرد و از ترس اینکه مبادا در روی قاطر باتخت خواب خود بیان آب در غلطم پیاده شده و سوار بر اسب شدم. ضرب المثل میگوید: «احتیاط ما در اطمینان است.» بمحض ورود در آب حیوانات حرکت مستقیم خود را از دست داده و بطرف چپ می‌رفتند. آب تاشانه اسب را گرفت و من مجبور شدم که پاها را مانند صلیب بروی زین نگاهدارم و پیوسته این کلمات را با سب خود گوشزد میکردم: «هو... هی... پدر سوخته... پدر سگ... پیش می‌روی یانه، حیوان هم بزبان حال بمن پاسخ میداد: «من بیش از این نمیتوانم جلو بروم و بسی مایلیم که شما بجای من باشید تا حرکت و تند روی شما را تماشا کنم»

خلاصه را کب و مرکوب باز حمت زیادی بساحل رسیدند اما یکی از قاطرها که آذوقه بار داشت در غلطید و در حال تلاش کردن برای نجات تمام بار خود را در آب ریخت و بالاخره در فاصله هزار و هشتصد متری روی پایستاد و قاطر چنان بگرفتن آن موفق شدند. ولی من از آذوقه از دست رفته بسیار محزون شدم. مخصوصاً برای چهار کله قندبرک که نصیب ماهیان رودخانه شد گریه کردم. همراهان بمن تسلیت میدادند و میگفتند شکر خدا را بجای آور که خودت سلامت عبور کردی. بدتر از همه آنکه در اینجا رودخانه منقسم بدو شعبه میشود و ما باید از شعبه دیگر هم عبور کنیم و اکنون در جزیره‌ای هستیم. من فکر میکنم که اگر قاطر

دیگر ماهم در آب غرق شود دچار سختی و بدبختی خواهیم شد . سرعت جریان آب در این شعبه هم کمتر از اول نیست .

باری پس از یک ربع ساعت مهیا شدیم که از شعبه دیگر هم عبور کنیم اما حیوانات که تازه از استحمام فراغت یافته اند از دخول در آب خود داری میکنند . قاطرچیان با ضرب شلاق آنها را بکنار رودخانه میآورند اما چون برودخانه نزدیک میشوند برمیگردند و پشت بآن میکنند و خلاصه آنکه شلاق زدن و فریادهای ناهنجار قاطرچیان حاصلی ندارد . اسبان نیرومند ما هم فرمانی میکنند و نمیخواهند از این محل که تخته پهن گاو میشان است جدا شوند . انسان گاهی بر قاطر برتری پیدا میکند و میتواند در چنین مواقع شنا کند ولی من ابداً با این هنر آشنائی ندارم . در چند لحظه قبل که جریان آب اسب را با خود میبرد وحشتی داشتم و دواری در سرم عارض شده بود و چشمانم در میان هیاهوی قاطرچیان خیره شده و با اضطراب نظری بساحل که هنوز دور بود می انداختم و از رسیدن بآن مأیوس بودم با این حال در عبور از شعبه دوم ناملی ندارم زیرا که مجبور هستم و بجای اینکه برگردم و دوباره از شعبه اول عبور کنم بهتر آن میدانم که از شعبه دوم عبور کنم اما چکنم که پند و اندرز من در گوش اسب تأثیری ندارد .

بالجاست تمام گوشها را بسته و در روی ساق پای خود میلرزد . هر گاه تصادف بموقعی روی نمیداد ما مجبور میشدیم که مدت زیادی در این جزیره بمانیم خوشبختانه پنج نفر که بر مادیانهای اصیلی سوار بودند و از آنطرف رود عبور میکردند بر حالت قاطرچیان ترحم نمودند ، مادیانها را با آب انداخته و آمدند بطرف ما و در رأس کاروان قرار گرفتند . حیوانات هم از شناوری مادیانها جرئتی پیدا کرده در دنبال آنها رفتند و ما خدارا شکر کردیم که باین ترتیب ما را بساحل دیگر رسانید . رود کرخه حالات و اوضاع غریبی نشان داد و بسیار خشمگین بود ابداً حاضر نبود که از عابرین بیگانه با خوشروئی و ملاحظت پذیرائی نماید و البته حق داشت زیرا که شرافت و عظمت دیرین خود را فراموش نکرده بود . آیا این همان رود کرخه نیست که قدیم ترین شهرهای معظم دنیا یعنی شوش و اطراف آنرا آبیاری میکرد ؟ آیا این همان رود نیست که آب شفاف و بلور مانندش همیشه در ظروف نقره در روی میز شاهنشاه بزرگ ایران خود نمائی میکرد ؛ آری این همان رود است که آب خود را همه جا در مسافرتها و لشکر کشی ها در ظروف بزرگ با گردونه ها در دنبال پادشاهان فاتح میفرستاد و از فرو نشانیدن تشنگی پادشاهان عظیم الشأن ایران افتخار داشت و بهترین شرابها هم از حیث شهرت با آن برابری نمیکرد .

باری آب این رود فقط در مدت سه ماه تابستان که حرارت فوق العاده آفتاب اراضی خوزستان را میسوزاند کم میشود و میتوان در جاهای کم عمق از آن عبور کرد اما در نه ماه دیگر سال آب آن بقدری زیاد میشود که جز با زورق عبور از آن ممکن نیست .

یکی از همراهان ما پسر کریم خان رئیس قبیله لوری است اقامتگاه این قبیله بر حسب فصول سال در کنار کرخه یا در پایه جبال مجاور دزفول است . بنا بدعوت این جوان ما

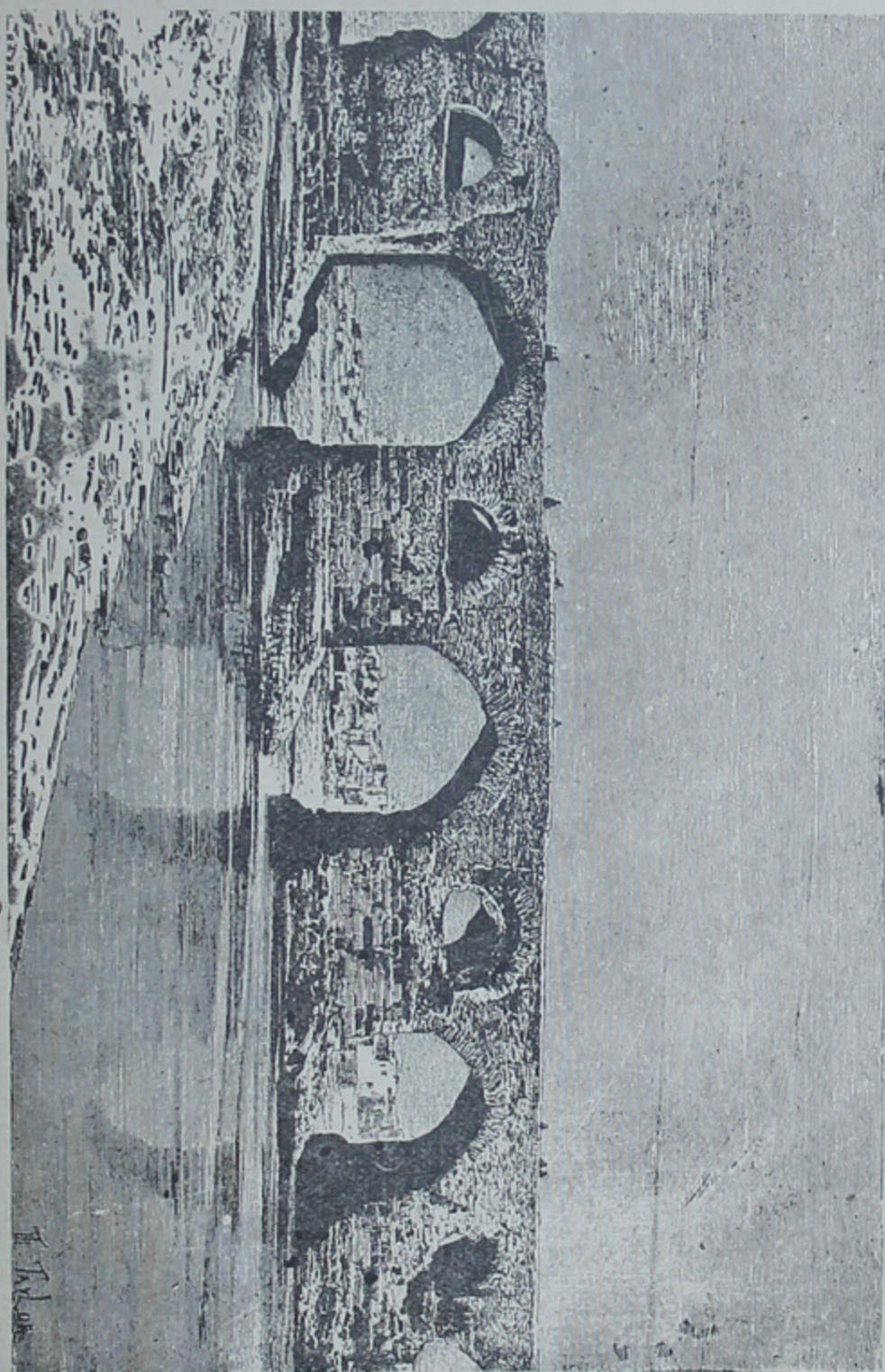
طرز نان پختن قبایل

بچادر پدرش رفتیم . پدر پیر و اقوامش از ما خوب پذیرائی کردند . چیق و چای داغ و نان گرم تازه و انواع لبنیات آوردند و ما از صرف آنها لذتی بردیم . نانرا مردان قبیله می پختند . پس از توقف مختصری با میزبانان مهربان خدا حافظی کردیم و برای سعادت و تندرستی دعاهائی در میان ما مبادله شد . دوست تازه ما یعنی رئیس قبیله گفت : « من برادر شما هستم » و برای اینکه مراتب دوستی خود را کاملاً اظهار نماید دوا انگشت سبابه راجنگال وار بهم متصل کرد و از خدا تندرستی ما را درخواست نمود . ما هم نسبت باو اظهار امتنان کردیم و براه افتادیم .

در اطراف چادرها مراتع سبز و مزارع گندم زیاد بود . پس از عبور از این مراتع و مزارع بجاده کاروانی وارد شدیم و در راه بدهکده های متعدد و باغهای زیادی بر خوردیم . زمین خوزستان بقدری مستعد کشت و زرع است که اگر خوب شخم بخورد و بوقع آبیاری شود در بهره آوری بی نظیر است ، خلاصه ما متصل از واحه ای گذشته و بواحه دیگری وارد میشدیم . بالاخره منظره شهر دزفول نمایان گردید ، این شهر در کنار رودی واقع شده که موسوم است بآب دزفول و از آبهای باران و چشمه سارهای جبال لرستان تشکیل مییابد . شهر مانند آمفیئاتری در طول ساحل سر اشیب رود قرار دارد و ازدور منظره سرور آوری نشان میدهد . مدتی قبل از رسیدن بشهر من بتماشای خانه ها و باغها که در روشنائی آفتاب مغرب غرق شده بودند سرگرم بودم . خانه ها مانند عمارات چند طبقه در بالای یکدیگر واقع شده بودند . پل بسیار بزرگی هم نمایان گردید که آنرا پل دزفول میگفتند و شهر هم بهمان مناسبت دزفول خوانده میشود (دزفول یعنی پل قلعه)

بنا بر عقیده مورخین ایرانی این پل از ساخته های اردشیر بابکان است و بطرز پلهای رومیان در روی جرزهایی از سنگ و ساروج واقع شده که نمای آنها سنگهای تراشیده است

پل دزفول

ولی طاقهای کهنه آن را بسبک ایرانی با آجر ساخته اند و بطوریکه میگویند این طاقها در زمان سلطان صلاح الدین تعمیر یافته است . هنگام مغرب بود که از عمارت تابستانی حکومتی گذشته وارد پل شدیم . دروازه شهر که در انتهای این پل واقع شده در موقع غروب بسته میشود اما از میان درزهای درمیتوان با دروازه بان صحبت کرد . مارسل برای

باز کردن در انعامی باو داد . گویا این انعام در نظر او قدری نداشت و بامید اضافه شدن فوراً آنرا پس داد و گفت : باز کردن در امکان پذیر نیست و باید تا بر آمدن سیه بامدادی در همین جا توقف کنید . بروید و بگذارید من بخوابم .

مارسل گفت : معلوم میشود که انعام را کافی نمیدانی و با ته تفنگ سخت در را کوبید و باو پر خاش کرد و گفت یک ربع ساعت دیگر تو مجبور هستی که بدون انعام در را باز کنی و مرا بنزد حاکم ببری . عجالة این دستخط حضرت والا شاهزاده ظل السلطانرا بگیر و بتاخت برو بحاکم بده . فراشها بتو خواهند فهماند که معطل کردن من در پشت دروازه کار عاقلانه ای نبوده است .

دربان از بیانات مارسل بوحشت افتاد . کاغذ را گرفت و مهر آنرا آزمایش کرد و تغییر وضع داد و با عجله از شکاف در قلیانی بهمراهان ما تقدیم کرد و گفت : از جناب عالی معذرت میخواهم چون مملکت پراز سارق است من تصور کردم که با افراد قبیله بنی لام سرو کار دارم . اکنون کلید را میاورم و در را باز میکنم . همینکه اورفت رفیق دیگرش آمد و گفت « جناب اجل خواهش دارم انعامی بدربان فقیری که از خواب بیدار شده مرحت فرمائید » مارسل - اول در را باز کن و بعد انعام بگیر . فوراً در بزرگ با صدائی در روی پاشنه چرخید و نیم باز شد و ما توانستیم با خارکنان که در پشت در خوابیده و منتظر طلوع آفتاب بودند همه وارد شویم و بطوریکه مارسل گفته بود دروازه بان پیش افتاد و با نهایت فروتنی ما را در میان کوچه های پراز گل راهنمایی کرد . حیوانات از وسط کوچه در لجن زاری راه میرفتند و پیاده ها با کمال احتیاط از کنار دیوار عبور میکردند بالاخره رسیدیم بدیوانخانه و پیاده شدیم . ناظر حکومت کاغذهای ما را گرفت و بعضی دیدن مهر شاهزاده اطاقی را در اختیارمان گذاشت که دارای درو پنجره خوبی بود . بهر حال ما در این منزل از آسیب باد و باران و طوفان و تگرگ هر چه باشد در پناه خواهیم بود . اکنون من شبهائی را که در بیابان و باطلاقا و در زیر چادرهای بنی لام بسر بردیم بخاطر میاورم و بعضی طبعیت و بازیهای آنها ببخندمیزنم .

فصل شصت و هشتم

دزفول - اوضاع تجارتی و زراعتی شهر - تماشای اندرون های نایب الحکومه - پیش گوئی های خوب

۱۳ ژانویه - اکنون دوروز است که ما در دزفول توقف کرده ایم و باوجود اینکه بی نهایت مشتاق دیدن خرابه های شوش هستیم که از دزفول بیش از هفت الی هشت فرسنگ فاصله ندارند هنوز نتوانسته ایم بسیاحت آنها بپردازیم . چون متصل باران میبارد و هوا هم تاریک است فوق العاده دلتنگ شده ام و نمیتوانم اقلاً بالای بام بروم و از دور تپه و تلی را مشاهده کنم . روزها با تبادل تعارفات بامیزبانان میگذرند و چون سرگرمی و کار منیدی ندارم ساعات بسیار طولانی بنظر میآیند

عربستان که یکی از مهم ترین ایالات جنوب غربی ایران است اکنون در تحت حکمرانی حشمت السلطنه عمومی شاه قرار گرفته است که بطور دلخواه بر آن حکمرانی میکند. این شاهزاده عیاش است و پیوسته از جایی بجای دیگر نقل مکان مینماید. ایام بهار را در دزفول که طراوت و صفای خاصی دارد میگذراند و در سایر فصول سال در شوشتر و حوالی آن اقامت میکند و در مواقع غیبت خود اداره امور دزفول را بنایب الحکومه میسپارد. نایب الحکومه بهمراهی میرزاهای خود برای ادای وظیفه بدیدن ما آمد و عقیده داشت که

میرزا های حکومت دزفول

در این فصل بارانی ما نباید از دزفول بیرون رویم. در ضمن صحبت هم گاهی مارا در جریان امور ایالتی وارد میکرد. مثلاً میگفت شهر دزفول روبه ترقی است و شایستگی دارد که حاکم نشین و مرکز ایالت باشد و از هر حیث از شهر شوشتر بهتر است. جمعیت آن نسبت به چند سال قبل مضاعف شده است و تجارتش هم طوری رونق گرفته که شوشتر نمیتواند با آن رقابت کند. در دشت های حاصل خیز اطراف گندم زیادی بدون زحمت بعمل میآید و پشم گوسفندان این ناحیه در خوبی و لطافت شهرتی دارد. مخصوصاً زراعت نیل کارخانه های متعدد رنگرزی آنرا رونق داده است و با اینکه بطرز

قدیم کار میکنند باز نخ رنگین زیادی برای بافندگان چادر های آبی و سفید که عموماً زنهای متوسط و فقیر بسر میاندازند فراهم میسازند

منشی ها هم از گوارائی و شیرینی آب دزفول و خنکی زیر زمینهای که در زمین شن زار حفر شده و خوبی طرق و شوارع شهر و اطراف تعریف میکردند. چون صحبت از خوبی طرق و شوارع بیان آمد مارسل گفت: «صحیح است اما کمی آب در کوچه ها هست که آنهم از نواقص محسوب نمیشود و اگر شلوارها را تا کمر بالا بکشید ممکن است از آنها عبور کنید»

یکی از میرزاها با تعجب گفت: «آب در کوچه... این خود یکی از محسنات این شهر است زیرا که در فصل زمستان در این کوچه ها سیل جاری میشود و کثافتاتی که در طول تابستان در آنها جمع شده بکلی باخود میبرد و شهر تمیز میشود و اضافه کرد که شهر دزفول در خوبی ضرب المثل است. ایرانیان میگویند: «کسیکه شهر دزفول رانه بیند و بپزد از زندگانی بهره ای

محل رنگری در دزفول

نداشته است « از شنیدن این جمله اخیر این جمله بخاطر من آمد . « باید زودتر خرابه شهرشوش را دید و فوراً از این ناحیه بیرون رفت . » هرگاه روزی بیاید که شهر دزفول را بخلیج فارس یادجمله مربوط نمایند البته این شهر ترقی خواهد کرد .

باری نایب الحکومه در موقع رفتن روی بسن کرده و گفت : آیا میل دارید که از اندرونهای من دیدن کنید ؟ و چون پاسخ مثبت شنید پسر خود را راهنمای من کرد . راستی من هرگز چنین راهنمای باهوش و نجیبی را ندیده بودم .

بانهایت تعجب میدیدم که این رئیس تشریفات کوچک باکمال احتیاط مرا از روی بامهایی که استحکامی ندارند و بهم متصل هستند راهنمایی میکند و چون داخل اندرونی میشدیم شرح جزئیات آنجا را مثل اینکه از مواد لاینفک برنامه تشریفات است برای من نقل میکرد . اگر زنهای در صحبت جوش و خروشی بروز میدادند و سر و صدائی میکردند آنها را امر بسکوت میکرد و چون بامن تماس حاصل میکردند آمرانه آنها را از من دور میکرد .

اولین ملاقات من بازن قدیمی نایب الحکومه صورت گرفت . بمحض ورود من این خانم که بی بی شمس جو نام داشت از جای خود بلند شد و بمن دست داد و بعد بعلامت احترام دست خود را به پیشانی گذارد و خیر مقدم گفت و با اشاره صندلی چوبی که در وسط اطاق بود بمن نشان داد و خواهش کرد که در روی آن بنشینم . این صندلی تاریخیچه ای دارد و بافتنخارسیر کنت

لغتوس (Sir - Kennet Loftus) ساخته شده است .

بطوریکه دزفولیه‌ها میگفتند سی سال قبل کنت لفتوس با عنوان ریاست تحدید حدود ترکیه و ایران باین حدود آمده بود و در مواقع استراحت در روی این صندلی جلوس میکرد اما پس از عزیمت او دزیر گرد و خاک میماند تا روزی که دوباره یکی از این حیوانات دوباره که مانند طوطی نشینگاه مخصوصی لازم دارند باینجا وارد شود و آنرا مورد استفاده قرار دهد .

خلاصه من موقرانه در روی این صندلی نشستم و بی بی شمس جو و دوستان متعدّدش بدور من جمع شده و در روی فرش چمباتمه نشستند و تمام آنها بنویت سه دفعه از من احوالپرسی کردند و منهنم بآنها پاسخ دادم . بی بی گفت امروز صبح در موقع بیدار شدن احساس درد سر شدیدی کردم و تا کنون بآن مبتلا بودم اما همینکه شمارا دیدم از فرط شادی و خوشحالی درد سرم رفع شد . هر يك از زنان باوجد و نشاط جملاتی را برای تمجید من بزبان میآورد . من خوب میدانستم که تبادل تعارفات تاجه اندازه مطبوع طبع خانمهای ایرانی است اما درست نمیتوانستم باظهارات ملاطفت آمیز آنها پاسخ دهم و فقط بخم کردن سر قناعت میکردم .

بی بی شمس جو سوراخی دربینی ندارد و معلوم است که ایرانی نژاد و از زنان قبایل عرب نیست . بسیار باهوش است و بصحبت‌های معمولی که مطبوع طبع زنان اندرون است مطالب دیگری را هم ضمیمه میکند ولی معلوماتش باندازه خوشروئی و ملاطفتش نیست و از اطلاعات جغرافیائی ابتدائی هم کاملاً بی بهره است .

البته شنیده است که سرزمینی بنام فرنگستان در دنیا وجود دارد یعنی کشورهای فلاکت باری که انگلیسها و روسهای کافر و خورندگان گوشت خوک و آشامندگان شراب و عرق در آنها زندگانی میکنند ولی نام کشور فرانسه هنوز بگوشش نخورده است و چون من موهای سرم را زده بودم او تصور میکرد که فقط زنان ایران دارای این امتیاز هستند که گیسوان بلند و نرمی داشته باشند و رنگ خرمائی موهای سرم را از اثر سحر و جادو میدانست . من ناچار شدم که برای مخاطب خود توضیح دهم که چون موی بلند در مسافرت باعث زحمت است من آنرا بدست خود کوتاه کرده‌ام و از اظهار علت اصلی خود داری نموده و گفتم در مسافرت ممکن نیست همه روزه سر را شانه زد و موها را شست و شو داد .

او با تعجب بمن گفت : « چه لازم است که همه روزه سر را شانه زد فقط در هفته یکبار آنها را در موقع حمام رفتن این عمل را باید انجام داد »

خلاصه خدمتکاران چای آوردند و اولین فنجان را محض احترام بمن تقدیم کردند و فنجان دوم را براهنمای کوچک من دادند . او هم نظر باینکه از جنس مرد است و بر زنان برتری قطعی دارد بدون اینکه بزنی پدر خود احترامی بگذارد و باو تعارف کند گرفت و مشغول آشامیدن شد . بعد تمام مهمانان بی بی بآزمایش کاسک سفید من پرداختند و برای تماشا از دست یکدیگر میربودند و بر سر میگذاردند و در آئینه دستی که قاب آن با چوب سدرو عاج خاتم کاری شده بود نگاه میکردند و میخندیدند . همینکه کلاه از دور زدن در میان این جمع رهائی یافت و

بدست من رسید بلند شدم تا بروم تمام اندرونهاى نایبالحکومه را به بینم . درجنبیکه من مشغول خدا حافظی بایمى و دوستانش بودم راهنمای کوچک من بنوکری امر کرد که صندلی را بدوش کشیده قبلا باندرون دیگر ببرد و بمن گفت : حالا برویم بدیدن مامانم . زن دیگر نایبالحکومه موسوم است به مهتاب خانم و از نژاد قبایل عرب است . شناختن نژاد او اشکالی ندارد زیرا که او مانند يك عرب واقعى مادیانهای پاك نژاد اصیل خود را در خانه جای داده تا همیشه آنها را در زیر نظر داشته باشد . یکی از مادیانهای قشنگ او در پهلوی پلکان اطاقش بسته شده بود .

منزل او شبیه است بمنزل بی بی شمس جو اما از اشیاء تجملی بیشتری زینت یافته است . طاقچه ها پر از ظروف چینی قدیمی زمان شاه عباس هستند ولی درچیدن آنها سلیقه و ترتیب مراعات نشده است زیرا که مثلا در پهلوی يك قدح چینی نفیس قدیمی يك سوپخوری بدتر کيب انگلیسی را هم جای داده اند و پر آشکار است که صاحب منزل در نفاست و ظرافت و ارزش واقعى ظروف گرانبها تخصصی ندارد .

باری صندلی چوبی را قبل از ورود من در روی يك قالی کردستانی ظریفی که مانند مخمل بود گذارده بودند . من در پهلوی یکدستگاه بافندگی نشستم . مهتاب خانم اوقات بیکار را بیافتن تورهای بزرگ ابریشمی سرخ یا زرد آمیخته بکلابتون میگذراند . این تورهای نازک

را زنان خوزستانی در موقع بیرون رفتن از خانه در روی سر و سینه خود میاندازند اما صورتشان از پشت آنها دیده میشود .

مهتاب خانم لاغر است و جثه کوچکی دارد . رنگ صورتش گندم گون است و از جمله زنان بسیار زیبا بشمار نمیرود ولی چون دارای پسری است که تنها وارث پدر است بر سایر زنان شوهر خود برتری دارد و نظر باینکه رقیبی پیدا کرده که در زیبایی بی نظیر است کدورت خاطری دارد و میترسد که این رقیب تازه او را از نظر شوهر بربا ندازد و از مقام و احترامش کاسته شود . با اینحال وقتی که به سرخود نگاه میکند آثار بشاشتی از چشمانش ظاهر میشود من باو از داشتن چنین پسر باهوش و تربیت شده ای تبریک گفتم .

پس از شنیدن این تبریک تبسمی بر لبانش نمایان کردید و مهر مادری بجنبش آمد و گفت :

ملاهایی که به مسعود درس میدهند از هوش و استعداد او تمجید میکنند و میگویند این طفل بمقامات

مهتاب خانم

عالی خواهد رسید و یکی از اشخاص انگشت نمای مملکت خواهد شد. با اینکه هنوز سنش بده سال نرسیده چندین سوره قرآنرا حفظ کرده و بهترین اشعار شعرائ نامی را هم میدانند. بعدرو به پسر خود کرده و گفت: «مسعود من مایلم یکی از این قصه‌ها که دیروز بخوهر خود یاد میدادی برای ماهم نقل کنی»

مسعود گفت: «اگر سرم را بشکنید و گوشه‌هایم را ببرید و چشمانم را از حدقه درآورید باز هم از فرمان شما سرپیچی نخواهم کرد» و بدون تأمل و یا بروز دادن خجالتی به نقل قصه پرداخت و گفت:

«مرد فقیری بود که از شکار طیور و صید ماهی زندگانی میکرد و چون در این هنر مهارتی داشت و قوش اندازی را هم خوب میدانست شکار و ماهی فراوانی بدست می‌آورد. روزی دام خود را گسترده و درنی‌زاری بکمین شکار پنهان گردید تا سه کبک را بدام اندازد. ناگهان در پشت سر خود صدائی شنید. چون برگشت دو نفر طلبه را دید که راجع بیک مسئله قضائی مباحثه میکردند.

شکارچی از آنها خواهش کرد که سکوت اختیار کنند و شکارهای او را فرار ندهند. یکی از طلاب گفت ما سکوت اختیار میکنیم بشرط اینکه بهر یک از این کبک‌ها را بدهی - ای آقایان محترم من مرد فقیری هستم و معاش خانواده‌ام منحصر است بشکار. هر گاه دو دانه را بشما بدهم خانواده من که ده نفر اند چگونه بایک کبک میتوانند زندگی کنند؟ شما مردمان ملائی هستید و حق و حساب میدانید دام مال من است و دانه را هم من پاشیده‌ام و زحمت کشیده‌ام تا کبک‌ها را بنزدیک دام آورده‌ام آیا انصاف است که دو دانه کبک را بعنوان حق السکوت بشما بدهم؟

اما آنها بحرهای او گوش ندادند. شکارچی ریسبان دام را کشید و هر سه کبک را بدام انداخت. طلاب با وظلم کردند و دودانه از کبک‌ها را از او گرفتند.

همینکه خواستند بروند شکارچی بآنها گفت: حال که کبک‌ها را بزور از من گرفتید خواهش میکنم اقلاً بمن بگوئید راجع بچه قضیه‌ای مباحثه میکردید؟ یکی از آنها گفت: ما در باب ارث خنثی بحث میکردیم.

- خنثی یعنی چه؟

- خنثی شخصی است که هم مذکر و هم مؤنث باشد.

خلاصه شکارچی با کمال اندوه بمنزل مراجعت کرد و ناچار افراد خانواده اش باهمان یکدانه کبک قناعت کردند و شب را بسر بردند.

فردای آنروز همینکه سیده بامدادی دمید و آفتاب عالمتاب در افق نمایان گردید و با فوج ستارگان فرمان دورباش داد شکارچی تور ماهی‌گیری را برداشته و بطرف رودخانه رفت. از حسن اتفاق ماهی بسیار قشنگی را صید کرد که در نقش و نگار بی نظیر بود: با خود گفت: خوب است این تحفه نفیس را بیادشاه پیشکش کنم شاید انعام خوبی بمن بدهد. با این خیال

بدربار رقت و پاسبانان هم چون ماهی قشنگی را در دست او دیدند اورا نزد شاه بردند. شاه در بالای تخت طلائی استراحت کرده و مشغول تماشای دریاچه جلوی تخت خود بود که در آن کشتی های کوچکی که از چوب عود و بشکل هلال ساخته شده بودند شناوری میکردند و ماهیهای زیادی هم که سینه هایشان برنگ نقره و حلقه طلائی در گوش داشتند با نقش و نگارهای قشنگ در آب بازی میکردند. صیاد از دیدن این ماهیهای قشنگ باین فکر افتاد که ماهی من در مقابل این ماهیها جلوه ای نخواهد داشت و با تردید و ترس قدم برمیداشت. بالاخره بیای تخت شاه رسیده تعظیمی کرد و ماهی را بشاه تقدیم نمود.

شاه گفت: به به. چه ماهی قشنگی است و بوزیر خود دستور داد که هزار دینار بصیاد انعام دهد اما وزیر که از این بخشش شاهانه ناراضی بود آهسته بگوش شاه گفت: بخشش باید باهدیه متناسب باشد. هر گاه برای یک ماهی هزار دینار داده شود پس برای هدیه های گرانها چه باید داد؟ باین نوع بذل و بخشش طولی نمیکشد که خزانه تهی خواهد شد.

شاه هم آهسته در پاسخ گفت: تو حق داری اما در مقابل دستوری که من داده ام چه باید کرد؟ - مسئله چندان مشکل نیست از صیاد پرسید که این ماهی نراست یا ماده؟ اگر گفت نراست باو فرمائید اگر ماده آنرا هم بیاورد و هزار دینار را بگو خواهم داد و اگر گفت ماده است بفرمائید نرا آنرا هم بیاورد و هزار دینار را بگیرد و باین ترتیب از شر او رها خواهیم شد. شاه از تدبیر وزیر محظوظ شده و رو بصیاد کرد و گفت: بگو ببینم این ماهی نراست یا ماده؟ صیاد هوشیار مقصود را دریافت و فوراً مسئله مباحثه طلاب بخاطرش آمد و گفت چون شاهنشاه عقل کل است و همه چیز را میداند نباید هیچ رازی را از او پنهان داشت. این ماهی هم نراست و هم ماده یعنی خنثی میباشد.

شاه از فراست و هوش صیاد بحیرت افتاد و امر کرد که هزار دینار را بصیاد بدهند و او را مصاحب خود قرار داد.

خلاصه من نمیتوانم بطوری که شاید و باید آعنگک صدا و حرکات و اشارات این نقال کوچک باهوش را بقلم آورم. این طفل مانند بازیگر ماهر و باتجربه ای رل خود را چنان بازی کرد که من باو آفرین گفتم.

اکنون باید بامهتاب خانم خدا حافظی کرده و باندرون سوم بروم. چون از صندلی برخاستم مهتاب خانم مرا نگاهداشت و پرسید چرا سر شما برهنه است؟ شما سر ما میخورید. بعلاوه برای خانمی مثل شما شایسته نیست که سر بی موئی داشته باشد.

- لا بد شما از هیكل من خوشتان نیامده است ولی من بلاخطائی این کار را کرده ام و در مسافرت جز این چاره ای نداشتم.

- نه هیكل شما زننده نیست بلکه برعکس صورت گیرنده و قشنگی دارید اما حیف که گیسوان خود را چیده اید بعلاوه در مذهب ما چیدن گیسو و نشان دادن سر ممنوع است.

- وقتیکه من مسلمان شدم البته رعایت مراسم مذهبی را هم خواهم کرد. اگر شاهم بفرنگستان

بیائید و سینه و شکم و ساقهای پا را برهنه نشان دهید البته زنان آنجا این وضع را نخواهند پسندید .

باری برای رفتن بمنزل بی بی دردانه سوگلی نایب الحکومه ورقیب مهتاب خانم مجبور آراه بام راترك کردیم زیرا که باید از محله ای بمحله دیگر رفت . البته کسیکه زنان متعدد میگرد باید آنها را دور از هم نگاه دارد و با حیل و تدبیر با آنها رفتار کند .

بهر حال ما از کوچه هائی عبور کردیم که اغلب خانه ها در اثر بارانهای زمستانی خراب شده و راه را مسدود کرده بودند . بالاخره رسیدیم باندرون سوم نایب الحکومه و از بی بی دردانه هم ملاقات کردیم . این بی بی از زنان بسیار زیبا و طناز است من تا کنون دردز فول زنی باین وجاهت ندیده بودم . باینکه نواداً عرب است پوست سفیدی دارد و کیسوان آبنوسی و نگش در اطراف صورت و روی شانها ریخته است . دندانهایش مانند مروارید در دهان

بی بی دردانه

میدرخشند . دهانش تنگ و لبانش مانند گل انار هستند و با مهارت خاصی خود را آرایش کرده است . پیراهن تافته زمینه گلی بر تن و کلاهی از ترمه کشمیری بر سر دارد . دستمال ابریشمی

بسیار ظریفی بگردن بسته و در پره بینی حلقه های طلای جواهر نشان آویخته است . طلسمی از صدف حاشیه طلا بگردن آویخته و بازو بند بسیار نفیسی در بازو و دست بندهائی از کهربا و مرجان قرمز بدست دارد . جوراب قشنگی بر تنگ مروارید پوشیده که ریشه های یاقوت مانندش در روی پا افتاده اند .

خلاصه این بی بی دردانه که واقعاً دردانه است در طبقه اول منزل انتظار ورود مراد داشت . بمحض ورود مرا برد باطاق پذیرائی و در ب آنرا بست و ظرفی پراز لیموی شیرین آورد و شروع به پوست کندن آنها کرد . تقریباً بیست نفر زنان همسایه برای تماشای هیکل من در پشت در جمع شدند . ولی جرئت دخول نداشتند . این دختران حوا با گفتن نام و نشان ورود خود را در پشت در اعلان کردند و چون جوابی نشنیدند باناخن بدر اطاق خراش میدادند گویا این طریق مؤدبانه ایست برای دخول . اما بی بی دردانه بآنها اعتنائی نداشت . و مشغول پوست کندن لیمو بود چون خراش در وهیاهو زیاد شد باصورت برافروخته و عصبانی بلند شد و دوید بطرف در اطاق و آنرا باز کرد و پاپوش خود را بدر آورد و باخشم و غضب بر سر و صورت آنها زد و مزاحمین فرار کردند . بعد نفس زنان آمد پهلوی من نشست و من ندانستم بچه مقصود میخواست با من خلوتی داشته باشد . میخوام بلند شوم اما اونمیکندارد . بالاخره آخرین چینهای عمیق قلب خود را باز کرد و بمن گفت : « من کاملاً طرف اعتماد آقا واقع شده ام و او هم تعلق خاطری بمن دارد و بهمین جهت مهتاب خانم بر من رشک میبرد اما من همیشه بجای گل سرخ خار میچینم . تا کنون چندین بار خدا مرا بافتخار مادری سرافراز نموده و هر بار دختر آورده ام چند روز دیگر باید ششمین بار خود را بزمین بگذارم . از شما که فرنگی هستید و مانند ملاها از تمام علوم باخبرید خواهش میکنم بمن بگوئید که آیا این دفعه هم من دختر خواهم آورد . و یا پسری که بسی مشتاق دیدار او میباشم ؟ چقدر آرزو دارم که دارای پسری شوم تا مهتاب خانم از بزرگی بیافتد و از داشتن پسر برخود نبالد .

اگر منم دارای پسری شوم محبت شوهرم نسبت بمن بیشتر خواهد شد . چون دیدم که این زن بارنگ پریده و یایک حال پراز تائری در ددل خود را بمن گفت و مرا محرم راز خود دانست بدون تأمل و بایک لحن جدی باو گفتم مسلماً این دفعه پسر خواهی آورد . بی بی دردانه بمحض شنیدن این پاسخ مرا بغل کرد و تا مدتی صورتم را میپوسید .

البته من مانند یک شخص مقدس و یا ساحر با مهارتی از منزل او بیرون آمدم و میدانم اگر این دفعه پسری بیاورد مسلماً یقین خواهد کرد که فرنگیان دو چشم دارند که یکی در ظاهر است و دیگری در باطن ولی اگر دختر بیاورد فقط من برای چند روزی باعث خوشوقتی او شده ام و بقیه عمرش صرف لعنت کردن بمن خواهد شد .

همینکه با او خدا حافظی کردم و از منزل بیرون آمدم راهنمای کوچک من مسعود میل داشت که ادای وظیفه را بآنها رساند و مرا باندرون چهارم پدر خود برد اما من نظر باینکه در این ملاقاتها اقلاً هشت یاده فنجان چای و قهوه با اکراه و اجبار صرف کرده بودم و مقداری

هم مر برای غسل و شیرینی و لیمو خورده بودم دیگر نمیخواستم که کلاه و کفشهای خود را در معرض نمایش زنان بگذارم و در آوردن جنس فرزند پیش گومی کنم و چون محتاج باستراحت بودم از رفتن باندرون چهارم صرفنظر کردم. از طرفی هم چون دیدم که آسمان رنگ کبود خود را نشان میدهد میل داشتم که زود تر مژده صافی آنرا بمارسل بدهم اما چون بمنزل رسیدم دیدم مارسل وسایل مسافرت را فراهم کرده و ما باید فردا صبح زود بقصد سیاحت شوش حرکت کنیم.

فصل سی و نهم

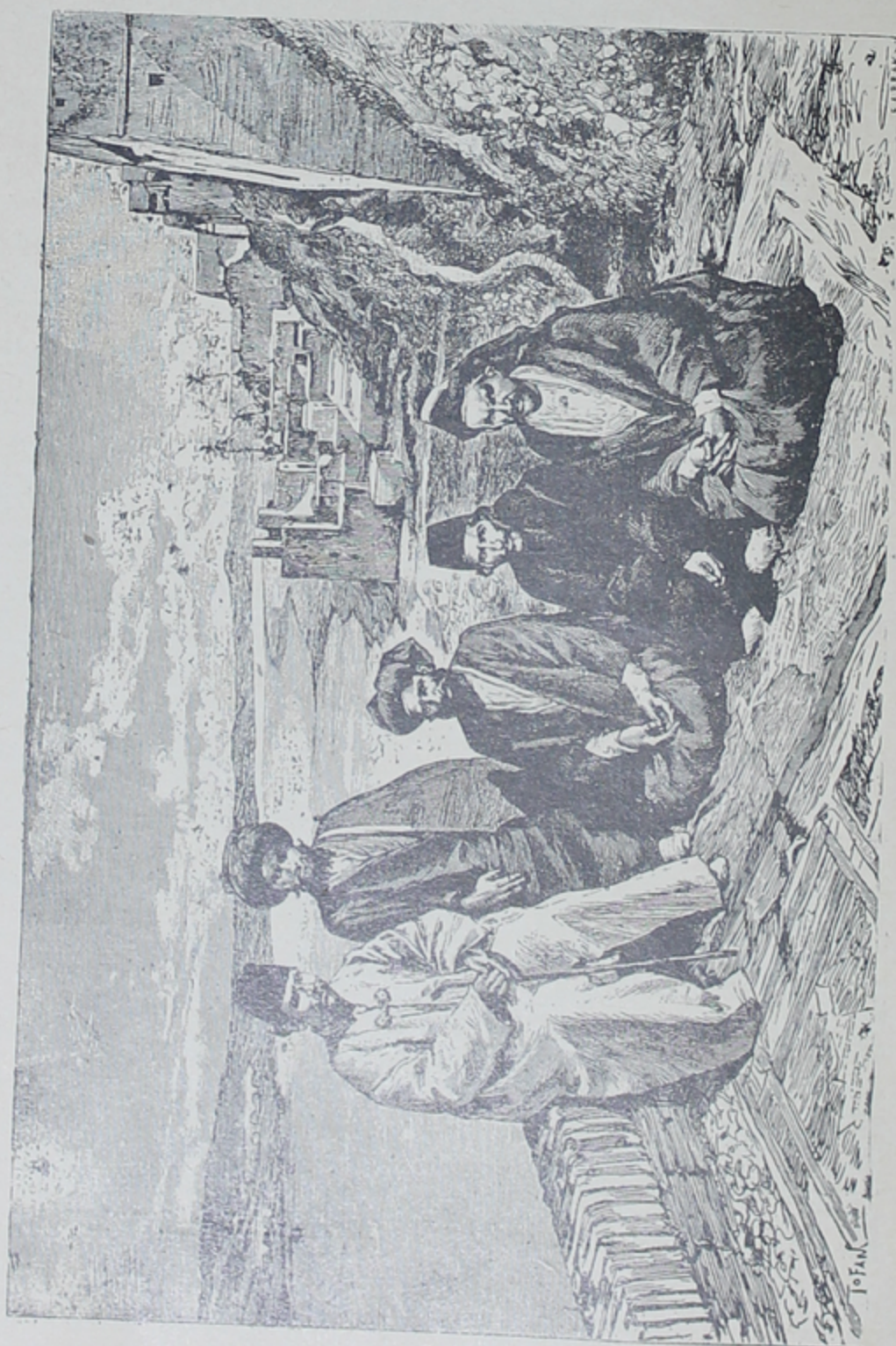
ملاقات با شیخ طاهر - تلها - مقبره دانیال - قصر اردشیر - شکار گراز - شبی در مقبره دانیال.

شوش - ۱۴ ژانویه - امروز صبح صدای پای حیوانات که باید ما را بشوش بیرند در روی سنگ فرش حیاط بلند شد و من باوجد و نشاط فرمان حرکت دادم.

مارسل گفت: تأمل باید کرد زیرا که دیروز در هنگام غیبت تو نایب الحکومه نزد من آمد و قرار شد بهمراهی او بدیدن شیخ طاهر که متولی املاک موقوفه دانیال است برویم و از او اجازه بگیریم که در مدت اقامت در شوش در مقبره منزل کنیم. البته لازم است محض احتیاط همهمانخانه دیگری را بغیر از هوای آزاد در اختیار داشته باشیم.

باری خورجین ها و چمدانها را بستیم و راه منزل شیخ طاهر را در پیش گرفتیم. خانه شیخ پیروید از ملاها و سادات و مأمورین دولتی که همه از پیروان او بودند. شیخ بر روی بامی که مشرف بر رودخانه بود نشسته و با محارم خود صحبت میکرد و انتظار ورود ما را داشت. اگر چه هنوز در قرن اول عمر است چنین مینماید که وارد قرن دوم عمر خود شده است. صورتش پرچین و بسیار شکسته بنظر میآید و با کمال زحمت روی پا میایستد و چشمانش هم خوب نمی بیند در عوض هوش خوبی در این وجود از هم پاشیده موجود است و در افکار و مشاعرش اختلالی روی نداده است.

بهر حال شیخ مؤدبانه از ما پذیرائی کرد و گفت شما میتوانید در حیاط مقبره منزل کنید ولی من نمیتوانم اجازه دخول در مقبره را بشما بدهم. مارسل گفت: دانیال پیغمبری است که عیسویان هم مانند مسلمانان احترام او را رعایت میکنند ولی او بحرف مارسل گوش نداد و ما ناچار شدیم که امر او را اطاعت کرده و بدرون مقبره داخل نشویم. چون صحبت پایان یافت شیخ برای ادای نماز از جای برخاست و ما را به پیروان خود سپرد. پیروان هم از ما خواهش کردند که عکسی از آنها بگیریم و نظر باینکه از بالای این بام شهر دزفول دور نمای جالب توجهی داشت من بخواهش آنها تن دادم.

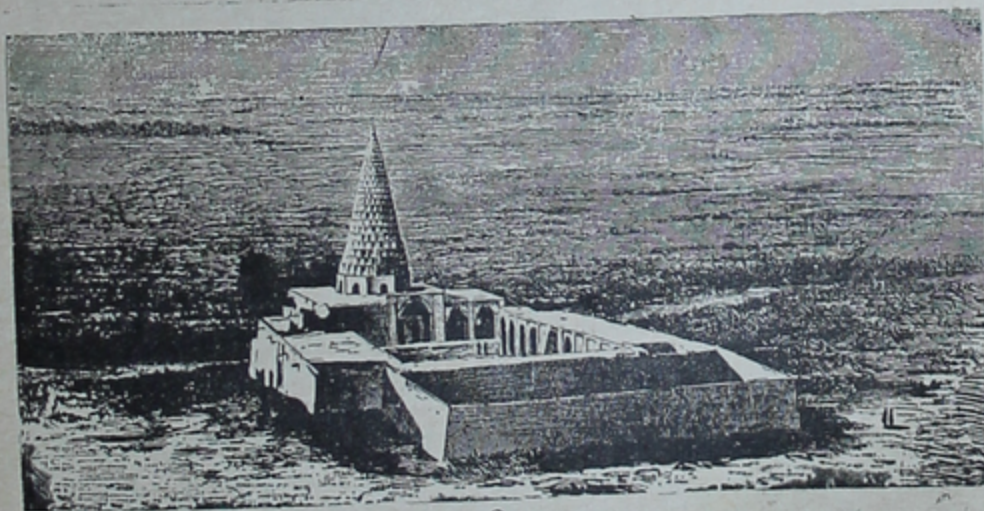

مریدان شیخ طاهر

باری موقع ظهر کاروان حرکت کرد و پس از عبور از پل قدیمی عهد ساسانیان و مزارع گندم و دهکده‌ای که حصار گلی داشت در چند کیلومتری شهر دریابان لم یزرعی افتادیم . در این جا زراعت دیده نمی‌شود و زمین پر از درخت‌های کوچک خاردار و بته‌های کنار است . چون یکی از شعب کرخه از این بیابان عبور میکند زمین مختصر رطوبتی دارد و بهمین جهت خارها سرسبز هستند در اینجا هم ماباز بچور شدیم که از شعبه کرخه عبور کنیم . باینکه آب تازیر شکم اسبان بود بدون زحمت از آن گذشتیم . در آن طرف رود زمین بکلی عریان است . فقط سدهای قدیمی خرابی جابجا دیده می‌شود و تپه‌های مصنوعی هم زیاد است . از هیچ طرف آثار آبادی و گله‌گوسفندی دیده نمی‌شود . منظره این بیابان وحشت‌انگیز و حزن‌آور است و قرن‌ها می‌گذرد که انسان آنرا بدست فراموشی سپرده است .

خلاصه ما در این بیابان لم یزرع یجلو میرفتیم و آفتاب هم گاهی از زیر ابرها بیرون می‌آمد . ناگاه تل بزرگی نمایان شد که مانند رشته جبال امتداد داشت . قاطرچیان فریاد کشیدند که آنجا شوش است . ما از دیدن این تل خوشوقت شدیم و بر سرعت افزودیم . از امامزاده کوچک خرابی گذشتیم و بیایه تل رسیدیم .

ابعاد این تل عظیم پیش از اشکال بمقیاس آوردن آن مرا مبهوت و حیران کرد مقبره دانیال هم در طرف راست در پایه تل مرتفعی که بومیان آنرا قلعه شوش می‌گویند واقع شده است رودخانه مرداب مانند شاوور هم که از ده فرسنگ بالاتر از زمین‌های باطلای عبور میکند و بآب دز فول ملحق می‌گردد از کنار دیوار مقبره می‌گذرد . من از چاروا دار پرسیدم که آیا اینجا مقبره است ؟

مقبره دانیال

گفت : آری صاحب .

این مقبره که بسیار ساده و باخشت و گل ساخته شده باشه وقتی که پیدا کرده و جمعیت زواری که

بزیارت آن میروند تناسبی ندارد و بطریق اولی آن شایستگی را ندارد که مارا از ورود بآن منع نمایند. در هنگام آمدن ازدنول اگر گنبد مخروطی شکل آن که مقبره ابرا نشان میدهد دیده نشود مسافر خیال میکند که اینجا يك قلعه خشت و گلی است که با آن دوزك برای سکونت روستائیان ساخته شده است.

در طرفین مقبره اطاقهایی ساخته شده که منزله نگاهبانان آن و چند نفر چوپانهای بیابان گرد است. در مقابل طاقنها هم پردههای حصیرمانندی که از ساقه نباتات باطلافی والیاف نخل بافته اند آویخته شده تا ساکنین از تابش آفتاب و ریزش باران محفوظ باشند.

متولی مقبره ابتدا یکی از این طاقنها را که پرده حصیری هم نداشت بپا نشان داد اما چون ابر تیره ای ریزش باران را خبر میداد ما کاغذ شیخ طاهر را باو نشان دادیم. همینکه نظرش بکاغذ شیخ افتاد دستور داد اطاق تاریک کوچکی که در زیر رواق مقبره بود خالی کردند و در اختیار ما گذاردند و نوکر ما هم ائانه ما را بآنجا نقل کرد.

داخل حصار مقبره دانیال

پس از تعیین منزل چون از سیاحت قبر این پیغمبر و تماشای هیكل عظیم الجثه او که معروف است طول قدش بچهل متر میرسیده و عرض بدنش هم در شانه هاده متر بوده ممنوع بودیم مارسل الاغهایی کرایه کرد و به همراهی متولی از مقبره بیرون آمدیم تا يك نظر اجمالی بپایتخت پادشاهان عظیم الشان قدیمی ایران بیاندازیم. بدون توقف در دره های کوچک و چین خوردگیها که تا ساحل رود کرخه امتداد داشتند بطی راه برداختیم و رسیدیم بسه تل بزرگ که

از هم فاصله داشتند. بزرگترین آنها که بقعه شوش موسوم بود چنین می نمود که از تلهای دیگر مرتفعتر است. ارتفاع آن از سطح رودخانه شاور که از کنار مقبره عبور میکرد باندازه سی و شش متر بود. دامنه های اطراف آنرا برورایام باران شسته و مسیل هایی ایجاد کرده بود که خارستانی روی آنها را پوشیده داشت. و فقط ازدو راه باریک ممکن بود ازدامنه آن بطرف بالا رفت. راه اول بتوسط بزها ترسیم شده بود و دیگری راه قدیمی بود که ساکنین ارك در زمان آبادی در آن رفت و آمد میکردند. مانیز همین راهرا اختیار کردیم. در انتهای این راه باریک پیچ و خم دار در گاهی واقع است که مصالح خشن زیادی راه عبور آنرا مسدود کرده اند. این مصالح هنوز هم شکل برج مانند خود را حفظ کرده اند. در بالای اینراه فضای کم و سستی است که در انتهای جنوبی آن راه بسیار باریکی در بالای دیوار مرتفعی دیده میشود و معلوم است که

اینجا آخرین مانعی بوده که مهاجمین پس از بالا رفتن راه باریک و کندن درب اولیه بحصار

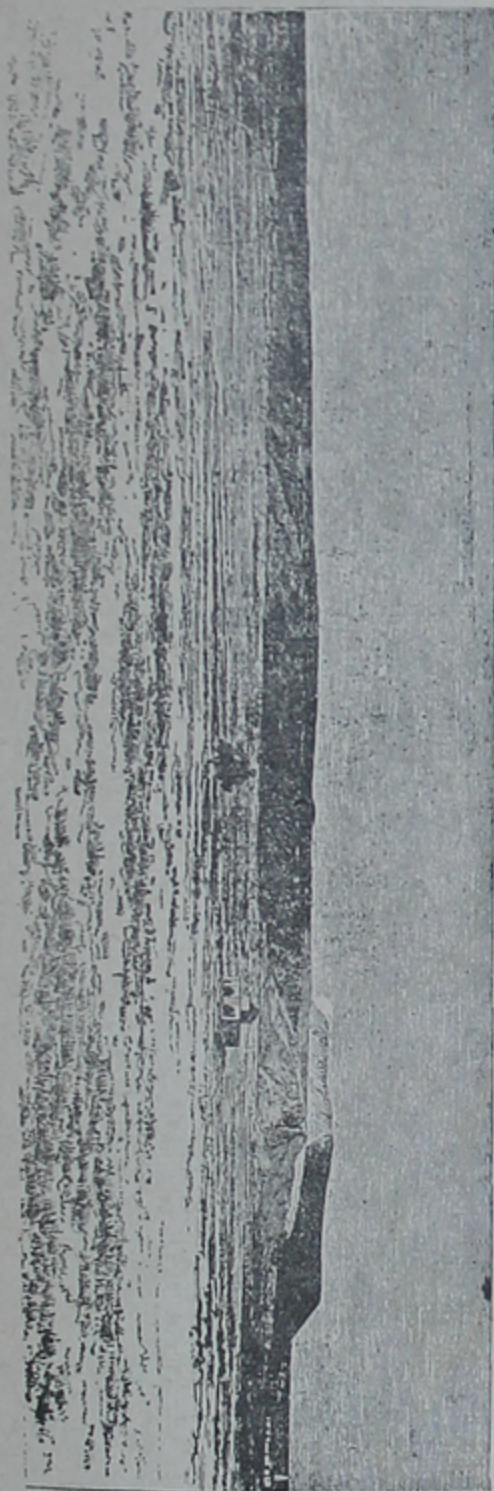
قلعه میرسیده اند. پس از آن باز تل وسعت پیدا میکند و بشکل فلات وسیعی در میآید و از آنجا دشت ودوتل دیگر دیده میشوند. اکنون من در مرکز این قلعه صعب الوصول هستم که پادشاهان شوش بآن مغرور بودند و آنرا تسخیر ناپذیر مینداشتند. این همان ارك محکمی است که خزائن شاهان در آن محفوظ بوده و پس از آنکه بتوسط مقدونیان فتح شد یک ساخلوی یونانی در آن باقی ماند تا در زمان غیبت اسکندر از آخرین کوشش های منلو بین جلو گیری نماید.

مورخین یونانی شرح خزائن و ثروت شوشتر را به تفصیل نوشته و برای ما باقی گذارده اند. آنها نقل کرده اند که باندازه چهل هزار تالان سیم و زر مسکوک در آنجا بوده و اثاثه گرانبهای هم داشته است. از جمله سه هزار لیور (۱) پارچه های ارغوانی بافت یونان بوده که در مدت دوست سال سلاطین شوش در خزانه رویهم انباشته بودند و در طول این مدت رنگ آنها تغییر نکرده بود و چنین مینمود که تازه از کارخانه نساجی بیرون آمده اند. ظروف بشماری از طلا در آنجا موجود بوده که در آنها آبهای رود نیل و رود دانوب و غیره جای داشته و گواه وسعت امپراتوری شوش بوده اند.

اینصورت خلاصه ایست از ثروت شوش که مورخین یونانی نوشته و برای ما باقی گذارده اند. البته پایتخت های دیگر سلاطین

هخامنشی نیز مانند پرسپلیس و بازارگاد و اکباتان و بابل دارای خزائنی بوده اند که ثروت آنها از خزانه شوش کمتر نبوده است.

(۱) Livre تقریباً نیم کیلو گرم است

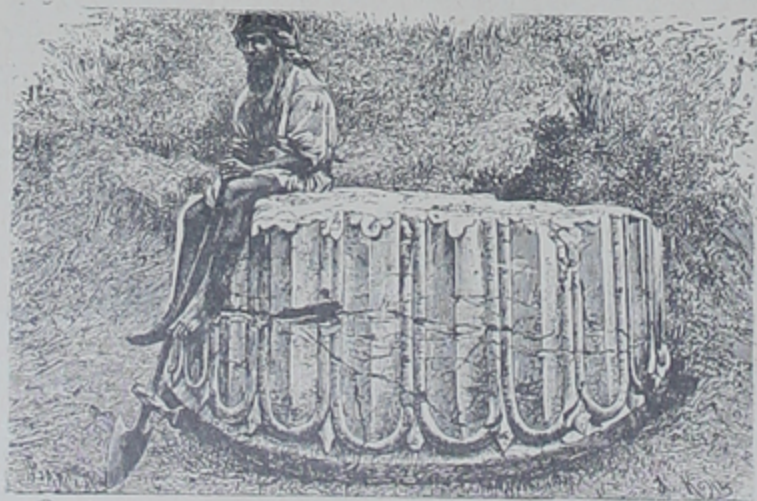

اکنون بجای آنهمه ثروت بتهای بزرگ خطمی دیده میشوند که مانند درختان این تل را از شاخ و برگ و گلهای خود مستور نموده اند. گویا اینها امین ترین نگهبانانی هستند که از اسرار زمانهای بسیار دور آگاه میباشند و دیگر موجود بیجانی نیست که بحوادث این صحنه ای که در آن خونها ریخته شده گواهی دهد.

متولی گفت: بیهوده وقت خود را تلف نکنید زودتر برویم پائین تا بتوانیم قبل از غروب آفتاب خرابه های قصر را تماشا کنیم.

چون پیشنهاد متولی عاقلانه بود من سوار الاغ شدم و رفتم بطرف زاویه شمالی تلی که در کنار جاده دزفول واقع شده بود. متولی خارهای بلند را کنار زد و پایه های ستونهای سنگی را با نشان داد که از خاک بیرون افتاده بودند.

این ته ستونهای متعدد پنج به پنج در فاصله قرار گرفته اند بطوریکه چهار عدد آنها در اطراف و پنجی در میان آنها واقع شده است. هر یک از چهار عدد اطراف کتیبه ای دارند که با خط میخی و با سه زبان در بدنه آنها نقش بسته است. این پایه ها که اکنون بیشتر از یک متر در خاک فرو رفته اند تقریباً درسی سال قبل بتوسط کلنل ویلیام انگلیسی کشف شده و سر لفتوس (صاحب سندلی دزفول) آنها را از خاک بیرون آورده است. شخص اخیر از روی این پایه ها نقشه اولیه بنا را ترسیم نموده که کاملاً شبیه است بکاخ آپادانای خشایارشا در تخت جمشید و از سه طرف دارای رواق است.

یکی از ته ستونهای قصر اردشیر

از اوضاع عمومی بنا و یک سرستونی که سالم مانده و مجسمه حیوان عظیم الجثه ای که پاهای خود را در زیر شکم تا کرده معلوم میشود که این بنای شوش هم بدون حرف از ساخته های معماران دوره هخامنشی میباشد. بعلاوه ترجمه کتیبه های خط میخی هم ثابت میکند که این کاخ در زمان سلطنت اردشیر دوم که یونان او را منمن [Ménémon] لقب داده اند ساخته شده

وقایع مقام تالار تخت داریوش گردیده که در دوران سلطنت یکی از جانشینان او طعمه حریق شده است .

پس میتوان تصور کرد که در پناه همین ستونها بوده که اشعه و جاهت استر در چشمان پادشاه ایران بر تو انداخته و شاهنشاه عصای طلای خود را بعنوان خواستگاری بطرف او مایل نموده است .

خلاصه علاوه بر این ته ستونها که عظمت گذشته شوش را بخاطر میآورند این کاخهای ویران هنوز هم بداشتن منظره زیبای بی نظیری برخود میبایند . یعنی منظره جبال پر برفی که مانند سد غیر قابل عبوری در میان ممالك عیلام و پارس سر بآسمان میسایند . هر گاه غارتگران وحشی میتوانستند ساخته های دست خدا را هم مانند ساخته های دست انسان خراب نمایند البته این قلل پر برف درخشنده را نیز منهدم و محو میکردند زیرا بدرستی معلوم نیست که شماره جنگجویان وحشی و فاتحین غارتگر که مکرر باین سرزمین حمله کرده اند تا چه اندازه بوده است . باری بنابر عقیده شوهرم جلوخان خارجی کاخ بطوریکه باستان شناسان انگلیسی عقیده دارند در طرف شمال یعنی در طرف جبال بختیاری نبوده است و این منظره زیبا فقط بشاهنشاه تعلق داشته است .

مدخل اصلی کاخ و درهای مجلل و باشکوه آن در طرف جنوبی آبادانا واقع بوده اند . وضع کتیبه های میخی هم که در جبهه های شرقی و جنوبی و غربی ته ستونها دیده میشود برای اثبات این عقیده دلیل واضیحی است . اگر اریکه پادشاهی در جهت شمال واقع میشد واردین از مقابل قسمت صاف ستونها عبور میکردند و فقط بخواندن يك کتیبه موفق میشدند و از خواندن سایر کتیبه ها محروم میگرددند .

اکنون عکس این ترتیب را بنظر میآوریم و اریکه پادشاهی را باندازه یکصد و هشتاد درجه نقل مکان میدهیم یعنی آنرا از شمال بجنوب میآوریم . با این ترتیب کسانی که بایستی بحضور شاه بروند از راهی که در کنار قلعه بوده میآمده و پس از عبور از مدخل کاخ شاهرا در ته تالار مشاهده میکردند که با هیمنه و جلال در روی تخت جلوس کرده است و اگر اجازه داشتند که جلوتر بروند و بشاه نزدیک تر شوند میتوانستند بدون زحمت متن هر سه کتیبه را بخوانند . بهر حال از روزی که شوش دسته گشتی سناخریب را در روی رود کر خه دید و تصور کرد قشونی است که عیلامیها از طرف شمال فراهم کرده اند و اکنون وارد میشود و از آن ساعت نحسی که آسوربان حابال مدافعین سرسخت و وحشت آور را که پادشاهان عیلام در اطراف کاخ خود جمع کرده بودند درهم شکست و قصور آنها را تصرف نمود خدا میداند که چقدر خزائن و ذخایر در زمین مدفون گردیده و چقدر عمارات ویران شده و مصالح آنها در دامنه تلها ریخته و چند نسل باین دشت وسیع که سابقاً آباد بوده و امروز تبدیل به بیابان لم یزرعی شده نظر انداخته اند و این رشته جبال را با قلل سفید آن دیده اند . و شکفت آور ترا از مهر جز خوانی و خود ستائی این فاتح وحشی است که میگوید :

بنا بر ارادهٔ خدایان آسور (Assour) و ایستار (Istar) من در این کاخها وارد شدم و با بهت و جبروت در آنها منزل کردم. گنجینه‌ها را باز کردم و تمام سیم و زر و ثروت‌هایی که پادشاهان اولیه عیلام و سلاطین بعدی در آنها انباشته بودند و تا کنون هیچکس بآنها دسترسی نداشت برداشتم و بغارت بردم. خدای سوزیناک (Sousinak) که در جنگل منزل داشت و هیچکس صورت آنرا ندیده بود و همچنین خدایان سومودو (Soumoudou) و لاگامار (Lagamar) و پارتیکیرا (Partikira) و آمان کازیبار (Amman-Kasibar) و اودوران (Oudouran) و ساپاک (Sapak) که پادشاهان مملکت عیلام آنها را پرستش میکردند و راژیا (Ragiba) و سونگوم سورا (Soungoumsoura) و کارسا (Karsa) و کیرساماس (Kirsamas) و سودونو (Soudounou) و اباکسینا (Aipaksina) و ویلول (Biloul) و یانیم تیمری (Panimtimri) و سیلاگارا (Silagara) و ناپسا (Napsa) و نارلیتو (narlitou) و کندا کوربو (Kindakourbou) همهٔ این خدایان نروماده را با خزان و اموال و دستکاههای مجلل آنها و کهنه و پرستش کننده گان آنها برداشته و بملکت آشور منتقل نمودم. علاوه بر این خدایان سی و دو مجسمهٔ طلا و نقره و مفرغ و سنگ مرمر پادشاهان که در شهرهای سوزان (Sousan) و ماداکتو (Madaktou) و هورادی (Houradi) بدست آمدند و مجسمهٔ اوما نیکا (Oummaniga) پسر او مبادارا (Oumbadara) و مجسمهٔ ایستار ناخونتا (Istar . Nakhounta) و هالوزی (Hallousi) و مجسمهٔ تاماریتو (Tammaritou) آخرین پادشاه که بنا بر امر خدایان آسور و ایستار مطیع من گردیده‌ها را برداشته و با آشور فرستادم. شهرهای بالدار و کارمیشان که مستحفظ معابد بودند و کارمیشان بالدار که در مقابل قصور مملکت عیلام بودند و تا آنوقت دست کسی بآنها نخورده بود همه را شکسته و سرنگون ساختم و خدایان نروماده را با سارت فرستادم. سربازان من جنگلهای مقدس این خدایان را که تا کنون کسی در آنها داخل نشده و حتی از سرحدات آنها هم عبور نکرده بود همه را احاطه کرده و بتصرف درآوردند و پس از آنکه تمام زوایای مخفی آنها را بازرسی کردند همه را طعمهٔ آتش ساختند.

قصور مرتفع و مجلل سلاطین قدیم و جدید که از مخالفین پادشاهان اجداد من بودند و از خدایان من یعنی آسور و ایستار نترسیده بودند همه را خراب و ویران کردم و خرابه‌ها را تسلیم آفتاب نمودم تا آنها را بسوزانند. مستخدمین این قصور را همراه خود بملکت آسور آوردم و پیروان آنها را بی پناه گذاردم و آب انبارها را بکلی خشک کردم.

باری شوش پس از این خرابی که با منتهای وحشی گری دید مدت مدیدی سر بلند نکرد اما پس از قرن‌ها سوگواری و دیدن حزن و اندوه دوباره روزهای پرافتخاری را بخود دید و آن وقتی بود که شوش بتوسط شاهراه بزرگی با سارد مربوط گردید و در طول این شاهراه کاروانسراهای محکمی بنا شد و آذوقه و مهمات جنگی زیادی در آنها ذخیره کردند و وسایل مسافرت جنگی را بحد کمال فراهم ساختند تا داریوش بتواند از همین شاهراه در رأس سپاهی که شمارهٔ آن به هفتصد هزار میرسید بطرف تراس اشگر کشی کند.

چندی بعد مجدداً افق شوش تاریک گردید. داریوش در گذشت و آتس ما از شکست خشیارشا بگریه درآمد و ایران برای مدافعین قربانی شده خود بسوگواری پرداخت. شاعر مرثیه سرای یونانی راجع باین واقعه چنین گفته است:

«افسوس؟ افسوس؟ هزاران هزار لشکر از تمام نقاط آسیا تجهیز شدند و بیهوده بطرف سرزمین شجاعان یعنی مملکت هلاده [Hellade] حمله کردند.

همه جا اجساد قربانیان بدبخت در سواحل سالامین همه جا درممالك اطراف آن افتاده است افسوس؟ افسوس؟ بیچاره پارسیان. کشتی های آنان غرق شد. اجساد کشتی نشینان مخلوط باتخته پاره ها بازیچه امواج دریا گردید.

کمانها از کار افتاد و قشون بالتمام از برخورد با کشتی های ما غرق شد و بهلاکت رسید آه؟ چه بدبختی وحشتناکی. چقدر پارسیان بدبخت بهلاکت رسیدند و نتوانستند بوطن خود مراجعت کنند.

افسوس؟ افسوس؟ کارلشکر بزرگ تمام شد.

ای سالامین شوم که نامت از تمام نامها زشت تر است.

ای آتن؟ آتن؟ چه یادگار شوم و حزن انگیزی از خود باقی گذاری.

ای آتن وحشت زان چه یادگارهای تلخی برای دشمنان خود فراهم نمودی و چقدر زنان پارسیرا بی شوهر و بی پسر کردی. (۱)

خلاصه پس از آخرین پادشاه هخامنشی شوش بکلی متروک ماند و از مصالح قصور عالیّه آن شهرهای تازه شوشتر و دزفول و طاق ایوان ساخته شد و با سنگهایی که از این کاخها بردند پلهائی در مدخل همین شهرهای تازه بنا کردند و در هر حمله و یورش که آخرین آنها حمله عرب بود تلی بر تلهای سابق اضافه گردید.

از قرن هشتم ببعده این تلهای فراموش شدند و در زمستانهای قرون متوالی هم بواسطه بارندگیهای زیاد شکافهای عمیقی در آنها تولید شد که مأمّن بوز پلنگان و گرازان گردید. تنها بنائی که اکنون در این ناحیه دیده میشود مقبره ایست که بنابر یک روایت مذهبی بدانیهال تعلق دارد و همین مقبره سبب شده است که نامی از این محل برده شود. یعنی محلی که پایتخت شاهنشاهان عظیم الشان ایران بود و بابل قدیم از قدرت و شوکت آنها برخود میلرزید.

باری تاریکی شب ما را از این تلهای بیرون راند و فرصتی نداد که ما آنها را از هر طرف تماشا کنیم و در حالیکه خاطرمان از یاد گاریهای ازمنه باستانی پر شده بود آمدیم بمهمانخانه پینمبر بزرگ. محوطه مقبره در بدو ورود ما خلوت بود اما اکنون بکلی اشغال شده است. کله های گوسفند که در دشت مشغول چرا بودند همه باین جا پناهنده شده اند تا از دستبرد سارقین محفوظ باشند. ساکنین هم با گله ها آمده اند. زنان بارهای خار بر پشت دارند و مردان با چماق و قلاب سنگ مسلحند. جابجا بچه هایی میدوند که پیراهن کوتاه مندرسی دارند و سر را

[۱] پرواضح است که یونانیان برای خود ستائی باینگونه یاوه سرائیهها پرداخته اند (م)

با پارچه‌ای مانند عمامه بسته‌اند. بمحض اینکه ما وارد شدیم سه طفل لاغر و مبتلای بروماتسم را برای معالجه نزد ما آوردند. ما رسل بامادران ملامت کردیم چرا این کودکان را درست نبوشانده‌اند اما آنها مثل اینکه بوظیفه خود عمل کرده‌اند پارچه‌ای که بدور سر اطفال پیچیده بود نشان دادند. البته در این فکر نبودند که اعضای بنفش رنگ آنها را هم ببوشانند. پس از آنکه عمل طبابت پایان یافت من مشغول مرتب کردن منزل شدم. ناگاه درب محوطه بسختی گوییده شد و چون در را باز کردند سیدی که برالاغ سفیدی سوار بود با جمعیت زیادی وارد شد و امر کرد که اطاق تاریک مجاور مقبره را تمیز کرده و در اختیار او بگذارند تا بعد از نماز در آن استراحت نماید و چون باو گفتند که فرنگیها در آن منزل کرده‌اند چنان بر آشفت که ادای نماز را هم فراموش کرد و چند جمله ناسزائی هم تارا ما کرد که من شنیدم ولی اعتنائی باو نکردم و بسی مایل بودم که اگر حافظه او نارسا باشد باو کومک کنم و جمله‌هایی را از این قبیل بخاطرش بیاورم: «کافرها حق ندارند که اطاق مجاور قبر پیغمبر را ملوث نمایند فوراً این سگهای نجس را از حصار بیرون کنید زیرا که گاو و گوسفندان هم از مجاورت با آنها اعتراض میکنند.»

طرز پختن پلاو

متولی هم حاضر بود که اگر سید پس از دیدن کاغذ شیخ طاهر بر اصرار خود بیافزاید ما را از مقبره بیرون کند. اما همینکه نظر سید بتوصیه شیخ طاهر افتاد فوراً تغییر حال داد و بنوکران خود دستور داد که ائانه او را بایوان مقبره ببرند در صورتیکه این ایوان از باد و باران محفوظ نبود. شاید میخواست مراقبت نماید که فرنگیان استخوانهای پوسیده پیغمبر را نذزدند.

۱۵ ژانویه - همراهان سید که در مقابل مقبره دانیال کشیک مبدادند بوظیفه خود رفتار کردند. متصل سرگرم آوازخوانی و کشیدن قلیان و بلعیدن جای و قهوه بودند و باندازه ای سرو صدا داشتند که ما نتوانستیم حتی یک دقیقه هم بخوابیم. طرف صبح که ساکت شدند و بچرت زدن افتادند مابلند شدیم و راه تل سوم را درپیش گرفتیم.

این تل از دو تل مجاور خود بزرگتر است. البته اینهم از دیوارهای گلی محصور بوده که اکنون بکلی سرنگون گردیده اند. در طرف مغرب زمین مستطیلی است که حفاران انگلیسی در آن حفره‌هایی ایجاد کرده‌اند و گویا چیز مهمی کشف ننموده‌اند. در انتهای جنوبی تپه جایی بودمانند شبه جزیره که بوسیله برزخ باریکی به تل اتصال داشت. در این جا دو قطعه سنگ حجاری شده عهد هخامنشی افتاده بود. در یکجا قاعده ستونی با کتیبه ای بخط میخی نمایان بود و در جای دیگر باقی مانده یک سرستون ماریچی بسیار آسیب دیده ای افتاده بود. این دو قطعه سنگ بواسطه حجم و وزن زیاد نتوانسته بودند راه موزه بریتانی را درپیش گیرند و بطوریکه میگفتند علمای دزفول متعرض سرکنت لغتوس شده و او را تهدید کرده بودند و او هم از ترس دست از کار کشیده و فرار اختیار کرده بود.

در موقع یابن آمدن از سرایشی خرابه‌ها ناگهان بایک خانواده گرازی مواجه شدیم. پدر باچشمهای نافذش بمانگاه میکرد. گویا ازدیدن ماحیوانات دوبا تعجبی باودست داده بود و مادر بااحتیاط عقیده داشت که باید زودتر راهرا کج کرد ولی بچه‌ها مایل برفتن نبودند و میخواستند مادونفر آقایان کوچک و بزرگ را خوب تماشا کنند اما گراز ماده مثل این بود که بآنها فهماند که فردا هم این آقایانرا خواهید دید و باپوزه خود پدر و بچه‌ها را براه انداخت و همه رفتند بطرف باطلاق لجن‌زاری که در زیر تل واقع شده بود. موقع آن رسید که فشنگ‌های گلوله دار در تفنگ جای بگیرند و چون صدای تفنگ بلند شد گله‌های متعددی از گرازها و بگریز نهادند که ما آنها را ندیده بودیم. نظر باینکه مسافت زیاد بود و تیراندازی نتیجه‌ای نداشت من مشغول شماره آنها شدم و تا عدد شصت شمردم اما چون با سرعت زیادی دردشت پراکنده شدند دیگر نتوانستم بشماره ادامه دهم. از موقع ورود بخوزستان هیچ روزی ما باین اندازه شکار مواجه نشده بودیم. اگر خسته نبودیم و در تعقیب شکار میرفتیم مسلماً میتوانستیم باندازه یکبار قاطر اردک وحشی و هویره و کبک و کبوتر و کاکلی و غیره همراه بیاوریم. شکار بقدری در آنجا فراوان است که شکارچی گنج میشود [۱]

باری مارسل را گذاردم که مجدداً سیاحت تپه‌ها بپردازد و خودم راه مقبره را پیش گرفتم. بعضی ورود صحنه عجیب و غریب و جالب توجهی نظرم را جلب کرد. سید و همراهان هنوز در حیاط بودند. قاطرهارا پالان زده و اسبان را زین کرده اما هنوز حرکت نکرده بودند. سید روی بالشی نشسته و نوکران و همراهانش همه بدور او حلقه زده بودند. قیافه سید نامنظم و

صورتش سبزرنگ شده بود و چنین بنظر میآمد که گرفتار مرض صرع شده است. دندانهایش بهم میخورد و دستهایش میلرزید و چشمانش در حدقه سفید شده بود.

من با عجله نزدیک رفتم تا بدشن دیروزی خود کمکی کرده باشم و حمله او را برطرف نمایم. روستائیان را از پیش خود متفرق کردم و جلو رفتم که ناگاه آشین خودمان دست روی شانه من گذارد و مانع رفتن من شد و گفت: خانم چه میخواهد بکنید؟ سید را مضطرب نکنید. اکنون او باروح قدسی تحریک شده و از حال طبیعی خارج گردیده است و مشغول معالجه یکی از این اطفال مفلوجی است که دیروز نزد شما آوردند.

من ایستادم و بتماشای پرداختن و بسی مایل شدم که طرز معالجه او را یاد بگیرم. سید طفل را بادو دست گرفته و در حالیکه بشدت میلرزید سخت باو فشار میداد تا لرز متبرک خود را باو هم ارتباط دهد. طفل کوچک از شدت فشار طوری فریاد میکشید که نزدیک بود او تا صوتی گلویش پاره شود. چند نفر از همراهانش هم طفل را بشدت تکان میدادند. در این اثنا سید مرا در صف اول تماشاچیان دید و ناگهان افسون قطع شد. البته ناپاکی من باعث عدم نتیجه گردید و حضار اندوهناک شدند. دکتر قلیان خواست تا نیروی ازدست رفته خود را ترمیم کند و بحال عادی برگردد. در این موقع یکی از حضار شانه خود را بالا انداخته و بن گفت: «شما آن لیاقت را ندارید که باروح قدسی بیمار را معالجه کنید»

من گفتم: برو ای بیابان گرد. ملامت تو در من تأثیری نخواهد داشت و جدان طبعی من مانع است که باین نوع شارلاتانیها متوسل شوم.

خلاصه سید از زن فقیری يك مرغ و یکدوجین تخم مرغ حق المعالجه گرفت در صورتیکه من در تمام مدت طبابت در ایران بجز شش دانه گردوی کرم خورده چیزی از کسی قبول نکردم. از مشاهده اینوضع یأس عمیقی سرتاپای مرا فرا گرفت و بر اختیار گفتم: بیجهت باین نوع نام انسان گذارده اند بهتر آنست که آنرا ظالم بنامند.

خلاصه سید و تابعینش رفتند و متولی هم با ما مرسل بقصد سیاحت تلها از مقبره خارج شدند. چوپانها هم با گله های گوسفندان رهسپار بیابان گردیدند و مخوطه بکلی خلوت شد و من توانستم با فراغت خاطر بتمشای درون مقبره بپردازم ولی از جسارت خود سودی نبردم. مقبره دارای ابعاد محدودیست و زینتی هم ندارد. فقط با گچ سفید شده و دارای گنبدی است و در داخل آن سکویی است بشکل تابوت که از نرده چوبی احاطه شده، و در چهار زاویه اش گوله های فلزی است که از مالش پیشانی زوار درخشان و صیقلی شده است و چیز دیگری در آرامگاه ابدی دانیال وجود ندارد.

مرد بلند مرتبه ای که توانست خواب پادشاه مقتدر را تعبیر نماید (خوابی که خود شاه هم درست جزئیات آنرا بغاظر نداشت) بیش از این استحقاق تجلیل داشته است. ضرب المثلی میگوید (همه چیز با مرور زمان از یاد میرود و بکلی فراموش میشود) پس اگر مراتب ایقان مؤمنین روی به نعمان گذارده و برای پیغمبری مانند دانیال که بیش گونیها کرده و خوابهای

پادشاهان بزرگرا تعبیر مینموده چنین بنای ساده‌ای ساخته‌اند و چندین بار هم محتاج به تعبیر شده تعجبی نباید کرد (۱)

فصل چهارم

محل جندی شاپور - دهکده بین راه - منظره شهر شوشتر - وضع داخلی شهر - فقر اهالی شوشتر - حاکم عربستان وقشون او

۱۷ ثانویه - باران پیوسته میبارد و آبی قطع نمیشود. بعضی اینکه ابرها پراکنده و هوا کمی روشن شد تصمیم گرفتیم که هر طور هست خود را بدزفول برسانیم و از بیم آنکه شاید نتوانیم پس از این بارانهای طوفانی از رودخانه عبور نمائیم فوراً حرکت کردیم. آفتاب از خلال ابرهای سربی رنگ گاهگاهی گوشه جال مینمود و وعده روزخوشی را میداد اما بوعده خود وفا نکرد و باران ریز نافذی شروع شد. تماشای رشته جبال عظیم که باید از کنار آن عبور بکنیم و قلل پر برف آن که پس از قطع باران خود نمائی میکردند و دشت زمردین که در زیر نظر بود موجب آن شد که من وقت را فراموش کنم و بساعت شماری مشغول نگردم اما همراهان من از سر شک فشانی طبیعت و صفای دشت و کوهسار ابتدا احساس شادی نمیکند. قاطرچیان هم با سرهای بزیر افتاده و حالت حزن آوری در میان گلها راه مییمایند. سواران ملتزمین رکاب ما هم مثل این است که بمالخیولیا گرفتار شده و پیوسته بمن تکلیف میکنند که در کنار خارستانی توقف کنیم. اما پیشنهاد آنها در من تأثیری ندارد و هنوز یادگار تلخ آن شب باطلاقی از خاطر من محو نشده است و چون از ناله‌های دائمی آنها خسته شده بودم بآنها گفتم شما آزاد هستید و میتوانید توقف کنید ولی ما براهنمائی خط تلگراف خواهیم رفت.

همراهان از این گفتار بو حشت افتاده و گفتند چگونه ممکن است که ما از مدافعین خود جدا شویم خدا هم از چنین عملی راضی نیست.

من از رشادت و تهور خارق العاده اسکورت خودمان تعجب کردم. خط تلگراف هم راهنمای عجیب و غریبی است. سیم بتیرهای کج و گرده‌دار آویخته و چون ارتفاع تیرهای یکسان نیست گاهی سیم با زمین تماس پیدا میکند و گاهی در زیر خارستان پنهان میشود. این تیرها اغلب در فاصله زیادی بزمین افتاده‌اند و من در این فکر هستم که با این وضع چگونه مخابرات تلگرافی صورت میگیرد.

در چند سال قبل که دولت انگلیس امتیاز کشیدن خط تلگراف را گرفت متعهد شد که در روی تیرهای چدنی يك سیم هم برای مخابرات دولت ایران اختصاص دهد و بنابراین در جنب

(۱) بنا بر روایات تورات دانیال خوابهای پادشاهانرا تعبیر میکرده و در کشف اسرار و رموز دستی داشته است. رجوع شود بکتاب تورات و تعبیر خواب بخت النصر

پست‌های انگلیسی تلگرافخانه‌های ایرانی هم تأسیس شد و شاه هم مسرور گردید که میتواند با ایالات ارتباط داشته باشد و باین فکر افتاد که در ولایات و ایالات دیگر هم که از این خط اصلی دور هستند خط تلگرافی دایر کند تا بتواند از پای تخت با تمام نقاط مملکت ارتباط داشته باشد و بحکم دستورات دهد و از حوادث یومیه کشور خود آگاه باشد. اما غافل از اینکه تیرهای چوبی مانند تیرهای چدنی استحکام ندارند. بعلاوه متصدیان هم بفکر مداخل افتاده و بجای تیرهای چدنی تیرهای چوبی نازک و کم دوام بکار بردند و بجای دستگاههای خوب انگلیسی دستگاههای از کار افتاده را خریداری کردند و از دایر کردن چنین خط تلگرافی مباحثات نمودند. اما طولی نکشید که بواسطه عدم مواظبت و ندیدن تعمیر پس از يك يادو سال این تیرها سرنگون گردیدند و سیم هم جابجا قطع شد و دستگاهها از کار افتادند. ناچار اولیاء امور برای صرفه و صلاح دوباره چاپارها را بکار انداختند. اکنون از این خط تلگراف فقط یکعهده کارمند باقی مانده که در پست‌های تلگرافی منزل دارند و کم و بیش حقوقی از دولت میگیرند و بیم دارند که مبادا دوباره کارمندانی برای تعمیر این خط بیابند و آنها را بزحمت اندازند.

قبل از خراب شدن این خط حاکم عربستان سخت در زحمت بود زیرا که شاه اتصالاً با او مخبراتی داشت. گاهی بول میطلبید و گاهی دستور مبداد که تجهیز قشون نماید و یکعهده سوار و پیاده بجاهای لازم بفرستد و حاکم هم میبایستی فوراً بخواسته‌های عجیب و غریب شاه پاسخ مساعد بدهد.

اکنون حاکم عربستان نااندازه‌ای خیالش راحت شده است زیرا که در فصول خوب چاپار پس از یکماه از تهران بشوشتر میرسد و حاکم هم وقت دارد که با فراغت خاطر جوابهای قانع کننده‌ای برای مرکز تهیه نماید.

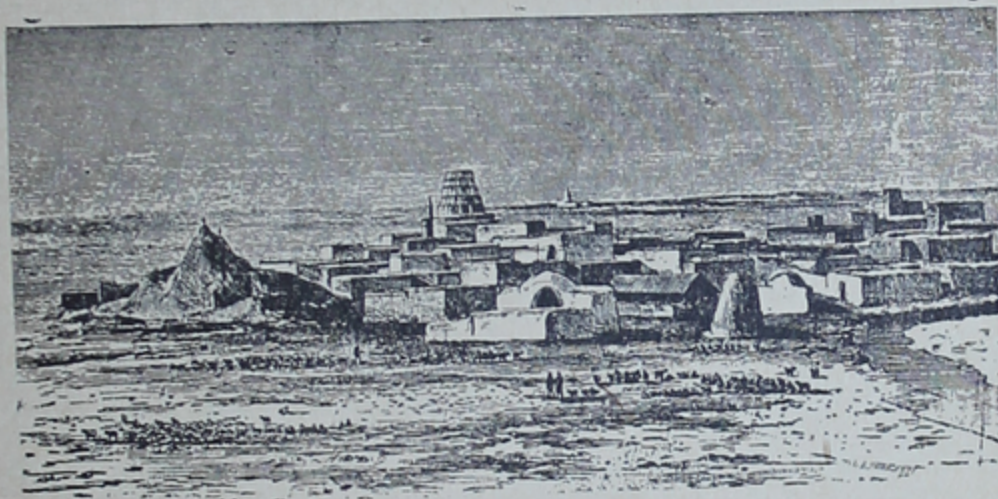
در زمستان هم چندان بامرکز سروکاری ندارد زیرا که در این فصل چاپار بواسطه بارندگیها و برف زیاد مجبور است که قسمتی از جبال بختیاری را پیاده طی کند و چون گردنه‌ها مسدود میشود مدتی در آن نواحی کوهستانی توقف مینماید و بسامیشود که پس از يك مدت طولانی بعربستان وارد میگردد. و با اصطلاح معمول رسیدن او بشوشتر باخداست. سیم تلگراف هم که جابجا در زیر خاکهای تابستانی و گلهای زمستانی مدفون شده است.

خلاصه پنجساعت پس از جدا شدن از دزفول کاروان ما از امامزاده‌ای گذشت که اطراف آن سبز بود و اشجاری هم آنرا احاطه کرده بودند. در مسافت کمی از امامزاده حصار خراب شهری را دیدیم که مانند سایر شهرهای قدیم ویران شده بود. با این حال این محل را شاه آباد می‌گفتند. چنین بنظر میآید که این ویرانه همان جندی شاپور باشد که شاپور پسر اردشیر بابکان پس از شکست دادن رومیان و اسیر نمودن والرین امپراطور آنان بساختن آن مبادرت نمود و در زمان سلطنت شاپور ذوالاكتاف بنمتها درجه ترقی و آبادی رسید.

در زمان سلطنت انوشیروان دانشگاههای این شهر شهرت فوق العاده‌ای داشتند علمای ممالک

مختلف و طلاب دسته دسته بطرف این شهر روی آوردند و حضور آنها موجب ترقی و آبادی آن گردید. تاریخ انحطاط و از بین رفتن این شهر از قرن سیزدهم شروع شده است. یعنی در موقعیکه شهر شوشتر بوجود آمد و بتدریج یکی از شهرهای مهم ایران گردید و شهر جندیرا چنان تحت الشعاع خود قرار داد که بعدها نام آن هم از خاطرها محو گردید.

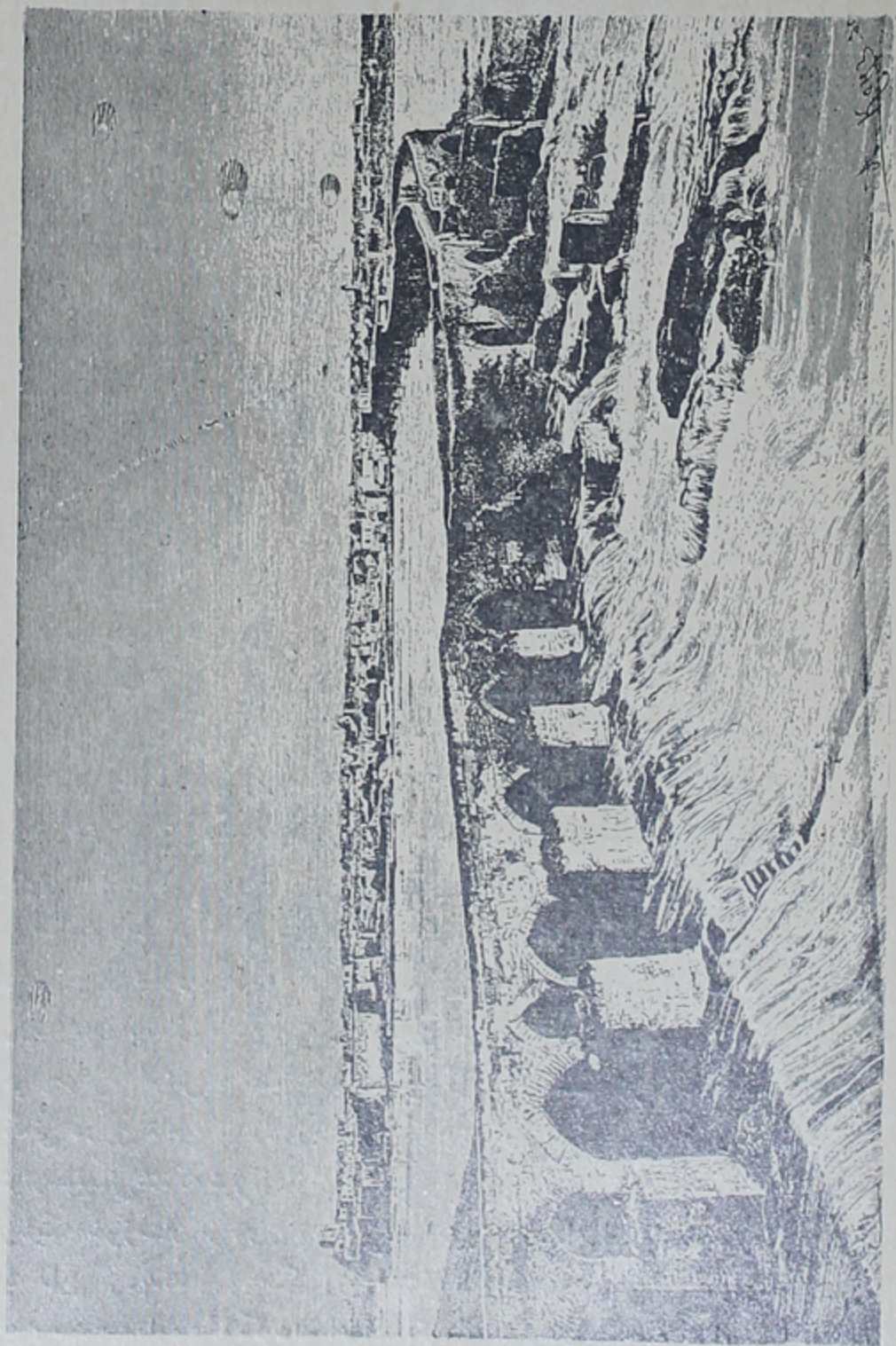
۱۸ ژانویه - خدا را شکر که روزها بیکدیگر شباهت ندارند. امروز بجای رعد و برق و طوفان و باران خسته کننده شب گذشته بامداد سرور آور و آفتاب قشنگی داریم. دهکده ای که شب در آن بسر بردیم از باغهای زیادی احاطه شده است. ازدشت خرم و باصفائی عبور میکنیم که گله های متعدد گوسفند و گاو در آن مشغول چرا هستند.

دهکده بین راه

همراهان ما از این منظره فرح انگیز طبیعت فوق العاده شاد شده اند. قاطر چپان بنغمه سرائی پرداخته و با آوازه های حزن انگیز خود ما را ضیافت مینمایند. سواران جنگجوی مانیز سرگرم تفریحاتی شده و در حین تاخت و تاز یکدیگر را تعقیب و هنرنمایی میکنند و مانند پارتها که در قدیم با کمان تیراندازی میکردند اینها هم با تفنگ تیراندازی میکنند و با اصطلاح معمول خودشان قیاج میزنند و گاهی هم نیزه ای را در زمین فرو برده و در حالیکه سر آنرا بایک دست گرفته اند با اسب چهارنعل بدور آن میگردند ماهم مانند داورها بیازبهای آنها نگاه میکنیم اما نمیتوانیم برنده جایزه را تشخیص دهیم.

پس از چهار ساعت راه پیمائی بقله کوهی رسیدیم و از یکنوع دروازه طبیعی کدر کوهستان تشکیل یافته بود عبور کردیم. طولی نکشید که منظره شهر شوشتر از دور در افق نمایان گردید. این شهر در کنار شط بزرگ کارون واقع شده و پلی هم دارد که در زمان سلطنت ساسانیان ساخته شده است. چون نزدیک تر شدیم گنبدهای مینائی رنگ و بامهای مخروطی شکل امامزاده ها و مناره سرشکسته مسجد جامع نمایان گردیدند و بالاخره قلعه قدیمی سلاسل هم که در طرف چپ سر برافراشته بود نمایان شد.

پل شوستر

افسانه قدیمی که هنوز هم در خاطر ما هست، می‌رساند که والرین امیر اطور بدبخت ریمدت ده سال در درون حصار این قلعه زندانی بوده است.

پل شوستر کار سد آبیاری را هم می‌کند. امتداد آن مستقیم نیست و چون شالوده آن بطوری ریخته شده که از سطره هم استفاده شود خط منحنی ترسیم می‌کند. شاید ما رسل

شکل آنرا نه پسندد ولی من این انحناء و پیچ خوردگی را که برخلاف معمول زمان قدیم است میپسندم. فردوسی شاعر نامی ایرانی هم از این پل تعریف کرده است.

نظر باینکه برای هر يك از پل‌های كوچك هم مردم عوام افسانه‌ای جعل کرده و نمیخواهند آنرا بفکر و استادی معماران ماهر نسبت دهند برای این پل بزرگ هم که طول آن از پانصد متر تجاوز میکند داستانهای دارند. قاطرچیان در حال عبور از پل راجع باصل و منشاء آن چنین گفتند.

«روزی شاپور به بارانوش روی که اسیر بود گفت: شنیده‌ام که تو معمار ماهری هستی میخواهم پل قشنگی مانند طناب در روی این شط بسازی که بیادگار ماند زیرا که ماهمه از خاک پدید آمده و دوباره در خاک فرو خواهیم رفت اما پل محکمی که خدا طرز ساختمان علمی آنرا بتوالهام کرده است مدت زمانی پس از درگذشتن ما خواهد ماند. آنچه لازم است از خزانه بگیر و مانند سایر دانشمندان روی اثر بزرگی از دانش و هنرمندی خود در این کشور باقی گذار. در پاداش اینکار بتوقول میدهم پس از آنکه این پل تمام شد و توانستی از روی آن عبور کرده بطرف کاخ من بیائی یقین داشته باش که مادام الحیات مانند مهبانی در نزد من بانهایت عزت و خوشی و آزادی و دور از هر نوع درد و رنج زندگانی خواهی کرد و از آسیب اهریمن بدکردار در پناه خواهی ماند.

بارانوش شروع بکار کرد و ساختمان پل را در مدت سه سال بیابان رسانید. پس از تمام شدن پل پادشاه از شوشتر بیرون آمده از روی آن گذشت و بوعده خود وفا کرد»

شهر شوشتر هم بتوسط شاپور بزرگ تأسیس یافت و مانند جندی شاپور رونقی پیدا کرد. این پادشاه ساسانی با کومک اسرای رومی جریان شط کارون را تنظیم کرد و سدهائی با اصول علمی ساخت و سطح آب را در جلو آنها بالا آورد و بتوسط کانالها شعبی از آن جدا کرد تا اراضی بایر مشروب گردد. و چون خاک خوزستان حاصل خیز بود در مدت کمی پس از مشروب شدن باندازه صد برابر مخارج آبیاری عایدات آورد. گندم و نی شکر و پنبه آن در خوبی و مرغوبی جنس بی نظیر شد و بنا بر قول مورخ قدیمی ایران حمد الله مستوفی و سایل زندگانی در این ناحیه بقدری زیاد گردید که حتی در مواقع قحطی هم فراوانی نعمت در این جا بیشتر از سالهای شد که شیر از دارای محصول فراوان بود.

نظر باینکه خوزستان از فارس و عراق حاصل خیز تر بود اعراب با علاقه مفراطی بتصرف این ناحیه مایل گردیدند و چون سکنه آن دلبستگی تامی بموطن خود داشتند و در مقابل شورشهای مهاجین سخت مقاومت میکردند اعراب بکومک لشکریان بصره و کوفه پس از جنگ سختی بدروازه شهر نزدیک شدند. هر زمان سردار لشکر ایران که مأمور دفاع بود مجبور بعقب نشینی شد و در حین عقب نشینی در یکروز هزار و یکصد نفر تلفات داد. اعراب با سیران هم ترحم نکردند و باشمشیر سرشصد نفر اسیر را از تن جدا نمودند.

پاوجود این قساوت قلب اعراب و وحشیگری آنها باز هم لشکریان ایران و سکنه شهر سخت

بایداری میکردند و اعراب نمیتوانستند بفتح شهر موفق گردند. بدبختانه یکنفر از لشکریان ایران بهموطنان خود خیانت کرد و رفت باردوی اعراب و بآنها گفت اگر مرا نکشید علاوه بر آنکه مسلمان میشوم شما را از بیراهه بقلب شهر راهنمایی میکنم.

ابوموسی سردار عرب پیشنهاد او را پذیرفت. این مرد خیانت پیمشه بایک نفر سر بازی از قبیله بنی شیبان از شط کارون عبور کرد و راه کوه رادر پیش گرفت و جایی را در بالای کوه باو نشان داد که بر شهر واردوی هرمان مسلط بود. بعضی مراجعت این دو نفر ابوموسی عده زیادی از اعراب را مأمور کرد که شبانه بر راهنمایی این خائن بکوه مذکور بروند و بشهر حمله کنند. این عده هم بنابستور او از حصار راهی باز کرده بشهر داخل شدند و پاسبانان را کشتند. هرمان در داخل ارك غافلگیر شد و بامدادان هم ابوموسی بالشکریان خود از شط گذشت و شوشتر را محاصره کرد. ساکنین شهر چون از واقعه آگاه شدند زنان و اطفال خود را بادست خود خفه کرده و اجساد آنها را در شط ریختند تا بدست اعراب وحشی نیافتند. هرمان در خواست صلح کرد اما ابوموسی پاسخ داد که بدون اجازه خلیفه صلح امکان پذیر نیست و مدافعین ارك را که از زمین گذاردن اسلحه خود داری میکردند و در کمال شجاعت مقاومت مینمودند. همه را بقتل رسانید.

پس از این قتل و غارت باز هم پایتخت شاپور روی آسایش ندید و بعد از خلاصی از مصدمات اعراب گرفتار حمله مغول شد. هلاکوخان پس از تصرف بغداد یکی از سرداران خود موسوم به تیمور بك امر کرد که شهر شوشتر را تصرف نماید.

این دفعه سکنه شهر با آذوقه و هدایای بسیاری باستقبال سردار مغول آمدند و شهر را تسلیم کردند. سردار تاتار بسر بازان حکم کرد که پس از تسلیم دست از آزار سکنه باز دارند و با انسانیت با آنها رفتار کنند و با وجود اینکه یکی از اتابکان لر کوچک که همراه تیمور بك بود و باو ملامت میکرد که چرا نسبت بمغولین ترحم کرده و بقتل و غارت نپرداخته است در روش عادلانه خود تغییری نداد.

پس از این واقعه باز هم شوشتر وقایع دیگری در دنبال داشت. در آغاز قرن نهم هجری امیر نجم الدین محمد عاملی که خود را از اولاد علی (ع) میدانست بشوشتر آمد و دختر عزالدوله رئیس اشراف این ناحیه را بزوجهیت گرفت و مشغول تبلیغ تشیع گردید. یک قسمت از اهالی پیرو او شدند و بالاخره در دوران سلطنت شاهان اولیه صفوی سید نورالله مرعشی که از رؤسای علویون بود بشوشتر آمد و کارهای نجم الدین را تعقیب کرد و سرانجام مذهب تشیع بطوری در شوشتر رونق گرفت که با قم و کربلا رقابت میکرد و در همین ایام بود که مساجد و مقابر متعددی در تمام محلات شهر ساخته شد.

باری ما از روی رود کارون گذشته وارد شهر شوشتر شدیم امانه با آن ابهت و جلالتی که پادشاه ساسانی برای مهندس خود یعنی بارانوش سازنده پل فراهم کرده بود. از کوچه وسیعی عبور کردیم. در دو طرف این کوچه کانهایی بود که در آنها لیمو و خرما برای فروش

گذارده بودند . جمع کثیری برای تماشای مافرنگیان دردنبال ما افتادند و پس از آنکه از کنجکاو
عمومی رهایی یافتیم از کوچه سرداب ماندی عبور کردیم که اغلب از خانه های آن ویران شده بود .

یکی از کوچه های تنگ شوشتر

و بالاخره رسیدیم به مارت حکومتی که سید اسدالله
خان حاکم در آن سکونت داشت و چون داخل
عمارت شدیم از ایوانی عبور کردیم که در زیر آن
عده زیادی از سارقین و قاتلین زنجیر شده ردیف
روی زمین نشسته بودند . اما بانو کران خان روابط
خوشی داشتند و با آنها صحبت میکردند . پس از
عبور از حیاط مجلس بیاع نخلستانی وارد شدیم و
از پله های عمارتی بالا رفتیم و در تالار وسیع
گنبدداری وارد شدیم که در جلوی آن مهابی بزرگی
واقع بود .

در این جا منظره بسیار باشکوهی دیده میشود که
گمان نمیکنم نظیر آن در هیچ کشوری وجود
داشته باشد . در فاصله دوست متری صخره عظیم
قرمز رنگی مانند دیوار بلندی سر برآورده بود
و در روی آن دشت سر سبز و با صفای جلوه
خاصی داشت و شط بزرگ کارون از پایه

قصر سید اسدالله خان

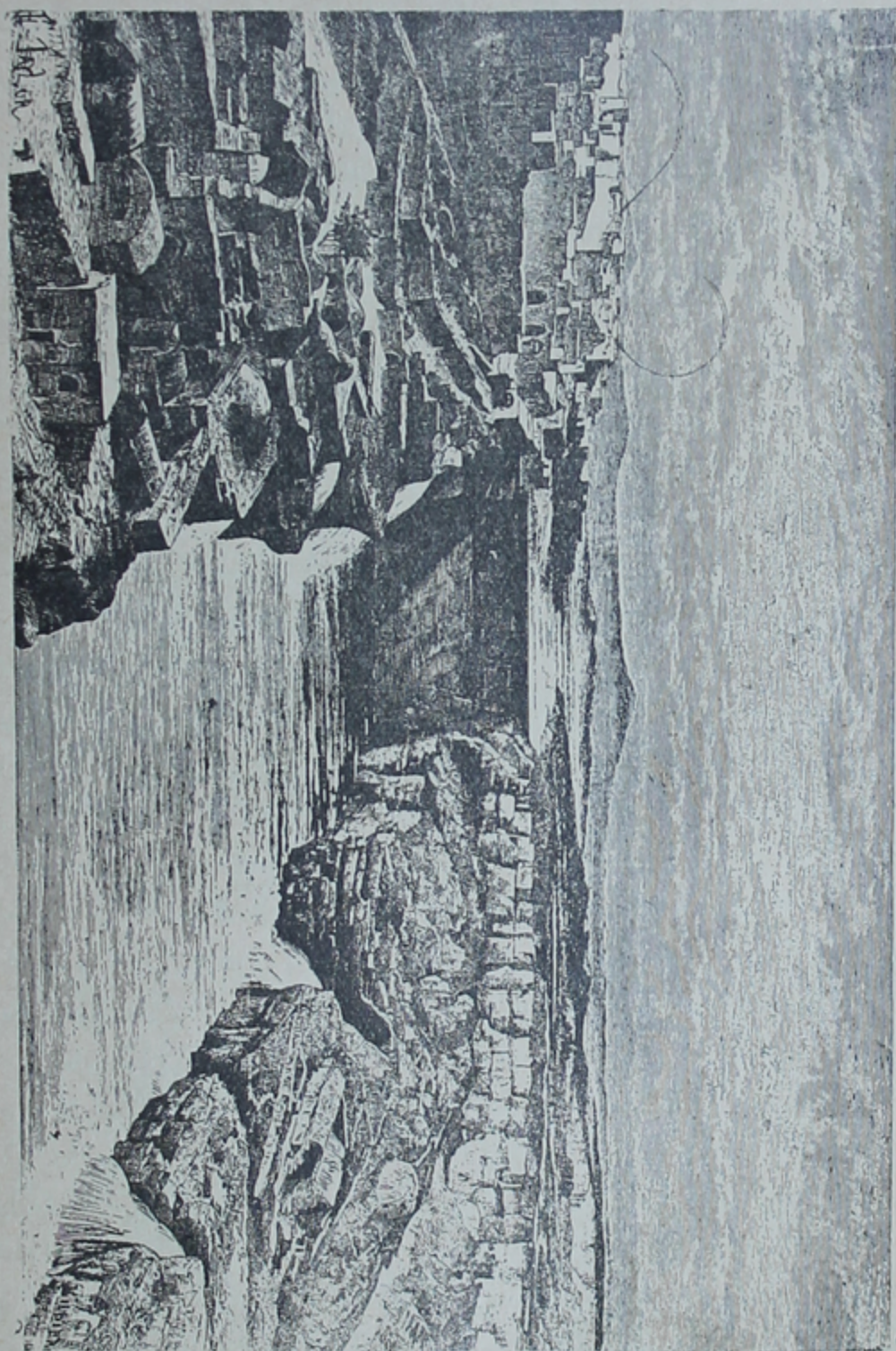
این کوه میگذشت. در حینیکه برای تماشای پیچ و خمهای شط نظری پائین انداختم دریافتیم که قصر مسکونی اسدالله خان هم در روی صخره‌ای نظیر همان صخره که در مقابل نظر است قرار گرفته و شط کارون در میان این دو کوه بلند که مانند دروازه آهنین است عبور میکند اما وسعت مابین این دو کوه بالتمام از آب پوشیده نشده است. در طرف چپ آن زمین رسوبی است که در آن نخلستان بسیار باصفائی ایجاد شده و باینکه ارتفاع نخلها زیاد است در عمق این دره بزحمت دیده میشوند و شاخ و برگ سبز آنها هم بارنگ تیره آب اختلاط پیدا کرده و منظره خاصی را نمایش میدهند.

۱۹ ژانویه - بنا بر روایتی شخص مسلمانی که در طول حیات از روی بی انصافی و ظلم و جور ثروتمند شده و مال همسایگان و نزدیکان خود را بعنف از آنها گرفته در روز حساب مجبور است که تمام این اموال را بر شانه خود بار کند و در حالیکه شانه‌های او در زیر فشار این بار سنگین خرد شده است در محکمه عدل الهی حاضر گردد. بنا بر این مسلم است در آن لحظه‌ای که حاکم عربستان بحکم اجبار بایستی دست بخلقه در جهنم بزند ناچار است که از شایطین و ارواح شریر استمداد نماید تا بتواند بار سنگینی که بر دوش دارد و مافوق طاقت بشری است بحکمه عدل خداوندی برساند.

از دیروز تا کنون گوشهای ما از شنیدن آه و ناله و شکایات مظلومین کر شده است. مطالبه مالیاتهای سنگین و رشوه و مداخل مأمورین دولتی بی اندازه از حد گذشته است. ایالت خوزستان بکلی در فقر و فلاکت غرق شده است. تجار و کسبه در نهایت سختی امرار حیات میکنند. مالیاتها مضاعف گردیده و خانه‌ها بکلی ویران شده و مالکین قادر به تعمیر آنها نیستند. دهقانان از زراعت دست کشیده و از نان جوینی هم که سد جوع کند محروم هستند و مالکین هم که مختصر ثروتی دارند دیگر بفکر زراعت نی‌شکر و ایجاد نخلستان نیستند. قبایل باگله‌های گوسفند خود بطرف کوهستانهای صعب الوصول فرار کرده و میکنند. قناتهای تمام خراب و از خاک پر شده است. دهکده‌ها ویران و خالی از سکنه مانده است و شاهزاده حاکم بار مالیات را بر دوش اشخاص باقی مانده گذارده است. نظر باینکه قبایل فرار کرده و دهکده‌ها هم ویران و خالی از سکنه شده و مالیات و دخلی در کار نیست حکومت بشهر نشینان مالیات بی اندازه‌ای تحمیل کرده است و خلاصه آنکه ناحیه زرخیز خوزستان از بی فکری و تعدی حکمرانان در شرف انهدام است.

اوضاع اصلاح پذیر نیست. کسانی که شهامتی دارند نمی‌توانند با هیچ وسیله‌ای عرایض خود را باستان ملائک پاسبان اعلی حضرت قدر قدرت برسانند و اشخاص محجوب هم از حشمت شاهزاده حشمت السلطنه که از نژاد والاتبار قاجار و عموی شاه است برخوردارند. این مرد قساوت قلب و بیرحمی را بمنتها درجه رسانده است. ملاها و سادات و میرزاها از شدت بیچارگی بمامتوسل شده و التماس میکنند که پس از رفتن از این ایالت مستدعیات آنها را بشاه برسانیم و مترجم احوال آنها باشیم.

ضرب المثلی میگوید: کسیکه بصدای دوزنگ گوش دهد البته دو صدای مختلف میشود. در

آسیابهای شیراز

موقعی که مارسل میخواست برای ادای وظیفه نزد شاهزاده حاکم برود متاسفانه من در حال لرز بودم و نتوانستم همراه او بروم. در موقع مراجعت برای من نقل کرد که شاهزاده حاکم از سکنه عربستان اظهار نا رضایتی میکرد و میگفت اینها بی اندازه متعصب هستند و بشرافت مذهبی خود افتخار میکنند. بسیار ممسک و دروغگو هستند. هوش خوبی دارند اما صداقت و امانت ندارند.

من نمیدانم کدام يك از این دو مقصر است حاکم یا محکوم ؟

مدت زیادی باید در میان آنها زندگانی کرد و به تحقیق پرداخت تا معلوم شود مقصر و دروغگو کیست ؟

خلاصه شوشتر بی اندازه از مرحله آبادی دور شده است . این جا بمنزله قبرستان است . خانه ها همه ویران و ملك مستقل حاجی لكلك شده است . گاهی در فاصله زیادی در باطابق نیمه روشنی بطرف کوچه های کثیف پراز گل باز میشود که در آنها دستگاه های بافندگی بدوی قدیمی کار میکند و انسان از تماشای آنها و دیدن صورت کارگر محزون میگردد . در این دستگاهها گلیم های شوشتری و پارچه های نخی سفید و آبی بافته میشود که زنان در موقع بیرون رفتن از منزل بر می اندازند ولی بطور کلی سکوت و عدم فعالیت بر شهر حکمفرما میباشد .

تنها يك محله است که در آن مختصر جنب و جوش دیده میشود . این محله در کنار شط و در پهلوی سدی از شاهکارهای قدیم عهد ساسانی واقع است . این ساختمان بزرگ و محکم هم پل و هم سد است آب در جلو این سد بالا می آید و چند آسیا برآبجرت در می آورد و جو و گندم را تبدیل بآرد میکند . بغیر از این آسیاها دیگر چیزی نیست . تجارت و صنعت و زراعت بکلی از شهر شوشتر که سابقاً یکی از شهرهای آباد و پر ثروت بوده بکلی رخت بر بسته است ؛ در صورتیکه میتوان با مختصر توجهی دوباره موجبات آبادی آنرا فراهم کرد و سدها و مجاری که در زمان ساسانیان با اصول علمی ساخته شده و هنوز خرابه های آنها باقی است بکار انداخت و باین ناحیه که در حال احتضار است دوباره حیات بخشید و این کار هم بسهولت انجام میگیرد یعنی باید سدهای باستانی را تعمیر کرد تا آب بزمینهای بایر مسلط شود و حاصل فراوانی عاید گردد و با ساختن راههای ارتباطی با اصفهان و خلیج فارس بخارج صادر شود ولی بدبختانه نمیتوان چنین انتظاری را نه از زمامداران کشور و نه از سکنه که بحال احتضار افتاده اند داشت زیرا که تمام زمامداران و حکام جز بر کردن کیسه خود فکری ندارند .

اغلب از این سدها خراب و شعب متعدد آنها از خاک پر شده است . باستثنای شطیط که در موقع آمدن از دزفول از روی آن عبور میکنند مجرای دیگری برای آبیاری دیده نمیشود . ایالتی که بهترین شطوط شرقی از آن عبور میکنند متأسفانه آب ندارد و دشتهای حاصلخیز آن بدون استفاده مانده است . فقط در منطقه میان کارون و شعبه مشتق از آن مختصر زراعتی میشود طاعون ۱۸۳۲ بضمیمه اوضاع خراب اداری و استبداد و ظلم حکومت مرکزی ایران این ناحیه ممتاز و زرخیز کره زمین را باین صورت فلاکت بار و پراز بدبختی در آورده است ۴۰ ژانویه - شکایات و اظهارات نارضایتی که دیروز شاهزاده حکمران بمارسل کرده بود مبنی بر اینکه باید باز حمت مالیات را گرفته و بشاه برساند و بهین جهت آن اندازه عایدات ندارد که بتواند خانه خود را موافق شأن خود اداره کند مانع آن نشد که او را از خواش يك عکس مجانی منصرف سازد . از مارسل خواش کرده بود که عکس او را در حالیکه با نشانه های افتخاری و نظامی سواره در رأس قشون جا بگرفته باشد بردارد مارسل هم خواش

یکی از کوچه های وسیع شهر شوشتر

اورا پذیرفته و وعده داده بود که امروز صبح با من بقصر حکومتی برو و خواهش او را انجام دهد اما افسوس که مدت دوروز است که تب از من دست نکشیده و یک خستگی و سستی مفرطی عارض من گردیده است. بعلاوه اشتهاى بنذاهم که برطرف کننده این بیحالی است بکلی از من سلب شده و دهانم بدطعم و قوای جسمانی و مقاومت اخلاقی همه از میان رفته و مثل این است که تمام نیروهای حیاتی بامن پدرود گفته باشند:

در هنگام رفتن پارك حكومتى من نتوانستم در بستر بيمارى خود به نشيمن تاپه رسد باینكه حرکتى كنم و برای عكس بردارى حاضر شوم. ناچار ما رسل دستگاه عكاسى را برداشته و رفت كه بوعده خود وفا كند.

در موقع رفتن منشی مجرم حضرت والا موسوم بمیرزا بزرگ نیز با او همراه شد. راهنمای شوهر من اهل شوشتر و خوش قیافه بود. عمامه ای از پارچه گاز آبی رنگ که دارای تارهای زرین بود بر سر داشت. این نوع عمامه بسکنه متمول و اعیان شهر اختصاص دارد زیرا آنها حق ندارند عمامه سیاه سادات که علامت عزاداری اولاد علی است بر سر گذارند.

قلعه سلاسل اقامتگاه رسمی والی عربستان است و در روی کوهی که مانند فلات کوچکی است قرار دارد و در پایه این کوه هم یکی از شعب شط کارون که آنرا شطیط (شط کوجک) میگویند عبور میکند و ساختمانها و استحکاماتی که از عهد ساسانیان باقی مانده در قدیم وسایل دفاعی خوبی بوده اند. قسمتهای تحتانی دیوارها با سنگ ساخته شده. اما قسمت های فوقانی و محل قورخانه آن از ساختنهای تازه هستند و با آجر ساخته شده اند و بواسطه عدم استحکام شایسته آن نیستند که کومک مهمی بمدافعین قلعه بکنند و این قلعه با چند گلوله توب بکلی سرنگون خواهد شد.

در مدخل ارك حكومتی بطرف باطلاقی باز میشود که از کثافات حیوانات تولید شده است و اشخاص پیاده ممکن نیست بتوانند از این راه باریک داخل شوند زیرا که باید در کثافات غوطه ور شوند. بنابراین بامر میرزا بزرگ سربازان در جای قلعه دیگر یک قسمت از دیوار را خراب کرده و راهی درست کردند تا مارسل و میرزا بزرگ بتوانند بدرون قلعه شاپور بروند. درون حیاط اول قابل شرح و توصیف نیست. در اطراف آن اطاقهای کوچکی از برای سربازان ساخته اند که همه بدیوارهای قلعه تکیه دارند و سربازان در آنها منزل کرده اند در آن طرف سربازخانه مجرائی در صخره حفر شده که مستقیماً بشط کارون ارتباط دارد و مدافعین میتوانند در موقع محاصره بآب دسترسی داشته باشند.

بنائی که در بالای فلات مرتفع واقع شده قصر قدیمی ساسانیان نیست. بلکه عمارت ساده ایست که در میان باغها ساخته شده است و بجای آن عمارات قدیم اکنون درخت و گل و چمن

دیده میشود. تالارها و اطاقها با گچ سفید شده و زمین هم سنگ فرش ندارد. حصیری در روی خاک کف اطاقها انداخته و آن را باقالی فرش کرده اند. درهای اطاقها با چوب سفید ساخته شده و با چفت و رزبه بسته و باز میشوند. در عوض از بالای بالکون که بطور قائم بر روی شط ساخته شده منظره جالب توجهی دیده میشود. شطیط و جبال بختیاری و چند امامزاده با گنبد های آبی رنگ و سد مشهور شاپور که موسوم است به بند قیصر و اکنون خراب شده در تحت نظر واقع شده اند.

حاکم بابی صبری انتظار ورود شوهر مرا داشت و برای اینکه چهره دلربائی داشته باشد شب قبل به حکیمباشی خود امر کرده بود که جوشهای صورتش را بادوا بسوزاند و بر طرف نماید و

میرزا بزرگ منشی حاکم خوزستان

چون پلك های چشمانش از همه جای صورت بیشتر جوش داشته اکنون چشمانش بصورت

گوشت پخته کوبیده‌ای در آمده است. باین حال نباید این نکته را فراموش کرد که نژاد قجری در هر حال باید قشنگ بنظر آید. بخصوص که در رأس یکفوج سرباز قرار گرفته باشد. این فوج مرکب بود از پانصد سرباز که اکثر لباسهای پاره‌ای برتن داشتند و آراسته‌ترین آنها دارای او نیفور می بود از ماهوت کهنه و متروک که میگفتند کهنه فروشان از اروپا آورده و بافسران فروخته‌اند. این جمعیت با آن کلاههای ناجور حاجی طرخانی که در روی آن صفحه مسینی باعلامت شیر و خورشید قرار داشت و کمربندی هم باهمان علامت بکمر بسته بودند در باغ جمع شدند.

یکساعت طول کشید تا صاحب منصب توانست آنها را در دو صف قرار دهد و کثیف‌ترین آنها را بصف دوم بفرستد. پس از آن صاحب منصب چند فرمان دوش فنک و راحت باش باالفاظ نیمه ایرانی و نیمه فرانسوی بسربازان داد که واقعاً تماشائی بود. صاحب منصبان قلیانی از دست مصدر خود میگرفتند و شمشیر را در میان پاها قرار داده و دودی در هوا پراکنده میکردند و دو باره بدست مصدرها میدادند و آنها هم در پشت سر اربابان قلیانرا بیکار نمیگذاشتند و سینه‌ها را ازدود پرمیکردند.

پس از آنکه مانورهای بزرگ نظامی خاتمه یافت شاهزاده حاکم آمد و در پیشاپیش قشون

پل شوشتر

خود جایگرفت و شوهرم خبر دارگفت و عکسی برداشت و بعد دفیله بی نظم و خارج از قاعده‌ای شروع شد و جشن خاتمه یافت. شاهزاده از حسن انتظامات قشون بصاحب منصبان

تهنیت گفت و باقیافه برغروری درتالار جلوس کرد . و مثل این بود که اطمینان کامل دارد که با این قشون درهمه جا بفتح و فیروزی نائل خواهد شد و بمحض اینکه توپهای سفارش داده شده باروپا بایران وارد شوند دولت روس باید کاملاً مراقب سرحدات خود باشد .

فصل چهل و یکم

مسجد جامع شوشتر - امامزاده عبدالله بانو - عزیمت از شوشتر - یکشب در چادر بادیه نشینان دهکده وئیس - اهواز - در روی شط کارون - در کنار کشتی .

شوشتر ۳۱ ژانویه - حشمت الساطنه تا اندازه ای بمارسل درست گفته بود . اهالی شوشتر کینه جو و متعصب اند . باینکه معروف است که شیرازیها و اصفهانیان قابل معاشرت نیستند در جنب اهالی شوشتر بمنزله فرشتگان مهربانی هستند و روح آزادی دارند . سکنه حاکم نشین

سید میرزا جعفر

خوزستان مدعی شرافت و اصالت هستند و باصل و منشاء خود افتخار میکنند و نسبت باشخاص غیر مسلمان کینه مخصوصی دارند و با اهالی شهرهایی که تحمل ورود عیسویان ناپاک را نموده اند اعتراض میکنند که چرا آنها را در شهر خود پذیرفته اند . ما هم بهمین جهت خیال داشتیم که از تماشای شهر و دیدن بازار و امکانه عمومی صرف نظر کنیم اما اسدالله خان حاکم اسکورتی برای مათیه کرد که در تحت فرمان ناظر پیرش حامی و یاسبان ما باشد و نگذارد کسی بما اهانت کند . باین حال مجبور شدیم که از دخول در مسجد جامع منصرف شویم و با آنکه از امام جمعه اجازه خواستیم که این بنای قدیمی معروف را به بینیم و از سید جوان موسوم بمیرزا جعفر که معروف بآزادیخواهی است ملاقات کردیم و تفسیر مجتهدین اصفهانرا هم ارائه دادیم نتیجه ای

نگرفتیم و فقط توانستیم در سر آفتاب عکسی از مناره مسجد برداریم و از میان درب نیم باز آن نظری بداخل اندازیم .

این بنای قدیمی از سنگ ساخته شده و چنین بنظر میآید که از روی نقشه مسجد قدیمی عمر عاص که در قاهره است ساخته شده باشد و تزیینات مختصری دارد یعنی فقط نمای بالای درها و پنجره های بیضی شکل و مناره ای که از صحن بتوسط قبرستان پر از علف های هرزه جدا شده موزائیک آجری ساده ای دارند و خلاصه آنکه این بنای قدیمی هم بامنظره محلات شهر هم آهنگ و در شرف خرابی و زوال است .

امامزاده عبدالله بانو

در امامزاده عبدالله بانو هم چیز جالب توجهی ندیدیم . این ساختمان هم دارای گنبدی است آبی رنگ که بستونی تکیه دارد و ستون هم دارای موزائیک رنگینی بوده که در نتیجه عدم مواظبت زیبایی خود را از دست داده و خزه های سبز رنگی کاشیه های مینائی بدن آن را پوشانده اند و لکله ها در بالای آن به تعمیر آشیانه خود اشتغال داشتند . بعضی این که موسی و مادام لکله مارا مشاهده کردند فرار اختیار نمودند و منقارهای خود را مانند چوب خشک بصدادر آوردند گویا این حاجی ها هم مانند اهالی شهر از ملاقات ما کراحت داشتند .

خلاصه اقامت مادر شوستر بیشتر از حد معمول شد و موقع آن است که ما این شهر قدیمی خدا حافظی کنیم و از سیاحت تل های مجاور شوستر و قلعه قدیمی که میگویند در کوهستان است و شهرهای قدیمی متروک و مقبره دیگر دانیال که گویا از روی رقابت ساخته شده بکلی صرف نظر نمائیم . وقت ما گذشته و باید زودتر مراجعت کنیم و این ابنیه عجیب و غریب را بعدها در طول مسافرت در خواب به بینیم . از طرفی هم فصل نامساعد است و پیوسته باران می بارد و نمیتوان خود را تسلیم تصادفات کرد . بعلاوه تب هم مادونفر زن و شوهر را از توانائی انداخته و مخصوصاً مرا طوری ضعیف کرده که دیگر نمیتوانم با پای خود راه بروم و یا چیزهای شکننده ایرا در دست های لرزان خود نگاهدارم .

بهر حال نمیدانم که آیا بواسطه پایان یافتن مسافرت است یا نزدیک شدن پبندر و نشستن در کشتی و رفتن بطرف وطن که این سستی در اراده من راه یافته و یا فقط تب های دائمی هستند که

منظره خارجی مسجد جامع شوشتر

مرا باین حال انداخته اند و در هر صورت اکنون يك فكر روز و شب مرا مشغول دارد و آن فكر مراجعت بفرانسه است و مانند شاگرد تنبیل مدرسه ای بابی صبری می ایلم که روزها زودتر بگذرند . در روی تقویم خط کشیده و فقط یکروز را با خط فرمز علامت گذاشته ام و آن روز احتمالی حرکت کشتی فرانسوی است که باید از بصره بطرف اروپا لنگر بکشد و باینکه

نیروی بدنیم بکلی ازدست رفته بسی خوشوقتیم که آخرین ایام مسافرت خود را با کاروان انجام میدهم .

خلاصه روز ۲۵ فوریه است . من در کشتی هستم و در بحراحر بطرف اروپا میروم . بالا رفتن از نردبان کشتی آخرین کوشش من بود . بقدری ناتوان وضعیف شده بودم که نمی توانستم از این هرکشتی بانتهای دیگر آن بروم و مسلماً اگر حرکت میکردم مانند اسب خسته و وامانده ای بزمین میافتادم .

پس از يك استراحت کامل و يك خواب طولانی مختصر نیروئی درخود یافتیم و فهمیدیم که چون فکر میکنم ناچار زنده هستم . در این حال ازخود میبرسم که چگونه توانسته ام با آن همه ضعف و پیریشان حالی از شوشتر بیرون بیایم و چهار منزل راه را با اسب طی کنم و در طول این راه ریزش باران های سیل مانند را در میان باطلافا تحمل نمایم . تنها چیزی که در خاطرمان مانده انواع رنج و مشقتی است که در این راه بین روی آوردند . اگر چیزی مینویسم با کمک مارسل است زیرا که با يك حالت بیحسی وبدون اینکه چیزی نگاه کنم یا واقعه ایرا در خاطر بسیارم از جنوب غربی خوزستان بمحمره آمده ام

اکنون دفتر یادداشت خود را برداشته و با آن صحبت میکنم و میگویم : ای دفتر بیچاره مدتی است که از انگلستان من دور مانده ای ولی خوشوقتیم که دو باره دردست من قرار گرفته ای . روزهای گذشت که بواسطه ضعف و ناتوانی نتوانستم سطوری در تورسم کنم . تو در این مسافرت طولانی همیشه رفیق راه و گواه بدبختی های گذشته من بوده ای و آن یادگار بهارا مانت نگاه داشته ای . اکنون باز مایلم که مطالبی را بتو بسیارم

در روز ۲۲ ژانویه ما از شوشتر خارج شدیم و از بل بزرگ ساسانی که هم پل است و هم سد آبیاری عبور کردیم و تمام روز را در دشت خرم و باصفائی راه پیمودیم و در این فکر بودیم که شب را در کجا باید بسر ببریم . خوشبختانه ستون دودی حضور قبیله چادر نشینی را اعلام کرد و چون نزدیک شدیم سگان وحشی بما حمله ور شدند . چادر نشینان آنها را از ما دور کردند و ما را در چادری منزل دادند ولی سگها باز هم در مقابل چادر میفریدند . چادر وسعتی داشت اما چون هوا خوب نبود ماده گاوها و بره و بزغال و مادیانهای اصیل را هم در آن جای داده بودند و علاوه بر این حیوانات افراد قبیله هم در روشنائی چراغ و حرارت آتش باماشریک شده بودند . چراغ ما عبارت از ظرف کوچک سفالی بود که آنرا با چربی پر کرده بودند . ابتدا مشاجرهای در میان میزبان و دوسر باز اسکورت ماتو لید شد . سربازان بامید اینکه شکم خود را از گوشت پر کنند از میزبان درخواست کردند که گوسفندی را برای ما قربانی کند . میزبان که رئیس قبیله هم بود بعذر اینکه فقیر و بی بضاعت است خواش آنها را پذیرفت و حاضر شد بره ایرا قربانی کند که برای سیر کردن شش نفر کافی است و برای رضایت خاطر این مردان جنگی از چادر بیرون رفت تا دستور قربانی را بدهد اما پس از نیم ساعت برگشت و بیمارسل چنین گفت : « صاحب : سربازان میخواهند مرا مجبور کنند که بره ای بافتخار شما قربانی کنم نظر باینکه

قبیله من بسیار فقیر است خواهش میکنم از اینکار صرفنظر کنید .
مارسل گفت : من بهای بره تو را خواهم پرداخت نگران نباش .
میزبان - اینکار غیر ممکن است زیرا که اگر شاهزاده حاکم بفهمد که من از مهمانان مجانی پذیرائی نکرده ام مرا سخت مجازات خواهد کرد و اگر اجازه دهید فقط بکشتن یک مرغ چاق قناعت کنم .

مارسل - بسیار خوب برو مرغ را بیاور . در انتظار اینکه شام خوبی خواهیم داشت حوصله ای بخرج دادیم اما تا ساعت یازده از مرغ خبری نشد . ناچار از شدت گرسنگی مقدار مختصری نان بادوغ ترش خوردیم و سربازان ناراضی متصل بمیزبان بد می گفتند .
مارسل لحافهای مارا مرتب کرد و صندوق حلبی که سابقاً ذخیره غذایی ما در آن بود در پشت بالش ها قرار داد . گمان میکنم که سروش غیبی این دستور را باوالهام کرده بود که صندوق را حایل ماقرار دهد . من در اثر لرز و تب خوابم نمیبرد و ناظر واقعه غیر مترقبه خطرناکی شدم . یعنی یکدفعه صدای وحشت آوری شنیدم که با آنحال ضعف از جای جستم و در روشنائی کمی که از زغال های نیم سوخته میتابید توانستم خطری را که از آن گذشته بودم مشاهده نمایم کره اسبی که در آنطرف چادر بسته شده بود پای بند خود را پاره کرده و آمده بود که با کره مادیان محجوبی که در نزد مادر خود استراحت میکرد ملاقاتی بکند و احترامات خود را باو تقدیم نماید . اما خانم نجیب یعنی مادیان از جسارت او متنیر شده و لگد سختی حواله آن کرده بود که چادر اینوقت شب بدون اجازه وارد شده است . عاشق بیچاره هم از این تهدید یا برای اطاعت امر مادر زن خود فرار اختیار کرده و از بالای سر ما پریده بود و فقط بصندوق خالی زبانیه رسانده بود . مسلماً اگر چند سانتیمتر بطرف چپ یا راست یا بالا و یا پائین پریده بود ججمه ما هم مانند جعبه حلبی فرورفتگی پیدا میکرد . البته خدا خواسته بود که ما ولو آنکه تندرست هم نباشیم از این ناحیه لعنتی دور شویم .

باری بمحض اینکه سپیده بامدادی هوا را روشن کرد گوسفندان از چادرها بطرف صحرا روی آوردند و مردان جوان بیلها را بردوش گذارده برای حفر ناکشی حرکت کردند . زنان قبیله که رنگ صورتشان از تابش آفتاب مانند مفرغ شده ولی نیرومند و هیكلهای رسا و قشنگی داشتند در یکطرف مشکی راسه پایه آویخته و آنرا بشدت تکان میدادند تا کره را ازدوغ جدا نمایند . در طرف دیگر سواران روی زین قرار گرفته و میخواهند برای شکار یاسرقت حرکت کنند اما پیر مردان چپقهای خود را روشن کرده و برای مراقبت چادرها بدور هم جمع شده اند . افزون بر این قبیله هم مانند قبیله جورج نیرومند هستند و هیچ شباهتی با شخص ضعیف و لاغر شویشری ندارند .

منزل دوم را هم در دشت باطلاقی طی کردیم . در همه جا آب و در بالای سرما ابر تیره ای بود در ساعت پنج بعد از ظهر هوا بکلی تاریک شد و فقط عمای پای حیوانات که در گل و آب راه

بیل‌داران قبیله

میرفتند سکوت شب را بهم میزد و هیچ اثر منزل و چادری که مایه امیدواری باشد دیده
نمیشد. هوا سرد و منجمد بود و در عین حال اوضاع آشفته آسمان و فکر اینکه یکشب

زنان قبایل در موقع کره گیری

دیگر هم باید در باطلاق بسربرد مرا کاملاً در اضطراب و وحشت انداخته بود .
ناگاه مارسل گفت : من صدای سگان را میشنوم . سگان قبایل شریر و خطرناک هستند با اینحال اگر در دسترس من بودند از شدت شادی آنها را در بغل میکشیدم زیرا که نوید منزلی را بکوش من میرسانند .

مقارن ساعت ده شب بود که بچند لانه کیرداری رسیدیم [کپر منزلی است که چادر نشینان بانی و شاخه های درخت در بیابان برای خود درست میکنند] این شب را هم در کمال سختی در این قبیله بسر بردیم .

صبح از این منزل حرکت کرده و در بیابانی راه میبودیم که پر از شالوده ها و خرابه های ابنیه دوره ساسانی بود و از مصالحی که روی زمین ریخته چنین معلوم میشود که این ابنیه را با سنگ های تراشیده ساخته بوده اند و پاره ای از خرابه ها هم دیده میشود که گویا آخرین آثار قصور و ابنیه قدیمی هستند و سدهای ویرانی هم دیده میشود که برای بالا آوردن آب کارون ساخته بوده اند . از اینجا بعد در دشتی راه میپیمودیم که جایجا اثری از خرابه های عهد ساسانیان در آن دیده میشود . تمام این ابنیه که بقایای آنها در روی زمین ریخته است با سنگ بنا شده بوده اند . از مجاری آب هم که سابقاً از شط کارون منشعب میگرددیده اند آثاری دیده میشود . منزل شب ما در دهکده وئیس است که پس از شوشتر مختصر آبادی در آن دیده میشود . این دهکده در سرحد

متصرفات شیخ مزعل واقع شده و با محمد داد و ستدی دارد . قایق‌ها برای حمل و نقل گندم در روی رود کارون آمد و رفت دارند . خانه‌ها در کنار رود واقع شده و تا اندازه‌ای تمیز هستند . گله‌های گاو و گوسفند زیاد دلیل ثروتمندی اهالی این دهکده می‌باشند . بعلاوه امروز یکی از روزهای پرسرور این دهکده است . اهالی همه از زن و مرد لباس نو پوشیده و در تشریفات جشن عروسی پسر بزرگ کدخدا شرکت کرده‌اند .

بمحض ورود بمنزل داماد خوش بخت نزد ما آمد و خواهش کرد که در جشن او حاضر شویم و در سور و سرور خانواده اش شرکت کنیم من با و گفتم که رنگ رخسار خبر می‌دهد از سر ضعیف . ولی بنا بر اصرار او ناچار با حال بیماری از جله طفیلی‌های این جشن شدیم . شیرینی زیادی در پیش ما گذاردند و پذیرائی خوبی کردند . رقص کوچکی را هم تماشا کردیم که صورت زیبا و لباس قشنگ آستین درازی بر تن داشت و وقتی که با آن لباس موج دار چرخ می‌زد مانند پروانه قشنگی جلوه می‌کرد و کیسوان بلند پرچینی در اطراف سرش ریخته و جواهر زیادی زیب پیکر خود کرده بود و با عشوه و طنازی دلربائی می‌کرد و هر کس او را باین آراستگی می‌دید ابداً فکر نمی‌کرد که این

پسر است بلکه همه تصور می‌کردند که دختر است . پس از آنکه این رقص با صدای یکنواخت سازی باحرکات علمی خود رقصید جای خود را به بازیگران دیگر تسلیم کرد .

درویشی که با دو نفر میمون باز از فارس آمده بودند بصحنه نمایش وارد شدند و دو میمون درشت خاکستری رنگ را بجست و خیز و بازیهای سرگرم کننده واداشتند .

باری آخرین منزل کاروانی ما اهواز بود ، اهواز در دوره سلطنت ساسانیان شهر بزرگ و آبادی

یکی از سکنه دهکده ونیس

بوده ولی اکنون بیش از بیست الی سی خانه خراب ندارد .

حیوانات دیگر نمیتوانند بطرف جنوب پیش روند . آب طغیان کرده و تمام دشت را فرا گرفته است باید قایقی کرایه کرد و با قاطرهای نیرومند و چارواداران خدا حافظی کرد . بنابراین بآنها گفتم : شانه‌های شکسته و ساق پای خرد شده و کمر خمیر مانند من دیگر روی شما را نخواهند دید اما من شما دوستان بیچاره خودم را هرگز فراموش نخواهم کرد . ای حیوانات بروید و با صاحبان خود مشغول ساختمان بهترین نژادهای شرقی باشید . ای حیوانات اگر چه قدری سرکش هستید اما پاهای محکمی دارید . ای قاطرچیان که معده‌های شما برای هضم هر نوع غذایی آماده است و از این حیث همه خوشبخت هستید بروید که قلب بی آرایش و صفات نجیبانه شما را فراموش نخواهم کرد .

میمون بازان در عروسی

خلاصه اهواز در نزدیکی يك سد قدیمی بنا شده است . این سد برای بالا آوردن آب کارون و آب دز فول که در بند خیل بهم متصل میگردد ساخته شده و یکی از شاهکارهای قابل توجه

دوره ساسانیان است و چون بطور منحرف از میان شط عبور میکند باندازه یک کیلومتر طول دارد هر گاه بملاحظه مجاری وسیع جلوی سد پیردازیم و عرض آنها را که متجاوز از یکصد متر است بنظر آوریم میتوان بخوبی استنباط کرد که چه رودخانه‌های عظیمی از شط کارون منشعب میشده و چه مقدار آب در این مجاری میغلطیده و چه دشتهای پهناوری رامشروب میکرده و چه ثروت فوق العاده‌ای در جنوب غربی شوش در زمان فرزندان ساسان بدست میآمده است . افسوس که اکنون این مجاری خراب و سد هم کاملاً ویران شده و آن اراضی پهناور هم لم یزرع و بیحاصل افتاده است .

تنها این سد از بقایای شهر قدیمی ساسانی نیست . بلکه اگر از برج و باروی قدیمی که اکنون مبدل به تپه خاکی شده بالا رویم و نظری بطرف مشرق اندازیم قلّه کوهستانی آهکی رامیبینیم که بجبال بختیاری اتصال پیدا میکند . در دامنه این کوه و در بالای آن همه جا قبرستانهای متعددی دیده میشود که سنگهای بزرگی در روی قبرها افتاده است و باینکه در طول قرنهای

یکی از قایقچیان اهواز

سنگهار ایرای ساختمانهای جدید برده اند و یادواره تراشیده و بقبرستانهای تازه منتقل کرده اند هنوز مقدار زیادی از آنها باقی است اما هیچ نوع علامت یا کتیبه‌ای موجود نیست که بتوان تاریخ درستی برای این میدان بزرگ آرامگاه معین کرد . تصور میکنم که در این قبرستان حفریاتی شده باشد زیرا مصالح سفالی زیادی که در موقع حفاری از قبرها بیرون آورده اند در روی زمین قبرستان پراکنده است . دهقانان نقل میکنند که در موقع بارندگیهای زیاد سیل از این قبرستان جریان پیدا میکند و زیور

های طلا و سنگهای گرانبها و مسکوکات بنام شاپور را بطرف رودخانه میکشاند . اهواز در این موقع بیش از دویست نفر سکنه ندارد که همه فقیر و بانهایت سختی زندگی میکنند . شیخ آنها پیرمردی است فوق العاده ظالم و جبار که اتصالاً آنها را در تحت فشار قرار داده و با انواع زجر و شکنجه حاصل دسترنج آنها را میگیرد . من تا کنون چنین آدم پیرحم و ظالمی را ندیده ام . این غول بد ترکیب با آن ریش قرمز رنگ بیماری مارا مغتنم شمرده و بفکر استفاده افتاده است نه خودش قایق بپایمیدهد که بمحرمه برویم و نه حاضر است که دیگری مارا ببرد و اتصالاً وعده میدهد که شما را با بلم خود خواهم فرستاد . مدت سه روز است که مارسل با او در کشمکش و نزاع است .

پس از آنکه به بهانه تعبیر قایق خود باندازه چهار برابر قیمت آن از ما پول گرفت باین فکر افتاد که مارا مبتلا بقحطی نماید تا بطور اجبار قفل صندوق آهنی را هم برای او باز کنیم محرمانه باهالی امر کرده بود که اگر کسی آذوقه‌ای بمافروشد او را بضرب چوب خواهد

کشت و مارا مجبور میکرد که تخم مرغهای گندیده در زیر شکم مرغانش را با بهای زیادی خریداری کنیم .

خلاصه ما نتوانستیم بر ارضی کردن این غول معمم موفق گردیم . خوشبختانه روزی آمد بطویلای که مارا در آن جای داده بود و گفت : « با کوشش های زیاد بلم خوبی برای شما فراهم کرده ام و از این ساعت به بعد هر وقت مایل باشید میتوانید حرکت کنید »

زنان اهواز

با اینکه ما باور نمیکردیم که چنین آدم حیلہ باز و طماعی راست بگوید یکساعت بعد زور قچیان آمدند و ما هم برای حرکت حاضر شدیم . زورقی که بجای بلم برای ما تهیه کرده بودند بقدری کوچک بود که ما بزحمت در آن

جای گرفتیم و علاوه بر اینکه متصل شانه هایمان از برخورد بکنار آن آسیب میدید بیم آنرا داشتیم که مبادا با کمترین موجی سرنگون گردد و مارا طعمه ماهیان شط کارون سازد .

دو نفر پارو زن در جلو و عقب آن جای گرفته بودند و قایق را در روی آب میراندند و طولی نکشید که اهواز با آن سد بزرگ و شیخ طماع و ظالمش از نظر ناپدید گردید .

آشنای ما هم در تعجب بود که چگونه شیخ برفتن ماتن در داد و از پارو زنان علت میپرسید .

یکی از آنها در پاسخش گفت : علت تن در دادن او این است که امروز قبل از طلوع آفتاب

چاپاری با اهواز وارد شد و اطلاع داد که سر تپ میرزا تقی خان دکترا ظل السلطان با کشتی

بخاری شیخ مزعل بزودی وارد اهواز میشود تا برود بشوشر و راجع بامر مهمی با حاکم

آنجا مذاکراتی بکند . بنابراین شیخ ما از آمدن او بوحشت افتاد و خواست زود تر شمارا

از قلمرو خود بیرون کند مبادا بمرتبه شکایت کنید و اسباب زحمت او را فراهم ننماید .

سواحل رود کارون در اولین مسافرت ما چنین منظره زیبایی را نداشت اما افسوس که من

نمیتوانم درست از تماشای این منظره مطلوب بهره مند شوم . در ته زورق افتاده ام و شغل بارانی

را بخود پیچیده ام و باداشتن تب و دروز و دوشب است که بیحرکت مانده ام .

در روز دوم حرکت زورق چند ساعتی در نزدیکی چادرهای قبایل توقف کرد و مارسل توانست

نان و دوغی از آنها خریداری نماید و پس از مختصر استراحتی دوباره براه افتادیم . نیمه شب

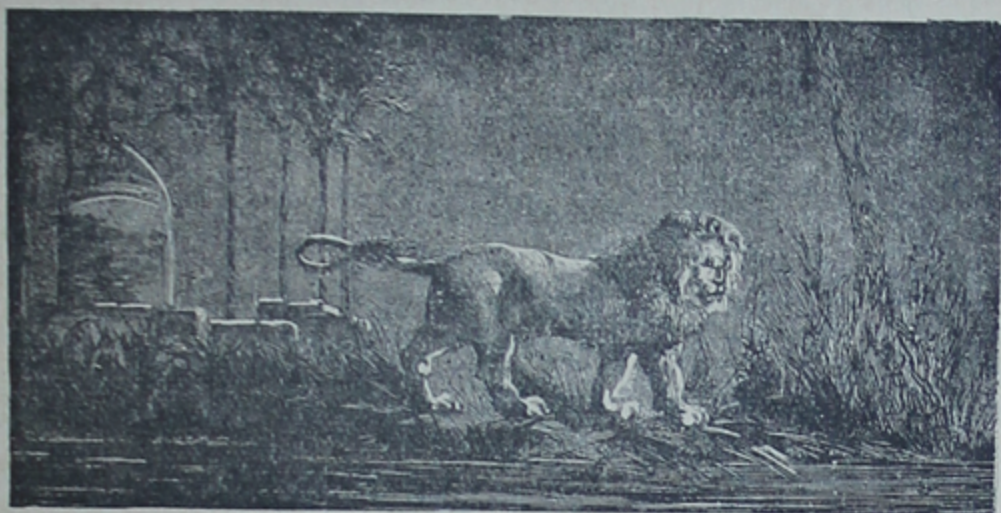
بادی بلند شد و بتدریج رو بشدت گذارد . قایقچیان از ترس غرق شدن قایق را بکنار آورده

و با طناب بدرختی بستند تا استراحت کنند . طولی نکشید که دیدم آهسته بآهسته بمارسل صحبت میکنند

و از او میپرسند که آیا تفنگ ها برای تیراندازی حاضر است یا نه ؛ از شنیدن این جله با اینکه بیحال

بودم بزحمت بلند شدم و تفنگ خود را برداشتم و با طرف نگاه کردم . باران قطع شده و باد هم

ابرهای سیاه را پراکنده کرده بود و ساحل هم در روشنائی ماه دیده میشد . ناگاه نظرم

شیر در ساحل کارون

بسیای ای افتاد که در زمینه روشن در حرکت است . چون بدقت نگرستم شیر عظیم العجته ابرا دیدم که موقرانه در طلب طعمه گردش میکند . با این حال تصور کردم که اگر ما را هم دیده بودیحتمل بخوردن گوشت ماچندان رغبتی نمیکرد . زیرا که مابقدری رنجور و ضعیف شده بودیم که بجز استخوان چیزی در تن نداشتیم . زور قچیان از ترس اینکه اگر ما تیری بطرف آن بیاندازیم شیر تیر خورده حمله میکند فرصت تیر اندازی بهمانداده و با عجله طنا برا از درخت باز کردند و از ساحل دور شدند و قایق را بجزکت در آوردند و شبانه مارا بمحمره رساندند .

روز بعد ما رسل قایق دیگری را کرایه کرد و باخوشوقتی بطرف بصره رفتیم . این مسافرت چندان زحمتی نداشت و چون بمصب رود کارون رسیدیم کشتی قشنگی را در دجله دیدیم که در عقب آن پرچم سه رنگ فرانسه نمایان بود . این همان کشتی است که من امیدوار بودم با آن بفرانسه مراجعت کنم .

اگر این کشتی در محمره در مقابل تجارتخانه فرانسه توقف نکند ما ناچاریم که ازدوراهیکی را اختیار کنیم یا باید یکماه در محمره بهمانیم تا دوباره برگردد و یا بهندوستان برویم و با کشتی دیگری حرکت کنیم . در این فکر بودم که ناگهان صدای سوت آن بلند شد . آیا لنگر خواهد انداخت ؟

بادقت بآن مینگریستم . پرچم سه رنگ از مصب کارون دور شد و چنان حالت اندوه و حزنی بمن روی داد که قادر بر تکلم نبودم و با هر دو دست بقلب خود فشار آوردم و بی اختیار سبل اشک از چشمانم جاری شد و سر را بزیر انداختم .

خوشبختانه چون دوباره بآن نگرستم مشاهده نمودم که بتدریج سرعت خود را کم میکند . بزور قچیان گفتم اگر زودتر مارا بکشتی برسانید انعام خوبی بشما خواهم داد . آنها هم از ذوق گرفتن انعام بر کوشش افزوده و طوری زورق را با سرعت میراندند که گویی در هوا

پرواز میکنند . بمحض اینکه بلم بکنار کشتی رسید من فوراً طناب پلکان را گرفته و بسرعت برق از آن بالا رفتم و خود را بدرون آن انداختم . علت عدم توقف کشتی هم در مرحله اول این بود که چون خواستند لنگر اندازند زنجیر آن پاره شد و کشتی با جریان آب رفت ناچار لنگر دیگری را انداختند و کشتی در فاصله نیم میل از مصب کارون توقف نمود . این پیش آمد موجب آن شد که من آخرین وحشت و اضطراب خود را در ایران احساس نمایم .

فصل چهل و دوم

خلاصه ای از تاریخ صنعتی و ادبی ایران - سلسله هخامنشی - پارتها - ساسانیان - فتوحات اعراب - غزنویان - سلجوقیان - مغولها - صفویه - قاجاریه
۲۸ فوریه - چنین بنظر می آید که نیروهای از دست رفته ام میل به بازگشت کرده اند و احساس میکنم که روز بروز حالم بهتر میشود . اکنون میتوانم بدون ترس از يك انتهای کشتی با انتهای دیگر آن بروم . رفته رفته هوش و حواس و حالت روحیم که بسستی و خمودی خوی گرفته بودند اظهار حیات میکنند .

دیشب های مهتاب که دریا آرام و کشتی در بحر احرر و اقیانوس هند سینه امواج را میشکافت من در روی عرشه کشتی قدم میزدم و گاهی بکنار آن آمده بدریا نظری میانداختم و بتماشای

عبور از کانال سوئز

خوکان دریائی میرداختم که باروشنائی فسفرمانند دراین شبهای خوش سرگرم بازی و تفریح بودند. گاهی هم فکر متوجه ایام مسافرت درایران میکردید و سختی‌ها و مشقت‌ها ورنجهائی که دراین مسافرت تحمل کرده بودم ازخاطرم عبور مینمودند ودر ضمن دوران عظمت باستانی وتاریخی ایران مانند دور نمائی درنظرم مجسم میکردید.

چون از زندگانی یکنواخت وخسته کننده مسافرت وتماس با ایرانیان رهایی یافته بودم و فراغت خاطری داشتم میل کردم بطور خلاصه ادوار تاریخی ایرانرا بقلم آورم وبیطرفانه دراوضاع واحوال هر دوره ومردم آن قضاوت نمایم وبهتر آن دیدم که از زمان سلطنت سیروس کبیر شروع کرده وبطور اختصار مطالعات خود را تااین زمان که ناصرالدین شاه قاجار براین سرزمین حکمرانی میکند شرح دهم.

مطالعه منشاء وتکوین ملت ایران وترقیات فکری وصنعتی ودوره‌های عظمت وانحطاط آن که صفحات قرون گذشته بآنها گواهی میدهند واربتباط این ملت بانزادهای لاتین وزرمن و منازعات وجنگهائی که در مدت ده قرن درمیان این ملت ومللیونانی ورومی بوقوع پیوسته همه حائز اهمیت وسودمند هستند. کشور ایران که تقریباً درسی قرن پیش با کوشش نیاکان آستیاژ وخود او وپسرش سیاکزار تأسیس یافت تنها کشوریست که توانست از گردابی که تمام ملل آسیائی در آن غرق شدند رهایی یابد وخود را بساحل نجات رساند وباینکه عظمت وقدرت باستانی خود را ازدست داده هنوز هم مردمش خصائص ذاتی وصفات پسندیده وسلیقه وذوق صنعتی وهنری خود را حفظ کرده اند وبقدری باستقلال خود علاقمندی داشته ودارند که حتی بمذهب اسلام هم که فاتحین عرب باین سرزمین آوردند صورت خاصی دادند یعنی اسلام واقعی واساسی را پذیرفتند وبآن عامل گردیدند.

در روشنائیهائی که بتاریخ گذشته فلات ایران تاییده دیده میشود که ابتدا سرزمین ایران بتصرف قبایل آریین درآمده است. در طرف شمال قبیله مادای یامد زندگانی میکردند و چون در مجاورت آشوریان بودند بزودی دارای تمدنی شدند و در نتیجه این تمدن توانستند قبایل وحشی جنوبی را هم مطیع خود سازند. امرا وزیردستان وغالب ومغلوب همه بزبانی حرف میزدند که بازبانهای قدیمی هندیان قرابتی داشت وبا قوانین استبدادی زندگانی میکردند وبطوریکه اکنون معلوم شده پیرو آئینی بودند که زردشت نامی از طرف اهورامزدا برای تمام قبایل آریین آورده بود.

پیشوایان روحانی مدی که اقتدار ونفوذی داشتند دراین آئین تغییراتی دادند وثنویت را که از اصول عقاید موروئی آنها بود در آن داخل کردند. آنها اساساً معتقد بودند که خدایان واهریمنانی هستند که متصل باهم در کشمکش وجنگ میباشند ولی پارسیان دراین آئین تغییری ندادند وآنها بهمان صورت ساده اولیه پاک وبی آلاش نگاهداشتند.

خلاصه مادهای اولین کسانی بودند که در صحنه نمایش وارد شدند وپس از اتحاد باممالک کوچک دست نشانده که از اطاعت دولت بنواسرپیچی کرده بودند قدرتی پیدا کردند ودایره فرمانروائی خود

را وسعت دادند و عظمت دولت آشور هم با ضربات سخت نابوبال اوسور (Nabou - Bal Oussour) حکمران بابل و سیاکزار پادشاه مد از میان رفت . معلوم نیست که در این نمایش ها و کشمکش ها پارسیان چه نقش مهمی را بازی کردند که توانستند در این موقع تمام خوزستان یا قسمتی از آنرا بدولت کوچک پارس ضمیمه نمایند . میتوان احتمال داد که سیروس در همین کشور کوچک که در کتیبه های بابلی بنام انسان یا نزان ذکر شده تولد یافته باشد . پدر او که در آن موقع بر این ناحیه حکمرانی میکرد مسلمان از خانواده هخامنشی بوده که شاخه بزرگتر آن در پارس فرمانروائی داشته و پای تخت آن در بازار کاد بوده است . بازار کاد (۱) و شوش هم در آن زمان تابع دولت بزرگ ماد و خراج گذار اکباتان بوده اند .

بهر حال در سال ۵۶۰ قبل از تاریخ ماسیروس بر پادشاه ماد یعنی آستیاژ غلبه کرد و بر تخت سلطنت پارس و ماد جلوس نمود و دولت پارس در ردیف بزرگترین دول شرقی درآمد . پس از فتح ممالک ایونی و لیدی و غیره سیروس باین فکر افتاد که کاخهایی بسبک نوین در فلات مشهد مرغاب بسازد . او نخستین کسی بود که در محل ابنیه خشت و گلی نیاکان خود کاخ های بزرگی با سنگ و آجر بنا کرد و دستور داد که حجاران صورتش را بطور برجسته در ستونهای سنگی کاخش نمایش دهند و این جمله را هم در کتیبه ای بزبان پارسی با خط میخی که شبیه بخط آشوری بود (۲) در سنگ بیادگار گذارد « منم سیروس پادشاه هخامنشی » پس از سیروس پسرش کامبیز کارهای پدر را تعقیب کرد و مملکت پارس را وسعت داد و مصر را هم تصرف نمود و در اواخر سلطنت او منها بفکر تصاحب تخت سلطنت افتادند و یکی از آنها گوماتانام در هنگام مسافرت های جنگی کامبیز خود را اسمردیس برادر کامبیز معرفی کرد و بر تخت پادشاهی جلوس نمود .

اما داریوش پسر هشتاسپ که نواده آخرین پادشاه پارسی و از دودمان هخامنشی بود این شخص غاصب را از تخت بریز آورد و خود بر تخت سیروس جلوس کرد و تمام ممالک آسیا را از سواحل رود سند تا جزیره قبرس و از ممفیس تا باکتریان و از خوزستان تا ارمنستان در تحت نفوذ و اقتدار خود در آورد .

فتوحات داریوش سر سلسله دوم هخامنشی بعنوان یادگارهای پر افتخار در کاخ های باشکوه پرسپلیس و در مقابر نقش رستم با خطوط برجسته ثبت شده است (۳) در تالارهای بسیار بزرگ کاخ های پرسپلیس و صورت های برجسته حجاری شده در سنگهای سخت این کاخها و مقابر نقش رستم اثری از هنرها و صنایع یونانی و مصری دیده میشود .

-
- (۱) بعضی از باستان شناسان بازار گادرا پارس گرد تصور کرده اند بر و گرد (م)
 (۲) عده ای از علما خط میخی را از اختراعات قوم سومر میدانند که در زمانهای بسیار قدیم در سرزمین بابل سکونت داشته اند (م)
 (۳) کتیبه بیستون از همه مفصلتر است (م)

من
Moi

داریوش
Darius

پادشاه
roi

PERSE 2 𐎠𐎡𐎢𐎣𐎤𐎥𐎦𐎧𐎨𐎩𐎪𐎫𐎬𐎭𐎮𐎯𐎰𐎱𐎲𐎳𐎴𐎵𐎶𐎷𐎸𐎹𐎺𐎻𐎼𐎽𐎾𐎿𐏀𐏁𐏂𐏃𐏄𐏅𐏆𐏇𐏈𐏉𐏊𐏋𐏌𐏍𐏎𐏏𐏐𐏑𐏒𐏓𐏔𐏕𐏖𐏗𐏘𐏙𐏚𐏛𐏜𐏝𐏞𐏟𐏠𐏡𐏢𐏣𐏤𐏥𐏦𐏧𐏨𐏩𐏪𐏫𐏬𐏭𐏮𐏯𐏰𐏱𐏲𐏳𐏴𐏵𐏶𐏷𐏸𐏹𐏺𐏻𐏼𐏽𐏾𐏿𐐀𐐁𐐂𐐃𐐄𐐅𐐆𐐇𐐈𐐉𐐊𐐋𐐌𐐍𐐎𐐏𐐐𐐑𐐒𐐓𐐔𐐕𐐖𐐗𐐘𐐙𐐚𐐛𐐜𐐝𐐞𐐟𐐠𐐡𐐢𐐣𐐤𐐥𐐦𐐧𐐨𐐩𐐪𐐫𐐬𐐭𐐮𐐯𐐰𐐱𐐲𐐳𐐴𐐵𐐶𐐷𐐸𐐹𐐺𐐻𐐼𐐽𐐾𐐿𐑀𐑁𐑂𐑃𐑄𐑅𐑆𐑇𐑈𐑉𐑊𐑋𐑌𐑍𐑎𐑏𐑐𐑑𐑒𐑓𐑔𐑕𐑖𐑗𐑘𐑙𐑚𐑛𐑜𐑝𐑞𐑟𐑠𐑡𐑢𐑣𐑤𐑥𐑦𐑧𐑨𐑩𐑪𐑫𐑬𐑭𐑮𐑯𐑰𐑱𐑲𐑳𐑴𐑵𐑶𐑷𐑸𐑹𐑺𐑻𐑼𐑽𐑾𐑿𐒀𐒁𐒂𐒃𐒄𐒅𐒆𐒇𐒈𐒉𐒊𐒋𐒌𐒍𐒎𐒏𐒐𐒑𐒒𐒓𐒔𐒕𐒖𐒗𐒘𐒙𐒚𐒛𐒜𐒝𐒞𐒟𐒠𐒡𐒢𐒣𐒤𐒥𐒦𐒧𐒨𐒩𐒪𐒫𐒬𐒭𐒮𐒯𐒰𐒱𐒲𐒳𐒴𐒵𐒶𐒷𐒸𐒹𐒺𐒻𐒼𐒽𐒾𐒿𐓀𐓁𐓂𐓃𐓄𐓅𐓆𐓇𐓈𐓉𐓊𐓋𐓌𐓍𐓎𐓏𐓐𐓑𐓒𐓓𐓔𐓕𐓖𐓗𐓘𐓙𐓚𐓛𐓜𐓝𐓞𐓟𐓠𐓡𐓢𐓣𐓤𐓥𐓦𐓧𐓨𐓩𐓪𐓫𐓬𐓭𐓮𐓯𐓰𐓱𐓲𐓳𐓴𐓵𐓶𐓷𐓸𐓹𐓺𐓻𐓼𐓽𐓾𐓿𐔀𐔁𐔂𐔃𐔄𐔅𐔆𐔇𐔈𐔉𐔊𐔋𐔌𐔍𐔎𐔏𐔐𐔑𐔒𐔓𐔔𐔕𐔖𐔗𐔘𐔙𐔚𐔛𐔜𐔝𐔞𐔟𐔠𐔡𐔢𐔣𐔤𐔥𐔦𐔧𐔨𐔩𐔪𐔫𐔬𐔭𐔮𐔯𐔰𐔱𐔲𐔳𐔴𐔵𐔶𐔷𐔸𐔹𐔺𐔻𐔼𐔽𐔾𐔿𐕀𐕁𐕂𐕃𐕄𐕅𐕆𐕇𐕈𐕉𐕊𐕋𐕌𐕍𐕎𐕏𐕐𐕑𐕒𐕓𐕔𐕕𐕖𐕗𐕘𐕙𐕚𐕛𐕜𐕝𐕞𐕟𐕠𐕡𐕢𐕣𐕤𐕥𐕦𐕧𐕨𐕩𐕪𐕫𐕬𐕭𐕮𐕯𐕰𐕱𐕲𐕳𐕴𐕵𐕶𐕷𐕸𐕹𐕺𐕻𐕼𐕽𐕾𐕿𐖀𐖁𐖂𐖃𐖄𐖅𐖆𐖇𐖈𐖉𐖊𐖋𐖌𐖍𐖎𐖏𐖐𐖑𐖒𐖓𐖔𐖕𐖖𐖗𐖘𐖙𐖚𐖛𐖜𐖝𐖞𐖟𐖠𐖡𐖢𐖣𐖤𐖥𐖦𐖧𐖨𐖩𐖪𐖫𐖬𐖭𐖮𐖯𐖰𐖱𐖲𐖳𐖴𐖵𐖶𐖷𐖸𐖹𐖺𐖻𐖼𐖽𐖾𐖿𐗀𐗁𐗂𐗃𐗄𐗅𐗆𐗇𐗈𐗉𐗊𐗋𐗌𐗍𐗎𐗏𐗐𐗑𐗒𐗓𐗔𐗕𐗖𐗗𐗘𐗙𐗚𐗛𐗜𐗝𐗞𐗟𐗠𐗡𐗢𐗣𐗤𐗥𐗦𐗧𐗨𐗩𐗪𐗫𐗬𐗭𐗮𐗯𐗰𐗱𐗲𐗳𐗴𐗵𐗶𐗷𐗸𐗹𐗺𐗻𐗼𐗽𐗾𐗿𐘀𐘁𐘂𐘃𐘄𐘅𐘆𐘇𐘈𐘉𐘊𐘋𐘌𐘍𐘎𐘏𐘐𐘑𐘒𐘓𐘔𐘕𐘖𐘗𐘘𐘙𐘚𐘛𐘜𐘝𐘞𐘟𐘠𐘡𐘢𐘣𐘤𐘥𐘦𐘧𐘨𐘩𐘪𐘫𐘬𐘭𐘮𐘯𐘰𐘱𐘲𐘳𐘴𐘵𐘶𐘷𐘸𐘹𐘺𐘻𐘼𐘽𐘾𐘿𐙀𐙁𐙂𐙃𐙄𐙅𐙆𐙇𐙈𐙉𐙊𐙋𐙌𐙍𐙎𐙏𐙐𐙑𐙒𐙓𐙔𐙕𐙖𐙗𐙘𐙙𐙚𐙛𐙜𐙝𐙞𐙟𐙠𐙡𐙢𐙣𐙤𐙥𐙦𐙧𐙨𐙩𐙪𐙫𐙬𐙭𐙮𐙯𐙰𐙱𐙲𐙳𐙴𐙵𐙶𐙷𐙸𐙹𐙺𐙻𐙼𐙽𐙾𐙿𐚀𐚁𐚂𐚃𐚄𐚅𐚆𐚇𐚈𐚉𐚊𐚋𐚌𐚍𐚎𐚏𐚐𐚑𐚒𐚓𐚔𐚕𐚖𐚗𐚘𐚙𐚚𐚛𐚜𐚝𐚞𐚟𐚠𐚡𐚢𐚣𐚤𐚥𐚦𐚧𐚨𐚩𐚪𐚫𐚬𐚭𐚮𐚯𐚰𐚱𐚲𐚳𐚴𐚵𐚶𐚷𐚸𐚹𐚺𐚻𐚼𐚽𐚾𐚿𐛀𐛁𐛂𐛃𐛄𐛅𐛆𐛇𐛈𐛉𐛊𐛋𐛌𐛍𐛎𐛏𐛐𐛑𐛒𐛓𐛔𐛕𐛖𐛗𐛘𐛙𐛚𐛛𐛜𐛝𐛞𐛟𐛠𐛡𐛢𐛣𐛤𐛥𐛦𐛧𐛨𐛩𐛪𐛫𐛬𐛭𐛮𐛯𐛰𐛱𐛲𐛳𐛴𐛵𐛶𐛷𐛸𐛹𐛺𐛻𐛼𐛽𐛾𐛿𐜀𐜁𐜂𐜃𐜄𐜅𐜆𐜇𐜈𐜉𐜊𐜋𐜌𐜍𐜎𐜏𐜐𐜑𐜒𐜓𐜔𐜕𐜖𐜗𐜘𐜙𐜚𐜛𐜜𐜝𐜞𐜟𐜠𐜡𐜢𐜣𐜤𐜥𐜦𐜧𐜨𐜩𐜪𐜫𐜬𐜭𐜮𐜯𐜰𐜱𐜲𐜳𐜴𐜵𐜶𐜷𐜸𐜹𐜺𐜻𐜼𐜽𐜾𐜿𐝀𐝁𐝂𐝃𐝄𐝅𐝆𐝇𐝈𐝉𐝊𐝋𐝌𐝍𐝎𐝏𐝐𐝑𐝒𐝓𐝔𐝕𐝖𐝗𐝘𐝙𐝚𐝛𐝜𐝝𐝞𐝟𐝠𐝡𐝢𐝣𐝤𐝥𐝦𐝧𐝨𐝩𐝪𐝫𐝬𐝭𐝮𐝯𐝰𐝱𐝲𐝳𐝴𐝵𐝶𐝷𐝸𐝹𐝺𐝻𐝼𐝽𐝾𐝿𐞀𐞁𐞂𐞃𐞄𐞅𐞆𐞇𐞈𐞉𐞊𐞋𐞌𐞍𐞎𐞏𐞐𐞑𐞒𐞓𐞔𐞕𐞖𐞗𐞘𐞙𐞚𐞛𐞜𐞝𐞞𐞟𐞠𐞡𐞢𐞣𐞤𐞥𐞦𐞧𐞨𐞩𐞪𐞫𐞬𐞭𐞮𐞯𐞰𐞱𐞲𐞳𐞴𐞵𐞶𐞷𐞸𐞹𐞺𐞻𐞼𐞽𐞾𐞿𐟀𐟁𐟂𐟃𐟄𐟅𐟆𐟇𐟈𐟉𐟊𐟋𐟌𐟍𐟎𐟏𐟐𐟑𐟒𐟓𐟔𐟕𐟖𐟗𐟘𐟙𐟚𐟛𐟜𐟝𐟞𐟟𐟠𐟡𐟢𐟣𐟤𐟥𐟦𐟧𐟨𐟩𐟪𐟫𐟬𐟭𐟮𐟯𐟰𐟱𐟲𐟳𐟴𐟵𐟶𐟷𐟸𐟹𐟺𐟻𐟼𐟽𐟾𐟿𐠀𐠁𐠂𐠃𐠄𐠅𐠆𐠇𐠈𐠉𐠊𐠋𐠌𐠍𐠎𐠏𐠐𐠑𐠒𐠓𐠔𐠕𐠖𐠗𐠘𐠙𐠚𐠛𐠜𐠝𐠞𐠟𐠠𐠡𐠢𐠣𐠤𐠥𐠦𐠧𐠨𐠩𐠪𐠫𐠬𐠭𐠮𐠯𐠰𐠱𐠲𐠳𐠴𐠵𐠶𐠷𐠸𐠹𐠺𐠻𐠼𐠽𐠾𐠿𐡀𐡁𐡂𐡃𐡄𐡅𐡆𐡇𐡈𐡉𐡊𐡋𐡌𐡍𐡎𐡏𐡐𐡑𐡒𐡓𐡔𐡕𐡖𐡗𐡘𐡙𐡚𐡛𐡜𐡝𐡞𐡟𐡠𐡡𐡢𐡣𐡤𐡥𐡦𐡧𐡨𐡩𐡪𐡫𐡬𐡭𐡮𐡯𐡰𐡱𐡲𐡳𐡴𐡵𐡶𐡷𐡸𐡹𐡺𐡻𐡼𐡽𐡾𐡿𐢀𐢁𐢂𐢃𐢄𐢅𐢆𐢇𐢈𐢉𐢊𐢋𐢌𐢍𐢎𐢏𐢐𐢑𐢒𐢓𐢔𐢕𐢖𐢗𐢘𐢙𐢚𐢛𐢜𐢝𐢞𐢟𐢠𐢡𐢢𐢣𐢤𐢥𐢦𐢧𐢨𐢩𐢪𐢫𐢬𐢭𐢮𐢯𐢰𐢱𐢲𐢳𐢴𐢵𐢶𐢷𐢸𐢹𐢺𐢻𐢼𐢽𐢾𐢿𐣀𐣁𐣂𐣃𐣄𐣅𐣆𐣇𐣈𐣉𐣊𐣋𐣌𐣍𐣎𐣏𐣐𐣑𐣒𐣓𐣔𐣕𐣖𐣗𐣘𐣙𐣚𐣛𐣜𐣝𐣞𐣟𐣠𐣡𐣢𐣣𐣤𐣥𐣦𐣧𐣨𐣩𐣪𐣫𐣬𐣭𐣮𐣯𐣰𐣱𐣲𐣳𐣴𐣵𐣶𐣷𐣸𐣹𐣺𐣻𐣼𐣽𐣾𐣿𐤀𐤁𐤂𐤃𐤄𐤅𐤆𐤇𐤈𐤉𐤊𐤋𐤌𐤍𐤎𐤏𐤐𐤑𐤒𐤓𐤔𐤕𐤖𐤗𐤘𐤙𐤚𐤛𐤜𐤝𐤞𐤟𐤠𐤡𐤢𐤣𐤤𐤥𐤦𐤧𐤨𐤩𐤪𐤫𐤬𐤭𐤮𐤯𐤰𐤱𐤲𐤳𐤴𐤵𐤶𐤷𐤸𐤹𐤺𐤻𐤼𐤽𐤾𐤿𐥀𐥁𐥂𐥃𐥄𐥅𐥆𐥇𐥈𐥉𐥊𐥋𐥌𐥍𐥎𐥏𐥐𐥑𐥒𐥓𐥔𐥕𐥖𐥗𐥘𐥙𐥚𐥛𐥜𐥝𐥞𐥟𐥠𐥡𐥢𐥣𐥤𐥥𐥦𐥧𐥨𐥩𐥪𐥫𐥬𐥭𐥮𐥯𐥰𐥱𐥲𐥳𐥴𐥵𐥶𐥷𐥸𐥹𐥺𐥻𐥼𐥽𐥾𐥿𐦀𐦁𐦂𐦃𐦄𐦅𐦆𐦇𐦈𐦉𐦊𐦋𐦌𐦍𐦎𐦏𐦐𐦑𐦒𐦓𐦔𐦕𐦖𐦗𐦘𐦙𐦚𐦛𐦜𐦝𐦞𐦟𐦠𐦡𐦢𐦣𐦤𐦥𐦦𐦧𐦨𐦩𐦪𐦫𐦬𐦭𐦮𐦯𐦰𐦱𐦲𐦳𐦴𐦵𐦶𐦷𐦸𐦹𐦺𐦻𐦼𐦽𐦾𐦿𐧀𐧁𐧂𐧃𐧄𐧅𐧆𐧇𐧈𐧉𐧊𐧋𐧌𐧍𐧎𐧏𐧐𐧑𐧒𐧓𐧔𐧕𐧖𐧗𐧘𐧙𐧚𐧛𐧜𐧝𐧞𐧟𐧠𐧡𐧢𐧣𐧤𐧥𐧦𐧧𐧨𐧩𐧪𐧫𐧬𐧭𐧮𐧯𐧰𐧱𐧲𐧳𐧴𐧵𐧶𐧷𐧸𐧹𐧺𐧻𐧼𐧽𐧾𐧿𐨀𐨁𐨂𐨃𐨄𐨅𐨆𐨇𐨈𐨉𐨊𐨋𐨌𐨍𐨎𐨏𐨐𐨑𐨒𐨓𐨔𐨕𐨖𐨗𐨘𐨙𐨚𐨛𐨜𐨝𐨞𐨟𐨠𐨡𐨢𐨣𐨤𐨥𐨦𐨧𐨨𐨩𐨪𐨫𐨬𐨭𐨮𐨯𐨰𐨱𐨲𐨳𐨴𐨵𐨶𐨷𐨹𐨺𐨸𐨻𐨼𐨽𐨾𐨿𐩀𐩁𐩂𐩃𐩄𐩅𐩆𐩇𐩈𐩉𐩊𐩋𐩌𐩍𐩎𐩏𐩐𐩑𐩒𐩓𐩔𐩕𐩖𐩗𐩘𐩙𐩚𐩛𐩜𐩝𐩞𐩟𐩠𐩡𐩢𐩣𐩤𐩥𐩦𐩧𐩨𐩩𐩪𐩫𐩬𐩭𐩮𐩯𐩰𐩱𐩲𐩳𐩴𐩵𐩶𐩷𐩸𐩹𐩺𐩻𐩼𐩽𐩾𐩿𐪀𐪁𐪂𐪃𐪄𐪅𐪆𐪇𐪈𐪉𐪊𐪋𐪌𐪍𐪎𐪏𐪐𐪑𐪒𐪓𐪔𐪕𐪖𐪗𐪘𐪙𐪚𐪛𐪜𐪝𐪞𐪟𐪠𐪡𐪢𐪣𐪤𐪥𐪦𐪧𐪨𐪩𐪪𐪫𐪬𐪭𐪮𐪯𐪰𐪱𐪲𐪳𐪴𐪵𐪶𐪷𐪸𐪹𐪺𐪻𐪼𐪽𐪾𐪿𐫀𐫁𐫂𐫃𐫄𐫅𐫆𐫇𐫈𐫉𐫊𐫋𐫌𐫍𐫎𐫏𐫐𐫑𐫒𐫓𐫔𐫕𐫖𐫗𐫘𐫙𐫚𐫛𐫜𐫝𐫞𐫟𐫠𐫡𐫢𐫣𐫤𐫦𐫥𐫧𐫨𐫩𐫪𐫫𐫬𐫭𐫮𐫯𐫰𐫱𐫲𐫳𐫴𐫵𐫶𐫷𐫸𐫹𐫺𐫻𐫼𐫽𐫾𐫿𐬀𐬁𐬂𐬃𐬄𐬅𐬆𐬇𐬈𐬉𐬊𐬋𐬌𐬍𐬎𐬏𐬐𐬑𐬒𐬓𐬔𐬕𐬖𐬗𐬘𐬙𐬚𐬛𐬜𐬝𐬞𐬟𐬠𐬡𐬢𐬣𐬤𐬥𐬦𐬧𐬨𐬩𐬪𐬫𐬬𐬭𐬮𐬯𐬰𐬱𐬲𐬳𐬴𐬵𐬶𐬷𐬸𐬹𐬺𐬻𐬼𐬽𐬾𐬿𐭀𐭁𐭂𐭃𐭄𐭅𐭆𐭇𐭈𐭉𐭊𐭋𐭌𐭍𐭎𐭏𐭐𐭑𐭒𐭓𐭔𐭕𐭖𐭗𐭘𐭙𐭚𐭛𐭜𐭝𐭞𐭟𐭠𐭡𐭢𐭣𐭤𐭥𐭦𐭧𐭨𐭩𐭪𐭫𐭬𐭭𐭮𐭯𐭰𐭱𐭲𐭳𐭴𐭵𐭶𐭷𐭸𐭹𐭺𐭻𐭼𐭽𐭾𐭿𐮀𐮁𐮂𐮃𐮄𐮅𐮆𐮇𐮈𐮉𐮊𐮋𐮌𐮍𐮎𐮏𐮐𐮑𐮒𐮓𐮔𐮕𐮖𐮗𐮘𐮙𐮚𐮛𐮜𐮝𐮞𐮟𐮠𐮡𐮢𐮣𐮤𐮥𐮦𐮧𐮨𐮩𐮪𐮫𐮬𐮭𐮮𐮯𐮰𐮱𐮲𐮳𐮴𐮵𐮶𐮷𐮸𐮹𐮺𐮻𐮼𐮽𐮾𐮿𐯀𐯁𐯂𐯃𐯄𐯅𐯆𐯇𐯈𐯉𐯊𐯋𐯌𐯍𐯎𐯏𐯐𐯑𐯒𐯓𐯔𐯕𐯖𐯗𐯘𐯙𐯚𐯛𐯜𐯝𐯞𐯟𐯠𐯡𐯢𐯣𐯤𐯥𐯦𐯧𐯨𐯩𐯪𐯫𐯬𐯭𐯮𐯯𐯰𐯱𐯲𐯳𐯴𐯵𐯶𐯷𐯸𐯹𐯺𐯻𐯼𐯽𐯾𐯿𐰀𐰁𐰂𐰃𐰄𐰅𐰆𐰇𐰈𐰉𐰊𐰋𐰌𐰍𐰎𐰏𐰐𐰑𐰒𐰓𐰔𐰕𐰖𐰗𐰘𐰙𐰚𐰛𐰜𐰝𐰞𐰟𐰠𐰡𐰢𐰣𐰤𐰥𐰦𐰧𐰨𐰩𐰪𐰫𐰬𐰭𐰮𐰯𐰰𐰱𐰲𐰳𐰴𐰵𐰶𐰷𐰸𐰹𐰺𐰻𐰼𐰽𐰾𐰿𐱀𐱁𐱂𐱃𐱄𐱅𐱆𐱇𐱈𐱉𐱊𐱋𐱌𐱍𐱎𐱏𐱐𐱑𐱒𐱓𐱔𐱕𐱖𐱗𐱘𐱙𐱚𐱛𐱜𐱝𐱞𐱟𐱠𐱡𐱢𐱣𐱤𐱥𐱦𐱧𐱨𐱩𐱪𐱫𐱬𐱭𐱮𐱯𐱰𐱱𐱲𐱳𐱴𐱵𐱶𐱷𐱸𐱹𐱺𐱻𐱼𐱽𐱾𐱿𐲀𐲁𐲂𐲃𐲄𐲅𐲆𐲇𐲈𐲉𐲊𐲋𐲌𐲍𐲎𐲏𐲐𐲑𐲒𐲓𐲔𐲕𐲖𐲗𐲘𐲙𐲚𐲛𐲜𐲝𐲞𐲟𐲠𐲡𐲢𐲣𐲤𐲥𐲦𐲧𐲨𐲩𐲪𐲫𐲬𐲭𐲮𐲯𐲰𐲱𐲲𐲳𐲴𐲵𐲶𐲷𐲸𐲹𐲺𐲻𐲼𐲽𐲾𐲿𐳀𐳁𐳂𐳃𐳄𐳅𐳆𐳇𐳈𐳉𐳊𐳋𐳌𐳍𐳎𐳏𐳐𐳑𐳒𐳓𐳔𐳕𐳖𐳗𐳘𐳙𐳚𐳛𐳜𐳝𐳞𐳟𐳠𐳡𐳢𐳣𐳤𐳥𐳦𐳧𐳨𐳩𐳪𐳫𐳬𐳭𐳮𐳯𐳰𐳱𐳲𐳳𐳴𐳵𐳶𐳷𐳸𐳹𐳺𐳻𐳼𐳽𐳾𐳿𐴀𐴁𐴂𐴃𐴄𐴅𐴆𐴇𐴈𐴉𐴊𐴋𐴌𐴍𐴎𐴏𐴐𐴑𐴒𐴓𐴔𐴕𐴖𐴗𐴘𐴙𐴚𐴛𐴜𐴝𐴞𐴟𐴠𐴡𐴢𐴣𐴤𐴥𐴦𐴧𐴨𐴩𐴪𐴫𐴬𐴭𐴮𐴯𐴰𐴱𐴲𐴳𐴴𐴵𐴶𐴷𐴸𐴹𐴺𐴻𐴼𐴽𐴾𐴿𐵀𐵁𐵂𐵃𐵄𐵅𐵆𐵇𐵈𐵉𐵊𐵋𐵌𐵍𐵎𐵏𐵐𐵑𐵒𐵓𐵔𐵕𐵖𐵗𐵘𐵙𐵚𐵛𐵜𐵝𐵞𐵟𐵠𐵡𐵢𐵣𐵤𐵥𐵦𐵧𐵨𐵩𐵪𐵫𐵬𐵭𐵮𐵯𐵰𐵱𐵲𐵳𐵴𐵵𐵶𐵷𐵸𐵹𐵺𐵻𐵼𐵽𐵾𐵿𐶀𐶁𐶂𐶃𐶄𐶅𐶆𐶇𐶈𐶉𐶊𐶋𐶌𐶍𐶎𐶏𐶐𐶑𐶒𐶓𐶔𐶕𐶖𐶗𐶘𐶙𐶚𐶛𐶜𐶝𐶞𐶟𐶠𐶡𐶢𐶣𐶤𐶥𐶦𐶧𐶨𐶩𐶪𐶫𐶬𐶭𐶮𐶯𐶰𐶱𐶲𐶳𐶴𐶵𐶶𐶷𐶸𐶹𐶺𐶻𐶼𐶽𐶾𐶿𐷀𐷁𐷂𐷃𐷄𐷅𐷆𐷇𐷈𐷉𐷊𐷋𐷌𐷍𐷎𐷏𐷐𐷑𐷒𐷓𐷔𐷕𐷖𐷗𐷘𐷙𐷚𐷛𐷜𐷝𐷞𐷟𐷠𐷡𐷢𐷣𐷤𐷥𐷦𐷧𐷨𐷩𐷪𐷫𐷬𐷭𐷮𐷯𐷰𐷱𐷲𐷳𐷴𐷵𐷶𐷷𐷸𐷹𐷺𐷻𐷼𐷽𐷾𐷿𐸀𐸁𐸂𐸃𐸄𐸅𐸆𐸇𐸈𐸉𐸊𐸋𐸌𐸍𐸎𐸏𐸐𐸑𐸒𐸓𐸔𐸕𐸖𐸗𐸘𐸙𐸚𐸛𐸜𐸝𐸞𐸟𐸠𐸡𐸢𐸣𐸤𐸥𐸦𐸧𐸨𐸩𐸪𐸫𐸬𐸭𐸮𐸯𐸰𐸱𐸲𐸳𐸴𐸵𐸶𐸷𐸸𐸹𐸺𐸻𐸼𐸽𐸾𐸿𐹀𐹁𐹂𐹃𐹄𐹅𐹆𐹇𐹈𐹉𐹊𐹋𐹌𐹍𐹎𐹏𐹐𐹑𐹒𐹓𐹔𐹕𐹖𐹗𐹘𐹙𐹚𐹛𐹜𐹝𐹞𐹟𐹠𐹡𐹢𐹣𐹤𐹥𐹦𐹧𐹨𐹩𐹪𐹫𐹬𐹭𐹮𐹯𐹰𐹱𐹲𐹳𐹴𐹵𐹶𐹷𐹸𐹹𐹺𐹻𐹼𐹽𐹾𐹿𐺀𐺁𐺂𐺃𐺄𐺅𐺆𐺇𐺈𐺉𐺊𐺋𐺌𐺍𐺎𐺏𐺐𐺑𐺒𐺓𐺔𐺕𐺖𐺗𐺘𐺙𐺚𐺛𐺜𐺝𐺞𐺟𐺠𐺡𐺢𐺣𐺤𐺥𐺦𐺧𐺨𐺩𐺪𐺫𐺬𐺭𐺮𐺯𐺰𐺱𐺲𐺳𐺴𐺵𐺶𐺷𐺸𐺹𐺺𐺻𐺼𐺽𐺾𐺿𐻀𐻁𐻂𐻃𐻄𐻅𐻆𐻇𐻈𐻉𐻊𐻋𐻌𐻍𐻎𐻏𐻐𐻑𐻒𐻓𐻔𐻕𐻖𐻗𐻘𐻙𐻚𐻛𐻜𐻝𐻞𐻟𐻠𐻡𐻢𐻣𐻤𐻥𐻦𐻧𐻨𐻩𐻪𐻫𐻬𐻭𐻮𐻯𐻰𐻱𐻲𐻳𐻴𐻵𐻶𐻷𐻸𐻹𐻺𐻻𐻼𐻽𐻾𐻿𐼀𐼁𐼂𐼃𐼄𐼅𐼆𐼇𐼈𐼉𐼊𐼋𐼌𐼍𐼎𐼏𐼐𐼑𐼒𐼓𐼔𐼕𐼖𐼗𐼘𐼙𐼚𐼛𐼜𐼝𐼞𐼟𐼠𐼡𐼢𐼣𐼤𐼥𐼦𐼧𐼨𐼩𐼪𐼫𐼬𐼭𐼮𐼯𐼰𐼱𐼲𐼳𐼴𐼵𐼶𐼷𐼸𐼹𐼺𐼻𐼼𐼽𐼾𐼿𐽀𐽁𐽂𐽃𐽄𐽅𐽆𐽇𐽋𐽍𐽎𐽏𐽐𐽈𐽉𐽊𐽌𐽑𐽒𐽓𐽔𐽕𐽖𐽗𐽘𐽙𐽚𐽛𐽜𐽝𐽞𐽟𐽠𐽡𐽢𐽣𐽤𐽥𐽦𐽧𐽨𐽩𐽪𐽫𐽬𐽭𐽮𐽯𐽰𐽱𐽲𐽳𐽴𐽵𐽶𐽷𐽸𐽹𐽺𐽻𐽼𐽽𐽾𐽿𐾀𐾁𐾃𐾂

زردشتیان سوخته شد و بکلی از میان رفت و مملکت فرتوت پارس در حالیکه تحمل این همه مصائب و شدائد را میکرد در انتظار قصابان دیگری بود که بیایند و آنرا قربانی کنند . هیچ ملتی آن توانائی و شایستگی را نداشت که مانند ملت ایران متصل در کشمکش باشد و بالاخره بتواند پس از انحلال سر بلند کند و باین فکر افتد که مملکت و استقلال از میان رفته خود را دوباره بدست آورد . ممالکی که بتوسط جانشینان اسکندر در سرحدات ایران تأسیس یافته بودند بجای اینکه اقتداری برای خود تحصیل کنند روز بروز ضعیف تر شدند اما ایران که شورش مقدونیه آنرا در بیجسی انداخته بود از خواب بیدار شد و ربهقه تابعیت یونانیان را با تکان سختی از گردن خود بدور انداخت و دو باره آزادی و استقلال خود را بدست آورد .

در اینوقت دوره سلطنت پارتها یا سلسله اشکانیان شروع میشود این دوره تاریک ترین ادوار تاریخی ایران است . مقدرات ایران بدست امراء و شاهان کوچکی افتاد که بطور ملوک الطوائفی در آنجا حکمرانی میکردند . از فتوحات و مغلوبیت های اشکانیان اطلاعی در دست هست ولی از نام سلاطین این سلسله که میراث سیروس را در میان خود قسمت میکردند اطلاعات کامل و دقیقی باقی نمانده است

در دوران این شاهان دلیر که سلحشوران قدیمی را بلرزه در آوردند و سربازان سرسخت غربی را باتیرهای سربازان پارتی بعقب راندند هیچگونه آثار معماری و ادبیاتی دیده نمیشود . در اواخر این دوره ایرانیان دوباره بهوش آمدند و بنکر معماری و ادبیات افتادند و لخش اشکانی کوشش کرد که قطعات پراکنده کتب مقدس قدیمی و اصول مذهب و عقاید مغان و مؤبدان را جمع کرده و تدوین نماید ولی بمقصود خود موفق نگردید

خوشبختانه پس از پارتها سلسله ای روی کار آمد که منتها آمال و آرزوی ایرانیان بود و باحمای ادبیات و آئین قدیمی پرداخت و دو باره این کشور را بنشأ اوج عظمت و ترقی رسانید

در مرکز پارس یعنی در میهن هخامنشیان امرائی فرمانروائی میکردند که دست نشانده پارتها بودند . نظربدوری پارس از مقر حکومت مرکزی که در سرحدات عربی واقع بود و نداشتن عایدات سرشاری سلاطین اشکانی باین قسمت جنوبی کمتر توجه داشتند و بنا بر این بتدریج فرمانروایان جنوبی تقریباً استقلال پیدا کردند

یکی از این حکمرانان موسوم بآردشیر بابکان که اولین مؤسس سلسله ساسانی بود سجنه نامه ای برای خود ترتیب داد که در رأس آن هخامنش قرار داشت و بسرمشق سیروس کبیر قبایل پارس را تحریک کرد و افتخارات گذشته آنها را بخاطرشان آورد و بساکین قلعه و خود و مخصوصاً مؤبدان که هنوز هم با اصول و عقاید مذهب قدیمی ایران علاقه داشتند وابستگی خاصی نشان داد و بدینطریق پیروان مذهب قدیمی و مؤبدان را با خود همراه کرد و با شاهزادگان

وامرائی که از اطاعت او سرپیچی داشتند جنگید و همه را در دشت فیروز آباد مغلوب کرد و چنین بنظر میآید که آتشکده جور را (۱). بیادگار همین فتوحات و جلوس بر تخت سلطنت بنا کرده باشد.

اردشیر از مردان باعزم و بلند همت و یکی از بهترین پادشاهان ایران بوده است. پس از آنکه شکست سختی ب لشکر اردوان آخرین پادشاه اشکانی داد و او را مغلوب کرد تمام شاهزادگان و امرا باطاعت او تن دردادند و او را شاهنشاه خطاب کردند و از آن به بعد تمام شاهان ایران این عنوان پرافتخار شاهنشاهی را اختیار نمودند.

عظمت و اقتدار اردشیر بجائی رسید که تمام سلاطین مشرق زمین خواستار دوستی او شدند و تحف و هدایای گرانبهای برای او فرستادند و پس از آنکه مملکت ایران را بمنتهای اوج عظمت رسانید منتظر آن نشد که مرگ برای او جانشینی معین کند بلکه به بهانه خستگی روحی تاج جمشید را بادست خود بر سر فرزندش شاپور گذارد و از سلطنت کناره گرفت. اردشیر برای رسیدن به تخت و تاج تکیه بمذهب قدیمی ایران کرد و باحیا کردن آداب و رسوم و عقاید ایرانیان قدیم همت گماشت و خود را نیز در پیروی این رسوم و آئین قدیمی مانند قهرمانی نمایش داد و شاید هم این کارها را از روی خلوص نیت کرده باشد. زیرا که چندین قرن قبل از لونی چهاردهم به پسر خود شاپور در موقع استعفای از سلطنت پند و اندرز میدهد و چنین میگوید.

« ای فرزند بدان که مذهب و سلطنت باید هم عنان حرکت نمایند و یکی بدون دیگری ممکن نیست وجود داشته باشد زیرا که مذهب اساس برقراری و پایداری سلطنت است و سلطنت هم باید پشتیبان و حافظ مذهب باشد »

کمتر مملکتی است که از حیث عظمت و اقتدار و ثروتمندی بیای ایران دوره ساسانی رسیده باشد. در این دوره تیسفون قائمقام شوش و بابل گردید و بجای آئین خشن اربابانواع پرستی و شرک مذهب یگانه پرستی مزدیسنا استقرار یافت. دشت های حاصل خیز پر برکت که در آنجا آب و آفتاب در فراوانی حاصل زمین باهم رقابت میکردند از جمعیت متراکمی پوشیده شد. شهرهای بزرگ بیکدیگر متصل گردیدند و کانالهای زیادی مانند شبکه های تور برای آبیاری ساخته شدند. جنگهای ایران باروم فتوحات نمایانی بنفع این سلسله منتهی گردید و با اسارت والرین امپراتور روم پایان یافت.

در این موقع سبک معماری تازه ای در ایران ظهور کرد. سرزمین ایران ما را باین ظهورات ناگهانی عادت داده است. مگر ندیدیم که در مدتی کمتر از چهل سال آنچه کاخهای عظیم بی نظیر در مشهد مرغاب و پرسپلیس برای شاهان اولیه ایران ساخته و پرداخته شد ؟

(۱) همان آتشکده ایست که در حوالی فیروز آباد واقع و دیولافوا آنرا مانند روز اول مجسم کرده است (م)

سلاطین هخامنشی چون بر تمام ملل تسلط و تفوق داشتند نیخواستند در منازل زندگانی کنند که شبیه بمنازل رعایای آنها باشد. بنابراین همانطور که ظروفی را از آب رود دانوب ورود نیل و رود کئاسپس (۱) پر کرده و در پشت درهای مفرغی خزائن خود بعلامت وسعت آب و خاک محفوظ نگاهداشته بودند شعارهای صنعتی مصری و یونانی و کلدانی را هم مخلوطاً در کاخهای پرسپلیس جمع کرده بودند.

طرز زندگانی ایرانیان با اوایل پادشاهان ساسانی تغییر کرد. معابدی که با سلوب یونانی در دوران اشکانیان و سلوکیدها در ایران بوجود آمده بودند همه تبدیل بآشکده‌ها شدند.

معماری ایرانی که بر اصول طاقهای قوس مانند و گنبدیهای آجری قرار داشت دوباره آبرومندی و شرافتی پیدا کرد. کاخ با عظمت تیسفون که هنوز در ساحل دجله خودنمایی میکند کاملاً بسبک معماری قدیم ایرانی ساخته شده و هیچگونه آثاری از اسلوب معماری بیگانگان در آن دیده نمیشود. برعکس پیشینیان که وقت خود را صرف خودخواهی و تجملات و ساختن کاخهای عالی میکردند ساختمانهای عام المنفعه از قبیل پلها و شاهراهها و سد ها و کانالها و غیره از مشغولیات عادی شاهان ساسانی بود. در میان تیسفون و مملکت بیزانس روابطی بوجود آمد و بیزانس بطور غیر مستقیم از رقیب خود ایران ساختن گنبد معبد یا صوفیرا بعاریت گرفت و همان تزییناتی که ایرانیان پس از محو شدن شورش و آشور بکار میبردند در معبد یا صوفی بکار رفت.

در این دوره مقام معماری بر حجاری فزونی پیدا کرد و چنین بنظر میاید که برای اهانت کردن بمنلو بین فقط قلمهای حجاری رومیها را بعاریت گرفته باشند تا بتوانند شرح فتوحات شاپور را نسبت بوالرین در نقش رستم ثبت و مجسم نمایند و جنگهای سواران سلجشور و پیمانهای اتحاد و اتفاق سلطنتی را در این کوه ترسیم کنند. تمام صنایع غربی بویژه حجاری صرف ایجاد بناهای سود آور شد و مهندسين غربی مشغول ساختن پلها و سد ها و مجاری آبیاری شدند.

در همین زمان بود که کتاب اوستا بزبان پهلوی ترجمه و تفسیر شد و برزویه طبیب ارمغانهایی مانند کتاب کلیله و دمنه و شطرنج از هندوستان بایران آورد و از انوشیروان پادشاه خوبی گرفت و بامر این پادشاه کتاب هندی را بزبان فارسی ترجمه کردند و در دسترس دانشمندان گذاردند. داستان نویسان غربی هم از این کتاب که بقارسی نقل شده بود استفاده زیادی کرده و داستانهای آنها را بزبان خود نقل و منتشر نمودند. کتاب زمان بجز اقیائی سندباد بحری و داستانهای مربوط بهفت وزیر که دارای حقایق اخلاقی هستند نیز در همین زمان از هندوستان بایران وارد گردیدند و شعرا و دهقانان شرح زندگانی پرمشاقه بهرام گور و اختراعات و بدبختیهای خسرو پرویز را بنظم در آورده و بیاد کار باقی گذاردند. مملکت چین هم شاید برای اولین دفعه دروازه‌های

(۱) Choaspés نام یکی از رودهای خوزستان بوده که امروزه فراسو میگویند و در شط

خود را بطرف ایران باز کرد تا مصنوعات خود را با مصنوعات رعایای شاهنشاه مبادله نماید. خلاصه قرنهای گذشته تا دوره دومی در تاریخ ایران پدیدار گردید. یزدگرد آخرین پادشاه ساسانی اگرچه فعال تراز داریوش کدمان بود در مقابل لشکر یرشور فاتحین عرب مجبور بعقب نشینی گردید و سرزمین ایران جولانگاه اعراب بیابان گرد شد و مواعینی که ممکن بود جلوگیری بشیروی آنها باشد بدست آنها منهدم گردید.

در همین ایام بود که بقول فردوسی «سوسمار خواران» (۱) یعنی اعراب بادیه نشینی که از تمدن بوئی نبرده بودند طلار را با نقره عوض میکردند و از بهای واقعی این فلزات اطلاعی نداشتند و مرواریدهای گرانبهای نفیس را که از درفش کاویانی ربوده بودند با دانههای ذرت مبادله میکردند.

معابد و آتشکدهها را ویران میساختند و آداب و رسوم بدوی خود را با شمشیر بایران تحمیل می نمودند.

جنگهای اعراب با ایران بسیار سخت و هولناک بود. زمین با خون آبیاری میشد اما دوا می پیدا نکرد. مذهب اسلام جای آئین مزدیسنا را گرفت و قرآن مجید قائم مقام اوستای کهنه گردید و ایرانیان از اهورامزدا دست کشیده به پرستش الله پرداختند و صحبت از حیات بعد از مرگ و قیامت و بهشت و دوزخ بیان آمد و دیوان موهوم و جن و پری خود را در مذهب جدید منتقل نمودند در مدت دو قرن ایران بمنزله یکی از ایالات قلمرو وسیع خلفا بود و حکام بدستور خلیفه وقت بر آن حکمرانی میکردند بدیهی است که با این اوضاع و احوال تاریخ ایران هم مقام خود را از دست داد و با تاریخ فاتحین آمیخته شد و جز یک مشت افسانههای بیمعنی چیزی باقی نماند. در طول این مدت همینکه مختصر تزلزلی در تخت خلافت دیده میشد حکام ایرانی از او امر خلیفه سرپیچی کرده دعوی استقلال مینمودند. اما نظر بر آنکه دارای وسایلی نبودند که بتوانند در مقابل اقتدار خلفا زیاد مقاومت کنند غالباً شکست خورده و میگریختند.

اقتدار خلفا هم مانند اقتدار حکام ایرانی دست نشاندۀ آنها استحکامی نداشت و موجبات دو نهضت بزرگ را در ایران فراهم کرد که یکی نهضت ادبی و دیگری مذهبی بود. در زمان امیر نصر سامانی شعرای ایران شروع بسرودن اشعار کردند و غزلیاتی بزبان فارسی بر طبق قواعد ادبی عرب از خود باقی گذاردند.

سلطان محمود غزنوی از آشفتگی اوضاع استفاده کرده خود را بسلطنت رسانید و بایران استقلالی داد و چون اقتدار خود را بمنتهای درجه رسانید فردوسی را مأمور کرد تا مدارک تاریخی که بزبان پهلوی باقی مانده بود همه را جمع کند و بنظم درآورد و کتاب بزرگ شاهنامه با سراز

(۱) اشاره باین اشعار فردوسی است که میگوید :

ز شیر شتر خوردن و سوسمار	عرب را بجائی رسیده است کار
که تخت کیانی کند آرزو	تنویر تو ای چرخ گردون تفو... الخ

و بهمت عالی فردوسی بوجود آمد. در این کتاب که یکی از شاهکارهای بزرگ عالم ادبیات است غالباً حقایق باافسانه‌ها و داستانها همراه است و نیز بواسطه همین کتاب است که ملل آسیائی تا اندازه‌ای بتاریخ ایران که آمیخته بافسانه و افکار شاعرانه است آشنا شده‌اند. انشاءتصاید و غزلیات و حماسه‌سرایی حاصل تجددملی بود اما عزاداری و نمایشات حزن انگیز از نواعهای مذهبی تولید شد. توضیح آنکه پس از رحلت پیغمبر اسلام [ص] ابو بکر و عثمان و عمر بجای علی (ع) که ایرانیان او را وارث حقیقی پیغمبر میدانند تخت خلافت را غصب کردند و پسر عم مؤسس اسلام صبر و حوصله را پیشه خود ساخت تا وقتی که این سه نفر غاصب از میان رفتند و چون بمقام خلافت رسید فرصتی نداشت و شاید در فکر هم نبود که این مقام را برای اولاد خود بطور اطمینان بخشی باقی گذارد. باز ماندگان خلفای پیشین هم نظر بکینه‌ای که از علی (ع) و اولادش در دل داشتند و میخواستند دوباره مقام خلافت را بدست آورند فرزندان علی (ع) حسن و حسین را در دشت‌های مدینه و کربلا شهید کردند و بقدری وحشیانه و ظالمانه این اعمال ناپسندیده را انجام دادند که هنوز هم شیعه از شهادت آنها عزادار است و هر ساله ییاد مظلومیت آنها در ایران مجالس روضه خوانی و تعزیه برپا میشود.

از این تاریخ به بعد شیعه با سنی بکلی قطع روابط کرد و جدائی کامل بین این دو فرقه بوجود آمد. احترام علی (ع) در نزد شیعه بنسبت درجه است و حقا هم باید اینطور باشد زیرا که این مرد بزرگ علاوه بر جنگها و فداکاریها که برای پیشرفت اسلام کرد در دانش و فضائل و عدالت و صفات نیک بی نظیر بود و نسل پاک و مقدسی هم از خود باقی گذارد. فرزندان نیز از او پیروی کرده و برای پیشرفت مذهب اسلام مظلومانه تن بشهادت دادند.

امیر المؤمنین علی (ع) کسی است که بت‌هایی را که اعراب شریک خدای یگانه میپنداشتند همه را شکست و وحدت پرستی را تبلیغ کرد

علی کسی است که هیچوقت از جنگ روی گردان نمیشد و در موقع شکست هم که هر کس برای حفظ جان خود میگریخت بکه و تنها پافشاری میکرد و استقامت بخرج میداد و خود را بخطر میانداخت

علی کسی است که در قضاوت بنسبت درجه عدالت رفتار میکرد و در اجرای قوانین الهی اصرار و پافشاری داشت

علی کسی است که تمام اعمال و رفتارش نسبت بمسلمانان متعطفانه بود. علی کسی است که تهدید و نویدش قطعی بود.

«ای چشمان من گریه کنید و اشکهای خود را با آه و ناله من متخلط نمایند و برای اولاد پیغمبر که مظلومانه شهید شدند عزاداری کنید»

خلاصه پس از آنکه ایران به سرفرازی اعراب در آمد و خلفا بر آن حکمرانی داشتند صنایع و حرف از این کشور باستانی رخت بر بستند. شاهزادگان و ملت بدبخت اتصالا بمصائب جنگها را تحمل

میکردند کاخهای عظیم ساسانیان متروک ماند و روبویرانی گذارد. شاهزادگان و امرامجبور شدند که در منازل خشت و گلی زندگانی کنند

محمود غزنوی هم چون بسلطنت رسید پای تخت خود را در دهلی قرارداد و در آنجا بنیه زیادی ساخت اما ایران روی بنای تازه ای را ندید. فقط مسجد و راین و مقبره های متفرق در خراسان معرف آثار صنعتی این دوره هستند

البته این ساختمانها هرگز پیاپی کاخهای بزرگ ساسانی نمیرسند تاچه رسد باینکه با کاخهای مجلل و با عظمت دوره هخامنشیان رقابت نمایند. این ساختمانها همه با آجر بنا شده و سنگ در آنها بکار نرفته است. آراستگی آنها مدیون استادان هنرمندی است که با همین آجرها آنها را زینت کرده و صورت خوش نما و زیبایی بآنها داده اند و در عین حال چنان محکم ساخته اند که برور زمان اعتنائی نداشته و اگر خرابی در آنها راه یافته بادست مهاجمین وحشی و غارتگر صورت گرفته است. همین ساختمانهای آجری هم ذوق و سلیقه و هنرمندی استادان ایرانی را میرساند

بدیهی است که طرز معماری با مرور قرون و فکر و سلیقه فاتحین تغییر میکند اما در ایران در هر دوره تاریخی باز هم اصل و منشاء قدیمی خود را حفظ کرده و آثار آن در مقابر و دشت های لم یزرع دیده میشود.

در قرن یازدهم سلسله سلجوقی روی کار آمد. این قبیله تاتار در زمان سلطنت غزنویان بسیار قوی و دارای افراد زیادی بود و سلطان محمود هم در زمان حیات خود آتیه آنها را تا اندازه ای پیش بینی میکرد «گویند در یکی از جنگها فرستاده ای از طرف رئیس این قبیله نزد سلطان محمود آمد. سلطان از او پرسید تا چه اندازه میتوانید برای من افراد جنگی بفرستید؟

فرستنده یکی از دوتیری که در دست داشت بسلطان داده و گفت هر وقت احتیاج بقشون داشتید این تیر را برای من بفرستید تا پنجاه هزار سوار بکومك شما بفرستم. سلطان گفت: آیا ممکن است که بیش از این هم بفرستید؟

فرستاده تیر دوم را بسلطان داده و گفت هر وقت این تیر را فرستادید یکصد هزار جنگی برای شما خواهیم فرستاد.

سلطان باز پرسید اگر من در تنگنایی واقع گردم و احتیاج بتمام قوای شما پیدا کنم برای مساعدت من چه خواهید کرد؟

سفر کمان خود را باو داده و گفت در چنین موقعی این کمان را برای ما بفرستید تا دویست هزار سوار جنگی برای شما بفرستیم»

الب ارسلان لشکر یزاتین را در آذربایجان شکست فاحشی داد و با این شکست افتخار نامه سلسله خود را امضاء کرد. پسر او ملک شاه حدود مملکت را وسعت داد و نام او همه روزه از مکه

تاسمرقند و از بناداتاکاشغر ورد زبانها بود و عجب اینکه چنین مملکت پهناوری در دوران سلطنت اوچنان امنیت و آرامشی داشت که هرگز نظیر آن دیده نشده بود .
مجاری متعدد برای آبیاری ایجاد گردید و دهقانان روی آسایش و فراوانی نعمت رادیدند .
دانشندان بسیرکواکب پرداخته و تقویم را اصلاح کردند . مساجد و مدارس متعدد در تمام شهرهای مهم مملکت ساخته شد . مقبره نخجوان با آن بام هر می شکل قشنگ و امامزاده یحیی و رامین و مسجد بزرگ آنجا و مدرسه قابل توجه قزوین و مدرسه بغداد که تبدیل بگمرکخانه شده و شاید سرای اورتمه بغداد هم از افتخارات آندوره محسوب میشود .

ادبیات هم در این دوره از معماری عقب نماند در آغاز قرن یازدهم اشعار بزمی زیادی سروده شد . خاقانی بقصیده سرائی پرداخت و نظامی داستان مشهور خسرو و شیرین و اسکندرنامه را بنظم در آورد دیوان درباری بخطابه نویسی و قصیده سرائی پرداختند و زهاد و عباد متقی خود را در عالم عرفان و تصوف انداختند و مراحل آنرا تا آخرین منزل طی کردند و در انتظار رسیدن بسعادت ازلی و خوشبختی جاویدانی بکف نفس و ترک ماسوی الله و فنای فی الله پرداخته و بعالم مادیات پشت پا زدند و سرگرم رموز آسمانی و عوالم لاهوتی شدند .
برعکس حکیم معروف عمر خیام که پیش آهنگ و مبشر گته (۱) و هانری هن (۲) بود در باغیات جاویدانی خود را سرود . این حکیم تقریباً مشرب سوفسطائی دارد و بهر چیز با نظر تردید و انکار و استهزا نگاه میکند و بخوشی و تعیش و لذایذ دنیوی و مستی صورت حقیقت میدهد . انوری هم یکی از شعرای این دوره است که باطبع روان فقر و فلاکت مردم خراسانرا پس از عبور طایفه غز بارنگ آمیزی قشنگی در اشعار خود نمایش داده است و میگوید (۳) :

بر سمرقند اگر بگذری ای باد سحر	نامه اهل خراسان بپر خاقان بر
نامه ای مطلع آن رنج تن و آفت جان	نامه ای مقطع آن درد دل و خون جگر
نامه ای بر رقص آه عزیزان پیدا	نامه ای در شکنش خون شهیدان مضمیر
نقش تحریرش از سینه مظلومان تنگ	سطر عنوانش از دیده مجرمان تر
ریش گردد ممر صوت از آن گاه سماع	خون شود مردمک دیده از آن گاه نظر
ای کیومرث بقا پادشاه کسری عدل	وی منوچهر لقا خسرو افریدون فر
قصه اهل خراسان بشنو از سر لطف	چون شنیدی زره لطف برایشان بنگر
این دل افکار جگر سوختگان میگویند	کای دل و دولت و دین راز تو شادی و ظفر
خبرت نیست کزین زیر و زبر شوم غزان	نیست يك پی ز خراسان که نشد زیر و زبر
بر بزرگان زمانه شده خردان سالار	بر کریمان جهان کشته لایمان مهتر

(۱) و (۲) Goethe و (Henri Heine) از شعرای مشهور آلمان هستند (۳) اشاره بقصیده منصل انوری است و ما آنچه را که نویسنده ترجمه کرده است عیناً از خود قصیده در اینجا نقل میکنیم .

بردر دونان احرار حزین و حیران
شاد الابد مرگ نهینی مردم
مسجد جامع هر شهر ستورانشانرا
نکنند خطبه بهر شهر بنام غزا از آنک
کشته فرزند گرامی اگر ناگاهان
بر مسلمانان آن نوع کنند استخفاف
خلق را زین غم فریادرس ایشاه نژاد
بخدائی که بیار است بنامت دینار
که کنی فارغ و آسوده دل خلق خدای
وقت آن است که یا بند زمرحت پاداش
آخر ایران که از آن بودی فردوس بر شک
رحم کن رحم بر آن قوم که نبود شب و روز
از تورزم ایشه و از بخت موافق نصرت
بهره ای باید در عدل تو نیز ایرانرا
هست ایران بمثل شوره و تو ابری و ابر
کشور ایران چون کشور توران چو توراست
خلقا زین حشر شوم اگر برهانی

در کف رندان ابرار اسیر و مضطر
بکر جز در شکم مام نیایی دختر
پایکاهیست که نه ستفش پیداونه در
درخراسان نه خطیب است کتون نه منبر
بیند از بیم خروشید نیارد مادر
که مسلمان نکند صدیک آن با کافر
ملك رازین ستم آزاد کن ای پاک کهر
بخدائی که بر افراخت بفرقت افسر
زین فرو مایه غز شوم پی غارتگر
گاه آن است که گیرند ز تیغت کیفر
وقف خواهد بود تا حشر برین شوم حشر
در مصیبتشان جز نوحه گری کاردگر
از تو عزم ای ملک و از ملک العرش ظفر
گرچه ویران شده بیرون ز جهانش مشمر
هم بیفشاند بر شوره چو بر باغ مطر
از چه محرومست از رافت تو این کشور
کرد گارت برهاند ز خطر در محشر

خلاصه سلطنت سلسله سلجوقی با طغرل پسر ملسک شاه پایان یافت (۱۱۹۳) و اتابکان که امرای
دست نشاندۀ سلجوقیان بودند از ضعف اربابان خود استفاده کرده و بطور دلخواه برایالات
مهم مملکت مستقیماً حکمرانی میکردند. یکی از آنها مسجد جمعه شیراز را بر روی یکی از
کاخهای هخامنشی ساخت. پسراو که معروف باتابک ابوبکر سعدان زنگی است مدوح شاعر
شهیر ایران سعدی شیرازی بوده است. این شاعر نامی هم صوفی بوده و دو کتاب بنام گلستان
و بوستان از او مانده است. سعدی اخلاق پاک و روش معتدلانه ای داشته است.

قرن دوازدهم نیز بدو نویسنده نامی افتخار دارد. یکی از آنها معروف بشیخ عطار است که
کتابی بنام منطق الطیر بایکصد هزار شعر از او باقی مانده و رساله ای هم بنام پندنامه در اخلاق
نوشته است که در آن از شرافت انسانیت بحث میکند و میانه روی را در تمایلات نفسانی و لذایذ
دنوی توصیه مینماید. دیگری شاعر شهیر شیراز حافظ است که در مرتب عرفان سرآمد اقران
است و اشعارش انسانرا شیفته و مجذوب میکند و در حالیکه سرمست باده و عشق است و به تجسم
صور زیبا میبرد از انسانرا بر احوال تکامل دعوت میکند.

باری در موقعیکه اتابکان باهم کشمکش وزد و خورد میکردند چنگیز خونریز در صحنه ایران
ظاهر میشود (۱۲۲۱) مورخین ایرانی راجع باعمال وحشیانه اوداستانهای تأثر آور و حزن

انگیزی نقل کرده اند . بعقیده آنها این بیابان گرد وحشی ایران را بکلی ویران کرد و مردمان آنرا نابود نمود . شهرهای آباد غارت شد . کتابخانه ها تبدیل بطویه اسبان گردید . کتب نفیس و گرابها را از میان برد و بالاخره برای اینکه بی احترامی نسبت بمذهب اسلام را بمنتهای درجه رساند اوراق قرآن را پایمال اسبان کرد .

چنگیز خان در فکر فراهم ساختن وسایل خوشبختی قبیله خود بود و برای نظامیان و محاکم عرفی آداب و رسوم و قوانین مخصوصی وضع کرد و برای جانشینان خود باقی گذارد . هلاکو نوّه چنگیز بنابه تحریک و ترغیب وزیر خود خواجه نصیرالدین بغداد پای تخت خلغارا در سال ۱۲۵۸ مسخر کرد این وزیر باتدبیر علاوه بر فضایل گوناگون در علم نجوم هم مهارتی داشت و از روی آثار کواکب پیش بینی کرد که خانواده بنی عباس در مقابل خانواده چنگیز سقوط خواهد نمود .

در زمان سلطنت غازان خان نواده هلاکو ایران دوره درخشانی را طی کرد . غازان خان پادشاه عادل و عاقلی بود سارقین و راهزنان را از میان برد و مملکت را کاملاً امن کرد . طرز اخذ مالیات را بر پایه منظمی استوار ساخت و ارزش مسکوکات را ثابت کرد حتی برای مهمانخانه ها و کاروانسراها هم قوانینی مقرر کرد .

نفوذ و اقتدار غازان خان در خارج ایران هم سرایت کرد و با اینکه یکصد هزار سرباز مسلح و تربیت یافته در زیر فرمان داشت بطوع و رغبت مذهب اسلام را پذیرفت و باپاپ هشتم بنی فاس (Boniface) روابط دیپلماتیک پیدا کرد و او را وادار نمود که عیسویان را در جنگ صلیبی تازه ای وارد نماید .

غازان خان عشق زیادی بساختن ابنیه داشت . متأسفانه مسجدی که در تبریز بنا کرد بکلی ویران شده است . در میان خرابه های این مسجد کاشیهای باسمه ای و موزائیک های آجری مخلوط به میناهای فیروزه ای یا لاجوردی دیده میشود . پیدایش کاشیهای فیروزه ای از زمان سلطان محمود غزنوی شروع میشود و هنرمندان دوره سلجوقی طرز ساختن آنها را حفظ کرده و در ابنیه منول بکار بردند . مسجد خجوان هم که اکنون برج باشکوه آن معرف زیبایی آن است در همین موقع ساخته شده است .

برادر غازان خان در سال (۱۳۰۳) بهترین طرز معماری را در ایران منول بوجود آورد مقبره شاه خدا بنده که هنوز هم هیکل منظم و رفیع آن در دشت سلطانیه خود نمائی میکند معرف این طرز جدید معماری است . علاوه بر این مقبره بناهای متعدد دیگری هم در این شهر کم دوام بود که اکنون همه ویران شده است .

همینکه نوبت به تیمور لنگ رسید (۱۳۹۳) بجای ساختمانهای عالی در همه جای ایران همه های مرتفعی از سرهای متوالین برپا ساخت . مگر این که این قهرمان خونریز سپاهیان خود چنین میگفت : « روز جنگ روز شادی و رقش است و تالار تعیش و تفریح سپاهیان میدان جنگ

است . برداشتن اسلحه جنگ و صدای شیفور آماده باش نوای موسیقی آنها میباشد و شرابی که باید بیاشامند خون دشمن است » .

اکنون باید دید که احوال و اوضاع ایران در زیر پای این فاتح وحشی چگونه باید باشد؟ شهرهای زیبای قندهار و کابل و هرات بکلی ویران شدند و سکنه آنها بگدائی افتادند و بجای دور مهاجرت نمودند . شهر معظم سلطانیه خراب شد و سکنه ایالاتی هم که در مقابل این قهار خونخوار سر تسلیم فرود آوردند همه گرفتار قحط و غلا و قتل و غارت شدند .

اعقاب متعدد تیمور هم پس از او برای بدست آوردن تخت سلطنت متصل در نزاع و جدال بودند و بعد از آنها هم ایران بدست امرای ترکمان معروف به آق قوینلو و قره قوینلو افتاد . چون این دو طایفه در پرچمهای خود شکل قوچ سفید یا سیاه نقش کرده بودند باین نامها معروف شدند . یکی از این امرا موسوم به جهان شاه در سال ۱۴۰۴ مسجد کبود قشنگ تبریز را بنا نمود که عالیتربین شاهکار تزیینی ایران محسوب میگردد . نه تنها مینای فیروزه‌ای و لاجوردی بسبک مغولی در این بنا باموزائیک آجری اتصال یافته بلکه کاشیهای معرق هم تابلوهای رنگین خوش نمائی را تشکیل میدهند و سلاطین صفوی هم مساجد و قصور اصفهان را از روی نقشه همین مسجد زینت داده اند .

محصولات ادبی در قرون سیزده و چهارده و پانزده در ایران فراوان شد . کاتبی شاگرد نظامی منظومه‌های قشنگی از قبیل نرگس و گل سرخ و غیره نوشت و رشیدالدین تاریخ مغول را بقلم آورد و مستوفی قزوینی تاریخ دوره اسلام را تنظیم نمود و جای صوفی بساختن داستان افسانه ای یوسف و زلیخا و غیره پرداخت .

خلاصه جنگهای داخلی امرای ترکمان ایران را خسته و فرسوده کرد و زمینه‌ای برای شاهان صلح جو و آرامش خواه فراهم شد . یعنی شاهانی که جز تامین بلاد و آسایش مردم فکری نداشته باشند . سلاطینی روی کار آمدند که بنسبیت نام جد خود شیخ صفی الدین اردبیلی معروف بسلسله صفویه شدند

شیخ صفی الدین در زمان تیمور لنگ در اردبیل زندگانی میکرد و نظر بفضایل و معلومات زیاد و زهد و تقوی احترام و شهرت فوق العاده ای داشت

گویند روزی تیمور در موقعیکه بر تمام آسیا فرمانفرمائی داشت ببلاقات شیخ رفت و در ضمن باو گفت از من چیزی بخواد . شیخ گفت چیزی نمیخواهم مگر اینکه اسرائی را که از ترکیه همراه آورده ای آزاد کنی . تیمور بخواش او تن درد داد و کلیه اسرائی را که از ترکیه آورده بود آزاد کرد .

اولاد همین اسرا که شیخ آنها را آزاد کرده بود در پاداش این احسان بعدها اولاد او را بسلطنت رساندند . شاه اسمعیل که در سال (۱۵۰۲) بسلطنت رسیده نسبت بجدا خود احترام فوق العاده ای داشت و مانند او علی (ع) و اولادش را در خلافت ذیحق میدانست . بنا بر این بتقویت آنها پرداخت و بالاخره با کوششهای او تشیع در ایران رواج یافت و نظر باینکه مذهب رسمی ایرانیان

شد وطن پرستی هم بصورت تازه‌ای در آمد جانشین اوشاه طهماسب پیر بداغ خان قاجار را بحکومت قندهار منصوب نمود و نام قاجار یعنی نام همین قبیله که یکقرن است تخت و تاج ایرانرا تصرف کرده برای نخستین بار در تاریخ ایران نمایان گردید. شاه عباس کبیر [۱۵۸۵] دوره پرافتخاری برای ایران فراهم کرد و حدود ایران را در اطراف جلو برد ولی بوسعت مملکت داریوش نرسید. این پادشاه سلطنت با اقتداری داشت. فتوحات متعدد او موجب وحدت ملی و آرامش و ترقی ایران گردید. ثروت و ترقی ایران در زمان او بجائی رسید که توانست مساجد و مدارس عالی و پل ها و کاروانسرا ها را در تمام مملکت بسازد و شاهراههای خوبی در مملکت ایجاد کند و تجارت را ترویج نماید.

با وجود خرابیهائی که افغانهای وحشی بساخته‌های او وارد کردند باز هم بناهای زیادی از او یادگار مانده است و در هر جای ایران اگر از چاروا داران پیرسید این بنا از کیست ؟ بدون تأمل میگویند «مال شاه عباس است».

زیاد ساختن را نمیتوان خوب ساختن دانست معینا اگر مهاجمین وحشی بانهام بناهای شاه عباس وجانشینان او نمیرداختند هنوز آن ساخته‌ها برجای بود. کاخهای رفیع سلطنتی اصفهان بنیر از چهل ستون همه سرنگون شده است خوشبختانه مساجد و مدرسه مادر شاه نظر باحترامی که داشته‌اند سالم مانده‌اند.

باینکه در بناهای شاه عباس سلیقه و تزئینات خوبی دیده میشود انحطاط صنعتی و هنری ایرانی در آنها نمایان است. مقبره شاه خدا بنده در سلطانیه و مسجد جهان‌شاه تبریز نه فقط از حیث استحکام بنا بلکه از حیث ظرافت صنعتی و هنری هم بسی برابنی صفوی اصفهان برتری دارند. استاد مینا کار در اصفهان از موزائیک های قشنگ که قبلا بادقت کامل و با ذوق و سلیقه خاصی ترکیب میکرد و شاهکارهای ایتالیا را بخاطر میآورد دست کشیده و دیوار های عمارات را با کاشیهای مربع که در رویهم قرار داده پوشانده است و اسکلت عماراتی را که مساران شاهی ساخته‌اند با عجله بالباس کم بهائی آراسته است.

در ترکیب رنگ‌ها هم این انحطاط بخوبی نمایان است. رنگ زرد خفیفی که قبلا برای نمایش برجستگی‌ها بکار میرفته جای زیادتری را در روی تخته رنگ نقاشی اشغال کرده است بعلاوه رنگهای گل سرخی و سبز هم در این ترکیبات داخل شده‌اند و بعدها هم در زمان سلطنت جانشینان شاه عباس رنگ آمیزی مطلوب ایرانی جای خود را بر رنگهای قرمز و زرد داده است. این رنگ آمیزی نامطلوب مخصوصا در شیراز و ابینی کریم خان محسوس است و در زمان قاجاریه هم در سردر و حاشیه دروازه‌های تهران بصورت بدنامتری درآمده است. ادبیات هم در دوره صفویه رونق و رواجی نداشته است و شعرای آن دوره بیشتر به تملق و مدیحه سرائی پرداخته‌اند.

در اواخر قرن هیجدهم آقا محمد قاجار خواجه به تخت لوزنده ایران دست انداخت اگرچه بیرحم و قسی القلب بود باز ایران را به عظمت دیرین خود رسانید اما نظر بطمع زیاد و خست

ولائم و جمع آوری ثروت که حتی از مرکب دوات شعرا هم نمیگذشت بساختن قصر یا مسجدی اقدام نکرد و نهال ادب و فرهنگ هم در زمان سلطنت او رشد نکرد و حاصلی نیاورد. برادرزاده اوفتحملی شاه برعکس عموی خود با سرافرازدی پرداخت. حرم سرار که در زمان عمویش متروک و خالی مانده بود از هزارها زنان صیغه پر کرد و برای منزل دادن این گله وحشی در تهران که تازه پای تخت شده بود و اصفهان و سایر شهرهای مهم ایران عمارات بدون اسلوب و عاری از تزئین ساخت که متناسب باشکوه و جلال شاهنشاه نبودند.

صنعت حجاری هم در دوران قاجاریه مانند معماری از میان رفت. فتحملی شاه که برعکس و برمدی خود زیاده از حد مغرور بود میخواست با سلاطین فاتح سامانی رقابت کند بنابر این در تمام جبال و صخره های ایران به تقلید آن پادشاهان که فتوحات خود را در آنها بیادگار گذارده اند تصویر خود و اولاد متعددش را با افتخار داشتن مزایای طبیعی حجاری کرده است این حجاریها همه یکنواخت هستند. صرفنظر از شکل خود شاه که حجار در شباهت باصل دقتی داشته است در سایر صور لطافتی دیده نمیشود. همان تصویری را که در عمارت نگارستان تهران دیدم عیناً در کوههای کنار راه تهران بشیراز نیز مشاهده کردم.

محمد شاه سلطنت بی سروصدائی داشت بجز از نیرنگ های درباری و دسیسه های برادران متعدد او چیز دیگری در ایران دیده نمیشود. پس از محمد شاه پسرش ناصرالدین سلطنت رسید در زمان این شاه بجز نهضت مذهبی بایه و واقعه دیگری در ایران روی نداده است و روابط ایران با ممالک غربی زیاد تر شده سفرائی از طرف شاه بارو پا رفتند و بآداب و رسوم آن ممالک آشنا شدند ایران هم از اروپائانی که با آنجا رفتند خوب پذیرائی کرد. سیاحان و مسافری هم بجز فقدان وسایل حمل و نقل و بدی آب و هوای این کشور شکایتی نداشتند و باشکالی بر نخوردند. تقریباً وحدتی در مملکت بوجود آمد و قبایل فارس و لرستان و عربستان و غیره اگرچه باطناً از قدرت مرکزی سرپیچی داشتند ظاهراً اظهار اطاعت میکردند و با اینکه قشون منظم و پلیسی در کار نبود آرامش و سکونی در ایران پیدا شد.

خود شاه از مواجه شدن با ممالک غربی وحشتی ندارد. از دو مسافرت که بارو پا کرد در مغنایی از حیث تمدن و ترقی بایران نبرده است ولی ایرانیان را بملل غربی نزدیک کرده است و بی میل هم نیست که ملت ایران را بادانش و هنر ملل باختری آشنا سازد ولی از ترس پیشوایان مذهبی قادر بر اصلاحات نیست بعلاوه کاری را که باید بتدریج و در طول قرنهای صورت بگیرد تا دوام و استحکامی داشته باشد چگونه میتواند فوراً انجام داد و ناصرالدین شاه مجبوراً باید افتخار انجام چنین کاری را با نقاب خود او گذارد. اعقاب او هم باید از آن روزی بترسند که اگر دست به تجدد زنند ایران هم مانند ترکیه سیر قهقرائی نکند و پاره ای از آداب و رسوم ممالک باختری را بپذیرد که با اخلاق و عادات مسلمانان سازش نداشته باشد. بعقیده من بسی بهتر است که یک نفر شرقی باتمام موهومات و درزیر قدرت استبدادی زندگانی کند و بآداب و رسوم اروپا آشنا نشود زیرا که دیده ایم غالب جوانان اروپا دیده فضایل اخلاقی و نجابت

فطری خود را از دست میدهند و در عوض اخلاق ناپسند و عادات بد ما را فرا میگیرند و چون بوطن خود مراجعت میکنند این معایب را در زیر شنل خدعه و مکر پنهان مینمایند .

باری در موقعیکه یادداشتهای خود را بمطبعه تسلیم میکردم باین فکر افتادم که باتذکار مطالب زیر بشرح مسافرت طولانی خود خاتمه دهم . با وجود سرور و شادی فوق العاده که از سیاحت ابنیه باستانی جالب توجه ایران بمن دست داد و از حرارت آفتاب مطلوب آن گرم شدم و در زیر آسمان پرستاره ای که مانند گنبد جواهر نشانی درخشان بود استراحت کردم و افکار شیرینی از خاطرم میگذشت و از مشاهده نارنجستانها و جنگلهای چنار و نخلستانها و از رستانهای در پیابانهای لم یزرع و دشت های حاصل خیز لذت و آفری بردم هیچکس را و لو آنکه دشمن هم باشد ترغیب نمیکند که بچنین مسافرت پر زحمتی تن در دهد و خود را گرفتار سختی ها و بدبختی ها نماید مگر آنکه فقط در طول خط تلگراف انگلیس از تهران تا شیراز برود و هیچ میل ندارم که طالع بد او را بفارس و خوزستان و سواحل خطرناک رود کارون بکشاند زیرا که تبهای موزی این سواحل را ملک موروئی و اختصاصی خود دانسته اند .

برای اینکه بتوانم سرگذشت مسافرت خود را برای هموطنان بعنوان ارمغان بیاورم باندازه دو یست کرم کنین بمصرف رساندم و از صورت حساب دوا فروش هم اندوهگینم و اکنون نیز باید برای قوای از دست رفته و چشمان ضعیف خود تا آخر عمر افسوس بخورم .

پایان

ژان دیولانوا

1950

Call No. A4725095328 Date _____

Acc. No. ~~2750~~

J. & K. UNIVERSITY LIBRARY

This book should be returned on or before the last date stamped above. An over-due charge of .06 P. will be levied for each day, if the book is kept beyond that day.

APPENDIX

A blank, lined page from a notebook. The page is cream-colored with horizontal ruling lines. A vertical margin line is visible on the left side. There is a small tear at the top left corner. The page is otherwise empty of any writing or markings.

Call No.....

Date.....

Account No.....

J. & K. UNIVERSITY LIBRARY

This book should be returned on or before the last stamped above. An overdue charges of 6 nP. will be levied for each day. The book is kept beyond that day.

Q1950

Call No. A412309528 Date _____

Acc. No. ~~Q1950~~

J. & K. UNIVERSITY LIBRARY

This book should be returned on or before the last date stamped above. An over-due charge of .06 P. will be levied for each day, if the book is kept beyond that day.

APPENDIX

[illegible]

Call No.....

Date.....

Account No.....

J. & K. UNIVERSITY LIBRARY

This book should be returned on or before the last stamped above. An overdue charges of 6 nP. will be levied for each day. The book is kept beyond that day.

بیا : ۳۰۰ ریال